

AA0005383922

UC SOUTHERN REGIONAL LIBRARY FACILITY

THE LIBRARY
OF
THE UNIVERSITY
OF CALIFORNIA
LOS ANGELES

Digitized by the Internet Archive
in 2008 with funding from
Microsoft Corporation

ORATORES
ATTICI

ET QUOS SIC VOCANT

SOPHISTÆ

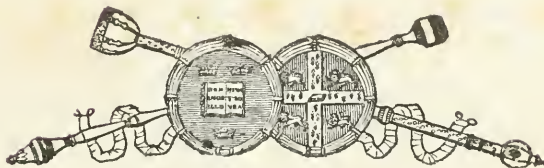
OPERA ET STUDIO

GULIELMI STEPHANI DOBSON A.M.

REGIÆ SOCIETATIS LITERARUM SOCII

TOMUS QUARTUS

ISÆUS DINARCHUS ETC.

LONDINI

EXCUDIT J. F. DOVE

(APUD QUEM ETIAM VENEUNT)

A. S. MDCCCXXVIII.

PA

3479

A1

1828

v. 4

τοῦ ἄν — Ita mss. Bekkerus et Maius δηλάσαι, quum melius esset δηλώσειε. (Vide Matthiae Gr. §. 506. p. 741.)

42, 10. ed. nostr. Πολύμαχος, p. 35, 18.

13, 6. ed. nostr. [οἴτοι γὰρ — διεκάλυσαν.] Dele, vel saltem pone post Κλεώνυμος εὖ φρεσίν: lin. 11.

44, 1. ed. nostr. Lege, ὅτε λήψεταιί.

[266] 44, 4. ed. nostr. Malim, ὃ πάντως ἰμάς. Deinde lego, ἔσθω γὰρ ἄν [μᾶλλον] ἀποφάινωσι — vel ad hunc sensum.

Vulgata nata e seqq. v. 9. Ἄν, { ἔως }
{ ἔν ὄσῳ }
γὰρ ἄν περιῶνται, mediis ortis e seqq.

De Meneclis hered.

[269] Defensio testis, qui διεμαρτύρησε μίμν (παπτήν scil.) Meneclis esse Actorem. Vide p. 45, 12. 48, 23. 54, 8. ed. nostr. Tempus p. 46, 13. 48, 12. 54, 12. ed. nostr.

P. 46, 23. ed. nostr. et sic infra in hac or. οἰδεὶς γὰρ μισῶν τιὰ κτερεῖς αἰτῶ. Al. οἰδεὶς γὰρ μισῶν κτερεῖς αἰτῶν. Ἄν, οἰδεὶς γὰρ μισῶν τιὰ κίδεται αἰτῶ?

46, 31. Lege, ὅ τι γὰρ ἄν ἐ. πεισθῆ, vel ὅ τι γὰρ ἐ. πεισθείη.

46, ult. Ἡλείω. Ἄν Νηλεΐ (qu. Οἰδῆ, Οἰνῆ, Πηλεΐ) τῆ Σφραγτίω. Nomen Eleus non per se damnandum. Noti sunt Athenaeus, Thestylus, Baxotus, (Lacedaemonius!) Vide mss. ad Dem. Macart. p. 154.

47, 1. ἐπιδίδασιν αἰτῶ μετασχῶν — Mutilus locus. Sensus, ni fallor, "Dedit sorori meae minas ± 80, nempe dotem 20 minarum, et talentum ± in locum fructuum quos ceperat ex parte locationis bonorum orphani." Vide p. 50, 31. 51, 9. Nota genitivus cumulatus: Thucydidea p. 92. b.

47, 10. Lege, δύναι τὸν υἱὸν εἰσπῶσαι σθαι. (In Isæo Philoct. p. 53, 29. ὁ υἱὸς acute Bekker. pro ἔπος.) Vide p. 49, 21. et ult.

47, 14. Isocr. Ἐγίν. 59.

47, 18. ἐπειδὴ προετίμησεν αὐτοὺς πάνταν. Glossa, ut suspicor, ad superiora, ἐκ ταύτης τῆς εἰκίας etc.

47, 26. Lege, ἐγέετο. Vide p. 53, 9.

48, 6. εἰ νόῳν forsan del.

[271] 48, 9. Malim, ὡς οἶκ εὖ φρονῶν. Vide 48, 6. 49, 5. 20. 51, 2. Cleonym. 37, 22. Vulgatam, si tanti est, defendas, non reprehendunt, quippe quem sapere

constaret. Semper opinor Isæus εὖ φρονεῖν, nunquam φρ. sine εὖ. Et videtur fuisse formula legis.

48, pen. Malim, ἦν περ εἰκίς ἐστι.

49, 16. Ἄν, ταῦτα, τηλικαῦτ' ὄντα, ἐ.

49, 20. Lege, τίνα π. ἐχρῆν αὐτὸν τῶν σ.

49, 26. Dele μᾶλλον, var. lect. ad ἄλλον. Deinde, καταγρήναι — ἐμοῦ ἐποῦσατ' ἄν. Vide Mœrim p. 115. Etiam p. 46, 26. lege, συγκαταγρήσαν. Male Orell. p. 228.

Ceterum ἀνδράποδος recte del. Bekk. (ἄν ἔνatum ex ἄν.)

50, 19. οἷς ποιεῖται. Dele syll. e proxima τοῖς natam. Malim, καὶ [τοῖς ἔργοις] οἷς ποιεῖ.

50, 28. Malim, δεξάτω ὅπου χερσίν.

50, 31. 51, 9. ὀρφανῶν. Niciw scil. heredem, p. 47, 2. Lysiw orat. περὶ τῶν τοῦ Νικίου ἀδελφιδῶν.

51, 3. Lege, κατωχῶμιον. Vide ad Mœrin p. 221.

51, 20. Satis proclive, ὡς γε δὴ ἄμεθα, sed hæc otiosa post ἦν δὴ — ad quod explicandum ascripta fuisse puto. Possis et, ὡσπερ δεῖν ἄμεθα, sed præstat delere ut glossam.

[272] 51, 22. Quidni, τῆς Ἀφρ. τῆς Κεφαλῆσιν?

53, 30. ἐν τῇ φυλῇ τῇ ἐκείνου [καὶ ἐν τῇ δέμῳ] var. lect. ni fallor, nisi mero casu e superiore, ἐγμουσιασέχου ἐν τῇ δέμῳ. Hic p. 291.

53, pen. Lego, π. ἐξουσίαν παρασχῶν ἄν. παρᾶσχομαι certe barbarum, solæcum, ineptum. Saltem dedissent, παρᾶσχοῖν. Sed illud verum.

54, 8. Lege, ὡς ἄν τις ποιηθεῖν?

54, 20. Acerbius, ἀλλ' ἀφαιρῆται τὰς τ.

De Pyrrhi hered.

[279] Rectius, Κατὰ Νικιδέμου φευδομαρτυρεῖν.

Arg. καὶ αἰ τοῦ. [Imo θεῖαι αὐτοῦ Bekker.] Male. Ἄν, δὲ αἰτῶ — φίλην, ὁ ἔειδ.

38, 7. [ἦκει] φάσκουσα. qu. an del. ἦκει.

38, 8. [ὅς τετ. π. ἢ κ' ἔτα] Notandum, passim in hac oratione verba, locutiones, sententias, quasi de industria repeti; sed hoc quidem in loco suspicor ista delenda.

38, 17. Miror Reiskium, solicitantem ista, ἀνασχυντότατον τῇ μαρτυρίᾳ ὄντα ταύτην. Vide p. 42, 5. Matthiae Gr. §. 403.

(1) Isæus Dicæog. p. 51, 8. μαίνεσθαι αὐ-

τὸν ἠγοῦμεθα τῇ λέξει. Hagn. p. 87, 11. παρασκευαῖς.

38, 26. ἐγγρητὴ γυνὴ dicitur p. 43, 40. 41. ἐγγ. sine γυνή p. 40, 23. 42, 26. ἐταίρα γυνὴ nullibi. qu. utrum delendum γυναικός, an leg. ἐγγρητῆς γυναικός ἢ — θεῖα εἶη.

38, 30. Lege, Ὡς μὲν οὖν ἐδ.

38, 33. Putide bis περὶ αὐτοῦ τούτου, præsertim post p. 38, 25. περὶ γὰρ αὐτοῦ τούτου. Mox p. 39, 15. Satis, παρ' ἑμῶν τοῖς σπερὶ τούτου (nisi mavis περὶ αὐτοῦ) τὴν δίκην — et πρῶτον μὲν περὶ τούτου πυθέσθαι, p. 39, 2. Nisi mavis πρῶτον μὲν τούτου

π. ut Menecl. p. 49, 19. ed. nostr. παρ' Reisk. ut p. 46, 4. Dicæog. p. 50, 35.

[281] 33, 34. [ὁ μεμαρτυρηκῶς] Dele, nisi legis ὡς μεμαρτύρηκε. (Possis ὁ vel ᾧ, ut p. 38, 37.) ὡς φησι p. 39, 40. Per se bonum ὁ μεμαρτυρηκῶς, ut p. 42, 15.

39, 13. Dele, vel αὐτὴν, vel τὴν γυναῖκα.

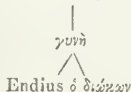
39, 19. γυναικὶ ambiguous, καὶ οἱ an mulieri. Melius esset θυμαργή. Sed præstat delere vocem. Sensus certe, illegitimate, base-born.

39, 27. Quid οὐδ', ne—quidem? Malim, τῶν γε μεμαρτυρηκότων εὐδενί, ut p. 39, 12. Ceterum errat Reisk. Testimonia recitantur familiarium et vicinorum.

39, 36. Lege, αὐτῶν.

39, 38. τῶν τούτοις μεμαρτυρημένων. τούτοις, verte ab his. sed quisnam hi? Dele vocem.

41, 8. ὁ δείνα — Clitaretā

41, 21. Primum lege ὁ ἀνὴρ καὶ ὁ θεῖος. Vulgatum πατὴρς e superiore versu defluxit. Deinde quædam excidisse videntur: καὶ ἡ μήτηρ [φίλιν ἰνομάζουσιν. πρότερον ὡς ὁ πατὴρ] οὐκ ἂν ᾔδει —.

[285] 41, 24. ἐνεκα τοῦ νόμου optime se habet. quantum ad legem utinet. as far as the law is any security. Vide ipsam Reisk. ind. Demosth. Sed impedita est periodus, forsā luxata.

41, ult. δοθησομένῳ [ταῖς παλλακαῖς]

42, 2. πενήρῳ Dem. de F. leg. §. 292.

42, 23. λαθεῖν ἂν ἡμᾶς ineptum, et e proxime sequenti huc tractum. Sensus λαθεῖν ἂν ταῦθ' αὐτόν — Vide p. 42, 38, 45, 3.

42, 37. τῷ βουλομένῳ. Vide ad Arist. Plut. 929. Append. p. 110.

42, 41. ἤξιον ὡς προσήκον. Aliquid desideres, ut efficiatur antithesis: εἰ αὐτὸς μὲν (εἰσποίντες ἂν) τριτ. Sed minore molimine; ἤξιον, μὴ προσ. ὡς forsā natum e var.

lect. ἤξισσε. ἤξιον^{ωσε}.

43, 13. Ante οὔσαν, ὡς inserit Reisk. An, ὡς ἂν οὔσαν.

43, 19. Malim, πῶς οὖν ἂν τις — ἐξελέγχοι. Vel ἐξελέγχει sine ἂν. sed melius esset ἐξελέγξει.

[287] 43, 30. ὡς δ' οὐχ ὁμολογῶν πῶς — (and, as if to deny, &c. he offered to prosecute the witness.) NB. ἐπεσκήπτετο, non — ψατο. Deinde v. 33. ineptissime, si quid intelligo, delent οὐχ Reisk. et Bekker. Primum dixisset ἐκεῖνό γε sine καί. Deinde, quid hoc argumenti? "Faterentur jure possedisse Endium; nam non Endii,

40, 8. Lege, ἐξῆ et πιστεύετε.

40, 15. σταδίους εἰθὺς 300. Annon, ἐγγύς?

[283] 40, 18. [τὸν] Ἐρχιά — Αἰθαλίδην, οἷς οὐδ' ἂν περι ὅτουσιν πιστεύειν ἀλλ' οὐδέεις. μετὰ — Vel forsā ut locus sit non luxatus, sed matulus: φασὶν οὔτοι. [ἀλλ' οὐκ ἂν διεπράξαντο] τοιαῦτα μετὰ τούτων, οἷς — Ceterum de pleonasmo, ἀλλ' οὐδέεις, vide Append. ad Porsoni Aristoph. p. 122. et ibi marg.

40, 28. Lege, οὔτοις.

40, 35. Malim, λέγειν ἢ πράττειν. Vulg. nasci potuit e vicinis.

40, 38. ἐξείν. Vide p. 41, 38.

41, 3. ἐν. Vide p. 41, 7. 20. 45, 7.

41, 7. Malim, ἐπεγράφατο, ut p. 41, 13. Contra Reisk.

41, 15. καταστήσειεν [εἶναι] Sed vide p. 41, 4. 45, 22. et Reisk.

sed prioris domini Pyrrhi, hereditatem adeunt." ὑπερβάντες non est, vivo Endio quiescentes, ut vult Reisk. hic et in orat. principio, sed, quum peterent hereditatem, petentes tanquam Pyrrhi, quasi nunquam possedisset Endius. Hic est loci scopus manifestus, etsi rem non extra dubium poneret istud παρελθόντες etc. p. 44, 34. Hactenus omnia luce clariora, sed non negaverim quædam deesse post τελευτήσῃ ὁ κληρονόμος v. 38. Si falcem strenne immittas, omnia perpurges, δῆλον ὡς ὁμολογῶσιν γενέσθαι ὁ μὲν γὰρ Πύρρος —. Vide etiam an del. mox ἐπειδὴν τελ. ὁ κληρονόμος, et ὁ εἰσποίντες. Sed in hac oratione nitor uon nimis querendus.

[289] 44, 5. Lege, ὅσοι μὲν ἂν καταλ.

44, 7. ὅσοι δὲ δ. αὐτοῖς εἰσποίνονται — vel forsā αὐτοῖς, ut ὅσοι sit = ὅταν τινές, ut passim ὅστις. Matthiæ §. 481. obs. 2.

44, 10. Nil videt Reisk. p. 396. Sensus, ne, quum a quovis facta esset ἡ λῆξις, liceret τῷ βουλομένῳ istum in jus vocare, et ab illo in se transferre hereditatem. Angl. to prevent a man of straw from claiming the estate, in order that his suborner may prove a better right. Nempe, quum semel facta esset ἐπιδικασία, non licebat litem possessioni intendere, ἀμφισβητεῖν, nisi τῷ παρακαταβάλλειν. Vide Dem. Macar. §. 18. Omnino vide Nicostrat. Philoctem. p. 56, 24. ἀμφισβητεῖν, Hagu. p. 83, 26. 84, 5. 17. 21. 23. 85, 7. 28. 31. 42. 45. 86, 2. 13. 26. 31. 87, 18.

44, 16. εἰς τὸν ἀρχ. Vide p. 45, 43.

44, 36. Lege, vel εἰ τις τῶν αὐτοῦ ἔ. vel εἰ τις ἂν γνώσις τῶν αὐτοῦ ἔ.

45, 17. An, οὐτ' ἔστι, μὴ γενομένῳ γε —

sed, quum omne argumentum supponat, γυναικίαν esse filiam, malim tantum, οὐτ' ἐστίν, ἔγγυτο.

45, 20. An sensus? "Atqui dicent, si supervivisset Pyrrhus, aliquem alium ex affinibus ea lege adoptasset ut simul is duceret filiam; nam si totam hereditatem Endio destinasset, filiam ei simul dedisset." Sed vide an leg. ἀλλὰ, νὴ Δία, ὄντιν-

αὖν { ^{ἐποίησατο} ^{ἐπειεῖτο} } qu. Quomodo 'sensus ποιήσαιοτο

crit, "Sed fortasse in controversiam adducunt adoptionem Endii, quod Pyrrhus, quemcumque esset adoptaturus, addidisset conditionem filiae ducendae."

[291] 45, 28. [περὶ] πάσης τῆς οὐσίας ἐπιδικασ.

45, 33. 46, 5. 7. Harpocrat. γαμηλίαν.

45, 35. ἀναγνώσεται [δὲ] ἑμίν.

46, 8. Recte R. delet ἐν τε τῷ δ. Vide hic p. 275.

De Nicostrati hered.

[293] 46, 26. Mss. ὡς οὐτ' μαστ. Αὐ, ἴσως οὐτε?

46, 36. Lacunam arguit οἶδε μὲν οὐδὲ πρὸς. cui requiritur apodosis.

46, 40. Malim, οὐδὲν — ἀλλ' ἢ τί διέθ.

47, 26. Mss. πρὸ δὲ τούτων. Malim, πρὸς δὲ τούτοις.

47, 35. εἰ μὴ πάνυ μεγάλα τὰ διαφέροντα εἴη. Si vertis διαφέροντα cum Reiskio, unless the pretensions of one or the other party should be out of all reason. Possis, unless one side shews a case decidedly better than the other. vide p. 48, 35. Sed pro μὴ malim καὶ — whatever the interest at stake.

47, 40. τοῦ δὲ συμφαινόντος. Intell.

Reisk. quasi esset ἐν τῶν συμφαινέιν εἰσθόταν. Nil affirmo, sed tento, τούτου δὲ συμφαινόντος. when this is the case.

47, 42. Nesciunt testes εἴ verè tabulae ἀποφαίνοντο. Quidni ἀποφαίνονται, vel saltem ἀποφανοῦνται!

[295] 48, 33. τὰλλότρια ἔχειν [ὑπάρχει].

48, 37. εἴτε νόμοι ἠγούνται [δεῖν].

49, 13. ἔθαλαν. Quomodo cum p. 48, 28. concilios? ossa nempe, Athenas advecta ab iis qui combusserunt, sepulcro intulerunt.

49, 32. Lege, ἢ ἄλλοις ἔμοιροι πολεῖται ἦσαν.

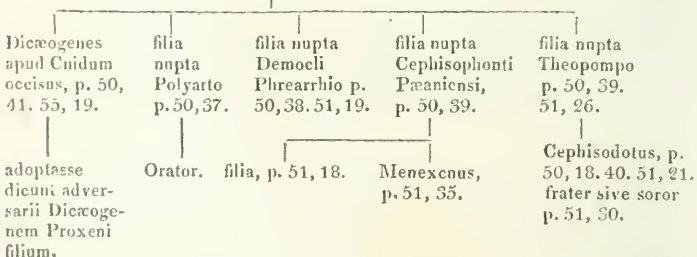
De Dicæogenis hered.

[297] Rectius, Κατὰ Λεωχάρους ἔγγυτος. Tempus, δικῶν οὐσῶν, p. 51, 3. δυστυχ. πρόλευς, στάσεως, p. 51, 5. 13. Corinthus, p. 51, 32. (μισθωτοῖς, p. 55, 3.) Lecheum, p. 54, 38. Cnidus, p. 50, 42. 55, 20.

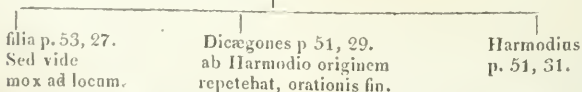
παίδων ὄντων τούτων, p. 51, 28. 80 minarum reditus, p. 51, 29. 54, 28. XII anni, p. 51, 3. X anni, p. 54, 28. belli tempore, p. 54, 28. 55, 32. Olyuthii, p. 55, 35. Νησιῶται, p. 55, 35.

Dicæogenes, ad Eleusinem occisus, p. 55, 18.

Menexenus, Spartoli occisus, p. 55, 19.

Proxenus, p. 50, 43.

[290] 50, 11. Melius videtur ms. lectio, 50, 14. ἔγγυτοῖς. Leocharem et Mnesi-
διεφερίμεθα. ptoleum, p. 52, 50. 54, 17.

50, 25. An transp. ἔσα ἔλαβε (vel παρέλαβε) — ἂ κατέλιπε? Certe omnia referenda ad Dicæogenem Menexeni filium. Sed quid sibi vult δῶναι μοχ? Nemini obvenire defuncti bona κατὰ δῶσιν, dicitur p. 52, 16.

50, 33. Quidni, Λεω. καὶ Δικαι.

50, 42. Malim, ὁ Δικ. τουτουῦ, τουδῆ, vel τοῦ νῦν ὄντος, πατῆρ, vide p. 51, 39.

51, 21. τούτων γέ ἅμα, vel delet particulam, Reisk. Forsan var. lectt. τούτων ἅμα τε ἔσω. et τούτων ἅμα καὶ ἔπι.

51, 28. Iege sine artic. περιάμενος καὶ κατασκάψας, κήπων ἔ. turned the site into a garden. Bene illustrat Jonesias. Confer Herodot. IV. 86. fin. οὐτ' ἰστίη οὐδὲ μίμη νομιζομένη εἶναι Γλαύκου.

51, 31. Malim, συνεξέπεμφεν, militem scil.

[301] 51, 34. Lege, ἀλλὰ περὶ μὲν τ. Passim particulae in mss. trajectae, ut Nicostr. p. 47, 4. Ciron. p. 68, 38. Hic pp. 329. 371.

52, 6. Malim, δ' οὐκέθ' ἠγούμενοι πρ.

52, 9. Quidni, δύο γὰρ διαΐτται ἀπεφάρισαν?

52, 9. πάλαι πολλῶ. Non temere sollicitanda. Possis tamen, πάνω πάλαι, ut Philoctem. p. 57, 37.

52, 23. ἐξαιρεθεισῶν τῶν ψήφων. Suspicio dedisse, ἐξεραθεισῶν. tumbled out. λίστους, Arist. Ach. 340.

52, 37. Suspiciabar lacunam, οὐκ οἶδ' ὅ, τι [δῆϊ λέγειν] εἰ δὲ οὕτω φανερόν πρᾶγμα ἀρεῖται, τί οὐκ] ἂν ἔποιπεν; sed nunc acquiesco in vulgata. quid peteret praesidii? quo se verteret? (quominus ἄτιμος feret.)

53, 5. καὶ ποιήσιν Reisk. ut p. 52, 41. Vide Meinek. ad Menandr. pp. 249. 577. Priore loco recte οὐ καὶ ποιήσιν Porsonus apud Kidd. p. 251.

53, 8. Vix mihi dubium, quin delenda καὶ φάσκοντος μὴ βεβαιώσιν. Non cavendant de re quae esset omnino inexpectata: vide seqq.

53, 13. Dele, ταῦτα τὰ μέρη. Per se bona, ut p. 52, 28. unde forsā petita, vel ex orationis initio.

[303] 53, 26. suam ἀδελφὴν in matrimonium Protarchidi dedit. Vulgatam recte damnat Reisk. Vix mihi dubium quin leg. ἀνεψιάν. Nempe jus suum exercens, quasi filius Dicæogenis (τοῦ Μνεξ.) ideoque tutor, κύριος, muliercularum, p. 51, 22. plane ut Endius adoptivus, Pyrrh. p. 42, 26. seqq. — An intelligit Cephisophontis filium, p. 51, 18. At huic obveniebat tantum dimidium ejus quod actoris matri. Quare hoc teneamus, legendum esse vel sic, vel ad enndem sensum, τὴν ἀδελφὴν τὴν αὐτοῦ ἐκείνου (i. e. τοῦ τὴν κληρὸν καταλιπόντος), nempe Democlis viduam, p. 51, 19. Sed quid si γενομένην significat, the late wife of—? Democlis uxor? Vide --.

53, 38. λειτουργιῶν. Vide p. 54, 30—55, 5.

53, 40. ἐξαιρεστον vel ἐξαιρεθεισαν Reisk. Illud malim.

54, 8. 18. Priore loco οἷς αὐτοῖ, posteriore οἷς ἂν οὔτοι, Ald. et ut videtur B. Illud recte.

51, 20. q. ἂν κατεψηφίσαστο?

54, 26. Lege, παραλ. — παρ' ἡμῶν (i. e. ψηφισαμένην, παρ' ἡμῶν accipere, i. e. τῆ ἡμ. ψήφῃ, vide p. 54, 35.) ut Hagn. p. 87, 6. 28.

54, 29. [εἰς] Διονύσια χορηγῶν. Vid. Arist. Ach. 1154. sed Apollodor. p. 67, 11.

[305] 55, 17. An, Δικ. μὲν ὁ τοῦ ἔ.

55, 18. Ὀλυσίας ab Ὀλυνθος, ut Τριχορύσιος α Τριμίλθος Arist. Lys. 1034. τῆς Ὀ. (Q. Ἀλλυσίας) ἐν Σ., ut τῆς Ἀττικῆς ἐν Ἐλευσίνι, etc. Append. ad Porsoni Arist. p. 144. Et sic recte intell. Palmerius.

Nempe in pugna apud Thucyd. II. 79. Ante Xm. 429. Sed de geographia videamus. Bottixorum erat Spartolus, Thucyd. I. c. Sed quam habita sit oratio tempore belli a Laconibus contra Olynthios suscepti, quam jam vicina loca assumpsissent in ditionem Olynthii (Xenoph. Hellen. V. 2. 11. etc.), recte Isæus. [Etiam si hoc aliter se haberet, facile potuit confundere geographiam orator: vide Boissonade Cl. J. No. 34. p. 380.] Pugnam ad Eleusinem nullam novi, nisi quae comissa est cum XXX tyrannis, post Thra-sybuli et exsulum reditum ex Piræo (Xenoph. Hellen. II. 4. 43. Ne tum quidem pugnam esse videtur: vide Lys. p. 767. Reisk.) Cnidus, A. C. 394. Intelligit Jonesias pugnam ad Symen, Thuc. VIII.

42. Potuisset sane dici ista pugna ἐν Κνίδῳ, sed ne cum celeberrima illa A. C. 394. confunderetur, dixisset potius orator περὶ Κνίδου, ut περὶ Χίου Philoct. p. 59, 4. Deinde, si istam pugnam, belli Peloponnes. anno 20. vel 21. intelligis, quomodo οὐσῶν δικῶν, p. 51, 3. nam intercedunt oligarchiæ ambæ; quibus durantibus contigerunt

judicia. Quid si legamus, ἘΝΑΛΙΕΥΣΙΝ (Thucyd. I. 105. Inscriptio Bibl. Reg. Paris. Vide Fastos mss. ad Olymp. 80, 2.) Incidit tum proavi mors inter res Persicas et bellum Peloponnesiacum; quod fere expectes. — Ineptissime Ὅπῳντιοι Jonesias, p. 55, 35. (Corrigendum vel δέκα p. 51, 3. vel δώδεκα p. 54, 27. neque fingendum in possessione mansisse Dicæogenem per decem alios annos post ea quae narrantur p. 51, 3. etc.) Hæc referri non possunt ad bellum id quod subsecutum est, A. C. 378. vel 377. Nam tum Laconibus open tulere Olynthii (Xenoph. Hellen. V. 4. 54.) Sed fateor me non intelligere ista p. 51, 3—15. de συμφοραῖς etc. quæ verbis præne solennibus concepta

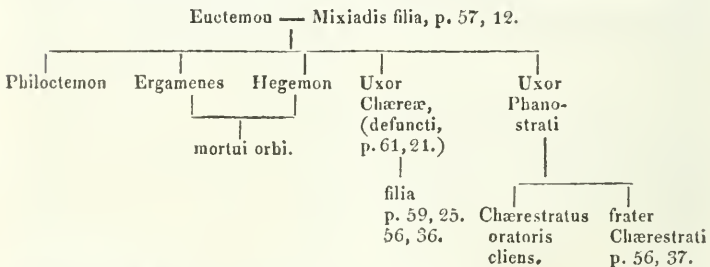
sunt, quasi de XXXviratu loqueretur. Hæc scripseram: sed, re diligenter excussa, deveni in eam sententiam, ut p. 54, 27. legerem δὲ δεκα. Turbas istas accidisse puto, quum occupata esset Cnidæa a Phœbida Lacone, nempe Ol. XCIX. 3. annos XII post Cononis victoriam ad Cnidum. Factiones τῶν Λακωνιζόντων et τῶν Βακτριζόντων tum sævisse (certe quum post annos IV. Laconas eiecerunt Thebani exules) constat e Xenoph. Hell. V. 4. 19. et Schin. Quod ad συμφορὰς attinet, nunquam magis attritæ Athenarum vires. Xen. Hell. ibid. Isocrat. Antidos. 61.— Relegi orationem; et ob p. 51, 17—33. servandam puto vulgatam p. 51, 3. et 54, 27. Nempe tempora sic constituo: A. C. 394. pugna ad Cnidum, prius testamentum; A. C. 382. posterius testamentum; A. C. 372. Oratio habita. Utrum miles

iverit Harmodius Corinthum p. 51, 31. ambigo: tentaram Ὀλυνθον. (Confusa certe videntur nomina, Xenoph. Hellen. V. 4. 19. πόλεμος ἐν Κορίνθῳ οὐκέτι ἦν —.) Quod autem me turbabat, a parte Laconum stetit Olyntbios, A. C. 377. primum, defecturi erant cum reliquis Laconum sociis; deinde, si exules vel mercenarii ex Olyntho venerant, etsi ipsa civitas nondum se Atheniensibus adjunxisset, satis id esset Oratori.

[309] 55, 26. ἀ Μενέξενος. Secundum meas rationes is obiit A. C. 429. annos 35. ante pugnam ad Cnidum; si tot annos a Menexeni filio neglecta fuerint ista dona, vix expectandum erat ut nepos, isque adoptivus, e pulvere et situ extraheret. Pro Μενέξενος fors. legend. ἐκείνος, nempe ὁ Μενέξένου.

De Philoctemonis hered.

[313] Ὑπερ Χαιρέστρατου συνηγορία κατ' Ἀνδροκλέους ψευδομαρτυριῶν.

Habita oratio 52. annos post Arimnestum, p. 57, 38. i. e. Ol. CIV. 1. δὲ ἔτη, p. 59, 15. Chius, p. 59, 5. (Timotheus, p. 59, 7. fors. Ol. 100, 4.) i. e. fors. in pugna quæ vulgo audit ad Arginossas, vide Xenoph. Hellen. I. 6. 33. 38. vel cum Jonesio p. 160. fors. statuendum, in aliqua pugna ex illis apud Thucyd. VIII. Vide c. 33. "Chæreas, fors. Thucydidis [VIII. 74.] Χαιρέας Ἀρχεστράτου." Jones.

P. 56, 14. ἐξέπλει τ. Χαιρέστρατος. Malim cum Reiskio Φανόστρατος. Nam si servas Χαιρ. senex ille fuerit; quod pugnat cum p. 62, 19. vide me ibi.

56, 20. συγγνώμην. quod scilicet diviti opem fero contra pauperem. p. 62, 15—25. Demosth. F. L. 332.

56, 30. κύριος. Vide p. 60, ult. 61, 3. 21. 62, 4.

57, 13. Μιξ. τοῦ Κηφισιάς. Sic infra p. 59, 10. Ciron. p. 69, 27. Astypb. p. 75, 8. Aristarch. p. 79, 20. (sed ibid. recte Συπαλλ.) In vase apud Stuart Athens et Dodwell Itin. t. I. p. 454.

ΠΑΜΦΙΛΑΟΣ ΜΕΙΞΙΑΔΟΥ ΑΡΧΙΠΠΗ ΑΙΓΙΛΙΕΥΣ: ΜΕΙΞΙΑΔΟΥ (lege Ξ).

57, 22. Malim, ἢ τις εἶη, ut mox.

57, 23. Potuisses, ἀ Ἀνδροκλέης. sed vide p. 61, 35.

57, 25. Ἀθηναίαν σκηψάμενοι. Nempe σκῆψιν, ἐμπορίαν, vel fors. δίκην. Vide Phot. v. Σκυρίαν. Ad Aristoph. Plut. 905.

[315] 57, 30. πρᾶγμα πλάττοντες Bekkerus. de quo dubito. Malim, πρᾶγμα πρᾶττοντες — οὐδ' ἐγγιγνήμεν. a piece of impudence; a downright impossibility.

57, 37. ἀνέκδοτον [καὶ ἀπασιδα] εἶναι.

57, 44. Forsan, εἰ. τινὰ ἢ ἐπιτε. ut glossa sint τὴν Καλλίππην. Vide p. 57, 15.

58, 3. τοιοῦτο πρᾶγμα. a test so decisive. sed suspicior leg. οὗτοι μὲν τῶν τὸ (τοῦτο τὸ) πρᾶγμα εἶ. would not come to the point.

58, 6. ἴσως μὲν οὖν.

58, 14. ἐναυκλήρει. Vide Harpocr. Ναυκλήρος. Πειραιεῖ. nauticum scil. lupanar. Aristoph. Pac. 164.

58, 36. ἐξίπται [ὁ Εἰκτῆμαν].

58, 41. Iege, ἐξ αὐτοῦ καὶ γ. ἀστῆς.

59, 6. τὰ πρὸς τὸν υἱόν. Imo τὰ περὶ τοῦ υἱοῦ, vide v. 12.

59, 11. Lege, ὁ Ἄνδροκλῆς, vel ὄς.

59, 13. οὐδὲς οὐδενὶ γράφει — An signif. οὐδὲς παρ' οὐδενὶ γράφας παρατίθεται? Vide Apollodor. p. 63, 5. Pro οὐδενὶ tentabam οὐδαμοῦ. An οὐδενός, nullius rei?

59, 23. εἰς ἔμφ. κατάστασιν. Resp. Harpocrat. εἰς ἔ. κ. Restitue veterem lectionem προσκαλ. Vide Vales. ad Harpocr. p. 53. Dionys. Isæo, Reisk. p. 345.

59, 40. Malim, οὐδὲ ἐκ τῆς κλήσεως.

59, 41. Ciron. p. 73, 10.

60, 1. An, μισθωταὶ αὐτῶ γεν.?

[317] 60, 18. ἀπέκλεισαν τὴν θύραν. An, τῆ θύρα? Vide VV. DD. ad Arist. Eccl. 420. Vide ad Lysiam Theomnest. 17.

60, 24. οὔτοι δὲ τῶς ἄκ. Lege οἷδε δὲ, vel οἷδε δὲ, vide p. 61, 42. οἷδε per totum hunc locum sunt nostri, οὔτοι adversarii. (Non semper opus est tam accurata distinctione: Ciron. p. 69, 25, ἐκείνην — ἐκείνης — ἐκείνων. Sed hic negligentia nulla venia.)

60, 36. εἰ γήσιοι ἦσαν, εἰσπύονται δὲ ὡς οὔτοι ἔφασαν. Sensus est, si γήσιοι quidem erant Euctemonis, sed ex ejus domo ἐκπύονται, et in filiorum domos εἰσπύονται. Lucidius esset ἐκπύονται δὲ ὡς — vel εἰσπύονται δὲ οἷς —.

60, 40. Lego, ὡς οὐδὲν αὐτοῖς προσῆκον, [οὐχ ὅπως ἀντιδικῆσαι] οὔτε ἀμφισβητ. Vide Reisk. οὐχ ὅπως p. 58, 26. Ciron. p. 71, 34.

[319] 61, 2. Εὐκτῆμονος υἱὸν εἶναι γήσιον. Malim, Εὐκτῆμονι, ut mox.

61, 15. Lege, οὕτως ὁμολογουμένως, ut

p. 62, 1.

61, 23. Lege, τὴν ἀδ. τὴν Φιλ. deinde, vel ἐφ' ἡμῶν ἐπιδικ. vobis arbitris, vel potius ὑφ' ἡμῶν. Vide p. 62, 2.

61, 32. πῶς οἷσα Φιλοκτῆμων οὔτε οὔτε διέθετο. Multo usitatius accusativus: Brunck. ad Aristoph. Ran. 435. vid. Isæum Ciron. p. 69, 36. (Vide hic p. 371.) Hagn. p. 85, 10. ἐπιδικασίαν.

61, 33. Astyphil. p. 75, 31.

62, 3. αὐτῶ [οἱ ἐπίτροποι]. Vide v. 7.

62, 5. αὐτὸς [ἐφ'] ἑαυτῷ. An ἐφ' ἑαυτοῦ?

62, 6. ἐπικληροῦ. An ἐπιδικίου, ut mox? Vide p. 60, ult.

62, 11. Lego, καὶ ταύτων μὲν οὐδὲς διαμαρτυρεῖν — εἰσίναι [ἀξιοῦ' ut Reisk. vel forsitan προκαλεῖται, vel ἔτοιμος.] Certe excidit. An [ἔξεστιν] εἰσίναι.

62, 14. An, ἢν καὶ κατὰ μικρὸν.

62, 16. διὰ δὲ ταῦτα δόξεν. Lacuna.

[321] 62, 19. Χαριέστρατος τηλικαῦτος ἂν τετραηράρχηκε. Si pugna ad Chium p. 59, 4. pugna est durante bello Peloponnesiaco, annos XL vel L natus erat Charestratus. Forsan excidit numerus, τετράκις τετρηρ.

62, 25. Lysias de Aristoph. bon. 67—

69. Ἄπολ. Δωροδ. 16. etc. Isæus Apollodor. p. 67, 23.

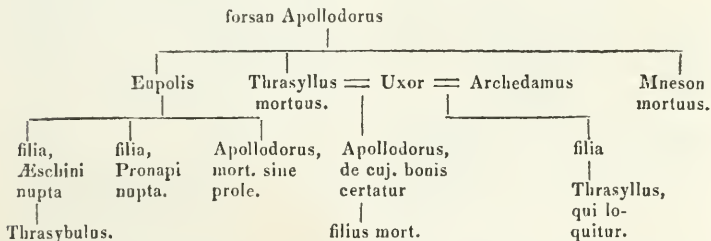
62, 30. An, καὶ γὰρ δούς καὶ διαθ. scilicet ἐπιδέδεικται.

62, 40. An, ποῖ δὲ ἴοντες? sed altius videtur ulcus.

62, 42. πολιτῶν. fellow-citizens. Vide hic p. 262. deinde etsi per se bonum οἰκετῶν (vide p. 57, 39. ult.), lege τῶν οἰκείων τῶν Εὐκ.

De Apollodori hered.

[325] Temporis notæ. Sicilia, p. 63, 67, 17. Ætas oratoris, p. 67, 37. 29. Corinthus, p. 64, 16. Symmoriæ, p.

p. 63, 4. εἰς τὸ κ. γραμματεῖον ἐνέγραψεν. An oportet ἐνεγράφατο? Scriba ἐγγράφει, pater ἐγγράφεται, has him booked. sed vide p. 66, 13.

63, 16. Malim, ἐπειδὴ δ' οὐ διαφέρει τὰ δίκαια μὴ οὐ καὶ (hoc Bekker.) τοῦτον γινώσκουσαι τὸν τρόπον παρ' ἡμῶν, αὐτὸς ἦκε —. Opponuntur αὐτῶς et μάγιστρας.

63, 18. Lege, vel saltem intellige, ἀπο-

δείξω δὲ οὐ μόνον ὡς ἐπὶ —, deinde μεγάλα εὐεργετημένως. Dicere solent μεγάλα εὐεργετῆν, βλάπτειν. Vide Porson. Aristoph. p. 80. Expende locos in Sturz. Lex. Xen. t. 2. p. 96. μεγάλα ζημιωθήσεσθαι, Aristarch. p. 81, 24.

63, 24. ὡς ἂν κατὰ δύνωμαι. "Cur καί?" Reisk. An prior oraverat adversarius? Vide Dem. Macart. init.

[327] 64, 5. ὁ πάππος ὄμνος, ἐξ οὗ τὴν μητέρα ἔχων τὴν Ἀ. Lacunosus, ut videtur, locus. An, ἐξ οὗ [χρόνος ἢ ἡδη πολλὸς] τὴν μητέρα σχῶν? Priorem maritum fuisse Archedamum vix dedito ob ἐκομίσαστο, quod fere est *to take home again*. Vide Ciron. p. 69, 30. Sed vide Cleonym. p. 26, 25. Ciron. p. 71, 13. ἐξ οὗ χ. οὗ π. Dem. Phil. I. p. 40, 21. Reisk. Alia dat Lobeck. ad Sophocl. Aj. v. 601.

64, 15. εὐπορέσειν — τὰργύριον. Nonne oportet τὰργύριον? An, ἐκπορέσειν τὰργύριον? Vide Hagn. p. 87, 40. p. 7, 17. ed. nostr.

64, 18. διδούς αὐτὴν Λακρατίδῃ etc. Vix, opinor, ita quisquam de suo patre loqueretur. Neque constat revera unquam nupsisse eam Lacratidæ; quam isti testamento diu supervixerit Apollodorus. (Puer erat A. C. 415. Corinthiacum bellum compositum, A. C. 386. ergo quam istas tabulas scriberet, fuerit XLV plus minus annos natus. At senex mortuus, p. 64, 39.) *dabat, non dedit.*

[329] 64, 34. πολλὸν, i. e. παρὰ πολὺ. Nos, *beat him hollow*. Aristoph. Nub. 1338. Acharn. 651.

64, 34. Lege, περιφάειαν τ. ἐπαίησεν. vide p. 66, 18. Ciron. p. 71, 9.

65, 15. Sensus est, *His testibus quo magis credatis, eu aliud testimonium Thrasymbuli, factis, non verbis, datum*. Vide p. 66, 7. εἴ τινας; Reisk.

65, 27. τοῦτων. τῶν voluit Bekker. Vide p. 64, 26.

65, 35. τοῦ π. π. γενομένου. Lege γένους. 65, 38. Lege, οὐδὲ μέρους εἰληχεν, ut p. 65, 28. Deinde καὶ ὑπὲρ τ. τολμήσουσι dele, ut e p. 65, 31. ὑπὲρ — τετολμήσαντι. 65, 42. An, λέγοντες τοῦτο ἀληθῆς μὲν, ἐκείνῳ δ' —. Hie p. 301.

66, 1. Malim, κατὰ τὴν αὐτὴν συγγείαν. 66, 5. μετειλῆφι τὸ ἡμικλήριον, π. 66, 8. οὐκ ante ἀμφισβητεῖν om. ms. Ambabus vocibus facile careremus; sed in his passim labuntur mss. ut p. 66, 15. Ciron. p. 73, 11.

[331] 66, 13. Mirum nī scrib. διεκελεύεθ' ὅπως — ἐγγράφουσι — μήπως ἄλλως ποιήσουσι.

66, 43. ἀλλὰ [καὶ] ταῦτ'.

67, 5. ἀφιλότιμον, ὅς — Corrupta. Acute mox Bekkerus, ἀφανταί. Vide Hagn. p. 89, 5. Pro mendosis καὶ πολεμῆν, an τῆ πάλαι, ut p. 67, 38.

67, 10. τῶν — δοκιμασθέντων. E vicinis ortum, ut suspicor. An, φιλοτιμηθέντων? προσυμμεθέντων?

67, 23. Vide p. 64, 33.

67, 25. Vide p. 66, 38.

67, 26. An, ὑπηρετεῖ προθύμως, οὐδὲν τ' οὐδένα ἀδικῶν? φιλοτιμῶς e seq. ortum, vel vice versa.

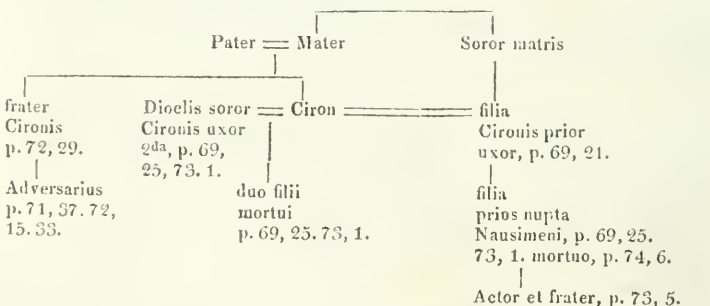
67, 27. Philoctem. p. 62, 25.

[333] 67, 30. ὢν μνημεῖα [τῆς ἐκείνου φιλοτιμίας]. An gl. ad ὢν.

De Cironis hered.

[337] An Κοίρων, vel Κύρων? Vide Harp. Κοιρωνίδαί. Personæ. p. 69, 21. 25. 27. 71, 36. 72, 14. 29. 73, 1. 2. ἔλαχεν adversarius, p. 68, 38. pen. ἡμφισβήτητος

orator. NB. ἀμφισβ. de utroque, p. 68, 42. 70, 18. 71, 30. 31. 42. 72, 13. 73, 12. 17. Actor post Euclidem arch. natus, p. 74, 3.

Arg. ult. πάλιν. Lege, πάνυ. 68, ult. Φλυεῖα. Harpocr. v. Φλυεῖς. (Vales. p. 317. forsā respexit ad v. Κοιρωνίδαί.)

69, 1. Orestes. Jocus ex Aristophane notus. vide p. 74, 7.

69, 21. τῆς αὐτοῦ μητρὸς αὐτὴν γ. Quid opus hoc? An leg. τῆς αὐτῆς μητρὸς αὐτῶ. Sed præstat simpliciter delere αὐτὴν.

69, 23. Malim, χρόνον, καὶ τεκοῦσα — μετὰ ἑνιαυτοῦς δ', i. e. quatuor annis post natam niēam matrem.

69, 27. σύν. Nos, including, vel reckon- ing. Vide p. 72, 43. (Ita expl. Reisk.) Hagn. p. 88, 19.

[339] 69, pen. Malim, πώσασθαι περὶ τοῦτων.

70, 2. etc. Comparat Porphyrius Eu-

sebilii Trap. X. p. 466. C. ed. Colon. = 273. Paris. cum Isocrat. Trapezit. 67.

70, 11. An, τούτου δὲ φυγόντος? Sed fere assentior Reiskio.

70, 21. ἴνα γνώσεσθε. οἷς Bekker. Forsan leg. ἂ μαθόντες vel ἀκούσαντες. Certe ἴνα ex precedenti syllaba ortum videtur.

70, 31. λοιποῦς [καταλειμμένους].

70, 34. οἷς οὔτως παραδοῦναι.

71, 27. Malim abesse οὐ γινώσκω σε. Deinde lege, οὐ μὴ εἴσει εἰς τὴν ο.

71, 30. An confuse sunt variae lectt. ut legendum sit, οὐ τοῖνον ἐκείνος μόνος, ἀλλ' οὐδ' ὁ νῦν ὑπὸ τούτου παρασκευασθεὶς ἀμφισβητεῖν τοῦ κλήρου τοιοῦτον εἶπεν οὐδέν. De construct. vide p. 69, 1.

71, 31. An, ἡμφισβήτετε? vide p. 73, 18.

72, 7. Lege, ἔγωγε μὴ τοῖς θ.

[341] 72, 10. νομίζω μὲν ἀπλῶς hoc esse manifestum, tamen hæc addam. Malim, ἄλλως. Voces passim confuse. vid. Jacobs. ad Athen.

72, 17. εἰ τοῖνον [καὶ] ζώσης.

72, 23. πρὸς ἓνα. Qu. an sana sint verba. An, πρὸς ἓνα δὲ τὸν πρῶτον τῶν συγ-

γενῶν ἓνα τῶν ἐκγόνων προσάξω? An in καὶ τοῦ γένους mox latent ἐκγονοὶ? An, τὸν τ. γ. καὶ καθ'? Hoc liquet, sensum esse, I shall compare the συγγενεῖς and the ἐκγονοὶ (p. 72, 8—27.), one by one.

72, 35. περιαιτέρω. Vide p. 72, 24.

72, 38. An, ὧν ἔ. ταῦτα γίγνεται, καὶ δὴ π. ut τὰλλα sit v. l.

72, 41. παιδίσκην, meretricem, ut videtur. Vide Philoctem. p. 58, 14.

72, 43. An, σύμπαντα τὰδε.

73, 3. Philoct. p. 59, 40.

73, 10. Lege, ὅπότε — τελευτήσειεν. Vulgata e v. l. 14.

73, 25. ἐκείνου κελείσαντος. quo jubente? Ciron moribundus, an Diocles.

73, 39. Lege, φελλέα δὲ ἐκείνω — Manifestum scholion: ἄττα ortum videtur

ex ἀττῶ (ἀττικῶς). Imo, χᾶ ἀττῶ^κ, χαριῶν ἀττικῶς. Vide Harpocr.

[313] 74, 15. ἐμὲν ἐν θυγατρὸς, ut p. 68, 38.

De Astypthili hered.

[347] Avus, Avia.

Thudippus
p. 76, 22. 33.
38.

Euthycrates
prior maritus
p. 76, 20. 33. 78, 34.

Filia
Theopbrastus
alter maritus
p. 77, 7. 28.

Hierocles
p. 75, 8. 77, 3.
5. 10. 27. 29.

Cleon, p. 74, 34. 78, 9. Filia, p. 77, 36.

Astypthilus. Orator.

Adversarius, p. 74, 35.

Tempus. Mitylene, p. 74, 30. 75, 14. 76, 5. Belli tempore, vel statim post, p. 74, 42. Corinthus, Thessalia, bellum omne Thebaicum, p. 76, 7. Acta videtur causa A. C. 374 — 371. ἔλαχε adversarius, ἀντιτάμωσεν orator, §. a'.

[349] 74, 30. Pro ὧν Reisk. οὔτος. An, δέ?

75, 6. Lege, εὐτ' ἂν αὐτὸς — Deinde post τὰ ἐκείνου est lacuna. [ad] Cleonem, qui dixit] suum filium ab Astypthilo adaptatum esse.

75, 18. ἂς ἐποίησατο. Natum e seqq. An, ἐπερίσατο? sed possit fuisse παρέσχετο, vel aliud quidvis.

75, 20. ὅπως κυριώτατα ἔσται. Malim, ὅπως ὡς κ. Sed forsan verius, ὅπως κύρια αὐτῶ ἔσται. Vide Aristarch. p. 81, 5.

75, 23. μάλιστ' ἂν εἰδέναι ὅτι γένοιτο, Bekkerus, neque damno (i. e. μάλιστ' εἰδέναι ὅτι γένοιτ' ἂν, vide Elmslei. ad Med. 911.) Hagn. p. 38, 35. e ms. sed possis γένοιτο, sine ἂν. Vide p. 77, 10.

75, 31. ἔτι. Vide Philoctem. p. 61, 33.

75, 36. εἰ τί τινα — καὶ —

76, 1. Lege, τούτους, ὡς περ — κοιτανῶν —

[351] 76, 5. Lege, ἐξέπλει στρατευόμενος.

76, 15. Lege, ἐδελοντὴν τε ἐκπλέοντα καὶ μ.

76, 19. Lege, πολὺ ἂν θῆττον.

76, 20. ποιησάμενον. Vide p. 78, 6.

76, 23. Concinnius, οὕτως αὐτὸν διαθεῖς — sed anacoluthon in vulgata satis tolerabile.

76, 26. Sensus vidit Reisk. sed male sollicitat textum. Iatell. ἀκοὴν μαρτυρησάμενον. sed de industria reticuit orator.

76, 27. Malim, ἐδελήσειε.

76, 30. ἐναντία e superiori natum.

76, 33. ὁ πατὴρ ὁ Ἀστυφίλου.

76, 36. ἐκ παιδῶν. An, ἐκ παιδίου, ut p. 78, 2.

76, 42. Lege, ἔπειτα δ' ἀνεψ.

77, 3. Lege, θεῖος ἂν κἀκείνω καὶ ἐμοὶ, ut p. 75, 12. Vide p. 77, 13.

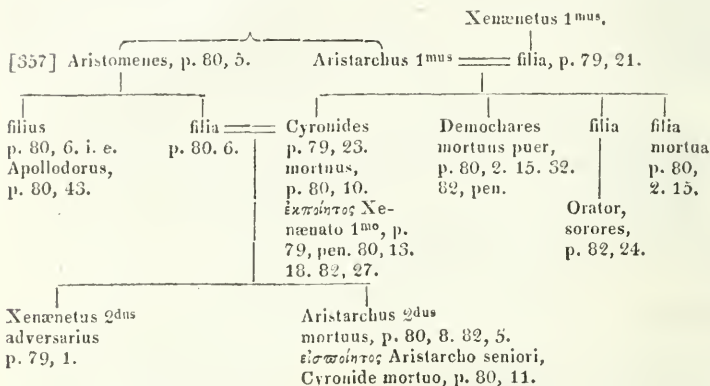
77, 15. τῶν τῶν ἀδελφοῦ. An servandum, ut sit, and got his share of my brother's effects? ita p. 74, 39. Sed vide an, τὰ τῶν ἀδελφοῦ.

[353] 77, 19. Malim, ἀποφανεῖν. Deinde lege, παρέξομαι, ut p. 76, 35. et passim.

77, 24. τοιαῦτα μέντοι. Quare, μέντοι?
77, 40. ἐκ. π. p. 78, 2.
77, 43. Ἀστυφίλων [ἄνα] παῖδα. Vide R. sed vide an sit, took him as his child.
77, 44. ἐκείων et αὐτῶν sunt v. ll. ut pato.
78, 10. Recte Bekker. τῶν Ἀστυφίλου. they could not for shame attempt to claim his property. sed vide p. 75, 1.

78, 13. Malim, τὸ γ. προστιθέντες.
78, 16. κατὰ τὸν νόμον Ἰα-
cuna. οὔτοι sunt οἱ φράτορες. Vide Dem.
Macartat. §. 109.
78, 23. Lege, αὐτοὶ οὔτοι ἴσασι.
78, 25. Malim, ἀπέδειξα δ'.
78, 31. ἅπαντες οὖν, ᾧ ἄνδρες. Lege,
πάντως.
78, 34. Vide p. 76, 38.

De Aristarchi hered.

Habita oratio post finem belli Corin-
thiaci, p. 81, 41.

[359] Arg. l. 2. Lege, τούτων.

4. Dele αὐτοῦ.

79, 9. ἰδίαν. Vide p. 81, 42.

79, 11. πρὸς τῆ ἀνακρ. Putabam ἐν, sed vide an per ἀνάκρισιν intelligatur libellus interrogationum et responsionum, quomodo recte se habebit πρὸς. Ceterum hoc dicit: apud archontem coactus sum futeri Aristarchum (juniozem) filium (adoptivum) esse Aristarchi senioris. Deinde malim, ἦδη ἢ γυνῆσις — περὶ τούτων — γενήσεται, ἐκ τ. v. σκοποῦσιν. sine ἀλλ'. (περὶ αὐτῶν p. 80, 23. sed ibi alia ratio. Hic p. 373. In p. 81, 9. malim τούτων.)

79, 14. An, κελύει μὲν τὰ ἐαυτοῦ?

80, 1. τοῦ πατρὸς τούτων. Dubito, an recte dicatur. An, τ. π. τοῦ τούτων, vel τοῦ τούτων π.

80, 2. An, ἄπαιδης? sed p. 80, 15. 29, 32, pen.

80, 3. ἐν. ἐπὶ voluit Bekker.

80, 19. τοῦ δὲ [πατρὸς] Ἀριστάρχου.

80, 26. αὐτὸν διαδέσθαι. An, αὐτῶ, Aristarcho juniori?

80, 32. ὕστερον τοῦ πατρὸς [ἔτι παῖδα ὄντα] ἄσπε — Certe desunt ista argumentationi.

[361] 80, 37. ἐξ αὐτοῦ δὲ ἂν τινα ἀγαγεῖν (sic enim ms. errat Bekkerus). Lege, ἐξ αὐτοῦ δὲ ἀντεισαγαγεῖν (nisi oportet τῶν ἐξ

αὐτοῦ). he may go back himself, but he cannot put any of his issue there in his stead. Scriptum nempe ἂν τις ἀγαγεῖν, quod ob construct. mutarunt. Deinde an, οὐκ ἐᾷ ὁ νόμος? vel οἰκέτι? Supprimerit videri, ut p. 81, 6. post εἰσαγαγόντι. Neque scio an lacuna sit ante ἢ ἐὰν φῶσι, nisi hæc sint e var. lect. pro φάσκωσι, quæ iterum ad examen revocabo. — Qu. οὐκ ἔστι νόμος ὅς ἐᾷ ἢ ἐὰν —.

81, 4. Lege, θούληται.

81, 10. ἢ εἰσποίησις Ἀριστάρχου. seniori, opinor, vide v. 23. sed forsau del. Ἀξ.

81, 26. οἰκοθεν. sponte Reisk. in ind. Suspect.

81, 35. pater meus duxit ἐπὶ προικί. Suspitor e sequenti huc tractum ἐπὶ προικί: forsau sufficiens ἐπικληρον, quanquam voce non adeo indigemus. Vide p. 82, 1. Si vulgata servas, εἰσπράξατο referendum erit ad τὴν προῖκα, quod absurdum est. Pater accepit dotem: illis autem in universam hereditatem involantibus, frustra ab illis reliqua bona petivit; responderunt quippe, Dote quam accepisti sis contentus, sin minus, et dotem et uxorem tibi eripiemus.

81, antep. μικρὰς ἔχρημεν [εἰπεῖν] αἰτίας. Alias signif. non levis accusatio in nos jacta est. quod alienum.

82, 12. εἰ [δικαίως] τὰ αὐτοῦ. E seq. δίκαιον.

82, 17. ἐπιενεγκεῖν παρ' ὅτου. An, ἐπιδει-

ἄνυϊν? Sed malim, ἀνενεγκεῖν.

[365] 82, 19. αὐτὸν ἀξιοῦν. Malim, οὕτως ἀξιοῦν. Vide Reisk.

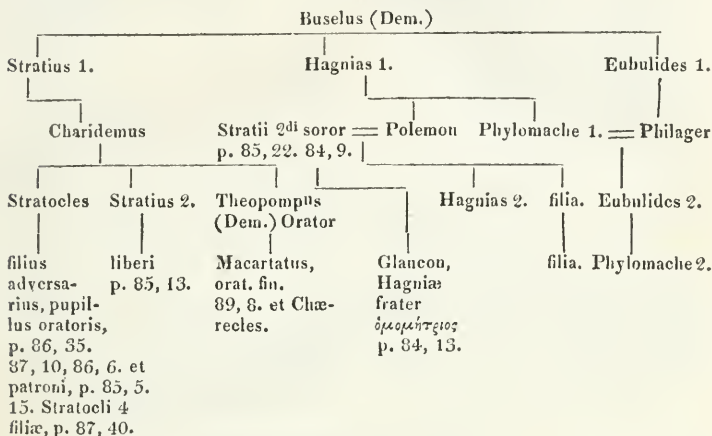
82, 20. πρὸ δίκης. Dicæog. p. 51, 27.

82, 21. ἐκβάλλειν . . . ἀλλὰ γὰρ — Hic vicinæ desunt quæstiones.

De Hagniaæ hered.

[369] ὙΠΕΡ ΘΕΟΠΟΜΠΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΝΕΠΙΤΡΟΠΟΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΚΛΕΟΥΣ ΠΑΙΔΟΣ.

Vide p. 84, 2. 85, 1—15. 87, 27. γραφῆ, p. 87, 13. 27. 31. Possidebat Hagniaæ bona orator, p. 84, 38. seqq.

Acta causa post archontem Nicophemum, A. C. 361. Creticæ res, p. 89, 12. qu. Bellum p. 89. 18.

[371] Arg. 7. Verius dixisset, πρὸς τοῦτον δὲ ἐπιτροπὴς τις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀδ. α. στρατοκλέους δικάζεται φάσκων. et forsan ita fere scripsit.

83, 28. δαί δὲ σε τῆς ἀρχιστείας ἵτι ὁ παῖς Ἀγνία προσήκει, τὸ γένος εἰπεῖν. Lege, ὅ τι. Constructio, δαί σε τὸ γένος εἰπεῖν, ὅ, τι τῆς ἀρχ. (quomodo dicunt, εἰπὲ τὸν υἱὸν εἰ μεμάθηκεν. Hic p. 319.), vel δαί σε εἰπεῖν ὅ, τι προσ. τοῖς ἀ. (κατὰ) τὸ γ.

83, 32. ἵνα μᾶλλον [ἀν] ἐπιστεύετο.

84, 12. Lege, ἔσχον. quæ bene illo gente verterunt. εἶχον esset, quæ jam tum bene erunt.

84, 26. Lege, τῶν πρὸς πατέρης ἀν—.

84, 39. Malim, ἐμοῦ ζῶντος τε (vel forsan γε ζῆντος)—οἷόν τε. Hic p. 301. Si servandum οἶονται, requiritur δεῖν, ut mox p. 85, 1. Ceterum debebat Reisk. τετελευτηκῶς ἢ ἐγώ. Sed ne sic quidem omnia sana præstituerim. Distinguuntur enim ὁ παῖς et ἐκεῖνοι. At unus ex illis erat. Suspicio excidisse mentionem liberorum Stratii, vide p. 85, 33.

85, 17. τῆς τὸ αὐτὸ [δικαίως]—ἦσαν οἱ [τε]—ἀντιδικεῖν.

[373] 85, 21. οὐκ ἀληθὲς τι γράψαι. Lege, οὐκ ἀληθῆ γράψαι.

85, 26. εἴτα γράψας. An, ἐγὼ δ' ἀντιγράψας? Sed, annon oportet ἀντιγράψα-

μενος, ut p. 85, 19?

85, 34. περὶ αὐτῶν. Malim, τούτων. (Hic p. 359.) et p. 87, pen.

86, 1. 3. 14. καδίσκος. Vide Demosth. Macart. §. 10.

86, 15. ἀλόγως. qu. ὀλιγόρως, impudenter? ἀλογίστως, inconsiderate? Sed non temere mutanda vulg. Vide Harpocr. v. ἀλογίαν.

86, 30. μήτε ἔλαχον τῶν αὐτῶν, i. e. si sanus locus, did not put in a claim to an equal share with me.

86, 33. ἐκείνου, i. e. Eubulidæ filiam et ejus patronos.

86, 34. An, παρακαταβάλλειν αὐτοὺς—.

86, 37. ἔστιν ἐναντιούμενος οὐδεὶς. Attica quidem periphrasis pro ἐναντιοῦται (Porson. ad Heccub. 1101. p. 77.) sed non memini apud oratores. Malim, ἔστιν ἐναντίος νόμος οὐδεὶς—.

86, 42. Lege, ἔτι ὀπίτ' ὄντες—Vide p. 87, 5. ὀπίτ' ἠγανάξετο. (Aristophanic. 2. p. 346. 349.)

[375] 86, 48. τοῖς προσήμοισι τὴν κλήρον οἶκ ἐλάγχαλον. Lego, τοῖς ἔχουσι (et forsan cum Scaligero τοῦ κλήρου). Vide p. 84, 39. 85, 20. 86, 8. 18. 87, 23. προσήμοισι ortum e sequenti προσήκεν.

87, 7. οὐχ ὡς δι' ἐμὲ ἢ τοὺς νόμους. An locus lacunosus?—Hæc scripseram: nunc Isæi locum relegens, istam suspicionem repudio. Vide p. 86, 32—87, 25. Sed lege et distingue, καλυόμενος. ἀλλὰ ταῦτας

περὶ φάσεις ποιούμενος (making this a pretence), ἐπὶ τοιαύτας συκοφ. Vel maneat distinctio, ut sit anacoluthon pro ἑλληλυσως.—Malim etiam δι' ἐμὲ καὶ τοὺς νόμους. Dubito enim de ἡ post negativam.

38, 1. ἐγὼ γὰρ [ἀν].—

Stratocel.		
	tal.	min. dr.
Thrias . . .	2	30 0
2 domus . . .	0	35 0
Fœnori posit.	0	40 0†
Bona varia . .	0	40 0
Pecunia . . .	0	9 0
Debita . . .	0	10 0
Patrimonium	0	46 0
	5	30 0
	3	40 0

Deficit . . . 1 50 0 Vide Jones. p. 163.

88, 33. Possis, αὐτὴ μὲν—πλείων ταύτης ἔτι. Sed satius est, ceteris manentibus, legere *ωλείων*. *his fortune is even greater than this.*

[377] 88, 35. οὐ γὰρ ἂν οἶδ'. Vide Elmstedt. ad Med. 911. (Isæus Astyphil. p.

Absolvi, Mart. 2. 1824.

38, 20. ἂν, ἐξέσκοντα ἂν, which would fetch. Vide p. 69, 15.

88, 27. Lege, ἐνεπόλησαν.

88, 27. An del. ἐνακουσίας cum vulgaris, ut e proximo ortum?

Theopomp.		
	tal.	min. dr.
Prospalt . . .	0	30 0
Domus . . .	0	20 0
Æn. . . .	0	50 0
Hagn. hæc.	2	0 0
	3	40 0

75, 23.)

88, 40. ἀφῆρηται χωρὶς. qu. an hoc dici possit pro, *mædæ a separate item.*

89, 2. ὥστε μηδεμίαν. Corruptissima. Vide R.

89, 7. ἐξ ᾧν [ἀν]—δυνήσονται.

Ad Dinarchum in Demosthenem.

[46] 90, 2. Lege, οὐτω φανερώς. Supra, ἂν ἐξέλεγχθῆ recte VV. DD. ut p. 91, 10. 98, 6. Dinarch. c. Philocl. init.

90, 15. Similia Æsch. Tim. . . . Demosth. Leptin. n. 135. Aristog. I. 7. Dinarch. Aristog. p. 107, 27.

90, 19. οὐχ ἴν' ἀφῆτε. Dem. Mid.?

90, 23. Q. ψήφισμα ἔτι, vel ψήφισματα.

91, 12. Lege, εἴρη.

92, 1. αὐτὸν Ἀριστοφᾶν ἔφη lege e p. 110, 26.

92, 12. Æsch. Ctes. p. 79, 38.

92, 17. μεγάλη τῆ πόλει ἀγαθὰ ποιήσας. τῆ πόλει Wolf. Alia ratio loci Aristoph. Acharn. 755. ed. Elmsley. vid. ad Dem. Onet. II. fin.

93, 6. ἐπιτεθεικότες corrigunt, ut p. 109, 21.

93, 12. Dem. F. L. p. 265. n. 562.

93, 13. Æsch. Ctes. p. 72, 30. Agatharchides Photii 230. p. 1337. apud Rulinken. ad Rut. Lup. p. 33—4.

93, 24. διὰ τῆς χάρας [τῆς Ἀθηναίων]. Possis, ἐπ' Ἀθηναίους. sed delere priestat. 340, fin.

93, 38. μισθωτὸς οὗτός ἐστι παλαιός. Malin, πάλαι, ut Eur. Bacch. 322. Plato Protag. p. .

94, 6. Malim, εἰς πᾶσα.

94, 8. Æsch. F. L. p. 50, 24.

94, 30. Lege, Ἄριδος. De historia vid. Æsch. Ctesiph. p. 77.

94, 32. ὡς ἐλέγετο Wolf. probante St. Croix Hist. Alex. p. 623.

95, 4. τῶν τοῦ δημοσίου συμφερότων. Q. τοῦ δήμου, ut τὰ τῆς πατρίδος σ. p. 102, 40. 108, 21. τῆς πόλεως, c. Aristog. p. 106, 2. Lycurg. 166, 22. Vel τῶν δημοσίων σ.

[47] 95, 12. Malim, κεφάλου τὸ ψ. γράφωτος, ut Æsch. Ctes. p. 80, 33. Infra p. 98, 16.

95, 22. Recte, opinor, R. ἀδοξ. ἐαυτῶς.

95, 23. Lege, χεῖν.

95, 26. Dem. F. L. p. 241. n. 363.

95, 37. μέδιμνοι Gibbon. c. 41. n. 10.

95, 37. Donec constet μέδιος Atticum esse, lego μέδιμνον. Vid. Hemst. ad Plut. p. 345.

96, 2. η. Demosth.

96, 16. Lege, αἰθίς τε (i. e. apud inferos) ἔν τε τῆ τήμερην ἡ.

96, ult. ἔφησε. Fisch. ad Weller. p. 493. Dem. Aphob. III. 519. n. 69. c. Phorm. p. 541. n. 24. [Pantæn. 565. § 19. ἔφασαν pro η mss. Reisk.] Spud. p. 594. n. 24.

97, 14. Forsan, ἠδικηῖν, κατὰ τὰ πάτρια, scil. ζητεῖ. querit, non ut vos soletis, sed more majorum.

97, 28. συνίεναι pro συναλθεῖν infra p.

102, 14. Sed hic malim, συνειπίεναι.

98, 3. τὰ περὶ αὐτῆς ἐναντιούσθαι. Deleτά.

98, 10. τοῖς πατράοις νόμοις. πατρίους Wolf. ut Æsch. Ctes. p. 56, 33. Supra p. 90, 25. 104, 13. Vide Ammon. et notas ad Lucian. III. 561. πατρικός infr. 104, 21.

[48] 98, 16. γράφας ὁ αὐτὸς τὸ ψήφισμα ἀκυροῖς; Vel delend. artic. vel transpon. ὁ αὐτὸς τὸ ψ. γράφας. de ὁ αὐτὸς vid. ad F. L. §. 209.

99, 16. Malim, καὶ πάσας—

99, 22—3. Malim, τὴν Θ. πόλιν, ποτ' ἐγένετο μ.

100, 11. [ἀσωντιέαντας] ἐξόριστον—ποιῖσαι.

100, 28. δύο ταύτας μόνας—πεσώπεται ἀποδημίας. Impudentissimum mendacium, si locus est genuinus. Vide supra p. 91, 37. quocum confer Demosth. de Cor. §. 385. 418. Deinde recte corrigunt μετὰ τὴν μ.

101, 8. Malim, ταυτὸ σ.—καὶ ταυτὰ

δίκαια καὶ αὐτὸς—καὶ αὐτῶ τῶν νῦν. Hæc R.

101, 12. ἐαυτοῦ, τὸ παρὰ τῆ μητρὶ (hoc R.), decretum quod asservatur apud—

101, 37. Vel, εἴρηκε καὶ, vel potius οὐδέ-

ποτε.

101, 38—9. Dem. Phil. IV. §. 2.

102, 3. Dem. Olynth. II. 36?

102, 11. recte R.—ἄν οὐδὲν ἰγίεις, διατετ.

102, 21—23. Dem. de Cor. p. 190.

102, 32. Lege, βουλῆσεσθε; οὐκ—ἀλλὰ δέξεσθε—καὶ φυλάξεσθε.

102, 40. ἡμεῖς ὁ δῆμος ἅπας κινδυνεύη. Malim,—νεύητε περὶ—

102, ult. τί γὰρ ἔστι (πρὸς) ῥήτορος, vel ἔργον etc.

[49] 103, 13. φήσεται εἶναι δεινοί. Per se optimum, sed sensui non satisfacit. Lego,

ἄνοι. De animo populari agitur, ut paulo ante l. 11. τῆς εὐνοίας. εὐνοί supra p. 98, 24. Deinde l. παρακρούετ, et cum R. ἡμῖν.

103, 43. Vel scripsit, vel debuit scribere, ποιήσει.

104, 1. ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀπολογίαν. Æsch. 1 Eurip. Bacch. 41.

104, 7. Lege, ἐλεήσεται.

104, 32. οὐ προσεκτέον ἡμῖν—εἰδότες. frustra movet R. vid. Por. ad Soph. Electr.

104, 40. Lege, ἐγκυλεῖτε αὐτοῖς. vosmet ipsos.

Dinarchus in Aristogitonem.

[57] 105, 4. Lege cum R. πρὸς τὴν ἐξ Ἀ. ut c. Philocl. p. 111, 1.

105, 20. Lege, τάχ' ἂν τις.

105, 21. γεγευμένον citat Ruhn.

105, 22. Lege δευσοποιόν, collato Ruhn. ad Tim. p. 77.

105, 26. Lege, ὃν ἤσθεθ' ἦ.

105, 30. Lego, προῖεμένων ἂν πάντα (vel πάντ' ἂν) τοῖς τῆς π. ἐ. μὴ καταρραδυμῆσθε.

105, 34. τοὺς τοῦ κρινομένου, R. hactenus recte. sed delenda ἢ διὰ τοὺς—αὐτῶ φέισασθαι, male retracta ex p. 106, 3.

105, 39. [ἢ κατὰ Ἀριστογορείττονος] ἔσται [ἀπόφασις]. Vel hæc quatuor voces, vel ἢ τῆς β. ἀπ. lin. 37. delendæ. Sed illud verum.

106, 9. Lege, καταμεμαρτύρηται, vel forsitan κατεμαρτυρήθη. vid. l. 18.

106, 15. Q. an leg. μηδ' ἐκεῖ. Sed delere malim ἐκείνοις, ut e lin. seq. ortum.

[58] 106, 28. Lege, οὐχ οὗτος, πρὶν ἐ. τοῦτο, σ. et mox q. τὸν (ἀεὶ) ἔντ.

106, 43. πεπολιτευμένοις R. et mox 107, 5. ἢ χαίρ.

107, 8. καθ' ἐκάστην (ἐκκλησίαν). Non enim omitti posse puto.

107, 32. Lege, τὴν Ὀΐαν—ψῆφον, ut Dem. Mid. fin. et alibi. Everg. et Mn.

fin. p. 649. Contra Θείαι πομπῆ lege in Ælian. V. H. VIII. 1. Toup. Emend. I. p. 30.

107, 40. Lege, φανείσθε.

108, 19. Lege, ἐν αὐτῇ τ. π.

Dinarchus contra Philoclem.

[62] 108, 37—8. Q. ἐάν εἰληφός τι ληφῆς. c. Demosth. . . . εἰλημμένοι—εἰληφότες.

103, ult. ἐναντίον τῶν πολιτῶν ὁμολογήσας. q. del. ὁμολογήσας. alias non constat enthymema.

109, 31. Q. an τὴν πεζὴν καὶ τ. Vide VV. DD. ad Magistrum, p. 697. Ex Æschine c. Ctes. πεζικὸς citat H. Steph. Thes. III. 125. D. πεζῆ, p. 73, 11. 77, 4. πεζικὴ δύναμις Xenoph. Cyrop. II. 4. 18. τὸ πεζικόν V. 3. 38. ter. Thucyd. VI. 33.

init. et me p. 186.

109, 39. Lege, ἡμᾶς, καὶ ἀσχυθῆναι, τοὺς, ut Dem. Tim. §. 243. οὗτος χαίρων ἀπαλλάξει, ὁ—θεῖς—, et alibi passim.

110, 10. Q. τοῦ νῦν εἰληχότος.

110, 14. Q. δικάσουσιν, sc. ἡμῖν.

110, 30. ὃν ἂν ἀνδρωπος. et mox 41. οὐδεμί' ἂν—

[63] 110, 35. τῶν π. καιρῶν ἀναμνησθέντας οἱ—δέονται. Malim ὅτι.

110, 38. τισὶν * * * οὐδὲ δουλεύειν.

Lycurgus contra Leocratem.

- [68] 148, 2. Delendum puto ποιῆσαι.
148, 3. q. βουλευμένους (χρῆ) — ut προσ-
ήκει Dem. de Pace iuit.
P. 148, 4. μὴ π. σ. cum Taylora delet
Wolf. ad Lepin. p. 314.
148, 6. μήτε [τὸν] — μήτε [τὸν] —
Utrumque art. dele. Supple κρίνω αὐτὸν ex
147, 43.
148, 9. Lege, τοὺς κρινούστας. qui accu-
sent, ut l. 18. τοῦ παραδόντος. Futurum
restituē p. 154. l. 5. et 40. 166, 28. 160,
10.
148, 13. Lege, τὴν δημοκρ. ut p. 150,
27. et passim.
148, 31. Lege, μέλλη.
148, 32. κατὰ delet Contius (i. e. An-
tonius Le Cointe apud Auger. Discours
Grecs.) Ipse Auger. conjicit τὰ τῆς π.
148, 36. μηδὲ ἐν τ. — ἀμαρτημάτων de-
let Wolf. ubi supra.
148, 43. ὡς μήτε — ἀξίαν delet Taylo-
rus, probante Wolf. ubi supra.
149, 3. Sana puto. Leocrates uno facto
obnoxium se reddidit προδοσία, λιποταξίῳ,
ἀσεβείᾳ, γονέων κακώσει, etc. quibus singulis
penam statuit lex; sed nullum nomen
dedit crimini, quo comprehenderetur προ-
δοσία, λιποταξίῳ, etc. vestrum igitur est,
judices, regulam ponere de hoc novo atque
multiplici flagitio. Vide p. 168, 40. seqq.
[69] 149, 24. ταύτην τὴν ψῆφον, ut lin.
11. 17. bis 21. 25. Q. de p. 168, 41. Si-
militer 168, 21.
149, 35. Athen. pietas. CEd. Col.
149, 36. L. δίζαιτ' ἄν.—
149, 38. Lege, ὀργίζεσθαι. q. del. καὶ
δὲ οὖς — περί αὐτῶν, ut gl. ad αἰτίους. vel δὲ
οὖς καὶ ἄν. ut αἰτίοι sint auctores illarum
calamitatum. alias erunt ii qui me de his
loqui cogunt.
149, 38. ὀργίζεσθε vel — σθαι Coint.
150, 15. φυγόντα Wolf. ad Lept. p. 277.
150, 22. Possis, ἢ μὴ διαμνημονεύειν.
Sæpe utitur Æschines.
150, 22. Legendum puto ἐκκλητεύσο-
μεν ob Polluc. VIII. c. VI. §. . apud
Taylor. Sed vide Harpocr. v. κλητ. et
Phot. v. κλητεύσαι. Demosth. c. Nearc. p.
730. n. 41. Zenothem. p. 532. n. 34. bis.
[70] 151, 6. Distingue, μὴν, μαρτύ-
ρον. [ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΣΥΝΘΗΚΑΙ.] Ἀκηκίατε.
151, 6. συνθήκας. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. τῶν μὲν
μαρτ. hoo e Reisk.
151, 9. Dele καὶ ante νομ. et q. πα-
τερῶν. Infr. lin. 17. νομῶν πατέρων, οὐδ'
i.e. (deleto οὔτε), vel οὔτε πατέρων i.e. ut
lin. 11. p. 152, 36. De πάτριος, p. 155, 5.
27. 160, 6. 166, 12. ad Dinarch. p. 98,
10. νόμ. μα. inox p. 151, 24. 152, 21.
151, 14. οἱ μὲν π. Aug. ex Coint. de-
inde τὴν Ἀ. εἰδότες τ. χ. εἰληχούσαν, ὁ. αὐτῆ
- τὴν π. e sua conj.
151, 26. ῥαδυμότατοι Coint.
151, 30. Lege, προῖκαλούμεν αὐτὸν. Vid.
Reisk. Ind. Dem. vv. πρόκλησις, προκα-
λείσθαι.
151, 34. τῶν συνειδόμεν ἔ. Coint.
151, 36. Servos TORQUERE πράγμα
δικαίων καὶ δημοτικόν. Loci insignes; De-
mosth. Aphob. III. p. 514. n. 17—18.
515. n. 30. Onetor. I. p. 526. n. 50.
(Hinc explicandus Aristoph. Ran. 628.)
Isocr. Trapezit. p. 369. D. Antiphon de
Herodis nece p. 133. et alibi, Audocides
p. 6, 42. ubi Scamandrii psephisma me-
moratur, Lysias π. τ. σικυῦ p. 111, 15.
Antiphon Κατηρ. φαρμακ. p. 112. Isacus
Ciron. §. 16. et ibi Porphy. Eusebii apud
Reisk. p. 194.
151, 40. Q. ἔβουλ. μετὰ τοῦ ἰδίου κινδύ-
νου. μετὰ κινδύνου, Æsch. F. L. p. 29, 27.
vel τοῖς — οἰς, ut p. 162, 13. sic Reisk.
151, 43. Lege, τῶν γενομένων, ut Dem.
c. Spud. p. 592. n. 23.
152, 8. Legendum puto κατὰ φ. γούν,
ut p. 162, 11. 166, 32. Aristoph. Ran.
323. Nub. 342. 1059.
[71] 152, 9. Dele οἰοῖται καὶ αἱ θεράπῃ.
152, 18. Dele ταῦτα ἀληθῆ εἶναι.
152, 38. χρήματα (τὰ) ὕ. Reisk.
152, 38. ἂν ἦσαν, vel ἦσαν ἂν. Dinarch.
p. 103, 20. 30. 110, 30.
153, 5. Adde Menandr. Stob. CV. 596.
(445. Grot.) Scholiastem Aristoph. Eq.
516.
153, 9. Usitata vox est ἐπιτίμιους.
153, 9—11. Lege utrobique πρότερον,
ut l. 12. et 13.
153, 14—17. τὸν δῆμον ὄν—οὔτος nemi-
nem movebit, qui Porsonum legerit ad
Orest. 1645. Sed qui expeditur αὐτῷ
μεταπέμψασθαι?
[72] 153, 20. Lege προδόντα cum Tay-
loro. Deinde dele τῷ προδότη τῆς πόλεως.
153, 26. οἱ δὲ γάοι, templa, Auger. nes-
cio unde. Voluit ναοὶ—legendum νεῶ.
Eurip. Heracl. 695.
153, 29. μηδὲ ξυνενεγκίῳ. Lege μηδὲ
συνεξενεγκίῳ. et (deletis μηδ' ἐπ' ἔκφ. ἔλ-
θεῖν) τοὺς τελευταίους. Alibine exstet
vox nescio. Sed talia composita pro re
nata formabant.
153, ult. οὐχ ὁμοίως ἔχουσι ταῖς εἰνοίαις.
Q. τῆς εἰνοίας.
154, 6. Vel παράδοξον, vel potius—ὄτα-
ρον. Deinde, ἢ γὰρ ἄδλα—ταῦτ' ἀμφοτέρα
αὐτοῖς ὑπάρχει. Possis, servata vulgata,
ταῦτα δὲ ἀμφ. Sed illud verum.
154, 7. de pro γὰρ ed. Auger.
154, 14. συνετάφη—ἐλευθερία. Dele.
154, 17. καὶ ταῦτα οὐκ Auger. et con-
jicit ἐπιστ. γὰρ—.

- 154, 32. καὶ ἐτιμωρήσασθε. Dele.
- 154, 39. Lege, πάντων ἄρ' ἀνθρώπων. nt p. 151, 26. vid. 157, 32. Demosth. Leptin. p. 289. n. 100. c. Steph. I. 631. 100.
- [73] 155, 8. γένοιτ' ἄν—εἰ—ἀπολύσετε. Leg. σαιτε. p. 156, 17. εἴ τις ἐξήλειψεν, εἴτ' ἀπιλογεῖτο. Ob ἐμέλλετε l. 19. hoc malim quam ἀποκτείναιτε vel —νοίτε, prioribus non mutatis. p. 159, 9. Lege, οὐκ ἂν ὑπέμεινε. Demosth. Leoch. p. 619. 72. (1096, 17.) πιστεύσατε R. e conj.
- 155, 23. Q. συνέβαινε, δούλην γ' οὔσαν, τὴν πόλιν ὃν τρόπον δὲ (vel ὃν δὲ τρόπον) οὔτος—. Vid. Reisk.
- 155, 43. συνηγορούντων ed. Auger.
- 156, 9. τῶ μὲν ἔκ. Coint.
- 156, 13. Supplendum puto, (καὶ τοῖς μεγίστοις) καὶ τοῖς ἐλαχ. Utunque vulgarum veritas, all, even the smallest. Sed illud verum. παρανομήμασιν l. cum H. St. Infra p. 159, 18. Thucyd. VII. 18. bis.
- 156, 15. ἐσκόπουν τούτο, εἰ—optime Reisk. Menander Bœotia Stob. 106. p. 570=455. Eurip. Bacch. 315. ex em. R. P. Mox lin. 22. lege et supple, ἀλλ' εἰ τὸ πᾶργμα μέγα.
- 156, 23. διέβασαν Ald. Dorismum tolle, ut p. 163, 22.
- 156, 28. ἀνόητος non plane damno, sed malim ἀπονενοημένος, adeo perditæ impudentiæ. Dem. F. L. p. 213. n. 124.
- [74] 156, 38. τοὺς δὲ μαχόμενοι [νικῶντες] Dele, et lege, τῶν μὲν—τῶν δὲ, scil. περιγεγ. Quanquam in hoc scriptore sæpe desideratur concinnitas. Deinde lege, ἄρά γε ὁμοιοι.
- 157, 11—13. Mirum, ni hæc irrepserint ex p. 154, 29.
- 157, 18. ἐπειδὴν εἰς τὸ ληξιαρχ. γρ. ἐγγ. [καὶ ἔφηβοι γέγονται] Hoc quidem dele. In lexiarch. inscribentur, non quum fierent ephebi, sed cum excederent ex ephebis. Pollux VIII. 105. Harpocr. v. ἐπιδιετέρες ἴβ. Nil ad rem Demosth. F. L. p. 264. n. 550.
- 157, 21. ὑμᾶς Coint.
- 157, 23. Lege, τιμωρήσαισθε.
- 158, 14. τὴν τῶν Aug. vid. Reisk.
- 158, 23. Lege, εἰ λήφονται. ΕΠΙ ex præc. ortum.
- 158, 34. εἰτέραν μεταλλάξαι [τὴν] χῶραν τινὰ Reisk.
- 159, 31. p. 155, 4. 159, 13. 168, 29. ΕΝ Μισυάρους. Bentl. ad Phalar. pp. 206. 372.
- [75] 158, 39—40. Recte, opinor, Taylor.
- 159, 3. Attici reges, regionis ΕΠΩΝΥΜΟΙ.
- 159, 29. [καὶ] οὐδὲν ἤττων. Constructio est, τούτον (ἀκούσαντα) ἀφικόμενον, καὶ (καταφυγόντα) ἀποθαν. cum audisset, venisse, et cum confugisset, periisse.
- 159, 36. Lege, εἰεργετούντας. et cum Tayl. αὐτᾶν.
- 160, 3. Lege, γονεῖς ἐγκαταλιπόντας, ἄπαντας ἄπ.
- 160, 15. χρήσαντος δὲ—ὁ δὲ—Eadem repetitio infra p. 166, 2. ubi Atticum vocat Reisk. Herodoteam si dixisset, vere dixisset. Dem. in Aphob. II. p. 510. n. 9. αὐτὴν δὲ—ταύτην δὲ—. (Vid. Weisk. Pleonasm. p. 179.) Midian. p. 346. n. 182. εἰ δὲ τις—τούτῳ δὲ—. Dionysod. 702. n. 34.
- 160, 33. Lege, ᾤκησεν, ut ἐκινώδησεν Heraclid. 301. NB. Quæ sequuntur priora apud Plutarch. de Exsil. p. 604. E. si ad Erecthea pertinent, sic legenda, εἴτ', εἰ πάρεργον—.
- [76] 161, 9. Q. εἴλοντο παῖδας, deleto ζῆν.
- 161, 41. πενταετηρίδα. Attica forma, ut videtur, erat πεντετ. sine α. Diuarch. p. 97, 18. Suid. v. πεντετάλαντος (ex emend. R. P.)
- 162, 12. Marathone universas vires Asiae devicerunt, τοῖς ἰδιοῖς κινδύνοις κοινὴν ἄδειαν ἄπασι τοῖς Ἑλλησι κτάμενοι.
- 162, 26. περὶ τούτου—ἐσπουδάκασιν. τούτων e Scaligeri em. edidit Reisk. vid. Dem. Megalopol. p. 126, 41. Chers. §. 3.
- 162, 27. ἴωσι Coint.
- 162, 37. γὰρ δὴ Br. ad Gnomicos p. 305. ut mox 163, 7. γὰρ δὴ Euripidi Med. 1083. reddidit R. P.
- 163, 25. οὐχ ὁμοίως ed. Auger.
- 163, 25. Lege, οὐχ ὁμοίως, ut p. 155, 3.
- 164, 7. ἐν τῇ χῶρᾳ τεθάφθαι, ἀνορούσαι. cæteris deletis, quæ partim orta sunt ex proximis.
- 164, 9. prius τινὲς om. Aug. ut ex altero ortum.
- 164, 22. Lege, πάτριον ὄν, et p. 167, 20. ἄξιον ὄν.
- 165, 7. De historia Valck. ad Herodot. IX. 5.
- 165, 9. Recte, opinor, R. ἀπέκτεινε. ΨΗΦΙΣΜΑ. γεναιῶν γε—ut p. 157, 24. 163, 19.
- 165, 10. q. εὐγενεῖς. ut εὐγενῶς Eurip. supra p. 160, 23. (si tamen sanus).
- 165, 23. An del. ἠξίωσε?
- 165, 29. Collato H. St. malim (οὔτως) ᾧοντο δεῖν.
- 166, 7. Lege, δεῖτο.
- 166, 9. ἈΝαικοδομήσαντες. Aristoph. Pac. 99.
- [77] 166, 24. Lege, εἶΝΑΙ ΔΕΤΙ. Infra p. 167, 26. οὐ γὰρ ΔΕΤΙ γενέσθαι (vel ἔδει γενέσθαι) ΔΕΙΝΟΥΣ, ἀλλ'—sic lege et supple.
- 166, 34. Pro ποιητ' lege ποιητ' i. e. ποιητῶν.
- 166, 34. ποιητῶν Coint.
- 166, 40. Vulgata valet, have no enemies

to receive them. Vel igitur lege ἰποδεχ. vel — ξαμ. do not find enemies in those who etc.

167, 4. Ἦταν ληφθ. simplicissimum est. Possis Ἦταν μὴ λάθωσι, vel potius λελθῶσι, si vox exstat.

167, 4. Ἦταν λ. sine μὴ Coint.

167, 5. Dele, τὴν π. καταλιπῶν.

167, 8. Malim, εἰ χρεῖσθαι. *b*, i. e. ὅτι, et *φ*, i. e. εἰ, confusa Eur. Hel. 27. εἰ infra l. 23. Vid. ad Dem. F. L.

167, 11. His friends should rather plead for their own pardon than for his.

167, 27. οὐκέτι παρακαρ. — ζητήσουσιν tres einendati. Reiskio debentur.

167, ult. Lege, (οὐκ) ἰξιάθ. collato Reisk. qui in reliquis errat.

[78] 168, 2. Q. ἀλλ' ὅν ἀναγκ.

168, 6. Recte Taylor, ὁ φυγῶν — τῶν μεινάντων. σωσάντων retractum e lin. 7.

168, 8. ἰερῶν, οὐσιῶν. Non male Tayl. ΘΥΡΙΩΝ. sed verum puto R. ἰερέων, ὄσιων, ut decretum in or. de Neær. p. 741. n.

164. Βαοτ. I. p. 580. n. 47.

168, 15. ποίσις; ἂ μίνος optime R. deinde del. ὄς.

168, 21. Lege, ἐλευθέρω τῷ ἐδ. de artic. vid. ad p. 149, 24. et ad Demosth. Timocrat. § 89.

168, 28. φυγῶν αὐτὸς optime R. ut p. 150, 33.

168, 26. ἀφύσειε.

168, 29. πλείω ἢ πεντέ ἔτη Aug.

168, 34. αὐτὸ τὸ ed. Aug.

169, 4. τσοῦτων — ἀνότος. Q. collato Schol. καὶ τίς οὕτως ἐστίν —.

169, 12. Dele ἔνεκα cum Scal. et pone solummodo comma post φέρεσθαι. De ἔνεκα R. P. nott. posth. ad Iph. A. 1621.

169, 15. τοὺς νεῶς conj. Auger. ut lin. 19.

[79] 169, 17. ἰκετεῦσιν ἰμάς — δένδρα, δεῖσθαι δὲ τοὺς λ. καὶ τὰ π.

169, 17. ἰ. ἰμάς Coint., et sic Auger. qui deinde — δένδρα, δεῖσθαι δὲ —.

Sophistæ.

Lesbonax.

[119] Tres ineptæ declamatiuncule. Tempus circa Olymp. 100. post dirutas Plataæas. Vide p. 170, 6.

169, 42. καίτοι πρὸς τοῦς —. Imo καίπερ — sed vide an ita isti recentiores. Herod. p. 177, 10. quærebam an, καίτοι οὕτως ἂν πρόσκουρος. sed potius ibi jungenda κρείσσων πρόσκουρος. comin. dior accola erit, quantumvis sit malus.

169, ult. Lege, πρῶτον μὲν —.

170, 32. quæ bona in victoria. Vide Thucyd. et infra p. 171, 29.

170, 42. Ex Pericl. or. funeb.

171, 16. Imo, οὐ γεγέσκαεν. Hic quo-

que, ni fallor, Peric. Thucydidis respicit. 172, 2—20. E Xenophonte?

172, 18. φυλάττων, [παρὰ φύσιν αὐτὸς κινούμενος τὸν] κατὰ φύσιν ταχέως ἴοντα ἀντιστάτην —, vel, sine lacuna, φυλάττων, τὴν κατὰ φ. ταχέως ἴοντα ἀντ.

[123] 172, 27. Homerus, Pseudo-Lys. funeb.

173, 6. ἐπίδοσις. Qu. an ex Isocrate.

173, 17. Ex Isocrate Paneg.

173, 30. Aristoph. Lysist.

174, 5. Isocr. au Lycurg. ? Ps. Lysias ?

174, 15. ἔροι — πόλεις. Isoc. Paneg. ?

Vide Dem. de Coron. p. 325, 25.

Herodes.

Melior hic sophista præcedenti; sed intricatus stylus: quanquam multum difficultatis ex corrupta lectione. Tit. πολι-

τείας. An e comp. πῶ, i. e. πολέμου. Thesalus loquitur, vide p. 176, 1. 177, 20. 37. Barbati, i. e. Macedones et Archelaus. Qu. de hist. et tpre.

[123] 174, 36. Recte vulg. om. μῆ. Contra mox lin. 41. αἰτιατάμενος μὴ ἔπ.

175, 5. An ex Olynth. B. init.

175, 8. Lege, ἠπιστάμεθα. Forsan ex-cidit πῶτε, πῶς, vel simile.

175, 12. ἠμετέραν ineptissimum. Tentabam τιν' ἔτεραν. sed puto comparativum aliquod latore, quære κυριώτεραν.

175, 20. An ex Phil. II. 19. vel Chers.

175, 33. εἰρηγή : πολ : στασις. unde hæc ἐστία?

175, 37. φίλων [ἑαυτοῖς δὲ μαχόμενοι, τοῖς ἐχθροῖς ὑπηρετούμενοι] πολὺς ἀριθμός. Natum ex compendio de quo Gaisford. in Catal. Clark. Lege, χρώος.

[125] 175, 40. Forsan τὸ διαλύσον, vel τὴν διαλύοντα.

176, 3. Lege, εἰσαγομένων — περιγιγνώμενα. import from us — surplus produce.

176, 7. An, οὐχ ὅπως κωλύμενοι?

176, pen. Lege, ἐπ' ἴσης, vel ἀπ' ἴσης. we offered to join, if they would defend Thessaly: that would have been fair for all parties.

177, 10. Hic p. 119.

177, 20. Lysias de bello adv. Laced.

177, 29. μικρὰ πόλεις. An, πικρὰ πολιτεία? — The Lacedæmonians have no where established so strict an oligarchy as to exclude $\frac{1}{2}$ of citizens from the government.

Mox valde corruptus locus: imo mutilus. Tenta: ἕως ἂν [βέλτιον πράξῃ.] παραθῆτε ταῦτα παρ' ἢ παρ' ἑμῶν ἐστίν. Those who are excluded, are excluded by the lowness of their condition; when they rise in the world, they are admitted. An in παραδείγμα latet

παραλλάλα? Deinde, quid εἰχομ. εὔξ. Malim, ἐλέσθαι.

[127] 178, 3. χαρ. δὲ τοῖς προσήκουσι, ut *mox* lin. 13.

Q. de tpre. vide p. 177, 20—30.

Antisthenes, satis nitidus.

Alcidamas.

Ulyss. p. 186, 17. etc. relegenda.

P. 186, 36. ἐπιβαλλον *Hemst.* ad *Plut.* p. 294.

De *Sophist.* qu. an contra *Isocratem?* Non contemnuenda scriptiuncula. Poetae, non oratores, scriptae orationis auctores, p. 657, 4. ed. nostr. 659, 14. 664, ult. qu. an *Isocrates* habet.

[129] 657, 15. L. εἰς τὸ αὐτὸ ἐνθ. σ.

659, 13. Si recte habet, confer *ἐναντίοις ἔσει*, p. 660, antep. *cujus ipsa diligentia*

proposito nostro repugnat.

660, 24. φιλανθρώπων. Sensus poscit ἐλαφρώς, aut simile.

661, 8. Præposterus ordo: *verba, sententia, syllaba.* An delend. καὶ τῶν ἐνδυμημάτων. Ad *Plut.*

663, 12. εὐπορίας. Sensus, *speciem, pulcritudinem.* An εὐμορφίας?

664, 27. περὶ δὲ τὴν διὰ τῶν ὄνομα. Vide p. 661, 7.

Gorgias.

[133] *Gorgiae Helena; Lusus ingeniosus. Valde lacunosam esse hanc orationem monuit me olim G. Burges.*

p. 666, 8. ἐλέγξει [τὸ ψεῦδος]

666, 9. ed. nostr. ποιητῶν [. ἢ τῶν] ἀκ.

666, pen. Post ὀλίγοις δῆλον distinguendum. *neither unknown nor known to few.* An ante γὰρ repetendum δῆλον, an exiderit similis vox, n. l.

667, 20. Malim, οὐκ ἄξιός αἰτιασθαι ὁ αἰτίας. NB. ἄξιός c. inf. activæ sig. *Phrynich. Bekkeri.*

668, 1. εἰ μὲν οὖν — ἀναδετέον, τὴν 'E.

vel in priore membro deest negativa.

669, 5. παρόντων [ἐπιστήμων]—λόγος ἢ τὰ [. . . .] ἐπεὶ οὖν γε—vel (sine ἐπεὶ) οὖν δὲ—*Mox* lin. 13. ἕμιος—*corruptiss.* In p. 671, 1. ἀλήθ. τοῦ νόμου—Sensus debet esse *mentis pavor.* In p. 671. antep. an, εἰ μὲν θεὸς ἂν θεῖαν ἔχει δ.

670, 6. Malim, ψυχῆς ἔξιν ἢ τε τ. φ. κερᾶσις. Sed hoc displicet.

671, 15. Leg. *puto, νόσον ἠδεῖαν.* Qu. an ad *Phœnissas* occupavit *Musg.*

Gorg. pro *Palamede*, p. 672, ult. *Lege, δικαίως σαθῆναι.*

July 30. 1824.

TABULA

eorum quæ continentur

in

TOMO QUARTO.

ISÆUS.

Pag.

Ἰσαίου Βίος κατὰ Πλούταρχον	1
Ἰσαίου Βίος κατὰ Φιλόστρατον	2
Ἰσαῖος Διονυσίου Ἀλικαρνασέως	3

A. Ἰσαίου περὶ τοῦ Κλεωνύμου Κλήρου	33
B. Ἰσαίου περὶ τοῦ Μενεκλέους Κλήρου	45
Γ. Ἰσαίου περὶ τοῦ Πύρρῳ Κλήρου	55
Δ. Ἰσαίου περὶ τοῦ Νικοστράτου Κλήρου	82
E. Ἰσαίου περὶ τοῦ Δικαιογένους Κλήρου	92
ς. Ἰσαίου περὶ τοῦ Φιλοκτήμονος Κλήρου	113
Z. Ἰσαίου περὶ τοῦ Ἀπολλοδώρου Κλήρου	134
H. Ἰσαίου περὶ τοῦ Κίρωνος Κλήρου	151
Θ. Ἰσαίου περὶ τοῦ Ἀστυφίλου Κλήρου	170
I. Ἰσαίου περὶ τοῦ Ἀριστάρχου Κλήρου	183
ΙΑ. Ἰσαίου περὶ τοῦ Ἀγνίου Κλήρου	192

Variantes Lectiones ad Isæum	211
Index Græcitatæ Isaicæ	227
Index Historicus ad Isæum	252
Index Geographicus ad Isæum	254

DINARCHUS.

Δεινάρχου Βίος κατὰ Πλούταρχον	257
Δείναρχος Διονυσίου Ἀλικαρνασέως	258

A. Δεινάρχου κατὰ Δημοσθένους	277
B. Δεινάρχου κατὰ Ἀριστογείτονος	315
Γ. Δεινάρχου κατὰ Φιλοκλέους	323

Variantes Lectiones ad Dinarchum	333
Index Græcitatæ Dinarcheæ	341
Index Historicus ad Dinarchum	353
Index Geographicus ad Dinarchum	354

LYCURGUS.

Taylori Præfatio ad Lycurgum	357
Λυκούργου Βίος κατὰ Πλούταρχον	374

Λυκούργου κατὰ Λεωκράτους	389
-----------------------------------	-----

Lycurgi Fragmenta	479
Variantes Lectiones ad Lycurgum	489
Index Græcitatæ Lycurgeæ	497
Index Historicus ad Lycurgum	509
Index Geographicus ad Lycurgum	510

DEMADES.

Hauptmanni Dissertatio de Demade	513
--	-----

Δημάδου ὑπὲρ τῆς Δωδεκαετίας	525
--------------------------------------	-----

Variantes Lectiones ad Demadem	532
Index Græcitatē Demadæ	533

SOPHISTÆ.

A. Λεσβώνακτος Πολιτικὸς	537
B. Λεσβώνακτος Προτρεπτικὸς A.	539
Γ. Λεσβώνακτος Προτρεπτικὸς B.	546

Fiorillo Præfatio ad Herodem	555
Consecratio Sæpti in prædiis Herodis	577
Dedicatio Simulacri Regillæ Herodis uxoris	601
Herodis Iambographi Fragmenta	626
Ἡρώδου περὶ Πολιτείας	631

A. Ἀντισθένης Αἴας	642
B. Ἀντισθένης Ὀδυσσεὺς	644

A. Ἀλκιδάμαντος Ὀδυσσεὺς	649
B. Ἀλκιδάμαντος περὶ Σοφιστῶν	656

A. Γοργίου Ἐλένης Ἐγκώμιον	666
B. Γοργίου ὑπὲρ Παλαμῆδους	672

Variantes Lectiones ad Sophistas	687
--	-----

ΙΣΑΙΟΣ
ΚΑΤΑ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΝ
ΒΙΟΣ.

ΙΣΑΙΟΣ Χαλκιδεὺς μὲν ἦν τὸ γένος, παραγενόμενος δ' εἰς Ἀθήνας, καὶ σχολάσας Λυσία, κατὰ τε τὴν τῶν ὀνομάτων ἁρμονίαν καὶ τὴν ἐν τοῖς πράγμασι δεινότητα, ὥστ', εἰ μὴ τις ἔμπειρος πάνυ τοῦ χαρακτῆρος τῶν ἀνδρῶν εἴη, οὐκ ἂν διαγνοίη πολλοὺς τῶν λόγων ῥαδίως ὀποτέρου τῶν ῥητόρων εἶσιν. ἤκμασε δὲ μετὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον, ὡς ἐστὶ τεκμήρασθαι ἐκ λόγων αὐτοῦ, καὶ μέχρι τῆς Φιλίππου ἀρχῆς παρέτεινε. κατηγήσατο δὲ Δημοσθένους ἀποστὰς τῆς σχολῆς ἐπὶ δραχμαῖς μυριάσι· διὸ καὶ μάλιστα ἐπιφανὴς ἐγένετο. αὐτὸς δὲ καὶ τοὺς ἐπιτροπικοὺς λόγους συνέταττε τῷ Δημοσθένει, ὡς τινες εἶπον. καταλέλοιπε δὲ λόγους ἐξήκοντα τέσσαρας, ὧν εἰσὶ γνήσιοι πενήκοντα, καὶ ἰδίας τέχνας. πρῶτος δὲ καὶ σχηματίζειν ἤρξατο καὶ τρέπειν ἐπὶ τὸ πολιτικὸν τὴν διάνοιαν· ὃ μάλιστα μεμίμηται Δημοσθένης. μνημονεύει δ' αὐτοῦ Θεόπομπος ὁ κωμικὸς ἐν τῷ Θησεΐ.

Λυσία] Aut post Λυσία aut deinde post δεινότητα Reiskius excidisse monet ἐξήλωσεν, vel ἐξίσωσεν, vel ἐμίμειτο αὐτὸν, vel ὅμοιος αὐτῷ ἐγένετο.

Μετὰ τὸν] Leg. κατὰ τὸν. XYLAND,

Ἐκ λόγων αὐτοῦ] Leg. ἐκ τῶν λόγων αὐτοῦ, aut ἐκ τινῶν λόγων. REISK.

Ἐπὶ δραχμαῖς μυριάσι] Repugnant hæc illis, quæ ex Demosthenis Vita et e superiore de Isocrate loco patent. HUTTEN.

ΙΣΑΙΟΥ
ΚΑΤΑ ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΝ
ΒΙΟΣ.

ΙΣΑΙΟΣ δὲ, ὁ σοφιστὴς ὁ Ἀσσύριος, τὸν μὲν ἐν μεираκίῳ χρόνον ἡδοναῖς ἐδεδώκει· γαστρός τε γὰρ καὶ φιλοποσίας ἤττητο, καὶ λεπτὰ ἠμπίσχετο, καὶ θάμα ἦρα, καὶ ἀπαρακαλύπτως ἐκώμαζεν. ἐς δὲ ἄνδρας ἦκων οὕτω τι μετέβαλεν, ὥς ἕτερος ἐξ ἐτέρου νομισθῆναι. τὸ μὲν γὰρ φιλογέλων, ἐπιπολάζειν αὐτῷ δοκοῦν, ἀφείλε καὶ προσώπου καὶ γνώμης· λυρῶν τε καὶ αὐλῶν κτύποις οὐδ' ἐπὶ σκηνῆς ἔτι παρετύχχανεν· ἀπέδου δὲ καὶ τὰ λήθια καὶ τὰς τῶν ἐφεστρίδων βαφάς, καὶ τράπεζαν ἐκύλασε, καὶ τὸ ἐρᾶν μεθῆκεν, ὥσπερ τοὺς προτέρους ὀφθαλμοὺς ἀποβαλόν. Ἄρδουος γοῦν ῥήτορος ἐρομένου αὐτὸν, εἰ ἢ δεῖνα αὐτῷ καλὴ φαίνοιτο; μάλα σωφρόνως ὁ Ἰσαῖος, Πέπαυμαι (εἶπεν) ὀφθαλμῶν. ἐρομένου δὲ αὐτὸν ἐτέρου, Τίς ἄριστος τῶν ἰχθύων καὶ τῶν ὀρνίθων εἰς βροῦσιν; Πέπαυμαι (ἔφη Ἰσαῖος) ταῦτα σπουδάζων· ξυνῆκα γὰρ τοὺς Ταυτάλου κήπους τρυγῶν. ἐνδεικνύμενος δὴπου τῷ ἐρομένῳ ταῦτα ὅτι σκιά καὶ ὀνείρατα αἱ ἡδοναὶ πῦσαι. τῷ δὲ Μιλησίῳ, Διουσίῳ, ἀκροατῇ ὄντι, τὰς μελέτας ξὺν ᾧδῃ ποιουμένῳ, ἐπιπλήττων Ἰσαῖος, Μεираκίον (ἔφη) Ἴωνικόν, ἐγὼ δὲ σε ἄδειν οὐκ ἐπαίδευσα. νεανίσκου δὲ Ἴωνικοῦ θανατάζοντος πρὸς αὐτὸν τῷ Νικήτῃ μεγαλοφώνως ἐπὶ τοῦ Ξέρξου εἰρημένον, Ἐκ τῆς βασιλείου νηὸς Αἴγιναν ἀναδησώμεθα, καταγελάσας πλατὺ ὁ Ἰσαῖος, Ἄνόητε (εἶπε) καὶ πῶς ἀναχθήσῃ. τὰς δὲ μελέτας ὡς αὐτοσχεδίου ἐποιεῖτο, ἀλλ' ἐπεσκεμμένας τὸν ἐξ ἑῷ ἐς μεσημβρίαν καιρόν· ἰδέαν δ' ἐπήσκησε λόγων οὐτ' ἐπιβεβλημένην οὐτ' αὖον, ἀλλ' ἀπέριττον καὶ κατὰ φύσιν καὶ ἀποχρῶσαν τοῖς πράγμασι.

Ἐπιπολάζειν αὐτῷ δοκοῦν] *Vertere poteram: qui frequentes apud eum erant. Verum cum mox sequatur de vultu, quem exsuerit τῷ φιλογέλῳ, malui ἐπιπολάζειν τὸ φιλογέλων interpretari, ridiculos mores in ipsa facie apparentes, atque ea quasi fluitantes. OLEAR.*

Τὰ λήθια] *tennia indumenta. IDEM.*

Τῷ Νικήτῃ] *Ferri posse putem, adscriptum tamen margini Salmasius παρὰ τῷ Νικ. IDEM.*

καὶ πῶς ἀναχθήσῃ] *Si conjecturae locus, mallem· καὶ πῶς ἀναθήσῃ; quomodo insu-*

lam navi alligabis? Sic enim melius παραδοξολογίας Nicetae revincetur stoliditas, cum non facile sit explicare, quomodo iusula alligaret navi: contra de nave, quae jam mare sulcasse ex Persia veniens supponatur, minus congruum quaerere, quomodo in altum maris sit deducenda? IDEM.

Ὅτι αὐτοσχεδίου] *Pro οὐκ substituentum putavi ὡς. Et sic egregie nostrum cum Plinio componemus l. ii. ep. 3. ubi de Isaeo: "dicit semper ex tempore, sed tanquam diu scripserit." IDEM.*

καὶ τὸ βραχέως ἐρμηνεύειν καὶ πᾶσαν τὴν ὑπόθεσιν συνελθεῖν ἐς βραχὺ Ἰσαίου εὖρημα, ὡς ἐν πλείοσι μὲν ἑτέροις, μάλιστα δὲ ἐν τοῖσδε ἐδηλώθη. τοὺς μὲν γὰρ Λακεδαιμονίους ἀγωνιζόμενος, τοὺς βουλευομένους περὶ τοῦ τείχους ἀπὸ τῶν Ὀμήρου ἐβραχυλόγησε τοσοῦτον·

Ἄσπις ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἄνερα δ' ἀνήρ,

οὕτω στῆτέ μοι Λακεδαιμόνιοι, καὶ τετειχίσμεθα; κατηγορῶν δὲ τοῦ Βυζαντίου Πύθωνος, ὡς δεξέντος μὲν ἐκ χρησμών ἐπὶ προδοσίᾳ, κεκριμένης δὲ τῆς προδοσίας, ὡς ἀνέζευξεν ὁ Φίλιππος, ξυνέλαβε τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἐς τρεῖς ἐννοίας· ἔστι γὰρ τὰ εἰρημένα ἐν τρισὶ τούτοις· ἐλέγξω Πύθωνα προδεδωκότα, τῷ χρήσαντι θεῶ, τῷ δῆσαντι δήμῳ, τῷ ἀναζεύξαντι Φιλίππῳ. ὁ μὲν γὰρ οὐκ ἂν ἔχρησεν, εἰ μή τις ἦν· ὁ δὲ οὐκ ἂν ἔδησεν, εἰ μὴ τοιοῦτος ἦν· ὁ δ' οὐκ ἂν ἀνέζευξεν, εἰ μὴ, δι' ὃν ἦλθεν, οὐχ εὔρεν.

Ἄγωνιζόμενος] Ἀγωνίζεσθαι idem quod ἐπιδεικνύειν. declamare. IDEM.

Ἄσπις ἄρ'] Il. N. 131. et Π. 215. IDEM. Κατηγερῶν] H. e. declamationis argumentum faciens κατηγορίαν. Nam in foro verisque litibus nunquam versatus Isæus fuit, teste Plinio, l. iv. cp. 3. IDEM.

Πύθωνος] De proditione Pythonis, et carcere propterea tolerato, quod argu-

mentum fuit istius Isæi ἐπιδείξεως, frustra alios consulueris. IDEM.

Εἰ μή τις ἦν] Sensus est: Si non esset quis proditor, quem oraculum generatim tantum indicaverat, designaverat vero et deprehenderat populus, Pythonem esse existimans, quem oraculum proditorem indicasset, unde malim paulo post οὕτως pro τοιοῦτος. IDEM.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΕΩΣ

ΙΣΑΙΟΣ.

α'. ΙΣΑΙΟΣ δὲ, ὁ Δημοσθένους καθηγησάμενος καὶ διὰ τοῦτο μάλιστα γενόμενος περιφανής, ὡς μὲν τινες ἱστοροῦσιν, Ἀθηναῖος ἦν τὸ γένος, ὡς δὲ ἕτεροι γράφουσι, Χαλκιδεύς· ἤκμασε δὲ μετὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον, ὡς ἐκ λόγων αὐτοῦ τε-

Ἐκ λόγων αὐτοῦ] Legitur etiam apud Plutarchum in Isæi vita. Alioqui maluerim cum articulo ἐκ τῶν λόγων. Apud eundem Plutarchum legitur itidem floruisse μετὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον, ut hic: in ea vero historiola, quam Aldus in Oratorum volumine Isæo sine auctoris nomine præposuit, pro μετὰ legitur κατὰ, eamque lectionem aliquo-

modo verisimilem reddit, quod ibidem sequitur καὶ ἐπεβίω μέχρι τῆς Φιλίππου ἀρχῆς. Sed rursum nostræ lectioni patrocinari videtur, quod infra in catalogo Oratorum, qui Peloponnesiaci belli tempore floruerunt, nulla fit Isæi mentio, p. 161. 32. Sed, cum p. 162. 12. Antiphontem, Lysiam, Isocratem illis temporibus principes Oratorum fuisse dicat, Isæus vero

301 κραιρόμαι, καὶ μέχρι τῆς Φιλίππου δυναστείας παρεξέτεινε·
 302 γενέσεως δὲ καὶ τελευτῆς τοῦ ῥήτορος ἀκριβῆ χρόνον εἶπεν οὐκ
 ἔχω, οὐδὲ εἰ περὶ τοῦ βίου τοῦ ἀνδρὸς οἶός τις ἦν, οὐδὲ περὶ τῆς
 303 προαιρέσεως τῶν πολιτευμάτων, οὐδὲ ἀρχὴν εἰ προείλετο τιὰ
 πολιτείαν, οὐδ' ὄλως περὶ τῶν τοιούτων οὐδενός, διὰ τὸ μηδὲ
 τοιαύτη περιτυγχάνειν ἱστορίαν· οὐδὲ γὰρ ὁ τοὺς Ἴσοκράτους
 μυθιγὰς ἀναγούσας Ἐρμιππος, ἀκριβῆς ἐν τοῖς ἄλλοις γενόμε-
 νος, ὑπὲρ τοῦδε τοῦ ῥήτορος οὐδὲν εἶρηκεν ἕξω δυοῖν τούτων, ὅτι
 διήκουσε μὲν Ἴσοκράτους, καθηγήσατο δὲ Δημοσθένους, συνεγέ-
 νετο δὲ τοῖς ἀρίστοις τῶν φιλοσόφων.

β'. Λέιπεται δὴ περὶ τῆς προαιρέσεως καὶ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ,
 καὶ τίνι κέχρηται χαρακτήρι, λέγειν. γένους μέντοι λόγων ἐνὸς
 ἀσκητῆς ἐγένετο, τοῦ δικανικοῦ, καὶ περὶ τοῦτο μάλιστα ἐσπού-
 δασε· χαρακτήρα δὲ τὸν Λυσίου κατὰ τὸ πλεῖστον ἐξήλωσε, καὶ εἰ
 μὴ τις ἔμπειρος πάνυ τῶν ἀνδρῶν εἴη καὶ τριβὰς ἀξιολόγους
 ἀμφοῖν ἔχων, οὐκ ἂν διαγνοίη ραδίως πολλοὺς τῶν λόγων ὑπο-

Isocratis discipulus fuerit, verisimile est eum sub Peloponnesiaci belli finem floruisse. Quoniam autem Dionysius Isæi vitam brevier perstringit, tu, quæ Plutarchus et Philostratus de eodem prolixius scripserunt, ab iisdem petere poteris. Quorum ut brevem quandam epitomen habeas, libet vitam ab Aldo Isæi orationibus præmissam, a Stephano autem in Oratorum editione ab ipso curata prætermisam, hic subungere, præsertim cum haud pauca eum Dionysio nostro habeat communia. Sic igitur ibi: Ἰσαῖος ὁ ῥήτωρ ἐγένετο κατὰ μὲν τινὰς Ἀθηναίους, κατὰ δὲ τινὰς Χαλκιδεὺς, πατὴρ δὲ Διαγόρου, μαθητῆς δὲ Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος, διδάσκαλος δὲ Δημοσθένους· ἡκμασε δὲ κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον, καὶ ἐπεβίβας μέχρι τῆς Φιλίππου ἀρχῆς, ὡς φησι Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεὺς ὁ κριτικός. λέγεται δὲ μετὰ τὸν μὲν ἦδη τῆς σχολάζειν καὶ πτόσης, καὶ λεπτοῦς ἐσθλῆτος ἀντιποιεῖσθαι καὶ συνεχῶς ἐρᾶν, ἀπὸς δὲ γινόμενος τοσούτων μεταβεβλήκειναι τὴν πολιτείαν ἄσθ' ἔτερον ἐξ ἑτέρου δοκεῖν. Λιδύος γὰρ ἐρατήσαντος αὐτὸν εἰ ἡ δεῖνα καλῆ αὐτῷ φαίνεται, λέγεται εἶπαι Οὐκ οἶδ' αὖ τοὺς γὰρ τοιοῦτους ἀφ' ἡρῆθην ὀφθαλμούς. ταῦτα δὲ φησι Φιλόστρατος ἐν τοῖς βίαις τῶν Σοφιστῶν, οὐ πάντως περὶ τούτου λέγειν Ἰσαίου ἀμέλει γούν καὶ Ἀσούριον αὐτὸν καλεῖ. ἀθλός δὲ ὁ ἀκριβῆς τοῦ θανάτου αὐτοῦ χρόνος. χαρᾶ κτῆρα δὲ τὸν Λυσίου πάνυ ἀκριβῶς ἐξήλωσεν, ὥστε μηδὲ ρᾶδιον εἶναι διελεῖν τοὺς λόγους. ἔστι δὲ αὐτῶς ἡ κοιναία κατὰ τὴν λέξιν καὶ τὰ ἐνθυμηματα· κατὰ μὲν τὴν λέξιν ὅτι ἡ Λυσίου ἐστὶ καθαρά καὶ ἀκριβῆς καὶ σαφῆς καὶ κυρία καὶ σύνητος, ἔοικε δὲ κατὰ ταῦτα πάντα ἡ Ἰσαίου σχεδόν. διαφέρει δὲ, ὅτι [desideratur hic τῆ μὲν Λυσίου, vel tale quiddam] πολὺ τὸ ἀφελές· καὶ τὸ ἠθικόν, καὶ ἡ χάρις μεγάλη· ἡ δὲ Ἰσαίου τεχνικώτερα δόξειεν ἂν εἶναι καὶ ἀκριβῆτος καὶ σχηματισμοῖς διεληκμένη

ποιήσας· ἔσον γὰρ ὑπολείπεται [deest κατὰ τὴν χάριν, ut est apud Dionysium v. 29.], τοσούτων ὑπερέχει κατὰ τὴν δεινότητα· κατὰ μὲν οὖν τὴν λέξιν τοιαύτην εὐρήσομεν διαφορὰν, κατὰ δὲ τὰ πρᾶγματα ταύτην, ἐτι παρὰ Λυσίαν μὲν οὐ πολλὴν τέχνην εὐρήσομεν οὔτε ἐν τοῖς μερισμοῖς τῶν πραγμάτων οὔτε ἐν τῇ τάξει τῶν ἐνθυμημάτων, παρὰ δὲ Ἰσαίῳ πολλὴ τῆς τέχνης ἡ ἀκριβεία. καὶ γὰρ προκατασκευαῖς χρῆται καὶ μερισμοῖς, καὶ πρὸς μὲν τὸν ἀντιδικὸν διαποιεῖσθαι, τὰς δὲ δικαστὰς καταστρατηγεῖ. πολλὸς δ' ἐστὶν ἐν τῷ δικανικῷ, καὶ σχεδὸν μόνον τοῦτο ἤτησεν. ἀμέλει γούν πηγὴ τις τῆς τοῦ Δημοσθένους ἐκαλεῖτο δεινότητος. αὕτη δὲ ἦν ἡ διαφορὰ Λυσίου καὶ Ἰσαίου, ὥστε Ἀσίας μὲν ὑπὲρ ἀδίκων ἐπέειπε λέγων, Ἰσαῖος δὲ καὶ ὑπὲρ ἀγαθῶν λέγων ἄποπτος ἦν. Hæc ibi; ple- raque ex hæc Dionysii nostri pagina desumpta est: postrema vero periodus desumpta est ex 209. 53. SYLBURG. Fort. leg. ἐκ λόγων τινῶν αὐτοῦ. REISK. Hoc GENOS ΙΣΑΙΟΥ, in MSS. nostris B. et M. reper- tum, ad fidem eorundem passim correctum, hic denuo recudimus.

Οἶδ' ἀρχὴν κ. τ. λ.] Forsan aliquis malit: οὐδὲ ἀρχὴν εἰ προείλετό τινα πολιτείαν. ut, expuncta ἢ, ἀρχὴν adverbialiter sig- nificet omnino: sicut alibi quoque hæc vox usurpari solet. Plutarchus quoque nihil certi meminit de reipnb. administratione: sed hoc tantum dicit, eum primum cœpisse σχηματίζειν καὶ τρέπειν ἐπὶ τὸ πολιτικὸν τὴν δianoian: quod maxime imitatum esse Demosthenem. Ex Philostrato autem de Isæo hæc præcipue notanda: τὰς δὲ μελέτας οὐκ αὐτοσχεδίως ἐποίητο, ἀλλ' ἐπεσκευασμένους τὸν ἕω ἐς μεσημβρίαν καιρόν. Ἰδίαν δ' ἐπίσκησε λόγαν οὐτ' ἐπιβεβλη- μένην οὐτ' αὐόν, ἀλλ' ἀπέριττον καὶ κατὰ φύσιν καὶ ἀποχεύσαν τοῖς πρᾶγμασι καὶ τὸ βραχέως ἐρηκνείων. SYLBURG.

τέρου τῶν ῥητόρων εἶσιν, ἀλλὰ παρακρούσεται ταῖς ἐπιγραφαῖς οὕτως ἀκριβῶς ἐχούσαις, ὡς διὰ μιᾶς δηλοῦνται μοι γραφῆς· οὐ μὴν ἀπαράλλακτός γέ ἐστιν ἡ τοῦ χαρακτῆρος ὁμοιότης, ἀλλὰ 304 ἔχουσα διαφορὰς τινὰς οὐ μικρὰς οὐδὲ ὀλίγας καὶ κατὰ τὴν ἐρμηνείαν καὶ κατὰ τὰ πράγματα, περὶ ὧν καιρὸς ἂν εἶη λέγειν, ὡς ἡμεῖς ὑπελήφαμεν. ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὴν λέξιν μᾶλλον ἔοικε τῷ Λυσίῳ, τὴν ἀρχὴν ἀπὸ ταύτης ποιησάμενος, τὰς ὁμοιοτήτας τε καὶ τὰς διαφορὰς ἃς ἔχει πρὸς ἐκείνην ἐρῶ.

γ. Καθαρὰ μὲν καὶ ἀκριβῆς καὶ σαφῆς, κυρία τε καὶ ἐναργής καὶ σύντομος, πρὸς δὲ τούτοις πιθανή τε καὶ πρέπουσα τοῖς ὑποκειμένοις, στρογγύλη τε καὶ δικανικὴ [φανερῶσα τοὺς δικανικοὺς ἀγῶνας], οὐχ ἥττόν ἐστιν ἡ Ἰσαίου λέξις τῆς Λυσίου. καὶ κατὰ μὲν ταῦτα οὐκ ἂν τις αὐτὴν διαγνοίη, διαφέρειν δὲ ἐκείνης δόξειεν ἂν ἐν τοῖσδε· ἡ μὲν γὰρ ἀφελῆς τε καὶ ἡδυστική μᾶλλον ἐστίν, σύγκειται τε φυσικώτερον καὶ ἐσχημάτισται ἀπλούστερον, ἡδονῇ τε καὶ χάριτι πολλῇ κέχρηται· ἡ δὲ Ἰσαίου, τεχνικώτερα 305 δόξειεν ἂν εἶναι καὶ ἀκριβεστέρα τῆς Λυσίου, τὴν τε σύνθεσιν περιεργότερα τις καὶ σχηματισμοῖς διελημμένη ποικίλοις, ὅσον τε ἀπολείπεται τῆς χάριτος ἐκείνης, τοσοῦτον ὑπερέχει τῇ δεινότητι τῆς κατασκευῆς, καὶ πηγὴ τις ὄντως ἐστὶ τῆς Δημοσθένους δυνάμεως. τὴν μὲν οὖν λέξιν οὕτως ἂν τις διαγνοίη. ἐν δὲ τοῖς πράγμασι τοιαῦτα τινὰς εὐρήσει διαφορὰς. πρῶτα Λυσία μὲν οὐ πολλὴν τὴν ἐπιτέχνησιν οὐτ' ἐν μερισμοῖς τῶν πραγμάτων οὐτ' ἐν τῇ τάξει τῶν ἐνθυμημάτων οὐτ' ἐν ταῖς ἐξεργασίαις αὐτῶν ὄψεται — ἀπλοῦς γὰρ ὁ ἀνὴρ —· παρ' Ἰσαίῳ δὲ καὶ τεχνικώτερον ἤδη γινόμενα ταῦτα εὐρήσει· καὶ γὰρ ἐφύδοις χρῆται καὶ προκατασκευαῖς καὶ μερισμοῖς τεχνικωτέροις, καὶ τίθεισιν ἐν οἷς δίδωσι 306 χωρίον ἕκαστον, καὶ μέχρι πολλοῦ προάγει τὰς τῶν ἐγχειρημάτων ἐξεργασίας, σχημάτων τε μεταβολαῖς ἐναγωνίων καὶ παθη-

Παρακρούσεται] Num παρακρουσθήσεται. REISK.

Οὕτως] Imo vero δι' οὐ μιᾶς, non uno quodam in opusculo, sed in quamplurimis, passim locorum. IDEM.

Ἀκριβῶς ἐχούσαις] Interpone ὁμοίως, οὕτως ἀκριβῶς ὁμοίως ἐχούσαις. tam inter se similibus ad amissim. REISK.

Διὰ μιᾶς] Imo vero δι' οὐ μιᾶς, non uno quodam in opusculo, sed in quamplurimis, passim locorum. IDEM.

Φανεροῦσα τοὺς δικανικοὺς ἀγῶνας] Quae est nota characteristica, orationes judiciales ab orationibus alius generis discernens. Verumtamen facile patiar ista quatuor vocabula induci, quae haberi possint pro interpretamento vocabuli δικανική. IDEM.

Ἡ μὲν γὰρ] Lysiae puta. IDEM.

Κέχρηται] Non damnata. Suspiciatus tamen aliquando fui de πλείονι κέχρηται. uncta, perfusus est, manat vel stillat, ut

convenientiore vocabulo. IDEM.

Ἐκείνης] Non cohaeret cum χάριτος, sed redit ad λέξιν Lysiae. idem est ac si dixisset: ἔσον ἀπολείπεται ἡ Ἰσαίου λέξις ἐκείνης, τῆς Λυσίου δηλονότι λέξεως, κατὰ τὴν χάριν. Quidsi tamen τῇ χάριτι ἐκείνης? IDEM.

Ἐν μερισμοῖς] Interponi velim articulum τοῖς, ut statim ἐν τῇ τάξει τῶν ἐνθυμημάτων. IDEM.

Παρ' Ἰσαίῳ δὲ καὶ τεχνικώτερον] Ante copulam καὶ videtur ποικιλότερον, aut παυσιγενέστερον, aut tale quid deesse. IDEM.

Ἐν οἷς δίδωσι χωρίον ἕκαστον] Dubitatur, ntrum nominativus, an accusativus sit ἕκαστον. et an δίδωσι sit impersonale, ut τὸ πρᾶγμα subaudiatur. ponit unumquemque locum, ubi res dat, h. e. vel monstrat, vel fert. Sed hoc sensu minus χωρίον, quam τόπων usurpaturos fuisse videtur. Possit etiam sic accipi: τίθεισιν ἕκαστον (scil. πρᾶγμα vel τόπον) ἐν ταῦθα ὅπου δίδωσιν ἡ χώρα. Quicquid ejus est, visam aliquando mihi fuit leg. esse: τίθεισιν ἐν οἷς δὲ χωρίαις ἕκαστον. IDEM.

τικῶν ποικίλλει τοὺς λόγους, καὶ πρὸς μὲν τὸν ἀντίδικον δια-
πονηρεῖται, τοὺς δὲ δικαστὰς καταστρατηγεῖ, τοῖς δὲ πράγμασιν
ὑπὲρ ὧν ὁ λόγος ἐκ παντὸς πειράται βοηθεῖν.

δ'. Ἴνα δὲ μᾶλλον ἢ διαφορὰ τῶν ἀνδρῶν γένηται καταφανῆς,
εἰκόνι χρῆσομαι τῶν ὀρατῶν τινί. εἰσὶ δὲ τινες ἀρχαῖαι γραφαὶ
χρῶμασι μὲν εἰργασμένα ἀπλῶς καὶ οὐδεμίαν ἐν τοῖς μίγμασιν
ἔχουσαι ποικιλίαν, ἀκριβεῖς δὲ ταῖς γραμμαῖς καὶ πολὺ τὸ χάριεν
ἐν ταύταις ἔχουσαι· αἱ δὲ μετ' ἐκείνας εὐγραμμοὶ μὲν ἦτον,
ἔξεργασμένοι δὲ μᾶλλον, σκιᾷ τε καὶ φωτὶ ποικιλλόμενοι καὶ ἐν
τῷ πλήθει τῶν μιγμάτων τὴν ἰσχὺν ἔχουσαι. τούτων μὲν δὲ ταῖς
ἀρχαιοτέrais ἔοικεν ὁ Δυσίας κατὰ τὴν ἀπλότητα καὶ τὴν χάριν·
ταῖς δὲ ἐκπεποιημέναις τε καὶ τεχνικωτέrais ὁ Ἰσαῖος. ἦν δὲ περὶ
αὐτοῦ δόξα παρὰ τοῖς τότε γοητείας καὶ ἀπάτης, ὡς δεινὸς ἀνὴρ
τεχνιτεῦσαι λόγους ἐπὶ τὰ πονηρότερα· καὶ εἰς τοῦτο διεβάλλετο.

307 δηλοῖ δὲ τοῦτο τῶν ἀρχαίων τις ῥητόρων ἐν τῇ Δημοσθένους
κατηγορίᾳ Πυθίας, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ· πονηρίαν γὰρ τῷ Δημοσθένει
καὶ κακίαν τὴν ἐξ ἀνθρώπων πᾶσαν ἐνοικεῖν φήσας, καὶ τότε τὸ
μέρος ὅλον εἰς διαβολὴν, ἐπιτίθεισιν, ὅτι τὸν Ἰσαῖον ὅλον καὶ τὰς
τῶν λόγων ἐκείνου τέχνας σεσίτισται. καὶ μὰ Δία οὐκ ἀπὸ σκο-
ποῦ τὴν διαβολὴν ταύτην εἶχεν ἐκάτερος. ἐμοὶ γοῦν οἱ μὲν Ἰσαίου
τε καὶ Δημοσθένους λόγοι καὶ περὶ ἀληθείας καὶ δικαίας συντά-
ξεως αἱ ὑποθέσεις ὑποπτοὶ δοκοῦσιν εἶναι τῆς πολλῆς ἐπιτεχνή-
σεως ἕνεκα· οἱ δὲ Ἰσοκράτους καὶ Δυσίου παντὸς μάλιστα δίκαιοί
τε καὶ ἀληθεῖς, κἂν μὴ τοιαῦτα τὰ πράγματα ἐν αὐτοῖς, ὅτι κα-
κοῦργον οὐδὲν ἐπιφαίνουσιν ἐπὶ τῆς κατασκευῆς, ἀλλ' εἰσὶν ἐλεύ-
θεροὶ τινες καὶ ἀφελεῖς.

308 ε'. Ταυτί μοι τὰ διαλλάττοντα ἔδοξεν εἶναι, ἐξ ὧν ἂν τις οὐ
χαλεπῶς διαγνώσῃ τοὺς Δυσίου τε καὶ Ἰσαίου λόγους δυνηθεῖν.
εἰ δὲ ὀρθῶς ὑπέληφα, ἐξέσται τῷ βουλομένῳ σκοπεῖν τὴν ἐξέτα-
σιν. ἄρξομαι δὲ ἀπὸ τῶν περὶ τὴν λέξιν θεωρημάτων. ἔστι δὲ τις
Ἰσαίου λόγος ὑπὲρ Εὐμαθοῦς μετοίκου τινὸς τῶν τραπεζιτεούν-
των Ἀθήνησιν, ὃν εἰς δουλείαν ἀγόμενον ὑπὸ τοῦ κληρονομί-

Τότε τὸ μέρος ὅλον] Id est, ὅλον τοῦτον
τὸν τόπον. Sed post εἰς διαβολὴν deest
ἐπαυξήσας aut tale quidd. cum dixisset —
totumque illum locum verbis amplificasset
atque exaggerasset, ἐπιτίθεισιν, addit tan-
dem in fine —. IDEM.

Καὶ περὶ ἀληθείας] Dubio procul labo-
rat hic locus vitio. qui, ut brevis sim,
mihī videtur ad tolerabilem saltim sen-
tentiam sic componi posse: κἂν περὶ ἀλη-
θεῖς [vel ἀληθινὰς] καὶ δικαίας συνταχθῶσιν
ὑποθέσεις [ut hic sit accusativus, non no-
minativus]. tametsi in causis veris justis-
que et aequitati consentaneis versentur.
IDEM.

Σκοπεῖν] Post σκοπεῖν aut deest κατὰ,
ut κατὰ (vel etiam παρὰ) τὴν ἐξέτασιν
significet in examine. aut deest ποιῆσθαι,
aut ποιησάμενον. Quorum si prius deesse
ponas, ποιῆσθαι puta, cobibebit σκοπεῖν

cum bouloμένῳ, et ποιῆσθαι cum ἐξέσται.
Sin autem posterius, tum cohærebit σκο-
πεῖν cum ἐξέσται, ποιησάμενον autem cum
τὴν ἐξέτασιν. IDEM.

Εὐμαθοῦς] Imo vero Εὐμάθους, pena-
cute. Sic enim nomina propria ab ad-
jectivis discernuntur. εὐμαθὺς est docilis,
Εὐμάθης nomen proprium. IDEM.

Κληρονομήσαντος τὸν ἀπληθειθερωκότα]
Epigenes aliquis servum, Eumathem dic-
tum, manu emiserat coram prætore.
Hujus Epigenis heres factus aliquis Dio-
nysius Eumathem reposcebat, vel, ut vul-
go usurpant, reclamabat, ut partem here-
ditatis ad se devoluta. Verum civis ali-
quis Atheniensis illa, de qua hic agitur,
Isæi oratione libertum hunc, Eumathem,
in libertatem liberali manu vindicatum
ibat. IDEM.

σαντος τὸν ἀπληθερωκότα τῶν ἀστῶν ἀφαιρεῖται τις καὶ τὴν 309
 ἀπολογίαν ποιεῖται περὶ αὐτοῦ. τὸ προοίμιον δὲ ἔστι τοῦ λόγου
 τοῖνδε· Ἄνδρες δίκασται, ἐγὼ καὶ πρότερον Εὐμα-
 θεῖ τούτῳ ἐγενόμην χρήσιμος, καὶ δικαίως, καὶ νῦν,
 εἴ τί ἐστιν ἐν ἐμοὶ, πειράσομαι συσσωζεῖν αὐτὸν μεθ'
 ὑμῶν· μικρὰ δὲ μου ἀκούσατε, ἵνα μηθεῖς ὑπολάβῃ
 ὑμῶν ὡς ἐγὼ προπετεία ἢ ἄλλη τινὶ ἀδικία πρὸς τὰ
 Εὐμαθοῦς πράγματα προσῆλθον. τριηραρχοῦντος
 γάρ μου ἐπὶ Κηφισοδώρου ἄρχοντος, καὶ λόγου
 ἀπαγγελθέντος πρὸς τοὺς οἰκείους ὡς ἄρα τετελευ-
 τηκῶς εἶην ἐν τῇ ναυμαχίᾳ, οὔσης μοι παρακαταθή-
 κης παρ' Εὐμαθεῖ τούτῳ, μεταπεμπάμενος τοὺς οἰ-
 κείους τε καὶ φίλους τοὺς ἐμούς Εὐμαθῆς ἐνεφάνισε
 τὰ χρήματα ἃ ἦν μοι παρ' αὐτῷ, καὶ ἀπέδωκε πάντα
 ὀρθῶς καὶ δικαίως. ἀνδ' ὧν ἐγὼ σωθεὶς ἐχρώμην
 αὐτῷ ἔτι μᾶλλον καὶ κατασκευαζομένῳ τὴν τράπεζαν
 προσεισευπόρησα ἀργυρίου. καὶ μετὰ ταῦτα ἄγον- 310
 τος αὐτὸν Διονυσίου, ἐξειλόμην εἰς ἐλευθερίαν,
 εἰδὼς ἀφειμένον ἐν τῷ δικαστηρίῳ ὑπὸ Ἐπιγένους·
 ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἐπισχίσω.

ε'. Ἔστι δὴ καὶ παρὰ τῷ Λυσίᾳ τις ὑπὲρ ἀνδρὸς ξένου δίκην
 φεύγοντος περὶ κλήρου ποιούμενος τὴν ἀπολογίαν — τοῦτον
 ἐπιγράφει τὸν λόγον Καλλιμάχος, Περὶ Φερενίκου ὑπὲρ τοῦ
 Ἄνδροκλείδου κλήρου —, καὶ ἔστι πολλοῖς πρότερον ἠγωνισμένος
 ἔτεσι πατέρου, ἐν ᾧ τὴν αἰτίαν πρῶτως ἐπιδείκνυσιν ὁ περὶ τοῦ
 ξένου ποιούμενος τοὺς λόγους, ὡς περὶ ὁ τὸν μέτοικον ἐξαιρού- 311
 μενος εἰς ἐλευθερίαν· ἔστι δὲ τὸ προοίμιον τοῦ λόγου τόδε· Ἀνα-
 γκαῖόν μοι δοκεῖ εἶναι, ὧ ἄνδρες δίκασται, περὶ τῆς
 φιλίας τῆς ἐμῆς καὶ τῆς Φερενίκου πρῶτον εἰπεῖν πρὸς
 ὑμᾶς, ἵνα μηδεὶς ὑμῶν θαυμάζῃ, ὅτι ὑπὲρ οὐδενὸς
 ὑμῶν πώποτε εἰρηκῶς πρότερον ὑπὲρ τούτου νυνὶ

[Ναυμαχία] Forte apud Eubœam inter
 Themisonem et Atheniensis commissa,
 anno tertio Olymp. 103. quo Cephisodo-
 tus Archon fuit. IDEM.

[Πρὸς εἰ εὐπόρησα] Nescio an verior lectio
 sit πρὸς εὐπορίαν ἀργυρίου, vel πρὸς εὐπόρη-
 σταν ἀργυρίου. SYLBURG. Corrupte Bodlei.
 προσεισευπόρησαν. HUDSON. Dudum ante,
 quam ab Hudsono de lectione Bodleiani
 certior fierem, suspicatus fueram, aut de
 προσεισυπόρησα, aut προσεισυπόρησα. quorum
 hoc posterius, ne literula periret, prætulī.
 εἰσευπορεῖν τινὶ ἀργυρίου [subaudi μᾶραν,
 vel tale quid] significat contribuere alicui
 summam æris. προσεισυπορεῖν, in antecessum
 dare, quod postmodum, per olium, pro fu-
 cultate et opportunitate sua, refundat. προσ-
 εἰσευπορεῖν est una cum aliis amicis idem
 fac'antibus contribuere. Possit quoque
 sic legi: προσεῖς [quod est particip. aor. 2.
 a verbo προίεναι erogare] εὐπόρησα ἀργυ-

ρίου, scil. μέρος τι ῥητόν. εὐπορεῖν h. l. non
 significat dives esse, sed largiri. REISK.

[Ἄγοντος] Scil. εἰς τὴν δουλείαν. IDEM.
 [Ἐπισχίσω] Dubito, utrum Isæi, an
 Dionysii sint hæc verba: ἀλλὰ περὶ μὲν
 τούτων ἐπισχίσω. plura de his dicere par-
 cam. IDEM.

[Θατέρω] quam illa altera, Isæi puta
 pro Eumathe dicta, unde modo locum
 excerptum retulerat. IDEM.

[Τὴν αἰτίαν] Scil. τῆς ἀπολογίας, vel διότι
 ὑπὲρ ἀνδρὸς ξένου ἀπολογεῖται. IDEM.

[Πρώτως] ante omnia. Sic dedi de mco
 pro vulgari πρώτος. IDEM.

[Τὸν μέτοικον] Apud Isæum. Erat ergo
 Eumathes inquilinus. IDEM.

[Τοῦ λόγου] Apud Lysiam puta. IDEM.
 [Ἰμῶν] Expungendum videtur, ut infra
 in repetitione p. 8. 26. SYLBURG. Tan-
 tum abest, ut Ἰμῶν expungendum duce-
 rem uncisque includerem, ut potius, non

λέγω. ἐμοὶ γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ξένος ἦν Κη-
φισύδοτος ὁ τούτου πατήρ, καὶ ὅτε ἐφεύγομεν ἐν
Θήβαις παρ' ἐκείνῳ κατηγόμην καὶ ἐγὼ καὶ ἄλλος
'Αθηναίων ὁ βουλούμενος· καὶ πολλὰ καὶ ἀγαθὰ καὶ
312 ἰδία καὶ δημοσίᾳ παθύντες ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἡμετέ-
ραν αὐτῶν κατήλθομεν. ἐπεὶ δ' οὖν οὗτοι ταῖς αὐταῖς
τύχαις ἐχρήσαντο καὶ φυγάδες Ἀθήναζε ἀφίκοντο,
ἡγούμενος τὴν μεγίστην αὐτοῖς ὀφείλειν χάριν, οὐ-
τως οἰκείως αὐτοὺς ὑπεδεξάμην ὥστε μηδένα γνῶναι
τῶν εἰσιόντων, εἰ μὴ τις πρότερον ἠπίστατο, ὀπό-
τερος ἡμῶν ἐκέκτητο τὴν οἰκίαν. οἶδε μὲν οὖν καὶ
Φερένικος, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι πολλοὶ λέγειν
εἰσὶν ἐμοῦ δεινότεροι καὶ μᾶλλον τοιούτων πρα-
γμάτων ἔμπειροι, ἀλλ' ὅμως ἡγεῖται τὴν ἐμὴν οἰκειό-
τητα πιστοτάτην εἶναι. αἰσχρὸν μοι οὖν δοκεῖ εἶναι,
κελεύοντος τούτου καὶ δεομένου τὰ δίκαια αὐτῷ
βοηθῆσαι, περιῖδεῖν αὐτόν, καθ' ὅσον οἶός τ' εἰμὶ
ἐγὼ, τῶν ὑπ' Ἀνδροκλείδου δεδομένων στερηθῆναι.

Ζ'. Τί δὴ ταῦτα τὰ προῖμα ἀλλήλων διαφέρει; παρὰ Λυσία
μὲν ἡδεῖά ἐστιν ἢ εἰσβολή, καὶ δι' οὐδὲν ἄλλο μᾶλλον ἢ ὅτι φυ-
σικῶς πως εἴρηται καὶ ἀφελῶς· Ἀναγκαῖόν μοι δοκεῖ
εἶναι, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, περὶ τῆς φιλίας τῆς ἐμῆς
καὶ τῆς Φερενίκου πρῶτον εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς. καὶ τὸ
ἐπιλεγόμενον τούτῳ ἔτι μᾶλλον ἀκατάσκευον φαίνεται εἶναι καὶ
313 ὡς ἂν ἰδιώτης τις εἰπεῖν δύναίτο τὸ εἰρημένον· Ἴνα μηδεὶς
ὑμῶν θαυμάσῃ, ὅτι ὑπὲρ οὐδενὸς ὑμῶν πώποτε εἴρη-
κῶς πρότερον ὑπὲρ τούτου νῦν λέγω. παρὰ δὲ Ἰσαίῳ
κατεσκευάσται τὸ δοκοῦν εἶναι ἀφελές καὶ οὐ λέληθεν ὅτι ἐστὶ
ῥητορικόν· Ἐγὼ καὶ πρότερον Εὐμαθεῖ τούτῳ ἐγενό-
μην χρήσιμος, καὶ δικαίως· καὶ νῦν, εἴ τί ἐστι κατ'
ἐμὲ, πειράσομαι συσσωζεῖν αὐτόν. ὑψηλότερα γάρ ἐστι
καὶ ἥττον ἐκείνων ἀφελέστερα, καὶ ἔτι μᾶλλον τὰ ἐπιφερόμενα·
Μικρὰ δέ μου ἀκούσατε, ἵνα μηδεὶς ὑπολάβῃ ὑμῶν,
ὡς ἐγὼ προπετεία ἢ ἄλλη τινὶ ἀδικίᾳ πρὸς τὰ Εὐ-
μαθεῶς πράγματα προσῆλθον. ἢ τε γὰρ προπέτεια καὶ ἢ
ἀδικία καὶ πρὸς τὰ Εὐμαθεῶς πράγματα προσελθεῖν πεποιημένοις
μᾶλλον ἔοικεν ἢ αὐτοφύεσι. καὶ αὐθίς γε παρὰ μὲν τῷ Λυσίᾳ ἢ

modo uncos, quibus hoc vocabulum Syl-
burgius sepe serat, rursus sustulerim, sed
etiam infra, ubi deerat, ὑμῶν ingesserim.
Omnis enim vis ratiocinii huic uni voca-
bulo inest. Non poterat atque non vi-
deri Atheniensibus res miranda, si quis
civium suorum, qui pro alio nullo cive
unquam verba in foro fecisset, nunc ad
dicendum pro homine peregrino, eoque
Thebano, surgeret. Notum est, quo
odio Thebani Athenis arserint. REISK.

Κατηγόμην] Malim κατηγόμεθα. ut ver-
sa proximo παθόντες κατήλθομεν. Aut
alias καὶ erit del. IDEM.

Οὔτοι] Thebani puta. IDEM.

Στερηθῆναι] Rarior inventu constructio
verbi περιῖδεῖν cum infinitivo. usus loquen-
di στερηθῆντα postulabat. Aut possit legi
μέλλοντα στερηθῆναι. IDEM.

Καὶ δι' οὐδὲν ἄλλο] Scil. ἡδεῖά ἐστιν. ob
aliud nihil magis suave, jucundum, est hoc
exordium. IDEM.

Τὸ εἰρημένον] Id est, τὴν ὑπ' ἐμοῦ παρα-
τεθεῖσαν ἀρτίως γνώμην. locum, vel sen-
tentiam a me modo e Lysia recitatam.
IDEM.

Κατ' ἐμὲ] Supra legitur ἐν ἐμοί. IDEM.

πρόφασις λέγεται ἀνεπιτηδεύτως Ἐμοὶ γὰρ, ὧ ἄνδρες
δικασταὶ, ξένος ἦν Κηφισόδωτος ὁ τούτου πατήρ, καὶ 314
ὅτε ἐφεύγομεν ἐν Θήβαις, παρ' ἐκείνῳ κατηγόμην
καὶ ἐγὼ καὶ ἄλλος Ἀθηναίων ὁ βουλόμενος. ἠδέως
τε καὶ ἀφοριστικῶς τὰ μετὰ ταῦτα ἐπιτίθεται Καὶ πολλὰ καὶ
ἀγαθὰ καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ παθόντες ὑπ' αὐτοῦ
εἰς τὴν ἡμετέραν αὐτῶν κατήλθομεν. παρὰ δὲ τῷ Ἰσαίῳ
πέφρασται περιεργότερον καὶ οὐ μακρὰν ἀπέχει τῆς Δημοσθένους
κατασκευῆς. Τριηραρχοῦντος γὰρ μου ἐπὶ Κηφισοδό-
του ἄρχοντος, καὶ λόγου ἀπαγγελθέντος πρὸς
τοὺς οἰκείους ὡς ἄρα τετελευτηκῶς εἶην ἐν τῇ ναυ-
μαχίᾳ, οὔσης μοι παρακαταθήκης παρ' Εὐμαθεῖ
τούτῳ. τό τε γὰρ λόγου ἀπαγγελθέντος καὶ τὸ ὡς ἄρα
τετελευτηκῶς εἶην καὶ τὸ οὔσης ἐμοὶ παρακαταθήκης
οὐκ ἂν φαίην ἔγωγε ἀφελῶς εἰρησθαι. ἐκείνως γὰρ λεγόμενα μάλ-
λον ἀποίητα Ὅτε γὰρ ἐτριηράρχουν, καὶ ἀπηγγέλη τοῖς ἐνθάδε, 315
ὡς ἄρα τετελευτηκῶς εἶην, ἔχων μου παρακαταθήκην Εὐμαθῆς
οὐτοσί.

ή. Καὶ τὰ λοιπὰ δὲ τῶν προομιῶν μέρη, παρ' ὧ μὲν ἀφελέ-
στερον ἂν τις εὖροι λεγόμενα, παρ' ὧ δὲ ῥητορικώτερον. ἐν ἑτέρῳ
δὲ ἀγῶνι πάλιν ὁ μὲν Ἰσαῖος, ἐπιτρόπῳ τιμὴ συντάξας ἀπολογίαν
ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀδελφιδῶν κρινομένῳ, τοιαύτη κέχρηται ἀρχῇ
Ἐβουλόμην μὲν, ὧ ἄνδρες δικασταὶ, μὴ λίαν οὕτως
ἀγνοηθέντα προσχήματ' ἔχειν αἰσχυρῶς ὥστε τοῖς
ἄλλοτριῶσι ἐπιβουλεύειν καὶ δίκας τοιαύτας λαγ-
χάνειν, ἀλλ' οὐ τό γε οὖν ἀδελφιδούν ἐμὸν καὶ κύ-
ριον τῆς πατρώας οὐσίας, οὐ μικρᾶς ἀλλ' ἱκανῆς 316

Κηφισοδίτου] Pro Κηφισοδίτου pag. 7. v. 9. legitur Κηφισοδώρου. infra in Di-narcho utriusque inter Atheniensium ἀρχοντας sit mentio: sed Κηφισόδωτος tempore prior nominatur, 115, 44: Κηφισόδωρος autem, posterior, 116, 7. sed videndum ne hic e vicinia tractum sit vitium, et ut v. 2. privati eujusdam Κηφισοδίτου facta est mentio, ita etiam archon hic eodem a librario appellatus sit nomine, non a Dionysio. SYLBERG.

Μᾶλλον ἀποίητα] Legi malim: μᾶλλον ἂν ἦν ἀποίητα. REISK.

Μὴ λίαν οὕτως ἀγνοηθέντα προσχήματα ἔχειν αἰσχυρῶς, ὥστε —] Notabilis verborum tractio. nam αἰσχυρῶς aut cum λίαν cohærebit, aut cum ἐπιβουλεύειν. Prius si malis, erunt προσχήματα λίαν αἰσχυρῶς ἀγνοηθέντα, prætextus, seu criminationes nimis turpiter peccatæ, ad verbum, h. e. in quibus nimis turpiter peccatum sit. Sententia est: vellem utique infamia nulla criminum laborare, tam ultra modum torpam. IDEM.

Ἐπιβουλεύειν] Post ἐπιβουλεύειν videtur δοκεῖν deesse. IDEM.

Ἄλλ' οὐ τό γε οὖν] Hudsonus testatur in

Bodl. legi ἀλλ' οὕτω γε οὖν. quod parum ad rem facit. Mihi videtur ab Isæo profectum esse: ἀλλὰ τοῦτον γούν ἔδει, ἀδελφιδούν ὄντα ἐμὸν —. Nemo miretur tutorem hunc, eundemque patrum pupillorum, adversus quos agit, modo de uno pupillo, modo de pluribus loqui. Agebat proprie cum uno, maximo natu, cui ad pubertatem adulto patrus patrimonium tradiderat. Verum huic pupillo puberi suæque tutelæ facto plures erant fratres. Horum fratrum, annis adhuc minorum, tutelam major natu frater adipiscebatur; quo fiebat, ut suoque fratrumque nomine in patrum ex titulo male gestæ tutelæ ageret. Possit quoque Isæus ad hunc modum dedisse videri: ἀλλ' οὐτός γε γούν ἐγὼ, verum hujus rei copiam mihi denegat hic [adversarius meus], ὅν ἔδει ἀδελφιδούν ἐμὸν ὄντα — quem decebat, utpote meum ex fratre nepotem —. Sylberg. ad locum hunc istæc adscripserat: Nota hic τὸ ἀδελφιδούν ἐμὸν ut etiam infra in repetitione, p. 11. v. 10. pro οἱ ἀδελφιδοὶ ἐμοὶ. unde colligere licet, etiam p. 10. v. 13. pro ἀδελφῶν leg. esse ἀδελφιδῶν. IDEM.

- 317 ὥστε καὶ λειτουργεῖν ὑφ' ἡμῶν αὐτῷ παραδοξείσης, ταύτης ἐπιμελεῖσθαι, τῶν δ' ἐμῶν μὴ ἐπιθυμεῖν, ἵνα βελτίων τ' ἐδόκει πᾶσιν εἶναι σόζων αὐτὴν καὶ πλείω ποιῶν χρησιμώτερον ὑμῖν πολίτην παρεῖχεν ἑαυτόν. ἐπεὶ δὲ τὴν μὲν ἀνήρηκε καὶ πέπρακε καὶ αἰσχροῦς καὶ κακῶς διολώλεκεν ὡς οὐκ ἂν ἠβουλόμην, πιστεύων δ' ἑταιρίαις καὶ λόγων παρασκευαῖς ἐπὶ τὴν ἐμὴν ἐλήλυθεν, ἀνάγκη, ὡς ἔοικε, συμφορὰν μὲν εἶναι νομίζειν ὅτι τοιοῦτός ἐστιν οἰκεῖος ὢν, ἀπολογεῖσθαι δὲ περὶ ὧν ἐγκέκληκε καὶ ἕξω [μὲν] τοῦ πράγματος διαβέβληκεν, ὡς ἂν οὖν δυνώμεθα προθυμώτατα πρὸς ὑμᾶς. ὁ δὲ Λυσίας, ἀνδρὶ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς ἐγκαλουμένῳ κακῆς ἐπιτροπῆς
- 318 συγγράφας λόγον, τοιοῦτῳ κέχρηται τῷ προοιμίῳ· Οὐχ ἱκανὸν, ὃ ἄνδρες δικασταὶ, τοῖς ἐπιτρόποις, ὅσα πράγματα διὰ τὴν ἐπιτροπίαν ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ διασώζοντες τὰς τῶν φίλων οὐσίας συκοφαντοῦνται ὑπὸ τῶν ὀρφανῶν πολλοί. ὅπερ κάμοι νῦν συμβέβηκεν. ἐγὼ γάρ, ὃ ἄνδρες δικασταὶ, καταλειφθεῖς ἐπιτροπος τῶν Ἰπποκράτους χρημάτων καὶ διαχειρίσας ὀρθῶς καὶ δικαίως τὴν οὐσίαν, καὶ παραδούς τοῖς υἱοῖς δοκιμασθεῖσι τὰ χρήματα ὧν ἐπιτροπος κατελείφθην, συκοφαντοῦμαι νῦν αὐτῶν ἀδίκως.

Σ'. Οὐ πολλῶν οἶμαι δεῖν λόγων, ὅτι τοῦτο μὲν ἀφελῶς καὶ ἠδέως εἴρηται, ἠθὸς τε οὐ πεπλασμένον, ἀλλὰ φυσικὸν ἐπιφαίνει· τὸ γὰρ Οὐχ ἱκανὸν, ὃ ἄνδρες δικασταὶ, τοῖς ἐπιτρόποις ὅσα πράγματα διὰ τὴν ἐπιτροπὴν ἔχουσιν, οὐδεὶς ἂν εἴποι ῥήτορος εἶναι, ἀλλὰ παντὸς ἰδιώτου καταστάντος εἰς ἀγῶνα ἀδικον· τὸ δ' Ἰσαίου πεποιῆσθαι ῥητορικῶς καὶ κεκαλ-

[ὑφ' ἡμῶν] A me meisque necessariis, et in hac causa advocatis. Erat e. c. tutori, patrimonium pupillo puberi facto tradenti, uxor, huic fratres, aut sorores, eamque mariti, aut filii jam adulti. Hi ergo in ejusmodi causis amico et cognato suo praesto erant, ut testes et advocati. Nam ejusmodi actus, quo in numero sunt traditiones patrimoniorum, non clam, conscio aut nullo, aut paucis, fiebant, sed testes corrogabantur quamplurimi, qui deinceps possent, ubi opus esset, in iudicio produci. REISK.

Αὐτῶν] De meo dedi αὐτῷ. pupillo meo puta. IDEM.

Σόζων] Malim καὶ σόζων. E pudore atque contuentia, si placuisset pupillo ea uti, duas ait exstituras fuisse laudes.

1) βελτίων ἂν ἐδόκει. futurum fuisset, ut pro viro bono et honesto haberetur. 2) χρησιμώτερον πολίτην παρεῖχεν ἂν ἑαυτὴν, cum se vobis praestitisset hoc magis frugī, σόζων τὴν οὐσίαν καὶ πλείω ποιῶν, si patri-

monium servasset atque auxisset parsimonia et frugalitate. IDEM.

ἕξω μὲν τοῦ πρ.] Secundum vocabulum unci inclusi, ut amputandum. Aut certe leg. est: ἕξω με τοῦ πρ. IDEM.

Ἄν οὖν] Οὖν unci inclusit Bekkerus, qui hac Isaica Fragmenta apud Dionysium asservata ad calcem Isaei sui edi curavit.

Οὐχ ἱκανὸν —] V. Lysiae Fragmentum 32. REISK.

Ἐχουσιν] Subaudi ταῦτα ἔχειν, vel ἐσχηνέαι. IDEM.

Ἐπιτροπὴν] Pro ἐπιτροπῶν v. 16. legitur ἐπιτροπίαν. quorum utro sit usus Lysias, incertum est. Dionysius certe utroque utitur. nam κακῆς ἐπιτροπῆς ἐγκαλεῖσθαι hoc loco dicit, v. 13: itidemque supra in Lysia 88, 32: in Antiq. autem Rom. 237, 2. ἐπιτροπίαν λαβεῖν. SYL-BURG.

Κεκαλλολογῆσθαι] Legi malim: μεκαλλολογῆσθαι εἰς τὸ σεμανότερον. REISK.

αλλογῆσαι σεμνότερον ἅπαντες ἂν φήσειαν· τὸ γὰρ Ἐβου- 319
λόμην μὲν, ὧ ἄνδρες δικασταί, μὴ λίαν οὕτως
ἀγνοηθέντα προσχήματα ἔχειν αἰσχυρῶς, ὡς τε τοῖς
ἀλλοτρίοις ἐπιβουλεύειν. καὶ ἔτι μᾶλλον παρὰ Λυσία μὲν
χαριέντως πάνυ καὶ ἀφελῶς εἰρήσασαι τὸ Ἐγὼ γὰρ, ὧ ἄν-
δρες δικασταί, καταλειφθεὶς ἐπίτροπος τῶν Ἱππο-
κράτους χρημάτων καὶ διαχειρίσας ὀρθῶς καὶ δι-
καίως τὴν οὐσίαν καὶ παραδούς τοῖς υἱοῖς δοκιμα-
σθεῖσι τὰ χρήματα. Ξάτερον δὲ τρανότερον καὶ οὐχ ὡς ἂν
ιδιώτης μετέδθηκεν, Ἄλλ' οὐ τό γε οὖν ἀδελφιδοῦν ἐμὸν
καὶ κύριον τῆς πατρῴας οὐσίας, οὐ μικρᾶς, ἀλλ'
ικανῆς ὥστε καὶ λειτουργεῖν, ὑφ' ἡμῶν αὐτῷ παρα-
δοθείσης, ταύτης ἐπιμελεῖσθαι. ἐνὸς δ' ἔτι μνησθήσομαι
γένους, ἕξ οὗ μάλιστα ἡ διαφορὰ τῶν ἀνδρῶν ἔσται καταφανής.

ἰ. Ὑποτίθεται δ' ἐκάτερος ιδιώτην ἄνδρα, καὶ ἀπράγμονα καὶ
νέον, παρὰ τὴν ἑαυτοῦ προαίρεσιν τε καὶ φύσιν ἠναγκασμένον,
ἐν δικαστηρίῳ λέγειν· ὁ μὲν Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀρχεβιάδην
λόγῳ τὸν τρόπον τοῦτον· Ἐπειδὴ τάχιστα ἔλαχέ μοι
ταύτην τὴν δίκην Ἀρχεβιάδης, ὧ ἄνδρες δικασταί,
προσῆλθον αὐτῷ λέγων, ὅτι νέος καὶ ἄπειρος ἦν 320
πραγμάτων καὶ οὐδὲν δεόμενος εἰσιέναι εἰς δικα-
στήριον. ἐγὼ οὖν σε ἀξιῶ, μὴ εὖρεμα ἡγεῖσθαι τὴν
ἡλικίαν τὴν ἐμὴν, ἀλλὰ παραλαβόντα τοὺς ἐμοὺς
φίλους καὶ τοὺς σαυτοῦ διηγῆσασθαι περὶ τοῦ
χρέους, ὅθεν γεγένηται. κἂν δοκῆς ἀληθῆ λέγειν
ἐκείνοις, οὐδὲν σοι δεήσει πραγμάτων, ἀλλὰ λα-
βῶν, ἐπὶ τὰ σαυτοῦ. δίκαιος δ' εἴ μοι μηδὲν παρα-
λιπεῖν, ἀλλ' εἰπεῖν ἅπαντα, ἐπειδὴ νεώτερός εἰμι 321
τοῦ συμβουλεύειν, ἵνα, ἀκούσαντες περὶ ὧν οὐκ

τὸ γὰρ] Sen τό γ' οὖν, declarative acci-
piendum pro τοῦτο δηλονότι, hoc videlicet.
pro ἐβουλόμην vero in priori loci citatione
Attico augmento scriptum ἡβουλόμην, p. 9.
v. 23. SYLBURG.

Ἐπιβουλεύειν] Post ἐπιβουλεύειν videtur
τοιούτων δοκεῖ, vel simile quid deesse, scil.
κεκαλλολογημένον εἰς τὸ σεμνότερον. REISK.

Τρανότερον] Num τραγικώτερον. IDEM.

Ἐπειδὴ] V. Fragmentum Lysiae KG.
IDEM.

Εὔρεμα] Bodlei. εὔρεμα. Sed male.
differunt ista inter se. εὔρεμα est res dere-
pente oblata, opportunitas sponte sua non
quærenti occurrens, qua tu in rem tuam,
malam præsertim, abutaris; quam cupi-
de amplectaris, ut qui tibi non sperasses
obventurari, quo alium, inimicum tibi
hominem, subvertas et pessumdes, id
quod h. l. convenit. εὔρεμα autem inven-
tum est, scite solertèrque multa et assi-
dua meditatione excogitatum. quod ab h.
l. abhorret. IDEM.

Ἐπὶ τὰ σαυτοῦ] Ellipticῶς legitur etiam

infra in repetitione p. 13. v. 19. subauditò
scilicet verbo ἀπαλλάξῃ, aut alio consimili.
SYLBURG. Mihi videtur pro ἐπὶ leg. et
hic, et paulo post in hujus loci itera-
tione, ἄπει. quod perinde potest pro se-
cunda persona singul. imperativi accipi,
pro ἄπειθι. nam εἴ (ex ἔε factum) passim
locorum usurpatur pro ἔθι. aut pro sec.
pers. sing. futuri a verbo ἀπείναι, æqui-
pollente alteri, ἀπειεύσῃ, vel ἀποχυρήσεις.
abibis, discordes. quod si probatur altern-
trium, tum τὰ σαυτοῦ cohærebunt cum λαβῶν,
habens res tuas tibi. REISK.

Δίκαιος δ' εἴ μοι μηδὲν] Sic dedi de
meo, pro vulgari δίκαιος δ' εἰμὶ μηδέν. te
debet, nihil mihi dissimulare, nil me celare.
IDEM.

Τοῦ συμβουλεύειν] Suhaudi αὐτὸς ἐμαυ-
τῷ. Cernis brevitatē Lysiacam. Alius
planius et explicatius dixisset ad hunc
ferme modum: εἰπεῖν ἅπαντα. βούλομαι
γὰρ ταῦτα κοινοῦσθαι τοῖς φίλοις, ἐπειδὴ νεώ-
τερός εἰμι τοῦ συμβουλεύειν αὐτοῖς ἐμαυτῷ.
IDEM.

ἴσμεν, βουλευσώμεθα περὶ ὧν σὺ λέγεις· ἂν πως
φανερὸν γένηται, πότερον ἀδίκως τῶν ἐμῶν ἐφίεσαι,
ἢ δικαίως τὰ σεαυτοῦ ζητεῖς κομίσασθαι. ταῦτ'
ἐμοῦ προκαλουμένου, οὐδεπώποτ' ἠθέλησε συνελ-
322 θεῖν οὐδὲ λόγον περὶ ὧν ἐνεκαλεῖτο ποιήσασθαι
οὐδὲ δίαιταν ἐπιτρέψαι, ἕως ἡμεῖς τὸν νόμον τὸν
περὶ τῶν διαιτητῶν ἔθεσθε. ὁ δὲ Ἰσαῖος ἐν ἀμφισβητήσει
χωρίον τὸ ὑπὸ τῶν δημοτῶν κετεσχημένον, οἷς τὸ χωρίον ὑπέ-
κειτο, ταύτην χρώμενον εἰσάγει τῇ ἀρχῇ· Μάλιστα μὲν ἐβου-
λόμην, ὧ ἄνδρες δικασταί, μηδ' ὑφ' ἐνός ἀδικεῖσθαι
τῶν πολιτῶν, εἰ δὲ μὴ, τοιοῦτων ἀντιδίκων τυχεῖν
πρὸς οὓς ἂν οὐδὲν ἐφρόντιζον διαφερόμενος. νῦν
δέ μοι πάντων πραγμάτων λυπηρότατον συμβέβη-
κεν· ἀδικοῦμαι γὰρ ὑπὸ τῶν δημοτῶν, οὓς περιο-
ρᾶν μὲν ἀποστεροῦντας οὐ ῥάδιον, ἀπέχθεσθαι δὲ
323 ἠδέως, μετ' ὧν ἀνάγκη καὶ συνουσίας κοινὰς ποι-
εῖσθαι. πρὸς μὲν οὖν πολλοὺς χαλεπὸν ἀντιδικεῖν·
μέγα γὰρ μέρος συμβάλλεται τὸ πλῆθος αὐτοῖς
324 πρὸς τὸ δοκεῖν ἀληθεῖ λέγειν· ὅμως δὲ διὰ τὸ πι-
στεύειν τοῖς πράγμασι πολλῶν μοι καὶ δυσκόλων
συμπιπτόντων οὐχ ἠγούμην δεῖν κατοκνηῆσαι δι'
ὑμῶν πειρᾶσθαι τυγχάνειν τῶν δικαίων. δέομαι

[Ἐπιτρέψαι] Sub. τῷ διαιτητῇ. IDEM.

[Ἔως] Fort. ὡς. SYLBURG. In quo falsus fuit. Colligitur ex li. l. paulo ante, quam ista causa ageretur, legem de iure arbitratorum, vel iudicium pedaneorum fuisse latam. REISK.

[Χωρίον] Legendum videtur: ὁ δὲ Ἰσαῖος, ἐν ἀμφισβητήσει ὑπὲρ χωρίου τοῦ ὑπὸ τῶν δημοτῶν κατεσχημένου, οἷς τὸ χωρίον ὑπέκειτο, ταύτην χρώμενον εἰσάγει τῇ ἀρχῇ. SYLBURG. Infra quidem habemus: ἐν τῇ ἀμφισβητήσει πρὸς τοὺς δημότας περὶ τοῦ χωρίου. HUDSON.

[Εἰ δὲ μὴ] Subaudi τοῦτο δυνατὸν ἦν ἐμοί. REISK.

[Λυπηρότατον] Malim τὸ λυπ. IDEM.

[ἠδέως] Pro ἠδέως infra in repetitione, p. 13. v. antep. legitur ἀνἠδέως. vera lectio procul dubio est ἀπἠδέως. quod indicat etiam paraphrasis Dionysiana, p. 13. v. 24. ἀνι-
αρώτερον εἶναι πρὸς ταυτοῦς ἀπέχθεσθαι: et vers. pen. ἢ ἀπἠδέως ἀσπῆχθεῖαι. SYLBURG. In margine Bodl. legi ἴσως ἀπἠδέως testatur Hudsonus. unde constat illius libri magnam auctoritatem non esse, qui aut meras, aut certe plerasque conjecturas viri docti, nescio an Sylburgii, exhibeat, nullas, aut certe perpaucas lectiones e codice msto probatae fidei haustas. Ego ἠδέως servandum, eique aἷ addendum duco, sed hac lege, ut censetur adhuc deesse ἀνιερῶ-
τατον, aut δυσχερέστατον, aut tale quid. cupide ferri ad suscipiendas et gerendas cum iis similtates, qui — rerum est om-

nium una res luctuosissima. Sed v. annotationem p. 13. v. antep. REISK.

[καὶ συνουσίας κοινὰς ποιῆσθαι] Prodit hoc καὶ deesse membrum alterum isti oppositum, quo facta fuisset mentio privatorum quoque congressuum, aut commerciorum, quemadmodum publicorum hic facta fuit. Suspicio, itaque deesse καὶ ἴδια συναλλάγματα, aut ἴδια συμβόλαια, aut ἴδια διατριβάς, aut tale quidpiam; sive id ante καὶ τὰς κοινὰς συνουσίας ponas, sive post. Ad numerum privatorum congressuum referuntur hæc: cum juvenes, aut etiam seniores, pauci numero, in locis ultro delectis et conductis, ad ludendum, comptandum, confabulandum, epulandum, ambulandumve, aut etiam seriis de rebus agendum, inter se conveniunt. publici autem congressus fiunt ab universis, in foro, in concione, in templis deorum et in epulis publicis. IDEM.

[Ἄληθεῖ] Malim τᾶληθεῖ. IDEM.

[Δι' ὑμῶν] Fateor nihil hic esse, quod offendere possit hominem stomachi non superbi, aut quod defendi nequeat. Rursum tamen idem haud dissimulabo illam tot infinitivorum accumulationem, quorum alii ex aliis nexi et quasi progenerati sunt, paulo esse, meis quidem auribus, molestam et horridiuscolam. Mollietur, ni fallor, hæc durities interponendo ἀλλὰ, ad hunc modum — κατοκνηῆσαι, ἀλλὰ [ta-
cita repetitione subijce ἠγούμην δεῖν] δι'
ὑμῶν πειρᾶσθαι —. IDEM.

οὖν ὑμᾶς συγγνώμην ἔχειν, εἰ καὶ νεώτερος ὢν λέγειν ἐπὶ δικαστηρίου τετόλμηκα· διὰ γὰρ τοὺς ἀδικοῦντας ἀναγκάζομαι παρὰ τὸν ἑμαυτοῦ τρόπον τοιοῦτόν τι ποιεῖν. πειράσομαι δ' ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς, ὡς ἂν δύνωμαι διὰ βραχυτάτων εἰπεῖν περὶ τοῦ πράγματος.

α'. Τίς ἂν οὖν οὐκ ἂν ὁμολογήσειε, τὸν μὲν Λυσίου νέον καὶ ἰδιώτην καὶ ἀπράγμονα ἀρχέτυπόν τινα εἶναι τῆς ἀληθείας, διυφύροντα ἐκείνης οὐδ' ὀτιοῦν· τὸν ἕτερον δὲ ἀπόγραφόν τινα καὶ οὐ λανθάνοντα, ὅτι πέπλασται ῥητορικῇ τέχνῃ; καὶ γὰρ αἱ λέξεις καὶ τὰ νοήματα παρ' ἐκείνῳ μὲν τὸ αὐτοφύες, παρὰ δὲ τούτῳ τὸ 325 κατασκευαστὸν ἀποφαίνουσιν· ὁ μὲν γὰρ ἀρχῇ κέχρηται, ὅτι νέος τε καὶ ἄπειρος εἴη πραγμάτων καὶ οὐδὲν δεόμενος εἰς δικαστήριον εἰσεύναι, καὶ ἐπιφέρει πάνυ ἠθικῶς, Ἐγὼ οὖν σε ἀξιῶ, μὴ εὐρεμα ἠγεῖσθαι τὴν ἡλικίαν τὴν ἐμὴν, καὶ τὸ μετὰ τοῦτο, ὡς φύσιν εἶχε γενέσθαι τε καὶ ῥηθῆναι, λέγει, ὡς ἐπὶ διαιτητῆς ἡξίου κοινὸς ἐλθεῖν φίλους, κἂν δόξης ἀληθῆ λέγειν ἐκείνοις, οὐθέν σοι δεήσει πραγμάτων, ἀλλὰ καὶ λαβῶν, ἐπὶ τὰ σαντοῦ, καὶ τὰ λοιπὰ ἐν ἠθει χρηστῶ διεξελθῶν, τελευτῶν ἐπιτίθεισι, Ταῦτ' ἐμοῦ προκαλουμένου, οὐδεπώποτε ἠθέλησε συνελθεῖν. ὁ δὲ Ἰσαῖος τουτὶ μὲν τὸ μέρος, τὸ παρὰ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ἀναγκάσθαι λέγειν ἐν δικαστηρίῳ νέον ὄντα, ἐπὶ τελευτῇ τοῦ προοιμίου τίθεισιν. ἀρχεται 326 δὲ ἀπὸ διανοίας, οὐ φαύλης μὰ Δία οὐδὲ ἰδιωτικῆς, ἀνιαιρώτερον εἶναι λέγων πρὸς τοιοῦτους ἀπέχθεσθαι, μεθ' ὧν ἀνάγκη τῶν τιμωτάτων κοινωνεῖν· ἔπειτα ἀπολύεται τι τῶν μελλόντων αὐτὸν λυπεῖν, τὸ δὴ πολλοὺς ὄντας τοὺς δημότας πρὸς αὐτὸν ἀντιδικεῖν. συντίθησιν τε τὰ ὀνόματα οὐ φαύλως μὰ Δία οὐδ' ὡς ἂν ἰδιώτης, Ἀδικοῦμαι γὰρ ὑπὸ τῶν δημοτῶν (φησὶν), οὐς περιορᾶν μὲν οὐ ῥάδιον ἀποστεροῦντας, ἀπέχθεσθαι δ' ἂν ἠδέως, μεθ' ὧν ἀνάγκη καὶ συνουσίας κοινὰς ποιεῖσθαι. ἡ γὰρ ἀηδὴς ἀπέχθεια καὶ αἰ 327 κοινὰ συνουσία τεχνικώτερον σύγκεινται μᾶλλον ἢ ἀφελέστερον.

Τίς ἂν οὖν οὐκ ἂν ὁμολογήσειε] Nota hic geminatum ἂν. SYLBURG.

Ἀποφαίνουσιν] Dionysio nostro ejusmodi in re usitatius est v. ἐπιφαίνειν. REISK.

Ἡξίου] Malim in tertia persona ἡξίου. se rogasse. narrat actor, Archebiadem a se rogatum fuisse. IDEM.

Κοινὸς] Malim καὶ τοὺς κοινούς. ut secum veniret ad arbitros, et ad amicos sibi, actori, cum eo, Archebiade, communes. IDEM.

Ἀναιρώτερον] Subaudi τοῦ δένοντος, vel τοῦ εἰωθότος, vel tale quid. malim tamen ἀναιρώτατον. IDEM.

Λυπεῖν] gravare, premere causam ipsius, ei incommodare et obstare. IDEM.

Τὸ δὴ πολλοὺς] Legendum videtur: τὸ δὴ πρὸς πολλοὺς ὄντας τοὺς δημότας ἀντι-

δικεῖν. ut colligere licet p. 12. v. 17. SYLBURG. Bene habet h. l. vulgata. Festinatio bonum Sylburgium decipiebat, quominus cerneret, hæc ratio si probetur, necesse fore, ut proximum insequens πρὸς tollatur, ad quod animom non satis attendebat. REISK.

Ἄν] Pro ἂν ἠδέως legendum esse ἀηδὴς, docui paulo ante, ad p. 12. v. 16. Sequenti etiam v. κοινὰς legendum esse pro vulgato τινὰς, manifestum est e priorie citatione loci, Ibid. SYLBURG. Ex ἂν, quod libri Dionysii h. l. plus habent, deficiens in superiori exemplo, effeci ibi αὖ, ut etiam hic aio faciendum esse. Post ἠδέως deesse videtur οὐκ ἂν βουλοίμην, vel οὐκ ἂν δεξάμην, aut tale quid, ut jam supra admonui. REISK.

καὶ ἔτι τὸ, Πολλῶν μοι δυσκόλων συμπιπτόντων οὐχ ἡγούμην δεῖν κατοκνηῆσαι δι' ὑμῶν πειρᾶσθαι τυγχάνειν τῶν δικαίων. ἤκιστα γὰρ ἰδιώτης ἂν οὕτως, οὐχ ἡγούμην δεῖν κατοκνηῆσαι, οὐδέ γε τὸ Δι' ὑμῶν πειρᾶσθαι τυγχάνειν τῶν δικαίων· ἀλλ' ἐκείνως πως μᾶλλον, Τοσοῦτων γέ μοι συμπιπτόντων δυσκόλων, ἐφ' ἡμῖς ἠνάγκασμαι καταφυγεῖν, ἵνα τῶν δικαίων τύχω δι' ὑμῶν.

β'. Οἶμαι μὲν οὖν καὶ ἐκ τούτων οὐκ ἄδηλον εἶναι τὴν τῶν ἀνδρῶν διαφορὰν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν μελλόντων λέγεσθαι
 328 μᾶλλον ἔσται καταφανῆς, καὶ μάλιστα ἐκ τῶν ἀποδεικτικῶν καὶ παθητικῶν λόγων· ἐν οἷς ὁ μὲν Λυσίας ἀπλούστερός τις ἔστι καὶ κατὰ τὴν σύνθεσιν τῶν ὀνομάτων καὶ κατὰ τὴν κοινότητα τῶν σχημάτων· οὗτος δὲ ποικιλώτερος. πολλὰ γὰρ ἂν τις ἰδὼν εὔροι παρ' αὐτῷ. ὡς ἐν τούτῳ, Πόθεν χρῆ πιστεύεσθαι τὰ εἰρη-
 329 μένα, πρὸς θεῶν; οὐκ ἐκ τῶν μαρτύρων; οἷμαί γε. πόθεν δὲ τοὺς μάρτυρας; οὐκ ἐκ τῶν βασάνων; εἰκός γε. πόθεν δὲ γε ἀπιστεῖσθαι τοὺς λόγους τοὺς τούτων; οὐκ ἐκ τοῦ φεύγειν τοὺς ἐλέγχους; ἀνάγκη μεγάλη. Φαίνομαι τοίνυν ἐγὼ μὲν διώκων ταῦτα καὶ τὰ πρῶγματα εἰς βασάνους ἄγων, οὗτος δὲ ἐπὶ δια-
 330 βολὰς καὶ λόγους καθιστὰς, ὅπερ ἂν τις πλεονεκτεῖν βουλόμενος ἐποίησεν. ἐχρῆν δὲ αὐτὸν, εἴπερ

Ἀποδεικτικῶν] Fort. ἐπιδεικτ. HUDSON. Bene habet h. l. vulgata. multum inter se differunt λόγοι ἐπιδεικτικοὶ, ostensivales orationes, ad pompam et jactationem ingenii atque facundiae comparatae, quæ sunt ab hujus loci sententia prorsus alienæ, et ἀποδεικτικοὶ, demonstrativæ, quibus hoc agitur, ut causa doceatur. argumentorum certitudine et evidentiâ plana atque testata fiat, coronæque circumstanti assensus extorqueatur. Non in illo, sed in hoc genere Isæus vim suam profutit, ejus eloquentia non in umbra scholastica se jactavit, sed in foro spectata fuit, v. p. 108. 34. multisque aliis Nostri locis. REISK.

Κοινότητα] popularitatem. idem est ac si dixisset: κατὰ τὰ σχήματα, ἃ ἔστι παρὰ Λυσία κοινότερά πως καὶ δημοδέστερα. cui Lysiace orationis popularitati et simplicitati mox opponitur Isæi πακίλιον ἐν τοῖς σχήμασι. IDEM.

Ἰδὼν] Num: ζητῶν εὔροι τοιαῦτα παρ' αὐτῷ? An potius: πολλὰ γὰρ ἂν τις ταύτης τῆς ιδέας εὔροι παρ' αὐτῷ. IDEM.

Πόθεν χρῆ] Loci initium legitur in oratione super Cironis hereditate p. 71. pen. cd. Steph. IDEM.

Μαρτύρων] Isæi libri vulgares dant μαρτυριῶν. IDEM.

Πόθεν δὲ γε ἀπιστεῖσθαι] Vulgares Isæi libri dant: πόθεν δ' ἀπιστεῖν τοῖς τούτων λόγοις. IDEM.

Φαίνομαι τοίνυν] Hic locus non est ex illa, quam dixi, oratione, sed ex alia seu hodie deperdita, sive si superest adhuc, non succurrit nunc memoriæ, quænam illa sit. An desunt h. l. nonnulla? IDEM.

Ἐγὼ μὲν διώκων] Particulam μὲν, quæ vulgatis deest, c. Bodl. addidi. Verum ne sic quidem satis sartum tectumque h. l. arbitrator, sed valde vereor ne quid adhuc ad integritatem sententiæ desit, e. c. ἐξ εὐθείας, scil. γνώμης vel ἰδοῦ, bona fide, aut ὡς ἀνδρα καλὸν κἀγαθὸν πρέπει κάλλιστα καὶ σαφέστατα aut ἀληθέστατα aut δικαιοτάτα, aut tale quid. In ταῦτα quidem, quod prorsus non placet, odoror vestigia adverbii in ἔστατα exeuntis. Perspicuum enim est, rectam et apertam atque simplicem in jure agendi rationem, qua ipse se ait uti, curvæ et malitiosæ atque callidæ illi opponi, qua uti ait adversarium. IDEM.

Τὰ πρῶγματα] In abrupto fragmento ecquis pro certo definiat, utrum hoc recte habeat, an τοὺς μάρτυρας ei sufficiens sit, quod utique melius convenire sententiæ videtur. IDEM.

Λόγους] Addendum videtur ψευδεῖς, tametsi me non fugit, sed bene memini, simplex voc. λόγους de commentis et nugis usurpari. IDEM.

Καθιστὰς] Scil. ἡμᾶς, aut τὸ πρῶγμα. IDEM.

τι δίκαιον ἐφρύνει καὶ μὴ πυρακρούεσθαι τὰς ὑμετέρας γνώμας ἐζήτει, μὴ μὰ Δία ταῦτα ποιεῖν, ἀλλ' ἐπὶ τὸν λογισμὸν μετὰ μαρτύρων ἔλθειν καὶ ἐξετάζειν ἕκαστα τῶν ἐν τῷ λόγῳ, τοῦτον τὸν τρόπον παρ' ἐμοῦ πυνθανόμενον. εἰσφορὰς λογίζη πόσας; 331
 τόσας καὶ τόσας. κατὰ πόσον ὑργύριον εἰσεννευγμέ-

Παρακούεσθαι] Dant vulgares, cui παρακούεσθαι sufficio volebat Syllburgius. Cojus conjecturæ tametsi pondus addere videbatur Bodlei. consensus, teste Hudsono, ego tamen nihilominus præsens tempus prætulὶ παρακρούεσθαι. *decipere*. IDEM. παρακούεσθαι Bekkerus.

Ταῦτα ποιεῖν] Scil. quæ modo dixerat adversarium factitare, scil. iudicium mentes mendaciis occæcare, et causam ad aliena, nugas et commenta detorquere. REISK.

Λόγῳ] Ratione illa gestæ a me tutelæ, quam ego pupillo cum exhibuissem, ille, aspernatus eam, re prorsus non examinata, me male gestæ tutelæ accusat. Jam constat liquido particulam hanc ex eadem oratione decerptam esse, unde proferre exordium paulo ante p. 14. v. 14. cæperat. Unde suspicor hujus paginæ versu nouo ac decimo inter μεγάλην et φαίνομαι nonnulla deesse. Neque enim credibile est, Dionysium particulas e duabus diversis orationibus excerptas sic tacite, sine transitu, sine indicio consarcinasse. Sed videtur potius non commisisse, ut lectorem haud admonitum ignorare pateretur unde in sequentia desumpta esset. Dixisset procul dubio in hanc vel similem sententiam: ἀλλ' ἐπάνειμι ἐπὶ τὴν προτέραν τοῦ ἐπιτρόπου πρὸς τὸν ἐπιτροπευθέντα ἀπολογίαν, ὅθεν ἐξέβην. φησὶν οὖν μετὰ ταῦτα φαίνομαι τοῖσιν —. IDEM.

Εἰσφορὰς] Incidimus in salebras. ad locum pervenimus, si quis ullus alius hujus libelli est, impeditum et arduum; in quo hæsitare et labi, turpe non erit. Tentabo quoad potero eniti, hac via, ut Syllburgii visa proponam, tum mea, uno tenere; quoniam res ejusmodi est, ut discerni nequeat. IDEM.

Πρὸς τίνας] Incoertum est redditiva ne an interrogativa hic ab auctore usurpata sint, an mixta. si redditiva, legendum hic καὶ πόσον: et seq. v. κατὰ τόσα. si interrogativa, in primo membro legendam erit πρὸς πόσας; itidemque in sequentibus. Forsan etiam εἰσεννευγμένος legendum pro εἰσεννευγμένης: vel εἰσεννευγμένας. SYLLBURG. Post recitata istæ, Syllburgio ad h. l. visa meas ego quoque suspiciones hoc de loco, qui imprimis vexatus et perplexus est, in medio ponam. In quo si labor, id quod necesse est fieri, consequar tamen hoc, ad aliorum acumen acuam,

gressusque ad veri scdes dirigam. Finge itaque locum hunc sic ab Isæo fuisse exaratum relictam. Exhibet enim sic sententia, si non ad primigeniæ formæ veritatem expressa, tolerabilis tamen et tantisper probabilis. Colloquuntur inter se pupillus et tutor, ad examen rationis a tutore exhibitæ considerentes. Εἰσφορὰς λογίζη, ait pupillus. Video, mi tutor, te in ratione tua mihi impotare contributiones, a te de meo patrimonio meoque nomine, quod ais, ad necessitates reip. sustentandas collatas. Recte. Sed πόσας; quot illas? respondet tutor τόσας καὶ τόσας. tot et tot numero. simul digito demonstrans locos rationis, ubi ipsi contributiones ad ærarium reip. imputasset. Pergit pupillus tutorem interrogare. Κατὰ πόσον ὑργύριον εἰσεννευγμένας; b. e. quantæ sunt singulæ quæque summæ æris, quas tu te ais meo nomine sigulis quibusque pensionibus (vel vicibus) in ærarium intulisse? Respondet tutor κατὰ τόσον καὶ τόσον. Tantum intuli hac pensione, tantum illa. Rursus instat pupillus κατὰ ποῖα [non jam πόσα, sed ποῖα] ψήφισματα. quænam et qualia sunt illa senatus decreta, aut populisita, quorum jussu et auctoritate tu illas, quas ais, pensiones pro me dependisti? Respondet tutor. ταυτί. hæc sunt, ecce istæ, et simul oculis ejus formulas illorum decretorum subjiicit. Nondum acquiescit pupillus, certum penitus et viis, quotquot datæ sunt, omnibus indagare studens, continuat adhuc unum, quod erat reliquum, interrogare. Ταύτας [scil. τὰς εἰσφορὰς] εἰλήφασι τίνες. Sed has contributiones quinam susceperunt? quinam sunt hi, quibus tu teais illas pensiones numerasse? Habesne etiam auctores idoneos, qui se aiaot illud æs abs te abstulisse, et in ærarium intulisse? Satisfacit tandem tutor etiam de hoc sic respondens. οἱ καὶ ταῦτα μαρτυρήσοντες. Idem a me abstulerunt eas, qui hæc de re jam in continenti testabuntur. Hic tandem desinit illa fictitia pupilli cum tutore suo expostulatio, et tutor jam nunc pergit e persona mere sua loqui καὶ σκέψασθαι. de quo statim docebo pluribus, ubi Syllburgii sententiam de hoc quoque vocabulo prius audiverimus. REISK. Reiskio cum Bekkero h. l. obsecutus sum.

332 νας; κατὰ τόσον καὶ τόσον. κατὰ ποῖα ψηφίσματα;
 333 [κατὰ] ταυτί. ταύτας εἰλήφασί τινες; οἱ καὶ ταῦτα
 μαρτυρήσοντες. σκέψασθαι τὰ ψηφίσματα, τὸ πλη-
 334 ζος τῶν εἰσφορῶν, τὰ εἰσηνηγεμένα, τοὺς λαβόν-
 τας, καὶ εἰ μὲν εὖ * * * τε, τῷ λόγῳ πιστεύειν, εἰ
 δὲ μὴ νῦν παρασχέσθαι μάρτυρας, εἴ τι ψεῦδος ἦν
 ὧν ἐλογισάμην αὐτοῖς.

ιγ'. Ταυτὶ μὲν διαλελυμένα καὶ ἐξ ἐπερωτήσεως, οἷς ὁ Λυσίας
 μὲν ἤκιστα κέχρηται, Δημοσθένης δὲ ὁ παρὰ τούτου τὰς ἀφορμὰς
 335 λαβῶν ἀρειδέστερον, οἷον Οὐκοῦν σὺ μισθοφορὰν λέ-
 γεις; φήσκει τις. καὶ παραχρῆμά γε τὴν αὐτὴν σύν-
 ταξιν ἀπάντων, ὧ Ἀθηναῖοι ἵνα τῶν κοινῶν τὸ
 μέρος λαμβάνων ἕκαστος, ὅτου δέοιτο ἢ πόλις,
 τοῦτο παρέχη. ἔξεστιν ἄγειν ἡσυχίαν; οἴκοι μένων
 βελτίων εἶ. τοῦ δὲ ἐνδεῖαν ἀνάγκη τι ποιεῖν αἰ-
 σχρὸν ἀπηλλαγμένος. συμβαίνει τι τοιοῦτον, οἷα
 καὶ τὰ νῦν: στρατιώτης αὐτὸς ὑπάρχων ἀπὸ τῶν
 αὐτῶν τούτων λημμάτων, ὥσπερ ἔστι δίκαιον, ὑπὲρ
 τῆς πατρίδος. ἔστι τις ἔξω τῆς ἡλικίας ἡμῶν;
 ὅσα οὕτως ἀτάκτως νῦν λαμβάνων οὐκ ὠφελεῖ,
 ταῦτα ἐν ἴσῃ τάξει παραλαμβάνων, πάντ' ἐφορῶν

Σκέψασθε.] Non satis constat an-
 terius sit imperativum σκεψασθε, consi-
 derate. Nec item γ. δ. satis liquet an
 legendum sit, καὶ εἰ μὲν εὖ ἔχει τῷ λόγῳ,
 πιστεύετε: αὐ, καὶ εἰ μὲν εὖ, ἔχετε τῷ λόγῳ
 πιστεύετε. an alio potius modo. SYLBURG.
 Bene habet σκεψασθαι. res dubio vacat,
 nisi quod ei praeposendum est καὶ. co-
 haeret hoc καὶ σκεψασθε: cum praemisso
 ἔχῃ, unde etiam reliqui infinitivi πειεῖν
 — ἐλεεῖν — ἔξετάζειν — apti sunt. REISK.

Τὸ πλῆθος τῶν εἰσφορῶν] numerum vel
 multitudinem pensionum, h. e. quoties tutor
 pro pupillo ad aëriam contribuisset.
 IDEM.

Τὰ εἰσηνηγεμένα] quantitatem cujusque
 pensionis. quantum æris quaque vice
 contribuisset. IDEM.

Εὖ τε τῷ λόγῳ] Leg. videtur εὖ εἶχε,
 impersonaliter, sed sic ut subaudiatur
 aut τὸ πρῶτον, aut εἰ λόγος, bene si habuis-
 set, res puta, aut ratio a me exhibitæ, aut,
 si omnia secum bene constitissent, τότε
 τῷ λόγῳ πιστεύετε, tum demum ratione mea
 fidere eique certam fidem habere. Hud-
 sonus hic anno:avit, in Bodleiano codice
 inter πᾶσι et τῷ lacunam esse. Atqui nulla
 ibi est, sed inter εὖ et τε est. Deest, ut
 dixi, aut εἶχε, τότε — aut nihil aliud
 praterquam εἶχε. illud τε potest haberi
 pro reliquis vocabulis εἶχε. quanquam
 insequens πᾶσι probabilem mihi facit sus-
 picionem, etiam τότε desiderari. IDEM.

Παρασχέσθαι] Dedi de meo pro vulgato
 παρασχέσθαι. Aptus est hic infinitivus, ut
 alii multi in hac regione praemissi, ex

ἔχῃ. IDEM.

Αἰτίς] Forsan verius αἰτίαι, ipsis, vel
 subaudiendum εἰσφορῶν. SYLBURG. Ego
 ex auctoritate Syllburgii αἰτίαι, prætuli.
 pupillo pata meo et advocatis ejus, vel
 potius, his pupillis meis, tam majori nato,
 qui nunc mecum de tutela gesta expo-
 stulat, quam fratribus ejus minoribus.
 Rationem nempe gestæ tutelæ tutor exhibe-
 ruerat, non pro uno solummodo, sed pro
 omnibus una gestæ. Pupillus enim puber
 factus a tutore totum patrimonium sibi
 traditum suscipiebat, unaque tutelam
 fratrum nato minoram. REISK.

Τὸ πᾶσι] Non Lysia, sed Isæo. IDEM.

Ὀκλεῖν σὲ μὴ μισθοφορᾶν λ.] Œdipum
 hic agere, nec facile, nec tutum est. SYL-
 BURG. Est enim vero utrumque. Utinam
 ubique locorum tam facili negotio et tanta
 certitudine nobis liceret Œdipi partes
 agere, atque hic licet, si quid huic loco
 mendarum adhæsit, id impressorum De-
 mosthenis exemplarium ope abstergere.
 Legitur enim hic locus in calce tertię
 Olynthiacarum. In vulgaribus Dionysii
 libris olim sic legebatur: εἰς οὗτοι μὴ
 μισθοφορᾶν λέγει: φήσκει, ne reliquas mendas
 commemorarem, quas pariter, atque hanc,
 sustuli. REISK.

Υπέσχεσθαι] Subjice tacitus e præmis-
 sis repetitum ἐβλεπεν εἶ (pro ἔσται), eris
 vir fortis et bonus, si militia fungaris.
 IDEM.

Παραλαμβάνων] Vulgatis in libris De-
 mosthenicis legitur παραλαμβάνετα. unde
 facile fuisset lectionem h. l. mutare et ad

καὶ διοικῶν ἢ χρὴ πράττεσθαι. ὅλως δὲ οὔτε ἀφελῶν 336
οὔτε προσθεῖς πλὴν τι μικρὸν, τὴν ἀταξίαν ἀνε-
λῶν εἰς τάξιν ἤγαγον τὴν πόλιν, τὴν αὐτὴν τοῦ
λαβεῖν, τοῦ στρατεύεσθαι, τοῦ δικάζειν, τοῦ ποιεῖν
τοῦθ' ὅ τι κατ' ἡλικίαν ἕκαστος ἔχει, καὶ ὅτου
καιρὸς εἴη, τάξιν ποιήσας. ἐκεῖνα δὲ κατὰ συστροφὴν καὶ
παρακεκινδυνευμένα. τῷ τε βραχέως καὶ ἀγκύλως καὶ ἐκ παρα-
δόξου συντίθεσθαι, καὶ οὐχ ὑπασιν οὐδὲ ἐκ προχείρου γνωρίζο-
μενα. Καὶ οὗτος γὰρ ὁ πάντων ἀνθρώπων σχε-
τλιώτατος, οὐ παρεχόμενος αὐτῶν μάρτυρας δοῦναι 337
ῶν ἐναντίον ἡμῖν ἀποδοῦναι φησὶν, ὡς ἐκείνοις
πιστεύειν προσποιεῖται μᾶλλον ὡς ἀποδεδώκασιν
ἡμῖν, ἢ ἡμῖν ὡς οὐκ ἀπειλήσαμεν. καίτοι πᾶσι φα-
νερόν, ὡς ἔοικε, τὸν τούτου πατέρα, ἀποστεροῦντα

hanc normam reformare. quia tamen vulgata lectio librorum Demosthenis vitiosa esse, et hæc lectio Dionysiana lectorem paulo attentum et subtilem inductura in vestigia veri videbatur, ideo reliqui eam, qualem repereram, admonens una, videri post ἀφελῆ addendum esse ἀφελήσει. qui nunc, accipiens stipendia ad certum modum ordinemque haud adstricta, sine fructu ad temp. redeunte ea percipit, is eadem ferens certis et æqualibus pensionibus, patriæ proderit, usum suū præstabit, fructum eorum reip. referet uberem. IDEM.

πλὴν τι μικρὸν] Sic refinxī e vulgaribus Demosth. exemplis. libri Dionysiani hic dabant πλὴν τι μικρῶ. unde colligas, si satis tuto licet, Dionysium in suis codd. Demosthenicis habuisse πλὴν τι μικρῶ. quod etiam non sit contemnendum, id est πλὴν ἐν τι μικρῶ. IDEM.

Ἐκεῖνα δὲ] Reddit nunc Dionysius a Demosthene ad Isæum, cujus sunt insequentia, non ex eadem illa tutoris oratione, unde superiora erant, petita, sed ex alia. Quasi dixisset: ἐκεῖνα δὲ τοῦ Ἰσαίου κατὰ συστροφὴν ἐστὶ λεγόμενα. Respondent hæc istis præmissis p. 16. v. 8. ταυτὶ μὲν διελλυμένα. IDEM.

συντίθεσθαι] Malim συντιθεῖσθαι in perfecto passivi. IDEM.

Ὁ παρεχόμενος αὐτῶν μάρτυρας] Quamvis dura et implicata dictio, non ideo tamen vitiosa est, sed perinde habenda, atque si dixisset: οὐ παρεχόμενος τοῦ δοῦναι ἡμῖν ταῦτα μάρτυρας τοὺς αὐτοὺς, ἃν ἐναντίον ἡμῖν ἀποδοῦναι φησὶν. non præstans testes, qui testarentur ipsum istac nobis deprendisse. δοῦναι hic accipi debet pro τοῦ δοῦναι, vel pro ὅτι ἔδωκε. IDEM.

Ὡς] Malim ἡμᾶς. IDEM. [ὡς] Bekkerus.

πιστεύειν] Adde δεῖν. Constructio hæc est: προσποιεῖται [id est, εἰργνεύεται, si-

mulat se bona fide postulare, seu personam ipse sibi imponit censentis, vel vult videri credere id quod ne ipse quidem credit, sed conscius ipse sibi est se absurda et iniqua postulare] ἡμᾶς ἐκείνοις πιστεύειν δεῖν, vos oportere magis illis credere. REISK.

[Ὡς ἀποδεδώκασιν] Id est, τοῖς φάσκουσιν ὅτι ἀποδεδώκασιν ἡμῖν. magis illis credere, aientibus se nobis illa reddidisse. Pluralis ille designat reum, ab actore de nomine non persoluto accusatum, unaque testes et advocatos, aientes illud æs persolutum fuisse, quod minus fuisset. IDEM.

Ἡ ἡμῖν ὡς οὐκ ἀπειλήσαμεν] quam nobis credere negantibus nos illud æs accepisse. Pronomen ἡμῖν de meo addidi, quo vulgatæ carent. nobis, b. e. mihi actori, æs illud reposcenti, meisque advocatis. IDEM.

Ἀποστεροῦν] Sylburg. ἀποστερεῖν suspicabatur. verum hylum non prolicet. In cæno nihil eo minus hærebimus. Causa hæc nobis obscura cum sit, admodum erit lubricum per conjecturas hic loci procedere. quia tamen aliter res geri nequit, age contendamus aliquam saltim tolerabilem, neque abhorrentem sententiam e verbis truncatis elicere. Quid si ergo fingatur Isæus ad hanc modum scriptum reliquisse? πᾶσι φανερόν, ὡς ἔοικε, τοῖς εἰδοσι τὴν τούτων πατέρα, ἀποστεροῦντα ἡμᾶς, ὄντα ἐπίτιμον, ὅτι ἡμῖν ἐκόντας οὐκ ἂν ἀπέδοσαν. ἀτιμωθέντος δὲ, εἰσπράττεσθαι ὅπως ἔχοντας (in accusativo) οὐκ ἂν ἰδυνήθηνεν. liquidum et planum est omnibus, qui norunt, patrem eorum nobis debita non solvisse tum, cum adhuc statum civilem teneretur, his ergo, qui hoc norunt, perspicuum, ni fallor est, eos tum temporis debita non facile fuisse nobis ultro reddituros. Post patrem vero copite minutum, non facile potuisse nomen nostrum exigi, ut in ista eorum tam misera conditione. Alios aliquis sic ferme enunciasset, ut minus ro-

338 ὄντα ἐπίτιμον ὅτι ἡμῖν ἐκόντες οὐκ ἂν ἀπέδωσαν
 339 εἰσπράξασθαι οὕτως ἔχοντος οὐκ ἂν ἔδυνήθημεν.
 340 καὶ γὰρ τοῦτό ἐστι τὸ σχῆμα, ᾧ πολλάκις Δημοσθένης κέχρηται·
 Εἴτ' οἴεσθε, οἳ μὲν αὐτὸν οὐδὲν ἠδυνήθησαν ποιῆ-
 σαι κακὸν, αὐτοὶ δὲ μὴ παθεῖν ἐφυλάξαντ' ἂν ἴσως,
 τούτους μὲν ἐξαπατῶν αἰρεῖσθαι μᾶλλον ἢ προλέ-
 γοντα βιάζεσθαι, ὑμῖν δὲ ἐκ προορρήσεως πολεμῆ-
 σαι; καὶ ἔτι γε τὰ τοιαῦτα ᾧ γὰρ, ἃ μὲν ὑπῆρχεν ἕξω
 τῶν ἀποτιμηθέντων, καταλελειτουρηκότι, δανειζο-

tunde, ita rursus multo planius: ὅσοι τὸν
 τούτων πατέρα ἴσασιν, οἷοι ἴσασιν αὐτὸν
 ἡμῶς τὰ ἡμέτερα ἀποστεροῦντα, καίτοι ἔτι
 ὄντα ἐπίτιμον, ὅτε ἀποδίδουσι αὐτὰ ἔδωκατο.
 τότε, οὐκ εἰ ἠλθομεν εἰσπραξόμενοι τὰ χρέα,
 εἰκὸς ἐστὶ καὶ φανερὸν πᾶσιν, ὅτι τότε οὐκ
 ἂν ἐκόντες ἀπέδωσαν, ἀλλ' ἀναγκασθέντες, εἴ
 γε τοῦτο καὶ τότε ἐποίουν. Μετὰ ταῦτα
 ἠτιμώθη ὁ τούτων πατὴρ, καὶ οὕτως εἰς
 ἀσπαρίαν κατέστησαν. οὐκ οὐκ ἠδύναντο, ἀποροί
 οἷτες; ἡμῖν ἀποδίδουσι, οὐδ' εἰ ἐβουλήθησαν εἰς
 τὰ μάλιστα. πῶς οὐκ εἰκὸς, ὃ φασιν, ἀληθῆς
 εἶναι. φάσκουσι γὰρ, ἀτιμωθέντος τοῦ πατρὸς,
 αὐτοὶ ἀπορούμενοι, καὶ οὕτως ἔχοντες, ὡς αὐ-
 τοὺς ἔχοντας ὁρᾶτε, ἡμῖν ἀποδοῦναι, οὐ δύνα-
 μενοι. ἀλλὰ γὰρ αὐτὸ πρᾶγμα βιά, ὅτι οὐκ
 ἂν ἠδυνήθημεν εἰσπράξασθαι ἀνθρώπους οὕτως
 ἔχοντας. florentes adhuc rebus secundis, no-
 lebant nobis satisfacere. postmodum rebus
 ipsorum eversis et pessumdati, non pote-
 rant, etiamsi vel maxime voluissent. Ergo
 nunquam nobis satisfecerunt de nomine
 nostro. Ergo mentiuntur aientes, se nostra
 nobis reddidisse ea tempore, quo reddere non
 poterant. Post hæc chartis mandata, re-
 legens iterum Isæi locum, velut e crapula
 evigilans et resipiscens, deprehendo, pro-
 cellam hanc, ingentem et horribilem vis-
 sam, minimo notu sedari posse, duabus
 literalis addendis, et una mutanda, scil.
 ἀποστεροῦντα exarando, et ἔχοντας in ge-
 nitivo singulari, et ὅτι cum ὅτε mutando.
 Et ad hunc modum reformavi vulgatam,
 quæ diu me antehac torserat: ut hunc
 mirer ipse, qui factum sit, ut citius non
 cernerem. Vulgata sic habet: ἔοικε τὸν
 τούτου πατέρα ἀποστεροῦν ὄντα ἐπίτιμον ὅτι
 ἡμῖν ἐκόντες οὐκ ἂν ἀπέδωσαν εἰσπράξασθαι,
 οὕτως ἔχοντες οὐκ ἂν ἠδυνήθημεν. Nemo
 miretur post τούτου sequi ἀπέδωσαν et
 ἐκόντες, neque ideo suspicetur τούτων esse
 leg. Probarem ipse τούτων, si libri da-
 rent, et referrem ad reum, ejusque fratres,
 verum τούτου bene habet. Reum desi-
 gnat, a quo actor nomen hoc reposcit. in
 ἐκόντες ἀπέδωσαν autem subauditur cum
 ejus patre, una mater quoque, et ipse
 reus, et ejus fratres atque necessarii.
 ἔχοντας autem redit ad patrem. τοῦ πατρὸς
 οὕτως ἔχοντας, id est, ἀτιμωθέντος καὶ πε-
 νομένου. εἰσπράξασθαι colkeret cum τὸν πα-

τέρα. Superius a me scripta, quæ nunc
 non probo, cum possent una litura obli-
 terari, et notitiæ hominum subduci, ser-
 vanda tamen nihilominus duxi, quo essent
 aliis documento. Discatur enim inde,
 quam sæpe minuta nubecula luminibus
 veritatis criticæ officiat, animumque du-
 biis aliis ex aliis vexatum et jactatum
 teneat; tum a casu fortuito et repentino
 lucem veri emicere, aut etiam contentione
 meditationis nubeculas discuti. denique
 mentem humanam gradibus quasi ad veri
 sedes indagandas procedere. Sed desino
 tandem. copiosior enim fui, quam dece-
 bat. Succurrit tamen adhuc alia h. I.
 emendandi ratio, quam judicio lectorum
 submittere juvat. Quid si sic legatur?
 φανερὸν ὡς ἔοικε τοῖς εἰδοσι τὸν τούτου πατέρα
 ἀποστεροῦντα, ὄντα ἐπίτιμον, ὅτι, οἳ ἡμῖν
 οὐκ ἂν ἐκόντες ἀπέδωσαν, εἰσπράξασθαι τού-
 τους οὕτως ἔχοντας (in accusat. plur.) οὐκ
 ἂν ἠδυνήθημεν. Et hæc ratio mihi nunc
 magis etiam, quam illa altera paulo ante
 proposita, arridet. Sed manum tandem
 aliquando de tabula. IDEM.

Εἴτ' οἴεσθε] Demosth. p. 113. pen. ed.
 Reisk.

Πολεμῆσαι] Libri Dem. dant πολεμή-
 σειν. REISK.

Καταλειτουρηκότα] Nota hic καταλει-
 τουρηκότα sine augmento; haud scio an
 propter cacophoniam. SYLBERG. Dedi
 de meo καταλελειτουρηκότι. Sed super-
 sunt adhuc in hoc loco, quem intricatis-
 simum reddit accumulatio participiorum
 et constructionum Atticarum perquam
 contortarum et perplexarum, supersunt
 adhuc alia, quibus enodandis, si poterō,
 semel hæc una opera defungar. Constru-
 ctio hæc est: οἷοι ἐκάλυσάν με ποιήσασθαι
 τὴν ἐπισκευὴν, λαχόντες [id est, διὰ τοῦ
 λαγχάνειν] ἐμοὶ τηλικαύτην δίκην, ᾧ προσῆ-
 κεν, ἀποδεδωκότι: τὰς μισθώσεις, ἔχριν πάντα
 τὰ ὑπάρχοντα τούτου, ὅς πάντα μὲν τᾶλλα
 τὰ, ἕξω τῶν ἀποτιμηθέντων, αὐτῶ ὄντα
 καταλειτουρηκέν, εἰ δὲ δανείζεσθαι ἐξή-
 τει, οὐκ ἂν εὔρε τὸν ἐπ' αὐτοῖς πλέον τι δα-
 νεῖσοντα. hi tanta lite comparanda obti-
 lerunt mihi, quo minus reparare labes bo-
 norum possent, quanquam decebat, me, si
 mercedes annuus horum bonorum depeidis-

μένω δ' οὐδεὶς ἂν ἔδωκεν ἐπ' αὐτοῖς ἔτι πλέον οὐ- 341
δέν, ἀποδεδωκότι τὰς μισθώσεις, ἔχειν ἐμοὶ προσή-
κον ἀναμφισβητήτως, οὗτοι τηλικαύτην δίκην λα-
χόντες καὶ σφέτερα αὐτῶν εἶναι φάσκοντες ἐκώλυ-
σάν με ἐξ αὐτῶν ποιήσασθαι τὴν ἐπισκευήν. καὶ τί
δεῖ τὰ πλείω παρατιθέντα μηκύνειν; πολλὰ γὰρ ἂν τις εὔροι
τῶν Ἰσαίου κατὰ τὴν σύνθεσιν καὶ κατὰ τοὺς σχηματισμοὺς ἐξηλ- 342
λαγμένα μὲν τῆς Λυσίου λέξεως, ἐοικότα δὲ τῇ Δημοσθένους δει-
νότητι.

ιδ'. Εἰρηκῶς δὲ καὶ περὶ τῶν πραγμάτων, ὅτι δεινότερός ἐστιν
οἰκονομῆσαι Λυσίου καὶ ὅλους τοὺς λόγους καὶ τὰ μέρη αὐτῶν,
καὶ οὐδὲν ἕξω ποιῶν τῆς τέχνης, ἢ μετὰ ταῦτα πολλῇ ὁ Δημο-
σθένης ἐχρήσατο, βούλομαι καὶ τὰς ὑπὲρ τούτων παρασχέσθαι
πίστεις. ἔσται δὲ κεφαλαιώδης τε καὶ ὡς πρὸς ἀνεγνωκότητας τὸν
ἄνδρα ὁ λόγος· οὐ γὰρ ἐνεχῶρει παραδείγματα πάντων τιθεῖναι.
αὐτίκα τὰς διηγήσεις τοτὲ μὲν ἀπροκατασκευάστους καὶ συντό- 343
μους καὶ οὐδὲν προλαμβάνουσας τῶν ἀποδεικτικῶν ἐν τῇ προση-
κούσῃ τίθησι χώρα, καθάπερ ἐφ' ἧ πρὸς Μέδοντα ποιῆι λόγω,
καὶ ἐν τῇ πρὸς Ἀγνόζειον, καὶ ἐν τῇ πρὸς τοὺς δημότας ἀμφισβη-
τήσει περὶ τοῦ χωρίου, καὶ ἐν ἄλλοις συχνούσι· τοτὲ δὲ μερίσας
αὐτὰς εἰς τὰ κεφάλαια καὶ παρ' ἕκαστον αὐτῶν τὰς πίστεις παρα-
τιθεῖς, ἐκμηκύνει τε μᾶλλον καὶ ἐκβαίνει τὸ τῆς διηγήσεως σχῆμα
τῷ συμφέρουσι χρώμενος, ταύτης ἔστι τῆς ἰδέας ἢ τε πρὸς Ἐρ-
μωνα ὑπὲρ τῆς ἐγγύης ἀπολογία, καὶ ἢ πρὸς Εὐκλείδην ἀμφισ-
βήτησις ὑπὲρ τῆς τοῦ χωρίου λύσεως, καὶ ἢ ὑπὲρ Εὐφιλίτου
πρὸς τὸν Ἐρχίεων δῆμον ἔφεσις· ἐν γὰρ δι' τοῖς λόγοις τούτοις

sem, sine controversia cuncta habere et te-
nere bona ejus, qui, cum fungendis mune-
ribus omnia absumpsisset, quae ei prae-
fundos oppugnatoris erant, si voluisset ad-
huc aliam pecuniam mutualitiam suscipere,
neminem facile fuisset reperturus, qui pecu-
niam ei sub feneratoris conditione crederet.
Haec si est oratoris sententia, quae esse
ntique videtur, nihil aliud in hoc loco
impeditum aut vitiosum superest, quam
unicum illud μὲν, cui marte meo μεε suffeci.
ἢ cohaeret cum ἔδωκεν, et ἀποδεδωκότι
cum ἐμοί. In ἔχειν subauditur τὰ τούτου
πάντα. REISK.

Ποιῶν] Ferri potest, ut aptum ex ἔστί.
ποιῶν ἔστί· valere potest idem atque ποιῆι.
mallem tamen hoc. nil facit extra artem,
h. e. nullam relinquit intactam et non
tentatam sibi machinam strophamve earum
omnium, quas habet ars rhetorica. quibus-
cunque armis ea pugnat et ferit, iis om-
nibus omnino utitur Isaeus. quibuscunque
artificiis eloquentia forensis assensum
extorquet, ea Isaeus omnia ita amplectitur,
ut nullum eorum sibi faciat reliquum et
praeterivsum, aut insuper habitum. IDEM.

Ἄνεγνωκότητας τὸν ἄνδρα ὁ λόγος] Sic cor-
rexi de meo vulgarem lectionem πρῶτος;

ἀνεγνωκότητας τὸν λόγον ἄνδρας. oratio mea erit
brevis et summaria, h. e. summa rerum
capita perstringens, utpote tendens ad ho-
mines qui virum, h. e. Isaei orationes, lege-
runt. v. p. 21. v. 17. IDEM.

Προλαμβάνουσας] praecipientes, occu-
pantes. Sic dedi de meo, pro vulgari
προκαταλαμβ. v. p. 20. v. 12. IDEM.

Αὐτοῖς τὰ κεφάλαια] Pro αὐτοῖς legen-
dum videtur αὐτῶν, vel αὐτῶν. SYLBURG.
Vulgarem lectionem αὐτοῖς correxi de
meo sic, ut inde efficerem αὐτὰς εἰς τὰ κ.
eas, nempe τὰς διηγήσεις (enarrationes)
rerum gestarum, dividens in certa quaedam
capita, vel certos locos. REISK.

Παρατιθεῖς] Oratio si sibi constare, h.
e. si participium hoc priori μερίσας re-
spondere quoad tempus debet, leg. erit
παραθεῖς in aoristo. non bene convenit in
eadem constructione praesenti cum aor-
isto. IDEM.

Ἐρχίεων] In exemplari est Ἐρχιέων:
errore ambiguo. sed veriore lectionem
esse Ἐρχιέων quam Ἐρχιαῖον, patet ex pag.
22. v. antep. nota etiam ἔφεσιν eodem in
loco exponi τὸ εἰς τὸ δικαστήριον προκαλεῖν.
SYLBURG.

311 μακροτέρας τὰς διηγήσεις οὐσας οὐχ ἅμα τίθεισιν ὕλας, ἀλλὰ κατὰ μέρη διαλαμβάνων ἐφ' ἐκάστῳ κεφαλαίῳ τοὺς τε μάρτυρας ἐπάγειται καὶ τὰς ἄλλας παρέχεται πίστει, δεδωκώς, παρ' ὅσα γ' οὖν ἐμοὶ δοκεῖ, μὴ δυσπαρακολούθητος γένηται διὰ τὸ πλῆθος τῶν κεφαλαίων ὁ λόγος, καὶ πολλάκις αἱ τε πίστει εἰς ἓν χωρίον ἅπασαι συναχθεῖσαι, πολλὰ καὶ περὶ πολλῶν οὐσαι πραγμάτων, μὴ συνταράξωσι τὴν σαφήνειαν, τοιγάρτοι μετὰ τὰς διηγήσεις

345 τὰς οὕτως ὠκονομημένας οὐκ ἔτι τὰς προηγουμένας ἀποδείξει πολλοῖς βεβαιοῦται λόγοις οὐδ' ἔστιν ὁμοιος τοῖς νέις τεχνογράφοις, ἀλλὰ τὰς τῶν ἀντιδίκων πίστει ἀναορεῖν οἶεται δεῖν.

εἰ. Τότε δὲ προκατασκευάζεται τινα πρὸ τῶν διηγήσεων πράγματα καὶ προλαμβάνει τὰ μέλλοντα, πιστοτέρας αὐτὰς ἢ κατ' ἄλλο τι χρησιμώτερας ποιήσειν οἰόμενος, ὡς ἐν τῇ κλήσει τῇ πρὸς Ἀριστογείτονα καὶ Ἀρχιππον εὐρίσκεται πεποικηκώς, ἐν ἣ κλήρου τις ἀμφισβητῶν, ἀδελφὸς ὢν τοῦ τελευτήσαντος, προσ-

346 καλεῖται τὸν ἔχοντα τὰ φανῆ χροῖματα εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν· ὁ δὲ τοῦ κλήρου κριτῶν παραγράφεται τὴν κλήσιν, δεδόσθαι λέγων ἑαυτῷ τὰ χροῖματα κατὰ διαθήκας. διττῆς δὲ τῆς ἀμφισβητήσεως ὑπαρχούσης, τῆς μὲν περὶ τοῦ γεγονέναι τὰς διαθήκας ἢ μὴ, τῆς δὲ τῶν διαθηκῶν ἀμφισβητουμένων ἤδη τίνα δεῖ τοῦ κλήρου κρατεῖν, πρῶτον ἀποδοῦς τὸν ὑπὲρ τῶν νόμων λόγον, καὶ ταῦτα

Δεδωκώς γὰρ, ὅσα γ' οὖν ἐμοὶ δοκεῖ.] Usitatus ὡς γοῦν ἐμοὶ δοκεῖ. IDEM. Ego dedi de meo δεδωκώς, παρ' ὅσα — quod idem est, atque κατ' ὅσον — secundum ea certe quæ mihi quidem vera videntur esse. Verum si est, quod Hudsonus testatur, de quo cur dubitetur causæ nil video, conjecturam Sylburgianam in Bodleiano libro legi, constat jam perspicue, id quod jam dudum ante suspicatus fueram, quam ad b. l. deferretur legendo, codicem illum interpolatum ex exemplo Sylburgiano, cum in ea conjecturæ legantur Sylburgiæ, interdum perspicue falsæ. REISK.

Αἱ τε πίστει.] Aut τε locum non suum obtinet, aut ante hæc vocabula deest parum quid. Si posterius hoc probatur, leg. erit — ὁ λόγος, ὃ [vel ὡς] καὶ πολλάκις συμβαίνει. sin autem hæc conjectura repudietur, τε erit in finem versus transferendum, et sic leg. καὶ πολλάκις αἱ πίστει — πολλαὶ τε καὶ περὶ πολλῶν —. Ego vero priorem rationem præhabebo. IDEM.

Συνταράξωσι.] Pendet hoc e præmisso δεδωκώς. IDEM.

Τότε δὲ.] Forsan rectius τότε δὲ, vel τότε δὲ. SYLBURG. Bene habet vulgata. tunc autem, h. e. in ejusmodi loco, cum id agit Isæus, cum hunc instituit modum tractationis. REISK.

Πιστοτέρας αὐτὰς.] Scil. τὰς διηγήσεις. Sed videtur aut οὕτω πιστοτέρας αὐτὰς leg. esse, aut πιστοτέρας οὕτως αὐτὰς. sperans hac ratione se effecturum, ut narrationes re-

rum gestarum sibi fiant credibiliores. IDEM. Ἄσφα.] Henr. Valesium ad Harpoer. p. 140. emendasse κλήσει, cum me Hudsonus admonisset, nullus dubitavi emendationem ejus vulgari lectioni præferre. v. paulo post παραγράφεται τὴν κλήσιν. unde constat voc. κλήσις interdum quoque, tametsi fateor id rarius fieri, pro προσκλησει [scil. πρὸς τοὺς διαστὰς] usurpari. IDEM.

Προσκαλεῖται.] Rectius προκαλεῖται, ut p. 22. v. pen. p. 23. v. 4. atque ita etiam προσκλησει ἀναγνώσει. p. 21. v. 7. SYLBURG. Res tam liquida mihi non videtur, atque visa fuit Sylburgio, et loci ab eo prolati, aut nil probant (illius quidem, quem e p. 21. v. 7. excitavit, alia ratio est, et huc nil pertinet), aut ei repugnant, v. annotationem nostram p. 22. v. pen. Ego προσκαλεῖται tantisper tenebo. præsertim cum κλήσιν insequatur, quod cum idem significare possit atque πρόσκλησιν, tum nequit idem significare atque πρόκλησιν. REISK.

Ταῦτα.] Singulariter legendum videtur καὶ τοῦτο, vel τὸ μέρος ellipsin habet præpositionis κατὰ. SYLBURG. Mihi videtur leg. καὶ μετὰ ταῦτα. Primum exposuerat Isæus illa oratione universum juris Attici titulum de hæreditatibus, deinde strictius, vel in specie, ut vulgo insurpant, tractaverat illum locum, donec lis de hæreditate nondum disceptata sit, nemini licere eam sibi vindicare, sed sequendam eam esse. REISK.

ἀποδείξας τὸ μέρος ὡς οὐ δεῖ τὸν ἐπίδικον κρατεῖσθαι κληρὸν πρὸ δίκης, οὕτως ἐπὶ τὴν διήγησιν ἔρχεται, δι' ἧς ἀποδείκνυσιν οὔτε γεγενημένας ὑπὸ τοῦ τετελευτηκότος τὴς διαθέκας. καὶ οὐδὲ 317 ταύτην τὴν διήγησιν ἀπλῶς πως συστρέψας καὶ ἀκατασκευάστως τίθεισιν, ἀλλὰ καὶ ταύτην μακροτέραν οὔσαν ἀποτομαῖς τισὶ διαλαμβάνει, καὶ καθ' ἕκαστον εἶδος μάρτυρας ἀναβιβάζεται, καὶ προκλήσεις ἀναγινώσκει, καὶ συνδέκας παρέχεται, τεκμηρίοις τε καὶ σημείοις καὶ τοῖς ἐκ τῶν εἰκότων ἐλέγχοις ἀπασι χρῆται. πολλὰς δ' ἂν ἔχοιμι καὶ ἄλλας παρασχέσθαι διηγήσεις πρὸς τὸ συμφέρον ὠκονομημένας ὑπὸ τοῦ ῥήτορος προκατασκευαῖς, παρασκευαῖς, μερισμοῖς, χωρίων ἀλλαγαῖς πραγμάτων μεταγωγαῖς, τῷ τὰ κεφάλαια ἀνεστράφθαι, τῷ μὴ κατὰ τοὺς χρόνους τὰπραχθέντα εἰρηθεῖν, τῷ μὴ πάντα μὴδ' ἂν ὡς φύσιν εἶχεπραχθῆναι μὴδ' ὡς ἂν ἰδιώτης τις εἴποι λέγεσθαι, μὴ μετρίως, μυρίοις 318 ἄλλοις τοιούτοις τρόποις. ἀλλ' οὔτε χρόνον ἰκανὸν ἔχω περὶ πασῶν λέγειν, ἐκδιηγούμενος εὐδὺς ἐφ' ἑκάστης τὴν τέχνην ὡς ἐβουλόμην ἂν, οὔδ' ὁ πρὸς τοὺς ἐπισταμένους τὰ πράγματα λόγος ἐν τῷ πλήθει τῶν παραδειγμάτων τὸ πιστὸν ἔχει, ἀλλ' ἀρκεῖ τοῖς τοιούτοις καὶ ἡ βραχεῖα δὴλωσις.

15'. Ἐρῶ δὲ κεφαλαιωδῶς περὶ ταύτης τῆς ἰδέας ἢν ἐγὼ δόξαν ἔχω, καὶ τίνι διαφέρειν οἶμαι τὸν Ἰσαίου τοῦ Λυσίου. τοῦ Λυσίου μὲν ἂν τις ἀναγινώσκων τὰς διηγήσεις οὐδὲν ἂν ὑπολάβῃ λέγεσθαι κατὰ τέχνην ἢ πονηρίαν, ἀλλ' ὡς ἡ φύσις καὶ ἡ ἀλήθεια φέρει, αὐτὸ 349 τοῦτο ἀγνοῶν ὅτι τῆς τέχνης τὸ μιμῆσασθαι τὴν φύσιν αὐτῆς μέγιστον ἔργον ἦν· ἐπὶ δὲ τῶν Ἰσαίου διηγημάτων τὸναντίον ἂν παθεῖν, μὴδὲν ὑπολαβεῖν αὐτοφυῶς καὶ ἀπραγματεύτως λέγε-

Τὸ μέρος] Non est adverbiale, sed idem valet atque τούτο τὸ μέρος, vel τούτων τὸν τόπον. qui locus autem is sit, ipse statim subjicit, scil. ὡς οὐ δεῖ τὸν ἐπίδικον κρατεῖσθαι κληρὸν etc. IDEM.

Οὔτε] Pro οὔτε rectius legemus οὐδὲ, vel membrum hic deest. SYLBURG. Vel etiam suspicioni locus sit leg. esse: οὐδέποτε γαρ. REISK.

Τεκμηρίοις] Malim καὶ τεκμ. IDEM.

Τῷ ὡς μὴ πάντα μιμημαῖς φύσιν —] Corrupta sunt postrema tria cola. venior lectio haec videtur esse: τῷ μὴ πάντα μιμημαῖς ὡς φύσιν εἶχεπραχθῆναι, μὴδ' ὡς ἂν ἰδιώτης τις εἴποι, λέγεσθαι μετρίως, καὶ μυρίοις ἄλλοις τοιούτοις τρόποις. SYLBURG. Locum huic, partim Sylburgii, partim meo marte, sic correxi: τῷ μὴ πάντα [subandi a communi εἰρηθεῖν, e praemissis, aut λέγεσθαι ex insequentibus] μὴδ' ἂν ὡς φύσιν εἶχε—. In postremis his cernitur vocabulorum trajectio, quorum ordo naturae rerum et usui loquendi convenientior fuisset hic: μὴδ' ὡς ἂν φύσιν εἶχε. REISK.

Μὴ μετρίως] Subaudi e proximo λέγεσθαι. Appellat autem μετρίαν λέξιν illud genus orationis, quo homines utuntur, non illi quidem literati, neque εἰς κάλλος εἰπηῖν

δεδιδαγμένοι, ad orationis exquisitam et exasclatam elegantiam eruditi, verumtamen rursus non ita populariter et impolite loquentes, ut bajuli, sed ut homines medii cujusdam, mundioris ordinis. IDEM.

Πασῶν] Reddit ad τὰς διηγήσεις. IDEM.

Περί] Malim καὶ περὶ τ. etiam hac de forma, ut scil. de aliis quoque jam ante fecerat. IDEM.

Οἶμαι] Post οἶμαι videtur κἀνταῦθα deesse. etiam hic, etiam hac in re. in modo puta res gestas enarrandi. IDEM.

Ἄν τις] Pro ἂν omnino legendam videtur οὖν, igitur. SYLBURG. Annotatio levicula. ἂν iterari, eequem tandem fugit? Ego equidem vulgata h. l. non offendor. Si quid tamen Sylburgio hic tribuendum sit, quod ejusque arbitrio permitto, possit οὖν cum ἂν copulari, ad hunc modum: τοῦ Λυσίου μὲν οὖν ἂν τις. REISK.

Αὐτῆς] Aut εὐδὺς aut ἀντικεῖς malim, proprus, sine controversia, aut potius ἀντίον. IDEM.

Ἄν παθεῖν] Repete tacite οἶμαι. videtur mihi passurus esse. Sed quodnam est illud contrarium? statim subjicit μὴδὲν ὑπολαβεῖν. ut nempe opinetur nihil—. IDEM.

σθαι, μηδ' εἴ τινα ὡς ἔτυχε γινόμενα εἴρηται, ἐκ κατασκευῆς δὲ πάντα καὶ μεμηχανευμένα πρὸς ἀπάτην ἢ ἄλλην τινὰ κακουργίαν· καὶ τῷ μὲν ἂν καὶ τὰ ψευδῆ λέγοντι πιστεύσειν ἂν, τῷ δὲ, μηδ' 350 ἂν ἀληθεύῃ, χωρὶς ὑποψίας προσέξιν. ἐν δὲ τοῖς ἀποδεικτικοῖς διαλλάττειν ἂν δόξειεν Ἰσαῖος Ἀυσίου, τῷ τε μὴ κατ' ἐνδύμημά τι λέγειν ἀλλὰ κατ' ἐπιχείρημα, καὶ τῷ μὴ βραχέως ἀλλὰ διεξοδικῶς, μηδὲ ἀπλῶς ἀλλ' ὑκριβῶς, αὐξεν τε μᾶλλον καὶ δεινότερα ποιεῖν τὰ πράγματα καὶ τὰ πάθη ποιεῖν γενικώτερον· ἐν γὰρ διή 351 τούτοις οὐχ ἤττον ἐστὶ φανερός τῇ Δημοσθένους τέχνῃ τὰς ὑφορμὰς δεδωκώς, ἀλλ' οὐ τὴν Ἀυσίου διώκων ἀσφάλειαν, ὡς ἐκ τε ἄλλων ἐστὶ λόγων, μᾶλλον δὲ ἐκ πάντων τῶν γραφέντων ὑπ' αὐτοῦ τεκμήρασθαι. εἰ δέ τι δεῖ καὶ παραδείγμασι χρῆσθαι, μὴ τις ἀναπόδεκτα δόξῃ λέγειν ἡμᾶς, ποιήσω καὶ τοῦτο προχειρισάμενος τὸν ὑπὲρ Εὐφιλήτου λόγον, ἐν ᾧ τὸν Ἐρχιέων δῆμιον εἰς τὸ 352 δικαστήριον προσκαλεῖται τις τῶν ἀποψηφισθέντων, ὡς ἀδίκως τῆς πολιτείας ἀπελαυνόμενος. ἐγράφη γὰρ δὴ τις ὑπὸ τῶν Ἀθη-

Μὲν ἂν καταψευδῆ] Rectius κἂν ψευδῆ λέγοντι, vel κἂν ψευδῆ λέγοι, τις πιστεύσειεν ἂν. In sequenti autem membro, quia προσέξειεν usitatum non est, legendum erit προσέξει. Paraphrasin hujus loci habemus in ea historiola, quam supra ex Aldina editione percensui, ad pag. 4. ibi enim Ἀυσίας μὲν καὶ ὑπὲρ ἀδίκων ἐπέθετο λέγων, Ἰσαῖος δὲ καὶ ὑπὲρ ἀγαθῶν λέγων ὑποπτος ἔν. SYLBURG.

Πιστεύσειν] Sic dedi de meo, pro vulgari πιστεύσειν, ob insequens προσέξειν. apti sunt hi infinitivi ex eodem οἶμαι, unde παθεῖν quoque p. 21. v. ult. pendet, item ὑπολαβεῖν. REISK.

Ἐπιδεικτικός] Legendum videtur ἀποδεικτικός: ut supra 90, 33. et 86, 38. praesertim cum supra (p. 4. v. 12.) dixerit, Isæum se in uno judiciali orationis genere exercuisse. Pro ἀσφάλειαν, v. 10. non dubitarem legendum esse ἀφέλειαν, ut 86, 38. nisi infra in fragmento De Atticorum oratorum characteribus (161. 41.), hujus ipsius Iysiae dictioni tribueretur ἡ ἀσφάλεια καὶ τὸ ἀκύνδον, sicut contra Tbucydidi ἡ νεωτεροπαίια καὶ τὸ τολμηρόν. siquis tamen utrobique ἀφέλειαν malit, non meltam refragabor: quippe quod ea rectius opponatur τῇ νεωτεροπαίια. SYLBURG.

Τὰ πάθη ποιεῖν γενικώτερα] Locum hunc tria suspectum faciunt. 1) iteratio vocabuli ποιεῖν, cui parci poterat, ut modo praemisso. Facili negotio poterat subaudiri. 2) cum recte dicatur τὰ πράγματα ποιεῖν δεινότερα, res oratione facere atrociores, minus tamen recte dicitur τὰ πάθη ποιεῖν, melius conveniret ἐμποιεῖν. affectus seu perturbationes animi, non ποιοῦνται, sed ἐμποιούνται, injiciuntur. 3) πάθη γενικώτερα abhorrent ab hoc loco, quia non affectus generaliores opponuntur τοῖς εἰδικωτέροις, specialioribus, sed sententia pu-

stulat vocabulum γενικώτερα, aut νεανικώτερα, fortiores, robustiores, acriores, violentiores affectus, quid si ergo statuamus leg. esse: καὶ τὰ πάθη ἐμποιεῖν γενικώτερα, aut νεανικώτερα? REISK.

Οὐχ ἤττον] Subaudi ἢ ἐν τοῖς ἄλλοις. IDEM.

Ἀσφάλειαν] Ambigebat modo Sylburgius, utrum hoc voc. servandum censeret, an ἀφέλειαν ei sufficiendum, acceps utique haec est quaestio, et arduum judicium. est utrique lectioni sua laus, suum pondus. consultus tamen sine dubio est, in re dubia nil moveri. IDEM.

Ἄλλων] Post ἄλλων addendum videtur καὶ πολλῶν. IDEM.

Τῶν γραφέντων] Videtur ὄντως vel ἀληθῶς interponendum. Ferebant enim multae spurviae. IDEM.

Ποιήσω καὶ τοῦτο] H. e. χηρῶμαι παραδείγματι τινι. proponam aliquod exemplum. IDEM.

Προκαλεῖται] Non hic modo, sed etiam paulo post p. 23. v. 4. et iterum v. 6. sibilantem literam, que a vulgatis aberat, periculo meo ingressi. προκαλεῖσθαι ab his locis alienum (differunt enim quoad sententiam haec duo vocabula multum inter se) significat sponsonem alicui deferre. προσκαλεῖσθαι autem, quod horum locorum sententia postulat, in jus citare, diem dicere significat. IDEM.

Ἐγράφη γὰρ δὴ τις ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων νόμος] Res mira et inaudita, γραφῆναι νόμον ὑπὸ τοῦ δήμου. Populus legem non γράφει, sed τίθεται. Auctor autem legis, qui eam rogat, γράφει, non τίθεται. Multum inter se distant γράφειν νόμον, et τίθεται. qui legem populo proponit, laudat, commendat, ei auctor sciscendi sit, is γράφει. populus vero, cum ferentis oratione adductus eam sancit, et ratam esse

ναίων νόμος· Ἐξέτασιν γενέσθαι τῶν πολιτῶν κατὰ δήμους, τὸν δὲ ἀποψηφισθέντα ὑπὸ τῶν δημοτῶν τῆς πολιτείας μὴ μετέχειν, τοῖς δὲ ἀδίκως ἀποψηφισθείσιν ἔφεισιν εἰς τὸ δικαστήριον εἶναι προσκαλεσαμένοις τοὺς δημότας, καὶ ἐὰν τὸ δεύτερον ἐξελεγχθῶσι, πεπράσθαι αὐτοὺς καὶ τὰ χρήματα εἶναι δημόσια. κατὰ τοῦτον τὸν νόμον ὁ Εὐφίλητος, προσκαλεσάμενος τοὺς Ἐρχιάς ὡς ἀδίκως καταψηφισαμένους αὐτοῦ, τὸν ἀγῶνα τόνδε διατίθεται. 353

προείρηται μὲν δὴ τὰ πράγματα ταῦτ' ἀκριβῶς καὶ πεπίστωται διὰ τῶν μαρτύρων· οἷς δὲ βεβαίας βούλεται ποιῆσαι τὰς μαρτυρίας, τὰδ' ἐστίν, ὡς μὲν ἐγὼ δόξης ἔχω, πάντ' ἀκριβῶς ἐξεργασμένα, κρινέτω δὲ ὁ βουλούμενος εἰ τὰ προσήκοντα ἔγνωκα περὶ αὐτῶν.

ἰζ'. "Οτι μὲν τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἀδελφὸς ἡμῖν ἐστὶν οὗτος ὁ Εὐφίλητος, οὐ μόνον ἡμῶν ἀλλὰ καὶ τῶν συγγενῶν ἀπάντων ἀκηκόατε μαρτυρούντων. σκέψασθε δὲ πρῶτον τὸν πατέρα ἡμῶν, τίνας εἵνεκεν ἂν ψεύδοιτο καὶ τοῦτον μὴ ὄντα αὐτοῦ υἷον 354 εἰσποιοῖτο. πάντας γὰρ εὐρήσετε τοὺς τὰ τοιαῦτα πράττοντας ἢ οὐκ ὄντων αὐτοῖς γνησίων παίδων ἢ διὰ πενίαν ἀναγκαζομένους ξένους ἀνθρώπους εἰσποιεῖσθαι, ὅπως ὠφελῶνται τι ἀπ' αὐτῶν δι' αὐτοὺς Ἀθηναίων γεγονότων. τῷ τοίνυν πατρὶ τούτων οὐδέτερον ὑπάρχει· γνήσιοι μὲν γὰρ αὐτῷ ἡμεῖς δύο υἱεῖς ἐσμὲν, ὥστε οὐκ ἂν γε δι' ἐρημίαν τοῦτον εἰσποιοῖτο· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τροφῆς τε καὶ εὐπορίας τῆς παρὰ τούτου δεόμενος· ἐστὶ γὰρ αὐτῷ βίος ἱκανός, καὶ χωρὶς τούτου μεμαρτύρηται ὑμῖν τοῦτον ἐκ παίδων τρέφων καὶ ἀσκῶν καὶ εἰς φράτορας εἰσάγων, καὶ ταῦτα οὐ μικρὰ δαπανήματά ἐστιν. ὥστε τὸν τε πατέρα ἡμῶν οὐκ εἰκός ἐστιν, ὦ ἄνδρες δικασταί, μηδὲν ὠφελούμενον οὕτως ἀδίκω

jubet, atque tabulis publicis inferri, τίθεται. Aut ergo dicendus erit Dionysius in usu vocabulorum proprio et rituali errasse, aut potius leg. ἔγραψεν γὰρ δὴ τις ὑπὸ τῶν Ἀθην. v. scripta fuerat lex ab Atheniensium nescio quo. IDEM.

Ἐξελεγχθῆσι] Scil. παρεγγεγραμμένοι, καὶ μὴ ὡς ἀληθῶς ὄντες ἀσπί ἐξ ἀσπίων. IDEM.

Τῷδε] Post τόνδε videtur οὕτω addendum, aut alias illi τόνδε sufficiens esse τῷδε, hac ratione. IDEM.

Προείρηται] Significat Dionysius, Isæum in hujus orationis exordio rem gestam ex ordine prius enarravisse, quam ad causas per testimonia argumentorumque reliquorum locos comprobationem accederet. IDEM.

Ταῦτ' ἀκριβῶς] Interponendum videtur αὐτῷ, Isæo puta. IDEM.

Πάντ' ἀκριβῶς] Malim πάνυ ἀκριβῶς, aut εἰ malis παντακριβῶς, uno vocabulo, ut sunt adjectiva et adverbia a παντ' exor-

dientia, et quorum partem primam πάντα efficit, ut v. c. παντάγθεος. IDEM.

Ἐτι γὰρ αὐτῷ ἱκανός καὶ —] Sic exhibent h. l. vulgatæ. Ego vero ad hunc modum sarsi, correxi et distinxī: ἐστὶ γὰρ αὐτῷ βίος ἱκανός, καὶ — est enim ei [patri nostro] victus idoneus, et præterea hi testes confirmarunt patrem nostrum aluisse hunc fratrem nostrum, pro quo contendimus. IDEM.

Ἔμῳ] Pro ἡμῶν sententia postulare videtur βίος, vitæ subsidia, opes. quin et alia hic deesse videntur, quæ non tantum nulla ex eo percepta commoda, sed etiam sumptus in eum factos significant. SYLBURG. Bene habent ἡμῶν, et, si quid mutandum sit, quod nego esse, malim ἐν ἡμῶν. coram vobis. REISK.

Ἀσκήν] Tantum absam, ut reprehendam hoc v., ut laudem potius, tametsi hac in re διδάσκων sit usitatus. v. p. 168. 5. IDEM.

- 355 πράγματι ἐπιχειρήσαι. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐμέ γε οὐδεὶς ἀνθρώπων οὕτω τελείως ἂν ἄφρονα ὑπολάβοι, ὥστε τούτῳ μαρτυρεῖν τὰ ψευδῆ, ὅπως τὰ πατέρα διὰ πλειόνων διανείμωμαι. καὶ γὰρ οὐδ' ἀμφισβητῆσαι μοι ἐξουσία γένοιτ' ἂν ὕστερον ὡς οὐκ ἔστιν ἀδελφὸς οὗτος ἐμοῦ· οὐδεὶς γὰρ ἂν ὑμῶν τὴν φωνὴν ἀνάσχοιτ' ἂν ἀκούων, εἰ νῦν μὲν ὑπόδικον ἐμαυτὸν καθιστὰς μαρτυρῶ ὡς ἔστιν ἀδελφὸς ἡμέτερος,
- 356 ὕστερον δὲ φαινοίμην τούτοις ἀντιλέγων. οὐ μόνον τοίνυν ἡμᾶς, ὧ ἄνδρες δικασταί, εἰκὸς ἔστι τάληθῆ μεμαρτυρηκέναι, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους συγγενεῖς. ἐνθυμήσθε γὰρ πρῶτον μὲν ὅτι οἱ τὰς ἀδελφὰς ἡμῶν ἔχοντες οὐκ ἂν ποτε ἐμαρτύρουν περὶ τούτου τὰ ψευδῆ. μητρὶα γὰρ ἢ τούτου μήτηρ ἐγεγένητο ταῖς ἡμέτεραις ἀδελφαῖς, εἰώθασι δέ πως ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ διαφέρεσθαι ἀλλήλαις αἷ τε μητρὶα καὶ αἱ πρόγονοι· ὥστε εἰ οὗτος ἐξ ἄλλου τινὸς ἀνδρὸς ἦν τῆ μητρὶα καὶ οὐκ ἐκ τοῦ ἡμετέρου πατρὸς, οὐκ ἂν ποτε, ὧ ἄνδρες δικασταί, τοὺς ἑαυτῶν ἄνδρας αἱ ἀδελφαὶ μαρτυρεῖν εἴασαν καὶ ἐπέτρεψαν. καὶ μὴν οὐκ ἂν ὁ θεῖος πρὸς μητρὸς ἡμῖν ὦν, τούτῳ δὲ
- 357 οὐδὲν προσήκων δῆπου, τῆ τούτου μητρὶ ἠθέλησεν ἂν, ὧ ἄνδρες δικασταί, μαρτυρῆσαι ψευδῆ μαρτυρίαν, δι' ἣν ἡμῖν γίνεται βλάβη περιφανῆς, εἴπερ ξένον ὄντα τοῦτον εἰσεποιοῦμεν ἀδελφὸν ἡμῖν αὐτοῖς. ἔτι τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, πρὸς τούτοις πῶς ἂν τις ὑμῶν καταγνοίῃ ψευδομαρτυρίαν Δημαράτου τουτουὶ καὶ Ἡγήμονος καὶ Νικοστράτου, οἱ πρῶτον

Γένοιτ' ἂν ὕστερον] Subandi εἰ τούτῳ νῦν τὰ ψευδῆ μαρτυροῦμαι, vel ἐμαρτύρουν. Si, postquam nunc essem testatus, hunc esse fratrem meum, falsoque id essem testatus, deinde incidereat ejusmodi tempora, ubi mea interesset negare hunc esse fratrem meum, tum non liceret mihi id facere. IDEM.

ἡμῶν τὴν φωνὴν] Num ὑμῶν ἐμοῦ οὐδὲ τὴν φωνὴν. nemo vestrum toleraturus sit meam ne vocem quidem, nedum ut contentionem meam probet eamve secundet. IDEM.

Καθιστὰς μαρτυρῶ] Sylburg legi malebat μαρτυροῖν ob mox insequens φαινοίμην. Possit quoque legi: μαρτυροῦμαι, ὡς ἔστιν. item: μαρτυροῦμαι, ὡς περὶ καὶ μαρτυρῶ, ὡς ἔστιν. — Nec non, quod pene malim: εἰ νῦν μὲν ἀπέλθοιμι ὑπόδικον ἐμαυτὸν καθιστὰς, μαρτυρῶν, id est, διὰ τοῦ μαρτυρεῖν. Aut denique nihil aliud videri possit mutandum, præterquam μαρτυρῶ cum participio μαρτυρῶν. quod si fiat, tum φαινοίμην ex insequentibus tacita mente sit huc revocandum et subaudiendum pœne εἰ νῦν μὲν — quæ ratio tametsi paulo durior et insolentior videri queat, nescio tamen an

sint futuri baud pauci, quibus probetur. IDEM.

Εἴασαν καὶ ἐπέτρεψαν] Estne futurus, cui hæc tautologia probetur? estne, cui ab Isæo ipso profecta videatur? ubi locorum exempla prostant horum duum verborum et ἐᾶν et ἐπιτρέπειν inter se sic copulatarum, ut hic sunt? ergone καὶ ἐπέτρεψαν amputanda sunt? an potius legendum erit: εἴασαν; ἢ καὶ μᾶλλον ἂν ἀπέτρεψαν. an potius eos etiam dehortatione fuisse videntur? An sic leg. εἴασαν, ἀλλὰ καὶ ἀπέτρεψαν, aliquantulo brevius? IDEM.

Ὁ θεῖος] Et articulus, ὁ, et insequens particip. ἂν, produat pone articulum deesse nomen viri. IDEM.

Ἡμῖν] Id est, τῆς ἡμετέρας μὲν οὔσης μητρὸς, αὐδαμῶς δὲ ταύτου. a parte matris, ejus puta, quæ nos peperit, fratres natu majores, non hunc, fratrem nostrum natu minorem, a parte patris quidem fratrem, non autem a parte matris item. Usi enim patre cum simus eodem nos omnes fratres, matribus tamen usi sumus diversis. IDEM.

μὲν οὐδὲν αἰσχροὺν οὐδέποτε φανήσονται ἐπιτηδεύσαντες, εἶτα οἰκεῖρι ὄντες ἡμῖν καὶ εἰδότες ἡμᾶς ἅπαντας μεμαρτυρήκασιν Εὐφιλῆτῳ τούτῳ τὴν αὐ- 358
 τοῦ συγγένειαν ἕκαστος. ὥστε ἠδέως κἂν τῶν ἄντιδικούντων ἡμῖν τοῦ σεμνοτάτου πυθοίμην, εἰ ἄλλοθεν ποθεν ἔχοι ἂν ἐπιδείξει αὐτὸν Ἀθηναῖον ἢ ἐκ τούτων ὧν καὶ ἡμεῖς Εὐφίλητον ἐπιδείκνυμεν. ἐγὼ μὲν γὰρ οὐκ οἶμαι ἄλλο τι ἂν αὐτὸν ἢ ὅτι ἡ μήτηρ ἀστή τέ ἐστι καὶ ὁ πατήρ, καὶ ὡς ταῦτ' ἀληθῆ λέγει, παρέχοιτ' ἂν αὐτῷ τοὺς συγγενεῖς μάρτυρας. εἶτα, ὧ ἄνδρες δικασταί, εἰ μὲν οὗτοι 359
 ἐκινδύνεουν, ἡξίουν τοῖς αὐτῶν οἰκείοις ὑμᾶς πιστεύειν μαρτυροῦσι μᾶλλον ἢ τοῖς κατηγοροῖς· νυνὶ δὲ ἡμῶν πάντα ταῦτα παρεχομένων ἄξιώσουσιν ὑμᾶς τοῖς αὐτῶν πείθεσθαι λόγοις μᾶλλον ἢ τῷ πατρὶ τῷ Εὐφιλῆτου καὶ ἐμοὶ καὶ τῷ ἀδελφῷ καὶ τοῖς φράτορσι καὶ πάσῃ τῇ ἡμετέρᾳ συγγενείᾳ. καὶ μὴν οὗτοι μὲν οὐδ' ἐν οὐδενὶ κινδυνεύοντες ἰδίας ἔχθρας ἔνεκα ποιοῦσιν, ἡμεῖς δὲ πάντα ὑπόδικους ἡμᾶς αὐτοὺς καθιστάντες μαρτυροῦμεν. καὶ πρὸς ταῖς μαρτυρίας, ὧ ἄνδρες δικασταί, πρῶτον 360
 μὲν ἡ τοῦ Εὐφιλῆτου μήτηρ, ἣν οὗτοι ὁμολογοῦσιν ἀσπὴν εἶναι, ὄρκον ὁμόσαι ἐπὶ τοῦ δαιτητοῦ ἐβούλετο ἐπὶ Δελφινίῳ ἢ μὴν τουτοῦ Εὐφίλητου εἶναι ἐξ αὐτῆς καὶ τοῦ ἡμετέρου πατρός. καίτοι τίνα προσῆκε μᾶλλον αὐτῆς ἐκείνης τοῦτο εἰδέναι; ἔπειτα, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὁ πατήρ ὁ ἡμέτερος, ὃν εἰκόσ

Ἡμᾶς, ἅπαντα μεμαρτ.] Si quis ἅπαντες malit, negat Sylburg se multum re-fragaturum. Ego ἡμᾶς ἅπαντας prætuli. possit quoque ἡμῶν ἅπαντα probari. IDEM.

Κἂν] Tuebor adversus Sylburgium, suspicantem γ' ἄναρτίως esse futurum. IDEM.

Ἐχοῖεν ἐπιδείξαι] Sic vulgatæ vitiose. correxi de meo ἔχοι ἂν. nam de uno modo agitur, adversariorum omnium, quos actor sibi ait esse, vel constantissimo et gravissimo. IDEM.

Ἄλλο τι] Bene hoc habet, tametsi Boddæianus ἀλλοθεν dat, cujus codicis fides penes me quidem admodum sublesta est, ut quæm constat conjecturis Sylburgianis scater. Non hic lalet vitium, sed in eo, quod ἐρεῖν deest post αὐτόν. Sic enim leg. est: ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶμαι ἄλλο τι ἂν αὐτὸν εἶέν. ego enim non arbitror eum aliud quicquam pro se dicturum neque confirmandæ suæ ingenuitatis documentum aliud proditutum esse, quam hoc, ut —. IDEM.

Αὐτῇ] Excusari potest, ut v. 23. si quis tamén αὐτῇ malit, per me licet. SYLBURG. Erravit utique bonus Sylburgius. ἀστὴ δεbeat sufficere, quod et hic, et aliquoties deinceps, ut v. 23. autep. et p. 26.

3. sufficere pronomini αὐτός, quod vulgatæ dabant. REISK.

Καὶ ὁ πατήρ] Subaudi ἀστὸς ἢν. natu civis Atheniensis. IDEM.

Αὐτῷ] Aut αὐτῷ leg. est. aut, quod equidem malim, αὐτῶν. istorum, quæ in ejusmodi loco sit dicturus, ut ad ταῦτα referatur. Is certe loquendi mos est Atticis oratoribus. IDEM.

Οὗτοι] Hi municipales, iidemque adversarii nostri. IDEM.

Μαρτυροῦσι] Subaudi αὐτοῖς, si qui eorum ipsi testentur. IDEM.

Καὶ τῷ ἀδελφῷ] Subaudi ἐμοῦ. fratri meo. Leg. forte sit: καὶ τῷ ἀδελφῷ, καὶ τῷ πατρὶ μητρὶ θεῶν, καὶ τοῖς ἀνδράσι τῶν ἀδελφῶν, καὶ τοῖς φράτορσι. Consentaneum enim est, in recapitulatione testium neminem eorum præteriri, qui superius essent producti. IDEM.

Οὐδὲν οὐδενί] Sic vulgatæ. primum horum duorum vocabulorum in duo distraxi, οὐδ' ἐν, nulla in re, cum nullo modo, nullo titulo, hujus rei causa in jus vocentur. IDEM. οὐδὲν οὐδενὶ Bekkeras.

Ἐνεκα ποιοῦσι] Videtur ταῦτα esse interponendum. REISK.

ἔστι μετὰ τὴν τούτου μητέρα ἄριστα τὸν αὐτοῦ υἱὸν γινώσκειν, οὗτος καὶ τότε καὶ νυνὶ βούλεται ὁμόσαι ἢ μὴν Εὐφίλητον τοῦτον υἱὸν εἶναι αὐτοῦ ἐξ ἀστῆς καὶ γαμετῆς γυναικός. πρὸς τούτοις τοῖνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἐγὼ ἐτύγχανον μὲν τρισκαίδεκαέτης
 361 ὦν, ὡς περ καὶ πρῶτον εἶπον, ὅτε οὗτος ἐγένετο, ἔτοιμος δέ εἰμι ὁμόσαι ἢ μὴν Εὐφίλητον τοῦτον ἰδὲ ἀδελφὸν εἶναι ἑμαυτοῦ ὁμοπάτριον. ὥστε, ὧ ἄνδρες δικασταί, δικαίως ἂν καὶ τοὺς ἡμετέρους ὄρκους πιστοτέρους νομίζοιτε ἢ τοὺς τούτων λόγους. ἡμεῖς μὲν γὰρ ἀκριβῶς εἰδότες ὁμόσαι περὶ αὐτοῦ θέλομεν, οὗτοι δὲ ταῦτα ἀκηκοότες παρὰ τῶν τούτου διαφόρων ἢ αὐτοὶ πλάττοντες λέγουσι. πρὸς δὲ τούτοις, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἡμεῖς μὲν τοὺς συγγενεῖς μάρτυρας καὶ ἐπὶ τῶν διαιτητῶν καὶ ἐφ' ὑμῶν παρεχόμεθα, οἷς οὐκ ἄξιον ἀπιστεῖν· οὗτοι δὲ, ἐπειδὴ ἔλαχεν ὁ Εὐφίλητος τὴν δίκην τὴν προτέραν τῆς κοινῆς τῶν δημοτῶν καὶ τῆς τότε δημαρχοῦντι, ὅς νῦν τετελεύτηκε, δύο ἔτη τοῦ διαιτητοῦ τὴν δίαιταν ἔχοντος οὐκ ἠδυνήθησαν οὐδεμίαν μαρτυρίαν εὑρεῖν ὡς οὕτως ἄλλου τινὸς πατρός ἐστίν ἢ τοῦ ἡμετέρου. τοῖς δὲ διαιτῶσι μέγιστα σημεῖα ἦν τοῦ ψεύδεσθαι τούτους, καὶ κατεδιήτησαν αὐτῶν
 362 ἀμφότεροι. καὶ μοι λάβε τῆς προτέρας διαίτης τὴν μαρτυρίαν.

MARTYRIA.

ὡς μὲν τοῖνυν καὶ τότε ὄφλον τὴν δίαιταν, ἀκηκόατε· ἄξιῳ δὲ, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὡς περ οὗτοι μετὰ ταῦτα ἔφησαν εἶναι σημεῖον ὡς οὐκ ἐστίν Ἡγησίππου, εἰ οἱ διαιτηταὶ αὐτῶν ἀπεδιήτησαν, οὕτω

Καὶ τότε] Subaudi e proximo ἐβούλετο. IDEM.

Ταῦτα] Subaudi ἃ λέγουσι περὶ Εὐφίλητου. IDEM.

Ἐπὶ τῶν διαιτητῶν] Subaudi τότε παρεχόμεθα. et tunc producebamus, coram arbitris, cum hæc res adhuc in manu arbitratorum versaretur, antequam ad forum vestrum, iudices, deferretur. IDEM.

Διατῶσι μέγιστα σημεῖα] Addendam utique est ταῦτα, sive pone primum horum vocabulorum, sive pone secundum, sive pone tertium. IDEM.

Ἀμφότεροι] Fuerunt ergo duo arbitri in hac causa versati. ambo ait, tam superior ille, qui vita defunctus est, quam qui adhuc superest. Pro λάβετε malim in singulari λάβε, tu, scriba. IDEM.

Οὗτοι μετὰ ταῦτα ἔφησαν εἶναι σημεῖον] Primo et secundo vocabulo interponendum videtur μέγα, quod cohærebit cum σημεῖον. post ἔφησαν addendum videtur ἄν.

dicturi, jactatori postmodum fuisse videntur, magnum et validum hoc esse argumentum, si arbitri hunc Euphiletum damnassent et reprobassent, quo ex argumento constet, hunc Euphiletum Hegesippi filium non esse. Verum illud μετὰ ταῦτα, postmodum, quid sibi vult? scilicet post dictam ab arbitris sententiam, si hi arbitri Euphiletum negassent Hegesippi filium esse. Aut saltim μετὰ cum μέγα est commatandum. IDEM.

Αὐτῶν] Rectius singulariter αὐτοῦ: et mox in secunda persona ὑμῶν. SYLVBURG. Falliter vir optimus. vulgata αὐτῶν bene habet. si eos, municipales Euphileti, ab solvissent, et secundum ens causam dedissent, b. e. quod consequitur, si Euphiletum damnassent. Hujus enim municipales eum accusaverant fraudis in eo commissæ, quod se municipalem eorum gereret, qui non esset. ἀποδιαιτῶν τινὸς dicitur arbiter, cum accusatum reum ab-

τὸ νῦν ἡμῖν τοιοῦτον εἶναι μαρτύριον ὃ τι ἀληθῆ λέγομεν, ἐπεὶ ἔδοξαν αὐτοῖ ἀδικεῖν τοῦτον Ἀθηναῖον ὄντα καὶ κυρίως πρῶτον ἐγγραφέντα ὕστερον ἐξαλείψαντες. ὅτι μὲν οὖν ἀδελφὸς ἡμῶν ἐστὶν οὗτος Εὐφίλητος καὶ πολίτης ὑμέτερος, καὶ ἀδίκως ὑβρίσθη ὑπὸ τῶν ἐν τῷ δήμῳ συστάντων, ἱκανῶς οἶομαι ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἀκηκοένοι.

η΄. Οὗτος ὁ χαρακτήρ τῶν Ἰσαίου λόγων, καὶ ταῦτα τὰ διαλάττοντα παρὰ τὴν Λυσίου ἀγωγὴν. οὐθὲν δὲ κωλύει καὶ κεφαλαιωδῶς περιλαβόντα δι' ἐλαχίστης δηλώσεως τὰ φανερώτατα εἰπεῖν, ὅτι μοι δοκεῖ Λυσίας μὲν τὴν ἀλήθειαν διώκειν μᾶλλον, Ἰσαῖος δὲ τὴν τέχνην, καὶ ὁ μὲν στοχάζεσθαι τοῦ χαριέντως, ὁ δὲ τοῦ δεινῶς. εἰ δὲ τις παραθεωροίη ταῦτα ὡς μικρὰ καὶ φαῦλα, οὐκ ἂν ἔτι γένοιτο ἱκανὸς αὐτῶν κρατῆσαι. ἀλλὰ γὰρ αἱ ὁμοιότητες συνταράξουσιν αὐτοῦ τὴν γνώμην ὥστε μὴ διαγνῶναι τὸν ἴδιον ἑκατέρου χαρακτήρα. καὶ περὶ μὲν τούτων, ὡς ἔχω δόξης, δεδήλωταί μοι.

θ΄. Βούλομαι δὲ ἤδη καὶ περὶ τῶν ἄλλων ῥητόρων ἀποδοῦναι τὸν λόγον, ἵνα μὴ τις ἀγνοία με δόξη παραλιπεῖν αὐτοὺς ἐπιφανεῖς ὄντας καὶ ὀνόματος ἠξιομένους οὐ μετρίου, ἢ φυγῆ τοῦ πόνου τὸ ῥᾶστον αἰρούμενον τῶν ἔργων τὴν περὶ αὐτῶν ἀφεικέναι σκέψιν. ἐγὼ γὰρ οὔτε ἠγνόουν, οὐς ἅπαντες ἴσασιν, οὔτε ὤκνουں ὑπὲρ αὐτῶν γράφειν, εἴ τι χρήσιμον ἔμελλεν ἐξοίσειν ἢ γραφή. ἐνθυμούμενος δὲ ὅτι τὴν μὲν ποιητικὴν κατασκευὴν καὶ τὸ μετέωρον δὴ τοῦτο καὶ πομπικὸν εἰρημένον οὐδεὶς Ἰσοκράτους ἀμείνων ἐγένετο, παρέλιπον ἐκὼν οὐς ἦδειν ἦπτον ἐν ταῖς ἰδέαις ταύταις κατορθοῦντας, Γοργίαν μὲν τὸν Λεοντῖνον ἐκπίπτοντα τοῦ μετρίου καὶ πανταχοῦ παιδαριώδη γιγνόμενον ὄρων, Ἀλκι-

solvit, καταδιαπτῶν autem, cum reum condemnat. REISK.

Ἡμῶν] Cur damnetur, causæ nil video. nobis, id est, pro nobis, in causa nostra. IDEM.

Τοιοῦτον] tale, ejusmodi testimonium. Sed qualem? quo refertur illud τοιοῦτον, si nihil præcessit, cui simile dicitur esse? μέγα nempe, æquale magnitudine testimonium, atque futurum fuisset illud adversariorum adversus Euphiletum argumentum, si per æquitatem arbitratorum licuisset ipsis eo uti. Unde constat veram esse illam meam paulo ante proditam conjecturam: μέγα μετὰ ταῦτα ἔφασαν ἂν εἶναι σημεῖον. Nam si μέγα illinc excludatur, carebit hic voc. τοιοῦτον sententia. IDEM.

Αὐτοῖ] Non accepisse ab Euphiletō injuriam, sed ei ultro, ipsi sua sponte, nulla idonea causa provocati, inferre. redit ad municipales Euphiletō adversantes. Sin autem αὐτοῖς legatur, de quo pro sensu quisque suo statuet, redibit ad par illud arbitratorum, ad quorum cognitionem hæc de statu civili Euphiletī causa delata fue-

rat. Ego equidem a vulgata discedendum h. l. esse nego. IDEM.

Πρῶτον] Id est, τὸ πρῶτον, primitus, h. e. tum quum inscriberetur ἀπ' ἀρχῆς, statim a principio, tametsi postea rursus denuo inscriptus non fuit. Suspiciabam aliquando de πρότερον, ob insequens ὕστερον. Sed proculdubio bene habet vulgata. IDEM.

Χαριέντως] Aut post χαριέντως aut post δεινῶς deest εἰπεῖν, aut tale quid. IDEM.

Τούτων] Post τούτων deesse videtur ἱκανῶς. IDEM.

Αἰρούμενον] Subaudi ἀντὶ τοῦ χαλεπατέρου. IDEM.

Ωκνουں] Adde ἂν. neque defugissem, reformidassem. IDEM.

Πανταχοῦ] Superscriptum est in Boddleiano πολλαχοῦ, quæ castigatio et reprehensio, a sedulo quodam lectore profecta, non ipsius Dionysii dictio, mihi videtur esse. Gorgiæ cum aut nihil, aut parum hodie supersit, nam de reliquiis ei attribui solitis decernere, mihi non arrogo, haud juvat hac in causa arbitrum agere. IDEM.

δάμαντα δὲ τὸν ἀκουστὴν αὐτοῦ παχύτερον ὄντα τὴν λέξιν καὶ κοινότερον, Θεόδωρον δὲ τὸν Βυζάντιον ἀρχαῖόν τινα καὶ οὔτε ἐν ταῖς τέχναις ἀκριβῆ οὔτ' ἐξέτασιν ἱκανὴν ἐν τοῖς ἐναγωνίοις δεδωκότα λόγοις, Ἀναξιμένην δὲ τὸν Λαμψακηνὸν ἐν ἀπάσαις μὲν ταῖς ἰδέαις τῶν λόγων τετραγώνον τινα εἶναι βουλόμενον —
 366 καὶ γὰρ ἱστορίας γέγραφε καὶ περὶ τοῦ ποιητοῦ συντάξεις καταλείπει καὶ τέχνας ἐξηνήνοχεν, ἦπται δὲ καὶ συμβουλευτικῶν καὶ δικανικῶν ἀγώνων —, οὐ μέντοι τέλειόν γε ἐν οὐδεμιᾷ τούτων τῶν ἰδεῶν, ἀλλ' ἄσθενῆ καὶ ἀπίθανον ὄντα ἐν ἀπάσαις θεωρῶν. οὐ δὴ δεῖν ὠμόμην, Ἰσοκράτους ἐν ἅπασιν πάντων τούτων ὑπερέχοντος, λόγον τινα ποιῆσαι περὶ ἐκείνων, οὐδέ γε περὶ τῶν συμβιωσάντων Ἰσοκράτει καὶ τὸν χαρακτῆρα τῆς ἐρμηνείας ἐκείνου ἐκμνησαμένων οὐδεὶς, Θεοδέκτου λέγω καὶ Θεοπόμπου καὶ Ναυκράτους, Ἐφόρου τε καὶ Φιλίστου καὶ Κηφισοδώρου καὶ ἄλλων συχῶν· οὐδὲ γὰρ ἐκείνοι κρίνεσθαι πρὸς τὴν Ἰσοκράτους δύναμιν εἰσὶν ἐπιτήδειοι. τῶν μὲν δὴ κατὰ ταύτην τὴν ἀγωγὴν κοσμουμένων ἐκείνον τὸν ἄνδρα διαφορώτατον ἠγησάμενος, οὐκ ἔτι περὶ τῶν ἄλλων ἠξίωσα μακρολογεῖν καὶ δαπανᾶν εἰς οὐδὲν ἀναγκαῖον τὸν χρόνον.

κ. Τῶν δὲ τοὺς ἀκριβεῖς προαιρούμενων λόγους καὶ πρὸς τὴν
 367 ἐναγώνιον ἀσκούντων ῥητορικὴν, ὧν ἐγένετο Ἀντιφῶν τε ὁ Ῥαμνούσιος καὶ Θρασύμαχος ὁ Χαλκηδόνιος καὶ Πολυκράτης ὁ Ἀθηναῖος, Κριτίας τε ὁ τῶν Τριάκοντα ἄρχας καὶ Ζωΐλος ὁ τὰς κατ' Ὀμήρου συντάξεις καταλιπὼν καὶ ἄλλοι τοιοῦτοί τινες, οὐδένα ἠγούμενος οὔτε ἀκριβέστερον οὔτε χαριέστερον γεγενῆσθαι Δυσίου· Ἀντιφῶν γε μὴν τὸ αὐστῆρόν ἔχει μόνον καὶ ἀρχαῖον, ἀγωνιστῆς δὲ λόγων οὔτε συμβουλευτικῶν οὔτε δικανικῶν ἐστί· Πολυκράτης δὲ κενὸς μὲν ἐν τοῖς ἀληθινοῖς, ψυχρὸς δὲ καὶ φορτικὸς ἐν τοῖς ἐπιδεικτικοῖς, ἄχαρις δὲ ἐν τοῖς χαριεντισμοῦ δεομένοις ἐστί· Θρασύμαχος δὲ καθαρὸς μὲν καὶ λεπτὸς καὶ δεινὸς εὐρεῖν τε καὶ εἰπεῖν στρογγύλως καὶ περιττῶς ὁ βούλεται, πᾶς δ' ἐστὶν ἐν τοῖς τεχνογραφικοῖς καὶ ἐπιδεικτικοῖς, δικανικοὺς δὲ ἢ
 368 συμβουλευτικούς οὐκ ἀπολέλοιπε λόγους· τὰ δὲ αὐτὰ καὶ περὶ

Ἀρχαῖον] Accipe non de tempore, sed de ingenio, deteriore in parte. vietum, et condennendum ob fatuitatem. IDEM.

Περὶ τοῦ ποιητοῦ] Τοῦ ποιητοῦ ambiguum est significetne τοῦ ποιητοῦ λόγων γένους, an κατ' ἐξοχὴν poetarum principis: ut v. 23. Zoilus contra Homerum commentarios reliquisse dicitur. Pausanias Eliacōn 2. 196. 3. tradit, carmen epicum de Alexandro adscribi a quibusdam Anaximeni: sed id sibi non videri verisimile. Narrat ibidem, eum tam alia scripsisse, tum Antiquas res Græciæ, et res a Philippo atque Alexandro gestas: præterea cum natura esset soplista, et soplistarum orationes probe imitari nosset, probrosum quoddam in Athenienses, Lacedæmonios ac Thechanos scriptum Theopompeo stilo exarasse, ellictisque ad illius imitatio-

nem omnibus, sub Theopompi nomine librum edidisse, ad coulandum ei, propter simultatem quandam privatam, publicum Græcorum odium. IDEM.

Ἀκριβεῖς] castigatas, tersas, limatas, adstrictas orationes, in quibus nihil esset redundans, nil luxurians, nil pompaticum atque histrionicum, sed ad veritatem et necessitatem usus præsentis exacta essent omnia; has igitur opponit τοῖς μετεώροις καὶ πομπικῶς Isocraticorum, eorumque τῇ ποιητικῇ κατασκευῇ, ubi multa eandem trahunt, oblectationis, aut etiam illusionis ergo assuta, severitatem necessitatis et veritatis hand ferentia. IDEM.

ἠγούμενος] Resumit et absolvit orationem longa interpolatione (parenthesin usurpant) suspensam, p. 29. 3. in illis οἰόμενος — ἐπινοησάμενον κανόνα. IDEM.

Κριτίου καὶ περὶ Ζωΐλου τις ἂν εἶπῃν ἔχοι, πλὴν ὅσον τοῖς
 χαρακτῆρσι τῆς ἔρμηνείας διαλλάττουσιν ἀλλήλων· τούτων δὴ
 φημι τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν παραπλησίων τούτοις διαφέρειν οἰό-
 μενος Λυσίαν, καὶ ὡς περὶ ἀρχέτυπον ὑπογράφων ὑπερέχειν ἐκείνον
 τὸν ἄνδρα, ταύτης τῆς προαιρέσεως τῶν λόγων ἐποιησάμην
 προσεθέμην, Λυσίου δὴ ζηλωτὴν ὄντα, ταύτην ἂν αὐτῷ φαίην 369
 τὴν αἰτίαν, ὅτι μοι δοκεῖ τῆς Δημοσθένους δεινότητος, ἣν οὐθείς
 ἐστὶν ὃς οὐ τελειοτάτην ἀπασῶν οἶεται γενέσθαι, τὰ σπέρματα
 καὶ τὰς ἀρχὰς οὗτος ὁ ἀνὴρ παρασχεῖν. διὰ μὲν δὴ ταύτας τὰς
 αἰτίας τούσδε τοὺς ἄνδρας μόνους παρέλαβον. εἰ δὲ περὶ πάντων
 ἠξίου γράφειν, εἰς κενότητος ἂν μοι ὁ λόγος ἐξέπιπτε καὶ πρὸς
 τῷ μηθὲν ἢ οὐ πολὺ τὸ χρήσιμον ἔχειν, εἰς ἀπέραντόν τινα καὶ οὐ 370
 σύμμετρον ἐξεμηκύνθη γραφὴν. καὶ περὶ τούτων μὲν ἄλις. ἔτεραν
 δὲ ἀρχὴν ποιήσομαι τοῦ λόγου περὶ τε Δημοσθένους καὶ Ὑπερεί-
 δου καὶ τρίτου λέγων Αἰσχίνου· ἡ γὰρ δὴ τελειοτάτη ῥητορικὴ
 καὶ τὸ κράτος τῶν ἐναγωνίων λόγων ἐν τούτοις τοῖς ἀνδράσι
 ἔοικεν εἶναι.

Ἑπογράφων] Num ἀπογε. ut p. 13. 9. IDEN.

Τίνος ἕνεκα προσεθέμην] Vulgatæ dant τ. ἕ. οὐ προσεθ. ego vero particulam infitiantem expungendam duxi, et ad veram sedem, unde hoc aberraverat, deducendam v. 13. Isæum utique Dionysias Lysiaæ adjuverat, προσέθετο [vel potius προσέθηκε], quem Isæum debuisset omittere, si fidem voluisset excusationi facere, qua hic utitur adversus eos, qui silentium ejus de reliquis oratoribus ægre laturo atque exprobraturi videbantur. Quorum reprehensionem metuens Dionysius, talem hoc defendit hac excusatione. Simulas, aiunt, Dionysi, reliquos oratores a te ideo præteritos esse, quod aut Isocratis aut Lysiaæ fuissent imitatores, magistris inferiores. Bonum factum. Verumtamen hæc si tibi vera fuit atque idonea causa, cur Isæum, et ipsum quoque in Lysiaæ vestigia, quod tute ipse profiteris, ingressum, tanti fecisti, ut de eo peculiari libello pluribus disputares? Ideo nempe feci, occurrit Dionysius, quod Isæus haud immerito pater haberi possit illius eloquentiæ generis, quod postmodum a Demosthene, Isæi discipulo, ita elaboratum et perfectum fuit, ut ex eo recte Demosthenicum appelletur. Paulo post adeo, initio disputationis super

Dinarcho, nominatim Isæum Dionysius noster appellat εἰρητὴν ἰδίου χαρακτήρος.

IDEN.

Τὰ σπέρματα] Auctor vitæ Homeri inter opuscula mythologica, edita Amstelodami, p. 323. in judicio de principe poetarum, iisdem fere verbis utitur, ex quibus, ut alia mittam argumenta, conjicit cl. Galeus in præfat. ad illa opuscula, vel illius libelli patrem fuisse Dionysium, vel, si alias a Dionysio fuit, plurima ab eo transsumpsisse. HUDSON.

Τούσδε τοὺς ἄνδρας] Isocratem, Lysiam, Isæum. REISK.

Πρὸς τὸ μηθὲν ἢ οὐ πολὺ] Legendam videtur: πρὸς τῷ μηθὲν ἢ οὐ πολὺ τὸ χρ. ἔχ. SYLBURG. Fui in auctoritate Sylburgii. REISK.

Ἑπερείδου] Ἑπερείδης et hic et in sequ. per ei diphthongum constanter legitur: at supra 71, 20. et alibi, per i: quo modo et manu exaratus liber ibi habet, et Suidæ ac Plutarchi exemplaria. Porro secunda hæc pars de Oratoribus Atticis, quæ supra etiam promittitur in præfatione hujus tractatus, 81, 44. ad nos non pervenit. SYLBURG.

Λέγων] In margine Bodleiani h. l. adscriptum reperit Hudsonus ἴσως λέγων. quod etiam atque etiam probō. Possit tamen quoque de λέγων cogitari. REISK.

ΙΣΑΙΟΥ ΛΟΓΟΙ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Pag.
ed.
teph.
35Pag.
ed.
Reisk.

Ἀδελφίδοι Κλεωνύμου τελευτήσαντος ἐπὶ τὸν κλῆρον ἔρχονται κατὰ γένος. καὶ τὰς διαθή-
 κας, ἃς παρέχονται εἰς αὐτοὺς οἱ περὶ Φερίνικον καὶ Σίμωνα καὶ Ποσειδίππον, γράψαι, ὡς
 ἀληθεῖς ἦν, καὶ θεῖναι παρὰ τοῖς ἄρχουσιν, ὁμολογοῦντες Κλεώνυμον κατὰ τὴν πρὸς Δεινίαν τὸν
 ἐπίτροπον αὐτῶν ὀργὴν, ὕστερον δὲ ἐπιχειρήσαντα λῦσαι καὶ μεταπεμφθέντων τὸν ἀστυνό-
 μον ἐξαίφνης ¹ [ἀποθάνειν]· καὶ Πολύαρχον δὲ τὸν πάππον αὐτῶν, Κλεωνύμου δὲ πατέρα,
 προστάξαι, εἴ τι πάσχοι Κλεώνυμος, δοῦναι αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα. Ἡ στάσις ὅρος διπλοῦς
 κατὰ ἀμφισβήτησιν· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι ταῖς γενομέναις ἐξ ἀρχῆς διαθήκαις διύσχυρίζονται, οἱ
 δ' ἀντιλέγοντες φασὶν ὅτι μετεκαλέσατο τὸν ἄρχοντα, ἵνα λύσῃ αὐτάς· καὶ τελευταῖον τοῖς
 παρὰ τοῦ Κλεωνύμου γενομέναις.

1 ἀ. ΠΟΛΛΗ μὲν ἢ μεταβολὴ μοι γέγονεν, ὧ ἄνδρες,
 τελευτήσαντος Κλεωνύμου. ἐκεῖνος γὰρ ζῶν μὲν ἡμῖν κατέ-
 λιπε τὴν οὐσίαν, ἀποθάνων δὲ κινδυνεύειν περὶ αὐτῆς πε-
 ποίηκε. καὶ τότε μὲν οὕτως ὑπ' αὐτοῦ σωφρόνως ἐπαιδευό-
 5 μεθα, ὥστ' οὐδὲ ἀκροασόμενοι οὐδέποτε ἤλθομεν ἐπὶ 3
 δικαστήριον, νῦν δὲ ἀγωνιούμενοι περὶ πάντων ἤκομεν τῶν
 ὑπαρχόντων· οὐ γὰρ τῶν Κλεωνύμου μόνον ἀμφισβητοῦσιν,
 ἀλλὰ καὶ τῶν πατρῶων, ὀφείλειν ἐπὶ τούτοις ² ἐκείνω φά-

¹ uncas om.² ἐκεῖνον φάσκ. ἀεργία

Οἱ περὶ Φερίνικον καὶ Σίμωνα] Pherenicus, Simon, quinam? Credibile est ὑποθέτην [sic. voluit τὸν ὑποθέτην] in integram orationem incidisse, quam nos non nisi dimidiam habemus. Vid. versus finem. TAYLOR. Argumentum ipse idem Taylor hoc modulo suo præscripserat: "Polyarchus tres liberos suscepit, Cleonymum, Diniam et patrem τοῦ ἀμφισβητούντος. Cum ad hunc bona Cleonymi impolis defuncti erant perventura ex legibus municipilibus, tum vero ex voluntate Polyarchi, Cleonymus fratri Dinia infensus, qui tunc nepotem orphanum tatabatur, testamentum inofficiosum condidit. Defuncto vero Dinia, mutata mente, rescindere voluit, et magistratum ea propter accersit. Excluse tamen magistratu ab iis, quorum maxime intererat, Cleonymus interea moritur. Agitur ergo de vi istius

testamenti, quod quasi ingratis et ad se rediens ad postremum irritum fieri voluit." Propterea toti quoque orationi titulum præscripsit de *testamento inofficioso*. REISK.

Μὲν] Redundat, ut sæpe, non insequente δὲ. IDEM.

Ἀμφισβητοῦσιν] Subandi ἡμῖν οἱ ἐναντία. qui adversarii sunt Posidippus et Diocles. v. p. 36, 32. ed. Steph. quam editionem ubique locorum allego, quoties aliquid ex Isæo mihi his in annotationibus allegandum venit. IDEM.

Πατρῶων] Sic dedi pro vetusta lectione Ald. et Steph. πατέρων, sententia id subiiciente, et ipso Isæo paulo post p. 34. 4. consentientes in ea re habens schedas Brularianis, et codicem Tophanis. Qui Tophanis cujas fuerit, ex me nemo requirat: prorsus enim ignoro. Taylor ex

σκοντες ἀργύριον. καὶ οἱ μὲν οἰκειοὶ καὶ οἱ προσήκοντες οἱ
 4 τούτων ἀξιοῦσιν ἡμᾶς καὶ τῶν ὁμολογουμένων, ὧν Κλεωνύ-
 μιος κατέλιπεν αὐτοῖς, τούτων ἰσομοιρῆσαι· οὗτοι δὲ εἰς
 τοῦτο ἤκουσιν ἀναίσχυντίας, ὥστε καὶ τὰ πατρῷα προσ- 10
 αφελέσθαι ζητοῦσιν ἡμᾶς, οὐκ ἀγνοοῦντες, ὡς ἄνδρες, τὸ
 δίκαιον, ἀλλὰ πολλὴν ἡμῶν ἐρημίαν καταγνόντες. σκέψασθε
 γὰρ οἷς ἐκάτεροι πιστεύοντες ὡς ὑμᾶς εἰσεληλύθαμεν.
 οὗτοι μὲν διαθήκαις ἰσχυριζόμενοι τοιαύταις, αἷς ἐκεῖνος
 διέθετο μὲν οὐχ ἡμῖν ἐγκαλῶν ἀλλ' ὀργισθεῖς τῶν οἰκειῶν
 τινὶ τῶν ἡμετέρων, ἔλυσε δὲ πρὸ τοῦ θανάτου, πέμψας
 Ποσειδίππου ἐπὶ τὴν ἀρχὴν· ἡμεῖς δὲ γένει μὲν ἐγγυτάτω 15
 5 προσήκοντες, χρώμενοι δὲ ἐκείνῳ πάντων οἰκειότατα, δεδω-
 κότων δ' ἡμῖν καὶ τῶν νόμων κατὰ τὴν ἀγχιστείαν καὶ
 αὐτοῦ τοῦ Κλεωνύμου διὰ τὴν φιλίαν τὴν ὑπάρχουσαν
 αὐτῷ, ἔτι δὲ ¹ Πολυάρχου, τοῦ πατρὸς Κλεωνύμου, πάπ-
 που δ' ἡμετέρου, προστάξαντος, εἴ τι πάθοι Κλεωνύμος
 ἄπαις, ἡμῖν δοῦναι τὰ αὐτοῦ. τοσούτων τοίνυν ἡμῖν ὑπαρ-
 χόντων οὗτοι, καὶ συγγενεῖς ὄντες καὶ οὐδὲν δίκαιον εἰπεῖν 20
 ἔχοντες, οὐκ αἰσχύνονται καταστήσαντες ἡμᾶς εἰς ἀγῶνα
 περὶ τούτων, περὶ ὧν αἰσχρὸν ἦν ἀμφισβητῆσαι καὶ τοῖς
 μηδὲν προσήκουσιν.

¹ Πολιάρχου

eo codice non pauca ad Isæcum retulit suis in schedis, hoc solo contentus indicio: *Tophanis Book at Eaton*. Videtur ille liber Etonensis non codex antiquus calamo exaratus, sed Aldina esse, a nescio quo notulis in marginem conjectis insignita. Ego postmodum *Tophanis* librum laudabo, quoties usu veniet. Sententia est: non de hereditate modo, sed etiam ipso de patrimonio nostro nobis controversiam movent, aientes, illum, Cleonymum puta, super illo patrimonio nostro nonnihil æris debere, vel nomina nescio que contraxisse. IDEM.

Ἐκεῖνον] Cleonymum puta. Schedæ Brulart. subjiciunt ἐκεῖνον, quod si probetur, crit hæc sententiâ: aientes, nos illi, Cleonymo, certas quasdam nummorum summas super eodem nostro patrimonio debere. IDEM.

Οἱ τούτων] Liber *Tophanis* expungit vult articulum. Ego vero tuebor. IDEM.

Τούτων] Taylor mavult καὶ τούτων. Etiam hoc male. præcessit jam καὶ. IDEM.

Τοιαύταις] Rursus Taylor mavult ταύ-

ταις, quod item haud probo. IDEM.

Ἐκεῖνος διέθετο] Sic dedi pro vetusta lectione ἐκεῖνος δὲ ἐπέθετο. Emendandum ita, ut emendavi, locum esse viderant Scaliger et anctores, quicumque fuerunt, schedarum Brulart. et *Tophanis*. IDEM.

Ἐπὶ τὴν ἀρχὴν] Hujus rei causa, ut ille, Posidippus, Archonti, hoc est Astynomio, indicaret, quod testamentum Cleonymus in fraudem suorum e fratre nepotum scripsisset, illud Cleonymum, adhuc superstitem, non coactum, sed scientem, volentem rescindere, sibique, Posidippo, in mandatis dedisse, ut archontem hæc de re certiore cum faceret, tum rogaret, ut Archon domum Cleonymi veniret, atque testamento vetusto tollendo novoque contendendo interesset, illumque actum auctoritate publica ratum faceret. IDEM.

Κατὰ τὴν ἀγχιστείαν] V. 52. 7. ubi videtur esse actio κατ' ἀγχιστείαν. TAYLOR.

Αὐτῷ] Subaudi πρὸς ἡμᾶς. REISK.

Τοσούτων τοίνυν] Subaudi δικάιον, cui opponitur οὐδὲν δίκαιον εἰπεῖν ἔχοντες. IDEM.

β'. Οὐχ ὁμοίως δέ μοι δοκοῦμεν, ὡς ἄνδρες, διακειῖσθαι
 πρὸς ἀλλήλους. ἐγὼ μὲν γὰρ, οὐχ ὅτι ἀδίκως κινδυνεύω,
 τοῦθ' ἠγοῦμαι μέγιστον εἶναι τῶν παρόντων κακῶν, ἀλλ'
 ὅτι ἀγωνίζομαι πρὸς οἰκείους, οὓς οὐδ' ἀμύνεσθαι καλῶς
 25 ἔχει· οὐ γὰρ ἂν ἐλάττω συμφορὰν ἠγησαίμην κακῶς ποιεῖν
 τούτους ἀμυνόμενος, οἰκείους ὄντας, ἢ κακῶς παθεῖν ἐξ
 ἀρχῆς ὑπὸ τούτων· οὗτοι δ' οὐ τοιαύτην ἔχουσι τὴν γνώ-
 36.1 μην, ἀλλ' ἤκουσιν ἐφ' ἡμᾶς καὶ τοὺς φίλους παρακαλέ-
 σαντες καὶ ῥήτορας παρασκευασάμενοι καὶ οὐδὲν¹ ἀπολεί-
 ποντες τῆς αὐτῶν δυνάμεως, ὡς περ, ὡς ἄνδρες, ² ἐχθροὺς 6
 τιμωρησόμενοι, καὶ οὐκ ἀναγκαίους καὶ συγγενεῖς κακῶς
 ποιήσοντας. τὴν μὲν οὖν τούτων ἀναισχυρτίαν καὶ τὴν αἰ-
 5 σχροκέρδειαν ἐτι μᾶλλον γνώσεσθε, ἐπειδὰν πάντων ἀκού-
 σητε· ὅθεν δ' οἶμαι τάχιστ' ἂν ὑμᾶς μαθεῖν περὶ ὧν
 ἀμφισβητοῦμεν, ἐντεῦθεν ἀρξομαι διδάσκειν.

γ'. Δεινίας γὰρ ὁ τοῦ πατρὸς ἀδελφὸς ἐπετρόπευσεν
 ἡμᾶς, θεῖος ὧν ὄρφανοὺς ὄντας. Κλεωνύμου δ' οὗτος, ὡς
 ἄνδρες, διάφορος ὧν ἔτυχε. ὁπότερος μὲν οὖν αὐτῶν ἦν τῆς
 διαφορᾶς αἴτιος, ἴσως οὐκ ἐμὸν ἔργον ἐστὶ κατηγορεῖν·
 πλὴν τοσοῦτόν γε ἂν δικαίως αὐτοῖς ἀμφοτέροις μεμψαί-
 10 μην, ὅτι καὶ φίλοι τέως ὄντες καὶ προφάσεως οὐδεμιᾶς
 γενομένης ἐκ λόγων τινῶν οὕτως εἰκῆ πρὸς ἀλλήλους 7
³ ἔχθραν ἀνεείλοντο. ὅτι γοῦν ἐκ ταύτης τῆς ὀργῆς ⁴ Κλεώ-
 νυμος ταύτας ποιεῖται τὰς διαθήκας, οὐχ ἡμῖν ἐγκαλῶν,
 ὡς ὕστερον ἐσώθη, ἔλεγεν, ὀρῶν δὲ ἡμᾶς ἐπιτροπευομένους

¹ ἀπολιπόντες

² τοὺς ἐχθροὺς

³ ἐχθρας

⁴ ὁ Κλεών.

Κακῶς ποιήσαντες] Π. κακῶς ποιήσοντας. Π. STEPHAN.

Πάντων] Subaudi τῶν περὶ Κλεωνύμου τελευτῶντα διαθέσθαι βουλούμενον γενηνημένον, vel etiam ὧν ἔχω εἰπεῖν. REISK.

Κλεωνύμου] Interrogat Taylor num Κλεωνύμω leg. sit, quia p. 38. 23. legatur ὅτε Δεινία διάφορος ὧν ἔτυχε. Nego propterea necesse esse vulgatam temerari. Bona perinde est utraque constructio vocabuli διάφορος, tam cum genitivo, quam cum dativo, tametsi haud dissitebor posteriorem constructionem usu esse frequentatiorem. IDEM.

Προφάσεως οὐδεμιᾶς] Subaudi ἀληθοῦς καὶ δικαίας, vel ἰσχυρῆς καὶ εὐσχημόνος. IDEM.

Ὡς ὕστερον ἐσώθη] Π. ὕστερον, ἐπειδὴ

ἐσώθη. H. STEPHAN. Vexatus locus, et conjecturis criticorum varie exagitatus. In Taylori schedis hæc pauca reperi: ἔλεγεν, ὡς ὕστερον ἐσώθη, ὅτι, quæ non intelligo. Scaliger σωθεὶς malebat. Alterutrum recte habet, et necessarium est. utrum sit rectius, haud constat. Interim faciam cum Stephano, sed hactenus, ut post Δεινίας p. 36. 3. addatur δὴλόν ἐστιν. Nam alias pendet illud ὅτι versa antep. Constat, ait, Cleonymum iratum illud testamentum scripsisse, non, quo nobis infensus esset, nam se de nobis haud esse questum, neque nobis succensusse, ipse nobis affirmavit, postquam a valetudine convaluit. REISK. Tayloro obscutus est Ionesius, qui sic Anglice: *Cleonymus*

ὑπὸ Δεινίου, καὶ δεδιὼς μὴ τελευτήσειεν αὐτὸς ἔτι παῖ-
 δας ἡμᾶς καταλιπὼν καὶ τῆς οὐσίας ἡμετέρας οὐσης γέ-
 νοιτο κύριος Δεινίας· ἠγείτο γὰρ δεινὸν εἶναι τὸν ἔχθιστον 15
 τῶν οἰκείων ἐπίτροπον καὶ κύριον τῶν αὐτοῦ καταλι-
 πεῖν, καὶ ποιεῖν αὐτῷ τὰ νομιζόμενα τοῦτον, ἕως ἡμεῖς
 ἠβήσαιμεν, ᾧ ζῶν διάφορος ἦν. ταῦτα διανοηθεὶς ἐκεῖνος,
 εἴτ' ὀρθῶς εἴτε μὴ, τὰς διαθήκας ταύτας διέθετο. καὶ
 8 εὐθύς ἐρωτῶντος τοῦ Δεινίου παραχρῆμα εἰ τι ἡμῖν ἢ
 τῷ πατρὶ ἐγκαλεῖ τῷ ἡμετέρῳ, ἀπεκρίνατο πάντων τῶν
 πολιτῶν ἐναντίον ὅτι οὐδὲν πονηρὸν ἐγκαλεῖ, καὶ ἐμαρτύρη- 20
 σεν ὡς ὀργιζόμενος ἐκείνῳ καὶ οὐκ ὀρθῶς βουλευόμενος ταῦ-
 τα διέθετο. πῶς γὰρ ἂν εὖ φρονῶν, ᾧ ἄνδρες, κακῶς ποιεῖν
 ἡμᾶς ¹ ἐβουλήθη τοὺς μηδὲν αὐτὸν ἠδικηκότας; ὕστερον δὲ
 τούτων, ὃ μέγιστον ὑμῖν τεκμήριον ὅτι οὐδὲ ταῦτα ἔπραξεν
 ἡμᾶς ἐλάπτειν βουλόμενος· τελευτήσαντος γὰρ Δεινίου
 καὶ τῶν πραγμάτων ἡμῖν πονήσως ἐχόντων οὐδὲ περιεῖδεν
 ἡμᾶς οὐδενὸς ἐνδεεῖς ὄντας, ἀλλ' αὐτοὺς μὲν εἰς τὴν οἰκίαν 25
 τὴν αὐτοῦ κομισάμενος ἐπαίδευε, τὴν δ' οὐσίαν ἀφελέ-
 9 σθαι τῶν ² χρηστῶν ἐπιβουλεύσαντων ἔσωσεν ἡμῖν, ἐπεμε-
 λείτό τε ὁμοίως τῶν ἡμετέρων ὡς περ τῶν αὐτοῦ πραγμά-
 των. καίτοι χρὴ θεωρεῖν αὐτοῦ τὴν ἐννοίαν ἐκ τούτων τῶν
 ἔργων μᾶλλον ἢ ἐκ τῶν διαθηκῶν, καὶ τεκμηρίοις χρῆσθαι
 μὴ τοῖς μετ' ὀργῆς πραχθεῖσιν — ἐν οἷς ἅπαντες πεφύκα-

¹ ἠβουλήθη² χρημάτων

himself, when he recovered from that illness, in which he made his will, declared, that he wrote it in anger.

Καταλιπεῖν] Post hoc v. inseri velim verba trajecta, ἕως ἡμεῖς ἠβήσαιμεν, quæ nunc ordine deserto sententiam paulum turbant. Sed adhuc apertio. REISK.

Τὰ νομιζόμενα] Hæc justa parentibus persolvere cogebantur lege liberi, aut, si nulli essent liberi, heredes. Quod autem justa fecisset Dinius mortuo Cleonymo, fecisset heredum vicem, qui ejus fidei erant commissi: nam tutores ea omnia faciebant, quæ facere tenebantur pupilli, donec adolevisset. In Legg. Att. l. vi. tit. viii. §. 12. PETIT.

Εὐθύς] Post quod factum? num post scriptum testamentum? an postquam Cleonymus a morbo rursus convalescisset? Dictio εὐθύς παραχρῆμα tam mirabilis visa fuit Tayloro, ut suum q., hoc est quare, ei

adscriberet: sed bene Græcam et usu triam eam esse testabuntur et dubitanti confirmabunt indices nostri ad hos oratores minores; quo indices adiri velim, et p. 38, 30. ad quem locum ipse Taylor ablegaverat. REISK.

Γὰρ] Eleganter redundat, æquivalens Latino scilicet. IDEM.

Οὐδενός] Subaudi τῶν ἀναγκαίων. IDEM.

Αὐτοῦς] Scil. ἡμᾶς. Hæc est lectio Aldina, a me merito revocata, pro qua Stephanus, nescio qui jure, certe præter fas, αὐτὸς suffecerat, si fecit ipse, neque menda operis ejus imputanda est. Opponunt αὐτοῖ, ipsi liberi, patre orbat, τῇ οὐσίᾳ, patrimonio. v. ad p. 37. 15. dicenda. IDEM.

Χρημάτων] Imo vero χρηστῶν. creditoribus bonis nostris insidiantibus, eaque nobis fraudulenter eripere contententibus. Sic visum Tayloro quoque fuit. IDEM.

0 μεν ἀμαρτάνειν —, ἀλλ' ἀφ' ὧν ὕστερον φανεράν αὐτοῦ τὴν
 διάνοιαν ἐποίησεν. ἔτι γὰρ μᾶλλον ἐν τοῖς τελευταίοις ἐδή-
 λωσεν ὡς εἶχε πρὸς ἡμᾶς. ἤδη γὰρ ἀσθενῶν ταύτην τὴν
 νόσον ἐξ ἧς ἐτελεύτησεν, ¹ ἐβουλήθη ταύτας τὰς διαθήκας
 ἀνελεῖν καὶ προσέταξε Ποσειδίπῳ ² τὴν ἀρχὴν εἰσαγα-
 γεῖν. ὁ δὲ οὐ μόνον οὐκ εἰσήγαγεν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐλθόντα
 τῶν ἀρχόντων ἐπὶ τὴν θύραν ἀπέπεμψε. ὀργισθεῖς δὲ
 5 τούτῳ Κλεώνυμος πάλιν ³ εἰς τὴν ὕστεραίαν Διοκλεῖ κα-
 λέσαι τοὺς ἀρχοντας προσέταξε· καὶ οὐχ οὕτως ὡς ἀσθε-
 νῶν διακείμενος, ἀλλ' ἔτι πολλῶν οὐσῶν ἐλπίδων ἐξαπίνης ¹⁰
 τῆς νυκτὸς ταύτης ἀπέθανε.

δ'. Πρῶτον μὲν οὖν ὑμῖν παρέξομαι μάρτυρας ὡς οὐχ
 ἡμῖν ἐγκαλῶν ἀλλὰ Δεινία πολεμῶν ταύτας τὰς διαθήκας
 διέθετο, ἔπειτα ὡς ἐκείνου τελευτήσαντος ἐπεμελεῖτό τε
 τῶν ἡμετέρων ἀπάντων, καὶ αὐτὸς ἐπαίδευεν εἰς τὴν οἰ-
 4 κίαν ⁴ τὴν αὐτοῦ κομισάμενος, πρὸς δὲ τούτοις ὡς Ποσει-
 διππον ἐπέμψε ἐπὶ τὸν ἀστυνόμον, οὗτος δ' οὐ μόνον αὐτὸν
 οὐκ εἰσεκάλεσεν, ἀλλὰ καὶ ἐλθόντα ἐπὶ τὴν θύραν Ἀρχωνίδην
 ἀπέπεμψε. ὡς οὖν ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ἔτι τοίνυν ⁵ ὡς οἱ τούτων φίλοι καὶ Κηφίσανδρος ἠξίου νεί-
 μασθαι τὴν οὐσίαν καὶ τὸ τρίτον μέρος ἡμᾶς ἔχειν ἀπάν-
 1 των τῶν Κλεωνύμου, καὶ τούτων μοι κάλει τοὺς μάρτυρας.

¹ ἠβουλήθη

² ἐπὶ τὴν

³ εἰς

⁴ τὴν om.

⁵ ὡς om.

¹ Ἐπὶ τὴν ἀρχὴν εἰσαγαγεῖν] Aut tollenda est præpositio, prout suadent schedæ Brulart. aut leg. est: ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἀπίοντα [vel ἐλθόντα] εἰσαγ. IDEM. In his verbis aliquid videtur inesse vitii; et illud ἐπὶ tollendum, aut aliud quid, quod nescio, substituendum. Hæc enim illius loci sententia est: cum enim eo morbo ægrota- ret quo absumptus est, hoc testamentum tol- lere voluit ac Posidippo jussit magistratum ad se adduceret. Quare hoc? Quia, cum in ejusmodi chartis asservandis fraus sæpe fieret, multa resignatis iis delerentur, alia scriberentur, imo omnia quandoque ma- tarentur, qui sibi cavere volebant, non patiebantur quodquam mutari in iis, quæ suæ fidei credita erant, nisi coram magi- strato. In Anim. in Salmas. Obs. ad J. A. et R. l. ii. c. vi. §. 7. HERALDUS. Cf.

Petit. in Legg. Att. l. vi. tit. vi. §. 3. Ἀσθενῶν] Lego ἀσθενῶς. In οὐχ οὕτως subauditur ἐποίησε. ita fecit, non ut valetu- dine laborans et viribus exhaustis animam- que agitando extremam. Quod si probatur, tum post ἐλπίδων deesse videtur ὅμως δὲ, vel simile quid. REISK. Αὐτὸς] Imo vero αὐτοῦς, scil. ἡμᾶς. rursus opponuntur hic quoque, ut modo p. 36. 17. αὐτοί, nos ipsi, et τὰ ἡμέτερα, patrimonium nostrum. IDEM. Ἐπὶ τὸν ἀστυνόμον] misit Posidippum ad astynomum, ejus accessendi causa. IDEM. Ἀρχωνίδην] Suspectum nomen Ionesio; qui ἀρχοντα malebat. Τούτων] Posidippum designat, ejusque fratrem Dioclem, eorumque advocatos et causæ consortes. REISK.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

11 ε'. Ἠγοῦμαι μὲν τοίνυν, ὦ ἄνδρες, πᾶσι τοῖς τῶν κλή-
 ρων ἀμφισβητοῦσιν, ὅταν ἀποφῆνωσι σφᾶς αὐτοὺς ὡς περ
 ἡμεῖς καὶ τῷ γένει προτέρους ὄντας καὶ τῇ φιλίᾳ τῇ πρὸς
 τὸν τετελευτηκότα, περιέργων εἶναι τοὺς ἄλλους λόγους
 λέγειν· ¹ ἐπειδὴ δὲ τούτων οὐδέτερον ἔχοντες οὕτω τολμᾶσι ἅ-
 τῶν οὐ προσηκόντων ἀμφισβητεῖν καὶ ψευδεῖς παρασκευά-
 ζονται λόγους, βούλομαι βραχέα καὶ περὶ τούτων αὐτῶν
 εἰπεῖν. ἰσχυρίζονται γὰρ ταῖς διαθήκαις, λέγοντες ὡς
 Κλεώνυμος μετεπέμπετο τὴν ἀρχὴν οὐ λῦσαι βουλόμενος
 αὐτὰς ἀλλ' ἐπανορθῶσαι καὶ βεβαιῶσαι σφίσιν αὐτοῖς
 τὴν δωρεάν. ὑμεῖς δὲ σκοπεῖσθε τὰς διαθήκας τὰς μετ'
 ὀργῆς γενομένας, πότερα εἰκός ἐστι βουληθῆναι Κλεώνυμον ¹⁰
 ἀνελεῖν, ἐπειδὴ πρὸς ἡμᾶς οἰκειῶς ἔσχεν, ἢ σκοπεῖν ὅπως
² ἔτι βεβαιότερον ἡμᾶς ἀποστερήσειε τῶν αὐτοῦ. τοῖς μὲν
 γὰρ ἄλλοις κακείνων ὧν ἂν ὀργισθέντες τοὺς οἰκειοὺς ἀδι-
 κήσωσιν ὕστερον μεταμέλει· οὗτοι δ' ἐκείνον ἀποφαίνουσιν,
 ἐν ᾧ πρὸς ἡμᾶς οἰκειότατα διέκειτο, μᾶλλον βεβαιοῦν τὴν
 διαθήκην βουλόμενον, ἢ ὀργιζόμενος ἐποίησατο. ὡστ' εἰ
 καὶ ἡμεῖς ὁμολογήσομεν ταῦτα καὶ ὑμεῖς αὐτοὶ πιστεύ- ¹⁵
 σετε, ἐνθυμεῖσθε ὅτι παράνοιαν αὐτοῦ τὴν μεγίστην οὗτοι
 κατηγοροῦσι. τίς γὰρ ἂν γένοιτο ταύτης μανία μείζων, ἢ
 12 τότε μὲν ὅτε Δεινία διάφορος ὧν ἔτυχεν, ἡμᾶς κακῶς ποι-
 εῖν τε καὶ διατίθεσθαι τοιαύτας διαθήκας, ἐξ ὧν οὐκ
 ἐκείνον ἐτιμωρεῖτο ἀλλὰ τοὺς οἰκειοτάτους ἠδίκει· νυνὶ δὲ
 χρώμενος ἡμῖν καὶ περὶ πλείστου ποιούμενος ἀπάντων,
 μόνους ἐβουλήθη τοὺς ἀδελφιδοῦς, ὡς οὗτοι φασιν, ἀκλήρους ²⁰
³ ποιῆσαι τῶν ἑαυτοῦ. καὶ τίς ἂν εὖ φρονῶν, ὦ ἄνδρες, τοι-

¹ ἐπεὶ δ' οἱ τούτων² ἔτι om.³ εἶναι

Ὁμολογήσομεν — πιστεύσετε] Malim
 in optativo ὁμολογήσομαι — πιστεύσατε.
 etiamsi nos confiteamur ea vera esse et vos
 ipsi quoque vera credatis ea esse quæ illi
 aiunt, tamen hoc vos cogitare velim, illos
 hæc aientes Cleonymum summi qui unquam
 fuit furoris reum agere. IDEM.

H] Labat hic constructio, quæ nullo
 alio prætecto, quam aut anacoluthi, aut
 mutatae subito dictionis, excusari poterit.
 Nam si uno eodemque tenore, quo ca-

perat, pergere orator voluisset, dicendum
 ei fuisset χρώμενον et ποιούμενον et βουλη-
 θῆναι, non ἐβουλήθη. IDEM.

Χρώμενος ἡμῖν] Addunt schedæ Bru-
 lart. οἰκειῶς. possit quoque e p. 39. 7.
 οἰκειότατα addi. verum nescio annon satis
 sit tutum id facere, cum exempla reperi-
 antur dictionis οὐδαὶ χρεῖσθαί τι, pro
 χρεῖσθαί τι οἰκειῶς usurpatæ. de quo in-
 dices nostri consulantur. IDEM.

αὐτα περὶ τῶν αὐτοῦ βουλευσάιτο; ὡς' ἐκ τούτων τῶν λόγων βραδίαν ὑμῖν τὴν διάγνωσιν πεποιθήκασι περὶ αὐτῶν. εἰ μὲν γὰρ ἀνελεῖν τὰς διαθήκας βουλόμενος μετεπέμπετο τὴν ἀρχὴν, ὡς περ ἡμεῖς φαμέν, οὐδεὶς ἔνεστι τούτοις λόγος· εἰ δ' οὕτω παραφρονῶν ἔτυχεν ὡςδ' ἡμᾶς ἀεὶ περὶ ἐλαχίστου ποιεῖσθαι τοὺς γένει πρωτεύοντας καὶ χρωμένους αὐτῶ πάντων οἰκειότατα, δικαίως ἂν δήπου τὰς τοιαύτας διαθήκας ἀκύρους ¹ ποιήσατε.

ς'. Ἔτι τοίνυν ἐνθυμεῖσθε ὅτι φάσκοντες καλεῖν τὴν ἀρχὴν Κλεώνυμον, ἵνα βεβαιώσῃ τὴν αὐτῶν δωρεάν, προσταχθεὶν αὐτοῖς οὐκ ἐτόλμησαν εἰσαγαγεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸν ¹³ ἐλθόντα τῶν ἀρχόντων ἐπὶ τὴν θύραν ἀπέπεμφαν. καὶ δυοῖν ³⁰ τοῖν ἐναντιωτάτοιν θάτερα μέλλοντες, ἢ τὴν οὐσίαν ἔξειν βεβαιωτέραν ² ἢ ἐκείνῳ μὴ ποιήσαντες ἀπεχθήσεσθαι, τὴν ἀπέχθειαν εἴλοντο μᾶλλον ταύτης τῆς δωρεᾶς. καίτοι πῶς ἂν ἕτερα τούτων γένοιτο ἀπιστότερα; τοὺς μὲν τηλικαῦτα μέλλοντας ἐκ τοῦ πρᾶγματος κερδαίνειν, ὡς περ ζημιωθησόμενος, φυλάξασθαι τὴν διακονίαν, Κλεώνυμον δ' ὑπὲρ τῆς τούτων ὠφελείας τοσαύτην ποιήσασθαι σπουδὴν ὡς τε Ποσειδίῳ πω μὲν, ὅτι κατημέλησεν, ὀργισθῆναι, Διοκλέους δὲ ταῦτα πάλιν ἐς τὴν ὑστεραίαν δεηθῆναι; εἰ γὰρ δὴ, ὡς ἄνδρες, ὡς οὗτοί φασιν, ἐν ταῖς νῦν γεγραμμέναις διαθήκαις ἔδωκεν αὐτοῖς τὴν οὐσίαν, καὶ τοῦτ' ἄξιον εἶναί μοι δοκεῖ θαυμάζειν, ὅ τι ποτὲ ἐπανορθώσας κυριωτέρας αὐτὰς ἠγοῖτ' ἂν ποιῆσαι· τοῖς γὰρ ἄλλοις οὗτος ὅρος ἐστίν, ὡς ἄνδρες, τῶν δωρεῶν. ἔτι δὲ καὶ εἰ τι προσγράψαι τούτοις ἐβούλετο, διὰ τί οὐκ ἐν ἑτέρῳ γράψας αὐτὰ γραμματεῖω κατέλιπεν, ἐπειδὴ τὰ γράμματα παρὰ τῶν ἀρχόντων οὐκ ἐδυνήθη λαβεῖν; ἀνελεῖν μὲν γὰρ, ὡς ἄνδρες, οὐχ οἷός τ' ἦν ἄλλο γραμματεῖον ἢ τὸ παρὰ τῆ ἀρχῆς κείμενον· γράψαι δ' ἔξῃν εἰς ἕτερον εἰ τι ἐβούλετο, καὶ μηδὲ τοῦδ' ἡμῖν ἀμφισβητήσιμον ἔαν. εἰ τοίνυν καὶ τοῦτο συγχωρήσαιμεν, ὡς ἐκεῖνος ἐπανορθῶσαι τὰς διαθήκας ἐβούλετο, πᾶσι δήπου φανερόν ὑμῖν ἐστίν ὅτι οὐκ ὀρθῶς αὐτὰς ἔχειν ἠγεῖτο. καίτοι σκοπεῖτε καὶ ἐντεῦθεν τὴν ἀναισχυντίαν αὐτῶν, οἱ

¹ ποιήσατε² ἢ ἐκείνῳ ad p. 54. v. 25. καταστήσατε om.

τινες ταύτας τὰς διαθήκας ἀξιοῦσιν εἶναι κυρίας, ἃς ὁμολογοῦσι μὴδ' αὐτὸν τὸν διαθέμενον ταῦτα ὀρθῶς ἔχειν ἡγεῖσθαι, καὶ πείθουσιν ὑμᾶς ἐναντία τοῖς νόμοις καὶ τῷ δικαίῳ καὶ τῇ τοῦ τετελευτηκότος γνώμῃ ψηφίσασθαι. ἔτι τοίνυν τούτων ἀπάντων ἀναιδέστατος τῶν λόγων ἐστίν, ὅταν τολμῶσι λέγειν ὡς Κλεώνυμος οὐδὲν ἡμᾶς τῶν αὐτοῦ λαβεῖν ἐβούλετο. καίτοι, ὡ ἄνδρες, τίνας ἂν ἄλλους ταῦτα ἔχειν ἐβουλήθη μᾶλλον ἢ τούτους, οὓς καὶ ζῶν ἐκ τῶν αὐτοῦ πλεῖστα τῶν οἰκείων ὠφέλει; πάντων δ' ἂν εἴη Φαυμασιώτατον, εἰ Κηφίσανδρος μὲν ὁ τούτων οἰκειὸς δίκαιον ἡγεῖτο εἶναι μέρος ἕκαστον ἡμῶν ἔχειν τῆς οὐσίας, Κλεώνυμος δ' ὅς ἦν ἡμῖν οἰκειότατος καὶ ἡμᾶς εἰς τὴν οἰκίαν τὴν αὐτοῦ λαβῶν ἐθεράπευε καὶ ἐπεμελεῖτο τῶν ἡμετέρων ὡς περ τῶν αὐτοῦ πραγμάτων, οὗτος μόνος ἐβούλετο ἡμᾶς ἀκλήρους εἶναι τῶν αὐτοῦ. καὶ τίς ἂν ὑμῶν πιστεύσειεν εὐνυστέρους καὶ μετριωτέρους τοὺς ἀντιδίκους ἡμῖν εἶναι τῶν οἰκειοτάτων; κάκεινον μὲν, ὡ καὶ ἀναγκαῖον εὖ ποιεῖν ἡμᾶς καὶ αἰσχροὺς ἡμῶν ἀμελῆσαι, μὴδὲν τῶν αὐτοῦ ἡμῖν δοῦναι· τούτους δὲ οἷς οὐτ' ἀνάγκη ἐστὶν οὐτ' αἰσχύνῃ οὐδεμίαν φέρει, τῶν οὐ προσηκόντων, ὡς φασιν, ἡμῖν μεταδίδουσι; ἀλλὰ ταῦτα μὲν, ὡ ἄνδρες, πολλὴν ἀπιστίαν ἔχει.

Ζ'. Ἐπειτα, εἰ μὲν καὶ νῦν οὕτω πρὸς ἀμφοτέρους ἡμᾶς ἔχων ἐτελεύτησεν, ὡς περ ὅτε τὰς διαθήκας ταύτας ἐποιήσατο, εἰκότως ἂν τις ὑμῶν πιστεύσαι τοῖς λόγοις τοῖς τουτωνί· νυνὶ δὲ πᾶν τὸναντίον εὐρήσετε. τότε μὲν γὰρ ἔτυχε Δεινία, ὃς ἡμᾶς ἐπετρόπευε, διάφορος ὢν ἡμῖν τε οὕτω χρώμενος τούτοις τε ἄπασι ἐπιτηδεύεις διακείμενος· νῦν δὲ τούτων μὲν τισὶ διάφορος ἐγένετο, ἡμῖν δὲ πάντων ἐχρήτο οἰκειότατα. καὶ ἐξ ὧν μὲν αὐτῷ πρὸς τούτους ἐγένετο ἡ διαφορὰ, περιέργον ἐστὶ λέγειν· σημεῖα δ' ὑμῖν ἐρῶ μεγάλα, περὶ ὧν καὶ μάρτυρας ἔξω παρασχέσθαι. πρῶτον μὲν γὰρ θύων τῷ Διονύσῳ, καὶ τοὺς οἰκειοὺς ἅπαντας καλέσας καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν πολλοὺς, Φερένικον οὐδαμοῦ παρεστήσατο. ἔπειτα μικρὸν πρὶν τελευτῆσαι βαδίζων εἰς

Ταῦτα] Omittit Maius.
 Οἰκίαν τῆν] οἰκειότητα dedit Maius.
 Κάκεινον] ἢ ἐκεῖνον dedit Maius.
 Ταύτας] Omittit Maius.

Πιστεύσαι] Πιστεύση dedit Maius.
 Νυνὶ] Nūn dedit Maius.
 Οὕτω] Οὕπω dedit Maius.
 Περὶ - - - παρασχέσθαι] Omittit Maius.

Πάνορμον μετὰ Σίμωνος, καὶ συντυχῶν αὐτῷ, προσειπεῖν οὐκ ἐτόλμησεν. ἔτι δὲ πρὸς τούτοις πυυθανομένου τὴν διαφοράν τοῦ Σίμωνος τὴν τ' ἔχθραν διηγῆσατο, καὶ προσηπέειλεν ὅτι δηλώσοι ποτ' ἂν τούτῳ, ὡς διακεῖται πρὸς αὐτόν. καὶ ὡς ἀληθῆ λέγω, κάλει μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ή'. Οἴεσθε οὖν, ὧ ἄνδρες, τὸν οὕτως πρὸς ἑκατέρους ἡμᾶς διακειόμενον ἡμῖν μὲν, οἷς οἰκειότατα ἐχρήτο, οὕτως ποιεῖν ὅπως μηδὲ λόγον ὑπολείψει, τούτοις δὲ, ὧν τισὶ καὶ διάφορος ἦν, σκοπεῖν ὅπως ἅπασαν βεβαιώσει τὴν οὐσίαν; καὶ τούτους μὲν νῦν περὶ πλείονος ποιεῖσθαι ταύτης ὑπόσης τῆς ἔχθρας, ἡμᾶς δὲ τοσαύτης οἰκειότητος καὶ φιλίας γενομένης πειραῖσθαι μᾶλλον κακῶς ποιεῖν; ἀλλ' ἔγωγε, εἰ κατηγορεῖν ἐβούλοντο τῶν διαθηκῶν ἢ τοῦ τετελευτηκότος, οὐκ οἶδ' ὅ τι ἂν ἄλλο πρὸς ὑμᾶς εἶπον, οἷ γε τὰς μὲν διαθήκας ἀποφαίνουσιν οὐτ' ὀρθῶς ἐχούσας οὐτ' ἀρεσκούσας τῷ διαθεμένῳ, τοῦ δὲ τοσαύτην μανίαν κατηγοροῦσιν, ὥστε φασὶν αὐτὸν περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τοὺς αὐτῷ διαφερομένους ἢ τοὺς οἰκειῶς χρωμένους, καὶ οἷς μὲν ζῶν οὐ διελέγετο ἅπασαν δοῦναι τὴν οὐσίαν, τοὺς δ' οἰκειότατα κεχρημένους οὐδὲ πολλοστοῦ μέρους ἀξιῶσαι. ὥστε τίς ἂν ὑμῶν ταύτας εἶναι κυρίας τὰς διαθήκας ψηφίσαιτο, ἅς ὁ μὲν διαθέμενος ὡς οὐκ ὀρθῶς ἐχούσας ἀπεδοκίμασεν, οὔτοι δ' ἔργῳ λύουσιν ἐβέλοντες ἡμῖν ἰσομοιρῆσαι τῆς οὐσίας, πρὸς δὲ τούτοις ἡμεῖς ὑμῖν ἀποφαίνομεν ἐναντίας οὔσας καὶ τῷ νόμῳ καὶ τοῖς δικαίοις καὶ τῇ τοῦ τετελευτηκότος διανοίᾳ;

θ'. Οἶμαι δ' ὑμᾶς τὸ περὶ ἡμῶν δίκαιον σάφεστ' ἂν παρ' αὐτῶν τούτων πυυθάνεσθαι. εἰ γὰρ τις αὐτοὺς ἔροιτο διὰ τί ἀξιοῦσι κληρονόμοι γενέσθαι τῶν Κλεωνύμου, τοῦτ' ἂν εἶπεῖν ἔχοιεν, ὅτι καὶ γένει ποθὲν προσήκουσι καὶ ἐκεῖνος αὐτοῖς χρόνον τινὰ ἐπιτηδείως διέκειτο. οὐκ ἂν ἄρα ὑπὲρ ἡμῶν μᾶλλον ἢ ὑπὲρ σφῶν αὐτῶν εἶεν εἰρηκότες; εἰ τε γὰρ διὰ τὴν τοῦ γένους ἀγχιστεῖαν δεῖ γενέσθαι τινὰς κληρονο-

Πάνορμον] Panormus portus Atticæ a Ptolemæo in Tabulis (ed. Amst. Eur. X. D. 9.) memoratus. MAIUS.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ] De suo dedit Maius.

Μανιάν] Τὴν μανίαν dedit Mains.

Οἰκειότητα κεκτημένους] Οἰκειότητος κεκτημένους dedit Maius; οἰκειότατα κεχρημένους de suo Bekkerus, cui obsecutus sum. Cf. p. 39. v. 6. p. 40. v. 28. et p. 41. v. 8.

μους, ἡμεῖς ἐγγυτέρω γένει προσήκομεν· εἴ τε διὰ τὴν φι-
λίαν τὴν ὑπάρχουσαν, ἴσασιν αὐτὸν ἅπαντες ἡμῖν οἰκειό-
τερον διακείμενον. ὥστ' οὐ χρὴ παρ' ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ παρ'
αὐτῶν τούτων πυνθάνεσθαι τὸ δίκαιον. πάντων δ' ἂν εἴη
δεινότερον, εἰ τοῖς μὲν ἄλλοις ψηφίζοισθε, ὅταν θάτερα τού-
των ἀποφαίνωσι σφᾶς αὐτούς, ἢ γένει προτέρους ὄντας ἢ
τῇ φιλίᾳ τῇ πρὸς τὸν τετελευτηκότα, ἡμᾶς δ', οἷς ἐστὶν
ἀμφότερα ταῦτα παρὰ πάντων ὁμολογούμενα, ἀξιώσετε
μόνους ἀκλήρους ποιῆσαι τῶν ἐκείνου.

ί. Καὶ εἰ μὲν Πολύαρχος ὁ πατὴρ ὁ Κλεωνύμου, πάπ-
πος δ' ἡμέτερος, ζῶν ἐτύγχανε καὶ τῶν ἐπιτηδείων ἐνδεής
ὢν, ἢ Κλεωνύμος ἐτελεύτησε θυγατέρας ἀπορουμένας κα-
ταλιπὼν, ἡμεῖς ἂν διὰ τὴν ἀγχιστεῖαν καὶ τὸν πάππον
γηροτροφεῖν ἠναγκαζόμεθα καὶ τὰς Κλεωνύμου θυγατέρας
ἢ λαβεῖν αὐτοὶ γυναῖκας ἢ προῖκα ἐπιδιδόντες ἑτέροις ἐκδιδο-
ναι, καὶ ταῦθ' ἡμᾶς καὶ ἡ συγγένεια καὶ οἱ νόμοι καὶ ἡ
παρ' ὑμῶν αἰσχρὴν ποιεῖν ἠνάγκαζεν ἂν, ἢ ταῖς μεγίσταις
ζημίαις καὶ τοῖς ἐσχάτοις ὀνειδέσι περιπεσεῖν· εἰ δ' οὐσία
κατελείφθη, δίκαιον ἠγήσεσθ' εἶναι ταύτης ἑτέρους ἡμῶν
μᾶλλον κληρονομεῖν; οὐκ ἄρα δίκαια οὐδ' ὑμῖν αὐτοῖς
συμφέροντα οὐδὲ τοῖς νόμοις ὁμολογούμενα ψηφιεῖσθε, εἰ
τῶν μὲν συμφορῶν τοὺς ἐγγυτάτω γένει κοινωνεῖν ἀναγκά-
σετε, χρημάτων δὲ καταλειφθέντων πάντας ἀνθρώπους
κυριωτέρους ἢ τούτους ποιήσετε.

ια'. Χρὴ δὲ, ὦ ἄνδρες, καὶ διὰ τὴν συγγένειαν καὶ διὰ
τὴν τοῦ πράγματος ἀλήθειαν, ὅπερ ποιεῖτε, τοῖς κατὰ
γένους ψηφίζεσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς κατὰ διαθήκην ἀμφισβη-
τοῦσι. τὴν μὲν γὰρ τοῦ γένους οἰκειότητα πάντες ἐπιστά-
μενοι τυγχάνετε, καὶ οὐχ οἷόν τε τοῦτ' ἐστὶ πρὸς ὑμᾶς ψεύ-
σασθαι· διαθήκας δ' ἤδη πολλοὶ ψευδεῖς ἀπέφηναν, καὶ
οἱ μὲν τὸ παράπαν οὐ γενομένας, ἐνίων δ' οὐκ ὀρθῶς βε-
βουλευμένων. καὶ νῦν ὑμεῖς τὴν μὲν συγγένειαν καὶ τὴν

'Αποφαίνωσι] ἀποφίησι dedit Maius. — "verum si cognata est maxime,
Ναύαρχος] Πολύαρχος de suo dedit Non fuit necesse habere; sed, id quod lex
Maius. jubet,

'Ἠναγκαζόμεθα] Ἠναγκάζομεν dedit Ma- Dotem daretis: quareret aliam virum."
ius. MAIUS.

'Ἐτέροις ἐκδιδοῖς] Consonat Terentius in
Phorm. ii, 1. 65.

'Ἠγήσεσθ'] Ἠγήσεσθ' ἂν dedit Maius.
Κυριωτέρους] Κυρίους dedit Maius.

οικειότητα τὴν ἡμετέραν, οἷς ἡμεῖς ἀγωνιζόμεθα, ἅπαντες ἐπίστασθε· τὰς δὲ διαθήκας, αἷς οὔτοι πιστεύοντες ἡμᾶς συκοφαντοῦσιν, οὐδεὶς ὑμῶν οἶδε κυρίας γενομένηας. ἔπειτα τὴν μὲν ἡμετέραν συγγένειαν εὐρήσετε καὶ παρ' αὐτῶν τῶν ἀντιδίκων ὁμολογουμένην, τὰς δὲ διαθήκας ὑφ' ἡμῶν ἀμφισβητουμένηας· οὔτοι γὰρ τὸ ἀνελεῖν αὐτάς ἐκείνου βουλομένου διεκώλυσαν. ὡς δ' ὑμῖν, ὦ ἄνδρες, πολὺ κάλλιον ἔστι ψηφίσασθαι κατὰ τὸ γένος τὸ παρ' ἀμφοτέρων ἡμῶν ὁμολογούμενον μᾶλλον ἢ κατὰ τὰς διαθήκας τὰς οὐ δικαίως γεγεννημένας. πρὸς δὲ τούτοις ἐνθυμήθητε ὅτι αὐτάς ἔλυσε μὲν Κλεώνυμος εὖ φρονῶν, διέθετο δὲ ὀργισθεὶς καὶ οὐκ ὀρθῶς βουλευόμενος· ὥστε πάντων ἂν εἴη δεινότατον, εἰ κυριωτέρα αὐτοῦ τὴν ὀργὴν ἢ τὴν διάνοιαν ποιήσετε.

ιβ'. Οἶμαι δ' ὑμᾶς καὶ λαμβάνειν παρὰ τούτων ἀξιοῦν καὶ μὴ τυγχάνοντας ἀγανακτεῖν, οἷς ἂν ὑπάρχη καὶ παρ' ὑμῶν τῶν αὐτῶν τυχεῖν. εἰ τοίνυν συνέβη Κλεωνύμῳ μὲν ζῆν, ἐξερμηθῆναι δὲ τὸν ἡμέτερον οἶκον ἢ τὸν τούτων, σκέψασθε ποτέρων ἐκεῖνος ἐγένετο κληρονόμος· δίκαιον γάρ ἔστι τούτους ἔχειν τὰ ἐκείνου, παρ' ὧν ὠφείλετο καὶ λαβεῖν αὐτῶ. εἰ μὲν τοίνυν Φερένικος ἢ τῶν ἀδελφῶν τις ἐτελεύτησεν, οἱ παῖδες οἱ τούτων, οὐκ ἐκεῖνος ἐγένετο κύριος τῶν καταλειφθέντων· ἡμῶν δὲ τοιαύτη τύχη χρησαμένων Κλεώνυμος ἀπάντων ἐγένετο κληρονόμος. οὔτε γὰρ παῖδες ἡμῖν ἦσαν οὔτ' ἄλλοι συγγενεῖς, ἀλλ' ἐκεῖνος καὶ γένει προσήκων ἐγγυτάτω καὶ τῇ χρεῖα πάντων ἦν οικειότατος· ὥστε διὰ ταῦτα καὶ οἱ νόμοι δεδώκασιν αὐτῶ, καὶ ἡμεῖς οὐδένα ἄλλον ἠξιώσαμεν ταύτης τῆς δωρεᾶς. οὐ γὰρ δήπου ζῶντες μὲν οὕτως ἂν ἐνεχειρίσαμεν αὐτῶ τὴν οὐσίαν, ὥστε περὶ τῶν ἡμετέρων κυριωτέραν εἶναι τὴν ἐκείνου διάνοιαν τῆς ἡμετέρας αὐτῶν, ἀποθνήσκοντες δὲ ἄλλους κληρονόμους ἐβουλήθημεν αὐτῶν μᾶλλον ἢ τὸν πάντων οικειότατον. ὡς δ' ἡμᾶς μὲν ἐν ἀμφοτέροις, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ ἐν τῶ δοῦναι καὶ ἐν τῶ λαβεῖν οικείους ὄντας εὐρήσετε, τούτους δὲ νῦν μὲν ἀναισχυντοῦντας καὶ τὴν οικειότητα καὶ τὴν ἀγχιστεῖαν

Τὸ γένος] Τὸ omittit Maius.
Πότερον] Ποτέρων de suo dedit Maius.
καὶ γένει] καὶ omittit Maius.
ἦν] Omittit Maius.

Οὐδένα] Immo οὐδέν' ἂν Bekkerus.
Κληρονόμους] Aut legi κληρονομεῖν aut addi ποιῆσαι vult Bekkerus.
Τὸν πάντων] Τῶν πάντων Maius.

λέγοντας, ὅτι λήψεταιί τι προσδοκῶσιν· ἐν δὲ τῷ δοῦναι πολλοὺς ἂν καὶ συγγενεῖς καὶ φίλους ἐκείνου προείλοντο οἰκειοτέρους.

ιγ'. Κεφάλαιον δὲ τῶν εἰρημένων, ᾧ πάντας ὑμᾶς προσέχειν δεῖ τὸν νοῦν· ὅσω γὰρ ἂν ταῦτα λέγοντες ἀποφαινῶσι καὶ πειρῶνται πείθειν ὑμᾶς ὡς ἐκεῖνος διέθετο ταύτας τὰς διαθήκας καὶ οὐδὲ πώποτε ὕστερον αὐτῷ μετημέλησε, καὶ νῦν ἐβούλετο ἡμᾶς μὲν μηδὲν τῶν αὐτοῦ λαβεῖν, σφίσι δ' αὐτοῖς βεβαιῶσαι τὴν δωρεάν, καὶ ταῦτα πάντα λέγοντες καὶ δισχυριζόμενοι μηδέτερον ἀποφηνῶσι, μήθ' ὡς ἐγγυτέρω τῷ γένει προσήκουσι μήθ' ὡς οἰκειότερον ἡμῶν πρὸς Κλεώνυμον διέκειντο, ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε ὅτι ἐκείνου κατηγοροῦσιν, ἀλλ' οὐχ ὡς δίκαιόν ἐστι τὸ πράγμα διδάσκουσιν ὑμᾶς. ὡςδ' ὑμεῖς ὅταν μὲν τοῖς τούτων λόγοις πιστεύητε, οὐ τούτους προσήκει ποιῆσαι τῶν ἐκείνου κληρονόμους, ἀλλὰ παράνοιαν Κλεωνύμου καταγινώσκειν, ὅταν δὲ τοῖς ἡμετέροις, ἐκεῖνόν τε νομίζειν ὀρθῶς βεβουλεῦσθαι λῦσαι τὰς διαθήκας βουλόμενον, ἡμᾶς τε μὴ συκοφαντεῖν ἀλλὰ δικαίως τούτων ἀμφισβητεῖν. ἔπειτα, ᾧ ἄνδρες, ἐνθυμεῖσθε ὅτι οὐχ οἷόν τε ὑμῖν ἐστὶ κατὰ τοὺς τούτων λόγους γινῶναι περὶ αὐτῶν. πάντων γὰρ ἂν εἴη δεινότατον, εἰ τῶν ἀντιδίκων γινωσκόντων ἡμᾶς δίκαιον εἶναι τὸ μέρος αὐτῶν λαβεῖν, ὑμεῖς ἅπαντ' αὐτοὺς ἔχειν ψηφίσαισθε, καὶ τούτους μὲν ἠγήσασθε χρῆναι πλείω λαβεῖν ὢν αὐταὶ σφᾶς αὐτοὺς ἠξίωσαν, ἡμᾶς δὲ μηδὲ τούτων ἀξιώσαιτε ὢν οἱ ἀντίδικοι συγχωροῦσιν ἡμῖν.

Ἐποφαινῶσι] Ἐποφηνῶσι dedit Maius.

Ἐταν μὲν] Εἰ Maius.

B.

Ι Σ Α Ι Ο Υ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΝΕΚΛΕΟΥΣ ΚΛΗΡΟΥ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

ΜΕΝΕΚΛΕΟΥΣ ποιησαμένου υιόν και ἐπιβιώσαντος τῇ ποιήσει εἴκοσι τρία ἔτη, ἀδελφῶν ἀμφισβητησάντων τοῦ κλήρου ἐμαρτύρησέ τις Φιλανίδης μὴ εἶναι τὸν κλῆρον ἐπίδικον, καταλείψαντος υἱὸν Μενεκλέου. τούτῳ ἐπέστησαν ψευδομαρτυρίας οἱ ἀδελφοί, καὶ πρὸς τούτους ὁ παῖς ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν ἀπολογίαν εἰσέρχεται. Ἔστι δὲ ὁ λόγος οὗτος ἐναντίος τῷ περὶ τοῦ Κλεωνύμου κλήρου· ἐκεῖ μὲν γὰρ ὑπὲρ συγγενείας εἶπεν, ὧδε δὲ ὑπὲρ διαθήκης. Ἡ στάσις ἀντίληψις κατὰ στοχασμόν· λέγει γάρ ὅτι ἐξῆν αὐτῷ ποιεῖν αὐτῷ υἱόν. εἶτα τὸ στοχαστικόν, ὅτι οὐ πεισθεὶς γυναικὶ ἐποίησάτό με.

α'. ΗΓΟΥΜΗΝ μὲν, ὧ ἄνδρες, εἴ τις καὶ ἄλλος ἐποίηθη ὑπό τινος κατὰ τοὺς νόμους, καὶ ἐγὼ ποιηθῆναι, καὶ οὐκ ἂν ποτε εἰπεῖν οὐδένα τολμῆσαι ὡς ἐποίησάτό με Μενεκλῆς παρανοῶν ἢ γυναικὶ πειθόμενος· ἐπειδὴ δὲ ὁ Θεῖος οὐκ ὀρθῶς βουλευόμενος, ὡς ἐγὼ φημι, πειραῖται ἐξ ἀπάντων τρόπου τὸν ἀδελφὸν τὸν αὐτοῦ ἀπαιδα τεθνεῶτα καταστῆσαι, οὔτε τοὺς Θεοὺς τοὺς πατρώους οὔτ' ὑμῶν αἰσχυρόμενος οὐδένα, ἐμοὶ ἀνάγκη ἐστὶ πολλὴ βοηθεῖν τῷ τε πατρὶ τῷ ποιησαμένῳ με καὶ ἑμαυτῷ. διδάσκω οὖν ὑμᾶς ἐξ ἀρχῆς ὡς προσηκόντως τε καὶ κατὰ τοὺς νόμους ἐγένετο ἡ ποιήσις, καὶ οὐκ ἔστιν ἐπίδικος ὁ κλῆρος ὁ Μενεκλέου ὄντος ἐμοῦ υἱοῦ ἐκείνου, ἀλλ' ὁ μάρτυς διεμαρτύρησε τὰ ληθῆ. δέομαι δ' ὑμῶν ἀπάντων καὶ ἀντιβολῶ καὶ ἰκετεύω μετ' εὐνοίας ἀποδέχεσθαι μου τοὺς λόγους.

β'. Ἐπάνυμος γὰρ ὁ Ἀχαρνεύς, ὁ πατὴρ ὁ ἡμέτερος, ὧ ἄνδρες, φίλος ἦν καὶ ἐπιτήδειος Μενεκλεῖ, καὶ ἐχρῆτο οἰκείῳ· ἡμεν δὲ αὐτῷ παῖδες τέτταρες ἡμεῖς, δύο μὲν υἱεῖς, δύο δὲ θυγατέρες. τελευτήσαντος δὲ τοῦ πατρὸς ἐκδίδομεν ἡμεῖς τὴν πρεσβυτέραν ἀδελφὴν, ἐπειδὴ εἶχεν ὥραν, Λευκο-

Τε τῷ πατρὶ] Scribendum τῷ τε πατρὶ. Διδάσκω] Διδάξω μὲν malit Bekkerus. BREMIUS.

λόφω, προῖκα ἐπιδόντες εἴκοσι μνᾶς. καὶ ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου τετάρτῳ ἔτει ὕστερον ἢ τε ἀδελφῇ ἡμῶν ἢ νεωτέρα σχεδὸν ἡλικίαν εἶχεν ἀνδρὶ συνοικεῖν, καὶ τῷ Μενεκλείῃ ἢ γυνὴ τελευτᾷ ἣν εἶχε πρότερον. ἐπειδὴ οὖν ἐκείνη τὰ νομιζόμενα ἐποίησεν ὁ Μενεκλῆς, ἥτει τὴν ἀδελφὴν ἡμᾶς, ὑπομιμνήσκων τὴν τε φιλίαν τὴν τοῦ πατρὸς καὶ ἑαυτοῦ, καὶ ὡς πρὸς ἡμᾶς αὐτὸς ἦν διακεείμενος· καὶ ἡμεῖς εἰδότες ὅτι καὶ ὁ πατὴρ οὐδενὶ ἀν' ἔδωκεν ἴδιον ἢ ἐκείνῳ, δίδομεν αὐτῷ, οὐκ ἀπροικον, ὡς οὗτος λέγει ἐκάστοτε, ἀλλὰ τὴν ἴσην προῖκα ἐπιδόντες ἦνπερ καὶ τῇ πρεσβυτέρῃ ἀδελφῇ ἐπέδομεν· καὶ ἐκ τοῦ τρόπου τούτου πρότερον ὄντες αὐτοῦ φίλοι, κατέστημεν οἰκεῖοι. καὶ ὡς ἔλαβεν εἴκοσι μνᾶς ὁ Μενεκλῆς ἐπὶ τῇ ἀδελφῇ προῖκα, τὴν μαρτυρίαν ταύτην πρῶτον βούλομαι παρασχέσθαι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

γ'. Ἐκδόντες τοίνυν τὰς ἀδελφάς, ὧ ἄνδρες, καὶ ὄντες αὐτοὶ ἐν ἡλικίᾳ, ἐπὶ τὸ στρατεύεσθαι ἐτραπόμεθα, καὶ ἀπεδημήσαμεν μετ' Ἴφικράτους εἰς Θράκην· ἐκεῖ δὲ δόξαντες τοῦ εἶναι ἀξιοί, περιποιησάμενοί τι κατεπλεύσαμεν δεῦρο, καὶ καταλαμβάνομεν τῇ πρεσβυτέρῃ ἀδελφῇ ὄντα δύο παιδιά, τὴν δὲ νεωτέραν, ἣν εἶχε Μενεκλῆς, ἀπαιδα. καὶ ἐκεῖνος δευτέρῳ μηνὶ ἢ τρίτῳ, πολλὰ ἐπαινέσας τὴν ἀδελφὴν, λόγους ἐποιεῖτο πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἔφη τὴν τε ἡλικίαν ὑφορᾶσθαι τὴν ἑαυτοῦ καὶ τὴν ἀπαιδίαν· οὐκ οὐκ ἔφη δεῖν ἐκείνην τῆς χρηστότητος τῆς ἑαυτῆς τοῦτο ἀπολαῦσαι, ἀπαιδα καταστῆναι συγκαταγηράσασαν αὐτῷ· ἱκανὸς γὰρ ἔφη αὐτὸς ἀτυχῶν εἶναι. καὶ ἐκ ταύτης τῆς λέξεως δηλοῖ, ὅτι φιλῶν ἀπεβάλετο· οὐδεὶς γὰρ μισῶν τινὰ ἰκετεύει αὐτῷ. εἰδεῖτο οὖν ἡμῶν δοῦναι χάριν ταύτην αὐτῷ, ἐκδοῦναι ἄλλω αὐτὴν μετὰ τῆς γνώμης τῆς ἑαυτοῦ. καὶ ἡμεῖς ἐκελεύομεν αὐτὸν πείθειν αὐτὴν περὶ τούτων· ὅ τι γὰρ ἐκείνη πεισθῆ, τοῦτ' ἔφαμεν ποιήσειν. καὶ ἐκείνη τὸ μὲν πρῶτον οὐδ' ἠνέσχετ' αὐτοῦ λέγοντος, προϋόντος δὲ τοῦ χρόνου μόλις ἐπέισθη. καὶ οὕτως ἐκδίδομεν αὐτὴν Ἠλείῳ Σφηττίῳ, καὶ ὁ Μενεκλῆς

Ἀπεδημήσαμεν μετ' Ἴφικράτους] Vid. Xenoph. Hist. Græc. l. iv. 8., Æschin. π. Παρσπ. §. 17'. ORELLIUS.

Δόξαντες τοῦ] Δόξαντες του. BREMIUS. Σφηττίῳ] Ita scribendum, non Σφητίῳ, ut habent edd. Londin. et Gœtting. Ste-

τὴν τε προῖκα ἐπιδίδωσιν αὐτῇ, μετασχὼν τοῦ οἴκου τῆς μι-
σθώσεως τῶν παιδῶν τοῦ Νικίου, καὶ τὰ ἱμάτια ἃ ἦλθεν
ἔχουσα παρ' ἐκεῖνον, καὶ τὰ χρυσίδια ἃ ἦν, δίδωσιν αὐτῇ.

δ'. Μετὰ δὲ ταῦτα χρόνου διαγενομένου ἐσκοπεῖ ὁ Με-
νεκλῆς ὅπως μὴ ἔσοιτο ἄπαις, ἀλλ' ἔσοιτο αὐτῷ ὅς τις
ζῶντα γηροτροφῆσοι καὶ τελευτήσαντα θάψοι αὐτὸν καὶ εἰς
τὸν ἔπειτα χρόνον τὰ νομιζόμενα αὐτῷ ποιήσοι. τούτῳ μὲν
οὖν ἑώρα ἓνα μόνον υἱὸν ὄντα, ὥστε ἐδόκει αὐτῷ αἰσχυρὸν
εἶναι ἄπαιδα τοῦτον καθιστάντα ἀρρῆνων παιδῶν αὐτῷ κε-
λεύειν δοῦναι τοῦτον εἰσποιήσασθαι. εὔρισκεν οὖν οὐδένα ἄλ-
λον οἰκειότερον ὄνθ' ἡμῶν ἑαυτῷ. λόγους οὖν πρὸς ἡμᾶς ἐποι-
εῖτο, καὶ ἔφη δοκεῖν αὐτῷ καλῶς ἔχειν, ἐπειδὴ οὕτως αὐτῷ
ἡ τύχη συνέβη ὥστε ἐκ τῆς ἀδελφῆς τῆς ἡμετέρας παιδάς
αὐτῷ μὴ γενέσθαι, ἐκ ταύτης τῆς οἰκίας υἱὸν αὐτῷ ποιή-
σασθαι, ὅθεν καὶ φύσει παιδάς ἐβουλήθη ἂν αὐτῷ γενέσθαι.
ὕμῶν οὖν ἔφη βούλομαι τὸν ἕτερον ποιήσασθαι,
ὁποτέρῳ ὑμῶν καλῶς ἔχει. καὶ ὁ ἀδελφὸς ὁ ἐμὸς
αἰκούσας ταῦτα, ἐπειδὴ προετίμησεν αὐτοὺς πάντων, ἐπῆνε-
σέ τε τοὺς λόγους αὐτοῦ, καὶ εἶπεν ὅτι δέοιτο ἢ τε ἡλικία καὶ
ἢ παροῦσα ἐρημία ἐκεῖνου τοῦ θεραπεύσοντος αὐτὸν καὶ ἐπι-
δημήσοντος, ἐμοὶ μὲν οὖν ἔφη συμβαίνει ἀποδημία,
ὡς σὺ οἶσθα· ὁ δὲ ἀδελφὸς οὕτοσιν ἐμὲ λέγων τῶν
τε σῶν ἐπιμελήσεται καὶ τῶν ἐμῶν, εἰάν βούλη
τοῦτον ποιήσασθαι. καὶ ὁ Μενεκλῆς καλῶς ἔφη αὐτὸν
λέγειν, καὶ ἐκ τοῦ τρόπου τούτου ποιεῖταί με.

ε'. Ὡς οὖν κατὰ τοὺς νόμους ἐπεγένετο ἡ ποίησις,
τούτο ὑμᾶς βούλομαι διδάξαι. καὶ μοι τὸν νόμον ἀνάγνωθι,
ὃς κελεύει τὰ ἑαυτοῦ ἐξεῖναι διαθέσθαι ὅπως ἂν ἐθέλη, εἰάν
μὴ παῖδες ἀρρῆνες ὡσι γνήσιοι. ὁ γὰρ νομοθέτης, ὧ ἄνδρες,
διὰ τοῦτο τὸν νόμον ἔθηκεν οὕτως, ὁρῶν μόνην ταύτην κατα-

phanus Byzant. Σφηττός — δῆμος Ἄνα-
μαντίδος φυλῆς· ὁ δημότης Σφήττιος. conf.
Meurs. de pop. Attic. p. 126. seq.
BREMIVS.

Ἐπιδ. αὐτῇ] Lond. ἐπιδ. αὐτῷ male.
conf. supra. EDITOR GÆTT.

Ἄν αὐτῷ] Editor Gætting. mavult
ἐμavτῷ. sed vid. Fischer. et Heindorf. in
Platon. Phæd. §. 40. Interpp. ad Viger.
de Idiot. Gr. p. 165. seq. ed. Herrm. 2.

Ruhnken. ad Timæi Lex. plat. p. 924.
e. ORELLIUS.

Συμβαίνειν ἀποδημίαν] Leg. συμβαίνει
ἀποδημείν. BREMIUS. Leg. συμβαίνει
ἀποδημείν ἀεί. CASP. ORELLIUS.

βούλη] Sic correxi ex emendatione
Bremii mei pro βούλις. Vid. Herrman. ad
Viger. p. 822. ORELLIUS.

Ποιεῖταί με] Scribendum : ποιεῖται ἐμέ.
BREMIVS.

φυγὴν οὖσαν τῆς ἐρημίας καὶ παραψυχὴν τοῦ βίου τοῖς ἀπαισι τῶν ἀνθρώπων, τὸ ἐξεῖναι ποιήσασθαι ὃν τινα ἀνβούλωνται. διδόντων οὖν τῶν νόμων αὐτῶ ποιεῖσθαι διὰ τὸ εἶναι ἀπαιδα, ἐμὲ ποιεῖται, οὐκ ἐν διαθήκαις, ὡς ἄνδρες, γραΐφας, μέλλων ἀποθνήσκειν, ὡς περ ἄλλοι τινὲς τῶν πολιτῶν, οὐδ' ἀσθενῶν. ἀλλ' ὑγιαίνων, εὖ φρονῶν, εὖ νοῶν, ποιησάμενος εἰσάγει με εἰς τοὺς φράτορας παρόντων τούτων, καὶ εἰς τοὺς δημότας με ἐγγράφει καὶ εἰς τοὺς ὀργεῶνας. καὶ τότε μὲν οὐδὲν ἀντέλεγον αὐτῶ οὔτοι ὡς οὐ φρονοῦντι· καίτοι πολὺ κάλλιον ἦν ζῶντα πείθειν ἐκεῖνον, εἴ τι βούλοιντο, μᾶλλον ἢ τελευτήσαντα ὑβρίζειν, καὶ ἐξερημοῦν αὐτοῦ τὸν οἶκον. ἐπεβίω γὰρ ἐκεῖνος μετὰ τὴν ποιήσιν οὐκ ἐνιαυτὸν ἓνα ἢ δύο, ἀλλὰ τρία καὶ εἴκοσιν ἔτη· καὶ ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ, τοσοῦτ' ὄντι, οὐδὲν ἐκεῖνος μετέγνω τῶν πεπραγμένων ἑαυτῶ, διὰ τὸ παρὰ πάντων ὁμολογεῖσθαι ὅτι ἦν ὀρθῶς βεβουλευμένος. καὶ ὡς ἀληθῆ λέγω ταῦτα, τῆς μὲν ποιήσεως ὑμῖν τοὺς φράτορας καὶ τοὺς ὀργεῶνας καὶ τοὺς δημότας παρέξομαι μάρτυρας, ὡς δ' ἐξῆν ποιήσασθαι, τὸν νόμον αὐτὸν ὑμῖν ἀναγνώσεται, καθ' ὃν ἡ ποιήσις ἐγένετο. καὶ μοι τὰς μαρτυρίας ἀνάγνωθι ταύτας καὶ νόμον.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. ΝΟΜΟΣ.

ς'. Ὡς μὲν τοίνυν ἐξῆν τῷ Μενεκλεῖ ποιήσασθαι υἱὸν αὐτῶ ὄντινα ἐβούλετο, ὁ νόμος αὐτὸς δηλοῖ· ὡς δὲ ἐποίησατο, οἱ τε φράτορες καὶ οἱ δημόται καὶ οἱ ὀργεῶνες ὑμῖν μεμαρτυρήκασιν· ὥστε περιφανῶς ἀποδέδεικται ἡμῖν, ὡς ἄνδρες, ὁ μάρτυς ἀληθῆ διαμεμαρτυρηκῶς, καὶ οὔτοι πρὸς γε τὴν ποιήσιν αὐτὴν λόγον οὐδ' ὀντινοῦν δύναιντ' ἀνάντειπειν. πρᾶχθέντων δὲ τούτων ἐσκόπει ὁ Μενεκλῆς γυναϊκά μοι, καὶ ἔφη με χρῆναι γῆμαι· καὶ ἐγὼ λαμβάνω τὴν τοῦ Φιλωνίδου θυγατέρα. ἀκεῖνός τε τὴν πρόνοιαν εἶχεν, ὡς περ εἰκός ἐστι πατέρα περὶ υἱέος εἶχειν, καὶ ἐγὼ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς περ

Ἐν τινα ἐὰν] Leg. ἔν τιν' ἀν. Cf. Herrm. ad Viger. p. 835. IDEM.

Ἄργεῶνας] De his vid. Harpocration h. v. EDITOR GERT. Cf. Suidas, Petit. Legg. Att. p. 428. ed. Paris. Van Dale dissert. ix. ad illustrationem antiquitatum et marmorum. ORELLIUS.

Ἄς εὖ φρονοῦντι] Ἄς οὐ φρονοῦντι. TYR-

WHITT.

Ἄ μάρτυς] Philonides, qui pro genero testimonium dixerat. EDITOR GERT.

Ἄσπερ γόνω ὄντα] Leg. γόνω ὡς περ ὄντα. BREMIUS. Vulgatum tuetur Casp. Orellius, conjungens πατέρα ὄντα γόνω, i. e. διὰ γόνω. ORELLIUS.

γόνω ὄντα πατέρα ἑμαυτοῦ ἑθεράπειον τε καὶ ἡσχυρόμην, καὶ ἐγὼ καὶ ἡ γυνὴ ἡ ἐμὴ, ὥστε ἐκεῖνον πρὸς τοὺς δημότας ἐπαινεῖν ἅπαντας.

ζ'. Ὅτι δὲ οὐ παρανοῶν οὐδὲ γυναικί πειθόμενος ὁ Μενεκλῆς ἐποίησατο, ἀλλ' εὖ φρονῶν, ἐνθένδε ἐστὶν ὑμῖν βῆξιον ἐπιγνώσθαι. πρῶτον μὲν γὰρ ἡ ἀδελφή, περὶ ἧς οὗτος τὸν πλεῖστον τοῦ λόγου πεποιήσεται, ὡς ἐκείνη πεισθεὶς ἐμὲ ἐποίησατο, πολλῶν πρότερον ἢν ἐκδεδομένη πρὶν ἢ τὴν ποίησιν γενέσθαι. ὥστ' εἰ γ' ἐκείνη πεισθεὶς τὸν υἱὸν ἐποιεῖτο, τῶν ἐκείνης παίδων τὸν ἕτερον ἐποίησατ' ἄν· δύο γὰρ εἰσιν αὐτῇ. ἀλλ', ὡ ἄνδρες, οὐχ ὑπ' ἐκείνης πεισθεὶς ἐμὲ ἐποίησατο υἱὸν, ἀλλὰ μάλιστα μὲν ὑπὸ τῆς ἐρημίας ἐπέισθη, δεύτερον δὲ διὰ τὰς προειρημένας αἰτίας καὶ διὰ τὴν εὐνοίαν τὴν ὑπάρχουσαν πρὸς τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν, τρίτον δὲ διὰ τὸ μὴ εἶναι συγγενῆ μηδὲν ἄλλον αὐτῷ, ὁπόθεν ἂν ἐποίησατο υἱόν. ταῦτα τηρικαῦτα ἐνήγεν ἐμὲ ποιήσασθαι ὥστε οὐ παραφρονῶν φαίνεται οὐδὲ τῇ γυναικί πεισθεὶς, εἰ μὴ ἄρα τὴν ἐρημίαν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀπαιδίαν οὗτος βούλεται τὸ ὄνομα τοῦτο προσωγορεύειν. ἠδέως δ' ἂν μοι δοκῶ τούτου πυθέσθαι τοῦ φάσκοντος εὖ φρονεῖν, τίνα ποιήσασθαι ἐχρῆν ἀπὸ τῶν συγγενῶν; πότερα τὸν υἱὸν τὸν τούτου; ἀλλ' οὐκ ἂν αὐτῷ ἔδωκεν, ἀπαιδα αὐτὸν καθιστάς· οὐχ οὕτως οὗτός ἐστι φιλοχρήματος. ἀλλὰ τὸν τῆς ἀδελφῆς ἢ τὸν τῆς ἀνεψιῆς ἢ τὸν τοῦ ἀνεψιῦ; ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν οὐκ ἐγένετο αὐτῷ οὐδεὶς τούτων τῶν συγγενῶν. οὐκοῦν ἐξ ἀνάγκης ἢν αὐτῷ ἄλλον τινὰ ποιήσασθαι μᾶλλον ἢ ἀπαιδα καταγρηᾶν, ὥσπερ οὗτος ἀξιοῖ νυνὶ αὐτόν. ἐγὼ τοίνυν πάντας ἀνθρώπους ἀν οἶμαι ὁμολογῆσαι ὑμᾶς ὡς οὐκ ἂν ποιησάμενος ἄλλον οἰκειότερον ἐμοῦ ποιήσαιτ' ἄν. δεῖξάτω γὰρ οὗτος ὑμῖν. ἀλλ' οὐκ ἂν ποτε δύναίτο ἢν γὰρ οὐδεὶς ἄλλος συγγενῆς αὐτῷ πλὴν τούτων.

η'. Ἀλλὰ νῦν οὗτος ἐπιτιμῶν αὐτῷ φαίνεται οὐχ ὅτι τὸν υἱὸν οὐκ ἐποίησατο τὸν αὐτοῦ, ἀλλ' ὅτι τὸ παράπαν ἐποίη-

Ἐπιτιμῶν αὐτῷ φαίνεται οὐχ ὅτι τὸν υἱὸν οὐκ ἐποίησατο τὸν αὐτοῦ, ἀλλ' ὅτι τὸ παράπαν ἐποίη-

dum tanquam glossema, ut constructio sit: ἠδέως δ' ἂν μοι, scil. εἶν, τούτου πανθ. IDEM. Leg. ἠδέως δ' ἂν μοι δοκῶ. CASP. ORELLIUS.

Ἐπιτιμῶν αὐτῷ φαίνεται οὐχ ὅτι τὸν υἱὸν οὐκ ἐποίησατο τὸν αὐτοῦ, ἀλλ' ὅτι τὸ παράπαν ἐποίη-

ἠδέως δ' ἂν μοι πειθῶ] Locus in mendo cubat. Alterutrum, aut ἠδέως δ' ἂν μοι, aut, quod magis placet, πειθῶ, expungen-

σατο καὶ οὐκ ἔτελεύτησεν ἄπαις. τοῦτ' ἔστιν, ὃ ἐπιτιμᾶ, ἐπίφθονον πρᾶγμα καὶ οὐ δίκαιον ποιῶν· ὄντων γὰρ αὐτῶ παίδων ἐκείνῳ ὄντι ἄπαιδι καὶ ἀτυχοῦντι φαίνεται ἐπιτιμῶν. καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις ἄπασιν ἀνθρώποις καὶ Ἑλλήσι καὶ βαρβάροις δοκεῖ καλῶς οὗτος ὁ νόμος κείσθαι ὁ περὶ τῆς ποιήσεως, καὶ διὰ τοῦτο χρῶνται πάντες αὐτῶ· ὁ δὲ θεῖος οὗτος οὐκ αἰσχύνεται τὸν αὐτοῦ ἀδελφὸν ταύτης τῆς ἐξουσίας ἀποστερῶν νῦν, τοῦ ποιήσασθαι, ἧς οὐδὲ τοῖς οὐδὲν γένει προσήκουσιν οὐδεὶς πώποτε ἐφθόνησεν. οἶμαι δὲ καὶ τοῦτον, εἴ τις ἐρωτήσειεν αὐτὸν, τί δή ποτ' ἂν ἐποίησεν εἰς τὴν αὐτὴν τύχην ἐκείνῳ κατασταῖς, οὐκ ἄλλ' οὐδὲν εἰπεῖν ἢ ὅτι ἐποίησατ' ἂν ὅς τις αὐτὸν ἐμελλε ζῶντα θεραπεύσειν καὶ τελευτήσαντα θάψειν· καὶ δῆλον ὅτι κατὰ τὸν αὐτὸν τοῦτον νόμον ἢ ποιήσις ἐγένετ' ἂν, κατ' ὄν περ ἡ ἐμή. εἶτα αὐτὸς μὲν, εἴ ἦν ἄπαις, ἐποίησατ' ἂν· τὸν δὲ Μενεκλέα ποιήσαντα ταῦτά τούτω, παραφρονεῖν φησὶ καὶ γυναικὶ πειθόμενον ποιήσασθαι. πῶς οὖν οὐ σχέτλια λέγων φαίνεται; ἐγὼ γὰρ οἶμαι πολλῶ μᾶλλον τοῦτον παραφρονεῖν τῷ τε λόγῳ τούτῳ ὃ νυνὶ λέγει, καὶ οἷς ποιεῖται. τοῖς τε γὰρ νόμοις καὶ δικαίοις καὶ οἷς αὐτὸς ἐποίησεν ἂν τὰναντία λέγων φαίνεται, καὶ οὐκ αἰσχύνεται αὐτῶ μὲν τὸν νόμον τὸν περὶ τῆς ποιήσεως ποιῶν κύριον, τῷ δὲ ἀδελφῷ τὸν αὐτὸν τοῦτον ζητῶν ἀκυρον ποιῆσαι.

θ'. Εἶτα νῦν διὰ τί διαφερόμενος ζητεῖ οὗτος τὸν ἀδελφὸν τὸν ἑαυτοῦ ἄπαιδα καταστῆσαι, ἄξιόν ἐστιν, ὃ ἄνδρες, ἀκοῦσαι. εἰ μὲν γὰρ περὶ τοῦ ὀνόματός μοι διαφέρεται καὶ ἀναίνεται εἰ ἐγὼ ἔσομαι υἱὸς Μενεκλέους, πῶς οὐ φθονερός ἐστιν; εἰ δὲ περὶ χρημάτων ἐστὶν ὁ λόγος αὐτῶ, ἐπιδειξάτω ὑμῖν ὁποῖον χωρίον ἢ συκοικίαν ἢ οἰκίαν κατέλιπεν ἐκεῖνος, ἃ ἐγὼ ἔχω νυνὶ. εἰ δὲ μηδὲν τούτων κατέλιπεν, ἃ δ' ἦν αὐτῷ ὑπόλοιπα, ἐπειδὴ τῷ ὀρφανῷ τὸ ἀργύριον ἀπέδωκεν, οὗτος ἔλαβε ζῶντος ἐκείνου ἐτι, πῶς οὐ περιφανῶς ἐξελέγχεται ἀναιδῆς ὢν; ὡς δὲ ἔχει, ἐγὼ ἐπιδείξω. ἐπειδὴ γὰρ ἔδει τῷ ὀρφανῷ τὰ χρήματα ἀποδίδοσθαι, ὁ δ' οὐκ εἶχεν ὁπόθεν ἀποδῶ, τόκοι δὲ πολλοῦ χρόνου συνερῶρηκότες

Τοῦ ποιήσασθαι] His facile caruerit Bekkerus.

Ἦδη ποτ'] Τί δή ποτ'. ΤΥΡΩΗΙΤΤ.

ἦσαν αὐτῷ, τὸ χωρίον ἐπώλει. καὶ οὗτος καιροῦ λαβόμενος καὶ βουλόμενος αὐτῷ ἐπηρεάζειν, ὅτι ἐμὲ ἐποίησατο, διεκώλυε τὸ χωρίον πρᾶξῃναι, ἵνα κατόχιμον γένηται καὶ ἀναγκασθῇ τῷ ὄρφανῷ ἀποστῆναι. ἡμφισβήτηει οὖν αὐτῷ μέρους τινὸς τοῦ χωρίου, πρότερον οὐδεπώποτε ἀμφισβητήσας, καὶ ἀπηγόρευε τοῖς ὠνούμενοις μὴ ὠνεῖσθαι. κακεῖνος ἠγανάκτει, οἶμαι, καὶ ἠναγκάζετο ὑπολείπεσθαι οὗ ἡμφισβήτησεν οὗτος, τὸ δὲ ἄλλο ἀποδιδόναι Φιλίππῳ τῷ Πιτθεῖ ἑβδομήκοντα μνῶν. καὶ οὕτω διαλύει τὸν ὄρφανόν, ἑπτὰ μνᾶς καὶ τάλαντον ἀποδοὺς ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου· τούτῳ δὲ λαγχάνει δίκην τῆς ἀποῤῥήσεως.

ί. Λόγων δὲ πολλῶν γενομένων καὶ ἔχθρας πολλῆς, ἔδοξεν ἡμῖν χρῆναι, ἵνα μὴ ποτε εἴπῃ τις ἐμὲ φιλοχρηματεῖν καὶ ἐχθροὺς ἀδελφοὺς ὄντας αὐτοὺς καθιστάνειν, ἐπιτρέψαι τῷ τε κηδεστῇ τῷ τούτου καὶ τοῖς φίλοις διαιτῆσαι. ἐκεῖνοι δὲ εἶπον ἡμῖν, εἰ μὴ ἐπιτρέπομεν αὐτοῖς ὥστε τὰ δίκαια διαγνῶναι, οὐκ ἂν ἔφασαν διαιτῆσαι· οὐδὲν γὰρ δεῖσθαι ἀπέχθεσθαι οὐδετέροις ἡμῶν· εἰ δ' ἔασομεν αὐτοὺς γνῶναι τὰ συμφέροντα πᾶσιν, ἔφασαν διαιτῆσειν. καὶ ἡμεῖς, ἵνα δὴ πραγμάτων ἀπαλλαγῶμεν, ὥστε δηώμεθα, οὕτως ἐπιτρέπομεν. καὶ ἐκεῖνοι, ὁμόσαντες ἡμῖν πρὸς τῷ βωμῷ τῷ τῆς Ἀφροδίτης Κεφαλαίωσιν τὰ συμφέροντα γνῶσεσθαι, διήτησαν ἡμᾶς ἀποστῆναι ὧν οὗτος ἡμφισβήτησε καὶ δοῦναι δωρεάν· οὐ γὰρ ἔφασαν εἶναι ἄλλην ἀπαλλαγὴν οὐδεμίαν, εἰ μὴ μεταλήψονται οὗτοι τῶν ἐκείνου. ἐκ δὲ τοῦ λοιποῦ χρόνου ἐγνωσαν ἡμᾶς εὖ ποιεῖν ἀλλήλους καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ, καὶ ταῦτα ὁμοῖαι ἠνάγκασαν ἡμᾶς ἀμφοτέρους πρὸς τῷ βωμῷ ἢ μὴν ποιήσειν· καὶ ἡμεῖς ὁμόσαμεν εὖ ποιεῖν ἀλλήλους ἐκ τοῦ ἐπιλοιποῦ χρόνου, κατὰ δύναμιν εἶναι, καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ. καὶ ὡς ὁ τε ὄρκος ἐγένετο, καὶ ἔχουσιν οὗτοι ἃ ἐγνώσθη αὐτοῖς ὑπὸ τῶν οἰκείων τῶν τούτου, εἶτα νυνὶ ταυτὶ τὰ ἀγαθὰ ποιῶσιν ἡμᾶς, τὸν μὲν τεθνεῶτα ἀπαιδα βουλόμενοι καταστήσαι, ἐμὲ δ' ἐκβάλλειν ὑβρί-

*Ὀντας αὐτοῦ] Leg. ὄντας αὐτοῖς, scil. Meneclum et fratrem ejus. BREMIUS.

*Ὡστε δηώμεθα] Forte leg. ὡς ἐδωμέθα.

EDITOR GERT.

Κεφαλαίωσιν] Scrib. f. Κεφαλαίας, ut intelligatur Venus in pago, cui nomen

Κεφαλῆ, constituta. Κεφαλῆ δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος. Harpocrat. TYRWHITT.

Εἰ μὴ] F. leg. ἢ εἰ μὴ —. CASP. ORELLIUS.

*Ἀπὸ τῶν οἰκείων] F. ἐπὶ τῶν οἰκείων.

σαντες ἐκ τοῦ οἴκου, τοὺς γνόντας αὐτοὺς ὑμῖν παρέξομαι μάρτυρας, εἰάν ἐθέλωσιν ἀναβαίνειν — εἰσὶ γὰρ τούτων οἰκεῖοι —, εἰ δὲ μὴ, τοὺς παραγενομένους. καὶ μοι τὰς μαρτυρίας ἀναγνώδι ταυτασί· σὺ δ' ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.

MARTYRIAΙ.

ια'. Λάβε δὴ μοι τὰς μαρτυρίας ἐκείνας, ὡς τό τε χωρίον ἐβδομήκοντα μνῶν ἐπράθη, καὶ ὡς ἀπέλαβεν ὁ ὄρφανός ἐπτὰ καὶ ἐξήκοντα μνᾶς πρᾶθέντος τοῦ χωρίου.

MARTYRIAΙ.

ὁ θεῖος τοίνυν εὐτοσί, ὧ ἄνδρες, κεκληρονομηκῶς τῶν ἐκείνου ἔργῳ καὶ οὐ λόγῳ ὡς περ ἐγὼ, καὶ ἔχων ἐμοῦ πολλῶ πλείονα· ἐγὼ μὲν γὰρ τὰς τριακοσίας δραχμὰς ἔλαβον τὰς περιλειφθείσας ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου, καὶ οἰκίδιον ὃ ἐστὶν οὐκ ἄξιον τριῶν μνῶν· οὗτος δὲ πλείον ἢ δέκα μνῶν χωρίον ἔχων, εἴτα προσέτι νῦν ἤκει τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐξερημῶσων. καὶ ἐγὼ μὲν ὁ ποιητὸς ἐκείνόν τε ζῶντα ἐθεράπευον, καὶ αὐτὸς καὶ ἡ ἐμὴ γυνή, θυγάτηρ οὔσα τουτουῖ Φιλωνίδου, καὶ τῶ ἐμῶ παιδίῳ ἐθέμην τὸ ὄνομα τὸ ἐκείνου, ἵνα μὴ ἀνώνυμος ὁ οἶκος αὐτοῦ γένηται, καὶ τελευτήσαντα ἔθαψα ἀξίως ἐκείνου τε καὶ ἐμαυτοῦ, καὶ ἐπίθημα καλὸν ἐπέθηκα, καὶ τὰ ἔννατα καὶ τᾶλλα πάντα ἐποίησα τὰ περὶ τὴν ταφὴν ὡς οἶόν τε κάλλιστα, ὥστε τοὺς δημότας ἐπαινεῖν ἅπαντας· οὗτος δὲ ὁ συγγενής, ὁ ἐπιτιμῶν αὐτῶ ὅτι υἱὸν ἐποίησατο, ζῶντος μὲν τὸ χωρίον τὸ περιλειφθὲν αὐτῶ περιείλετο, τελευτήσαντα δ' αὐτὸν ἄπαιδα καὶ ἀνώνυμον βούλεται καταστῆσαι. τοιοῦτός ἐστιν οὗτος. καὶ ὡς ἔθαψά τ' ἐγὼ αὐτὸν, καὶ τὰ τρίτα καὶ τὰ ἔννατα ἐποίησα καὶ τᾶλλα περὶ τὴν ταφὴν, τὰς μαρτυρίας ὑμῖν τῶν εἰδότην ἀναγνώσεται.

Οἴκου, τοὺς γνόντας] Caspar. Orellius sic interpungit: οἴκου, τοὺς γνόντας. Forlassis post τοὺς excidit δέ. ORELLIUS.

Τούταν] Legendum videtur τούτου, scil. τοῦ θεῖου. Si τούταν legas, intelligendus θεῖος cum filio ejus iuentio supra §. ζ'. IDEM.

Ἐπίθαλλε] Ἐπίλαβε. TYRWHITT. Vid. Pollux Onom. viii. §. 113. et Rader ad

Martial. vi. 25. p. 650. seq. ORELLIUS.

Τὰ τρίτα] Scrib. f. τὰς τριακάδας. V. Harpocrat. in voc. τριακάς. TYRWHITT. Tyrwhittus postea correctionem suam retractavit, τὰ τρίτα restituens in glossa marginali, citans Polluc. Onom. viii. 146. et Aristoph. Lysistr. 614. Vid. Wytenbach. Bibl. Crit. Amst. Tom. iii. p. ii. p. 135. ORELLIUS.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ιβ'. Ὅτι τοῖνυν ὁ Μενεκλῆς, ὦ ἄνδρες, ἐποίησατό με οὐ παρανοῶν οὐδὲ γυναικί πειθόμενος, βούλομαι ὑμῖν καὶ αὐτῶν τούτους μάρτυρας παρασχέσθαι, καὶ ἐμοὶ μαρτυροῦντας ἔργῳ καὶ οὐ λόγῳ, ἐξ ὧν ἔπραξαν αὐτοὶ, ὅτι ἐγὼ τάληθῆ λέγω. τὰς γὰρ διαλύσεις φαίνονται πρὸς ἐμὲ ποιησάμενοι ἀμφοτέροι οὗτοι, καὶ οὐ πρὸς τὸν Μενεκλέα, καὶ ὁμόσαντες ὅρκους [ἐμοὶ] καὶ ἐγὼ τούτοις. καίτοι εἴ γε μὴ κατὰ τοὺς νόμους ἐγεγένητο ἡ ποίησις, μηδὲ κληρονόμος ἦν ἐγὼ τῶν Μενεκλέους ὑπ' αὐτῶν τούτων δεδοκιμασμένος, τί ἔδει αὐτοὺς ὀμνύναι ἐμοὶ ἢ παρ' ἐμοῦ λαμβάνειν ὅρκους; οὐδὲ ἐν δήπῳ. οὐκοῦν ὁπότε ἐποίησαν ταῦτα, φαίνονται αὐτοὶ οὗτοι ἐμοὶ μαρτυροῦντες ὅτι κατὰ τοὺς νόμους ἐποίηθη ἡ ποίησις καὶ δικαίως εἰμι κληρονόμος τῶν Μενεκλέους. ἐγὼ δ' οἶμαι καταφανὲς ὑμῖν ἅπασιν τοῦτ' εἶναι, ὡς καὶ παρὰ τούτων αὐτῶν ὁμολογούμενόν ἐστιν ὅτι Μενεκλῆς οὐ παρεφρόνει, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον οὗτος νυνὶ, ὅς γε ποιησάμενος τῆς ἔχθρας διάλυσιν πρὸς ἡμᾶς καὶ ὁμόσας ὅρκους πάλιν νῦν ἠκει τὰ ὁμολογηθέντα καὶ ὁμοθέντα παραβὰς, καὶ ἀφελέσθαι με ἀξιοῖ ταυτὶ τὰ λοιπὰ, οὕτως ὄντα μικρά.

ιγ'. Ἐγὼ δὲ εἴ μὴ πάνυ τὸ πρᾶγμα αἰσχρὸν εἶναι ἐνόμιζον καὶ ἔπονείδιστον, προδοῦναι τὸν πατέρα οὐ εἶναι ὠνομάσθην καὶ ὅς ἐποίησατό με, ταχὺ ἂν ἀπέστην αὐτῷ τῶν ἐκείνου· ἔστι γὰρ ὑπόλοιπον οὐδὲ ἐν, ὡς καὶ ὑμᾶς οἶομαι αἰσθάνεσθαι. νυνὶ δὲ δεινὸν τὸ πρᾶγμα καὶ αἰσχρὸν εἶναι τῆδε νομίζω, εἴ, ἠνίκα μὲν ὁ Μενεκλῆς εἶχε τι, τότε μὲν ἔδωκα ἐμαυτὸν υἱὸν αὐτῷ ποιήσασθαι, καὶ ἀπὸ τῆς οὐσίας τῆς ἐκείνου, πρὶν πρᾶθῆναι τὸ χωρίον, ἐγυμνασάρχουν ἐν τῇ δήμῳ καὶ ἐφιλοτιμήθην ὡς υἱὸς ἂν ἐκείνου, καὶ τὰς στρατείας, ὅσαι ἐγένοντο ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ, ἐστράτευμαι ἐν τῇ φυλῇ τῇ ἐκείνου καὶ ἐν τῷ δήμῳ· ἔπειδὴ δὲ ἐκεῖνος ἐτελεύτησεν, εἴ προδώσω καὶ ἐξερημώσας αὐτοῦ τὸν οἶκον ἀπιὼν οἰχίσομαι, πῶς οὐκ ἂν δεινὸν τὸ πρᾶγμα εἶναι καὶ καταγέλαστον δοκοίη, καὶ τοῖς βουλομένοις περὶ ἐμοῦ βλασφημεῖν πολλὴν ἐξουσίαν παράσχομαι; καὶ οὐ μόνον ταῦτ' ἐστι τὰ ποιοῦντά

με ἀγωνίζεσθαι τὸν ἀγῶνα τοῦτον, ἀλλ' εἰ οὕτω φαῦλος ἀνθρώπος δοκῶ εἶναι καὶ μηδενὸς ἄξιος, ὥστε ὑπὸ μὲν εὐφρονούντος μηδ' ὑφ' ἐνὸς ἀν' ποιηθῆναι τῶν φίλων, ὑπὸ δὲ παραφρονούντος, ταῦτ' ἔστι τὰ λυποῦντά με.

ιδ'. Ἐγὼ οὖν δέομαι ὑμῶν πάντων, ὧ ἄνδρες, καὶ ἀντιβολῶ καὶ ἱκετεύω ἐλεῆσαί με καὶ ἀποψηφίσασθαι τοῦ μάρτυρος τουτουί. ἀπέφηνα δ' ὑμῖν πρῶτον μὲν ποιηθέντα ἑμαυτὸν ὑπὸ τοῦ Μενεκλέους ὡς ἀν' τις δικαιοτάτα ποιηθῆ, καὶ οὐ λόγῳ οὐδὲ διαθήκῃ τὴν ποίησιν γεγεννημένην, ἀλλ' ἔργῳ· καὶ τούτων ὑμῖν τούς τε φράτορας καὶ τούς δημότας καὶ τούς ὀργεῶνας παρεσχόμεν μάρτυρας· καὶ ἐκείνον ἐπέδειξα τρία καὶ εἴκοσιν ἐπιβιοῦντα ἔτη. εἶτα τούς νόμους ἐπέδειξα ὑμῖν, τούς ἅπασιν τοῖς ἀνθρώποις ἐξουσίαν δίδόντας υἱεῖς ποιεῖσθαι. καὶ ἔτι πρὸς τούτοις ζῶντά τε φαίνομαι θεραπεύων αὐτὸν καὶ τελευτήσαντα θάψας. οὗτος δὲ νυνὶ ἀκλήρον μὲν ἐμὲ ποιεῖ τοῦ κλήρου τοῦ πατρῶου, εἶτε μείζων ἔστιν οὗτος εἶτε ἐλάττων, ἀπαιδα δὲ τὸν τελευτήσαντα καὶ ἀνώνυμον βούλεται καταστήσαι, ἵνα μήτε τὰ ἱερά τὰ πατρῶα ὑπὲρ ἐκείνου μηδεῖς τιμᾶ, μήτ' ἐναγίζῃ αὐτῷ καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτὸν, ἀλλ' ἀφαιρεῖται τὰς τιμὰς τὰς ἐκείνου· ἃ προνοηθεῖς ὁ Μενεκλῆς, κύριος ὢν τῶν ἑαυτοῦ, ἐποίησατο υἱὸν ἑαυτῷ, ἵνα τούτων ἀπάντων τυγχάνῃ. μὴ οὖν, ὧ ἄνδρες, πεισθέντες ὑπὸ τούτων ἀφέλησθε μου τὸ ὄνομα τῆς κληρονομίας, ὃ ἔτι μόνον λοιπὸν ἔστιν,

37. 30 ἀκυρον δὲ τὴν ποίησιν αὐτοῦ καταστήσητε· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ 13
πράγμα εἰς ὑμᾶς ἀφίκται καὶ ὑμεῖς κύριοι γεγονάτε, βοηθήσατε καὶ ἡμῖν καὶ ἐκείνῳ τῷ ἐν ἄδου ὄντι, καὶ μὴ περιῖδητε, πρὸς θεῶν καὶ δαιμόνων δέομαι ὑμῶν, προπηλακισθέντα αὐτὸν ὑπὸ τούτων, ἀλλὰ μεμνημένοι τοῦ νόμου καὶ τοῦ ὅρκου ὃν ὁμωμόκατε καὶ τῶν εἰρημένων ὑπὲρ τοῦ πράγματος, τὰ δίκαια καὶ τὰ εὖορκα κατὰ τοὺς νόμους ψηφίσασθε.

Μηδ' ἐναγίζῃ] Scribend. μήτ' ἐναγίζῃ.

IDEM.

Λοιπὸν ἔσται] Λοιπὸν ἔστι. TYRWHITT.

"Ακυρον δὲ]" Ακυρὸν τε. BREMIUS.

"Αλλ' ἐπειδὴ - - ψηφίσασθε.] Particula hæc, que in Editionibus Iseei annexa est orationi de Cleonymi hereditate, ubi alienam esse quisque videt, nunc demum quasi postliminio suo loco redditur.

Reiskius lacuam esse suspicabatur, quam explere etiam utcumque conatus est. Sed mihi videtur oratio ista in fine esse mutila. Forsan ex eo Codice, e quo profluit Aldina editio, exciderant folia intermedia, quæ istius orationis finem et nostram fere totam continebant, unde factum ut extremæ utriusque partes coalescerent. EDITOR GOTT.

Γ.
Ι Σ Λ Ι Ο Υ
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΥΡΡΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

pag.
ed.
eph.
38

Pag.
ed.
Reisk.

Πύρρου τὸν ἕτερον ¹ τῆς ἀδελφῆς ² υἱὸν υἰοποιησαμένου Ἐνδίου, καὶ τούτου πλέον ἢ εἴκοσιν ἔτη τὸν κλῆρον κατασχόντος, εἶτα ἀποθανόντος, Ξενοκλῆς λαχὼν τῶν χρημάτων ὑπὲρ Φίλης, τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς, διεμαρτύρησεν εἶναι αὐτὸν ³ γνησίαν Πύρρου θυγατέρα, ἀμφισβητούσης τοῦ κλήρου τῆς Ἐνδίου μητρὸς· καὶ ἑάλω ψευδομαρτυριῶν, Νικοδήμου καὶ αὐτοῦ μαρτυρήσαντος ἐγγυῆσαι Πύρρῳ τὴν ἀδελφὴν κατὰ τοὺς νόμους, ἐξ ἧς γενεῖναι τὴν Φίλην. ὁ Ἐνδίου δὲ ἀδελφὸς νόθον εἶναι φησὶν, ἐξ ἑταίρας Πύρρου γενομένην, καὶ οὕτως ὑπὸ Ἐνδίου ἐκδοθῆναι Ξενοκλεῖ. Ἡ στάσις στοχασμὸς, τὸ δὲ ἔγκλημα ψευδομαρτυριῶν κατὰ τοῦ Νικοδήμου.

13
14

1 α'. ΑΝΔΡΕΣ δικασταὶ, ὁ ἀδελφὸς τῆς μητρὸς τῆς ἐμῆς, Πύρρος, ἄπαις ὢν γνησίων παιδίων, ἐποίησατο Ἐνδίου τὸν ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν υἱὸν ⁴ ἑαυτῷ ὃς κληρονόμος ὢν τῶν ἐκείνου ἐβίω πλείω ἔτη ἢ εἴκοσι, καὶ ἐν χρόνῳ τοσοῦτῳ ἔχοντος ἐκείνου τὸν κλῆρον οὐδεὶς πώποτε προσεποίησατο 15
5 οὐδ' ἠμφισβήτησε τῆς κληρονομίας ἐκείνου. τελευτήσαντος δὲ τοῦ ἀδελφοῦ πέρυσιν, ὑπερβάσασα τὸν τελευταῖον κληρονόμον, γνησία θυγάτηρ τοῦ ἡμετέρου θεοῦ ἠκει φάσκουσα εἶναι Φίλη, καὶ κύριος Ξενοκλῆς Κύπριος τοῦ Πύρρου κλήρου

¹ τῶν τῆς

² υἱὸν

³ Πύρρου γνησίαν

⁴ αὐτῷ

Τῶν τῆς ἀδελφῆς] Priorem articulum, quo vulgatae carent e schedis Brul. addidi. Aliter instituerat rationem Taylor, pro υἱῶν sufficiens υἱόν. Admonebat idem in fine argumenti adjuncta haec esse in

Pyrrho
super ejus hereditate certatur, erat

Soror,
e qua nati

Endius et actor

verum Pyrrhus e Nicodemi sorore filiam notham susceperat, cujus filiae maritus Xenocles ab actore injustae possessionis postulat. REISK.

* ἄπαις παιδίων] De hac dictione Taylor ad Euripidem ejusque interpretem Barnesium ablegat. IDEM.

Ἵπερβάσασα] Ἵπερβῆναι κληρονόμον dicitur is, qui, cum solus jus hereditatis adeundae verum et legitimum habuisset, tamen

Aldina: τοῦ Πύρρου κλήρου κατὰ ποιήσιν πρὸς τὸ γένος διαμαρτυρίαν. Personarum in hac causa inter se contententium hic est nexus stemmaticus:

alium aut nullo aut infirmiore jure munitum passus fuisset illam hereditatem cernere atque possidere, neque obloquendo et protestando intercessisset. IDEM.

Κύριος] Subaudi αὐτῆς ὢν. Adscriperat hic loci Taylor istaec: "V. Petit. 3. 6. Heins. Exerc. 18. 2. v. post p. 56. 4." IDEM.

Κύπριος] Non ex insula Cypro oriundus, sed e demo, seu innocipio quodam

λαχεῖν τὴν λῆξιν ἠξίωσεν, ὃς τετελευτήκει πλείω ἢ εἴκοσιν ἔτη, τρία τάλαντα ¹ τίμημα τῷ κλήρῳ ἐπιγραφάμενος. ἀμφισβητούσης δὲ τῆς μητρὸς τῆς ἡμετέρας, ἀδελφῆς δὲ τοῦ Πύρρου, ὁ κύριος τῆς εἰληχυίας τοῦ κλήρου γυναικὸς ἐτόλμησε διαμαρτυρῆσαι μὴ ἐπίδικον τῇ ἡμετέρᾳ μητρὶ τὸν τοῦ ἀδελφοῦ κλῆρον εἶναι, ὡς οὐσης γνησίας θυγατρὸς Πύρρῳ, οὗ ἦν ἐξ ἀρχῆς ὁ κλῆρος. ἐπισκηψάμενοι δὲ ἡμεῖς, καὶ εἰς ὑμᾶς εἰσαγαγόντες τὸν διαμαρτυρῆσαι τολμήσαντα ² κατὰ ταῦτα, ἐκεῖνόν τε ἐξελέγξαντες περιφανῶς τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκότα τὴν τῶν ψευδομαρτυριῶν δίκην εἴλομεν παρ' ὑμῖν, καὶ τούτον Ἰκιδόδημον παραχρῆμα ἐξηλέγξαμεν ἐν τοῖς αὐτοῖς δικασταῖς ἀναισχυντότατον τῇ μαρτυρίᾳ ὄντα ¹⁶ ταύτη, ὃς γε ἐτόλμησε μαρτυρῆσαι ἐγγυῆσαι τῷ θεῷ τῷ ἡμετέρῳ τὴν ἀδελφὴν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα εἶναι κατὰ τοὺς νόμους. ὅτι μὲν οὖν καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ δίκῃ ἢ τούτου μαρτυρία ψευδῆς ἔδοξε εἶναι, ὁ τόθ' ἑαλωκὸς μάρτυς σαφέστατα τοῦτον ἐξελέγχει. εἰ γὰρ μὴ ἔδοκει οὗτος τὰ ψευδῆ ²⁰ τότε μαρτυρῆσαι, δῆλον ὅτι ἐκεῖνός τ' ἂν ἀποφυγὼν τὴν διαμαρτυρίαν ἀπῆλθε, καὶ κληρονόμος ³ ἂν τῶν τοῦ θεοῦ ἢ διαμαρτυρηθεῖσα γνησία θυγάτηρ εἶναι, ἀλλ' οὐκ ἂν ἡ ἡμετέρα ⁴ κατέστη μήτηρ. ἀλόγτος δὲ τοῦ μάρτυρος καὶ ἀπο-

¹ τίμημα om.² μετὰ ταῦτα³ ἦν⁴ κατέστειτε

Attico, illi insulae celeberrimae cognomine. V. ad Demosthen. or. pro Corona p. 147. 24. a nobis dicenda. IDEM.

Τρία τάλαντα τῷ κλήρῳ ἐπιγραφάμενος] Xenocles in libello petitorio, quem iudicibus tradens eam hereditatem sibi ut heredi soli legitimo adjudicari petierat, illam hereditatem tribus talentis aestimaverat, hac lege, ut si contrapetitorem, actorem hujus causae, iudicio vinceret, is sibi, Xenocli, tria talenta pro muleta numeraret, ipse, si causa caderet, vincenti nihil. IDEM.

Ἐπισκηψάμενοι] Ἐπισκηψάμενοι. TAYLOR.

Κατὰ ταῦτα] Bene si habet, significare debet hoc ex titulo. Ego vero suspicor praepositionem κατὰ esse delendam. dicitur enim διαμαρτυρεῖν τι, non κατὰ τι. interponenda sua intercessione vel interpellatione confirmare vel asseverare aliquid ut vere factum. Vel rectius κατὰ mutabis in μετὰ et leg., μετὰ ταῦτα ἐκεῖνον κ. τ. λ. eoque facto non illum modo etc. REISK.

Τούτον Ἰκιδόδημον] Interponit, sine ul-

la sive gratia sive necessitate, τὸν schedae Brulart. IDEM.

Τῇ μαρτυρίᾳ ὄντα ταύτη] Durioscule dictum, fateor, bene si habet, accipiendum erit ὄντα pro φανέντα, vel γεγονότα. Suspiciabatur Taylor in schedis leg. esse: τῇ μαρτυρίᾳ αὐτῇ ταύτῃ, adscripto [scil. Xenoclis], quod minus satisfacit. Mibi videtur ὄντα bene quidem habere, verum aliquid ei cohaerens atque anteponendum excidisse, e. c. σύμμαχον, vel ὁμίφωνον. IDEM.

Τούτου] Si ad Nicodemum refertur, bene habet μαρτυρία. sin autem ad Xenoclem redit, malim διαμαρτυρία legi. Sed vulgata bene habet. IDEM.

Ὁ τόθ' ἑαλωκὸς μάρτυς] Xenocles. IDEM.

Τούτου] Scil. Nicodemum. Sed annon praestet τούτο legi? IDEM.

Κατέστειτε] Reliqui hoc, quaecumque est, quod libri dant, tametsi baud probo. Num κατέστη, facta fuisset heres. Nam, quod olim suspicabar leg. esse κατέστειτε, dubito nunc, primum sitne Graecum το-

στάσης τοῦ κλήρου τῆς ἀμφισβητούσης γνησίας θυγατρὸς 18
 Πύρρῳ εἶναι, μεγάλη ἀνάγκη ἅμα καὶ τὴν τούτου μαρτυ-
 25 ρίαν ἐάλωκένας. περὶ γὰρ αὐτοῦ τούτου ¹ διαμαρτυρήσας
 τὴν τῶν ψευδομαρτυριῶν δίκην ἠγωνίζετο, πότερον ἐξ ἐγ-
 γυητῆς ἢ ἐξ ἐταίρας ἢ ἀμφισβητούσα τοῦ κλήρου τῷ θείῳ
 γυναικὸς εἶη. γνώσεσθε δ' ἀκούσαντες καὶ ὑμεῖς τῆς τε
 ἀντωμοσίας τῆς ἡμετέρας καὶ τῆς τούτου μαρτυρίας καὶ
 τῆς ἀλούσης διαμαρτυρίας. ἀναγίνωσκε λαβῶν τασδί
 αὐτοῖς.

ΑΝΤΩΜΟΣΙΑ. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ.

30 β'. Ὡς μὲν ἔδοξε παραχρῆμα εὐθύς τότε τὰ ψευδῆ
 μαρτυρῆσαι Νικόδημος, ἐπιδέδεικται τότε πᾶσι· προσήκει 19
 δὲ καὶ παρ' ὑμῖν τοῖς περὶ αὐτοῦ τούτου τὴν δίκην μέλλουσι
 ψηφιεῖσθαι, ἐξελεγχθῆναι τὴν τούτου μαρτυρίαν. ἐπιθυμῶ
 δὲ πρῶτον μὲν ² περὶ αὐτοῦ τούτου πυθέσθαι, ἢν τινὰ ποτε
 προῖκα φησὶν ἐπιδούς ἐκδοῦναι τὴν ἀδελφὴν ὁ μεμαρτυρηκῶς
 τῷ τὸν τριτάλαντον οἶκον κεκτημένῳ, εἶτα πότερον ἢ ἐγ-
 35 γυητὴ γυνὴ ἀπέλιπε τὸν ἄνδρα ζῶντα ἢ τελευτήσαντος
 τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ παρ' ὅτου ἐκομίσαστο τὴν τῆς ἀδελφῆς
 προῖκα οὗτος, ἐπειδὴ τετελευτηκῶς ἦν ᾧ μεμαρτύρηκεν

¹ ὁ διαμαρτυρήσας

² παρ'

cabolam. κατασθένειν, deinde si sit, eane significatione usurpetur, quae huic loco convenit, scil. obtinuisse litem, stetisset causa, eamque vicisset. In schedis Brulart. inventio annotatum κατέμεινε, hoc est, ni fallor, mansisset heres. IDEM.

Ἀμφισβητούσης γνησίας θυγατρὸς Πύρρῳ εἶναι] Id est, ἀμφισβητούσης ὅτι θυγάτης γνησία Πύρρῳ ἐστὶ. malim tamen sic legi: τῆς ἀμφισβητούσης [subandi τοῦ κλήρου] γνησίας θυγατρὸς Πύρρῳ φασκούσης εἶναι, id est, διότι φάσκει θυγάτης εἶναι. super hereditate eo ex titulo contententis, quod se filiam Pyrrhi legitimam ferat. IDEM.

Τούτου] Nicodemum puta. IDEM.

εὐθύς] Deletom ierat, quisquis fuit, a quo annotatiunculae schedarum Brulart. profectae sunt. Veram solet Isæus εὐθύς cum παραχρῆμα copulare. ut si Latine dicas, statim e vestigio, vel statim re adhuc recente, vel protinus actutum. V. dicta ad p. 36. 8. IDEM.

Διαμαρτυρῆσαι] Imo vero simpliciter μαρτυρῆσαι. Nicodemus enim solummodo

testem agebat, Xenocles autem διαμαρτυρεῖ, sen actione διαμαρτυρίας utebatur, h. e. intercedebat interponenda protestatione, nomine uxoris, quominus actor noster, cujus nomen nescimus, nomine matris suae, hereditatem avunculi adiret. Ausus itaque sum propositionem delere. IDEM.

Ἐπιδέδεικται] Convenire melius videtur ἐπεδέδεικτο. IDEM.

Παρ' αὐτοῦ] Sic dedi de meo, pro vulgari περὶ αὐτοῦ. ab vel ex hoc ipso Nicodemus percontari. Taylorum reperi postmodum idem quoque censuisse. IDEM.

τῷ τ. τρ. ο. κεκτημένῳ] Coherent hi dativi, non cum μεμαρτυρηκῶς (dixerat enim Nicodemus testimonium, non Pyrrho, dudum ante mortuo, qui hic dicitur substantiam trium talentorum percipisse, sed Xenocli, penes quem erat filia e sorore Nicodemi nata), sed coherent cum ἐκδοῦναι. Pari modo versu ult. ἢ coherent, non cum proximo μεμαρτύρηκεν, sed cum ἐγγυῆσαι. IDEM.

οὗτος αὐτὴν ἐγγυῆσαι, ἢ εἰ μὴ ἐκομίζετο, ὅποιαν δίκην σί-
του ἢ τῆς προικὸς αὐτῆς ἐν εἴκοσιν ἔτεσι τῷ ἔχοντι τὸν κλη-
ρον δικάσασθαι ἠξίωσαν, ἢ εἰ τοῦ ἀνθρώπων ἐναντίον προσ- 39. 1
ἦλθεν ἐγκαλῶν τῷ κληρονόμῳ περὶ τῆς προικὸς τῆς ἀδελφῆς
20 ἐν χρόνῳ τοσούτῳ. περὶ τε οὖν τούτων ἠδέως ἀν' πυθόμην,
ὅ τι ποτ' ¹ ἦν τὸ αἴτιον τοῦ μηδὲν τούτων γεγενῆσθαι περὶ
τῆς ἐγγυητῆς — ὡς μεμαρτύρηκεν οὗτος — γυναικὸς, καὶ
πρὸς τούτοις εἰ τις ἄλλος ἐγγυητὴν ἔσχε τὴν τούτου ἀδελ-
φὴν γυναῖκα, ἢ τῶν πρότερον χρησαμένων πρὶν γνῶναι τὸν 5
ἡμέτερον θεῖον αὐτὴν, ἢ ὅσοι ἐκείνου γινώσκοντος ἐπλησία-
ζον αὐτῇ, ἢ ὅσοι ὕστερον ἐπλησίαζον τετελευτηκότος ἐκεί-
νου· δῆλον γὰρ ὅτι τὸν αὐτὸν τρόπον ὁ ἀδελφὸς αὐτὴν
ἀπάσι τοῖς πλησιάζουσιν ² ἐκδεδώκει. περὶ ὧν εἰ δεήσειε
καθ' ἕκαστον διελθεῖν, οὐκ ἀν' πάνυ μικρὸν ἔργον γένοιτο.
ἂν μὲν οὖν ὑμεῖς κελεύητε, περὶ ἐνίων μνησθεῖν ἀν' αὐτῶν·
εἰ δέ τισιν ὑμῶν ἀηδὲς ἀκούειν ἐστίν, ὡς περ ἐμοὶ λέγειν τι 10
περὶ τούτων, αὐτὰς τὰς μαρτυρίας ὑμῖν παρέξομαι τὰς
μαρτυρηθείσας ἐν τῇ προτέρᾳ δίκῃ, ὧν οὐδεμιᾶ ἐπισκήψα-
21 σθαι ἠξίωσαν οὗτοι. καίτοι ὅπου κοινὴν αὐτὴν ὠμολογήκασιν
εἶναι τοῦ βουλομένου τὴν γυναῖκα, πῶς ἀν' εἰκότως ἢ αὐτὴ
γυνὴ ἐγγυητὴ δόξειεν εἶναι; ἀλλὰ μὴν ὅποτε μὴ ἐπεσκημ-
μένοι εἰσὶ ταῖς περὶ αὐτοῦ τούτου μαρτυρίαις, ὠμολογη- 15
κότες εἰσὶ ταῦτα. ἀκούσαντες δὲ καὶ ὑμεῖς αὐτῶν τῶν μαρ-
τυριῶν γνῶσεσθε ὡς οὗτός τε περιφανῶς τὰ ψευδῆ μεμαρτύ-
ρηκε, καὶ ὀρθῶς καὶ κατὰ τοὺς νόμους οἱ δικάσαντες τὴν
δίκην ἔγνωσαν τὴν κληρονομίαν μὴ προσήκειν τῇ μὴ ὀρθῶς
γεγενημένην γυναικί. ἀναγίνωσκε· σὺ δ' ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.

¹ οὖν² ἐκδεδώκει

ἠξίωσαν] Nom ἠξίωσαν. ut ad solum Nicodemum referatur. Pluralem si servabimus, nemus una cum Nicodemo sororem ejus, hujusque sororis filiam, et filiae maritum, Xenoclem, designari. IDEM.

Ὅ, τι ποτ' οὖν] Subaudi ἐστὶ vel ἦν. Taylor οὖν cum ἦν mutandum censebat. IDEM.

Περὶ] Bene si habet, accipi debet pro ὑπέρ, in causa, vel ad emolumentum feminæ. Alias leg. sit παρὰ, vel ὑπέρ. IDEM.

Ἐκδεδώκει] Imo vero ἐξεδεδώκει, aut ἐκδεδώκει. IDEM.

Λέγειν τι περὶ τούτων] Videatur τι de-

lendam, ut e proximo π natum, et ὡς περ καὶ ἐμοὶ legendum. IDEM.

Αὐτὰς] sola, mera testimonia, ommissa præfatione et expositione historica. Sic Cicero in causa Verrina, temporis exclusus angustiis, satis habuit testes producere. IDEM.

Οὗτοι] Nicodemus puta, soror ejus, filia spuria Pyrrhi, et hujus maritus, Xenocles. IDEM.

Τοῦ βουλομένου] Subaudi αὐτῇ πλησιάζειν, vel αὐτῇ χρῆσθαι. IDEM.

Ἡ αὐτῇ] Malim ἢ τοιαύτη. IDEM.

Ἐπίλαβε] Sic correxerunt vitium vulgarium editionum ἐπίβαλε exhibentium. probante

¹ ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

20 ὡς μὲν ἑταίρα ἦν τῷ βουλομένῳ καὶ οὐ γυνὴ τοῦ ἡμε- 22
 τέρου θείου, ἦν οὗτος ἐγγυῆσαι ἐκείνῳ μεμαρτύρηκεν, ὑπὸ
 τῶν ἄλλων οἰκείων καὶ ὑπὸ τῶν γειτόνων τῶν ἐκείνου με-
 μαρτύρηται πρὸς ὑμᾶς· οἱ μάχας καὶ κώμους καὶ ἀσέλγειαν
 πολλήν, ὅποτε ἢ τούτου ἀδελφὴ εἴη παρ' αὐτῷ, μεμαρτυρή-
 κασι γίνεσθαι περὶ αὐτῆς. καίτοι οὐ δήπου γε ἐπὶ γαμε-
 τὰς γυναῖκας οὐδεὶς ἂν κωμάζειν τολμήσειεν· οὐδὲ αἱ γα-
 25 μεταὶ γυναῖκες ἔρχονται μετὰ τῶν ἀνδρῶν ἐπὶ τὰ δεῖπνα,
 οὐδὲ συνδειπνεῖν ἀξιοῦσι μετὰ τῶν ἀλλοτρίων, καὶ ταῦτα
 μετὰ τῶν ἐπιτυχόντων. ἀλλὰ μὴν τῷ γε μεμαρτυρηκότι
 οὐδ' ἐπισκήφασθαι οὔτοι ἠξίωσαν. καὶ ὡς ἀληθῆ λέγω,
 ἀναγίνωσκε πάλιν αὐτοῖς τὴν μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

ἀνάγνωθι δὴ καὶ τὰς περὶ τῶν πλησιασάντων αὐτῆ 23
 μαρτυρίας, ἵνα εἰδῶσιν ὅτι ἑταίρα τε ἦν τοῦ βουλομένου,
 30 καὶ ὅτι οὐδ' ἐξ ἑνὸς ἄλλου φαίνεται τεκοῦσα. ἀναγίνωσκε
 αὐτοῖς.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ὡς μὲν τοίνυν ἦν κοινὴ τῷ βουλομένῳ, ἦν οὗτος ἐγγυῆσαι
 τῷ ἡμετέρῳ θείῳ μεμαρτύρηκε, μνημονεύειν χρὴ ὑφ' ὅσων

¹ ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Tayloro quoque factum, et ad Lysiam suum ablegante. Scaliger quoque pari modo vitium correxit. *inhibe, sustine aquam clepsydra, ne fluere pergat.* IDEM.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ] Malim ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. Sunt enim testimonia complura. IDEM.

Ως μὲν] Post ὡς μὲν addi velim οὖν. quæ particula tametsi apud Lysiam quoque sæpe numero similibus in locis desideratur, aio tamen eam, non oratorum ipsorum voluntate, sed libroriorum culpa desiderari. IDEM.

Τῷ γε μεμαρτυρηκότι οὐδ' ἐπισκήφασθαι] Malim: τῶν γε μεμαρτυρηκότων οὐδενὶ οὐδ' ἐπισκ. IDEM.

Οὐδ' ἐπισκήφασθαι] Ne actionem quidem falsi dicti testimonii instituere, ne hac quidem exceptione uti, ne tentare quidem hoc subterfugium, nedum, ut testimonium quenquam falsitatis convincerent.

IDEM.

Τὴν μαρτυρίαν] Dnhium est, utram testimonium Nicodemi designetur, aientis, sororem suam Pyrrhi uxorem fuisse rite desponsam atque nuptam, et filiam ex ea natam Pyrrhi esse legitimam; an testimonium confirmantium sororem Nicodemi scortum publicum fuisse. Sed de hoc quidem confirmat insequens testimonium. IDEM.

Τεκοῦσα] Vult dicere, neminem alium ex ea liberos legitime natos, ut ex uxore rite desponsa, suscepisse. Idem paulo post dicit his verbis: οὐδενὶ ἄλλῳ ἐγγυηθεῖσα, οὐδὲ συνοικήσασα φαίνεται. Meretrix nemini, neque συνοικεῖ, neque τίκτει. Etiamsi pariat, tamen nemini parit. Nam liberi e scorto nati pro nullis habentur; patre carent; de trivio arrepti sunt. οὐ τίκτει ἑταίρα, ἀλλὰ μόνῃ ἢ γαμετῇ. IDEM.

ὑμῖν μεμαρτύρηται, καὶ ὅτι οὐδενὶ ἄλλω ἐγγυηθεῖσα οὐδὲ συνοικήτασα φαίνεται.

γ'. Σκεψώμεθα δὲ καὶ ἐξ ὧν ἂν τις ὑπονοήσειεν ἐγγύην γενέσθαι τοιαύτης γυναικός, εἰ ἄρα καὶ τῷ ἡμετέρῳ θείῳ τοιοῦτόν τι συμβέβηκεν. ἤδη γάρ τινες νέοι ἄνθρωποι, ἐπι- 35 θυμήσαντες τοιούτων γυναικῶν καὶ ἀκρατῶς ἔχοντες αὐτῶν, ἐπέισθησαν ὑπ' ἀνοίας εἰς αὐτοὺς τοιοῦτόν τι ἐξαμαρτεῖν. πόθεν οὖν ἂν τις σαφέστερον γνῶῃ περὶ τούτων, ἢ ἐκ τε τῶν μαρτυριῶν τῶν τούτοις μεμαρτυρημένων ἐν τῇ προτέρᾳ δίκῃ καὶ ἐκ τῶν εἰκότων τῶν περὶ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα σκεψά- 24 μενος; ἐνθυμεῖσθε δὲ τὴν ἀναίδειαν ὧν λέγουσιν. ὁ μὲν γὰρ ἐγγυᾶν μέλλων εἰς τὸν τριτάλαντον οἶκον, ὡς φησι, τὴν 40 ἀδελφὴν, διαπραττόμενος τῆνικαῦτα ἓνα μάρτυρα παρεῖναι αὐτῷ Πυρετιδὴν προσεποιήσατο. καὶ τούτου ἐκμαρτυρίαν ἐπ' ἐκείνῃ τῇ δίκῃ ¹παρέσχοντο οὗτοι· ἢν Πυρετιδῆς οὐκ 25 ἀναδέδεκται αὐτοῖς, οὐδ' ὁμολογεῖ μαρτυρῆσαι οὐδὲ εἰδέναι τούτων ἀληθῆς ὂν οὐδέν. μέγα δὲ τεκμήριον ὡς περιφανῶς ψευδῆ τὴν μαρτυρίαν οὗτοι ¹παρέσχοντο ταύτην· ἴστε γὰρ πάντες ὡς, ὅταν μὲν ἐπὶ προδήλους πράξεις ἴωμεν, ἀς δεῖ μετὰ μαρτύρων γενέσθαι, τοὺς οικειοτάτους καὶ οἷς ἂν 40. 1 τυγχάνωμεν χρώμενοι μάλιστα, τούτους παραλαμβάνειν εἰώθαμεν ἐπὶ τὰς πράξεις τὰς τοιαύτας, τῶν δὲ ἀδήλων

¹ παρέσχον

Τούτοις] In horum gratiam, favorem et commodum, Nicodemi puta et consortium. ὑπὲρ τούτων. IDEM.

Τῆνικαῦτα] Adscriperat Taylor τῆνικαῦτα. Sed falsus fuit. Bene habet vulgata. Cohæret τῆνικαῦτα non cum proximo διαπραττόμενος, sed cum remotiore παρεῖναι. magna vis inest huic particulæ. affuisse in tali tempore, quod tempus esset tanti momenti. Admodum improbable est, actui, unde pendet legitimitas et ius hereditatum prolis universæ post nascendæ, non addiberi nisi noom testem; cui actui, qui sapient, quam plurimos testes corrogant, et quo plures adhibent, hoc melius. Et ille ipse testis non fecerat ultro, ut adesset, sed malis artibus mercede et impostura Nicodemi perductos. id quod v. διαπραττόμενος; subjicit. Denique testis ille commentitius non coram, non ore suo, testatus fuerat, sed absens, scripto, imo ne scriperat quidem, sed Nicodemus

subjecerat. IDEM.

Οὐκ ἀναδέδεκται αὐτοῖς] Id est, ἀπ' αὐτῶν, vel παρ' αὐτῶν. recusat ab ipsis sibi imponi dedecus scripti hujus testimonii falsi. negat a se scriptum esse, quod illi velut ab ipso scriptum protulissent et in judicio exhibuissent. ἀναδέχομαι σοι τοῦτο idem est, atque δέχομαι παρά σου, ὃ σύ μοι εἶπες. suscipio id quod tu mihi porrigis. patior humeris meis imponi sarcinam quam tu mihi injunctum is. Alias facile sit αὐτὸς corrigere. ne ipse quidem Pyretides hoc testimonium suscipit, h. e. pro suo agnoscat. Sed bene habet vulgata. IDEM. Proprium verbum est τὸ ἀναδέχεσθαι, quo utebantur, quando is, qui testimonii auctor dicebatur, testimonium agnoscebat, et eo pacto falsi periculum in se recipiebat. HERALDUS.

Μαρτυρίαν] Π. μαρτυριῶν. *Ἡ μαρτύρων. H. STEPHAN. Schedæ Brulart. μαρτύρων dabant. quod utique est rectius. REISK.

καὶ ἑξαίφνης γινομένων τοὺς προστυχόντας ἕκαστοι μάρ-
 τυρας ποιοῦμεθα. καὶ ἐπὶ μὲν ταῖς μαρτυρίαις αὐταῖς τοῖς
 παραγενομένοις αὐτοῖς, ὁποῖοί τινες ἀν' ὧσι, τούτοις μάρτυσι 26
 ἢ χρῆσθαι ἀναγκαῖόν ἐστὶν ἡμῖν· παρὰ δὲ τῶν ἀσθενούντων
 ἢ τῶν ἀποδημεῖν μελλόντων ὅταν τις ἐκμαρτυρίαν ποιῆται,
 τοὺς ἐπιεικεστάτους τῶν πολιτῶν καὶ τοὺς ἡμῖν γνωριμω-
 τάτους ἕκαστος ἡμῶν παρακαλεῖ μάλιστα, καὶ οὐδὲ μεθ'
 ἐνὸς οὐδὲ μετὰ δυοῖν, ἀλλ' ὡς ἀν' μετὰ πλείστων δυνάμεθα
 τὰς ἐκμαρτυρίας πάντες ποιοῦμεθα, ἵνα τῷ τε ¹ ἐκμαρτυ-
 ρήσαντι μὴ ἐξείη ὕστερον ἐξάρων γενέσθαι τὴν μαρτυρίαν,
 10 ἡμεῖς τε πολλοῖς καὶ καλοῖς κάγαθοῖς ταῦτά μαρτυροῦσι 27
 πιστεύοιτε μᾶλλον. Ξενοκλῆς τοίνυν ² Βῆσαζε μὲν ἰὼν
 εἰς τὸ ἐργαστήριον τὸ ἡμέτερον εἰς τὰ ἔργα, οὐχ ἠγήσατο 28

¹ μαρτυρήσαντι

² Θήβαζε.

Μαρτυρίας αὐταῖς, τοῖς παραγενομένοις αὐτοῖς, ὁποῖοι] Sic exaratum et interstinctum circumferant hunc locum libri vulgares. Mihi vero sedes pronominum permutandæ videntur, ut locus sic procedat: μαρτυρίαις, αὐτοῖς τοῖς παραγενομένοις αὐταῖς, scil. ταῖς ἀδύλοις πράξεσι. factis quæ nemo eventura prævidere potuit. καὶ ταῖς ἐξαίφνης γεγενημέναις. et subitis. Pro αὐταῖς dant Schedæ Brulart. ταύταις, sed male. IDEM.

ἡμῖν] Malim ὑμῖν. vobis, judices, notissimis atque probatissimis. vulgata tamen quoque sententiam dat haud alienam, neque contemnendam. qui nobis maxime sint familiares. IDEM.

Ἐκμαρτυρίαν ποιῆται] Locus a multis citatus, sed a paucis quod sciam intellectus; sane nec a S. Petito nec ab ejus umbra Salmasio. Ibi igitur ait Isæus testes a nobis adhiberi, homines notissimos et fidei atque amicitie expertæ, si liberum ante nobis est; si quid autem subito nec ante provisum contingit, eos adhibere nos quos possumus, quique se nobis exhibent. At, inquit, si testimonium sit ab iis petendum, qui valetudine sint infirma aut peregre profecturi, probissimos quosque et nobis probatissimos adhibere solemus, ne is, cujus testimonium allegatur, possit ea quæ dixit abnegare. Οἱ ἀσθενούντες et οἱ ἀποδημεῖν μελλόντες sunt, quos lex appellat ἀδυνάτους et ὑπερρῆους. His doobus casibus licebat ἀκοὴν μαρτυρεῖν, nempe μαρτυρεῖν ἀκοὴν τοῦ τεθνεῶτος, ἐκμαρτυρεῖν ἀκοὴν τοῦ ἀδυνάτου καὶ ὑπερρῆου. In Anim. ad Jus A. et R. l. vi. c. 11. §. 7. HERALDUS.

pavit Isæus pro ἐκμαρτυρήσαντι et ἐκμαρτυρίαν. Non decet nos in usu horum vocabulorum niuis severos et acerbos esse. REISK.

Ταῦτά] Sic dedi de meo, pro vulgari ταῦτα, quam pari modo correctam in schedis Brnl. postmodum reperi. fidem judices testimonio habent hoc promptiorem, quo plures testes idem, ταῦτά, confirmant uno velut ore. IDEM.

Εἰς τὸ ἐργαστήριον τὸ ἡμέτερον, εἰς τὰ ἔργα] Occurrunt h. l. dubia quædam non facile expedienda. 1. utrum ista vocabula εἰς τὸ ἐργαστήριον τὸ ἡμέτερον idem dicant, atque εἰς τὰ ἔργα. quod si est, amputandum erit alterutrum, et forte prius, ut scholium posterioris. 2. quid significet ἐργαστήριον. num prædium rusticum, an tabernam metallicam. 3. si diversa sunt τὸ ἐργαστήριον et τὰ ἔργα, qui differant. 4. denique, quid negotii, aut peculii Atheniensibus in agro Thebano fuerit. ἐργαστήριον et ἔργα si differunt, erit illud locus, ubi seu ager colitur, seu metalla fodiantur, et hoc, ἔργα puta, erunt sive operæ, homines operantes, sive opera eorum manibus elaborata. Sententia dictionis εἰς τὰ ἔργα tum erit, ad spectandum operas, et quid elaborarint. Atqui neque ἐργαστήριον pro prædio rustico usurpatum, sed possit potius pro taberna metallica usurpatum esse, ubi metalla humo egesta excoquantur, cadantur. Schmelzhütte, Hammerwerk [a smeltinghouse, forge]. neque erat ager Thebanus metallorum ferax, neque Thebani Atheniensibus amici sed infestissimi erant, ut haud videantur passori fuisse Atheniensis peculii quicquam in Thebano agro possidere, sive villa esset sive officina

Μαρτυρήσαντι et μαρτυρίαν] Hic usur-

δεῖν τοῖς ἀπὸ ¹ τοῦ αὐτομάτου ἐκεῖ ² ἐντυχοῦσι μάρτυσι
 χρῆσθαι περὶ τῆς ἐξαγωγῆς, ἀλλ' ἦκεν ἔχων ἔνθεν Διόφαν-
 τον τὸν Σφήττιον μεθ' ἑαυτοῦ, ὃς ἔλεγε τὴν δίκην ὑπὲρ
 29 τούτου, καὶ Δωρόθεον τὸν Ἐλευσίνιον καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐ-
 τοῦ Φιλοχάρη καὶ ἄλλους πολλοὺς μάρτυρας, παρακεκλη-
 κῶς ἐνθένδε σταδίους εὐθὺς τριακοσίους ἐκεῖσε· περὶ δὲ τῆς 15
 ἐγγύης τῆς τῆδης τῶν παιδῶν τῶν ἑαυτοῦ ἐν τῷ ἄστει
 ἐκμαρτυρίαν — ὡς φησι — ποιούμενος, τῶν μὲν οἰκείων

¹ ταῦτομάτου

² τυχοῦσι

metallica. Ego equidem hoc e loco me non expedio. Cæterum colligit a minori ad majus, ad hunc modum: Ad rem innotam testandam, qui testes quam plurimos anxie conquisivit in eaque sollicitudinem atque diligentiam quam maximam demonstravit, eum credibile non est eorum et segnem in re gerenda summi momenti fuisse. Sed idem Xenocles, qui ita navum et circumspæctum in operum et operarum inspectione se gessit, in quaerendo testimonio, e ejus auctoritate status civilis et fortunæ omnes liberorum suorum aptæ essent, tumultuarie et perfunctorie est versatus. Unde suspicio, non illa probabilis modo, sed vel certissima quoque existit, illud testimonium commentitium esse. IDEM.

Περὶ τῆς ἐξαγωγῆς] *Εἰσαγωγῆς* adscript Scaliger, quo hilum non proficimus. Nihilò dilucidius subjecit, quam quod in vulgata est, et vereor, ne deterius quoque subjecerit. *ἔξαγωγὴν* in foro novi usurpatum, minus *εἰσαγωγὴν*. Videtur hæc causa fuisse. Mancipia Xenocles in illud prædium seu in illam officinam iminiserat, ut qui contenderet Pyrrhi heres nomine uxoris suæ esse. Actor, qui negaret Xenoclem heredem Pyrrhi, sed se contenderet esse, mancipia Xenoclis inde vi manuque deduxerat. Hæc est *ἔξαγωγή*. Hujus volentia contra se usurpatæ testes adduxerat Xenocles. Aut si mavis *ἔξαγωγὴν* accipere de exportatione seu annonarum seu metallorum, adduxerat Xenocles secum Athenis Thebas testes, testaturos ab actore exportatas fuisse seu annonas e prædio seu metalla ex officina, quæ non ipsius, actoris, sed sua, Xenoclis, esset. IDEM.

**ἦκεν*] Thebas puta. IDEM.

**ἔνθεν*] *hinc*, Athenis nempe. IDEM.

**ἔλεγε*] Taylor *ἔλαχε* suadebat. Ego vero vulgatam tuebor. Diophantus Nicodemus advocatus fuerat, ejusque causam oratione defenderat. IDEM.

τὴν δίκην] Sed quamnam? illamne *περὶ τῆς ἐξαγωγῆς*, de mancipiorum Xenoclis

ex agro, qui Pyrrhi quondam fuisset, deductione, an hanc *περὶ τοῦ κλήρου*, qua contendebat Xenocles uxorem suam Pyrrhi filiam legitimam eoque heredem honorum ejus esse. Si prius est, tum illa de servorum dejectione actio accessio quædam fuit causæ primariæ de hereditate Pyrrhi. IDEM.

Εὐθύς] Bene si habet, quod aio, significat *planissime*, vel, ut vulgo usurpant *plene, rotunde, exacte, præcise. volle 300 stadia [full 300 stadia]*. IDEM.

Ἐγγύης] Id est, *ἐγγυήσεως*, circa desponsionem ejus familiæ, vel circa ritum illum, quo legitimi matrimonii ergo desponsa fuit futuro marito illa mulier, quæ liberorum suorum avia est, seu uxoris suæ mater. IDEM.

Ἐν τῷ ἄστει] Absurditatis demonstrandæ ergo hoc addit. Præsentem in urbe adducimus ipsos ad iudices, ut coram ipsis ore suo testentur. *ἐκμαρτυρίας* autem exhibemus pæne eodem modo ab orbe absentium, rarius eorum, qui, cum sint in urbe, tamen aut ægri decumbant, ut surgere nequeant, aut in procinctu sint itinervis longinqui, dilationem haud ferentis. Atqui Pyretides, ejus exhibitum fuerat testimonium, sed illud subjectum, neque ab urbe abfuerat neque ægrotaverat neque se ad professionem comparaverat. Cur igitur ejus extestimonium proferebant? Rursus, extestimonium si esset exhibendum, necesse erat, ut ejus consignationi testes interessent, et quam plurimi, et viri spectatæ fidei et imprimis familiares atque necessarii, qui iudicibus auctores essent, cum extestimonium conscriberetur in gratiam exhibentis, se interfuisse; et illum, cujus nomine illud extestimonium perhiberetur, illa revera scripsisse aut scribenda jussisse, quæ in illo extestimonio scripta essent; ne qua fraus interveniret in ejusmodi causis, in quibus absque illa præcautione facillimum cuique fuisset quicquid vellet comminisci et subjicere. sed horum nihil fecerat Xenocles. IDEM.

οὐδένα τῶν ἑαυτοῦ παρακεκληκῶς φαίνεται, Διονύσιον δὲ Ἐρχιέα καὶ Ἀριστόλοχον τὸν Αἰθαλίδην. μετὰ δυοῖν τούτοιον ἐν τῷ ἄστει ¹ αὐτοῦ τὴν ἐκμαρτυρίαν ποιήσασθαι φασὶν οὗτοι. τοιαῦτα μὲν τὰ τούτων· οἷς οὐδ' ἂν περὶ ὄτουοῦν
 20 πιστεύσειεν ἄλλου οὐδεῖς. ἴσως γὰρ ἦν ἡ Δία πάρεργον καὶ φαῦλον, περὶ οὗ τὴν ἐκμαρτυρίαν παρὰ τοῦ Πυρετίδου φασὶ ποιήσασθαι οὗτοι, ὥστε οὐδὲν θαυμαστόν ὀλιγορηθῆναι ἦν τὸ πρᾶγμα, καὶ πῶς; ὧ γέ περὶ αὐτοῦ τούτου ὁ ἀγὼν ³¹ ἦν ὁ τῶν ψευδομαρτυριῶν, ὃν Ξενοκλῆς ἔφευγεν, ἢ ἐξ ἑταίρας ἢ ἐξ ἐγγυητῆς τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα εἶναι. εἶτα ἐπὶ ταύτην ἂν τὴν μαρτυρίαν, εἰ ἦν ἀληθῆς, οὐκ ἂν ἄπαντας τοὺς οἰ-
 25 κείους τοὺς ἑαυτοῦ παρακαλεῖν ἐκεῖνος ἤξιώσει; ναὶ μὰ Δία, ὡς ἔγωγε ὤμην, εἴ γε ἦν ἀληθῆς τὸ πρᾶγμα. οὐ τοίνυν φαίνεται, ἀλλ' ὁ μὲν Ξενοκλῆς πρὸς τοὺς ἐπιτυχόντας δύο ἐκμαρτυρησάμενος τὴν μαρτυρίαν ² ταύτην, Νικόδημος δὲ οὗτος ἓνα μόνον μάρτυρα παρακαλέσας μετ' ἑαυτοῦ τῷ τὸν τριτάλαντον οἶκον κεκτημένῳ ἐγγυῆσαι φησὶ τὴν ἀδελφῆν. καὶ οὗτος μὲν τὸν Πυρετίδην μόνον, οὐχ ὁμολογοῦντα,
 30 προσεποιήσατο μετ' αὐτοῦ παραγενέσθαι· ὑπὸ δὲ τοῦ ἐγ- ³² γυῆσασθαι μέλλοντος τὴν τοιαύτην Λυσιμένης καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, Χαίρων καὶ Πυλάδης, φασὶ παρακληθέντες ³ τῇ ἐγγυῇ παραγενέσθαι, καὶ ταῦτα θεῖοι ὄντες τῷ ἐγγυωμένῳ. ὑμέτερον οὖν ἔργον σκέψασθαι νῦν, εἰ δοκεῖ πιστὸν εἶναι τὸ

¹ αὐτὸν

² ταύτην ἦν

³ τῇ om.

Μετὰ δυοῖν τούτοιον] Post duos addi velim γὰρ. IDEM.

Αὐτὸν] Sic dedi pro vulgari αὐτοῦ. In schedis Brul. sic annotatum ad h. l. reperi: ἴσ. αὐτῶ. imo αὐτόν. unde veniatur in suspicionem, non anias, sed duorum plurimumve esse conjecturas, in schedis illis relatas, quas Brulartianas usurpare soleo. IDEM.

Ὀλιγορηθῆναι ἦν] Schedæ Brul. delent ἦν. Ego nil causæ video, cur id fiat. Solummodo transpositum est. Si quid mutandum sit, quod nego esse, commodius atique sit ita legi: θαυμαστόν ἦν, ὀλιγορηθῆναι τὸ πρᾶγμα. IDEM.

Καὶ πῶς ὥστε περὶ] Π. καὶ πῶς; ὅτε περὶ. H. STEPHAN.

Φαίνεται] Scil. τοὺς οἰκείους παρακεκληκῶς, aut τοῦτο πεποιτικῶς. REISK.

Ἐκμαρτυρησάμενος τ. μ.] Sententia est: non multos, non necessarios, non fami-

liares, non claros viros, sed ignotos et obscuros et fortuito sibi oblatos, eosque non multos, sed duos solummodo, secum adduxit, ut ait, ad Pyretidem, cum ad illum adiret, testimonium literis consignatum ab eo exacturus. IDEM.

Ἦν] Videtur amputandum, ut perperam e sine vocabuli proximi ταύτην iteratum. Pendet ille nominativus ἐκμαρτυρησάμενος e. v. φαίνεται. IDEM.

Μόνον οὐχ ὁμολογοῦντα] Ne duo ista vocabula μόνον et οὐχ ab incauto lectore in unum longe notissimum μονοουχ tantum non contraherentur, eoque loci sententia perturbaretur, ideo commate interponendo ea dispescui. solum, et non confitentem. Non solum ait Nicodemus Pyretidem unum solum, non plures, a se ad hunc actum invitatum esse eique interfuisse, sed etiam Pyretides negat unquam id factum esse. IDEM.

πραῖγμα. ἐγὼ μὲν γὰρ νομίζω, ἐκ τῶν εἰκότων σκοπούμενος, πολὺ ἂν μάλλον τὸν Πύρρον πάντας ἂν τοὺς οἰκείους βούλεσθαι λεληθέναι, εἴ τι παρεσκευάζετο ὁμολογεῖν ἢ πράττειν 35 ἀνάξιον τῶν αὐτοῦ, ἢ παρακαλέσαι μάρτυρας τοὺς θεοὺς τοὺς ἑαυτοῦ ἐπὶ ἀμάρτημα τηλικούτου.

δ'. Ἐτι δὲ καὶ περὶ ἐκείνου θαυμάζω, εἰ μηδεμίαν προῖκα μὴδ' ὁ διδούς μὴδ' ὁ λαμβάνων διωμολογήσαντο ἔξειν ἐπὶ τῇ γυναικί. τοῦτο μὲν γὰρ εἴ τινα ἐδίδου, εἰκὸς ἦν καὶ τὴν δοθεῖσαν ὑπὸ τῶν παραγενέσθαι φασκόντων μαρτυρεῖσθαι· τοῦτο δ' εἰ δι' ἐπιθυμίαν τὴν ἐγγύην ὁ θεὸς ἡμῶν ἐποιεῖτο τῆς τοιαύτης γυναικὸς, δῆλον ὅτι καὶ ἀργύριον 40 πολλῶ μάλλον ὁ ἐγγυῶν διωμολογήσατο ἔχειν αὐτὸν ἐπὶ τῇ γυναικί, ἵνα μὴ ἐπ' ἐκείνῳ γένοιτο ῥαδίως ἀπαλλάττεσθαι, ὅποτε βούλοιο, τῆς γυναικὸς καὶ μάρτυράς γε πολλῶ πλείους τὸν ἐγγυῶντα παρακαλεῖν ἢ τὸν ἐγγυώμενον τὴν τοιαύτην. οὐδεὶς γὰρ ὑμῶν ἀγνοεῖ, ὅτι ὀλίγα διαμένειν εἴωθε 34 τοιούτων. ὁ μὲν τοίνυν ἐγγυῆσαι φάσκων μετὰ ἐνὸς μάρτυρος καὶ ἀνευ ὁμολογίας προικὸς εἰς τὸν τριτάλαντον 41. 1 οἶκον ἐγγυῆσαι φησὶ τὴν ἀδελφὴν· οἱ δὲ θεοὶ τῶ ἀδελφιδῶ

ἰ ὁ λόγος οὐ διαμένειν

Ἐγγύην] Post ἐγγύην videtur ἀπεικονεῖσθαι. IDEM.

Δηλονότι - - - μάλλον ἢ ὁ] Π. δῆλον ὅτι - - - μάλλον ὁ. H. STEPHAN. Et schedæ Brulart. Aut alias ἢ cum τι erit mutandum. In πολλῶ μάλλον subauditur, quam si dotem ingentem accepisset Pyrrhus, aut Nicodemus dedisset. Aut si ἢ servamus, leg. erit: μάλλον ὁ ἐγγυῶν, ἢ ὁ ἐγγυώμενος, διωμολογήσατο. multo magis despondens mulierem, quam is, cui ea desponderetur, operam dedisset, ut adipisceretur confessionem sponsi de data et accepta dote. REISK.

Αὐτὸν] Pyrrhum puto. Qui dotem accepit ea conditione, ut eam mulierem, cujus illa dos est, pro uxore legitima et matrefamilias habeat, convenienter tractet, omnibusque juribus matrisfamilias uti frui patiat, is ἔχειν προῖκα ἐπὶ γυναικὶ dicitur. IDEM.

Πλείους ἢ τὸν] Rursus delent ἢ schedæ Brulart. me et hoc probante. IDEM.

Παρακαλεῖν] Π. παρακαλεῖν ἔδει. Ἡ παρεκάλεσεν. H. STEPHAN. Ego neutro arbitror opus esse, cum δῆλον a communi possit tacite repeti. Foret tamen utique planior locus, si sic legeretur: πολλῶ

πλείους εἰκὸς ἦν τὸν ἐγγυῶντα παρακαλεῖν. REISK.

Ἄ ὁ λόγος] Schedæ Brul. subjiciunt ὁ γάμος. Ego malim ὁ τρέπος. mores talium, sive amantium qui meretricis matrimonio duxerint, sive mulierum quæ ex quaestua meretricio factæ fuerint honestæ matronæ. Neutrius partis mores manent iidem post contractum conjugium, atque fuerunt ante nuptias. Et maritorum refrigerescit amor, resipiscunt, redeunt ad se velut e crapula, mentem sanam recuperant, et intelligere incipiunt, quantum ipsi sibi maculam imposuerint, quam securim cruri suo impeggerint; et rursus ejusmodi mulieres desinant viris blandiri, imperiosæ, contumaces fiunt et protravæ, ut securæ jurium suorum. Ejusmodi impudicæ mulieres quos adolescentes exquisitis lenociniis irretissent, eos, nodo conjugali constrictos ubi tenent, indignis modis accipiunt, odio, importunitate, contemptu, imposturis, injuriis omnis generis excruciant. Aut alias λόγος, si bene habet, accipi debet h. l. pro διάνοια, λογισμὸς, et τρέπος. mens antiqua ipsis non manet. vel λόγος est valor, pretium, dignitas, existimatio. IDEM.

ἄπροικον τὴν τοιαύτην ἐγγυωμένω μεμαρτυρήκασι παραγενέσθαι.

έ. Καὶ οἱ αὐτοὶ θεῖοι οὗτοι ἐν τῇ δεκάτῃ τῆς θυγατρὸς ἀποφανθείσης εἶναι ὑπὸ τοῦ ἀδελφιδοῦ κληθέντες μεμαρτυρήκασι παραγενέσθαι. ἐφ' ᾧ δὴ καὶ δεινῶς ἀγανακτῶ, ὅτι ὁ μὲν ἀνὴρ λαγχάνων ὑπὲρ τῆς γυναικὸς τῆς αὐτοῦ τοῦ κλήρου τοῦ πατρῷου Φίλην ὄνομα εἶναι ἐγράψατο τῇ γυναικί, οἱ δὲ τοῦ Πύρρου θεῖοι ἐν τῇ δεκάτῃ φάσκοντες παραγενέσθαι τὸ τῆς τῆθης ὄνομα Κλειταρέτην τὸν πατέρα ἐμαρτύρησαν θέσθαι αὐτῇ. θαυμάζω οὖν εἰ ὁ ἀνὴρ ὁ συνοικῶν πλείω ἢ οἰκτῶ ἔτη ἤδη μὴ ἤδει τοῦνομα τῆς ἑαυτοῦ γυναικός. εἶτα οὐδὲ παρὰ τῶν αὐτοῦ μαρτύρων πρότερον ἐδυνήθη πυθέσθαι, οὐδ' ἡ μήτηρ τῆς γυναικὸς τὸ τῆς θυγατρὸς ὄνομα τῆς αὐτῆς ἐν χρόνῳ τοσούτῳ ἔφρασεν αὐτῷ, οὐδ' ὁ θεῖος αὐτὸς Νικόδημος, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ τῆς τῆθης ὀνόματος — εἴ τις ἤδει τοῦτ' ὑπὸ τοῦ πατρὸς κείμενον ταύτη — Φίλην ὁ ἀνὴρ ὄνομα ἐπεγράψατο εἶναι αὐτῇ, καὶ ταῦτα λαγχάνων αὐτῇ τοῦ κλήρου τοῦ πατρῷου. τίνας ἔνεκα; ἢ ἵνα καὶ τοῦ τῆς τῆθης ὀνόματος τοῦ ὑπὸ τοῦ πατρὸς τεθέντος ἀκληρον ὁ ἀνὴρ καταστήσειεν εἶναι τὴν αὐτοῦ γυναικῆ; ἄρά γε οὐχὶ δῆλον, ὧ ἄνδρες, ὅτι ἅ παλαι οὗτοι μαρτυροῦσι γενέσθαι, πολλῶ πλείον τῆς λήξεως τοῦ κλήρου σύγκειται αὐτοῖς; οὐ γὰρ ἂν ποτε οἱ μὲν εἰς τὴν δεκάτην — ὡς φασι — κληθέντες τῆς τοῦ Πύρρου θυγατρὸς, ἀδελ-

¹ αὐτῶν

² κείμενον) ταύτην

Εἶναι] In codice Tophanis expunctum fuisse testatur Taylor in schedis. Sed bene habet, servarique debet. τῆς θυγατρὸς ἀποφανθείσης εἶναι. idem est, atque si planius et incomptius dixisset: τῆς κόρης, περὶ ἧς ἀπεφάνετο, ὅτι Πύρρου θυγάτηρ ἐστί. IDEM.

Δὲ] Malim δὲ. IDEM.

Ἀνὴρ] Maritus mulieris, hereditate, velut paterna, mecum contententis. IDEM.

Τοῦ πατρῷου] Hereditatis, quam uxor sua a patre suo pretensio, Pyrrho, contenderet ad se devolutam. IDEM.

Τῆθης] Aviae paternae, matris puta Pyrrhi. IDEM.

Αὐτῶν] Malim αὐτοῦ. suis testibus. IDEM.

Αὐτὸς] Malim αὐτῆς. avunculus ejus, mulieris puta, quae se Pyrrhi filiam ferret. IDEM.

Κείμενον] Id est, ἐπιτεθειμένον, impositum. Pro proximo ταύτην malim αὐτῇ legi, et sic distingui κείμενον αὐτῇ) φίλην ὁ ἀνὴρ. Nam alias constructio erit admodum impedita. IDEM.

Ἐπεγράψατο] Paulo ante usurpaverat simplex ἐγράψατο, quod etiam melius videtur convenire, aut etiam ἀπεργ. IDEM.

Αὐτῇ] Id est, ὑπὲρ αὐτῆς, ut modo dixerat pro uxore, loco et nomine et ad commodum ejus. IDEM.

Πολλῶ πλείον] Secundum vocabulum, πλείον puta, hoc nil pertinet, sed ad p. 66. ult. deducendum est, ut ibi demonstrabo, eique sufficiendum ὕστερον. ut sit πολλῶ [scil. χρόνῳ] ὕστερον τῆς λήξεως. multo tempore post susceptam demum hujus causae actionem ab his excogitata et inter se comparata esse. IDEM.

φιδῆς δὲ τούτου, ἐξ ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ἥτις ἦν ποτὲ, ἀκρι-
 βῶς εἰς τὸ δικαστήριον ἤκου μεμνημένοι ὅτι Κλειταρέτην ὁ
 πατὴρ ἐν τῇ δεκάτῃ ὠνόμασεν· οἱ δ' οἰκειότατοι τῶν ἀπάν- 20
 των, ὁ πατὴρ καὶ ὁ θεῖος καὶ ἡ μήτηρ οὐκ ἂν ἤδει τὸ
 ὄνομα τῆς θυγατρὸς — ὡς φησι — τῆς αὐτοῦ. πολὺ γε
 μάλιστ' ἂν, εἰ ἦν ἀληθὲς τὸ πρᾶγμα. ἀλλὰ περὶ μὲν τού-
 37 των καὶ ὕστερον ἐγχαρῆσει εἰπεῖν.

ς'. Περὶ δὲ τῆς τούτου μαρτυρίας οὐ χαλεπὸν καὶ ἐξ
 αὐτῶν τῶν νόμων ἐστὶ γινῶναι ὅτι φαίνεται περιφανῶς τὰ
 ψευδῆ μεμαρτυρηκῶς οὗτος. ὅπου γὰρ, εἰάν τις τι ἀτίμη-
 38 τον δῶ ἔνεκα τοῦ γάμου, εἰάν ἀπολίπη ἢ γυνὴ τὸν ἄνδρα ἢ 25
 εἰάν ὁ ἄνθρωπος ἐκπέμψῃ τὴν γυναῖκα, οὐκ ἔξεστι πράξασθαι
 τῷ δόντι ὁ μὴ ¹ ἐν προικῇ τιμήσας ἔδωκεν, ἢ πῶς, ὅστις γέ
 φησιν ἄνευ ὁμολογίας προικὸς τὴν ἀδελφὴν ἐγγυῆσαι, περι-
 φανῶς ἀναίσχυντος ὧν ἐλέγχεται. τί γὰρ ἔμελλεν ² ὄφελος

¹ ἐν om.

² ὄφελος om.

οὐκ ἂν ἤδει — τῆς αὐτοῦ] Verba hæc, si
 sic, ut prostant, servabimus atque tuebi-
 mur, redibunt ad solum patrem. Malim
 tamen ἤδεσαν — τῆς αὐτῶν. ut una ad ma-
 trem quoque referatur, quo oratio cum
 planior tum etiam fortior atque gravior
 fiet. IDEM.

Πολὺ γε μάλιστ' ἂν] Subaudi ἤδεσαν ὅ-
 τοι τοῦνομα τῆς ἑαυτῶν θυγατρὸς. IDEM.

Μαρτυρία:] Testimonium illud signifi-
 catur, quo Nicodemus affirmaverat, soro-
 rem suam Pyrrho fuisse rite desponsam,
 ab eoque in loco legitimæ matrisfamilias
 habitam. IDEM.

Ἀτίμητον δῶ] Si quis alicui, mulierem
 quandam donum suam matrimonii ergo
 ducenti, donum aliquod det gratuitum
 [hoc enim est τὸ ἀτίμητον], non in dotis
 loco habendum, et cui æquivalentem ali-
 quam portionem bonorum mariti in tabulis
 desponsalibus haud euret mulieri oppi-
 gneratam quasi scribi [hoc enim est τιμᾶ-
 σθαι], ejusmodi donum dicitur non *asti-*
matum, aut non *compensatum*. Colligit
 sic: Si quis hoc modo datum quid per
 leges repetere non potest (et non posse
 constat), multo minus dotem repetere
 poterit eam, quæ in tabulis contractus
 matrimonialis expressis verbis stipulata
 non fuerit, ut a despondente data, et a
 desponso accepta. Quod si ergo revera
 Pyrrho desponsa fuisset Nicodemi soror,
 constat, operam daturum fuisse Nicode-
 mum, etiamsi dotem sorori nullam addi-
 disse, ut tamen in tabulis sponsalibus

mentio dotis tanquam datae fieret. Atqui
 negat Nicodemus, neque dotem datam,
 neque tabulas ejusmodi scriptas esse, in
 quibus mulieri de reddenda dote caveretur.
 Ergo probabile, quid? quod plus
 quam probabile, et prorsus necessarium
 est, Pyrrho nunquam desponsam fuisse
 Nicodemi sororem, neque in manus ei
 convenisse. Fieri enim nequit, ut Nico-
 demus in re tam gravi, unde aut detri-
 menta aut commoda ingentia ad se redi-
 rent, tanta secordia uteretur. IDEM. Cf.
 Petit. in Legg. Att. l. vi. tit. ii. §. 7.

Ἀναίσχυντος] Est enim impudentiæ,
 rebus ipsis et factis prodere, tametsi
 verbis dissimules, te credere, iudicibus
 tantam inesse tarditatem atque cæcitatem
 mentis, ut aienti solummodo, neque com-
 probanti, facile credant ea, quæ nullus
 alius sanæ mentis homo credat. REISK.

Ἐμελλεν] Π. ἔμελεν. H. STEPHAN.
 Quod vitium loci magis indicat, quam
 sanat. Recte utique habet ἔμελλεν, verum
 addendum ei est πλέον, quod e p. 65. an-
 tep. tollendum, et hac deducendum esse,
 jam ibi admonui. quid enim profuisset ipsi
 sponsionem nuptialem curare faciendam?
 si commisisset, ἦν in ejus, cui despon-
 disse sororem, potestate atque arbitrio
 esset, uxorem quodocunque vellet domo
 rursus expellere; quod fuisset futurum,
 si nil curasset de dote sibi caveri. Erit
 itaque locus hic ita leg. τί γὰρ ἔμελλεν
 αὐτῷ πλέον εἶναι. REISK.

εἶναι αὐτῷ τῆς ἐγγύης, εἰ ἐπὶ τῷ ἐγγυησαμένῳ ἐκπέμψαι 39
 ὁπότε βούλοιο τὴν γυναῖκα ¹ ἦν; ἦν δ' ἂν ἐπ' ἐκείνῳ, ὡς
 ἄνδρες, δῆλον ὅτι, εἰ μηδεμίαν προῖκα διωμολογήσατο ἔξειν
 30 ἐπ' αὐτῇ. εἴτ' ἐπὶ τούτοις ἂν Νικόδημος ² ἐνεγγύησε τῷ ἡμε-
 τέρῳ θεῖῳ τὴν ἀδελφὴν; καὶ ταῦτα εἰδὼς τὸν ἅπαντα χρό-
 νον ἄτοκον οὔσαν αὐτὴν, καὶ τῆς ὁμολογηθείσης προικὸς ἐκ 40
 τῶν νόμων γινομένης εἰς αὐτὸν, εἴ τι ἔπαθεν ἢ γυνὴ πρὶν
 γενέσθαι παῖδας αὐτῇ; ἄρ' οὖν δοκεῖ τῷ ὑμῶν ὀλιγώρως
 οὕτως ἔχειν χρημάτων Νικόδημος, ὥστε παραλιπεῖν ἂν τι
 τῶν τοιούτων; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐ νομίζω. εἶτα παρὰ τούτου ὁ
 35 ἡμέτερος θεῖος ἠξίωσεν ἂν ἐγγυήσασθαι τὴν ἀδελφὴν, ὃς
 αὐτὸς ξενίας φεύγων ὑφ' ἐνὸς τῶν φρατέρων, ὧν φησὶν αὐτοῦ
 εἶναι, παρὰ τέτταρας ψήφους μετέσχε τῆς πόλεως; καὶ
 ὡς ἀληθῆ λέγω, ἀναγίνωσκε τὴν μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

οὗτος τοίνυν τῷ ἡμετέρῳ θεῖῳ ἄπροικον τὴν ἀδελφὴν τὴν
 ἑαυτοῦ μεμαρτύρηκεν ἐγγυῆσαι, καὶ ταῦτα τῆς προικὸς εἰς 41
 αὐτὸν γινομένης, εἴ τι ἔπαθεν ἢ γυνὴ πρὶν γενέσθαι παῖδας
 40 αὐτῇ. λάβε δὴ καὶ ἀνάγνωθι τοὺς νόμους τουσδὲ αὐταῖς.

ΝΟΜΟΙ.

δοκεῖ ἂν ὑμῖν οὕτως ὀλιγώρως ἔχειν χρημάτων Νικόδημος,

¹ ἦν om.

² ἐνεγγύησε

Εἰ ἐπὶ τῷ ἐγγυησαμένῳ] Π. εἰ εἴη ἐπὶ τῷ ἐγγ. H. STEPHAN. Scaliger addi vult ἦν post ἐγγυησαμένῳ. Rectius utique addetur ἦν, quam εἴη, sive post dativum hunc, ut voluit Scaliger, addatur, sive post γυναῖκα, quod ideo mihi habetur probabilius, quia facile fieri potuit, ut ἦν cum eodem vocabulo concurreret in calce periodi prioris, et capite insequentis, a supino librario semel prætervideretur. REISK.

Τὸν ἅπαντα χρόνον ἄτοκον οὔσαν] Qui Nicodemus sciret, sororem suam sterilem esse. Poterat autem hoc nosse. Nam quæ mulier e congressibus cum tot viris, quibus consuevisset, tamen gravida facta non abisset, credibile non erat, ut ea e Pyrrho pareret. Ergo sine prole decessura videbatur esse. Quod si fieret ante Pyrrhi decessum, verendum Nicodemo erat, ne sibi perisset quicquid dotis nomine sorori addidisset, nisi curaret, ut in tabulis contractus conjugalis expressis

verbis de dote sibi reddenda caveretur. IDEM.

Εἰς αὐτὸν] et dote illi obtingente, Nicodemo puta, et ad eundem redeunte, qui dotem dedisset, non autem penes maritum manente, si mulier ante maritum sine prole vivis excederet. IDEM. Ratio est, quia lege cavetur, ne qua femina testamento det leget πέρα μεδῖμου κριθῶν. In Legg. Att. l. vi. tit. ii. §. 5. PETIT.

ὧν φησὶν αὐτοῦ εἶναι] Id est, οὗς ἑαυτοῦ φράτορας εἶναι φησὶν. Ita marte meo dedi, pro ὧν φ — quod est in vulgatis. Fuit aliquando cum suspicarer, si ὧν e vulgatis servaretur, addendum esse ἐχθρὸν sive post ὧν, sive post φησὶν, sive post αὐτοῦ. Sed prætuli alteram rationem, pro ὧν sufficientem ὧν, præsertim cum Taylor testaretur, ὧν se in Tophanis quoque libro reperisse correctum. REISK.

Νόμοι] Caput illud juris Attici designatur, quo cautum fuit, ut, uxore improle

ὥστε, εἰ ἦν ἀληθὲς τὸ πρᾶγμα, οὐκ ἂν σφόδρα διακριβώ-
 σασθαι περὶ τῶν ἑαυτῶ συμφερόντων; ναὶ μὰ Δία, ὡς
 ἔγωγ' οἶμαι, ἐπεὶ καὶ οἱ ἐπὶ παλλακίδι διδόντες¹ τὰς ἑαυ-
 τῶν πάντες πρότερον διαμολογοῦνται περὶ τῶν δοθησομένων
 ταῖς παλλακαῖς· Νικόδημος δὲ ἐγγυᾶν μέλλων — φησὶ —
 42 τὴν ἀδελφὴν τὴν αὐτοῦ μόνον τὸ κατὰ τοὺς νόμους ἐγγυῆσαι 42. 1
 διεπράξατο; ὃς ἐπ' ὀλίγῳ ἀργυρίῳ, οὗ ἐπιθυμῶν λέγει
 πρὸς ὑμᾶς, σφόδρα βούλεται πονηρὸς εἶναι.

Ζ'. Περὶ μὲν οὖν τῆς τούτων πονηρίας καὶ σιωπῶντος ἐμοῦ
 πολλοὶ γινώσκουσιν ὑμῶν, ² ὥστ' οὐκ ἀπορῶ γε μαρτύρων,
 ὅταν τι λέγω περὶ αὐτοῦ· βούλομαι δὲ πρῶτον ἐκ τῶν τοιῶν-
 δε ἐξελέγξαι τοῦτον ἀναισχυντότατον τῇ μαρτυρίᾳ ὄντα 5
 ταύτη. φέρε ³ γὰρ, ᾧ Νικόδημε, εἰ ἦσθα ⁴ ἐγγεγυηκῶς τῷ
 Πύρρῳ τὴν ἀδελφὴν καὶ εἰ ἦδεις ἐξ αὐτῆς θυγατέρα γνησίαν
 καταλειπομένην, πῶς ἐπέτρεψας τῷ ἡμετέρῳ ἀδελφῷ ἐπι-
 δικάσασθαι τοῦ κλήρου ἀνευ τῆς γνησίας θυγατρὸς, ἣν φῆς
 τῷ ἡμετέρῳ θείῳ καταλειφθῆναι; ἢ οὐκ ἦδεις ἐν τῇ ἐπιδι-
 κασίᾳ τοῦ κλήρου νόθην καθισταμένην τὴν ἀδελφιδῆν τὴν
 σαυτοῦ; ὁπότε γὰρ ⁵ τις ἐπεδικάζετο τοῦ κλήρου, νόθην 10
 43 τὴν θυγατέρα τοῦ καταλιπόντος τὸν κλῆρον καθίστη. ἔτι
 δὲ πρότερον ὁ Πύρρος ὁ ποιησάμενος τὸν ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν

¹ τὰ² ὥστ' --- αὐτοῦ om.³ γὰρ om.⁴ ἐγγυηκῶς⁵ [τις]

decedente ante maritum, dos ejus apud
 maritum ne maneret, sed ad cum rediret,
 a quo data primitus fuisset. IDEM.

Ναὶ μὰ Δία] Imo vero οὐ μὰ Δία, scil.
 δοκεῖ ὑμῖν Νικόδημος οὕτως ὀλιγῶς ἔχειν
 χρημάτων, εἰ τὸ πρᾶγμα ἦν ἀληθές. IDEM.

Ἐπὶ παλλακίδι διδόντες τὰ ἑαυτῶν] Ergo
 etiam pellices, id quod hoc e loco videtur
 colligi posse, cum dote elocabantur, tabu-
 laeque condebantur, quibus caveretur,
 quid emolumentorum essent, pellicatu fi-
 nito, habituræ. Lege παλλακίσι in plur.
 IDEM. παλλακία dedit Bekkerus.

φησὶ] Id est, ὡς φησι. quauquam hoc
 utique mallet. REISK.

Μόνον —] Sententia loci est hæc : aliud
 nihil spectavit, et egit Nicodemus, quam
 hoc, ut sororem suam Pyrrho legitime
 desponderet, de dote secure collocanda et
 aliquando recuperanda parum sollicitus.
 IDEM.

Ἐπιθυμῶν] Π. ἐπιθυμῶν. H. STE-
 PHAN. Vulgata, bene habens, significat
 Nicodemum causas forenses actitasse, et
 inde quæstum fecisse. REISK.

Ἐκ τῶν τοιῶνδε] Subaudi, quæ mox di-
 cam, ἂ νῦν ἐρῶ. IDEM.

Ἐγγυηκῶς] Interrogat Stephanus in
 margine, num ἐγγεγυηκῶς præstet. Idem
 tamen ipse scese quasi revocat, et judicium
 suspendit, admonens, in insequentibus
 occurrere ἐγγυημένος et ἐγγυῆκει, quæ huic
 sunt similia. IDEM.

Τίς] Ut supervacaneum et amputandum
 uncis inelasi, quod si relinquatur, necesse
 sit non ἐπεδικάζετο sed ἐπιδικάζεται, non
 καθίστη sed καθίστησι legi. Requiritur autem
 hic loci, non tempus præsens, sed imperfe-
 ctum, apparet ex insequentibus ἔτι δὲ πρό-
 τερον ὁ Πύρρος, ubi tacite repetendum est κα-
 θίστη τὴν θυγατέρα ἑαυτοῦ νόθην, redit ergo
 ἐπεδικάζετο et καθίστη non ad infinitam
 aliquam et incertam personam, sed ad
 Endium, actoris fratrem, vita jam defun-
 ctum. IDEM.

Πρότερον] Sic de meo dedi pro vulgari
 πρότερον, et adhuc multo ante, quam frater
 noster, illam mulierem pro spuria decla-
 ravit Pyrrhus ipse, qui pater hujus mu-
 lieris jactatur esse, eo quod ipse adhuc

υἰὸν αὐτῶ· οὔτε γὰρ διαθέσθαι οὔτε δοῦναι οὐδενὶ οὐδὲν ἔξε-
στι τῶν ἑαυτοῦ ἄνευ τῶν θυγατέρων, εἰάν τις καταλιπῶν
γνησίας τελευτᾷ. γνώσεσθε δὲ αὐτῶν ἀκούσαντες τῶν νόμων
ἀναγινωσκομένων. ἀναγίνωσκε ¹ τούσδε αὐτοῖς.

NOMOI.

15 δοκεῖ ἂν ὑμῖν ὁ μεμαρτυρηκῶς ἐγγυῆσαι ἐπιτρέψαι ἂν τι
τούτων γίνεσθαι, καὶ οὐκ ἂν ἐπὶ τοῦ κλήρου τῇ λήξει, ἢν
ὁ Ἐνδιος λαχῶν ἐπεδικάζετο, ἀμφισβητῆσαι ἂν ὑπὲρ τῆς
ἀδελφιδῆς τῆς ἑαυτοῦ καὶ οὐκ ἂν διαμαρτυρῆσαι οὐκ ἐπί-
δικον τῷ Ἐνδίῳ τὸν ἐκείνης πατρῶον κλῆρον εἶναι; ἀλλὰ
μὴν, ὡς γε ἐπεδικάσατο ὁ ἡμέτερος ἀδελφός τοῦ κλήρου καὶ
οὐκ ἡμφισβήτησεν οὐδεὶς ἐκείνῳ, ἀναγίνωσκε τὴν μαρτυρίαν. 44

MARTYRIA.

20 γενομένης τοίνυν τῆς ἐπιδικασίας ταύτης οὐκ ἐτόλμησεν
ἀμφισβητῆσαι τοῦ κλήρου Νικόδημος, οὐδὲ διαμαρτυρῆσαι
τὴν ἀδελφιδὴν τὴν ἑαυτοῦ γνησίαν θυγατέρα Πύρρῳ κατα-
λειφθῆναι.

ἢ. Περὶ μὲν οὖν τῆς διαδικασίας ἔχοι ἂν ² τις ψεῦδος
προφασίσασθαι πρὸς ὑμᾶς· ἢ γὰρ λαθεῖν ἡμᾶς προσποιή-
σαιτ' ἂν οὗτος, ἢ ³ καὶ ψεύδεσθαι αἰτιῶτ' ἂν ἡμᾶς. τοῦτο
μὲν οὖν παρῶμεν. ἐπειδὴ δὲ τῷ Ξενοκλεῖ ⁴ ἐνεγύα ὁ Ἐνδιος
25 τὴν ἀδελφιδὴν σου, ἐπέτρεψας ἂν, ὦ Νικόδημε, τὴν ἐκ τῆς
ἐγγυητῆς τῷ Πύρρῳ γεγενημένην ὡς ἐξ ἑταίρας ἐκείνῳ οὔ-
σαν ἐγγυᾶσθαι; καὶ οὐκ ἂν εἰσῆγγελλες πρὸς τὸν ἄρχον-
τα κακοῦσθαι τὴν ἐπίκληρον ὑπὸ τοῦ εἰσποιήτου οὕτως
ὑβριζομένην καὶ ἀκληρον τῶν ⁵ ἑαυτῆς πατρῶων κατιστα-

¹ τουσδι

² τι

³ καὶ οἱμ.

⁴ ἐνεγύα

⁵ αὐτῆς

superstes filium sibi arrogavit fratrem nostrum; quo facto negavit prolem sibi legitimam aliam esse. IDEM.

Ἀδελφιδῆς] Sic dedi de meo, pro vulgari ἀδελφῆς, pro filia sororis suæ. Corrigendum ita esse vulgatorum librorum h. l. vitium ex illis patet insequentibus τὸν ἐκείνης πατρῶον κλῆρον. quæ indicant, non de matre mulieris hic agi, sed de muliere ipsa. IDEM.

Διαδικασίας] Illa de contentione, qua certabatur, uter deberet hereditatem adire, Endiusne a Pyrrho adoptatus, an

mulier, de cujus statu controversia agitabatur, essetne filia legitima, an spuria. Malium tamen ἐπιδικ. IDEM.

Λαθεῖν ἡμᾶς] Addendumue sit ἑαυτὸν ἐπιδικαζομένους, an satis sit illud subaudiri, in dubio relinquam. se ignorasse quid ageretur, cum nos illam hereditatem curaremus a iudicibus nobis adjudicari. v. p. 70. 15. IDEM.

Ψεύδεσθαι] Aientes nempe, nobis adjudicatam esse hereditatem, quæ non fuisset. IDEM.

μένην; ἄλλως τε καὶ μόνων τούτων τῶν δικῶν ἀκινδύνων τοῖς διώκουσιν οὐσῶν, καὶ ἔξὸν τῷ βουλομένῳ βοηθεῖν ταῖς
 45 ἐπικλήροις; οὔτε γὰρ ἐπιτίμιον ταῖς πρὸς τὸν ἄρχοντα εἰς- 30
 αγγελίαις ἔπεστιν, οὐδ' εἰ μὴ οὐδεμίαν τῶν ψήφων οἱ εἰσαγγε-
 γείλαντες μεταλάβωσιν οὔτε πρυτανεῖα οὔτε παράστασις
 οὐδεμία τίθεται τῶν εἰσαγγελιῶν· ἀλλὰ τοῖς μὲν διώκου-
 σιν ἀκινδύνως εἰσαγγέλλειν ἔξεστι, τῷ βουλομένῳ, τοῖς δ'
 ἀλισκομένοις ἐσχάται τιμωρίαι ἐπὶ ταῖς εἰσαγγελίαις ἔπει-
 σιν. [ἔπειτα εἰ ἦν ἔξ' ἐγγυητῆς ἢ τούτου ἀδελφιδῆ τῷ ἡμετέ-
 ρῳ θείῳ γεγεννημένῃ, ἐπέτρεψεν ἂν Νικόδημος ὡς ἔξ' ἐταίρας 35
 οὔσαν αὐτὴν ἐγγυᾶσθαι; καὶ γενομένων αὐτῶν οὐκ ἂν εἰσα-
 ἠγγελλε πρὸς τὸν ἄρχοντα ὑβρίζεσθαι τὴν ἐπικλήρον ὑπὸ
 τοῦ οὕτως ἐγγυήσαντος αὐτῆν;] καὶ εἰ ἦν ἀληθῆ, ἀ νυνὶ τε-
 τόλμηκας μαρτυρῆσαι, παραχρηῖμα εὐθύς τότε ἐτιμωρήσω
 ἂν τὸν ἀδικοῦντα, ἢ καὶ ταῦτα λαθεῖν σεαυτὸν προσποιή-
 46 ση; ἔπειτ' οὐδ' ἐκ τῆς ἐπιδοθείσης αὐτῇ προικὸς ἦσθου; 40
 ὥστε καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο ἀγανακτήσαντι δήπου σοὶ εἰσαγγε-
 γείλαι τὸν Ἐνδιον προσῆκεν, ¹ εἰ αὐτὸς μὲν τριτάλαντον
 οἶκον ἔχειν ἠξίου ὡς προσῆκον αὐτῷ, τῇ δὲ γνησίᾳ οὔσῃ τρισ-
 χιλίας δραχμὰς προῖκα ἐπιδούς ἐκδοῦναι ἠξίωσεν ἄλλω.
 εἴτ' ἐπὶ τούτοις οὐκ ἀγανακτήσας εἰσήγγειλεν ἂν τὸν Ἐν-

¹ εἰ om.

"Ἐπεστιν] Sic dedi de meo, pro vulgari ἔνεστι. Ita paulo post: ἐσχάται τιμωρίαι ἐπὶ ταῖς εἰσαγγελίαις ἔπεισι. IDEM.

Τοῖς μὲν διώκουσιν — τῷ βουλομένῳ] Postrema hac per exegesis appositae sunt; vulgaris enim et plana constructio postulabat τῶν δικόντων τῷ βουλομένῳ. IDEM.

"Ἐπειτα — ἐγγυήσαντος αὐτῆν] Totam hanc sententiam, ut supervacaneam et e praemissis perperam iteratam, cum quibus idem dicit, uncis inclusi. IDEM.

Προσποίησῃ] Π. ἐπροσποίησω. H. STEPHAN. Si semel decreveras ita emendare, cur non potius προσποίησω dabas, quod saltem esset usitatum et analogie convenientius? Verum nil opus erat h. l. quicquam moveri. Bene habet vulgata. REISK.

"Ἦσθου] Subaudi σε [aut τὴν σὴν ἀδελφιδῆν] ἀδικεῖσθαι ὑπὸ τοῦ Ἐνδίου. IDEM.

Προσῆκεν αὐτῷ] Interponendum est aut ὅτι, aut εἰ. Prius volebat etiam H. Stephanus. IDEM.

Αὐτὸς μὲν — ἠξίωσεν ἄλλω] Cum li-

quat ex p. 71. v. 11. decimam saltem τῶν πατρῶων partem dandam sorori fuisse a fratre in dotem, error est in τριτοχιλίας. Nam negat Isaeus ex Endii persona dedisse se Philae in dotem τὸ δέκατον μέρος τῶν πατρῶων, quia soror scilicet legitima non erat, sed notha. Quare ei in dotem dedisse non potest drachmas ter mille. Habebat enim Endius in bonis tria tantum talenta, sive octodecim millia drachmarum; ergo decima pars τοῦ τριτάλαντου οἴκου, non sunt drachmae ter mille, multo minus dos Philae dicta. Praeterea desponsatam ab Endio Philam docet, tanquam sororem notham e pellice susceptam a Pyrrho, idque probari et demonstrari contendit e dote, quam Philae dixit dedit Endius p. 71. v. 17. ὁ μὲν τοῖνον - - ἡγανάκτησεν οὐδέν. Itaque reponendum puto χιλίας δραχμὰς. Totenim drachmas dotem dixit dedit, quot nothis solvebantur e bonis paternis, mille nempe drachmae [Harpocrat. in v. νοθεῖα]. In Legg. Att. l. vi. tit. ii. §. 1. ΠΕΡΙΤ. Cf. Iac. Perizon. Dissert. ii. p. 124. WESSELING.

διον οὗτος; ναὶ μὰ Δία, εἴ γ' ἦν ἀληθὲς τὸ πρᾶγμα. οἴμαι δὲ οὐδ' ἂν τὴν ἀρχὴν ἐκείνον οὐδ' ἄλλον δὲ τῶν εἰσποίητων οὐδένα οὕτως εὐήθη οὐδ' ἂν ὀλίγων τῶν νόμων τῶν κειμένων γίνεσθαι, ὡςθ' ὑπαρχούσης γνησίας θυγατρὸς τῷ τὸν κλῆρον καταλιπόντι ἐτέρῳ δοῦναι ταύτην ἂνθ' ἑαυτοῦ. ἀκριβῶς γὰρ ἤδει δίοτι τοῖς γε ἐκ τῆς γνησίας θυγατρὸς παισὶ γεγενοσίν ἀπάντων τῶν παπῶων κληρονομία προσήκει. εἶτα εἰδὼς ἂν τις ταῦτα ἐτέρῳ παραδοίη τὰ αὐτοῦ, καὶ ταῦτα τηλικαῦτα ὄντα ὅσων ἠμφισβήτησαν οὔτοι; δοκεῖ δ' ἂν τις ὑμῖν οὕτως ἀναιδῆς ἢ τολμηρὸς εἰσποίητος γενέσθαι, ὥστε μὴδὲ τὸ δέκατον μέρος ἐπιδοῦς ἐκδοῦναι τῇ 47 γνησίᾳ θυγατρὶ τῶν πατρῶων; γενομένων δὲ τούτων δοκεῖ ἂν ὑμῖν ὁ θεὸς ἐπιτρέψαι, ὃ ἐγγυῆσαι μεμαρτυρηκῶς αὐτῆς τὴν μητέρα; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐ νομίζω, ἀλλὰ καὶ ἠμφισβήτησεν ἂν τοῦ κλήρου καὶ διεμαρτύρησε καὶ εἰσήγγειλεν ἂν 10 πρὸς τὸν ἀρχοντα, καὶ ἄλλο εἴ τι ἦν ἰσχυρότερον τούτων, ἅπαντ' ἂν διεπράξατο. ὁ μὲν τοίνυν Ἐνδιος ὡς ἐξ ἑταίρας οὔσαν¹ ἐνεγύησεν, ἣν φησὶν ἀδελφιδῆν Νικόδημος εἶναι αὐτῶ· οὗτος δὲ οὔτε τῷ Ἐνδίῳ τοῦ Πύρρου κλήρου ἠμφισβητήσαι ἠξίωσεν, οὔτ' ἐγγυῆσαντα τὴν ἀδελφιδῆν² [ὡς] οὔσαν ἐξ ἑταίρας εἰσαγγεῖλαι πρὸς τὸν ἀρχοντα ἠξίωσεν, οὔτ' ἐπὶ τῇ δοθείσῃ προικὶ αὐτῇ ἠγανάκτησεν οὐδὲν, ἀλλὰ πάντα ταῦτα 48 15 εἶασε γενέσθαι. οἱ δὲ νόμοι περὶ ἀπάντων διορίζουσι τούτων. ἀναγνώσεται οὖν πρῶτον ὑμῖν τὴν περὶ τῆς ἐπιδικασίας τοῦ

¹ ἐνεγύησεν

² [ὡς] om.

¹ ἂνθ' ἑαυτοῦ] Id est, ἀντὶ τοῦ λαβεῖν αὐτὸς αὐτήν. REISK.

Μὴδὲ τὸ δέκατον μέρος] Non concilio locum hunc cum illo, qui p. 70. 19. legitur, ubi Endius sororem spuriam Xenocli in matrimonium elocans, dicitur ei dotis loco ter mille drachmas, sen semitalentum addidisse. Jam universa hereditas erat τριτάλαντος trium talentorum, quod sæpe numero hac in oratione inculcatur. Ergo detractum tribus talentis unum semitalentum, non est decima pars, sed sexta. Ergo pro δέκατον leg. est ἕκτον. Verum ipsam adeo sextam partem negat ei datam. Ergo minus quam sextam dedit. Ergo non τρισηχίλια δραχμῶν, sed forsitan χιλίας. que summa ad totam substantiam se habet, ut 1 ad 18. Et profecto semitalentum erat dos pro filiabus ingennis me-

diocris fortunæ sat splendida. Ut parum absim a suspicando δέκατον h. l. bene habet, sed paulo ante pro τρισηχίλις leg. esse solummodo χιλίας. Debebat utique in dote danda discrimen observari inter filias ingennas et spurias. IDEM.

Καὶ εἰσήγγειλεν ἂν πρὸς τὸν ἀρχοντα] et injuriarum postulasset Endium apud archontem eronymum (nam apud hunc λαγχανονται δίκαι ὀρφανῶν, κλέων, καὶ ἐπικλήρων), eo quod contumelia affecisset Philen, que et legitima filia atque unica Pyrrhi heres esset: id docent que paulo ante dixerat p. 42. 33. ed. Steph. ἔπειτα εἰ ἦν - - αὐτήν. In Legg. Att. l. vi. tit. vi. §. 3. PETIT.

* ἄλλῳ] Π. ἄλλο. H. STEPHAN.
Οὔσαν] Fort. ὡς οὔσαν. REISK.

κλήρου μαρτυρίαν πάλιν, ἔπειτα τὴν περὶ τῆς ἐγγυήσεως τῆς γυναικός. ἀναγίνωσκε αὐτοῖς.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

ἀνάγνωθι ¹ δὴ καὶ τοὺς νόμους.

ΝΟΜΟΙ.

λάβε δὴ καὶ τὴν τούτου μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

49 πῶς οὖν τις σαφέστερον ² ἐξέλέγχει ψευδομαρτυριῶν διώκων ἢ ἐκ τε τῶν πεπραγμένων αὐτοῖς τούτοις ἐπιδεικνύων 20 καὶ ἐκ τῶν νόμων ἀπάντων τῶν ἡμετέρων;

Ζ'. Περὶ μὲν οὖν τούτου σχεδὸν εἴρηται τὰ πολλά· σκέψασθε δὲ καὶ περὶ ³ τοῦ ἔχοντος τὴν ἀδελφιδὴν τὴν τούτου γυναῖκα, εἰ ἄρα τι γένηται καὶ ἐκ τούτου τεκμήριον ὡς ἔστι ψευδῆ τὰ μεμαρτυρημένα Νικοδήμῳ. ὡς μὲν οὖν ⁴ ἐνεγγύησατο καὶ ἔλαβεν ὡς οὔσαν ἐξ ἑταίρας τὴν γυναῖκα, ἐπιδεδεικται καὶ μεμαρτύρηται ὡς δ' ἀληθῆς ἡ μαρτυρία ἐστὶν 25 αὕτη, ὁ Ξενοκλῆς αὐτὸς ἔργῳ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἤδη [ἀληθῆ ταῦτα] μεμαρτύρηκε. δῆλον γὰρ ὅτι εἰ μὴ ⁵ ἐνεγγύητο παρὰ τοῦ Ἐνδίου ὡς ἐξ ἑταίρας οὔσαν τὴν γυναῖκα, ὄντων αὐτῷ παίδων ἤδη τηλικούτων ἐκ τῆς γυναικός, ζῶντι ἂν τῷ Ἐνδίῳ ἡμφισβήτησε περὶ τῆς γνησίας θυγατρὸς τῶν πα- 50 τρώων, ἄλλως τε καὶ παρεσκευασμένος μὴ ὁμολογεῖν τὴν τοῦ

¹ δὴ om.

² ἐξέλέγχοι

³ μὲν τοῦ

⁴ ἐνεγγύησατο

⁵ ἐγγεγύητο

Πάλιν] Nam jam antea recitatum fuerat hoc testimonium p. 69. 13. IDEM.

Τῆς γυναικός] Philæ puta, sive Clearetæ, quodcumque ille nomen fuit. quod scil. Endius hanc mulierem, ut sororem suam, sed spuriam, Xenocli nuptui elocarit. IDEM.

Μαρτυρία] Malim in plurali μαρτυρίαι. Sunt enim, quæ hic recitantur, duo testimonia, alterum, quod Nicodemus passus sit Endium Pyrrhi hereditatem, seu filium legitime adoptatum, adire, neque contradixerit judicum sententiæ, qua Endio, ut soli legitimo heredi, hereditatem illam adjudicarent: alterum quod Endius Xenocli elocarit mulierem, quam sororem suam, sed spuriam, diceret esse. IDEM.

Μαρτυρία] Hoc est illud testimonium, jam ante bis recitatum, supra quo tota hæc versatur actio, quo Nicodemus con-

firmarat, sororem suam Pyrrho legitime desponsam matrem familias fuisse. IDEM.

Τούτου] De hoc Nicodemo, et adversus eum. IDEM.

Τὰ πολλά] Subaudi ἃ εἶχεν εἰπεῖν. Bene si habet, æquivalet τῶν, τὰ πλείστα. IDEM.

Περὶ μὲν] Latet in particula μὲν sine dubio vitiosa nomen Xenoclis, neque dubito leg. esse: περὶ Ξενοκλείου τοῦ ἔχοντος. Ab actione adversus Nicodemum et ab argumentis causæ suæ ab eo repetitis, transit nunc ad argumenta a Xenocle repetita. IDEM.

Ἄληθῆ ταῦτα] Suspiciam aliquando hæc duo vocabula in unum ἀληθεστάτω, vel ἀληθέστατα, adverbialiter, esse contrahenda. Postmodum autem visum fuit ea potius unciis includere, ut inducenda et exterminanda. IDEM.

Παρεσκευασμένος] Ambigo utrum rectius

30 Ἐνδίου ποιήσιν τῷ Πύρρῳ γενέσθαι· ὡς δὴ οὐχ ὁμολογῶν
 1 πῶς ἐπεσκήπτετο τοῖς μεμαρτυρηκόσιν ἐπὶ τῇ διαθήκῃ τοῦ
 Πύρρου παραγενέσθαι. καὶ ὡς ἀληθῆ λέγω, ἀναγνίσεται
 ἡμῖν τὴν μαρτυρίαν τὴν μαρτυρηθεῖσαν. ἀναγίνωσκε αὐτοῖς.

MARTYRIA.

ἀλλὰ μὴν κακεῖνό γε δῆλον, ὡς [οὐχ] ὁμολογοῦσι τὴν
 τοῦ Ἐνδίου ποιήσιν ὑπὸ τοῦ Πύρρου γενέσθαι. οὐ γὰρ ἂν
 ὑπερβάντες τὸν τελευταῖον τοῦ οἴκου γεγεννημένον κληρονό-
 35 μον ὑπὲρ τῆς γυναικὸς τοῦ Πύρρου κλήρου λαχεῖν τὴν λῆξιν 51
 ἠξίωσαν οὗτοι. ὁ μὲν γὰρ Πύρρος πλείω ἢ εἴκοσιν ἔτη τετε-
 λεύτηκεν ἤδη, ὁ δὲ Ἐνδιος τοῦ Μεταγειννιῶνος μηνὸς πέρυ-
 σιν, ἐν ᾧ ἔλαχον τοῦ κλήρου τὴν λῆξιν τρίτῃ ἡμέρᾳ εὐθέως
 οὗτοι. ὁ δὲ νόμος πέντε ἐτῶν κελεύει δικάσασθαι τοῦ κλή-
 ρου, ἐπειδὴν τελευτήσῃ ὁ κληρονόμος. οὐκοῦν δυοῖν τὰ ἕτερα
 προσῆκε τῇ γυναικί, ἢ ζῶντι τῷ Ἐνδίῳ ἀμφισβητῆσαι τῶν
 40 πατρῶων, ἢ ἐπειδὴ τετελεύτηκώς ἦν ὁ εἰσποιήτος, τῶν τοῦ
 ἀδελφοῦ τὴν ἐπιδικασίαν ἀξιοῦν ποιεῖσθαι· ἄλλως τε καὶ
 εἰ, ὡς φασὶν οὗτοι, 2 ἠγγυήκει αὐτὴν τῷ Ξενοκλεῖ ὡς γνη-
 σίαν ἀδελφὴν οὔσαν 3 αὐτοῦ. ἀκριβῶς γὰρ ἐπιστάμεθα πάν-
 τες, ὅτι ἀδελφῶν μὲν κλήρων ἐπιδικασία πᾶσιν ἐστιν
 4 ἡμῖν· ὅτῳ δὲ 5 γόνῳ γεγόνασι γνήσιοι παῖδες, οὐδενὶ ἐπιδι- 52

1 [πῶς]

2 ἠγγυήκει

3 αὐτῷ

4 ἡμῖν

5 μόνῳ

interpretet, praesertim qui paratus esset, vel, ita se comparasset — an, pr. qui a Nicodemo et ejus factione impulsus et subornatus esset. IDEM.

Πῶς] Delendum videtur, aut cum πᾶσιν mutandum. IDEM.

Τὴν μαρτυρίαν τὴν μαρτυρηθεῖσαν] Subaudi ὑπὸ τῶν μεμαρτυρηκότων ἑαυτοὺς παραγενέσθαι Πύρρῳ διατιθεμένῳ. IDEM.

Κακεῖνῳ] Aut κακεῖνῳ leg. videtur, id est ἐν κακεῖνῳ, aut, quod ad sententiam eandem redit, ἐκ κακεῖνου. IDEM.

Οὐχ] Uncis inclusi, suspicans aut plane delendum esse, ut sententiae repugnans, aut cum οὔτοι mutandum. IDEM.

Οὐ γὰρ ἂν] Subaudi εἰ οὐχ ὁμολογοῦν. IDEM.

Κληρονόμον] Post κληρονόμον videtur vñ deesse. Iuspice insequentia, quæ me hanc in suspicionem induxerunt. IDEM.

Τρίτῃ ἡμέρᾳ εὐθέως] Subaudi μετὰ τὴν Ἐνδίου τελευτήν. IDEM.

Ὁ κληρονόμος] Imo vero ὁ κληροδότης.

Non Endius hic designatur, h. e. heres, sed Pyrrhus, legator hereditatis. IDEM.

Τῶν τοῦ ἀδελφοῦ] Non Pyrrhi hereditatem petere, sed Endii, atpote quæ sola soror esset ejus, nullo præter ipsam alio neque fratre, neque sorore ei relicta. IDEM.

Καὶ ὡς] Π. καὶ εἰ ὡς. H. STEPHAN.

Ἐγγυήκει] Eodius pata. Rursus hic admonet Stephanus, ut jam antea fecerat, leg. esse ἠγγυήκει, quod in dubio relinquam. REISK.

ἡμῖν] Imo vero ἡμῖν. IDEM.

Μόνῳ] Obscure et perplexe sententiam hoc modo prodidit, vel adumbravit magis quam expressit, quæ planius et dilucidius ad hunc modum enuntiatur: εἰ δὲ τῷ εἰσι παῖδες γνήσιοι, τούτοις μόνις οὐ προσῆκει ἐπιδικάζεσθαι, vel ἐπὶ τούτοις μίνις χάραν οὐκ ἔχει ἡ ἐπιδικασία. liberi autem si cui sunt rite quasi, necesse non est neque convenit, ut hi super hereditate paterna cum

κάζεσθαι τῶν πατρῶν προσήκει. καὶ περὶ τούτων οὐδένα λόγον λεχθῆναι δεῖ· ἅπαντες γὰρ ὑμεῖς καὶ οἱ ἄλλοι πολῖ- 44. 1
ται ἀνεπίδικα ἔχουσι τὰ ἑαυτῶν ἕκαστοι πατρῶα. οὗτοι
τοίνυν εἰς τοῦτο τόλμης ἀφιγμένοι εἰσὶν, ὥστε τῷ μὲν εἰς-
ποίητῳ οὐκ ἔφασαν ἐπιδικάσασθαι προσήκειν τῶν δοθέν-
των, τῇ δὲ Φίλῃ, ἣν φασὶ θυγατέρα γνησίαν τῷ Πύρρῳ
καταλελειφθαι, λαχεῖν τοῦ κλήρου τοῦ πατρῶου¹ τὴν λῆ-
ξιν ἠξίωσαν. καίτοι — ὅπερ εἶπον καὶ πρότερον — ὅσοι ὁ
μὲν καταλίπωσι γνησίους παῖδας ἐξ αὐτῶν, οὐ προσήκει
τοῖς παισὶν ἐπιδικάσασθαι τῶν πατρῶων· ὅσοι δὲ διαθήκαις
αὐτοὶ εἰσποιούνται, τούτοις ἐπιδικάζεσθαι προσήκει τῶν
δοθέντων. τοῖς μὲν γὰρ, ὅτι γόνῳ γεγόνασιν, οὐδεὶς ἀν δῆ-
που ἀμφισβητήσειε περὶ τῶν πατρῶων· πρὸς δὲ τοὺς εἰς-
53 ποιήτους ἅπαντες οἱ κατὰ γένος προσήκοντες ἀμφισβητεῖν
ἀξιούσιν. ἵνα οὖν μὴ παρὰ τοῦ ἐντυχόντος τῶν κλήρων αἰ¹⁰
λήξεις τοῖς ἀμφισβητεῖν βουλομένοις γίγνωνται, καὶ μὴ ὡς
ἐρήμων τῶν κλήρων ἐπιδικάζεσθαι τινες τολμῶσι, τούτου
ἐνεκα τὰς ἐπιδικασίας οἱ εἰσποίητοι πάντες ποιοῦνται. μη-
δεὶς οὖν ὑμῶν² ἠγείσθω, εἰ ἐνόμιζε γνησίαν εἶναι τὴν ἑαυτοῦ
γυναῖκα Ξενοκλῆς, λαχεῖν ἀν ὑπὲρ αὐτῆς τὴν λῆξιν τοῦ
κλήρου τοῦ πατρῶου, ἀλλ' ἐβάδιζεν ἀν ἢ γνησία εἰς τὰ ἑαυ-
τῆς πατρῶα, καὶ εἰ τις αὐτὴν ἀφηρεῖτο ἢ ἐβιάζετο, ἐξῆγεν¹⁵
ἀν ἐκ τῶν πατρῶων, καὶ οὐκ ἀν ἰδίας μόνου δίκας ἔφευγεν ὁ
54 βιαζόμενος, ἀλλὰ καὶ δημοσίᾳ εἰσαγγελθεὶς εἰς τὸν ἄρχον-

¹ τὴν λῆξιν om.² ἠγείσθω om.

aliis in jure certent, eamve sibi curent a
judicibus adjudicari. Ejusmodi actio plane
in ejusmodi casu locum non habet. Vel
sic poterat dicere: ὅτῳ δὲ γνήσιοι παῖδες
εἰσι, τούτου μόνου ὁ κληρὸς ἐστὶν ἀνεπιδικά-
σιμος. Verumtamen dubium nullum super-
perest Isæum h. l. ita, ut in libris pro-
stat, reliquisset. IDEM.

Οὐδενί] Subaudi τούτων. IDEM.

Παρὰ τοῦ ἐντυχόντος] ab obvio quoque.
rarius ita usurpant. vulgatius est παρὰ τοῦ
τυχόντος. neque tamen ideo verbum com-
positum h. l. damnum. IDEM.

Τοῖς ἀμφισβητεῖν βουλομένοις] Id est,
τοῖς κληρονομεῖν β. hereditatem petentibus.
Nam quicumque hereditatem in jure petit,
ἀμφισβητεῖ ὑπὲρ αὐτῆς, contendit super ea
cum aliis. IDEM.

Μηδεὶς οὖν ὑμῶν] Post hæc verba Sca-

liger addi vult ὑπολαμβάνετω. quod si
probatur, subaudiendum ad λαχεῖν ἀν erit
αὐτῶν. Potest hoc aut oīσεται interea
teneri, donec e melioribus atque integrio-
ribus codicibus certiora discamus, unde
loci hujus, quem hiolum esse constat, la-
cuna expleatur. Mibi visus aliquando
fuit Isæus ad hunc ferme modum dedisse:
μηδεὶς οὖν ὑμῶν οὕτως ἐμοὶ δοκεῖ ἀναίσθητος
εἶναι, ὥστε οἶσθαι, εἰ ἐνόμιζε — λαχεῖν ἀν
αὐτὸν ὑπὲρ αὐτῆς. Taylor in libro Tophanis
ad ὑμῶν adscriptum reperit νομίζοι. IDEM.

Λαχεῖν ἀν] Π. λαχεῖν ἀν ἠθέλησεν. Ἡ
λαχεῖν ἀν ἐκέλευσεν. H. STEPHAN.

Εἰς τὸν ἄρχοντα] Male habet sine dubio
præpositio, repetita perperam e fine vo-
cabuli proximi εἰσαγγελθεὶς. Suffice aut
ὡς, aut πρός. V. p. 80. 2. REISK.

τα ἐκινδύνευεν ἂν περὶ τοῦ σώματος καὶ τῆς οὐσίας ἀπάσης τῆς ἑαυτοῦ.

ί. Ἐτι δ' ἂν ¹ πρῶτερον τοῦ Ξενοκλέους οἱ τοῦ Πύρρου θεῖοι, εἰ ἤδεσαν γνησίαν θυγατέρα τῷ ἑαυτῶν ἀδελφιδῷ καταλειπομένην καὶ ἡμῶν μηδένα λαμβάνειν ἐθέλοντα αὐτὴν, οὐκ ἂν ποτε ἐπέτρεψαν Ξενοκλέα, τὸν μηδαμόθεν μηδὲν γένει προσήκοντα Πύρρῳ, λαβόντα ἔχειν τὴν κατὰ γένος προσήκουσαν αὐτοῖς γυναῖκα. ἢ δεινόν γ' ἂν εἴη. τὰς μὲν ὑπὸ τῶν ² πατέρων ἐκδοθείσας καὶ συνοικούσας ἀνδράσι γυναῖ- 55 κας, περὶ ὧν τίς ἂν ἄμεινον ἢ ὁ πατὴρ βουλευσάιτο; καὶ τὰς οὕτω δοθείσας, ἂν ὁ πατὴρ αὐτῶν ³ τελευτήσῃ μὴ καταλιπὼν αὐταῖς γνησίους ἀδελφούς, τοῖς ἐγγύτατα γένους 56 ⁴ ἐπιδίκους ὁ νόμος εἶναι κελεύει, καὶ πολλοὶ συνοικοῦντες ἤδη ἀφήρηνται τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας. εἶτα τὰς μὲν ὑπὸ τῶν ² πατέρων ἐκδοθείσας διὰ τὸν νόμον ἐξ ἀνάγκης ἐπιδίκους εἶναι προσήκει· Ξενοκλεῖ δὲ ἂν τις ⁴ τόδ' ἐπέτρεψε τῶν τοῦ Πύρρου θείων, εἰ ἦν γνησία θυγάτηρ ἐκεῖνῳ καταλειπομένη,

¹ πρῶτεροι

² πατέρων

³ τελευτήσαι

⁴ τῷδ'

Πρῶτεροι] Sic dedi de meo pro vulgari πρότερον, subaudi ὄντες, quod addere ausus non fui, tametsi addendum necessario videtur. avunculi Pyrrhi, cum essent jure propiores, quam Xenocles, jure puta Pyrrhi filiam in matrimonium ducendi. IDEM.

Εἴη τὰς] Stephanus ei interponendam esse arbitrat. Ego satis esse censeo, ut puncto interponendo insequentia ab antecedentibus dispescantur. De formula δεινόν γ' ἂν εἴη sic abrupta et singularem per se sententiam efficiente, dixi jam ad Lysiam. Proferenda est cum gestu mirantis et stomachantis. IDEM.

Πατέρων] Et hic, et paulo post versu antep. ubi idem vocabulum recurrit, leg. esse πατέρων et ratiocinium docet, colligit enim orator a majori ad minus, et additum illud enthymema περὶ ὧν τις ἂν ἄμεινον ἢ ὁ πατὴρ βουλευσάιτο, quod ὁ πατὴρ prorsus absurdum et abhorrens esset futurum, si πατέρων recte haberet. Ratiocinatur sic: Jus Atticum sic præcipit de hereditatibus et matrimoniis filiarum. Si pater decesserit, relicta alia nulla prole præter unam filiam, quæ filia ab ipso patre adhuc superstiti alicui nuptui elocata fuerit; ut ea filia maritum, quem habet, ab ipso patre sibi datum, relinquat, et in manum ejus conveniat, qui sanguine ipsi sit proximus; et si ille nolit habere, ut ea nubat illi, qui

secundum istum sanguine sit proximus. Quod si ergo matrimonia ab ipsis patribus commissa (tametsi nemo est alius, qui videatur puellis melius consulere aut posse, aut velle), tamen a jure in ejusmodi causa rescindantur, quanto minus avunculi Pyrrhi poterant defugere necessitatem filiam Pyrrhi ducendi. Etiam si voluissent eam Xenocli elocare, tamen non poterant id facere, quippe prorsus ab isto genere alieno, sed ipsi debuissent eam ducere. IDEM. Sic quoque Petitus in Leg. Att. l. vi. tit. i. §. 11. et Heraldus Anim. ad Jus A. et R. l. iii. c. 15. §. 4.

Καὶ τὰς οὕτω δοθείσας] Quid hæc sibi verba velint in ista compositione, hoc est, post illa ὑπὸ τῶν πατέρων ἐκδοθείσας, haud liquet. Præterea de filiabus elocandis aut elocatis matrimonio non usurpat simplex δοθῆναι, sed compositum ἐκδοθῆναι. Penes me quidem dubium nullum est Isæum dedisse: καὶ τὰς οὕτω ἐκδοθείσας. Filiabus jam a patribus matrimonio elocatis adjungit τὰς οὕτω ἐκδοθείσας, filias nondum elocatas, seu virgines, scil. eo tempore quo pater e vivis excessit. REISK.

Τελευτήσαι] Sic de meo dedi pro participio τελευτήσας, ubi pater decesserit. Taylor in libro Tophanis reperit τελευτήσῃ. IDEM.

λαβόντα ἔχειν τὴν κατὰ γένος προσήκουσαν αὐτοῖς γυναῖκα, καὶ τοσαύτης οὐσίας τοῦτον καταστήναι κληρονόμον ἀνθ' ἑαυτῶν; μὴ νομίσητε ὑμεῖς, ὧ ἄνδρες. οὐδεὶς γὰρ 30
 1 ἀνθρώπων μισεῖ τὸ λυσιτελοῦν, οὐδὲ περὶ πλείονος τοῦς
 ἀλλοτρίους ἑαυτοῦ ποιεῖται. εἰάν οὖν προφασίζονται διὰ
 τὴν τοῦ Ἐνδίου ποίησιν μὴ ἐπίδικον εἶναι τὴν γυναῖκα, καὶ
 57 διὰ ταῦτα μὴ φῶσιν ἀμφισβητῆσαι αὐτῆς, πρῶτον μὲν
 ἐκεῖνα αὐτοὺς ἔρεσθαι χρὴ, εἰ ὁμολογοῦντες τὴν τοῦ Ἐν-
 δίου ποίησιν ὑπὸ τοῦ Πύρρου γενέσθαι ἐπεσηκμημένοι εἰσὶ
 τοῖς μεμαρτυρηκόσι ταῦτα· εἶτα 2 [τί] παρελθόντες τὸν
 τελευταῖον τοῦ οἴκου γεγενημένον κληρονόμον τοῦ Πύρρου 35
 3 κλήρου τὴν λῆξιν λαχεῖν ἠξίωσαν παρὰ τὸν νόμον, πρὸς
 δὲ τούτοις ἐκεῖνο αὐτοὺς ἔρεσθε, εἴ τις τῶν γνησίων 4 αὐτοῦ
 ἐπιδικάζεσθαι ἀξιοῖ. ταῦτα πρὸς τὴν ἀναίδειαν αὐτῶν
 58 πυνθάνεσθε. ὡς δ' ἦν ἐπίδικος ἡ γυνή, εἴπερ γνησία 5 κα-
 ταλειφθεῖη, ἐκ τῶν νόμων σαφέστατα μαθεῖν ἐστὶ τοῦτο.
 ὁ γὰρ νόμος διαρρήδην λέγει ἐξεῖναι διαθέσθαι ὅπως ἀν
 ἐθέλη τις τὰ αὐτοῦ, εἰάν μὴ παῖδας γνησίους καταλίπη
 ἄρρενας· ἀν δὲ θηλείας καταλίπη, 6 σὺν ταύταις. οὐκοῦν 40

1 ἄλλους περὶ πλείονος ἑαυτοῦ
 4 τῶν αὐτοῦ

2 [τί] om.
 5 κατελείφθη

3 κλήρου om.
 6 ἐπὶ

Καταστήναι] Sic dedi de meo, pro vulgari καταστήσαι. Suspiciabar aliquando de καταστήσαι penacute, quæ est tertia persona optativi aor. I. constituisset. et bene conveniret sententiæ. verum eo admissio, debuisset orator paulo ante, non ἐπέτρεψε, sed ἐπιτρέψαι item in optativo dixisse. Aut, si ibi ἐπέτρεψε bene haberet, etiam hic debuisset κατέστησε usurpasse. In hac ambiguitate facillimum factu visum fuit σ cum ν permutare, h. e. καταστήναι, exhibere — avunculorum quisquam permisisset hunc Xenoclem compotem fieri tantæ substantiæ? Quod autem ν. θεῖος per avunculos reddo, non patruos, induxit me locus, qui p. 78. 4. legitur. ubi vide. IDEM.

Ἀνθ' ἑαυτῶν] Imo vero ἀνθ' ἑαυτοῦ. ab illa præmissa Ξενοκλεί δ' ἂν τις ἐπέτρεψε τῶν τοῦ Πύρρου θεῖων. IDEM.

Φῶσιν] Avunculi Pyrrhi puta. IDEM.

Ταῦτα] Subaudi γενέσθαι. adoptionem Endii puta. IDEM.

Εἶτα παρελθόντες] Aut εἰ, aut potius τί, cur, est interponendum. IDEM.

Τῶν γνησίων τῶν αὐτοῦ] Posteriorem articulum, qui vulgatis deest, de meo

addidi, ut in τῶν γνησίων subauditur παίδων, ita in τῶν αὐτοῦ subauditur χερμάτων vel ὑπαρχόντων. *ecquis liberorum legitime natorum contendat in jure de bonis quæ de jure ipsius sunt?* Duo diversi sunt hi genitivi; prior aptus est e τις, posterior ex ἐπιδικάζεσθαι. Nullus legitimorum expectat donec bona paterna sibi a iudicibus adjudicentur, sed ipse ultro, proptinus ab excessu patris eorum possessionem capessit. IDEM.

Ὡς δ' ἦν] Taylor in libro Tophanis reperit ὡς δ' οὐκ ἦν. quod non commemorassem, nisi legem hanc mihi scripsissem, ut nil eorum, quæ in schedis Tayloranis reperissem, omitterem, excludendæ calumniæ ergo. Nam extra controversiam est, quisquis ille fuit vir doctus, qui οὐκ istud intrusum ivi, eum a vero et ab oratoris sententiæ toto cælo aberrasse. IDEM.

Ἐπὶ ταύταις] Scil. ἐξεῖναι διαθέσθαι τὰ αὐτοῦ. licere testamentum facere in eoque bona sua cui velit donare. sed hic ut una quoque rationem filiarum habeat, et quibus bona deleget, iisdem una quoque filias deleget in matrimonio habendas.

μετὰ τῶν θυγατέρων ἔστι δοῦναι καὶ διαθέσθαι τὰ αὐτοῦ·
 ἄνευ δὲ τῶν γνησίων θυγατέρων οὐχ οἷόν τε οὔτε ποιήσα-
 σθαι οὔτε δοῦναι οὐδενὶ οὐδὲν τῶν ἑαυτοῦ. οὐκοῦν εἰ μὲν
 ἄνευ τῆς γνησίας θυγατρὸς τὸν Ἐνδιον Πύρρος ἐποιεῖτο υἱὸν
 αὐτῶ, ἄκυρος ἂν ἦν αὐτοῦ ἢ ποιήσις κατὰ τὸν νόμον· εἰ δὲ
 τὴν θυγατέρα ἐδίδου καὶ ἐπὶ τούτῳ ποιησάμενος κατέλι-
 5. 1 πε, πῶς ἂν ὑμεῖς ἐπετρέψατε ἐπιδικάζεσθαι, τῷ τοῦ Πύρ- 59
 ρου θεῖῳ, τὸν Ἐνδιον τοῦ Πύρρου κλήρου ἄνευ τῆς γνησίας
 θυγατρὸς, εἰ ἦν ἐκείνῳ; ἄλλως τε εἰ ¹ καὶ ἔμαρτυρήσατε
 ὡς ἐπέσκηψεν ὑμῖν ὁ ἀδελφιδοῦς ἐπιμελεῖσθαι τούτου τοῦ
 παιδίου· ἀλλ' ὦ γὰρ δέ, τούτο μὲν καὶ λαθεῖν φήσασιν ἂν
 ὑμᾶς· ὅτε δ' ² ἐνεγυῖα καὶ ἐξεδίδου ὁ Ἐνδιος, τῇ γυναικί
 5 ἐπετρέπετε ὑμεῖς οἱ θεῖοι τὴν τοῦ ἀδελφιδοῦ τοῦ ὑμετέρου 60
 αὐτῶν ὡς ἐξ ἑταίρας οὔσαν ἐκείνῳ ἐγγυᾶσθαι, ἄλλως τε
 καὶ παραγενέσθαι φάσκοντες, ὅτε ὁ ἀδελφιδοῦς ὑμῶν ³ ἐνε-
 γυᾶτο τὴν μητέρα τὴν ταύτης, κατὰ νόμους ἔξιν γυναι-
 κα, ἔτι δὲ καὶ ἐν τῇ δεκάτῃ ⁴ τῇ ταύτης κληθέντες συν-
 εστιᾶσθαι· πρὸς δὲ τούτοις — τουτὶ γὰρ τὸ δεινὸν ἔστιν —

¹ καὶ om.

² ἐνεγυῖα

³ ἐνεγυᾶτο

⁴ τῇ om.

Ipsemet orator hanc legem in continenti
 sic interpretatur: μετὰ τῶν θυγατέρων ἔστι
 δοῦναι καὶ διαθέσθαι. Qui ergo hereditatem
 adire cupiebat, ei una quoque filia lega-
 toris erat domum ducenda. Alterum sine
 altero habere non licebat. IDEM.

Ποίησασθαι] Sententia hæc est: si cui
 filia legitima est, idemque filium adopt-
 ptare vult aliunde, facere id ei non li-
 cet, nisi si filius adoptatus sororem hanc
 suam adventitiam in matrimonium ducat.
 IDEM.

Ἄνευ τῆς θυγατρὸς] Si Pyrrhus, habens
 filiam rite natam, illa filia spreta, postha-
 bita, præterita, et dissimulatione trans-
 missa. IDEM.

Ἐπὶ τούτῳ] Aut post hoc factum, aut
 sub hac conditione, ut scil. filius adoptatus
 filiam patris adoptivi sibi datum acciperet
 et pro uxore haberet. Redibit ergo
 τούτῳ ad rem designatam. Malim tamen
 ἐπὶ ταύτῃ, ut paulo ante in formula legis
 erat ἐπὶ ταύταις, sub conditione filia, h. e.
 ut cum bonis etiam filiam auferret, sin
 autem hanc recusaret, ut etiam illis
 careret. IDEM.

Τῷ — θεῖῳ] Sic de meo dedi, dativis
 τῷ — θεῖῳ sufficiens vocativos numeri
 dualis. vos duo avunculi Pyrrhi. IDEM.

Ἄλλως τε εἰ] Num ἄλλως τε καὶ εἰ. sic

certe loqui solent. Idem est ac si di-
 xisset: ἄλλως τε καὶ εἰ ἐπέσκηψεν ὑμῖν
 Πύρρος (ὡς γε ἔμαρτυρήσατε αὐτὸν ὑμῖν ἐπι-
 σκῆσαι τελευταῖα). præsertim si Pyrrhus
 moriens vobis mandavit (id quod eum man-
 dasset vos testati estis). IDEM.

Ἔνεγυᾶτο] Tametsi duos alioquitur, si-
 ngulare tamen usurpat, quod hac in for-
 mula loquendi perinde usitatum est, atque
 est φέρε cum plurali. IDEM.

Τῇ γυναικί] Philæ. Cohæret hic dativus
 cum ἐπετρέπετε. nam si cum ἐξεδίδου co-
 hæreret, deheret τὴν γυναῖκα dixisse, et
 pro ἐγγυᾶσθαι, item ἐγγυᾶν. Propterea
 Ἐνδιος separavi a τῇ γυναικί commate in-
 terponendo. Taylor in Tophanis libro
 etiam reperit τὴν γυναῖκα, ut aliquando
 suspicabar leg. esse. Sed redii ab illo
 errore. IDEM.

Τοῦ ἀδελφιδοῦ τοῦ ὑμετέρου] vestri e
 sorore vestra nepotis, Pyrrhi puta. Sic
 dedi de meo pro vulgati τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ
 ὑμετέρου. fratris nostri. IDEM.

Οὔσαν] Id est, γεγεννημένην. IDEM.

Ἐκείνῳ] illi, Pyrrho puta. IDEM.

Συνεστιᾶσθαι] Pendet hic infinitivus e
 præmissis φάσκοντες. malim tamen συνε-
 στιᾶσθαι, in infinit. præteriti passivi, quod
 hic deponentialiter, seu in significato
 activo, accipiendum, coepulatos esse. IDEM.

ἐπισκῆψαι φάσκοντες ὑμῖν τὸν ἀδελφιδοῦν ἐπιμελεῖσθαι
τούτου τοῦ παιδίου, οὕτως ἐπεμελήθητε ὡςτ' εἶσαι ὡς ἐξ
ἑταίρας οὔσαν αὐτὴν ἐγγυᾶσθαι, ἄλλως τε καὶ ἔχουσιν 10
τούνομα τῆς ὑμετέρας αὐτῶν ἀδελφῆς, ὡς ἐμαρτυρεῖτε.

ἰά. Ἐκ τούτων, ὧ ἄνδρες, καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ
61 πρᾶγματος ραδίδιόν ἐστι γινῶναι ὅσον ἀναισχυντότατοι ἀνθρώ-
πων εἰσὶν οὗτοι. τίνος γὰρ ἕνεκα, εἰ ἦν γνησία θυγάτηρ τῶ
ἡμετέρῳ θεῖῳ καταλειπομένη, ποιησάμενος ὁ θεῖος κατέλι-
πε τὸν ἑμὸν ἀδελφὸν υἱὸν ἑαυτῶ; πότερον, ὅτι προσήκοντες
αὐτῶ ἐγγυτέρῳ γένους ἡμῶν ἦσαν ἄλλοι, οὓς βουλόμενος 15
τὴν ἐπιδικασίαν τῆς θυγατρὸς ἀποστερήσαι ἐποίηετο τὸν
ἀδελφὸν υἱὸν αὐτῶ; ἀλλ' οὔτε ἐγένετο οὔτ' ἐστι. μὴ γενο-
μένων δὲ παίδων γνησίων ἐκεῖνῳ ἐγγυτέρῳ ἡμῶν ¹ οὐδὲ εἰς
ἀδελφὸς μὲν γὰρ οὐκ ἦν αὐτῶ οὐδ' ἀδελφοῦ παῖδες, ἐκ δὲ
τῆς ἀδελφῆς ἡμεῖς ἦμεν αὐτῶ. ἀλλὰ νῆ Δία ἄλλον τινὰ
ποιησάμενος τῶν συγγενῶν ἔδωκεν ἂν ἔχειν τὸν κλῆρον καὶ
τὴν θυγατέρα τὴν ἑαυτοῦ; καὶ τί ² αὐτὸν ἔδει καταφανῶς 20
καὶ ὁπωσὺν ἀπέχθασθαι τῶν οἰκειῶν, ἐξόν, εἴπερ ἦν ἐγγυη-
μένος τὴν ἀδελφὴν τὴν Νικοδήμου, τὴν θυγατέρα τὴν ἐκ
ταύτης ἀποφανθεῖσαν εἶναι εἰς τοὺς φράτορας εἰσαγαγόντι
ὡς οὔσαν γνησίαν ἑαυτῶ, ἐπὶ ἅπαντι τῶ κλήρῳ ἐπίδικον
καταλιπεῖν αὐτὴν, καὶ ἐπισκῆψαι τῶν γιγνομένων τῆς
62 θυγατρὸς παίδων εἰσαγαγεῖν υἱὸν ἑαυτῶ. δῆλον μὲν γὰρ,
ὅτι ἐπίκληρον ³ καταλιπὼν ἀκριβῶς ἂν ἦδει ὅτι δυοῖν θά- 25
τερον ἐμελλεν ὑπάρχειν αὐτῆ· ἢ γὰρ ἡμῶν τινὰ τῶν ἐγγύ-
τατα γένους ἐπιδικασάμενον ἔξειν γυναῖκα, ἢ εἰ μηδεὶς
ἡμῶν ἐβούλετο λαμβάνειν, τῶν θεῶν τινὰ τούτων τῶν
⁴ νῦν μαρτυρούντων, εἰ δὲ μὴ, τῶν ἄλλων τινὰ συγγενῶν

¹ οὐδεὶς² ἔχεῖν αὐτὸν καταφ.³ μὲν καταλιπὼν⁴ νῦν om.

¹ Ἀδελφῆς] Liquido paret ex hoc vocabulo, isterum θεῖον, quos hæc oratio commemorat exagitatque, et alloquitur etiam, atque adeo increpat, nepotem fuisse Pyrrhum, non ex fratre, sed ex sorore ipsorum. Recte propterea illos avunculos appellavi, non patruos. IDEM.

² Ἐγένετο — ἐστὶ] Scil. Pyrrho filia rite nata. IDEM.

³ Ἐπὶ ἅπαντι τῶ κλήρῳ] ea lege ut illa sola cuncta hereditate potiretur. IDEM.

⁴ Τῶν γιγνομένων τῆς θυγατρὸς παίδων] Subaudi ὀντιναοῦν. sed pro τῆς θυγατρὸς

malim ἐκ τῆς θ. tametsi laud infitiorbor vulgatam ferri posse. IDEM.

¹ Ἐπίκληρον] Dotalem. In Leg. Att. l. vi. tit. 1. §. 9. PETIT. Dotalem verti non possum probare. Unicas vulgo [sc. ἐπικλήρους] appellamus et hereditarias. De Mod. Usur. c. 4. p. 167. SALMAS. Cf. Herald. Anim. in Salmas. ad Jus A. et R. l. iii. c. 15. et Not. in Demosth. or. κ. Στεφ. ψευδομ. B.

² Τούτων τῶν μαρτυρούντων] Num τούτων τῶν Ἐνοκλεί μαρτυρούντων. aut sic τινὰ τῶν τούτῳ [Xenoeli puta] μαρτ. REISK.

τὸν αὐτὸν τρόπον περὶ πάσης τῆς οὐσίας ἐπιδικασάμενον
κατὰ τοὺς νόμους ἔξειν ταύτην γυναῖκα. οὐκοῦν ἐκ μὲν τοῦ
τὴν θυγατέρα εἰς τοὺς φράτορας εἰσαγαγεῖν καὶ μὴ ποιή-
30 σασθαι τὸν ἐμὸν ἀδελφὸν υἱὸν αὐτῷ ¹ ταῦτα διεπράξατο·
ἐκ δὲ τοῦ τὸν μὲν ποιήσασθαι, τὴν δὲ μὴ εἰσαγαγεῖν, τὴν
μὲν νόθην, ὡς περ αὐτῷ προσῆκε, καὶ ἄκληρον κατέστησε,
τὸν δὲ κληρονόμον κατέλιπε τῶν ἑαυτοῦ. ἀλλὰ μὴν ὡς γε
οὔτε γαμηλίαν εἰσήνεγκεν ὁ θεῖος ἡμῶν, οὔτε τὴν θυγατέρα,
ἢν φασι γνησίαν αὐτῷ εἶναι οὗτοι, εἰσαγαγεῖν εἰς τοὺς
φράτορας ἠξίωσε, καὶ ταῦτα ² νόμου ὄντος αὐτοῖς, ἀναγνώ-
35 σεται δὲ ὑμῖν τὴν τῶν φρατόρων τῶν ἐκείνου μαρτυρίαν. ⁶³
ἀναγίνωσκε· σὺ δ' ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

λάβε ³ δὲ καὶ ὡς ἐποίησατο τὸν ἐμὸν ἀδελφὸν υἱὸν αὐτῷ.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Ἰβ'. Εἶτα ὑμεῖς τὴν Νικοδήμου μαρτυρίαν τῶν αὐτοῦ
τοῦ θείου ἐκμαρτυριῶν πιστοτέραν ⁴ ἠγήσεσθε εἶναι, καὶ τὴν ⁶⁴
οὕτω κοινὴν τοῖς βουλομένοις γεγεννημένην, ταύτην ἐπιχει-
40 ρήσει τις ὑμᾶς πείθειν ὅτι ἐγγυητὴν γυναῖκα ὁ ἡμέτερος
θεῖος ἔσχεν; ἀλλ' ὑμεῖς, ⁵ ὡς ἔγωγ' οἶμαι, οὐ πιστεύσετε,
εἰ μὴ ἀποφαίνῃ ὑμῖν, ὅπερ ἀρχόμενος εἶπον τοῦ λόγου,

¹ ταῦτ' ἂν

² τοῦ νόμου

³ δὲ om.

⁴ ἠγεῖσθε

⁵ ὡς ἔγωγ' οἶμαι om.

Τοῦ νόμου ὄντος αὐτοῖς, ἀναγνώσεται δὲ] ad scribam convertitur, alterum autem σὺ δὲ ad servum publicum clepsydrae adstantem, eamque gubernantem, aquam infundentem, observantem, et inhibentem, ubi juberetur. IDEM.
ἀναγίνωσκε σὺ δὲ] Prius illud ἀναγίνωσκε

ad scribam convertitur, alterum autem σὺ δὲ ad servum publicum clepsydrae adstantem, eamque gubernantem, aquam infundentem, observantem, et inhibentem, ubi juberetur. IDEM.

λάβε καὶ ὡς] Malim λάβε καὶ τὴν [scil. μαρτυρίαν, τὴν ἀγορεύουσαν vel ἐσειοῦσαν], ὡς —. IDEM.

τοῦ θείου] Subaudi τοῦ ἡμετέρου. avunculi nostri Pyrrhi. IDEM.

Ἐκμαρτυριῶν] Extestimonia Pyrrhi, ut vita defuncti, enque haud valentis in judicio adstare et testimonium ore suo perhibere, appellat acta ejus, adoptionem Endii puta, qua adoptione Phila pro spuria declarata et ab hereditate Pyrrhi exclusa fuit; item hoc, quod filiam omisit in phratoras inducere. IDEM.

ἠγεῖσθε] Malim in futuro ἠγήσεσθε.

IDEM.

πρῶτον μὲν ἐπὶ τίνι προικὶ οὗτος ἐγγυῆσαι τῷ Πύρρῳ φησὶ
 τὴν ἀδελφὴν, ἔπειτα πρὸς ὁποῖον ἀρχοντα ἢ ἐγγυητὴ γυνή
 65 ἀπέλιπε τὸν ἄνδρα ἢ τὸν οἶκον τὸν αὐτοῦ, εἶτα παρ' οὗτο
 ἐκομίσατο τὴν προῖκα αὐτῆς, ἐπειδὴ τετελευτηκῶς ἦν ὧ φη-
 σὶν αὐτὴν ἐγγυῆσαι· ἢ εἰ ἀπαιτῶν μὴ ἐδύνατο κομίσασθαι
 ἐν εἴκοσιν ἔτεσιν, ὁποῖαν δίκην σίτου ἢ τῆς προικὸς αὐτῆς 46.
 ὑπὲρ τῆς ἐγγυητῆς γυναικὸς ἐδικάσατο τῷ ἔχοντι ¹ τὸν
 Πύρρου κλῆρον οὗτος· ἔτι δ' πρὸς τούτοις ἐπιδειξάτω ² ὅτω
 πρῶτερον ἢ ὕστερον ³ ἐνεγύησεν οὗτος τὴν ἀδελφὴν, ἢ εἰ ἐξ
 ἄλλου τινὸς γεγεννημένοι εἰσὶ παῖδες αὐτῆς. ταῦτα οὖν ἀξιού-
 τε πυνθάνεσθαι παρ' αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς τοῖς φράτορσι ⁵
 66 γαμηλίας μὴ ἀμνημονεῖτε. οὐ γὰρ τῶν ἐλαχίστων πρὸς
 τὴν τούτου μαρτυρίαν τεκμήριόν ἐστι τοῦτο. δῆλον γὰρ ὅτι,
 εἰ ἐπέισθη ἐγγυῆσασθαι, ἐπέισθη ἂν καὶ γαμηλίαν ὑπὲρ
 αὐτῆς τοῖς φράτορσιν εἰσενεγκεῖν καὶ εἰσαγαγεῖν τὴν ἐκ
 ταύτης ἀποφανθεῖσαν θυγατέρα ὡς γνησίαν οὔσαν αὐτῷ,
 καὶ [ἐν τε τῷ δῆμῳ] ⁴ κεκτημένος τὸν τριτάλαντον οἶκον,
 εἰ ἦν γεγαμηκῶς, ἠναγκάζετο ἂν ὑπὲρ τῆς γαμετῆς γυναι- 10

¹ τοῦ² ὅτι³ ἐνεγύησεν⁴ κεκτημένῃ

πρὸς ὁποῖον ἀρχοντα ἢ ἐγγυητὴ ἀπέλιπε τὸν
 ἄνδρα] Quis ille sit Archou Eponymus, ad
 cujus tribunal mulier Pyrrho nupta, soror
 Nicodemi, accesserit, denunciavit, se decrevisse
 dumum Pyrrhi relinquere, ideoque dotem suam
 reposcere, atque flagitare, ut Archou operam det, ut ea dos
 a Pyrrho exigatur sibi restituatur. Arguit orator
 ex dote, si tua soror, Nicodeme, aieus, reapse
 Pyrrhi fuit uxor, necesse est ut dotem recuperarit,
 sive ultro maritum superstitem adhuc deseruit, sive
 vidua facta per ejus excessum. Sive prius ais
 factum, nomina Archontem, penes quem tua
 soror professa est, se sponte sua e domo
 Pyrrhi, mariti, excedere. Sin posterius, doce
 illi ab herede Pyrrhi redditam esse dotem e
 bonis defuncti. IDEM. Cf. Petit. in Legg. Att. l. vi. tit. iii.

Ἐκομίσατο] Nicodemus pnta. Quamquam enim
 in superioribus fingebatur Nicodemus, argu-
 menti gratia, negans dotem a se sorori, Pyrrho
 nubenti, additam; nunc tamen, item arguendi
 ergo, fingitur idem sorori dotem addidisse. Nam
 si negaret se dotem sorori addidisse, tantum-
 tandem faciebat, ac si planis verbis negaret,
 inter Pyrrhum et sororem suam matrimonii
 necessitudinem ullam unquam

fuisse. IDEM.

Τοῦ Πύρρου] Malim τὸν Π. IDEM.

Ἐσπερον ἐνεγύησεν] Taylor in libro Tophanis ἢ interpositum reperit. quod ἢ enr sit interponendum, ego equidem causæ nil video. IDEM.

Ἡ εἰ] Rursus Tophanes ille, quisquis fuit, ἢ delet. Ego vero, si quid h. l. delendum sit, non ἢ delendum aio, quod potius tenaciter est servandum, sed εἰ. Verum ne hoc ipsum quidem loco est submovendum. nam bene habet, idemque valet, ac si dixisset: ἢ ὅτι ἐξ ἄλλου τινὸς (εἰ τις ἄλλος τοιοῦτός ἐστι) γεγεννημένοι εἰσι παῖδες αὐτῆς. aut alium demonstrato, si quis alius est, e quo illa liberos honesto et legitimo modo pepererit. IDEM.

Ἐν τε τῷ δῆμῳ] Quatuor hæc vocabula ut supervacanea et inutilia, et perperam e p. 81. 2., ubi vera eorum sedes est, huc translata, uncis inclusi. IDEM.

Κεκτημένῃ] Sic dedi de meo pro vulgari κεκτημένῃ. Taylor e libro Tophanis κεκτημένως annotaverat. IDEM.

ἠναγκάζετο ἂν] Videtur δ' interponendum esse. Necesse vero quoque habuisset, nomine uxoris alias matronas per occasionem Thesmophoriorum lautis et solennibus epulis excipere, aliasque fungi

κός καὶ Θεσμοφóρια ἐστιᾶν τὰς γυναῖκας, καὶ τᾶλλα ὅσα προσῆκε λειτουργεῖν ἐν τῷ δήμῳ ὑπὲρ τῆς γυναικὸς ἀπὸ γε οὐσίας τηλικαύτης. οὐ τοίνυν φανεῖται οὐδὲν τούτων γεγενημένον οὐδεπώποτε. οἱ μὲν οὖν φράτορες μεμαρτυρήκασιν 67 ὑμῖν. λάβε δὴ καὶ τὴν τῶν δημοτῶν ¹ τῶν ἐκείνου μαρτυρίαν.

¹ τῶν om.

functiones onerosas, quas mariti alii pro-
rum loco atque nomine obire solent.
IDEM.

[Ἐστιᾶν τὰς γυναῖκας] Sic correxi, se-
cundum Scaligerum et Canterum Var.
Lect. 8, 14. [et Valckenaer. in fin. Dia-
trib.] vitium vulgarum ἐστὶ αὐτὰς γυ-

ναῖκας. Stephanus in margine admonuit
sibi videri leg. ἐς τοιαύτας γυναῖκας. sed
hoc foret bonam orationem corrumpere,
et sententiam conturbare. IDEM.

[Μαρτυρίαν] Adde titulum ΜΑΡΤΥΡΙΑ.
IDEM.

1 ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Pag.
ed.
Reisk.Pag.
ed.
H. Steph.
46. 20

67 Νικοστράτου ἐν ὑπερορίᾳ τελευτήσαντος, 2 Ἄγων καὶ Ἀγνόθεος 3 ὡς ὄντες ἀνεψιοὶ ἐκ 4 πα-
τραδέλφου ἀμφισβητοῦσι τοῦ κλήρου πρὸς Χαριάδην, φάσκοντα κληρονόμον αὐτοῦ εἶναι κατὰ
δῶσιν, ὃ ἐστὶ κατὰ διαθήκας. Ἰσαῖος οὖν ὁ ῥήτωρ, ὡς συγγενὴς ἂν τῶν περὶ τὸν Ἄγωνα,
λέγει συνηγορᾶν αὐτοῖς. Ἡ στάσις, στοχασμός.

α'. ΕΠΙΤΗΔΕΙΟΙ μοι τυγχάνουσιν, ὧ ἄνδρες, ὄντες
Ἄγων τε οὗτος καὶ Ἀγνόθεος, καὶ ὁ πατὴρ αὐτῶν ἔτι
68 πρότερον. εἰκὸς οὖν μοι δοκεῖ εἶναι, ὡς ἂν οἷός τε ὧ, συνει- 25
πεῖν αὐτοῖς.

β'. Περὶ μὲν οὖν τῶν ἐν τῇ ὑπερορίᾳ πραχθέντων οὔτε
μάρτυρας ἐξευρεῖν οἶόν τε, οὔτε τοὺς ἀντιδίκους, εἰάν τι ψεύ-
δωνται, ἐλέγχειν ῥάδιον, διὰ τὸ μηδέτερον τούτων ἐκεῖσε ἀφί-
χθαι· τὰ δ' ἐνθάδε συμβεβηκότα δοκεῖ 5 μοι ὑμῖν ἱκανὰ
γενέσθαι ἂν τεκμήρια, ὅτι ἅπαντες οἱ κατὰ τὴν δῶσιν 6 τῶν
Νικοστράτου ἀμφισβητοῦντες ἐξαπατηῆσαι ὑμᾶς βούλον- 30
ται. πρῶτον μὲν οὖν, ὧ ἄνδρες, περὶ τῆς τῶν ὀνομάτων

1 ΥΠΕΡ

2 Ἄγων — Ἀγνόθεος et sic passim.

3 ὡς om.

4 πατραδέλφου

5 μοι συμβ. δοκεῖ

6 τοῦ

Ἐπιτήδειοι μοι τυγχάνουσιν ὄντες] Ex hoc loco certo colligi nequit, verum esse id, quod auctor argumenti, quisquis fuit, ait, Isæum ipsum hanc causam egisse, ut cognatum eorum quorum causa hic agitur. Nam neque ἐπιτήδειοι sunt cognati, sed solummodo familiares, neque e μοι tuto colligatur, oratorem hic e persona sua loqui; potest enim hæc oratio non minus illi convenire, qui Isæum mercede ad scribendum conduxerat. REISK.

Ὁ πατὴρ αὐτῶν] Thrasippus, ut e p. 90. 16. constat. IDEM.

Μηδέτερον τούτων] Haggonnem designat et Hagnotheum. IDEM.

Ἐκεῖσε] illuc locorum, ubi Nicostratus diem supremam obiit. IDEM.

Μοι] Cohæret, non cum proximo συμ-

βεβηκότα, sed cum remotiore δοκεῖ. IDEM. Τοῦ Νικοστράτου] Malim τῶν N. vulgatum si defendas, ad τοῦ subaudiri debet κλήρου. IDEM.

Περὶ τῆς τῶν ὀνομάτων ἐπιγραφῆς] Quomodo partes de Nicostrati hereditate inter se contententes, in libellis petitoriis iudicio exhibitis Nicostrati nomen ediderint. Nam Hagno quidem atque Hagnotheus in libello suo hereditatem ejus Nicostrati petierant, qui esset filius Thrasymachi. Chariades autem, et advocati ejus, istorum competitors, alium Nicostratum, Smicri filium, ediderant. Poterant itaque actores excusare, non de eadem hereditate agi, neque eandem ad adversariis, atque abs se, peti. IDEM.

ἐπιγραφῆς ἀξίον ἔστιν ἐξετάσαι, καὶ σκέψασθαι ὁπότεροι 69
 ἀπλούστερον καὶ κατὰ φύσιν μᾶλλον τὰς λήξεις ἐποίη-
 σαντο. Ἄγνω μὲν γὰρ οὕτως καὶ Ἀγνόθεος Θρασυμάχου
 ἐπεγράψαντο τὸν Νικόστρατον, καὶ ἑαυτοὺς ἐκείνῳ ἀνε-
 ψιούς ἀποφαίνουσι, καὶ τούτων μάρτυρας παρέχονται.
 35 Χαριάδης δὲ καὶ οἱ συνδικοῦντες αὐτῷ¹ Σμίκρου μὲν πατρός
 εἶναι φασὶ τὸν Νικόστρατον, ἀμφισβητοῦσι δὲ τοῦ Θρασυ-
 μάχου υἱοῦ κλήρου. καὶ οἶδε μὲν οὐδὲ προσποιοῦνται ἐκείνου
 τοῦ ὀνόματος οὔτε γινώσκειν οὔτε προσήκειν αὐτοῖς· φασὶ
 μὲν οὖν εἶναι Θρασυμάχου Νικόστρατον, τούτου δὲ ὁμοίως
 τῆς οὐσίας ἀμφισβητοῦσι. καὶ εἰ μὲν τὸ ὄνομα² πατρόθεν
 τὸ³ αὐτὸ ὠμολόγουν εἶναι τοῦ Νικοστράτου, περὶ δὲ τοῦ
 κλήρου μόνου διεφέροντο, οὐδὲν ἂν ἔδει ὑμᾶς σκέψασθαι
 40 ἀλλ' εἴ τι διέφετο ἐκείνος ὁ Νικόστρατος, ὃν ἀμφότεροι ὠμο- 70
 λόγουν· νῦν δὲ πῶς οἶόν τε τῷ ἀνδρὶ δύο πατέρας ἐπιγρά-
 ψασθαι; τούτο γὰρ Χαριάδης πεποιήκειν· αὐτὸς τε γὰρ
 ἔλαχε τοῦ¹ Σμίκρου Νικοστράτου, τούτοις δὲ τοῦ Θρασυ-
 μάχου λαχοῦσι παρακατέβαλεν ὡς τὸν αὐτὸν ὄντα. ἔστι
 μὲν οὖν ἅπαντα ταῦτα ἐπήρεια καὶ παρασκευή· ἠγοῦνται
 γὰρ τούτους, ἀπλοῦ μὲν ὄντος τοῦ πράγματος καὶ μηδε-
 47. 1 μίας αὐτοῖς ταραχῆς ἐγγιγνομένης, οὐ⁴ χαλεπῶς ἐπιδείξειν
 ὅτι οὐδὲν Νικόστρατος διέφετο· εἰ δὲ μὴ τὸν πατέρα τὸν
 αὐτὸν εἶναι φῶσι, τοῦ δὲ κλήρου μηδὲν ἤττον ἀμφισβητῶσιν,
 ἀκριβῶς ἴσασιν ὅτι πλείονι λόγῳ εἰπεῖν⁵ τούτουσι δεήσει ὡς

¹ Σμικροῦ

⁴ χαλεπὸν

² πατρόθεν τὸ ὄμ.

³ αὐτοῦ

⁵ τούτοις

Συνδικοῦντες] Pro συναγορεύοντες, συνει-
 πνόντες. In Anim. ad Jus A. et R. l. iii. c.
 10. §. 14. HERALDUS.

Οἷδε] Hagnon et Hagnotheus. REISK.
 Οὐδὲ προσποιοῦνται] Π. οὐδὲν προσπ.
 H. STEPHAN. Nego esse. vulgata bene
 habet hic loci quidem. ne affectant quidem,
 nedum ut serio contendant. REISK.

Ἐκείνου τοῦ ὀνόματος] Nicostratum Smi-
 cri filium. IDEM.

Οὔτε γινώσκειν] Aut οὔτε τι γιν. leg. vi-
 detur, aut οὐδὲν οὔτε γιν. IDEM.

Ὅμοίως] Ad ὁμοίως videtur ἀμφω ad-
 dendum esse. IDEM.

Αὐτοῦ] Malim αὐτό. ipsum solum no-
 men Nicostrati idem dicerent, sine acces-
 sione nominis paterni. IDEM.

Ἄλλ' εἰ] Bene si habet, accipi sic de

bet, ac si dixisset: ἀλλὰ τοῦτο μόνον ἔδει
 σκέψασθαι, εἴ τι—. Neque vitii lectionem
 hanc incusabo. Dixissent tamen Lysias
 atque Demosthenes ἀλλ' ἢ εἰ— nihil aliud,
 sed hoc solum querere, num quid in tabulis
 testamenti præceperit. Num autem Isaeus
 hoc, an illo modo scriptum reliquerit, ec-
 quis certo definit? IDEM.

Ὡς τὸν αὐτὸν ὄντα] Sunt accusativi ab-
 soluti. IDEM.

Τούτους] Hagnonem atque Hagnothe-
 um. IDEM.

Οὐ χαλεπῶς] Imo vero οὐ χαλεπῶς. Nam
 alias constructio lababit; neque enim
 inter se constabunt τούτους et οὐ χαλεπῶν.
 sed τούτοις dicendum fuisset et ἐπιδει-
 κνέειν. IDEM.

Τούτοις] Imo vero τούτους. IDEM.

Νικόστρατος Θρασυμάχου ἦν ἢ ὡς οὐδὲν διέθετο. ἔτι δὲ καὶ ὁμολογῶντες Θρασυμάχου μὲν εἶναι τὸν Νικόστρατον οὐκ ἔτι ἂν εἶχον ἐξελέγξαι τοὺςδε ὡς οὐκ εἰσὶν ἐκείνῳ ἀνεψιοί· 71 ἄλλον δὲ πατέρα τῷ τεθνεῶτι κατασκευάζοντες οὐ μόνον περὶ τῶν διαθηκῶν ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ γένους λόγον ἐμβεβλήκασιν.

γ'. Οὐκ ἐκ τούτων δὲ μόνον γνοίητ' ἂν ὅτι ἄλλοι τινὲς εἰσιν οἱ ταῦτα ἐπὶ τουτουσί ἐπάγοντες, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν κατ' ἀρχαίς γεγενημένων. τίς γὰρ οὐκ ἀπεκείρατο, ἐπειδὴ τῷ¹ δύο ταλάντω ἑξάκις ἤλθετον; ἢ τίς οὐ μέλαν ἰμάτιον 10 ἐφόρεσεν, ὡς διὰ τὸ πένθος κληρονομίῃσιν τῆς οὐσίας; ἢ πόσοι συγγενεῖς καὶ υἱεῖς κατὰ δόσιν προσεποιήσαντο τῶν Νικοστράτου; Δημοσθένης μὲν γε ἀδελφιδοῦς ἔφη αὐτῷ εἶναι, ἐπειδὴ δ' ἐξήλεγχθη ὑπὸ τούτων, ἀπέστη· Τήλεφος δὲ δοῦναι αὐτῷ Νικόστρατον ἅπαντα τὰ ἑαυτοῦ, καὶ οὗτος 72 οὐ πολλῷ ὕστερον ἐπαύσατο· Ἀμνιάδης δὲ υἱὸν αὐτῷ πρὸς τὸν ἄρχοντα ἤκεν ἄγων οὐδὲ τριετῆ γεγονότα, καὶ ταῦτ'¹⁵ οὐκ ἐπιδεδημηκότος τοῦ Νικοστράτου ἑνδεκα ἐτῶν Ἀθήνησι· Πύρρος δὲ ὁ Λαμπρεὺς τῇ μὲν Ἀθηναῖ ἔφη τὰ χρήματα ὑπὸ Νικοστράτου καθιερωῖσθαι, αὐτῷ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἐκείνου δεδῶσθαι· Κτῆσις δ' ὁ Βησαιεὺς καὶ Κραναὸς τὸ μὲν πρῶτον

¹ δύο

Θρασυμάχου μὲν] Transponenda videtur haec duo vocabula. Veruntamen nimis et locis et temporibus, et natura et moribus, aliisque rebus distamus ab illis vetustis Graecis, quam ut certa de numero, seu rhythmo eorum pronuciare queamus. IDEM.

Ταῦτα] Scil. τὰ πράγματα. has turbas contentionum forensium. IDEM.

Ἐπὶ τουτουσί] Notanda poeticae dictionis affectatio τουτουσί pro τούτους, Atticis non parum frequentata. IDEM.

Ἐξάκις] Commutetur in ἐξ ἄκρης. Ptolemaide, tum Ace dicta, mortuus fuerat mercator Nicostratus; illinc Athenas venire duo talenta. Vid. Harpocrat. in Ἄκρη, II. Vales. p. 211., Demosth. p. 681. 29., et H. Relandi Palestina p. 537. In fin. Diatrib. VALCKENAER.

Ἡθεῖον] Scil. εἰς κρίσιν. Equis enim tandem non luctum testatus est coma tondeuda super excessu Nicostrati, quandoquidem hereditas ab eo relicta, quae duum est talentum, a sex competitoribus

fuit petita, qui sunt hi, Demosthenes, Telephus, Amyniades, Pyrrhus, Ctesias, et Cranaus. Adde septimum Chariadem, et octavum, actorem hujus orationis. IDEM.

Υἱεῖς κατὰ δόσιν] Filii sunt factitii, adoptati per testamentum. Nam ejusmodi filiis patres quoque adoptivi bona sua donabant, seu legabant. IDEM.

Ἀμνιάδης] Π. Ἀμνιάδης. H. STEPHAN. Quem credo verum vidisse. REISK.

Αὐτῷ] Nicostrato puta. coharet cum γεγονότα. IDEM.

Λαμπρεὺς] Taylorum si audimus, rectius Λαμπτεὺς scribetur. IDEM.

Αὐτῷ] sibi, Pyrrho puta. IDEM.

Ἐπὶ αὐτοῦ ἐκείνου] Deesse videtur μέρος τι. aut, si nihil deest, sed bene b. l. habet, subjicere voluit orator atque derisivi exponere praetensionis absurditatem. Equis enim sanus, quae nomini consecrata fuisse dixerit, eadem aial sibi donata esse? IDEM.

Κτῆσις] Graecum nomen si est, forma ejus femininum genus potius prodit, quam

δίκην ἔφασαν τοῦ Νικοστράτου ταλάντου καταδεδικάσθαι, ἐπειδὴ δ' οὐκ εἶχον τοῦτο ἀποδείξαι, ἀπελεύθερον αὐτὸν 20 ἑαυτῶν προσεποιήσαντο εἶναι· καὶ οὐδ' οὗτοι ἂ ἔλεγον ἀπέδειξαν. καὶ οἱ μὲν εὐθύς κατὰ τὰ πρῶτα ἐπὶ τὰ Νικοστράτου ¹ ἄζαντες οὗτοι εἰσι· Χαριάδης δὲ τότε μὲν οὐδαμῶ ἠμφισβήτησεν, ὕστερον δὲ οὐ μόνον αὐτὸς ἀλλὰ καὶ τὸ 73 ἐκ τῆς ἐταίρας παιδίον εἰσποίων ἦλθε. τοῦτο δ' ἦν αὐτῶ ὡς ἡ τῶν χρημάτων κληρονομήσονται ἢ τὸ παιδίον ἀστὸν ποιήσονται. αἰσθόμενος δὲ καὶ οὗτος ὅτι περὶ τοῦ γένους ἐλεγχθῆσοιτο, τὴν μὲν τοῦ παιδίου ἀμφισβήτησιν παρέλυσεν, 25 ἑαυτῶ δὲ κατὰ δόσιν παρακατέβαλεν.

δ'. Ἐχρῆν μὲν οὖν, ὡ ἄνδρες, ὅστις κατὰ δόσιν χρημάτων ἀμφισβητῶν ἠττηθεῖη, μὴ κατὰ τὸ τέλος ζημιοῦσθαι, ἀλλ' ἐφ' ὅσα περ ληψόμενος ἴη, τοσαῦτα τῇ πόλει ἀποτινεῖν· οὕτω γὰρ οὐδ' οἱ νόμοι κατεφρονοῦντο οὔτε τὰ γένη ὑβρίζετο πρὸς τούτων, οὐδ' ἂν τῶν τεθνεώτων οὐδεὶς κατεψεύδετο. ἐπειδὴ δὲ ἅπασι καὶ τῶν ἀλλοτρίων ἀπάντων, 74 30 καθ' ὅτι ἂν τις βούληται, ἀμφισβητεῖν ἔξεστιν, ὑμᾶς χρὴ περὶ αὐτῶν ὡς οἶόν τε ἀκριβέστατα ἐξετάζειν καὶ μηδὲν εἰς ὅσον δύνασθε παραλείπειν. ἐν μόναις δὲ ταῖς τῶν κληρῶν εἰσαγωγαῖς δοκεῖ μοι προσήκειν τεκμηρίοις μᾶλλον ἢ μάρτυσι πιστεύειν. περὶ μὲν γὰρ τῶν ἄλλων συμβολαίων οὐ πάνυ χαλεπὸν τοὺς τὰ ψευδῆ μαρτυροῦντας ἐλέγχειν·

¹ ἄζαντες

masculinam. Num ergo κτησίας leg. est? IDEM.

Ἄζαντες] Num ab ἄζειν, an ab αἰσσειν repetendum sit, querant alii, ego in simpliciore, quod est ἄζειν, acquiesco. IDEM.

Αὐτός] Sobaudi e premissis ἀμφισβητῶν τοῦ κληρου. IDEM.

Τοῦτο δ' ἔν αὐτῶ] Num sic nude dixerunt, pro τοῦτο δ' ἦν αὐτῶ ἐν νόμῳ, vel προκειμένοι, vel ἐπιτέχνασμα, vel μηχανήματα, vel προὔργου, vel tale quid? hoc agebat, hoc moliebatur. IDEM.

Κατὰ τὸ τέλος] Locus difficilis. dictio perambigua et inexplicabilis. Suspicebar aliquando tantumdem hoc esse, atque κατ' ἐπιβελίαν. non solummodo sexta parte summæ universæ, quam valent bona petita, mulctari, sed tota summa. Nunc dubito, an potius significet, pro censu. Censebatur civis quisque, quantum in bonis haberet. atque pro isto censu major aut minor cuique mulcta irrogabatur.

Querant peritiores. IDEM. Ionesius juxta Ulpianum τέλος b. l. explicat auctoritatem magistratus, et vertit Anglice: should not be amerced by the limited power of the magistrate. Citat porro Demosth. c. Macartat. §. ιζ'. fin.

Οὕτω γὰρ] Addi velim ἂν. REISK.

Πρὸς τούτων] ab his, Chariade ejusque advocatis. non mala sententia. Suspicio tamen lææum dedisse πρὸς τοσούτων. a tot hominibus, quot nempe sunt hi, quos toto die videmus in leges grassari. IDEM.

Καὶ τῶν ἀλλοτρίων] Haud offendor. foret tamen fortius intortum, si καὶ τῶν ἀλλοτρίων dixisset. IDEM.

Ἀπάντων] Non cohæret cum ἀλλοτρίων, sed cum ἀμφισβητεῖν. Dicitur ἀμφισβητεῖν τινὸς pro hereditatem alicujus in jure petere. Ergo ἀπάντων ἀμφισβητεῖν est hereditates hominum omnium quorumcumque tandem sibi vindicare de eoque jure experiri, vel totas hereditates. IDEM.

ζῶντος γὰρ καὶ παρόντος τοῦ πράξαντος καταμαρτυροῦσι·
περὶ δὲ τῶν διαθηκῶν πῶς ἂν τις γνοίῃ τοὺς μὴ τάληθῃ 35
λέγοντας, εἰ μὴ πάνυ μεγάλα τὰ διαφέροντα εἴη, αὐτοῦ
75 μὲν καθ' οὗ μαρτυροῦσι τεθνεῶτος, τῶν δὲ συγγενῶν μηδὲν
τῶν πεπραγμένων εἰδόντων, τοῦ δ' ἐλέγχου μηδαμῶς ἀκρι-
βοῦς γινομένου; ἔτι δὲ, ὧ ἄνδρες, καὶ τῶν διατιθεμένων οἱ
πολλοὶ οὐδὲ λέγουσι τοῖς παραγινομένοις ὅτι διατίθενται,
ἀλλ' αὐτοῦ μόνου τοῦ καταλιπεῖν διαθήκας μάρτυρας παρί-
στανται, τοῦ δὲ συμβαίνοντός ἐστι καὶ γραμματεῖον ἀλ- 40
λαγῆναι καὶ τάναντία ταῖς τοῦ τεθνεῶτος διαθήκαις μετα-
γραφῆναι· οὐδὲν γὰρ μᾶλλον οἱ μάρτυρες εἴσονται, εἰ ἔφ' αἷς
ἐκλήθησαν διαθήκαις, αὗται ἀποφαίνονται. ὁπότε δὲ καὶ
τοὺς ὁμολογουμένως παραγενομένους οἷόν τ' ἐστὶν ἕξαπατῆ-
σαι, πῶς οὐκ ἂν ὑμᾶς γε τοὺς μηδὲν τοῦ πράγματος εἰδό-
τας πολὺ μᾶλλον ἐτοιμότερόν τις παρακρούσασθαι ἐγχει-
ρήσαι; ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ νόμος, ὧ ἄνδρες, οὐκ ἐάν τις δια- 48. 1
θῆται μόνον, κυρίας εἶναι κελεύει τὰς διαθήκας, ἀλλὰ ἐὰν
εὖ φρονῶν. σκεπτέον ¹ δὴ ὑμῖν πρῶτον μὲν εἰ ἐποίησατο τὰς
76 διαθήκας, ἔπειτα εἰ μὴ παρανοῶν διέθετο. ἀντιλεγόντων δ'
ἡμῶν μηδὲ τὸ παράπαν γενέσθαι τὰς διαθήκας, ἐκ τίνος
ἂν τρόπου, εἰ τις παρανοῶν διέθετο, γνοίητε, πρὶν περὶ αὐ-
τοῦ τοῦ διαθέσθαι πιστεῦσαι; τοὺς μὲν οὖν κατὰ τὴν 5
δόσιν ἀμφισβητοῦντας ὁρᾶτε ὅσον ἔργον ἐστὶν αἰσθῆσθαι
εἰ ἀληθῆ λέγουσι· τοὺς δὲ κατὰ τὸ γένος πρῶτον μὲν ² οὐ-
δὲν δεῖ μάρτυρας παρασχέσθαι ὡς αὐτῶν ἐστὶν ὁ κλῆρος —
παρὰ πάντων γὰρ ὁμολόγηται τοῖς ἐγγυτάτω γένους τὰ
τοῦ τελευτήσαντος γίνεσθαι —, ἔπειτα οἱ νόμοι οὐ μόνον οἱ
περὶ τῶν γενῶν ἀλλὰ καὶ οἱ περὶ τῶν δόσεων τοῖς συγγε-

1 δ'

2 οὐ

Τὰ διαφέροντα] Nisi nimium sit, quod altera partium contententium, ut Lucretius, aut perdat; nisi enormis sit discrepantia inter ambarum postulationes, altera parte nimis abhorrentia ab aequo et inconstantanea petente, aut affirmante ea, quæ prorsus sint improbabilia. IDEM.

Τοῦ δὲ συμβαίνοντός ἐστι] Dictio tiorior et minus crebro usitata, pro qua alius, idem significare volens, dixisset: συμβαίνει καθ' ἑκάστην ἡμέραν. quotidie contingit. est in numero rerum sæpe contingentium. Pos-

sit alio quoque modo, qui tamen mihi minus probatur, accipi, ut significet, unde consequitur, vel quia propter consentaneum est. nam τὸ συμβαίνειν Dialecticis est conclusio, seu id, quod e sumptis colligitur et velut efflorescit. IDEM.

Ἄλλὰ ἐὰν] Videtur καὶ addendum esse. IDEM.

Σκεπτέον δ' ὑμῖν] Malim σκ. δὴ ὑ. aut σκ. οὖν ὑμῖν. IDEM.

Ἐκ τίνος τρόπου] Accipio h. l. pro διὰ τί. cur, quomobrem? IDEM.

10 νέσι βοηθοῦσι. δοῦναι μὲν γὰρ ὁ νόμος οὐδενὶ ἑᾶ τὰ ἑαυτοῦ, εἰὰν ὑπὸ γήρωσ ἢ ὑπὸ νόσου ἢ ὑπὸ τῶν ἄλλων ἀ καὶ ὑμεῖς ἴστε παρανοήσῃ· κατὰ δὲ τὸ γένος καὶ τὰ τοῦ ὁπωσοῦν διακειμένου ὁ ἐγγύτατα γένους ἀναμφισβητήτως λαμβάνει. χωρὶς δὲ τούτων ταῖς μὲν διαθήκαισ διὰ μαρτύρων ὑμᾶς δεῖ πιστεῦσαι, ὑφ' ὧν ἔνι καὶ ἕξαπατηθῆναι — οὐ γὰρ ἂν ἦσαν ψευδομαρτυριῶν ἐπισκῆψεις —, τῇ δ' ἀγχιστεία δι' ὑμῶν αὐτῶν· κατὰ γὰρ τοὺς νόμους οἱ συγγενεῖς ἀμφισβητοῦσιν, οὓς ὑμεῖς ἔθεσθε. πρὸς δὲ τούτοις, ὧ ἄνδρες, εἰ μὲν 15 ¹οἱ κατὰ τὰς διαθήκας ἀμφισβητοῦντες ὁμολογουμένως 77 Νικοστράτῳ ἐπιτήδειοι ὄντες ἐτύγχανον, τὸ μὲν ἀκριβὲς οὐδ' ἂν οὕτως, ὅμως μέντοι μᾶλλον εἰκὸς ἦν ἀληθεῖς εἶναι δόξειν τὰς διαθήκας· ἤδη γὰρ τινες οὐκ εὖ διακεῖμενοι τοῖς συγγενέσιν ὀδυεῖους φίλους τῶν πᾶν σφόδρα προσηκόντων 20 περὶ πλείονος ἐποιήσαντο· νῦν δὲ οὔτε συσσίτους οὔτε φίλους οὔτ' ἐν τάξει τῇ αὐτῇ. τούτων δ' ὑμῖν μάρτυρας ἀπάντων παρεσχήμεθα.

εἰ. Ὁ δὲ μέγιστον, καὶ μάλιστα τῆς Χαριάδου ἀναι- 78 δείας καταμαρτυρεῖ, τοῦτο σκέψασθε. ὅπου γὰρ τὸν αὐτὸν ποιησάμενον ²[κληρονόμον] οὔτ' ἀποθανόντα ἀνείλετο οὔτ' ἔκαυσεν οὔτε ὠστολόγησεν, ἀλλὰ πάντα τοῖς μηδὲν προσήκουσι παρήκε ποιῆσαι, πῶς οὐκ ἀνοσιώτατος εἶη; ὃς τῷ 25 τεθνεῶτι μηδὲν τῶν νομιζομένων ποιήσας, τῶν χρημάτων

¹ οἱ om.² uncus om.

Ἐπισκῆψεις] Subandi εἰ ἀδύνατον ἦν τοὺς κριτὰς ὑπὸ τῶν μαρτύρων τῶν τὰ ψευδῆ μαρτυρούντων ἕξαπατᾶσθαι, vel εἰ μηδεὶς τὰ ψευδῆ μαρτυρεῖ. IDEM.

Μὲν κατὰ] Videtur articulus οἱ interponendus esse. IDEM.

Οὐδ' ἂν οὕτως] Videtur hic ἐφάνη vel simile quid excidisse, tametsi me non fugit εἰκὸς ἦν e proximo huc trahi et tacita mente suppleri posse. IDEM.

Δίξειν] Π. δόξειν. Ἡ δειξείν. H. STEPHAN. Constructio hæc est: μᾶλλον εἰκὸς ἦν τὰς διαθήκας δόξειν ἀληθεῖς εἶναι. REISK.

Τάξει] Sed quænam τάξις hic designatur? civilis an militaris? si civilis, quænam erunt illæ τάξις civiles? forsitan κατὰ τὸ τέλος, secundum census, seu quantitates bonorum, quæ quibusque essent, cives distributi erant. Notæ sunt e Demosthene αἱ συμμοῖαι τῶν λειτουργούντων. noti οἱ τριακῆσιοι, οἱ τῶν πολιτῶν πλου-

σιώτατοι. Significare itaque videtur ἐν τῇ αὐτῇ τάξει h. l. quod hi competitores hereditatis a Nicostrato relicte non fuissent in eadem classe contribuentium pro modo facultatum. Verumtamen ut malim de ordine militari, seu statione in castris et acie accipere, facit locus p. 90. 12. οὐδ' ἐπὶ στρατεύματι ἐχρῆτο —. IDEM.

Τῇ αὐτῇ] Post hæc verba nonnihil deesse constat. E. c. οὐδεὶς οἶδε τούτους πάποτε τῷ Νικοστράτῳ γεγονότας, vel simile quid. IDEM.

Τὸν αὐτὸν παυσάμενον κληρονόμον] eum qui ipsum [Chariadem] fecisset [vel nuncupasset] heredem. IDEM.

ὠστολόγησεν] neque ossa ejus legit. combustionem vel incinerationem sequebatur ossilegium. IDEM. Sic longe antea vulg. ὠμολόγησεν correxerat Heraldus in Anim. ad Jus A. et R. l. i. c. 7. §. 6.

αὐτοῦ κληρονομεῖν ἀξιοῖ; ἀλλὰ νῆ Δία ἔπειδὴ τούτων οὐδὲν ἐποίησε, τὴν οὐσίαν τοῦ Στρατονίου διεχειρίσεν; ἀλλὰ καὶ ταῦτα ¹ μεμαρτύρηται ὑμῖν καὶ τὰ πλεῖστα 79 οὐδ' αὐτὸς ² ἀρνέεται. προφάσεις δὲ οἶμαι ἀναγκαίας ἐφ' ἐκάστας τῶν πράξεων εὐρῆσθαι· τί γὰρ ὑπολείπεται τῷ διαρρήδην ὁμολογοῦντι;

ς'. Σαφῶς μὲν οὖν ἴστε, ὦ ἄνδρες, ὅτι οὔτοι οὐ δικαίως τῶν Στρατονίου ἐφίενται, ἀλλὰ βούλονται μὲν ὑμᾶς ἔξα- 30
80 πατῆσαι, τουτουσὶ δὲ συγγενεῖς ὄντας ἐκείνου, ἀ οἱ νόμοι ἔδωσαν αὐτοῖς, ἀποστερῆσαι. οὐ μόνον δὲ Χαριάδης τοῦτο πεποιήκεν, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἤδη ³ τῶν ἐν τῇ ὑπερορίᾳ ἀποδησκόνταν οὐδὲ γινώσκοντες ἐνίους τῆς οὐσίας ἡμφισβήτησαν· ἐνθυμοῦνται γὰρ, ὅτι κατορθώσασι μὲν τὰ ἀλλότρια ἔχειν, διαμαρτοῦσι δὲ μικρὸς ὁ κίνδυνος· μαρτυρεῖν δὲ καὶ τὰ ψευδῆ τινὲς ἐθέλουσιν, οἱ δ' ἔλεγχοι περὶ 35 ἀφανῶν. συνελόντι ⁴ πολὺ τὸ διαφέρον κατὰ γένος ἢ κατὰ

¹ μεμαρτύρηται om.² ἀνεῖται³ δὲ τῶν⁴ δὲ πολὺ

τὴν οὐσίαν] Videtur γ' interponendum esse. REISK.

Τοῦ Στρατονίου] Qui Stratonicus h. l. appellatur, item paulo post versu 8. idem est, atque Nicostratus per totam orationem dictus. In talibus Græci diligentia summa non utuntur. Tophanes tamen Νικοστράτου annotaverat. IDEM.

Ἄλλὰ καὶ ταῦτα ὑμῖν etc.] Quantum ex obscuris literarum vestigiis divinare possunt, sic ferme reliquias auguror Iseum: ἀλλὰ καὶ ταῦτ' ἀνῆκεν ἡμῖν. verum hæc quoque [id est, administrationem, tutelam et conservationem honorum Nicostrati] nobis permisit. καὶ τὰ πλεῖστα [subaudi ὅν τῶν λέγω αὐτὸν ἐπαιτιώμενος] οὐδ' αὐτὸς ἀρνέεται. et pleraque horum, quæ nunc dico, vitio ei vertens, ne ipse quidem se fecisse infitiat. IDEM.

Προφάσεις δ' οἶμαι ἀναγκαίας] Suspiciam aliquando leg. esse: προφάσεις δ' οὐδὲν εἰπεῖν ὡς οἶμαι ἀναγκαίας. causationes prætextit, quas nil attinet a me commemorari, nisi fallor. Nunc autem censeo bene habere vulgatam, eisque nihil h. l. sollicitandum esse, dammodo teneatur, οἶμαι esse ironicum, irrisionis gratia insertum, ut Latini, nempe, nimirum, scilicet. causas scoticas et prægnantes, scilicet, si dis placet. IDEM.

Ἐφ' ἐκάστας] Π. ἐφ' ἐκάσταις. Π. ΣΤΕΡΗΑΝ. Quod utique sim prælaturus, si certo constet, vulgatam vitiosam nulloque modo probandam esse. de quo adhuc an-

bigo. REISK.

τῶν πράξεων] Subaudi τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ πεπραγμένων, ἃν αὐτὸν κατηγορεῖ νῦν. actio-num suarum, quæcumque enim nunc incuso. IDEM.

εὐρῆσθαι] Leg. videtur εὑρηται, reperit, comminiscitur, profert, ipse sibi per otium commentus. IDEM.

ὑπολείπεται] Scil. πρὸς ταῦτα εἰπεῖν, καὶ ὑπὲρ τούτων ἀπολογεῖσθαι. videtur tamen orator haud paulo et planius et nervosius dicturus fuisse, si sic dedisset: ἀλλὰ προφάσεις γὰρ, οἶμαι, ἀναγκαίας ἐφ' ἐκάσταις τῶν πράξεων εὐρηται. Est hypophora. atque forsitan causationes graves nimirum et urgentes commentus sibi est, atque protulit? Respondet. ἀλλ' οὐδὲ ταύτας, at ne has quidem. Tum bene convenit. τί γὰρ ὑπολείπεται — ecquid enim reliquum est, quod excuset is, qui ipse crimina ultro disertis verbis fatetur? Volebam Latina mea huic rationi ac commodare. Interim tutius visum fuit, vulgatæ vestigiis inhærescere. IDEM.

τὰ ἀλλότρια ἔχειν] Interponendum aïo aut ἐστίν, aut ἔξεστιν. IDEM.

Περὶ ἀφανῶν] Subaudi εἰσι vel γίνονται. convictiones versantur in rebus obscuris, et convictionem haud ferentibus. Haud itaque refrager contententi locum hunc esse inlegum et sanum. Rursus tamen facile fiat, ut desit χαλεποὶ vel οὐ ῥάδιοι vel tale quid. IDEM.

δόςιν ἀμφισβητεῖν. ἀλλ' ὑμᾶς χρῆ, ὧ ἄνδρες, πρῶτον μὲν τὰς διαθήκας σκοπεῖν, εἰ δοκοῦσι γενέσθαι· τοῦτο γὰρ οἱ τε νόμοι ἠγοῦνται καὶ δικαιοτάτον ἔστι. μὴ σαφῶς ¹ δὲ μὴ' αὐτοὺς τὴν ἀλήθειαν εἰδότες, μήτε τῶν μαρτύρων τοῦ τελευτήσαντος ἐπιτηδείων ὄντων, ἀλλὰ Χαριάδου, τοῦ τάλ-
 40 λότηρια βουλομένου λαβεῖν, τί ἂν ² εἴη δικαιοτέρον ἢ τοῖς 81
 συγγενέσι τὰ τοῦ συγγενοῦς ³ ψηφίζεσθαι; καὶ γὰρ εἰ
⁴ οἶδε τι ἔπαθον, οὐδενὶ ἂν ἄλλω ἢ Νικοστράτῳ τὰ τού-
 των ἐγένετο· κατὰ γὰρ τὸ αὐτὸ γένος ἂν ἠμφισβῆται,
 ἀνεψιὸς ὢν αὐτοῖς ἐκ πατραδέλφων.

Ζ'. Μαὶ Δί' ἀλλ' οὐκ ἔστιν ὁ Ἄγνων οὐδ' ὁ Ἀγνόθεος τοῦ Νικοστράτου συγγενεῖς, ὡς οἱ ἀντίδικοι φασίν, ἀλλ' ἕτεροι. ἔπειτα τῷ μὲν κατὰ τὴν δόςιν τοῦ κλήρου λαχόντι μαρτυροῦσιν, αὐτοὶ δὲ κατὰ τὸ γένος οὐκ ἀμφισβητήσου-
 49. 1 σιν; οὐ γὰρ εἰς τοῦτό γε ἀνοίας ἠκούσιν ὥστε πιστεύσαν-
 τες ταῖς διαθήκαις οὕτω ῥαδίως τοσοῦτων χρημάτων ἀφί-
 στανται. ἀλλὰ μὴν καὶ ἐξ ὧν αὐτοὶ οὗτοι λέγουσι, τούσδε
 τοῖς συγγενέσιν αὐτοῖς ἐπιδικάσασθαι συμφέρει τῶν Νικο- 82
 στράτου μᾶλλον ἢ ⁶ Χαριάδην. εἰς γὰρ τὸν λοιπὸν χρόνον,
 5 εἰ μὲν οἶδε κατὰ τὸ γένος ἀμφισβητοῦντες λήψονται τὸν
 κλῆρον, ἐξέσται καὶ τούτοις, ὁπόταν βούλωνται, κατὰ τὸ

¹ δὲ ² ἦ ³ ψηφίζεσθαι om. ⁴ οἶδε εἴ τι ⁵ ἕτερον ⁶ Χαριάδου

Νόμοι ἠγοῦνται.] Interponendum videtur δικαίον vel προσῆκον. *leges id justum et aequum censent esse.* IDEM.
 Τί ἂν ἦ δικαιοτέρον] *aequid tandem sit (vel erit) aequius atque justius, quam* —. Sic dedi de meo, pro vulgari τί ἂν τι δικ. poterat quoque in locum secundi τι, illius enclitici, sufficere εἴη. Tophanes annotaverat τί ἂν ἔτι. IDEM.
 Συγγενέσι] Post συγγενέσι deest δίδοσθαι, dari, aut δίδναι sc. ὑμᾶς, vos dare. nisi si proverbialiter accipiamus, ut illud *suum cuique*. Tophanes annotaverat συγγενοῦς δίδναι. IDEM.
 Ἔστιν — συγγενεῖς] Non bene his convenire inter se, videns H. Stephanus contendit, aut εἰσὶν aut συγγενῆς leg. esse. quae quanquam admodum sunt probabilia, nego tamen adhucdum mihi satis liquere. IDEM.
 Ἐτερον] Ambigo utrum ἑτέρου, an ἑτέρων praestet. Alterutrum certe verum est. ἕτεροι] annotarat Tophanes. IDEM.
 Μαρτυροῦσιν] Advocati puta Chariadis. ἔπειτα h. l. significat itane vero? aut cur taque? IDEM.

Τούσδε τοῖς συγγενέσιν αὐτοῖς] Non possum me ex hoc loco intricatissimo aliter extricare, quam ut fingam tantisper, donec certiora comperta et prolata fuerint, relictum ab Isæo h. l. sic fuisse: τούσδε, τὸς συγγενεῖς αὐτοῖς — sic primum, τούσδε cohaerebit cum συμφέρει. deinde αὐτοῖς (id est ἑαυτοῖς) cohaerebit cum ἐπιδικ. et sententia haec erit: his, testibus et advocatis Chariadis, *conducit magis*, ut cognati Niconstrati, Hagnon et Hagnotheus, hereditatem ejus sibi adjudicari studeant, adjudicatumque auferant, quam ut Chariades hinc faciat, id est, hereditatem petitam auferat. IDEM.
 Χαριάδου] Recte si divinavi, et probatur illa, quam modo proposui, conjectura, necesse est ut etiam huic genitivo sufficiatur accusativus, atque legatur Χαριάδην. subaudi ἐπιδικάσασθαι. Tophanes etiam Χαριάδην annotaverat, quod idem est atque Χαριάδην. IDEM.
 Οἶδε] Hagnon et Hagnotheus. IDEM.
 Τούτοις] Advocatis et testibus Chariadis. IDEM.

γένος λαχοῦσιν ἐπιδείξαι ὑμῖν ὡς αὐτοὶ ἐγγυτέρω ἦσαν τοῦ Νικοστράτου, καὶ ὡς ¹ Σμίκρου ἦν καὶ οὐ Θρασυμάχου· εἰάν δὲ Χαριάδης αὐτῶν κληρονομῆσῃ, οὐκ ἔσται οὐδενὶ συγγενεῖ ἐπὶ τὰ Νικοστράτου ἐλθεῖν. κατὰ δόσιν γὰρ ἔχοντας τοῦ ἐπιδεδικασμένου, τί φανοῦνται λέγοντες οἱ κατὰ τὸ γένος λαγχάνοντες;

ή. Ὅπερ ἂν οὖν καὶ ὑμῶν ἕκαστος ἀξιώσειε, τοῦτο καὶ ¹⁰ τουτοισὶ τοῖς νεανίσκοις βεβαιώσατε. παρέσχοντο δ' ὑμῖν μάρτυρας, πρῶτον μὲν ὡς ἀνεψιοὶ εἰσιν ἐκ πατραδέλφων Νικοστράτου, ἔπειτα δὲ ὡς οὐδεπώποτε ἐκείνῳ διάφοροι ⁸³ ἦσαν, ἔτι δὲ καὶ ὡς ἔθαψαν Νικόστρατον, πρὸς δὲ τούτοις ὡς Χαριάδης οὐτοσὶ οὐδαμῶς ² οὐτ' ἐνθάδε οὐτ' ἐπὶ στρατεύματι ἐχρήτο Νικοστράτῳ, ἔτι δὲ καὶ τὴν κοινωνίαν, ἣ μάλισθ' οὗτος ἰσχυρίζεται, ψευδῆ οὔσαν.

θ. Καὶ ἄνευ τούτων, ὧ ἄνδρες, ἀξίον ὑμῖν ἐξετάσαι ¹⁵ ἑκατέρους αὐτῶν οἳ εἰσι. Θράσιππος μὲν γὰρ, ὁ Ἄγνωνος καὶ Ἄγνωθίου πατὴρ ἤδη ³ τι καὶ ἐλειτούργησεν ὑμῖν καὶ εἰσήνεγκε, καὶ ἄλλως σπουδαῖος ἦν πολίτης· αὐτοὶ δὲ οὗτοι οὔτε ἀποδεδημήκασιν οὐδαμῆ πώποτε, ὅποι ἂν μὴ ὑμεῖς προστάξῃτε, οὐτ' ἐνθάδε μένοντες ἀχρηστοὶ εἰσι τῇ πόλει, ἀλλὰ καὶ στρατεύονται καὶ εἰσφέρουσι, καὶ τᾶλλα πάντα ποιῶσι τὰ προσταττόμενα καὶ αὐτοὺς — ὡς πάν- ²⁰ τες ἴσασι — κοσμίους παρέχουσιν, ὥστε πολὺ μᾶλλον τούτους προσήκει κατὰ δόσιν τῶν χρημάτων τῶν Νικοστράτου ἢ Χαριάδην ἀμφισβητεῖν. οὗτος γὰρ ὅτ' ἐπεδήμει ⁸⁴ ἐνθάδε, πρῶτον μὲν εἰς τὸ δεσμωτήριον ὡς κλέπτῃς ὦν ἐπ' αὐτοφώρῳ ἀπήχθη, ⁴ τότε δὲ ἀφεθεῖς μεθ' ἑτέρων τινῶν ὑπὸ τῶν ἑνδεκα, οὓς δημοσία ἀπαντας ὑμεῖς ἀπεκτείνετε,

¹ Σμικροῦ² οὐδ' ἐνθάδε οὐδ'³ τι οἰμ.⁴ τοῦτο ἀφαιρεθεῖς

Ἐγγυτέρω] Quam scil. Hagnon atque Hagnotheus sunt. IDEM.

Ἐθαψαν] Atqui p. 48. 23. ed. Steph. dixerat, Nicostratum, ut peregre defunctum, ab hominibus prorsus alienis compositum atque elatum fuisse? Sed salva res est. Bene habet. Ipse sibi non contradicit. θάπτειν hic loci significat, alteri, qui aliquem humasset, sumptus in bumationem factos, refundere, quod qui facit, is revera dici potest mortuum contumeliasse. IDEM.

Κοινωνίαν] communionem negotiationis.

IDEM.

Ἦδη] Quid sibi velit haud video, nisi si statuamus parum quid h. l. deesse. num patῆρ, ἐστράτευται πολλάκις ἤδη, aut saltim πολλάκις. IDEM.

Οὔτοι] Hagnon et Hagnotheus. ad quos etiam εἶδε p. 91. 9. refertur. IDEM.

Οὗτος] Chariades puta. IDEM.

Τοῦτο ἀφαιρεθεῖς] Corrupta hæc esse liquet. num μετὰ τοῦτο δ' ἀφεθεῖς. postmodum autem inde emissus et relaxatus. IDEM.

Οὓς] Dubium est, quo referatur, num

25 πάλιν ἀπογραφεῖς εἰς τὴν βουλὴν κακουργῶν, ὑποχωρῶν
 ὤχετο καὶ οὐχ ὑπήκουσεν, ἀλλ' ἀπ' ἐκείνου ἑπτακαίδεκα
 ἔτων Ἀθῆνας οὐκ ἀφίκετο, πλὴν ἐπειδὴ Νικόστρατος
 ἀπέθανε. καὶ ὑπὲρ μὲν ἡμῶν οὔτε στρατείαν οὐδεμίαν
 ἐστράτευται οὔτε εἰσφορὰν οὐδεμίαν εἰσενήνοχε, πλὴν εἴ τι
 ἄρα ἐξ ὅτου τῶν Νικοστράτου ἠμφισβήτησεν, οὔτ' ἄλλ'
 οὐδὲν ἡμῖν λελειτούργηκεν. ἔπειτα τοιοῦτος ἂν οὐκ ἀγαπᾷ
 30 εἰ μὴ τῶν ἠμαρτημένων δίκην δώσει, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλο-
 τριῶν ἀμφισβητεῖ; εἰ μὲν οὖν οἶδε φιλοπράγμονες ἢ ἄλλοις
 ὅμοιοι πολίταις ἦσαν, ἴσως ἂν οὐ περὶ τῶν Νικοστράτου 85
 χρημάτων ἠμφισβήτηι, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ σώματος ἠγωνίζετο·
 νῦν δ', ὧ ἄνδρες δικασταί, τοῦτον μὲν ἄλλος, εἴαν τις βού-
 ληται, τιμωρήσεται, τουτοισὶ δ' ἡμεῖς βοηθήσατε, καὶ μὴ
 35 λομένους ἢ τοὺς γένει τῷ τεθνεῶτι προσήκοντας καὶ χωρὶς
 τούτων ἤδη τι ἐκείνον εὐεργετηκότας, ἀλλὰ καὶ τῶν νόμων
 ἀναμνησθέντες καὶ τῶν ὀρκῶν οὐς ὠμόσατε, πρὸς δὲ τού-
 τοις καὶ τῶν μαρτυριῶν αἷς ἡμεῖς παρεσχήμεθα, τὰ δίκαια
 ψηφίσασθε.

ad illos modo commemoratos ἑτέρους τινὰς, una cum quibus ille Chariades, ut furti reus, in custodiam datus fuerat, an ad XI. viros. Ego equidem malim ad hos, quam ad illos, referri. IDEM.

Κακουργῶν] Non damnabo. placeret tamen magis κακουργῶν, a nominativo κακουργία. ἀπογράφεσθαι εἰς τὴν βουλὴν κακουργίας est, actione, qua quis maleficii arguitur, in foro Areopagitarum in jus vocari; apud eos stellionatus, seu artium nequam, imposturarum, tabularum mutatarum, et quæ alia his similia crimina sunt, accusari. IDEM.

Εἴ τι] Subauditur a communi εἰσενήνοχε. IDEM.

Τούτο] Π. τοῦτον. H. STEPHAN. hunc,

Chariadem puta, si quis alius volet, is ulciscetur, et efficiet, ut meritas pœnas det. REISK.

Ποίησαθε] Nisi scirem oratores sæpe inter imperitivum et conjunctivum variare, suspicarer h. l. ποιήσαθε leg. esse, quia βοηθήσατε præcessit. verum tam subtili diligentia illi non utuntur. IDEM.

Εὐεργετηκότας] Jam supra aliquoties orator studium atque voluntatem prolixam Hagnonis et Hagnothei, nec non Thrasippi, qui pater eorum fuerat, erga Nicostratum, eorumque inter se mutuam caritatem et familiaritatem, unde necessario officia et bene merita existunt, prædicaverat. IDEM.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΛΗΡΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Pag.
ed.
Reisk.

86

Δικαιογένους τελευτήσαντος ἄπαιδος ἐπὶ τέσσαρσιν ἀδελφαῖς Πρόξενος ἦκε διαθήκην ἔχων, ἐν ἣ Δικαιογένης ὁ τελευτήσας τὸν υἱὸν αὐτοῦ Προξένου Δικαιογένην υἱὸν δετὸν ἐποίησατο ἐπὶ τῷ τρίτῳ μέρει τῆς οὐσίας. τοῦτον δὲ τὸν τρόπον διανεμημένων αὐτῶν τὴν ὅλην οὐσίαν, τελευταῖον ἦλθεν ὁ υἱὸς Προξένου Δικαιογένης φάσκων ἐπὶ ὅλῃ τῇ οὐσίᾳ γεγονέναι υἱὸς, καὶ νικήσας ἀνέλαβε καὶ τὰ δύο μέρη τῶν ἀδελφῶν τοῦ τελευτήσαντος. ὕστερον πάλιν οἱ παῖδες τῶν ἀδελφῶν δικασάμενοι πρὸς Δικαιογένην ἐνίκησαν, καὶ συνέδετο Δικαιογένης ἀποδοῦναι πάλιν τὰ δύο μέρη αὐτοῖς καθαρὰ καὶ ἀνέπαφα, ἐγγυηταμένου ταῦτα Λεωχάρους. νῦν δὲ ἀρνούμενων τὰ δόξαντα τῶν περὶ Δικαιογένην καὶ Λεωχάρην, ἐγκαλοῦσιν οἱ παῖδες τῶν ἀδελφῶν περὶ τῶν δύο μερῶν, τῷ μὲν ὡς συζημένῳ, τῷ δὲ ὡς ἐγγυητῇ. Ἡ στάσις στοχασμός· ἀρνοῦνται γάρ.

87 **Α.** ΟΙΟΜΕΘΑ μὲν, ὦ ἄνδρες, περὶ ὧν διαφερόμεθα πρὸς Δικαιογένην, τὰ ὠμολογημένα ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου κύρια ἡμῖν ἔσονται· ἀποστάντος γὰρ Δικαιογένους τοῖν δυοῖν μεροῖν τοῦ κλήρου, καὶ ἐγγυητὰς καταστήσαντος ἢ μὴν παραδώσειν ἡμῖν ταῦτα τὰ μέρη ἀναμφισβήτητα, ἀφήκαμεν ἀλλήλους τῶν ἐγκλημάτων· ἐπειδὴ δὲ, ὦ ἄνδρες, οὐ ποιεῖ Δικαιογένης ἃ ὠμολόγησε, δικαζόμεθα Λεωχάρει

Stemma hominum super ista hereditate certantium, quorum mentio fit hac in oratione.

Dicaeogenes primus, in pugna ad Eleusinem occisus.

Proxenus, ut videtur e p. 94. 15.
colligi posse.

Menexenus, qui apud Spartolūm occubuit.

Dicaeogenes tertius cum quo actor contendit. verum hac de parte stemmatis v. annotationem ult. p. 108.

Harmodius,
p. 96. 11.

Dicaeog. secundus, qui apud Cnidum cecidit, et de cuius hereditate certatur.

quatuor filiae quarum prima Polyarato nupsit patri unius de numero actorum, secunda Democli Phrearrbio nupta, tertia Cephisophonti Pæaniensi, unde natus Menexenus secundus, quarta Theopompo, unde Cephisodotus. REISK.

ἐγγυητῇ γενομένῳ Δικαιογένους, ὡςπερ ἀντωμόσαμεν. καί μοι ἀνάγνωθι τὴν ἀντωμοσίαν.

ΑΝΤΩΜΟΣΙΑ.

ὡς τοίνυν ἀληθῆ ἀντωμόσαμεν, Κηφισόδοτος οὕτως οἶδε, 88
καὶ μάρτυρας ὑμῖν παρεξόμεθα πρῶτον μὲν ὡς ἀγέστη
20 Δικαιογένης ἡμῖν τοῖν δυοῖν μεροῖν τοῦ κλήρου, εἶτα ὡς
ἕνεγυῆσατο Λεωχάρης. καί μοι ἀνάγνωθι τὴν μαρτυρίαν.

MARTYRIA.

τῶν μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε, καὶ ὡς οὐ τάληθῆ μεμαρ-
τυρήκασιν, οὐδ' ἂν αὐτὸν οἶμαι Λεωχάρην εἰπεῖν· ἴσως δ'
ἐπ' ἐκεῖνον τρέψεται τὸν λόγον, ὡς Δικαιογένης τε ἂ ἡμῖν
ὡμολόγησεν ἅπαντα πεποιήκε, καὶ αὐτὸς τὴν ἐξεγγυήν
25 ὅτι ἀπέδωκεν. εἰ οὖν ταῦτ' ἔρει, ψεύσεται καὶ ῥαδίως
ἐλεγχθήσεται. ἀναγνώσεται γὰρ ὑμῖν ὅσα κατέλιπε Δι-
καιογένης ὁ Μενεξένου ἐν τῷ κλήρῳ, καὶ τὰ χρήματα ἃ
ἔλαβε. ταῦτα εἰ μὲν μή φασι Δικαιογένην τὸν ἡμέτερον
θεῖον ζῶντα κεκτήσθαι, καὶ ἀποθνήσκοντα ἡμῖν δοῦναι,
ἀποδειξάτωσαν· εἰ δὲ καὶ ἐκεῖνον καταλιπεῖν καὶ ἡμᾶς
κεκομίσθαι, μαρτυρησάτω τις αὐτοῖς. ὅτι μὲν γὰρ Δικαιο-
γένης ὡμολόγει παραδώσειν ἡμῖν ὧν κατέλιπεν ὁ Μενεξένου 89
30 τὰ δύο μέρη, ἡμεῖς μάρτυρας παρεξόμεθα, καὶ ὅτι Λεω-
χάρης ἕνεγυῆσατο αὐτὸν ταῦτα ποιήσειν. καὶ γὰρ δικα-
ζόμεθα διὰ τοῦτο, καὶ ταῦτα ἀντωμόσαμεν. καί μοι
ἀνάγνωθι τὴν ἀντωμοσίαν.

¹ ἐγγυῆσατο

² ἐνεγυῆσατο

“Ὡςπερ] Malim ὦνπερ. super iis, quæ a nobis mutuo præstanda, mutuo dicto jurejurando pepigimus. IDEM.

Ἄληθῆ ἀντωμόσαμεν] vera, h. e. vere et reapse sponsa mutuo et jurejurando confirmata fuisse illa capita, quæ hac formula jurisjurandi reciproci continentur. IDEM.

Μαρτυρίαν] Quanquam plures sunt testes, una tamen omnium formula cum esset, omniumque nomina cum formulæ testimonii præscripta essent, in singulari numero extulit. Id quod etiam ad p. 97. 14. dictum velim. IDEM.

Τῶν] Suffeci hoc, periculo meo, vol-

gari ὡς. Taylor adscripsit ὡς μὲν μαρτύρων οὐκ ἀκηκόατε. et e Tophanis libro οὐ μαρτ. ἀκ. IDEM.

Τρέψω] Π. τρέψεται. H. STEPHAN. Tophanes annotaverat τρέψει. REISK.

Ἄ ἔλαβε] Scil. Dicæogenes tertius. IDEM.

Αὐτοῖς] Scil. ὅτι ἡμῖν παρέδωκαν τούτων τὰ δύο μέρη, καὶ ἡμεῖς παρ' αὐτῶν κεκομίσμεθα. IDEM.

Παρεξόμεθα] Imo vero παρεσχόμεθα, vel παρεσχήμεθα. IDEM.

Ἀντωμοσίαν. ΑΝΤΩΜΟΣΙΑ] Male repetita judicat Ionesius, et inventarium superius notatum v. 14. substitutum it.

ΑΝΤΩΜΟΣΙΑ.

β'. Εἰ μὲν τοίνυν, ὧ ἄνδρες, περὶ ¹ τούτων ἐμελλον ἀπο-
 λογήσασθαι μόνον Λεωχάρης ἢ Δικαιογένης, ἥρκει ἂν μοι
 τὰ εἰρημένα· ἐπειδὴ δὲ παρεσκευασμένοι εἰσὶν ἐξ ἀρχῆς
 περὶ τοῦ κλήρου λέγειν, βούλομαι ὑμᾶς καὶ ² παρ' ἐμοῦ ³⁵
 τὰ πραχθέντα πυθέσθαι, ἵνα εἰδότες τἀληθῆ, ὃ τι ἂν
 δοκῆ ὑμῖν, ψηφίσησθε, ἀλλὰ μὴ ἐξηπατημένοι. Μενε-
 ξένῳ γὰρ τῷ ἡμετέρῳ πάππῳ ἐγένετο υἱὸς μὲν εἷς, Δι-
 καιογένης, θυγατέρες δὲ τέσσαρες, ὧν ἔλαβε μίαν μὲν
⁴⁰ ³ Πολύαρτος ὁ πατὴρ ὁ ἐμὸς, ἄλλην δὲ Δημοκλῆς ὁ Φρεάρ-
 ριος, τὴν δὲ Κηφισοφῶν ὁ Παιανιεύς, ἣ δὲ Θεοπόμπῳ ἐγή-
 ματο τῷ Κηφισοδότου πατρί. καὶ ὁ μὲν Δικαιογένης, τριήρ- ⁴⁰
 αρχος ἐκπλεύσας τῆς παράλου, ἐτελεύτησε μαχόμενος ἐν
 Κνίδῳ· ἀποθανόντος δ' αὐτοῦ ἄπαιδος, διαθήκην ἀπέφηνε
 Πρόξενος ὁ Δικαιογένους πατὴρ, ἣ πιστεύσαντες οἱ ἡμέτεροι
 πατέρες ἐνείμαντο τὸν κλῆρον. καὶ ἐπὶ μὲν τῷ τρίτῳ μέρει
 τοῦ κλήρου Δικαιογένης ὁδὲ τῷ Μενεξένου Δικαιογένει,
 ἡμετέρῳ δὲ θείῳ, υἱὸς ⁴ ἐγένετο ποιητός· τῶν δὲ λοιπῶν
 ἐκάστη τὸ μέρος ἐπεδικάσατο τῶν Μενεξένου θυγατέρων. ^{51.}
 ὧν ἐγὼ τοὺς τότε παρόντας ὑμῖν μάρτυρας παρέξομαι.
 ἐπειδὴ δὲ ἐνείμαντο τὸν κλῆρον, ὁμόσαντες μὴ παραβή-
 σεσθαι τὰ ὡμολογημένα, ἐκέκτητο ἕκαστος δώδεκα ἔτη
⁹¹ ἃ ἔλαχε· καὶ ἐν τσοσούτῳ χρόνῳ οὐσῶν δικῶν οὐδεὶς αὐτῶν

¹ τούτου² παρ' ἐμοῦ τὰ παρ' ἐμοῦ³ Πολύαρτος⁴ ἐγένετο

Καὶ παρ' ἐμοῦ τὰ παρ' ἐμοῦ πραχθέντα] Potest ferri. ex me audire a me gesta. nullus tamen dubitans, alterutrum παρ' ἐμοῦ, sive prius, sive posterius, amputandum esse, valui posterius uncis includere. REISK.

Τῷ ἡμετέρῳ πάππῳ] Actoris et reliquorum ejus consortium matres omnes quatuor succrant hujus Menexeni filiae, et Dicæogenis, quem perspicuitatis et brevitatis gratia secundum appellare juvat, hoc est, illius, de cujus hereditate controversia agitur, sorores. IDEM.

Ἐκπλεύσας τῆς] Tophanes annotaverat ἐκπλ. ἐπὶ τῆς. Cur autem non p 107, pen. item sic correxit? si ea quidem est correctio, quæ nulla est. IDEM.

Ἐν Κνίδῳ] Pugna ad Cnidum uavalis nota mihi nulla est, præter eam, qua Pi-

sander, dux Spartans, cecidit, victus a Conone et Pharnabazo. Sed ea Atheniensium victoria decennio posterior fuit Athenarum clade et servitute a Lysandro imposita, non autem, quod p 95. 1. traditur, totidem annis prior. Nodum hunc non exsolvo. v. p. 106. 16. IDEM. Pugnam, a Thucydide l. viii. 42. descriptam, qua, an. 1. Ol. xcii. et 20. belli Peloponnesiaci, Charminus victus est ab Astyocho ad Symam prope Cnidum, innui suspicatur Ionesius.

Δικαιογένης ὁδὲ] Proxeni filius, quem in stemmate, ordiois causa, tertium appellare placuit. REISK.

Οὐσῶν δικῶν] Quamquam jus et fora excrecerentur, et jus poscenti enique redderetur, quod nulla essent, neque civilia bella, neque extrinsecus oblata et adveu-

ἤξιωσε τὰ πεπραγμένα εἰπεῖν ἀδίκως πεπραχῆσθαι, πρὶν
 5 δυστυχησάσης τῆς πόλεως καὶ στάσεως γενομένης καὶ γῶ-
 νος οὕτως πεισθεὶς ὑπὸ Μέλανος τοῦ Αἰγυπτίου, ὡπερ
 καὶ τᾶλλα ἐπεΐθετο, ἠμφισβῆται ἡμῖν ἅπαντος τοῦ κλή-
 ρου, φάσκων ἐφ' ὅλη ποιηθῆναι υἱὸς ὑπὸ τοῦ θεοῦ τοῦ
 ἡμετέρου. ἡμεῖς μὲν οὖν μαίνεσθαι αὐτὸν ἠγοῦμεθα τῇ
 λήξει, οὐκ ἂν ποτε οἴομενοι τὸν αὐτὸν ἄνδρα, τοτὲ μὲν
 φάσκοντα ἐπὶ τῷ τρίτῳ μέρει ποιηθῆναι, τοτὲ δ' ἐφ'
 10 ἅπαντι τῷ κλήρῳ, δόξαι τᾶληθές λέγειν ὑμῖν· εἰς δὲ τὸ
 δικαστήριον εἰσελθόντες καὶ πολλῶ πλείω καὶ δικαιοτέρα
 λέγοντες ἠδικήθημεν, οὐχ ὑπὸ τῶν δικαστῶν, ἀλλ' ὑπὸ
 Μέλανος τοῦ Αἰγυπτίου καὶ τῶν ἐκείνου φίλων, οἱ διὰ
 τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς ἐξουσίαν σφίσιν αὐτοῖς ἠγοῦντο
 εἶναι κεκτῆσθαι¹ τε τὰλλότρια καὶ τὰ ψευδῆ ἀλλήλοις
 μαρτυρεῖν· ὑπὸ δὲ τῶν τὰ τοιαῦτα ποιοούντων ἐξηπατήθη-
 15 σαν οἱ δικασταί. καὶ ἡμεῖς μὲν καταψευδομαρτυρηθέντες
 ἀπώλεσαμεν τὰ ὄντα· καὶ γὰρ ὁ πατήρ οὐ πολλῶ χρόνῳ
 ὕστερον μετὰ τὴν δίκην ἐτελεύτησε, πρὶν ἐπεξελθεῖν οἷς²
 ἐπεσκήψατο τῶν μαρτύρων· Δικαιογένης δὲ³ πρὸς ἡμᾶς
 ὡς ἐβούλετο ἀγωνισάμενος τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐξήλασε μὲν τὴν
 Κηφισοφῶντος τοῦ Παιανιέως θυγατέρα ἐκ τοῦ μέρους,
 ἀδελφιδὴν οὖσαν Δικαιογένους τοῦ καταλιπόντος τὰ χρη-
 20 ματα, ἀφείλετο δὲ τὴν Δημοκλέους γενομένην γυναῖκα ἃ
 Δικαιογένης ἀδελφὸς ὦν ἔδωκεν, ἀφείλετο³ [δὲ] καὶ τὴν
 Κηφισοδότου μητέρα καὶ αὐτὸν τοῦτον ἅπαντα. καὶ γὰρ
 τούτων τε ἅμα καὶ ἐπίτροπος καὶ κύριος καὶ ἀντίδικος ἦν,
 καὶ οὐδὲ κατὰ τὸ ἐλάχιστον μέρος τῆς οἰκειότητος ἐλέου
 παρ' αὐτοῦ ἔτυχον, ἀλλ' ὄρφανοὶ καὶ ἔρημοι καὶ⁴ πένητες

¹ τε om. ² ὡς ³ [δὲ] om. ⁴ πένητες καὶ ἔρημοι

titia, per quae saepe factum esse queruntur oratores, ut fora clauderentur, et jus interquiesceret. IDEM.
 Ἐφ' ὅλη] Subaudi τῇ οὐσίᾳ vel κτήσει. modo sic, modo ἐφ' ὅλῳ vel ἐφ' ἅπαντι usurpant, scil. τῷ κλήρῳ, quod etiam addere solent. IDEM.
 Ὡς ἡμᾶς] Est quidem utique tantundem atque πρὸς ἡμᾶς, malim tamen hoc h. l. primum, quia snavius sonat, tum, quod usui linguae magis convenit. IDEM.
 Ἐκ τοῦ μέρους] Subaudi τοῦ κατ' αὐτὴν, vel τοῦ αὐτῇ προσήκοντος. IDEM.

Ἐδωκεν] In illo puta testamento, quod Proxenus protulerat. v. p. 94. 14. IDEM.
 Ἀφείλετο καὶ] Interponendum videtur δέ. IDEM.
 Τε ἅμα] Te aut plane tollendum est, quod malim fieri, aut saltem cum γε permutandum. IDEM.
 Κύριος] Hoc ad solam mulierem, matrem Cephisodoti, pertinet, cujus curator hic tertius Dicaogenes erat, et pro ea fidejubebat, si cui rursus nuberet, marito in manus dare debebat. IDEM.

93 γενόμενοι πάντων καὶ τῶν καθ' ἡμέραν ἐπιτηδείων ἦσαν
 ἐνδεεῖς. οὕτως αὐτοὺς Δικαιογένης οὕτως ἐγγυτάτω ἂν
 γένους ἐπετρόπευεν· ὅς γε, ἃ μὲν ὁ πατήρ αὐτοῖς Θεόπομ- 25
 πος κατέλιπε, τοῖς τούτων ἐχθροῖς παρέδωκεν, ἃ δὲ ὁ πρὸς
 μητρὸς θεῖος καὶ ὁ πάππος αὐτοῖς ἔδωκεν, αὐτὸς ἀφείλετο
 πρὸ δίκης. καὶ ὁ πάντων δεινότατον, τὴν οἰκίαν αὐτῶν τὴν
 πατρῴαν, παιδῶν ὄντων τούτων, πριάμενος καὶ κατασκά-
 94 φας τὸν κῆπον ἐποίησατο πρὸς τῇ αὐτοῦ οἰκίᾳ τῇ ἐν ἄστει·
 καὶ λαμβάνων μίσθωσιν ὄγδοήκοντα μναῖς ἐκ τῶν Δικαιο-
 γένους τοῦ ἡμετέρου θεοῦ χρημάτων, τὸν ἐκείνου ἀδελφιδοῦν 30
 Κηφισόδοτον τῷ ἑαυτοῦ ἀδελφῷ Ἀρμοδίῳ συνέπεμψεν εἰς
 Κόρινθον ἄντ' ἀκολούθου· εἰς τοῦτο ὕβρεως καὶ μιαιρίας
 ἀφίκετο. καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς ὀνειδίζει καὶ ἐγκαλεῖ
 αὐτῷ ὅτι ἐμβάδας καὶ τριβῶνια φορεῖ, ² ὥσπερ ἀδικούμενός
 τι, εἰ ἐμβάδας Κηφισόδοτος φορεῖ, ἀλλ' οὐκ ἀδικῶν ὅτι
 ἀφελόμενος αὐτὸν τὰ ὄντα πένητα πεποίηκεν.

γ'. Ἀλλὰ ³ μὲν περὶ τούτων τοσαῦτά μοι εἰρήσθω· πάλιν
 δ' ἐπάνεμι ὄφεν ἀπέλιπον. Μενέξενος γὰρ ὁ Κηφισοφῶν- 35
 τος υἱὸς, ἀνεψιὸς ἂν Κηφισοδότῳ τούτῳ καὶ ἐμοὶ, καὶ
 προσῆκον αὐτῷ τοῦ κλήρου μέρος ὅσον περ ἐμοὶ, ἐπέξῃει
 95 τοῖς καταμαρτυρήσασιν ἡμῶν καὶ ἐκείνου τὰ ψευδῆ, καὶ

¹ ἀντακόλουθον

² ὥσπερ --- φορεῖ om.

³ μὲν

Οὕτως αὐτοῖς] Sic de meo dedi, pro vulgari οὕτως αὐτοῖς. Etiam Taylor in Tophanis libro οὕτως h. l. reperit annotatum, et versu proximo ὅς γε pro ὅς γε. IDEM.

Πρὸ δίκης] Non intelligo. melius intelligerem παρὰ δίκην. IDEM.

Καὶ, ὃ πάντων δεινότατον] et, quod rerum omnium est gravissimum atque indignissimum. Sic dedi de meo, pro vulgari καὶ ὁ πάντων δεινότατος. Pari modo Tophanes quoque emendaverat. IDEM.

Πριάμενος καὶ κατασκάφας, τὴν κῆπον ἐποίησατο] E vulgata distinguendi ratione haec existit sententia: Dicærogenem Theopompi domum demolitum esse, et hortum ejusdem domui suae adjecisse. Verum haec potius sententia loci videtur esse: Dicærogenes, empta Theopompi domo, hortum illi domui assitum devastavit, in arcaque, quam hortus olim occupaverat, domum extruxit, vel suae adstruxit. Videntur ambae domus, Theopompi puta et Dicærogenis, ita sitae fuisse, ut ambas hortus Theopompi intercedens separaret. quo

horto eradicato, spatiosque structuris oplete, copulavit ambas domus Dicærogenes, seu e duabus unam ingentem continuam effecit. IDEM. Reiskio minime obsequendum existimat Ionesius.

Εἰς Κόρινθον] In init. Ol. xevi. instante jam bello Corinthiaco, ex sententia Ionesii.

Ἀντακόλουθον] Bene si habet, nam de adjectivo hoc nondum mihi liquet, valebit idem atque ἄντ' ἀκολούθου. REISK.

Ἄλλ' οὐκ ἀδικῶν] Hic desunt pauca quaedam, num leg. ἀλλ' οὐκ αἰσχύνεται αὐτὸς ἀδικῶν. neque pudet eum injuriam ei in hoc facere, quod — an sic: ἀλλ' οὐκ οἶδεν (vel αἰσθάνεται, vel ἐνθυμεῖται) αὐτὸς ἀδικῶν. neque novit, vel sentit, vel religioni sibi hoc ducit, quod eum hoc laedit, quod —. IDEM.

Περὶ τούτων] Interpone μὲν. IDEM.

Ἀπέλιπον] Scil. τὸν λόγον, vel τὴν διήγησιν. IDEM.

Μέρος] Subaudi τοσοῦτον. IDEM.

Ἐκείνου] Redit ad Menexenum, Cephisophontis filium. IDEM.

Λύκωνα, ὄνπερ εἰσήγαγε πρῶτον εἰς τὸ δικαστήριον, τοῦτον εἶλεν· ὃς ἐμαρτύρησε Δικαιογένην ποιηθῆναι τὸν νῦν ὄντα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἡμετέρου υἱὸν ἐπὶ παντὶ τῷ κλήρῳ.

40 μαρτυρήσας δὲ ταῦτα ἐάλω ψευδομαρτυριῶν. ἐπειδὴ δὲ Δικαιογένης, ὧ ἄνδρες, οὐκέτι ὑμᾶς δύναται ἐξαπατᾶν, πείθει Μενέξενον τὸν ὑπὲρ ἡμῶν τε καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ πρᾶττοντα, ἃ ἐγὼ αἰσχυνόμενος ἀναγκάζομαι διὰ τὴν ἐκείνου πονηρίαν λέγειν, τί ποιῆσαι; κομισάμενον αὐτὸν μέρος ἐκ τοῦ κλήρου ὅ τι ἐγίγνετο, ἡμᾶς μὲν ὑπὲρ ὧν ἔπραττε προδοῦναι, τοὺς δὲ μήπω ἐαλωκότας τῶν μαρτύρων ἀφεῖναι.

52. 1 καὶ ἡμεῖς μὲν ταῦτα ἕξ ὑπὸ τῶν φίλων καὶ τῶν ἐχθρῶν παθόντες εἶχομεν ἡσυχίαν· τούτων δ' ὑμῖν μάρτυρας παρεξομαι.

2 ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ὁ μὲν τοίνυν Μενέξενος παθῶν ἄξια τῶν ἑαυτοῦ τρόπων ἠπατήθη ὑπὸ τοῦ Δικαιογένους· ἀφείς γὰρ τοὺς μάρτυρας καὶ ἡμᾶς προδοὺς, ὧν ἕνεκα ταῦτ' ἐπραξεν οὐκ ἐκομίσατο.

5 ἀδικηθεῖς δὲ ὑπὸ Δικαιογένους μεθ' ἡμῶν πάλιν ἔπραττεν. 96

ἡμεῖς δὲ καθηγούμενοι οὐκέτι προσήκειν Δικαιογένει ἔχειν τῶν ἐκ τοῦ κλήρου μέρος οὐδὲν, ἐπειδὴ οἱ μάρτυρες ἐάλωσαν, ἀμφισβητοῦμεν αὐτῷ ἅπαντος τοῦ οἴκου κατ' ἀγχιστεῖαν. καὶ ὅτι ἡμεῖς τε ὀρθῶς ἐγνώκαμεν, καὶ οὐδὲν ἔτι προσήκει Δικαιογένει τοῦ κλήρου, ραδίως διδάξω. δύο γὰρ διαθήκαι ἐφάνησαν, ἡ μὲν πάλαι πολλῶν, ἡ δ' ὕστερον· καὶ κατὰ

10 μὲν τὴν παλαιάν, ἣν ἀπέφηνε Πρόξενος ὁ Δικαιογένους τούτου πατήρ, ἐν τῷ τρίτῳ μέρει τοῦ κλήρου ἐγίγνετο τῷ Θεῷ τῷ ἡμετέρῳ υἱὸς ποιητὸς, καθ' ἣν δ' αὐτὸς ἀπέφηνε

1 ἀπὸ

2 ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

“Ὅ τι ἐγίγνετο] Partem ratam, proportionatam, competentem. IDEM.

Ἔν] Non redit ad ἡμᾶς, sed est neutrius generis, et subauditur ταῦτα τὰγαθά. ea commoda, quorum adipiscendorum spe et cupiditate ista machinatus fuerat. IDEM.

Καθηγούμενοι] Compositum hoc verbum in significato simplicis ἡγούμενοι, id est νομιζόντες, quem significatum loci ratio postulat, haud commemini usurpari. nam καθηγείσθαι significat viam monstrare, via dicitur alicui esse, πρᾶξις; id quod ab hoc loco est alienum. Quare aut simplex ἡγούμενοι est praefendum, aut καθάπαξ ἡ-

γούμενοι leg. prorsus, omnino nullam partem hereditatis. IDEM.

Οἱ μάρτυρες] In quibus Lyco fuerat, qui testati erant Dicæogenem tertium a secundo filium adoptatum et ex asse heredem scriptum fuisse. IDEM.

Ἀμφισβητοῦμεν] Malim ἡμφισβητοῦμεν. IDEM.

Ἡ μὲν πάλαι πολλῶν, ἡ δὲ ὕστερον] Et deesse hic aliquid, et transpositum esse aliud videtur. planior utique lectio haec erit: ἡ μὲν πάλαι, ἡ δὲ πολλῶν ὕστερον γεγραμμένη. IDEM.

Δικαιογένης, ἐπὶ παντὶ τῷ οἴκῳ. ταῦταιν δὲ ταῖν διαθήκαιν
 ἦν μὲν Πρόξενος ἀπέφηνε, Δικαιογένης ἔπεισε τοὺς δικαστὰς
 ὡς οὐκ ἀληθῆς εἴη· ἦν δὲ Δικαιογένης ἀπέφηνεν, οἱ μαρ-
 97 τυρήσαντες ¹ αὐτὴν τὸν θεῖον τὸν ἡμέτερον διαθέσθαι ἐάλω-
 σαν ² ψευδομαρτυριῶν. ἀμφοῖν ³ δὲ ταῖν διαθήκαιν ἀκύροιν ¹⁵
⁴ γινομέναιν, καὶ ἐτέρας μηδεμιᾶς ὁμολογουμένης εἶναι, κατὰ
 δόσιν μὲν οὐδενὶ προσῆκε τοῦ κλήρου, κατ' ἀγχιστεῖαν δὲ
 ταῖς Δικαιογένους τοῦ ἀποθανόντος ἀδελφαῖς, ὧν εἰσὶν αἱ
 98 ἡμέτεραι ⁵ μητέρες. διὰ δὲ ταῦτα ἔδοξέ τε ἡμῖν λαχεῖν τοῦ
 κλήρου κατ' ἀγχιστεῖαν, καὶ ἐλάχομεν τὸ μέρος ἕκαστος.
 μελλόντων δ' ἡμῶν ἀντόμνυσθαι διεμαρτύρησε Λεωχάρης
 οὕτως μὴ ἐπίδικον εἶναι τὸν κλῆρον ἡμῖν. ἐπισκηψαμένων δ' ²⁰
 ἡμῶν ἢ μὲν λῆξις τοῦ κλήρου διεγράφη, ἢ δὲ τῶν ψευδομαρ-
 τυριῶν δίκη εἰσῆει. ἐν δὲ τῷ δικαστηρίῳ πάντα μὲν ἡμῶν
 εἰπόντων ἄπερ νυνὶ, πολλὰ δὲ Λεωχάρους ἀνταπολογησα-
 μένου, ἔγνωσαν τὰ ψευδῆ μαρτυρῆσαι Λεωχάρην οἱ δικα-
 σταί. ἐπειδὴ δὲ τοῦτο φανερόν ἐγένετο ἐξαίρεθεις τῶν
 ψήφων, ἀ μὲν τῶν δικαστῶν καὶ ἡμῶν ἐδεήθη Λεωχάρης ἢ
 ὅσα ἡμῖν ἐξεγένετο διαπράξασθαι τότε, οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ ²⁵
 λέγειν, ἀ δὲ ὁμολογήθη ἡμῖν, ταῦτα ⁶ ἀκούσατέ. συγχο-
 99 ρούντων ⁷ γὰρ ἡμῶν τῷ ἄρχοντι μὴ συναριθμεῖν ἀλλὰ συγ-
 χέαι τὰς ψήφους, ἀφίστατο μὲν Δικαιογένης τοῖν δυοῖν
 μεροῖν τοῦ κλήρου ταῖς Δικαιογένους ἀδελφαῖς, καὶ ὁμολογεῖ
 ἀναμφισβήτητα ⁸ παραδώσειν ἡμῖν ταῦτα τὰ μέρη· καὶ

¹ αὐτοὶ⁵ γυναῖκες² ψευδομαρτυριῶντες⁶ ἰκούσατε³ μὲν οὖν ταῖν⁷ γὰρ om.⁴ γινομέναιν⁸ δώσειν

Οἱ μαρτυρήσαντες αὐτοὶ] Vi caret h. l. i. αὐτοὶ. quapropter ei sufficere velim αὐτὸν, ipsum. deinde ταύτην deest, quod praemissum ἔν respondet. Erit itaque locus sic reformandus: ἦν δὲ Δικαιογένης ἀπέφηνεν, εἰ ταύτην μαρτυρήσαντες αὐτὸν τὸν θεῖον τ. ἢ. διαθέσθαι — quas autem tabulas Dicæogenes protulit, eas qui testati sunt ab ipso nostro avunculo scriptas esse, hi falsi dicti testimonii convicti sunt. Ipso, αὐτὸν, respectum habet ad falsarium Proxenum, qui testati sunt tabulas a Dicæogene tertio prolatas, fuisse non a falsario quodam scriptas, ut fuissent illas, quas Proxenus protulisset, sed ab ipso testatore. IDEM.

Ψευδομαρτυριῶντες] Nullus dubito postrema syllabam detrahendam esse. Verbum nullum est ψευδομαρτυριῶν, sed ἀλίσκασθαι ψευδομαρτυριῶν dicitur, qui est genitivus

a ψευδομαρτυρίας. IDEM.

Διὰ δὲ ταῦτα] Pro media voce malim δῆ. IDEM.

Ἡμῖν] Haud videtur sententiæ convenire, sed potius αὐτῆ παρ' ἡμῶν. id equidem in Latinis expressi. Vulgatum si defendere volemus, idem verbum una cum actoribus etiam Leocharem atque Dicæogenem, istorum adversarios, complectetur. ut proximo versa idem ἡμῖν ambas partes complectitur in istis, ἀ δὲ ὁμολογήθη ἡμῖν. IDEM.

Συγχορούντων ἡμῶν] Interponendum videtur γάρ. IDEM.

Συναριθμεῖν] Videtur διαριθμεῖν melius convenire, seorsim suffragia quaeque numerare, tam quæ pro Leochare, quam quæ contra essent. Verumtamen certum haud pronuntiabo. IDEM.

ταῦτα ¹ ἐνεγυᾶτο αὐτὸν Λεωχάρης οὗτος, καὶ ὡμολόγει ποιήσειν, οὐ ² μόνος ἀλλὰ καὶ Μησιπτόλεμος ὁ Πλωτιεύς.
30 καὶ ³ τούτων ὑμῖν τοὺς μάρτυρας παρῆξαί.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

δ'. Ἡμεῖς τοίνυν ταῦτα παθόντες ὑπὸ Λεωχάρους, καὶ ἐγγενόμενον ἡμῖν αὐτὸν ἐπειδὴ εἴλομεν ⁴ τῶν ψευδομαρτυριῶν ἀτιμῶσαι, οὐκ ἐβουλήθημεν, ἀλλ' ἐξήρκεσε τὰ ἡμέτερα ἡμῖν κομισαμένοις ἀπηλλάχθαι. τοιοῦτοι δὲ γενόμενοι περὶ Λεωχάρην καὶ Δικαιογένην ἐξηπατήθημεν ὑπ' αὐτῶν, ὧ
35 ἄνδρες· οὔτε γὰρ Δικαιογένης τὰ δύο μέρη ἡμῖν τοῦ κλήρου παρέδωκεν, ὁμολογήσας ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου, οὔτε Λεωχάρης ὁμολογεῖ ἐγγυῆσασθαι αὐτὸν τότε. καίτοι εἰ μὴ ἐναντίον μὲν τῶν δικαστῶν, πεντακοσίων ὄντων, ἐναντίον δὲ τῶν περιεστηκότων ⁵ ἐνεγυᾶτο, οὐκ οἶδ' ὅ τι ἂν ἐποίησεν. 100
ὡς μὲν τοίνυν περιφανῶς ψεύδονται, μάρτυρας ὑμῖν παρεχόμεθα τοὺς παρόντας, ὅτε Δικαιογένης μὲν ἀφίστατο τοῖν δυοῖν μεροῖν τοῦ κλήρου καὶ ὡμολόγει ἀναμφισβήτητα
40 παραδώσειν ταῖς Δικαιογένους ἀδελφαῖς, Λεωχάρης δὲ ⁵ ἐνεγυᾶτο αὐτὸν ἃ ὡμολόγησε καὶ ποιήσειν. δεόμεθα δὲ καὶ ὑμῶν, ὧ ἄνδρες, εἰ τις ἐτύγχανε παρῶν τότε, ἀναμνησθῆναι, εἰ λέγομεν ἀληθῆ καὶ βοηθῆσαι ἡμῖν, ἐπεὶ, ὧ ἄνδρες, εἰ Δικαιογένης ἀληθῆ λέγει, τί ἡμεῖς ὠφελοῦμεθα νικήσαντες, ἢ τί οὗτος ἐζημιώθη ἠττηθεῖς; εἰ γὰρ ἀπέστη μόνον — ὡς φησι — τοῖν δυοῖν μεροῖν τοῦ κλήρου, ἀναμφισ-
53. 1 βήτητον δὲ μὴ ὡμολόγει παραδώσειν, τί ἐζημιούτο ἀφίσταμενος ὧν τιμὴν εἶχεν; οὐδὲ γὰρ πρὶν ἠττηθῆναι τὴν δίκην εἶχεν ὧν ἡμεῖς δικαζόμεθα, ἀλλ' οἱ παρὰ τούτου πριάμενοι καὶ θεμενοί, οἷς ἔδει αὐτὸν ἀποδόντα τὴν τιμὴν

¹ ἐγγυᾶτο αὐτῷ

² μόνον

³ τούτου

⁴ τῶν οἰμ.

⁵ ἐνεγυᾶτο

Αὐτῷ] Id est, ὑπὲρ αὐτοῦ. nomine locoque Diceogenis. IDEM.

Οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ] Suspicio leg. esse: οὐ μόνον αὐτὸς, ἀλλὰ καὶ —. IDEM.

Πλωτιεύς] Ablegat hic Taylor ad Lysiae orat. contra Panceleonem. IDEM.

Αὐτὸν] Id est, ὅτι Δικαιογένης ποιήσει τὰ ὡμολογημένα. v. vers. 19. IDEM.

Ἐποίησεν] Id est, ἐπαθεν. quid eo factum fuisset. IDEM.

Ἀληθῆ λέγει] Id est, δοκεῖ ὑμῖν τὰληθῆ λέγειν. aiebat autem Diceogenes, se hereditibus bessem hereditatis restituisse. IDEM.

Ἀπέστη μόνον] Videtur λόγω interponendum esse, verbotenus tantum, non autem reapse. IDEM.

Εἶχεν] Ipse possedit, in jure suo atque potestate habuit, quippe dudum ante alienata, vendita alia, alia oppignerata. IDEM.

ἡμῖν τὰ μέρη ἀποδοῦναι. διὰ ταῦτα γὰρ καὶ τοὺς ἐγγυητὰς
 101 παρ' αὐτοῦ ἐλάβομεν, οὐ πιστεύοντες αὐτῷ ἃ ὠμολόγησε
 ποιήσῃν. πλὴν γὰρ δυοῖν οἰκιδίον ἔξω τείχους καὶ ἐν πεδίῳ⁵
 ἑξήκοντα πλέθρων οὐδὲν κεκομισμέθα, ἀλλ' οἱ παρὰ τού-
 του θέμενοι καὶ πριάμενοι. ἡμεῖς δ' οὐκ ἐξάγομεν· δεδίαμεν
 γὰρ μὴ ὄφλωμεν δίκας. καὶ γὰρ¹ Μηκίωνα, κελεύοντος
 Δικαιογένους καὶ φάσκοντος² [μὴ] βεβαιώσῃν, ἐξάγοντες
 102 ἐκ τοῦ Βαλανείου ὄφλωμεν τετταράκοντα μνᾶς διὰ Δικαιο-
 γένην, ὧ ἄνδρες. ἠγούμενοι γὰρ οὐκ ἂν αὐτὸν βεβαιώσῃν
 οὐδὲν ὧν ἡμῖν ἀπέστη ἐν τῷ δικαστηρίῳ, διῶσχυριζόμεθα¹⁰
 πρὸς³ Μηκίωνα ἐναντίον τῶν δικαστῶν, ἐθέλοντες ὀτιοῦν
 πᾶσχειν, εἰ βεβαιώσῃν αὐτῷ Δικαιογένῃς τὸ Βαλανεῖον,
 οὐκ ἂν ποτε οἴομενοι αὐτὸν ἐναντία οἷς ὠμολόγησε πράξαι,
 οὐ δι' ἄλλ' οὐδὲν ἢ διὰ τοὺς ἐγγυητὰς, ὅτι⁴ καθειστήκεσαν
 ἡμῖν. ἀποστὰς δὲ Δικαιογένῃς ταῦτα τὰ μέρη, ὧν καὶ νῦν
 ὁμολογεῖ ἀφεστάναι ἡμῖν, ἐβεβαίωσε³ Μηκίῳνι τὸ Βαλα-
 νεῖον. καὶ ἐγὼ μὲν ὁ ἄθλιος, οὐχ ὅπως τι ἐκ τοῦ κλήρου εἰ-¹⁵
 ληφῶς, ἀλλὰ προσαπολωλεκῶς τετταράκοντα μνᾶς, ἀπήειν
 ὑβρισμένος ὑπὸ τοῦ Δικαιογένους. καὶ τούτων ὑμῖν μάρ-
 τυρας παρέξομαι.

5 ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

103 εἶ. Ταῦτα μὲν πεπόνθαμεν ὑπὸ Δικαιογένους, ὧ ἄνδρες·

¹ Μικκίωνα

² uccos om.

³ Μικκι.

⁴ καθειστήκεισαν

⁵ ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Ποίησιν] Malim καὶ ποιήσῃν. ut p. 99. 19. etiam facturum. IDEM.

Πεδίῳ] Accipio pro parte sic dicta agri Attici, unde etiam Pediasii dicti fuere. IDEM.

Πριάμενοι] Non convenit e praemissis κεκομισμένοι εἶσιν subaudiri. suspicor potius ἔχουσι deesse. IDEM.

Ἐξάγομεν] Scil. αὐτούς. nos autem eos, qui nunc ista possident, illinc non deducimus, non expellimus, velut injusta possessione. IDEM.

Μηκίωνα] Πρ. γρ. Μουκίωνα. Ἄλλ' ὀλίγον ἔσπερον ἔχεις Μηκίωνα καὶ Μηκίῳν. H. STERNAN. Itaque dedit et hic et deinceps ubique Μηκίωνα καὶ Μηκίῳνι per η. Verum ne ista quidem lectio vera et emendata est, sed aut Μηκίῳν aut Μικκίῳν per iota, et per κ, seu simplex, seu geminatum. Respondet Latino Minucius, a μικρός. Altera lectio si vera esset, repetenda foret a μακρός, Longus, Longinus, Longolius. verum

tum Μακίῳν potius dixissent, quam Μηκίῳν. ut Μακρίνος et Macer usurparunt. Mitionis, vel potius Micionis, partes in fabulis crebrae sunt, non Mecionis. REISK.

Κελεύοντος] Scil. ἐξάγειν αὐτόν. cum, vel quamvis, jussu Dicæogenis Micionem deduxissentus. IDEM.

Αὐτῶν] Sic dedi de meo, pro vulgari αὐτῶ, quod si bene habet, copulandum αὐτῶν erit cum αὐτῶ sic, ut accusativus ad Dicæogenem, datus ad Micionem referatur. Dicæogenem vindicias emptionis cū, Micionī, non esse praestiturum (seu evictionem), h. e. non ausurum in possessione balnei tueri, quod Micio a se emisisset, aiendo, Micionem id a se legitimis modis, ut a solo vero et legitimo domino, cui jus vendendi fuisset, emisse. IDEM.

Ταῦτα] Malim τούτων τῶν μερῶν. Nam alius constructio labat. Paulo post malium ἀλλὰ καὶ προσαπολ. IDEM.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ] ΜΑΡΤΥΡΕΣ. MARKLAND.

ὁ δ' ἐγγυησάμενος αὐτὸν Λεωχάρης καὶ τῶν πάντων ἡμῖν
κακῶν αἴτιος οὐ φησὶν ἐγγυήσασθαι ἀ' καταμαρτυρεῖται
20 αὐτοῦ, ὅτι ἐν τῷ γραμματεῖῳ τῷ ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου
γραφέντι οὐκ ἔνεστι ταῦτα. ἡμεῖς δέ, ὡ ἄνδρες, τότ' ἐπὶ
τοῦ βήματος σπεύδοντες τὰ μὲν ἐγράψαμεν, τῶν δὲ μάρ-
τυρας ἐποίησάμεθα· οὗτοι δέ, ἀ' μὲν αὐτοῖς συμφέρει τῶν
ὁμολογηθέντων ¹ τότε, κύρια φασὶν εἶναι, εἰ καὶ μὴ γέγρα-
πται, ἀ' δ' οὐ συμφέρει, οὐ κύρια, εἰ μὴ γέγραπται. ἐγὼ
δ', ὡ ἄνδρες, οὐ θαυμάζω, ὅτι ἕξαρνοί εἰσι τὰ ὁμολογη-
25 μένα· οὐδὲ γὰρ τὰ γραφέντα ἐδέλουσι ποιεῖν. ἡμεῖς δ' ὡς
ἐλέγομεν ἀληθῆ, καὶ ἄλλο τι τεκμήριον παρεξόμεθα.
Πρωταρχίδῃ γάρ ² τῷ Ποταμίῳ ἔδωκε Δικαιογένῃς τὴν
ἀδελφὴν τὴν ἑαυτοῦ ἐπὶ τετταράκοντα μναῖς, ἀντὶ δὲ τῆς 104
προικὸς τὴν οἰκίαν αὐτῷ τὴν ἐν Κεραμεικῷ παρέδωκε. ταύτῃ
δὲ τῇ γυναικί, ἣν ὁ Πρωταρχίδης ἔχει, προσήκει τοῦ κλή-
ρου μέρος ὅσον περ τῇ μητρὶ τῇ ἐμῇ. ἐπεὶ δ' οὖν ἀπέστη
Δικαιογένῃς ταῖς γυναιξὶ τοῖν δυοῖν μεροῖν τοῦ κλήρου, ἡξίου
30 ὁ Λεωχάρης τὸν Πρωταρχίδῃ παραδιδόναι αὐτῷ τὴν συν-
οικίαν ἣν εἶχεν ἀντὶ τῆς προικὸς, ὡς ὄντι ἐγγυητῇ αὐ-
τῷ, τὸ δὲ μέρος ὑπὲρ τῆς γυναικὸς τοῦ κλήρου παρ' αὐτοῦ 105
κομίζεσθαι. παραλαβὼν δὲ τὴν συνοικίαν, τὸ μέρος οὐ

¹ , ταῦτα

² τῷ οἰμ.

*Α καταμαρτυρεῖται αὐτοῦ] Id est, ἀ αὐ-
τὸν ἐγγυήσασθαι ὑπὲρ τοῦ Δικαιογένους εἰσὶν
εἰ μάρτυροῦντες κατ' αὐτοῦ. Verum dubium
est ad quemnam redeat αὐτοῦ, num ad
Leocharem, quomodo exposui, an ad Di-
caogenem. Posterius hoc si quis magis
probet, ei αὐτοῦ erit cum ἀ copulandum
in constructione, et ἀ αὐτοῦ accipiendum
pro ἀ εἰρημένα καὶ συγκεχωρημένα ὑπὸ τοῦ
Δικαιογένους. quas a Dicaogene latas et
concessas condiciones praestandas susce-
pisse Leochares, velut sideojussor, a testi-
bus, ipsum testimonio suo obruentibus,
arguitur. Sed praefero priorem rationem.
REISK.

Οὔτοι δὲ] Non testes nostri, sed Dicaogenes cum consortibus. IDEM.

Ἐλέγομεν] Malim λέγομεν in praesente. IDEM.

Τὴν ἑαυτοῦ] Imo vero τὴν ἑαυτοῦ. Dicaogenes tertius elocabat eam, sororem, non suam, sed meam, ut tutor pupillam suam, Protarchidi in matrimonium. Nam, nisi illa mulier, non Dicaogenis, sed actoris soror fuit, non video, quid juris so-

rori Dicaogenis tertii in hereditatem secundi fuisset, et cur actor dicat, huic feminae tantundem de hereditate competisse, atque competisset matri suae, actoris puta; quod fieri nequit, nisi mulier haec filia fuit matri actoris, eoque soror actoris. quod si est, mater actoris tum desierat in vivis esse, et filia ejus, eademque soror actoris, in jura matris successerat. IDEM.

Οἰκίαν] Num συνοικίαν. ut postmodum appellatur. Latini *insulam* usurpant, h. e. domum, quam possessor, non ipse incolit, sed aliis incolendam mercede elocat. IDEM.

Ἐἶχεν] Olim habuerat, nunc non habebat amplius, posteaquam eam Leochari tradidisset. IDEM.

Αὐτῷ] ipsi, Protarchidi puta. possit quoque ad Dicaogenem referri. sibi, qui esset pro eo, Dicaogene puta, fideojussor. quanquam hoc mihi quidem minus placet. IDEM.

Παρ' αὐτοῦ κομίζεσθαι:] a se, Leochare, auferre. IDEM.

παρέδωκε. καὶ τούτων ὑμῖν μάρτυρα τὸν Πρωταρχίδην παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΣ.

5. Περὶ δὲ ἐπισκευῆς τοῦ βαλανείου καὶ οἰκοδομίας καὶ πρότερον εἶρηκε Δικαιογένης καὶ νῦν ἴσως ἔρει, ὡς ὁμολογήσαντες αὐτῷ ἀποδώσειν τὰ ἀναλωμένα οὐκ ἀπεδώκαμεν, 35 καὶ ὅτι διὰ τοῦτο οὐ δύναται ἀπαλλάσσειν τοὺς χρήστας, οὐδὲ ἡμῖν παραδοῦναι ἃ δεῖ αὐτόν. ἡμεῖς δὲ, ὡς ἄνδρες, ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου, ὅτε ἠναγκάζομεν αὐτὸν ἀφίστασθαι τούτων, ἀντὶ τῶν λειτουργιῶν καὶ τῶν εἰς τὰ οἰκοδομήματα ἀναλωμένων ἀφεῖμεν αὐτῷ τοὺς καρπούς, οὕτω τῶν δικαστῶν γιγνωσκόντων ὕστερον δ' οὐκ ἀναγκαζόμενοι ἀλλ' ἐκόντες ἔδομεν αὐτῷ τὴν ἐν ἄστει οἰκίαν ἐξαιρεθέντες πρὸς 40 τῷ τρίτῳ μέρει τοῦ κλήρου ἔχειν ἀντὶ τῶν ἐπεσκευασμένων, ἦν οὗτος ἀντὶ πεντακισχιλίων δραχμῶν παρέδωκε Φιλο- 106 νείκω. ¹ ἔδομεν δὲ οὐ διὰ τὴν τοῦ Δικαιογένους χρηστότητα, ὡς ἄνδρες, ἀλλ' ἐπιδεικνύμενοι ὅτι οὐ περὶ πλείονος χρήματα ποιούμεθα τῶν οἰκείων, οὐδ' ἂν πάνυ πονηροὶ ὦσι. καὶ γὰρ πρότερον ὅτ' ἐφ' ἡμῖν ἐγένετο Δικαιογένην τιμωρήσασθαι καὶ ἀφελέσθαι ἃ εἶχεν, οὐκ ἐβουλήθημεν τῶν τούτου κτή- 54. 1 σασθαι οὐδὲν, ἀλλὰ τὰ ἡμέτερα μόνον κομίσασθαι ἐξήρκει ἡμῖν. οὗτος δ' ὅτ' ἐκράτησεν ἡμῶν, ἀπεσύλησεν ἃ ἐδύνατο, καὶ ὡς ἐχθροὺς ἀλλ' οὐ προσήκοντας ἀπόλλυσι. τεκμήριον δὲ καὶ τῶν ἡμετέρων τρόπων καὶ τῆς τούτου ἀδικίας μέγα παρεξόμεθα. μελλούσης γὰρ τῆς πρὸς Λεωχάρην δίκης εἰσιέναι, ὡς ἄνδρες, ἐν τῷ Μαιμακτηριῶνι μηνί, ² ἡξίου Λεω- 5 χάρης καὶ Δικαιογένης δίαιταν ἡμᾶς ἐπιτροπεύειν, τὴν δίκην

¹ παρέδωκε² ἡξίου

Οτι] Π. ὅτε. H. STEPHAN.
 Τούτων] Subaudi ἂν ἀφίστατο. REISK.
 Ἐξαιρεθέντες] Videtur aut ἐξαιρετον leg. esse, aut ἐξαιρεθείσαν. ut præcipuum quid, et a reliqua hereditatis massa separatum. IDEM.

Παρέδωκε] Π. παρεδώκαμεν. H. STEPHAN. Haud inconvenienter, univversam si spectes sententiam. verum hic locus non παραδίδομαι, sed simplex δίδομαι postulat. quare malim aut ἔδομεν aut ἐδώκαμεν. v. versu 13. ἐκόντες ἔδομεν αὐτῷ. non de traditione, sed de concessione, et ultronea donatione rei, quam nulla necessitate ob-

strictus, sed ultro, gratuito dones, agitur. REISK.

Παρεξόμεθα] Sic dedi de meo. reperi idem postmodum in Tylori quoque schedis. vulgate dant παρεξόμεθα. Taylor adseripserat quoque παρεχόμεθα. IDEM.

Ἐπιτροπεύειν] δίαιταν ἐπιτροπεύειν est quod ἐπιτρέπειν dixerunt simpliciter, ut apud Isæum eodem loco ἐπιτρέψαμεν δίαιτηταῖς. δίαιταν ἐπιτρέπειν dicit Pollux; quomodo et Libanius in Progymnasiasi, quem locum non intellexit interpres linguæ Græcæ peritissimus. Id permittere dicit Plautus in Curcul. [5. 3. 23.] loco

ἀναβαλλομένους. καὶ ἡμεῖς, ὡς περ μικρὰ ἀδικούμενοι συνε- 107
 χωρήσαμεν, καὶ ἐπετρέψαμεν διαιτηταῖς ¹ τέτταρσιν, ὧν
 τοὺς μὲν δύο ἡμεῖς ἠγάγομεν, τοὺς δὲ δύο ἐκεῖνοι. καὶ ἐναντίον
 τούτων ὠμολογήσαμεν ἐμμένειν οἷς οὗτοι γνοῖεν, καὶ ὠμό-
 σαμεν. καὶ οἱ διαιτηταὶ ἔφασαν, εἰ μὲν ἀνώμοτοι δύναιντ'
 10 ἂν ἡμᾶς διαλλάξαι, οὕτω ποιήσιν, εἰ δὲ μὴ, καὶ αὐτοὶ
 ὀμόσαντες ἀποφανεῖσθαι ἃ δίκαια ἠγοῦνται εἶναι. ἀνακρί-
 ναντες δὲ ἡμᾶς πολλάκις, καὶ πυθόμενοι τὰ πραχθέντα οἱ
 διαιτηταὶ, οἱ μὲν δύο οὐς ἐγὼ προὔβαλον, Διότιμος καὶ
 Μελάνωπος, ἤθελον καὶ ἀνώμοτοι καὶ ὀμόσαντες ἀποφή-
 νασθαι ἃ ἐγίνωσκον ἀληθέστατα ἐκ τῶν λεγομένων, οὐς δὲ
 Λεωχάρης προὔβάλετο, οὐκ ἔφασαν ἀποφανεῖσθαι. καίτοι
 15 Διοπεΐδης ὁ ἕτερος τῶν διαιτητῶν Λεωχάρει μὲν ἦν τούτῳ 108
 κηδεστής, ἐμὸς δ' ἐχθρὸς καὶ ἀντίδικος ἐξ ἑτέρων συμβο-
 λαίων· Δημάρατος δὲ ὁ μετ' αὐτοῦ ² Μνησιπτολέμῳ τῷ
 ἐγγυησαμένῳ Δικαιογένει μετὰ Λεωχάρους ἦν ἀδελφός.
 οὗτοι μέντοι οὐκ ἠθέλησαν ἀποφίνασθαι, ὀρκώσαντες ἡμᾶς
 ἢ μὴν ἐμμένειν οἷς ἂν αὐτοὶ γνοῖεν. καὶ τούτων ὑμῖν μάρτυ-
 ρας παρέξομαι.

MARTYRES.

ζ'. Οὐκοῦν δεῖνὸν εἰ δεήσεται ὑμῶν, ὧ ἄνδρες, Λεωχάρης
 20 ἀποψηφίσασθαι ἃ Διοπεΐδης κηδεστής ὧν αὐτοῦ κατεψηφ-

¹ τέσσαρσιν

² Μνησιπτολέμῳ

eleganti et qui ad rem arbitrorum illu-
 strandam pertinet :

“ P. Animadvortite, si potissimum inter
 vos componere,
 Mitte istunc. Accede hue, Ieno, dicam
 meam sententiam ;
 Siquidem vultis quod decrero facere.
 C. Tibi permittimus.
 Dum quidem, Hercle, ita iudices, ne
 quisquam a me argentum auferat.”

Tibi permittimus est ἐπιτρέπομέν σοι. Sed
 quod addit restringit ἐπιτροπήν, quam non
 permittit nisi ἐπὶ ῥητοῖς. In Anim. ad Jus
 A. et R. l. v. c. 14. §. 9. HERALDUS. Imo
 vero ἐπιτρέπειν. Sed num διαιταν ἐπιτρέ-
 πειν, an εἰς διαταν ἐπιτρέπειν, scil. τὴν δίκην,
 usurpetur, quærere nunc non vacat. δια-
 τητῇ ἐπιτρέπειν usitatum novi. Certum hoc
 est, ἐπιτροπέειν, quod significat tutorem
 pupilli agere, ab hoc loco alienum esse,
 convenire ἐπιτρέπειν, arbitrio iudicis peda-
 nei, vel arbitri, permitttere. Statim quoque,

p. 103. 2. sequitur ἐπετρέψαμεν διαιτηταῖς
 τέσσαρσιν. REISK.

Ἐμμένειν] Malim ἐμμενεῖν in futuro,
 quamquam me non fugit, non admodum
 diligentes Græcos esse in observando
 temporum discrimine, in infinitivis præsen-
 tis et futuri temporis, v. versu 17. IDEM.

Οἷς οὗτοι] Videtur ἂν interponendum
 esse. IDEM.

προὔβαλον] Imo vero προὔβαλόμην. v.
 versum proximum 12. IDEM.

Ὀμόσαντες] Π. καὶ ὀμόσαντες. H. STE-
 PHAN.

Ἐφασαν ἀποφανεῖσθαι] Aut interponen-
 dum, aut certe subaudiendum videtur
 ἀνώμοτοι. REISK.

Κηδεστής] Habebat in matrimonio so-
 rorem Leocharis, vel soror Diopithis
 erat penes Leocharem. IDEM.

Ὁ μετ' αὐτοῦ] Subaudi διαιτητῆς προ-
 βεβλημένος, qui una cum Diopithe fuerat
 a Leochare et Diaeogene arbiter nunc-
 cupatus. IDEM.

φίσατο; ἢ ὑμῖν πῶς καλὸν ἀπογνῶναι Λεωχάρους ἅ γε οὐδ' οἱ προσήκοντες αὐτοῦ ¹ ἀπέγνωσαν; δέομαι οὖν ὑμῶν καταψηφίσασθαι Λεωχάρους, ² ἵν' ἂ ἡμῖν οἱ πρόγονοι κατέλιπον κομισώμεθα, καὶ μὴ μόνον τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἔχωμεν ἀλλὰ καὶ τὰ χρήματα, τῶν δὲ Λεωχάρους ἰδίων οὐκ ἐπιθυμοῦμεν. Δικαιογένην γὰρ, ὧ ἄνδρες, οὐτ' ἔλεεῖν ἐστὲ δίκαιοι ³ [ὡς] κακῶς πρᾶττοντα καὶ πενόμενον, οὐτ' εὖ ποιεῖν ὡς ἀγαθόν τι εἰργασμένον τὴν πόλιν· οὐδέτερα γὰρ ⁴ αὐτῷ τούτων ὑπάρχει, ὡς ἐγὼ ἀποφαίνω, ὧ ἄνδρες. ἅμα δὲ καὶ πλούσιον καὶ πονηρότατον αὐτὸν ⁵ ὄντα ἀνθρώπων ²⁵ ἀποδείξω καὶ εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς προσήκοντας καὶ ¹⁰⁹ εἰς τοὺς φίλους. οὗτος ⁶ γὰρ παραλαβὼν τὸν κλῆρον παρ' ἡμῶν φέροντα μίσθωσιν τοῦ ἐνιαυτοῦ ὄγδοήκοντα μνᾶς, καρπωσάμενος αὐτὸν δέκα ἔτη οὐτ' ἀργύριον ὡμολόγει κεκτῆσθαι οὐδ' ὅποι ἀνήλωσεν ἔχει ἀν' ἐπιδείξαι, ὧ ἄνδρες· ἄξιον δὲ καὶ ὑμῖν λογίσασθαι. οὗτος γὰρ τῇ μὲν φυλῇ εἰς Διονύσια χρηγήσας τέταρτος ἐγένετο, τραγωδοῖς δὲ καὶ ³⁰ πυρρῆχισταῖς ὑστάτος· ταύτας δὲ μόνας ἀναγκασθεῖς λει- ¹¹⁰ τουργίας λειτουργῆσαι ἀπὸ τοσαύτης προσόδου οὕτω καλῶς ἐχορήγησεν. ἀλλὰ μὴν τριηράρχων τοσούτων κατασταθέντων οὐτ' αὐτὸς ἐτριηράρχησεν οὐδ' ἑτέρω συμβέβληκεν ἐν

¹ ἔγνωσαν⁴ αὐτῶν τούτω² εἶπερ ἀδικῶν οὐκ ἐπιθυμοῦμεν⁵ ὄντα οἱ.³ [ὡς] οἱ.⁶ δὲ

"Ἐγνωσαν] Imo vero ἀπέγνωσαν. IDEM.
¹ Ἀποφαίνω] Imo vero ἀποφαίνω, ut mox ἀποδείξω. IDEM.

"Ἄμα δὲ] Imo vero ἅμα γάρ. IDEM.

Δέ] Imo vero γάρ. quod est usitatum, cum ordiuntur enarrationem rei, ut docet index noster Græcitatæ Lysiæ. IDEM.

Αὐτὸν] Scilicet τὸν κλῆρον. sic dedi de meo, pro vulgari αὐτῶν. Taylor adscripserat μνᾶς, καὶ καρπωσάμενος. Sed de αὐτὸν tacuit, et in illo altero falsus fuit. IDEM.

Χορηγήσας] Videtur h. l. αἰληταῖς vel simile quoddam vocabulum deesse, designans genus id certaminis, in quo Dicæogenes quartus a primo victore inuencupatus fuit, seu quartam a prima palma retulit, quæ non est magna gloria, ut in certamine tragedorum et pyrrhichistarum postremam. IDEM.

Πυρρῆχισταῖς] Sic emendandam esse vulgarem lectionem πυρρῆχισταῖς dudum conieceram ante quam compereire Palmerio et Bentleio idem fuisse visum, huic p.

361. uberioris disputationis super epistolis Phalaridis, illi p. 669. Exercitationum, ubi ad h. l. scripta reliquit istæc: "Vox πυρρῆχισταῖς ne hilum quidem valet. Lege πυρρῆχισταῖς, iis qui pyrrhicham saltabant. Fuit enim species saltationis πυρρῆχῆ, qua armati saltabant, cujus plures imagines nobis luculenter exhibuit Xenophon libro VI." IDEM. πυρρῆχισταῖς quoque corrigebatur Hemsterhuis. ad Lucian. Timon. §. 51.

Λειτουργίας] Malim cum articulo τὰς λειτ. RISEK.

Οὕτω καλῶς] Est irrisio et cavillatio. vult dicere, tam turpiter, tam ignominiose. Præclarum profecto et ad laudem insigne non erat, e certaminibus quartam palmam referre, turpius etiam postremam. nam ex eo colligebatur, editorem ejusmodi maneris parcum fuisse, aut egenum, nihilque aut potuisse aut voluisse in apparatus scenicum, in magistros puerorum, in pueros ipsos impendere. IDEM.

¹ Ἐν τοιούτοις καιροῖς] tam difficilibus rei-

¹ τοιούτοις καιροῖς, ἀλλ' ἕτεροι μὲν οὐσίαν κεκτημένοι ἐλάττω
 ἢ οὗτος μίσθωσιν λαμβάνει τριηραρχοῦσι. καίτοι, ὧ ἄνδρες,
 35 οὐχ ὁ πατήρ αὐτῷ τὴν πολλὴν οὐσίαν κατέλιπεν, ἀλλ'
 ὑμεῖς ἔδοτε τῇ ψήφῳ ὥστε εἰ καὶ μὴ πολίτης ἦν, διὰ γε
 τοῦτο δίκαιος ἦν τὴν πόλιν εὖ ποιεῖν. εἰσφορῶν τοίνυν τοσοῦ-
 των γεγενημένων πᾶσι τοῖς πολίταις εἰς τὸν πόλεμον καὶ
 τὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως, Δικαιογένης οὐκ ἔστιν ἦντινα
 εἰσηγήνοχε· πλὴν ὅτε Λέχαιον ἐάλω, κληθεῖς ὑφ' ἑτέρου 111
 ἐπέδωκεν ἐν τῷ δήμῳ τριακοσίας δραχμαῖς, ἐλάττον ἢ
 Κλεώνυμος ὁ Κρής· καὶ τοῦτο ἐπέδωκεν, οὐκ εἰσήνεγκεν,
 40 ἀλλ' ἐπ' αἰσχίστῳ ἐπιγράμματι ἐξ ἑτέρου αὐτοῦ τὸννομα
 ἔμπροσθεν τῶν ἐπωνύμων, ὅτι ὁ ἔδει εἰς σωτηρίαν τῆς πόλεως
 ὑποσχόμενος τῷ δήμῳ εἰσοίσειν χρήματα ἔφελοντῆς οὐκ
 εἰσήνεγκε. καίτοι πῶς ἄξιον θαυμάζειν, ὧ ἄνδρες, εἰ ἐμὲ
 ἐξηπάτησεν ἓνα ὄντα, ὃς ὑμᾶς ἀπαντας ἅμα συνειλεγμέ-

¹ τοῖς τοιούτοις

publica temporibus, cum xxx tyranni domi-
 narentur. v. versu 7. et p. 103. 20.
 IDEM.

Ἐτεροι — κεκτημένοι] Sic dedi de meo,
 pro vulgariū ἕτερος et κεκτημένος. Etiam
 Taylor e Tophanis libro ἕτεροι annotavit,
 sed de altero tacuit. IDEM.

Λέχαιον] Sic, per ai, dedi pro vulgari
 Λέχειον per ei. De Lechai occupatione,
 quod factio Corinthiorum Spartanis et oli-
 garchiæ dedita, Lacedæmoniorum copiis
 subuixa, cepit. v. Simson ad A. M. 3616.
 IDEM. A. 4. Ol. xcvi. JONES.

Κληθεῖς ὑπὸ ἑτέρου] Quidni potius προ-
 κληθεῖς ὑφ' ἑτέρων. Nam cur unum, cur in-
 finite et vage adumbraret, cur non ipsum
 proprium hominis nomen ederet? REISK.

Ὁ Κρής] Inquilinus ergo, et qui pro-
 inde nulla teneretur contribuendi neces-
 sitate, quod civis non esset, qui erat Dic-
 cæogenes. IDEM.

Τοῦτο ἐπέδωκεν] Videtur leg. τοῦτο, ὃ
 ἐπέδωκεν. IDEM.

Ἐπέδωκεν, οὐκ εἰσήνεγκεν] Vides hic diffe-
 rentiam manifestam inter ἐπιδοῦναι et εἰσ-
 φέρειν, atque ἐπίδοσιν minus aestimatum
 quam εἰσφορᾶν. Quare hoc? Quia scilicet
 εἰσφορᾶ, quæ divitum erat, taxabatur;
 ἐπίδοσις a donantis arbitrio pendebat. Sed
 hoc si ita est, quare ait Dicæogenem in
 publicis εἰσφοραῖς, quas reip. necessitas
 postulabat, nihil unquam contribuisse?
 Nam nonne ad id cogi poterat? Certe
 εἰσφορᾶ: divitum tantum erant, ut dixi,

pauperes earum erant immunes; nisi
 quandoque ea ingrueret tempestas, quæ
 omnes omnino huic maneri obligaret,
 præter eos qui extrema inopia laborarent.
 Si qui igitur erant divites, quomodo eas
 defugere poterant, veluti Dicæogenes, de
 quo agimus? Sane bona sua quantum po-
 terant occultabant, quod innuit Demosthe-
 nes περὶ συμμοριῶν, idque ἀφαίξειν τὴν
 οὐσίαν dicit Isæus de Hagn. hered. p. 89.
 5. ed. Steph. Ubi generalis erat contri-
 butio, quidam ultimam paupertatem præ-
 tendebant. In Anim. ad Jus A. et R.
 l. vi. c. 1. §. 6—8. HERALDUS. Eum
 vide.

Ἐξ ἑτέρου] Sententia videtur postulare
 ἐξέκετρο, prostabat vel pendebat ejus no-
 men publice in tabula exaratum, coram
 Ἐρυνυμῖς fixa, titulo turpissimi criminis.
 Cujus? quod nempe, cum promississet
 contributionem ad necessitates reipublicæ,
 verbis suis ipsa re fidei non fecisset.
 REISK. Quid si ἐξέφερον - ἐπωνύμων, ὅτι
 ἦδη εἰς κ. τ. λ. Sic Demosth. de Cor. p. 323.
 2. ed. Reisk. δειγµα δὲ ἐξέφερε καθ' ἑαυτοῦ,
 ὅτι ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις ἀναροῖς οὐδὲν ὁμοίως
 ἔσχε τοῖς ἄλλοις. ἐξετέθη de suo dedit
 Bekkerus.

Ὅτε δ' ἔδει] Lego ὅτι δή, quod nimirum.
 hic declarat, quodnam fuisset illud αἰ-
 σχιστον ἐπιγράμμα, turpissimum crimen
 ipsi iu tabula publice fixa exprobratum.
 REISK. ὅτι οἶδε εἰς - ὑποσχόμενοι - - ἰθε-
 λονταὶ οὐκ εἰσήνεγκαν Bekkerus.

ρους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοιαῦτα ἐποίησε; καὶ τούτων ὑμῖν
 ἵ τὸς μάρτυρας παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ἦ. Εἰς μὲν τὴν πόλιν οὕτω καὶ τοσαῦτα λελειτούργηκε 55. 1
 Δικαιογένης ἀπὸ τοσούτων χρημάτων· περὶ δὲ τοὺς προσ-
 112 ἦκοντας τοιοῦτός ἐστιν οἷον ὁράτε, ὥστε τοὺς μὲν ἡμῶν ἀφεί-
 λετο τὴν οὐσίαν, ὅτι μείζον ἐδυνήθη, τοὺς δὲ περιεώρα εἰς
 τοὺς μισθωτοὺς ἰόντας δι' ἔνδειαν τῶν ἐπιτηδείων. τὴν δὲ
 μητέρα τὴν αὐτοῦ καθημένην ἐν τῷ τῆς Εἰληθυίας ἱερῷ
 πάντες ἐώρων, καὶ τούτῳ ἐγκαλοῦσαν ἃ ἐγὼ αἰσχύνομαι 5
 λέγειν, οὗτος δὲ ποιῶν οὐκ ἡσχύνετο. τῶν δ' ἐπιτηδείων
 Μέλανα μὲν τὸν Αἰγύπτιον, ὃ ἐκ μεριαικίου φίλος ἦν, ὅπερ
 ἔλαβε παρ' αὐτοῦ ἀργύριον ἀποστερήσας, ἔχθιστός ἐστι
 113 σαν, οἱ δ' ἐξηπατήθησαν, καὶ οὐκ ἔλαβον ἃ ὑπέσχετο αὐ-
 τοῖς, εἰ ἐπιδικάσαιτο τοῦ κλήρου, δάσειν. καίτοι, ὃ ἄνδρες,
 οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι οἱ ταῦτα κτησάμενοι καὶ καταλιπόν- 10
 τες πάσας μὲν χορηγίας ἐχορήγησαν, εἰσήνεγκαν δὲ εἰς τὸν
 πόλεμον χρήματα πολλὰ ὑμῖν, καὶ τριηραρχοῦντες οὐδένα
 χρόνον 2 διέλιπον. καὶ τούτων μαρτύρια ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀναθή-
 ματα ἐκείνοι ἐκ τῶν περιόντων, μνημεῖα τῆς αὐτῶν ἀρετῆς,
 ἀνέθεσαν· τοῦτο μὲν ἐν Διονύσου τρίποδας, οὓς χορηγοῦντες
 καὶ νικῶντες ἔλαβον, τοῦτο δ' ἐν Πυθίου· ἔτι δ' ἐν ἀκρο-

¹ τοὺς om.

² ἔλιπον

Εἰς μὲν] τὴν πόλιν] Malim εἰς μὲν τόνον
 τὴν πόλιν. REISK.

Μισθωτοῦς] Notum est e Terentio, qui
 fabulas plerasque e Menandro aliisque
 Atticis comædis transtulit, adolecentes
 Atticos, quos aut egestas, aut ira et sev-
 ities patrum, aut error aliquis morum et
 vita dissoluta, domo expulisset, in Asiañ
 transire consuevisse, atque sub regibus
 et satrapis Asiaticis stipendia merere.
 Notum idem est e Demosthenis Philip-
 picis quoque, item e Xenophonte. IDEM.

Εἰληθυίας] Quo prægnantes et parturi-
 entes confugiebant. Videtur præne mater
 Dicægenis, partui propinqua, se e filio
 gravidum factam quæsta esse, eumque in-
 cestos insinulasse. IDEM.

Ἐκ μεριαικίου φίλος ἦν] Indicat Dicæ-
 ogenem isti Melani corpus vendidisse, et

muliebria ab eo passum esse. IDEM.

Ἐλαβε] Subaudi δανεισάμενος. Dicæ-
 genes a Melane æs mutuo et sub condi-
 tione fœnoris sumpserat, quod postmodum
 non reddebat, interpretans, hanc merce-
 dem esse patientiæ muliebris, a se, ut
 scorto istius, Melani præstitæ. Unde si-
 mûltas inter eos exarsit acerrima. IDEM.

Εἰ ἐπιδικάσαιτο τοῦ κλήρου] Suspiscabar
 aliquando leg. esse: εἰ μὴ ἐπιδικάσαιτο τοῦ
 κλήρου. si nollent secum in hereditatis peti-
 tione contendere. IDEM.

Ταῦτα] Hæc bona, quæ Dicæogenes
 nunc tenet, atque de quibus nunc contro-
 versia agitur. IDEM.

Ἐλιπον] Bene habeat, an secus, haud
 definiam. Venit aliquando in mentem,
 aut ἐπέλιπον, aut ἔληγον esse leg. IDEM.

Ἀκροπόλει. ἄς] Tolle punctum una eum

15 πόλει ἄπαρχαίς τῶν ὄντων ἀναθέντες πολλοῖς, ὡς ἀπὸ
 ἰδίας κτήσεως, ἀγάλμασι χαλκοῖς καὶ λιθίνοις κεκοσμή-
 κασι τὸ ἱερόν. αὐτοὶ δ' ὑπὲρ τῆς πατρίδος πολεμοῦντες 114
 ἀπέθανον· Δικαιογένης² μὲν ὁ Μενεξένου, τοῦ ἐμοῦ πάππου
 πατὴρ, στρατηγῶν ὅτε ἦ ἐν Ἐλευσίῃ μάχῃ ἐγένετο, Με-
 νέξενος δ' ὁ ἐκείνου υἱὸς φυλαρχῶν τῆς Ὀλυσσίας ἐν Σπαρα- 115
 τῶλῳ, Δικαιογένης δὲ ὁ Μενεξένου τριηραρχῶν τῆς παραύλου
 20 ἐν Κνίδῳ. τὸν μὲν τούτου οἶκον σὺ, ὦ Δικαιογενεσ, παρα- 116

¹ ὡς ἀπαρχαίς

² δὲ

artículo ἄς. nam ἐτι δ' ἐν ἀκροσῶλει non
 cohæret cum præmisso ἀνέθεσαν, sed cum
 insequente κεκοσμήκασι τὸ ἱερόν. IDEM.

Πολλοῖς, ὡς ἀπ' ἰδίας κτήσεως] Sententia
 hæc est: non multa quidem in se sunt illa
 simulacra a nostris majoribus in arce de-
 dicata, si spectentur ad donaria publice
 ibi dedicata nomine reipublicæ; quæ uti-
 que et plura numero et splendidiora sunt,
 ut etiam par atque consentaneum est;
 verumtamen, si spectentur, ut a privatis
 et e re privata dedicata, sunt sine dubio
 multa et magnifica. IDEM.

Τὸ ἱερόν] Minervæ urbicæ puta, in arce
 exstructum. IDEM.

Δικαιογένης δὲ] Imo vero Δ. μὲν —
 IDEM.

Ἐν Ἐλευσίῃ μάχῃ] Videtur hæc illa
 pugna esse, de qua Thucydides l. 114.
 narrat. Sed audiamus Palmerium ad h.
 l. disputantem, cujus hæc sunt verba:
 “De ea in Eleusine pugna, in qua Dicæo-
 genes dux fuit, nihil invenio. Ex tem-
 poris ratione suspicor, vanam esse ex pu-
 gnis, quas narrat Diodorus libro undecimo,
 factis inter Megarenses et eorum socios
 Athenienses, cum Corinthiis, qui de fini-
 bus cum Magarensibus litem habebant.
 Sed Myronidem ducem fuisse ait. At
 plures sæpissime in eadem expeditione
 duces erant, et forte Dicæogenes poterat
 fuisse una cum Myronide dux capiendam.
 temporis spatium certe satis congruit.
 Nam quando Menexenus, ejus filius, periit
 in Spartelo, quæ pugna commissa est
 Epaninero archonte, anno 4. Ol. 87. bel-
 lum vero, de quo supra dixi, gestum My-
 ronide duce, incidit in Bionem archontem
 anno tertio Olymp. 80. spatium interce-
 dit annorum 29. inter mortem patris et
 filii, satis congruens rationi. Eleusis
 certe fuit in finibus Megarensium sita, et
 in itinere, quo itur Athenis Corinthum;
 et ideo locus etiam non abhorret a con-
 jectura. Sed et forte in hoc loco fuit
 καύχησις Andocidis, qui avum suum στρα-
 τηγὸν vocat, qui tantum fuit ὑποστράτηγος.
 Hæc ego vclut in tenebris tentabundus,

Si quis certiora docuerit, lubens amplec-
 tar.” Hæc Palmerius. IDEM.

Φυλαρχῶν τῆς Ὀλυσσίας ἐν Σπαρατῶλῳ]
 Quid hoc sit, fateor me ignorare. nulla
 fuit Ὀλυζία φυλὴ Athenis. Si quæ fuisset
 ejus neminem in Spartelo, non habuisset
 phylarchum Atheniensem. est enim tri-
 bulis, non extranei, officium τὸ φυλαρχεῖν.
 Incassum laborabit, quicumque hanc lecti-
 onem tueri contendat. Lege meo periculo
 τῆς Ὀλυθσίας ἐν Σπ. et interpunge post
 φυλαρχῶν. Menexenus suæ tribus ductor
 erat, et occubuit in pugna ad Spartelum,
 qui locus fuit in Olynthiorum ditione. De
 ea pugna, quæ facta est ad Spartelum,
 non longe ab Olyntho, adi Thucydidem
 libro secundo, et præcul dubio dabis manus
 nostræ emendatione. PALMER. Aliam
 viam inire si placet, gemina patet. altera,
 ut statuas, id quod tamen neque deceri
 potest, et a veri similitudine longè abest,
 fuisse Athenis φυλὴν, h. e. turmam eque-
 strem (non tribum, nam de tribu civili
 prorsus licet ne cogitandum quidem est)
 ab Ulysse Ὀδυσσεῖαν dictam. altera, ut
 τῆς Ὀδρυσίας legatur. nam etsi Spartelus
 Odrysarum non fuit, sed Bottiæcorum,
 fieri tamen potuit, ut Isæus locorum situs
 haud satis esset peritus, eoque Odrysiam
 cum Bottiæa commiseret. Quicquid
 ejus est, φυλαρχῶν h. l. significat enim,
 præter, non domi tribui, sed foris, h. e.
 in bello, turmæ vel alæ equestri. De
 στρατηγῶσι autem, quæ paulo ante disputa-
 tabat Palmerius, res dubio caret. Netum
 enim est vel pueris et Nepote, præter sum-
 mum exercitus ducem, adhuc alios fuisse
 Strategos item dictos, quibus imperium
 militare non esset nisi annuum, et quoties
 ipsi imperium prorogaretur, toties di-
 cuntur στρατηγῆσαι. Sic Æschines fra-
 trem suum dicit ter, et annis quidem tri-
 bus continuis, strategatum gessisse. REISK.
 Ὀλυθσίας quoque Paumier de Greute-
 mesnil, qui in hoc loco multus (inquit Io-
 nesius) et vapidus, corrigebat.

Τὸν μὲν τούτου] Pro media voce malim
 μέντω. REISK.

λαβὼν κακῶς καὶ αἰσχυρῶς διολώλεκας, καὶ ἔξαργυρισά-
 μενος πενίαν ὀδύρη, ποῦ ἀναλώσας; οὔτε γὰρ εἰς τὴν πόλιν
 οὔτε εἰς τοὺς φίλους φανερὸς εἶ δαπανηθεὶς οὐδέν. ¹ ἀλλὰ
 μὴν οὐδὲ καδιπποτρόφῆκας· οὐ γὰρ πώποτε ἐκτίσω ἵππον
 πλείονος ἄξιον ἢ τριῶν μυνῶν· οὔτε κατεζευγοτρόφῆκας· ἐπεὶ
 οὐδὲ ζεῦγος ἐκτίσω ὄρικόν οὐδεπώποτε ἐπὶ τοσούτοις ἀγροῖς
 καὶ κτήμασιν. ἀλλ' οὐδ' ἐκ τῶν πολεμίων ἐλύσω οὐδένα. ²⁵
 ἀλλ' οὐδὲ τὰ ἀναθήματα, ἃ Μενέξενος τριῶν ταλάντων
 ποιησάμενος ἀπέθανε πρὶν ἀναθεῖναι, εἰς τὴν ² πόλιν κекό-
 μικας, ἀλλ' ἐν τοῖς λιθουργείοις ἔτι κυλινδεῖται, καὶ αὐτὸς
 117 μὲν ἡξίους κекτῆσθαι ἃ σοι οὐδὲν προσῆκε χρήματα, τοῖς
 δὲ θεοῖς οὐκ ἀπέδωκας ἃ ἐκείνων ἐγίγνετο ἀγάλματα. διὰ
 τί οὖν ἀξιώσεις σου τοὺς δικαστὰς ἀποψηφίσασθαι, ὧς Δι-
 καιόγενες; πότερον ὅτι πολλὰς λειτουργίας λελειτούργηκας ³⁰
 τῇ πόλει, καὶ πολλὰ χρήματα δαπανήσας σεμνοτέρην τὴν
 πόλιν τούτοις ἐποίησας; ἢ ὡς τριηραρχῶν πολλὰ κακὰ
 τοὺς πολεμίους εἰργάσσω, καὶ εἰσφορὰς δεομένη τῇ πατρίδι
 εἰς τὸν πόλεμον εἰσενεγκῶν μεγάλα ὠφέληκας; ἀλλ' οὐδὲν
 σοι τούτων πέπρακται. ἀλλ' ὡς στρατιώτης ἀγαθός; ἀλλ'
 οὐκ ἐστράτευσαι τοσούτου καὶ τοιοῦτου γενομένου πολέμου,
 εἰς ὃν Ὀλύμπιοι μὲν καὶ νησιῶται ὑπὲρ τῆσδε τῆς γῆς ἀπο- ³⁵
 θνήσκουσι μαχόμενοι τοῖς πολεμίοις, σὺ δὲ, ὧς Δικαιόγενες,
 πολίτης ὢν οὐδ' ἐστράτευσαι. ἀλλ' ἴσως δὲ καὶ τοὺς προγό-

¹ οὐ² ἀκρόπολιν³ οὐκ

Παραλαβὴν] Subaudi κάλλιστα διακείμενον, vel tale quid. IDEM.

Δαπανηθεὶς] Id est, δαπανησάμενος. Notum est perfecta et aoristos primos passivorum adscisci in subsidium medicorum, et pro perfectis et aor. 1. verbi medici promiscue usurpari. Atqui δαπανᾶσθαι in medio perinde dicitur, atque δαπανᾶν in activo. IDEM.

Ἐν τοῖς λιθουργείοις ἔτι κυλινδεῖται] Et pulvere obsita, muscarumque stercoribus, aut cæno oblinata, sursum deorsum volutantur et detrucantur, quia tu mercedem a Menexeno conductam lapicidæ nondum dependisti. IDEM.

Ὀλύμπιοι] Suspectum hoo nomea. Olynthios, qui semper Atheniensibus infesti fuissent, pro his occubuisse dimicantes adversus Peloponnesios, nude ipsi orti essent, id vero miror, neque memini us-

priam legere. IDEM. Ὅποιόντιοι, ut qui primi hoc bellum commovebant, conjectat Ionesius.

Καὶ νησιῶται] Interponendus videtur articulus οἱ. REISK.

Προγόνους] Subaudi τοὺς σοὺς. Designat illum celeberrimum Harmodium. Apparet hinc Dicæogenem hunc, tertium nobis dictum, ab Harmodio, illo tyranni Hipparchi percussore, genus duxisse, eoque cum actoribus cognatum non fuisse. Quid ergo, ait, hereditatem secundi poscebat? Filius ab eo adoptatus, et heres scriptus erat. Audio. Sed quid ita? si secundum nullo modo cognationis attingebat? Videtur nempe Proxenus tertii Dicæogenis pater, filiam primi in matrimonio habuisse, unde natus tertius. IDEM.

νους ¹ ἀξιώσεις μου πλέον ἔχειν, ὅτι ² τὸν τύραννον ἀπέκτει- 118
 ναν. ἐγὼ δ' ἐκείνους μὲν ἐπαινῶ, σοὶ δὲ οὐδὲν ἠγοῦμαι τῆς
 ἐκείνων ἀρετῆς μετεῖναι. πρῶτον μὲν ³ γὰρ εἴλου ἀντὶ τῆς
 ἐκείνων δόξης τὴν ἡμετέραν οὐσίαν κτήσασθαι, καὶ ἐβου-
 40 λήθης μᾶλλον Δικαιογένους καλεῖσθαι υἱὸς ἢ Ἀρμόδιου,
 ὑπεριδὼν μὲν τὴν ἐν Πρυτανείῳ σίτησιν, καταφρονήσας δὲ
 προεδριῶν καὶ ἀτελειῶν, ⁴ ἀ τοῖς ἐξ ἐκείνων γεγονόσι ⁵ δέδο-
 ται. ἔτι δὲ ὁ Ἀριστογείτων ἐκείνος καὶ Ἀρμόδιος οὐ διὰ τὸ
 γένος ἐτιμήθησαν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀνδραγαθίαν, ἧς σοι οὐδὲν
 μέτεστιν, ὦ Δικαιογενεες.

¹ ἀξιώσεις

² τὸν om.

³ γὰρ om.

⁴ αἱ

⁵ δέδονται

Ἀξιώσεις] Malim ἀξιώσεις in secunda
 persona, ob insequens σοὶ δέ. IDEM.

Πρῶτον] Malim ὅς πρῶτον, aut πρῶτον
 μὲν γάρ. IDEM.

Τύραννον] Imo vero τὸν τύραννον. Hippar-
 chum significat, Pisistrati filium. IDEM.

Δέδοκται] Π. δέδοται. H. STEPHAN.

LUZACII
AD ORATIONEM ISÆI
DE HEREDITATE PHILOCTEMONIS
PRÆFATIO.

Ex Lectionibus Atticis. De Digamia Socratis.

EUCTEMON, idem ille, uti probabile est, quí Olympiadis xciii. an. 1.* Archon Athenis fuit Eponymus, ex conjuge, filia Mixiadis Cephisei, superstites unum habuit filium Philoctemona, duas filias, quarum altera Phanostrato nupsit, altera Chæreæ. Sed homo erat in magnis diuitiis libidinosus et intemperans, adeo ut in ipsa quoque senectute turpi voluptati indulgeret; namque ætate jam provecior (qui sextum scilicet impleverit annum ultra nonagesimum) spreta uxore et liberis, frequentabat tabernam, in qua vinum veale erat, quamque cum tota insula ab eo conductitiam habebat Alce, apud illius libertam prostibulum quondam in Iopanari quæstum faciens, dein effæto corpore deflorescens, quum illam ipse emisset Euctemon, Dionis cuiusdam (ut præ se ferebat) uxor: is vero Dion, postquam nonnullos ex ea liberos pro suis agnovisset, criminis reus et pœnam metuens Sicyona profugit; quo profugo, in illius Alces tandem domo et familia Euctemon habitavit, longæque sed impuræ vitæ cuniculum clausit. Divendita jam, dum viveret decrepitis et luxuriosus senex, magna fortunarum illius parte, ope atque consilio Alces ac reliquorum ex ista consortione scortorum; expilatis, quæ in ejus ædibus tabernaque erant,

¹ Ex Marmore Oxoniensi, Diodoro Siculo, &c. hujus anni Archontem eponymum Euctemona demonstravit Ed. Corsinus *Fast. Att.* t. iii. p. 256. Quum autem ex Isæi Oratione appareat, Euctemona illum, de quo agit, inter locupletissimos et insigniores cives fuisse Atticos, ætas autem viri in hæc tempora cadat, probabili conjectura eundem fuisse Archonta existimo. Quippe Euctemon annum ætatis implevit nonagesimum sextum; causa de hereditate illius ac Philoctemonis acta est, paulo post prioris mortem, Olymp. ciii. sive ante Olymp. civ. (vid. Palmerium et Reiskium ad Isæum p. 129. ed. Reisk.) Ergo in medio vitæ cursu, 48. vel 50. annos natus, Euctemon, de quo agitur, ætatisque adeo in flore erat eodem illo anno, quo Euctemon Archon in Marmore Aruodeliano, a Diodoro Siculo, forte etiam a Xenophonte, memoratur.

bonis ad hereditatem pertinentibus;—in scenam prodit Androcles, Euctemonis ille quidem consanguineus, sed in spoliando homine ac diripienda ejus pecunia fidissimus Alces adjutor et socius: Quibus rapinis cum reliquam hereditatem addere etiam conatur, illam ereptum it Chæretrato, Euctemonis ex nupta Phanostrato filia nepoti, quem sororis filium Philoctemon ante patrem defunctus adoptaverat. Duos igitur alios, quos Euctemonis dicebat filios (Philoctemonis adeo fratres), in lucem producit Androcles, quorum major natu hereditatem sibi vindicat, quosque prognatos ipse affirmat ex altera Euctemonis uxore, Callippe quadam, Pistoxeni filia, cujus Callippes tutor quoudam fuisse ab eo ferebatur senex. Eisdem vero ex Alce, dum Dionem maritum haberet vel diceret, genitos haud obscure significat Orator.

Quæ jam, quæso, contra has vindicias, Chærestrati nomine atque avunculi illius Chæreæ, ab Isæo instituta est exceptio vel defensio? Anne hæc: “nullos, dum viveret Mixiadis Cephisei filia, ex altera uxore, quæ Callippe diceretur, liberos nasci potuisse *legitimos*; et, si ex alia femina Euctemoni proles fuerit, necesse est, ut *adulterina* ea sit vel *spuria*?” Nam, cum Euctemon centenario proximus e vita decederet, superstitem adhuc fuisse primam ejus uxorem, ex illa orationis parte clarissime patet, ubi, cognita mariti ac patris morte, hæc mulier cum filiabus venissæ dicitur, justa funebria defuncto facturæ. (§. 17.) ἐπειδὴ ἐτέρων πυνδόμενοι ἦλθον αἱ θυγατέρες αὐτοῦ καὶ ἡ γύνη. et mox: αἱ μὲν οὖν γυναῖκες, οἷον εἰκὸς, περὶ τὸν τετελευτηκότα ἦσαν. Anne igitur simplici ista Isæus defensione utitur: “fieri non posse, ut quisquam tam sit impudens tam perfrictæ frontis et vecors, ut hereditatem filiabus ac nepoti Euctemonis debitam, vindicet liberis, quos ille, non ex concubina tantum, sed, superstitute etiam uxore legitima, *furtivis amoribus*, per *adulterium* sibi quæsisisset? nullum judicem reperiri, qui vindiciis tam iniquis tam inauditis auctoritatem præstare suam velit? rem denique esse in Civitate Atheniensi sine lege, sine exemplo, binas, quæ cuiquam civi Attico eodem tempore fuerint, jactare nuptias, et ex utroque, quod simul duraverit, matrimonio susceptam prolem?” Minime; sed, perinde ac si nihil sic novi, nihil accidisset præter consuetudinem, vindiciis aliam prorsus et diversam opponit exceptionem: “nullam,” nempe, “*alterius* istius *conjugis* memoriam exstare: incognitam fuisse consanguineis, affinibus, domesticis, servis; nullum testem produci, qui illam viderit unquam domus et tori Euctemoni sociam (p. 57. 40. ed. Steph.); deinceps, nec in phratRIA nec in demo Euctemona eam pro uxore fuisse professum; nunquam sacrificium pro ea fecisse, nec justa solvisse, nec celebrasse exsequias; nec filios item, qui ex illa geniti jam ferebantur, sed vere erant ex furtivo Alces

complexu nati, matris Callippæ manibus tulisse inferias; uno verbo, Callippen meram esse umbram et hereditetaram, qui reliquæ locupletis senis *substantiæ* (ut cum Jtis loquar) inhiabant, larvam." Tantum vero ab isto de *illegitimis nuptiis secundis* (quod dicebamus) argumento abest Isæus, ut contra fateatur: "si Antidorus cum fratre (pro quibus Androcles hereditatem vindicabat) ex muliere cive Attica ab Euctemone fuissent progeniti, neminem impedire potuisse, quo minus in Album Phratriæ inscriberentur et hereditatem paternam jure suo cum reliqua parentis progenie partirentur." *τίς γὰρ ἂν γνησίους ὄντας οἶός τε ἦν κωλύσαι εἰσαγαγεῖν — τοῦ νόμου κελεύοντος ἅπαντας τοὺς γνησίους ἰσομοίρους εἶναι τῶν πατρῶων.* (p. 58. 40. ed. Steph.) Neque hoc satis: Quum morosus æque ac libidinosus senex omni ope niteretur, ut Antidorus, major natu filius iste adulterinus in commune Album Phratriæ inscriberetur, obsisteret vero Philoctemou, atque ejus exemplo Phratores, minatus huic Philoctemoui pater est, liberorum quærendorum causa aliam se uxorem ducturum esse domum; et reipsa sponsalia fecit cum muliere quadam, Democratis Aphidnæi sorore: Quas nuptias demum omisit, et repudium huic sponsæ renunciavit, postquam Philoctemou inscriptioni istius hominis *ἐν τῷ κοινῷ γραμματεῖσι*, ut ab Euctemone patre illuc producti, consensisset (p. 58. 35. ed. Steph.). Vivebat autem, ut modo observatum est, prior Euctemonis uxor, Mixiadis Cephisei filia. En igitur! geminarum Athenis nuptiarum licentiam apertam, manifestam, a nemine negandam! En Oratorem, cujus testimonio constat, **LEGE ATHENIS LIBERUM ATQUE FAS FUISSE, BINAS EODEM TEMPORE HABERE UXORES!** Nodus saltem est, in quem Reiskius (p. 157. 6. ed. Reisk.) incidisse sibi visus est, quemque expedire illum oporteat, qui, in hac disquisitione Socratica, Oratorum Atticorum uti voluerit auctoritate.

Ι Σ Α Ι Ο Υ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΦΙΛΟΚΤΗΜΟΝΟΣ ΚΛΗΡΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Pag.
ed.
Steph.Pag.
ed.
Reisk.

56. 1

119

Εὐκτῆμονος υἱὸς Φιλοκτῆμων τὸν τῆς ἐτέρας τῶν ἀδελφῶν καὶ Φανοστράτου υἱὸν Χαιρέστρατον ποιησάμενος κατὰ διαθήκας τὰς ¹ τεθείσας παρὰ Χαιρέα τῷ τῆς ἐτέρας ἀδελφῆς ἀνδρὶ, ἐτελεύτησε ζῶντος ἔτι τοῦ πατρὸς· ὕστερον δὲ κἀκεῖνος ἀποθανόντος ἔλαχεν ὁ Χαιρέστρατος τοῦ κλήρου κατὰ τὸν νόμον. διαμαρτυρήσαντος δὲ Ἀνδροκλέους μὴ εἶναι ἐπίδικον ὄντος Ἀντιδάρου γησιῶ παιδὸς Εὐκτῆμωνι, οἱ περὶ Χαιρέστρατον ἐπεσκήψαντο τῇ διαμαρτυρίᾳ, καὶ τοῦτον καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ νόθους γερονεῖναι φάσκοντες, τὸν δὲ νόμον διαγορεύειν νόθῳ καὶ νόθῳ μὴ εἶναι ἀγχιστεῖαν. Ἡ στάσις στοχασμός· ἀδελον γὰρ εἰ ἐποίησε Φιλοκτῆμων Χαιρέστρατον υἱὸν ἑαυτοῦ, καὶ πάλιν ἀδελον εἰ γησιῶ εἰςιν οἱ περὶ Ἀντιδάρον.

120

15 α'. ΟΤΙ μὲν, ὧ ἀνδρες, πάντων οἰκειότατα χρώμαι Φανουστράτῳ τε καὶ Χαιρεστράτῳ τούτῳ, τοὺς πολλοὺς οἶμαι ὑμῶν εἰδέναί. τοῖς δὲ μὴ εἰδόσιν ἰκανὸν ἐρῶ τεκμήριον· ὅτε γὰρ εἰς Σικελίαν ἐξέπλει τριηραρχῶν ² Χαιρέστρατος, διὰ
121 τὸ πρότερον αὐτὸς ἐκπεπλευκέναι προῆδεν πάντας τοὺς ἔσομένους κινδύνους, ὅμως δὲ δεομένων τούτων καὶ συνεξέπλευσα καὶ συνεδυστύχησα καὶ ἐάλωμεν εἰς τοὺς πολεμίους. ἄτοπον ³ δὴ εἰ ἐκεῖνα μὲν προδήλων ὄντων τῶν κινδύνων ὅμως διὰ τὸ χρῆσθαι τούτοις καὶ φίλους νομίζεν ὑπέμενον, νῦν δὲ ⁴ οὐ πειρώμην συνειπεῖν ἐξ ὧν ὑμεῖς τε τὰ

¹ θεθείσας² Μενέστρατος³ δὲ⁴ μὴ ἐπειρώμην

Tabula genealogica nominum præcipuorum in hac sexta Isæi oratione commemoratorum.

Euctemon Cephisiensis.

Philoctemon, super cuius hereditate contentur.

Ergamenes

Hegemon

filia Chæreae nupta. unde nata filia. p. 123. 8.

filia Phanostrato nupta.

Et filiarum quidem natu major, Chæreae nupta, vidua tum erat, cum hæc causa ageretur. Altera autem, minor nata, e Phanostrato peperit Chærestratum, qui, ut filius Philoctemonis adoptatus, petit hereditatem Euctemonis, avi, contra puerum quendam, e scorto natum, qui se filium Euctemonis ferebat, idemque nomen usurpabat. REISK.

Δοθείσας] Imo vero τεθείσας vel κατατεθείσας, depositas. IDEM.

Ἐάλωμεν] Ex h. l. constat hanc causam tenente bello Peloponnesiaco, haud multo post cladem in Sicilia acceptam, actam fuisse. Adscripsit Taylor pro Latinitate sua Anglicobarbara: "Habetur hæc oratio Olym. 164. 1." IDEM.

εὐορκα ψηφιεῖσθε καὶ τούτοις τὰ δίκαια γενήσεται. δέομαι οὖν ὑμῶν συγγνώμην τε ἔχειν καὶ μετ' εὐνοίας ἀκροάσασθαι· 20 ὁ γὰρ ἀγὼν οὐ μικρὸς αὐτοῖς, ἀλλὰ περὶ τῶν μεγίστων.

β'. Φιλοκτήμων γὰρ ὁ Κηφισιεὺς φίλος ἦν Χαιρεστράτῳ τούτῳ· δούς δὲ τὰ ἑαυτοῦ καὶ υἱὸν αὐτὸν ποιησάμενος ἐτελεύτησε. λαχόντος δὲ τοῦ Χαιρεστράτου κατὰ τὸν νόμον τοῦ κληῖρου, ἔξον ἀμφισβητῆσαι Ἀθηναίων τῷ βουλομένῳ, καὶ εὐθυδικία¹ εἰσελθόντι εἰς ὑμᾶς, εἰ φαίνοιτο δικαιοτέρα λέγων, ἔχειν τὸν κληῖρον, διεμαρτύρησεν Ἀνδροκλῆς οὐτοσί 25 μὴ ἐπίδικον εἶναι τὸν κληῖρον, ἀποστερῶν τοῦτον τῆς ἀμφισβητήσεως καὶ ὑμᾶς τοῦ κυρίου² γενέσθαι ὄντινα δεῖ κληρονόμον καταστήσασθαι τῶν Φιλοκτήμονος· καὶ ἐν μιᾷ ψήφῳ καὶ ἐνὶ ἀγῶνι οἴεται ἀδελφοὺς καταστήσειν ἐκείνῳ τοὺς οὐδὲν προσήκοντας, καὶ τὸν κληῖρον ἀνεπίδικου ἔξειν αὐτὸς, καὶ τῆς ἀδελφῆς τῆς ἐκείνου κύριος γενήσεσθαι, καὶ τὴν διαθήκην ἀκύρον ποιήσειν. πολλῶν δὲ καὶ δεινῶν ὄντων ἀ 30 διαμεμαρτύρηκεν Ἀνδροκλῆς, ³ τοῦτ' αὐτὸ πρῶτον ἐπιδείξω ὑμῖν, ὡς διέθετο καὶ ἐποίησατο υἱὸν τουτονὶ Χαιρέστρατον. ἐπειδὴ γὰρ τῷ Φιλοκτήμονι ἐκ μὲν τῆς γυναικὸς ἧ συνώκει οὐκ ἦν παιδίον οὐδὲν, πολέμου δ' ὄντος ἐκινδύνευε καὶ ἵππεὺς στρατευόμενος καὶ τριήραρχος πολλακίς ἐκπλέων, ἔδοξεν αὐτῷ διαθέσθαι τὰ αὐτοῦ, μὴ ἔρημον καταλίπη τὸν οἶκον, εἴ τι πάθοι. τῷ μὲν οὖν ἀδελφῷ αὐτῷ, ὡπερ ἐγενέσθην, 35 ἀμφω ἀπαιδε ἐτελευτησάτην· ταῖν δὲ ἀδελφαῖν τῇ μὲν ἑτέρα, ἧ ὁ Χαιρέας συνώκει, οὐκ ἦν ἄρῃεν παιδίον οὐδ' ἐγένετο πολλὰ ἔτη συνοικούση, ἐκ δὲ τῆς ἑτέρας, ἧ συνώκει Φανόστρατος οὐτοσί, ἦστην υἱὸν δύο. τούτων τὸν πρεσβύτερον τουτονὶ Χαιρέστρατον ἐποίησατο υἱόν· καὶ ἔγραψεν οὕτως ἐν

¹ εἰσελθόντα² γίνεσθαι³ ταῦτ' αὐτῷ

Δούς δὲ] Subaudi αὐτῷ. IDEM.

Ἐξὼν] cum liceret. IDEM.

Δικαιοτέρα] Subaudi τοῦ ἀντιδίκου aut τῶν ἀντιδικούντων. IDEM.

Γενέσθαι ὄντινα] Tantundum est, atque si dixisset: γεν. τοῦ ὄντινα — διαγινάσκειν. IDEM.

Ἐκείνῳ] Philoctemoni puta, ad quem etiam proximum ἐκείνου redit. IDEM.

Ἀδελφῆς] Illam designat, quæ cum olim penes Chæream fuisset, jam vidua et prolix exsors erat. nam alterius maritus, Phanostratus, in vivis adhuc supererat. IDEM.

IDEM.

Ταῦτ' αὐτῷ πρῶτον] Taylor annotaverat, in Tophanis libro mediam vocem deletam fuisse. Tegit ulcus hoc emplastrum, non sanat. Convenientius et a vero propius videtur: τῶν ἀπάντων πρῶτον. ante omnia primo loco. IDEM.

Ὡπερ ἐγενέσθην] Sic dedi de meo. Accipi debet ac si αὐτῷ transpositum esset, et sic legeretur: ἀδελφῶν, ὡπερ αὐτῷ ἐγενέσθην. duo fratres, qui ipsi fuerant. Taylor in Tophanis libro repererat οἷπερ ἐγ. IDEM.

διαθήκη, εἰ μὴ γένοιτο αὐτῷ παιδίον ἐκ τῆς γυναικός, τοῦ-
 40 τον κληρονομεῖν τῶν ἑαυτοῦ. καὶ τὴν διαθήκην κατέθετο
 παρὰ τῷ κηδεστῇ Χαιρέα, τῷ τὴν ἑτέραν αὐτοῦ ἀδελφὴν
 ἔχοντι. καὶ ὑμῖν ἢ τε διαθήκη αὕτη ἀναγνωσθήσεται καὶ οἱ
 παραγενόμενοι μαρτυρήσουσι. καὶ μοι ἀνάγνωθι.

ΔΙΑΘΗΚΗ.

ὡς μὲν διέθετο καὶ ἐφ' οἷς ἐποίησατο υἱὸν τοῦτον, ἀκη-
 κόατε· ὡς δ' ἐξὸν αὐτῷ ταῦτ' ἔπραξεν, ὅθεν δικαιοτάτα
 ἠγοῦμαι τὰ τοιαῦτ' εἶναι μανθάνειν, τοῦτον ὑμῖν αὐτὸν 124
 57. 1 παρέξομαι τὸν νόμον. καὶ μοι ἀνάγνωθι.

ΝΟΜΟΣ.

οὔτοσὶ ὁ νόμος, ὡς ἄνδρες, κοινὸς ἅπασιν κεῖται, ἐξεῖναι
 τὰ ἑαυτοῦ διαδέσθαι, εἰ μὴ παῖδες ὡς γνήσιοι ἀρρεῖνες,
 εἰ μὴ ἄρα μανεῖς ἢ ὑπὸ γήρωσ ἢ δι' ἄλλο τι τῶν¹ ἐν τῷ
 νόμῳ παρανοῶν διαδῆται. ὅτι δ' οὐδενὶ τούτων ἔνοχος ἦν
 5 Φιλοκτῆμων, βραχέα εἰπὼν δηλώσω ὑμῖν. ὅστις γὰρ καὶ
 ἕως ἔζη τοιοῦτον πολίτην ἑαυτὸν παρεῖχεν, ὥστε διὰ τὸ ὑφ'
 ὑμῶν τιμᾶσθαι ἀρχεῖν ἀξιούσθαι, καὶ ἐτελεύτησε μαχό- 125
 μενος τοῖς πολεμίοις· πῶς ἂν τις τοῦτον τολμήσειεν εἰπεῖν
 ὡς οὐκ εὖ ἐφρόνει;

γ'. Ὅτι μὲν οὖν διέθετο καὶ ἐποίησατο εὖ φρονῶν, ἐξὸν
 αὐτῷ, ἀποδέδεικται ὑμῖν, ὥστε κατὰ μὲν τοῦτο ψευδῆ με-

¹ ἐκ τῶν νόμων

Ἔως μὲν] Malim ὡς μὲν οὖν. IDEM.
 Δικαιοτάτα ἠγοῦμαι —] Dubium est,
 utrum δικαιοτάτων legendum sit, an servand-
 um δικαιοτάτα. rursus, hoc si servetur,
 dubitare licet, utrum adjectivum sit, an
 adverbiale pro δικαιοτάτως. Si adjecti-
 vum est, necesse est arbitrari, post τὰ
 τοιαῦτα deesse ὄντα. ut constructio sit:
 ὅθεν ἠγοῦμαι εἶναι μανθάνειν [id est, πάντα
 δύνασθαι μανθάνειν] τὰ τοιαῦτα ὄντα δι-
 καιότατα, id est, ἐτι τὰ τοιαῦτά ἐστι δικαιο-
 τάτα. unde mea sententia discere est [vel
 licet] ejusmodi [cujusmodi scil. Philocte-
 monis] cæpta et acta sunt hac in causa
 esse æquissima. et hanc rationem in Latinis
 meis expressi. Sin autem δικαιοτάτα
 adverbiale est, significans rectissime, opti-
 me, certissime, tum erit construendum hoc
 modo: ὅθεν τὰ τοιαῦτα μανθάνειν ἠγοῦ-
 μαι εἶναι δικαιοτάτα. unde mea sententia

talia discere datum est quam certissime
 atque rectissime talia, id est, rationes et
 jura testamentaria. Dixisset utique pla-
 ninus Isæus, si hunc ad modum placuisset
 ei esserre: ὅθεν βῆστον ἠγοῦμαι εἶναι τὰ
 τοιαῦτα μανθάνειν σαφέστατα καὶ ἀκριβέ-
 στατα (adverbialiter). IDEM.

Αὐτὸν] Non sententiam modo et vim
 legis, verbis meis adumbratam, sed ipsa
 quoque verba legis, ut in codice juris
 Attici jacent. IDEM.

Κοινὸς ἅπασιν κεῖται] Np. indigenis, non
 autem adscriptis. In Legg. Att. l. vi. tit.
 vi. §. 3. PETIT. Eum vide.

Τῶν ἐκ τῶν νόμων] Subaudi πᾶσι γνηρί-
 μων. malim tamen τῶν ἐν τῷ νόμῳ, scil.
 γεγραμμένων. et reliqua, quæ in hac lege
 nominatim indicata et enumerata sunt.

REISK.

Μεμαρτυρηκῶς] Indiligentius dictum,

μαρτυρηκῶς Ἀνδροκλῆς ἀποδέδεικται· ἐπειδὴ δὲ προσδιαμαρτυρήκεν ὡς υἱὸν εἶναι γνήσιον Εὐκτῆμονος τούτου, καὶ 10
ταῦτ' ἀποδείξω ψευδῆ ὄντα. Εὐκτῆμονι γὰρ, ὡς ἄνδρες, τῷ
Φιλοκτῆμονος πατρὶ, τοὺς μὲν ὄντως γενομένους παῖδας,
Φιλοκτῆμονα καὶ Ἐργαμένην καὶ Ἑγήμονα καὶ δύο θυγα-
τέρας, καὶ τὴν μητέρα αὐτῶν, ἣν ἔγνημεν ὁ Εὐκτῆμων, Μι-
ξιάδου Κηφισίως θυγατέρα, πάντες οἱ προσήκοντες ἴσα-
126 σι καὶ οἱ φράτορες καὶ τῶν δημοτῶν οἱ πολλοὶ, καὶ μαρ-
τυρήσουσιν ὑμῖν· ὅτι δ' οὐδ' ἄλλην τινὰ ἔγνημε γυναῖκα, ἐξ 15
ἧς τινὸς οἶδε αὐτῷ ἐγένοντο, οὐδεὶς τὸ παράπαν οἶδεν οὐδ'
ἤκουσε πώποτε ζῶντος Εὐκτῆμονος. καίτοι τούτους εἰκὸς
πιστοτάτους εἶναι νομίζειν μάρτυρας· τοὺς γὰρ οἰκείους
εἰδέναι προσήκει τὰ τοιαῦτα. καὶ μοι τούτους κάλει πρῶ-
τον, καὶ τὰς μαρτυρίας ἀνάγνωθι.

2 MARTYPIAI.

δ'. Ἐτι τοίνυν καὶ τοὺς ἀντιδίκους ἐπιδείξω ἔργῳ ὑμῖν ταῦ-
τα μεμαρτυρηκότας. ὅτε γὰρ αἱ ἀνακρίσεις ἦσαν πρὸς τῷ 20
ἄρχοντι καὶ οὗτοι παρακατέβαλον ὡς ὑπὲρ γνησίων τῶνδ'

¹ Ἑγήμονα

² MARTYRES

pro διαμαρτυρ. Non enim μαρτυρίαν dixit Androcles, sed Cbarestrato hereditatem petenti opposuerat διαμαρτυρίαν, b. e. obnuantiationem et protestationem, affirmationem, illam, quæ petatur, hereditatem non esse vacuum, neque petitioni aut controversiæ obnoxiam. Verum, id quod jam supra admonui, oratores Attici discrimen verborum non sanctissime obser-
vant. IDEM.

Ἵς υἱὸν εἶναι] Novi Diodorum Siculum solere ὡς cum infinitivis copulare, verum ejus est alia ratio atque oratorum Atticorum. Trita hæc et familiaris homini Siculo si fuit, non eo etiam Attico est imputanda et obtrudenda invito. Sine dubio aut delendum est ὡς, aut leg. ὡς οἶδεν υἱὸν εἶναι. IDEM.

Εὐκτῆμονος τούτου] Sine dubio interponendum est Εὐκτῆμονα, nam patri prætenso filius erat cognominis, ut e p. 120. pen. constat. IDEM.

Οἶδε] Euctemon puta subditivus, o scorto quæsitus, eum fratre, quorum causam se agere simulans Androcles, reapse sibi quærebat Euctemonis senioris hereditatem. Neque obstat, quod orator modo unum filium Euctemonis e scorto sus-

ceptum commemorat, modo duos. Nam natu maximus solus ab eo se adscitum, pro filio agnitum, et heredem scriptum ferebat; eoque causa illius solius, aut præcipue, hic agitur, alter frater accessionis loco est. IDEM.

Τὰς μαρτυρίας] Id est, τὰς τούτων μαρτ. IDEM.

Μάρτυρες] Num μαρτυρία? sed bene habet, nam tametsi testimonia a scriba recitarentur, ipsi tamen testes adesse, et recitata ore suo confirmare debebant, ut vera et conscientiaæ sæe consentanea. IDEM.

Ἑγμῖν] Bene si habet, referri debet ad ἐπιδείξω. Alias legi malim ἡμῖν ταῦτα, eadem nobiscum. IDEM.

Οὔτοι] Androcles, et soror ejus, et liberi spurii ex ea nati, pro liberis Euctemonis senioris venditati, cum reliquis eorum advocatis. IDEM.

Ἵς ὑπὲρ γνησίων] Bene habet hæc lectio. Aliud agebat H. Stephanus autumans ὡσπερ γν. leg. esse. IDEM.

Τῶνδε] Sunt illi duo fratres, quos Androcles pro liberis Euctemonis e secunda uxore natis venditabat, actore negante legitime natos esse. IDEM.

Εὐκτῆμονος ὄντων, ἐρωτῶμενοι ὑφ' ἡμῶν τίς εἴη αὐτῶν μή- 127
 τηρ καὶ ὅτου θυγάτηρ οὐκ εἶχον ἀποδείξαι, διαμαρτυρο-
 μένων ἡμῶν καὶ τοῦ ἀρχοντος κελεύοντος ἀποκρίνασθαι
 κατὰ τὸν νόμον ¹ * * * ὧ ἄνδρες, ἀμφισβητεῖν μὲν ὡς ὑπὲρ
 γνησιῶν καὶ διαμαρτυρεῖν, μητέρα δὲ ἢ τις ἦν μὴ ἔχειν
 25 ἀποδείξαι, μηδὲ προσήκοντα αὐτοῖς μηδένα. ἀλλὰ τότε
 μὲν Λημνίαν σκηψάμενοι ταύτην ἀναβολὴν ἐποίησαντο· τὸ 128
 δ' ὕστερον ἤκοντες εἰς τὴν ἀνάκρισιν, πρὶν καὶ τινα ἐρέσθαι,
 εὐθύς ἔλεγον ὅτι Καλλίππη μήτηρ, αὕτη ² δ' εἴη Πιστο-
 ζένου θυγάτηρ, ὡς ἐξαρκέσον εἰ ὄνομα μόνον πορίσαιντο τὸν
 Πιστόζενον. ἐρομένων δ' ἡμῶν ὅστις εἴη καὶ εἰ ζῆ ἢ μὴ, ἐν
 Σικελίᾳ ἔφασαν ἀποθανεῖν στρατευόμενον, καταλιπόντα
 30 ταύτην ³ θυγατέρα παρὰ τῷ Εὐκτῆμονι, ἐξ ἐπιτροπευο-
 μένης δὲ τούτῳ γενέσθαι, πρᾶγμα πράττοντες ἀναιδέα 129
 ὑπερβάλλον καὶ οὐδὲ γενόμενον, ὡς ἐγὼ ὑμῖν ἀποφανῶ ἐκ
 τούτων πρώτων ὧν αὐτοὶ ἀπεκρίναντο. τῇ μὲν γὰρ στρα-

¹ asteriscos om.² δ' om.³ τὴν θυγατέρα

ἴφ' ἡμῶν] Ita dedi de meo, pro vulgari ἴφ' ἡμῶν. Nam qui tum causæ judicari sedebant, non iidem antea quoque examini interfuerant, sed solus Archon seu Astynomus, interrogaverat, vel adversarii coram eo mutuo sese interrogaverant atque responderant. v. versu 11. ἐρομένων δὲ ἡμῶν. IDEM.

Κατὰ τὸν νόμον, ὧ ἄνδρες] Hiulcam sententiam quodammodo sic sarcias: κατὰ τὸν νόμον, καίτοι πῶς εἴη κατὰ τὸν νόμον, ὧ ἄνδρες, secundum legem, vel ex præscripto legis. Atqui, secundum legem qui sit, o viri —? vel sic: κατὰ τὸν νόμον. Καίτοι πῶς οὐκ εἴη παρὰ νόμον, ὧ ἄνδρες. Taylor in libro Tophanis ad κατὰ τὸν νόμον adscriptum repererat δεινόν. IDEM.

Αὐτοῖς] Illis puta scitiis et prætensis Euctemonis liberis. Malim tamen αὐτῶς legi, nam προσήκων τινὸς perinde usurpatur, atque πρ. τινί. ut ad solam mulierem, istorum matrem, referatur. IDEM.

Λημνίαν σκεψάμενον] Verba hæc Palmerius reddidit in Exercit. p. 671. Lemniam defendens. istique interpretationi hanc annotationem adjunxit: "Subintellige βουλὴν, id est, audax et omnino præceps consilium cepit. Omnibus notum est, quid sint Λήμνια κατὰ ἠμῶν δίκη ex Suida." Mallet hæc a Palmerio scripta non fuisse. Exciderunt enim ei, ut nobis talia multa solent, aliud agenti, aliena hoc loco eoque ipso indigna. Melius rem tetigit, quisquis fuit, qui, referente Taylora,

in libro Tophanis hæc verba adscripsit: 'Lemniam esse prætendens.' Notæ sunt e fabulis Terentii mulieres Athenis commorantes, Andriæ, Lemniæ, aliisque ex insulis oriundæ. IDEM.

Σκεψάμενον] Π. σκεψάμενος. Μᾶλλον δὲ σκηψάμενος. H. STEPHAN. Pari modo annotator in libro Tophanis dederat σκηψάμενος, ex parte recte. Nam σκήπτειν, prætere, locum hic habet, nullum σκέπτειν, considerare. Ego vero vulgari σκεψάμενον suffeci pluralem σκηψάμενοι, et pari modo ἐποίησαντο in continenti dedi pro vulgari ἐποίησατο. IDEM.

Τούτῳ] Sic dedi in numero duali pro vulgari τούτῳ. quem si ponere h. l. voluisset orator, debuisset αὐτῷ vel ἐκείνῳ usurpare, non τούτῳ, nam οὗτος non nisi de superstitibus et præsentibus potest usurpari. Atqui Euctemon senior dudum vivis excesserat. Foret utique plenius et planius dictum: ἐξ ἐπιτροπευομένης δὲ αὐτῷ τούτῳ γενέσθαι. avum, Euctemonem seniorem, hos ex hac muliere procreasse, tum temporis, cum tutor ejus esset, et ipsa pupilla tutelæ ejus commissæ. Duos fuisse fratres, qui se hac e muliere et Euctemone natos ferrent, constat ep. 120. 27. ubi legitur: τὸν πρεσβύτερον τῶν παιδῶν. Pro γενέσθαι reperit Taylor in libro Tophanis γυναῖκα. IDEM.

Πράττοντες] Πλάττοντες de suo dedit Bekkers.

τιᾶ, ἀφ' οὗ ἔξέπλευσεν εἰς Σικελίαν, ἥδη ἔστι δύο καὶ
 πεντήκοντα ἔτη ἀπὸ Ἀριμνήστου ἀρχοντος, τῷ δὲ πρε-
 σβυτέρῳ τούτων, ὃν φασιν ἐκ τῆς Καλλιίππης καὶ τοῦ
 130 Εὐκτήμονος εἶναι, οὕτω ὑπὲρ εἴκοσιν ¹ ἔτη. ² ἀφελόντι οὖν 35
 ταῦτα ἀπὸ τῶν ἐν Σικελίᾳ ὑπολείπεται πλείω ἢ τριά-
 κοντα ἔτη ὡστ' οὐτ' ἐπιτροπεύεσθαι προσήκει τὴν Καλ-
 λίππην ἔτι, τριακοντούτῃ γε οὔσαν, οὐτ' ἀνέκδοτον καὶ
 ἀπαίδα εἶναι, ἀλλὰ πάνυ πάλαι συνοικεῖν, ἢ ἐγγυθηεῖσαν
 κατὰ νόμον ἢ ἐπιδικασθεῖσαν. ἔτι δὲ καὶ γινώσκεσθαι
 131 αὐτὴν ὑπὸ τῶν Εὐκτήμονος οἰκείων ἀναγκαῖον ἦν καὶ ὑπὸ
 τῶν οἰκετῶν, εἰ πέρ γε συνώκησεν ἐκείνῳ ἢ διητήθη τοσοῦτον 40
 χρόνον ἐν τῇ οἰκίᾳ. τὰ γὰρ τοιαῦτα οὐκ εἰς τὴν ἀνάκρισιν
 μόνον δεῖ πορίζεσθαι ὀνόματα, ἀλλὰ τῇ ἀληθείᾳ γεγυθῶτα
 φαίνεσθαι καὶ ὑπὸ τῶν προσηκόντων καταμαρτυρεῖσθαι.
 ἀποδειῖξαι τοίνυν ἡμῶν κελευόντων ὅστις οἶδε τῶν Εὐκτή-
 μονος οἰκείων ἢ συνοικήσασαν ἐκείνῳ ³ τινα ἢ τὴν Καλλιίπ-

¹ ἔτη [ἀπὸ Ἀριμνήστου ἀρχοντος].

² ἀφελόντα

³ τινα Καλλιίππην ἢ

ἔξέπλευσεν] Non prætensus ille et fi-
 ctitius Pisto Xenus, sed ἡ στρατιᾶ, exerci-
 tus Atheniensium, modo dictus. IDEM.

Ἀριμνήστου] L. Ἀριστομένηστου. Ita
 mox quoque. Att. Lect. l. iv. c. 31. MEUR-
 SIUS. Ex hoc loco colligitur hanc causam
 actam fuisse Chione vel Timocrate Ar-
 chonte circa Olymp. 104. Nam Arimne-
 stas Archon Ol. 91. 1. huc sequitur,
 si annos completos intelligit, bono iudicium
 factum fuisse Timocrate Archonte Olymp.
 104. 1. Si vero quinquagesimum secun-
 dum annum currentem et affectum tantum
 intelligit, Chione Archonte Ol. 103. 4.
 PALMER. Corsinius Fast. Att. 3. p. 247.
 ad Olymp. 91. 1. contendit hunc Aristo-
 mnestum esse, non Arimnestum. Verum
 Lysias quoque et Hesychius et Scholia-
 stes Aristophanis hunc Archontem ita ap-
 pellant, ut Isaacus, ex fide librorum vulga-
 rium, h. l. fecit. REISK.

Οὗ] Imo vero αἰν in duali, aut ὄν. se-
 niori horum liberorum, quos aiunt —
 IDEM.

Ταῦτα] Sic dedi de meo pro vulgari
 πάντα. Hos viginti annos si de summa illo-
 rum quinquaginta duum annorum deducis,
 quæ a tempore susceptæ in Siciliam expedi-
 tionis inde ad hoc die effluerunt, remanent
 anni triginta atque duo. Quod si
 ergo sumis, prætensam hanc Callippen,
 liberorum Euctemoni subjectorum ma-
 trem, anniculam aut bimulam tum fuisse,

cum pater ejus, cum classe nostra in Sici-
 liam discedens, eam in Euctemonis tutela
 relinqueret, necesse est, ut annum ætatis
 tertium aut quartum a trigesimo ageret,
 cum filium natu maximam ex Euctemone
 pareret, si peperit. id quod aiunt adver-
 sarii nostri. Aut si sumis decennem tum
 fuisse, patre in Siciliam proficiscente, pe-
 perit annos nata quatuor et quadraginta.
 Atqui mulier ad tantam ætatis enormita-
 tem in tutela non manet. Ergo mentun-
 tur, et in consentaneum atque commen-
 titium est, quod de ea jactant, in papillatu
 ex Euctemone grvida facta. Etiam Tay-
 lor in libro Tophanis ταῦτα reperit. IDEM.

Οὗτ' ἀνέκδοτον] Subaudi τίτε, vel τοσοῦ-
 τον χρόνον. neque maussisse per tempos tam
 longinquum inuuptam, sine marito, e quo
 prolem honestis et legitimis modis pro-
 crearet. IDEM.

Τινὰ Καλλιίππην, ἢ ἐπιτροπευομένην] Sic
 dedi de meo, pro vulgari τινα ἢ τὴν Καλ-
 λίππην ἐπιτροπευομένην. Equis enim non
 cernit, ista duo insititia vocabula ἢ τὴν nata
 esse e variante lectione. Superscriperat
 lector aliquis diligentior super τινα istud
 ἢ τὴν, significare volens, loco vocabuli τινα,
 aliis in libris legi τὴν. Aliis postmodum
 ab istius mente aberrantibus, eamque haud
 assequentibus, horum per errorem factum
 est, ut ἢ τὴν in textum immigraret. Sed
 præstat τινα, quam τὴν. Solent enim
 Græci τινα usurpare, cum obscuritatem

πην ἐπιτροπευομένην, καὶ παρὰ τῶν ὄντων θεραπόντων τὸν ἔλεγχον ποιεῖσθαι, ἢ εἴ τις τῶν παρ' αὐτοῖς οἰκετῶν φά- 132
 3. 1 σκει ταῦτα εἰδέναί, ἡμῖν παραδοῦναι, οὔτε λαβεῖν ἠθέλησαν
 1 οὔθ' ἡμῖν παραδοῦναι. καὶ μοι λάβε τήν τ' ἀπόκρισιν αὐ-
 τῶν καὶ τὰς ἡμετέρας μαρτυρίας καὶ προκλήσεις.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ. 2 ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ.

3 5 ἔ. Οὔτοι μὲν τοίνυν τοιοῦτο πρᾶγμα ἔφυγον· ἐγὼ δ'
 5 ὑμῖν ἐπιδείξω καὶ ὅθεν εἰσὶ καὶ οἵτινες αὐτοὺς γνησίους 133
 διεμαρτύρησαν εἶναι καὶ κληρονόμους ζητοῦσι καταστῆσαι
 τῶν Εὐκτῆμονος. ἴσως μὲν ἐστὶν 3 ἀγδῆς Φανοστράτω, ὃ
 ἄνδρες, τὰς Εὐκτῆμονος συμφορὰς φανεραῖς καθεστάναι·
 ὀλίγα δ' ἀναγκαῖον ρηθῆναι, ἵν' ὑμεῖς τὴν ἀλήθειαν εἰ-
 δότες ῥᾶον τὰ δίκαια ψηφίσῃσθε. Εὐκτῆμων μὲν γὰρ ἐβίω
 ἔτη ἕξ καὶ 4 ἐνενήκοντα, τούτου δὲ τοῦ χρόνου τὸν μὲν πλει-

1 οὔθ' ἡμῖν παραδοῦναι om. 2 , καὶ ΜΑΡΤΥΡΙΑ, καὶ 3 ἀφειδῆς 4 ἐνενήκοντα

homini, aut suum ejus contemptum, in-
 dicare volunt. Possit quoque locus sic
 fingi primitus exaratus esse: *συνοικήσαν*
ἐκείνω τινά, ἢ καὶ παρ' αὐτῷ διαιωμένην,
Καλλίππην ἐπιτροπευομένην. novit Calip-
ppam quandam domi Euctemonis fuisse pro
legitima uxore, vel etiam solummodo ibi
commorata, quippe quae pupilla ejus es-
set. IDEM.

τῶν ὄντων] Id est, τῶν ἔτι περιόντων. ab
 illis mancipiis, si quae adhuc in vivis su-
 peressent. multos enim eorum consentaneum
 erat interea temporis, intra tot an-
 norum spatium, vivis excessisse. IDEM.

τῶν παρ' αὐτοῖς οἰκετῶν] Servorum, qui
 penes ipsos, in ipsorum potestate essent,
 Androclis puta, et Callippes, et hujus
 liberorum. IDEM.

φάσκει] Num φάσκοι. sed parum refert.
 IDEM.

Παραδοῦναι, οὔτε λαβεῖν] Itera οὔτε et
 παραδοῦναι ad hunc modum: *παραδοῦναι*
[quod pendet e praemissis κειλεῖντων ἡμῶν],
οὔτε παραδοῦναι: οὔτε λαβεῖν — nobis flagi-
tantibus, ut — traderent, neque nos servos
nobis tradere ad quasitionem neque nostros
a nobis accipere voluerunt. Idem in schedis
Taylori quoque repert. e libro Tophan-
is annotatum. IDEM.

τὰς ἡμετέρας μαρτυρίας] Bene hoc ha-
 beat, nec ne, pro certo haud dixerim. Si
 prius, videtur accipi debere pro τὰς τῶν
 φίλων μαρτυρίας, τῶν ἡμῖν μαρτυρησάντων.
 amicorum et necessariorum testimonia,
 qui pro nobis dicentes confirmarunt, ejus-

modi Callippen nullam sibi notam esse.
 Sin autem vitiosa est ista lectio, malim
διαμαρτυρίας. et paulo post in titulo ΔΙΑ-
ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. Nihilominus tamen adhuc
dubito num rem acu tetigerim. IDEM.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ καὶ ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ] Modo
 praemissa pluralem potius numerum sub-
 jiciunt, ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ (vel, si mavis ΔΙΑ-
 ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ) et ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ. IDEM.

Εἰσὶ] Callippe puta praetensa, ejusque
 liberi. IDEM.

Οἵτινες αὐτοὺς] Non culpo. concinnius ta-
 men mihi quidem videtur sic legi: *οἵτινες*
(subaudi a communi εἰσίν), οἱ αὐτοῦς, et qui-
nam sint hi, qui in διαμαρτυρίᾳ, seu obnun-
tiationis formula, per quam obnuntiationem
nos ab hereditatis petitione exclusum ierunt,
confirmarint hos liberos Euctemonis genui-
nos esse. Tametsi unus solummodo An-
drocles id fecisset, h. e. διαμαρτυρίαν in-
terposuisset, orator tamen nihilominus
velut de pluribus loquitur, quia ejusmodi
causarum forensium actores semper ad-
vocatos numero plures secum habebant.
 IDEM.

Ἀφειδῆς] Taylor e libro Tophauis h. l.
 retulerat ἀφιλῆς. Ego jam dudum ante,
 quam mihi schedarum Tayloricarum usura
 contingeret, suspicatus fueram de ἀπροσ-
 φιλῆς. forte jucundum Phanostrato non
 est. IDEM.

Ὅλιγα δὲ] Subaudi αὐτῶν μέση. exiguum
 quandam partem harum Euctemonis se-
 nioris calamitatum. IDEM.

στον ἔδοκει ¹ εὐδαιμόνων εἶναι — καὶ γὰρ οὐσία ἦν οὐκ ὀλίγη αὐτῷ καὶ παῖδες καὶ γυνή, καὶ τὰλλ' ἐπεικῶς εὐτύχει —, 10 ἐπὶ γῆρας δὲ αὐτῷ συμφορὰ ἐγένετο οὐ μικρὰ, ἢ ἐκείνου πᾶσαν τὴν οἰκίαν ἐλυμήνατο καὶ χρήματα πολλὰ διῶλεσε καὶ αὐτὸν τοῖς οἰκειοτάτοις εἰς διαφορὰν κατέστη- 134 σεν. ὅθεν δὲ καὶ ὅπως ταῦτ' ἐγένετο, ὡς ἂν δύνωμαι διὰ βραχυτάτων δηλώσω. ἀπελευθέρᾳ ἦν αὐτοῦ, ὧ ἄνδρες, ἢ ἐναυκλήρει συνοικίαν ἐν Πειραιεῖ αὐτοῦ καὶ παιδίσκας ἔτρεφε. τούτων μίαν ἐκτήσατο ἢ ὄνομα ἦν Ἀλκή, ἣν καὶ ὑμῶν 15 οἶμαι πολλοὺς εἰδέναι. αὕτη δὲ ἢ Ἀλκή ἀνηθεῖσα πολλὰ μὲν ἔτη κατῆστο ἐν οἰκήματι, ἥδη δὲ πρεσβυτέρᾳ οὔσα ἀπὸ μὲν τοῦ οἰκήματος ἀνίσταται, διαιτωμένη δὲ αὐτῇ ἐν τῇ συνοικίᾳ συνῆν ἄνθρωπος ἀπελευθέρως, Δίων ὄνομα αὐτῷ, ἐξ οὗ ἔφη ἐκείνη τούτους γεγονέναι· καὶ ἔθρεψεν αὐτοὺς ὁ Δίων ὡς ὄντας ἑαυτοῦ. χρόνῳ δὲ ὕστερον ὁ μὲν Δίων ζημίαν εἰργασμένος καὶ δέισας ὑπὲρ αὐτοῦ ὑπεχώρησεν εἰς Σικυῶ- 20 να· τὴν δ' ἄνθρωπον ταύτην, τὴν Ἀλκήν, κατῆστησιν Εὐκτῆμων ἐπιμελεῖσθαι τῆς ἐν Κεραμεικῷ συνοικίας, τῆς παρὰ τὴν πυλίδα, οὗ ὁ οἶνος ὦνιος. κατοικισθεῖσα δ' ἐνταυθοῖ πολλῶν καὶ κακῶν ἤρξεν, ὧ ἄνδρες. φοιτῶν γὰρ ὁ Εὐκτῆ- 135 μων ἐπὶ τὸ ἐνοίκιον ἐκάστοτε τὰ πολλὰ διέτριβεν ἐν τῇ συνοικίᾳ, ἐνίοτε δὲ καὶ ἐσιτεῖτο μετὰ τῆς ἀνθρώπου, καταλιπὼν καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τοὺς παῖδας καὶ τὴν οἰκίαν ἣν 25 ὦκει. χαλεπῶς δὲ φερούσης τῆς γυναικὸς καὶ τῶν υἱέων οὐχ ὅπως ἐπαύσατο, ἀλλὰ τελευτῶν παντελῶς διητᾶτο ἐκεῖ, καὶ οὕτω διετέθη εἰς ὑπὸ φαρμάκων εἰς ὑπὸ νόσου εἰς ὑπὸ ἄλλου τινός, ὡστ' ἐπέισθη ὑπ' αὐτῆς τὸν πρεσβύτερον τοῖν παιδοῖν εἰσαγαγεῖν εἰς τοὺς φράτορας ἐπὶ τῷ αὐτοῦ ὀνόματι. ἐπειδὴ δὲ οὗθ' ² ὁ υἱὸς αὐτῷ Φιλοκτῆμων συνεχώρει οὗθ' οἱ φράτορες ³ εἰσεδέξαντο, ἀλλ' ἀπη- 30

¹ εἶναι εὐδαιμόνων² οὕτως αὐτῷ³ συνεδέξαντο

Ζημίαν εἰργασμένος] Dabito quid significet, utrum, quia maleficium aliquod commisisset, eoque poeniam alicui dedisset, an quia a iudicibus ob datam poeniam multa pecuniariae condemnatus esset. IDEM.
Ἐπὶ τὸ ἐνοίκιον] ad tollendam mercedem menstruam incolatus. Sive mulier illa hanc mercedem nomine suo pro universa insula dependeret, quod eam conduxisset,

periculumque conductionis ipsa ferret; sive solummodo ab incolis insulae mercedem incolatus exigeret, collectamque mese quoque evoluto domino insulae dependeret. IDEM.

Οὗτος] Οὗτος de suo Reiskius, ὁ υἱὸς Bekkerus. Huic obsecutus sum.

Συνεδέξαντο] Imo vero ἀνεδέξαντο. IDEM.
Ἀπνήχθη τὸ κύριον] Palmerius sic in-

νέχθη τὸ κούριον, ὀργιζόμενος ὁ Εὐκτῆμων τῷ υἱεῖ καὶ 136
 ἐπηρεάζειν βουλόμενος ἐγγυᾶται γυναῖκα Δημοκράτους τοῦ
 Ἀφιδναίου ἀδελφῆν, ὡς ἐκ ταύτης παιδάς ἀποφανῶν καὶ
 εἰσποιήσων εἰς τὸν οἶκον, εἰ μὴ συγχωρεῖν τοῦτον [ἐᾶν]
 εἰσαχθῆναι. εἰδότες δ' οἱ ἀναγκαῖοι, ὅτι ἐξ ἐκείνου μὲν οὐκ
 ἂν ἔτι γένοιτο παῖδες ταύτην τὴν ἡλικίαν ἔχοντας, φανή-
 σοιντο δ' ἄλλω τινὶ τρόπῳ, καὶ ἐκ τούτων ἔσονται ἔτι
 35 μείζους διαφοραὶ, ἔπειθον, ὡ ἄνδρες, τὸν Φιλοκτῆμονα εἰ-
 σαι εἰσαγαγεῖν τοῦτον τὸν παῖδα ἐφ' οἷς ἐζήτει ὁ Εὐκτῆ-
 μων, χωρίον ¹ ἐν δόντα. καὶ ὁ Φιλοκτῆμων αἰσχυρόμενος
 μὲν ἐπὶ τῇ τοῦ πατρὸς ἀνοίᾳ, ἀπορῶν δ' ὅτι χρήσαιτο τῷ
 παρόντι κακῷ, οὐκ ἀντέλεγεν οὐδέν. ὁμολογηθέντων δὲ τού-
 των, καὶ εἰσαχθέντος τοῦ παιδὸς ἐπὶ τούτοις, ἀπηλλάγη 137
 τῆς γυναικὸς ὁ Εὐκτῆμων, καὶ ἐπεδείξατο ὅτι οὐ παίδων
 40 ἕνεκα ἐγάμει, ἀλλ' ἵνα τοῦτον εἰσαγάγοι. τί γὰρ ἔδει αὐ-
 τὸν γαμεῖν, ὡ ² Ἀνδρόκλεις, εἴπερ οἶδε ἦσαν ἐξ ἀστοῦ καὶ
 γυναικὸς ἀστῆς, ὡς σὺ μεμαρτύρηκας; τίς γὰρ ἂν γνη-
 σίους ὄντας οἷός τε ἦν κωλύσαι εἰσαγαγεῖν; ἢ διὰ τί ἐπὶ
 ῥητοῖς αὐτὸν εἰσήγαγε, τοῦ νόμου κελεύοντος ἅπαντας
 τοὺς γνησίους ἰσομοίρους εἶναι τῶν πατρῶων; ἢ διὰ τί τὸν
 μὲν πρῆσβυτερον τοῖν παιδῶν ἐπὶ ῥητοῖς εἰσήγαγε, τοῦ δὲ
 νεωτέρου ἤδη γεγονότος οὐδὲ λόγον ἐποιεῖτο ζῶντος Φιλο-

¹ ἐνδόντα

² ἄνδρες

terpretatus, sed puer ablutus fuit, hanc ad-
 scripsit h. l. annotationem: " Πᾶς vox
 κούριον raro occurrit. fuit autem, ut ex hoc
 loco conjicio, codex seu liber publicus
 τῶν φυλετῶν καὶ φρατόρων, ubi inscribebantur
 nomina adolescentium, qui in quaque
 familia ex legitimo matrimonio nati, a pa-
 tre vel aliis cognatis, consentientibus et
 approbantibus ex eadem gente propinquis,
 in album τῶν φρατόρων inferebantur. Nomen
 factum e κούρος et κούρη, quae adolescentu-
 lum et adolescentulam, puerum et puellam
 significant. Lycurgus rhetor infra alium
 codicem τὸ ληξιαρχικὸν vocat, quod est ju-
 venum epheborum, qui inter viros censen-
 di erant, et eos, qui jam ad funciones pu-
 blicas petendas admittebantur, ἀπὸ τοῦ
 λαρχάνειν τὰς ἀρχὰς, ab eo, quod magistratus
 sortiebantur." Poterat haec omnia potius
 non scripta manere, aut in spongiam in-
 cubere, partim aliena ab h. l. pleraque
 falsa. Melius h. l. exposuit H. Valesius
 ad Harpocr. p. 124. e Polluce et Schol.

Aristoph., unde constat, κούριον, vel potius
 κούριον, fuisse sacrum, vel victimam, obla-
 tam pro adolescente in album phratorum
 inferendo. Quid Scaliger in mente ha-
 buerit, κούριον adscribens, ipse quisque ar-
 bitrator. Mihi non liquet, praeterquam
 hoc unum, falsum eum fuisse. IDEM.

Ἀφιδναίου] Π. Ἀφιδναίου. H. STEPHAN.
 [ἐᾶν] Aut prorsus amputanda, aut cum
 ἐᾶν permutanda est. REISK.

Χωρίον ἐνδόντα] Legendum cum summo
 viro, Valckenaerio: κούριον ἐνδόντα. victi-
 mam adeo adduci (et solennia peragi) per-
 mittens. Lcct. Attic. sect. i. §. 10. LUZAC.
 Eum vide.

Οἶδε] Duo fratres, praetensi Euctemo-
 nis filii. IDEM.

Ἐπὶ ῥητοῖς αὐτὸν εἰσήγαγε] Ἐπὶ ῥητοῖς
 εἰσάγειν τινα εἰς φράτορας dicebat Isaeus,
 non simpliciter eum filium profiteri, sed
 certis conditionibus, ut hoc vel illud ha-
 beret ex patris hereditate. In Anim. ad
 Jus A. et R. l. v. c. 14. §. 9. HERALDUS.

κτῆμονος οὔτε πρὸς αὐτὸν ἐκεῖνον οὔτε πρὸς τοὺς οἰκείους ; 59. 1
οὐς σὺ νῦν διαρρήδην μεμαρτύρηκας γνησίους εἶναι καὶ κλη-
ρονόμους τῶν Εὐκτῆμονος. ταῦτα τοῖνυν ὡς ἀληθῆ λέγω,
ἀναγίνωσκε τὰς μαρτυρίας.

1 ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ς'. Μετὰ ταῦτα τοῖνυν ὁ Φιλοκτῆμων τριηραρχῶν περὶ
Χίον ἀποθνήσκει ὑπὸ τῶν πολεμίων. ὁ δ' Εὐκτῆμων ὕστε- 5
ρον χρόνῳ πρὸς τοὺς ² κηδεστὰς εἶπεν, ὅτι βούλοιο τὰ
πρὸς τὸν υἱὸν οἱ πεπραγμένα γράψας καταδέσθαι. καὶ ὁ
μὲν Φανόστρατος ἐκπλεῖν ἔμελλε τριηραρχῶν μετὰ Τιμο-
θέου, καὶ ἡ ναῦς ³ αὐτῶ ἐξώρμη ⁴ Μουνοχιᾶσι, καὶ ὁ κηδε-
στῆς Χαιρέας παρῶν συναπέστειλεν αὐτόν. ὁ δ' Εὐκτῆ-
μων παραλαβὼν τινὰς ἤκεν οὗ ἐξώρμη ἡ ναῦς· καὶ γράψας
138 διαθήκην, ἐφ' οἷς εἰσήγαγε τὸν παῖδα κατατίθεται μετὰ 10
τούτων παρὰ Πυθοδάρῳ Κηφισιεῖ προσήκοντι αὐτῶ. καὶ ὅτι
μὲν, ὡς ἄνδρες, οὐχ ὡς περὶ γνησίων ⁵ ἔπραττεν Εὐκτῆμων,
ὁ Ἄνδροκλῆς μεμαρτύρηκε, καὶ αὐτὸ ⁶ τοῦτο ἱκανὸν ⁷ τε-
κμήριον· τοῖς γὰρ φύσει υἱέσιν αὐτοῦ οὐδεὶς ⁸ οὐδενὶ ἐν διαθή-
κῃ γράφει δόσιν οὐδεμίαν, διότι ὁ νόμος αὐτὸς ἀποδίδωσι
τῶ υἱεῖ τὰ τοῦ πατρὸς καὶ οὐδὲ διαδέσθαι ἕα ὅτῳ ἂν ὡσι
παῖδες γνήσιοι. κειμένου δὲ τοῦ γραμματείου σχεδὸν δὺ
ἔτη καὶ τοῦ Χαιρέου τετελευτηκότος, ὑποπεπτωκότες ⁹ αἰ- 15
δε τῇ ἀνθρώπῳ, καὶ ὀρῶντες ἀπολλύμενον τὸν οἶκον· καὶ τὸ
γῆρας καὶ τὴν ἀνοίαν τοῦ Εὐκτῆμονος, ὅτι εἶη αὐτοῖς ἱκανὴ
ἀφορμὴ, συνεπιτίθενται. καὶ πρῶτον μὲν πείθουσι τὸν
Εὐκτῆμονα τὴν μὲν διαθήκην ἀνελεῖν ὡς οὐ χρησίμην οὐ-
σαν τοῖς παισὶ· τῆς γὰρ φανεραῖς οὐσίας οὐδένα κύριον ἔσε-
139 σθαι τελευτήσαντος Εὐκτῆμονος ἄλλον ἢ τὰς θυγατέρας

¹ ΜΑΡΤΥΡΙΑ
⁵ διέπραττεν

² δικαστὰς
⁶ τὸ

³ αὐτοῦ
⁷ τεκμήριον om.

⁸ οὐδὲν
⁴ Μουνοχιᾶ
⁹ ἤδη

Μουνοχιᾶ] Malim Μουνοχιᾶσι. REISK.
Καὶ αὐτὸ τὸ ἱκανόν] Scaliger conjecit :
καὶ αὐτὸ τοῦτο ἱκανόν. Ego in Latinis ita
reddidit, ac si legeretur : καὶ αὐτὸ τὸ και-
νόν, id est, καὶ αὐτὴ ἡ τοῦ πράγματος καινότη-
της. et ipsa rei novitas, seu insolentia.
IDEM.

Οὐδὲν] Deleri vult liber Tophanis, per-
peram. Pari modo fallitur idem ἐμφανῆ
suadens p. 123. 4. pro recto ἐμφανῶν.

IDEM.

Γράφει δόσιν] Videtur interponendum
οὐδὲ δίδωσι. liberis legitime quaesitis nemo
omnium in testamento quicquam legat,
neque doni gratuiti, aut praecipuae partis
nomine, largitur. IDEM.

ὑποπεπτωκότες ἤδη] Androcles puta et
collusores atque satellites ejus. Pro ἤδη
malim οἶδε. IDEM.

τοῖς παισὶ] Spuriis ipsius. IDEM.

20 καὶ τοὺς ἐκ τούτων γεγονότας· εἰ δὲ ἀποδόμενός τι τῶν
 ὄντων, ἀργύριον καταλίποι, τοῦτο βεβαίως ἔξειν αὐτούς.
 αἰκούσας δ' ὁ Εὐκτῆμων εὐθὺς ἀπήτει τὸν Πυθόδωρον τὸ
 γραμματεῖον, καὶ προεκάλεσατο εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν.
 καταστάντος δὲ ἐκείνου πρὸς τὸν ἄρχοντα, ἔλεγεν ὅτι βού-
 λοιτ' ἀνελεῖσθαι τὴν διαθήκην. ἐπειδὴ δ' ὁ Πυθόδωρος ἐκεί-
 νῳ μὲν καὶ τῷ Φανοστράτῳ παρόντι ὠμολόγει ἀναρεῖν, τοῦ
 25 δὲ Χαιρέου τοῦ συγκαταθεμένου θυγάτηρ ἦν μία, ἧς ¹ ἐπει-
 δὴ κύριος κατασταίῃ, τότε ἠξίου ἀνελεῖν, καὶ ὁ ἄρχων οὐ-
 τως ἐγίνωσκε, διομολογησάμενος ὁ Εὐκτῆμων ἐναντίον τοῦ 140
 ἄρχοντος καὶ τῶν παρέδρων καὶ ποιησάμενος πολλοὺς μάρ-
 τυρας ὡς οὐκέτ' αὐτῷ κέοιτο ἡ διαθήκη, ὥχετο ἀπιῶν. καὶ
 ἐν πάντῳ ὀλίγῳ χρόνῳ, οὐπερ ἔνεκα οὗτοι λῦσαι αὐτὸν ἔπει-
 σαν, ἀποδίδονται ἀγρὸν μὲν Ἀθμονοῖ πέντε καὶ ἐβδομή-
 30 κοντα μνῶν Ἀντιφάνει, τὸ δ' ἐν ² Σηραγγίῳ βαλανεῖον
 τρισχιλίων Ἀριστολόχῳ, οἰκίαν δ' ἐν ἄστει τεττάρων καὶ
 τεσσαράκοντα μνῶν ὑποκειμένην ἀπέλυσε τῷ ἱεροφάντῃ·
 ἔτι δὲ αἶγας ἀπέδοτο σὺν τῷ αἰπόλῳ τριῶν καὶ δέκα μνῶν,
 καὶ ζεύγη δύο ὄρικα, τὸ μὲν ὀκτῶ μνῶν, τὸ δὲ πεντήκοντα
 καὶ πεντακοσίων δραχμῶν, καὶ δημιουργοὺς ὅσοι ἦσαν
 αὐτῷ. σύμπαντα δὲ πλείονος ἢ τριῶν ταλάντων, ἃ ἐπράθη 141

¹ ἐπειδὴν

² Σηραγγεῖῳ

Καταστάντος δ' ἐκείνου] Pythodoro puta.
 IDEM.

Ἔλεγεν] Euctemon senior. IDEM.

Κύριος κατασταίῃ] Itum ad praetorem, ut is, cujus fidei Euctemon testamentum suum crediderat, illud sibi redderet rescindendum et e rebus tollendum. Verum, quia cum id deponeret, Chaereas praesens fuerat, veritus Pythodorus, ne Chaereae filia jus aliquod in charta, quae coram ipsis patre deposita apud se fuerat, haberet, exspectandum existimavit, donec ea in viri manu esset, aut tutoris, qui jus illius tueretur. In Anim. ad Jus A. et R. l. ii. c. 6. §. 6. HERALDUS. cujus ubi compos aliquis factus esset. Mulierum κέραι erant, aut pater, aut fratres, aut patruus, aut denique mariti. Jam hujus foeminae, Chaereae filiae, nullus tum temporis erat κύριος, h. e. vir, in cujus potestate esset, et qui eam elocaret, aut aeta ejus quaecunque graviora nomine ipsius ageret, iisque valorem et certitudinem forensensem adderet. Nam pater vita decesserat. fratres nunquam habuerat. nupta nondum erat, et, ut videtur, ne nubilus quidem. Volebat ita-

que dicere: tantisper differendam esse testamenti cassationem, donec haec puella nupsisset, et mariti, quem adeptura esset, assensus isti negotio auctoritatem adderet, ratumque faceret. Nam alias verendum esse, ne maritus ejus huic testamenti rescissioni obloqueretur eamque irritam declararet. REISK.

Λῦσαι] cassare, rescindere, pro irritis et non scriptis declarare tabulas illas. IDEM.

Ἀποδίδονται] Euctemon senex delirus et a scorto suo dementatus, ipsum illud scortum, liberi ejus, Androcles et totum illud furum collegium. Vetulum illud et delirum silicernium eorum, quae gerentur, nihil norat. nomen solummodo suum furtis illorum accommodabat, sub cujus larva impuri isti, quorum vinculis constrictus tenebatur, rem ejus familiarem lacerabant et compilabant. Verumtamen, quia haec omnia, ex nomine et persona Euctemonis fiebant, mutat paulo post orator, et ἀπέλυσε dicit et ἀπέδοτο. IDEM.

Σύμπαντα δὲ] Malim σύμπαντα τάδε. IDEM.

διὰ ταχέων πάνυ τελευτήσαντος Φιλοκτήμονος. καὶ ταῦθ' 35
ὅτι ἀληθῆ λέγω, καθ' ἕκαστον ὑμῖν τῶν εἰρημέων πρώτου
καλῶ τοὺς μάρτυρας.

1 ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Ζ'. Ταῦτα μὲν δὴ τοῦτον τὸν τρόπον εἶχε· περὶ δὲ τῶν
ὑπολοίπων εὐθύς ἔπεβούλευον, καὶ πάντων δεινότατον πρᾶ-
γμα κατεσκευάσαν, ᾧ ἄξιόν ἐστι προσέχειν τὸν νοῦν. ὀρῶν-
τες γὰρ τὸν Εὐκτήμονα κομιδῇ ἀπειρηκότα ὑπὸ γήρωσ καὶ
οὐδὲ τῆς κλίνης ἀνίστασθαι δυνάμενον, ἐσκόπουν ὅπως 2 καὶ 40
τελευτήσαντος ἐκείνου δι' αὐτῶν ἔσοιτο ἡ οὐσία. καὶ τί
ποιοῦσιν; ἀπογράφουσι τὰ παῖδε τούτῳ πρὸς τὸν ἄρχοντα
ὡς εἰσποιήτω τοῖς τοῦ Εὐκτήμονος υἱέσι τοῖς τετελευτηκόσιν,
ἐπιγράψαντες σφᾶς αὐτοὺς ἐπιτρόπους, καὶ μισθοῦν ἐκέ-
λευον τὸν ἄρχοντα τοὺς οἴκους ὡς ὀρφανῶν ὄντων, ὅπως ἐπὶ
τοῖς τούτων ὀνόμασι τὰ μὲν μισθωθεῖη τῆς οὐσίας, τὰ δὲ
ἀποτιμήματα κατασταθεῖη καὶ ὄροι τεθεῖεν, καὶ ζῶντος 60. 1
112 ἔτι τοῦ Εὐκτήμονος μισθωταὶ δι' αὐτοῦ γενόμενοι τὰς
προσόδους λαμβάνοιεν. καὶ ἐπειδὴ πρώτου τὰ δικαστήρια
ἐπληρώθη, ὁ μὲν ἄρχων προεκήρυττεν, οἱ δ' ἐμισθοῦντο.
παραγενόμενοι δὲ τινες ἐξαγγέλλουσι τοῖς οἰκείοις τὴν ἐπι-
βουλήν, καὶ ἐλθόντες ἐδήλωσαν τὸ πρᾶγμα τοῖς δικα-

1 ΜΑΡΤΥΡΕΣ. om.

2 καὶ om.

Πλείονος ἢ τριῶν ταλάντων] Scil. ἀπέδοτο, aut, si mavis ἀπέδοτο. Recte πλείονος ait. poterat πολλῶ πλείονος dicere, multo pluris, quam 3 talentis, imo ὀλίγου τεττάρων ταλάντων, pene quatuor talentis. Summae enim istae consummatae conficiunt tria talenta, 45. minas, hoc est, 4. talenta, minus 15. minis. IDEM. Arithmeticon Reiskianam minus intelligit Ionesius.

Μάρτυρας] Post μάρτυρας deest titulus ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Pro εἶχε malim εἶχον. habebant, illi fures. REISK.

Μισθοῦν ἐκέλευον τὸν ἄρχοντα τοὺς οἴκους] Hoc in loco vides pupillarum οἴκους fuisse pluris licentibus in iudicio locatos; οἴκους autem appellari, non agros aut aedes tantum, sed universas pupillarum facultates. οἶκον dixisse Homerum atque alios veterum τὴν οὐσίαν a Plutarcho observatum est. In foro autem Attico οἶκον ita saepe appellabant: quare pupilli οἴκος sunt ejus facultates; et quia hic duorum pupillarum bona locari petebatur, οἴκος dicebat Iseus, non οἶκον; ac quod οἴκος dixerat, οὐσίαν

postea appellat hoc eodem loco, χρέματα autem in ea de Hagnia hered. p. 87. 25. ed. Steph. Idem de Aristarch. hered. p. 80. 2. ἡ μήτηρ ἢ ἐμὴ ἐν παντὶ τῷ οἴκῳ, i. e. ἐν πάσῃ τῇ οὐσίᾳ, ἐπὶ πᾶσι τοῖς χρέμασι, ἐπίκληρος ἐγένετο. Et de Dicæog. hered. p. 52. 11. ἐγγίγνεται τῷ θεῷ τῷ ἡμετέρῳ υἱὸς ποιητὸς ἐπὶ παντὶ τῷ οἴκῳ. Ergo μισθοῦν τὸν οἶκον τῶν ὀρφανῶν est pupillarum bona fruenda locare. In Anim. ad Jus A. et R. l. iii. c. 6. §. 10. HERALDUS.

Μισθωταὶ] Sic leg. esse, pro vulgari μισθωτάς dudum ante videram, quam aut Scaligerani libri aut Tophanici excerptis potirer, in quibus ambobus accusativis uominativus est substitutus. REISK.

Δι' αὐτοῦ] Bene ne sic habeat, an legit δὴ vel δεῖν αὐτοῦ, locatores quasi vel quippe ejus, haud definiam. IDEM.

Ἐμισθοῦντο] Ergone conducebant? cave sis credere, nullo modo. Imo vtro ἐμισθοῦν in activo. aliis mercede annua elocatum ibant. Sed v. Latina nostra. IDEM.

5 σταῖς, καὶ οὕτως ἀπεχειροτόνησαν οἱ δικασταὶ μὴ μισθοῦν
τοὺς οἴκους· εἰ δ' ἔλαθεν, ἀπολώλει ἂν ἅπαντα ἢ οὐσία,
καὶ μοι κάλει τοὺς παραγενομένους μάρτυρας.

MARTYRES.

ἦ. Πρὶν μὲν τοίνυν τούτους γνωρίσαι τὴν ἀνδρωπον καὶ
μετ' ἐκείνης ἐπιβουλεῦσαι Εὐκτῆμωνι, οὕτω πολλὴν οὐσίαν
ἐκέκτητο Εὐκτῆμων μετὰ τοῦ υἱέος ¹ Φιλοκτῆμονος, ὡς θ'
ἅμα τε τὰ μέγιστα ὑμῖν λειτουργεῖν ἀμφοτέρους τῶν τε
10 ἀρχαίων μηδὲν πρᾶξῆναι τῶν τε προσόδων περιποιεῖν, ὡς τ' 143
αἰεὶ τι προσκτᾶσθαι· ἐπειδὴ δ' ἐτελεύτησε Φιλοκτῆμων,
οὕτω διετέθη ἡ οὐσία, ὥστε τῶν ἀρχαίων μηδὲ τὰ ἡμίσεια
εἶναι· λοιπὰ καὶ τὰς προσόδους ἅπασας ἠφανίσθαι. καὶ
οὐδὲ ταῦτα ἐξήρκεσεν αὐτοῖς διαφορῆσαι, ὡς ἄνδρες, ἀλλ'
ἐπειδὴ καὶ ἐτελεύτησεν ὁ Εὐκτῆμων, εἰς τοῦτο ἦλθον τόλ-
μης ὡς τ' ἐκείνου κειμένου ἔνδον τοὺς μὲν οἰκέτας ἐφύλατ-
15 τον, ὅπως μηδεὶς ἐξαγγείλειε μήτε ταῖν θυγατέροιμ μήτε
τῇ γυναικὶ αὐτοῦ μήτε τῶν οἰκείων μηδενί, τὰ δὲ χρήματα
ἔνδοθεν ἐξεφορήσαντο μετὰ τῆς ἀνδρώπου εἰς τὴν ὁμότοιχον
οἰκίαν, ἣν ὤκει μεμισθωμένος εἰς τούτων, Ἀντίδωρος ἐκεῖ-
νος. καὶ οὐδ' ἐπειδὴ ἐτέρων πυθόμεναι ἦλθον αἱ θυγατέρες
αὐτοῦ καὶ ἡ γυνή, οὐδὲ τότε ἠφίουεν εἰσιέναι, ἀλλ' ἀπέκλει-
σαν τὴν θύραν, φάσκοντες οὐ προσήκειν αὐταῖς θάπτειν
20 Εὐκτῆμονα· καὶ οὐδ' εἰσελθεῖν ἐδύναντο, εἰ μὴ μόλις καὶ
περὶ ἡλίου δυσμᾶς. εἰσελθοῦσαι δὲ κατέλαβον ἐκείνου μὲν
ἔνδον κείμενον δευτεραῖον, ὡς ἔφασαν οἱ οἰκέται, τὰ δ' ἐκ
τῆς οἰκίας ἅπαντα ἐκπεφορημένα ὑπὸ τούτων. αἱ μὲν οὖν
γυναῖκες, οἷον εἰκὸς, περὶ τὸν τετελευτηκότα ἦσαν· οὔτοι

¹ υἱέας

¹ ἀπεχειροτόνησαν] *sententia a se lata ve-*
tabant, ne fundi licerentur. v. p. 127. 3.
Paulo post malim ἔλαθον. IDEM.

Γνωρίσαι τὴν ἀνδρωπον] Id est, γνωρίμουσ
αὐτῇ καὶ συνήθεισ γενέσθαι. IDEM.

ἅμα] Id est, ἐν ταῦτᾳ. *ambos simul,*
eodem tempore. Nonnihil conturbata con-
structio nil est quod quenquam offendat,
passivo cum activis alternante. concinnius
ulique dixisset Demosthenes: ὥστε ἅμα
τὰ μέγιστα ὑμῖν λειτουργοῦντων ἀμφοτέρων,
τῶν τε ἀρχαίων μηδὲν πρᾶξῆναι, καὶ τῶν
προσόδων περιεῖναι vel περιγενέσθαι. IDEM.

¹ Ἐξαγγείλει] Scil. τοῦτο, τὸ κεῖσθαι ἔνδον
τὸν Εὐκτῆμονα τεθνεῖστα. IDEM.

οὔτοι] *Varie et admodum inconstanter*
usurpat. Hic loci designat Phanostratum
et Chærestratum et eorum comites, quos
illi secum adduxerant, ut testes rei præ-
sentis esse possent, si opus foret aliquan-
do eorum testimonio. οἱ ἀκολουθήσαντες
sunt amici, qui eos ad domum defuncti
comitati fuerant. Nam ἀκολουθεῖν non
semper est sequi, sed etiam crebro comitari.
Taylor h. l. οὐ ταῖ reperit in libro Tophan-
nis. IDEM.

- 144 δὲ τοῖς ἀκολουθήσασι παραχρῆμα ἐπεδείκνυσαν τὰ ἔνδον
ὡς εἶχε, καὶ τοὺς οἰκέτας πρῶτον ἡρώτων ἐναντίον τούτων, 25
ὅποι τετραμμένα εἶη τὰ χρήματα. λεγόντων δ' ἐκείνων
ὅτι οὗτοι ἐξεννοχότες εἶεν εἰς τὴν πλησίον οἰκίαν, καὶ
ἀξιούντων παραχρῆμα τῶνδε φαρῶν κατὰ τὸν νόμον, καὶ
τοὺς οἰκέτας ἐξαιτούντων τοὺς ἐκφορήσαντας, οὐκ ἠθέλη-
σαν τῶν δικαίων οὐδὲν ποιῆσαι. καὶ ὅτι ἀληθῆ λέγω, λάβε
ταυτὶ καὶ ἀνάγνωθι.
- 145 Ζ'. Τοσαῦτα μὲν τοίνυν χρήματα ἐκ τῆς οἰκίας ἐκφο-
ρήσαντες, τοσαύτης δ' οὐσίας πεπραμένης τὴν τιμὴν ἔχον- 30
τες, ἔτι δὲ τὰς προσόδους τὰς ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ γενομέ-
νας διαφορήσαντες, οἴονται καὶ ¹ τῶν λοιπῶν κύριοι γενήσε-
σθαι· καὶ εἰς τοῦτο ἀναιδεΐας ἤκουσιν, ὡστ' εὐθυδικία μὲν
οὐκ ἐτόλμησαν εἰσελθεῖν, ἀλλὰ διεμαρτύρουσιν ὡς ² ὑπὲρ
γνησίων ἅμα μὲν τὰ ψευδῆ, ἅμα δὲ ³ τὰναντία οἷς αὐ-
τὰ ἐπραξάν· οἵτινες πρὸς μὲν τὸν ἄρχοντα ἀπέγραφαν
αὐτοὺς ὡς ὄντας, τὸν μὲν Φιλοκτήμονος, τὸν δ' Ἐργαμένους, 35
νῦν δὲ διαμεμαρτυρήκασι Εὐκτῆμονος εἶναι. καίτοι οὐδ' εἰ
γνήσιοι ἦσαν, εἰσποίητοι δὲ, ὡς οὗτοι ἔφασαν, οὐδ' οὕτω
146 προσῆκεν αὐτοὺς Εὐκτῆμονος εἶναι· ὁ γὰρ νόμος οὐκ ἐᾷ
ἐπανιέναι, εἰ μὴ υἱὸν καταλίπῃ γνήσιον. ὥστε καὶ ἐξ ὧν

¹ τοῦ λοιποῦ² ἐπὶ³ τὰ ἐναντία

Τούτων] H. I. designat adversarios, factionem Alces. Androclēm, Antidorom, alios. Ad hos eosdem redit οὗτοι quoque proximum insequens. IDEM.

Ἐκείνων] Servis Euctemonis puta. IDEM.

Ἀξιούντων] Videtur quidem obiter locum inspicienti hoc ad eosdem redire, ad quos modo λεγόντων redibat. verum ratione loci diligentius pensitata paret, ἀξιούντων redire ad Phanostratum et Charestratum eorumque comites. Hi sunt quos proximum τῶνδε designat. IDEM.

Τῶνδε φαρῶν] Sic dedi de meo, postmodum Scaligeram quoque nactus auctorem; pro vulgari τῶνδ' ἐφορῶν. his, Charestrato puta et Phanostrato cum consortibus. *quum censentibus et urgentibus ut sibi ticeret furtum investigare.* nam id est φαρῶν. Invenio nunc a Petito quoque locum hunc recte emendatum p. 640. ed. Wessel. ubi plura invenies exempla verbi φαρῶν hoc significata usurpati. IDEM.

Ἀνάγνωθι.] Post hoc voc. deest titulus, quicunquo est, sive μαρτυρία, testimonium

testium confirmantium se interfuisse actui rerum, hic enarratarum, et eas ab actore vere enarratas esse, sive ἀνάγνωσις, sive κατάλογος, sive ἀπογραφῆ, index rerum ex Euctemonis domo furtim exportatarum. IDEM.

Πεπραμένης] Sic dedi de meo pro vulgari πεπραμένης. Nuper in Taylori quoque schedis eandem reperi emendationem, e libro Tophanis relatam. IDEM.

Ὡς ἐπὶ γνησίων] Id est, ὡς ὄντων Εὐκτῆμονι υἱέων γνησίων. IDEM.

Γνήσιοι ἦσαν] Videtur μὲν interponendum. IDEM.

Εἰσποίητοι δὲ] Subaudi ἰπὸ τοῦ πατρός, a patre emancipati, et collocati in aliena domo, alter quidem in Philoctemonis, alter autem in Ergamenis. IDEM.

Ἐφασαν] Scil. αὐτοὺς γεγονέναι εἰσποιήτους. ut hi, spuriorum puta patroni, aiunt hos spurios emancipatos a patre fuisse. IDEM.

Οὐκ ἐᾷ] Subaudi τινά. IDEM.

Καταλίπῃ] Scil. ὁ ἐπανιάν. IDEM.

αὐτοὶ ἔπραξαν, ἀνάγκη τὴν μαρτυρίαν ψευδῆ εἶναι. καὶ εἰ μὲν τότε διεπράξαντο μισθωθῆναι τοὺς οἴκους, οὐκ ἂν ἔτι 40 ἦν τοῖσδε ἀμφισβητῆσαι· νῦν δὲ ἀποχειροτονησάντων τῶν δικαστῶν ὡς οὐδὲν αὐτοῖς προσῆκεν, οὐδὲ ἀμφισβητῆσαι τετολμήκασιν, ἀλλὰ πρὸς ὑπερβολὴν ἀναισχυντίας προσμεμαρτυρήκασιν, οὗτοι εἶναι κληρονόμους, οὓς ὑμεῖς ἀποχειροτονήσατε.

1. 1 ἰ. "Ἐτι δὲ καὶ τοῦ μάρτυρος αὐτοῦ σκέψασθε τὴν τόλμαν καὶ ἀναίδειαν, ὅστις εἴληχε μὲν αὐτῷ τῆς θυγατρὸς τῆς Εὐκτῆμονος ὡς οὐσης ἐπικλήρου, καὶ αὐτοῦ τοῦ κλήρου 147 τοῦ Εὐκτῆμονος πέμπτου μέρους ὡς ἐπιδίκου ὄντος, μεμαρτύρηκε δ' Εὐκτῆμονος υἱὸν εἶναι γνήσιον. καίτοι πῶς οὗτος οὐ σαφῶς ἐξελέγχει αὐτὸς αὐτὸν τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκότα; οὐ γὰρ δήπου γνησίου ὄντος υἱέος Εὐκτῆμονι ἐπικλήρος ἂν ἦν ἢ θυγάτηρ αὐτοῦ, οὐδὲ ὁ κλῆρος ἐπιδίκος. ὡς τοίνυν ἔλαχε ταύτας τὰς λήξεις, ἀναγνώσεται ὑμῖν τὰς μαρτυρίας.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

5 τοῦναντίον τοίνυν συμβέβηκεν ἢ ὡς ὁ νόμος γέγραπται ἐκεῖ μὲν γὰρ ἐστὶ νόθῳ μηδὲ νόθῃ εἶναι ἀγχιστεῖαν μὴδ' ἱερῶν μὴθ' ὀσίων ἀπ' Εὐκλείδου ἀρχοντος, Ἀνδροκλείδης δὲ καὶ Ἀντίδωρος οἴονται δεῖν, ἀφελόμενοι τὰς Εὐκτῆμονος θυγατέρας τὰς γνησίας καὶ τοὺς ἐκ τούτων γεγονότας, τὸν τε Εὐκτῆμονος οἶκον καὶ τὸν Φιλοκτῆμονος ἔχειν. καὶ ἡ διαφθεύρασα 10 τὴν Εὐκτῆμονος γνώμην καὶ πολλῶν ἐγκρατῆς γενομένη οὕτως ὑβρίζει σφόδρα πιστεύουσα τούτοις, ὥστε οὐ μόνον

¹ εἶν

Μαρτυρίαν] Rursus h. l. hoc voc. usurpat pro διαμαρτυρίαν. IDEM.

Διεπράξαντο] Factio Alces designatur. IDEM.

Τοῖσδε] Phanostrato et Chæretrato et consortibus. IDEM.

Προσῆκεν οὐδὲ ἀμφισβητῆσαι] Videtur leg. προσῆκει, οὐ μόνον ἀμφισβ. nullum jus in hereditatem Euctemonis ipsis esse, non solummodo ausi sunt eam petere. IDEM.

'Ἀλλὰ] Malim ἀλλὰ καὶ —. IDEM.

'Αναισχυντίας] Adde τετραμμένοι. ad immanem conversi impudentiam. IDEM.

'Αποχειροτονήσατε] latis suffragiis eos rejecistis et exsortes declarastis. Sic correxī de meo vulgarium vitium ἐπεχ. quod, ut postmodum e Taylori schedis intellexi,

liber Tophanis quoque pari modo correxī. IDEM.

Τῆς θυγατρὸς] Chæreæ viduam designat. IDEM.

Πέμπτου] Malim τοῦ πέμπτου cum articulo. IDEM.

'Ανδροκλείδης] Androclides qui hic appellatur, idem est cum eo, qui in superioribus constanter adhuc Androcles fuit appellatus. Perinde esse et nil differre intra forma, simplex an patronymica, in his usurpetur, alibi sæpe admonitum a nobis fuit. IDEM.

Καὶ πολλῶν ἐγκρατῆς] Id est, καὶ οὕτω πολλῶν χρημάτων ἐγκρ. IDEM.

Τούτοις] Androcle et Antidoro cæterisque conspiratis. IDEM.

148 τῶν Εὐκτῆμονος οἰκειῶν καταφρονεῖ, ἀλλὰ καὶ τῆς πόλεως ἀπάσης. ἀκούσαντες δὲ ἐν μόνον σημεῖον ῥαδίως γνώσεσθε τὴν ἐκείνης παρανομίαν. καὶ μοι λάβε τοῦτον τὸν νόμον.

ΝΟΜΟΣ.

ταυτὶ τὰ γράμματα, ὧ ἄνδρες, ὑμεῖς οὕτω σεμνὰ καὶ εὐσεβεῖν ἔνομοθετήσατε, περὶ πολλοῦ ποιούμενοι καὶ πρὸς ταῦτα καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους θεοὺς εὐσεβεῖν· ἢ δὲ τούτων 15 μῆτηρ, οὕτως ὁμολογουμένη οὔσα δούλη καὶ ἅπαντα τὸν χρόνον αἰσχρῶς βιοῦσα, ἣν ¹ οὔτε παρελθεῖν εἴσω τοῦ ἱεροῦ ἔδει ² οὔτ' ἰδεῖν τῶν ἔνδον οὐδέν, οὔσης τῆς θυσίας ταύταις ταῖς θεαῖς ἐτόλμησε συμπέμψαι τὴν πομπὴν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὸ ἱερόν καὶ ἰδεῖν ἃ οὐκ ἔξόν αὐτῇ. ὡς δὲ ἀληθῆ λέγω, ἐκ τῶν ψηφισμάτων γνώσεσθε, ἃ ἐψηφίσατο ἢ βουλὴ περὶ αὐτῆς. λάβε τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

149 ἰά. Ἐνθυμεῖσθαι τοίνυν χρῆ, ὧ ἄνδρες, πότερον δεῖ τὸν 20 ἐκ ταύτης τῶν Φιλοκτῆμονος εἶναι κληρονόμον καὶ ἐπὶ τὰ μνήματα ἰεῖναι χεόμενον καὶ ἐναγιοῦντα, ἢ τὸν ἐκ τῆς ἀδελφῆς τοῦτον, ὃν υἱὸν αὐτὸς ἐποίησατο· καὶ πότερον δεῖ τὴν ἀδελφὴν Φιλοκτῆμονος, ἢ Χαιρέα συνάκησε, νῦν δὲ χηρεῦει, ἐπὶ τούτοις γενέσθαι ἢ ἐκδοῦναι ὅτῳ ³ βούλονται ἢ ἑἶν καταγηράσκειν, ἢ γνησίαν οὔσαν ὑφ' ὑμῶν ἐπιδικασθεῖσαν συνοικεῖν ὅτῳ ἂν ὑμῖν δοκῆ. ἢ γὰρ ψῆφός ἐστι περὶ τούτων νυνί. ταυτὶ γὰρ αὐτοῖς ἢ διαμαρτυρία δύναται, 25 ἢ ὁ κίνδυνος τοῖσδε μὲν ἢ περὶ τούτων, αὐτοὶ δὲ, καὶ νῦν

¹ οὐδὲ² οὐδ'³ βούλονται

Ταυτὶ τὰ γράμματα] Particulam nempe juris Attici recitaverat scriba agentem de Thesmophoriis et univse de sacris Cereris atque Proserpinæ. IDEM.

Περὶ ταῦτα] Servare lectionem hanc si volumus, saltim ταῦτα penacutē scribebimus, ut sit accusativus in duali. hæc duo nomina, Cerelem atque Proserpinam, quia tamen hoc paulo est insolentius, malim, perspicuitatis ergo, et ut errori, aut dubitationi saltim occurratur, ταύτας in plurali exarari. circa has deas, quæ in Thesmophoriis a matronis vere Atticis et ingenuis colebantur, et quarum templum adire, neque ancillæ neque meretrici lice-

bat. Sic paulo post ταύταις ταῖς θεαῖς, non ταύταιν θεαῖν. IDEM.

Χεόμενον] Operam dantem, ut nomine suo inferiæ Dis Manibus [Philoctemonis puta] a sacerdote inferantur. Iterum non satis placet præsens tempus cum futuro copulatum. et rursus tamen nescio an χεόμενον minus in usu sit. IDEM.

Τοῦτον] Chærestratum puta. IDEM.

Ἐπὶ τούτοις] In potestate Alces et spuriorum, necnon Androclis et Antidori similibusque esse. IDEM.

Τοῖσδε] Consanguineis Philoctemonis. IDEM.

διαμάρτωσι τοῦ ἀγῶνος, δόξη δὲ ὁ κληρὸς ἐπίδικος εἶναι, ἀντιγραφίψάμενοι δις περὶ τῶν αὐτῶν ἀγωνίζονται. καίτοι εἰ μὲν διέθετο Φιλοκτῆμων μὴ ἔξόν αὐτῶ, τοῦτ' αὐτὸ ἐχρῆν διαμαρτυρεῖν, ὡς οὐ κύριος ἦν ¹ υἱὸν τόνδε ποιήσασθαι· εἰ δ' ἔξῃστι μὲν διαδέσθαι, ἀμφισβητεῖ δὲ ὡς οὐ δόντος οὐδὲ 150
 30 διαφεμένου, μὴ διαμαρτυρία κωλύειν ἀλλ' εὐθυδικία εἰσιέναι. νῦν δὲ πῶς ἂν τις περιφανέστερον ἐξελεγχθεῖη τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκῶς ἢ εἰ τις αὐτὸν ἔροίτο Ἀνδρόκλεις, πῶς οἶσθα Φιλοκτῆμων ὅτι οὔτε διέθετο οὔτε υἱὸν Χαιρέστρατον ἐποίησατο; οἷς μὲν γὰρ τις παρεγένετο, δίκαιον, ὧ ἄνδρες, μαρτυρεῖν, οἷς δὲ μὴ παρεγένετο ἀλλ' ἤκουσέ τινος, ἀκοὴν μαρτυρεῖν· σὺ δ' οὐ παραγενόμενος διαρρήδη μεμαρτύρηκας ὡς οὐ διέθετο Φιλοκτῆ-
 35 μων, ἀλλ' ἄπαις ἐτελεύτησε. καίτοι πῶς οἶόν τε εἰδέναι, ὧ ἄνδρες; ὅμοιον γὰρ ὡς περ ² ἂν εἰ φαίη εἰδέναι, καὶ μὴ παραγενόμενος, ὅσα ὑμεῖς πάντες πράττετε. οὐ γὰρ δὴ τοῦτό 151
 γε ἔρεϊ, καίπερ ἀναίσχυντος ὢν, ὡς ἄπαισι παρεγένετο καὶ πάντ' οἶδεν ὅσα Φιλοκτῆμων ἐν τῷ βίῳ διεπράξατο. πάντων γὰρ αὐτὸν ἐκεῖνος ἐχθιστον ἐνόμιζε διὰ τε τὴν ἄλλην πονηρίαν, καὶ διότι τῶν συγγενῶν μόνος μετὰ τῆς Ἀλικῆς
 40 ἐκεῖνης τούτῳ καὶ τοῖς ἄλλοις συνεπιβουλευσας τοῖς τοῦ Εὐκτῆμονος χρήμασι τοιαῦτα διεπράξατο, οἷά περ ὑμῖν ἀπέδειξα.

ιβ'. Πάντων δὲ μάλιστα ἀγανακτῆσαί ἐστιν ἄξιον, ὅταν

¹ τοῦδε

² ἂν om.

οἷτοι] Adversarii istorum, cum Alce facientes. IDEM.

Τούδε] Imo vero τοῦ τόνδε. hunc, Chærestratum puta, adoptandi. IDEM.

Ἀμφισβητεῖ δὲ] Scil. prætensus Euctemonis filius, ille spurius, Euctemon junior. aut potius, id quod insequentia subjiciunt, Androcles, patronus ejus designatur. IDEM.

Ἡ τις] Π. ἢ εἰ τις. H. STEPHAN. SCALIC.

Ἀκοὴν μαρτυρεῖν] Sic, partim de meo, correxi vulgatam ἀκοὴν μαρτυρεῖν. posterior vocabulum solum correxit H. Stephanus, prius intactum reliquit. Sententia hæc est: Sin autem Androcles ipse rei gestæ haud interfuerit, tum eum decuisset, non simpliciter μαρτυρεῖν, h. e. testari, ut de re sibi suis oculis visa et comperta, sed, eum cautione ἀκοὴν μαρτυρεῖν, auditionem

testari, h. e. ut de re ab aliis sibi relata, fama comperta. Quod Taylor e libro Tophanis retulit, μὴ ἀκοὴ, ne commemoratione quidem dignum est; prodit enim, istum, qui id scriptum reliquit, quisquis fuit, a sententia loci aberrasse, eamque prorsus evertisse. REISK.

Οἷόν τε] Adde τοῦτον, aut τούτῳ. IDEM.

Τῶν συγγενῶν] Ergo Androcles etiam Philoctemonis cognatus erat? Atqui, qui poterat? si frater Alces fuit, id quod, ni fallor, e loco quodam hujus orationis colligi potest. IDEM.

Τούτῳ] Philoctemoni, vel potius Chærestrato. IDEM.

Χρήμασι] Aut παισὶ sufficiens est huic vocabulo, aut ambo sic copulanda sunt παισὶ καὶ χρήμασι. nam cur alias τοῖς ἄλλοις dixisset? IDEM.

οὔτοι καταχρῶνται τῷ Εὐκτῆμονος ὀνόματι τῷ ¹ τουδὶ
 πάππῳ. εἰ γὰρ, ὡς οὔτοι λέγουσι, τῷ μὲν Φιλοκτῆμονι μὴ
 ἐξῆν διαθέσθαι, τοῦ δ' Εὐκτῆμονος ἐστὶν ὁ κλῆρος, πότερον
 δικαιοτέρον τῶν Εὐκτῆμονος κληρονομεῖν τὰς ἐκείνου θυγα-
 62. 1 τέρας, ² ὁμολογουμένως οὔσας γνησίας, καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐκ
 τούτων γεγονότας, ἢ τοὺς οὐδὲν προσήκοντας; οἱ οὐ μόνον ¹⁵²
 ἐξ ἡμῶν ἐλέγχονται, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν αὐτοὶ οἱ ἐπίτροποι
 διαπεπραγμένοι εἰσὶ. τοῦτο γὰρ ὑμῶν δέομαι καὶ ἰκετεύω
 σφόδρα μεμῆσθαι, ὦ ἄνδρες, ὅπερ ὀλίγω πρότερον ἀπέδειξα
 ὑμῖν, ὅτι ³ Ἀνδροκλῆς οὔτος ἴ φησὶ μὲν εἶναι ἐπίτροπος αὐ-
 5 τῶν ὡς ὄντων γνησίῳ Εὐκτῆμονος, εἴληχε δ' αὐτοῖς ἐφ'
 ἑαυτῷ τοῦ Εὐκτῆμονος κλήρου ⁴ καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ
 ὡς οὔσης ἐπικλήρου· καὶ ταῦτα μεμαρτύρηται ὑμῖν. καίτοι
 πῶς οὐ δεινὸν, ὦ ἄνδρες, πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων, εἰ μὲν οἱ
 παῖδες εἰσὶ γνήσιοι, τὸν ἐπίτροπον ἑαυτῷ λαγχάνειν τοῦ
 Εὐκτῆμονος κλήρου καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ ὡς οὔσης ἐπι-
 10 μόνον ὑφ' ἡμῶν ἐλέγχεται τὰ ψευδῆ διαμεμαρτυρηκῶς, ¹⁵³
 ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν αὐτὸς πράττει. καὶ τούτῳ μὲν οὐδεὶς δια-
 μαρτυρεῖ μὴ ἐπίδικον εἶναι τὸν κλῆρον, ἀλλ' εὐθουδικία εἰσ-
 ιέναι· οὔτος δ' ἅπαντας ἀποστερεῖ τῆς ἀμφισβητήσεως.
 καὶ διαρρήδην μαρτυρήσας ⁵ γνησίους τοὺς παῖδας εἶναι,
 οἶεται ἐξαρκέσειν ὑμῖν παρεκβάσεις.

¹ τοῦδε² ὁμολογουμένως³ ὁ Ἄνδρ.⁴ καὶ τῆς --- ἐπικλήρου om.⁵ τοὺς παῖδας γνησίους

Τῷ τοῦδε πάππῳ] Imo vero τοῦ τοῦδε
 πάππου. qui Euctemon hujus Chære-
 strati avus maternus. IDEM.

Ὁμολογουμένως οὔσας γνησίας] Non da-
 mnabo. potest ferri et defendi sic, ut dicatur
 tantundem valere, atque si dixisset: περὶ
 ὧν ὁμολογεῖται ὅτι εἰσὶ θυγατέρες γνησῖαι. v.
 p. 61. 15. ed. Steph. usus tamen loquendi
 potius adverbium ὁμολογουμένως h. l. sub-
 jicit. IDEM.

Ἐξ ἡμῶν] Pro ὑφ' ἡμῶν, aut pro ἐκ τῶν
 εἰρημέναν παρ' ἡμῶν, ἐκ τῶν ἡμετέρων ἐλέγ-
 χων. IDEM.

Αὐτοῖς ἐφ' ἑαυτῷ] Malim aut αὐτὸς ἑαυ-
 τῷ, aut saltem αὐτὸς ἐφ' ἑαυτῷ. prius illud,
 simplex ἑαυτῷ, significat, ut ipse solus
 hereditate potiatur, vel privati sui com-
 modi ergo. posterius autem, cum præ-
 positione puta, ἐφ' ἑαυτῷ, significat, ex

auctoritate, et voluntate mera sua, con-
 siliis laud communicatis cum pupillis
 suis, sponte sua, ultro, proprio motu.
 Ego vero prius præfero, præsertim, cum
 statim insequatur τὸν ἐπίτροπον ἑαυτῷ λαγ-
 χάνειν. IDEM.

Τούτῳ] Chærestrato puta, nemo operam
 præstat hanc, διαμαρτυρίαν opponat aliis
 eandem hereditatem petentibus. IDEM.

Εἰσιέναι.] Aut εἰσεῖναι est leg. scil. Chæ-
 restratus, inquit, capessit hanc actionem. aut
 bene si habet infinitivus, addendum est,
 aut ante, aut post, ἀξιοῖ, aut simile quid,
 subaudi αὐτὸς αὐτὸν. ipse sibi hoc jus dicit,
 et æquum atque dignum se censet, ut cau-
 sam hanc directam petitione capessat. IDEM.

Παρεκβάσεις.] Adde λέγειν vel συνείδειν
 vel tale quidpiam aliud. disputationes con-
 serere de rebus a causa alienissimis. IDEM.

15 γ'. Ἐὰν δὲ τοῦτο μὲν ¹ μὴδ' ἐγχειρήσῃ ἐπιδεικνύουσαι ἢ
² καὶ κατὰ μικρὸν τι ἐπιμνησθῆ, ἡμῖν δὲ λοιδορήσεται με-
 γάλῃ τῇ φωνῇ, καὶ λέγῃ ὡς εἰσὶν οἷδε μὲν πλούσιοι, αὐτὸς
 δὲ πένης, διὰ δὲ ταῦτα δόξουσιν τοὺς παῖδας εἶναι γνησίους.
 τῆς δὲ τούτων οὐσίας, ὧ ἄνδρες, εἰς τὴν πόλιν πλείω ἀνα- 154
 λίσκεται ἢ εἰς αὐτοὺς τούτους. καὶ Φανόστρατος μὲν τετρι-
 ηράρχηκεν ἐπτάκις ἤδη, τὰς δὲ λειτουργίας ἀπάσας λει-
 τούργηκε, καὶ τὰς πλείστας νίκας νενίκηκεν· οὗτοσὶ δὲ
 Χαιρέστρατος τηλικούτος ὢν τετριηράρχηκε, κεχορήγηκε
 20 δὲ τραγωδοῖς, γεγυμνασιάρχηκε δὲ λαμπάδι· καὶ τὰς εἰσ-
 φορὰς εἰσενηνόχασιν ἀμφοτέροι πάσας ἐν τοῖς τριακοσίοις.
 καὶ τέως μὲν δὺ ὄντες, νῦν δὲ καὶ ὁ νεώτερος οὗτοσὶ χορηγεῖ
 μὲν τραγωδοῖς, εἰς δὲ τοὺς τριακοσίους ἐγγέγραπται καὶ 155
 εἰσφέρει τὰς εἰσφορὰς. ὥστ' οὐ φθονεῖσθαι εἰσὶν ἄξιοι, ἀλ-
 λά πολὺ μᾶλλον, νῆ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω, οὔτοι, εἰ
 λήφονται ἂ μὴ προσήκει αὐτοῖς. τοῦ γὰρ Φιλοκτῆμονος
 25 κλήρου ἂν μὲν ἐπιδικάσῃται ὅδε, ὑμῖν αὐτὸν ταμιεύσει, τὰ
 προσταττόμενα λειτουργῶν ὡς περ καὶ νῦν, καὶ ἔτι μᾶλ-
 λον· ἐὰν δ' οὔτοι λάβωσι, διαφορήσαντες ἐτέροις ἐπιβουλεύ-
 σουσι.

ιδ'. Δέομαι οὖν ὑμῶν, ὧ ἄνδρες, ἵνα μὴ ἐξαπατηθῆτε,
 τῇ διαμαρτυρίᾳ τὸν νοῦν προσέχειν περὶ ἧς τὴν ψῆφον οἱ-

¹ μὴ

² καὶ οἱ.

Τοῦτο] Alces puta liberos, qui sunt spurii, eos esse, quos se ferunt, Euctemonis pota genuinos. IDEM.

Οἷδε] Phanostratus, Chærestratus, eorumque necessarii. IDEM.

Διὰ δὲ ταῦτα] per has officias et praestigias se effecturum, hi spurii ut vobis videantur genuini esse. Pro δὲ malebat Stephanus δὴ. Non improbo. Verum tamen solet Graecis δὲ, cum in praemissis saepe usurpatum fuit, ut h. l. factum est, etiamsi in apodosis sententiae iterari. tametsi redundet. Redundat utique, sed ea copia in elegantibus numeratur, et aequivalet isti alteri, τῷ δὴ. quod si tamen sit, qui Stephano accedere malit, haud intercedam. Vel potius post γνησίους desunt quaedam. IDEM.

Τούτων] Phanostrati, et filiarum Euctemonis et reliquorum necessariorum. IDEM.

Νίκας] Scenicas puta et similes. IDEM.

Τηλικούτος ὢν] adhuc puerulus cum esset, adhuc tantillus. non significat Chærestra-

tum ista aetate, qua causa haec agebatur, adhuc puerum fuisse, qui erat tum vir jam adultus, sed functum esse munis sumptuosus etiam tum, cum adhuc esset puer. IDEM.

¹ Ἀμφότεροι] Tam Phanostratus, quam filius ejus, Chærestratus. IDEM.

Δὺ ὄντες] Scil. ἐχορήγουν ἅμα. munera edebant ambo, seorsim quisque pro se, suo nomine. IDEM.

² Ὁ νεώτερος] Junior natu filiorum Phanostrati. IDEM.

Τοὺς τριακοσίους] Vix opera pretium est annotare rem nemini non notam et tratatitiam, illos trecentos licet designari, qui, quod civium omnium haberentur locupletissimi, munera edebant, et onera reipublicae sumptibus de suo faciendis allevabant. IDEM.

Οὔτοι] Androcles cum factione. ad quos etiam proximum insequens οὔτοι versu 19. redit. IDEM.

Ὅδε] Chærestratus puta. IDEM.

σετε· καὶ πρὸς ταύτην αὐτὸν κελεύετε τὴν ἀπολογίαὶν ποι-
εῖσθαι, ὡς περ καὶ ἡμεῖς κατηγορήσαμεν. γέγραπται ὡς
οὐκ ἔδωκεν οὐδὲ διέθετο Φιλοκτῆμων· τοῦτο ἐπιδέδεικται
ψεῦδος ὄν· καὶ γὰρ ὁ δοῦς καὶ ὁ διαθέμενος, καὶ μαρτυ- 30
156 ρῶσιν οἱ παραγενόμενοι. τί ἔτι; τελευτήσαι ἄπαιδα Φι-
λοκτῆμονα. πῶς οὖν ἄπαις ἦν ὅστις τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφι-
δοῦν υἱὸν ποιησάμενος κατέλιπεν, ὃ ὁμοίως ὁ νόμος τὴν
κληρονομίαν ἀποδίδωσι καὶ τοῖς ἐκ αὐτοῦ ἡγενομένοις;
καὶ διαρρήδην ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται, ἐὰν ποιησαμένῳ παῖ-
δες ἐπιγένωνται, τὸ μέρος ἐκάτερον ἔχειν τῆς οὐσίας καὶ
κληρονομεῖν ὁμοίως ἀμφοτέρους. ὡς οὖν εἰς γνήσιοι οἱ παῖ- 35
157 δες οἶδε, τοῦτ' αὐτὸ ἐπιδεικνύτω, ὡς περ ἂν ὑμῶν ἕκαστος.
οὐ γὰρ ἂν εἶπη μητρὸς ὄνομα, γνήσιός ἐστιν, ἀλλ' ἂν
ἐπιδεικνύῃ ὡς ἀληθῆ λέγει, τοὺς συγγενεῖς παρεχόμενος,
τοὺς εἰδότας συνοικοῦσαν τῷ Εὐκτῆμονι, τοὺς δημότας καὶ
τοὺς φράτορας, εἴ τι ἀκηκόασι πῶποτε ἢ ἴσασιν ὑπὲρ αὐ-
τῆς Εὐκτῆμονα λειτουργήσαντα· ἔτι δὲ ποῦ τέθραπται, ἐν
ποίοις μνήμασι· τίς ἔειδε τὰ νομιζόμενα ποιοῦντα Εὐκτῆ- 40

1 ἂν αἰσιμός τις

2 γενομένοις

3 ὅς ἀληθῆ

4 οἶδε

Αἰτὸν] Androcleem. IDEM.
Κατηγορήσαμεν. γέγραπται] Interponendum videtur ἐν ἧ. IDEM.

Ὁ δοῦς καὶ ὁ διαθέμενος] Subaudi a communi ἐπιδέδεικται. Id est, ἐπεδείξαμεν, ὅτι ὁ Φιλοκτῆμων ἔδωκε τὰ ἑαυτοῦ Χαιρεστάτω καὶ διέθετο. IDEM.

Τί ἔτι] Scil. γέγραπται ἐν τῇ Ἀνδροκλέους διαμαρτυρίᾳ; quid porro scriptum legitur in Androclis obstestatione? IDEM.

Πῶς οὖν ἂν αἰσιμός τις] Revocavi hanc lectionem ex Aldina, non quo emendatam et probam habeam, quæ est vitiosissima, sed quod a vestigiis veræ et genuinæ lectionis propius abest, quam ea, quam H. Stephanus de suo proculdit, sic exhibens πῶς οὖν αἰσιμός τις, quasi hic de Æsimo nescio quo agatur, qui nullus h. l. est, sed homo imaginarius. Legi. aio: πῶς οὖν ἄπαις ἦν, ὅστις. equi ergo prolis exers erat is, qui — scilicet, qui dici potest sine prole inascula decessisse is (Philoctemon designatur), qui postquam suum et sorore nepotem pro filio adoptasset, eum in bonis suis heredem, saique generis et nominis propagatorem futurum reliquit? Taylor in Tophanis libro reperit πῶς οὖν οὐκ αἰσιμός, quod nihil est. IDEM. Reiskio in hac re gratulatur Ionesius.

Ὁμοίως] Perinde atque ipse Philoctemon

fecit, aut, perinde ac si Philoctemon liberos ex ipso semet ipso reliquisset. REISK.

Ἐκάτερον] Id est, τὸν τε γνήσιον, τὸν μετὰ τὴν τοῦ ἐτέρου ποίησιν γενομένον, καὶ τὸν ποιηθέντα. IDEM.

Οἱ παῖδες οἶδε] Spuri Alces, qui se ex Euctemone seniore legitime procreatos ferunt, eoque titulo hereditatem ejus petunt. IDEM.

Ἐκαστός] Scil. οἶδεν (vel εἶωθεν, vel δύναται) ἑαυτὸν ἐπιδεικνύσαι γνήσιον ὄντα. IDEM.

Οὐ γὰρ ἂν εἶπη] Si ἂν pro ἑὼν accipiatur, potest hæc lectio defendi, subaudiendo τις, non enim ideo statim quis est genuinus, si matris nomen ediderit. accedo tamen Stephani conjecturæ, leg esse: οὐ γὰρ, ὅς ἂν εἶπη. IDEM.

Συγγενεῖς] Adde μάστυρας. IDEM.

Τέθραπται] Callippe puta, illa commentitia et falso jactata eorum mater, quam secundam ferunt Euctemonis uxorem, et ea se natos, qui revera ex Alce, scorto populari erant. Mira tique res, Euctemonem duas eodem tempore uxores in matrimonio habuisse. Moriens enim relinquebat, ut e p. 60. 18. ed. Steph. constat, uxorem veram, et qua liberos reliquos suscepit. IDEM.

Οἶδε] Scaliger malbat εἶδε. vidit. ego non multum interesse arbitror. IDEM.

μονα· ποῦ δ' ἔτι ὄντες οἱ παῖδες ἐναγίζουσι καὶ χέονται,
 καὶ τίς οἶδε ταῦτα τῶν πολιτῶν ἢ τῶν οἰκετῶν Εὐκτή-
 μονος. ταῦτα γὰρ ἔστιν ἔλεγχος ἅπαντα, καὶ οὐ λοιδορία.
 καὶ εἰάν περὶ αὐτοῦ τούτου κελεύητε ἐπιδεικνύναι ὡς περ
 καὶ διεμαρτύρησεν, ὑμεῖς τε τὴν ψῆφον ὁσίαν¹ καὶ κατὰ 158
 τοὺς νόμους θήσεσθε, τοῖσδέ τε τὰ δίκαια γενήσεται.

¹ καὶ om.

Περὶ αὐτοῦ τούτου κ. ἔ. ὡς περ] Aut περὶ solis, de rebus dicere, quas in obtestatione
 αὐτοῦ τούτου κ. ἔ. ὡς περ leg. suspicor, aut affirmavit. IDEM.
 περὶ αὐτῶν τούτων κ. ἔ. ὡς περ. his ipsis, vel

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Pag.
ed.
Reisk.

Pag.
ed.
H. Ste
63. 1

158 Εὐπολις καὶ Θράσυλλος καὶ Μήσων ἀδελφοὶ γηγόνασι. τούτων ὁ μὲν Μήσων ἄπαις ἐτε-
λεῦτησεν, ὁ δὲ Θράσυλλος παῖδα καταλιπὼν Ἀπολλόδαρον, μόνος δ' Εὐπολις καταλειφθεὶς
πολλὰ τὴν Ἀπολλόδαρον ἠδίκησεν. ὅθεν ¹ Ἀρχεδαμος πάππος τοῦ λέγοντος τὴν λόγον, τῆ τοῦ
Ἀπολλόδαρου μητρὶ συνοικῶν μετὰ τὴν ² Θράσυλλου τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς θάνατον, καὶ τὴν Ἀπολ-
λόδαρον ὡς ὄρφανὸν ἐλεᾶν, πολλὰ τὴν Εὐπολιν ἀπήτησε χρήματα ὑπὲρ ὧν Ἀπολλόδαρον ἠδί-
κησε. τούτων μεμνημένος Ἀπολλόδαρος εἰσήγαγεν εἰς τοὺς φράτορας θετὸν υἱὸν ἑαυτοῦ Θρά-
συλλον τοῦτον, υἱὸν ὄντα τῆς τε ὁμομητείας αὐτοῦ ἀδελφῆς καὶ ¹ Ἀρχεδάμου. τοῦ δὲ Θρα-
σύλλου ἦδη μὲν εἰς τοὺς ³ γενήτας καὶ φράτορας ἐγγεγραμμένου, οὕτω δ' εἰς τὸ ληξιαρχικὸν
γραμματεῖον, ⁴ ἐτελεύτησεν Ἀπολλόδαρος. καὶ μετὰ τὴν αὐτοῦ τελευτὴν ἐγγέγραπται μὲν ὁ
159 Θράσυλλος εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον, οὐδὲν ⁵ δ' ἦτταν Εὐπόλιδος θυγάττης, τοῦ θεοῦ
Ἀπολλοδώρου, ἀμφισβητεῖ πρὸς Θράσυλλον λέγουσα μηδ' ὅπως ἐγγεγράφαι τὴν Θράσυλλον
εἰς τοὺς φράτορας καὶ γενήτας κατὰ γνώμην τοῦ Ἀπολλοδώρου, ἀλλὰ πεπλασμένη εἶναι τὴν
ποίησιν. καὶ ἡ μὲν ὑπόθεσις αὕτη ἡ δὲ στάσις στοχασμός. διὸ καλῶς πάνυ καὶ τεχνικῶς τὴν
λόγον οἰκονομᾶν, τὴν ⁶ ἔχθραν διεξέχεται τὴν Ἀπολλοδώρου πρὸς Εὐπολιν ὅπερ μέγα σημεῖον
γίγνεται τοῦ μὴ θέλειν αὐτὸν ὑπὸ τῆς Εὐπόλιδος θυγατρὸς κληρονομηθῆναι.

160 α'. ΩΙΜΗΝ μὲν, ὧ ἄνδρες, προσήκειν οὐ τὰς τοιαύτας
ἀμφισβητεῖσθαι ποιήσεις, εἴ τις αὐτὸς ζῶν καὶ εὖ φρονῶν
ἐποίησατο, καὶ ἐπὶ τὰ ἱερά ἀγαγὼν εἰς τοὺς συγγενεῖς
ἀπέδειξε καὶ εἰς τὰ κοινὰ γραμματεῖα ἐνέγραψεν, ἀπανθ'
ὅσα προσήκειν αὐτὸς ποιήσας, ἀλλ' εἴ τις τελευτήσῃν μέλ- 5

¹ Ἀρχιδ. ² τοῦ Θρασ. ³ γενήτας passim. ⁴ ἐτελεύτησεν --- γραμματεῖον om. ⁵ δ' om. ⁶ ἐλευθερίαν ἐξέρχεται

Ἐλευθερίαν] L. ἔχθραν διεξέχεται. REISK.
Tabula genealogica nominum in hac
oratione commemoratorum.

Fratres erant tres germani, quorum pater
bis, sed sine nomine, commemoratur.

Eupolis Thrasyllus Mneson.
Eupolidi erant, filius Apollodorus et duae
filiae, altera Pronapidi nupta, qui Pronapis
hic, nomine uxoris adversus actorem con-
tendit, altera Aeschini Lusiensi nupta,
unde natus Thrasybulus. Sed haec tum, cum
haec causa ageretur, vita jam excesserat.

Thrasyllus, fratrum medius, ex uxore
sua Apollodorum susceperat, illum, cu-
jus de hereditate hic certatur. Thrasylo
mortuo, vidua ejus Archedamo nupsit, e

quo filiam peperit, quae Lacritidae hiero-
phantæ in matrimonium collocata ei pe-
perit actorem bujulo causae. Hic Lacritidae
filius, ab avunculo Apollodoro filii loco
adoptatus et heres dictus, hereditatem
ejus petit, Thrasyllus nomine dictus, a
patre Apollodori.

Tertius fratrum, minimus natu, Mneson
improlis decessit. REISK.

Ἀγαγὼν εἰς τοὺς συγγενεῖς ἀπέδειξε] Ma-
lim ἀγαγὼν καὶ εἰς τοὺς συγγενεῖς, ἀπέδ. ut
εἰς τοὺς συγγενεῖς, non ad ἀπέδειξε, sed ad
ἀγαγὼν referatur, et ad ἀπέδειξε subaudia-
tur υἱὸν ἑαυτοῦ ποιητόν. IDEM.

Ἄλλ'] Subaudi τὰς τοιαύτας ᾧμνην δεῖν
ποιήσεις μόνας ἀμφισβητεῖσθαι. IDEM.

λων διέθετο, εἴ τι πάθοι, τὴν οὐσίαν ἐτέρῳ, καὶ ταύτην γράμμασι κατέθετο παρά τισι σημηνάμενος. ἐκείνον μὲν γὰρ τὸν τρόπον ποιησάμενος φανερὰς κατέστησε τὰς αὐτοῦ βουλήσεις, ὅλον τὸ πρᾶγμα ἐπικυρώσας, δόντων αὐτῷ τῶν νόμων· ὁ δ' ἐν διαθήκαις σημηνάμενος ἀδήλους ἐποίησε, διὸ πολλοὶ πεπλάσθαι φάσκοντες αὐτὰς ἀμφισβητεῖν ἀξιούσι πρὸς τοὺς ποιηθέντας. ἔοικε δ' οὐδὲν προύργου τοῦτο εἶναι· καὶ γὰρ οὕτως αὐτῶν φανερωῶς πεπραγμένων ὅμως ὑπὲρ τῆς 161 θυγατρὸς τῆς Εὐπόλιδος ἤκουσι περὶ τῶν Ἀπολλοδώρου χρημάτων πρὸς ἐμέ ἀμφισβητήσοντες. ἐγὼ δ' εἰ μὲν ἐάρων ὑμᾶς μᾶλλον ἀποδεχομένους τὰς διαμαρτυρίας ἢ τὰς εὐ- 15 θυδικίας, καὶ μάρτυρας προὔβαλόμην μὴ ἐπίδικον εἶναι τὸν κλῆρον ὡς ποιησαμένου με υἱὸν Ἀπολλοδώρου κατὰ τοὺς νόμους· ἐπειδὴ δ' οὐ διαφεύγει τὰ δίκαια μὴ οὐ κατὰ τοῦτον γινώσκεσθαι τὸν τρόπον, καὶ παρ' ὑμῖν αὐτοῖς ἤκω δια- λεξόμενος περὶ τῶν πεπραγμένων, ἵνα μηδεμίαν ἡμῖν αἰτίαν 162 περὶ τοῦ μὴ βούλεσθαι δοῦναι δίκην τοιαύτην ἐπιφέρωσιν. ἀποδείξω δὲ ὡς οὐ μόνον ἐπὶ τοῖς ἐγγυτάτω γένους τὸν

Ταύτην γράμμασι] Leg. videtur. ταῦτ' ἐν γράμμ. scil. γεγραμμένα. IDEM.

Οὐδὲν προύργου τοῦτ' εἶναι] Scil. ille prior procedendi modus, quo usus est Apollodorus me adoptans. Num leg. οὐδὲν προύργου οὐδὲ τοῦτ' εἶναι. ne hoc quidem, quicquam prodesse. IDEM.

Αὐτῶν] Scil. τῶν ὑπ' ἐμοῦ γ'ν εἰρημένων. Non bene convenire videtur τοῦτο, quod modo praecessit, cum αὐτῶν, ut suspicioni locus sit, leg. esse: οὐδὲν προύργου οὐδὲ ταῦτ' εἶναι. Nego tamen vulgata τοῦτο cum αὐτῶν copulante me offendi, tametsi haud infitiabor, planiorem utique atque concinniorem fore dictionem, si singulari τοῦτο pluralis ταῦτα sufficiatur. IDEM.

Τῆς θυγατρὸς] Majore natu, et tum adhuc in vivis superstite, quae Pronapidi nupta fuerat, nam altera, minor natu, Aeschijni Lasiensi nupta, in vivis esse jam desierat. IDEM.

Οὐ διαφεύγει τὰ δίκαια μὴ οὐ κατὰ τοῦτον γινώσκεσθαι τὸν τρόπον] Idem est atque, si post τὰ δίκαια addidisset ἄστε. non effugiunt jura cuique [ant nobis] debita, quominus hoc modo et hac via τῆς εὐθυδικίας cognoscantur, h. e. fieri nequit, ut hoc agendi et jus quaerendi modo, jus aequum minus noscitur atque impetretur. Si quis viam directae actionis ineat, potest ille jus suum non minus adipisci,

quam si alteram viam, obtestationis puta, quia illa prior ratio totam causam clara in luce collocat, et dubitationi atque controversiae locum omnem praeccludit. IDEM.

Αὐτοῖς] Malim αὐτὸς, ipsemet ego, in persona, ut vulgo usurpant, ut ore meo vos totam rem doceam. IDEM.

Ἡμῖν] Mihi meaque causae studiosis. IDEM.

Τοιαύτην δίκην] Scil. τὴν διὰ τῆς εὐθυδικίας, ne adversarii nos criminentur, quasi noluerimus ipsi hoc genus satisfactionis forensis dare, ceu diffidentes veritati et aequitati causae nostrae. Ne nos incusent, quasi bellum defensive solummodo geramus, ut vulgo usurpant, non autem offensive. Nam ἡ διαμαρτυρία est defensio quaedam sui ab illata vi, ἡ εὐθυδικία autem aperta aggressio. IDEM.

Ὡς οὐ μόνον] Hic addendum videtur δικάως. IDEM.

Τὸν κλῆρον] Sic emendavi vitium vulgatarum τοῦ κλήρου. planum faciam, non solummodo jure merito Apollodorum ab hereditate honorum suorum necessarios exclusisse, a quibus gravissime laesus esset. Reperit idem in Tophanis quoque libro Taylor. τὸν κλῆρον ἐπὶ τινι καταλείπειν idem est, atque ἐπὶ τινος ἐξουσία, in alieni-jus potestate. IDEM.

κλῆρον Ἀπολλόδωρος οὐ καταλέλοιπε, πολλὰ καὶ δεινὰ 20
 ὑπὸ ¹ τούτων ἀδικηθεῖς, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐμὲ ἐποίησατο δικαίως,
 163 ὄντα ἀδελφιδῶν, καὶ μέγα εὐεργετημένος ὑφ' ἡμῶν. δέομαι
 δὲ ὑμῶν, ὦ ἄνδρες, πάντων ὁμοίως εὐνοϊάν τέ μοι παρασχεῖν,
 καὶ ἐπὶ τὸν κλῆρον ἀναιδῶς αὐτοὺς ἰόντας ἐξελέγχω, βοηθεῖν
 μοι τὰ δίκαια. ποιήσομαι δ' ὡς ἂν καὶ γὰρ δύνωμαι διὰ βρα-
 χυτάτων τοὺς λόγους, ἐξ ἀρχῆς ὡς ἔχει τὰ γενόμενα διδά-
 σκων ὑμᾶς.

β'. Εὐπολις γὰρ, ὦ ἄνδρες, καὶ Θράσυλλος καὶ Μνήσων 25
 ἀδελφοὶ ἦσαν ὁμομήτριοι καὶ ὁμοπάτριοι. τούτοις οὐσίαν ὁ
 πατήρ κατέλιπε πολλήν, ὥστε καὶ λειτουργεῖν ἕκαστον
 ἀξιοῦσθαι παρ' ὑμῖν. ταύτην ἐκεῖνοι τρεῖς ὄντες ἐνείμαντο
 πρὸς ἀλλήλους. τούτων ² τῶ δὲ ἐτελευτησάτην περὶ τὸν
 αὐτὸν χρόνον, ὁ μὲν Μνήσων ἐνθάδε ἀγαμος καὶ ἄπαις, ὁ
 δὲ Θράσυλλος τῶν ἐν Σικελίᾳ καταλεγείς ³ τριηράρχων,
 καταλιπὼν υἱὸν Ἀπολλόδωρον τὸν ἐμὲ νῦν ποιησάμενον.
 Εὐπολις οὖν μόνος αὐτῶν ⁴ λειψθεῖς οὐ μικρὰ ἀπολαῦσαι
 164 τῶν χρημάτων ἠξίωσεν, ἀλλὰ τὸν μὲν ⁵ Μνήσονος κλῆρον, οὗ
 καὶ Ἀπολλοδώρῳ προσῆκε τὸ ἡμικλήριον, πάντα εἰς αὐτὸν
 περιεποίησε, φάσκων αὐτῷ δοῦναι τὸν ἀδελφόν, αὐτὸν δ'
 ἐκεῖνον οὕτω δίκην ἐπιτροπεύων ὥστε τριῶν αὐτῷ ταλάν-
 των δίκην ὀφείλειν. Ἀρχέδαμος γὰρ ὁ πάππος ⁵ οὐμός, ἐξ

¹ τούτου² δύο τελευτησάντων³, τριηραρχῶν,⁴ Μνήσωνος⁵ ὁ ἐμὸς

[τὸ τούτου] Bene si habet, ad Eupolin redit. malim tamen ὑπὸ τούτων legi, ab Eopolide et ejus tota gente, quæ adhuc superest in vivis, et coram in judicio adstat. de his enim ὅστος solummodo proprie potest usurpari. Eupolis autem dum decesserat, eoque τούτου minus ei conveniebat. IDEM.

[τῶ ἡμῶν] A matre mea et patre et avo aviaque, quæ ipsius mater erat; hoc est, a tota gente nostra. Scaliger quoque sic emendavit. IDEM.

Καὶ γὰρ] Cur ita? cor non potius simpliciter ἐγώ? quæ vis inest illi καὶ etiam ἐγώ? IDEM.

Παρ' ἡμῖν] Imo vero παρ' ὑμῶν, ut etiam Scaliger censebat. IDEM.

Τελευτησάτην] Imo vero ἐτελεύτησαν τὸν βίον. Etiam Scaliger leg. esse ἐτελεύτησαν suspiciatus erat. IDEM. Bekkero obsecutus sim.

Τῶν εἰς Σικελίαν καταλεγείς] Breviter sio dictum explicatius ita elleras: καταλεγείς,

ὥστε εἰς εἶναι τῶν εἰς Σικ. ἀπεσταλμένων εἰς στρατείαν, ἐν τάξει τριηράρχου. REISK.

Αὐτῶν] Id est, his de fratribus, qui, dum superessent adhuc, tres erant. IDEM. Αὐτὸν δ' ἐκεῖνον] Apollodorom puta. IDEM.

Ὄφείλειν] Imo vero ὀφλειν. diversa sunt δίκην ὀφείλειν et δίκην ὀφλειν. Tutor e. c. male gestæ tutelæ reus, causa nondum in for. m delata, neque disceptata, pupillo, de quo male meritus est, δίκην ὀφείλει, debet adhuc ei rationem reddere. Verum causa jam peracta, condemnatus, ὀφλει, postquam judices pronuntiarent, cum debere per nefas ablata pupillo restituere. IDEM.

Ὁ πάππος ὁ ἐμὸς] Erat enim hujus Archedami filia mater actoris. IDEM.

Ἐξ οὗ] Π. τούτου. H. STEPHAN. Scaliger cum ἐγγρητὴν mutabat. Mihi videtur aut prorsus amputanda, aut cum ἐκείνου mutanda, aut cum ἐκ μητρὸς, aut cum χηρεύουσαν. REISK.

ὅ οὐ τὴν μητέρα ἔχων ¹ τὴν Ἀπολλοδώρου, τήθην δὲ ² ἐμὴν, ὄρων αὐτὸν πάντων ἀποστερούμενον τῶν χρημάτων, ἔτρεφέ τε αὐτὸν παῖδα ὄνθ' ὡς ἑαυτοῦ, καὶ τὴν μητέρα κομισάμενος, ἀνδρὶ τε γενομένῳ συνηγωνίσασατο καὶ εἰσέπραξε τὸ ἡμικλήριον ὧν Μνήσων κατέλιπεν, ὅσα τε ἐκ τῆς ἐπιτροπῆς ¹⁶⁵ ἀπεστέρησε, δίκας δύο ἐλὼν, καὶ τὴν οὐσίαν ἐποίησε κομίσασθαι τὴν αὐτοῦ πᾶσαν. καὶ διὰ ταῦτα Εὐπολις μὲν καὶ ¹⁰ Ἀπολλόδωρος ἐχθρῶς ἔχοντες τὸν πάντα χρόνον διετέλεσαν πρὸς ἀλλήλους, ὁ δὲ πάππος οὐμὸς καὶ Ἀπολλόδωρος φιλικῶς, ὡς περ προσῆκε. τοῖς δ' ἔργοις ἂν τις τεκμήραιτο μάλιστα ὅτι ὧν Ἀπολλόδωρος πῶπονθεν εὐ, ἀντευποιεῖν ἡξίου τοὺς ἑαυτὸν εὐεργετήσαντας. συμφορᾶ γὰρ τοῦ πάππου χρησαμένου καὶ ληφθέντος εἰς τοὺς πολεμίους καὶ χρήματα εἰσενεγκεῖν εἰς λύτρα καὶ ὀμηρεῦσαι ὑπὲρ αὐτοῦ ἠθέλησεν, ¹⁵ ἕως οὗ εὐπορήσειεν ἐκεῖνος τὰργύριον. ἐξ εὐπόρου τε ³ ἀπορωτέρῳ γεγενημένῳ συνδιώκει τὰ ἐκείνου, μεταδιδούς ὧν εἶχεν. εἰς Κόρινθον τε στρατεύεσθαι μέλλων, εἴ τι πάδοι, διέδετο τὴν οὐσίαν καὶ ἔδωκε τῇ ἐκείνου μὲν θυγατρὶ, ἐμῇ δὲ μητρὶ, αὐτοῦ δ' ἀδελφῇ, δίδους αὐτὴν Λακρατίδῃ τῷ νῦν ἱερο- ¹⁶⁶ φάντῃ γεγενημένῳ. τοιοῦτος ἦν ἐκεῖνος περὶ ἡμᾶς τοὺς ἐξ ἀρχῆς αὐτὸν σώσαντας. ὡς δ' ἀληθῆ λέγω, καὶ δίκας εἶλεν ²⁰ Εὐπολιν δύο, τὴν μὲν ἐπιτροπῆς, τὴν δὲ ἡμικληρίου, τοῦ πάππου συνηγωνισμένου καὶ λέγοντος, τὰ τε χρήματα ἐκομίσασατο δι' ἡμᾶς καὶ ταύτας τὰς χάριτας ἡμῖν ἀνταπέδωκε, τούτων πρῶτον βούλομαι παρασχέσθαι τοὺς μάρτυρας. καὶ μοι κάλει δεῦρο αὐτούς.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

αἱ μὲν οὖν παρ' ἡμῶν εὐεργεσίαι τοιαῦται καὶ τηλικαῦ-

¹ τοῦ

² ἐμοὶ

³ ἀπορωτέρου γεγενημένου

Κομισάμενος] Postquam banc foeminam, aviam meam, ab Eupolide, ut κυρίῳ seu curatore ejus, in manus sibi datam accepisset, ex ejusque domo in suam transtulisset. v. p. 69. 29. ed. Steph. IDEM.

Ἀπεστέρησε] Scil. Eupolis Apollodorum. IDEM.

Δύο δίκας ἐλὼν] Prima scilicet actione certabatur de hereditate Mnesonis, cujus dimidia pars Apollodoro debebatur; secunda de patrimonio eidem a patre Thrasyllo relicto, et ab Eupolide administrato.

IDEM.

Ὡς περ προσῆκε] Interpone καί. IDEM.

Ἐκείνου] Archedami puta. IDEM.

Αὐτοῦ] Apollodori puta. IDEM.

Διδούς] Colligitur hinc Archedamum vita decessisse, antequam filia ejus nubilis fieret. Nam pater adhuc superstes solus habebat potestatem filiam elocandi in matrimonium. Patre autem orba virgo, vel vidua, in potestate fratris erat, ut κυρίου αὐτῆς. IDEM.

Τοῦ πάππου] Subaudi τοῦ ἐμοῦ. IDEM.

ται τὸ μέγεθος εἰσίν· αἱ δὲ πρὸς ἐκεῖνον ἔχθραι περὶ τοσούτων χρημάτων ἦσαν, ἃς οὐχ οἷόν τ' εἰπεῖν ὡς διελύσαντο 25
 167 καὶ φίλοι ἐγένοντο. μεγάλα γὰρ τεκμήρια αὐτῶν ἐστίν· Εὐπόλις γὰρ ¹ αὐτῷ δυοῖν θυγατέρων οὐσῶν, καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν γεγονῶς καὶ χρήμαθ' ὄρων κεκτημένον, οὐδετέραν αὐτῷ τούτων ἔδωκε. καίτοι δοκουσιν ἐπιγαμίαι καὶ μὴ συγγενεῖς ἄνδρας, ἀλλὰ καὶ τοὺς τυχόντας ἀπαλλάττειν μεγάλης διαφορᾶς, ὅταν αὐτὰ περὶ πλείστου ποιῶνται, ταῦτ' ἀλλήλοις ἐγχειρίζωσιν. εἴτ' οὖν Εὐπόλις γεγένηται αἴτιος, 30
 μὴ βουληθεῖς, εἴτ' Ἀπολλόδωρος λαβεῖν μὴ ἐδεήσας, τὰς ἔχθρας, ὅτι διέμεναν, τὸ ἔργον δεδήλωκε.

γ'. Καὶ περὶ μὲν τῆς ἐκείνων διαφορᾶς ἰκανοὺς εἶναι νομίζω καὶ τοὺς εἰρημένους λόγους. οἶδα γὰρ ὅτι καὶ ὑμῶν ὅσοι πρεσβύτεροι μνημονεύουσιν ὅτι ἐγένοντο ἀντίδικοι· τό τε γὰρ μέγεθος τῶν δικῶν, καὶ διότι πολὺ αὐτὸν Ἀρχέδαμος 168 εἶλεν, ἐπιφάνειάν τινα ἐποίησεν. ὡς δὲ ἐμὲ ἐποίησατο υἱὸν ζῶν αὐτὸς καὶ κύριον τῶν αὐτοῦ κατέστησε, καὶ εἰς τοὺς 35
 γεννήτας καὶ εἰς τοὺς φράτορας ἐνέγραψε, τούτοις ἤδη μοι τὸν νοῦν προσέχετε, ὦ ἄνδρες. Ἀπολλοδώρῳ γὰρ ἦν υἱὸς, ὃν ἐκεῖνος καὶ ἤσκει καὶ δι' ἐπιμελείας εἶχεν, ὡς περὶ καὶ πρὸς-

¹ αὐτῷ om.

Αἱ δὲ πρὸς ἐκεῖνον [Eupolin puta] ἔχθραι] Apollodori scilicet. Suspicabar aliquando leg. esse: αἱ δὲ τοῦ πατρὸς πρὸς ἐκεῖνον ἔχθραι. qui nossem vocabulum πατρὸς a librariis solere per siglam exarari, quæ a πρὸς nulla alia re, præterquam virgula superne imposita, differret. Sic facile fieri potuisse autamabam, ut πρὸς, hoc est πατρὸς, in collisione cum πρὸς præpositione elideretur. Verum ipsemet ego nunc nil admotum opus esse isto supplemento censens, conjecturam banc in medio relinquam. IDEM.

Τεκμήρια αὐτῶν] Sabaudi τῶν ἔχθρῶν. Simultatum, quæ eos matris intercesserunt, magna sunt et luculenta indicia. Malim tamen, ob γὰρ præmissum, αὐτοῦ, scil. τοῦ μὴ διαλύσασθαι αὐτοῦς. gratiæ inter eos nunquam reconciliatæ multa et perspicua sunt documenta. IDEM.

Ἐκ τῶν αὐτῶν γεγονῶς] Subaudi, aut τοκέων Θερασύλλῳ, aut προγόνων Ἀπολλοδώρῳ. iisdem usus sive parentibus, atque Thrasyllus, Apollodori pater, sive majoribus iisdem, quibus Apollodorus. IDEM.

Κεκτημένον] Apollodorum puta. quamvis videret Apollodorum bene fortunatum,

quæ esse poterat illecebra contrahendæ cum eo affinitatis. Nemo non generum divitem pauperi præferat. IDEM.

Βουληθεῖς] Post Eouληθεῖς addi vult Scaliger ἐκδοῦναι, non male. possit quoque δοῦναι simplex sufficere. Alterutrum certe necessarium est, cum per se, nam alias manca est sententia, tum propter oppositum λαβεῖν. IDEM.

Πολὺ] Plura ni desunt, deest παρὰ, aut, nihil si mutari licebit, subaudiendum utique erit παρὰ. παρὰ πολὺ εἶλεν est multis partibus, h. e. magno numero sententiarum, causæ Archedami victoriam adjudicantium, et Eupolin condemnantium. In παρὰ πολὺ subauditur h. l. μέρος τῶν ψήφων. Scaliger adscripserat πολὺ πρότερον αὐτόν. IDEM.

Υἱὸν τῶν αὐτῶν] Π. υἱὸν αὐτῶν, ἀνευ τοῦ ἄρθρου τοῦ τῶν. H. STEPHAN. Leg. υἱὸν ζῶν αὐτῶν. Media vox ab iogenio meo profecta est, pro τῶν, quod vulgatæ dant. Non per testamentum morientis, sed ab ipso adhuc salvo et robusto. v. p. 140. 2. REISK.

Γεννήτας] Π. γενήτας. Ὁμῶς δὲ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς ἐκεῖνη ἐστὶν ἡ γραφή. ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ τούτῃ τοῦ λόγου ὑποθέσει. H. STEPHAN.

ἦκον ἦν. ἕως μὲν οὖν ἐκεῖνος ἔζη, διάδοχον τῆς οὐσίας ἤλ-
 πιζεν αὐτὸν καταστήσειν τῆς ἑαυτοῦ· ἐπειδὴ δὲ ἐτελεύτησε
 νοσήσας τοῦ ἐξελθόντος ἐνιαυτοῦ μηνὸς Μαιμακτηριῶνος,
 40 ἐπὶ τοῖς παροῦσιν ἀθυμήσας καὶ τὴν ἡλικίαν τὴν ἑαυτοῦ
 καταμεμψάμενος οὐκ ἐπελάθετο ὑφ' ὧν καὶ ἐξ ἀρχῆς εὐ-
 πεπονθῶς ἦν, ἀλλ' ἐλθὼν ὡς τὴν ἐμὴν μητέρα, ἑαυτοῦ δὲ 169
 ἀδελφὴν, ἦν περὶ πλείστου πάντων ἐποιεῖτο, λαβεῖν ἡξίωσε
 με υἱὸν καὶ ἤτησε καὶ ἔτυχεν. οὕτω δ' ἐπεείσθη ταῦτα ποι-
 ῆσαι διὰ ταχέων, ὥστ' εὐθέως με λαβὼν ὄχετο ἔχων πρὸς
 αὐτὸν καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ διοικεῖν παρέδωκεν, ὡς αὐτὸς μὲν
 65. 1 οὐδὲν ἂν ἔτι πρᾶξαι τούτων δυνηθεῖς, ἐμοῦ δὲ ταῦτα πάντα
 οἴου τε ἐσομένου ποιεῖν. καὶ ἐπειδὴ Θαργῆλια ἦν, ἠγάγε με
 ἐπὶ τοὺς βωμοὺς εἰς τοὺς γεννήτας τε καὶ φράτορας. ἔστι
 δ' αὐτοῖς νόμος ὁ αὐτὸς, εἴαν τέ τινα φύσει γεγονότα¹ εἰσάγη
 τις εἴαν τε ποιητὸν, ἐπιτιθέναί πίστιν κατὰ τῶν ἱερῶν ἢ μὴν
 5 ἐξ ἀστῆς εἰσάγειν καὶ γεγονότα ὀρθῶς, καὶ τὸν ὑπάρχον- 170
 τα φύσει καὶ τὸν ποιητὸν ποιήσαντος δὲ τοῦ εἰσάγοντος
 ταῦτα μὴδὲν ἤττον διαψηφίζεσθαι καὶ τοὺς ἄλλους· καὶ
 δόξη, τότε εἰς² τὸ κοινὸν γραμματεῖον ἐγγράφειν, πρότερον
 δὲ μή. τοιαύτας ἀκριβείας ἔχει τὰ δίκαια τὰ παρ' αὐτοῖς.
 τοῦ νόμου δὲ οὕτως ἔχοντος, καὶ τῶν φρατόρων τε καὶ γεννη-
 τῶν ἐκείνω οὐκ ἀπιστούντων ἐμέ τε οὐκ ἀγνοούντων, ὅτι ἦν
 10 ἐξ ἀδελφῆς αὐτῷ γεγονώς, ἐγγράφουσί με εἰς τὸ κοινὸν γραμ-

¹ εἰσαγάγη

² τὸ om.

Καταστήσειν] Conveniret melius, ni fallor, καταλείψειν. Liberi enim a parentibus heredes non constituuntur, qui sunt ipso natu, sed a decedentibus relinquuntur. REISK.

Καὶ ἐξ ἀρχῆς] Aut redundare videtur hoc καὶ aut aliud sibi respondens poscere. Num ergo leg. καὶ ἐξ ἀρχῆς καὶ μετὰ ταῦτα συνεχῶς εὐ πεπονθῶς ἦν. et a principio inde atque suis, et per totam reliquam insecutam ritam. IDEM.

Ἐπίσθη] Suspiciabar aliquando leg. esse ἠπέσθη, id est, ἔσπευσε. festinabat hoc facere. nunc tamen, censens sine urgente necessitate mutandum nihil esse, vulgata aio sic esse interpretandam: ipse in animo induxerat, hac in re peragenda celeritate sibi utendum esse. quasi si dixisset: αὐτὸς ἑαυτὸν ἔπεισεν, ὅτι δεῖ τοῦτο διὰ ταχέων ποιῆσαι. Indicat Apollodori studium, contentionem, constantiam et pertinaciam.

IDEM.

Τούτων] Sic de meo dedi, pro vulgari τοῦτον. ubi Taylor in Tophanis libro τοιοῦτον annotatum reperit. Redit lectio a me praelata ad premissum πάντα τὰ αὐτοῦ, quod idem in continenti quoque insequitur, nihil horum, negotiorum puta domesticorum. IDEM.

Γενήτας] Eosdem videtur dicere συγγενεῖς postea [p. 66. 12. ed. Steph.] In Anim. ad Jus A. et R. l. ii. c. 1. §. 9. HERALDUS. Eum vide.

Τοὺς ἄλλους] Id est, τοὺς ἄπαντας. reliquos omnes induces, qui adessent, præter patrem filii iudicandi. Hujus enim patris respectu, qui alias etiam e numero curialium esset, in ejusmodi causa vero a suffragatione excludi solet, reliqui in suffragia euntes, si ἄλλοι appellantur. REISK.

Δόξη] Subaudi ἐγγράφειν ex insequentibus. IDEM.

ματεῖον ψήφισάμενοι πάντες, ἐπιθέντος ἐκείνου τὴν πίστιν καθ' ἱερῶν. καὶ οὕτω μὲν ὑπὸ ζῶντος ἐποιήθη, καὶ εἰς τὸ κοινὸν γραμματεῖον ἐνεγράφην Θρασύλλος Ἀπολλοδώρου, ποιησαμένου με ἐκείνου τοῦτον τὸν τρόπον, τῶν νόμων αὐτῶν
171 δεδωκότων. ὡς δ' ἀληθῆ λέγω, λάβε μοι τὰς μαρτυρίας.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

δ. Οἶμαι τοίνυν, ὦ ἄνδρες, μᾶλλον ἂν ὑμᾶς τοῖς μεμαρτυρηκόσι ¹ πιστεύειν, καὶ οἵτινες τῶν ὁμοίως προσηκό- 15 των ἔργοις φανερώς μεμαρτυρήκασιν ὡς ἐκείνος ταῦτα ὀρθῶς ² καὶ κατὰ τοὺς νόμους ἔπραξε. κατέλιπε γὰρ Εὐπολις θυγατέρας δύο, ταύτην τε ἣ νῦν ἀμφισβητεῖ καὶ Προνάπει 172 συνοικεῖ, καὶ ἄλλην ἣν ἔσχεν Αἰσχίνης ὁ Λουσιεύς, ἣ τετελεύτηκεν υἱὸν ἄνδρα ἤδη καταλιπούσα, Θρασύβουλον. ἔστι δὲ νόμος ὃς, εἰ ἂν ἀδελφὸς ὁμοπάτρῳ ἄπαις τελευτήσῃ καὶ μὴ διαθήμενος, τὴν τε ἀδελφὴν ὁμοίως, καὶ ἕξ ἑτέρας ἀδελ- 20 φίδους ἣ γεγονῶς, ἰσομοίρους τῶν χρημάτων καθίστησι. καὶ τοῦτο οὐκ ἀγνοούμενόν ἐστιν οὐδὲ παρ' αὐτοῖς τούτοις.

¹ πιστεύειν² καὶ om.

Ποιησαμένου κ. τ. λ.] Reliqui h. l. vulgarem interpugnendi rationem, quæ satis esset coumoda. Possit tamen etiam sic distingui: ποιησαμένου με ἐκείνου, ille me cum adoptasset, τούτων τὴν τρόπον τῶν νόμων αὐτῶν δεδωκόταν [scil. τὴν ἐξουσίαν τοῦ ποιῆσαι ἐμὲ], *leges cum ipsi dedissent facultatem mei adoptandi, si hoc modo adoptaret.* IDEM.

Οἶμαι] Sic dedi de meo, pro vulgari οἶμεν. Stephans malebat οἶμεν. Ego vero alteram istam rationem, ut planissimam et simplicissimam prætuli tam Stephanicæ, quam pristinae meæ. Suspiciabar enim olim aliquando sic exarandum esse h. l. οἱ μὲν δὲ ταῦτα μεμαρτυρήκασιν. τίσι δ' ἄλλοις μᾶλλον ἄξιον ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες, ἢ τοῖς μεμαρτυρηκόσι ταῦτα πιστεύειν; IDEM.

Μᾶλλον] Subaudi ἢ τοῖς τούτων λόγοις, τῶν νῦν ἐμοὶ ἀντιδικούντων. IDEM.

Οἵτινες] Num εἴ τις, quicquid est, utrum navoles, ad utrumvis erit ἄλλοι subaudiendum. Pro ὁμοίως dederat annotator in libro Tophabis ὁμοίως, quod neque intelligi, neque proba. IDEM.

Ὄρθως, κατὰ] Videtur καὶ esse interponendum. Est id quidem usitatius loquendi genus. IDEM.

Προνάπει] Derivandum hoc erit a Πρῶ-

ναπις nominativo, et est ille quidem nominativus in usu. Sed etiam formati solet Pronάπει. Verum in insequentibus, nescio an non satis recte, Προνάπης legitur, quæ lectio si sana sit, leg. hic sit Προνάπη, ut a nomine proprio primæ declinationis. IDEM.

Τὴν τε ἀδελφὴν] Idem est, ac si dixisset: ταύτην τε τὴν ἀδελφὴν, ἔτι οὖσαν, et hanc sororem in vivis adhuc superstitem, et —. IDEM.

Ἐτέρας] Subaudi ἀδελφῆς ἣδη τὸν βίον τετελευτηκυίας. IDEM.

Ἰσομοίρους] Subaudi τούτους κατὰ τὴν κληρονομίαν. hos æquis partibus hereditatem cernere, sororem puta defuncti fratris adhuc superstitem, et alteris sororis dudam defunctæ filiam, si quis adsit. IDEM.

Οὐδὲ παρ' αὐτοῖς τούτοις] Eupolidis puta necessariis, mecum super Apollodori hereditate nunc contententibus. Sed offendit non nihil dictionis insolentia, redundare videtur præpositio, qua ommissa, dictio fiat hand paulo mollior, et usui loquendi convenientior. Quid si sic legatur: καὶ τοῦτο οὐκ ἀγνοούμενόν ἐστιν οὐδενί. neminem hoc fugit. οὐδὲ γὰρ αὐτοῖς τούτοις. ne his ipsis quidem obscurum hoc est. IDEM.

ἔργω γὰρ οὗτοι φανερόν τούτο πεποιήκασι· τοῦ γὰρ Εὐπό-
 λιδος ¹ υἱέος ἀπαίδος Ἀπολλοδώρου τελευτήσαντος τὰ ἡμίσεια
 Θρασύβουλος εἴληφεν, οὐσίας καὶ πεντεταλάντου καταλει- 173
 φθείσης ῥαδίως. πατρῶων μὲν οὖν καὶ ἀδελφοῦ χρημάτων
 25 τὸ ἴσον αὐτοῖς ὁ νόμος μετασχεῖν δίδωσιν· ἀνεψιοῦ δὲ, καὶ
 εἴ τις ἔξω ταύτης τῆς συγγενείας ἐστίν, οὐκ ἴσον, ἀλλὰ
 προτέροις τοῖς ἄρῃσι τῶν θηλειῶν τὴν ἀγχιστείαν πε-
 ποίηκε. λέγει γὰρ, κρατεῖν δὲ τοὺς ἄρῃνας καὶ
 τοὺς ἐκ τῶν ἄρῃνων, οἱ ἂν ἐκ ² τῶν αὐτῶν ᾧσι,
 καὶν γένει ³ ἀπωτέρω τυγχάνωσιν ὄντες. ταύτη μὲν
 οὖν οὐδὲ μέρος λαχεῖν ⁴ προσῆκε, Θρασυβούλῳ δὲ ἀπάντων, 174
 εἰ μὴ κυρίαν ἠγεῖτο εἶναι τὴν ἐμὴν εἰσποίησιν. ἐκεῖνος τοί-
 30 νυν οὔτε ἔξ ἀρχῆς ἠμφισβήτηκε πρὸς ἐμὲ οὐδὲν οὔτε νῦν
 δίκην εἴληχε περὶ αὐτῶν, ἀλλὰ ταῦτα πάντα καλῶς ἔχειν
 ὠμολόγηκεν· οἱ δ' ὑπὲρ ταύτης πάντων ἀμφισβητεῖν τετολ-
 μήκασιν. εἰς τοῦτο ἀναιδείας ἐληλύθασιν. λάβε δὲ ⁵ αὐτοῖς
 τοὺς νόμους, παρ' οὓς ταῦτα πεποιήκασι, καὶ ἀνάγνωθι.

⁶ΝΟΜΟΙ.

ἐνταῦθα μὲν ὁμοίως καὶ ἀδελφῆ καὶ ἀδελφιδοῦς ἰσόμοιροι

¹ υἱέος

² τούτων

³ ἀποτέρω

⁴ προσῆκει

⁵ αὐτοῦς

⁶ ΝΟΜΟΣ

Ἀπολλοδώρου] Apollodorus hic, semel hoc loco et iterum aliquanto post nominatus, probe discernendus est ab altero Apollodoro, creberrime per totam hanc actionem celebrato, hereditatis controversæ legatore. Propterea, erroris excludendi gratia, orator addit hæc verba, τοῦ Εὐπόλιδος υἱέος. ubi articulus cum υἱέος coheret, non cum nomine proprio. IDEM.

Καὶ πεντεταλάντου] Respondere videtur particula καὶ Latinorum illi ad. Substantiæ ad quinque talentorum valorem assurgentis. IDEM.

Αὐτοῖς] Suspiciabar aliquando leg. esse αὐταῖς. ut ad sorores et filias redeat, paterina aut fraterna bona petentes aut capescentes, istique suspicioni etiam Latinam interpretationem meam accommodavi. Nunc autem arbitror vulgatam bene habere, et accipiendam esse, de sorore altera superstiti, et de alterius jam defunctæ filio. IDEM.

Ἀνεψιοῦ δὲ] Subaudi τῶν χρημάτων. IDEM.

Ταύτης τῆς συγγενείας] Id est, τῆς ἀνεψιότητος. extra consobrinatam, remotior

et distantior adhuc a consobriano, ut ejus filius filiave. IDEM.

Ἐκ τούτων] Num ἐκ τῶν αὐτῶν, subaudi ὧν αἱ θῆλειαι εἰσιν. Si parentes posteritatis masculinæ iidem sint cum parentibus posteritatis a femellis descendentes. IDEM.

Ταύτη] Huic filiae Eupolidis, adhuc supersititi, uxori Pronapidis. IDEM.

Οὐδὲ μέρος] Hereditatis ab Apollodoro relictæ. IDEM.

Ἀπάντων] Scil. bonorum Apollodori, qui fuit Thrasylli filius, cui mater Thrasybuli consobrina fuit. IDEM.

Αὐτῶν] Eodem redit, quo modo ἀπάντων redibat, scil. τῶν ὑπ' Ἀπολλοδώρου καταλειφθέντων. IDEM.

Ταῦτα πάντα] Scil. ὑπ' Ἀπολλοδώρου ἐγνωσμένα, πραχθέντα καὶ διατεθέντα ὑπὲρ ἐμοῦ. IDEM.

Οἱ δὲ ὑπὲρ ταύτης] Scil. λέγοντες καὶ πράττοντες, quorum princeps erat maritus mulieris, Eupolidis filiae, Pronapis. IDEM.

Νόμος] Ea lex designator, quæ sancit, ut fratris hereditatem soror superstes, et alterius sororis defunctæ filius ex æquo inter se partiantur. IDEM.

κατὰ τὸν νόμον εἰσί. λάβε δὴ καὶ τοῦτον, καὶ ἀναγίνωσκε αὐτοῖς.

ΝΟΜΟΣ.

35

εἰάν μὴ ὧσιν ἀνεψιοὶ μηδὲ ἀνεψιῶν παῖδες, μηδὲ τοῦ ¹ πρὸς πατρός γενομένου ἢ προσήκων μηδεῖς, τότε ἀπέδωκε τοῖς
175 πρὸς μητρός, διορίσας οὓς δεῖ κρατεῖν. λάβε ² δὴ αὐτοῖς καὶ τοῦτον τὸν νόμον, καὶ ἀνάγνωθι.

ΝΟΜΟΣ.

ταῦτα τῶν νόμων κελευόντων, ὁ μὲν ἀνὴρ ὧν οὐδὲ τοῦ μέ-
ρους εἴληχεν, ³ οἱ δ' ὑπὲρ ταύτης τῆς γυναικὸς ἀπάαντων
οὕτω τὴν ἀναίδειαν οὐδεμίαν ζημίαν εἶναι νομίζουσι. καὶ
176 ὑπὲρ τούτων τολμήσουσι, καὶ τοῖς λόγοις χρῶνται τοιούτοις,
ὡς αὐτοῖς ὄλου τοῦ κλήρου ληκτέον, ὅτι Θρασύβουλος ἐκ-
ποίητος εἰς ⁴ τὸν οἶκον τὸν Ἰππολοχίδου γέγονε, λέγοντες
τοῦτο μὲν ἀληθές, ⁵ ἐκεῖνο δ' οὐ προσήκον. τί γὰρ ἤττον αὐτῷ
τῆς συγγενείας ταύτης προσῆκον; οὐ γὰρ κατὰ τὸν πα-
τέρα ἀλλὰ κατὰ τὴν μητέρα καὶ τῶν Ἀπολλοδώρου τοῦ

¹ πρὸς om.² δὲ³ ὁ⁴ τὸν οἶκον om.⁵ ἐκεῖνο

Νόμος] Altera lex designatur, statuens, ut consobrini defuncti hereditatem alius consobrini filius solus adeat, exclusa consobrina, etiam si hæc uno gradu propior ad defunctum sit, quam consobrini filius. IDEM.

Μηδὲ τοῦ πατρὸς γενομένου ἢ προσήκων μηδεῖς] Locus arduus. Annotator in libro Tophanis pro quarto vocabulo adscripserat ἀπογενομένου. quo res non declaratur, sed obscuratur magis. Mihi videtur leg. μηδὲ τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς γενομένων ἢ πρ. μ. neque posterorum ab eodem patre oriundorum quisquam superstes sit, qui necessitudine defunctum, cujus contraversa hereditas fuit, contingat. Vel etiam sic, ad eandem sententiam: μηδὲ πρὸς πατρός τοῦ ἀπογενομένου ἢ πρ. μ. Hanc rationem si quis sequatur, ei voc. πατρός non erit cum ἀπογενομένου copulandum, sed sic construendum: προσήκων τοῦ ἀπογενομένου μηδεῖς ἢ, defuncti necessarius nullus sit, πρὸς πατρός, a parte paterna. IDEM.

Νόμος] Particula hæc legis, vel juris de hereditatibus constituentis, ea est, qua definitur ordo hereditatis adendum in ejusmodi causa, ubi masculina stirpe deficiente, ad femininam hereditates devolutæ sint. IDEM.

Ὁ μὲν] Thrasylbulus, Eupolidis e filia minore nepos, matrem representans. IDEM.

Ὁ δὲ] Pronapis, uxoris nomine. IDEM. Νομίζουσι] Pronapis, uxor ejus, et advocati hujus partis. IDEM.

Καὶ ὑπὲρ τούτων τολμήσουσι] Num καὶ ὑπὲρ τούτων ἅπαντα (vel ὅτιον) τολμήσουσι. ci pro his, vel horum [bonorum Apollodori] adipiscendorum causa, nihil non audebunt, IDEM.

Καὶ τοῖς λόγοις] Num καίτοι λόγοις. IDEM.

Εἰς τὸν Ἰππολοχίδου] Aldina articulum geminat; dubium utro errore operarum, eone, qui peccat plus dando, quam oporteret, an hoc, qui minus. Si isto, bene habet, gratiasque debemus Stephano; sin autem hoc, sic erit leg. εἰς τὸν οἶκον τὸν Ἰππολοχίδου. IDEM.

Ἐκεῖνο δ' οὐ προσήκον] Dubium utrius generis sit ἐκεῖνο, masculini, an neutrius. Illud si teneas, locus mihi quidem est obscurus. Quare pro neutro babebo, et referam ad rem, de qua hic agitur, h. e. ad petitionem hereditatis ab Apollodoro relicta. ad hanc vero causam (sit) nil pertinet. IDEM.

Συγγενείας ταύτης] Cum Apollodoro puta, Thrasylli filio. IDEM.

6. 1 Εὐπόλιδος υἱὸς τὸ μέρος εἴληφε· καὶ τῶνδε ἔξῃν αὐτῷ κατὰ
 ταύτην τὴν συγγένειαν λαγχάνειν, ὄντι προτέρῳ ταύτης, 177
 εἴπωρ τὰ πεπραγμένα μὴ κυρίως ἔχειν ἐνόμιζεν. ἀλλ' οὐκ
 ἔστιν ἀναίσχυντος. μητρός δ' οὐδεὶς ἔστιν ἐκποίητος, ἀλλ'
 ὁμοίως ὑπάρχει τὴν αὐτὴν εἶναι μητέρα, καὶ ἐν τῷ πατρῷῳ
 μένῃ τις οἴκῳ, καὶ ἑκποίηθῃ. διὸ τῶν Ἀπολλοδώρου χρη-
 5 μάτων οὐκ ἀπεστερήθη τοῦ μέρους, ἀλλὰ μετειλίφει τὸ
 ἡμικλήριον πρὸς ταύτην νειμάμενος. ὡς δ' ἀληθῆ λέγω,
 κάλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας.

MARTYRES.

έ. Οὕτω μὲν οὐχ οἱ γεννῆται μόνον καὶ φράτορες γεγό-
 νασι μάρτυρες τῆς ἐμῆς ποιήσεως, ἀλλὰ καὶ Θρασύβουλος
 οὐκ ἀμφισβητῶν ἔργῳ δεδήλωκεν ὅτι τὰ πεπραγμένα
 Ἀπολλοδώρῳ κυρίως ἔχειν νομίζει καὶ κατὰ τοὺς νόμους·
 10 οὐ γὰρ ἂν ποτε τοσοῦτων χρημάτων οὐκ ἐλάγχανε. γεγό- 178
 νασι δὲ ὅμως καὶ ἄλλοι μάρτυρες αὐτῷ. πρὶν γὰρ ἐμὲ ἦκειν
 ἐκ τῆς Πυθιάδος, ἔλεγε πρὸς τοὺς δημότας Ἀπολλόδωρος
 ὅτι πεπονημένος εἶμ' ἐγὼ καὶ ἐγγεγραφὼς εἰς τοὺς συγ-
 γενεῖς καὶ φράτορας, καὶ παραδεδώκει τὴν οὐσίαν, καὶ
 διεκελεύεθ' ὅπως, ἂν τι πάθοι πρότερον, ἐγγράφωσί με εἰς
 τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον Θρασύλλον Ἀπολλοδώρου καὶ
 15 μὴ ὡς ἄλλως ποιήσωσι. καὶ κείνοι ταῦτα ἀκούσαντες, τού-

¹ ἐκποιηθεῖν

Τῶνδε] Quæ scil. ego nunc mihi vindico bona; ut a patre meo factitio mihi, qui sum ejus filius adoptivus, relicta. IDEM.

Κατὰ ταύτην τὴν συγγένειαν] Hoc est, κατὰ τὴν ἀνεψιότητα, consobrinilitatis jure, quo jure Eupolidis filia, Pronapidis uxor, hanc controversam Apollodori nostri hereditatem petit. IDEM.

Τὰ πεπραγμένα] Scil. ab Apollodoro Thrasylli. acta patris mei in negotio adoptionis meæ. IDEM.

Μητρός etc.] Sententia est: Alienas in domos per adoptionem translati nil amittunt hoc facto, nulla parte jurium eorum fraudantur, quæ ipsis ex parte matrum competunt. emigrant quidem multi e domo quisque sua paterna, nemo omnium autem e materna; sed hæc semper cuique salva manet, etiamsi ab alio quoripiam patre adoptatus, et a suo vero emancipatus fuerit. IDEM.

Ἀπολλοδώρου] Eupolidis filii. IDEM.

Ἀπεστερήθη] Thrasylbulus, Æschinisi Lusiensis filius. IDEM.

Ταύτην] Hanc quæ adhuc superest, Eupolidis filiam, Pronapidis uxorem. IDEM.

Οὐκ ἐλάγχανε] Scil. ἐμοί, εἰ οὐκ ἐνόμιζε τὰ Ἀπολλοδώρῳ, τῷ ἐμῷ πατρὶ, πραχθέντα κυρίως ἔχειν. si existimasset illam meæ adoptionem non esse ratam et firmam. IDEM.

Αὐτῷ] Non Thrasylbulo, sed Apollodoro, patri meo, de veritate adoptionis meæ. IDEM.

Πυθιάδος] Ita dedi de meo, pro vulgari Πυθαῖδος, e ludis Pythicis, quo actor se ait profectum esse, sive solummodo spectandi gratia, sive etiam de palma certandi. IDEM.

Παραδεδάκει] Scil. ἐμοί τὴν οὐσίαν τὴν ἐαυτοῦ. IDEM.

Πρότερον] Scil. πρὶν ἢ ἐμὲ ἐπανελθεῖν. IDEM.

των ἐν ¹ ἀρχαιρεσίαις κατηγορούντων καὶ λεγόντων ὡς οὐκ ἐποίησατό με υἱόν, ² καὶ ἐξ ὧν ἤκουσαν καὶ ἐξ ὧν ἤδεσαν, ὁμόσαντες καθ' ἑρῶν ἐέγραψάν με, καθάπερ ἐκεῖνος ἐκέ-
 179 λευε. τοσαύτη περιφάνεια τῆς ἐμῆς ποιήσεως ἐγένετο παρ' αὐτοῖς. ὡς δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ς'. Ἐπὶ μὲν τοσούτων μαρτύρων, ὧ ἄνδρες, γέγονεν ἡ ποίησις, ἔχθρας μὲν παλαιᾶς αὐτῶ πρὸς τούτους οὐσης, 20 φιλίας δὲ πρὸς ἡμᾶς καὶ συγγενείας οὐ ³ μικρᾶς ὑπαρχούσης. ὡς δ' οὐδ' εἰ μηδέτερον τούτων ὑπῆρχε, μήτε ἔχθρα πρὸς τούτους μήτε φιλία πρὸς ἡμᾶς, οὐκ ἂν ποτε Ἀπολλόδωρος ἐπὶ τούτοις τὸν κλῆρον τοῦτον κατέλιπεν οἶμαι καὶ ταῦθ' ὑμῖν ῥαδίως ἐπιδείξειν. πάντες γὰρ οἱ τελευτήσειν μέλλοντες πρόνοιαν ποιοῦνται σφῶν αὐτῶν, ὅπως μὴ ⁴ ἐξερημώσουσι τοὺς σφετέρους αὐτῶν οἶκους, ἀλλ' 25 ἔσται τις καὶ ὁ ἐναγιῶν καὶ πάντα τὰ νομιζόμενα αὐτοῖς ποιήσων· διὸ καὶ ἀπαιδες τελευτήσωσιν, ἀλλ' οὖν ποιησάμενοι καταλείπουσι. καὶ οὐ μόνον ἰδίᾳ ταῦτα γινώσκουσιν, ἀλλὰ καὶ δημοσίᾳ τὸ κοινὸν τῆς πόλεως οὕτω ταῦτ' ἐγνώκε· νόμῳ γὰρ τῶ ἀρχοντι τῶν οἴκων, ὅπως ἂν μὴ
 180 ἐξερημῶνται, προστάττει τὴν ἐπιμέλειαν. ἐκεῖνῳ δὲ πρόδηλον ἦν ὅτι εἰ καταλείψει τὸν κλῆρον ἐπὶ τούτοις, ἐρημον ποιήσει τὸν οἶκον, ⁵ προορῶντι ταύτας τὰς ἀδελφὰς τὸν 30

¹ ἀρχαιρεσία

² καὶ ἐξ ὧν ἤκουσαν om.

³ μικρᾶς

⁴ ἐξερημώσουσι

⁵ . διὰ τί; προορῶντι

Καὶ ἐξ ὧν ἤδεσαν] Duo momenta indicat, quibus moti demotæ seu municipales Apollodori, se, Thrasyllum, in album suum municipale intulerint. 1) ἀκούσαντες ταῦτα. ob hoc Apollodori ad se mandatum. 2) ἐξ ὧν ἤδεσαν, id est, ἐκ τούτων, ἃ αὐτοὶ ἤδη πρῶτον ἤδεσαν περὶ τῆς Θρασύλλου ποιήσεως καὶ ἐγγραφῆς εἰς τὸ τῶν συγγενῶν καὶ φρατῶν γραμματεῖον. IDEM.

Παρ' αὐτοῖς] Apud municipales puta. IDEM.

Αὐτῶ] Apollodoro, patri meo. IDEM.

Τούτους] Gentem Eupolidis. IDEM.

Ἡμᾶς] Iacratidam, patrem meum verum, matrem meam, avam, aviamque. Fort. leg. συγγενείας δὲ πρὸς ἡμᾶς καὶ φιλίας οὐ μικρᾶς. IDEM.

Καταλείπουσι] Scil. παιδᾶς. quod vocab.

latet in ἀπαιδες. Potest tamen etiam τὸν οἶκον subaudiri. IDEM.

Νόμῳ] Si servatur, quod idem est atque ἐν νόμῳ vel διὰ νόμου, tum ad προστάττει subaudiendum erit e præmissis tacite repetitum τὸ κοινὸν τῆς πόλεως, scil. βούλημα. Alias legi possit νόμος, tametsi hoc cur præferatur vulgatæ, causam nullam video. IDEM.

Προορῶντι] Tueri hanc lectionem si volumus, aiendum erit dictionem hanc esse ἀνακλόουθον, seu conturbatam, h. e. oratorem, cum narrationem ab aliqua constructione exorsus esset, inpetu orationis ablatum, illius constructionis oblitum, ad aliam, illi haud convenientem, delapsus esse. Videtur quidem hic datus proοορῶντι cum οὐκ ἔνθ' ἐλπίσαι p. 145. B. co-

μὲν Ἀπολλοδώρου τοῦ ἀδελφοῦ κληῖρον ἔχούσας, υἱὸν δ' οὐκ εἰσποιούσας ὄντων αὐταῖς παίδων, καὶ τοὺς μὲν ἀνδρας αὐτῶν τὴν γῆν, ἣν ἐκεῖνος κατέλιπε, καὶ τὰ κτήματα πέντε¹ ταλάντων πεπρακότας καὶ τὸ ἀργύριον διανεμημένους, τὸν δὲ οἶκον αἰσχυρῶς οὕτως καὶ δεινῶς ἐξηρημαμένον. ὃς δὴ 181
 35 ταῦτ' ἤδει τὸν τούτων ἀδελφὸν πεπονθότα, πῶς ἂν, προσεδόκησεν αὐτὸς, εἰ καὶ φίλος ἦν, τυχεῖν τῶν νομιζομένων ὑπ' αὐτῶν, ἀνεψιὸς ὦν ἀλλ' οὐκ ἀδελφὸς αὐταῖς; οὐκ ἐνῆν ἐλπῖσαι; δῆπουθεν. ἀλλὰ μὴν ὅτι ἀπαιδα ἐκεῖνον περιεωράκασι καὶ τὰ χρήματα ἔχουσι καὶ οἶκον ἐκ τοῦ φανεροῦ τριηραρχοῦντα ἀνηγήκασι, κάλει μοι καὶ τούτων τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ζ'. Εἰ τοίνυν καὶ τοιοῦτοι τὰς φύσεις περὶ ἀλλήλους 40 εἰσι καὶ ἔχθραι πρὸς Ἀπολλόδωρον τὸν ἐμὲ ποιησάμενον ὑπῆρχον αὐτοῖς τηλικαῦται τὸ μέγεθος, τί βέλτιον ἂν ἔπραξεν ἢ ταῦτα βουλευσάμενος, ἅπερ ἐποίησεν; ἢ νῆ Δία παιδίον ἐποίησατο λαβὼν παρά του τῶν φίλων ὄντων, καὶ τούτῳ τὴν οὐσίαν ἔδωκεν; ἀλλὰ καὶ τοῦτ' ἦν ἀδῆλον καὶ 182
 τοῖς γεννήσασιν, εἴτε σπουδαῖον εἴτε μηδενοῦς ἀξίου ἔμελλεν ἔσεσθαι, διὰ τὴν ἡλικίαν. ἐμοῦ δὲ πείραν εἰλήφει, δοκιμασίαν ἱκανὴν λαβών. ἔς τε γὰρ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα

¹ τάλαντα

hære. verum intercedunt alia hoc filium quasi coincidentia et abruptentia: Deinde haud convenit προσεῶντι, sed προσορῶντι saltim; quamquam simplex ὀρᾶντι magis etiam conveniebat. Planissime utique sic dixisset: ἕξα γὰρ ταύτας. aut sic: πρόσδηλον γὰρ τοῦτο ἦν αὐτῶ ὀρᾶντι ταύτας τὰς ἀδελφάς, Βυρπολιδὶς puta filias. Sed satis erit hunc dativum ad πρόσδηλον ἦν referri, et legi διὰ τί πρόσδηλον; ὀρᾶντι.—
 IDEM.

Κτήματα πέντε τάλαντα] Aut κτ. πέντε τάλαντων leg. est, pro quinque talentis vendiderant; aut κτήματα ὄντα πεντετάλαντα (adjective, et uno vocabulo) fundos et suppellectilem rusticam (instrumenta puta, et pecora, et pastores, servosque et ancillas) quæ omnia valebant quinque talenta. IDEM.

Ἐξηρημαμένον] Post hoc vocabulum suspicor deesse περιιδόντας aut περιεωρακότας. passus fuisse, ut domus istæ desolaretur. desolabatur autem domus, cum postremo ejus possessori nemo pro filio adscititio

surrogaretur, qui genus illius continuaret, nomen ejus filio suo imponeret, annasque contributiones, quas priores possessores arario publico dependere soliti fuerant, dependere porro pergeret. Nam si census olim trierarchialis ab heredibus conculperetur et contruncaretur, partes alias aliis venditibus, necesse erat, ut respublica vectigalium accessionem insignem perderet. id quod diligenter cavebant ne fieret, neve reip. nervi inciderebant. Capitale hoc erat facinus, et a legibus imperatum, ut quisque moriens provideret ne domus sua desolaretur. IDEM.

Οὐκ ἐνῆν] Post οὐκ ἐνῆν videtur τοῦτ' abesse. IDEM.

Ἄδῆλον καὶ τοῖς γεννήσασιν] anceps ipsis adeo parentibus. quanto magis aliis. Suspiciatus tamen aliquando sum leg. esse: ἀδῆλον καὶ αὐτῶ, et ipsi (adoptanti), καὶ τοῖς γέν. et parentibus pueri. quod quamquam aio concinnum et conveniens esse, nego tamen prorsus necessarium esse. IDEM.

- οἷος ἦν ἀκριβῶς ἦδει, τῶν τ' οἰκείων ἐπιμελῆ καὶ ¹ τὰ μαυ- 67. 1
 τοῦ πράττειν ἐπιστάμενον· ἐν ἀρχῇ τε, θερμοθετήσας, ὡς
 ἐγενόμην οὐκ ἄδικος οὐδὲ πλεονέκτης, ἠπίστατο σαφῶς.
 ὡς τ' οὐκ ἀγνοῶν ἀλλὰ σαφῶς εἰδῶς ἐποίει με τῶν αὐτοῦ
 κύριον. καὶ μὴν οὐδὲ ἀλλότριον ἀλλ' ὄντα ἀδελφιδούν,
 οὐδ' αὖ μικρὰ πεπονθῶς ἀλλὰ μεγάλα ἀγαθὰ ὑφ' ἡμῶν,
 οὐδ' αὖ ἀφιλότιμον, ὃς τὰ ὄντα ἀφιέναι ἔμελλον, ὡς περ 5
 183 οὔτοι τὰ ² τοῦ κλήρου πεποιήκασιν, ἀλλὰ βουλευσόμενον
 καὶ τριηραρχεῖν καὶ πολεμεῖν καὶ χορηγεῖν καὶ πάνθ' ὑμῖν
 τὰ προσταττόμενα ποιεῖν, ὡς περ κακεῖνος. καίτοι εἰ καὶ
 συγγενῆς καὶ φίλος καὶ εὐεργέτης καὶ φιλότιμος καὶ δεδο-
 κημασμένος ὑπῆρχον τοιοῦτος εἶναι, τίς ἀμφισβητήσσει μὴ
 οὐκ ἀνδρὸς εὖ φρονούντος εἶναι ταύτην τὴν ποιήσιν; ἐγὼ
 τοίνυν ἐν ³ γε τῶν ὑπ' ἐκείνου δοκιμασθέντων ἤδη πεποιή- 10
 184 κα' γεγυμνασιάρχηκα ⁴ γὰρ εἰς Προμήθεια τοῦδε τοῦ
 ἐνιαυτοῦ φιλοτίμως, ὡς οἱ φυλέται πάντες ἴσασιν. ὡς δ'
 ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ἦ. Τὰ μὲν ἡμέτερα δίκαια, καθ' ἃ προσηκόντως ἔχειν

¹ τὰ ἑμαυτοῦ

² τοῦ om.

³ τι

⁴ γὰρ om.

Θερμοθετήσας] Non cum ἠπίστατο, sed cum ἐγενόμην cohaeret, non ad Apollodorum, sed ad Thrasyllum redit. Norat Apollodorus, qualis ego essem in magistratu, quippe qui Thesmothetæ honorem gessissem, sancte et continenter. Sed miror, viros tam adhuc juvenes, atque Thrasyllum tum fuisse videtur nondum ducta domum uxore (nam conjugii sui nusquam mentionem facit) tanto magistratui admoventi consuevisse. Ego vero non nisi senio et prudentia venerabiles, meritisque insignes viros in collegium Areopagitarum adscriptos fuisse autumabam. IDEM.

“Ὅς τὰ ὄντα ἀφιέναι] Imo vero οὐκ ἀφιέναι. Usurpavit h. l. verbum ἀφιέναι sensu paulo rariore pro ἀποδίδοσθαι, vendere, a se abalienare, operam dare, ut in aliorum testamentum veniant. Sententiam hanc verbi h. l. esse, docent proxima insequentia. Aut alias pro prima persona tertia ἔμελλεν est sufficiens. IDEM. ἀφανίσαι malit Bekkerus.

“Ὡς περ οὔτοι τὰ κλήρου πεποιήκασιν] Imo vero ὡς περ οὔτοι περὶ τὸν τῶν ἀδελφοῦ κλῆρον πεπ. ut hi fecerunt in sorte fratris, quam ἀφῆκαν, id est ἀπὸ πολλοῦ ἰώσαν καὶ ἀπέδεντο. RISK.

Πολεμεῖν] Bene si habet, quanquam

mihī quidem valde suspectum est, significabit idem atque εἰς τὰς πεζὰς στρατείας ἐξίέναι. pedestri militia fungi. opponitur enim τῷ τριηραρχεῖν, quæ est militia navalis. IDEM.

Κακεῖνος] Apollodorus puta factitavit. IDEM.

Δεδοκιμασμένος — τοιοῦτος εἶναι] Idem est, ac si dixisset: δοκιμασίαν δεδωκώς, ὅτι εἰμι τοιοῦτος. IDEM.

Τῶν ὑπ' ἐκείνου δοκιμασθέντων] rerum ab eo probatarum. Difficilis profecto perceptuque et interpretatu dictio, significatne, eorum unum aliquid, quæ ille sibi facienda proposuerat, et fecisset ipse procul dubio, si diutius superfuisset; eoque, quod ipse non potuit, mihi exsequendum demandavit. Videant peritiores num vis verbi δοκιμάζειν hanc sententiam patiatur. IDEM.

Εἰς Προμήθεια] ad Vulcanalia, vel si rectius putas, Promethea, h. e. ludos Promethei. Sic correxī de meo, pro vulgari εἰς Προμήθειαν. IDEM. Sic antea correxerat Meursins in Græc. Fer. l. v. voc. ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ.

Τὰ ἡμέτερα δίκαια] Mea, et qui mecum communem sibi fecerunt hanc causam. quo in numero sunt mater, et pater verus, La-

φαιμέν τὸν κλῆρον, ταῦτ' ἐστίν, ὃ ἄνδρες· δεόμεθα δ' ὑμῶν
 βοηθεῖν ἡμῖν καὶ ἔνεκα Ἀπολλοδώρου καὶ ἔνεκα τοῦ ἐκείνου
 15 πατρός. οὐ γὰρ ἀχρήστους αὐτοὺς εὐρήσετε πολίτας, ἀλλ'
 ὡς οἶόν τ' εἰς τὰ ὑμέτερα προθυμοτάτους. ὁ μὲν γὰρ πατήρ
 αὐτοῦ τὰς τε ἄλλας ἀπάσας λειτουργίας λελειτούργηκε,
 καὶ τριηραρχῶν τὸν πάντα χρόνον διετέλεσεν, οὐκ ἐκ συμμο-
 ρίας τὴν ναῦν ποιησάμενος ὡς περ οἱ νῦν, ἀλλ' ἐκ τῶν αὐτοῦ
 20 δαπανῶν, οὐδὲ δεύτερος αὐτὸς ὦν ἀλλὰ κατὰ μόνους, οὐδὲ
 δύο ἔτη ¹ διαλιπῶν ἀλλὰ συνεχῶς, οὐδ' ἀφοσιούμενος ἀλλ' ¹⁸⁵
 ὡς οἶόν τ' ἄριστα παρασκευαζόμενος. ἀνθ' ὧν ὑμεῖς ² κά-
 κεινον ἐτιμάτε, μεμνημένοι τούτων τῶν ἔργων· καὶ τὸν υἱὸν
 αὐτοῦ τῶν χρημάτων ἀποστερούμενον ἐσώσατε, τοὺς ἔχον-
 τας ἀποδοῦναι τὰ ὄντ' αὐτῷ καταναγκάσαντες. καὶ μὴν
 καὶ αὐτὸς Ἀπολλόδωρος οὐχ ὡς περ Προνάπης ἀπεγρά-
 ψατο μὲν τίμημα μικρὸν, ὡς ἱππάδα δὲ τελῶν ἀρχεῖν
 ἡξίου τὰς ἀρχαῖς, οὐδὲ βία μὲν ἐζήτει τὰ ἀλλότρι' ἔχειν, ¹⁸⁶
 25 ὑμᾶς δ' ὤετο δεῖν μηδὲν ὠφελεῖν, ἀλλὰ φανερά τὰ ὄντα

¹ καταλιπῶν

² ἐκείνον

cratides, et fratres, si qui erant Thrasyllo, nec non sorores et earum mariti. REISK.

Προθυμοτέρους] Π. προθυμοτάτους. Οὐ-
 τως ὄλιγω ὕστερον, ὡς οἶόν τ' ἄριστα. H.
 STEPHAN.

Πατὴρ αὐτοῦ] Thrasyllus major, frater
 Eupolidis et Mnesonis. REISK.

Δαπανῶν] Subaudi μόνος. IDEM.

Καταλιπῶν] Imo vero διαλιπῶν, vel
 παραλιπῶν. IDEM.

Ἀφοσιούμενος] Τὸ μὴ ἐντελῶς τι ποιῆσαι,
 ἀλλ' ὡς περ ὁσίας ἔνεκεν ἀφοσιώσατο θαι
 εἶπεν Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἑρμῶνα. *leviter et dicis
 causa re defungi.* Ita periit oratio; sed
 et in orat. de Apollod. hered. adhibetur
 illud eodem modo. Vide ad Harpocr.
 Mauss. et H. Vales. p. 259. *Ad Herodot.*
 l. iv. c. 154. VALCKENAER.

Τὸν υἱὸν αὐτοῦ] Apollodorum, super cu-
 jus hereditate certatur. REISK.

Ἠξίου] Dubium ad utrum hoc redeat,
 ad Pronapidemne, an ad Apollodorum. μὲν
 præmissum cum insequente δὲ suadent, ut
 ad Pronapidem referatur. Erit ergo nota
 ignominiosa si quis, in ordine equestri qui
 censeatur, magistratus gerat. Qua de re
 mihi satis non constat. Ego vero potius ar-
 bitrer honorifica hæc duo esse, si quis or-
 διοῖ equestri adscriptus sit, et magistratus
 gerat. Ergone, si scilicet conjectura me
 mea minus fallat, μὲν præmissum erit tol-
 lendum? ut hæc sit sententia: Pronapes

quidem censum exiguum professus est, quo
 factum, ut ordini equestri non posset ad-
 scribi; neque magistratus gerere; Apol-
 lodorus autem ingentem censum professus,
 inter equites egit, et honores gessit. An
 servabimus μὲν, et lacunam sic, quodam-
 modo explebimus: ὡς περ Προνάπης ἀπε-
 γράψατο μὲν τίμημα μικρὸν, ἀρχὴν δὲ μηδε-
 μίαν ἔρχεν. hactenus que Pronapidem, ut
 hominem cupidum et sordidum, gloriæque
 patriæque pariter negligentem, miuti
 animi degenerisque notant; jam nunc
 Apollodorum celebrantia: εἰς ἱππάδα δὲ τε-
 λῶν — Apollodorus vero equestri ordini
 fuit adscriptus, et honores complures ges-
 sit, quos, tametsi sumptuosos, ipse sibi,
 pro animi sui liberalitate atque magnifi-
 centia, deposcivit. Hæc mihi quidem
 vera videtur esse hujus loci sententia.
 Meliora tamen si sint, qui me doceant,
 volens aurem præbebo. Caliginosis in
 rebus mirum non est nos veluti cæcos
 palpate, et suspenso gradu incedere. Ad
 Pronapidem hæc detorqueere si quis malit,
 poterit ille dictionem τὰς ἀρχὰς ἡξίου ἀρ-
 χεῖν sic interpretari: honores tamen ap-
 petiit, eosque ad se adhamavit lucrosos,
 quæstuosos, unde ditatus est per furta,
 quamvis solummodo eques esset, non or-
 dinis senatorii. Verum, quod iterum pro-
 testor, integrum cuique facio, ut pro animi
 sui sententia h. l. accipiat. IDEM.

καταστήσας ὑμῖν, ὅσα προστάττοιτε, πᾶνθ' ὑπηρετεῖ φιλοτίμως, οὐδέν τ' ἀδικῶν ἐκ τῶν ἑαυτοῦ φιλοτίμως ἐπειράτο ζῆν, ἐς αὐτὸν μὲν τὰ μέτρια ἀναλίσκειν οἴμενος δεῖν, τὰ δ' ἄλλα τῇ πόλει περιποιεῖν, ἵνα ἐξαρκοίῃ πρὸς τὰς δαπάνας. καὶ τούτων τίνα λειτουργίαν οὐκ ἐξελειτούργησεν; ἢ τίνα εἰσφορὰν οὐκ ἐν πρώτοις εἰσήνεγκεν; ἢ τί παραλέλοιπεν ὧν προσῆκεν; ὅς γε καὶ παιδικῶν χορῶν 30 χορηγῶν ἐνίκησεν, ὧν μνημεῖα τῆς ἐκείνου φιλοτιμίας ὁ τρίπους ἐκείνος ἔστηκε. καίτοι τί χρῆ τὸν μέτριον πολίτην; ¹ οὐχ οὗ μὲν ἕτεροι τὰ μὴ προσήκοντ' ἐβιάζοντο λαμβάνειν, τούτων μηδὲν ποιεῖν, τὰ δ' ἑαυτοῦ πειραῖσθαι σώζειν; ² οὐ δ' ἡ πόλις δεῖται χρημάτων, ἐν πρώτοις εἰσφέρειν καὶ μηδὲν ἀποκρύπτεισθαι τῶν ὄντων; ἐκείνος τοίνυν τοιοῦτος ἦν· ἀνθ' ὧν δικαίως ἂν αὐτῷ ταύτην τὴν χάριν ἀποδοίητε, 35 188 τὴν ἐκείνου γνώμην περὶ ³ τῶν αὐτοῦ κυρίαν εἶναι ποιήσαντες. καὶ μὴν καὶ ἐμέ γε, ὅσα κατὰ τὴν ἐμὴν ἡλικίαν, εὐρήσετε οὐ κακὸν οὐδ' ἀχρηστον. ἐστράτευμαι ⁴ τὰς στρα-

¹ οὐκ εἰ μὲν² οὐδ' εἰ ἢ³ τοῦ κυρίαν⁴ ταῖς στρατείαις

Καὶ τούτων] Scil. τῶν ἄλλων, ἃ περιποιεῖ τῇ πόλει. ex illis reliquis, quæ ipsi, post necessarios sumptus in victum et cultum quotidianum faciendos, superessent. quæ defraudans genium suum comparasset, atque reipublicæ reservasset. IDEM.

Ἐξελειτούργησε] Colligas ex hoc vocabulo, quod est inventu paulo rarius, fuisse Athenis, qui, aut vanitate acti, aut ignorantibus ipsi fortunarum suarum veras rationes, aut sumptuum in munia faciendorum magnitudinem haud satis tenentes, cum cœpissent munia edere, victi sumptuum enormitate ante haud provisa, quibus tolerandis res familiaris haud sufficeret, medio in munere deficerent, neque id possent ἐκλειτούργεῖν, h. e. ad finem usque de peculio suo perducere. Videntur tamen esse futuri, quibus nimis acerbus videretur esse particularum rimator, et qui contendant verbum compositum nihil plus, quam simplex, significare. Quibus tanti haud duco, ut obstrepam. IDEM.

¹ Ἐν πρώτοις] Hi iidem, opinor, οἱ τριακῆσιοι. cf. de Philoct. Hered. p. 62. 20. ed. Steph. In Anim. ad Jus A. et R. HENALDUS.

² Ἐν μνημεῖα τῆς ἐκείνου φιλοτιμίας ὁ τρίπους ἐκείνος ἔστηκε] Ergo tripus, unus numerus, μνημεῖα erit? cur non potius μνημεῖον in numero singulari? Deinde quæ

dictio? quæ constructio? ὧν τῆς φιλοτιμίας. Bene si habet, durum tamen est, ut sic dicatur pro ἔν οἷς φανερωθείσης, vel ἐπιδειχθείσης τῆς ἐκείνου φιλοτιμίας. Offendit hic scopolus etiam annotatorem in libro Tophanis, unde Taylor hanc conjecturam retulit: ὧν μνημεῖα καὶ τῆς — quam parum probō. Quid si hoc magis placeat: ὧ [scil. χορῶν παιδικῶν] μνημεῖον τῆς — REISK.

Πολίτην] Addendum videtur ποιεῖν. IDEM.

Περὶ τοῦ κυρίαν εἶναι] Π. περὶ τοῦ κλήρου κυρίαν εἶναι. Οὕτω καὶ ὀλίγον ὕστερον, ἐπικυρώσητε τὴν Ἄπ. γν. ἀποδόντες ἡμῖν τὸν τοῦτου κλήρον. H. STEPHAN. Ambigens inter hanc Stephani conjecturam, et inter meam περὶ τούτων κυρίαν, reliqui mendum, quale inveni. REISK.

Ἄσα etc.] Id est, ἐν πᾶσι τούτοις ἐξέτασαντες, ὅσα τῇ ἐμῇ ἡλικίᾳ προσήκει, καὶ παρ' αὐτῆς προσδοκᾶται. sed v. annotationem proximam. IDEM.

Ταῖς στρατείαις] Imo vero τὰς στρατίας. ut etiam Scaliger adseripserat. sic certe loqui solent. vulgatam si tuebimur, erit ἐν subaudiendum, aut sic leg. ἐστράτευμαι γὰρ ἐν ἀπάσαις ταῖς στρατείαις, scil. ὅσαι κατὰ τὴν ἐμὴν ἡλικίαν γεγόνασι. Et nescio profecto, an verba ἑσα κατὰ τὴν ἐμὴν ἡλικίαν, quæ versu superiori leguntur, huc

τείας τῇ πόλει, τὰ προσταττόμενα ποιῶ· τοῦτο γὰρ τῶν τηλικούτων ἔργον ἐστί. καὶ ἐκείνων οὖν ἕνεκα καὶ ἡμῶν εἰκότως ἂν ¹ ποιήσαισθε πρόνοιαν, ἄλλως τε καὶ τούτων 189

² τριηραρχοῦντα οἶκον πεντετάλαντον ἀνηρηκότων καὶ πεπρακότων καὶ ἔρημον πεποικηκότων, ἡμῶν δὲ καὶ λειτουρ-
γηκότων ἤδη καὶ λειτουργησόντων, ἂν ὑμεῖς ἐπικυρώσητε τὴν Ἀπολλοδώρου γνώμην ἀποδόντες ἡμῖν ³ τοῦτον τὸν κλῆρον.

θ'. Ἴνα δὲ μὴ δοκῶ διατρίβειν περὶ ταῦτα ποιούμενος τοὺς λόγους, βούλομαι διὰ βραχέων ὑμᾶς ὑπομνήσας οὕτω καταβαίνειν, τί ἐκάτερος ἡμῶν ἀξιῶ, δηλώσας. ἐγὼ μὲν ⁴ ἀδελφῆς οὔσης τῆς ἡμῶν μητρὸς Ἀπολλοδώρῳ, φιλίας αὐτοῖς πολλῆς ὑπαρχούσης, ἔχθρας δ' οὐδεμιᾶς πώποτε γε-
νομένης, ἀδελφιδούς ὦν καὶ ποιηθεὶς υἱὸς ὑπ' ἐκείνου ζῶντος καὶ εὖ φρονούντος, καὶ εἰς τοὺς γεννήτας καὶ φράτορας ἐγγραφεῖς, ἔχειν τὰ δοθέντα, καὶ μὴ ἐπὶ τούτοις ⁵ ἔξερημῶσαι τὸν οἶκον ⁶ τὸν ἐκείνου. Προνάπης δὲ τί ὑπὲρ τῆς

¹ ποιήσαισθε

² μὲν μὴ τριηραρχούντων

³ τούτου

⁴ ἡμετέρας

⁵ ἐξηρημῶσθαι

⁶ τὸν om.

deducenda sint, et locus totus sic legendus : καὶ ἐμέ γε εὐρήσετε οὐ κακὸν, οὐδὲ ἀχρηστον. ἐστράτευμαι γὰρ ἐν ἀπάσαις ταῖς στρατείαις, ὅσαι κατὰ τὴν ἡμῶν ἡλικίαν γεγόνασι τῇ πόλει, τὰ προσταττόμενα πᾶν. quotquot per atatem meam, me adollescente et armis gerendis idoneo, reipublicæ evenerunt necessitates in castra eundi, iis castris omnibus interfui. IDEM.

*Ἔργον] Sic dedi de meo, pro vulgari ἔργων. hoc enim opus, hæc provincia est adollescentium, eam ætatem agentium, quam ego nunc ago. IDEM.

Καὶ ἡμῶν] Aut tollenda est copula, ut hæc sit sententia : Respectum nostri habeatis, et nobis parcatis, etiam propter hæc mea præclara facinora. vel ob hæc mea decora, modo a me commemorata, convenit, ut nos servetis. Aut servato καὶ, erit ἡμῶν iterandum, sive expressis literis, sive, si minus tutum et consultum id videatur, saltim tacita mente. ut hæc sit sententia : Tam illorum, majorum nostrorum, quam nostrimet causa, oportet vos nobis consulere. IDEM.

*Ἦδη] Quid si πολλάκις addatur, sive ante sive post. IDEM.

Τῆς ἡμετέρας μητρὸς] Ergo fratres sororesve plures erant Thrasylo, hujus cause actori. quos ei fuisse jam supra inspicatus sum. IDEM.

Φιλίας αὐτοῖς] Nam καὶ φιλίας αὐτοῖς, aut φιλίας τ' αὐτοῖς, verum tamen potest vulgata, etiam sine accessione particulæ copulantis, probari, si scilicet ita accipiatur ac si dixisset : ὅτι ἡ ἡμετέρα μήτηρ Ἀπολλοδώρῳ ἦν ἀδελφῆ ὁμομήτρις, πολλῆς δὲ τοῦτο φιλίας αὐτοῖς [huic fratri cum hac sorore ejusque liberis] ὑπαρχούσης, magna inter eos amicitia et familiaritas ideo esset, quod mater nostra soror Apollodori esset. IDEM.

*Ἐχειν] Hic addendum videtur ἀξιῶ. IDEM.

*Ἐπὶ τούτοις] Num addendum εἶναι. postulo ut his, Enpolidis genti puta, ne concedatur, ut in ipsorum potestate sit, ut domus Apollodori desoletur. IDEM.

Τὸν οἶκον ἐκείνου] Sic dedi e conjectura mea, et auctoritate Scaligeri, nec non ignoti annotatoris in libro Tophanis. Omnium ex illo Tophanis libro relatorum a Taylora annotationum hæc est postrema. nam post eam nihil illinc repelitur in Taylora schedis reperi, quod ad quatuor postremas Isæi orationes faceret. Ipse quoque Taylor ad orationes 8, 9, et 10. nihil annotaverat. Vulgares libri h. l. dant τὸν τοῦ ἐκείνου. IDEM.

Προνάπης δὲ τί ὑπὲρ τῆς ἀμφισβητούσης; ἔχειν] Id est, τί ἀξιῶ ὑπὲρ τῆς ἐαυτοῦ γυναικός, τῆς νῦν ἐμοὶ ἀμφισβητούσης τοῦ κλῆ-

ἀμφισβητούσης; ἔχειν μὲν τοῦ τῆς γυναικὸς ἀδελφοῦ τι- 5
 μὴν τοῦ ἡμικληρίου πένθ' ἡμιτάλαντα, λαβεῖν δὲ καὶ τόν-
 δε τὸν κλῆρον ἐτέρων ταῖς ἀγχιστεταῖς προτέρων αὐτοῦ
 191 τῆς γυναικὸς ὄντων, οὐτ' ἐκείνῳ παιῖδα εἰσπεποιηκῶς ἀλλὰ
 τὸν οἶκον ἐξηρημωκῶς, ¹ οὔτε τούτῳ ἂν εἰσποιήσας ἀλλ' ὁμοί-
 ως ἂν καὶ τοῦτον ἐξηρημώσας, καὶ ἔχθρας μὲν τηλικαύ-
 της ὑπαρχούσης αὐτοῖς, διαλλαγῆς δὲ οὐδεμιάς πώποθ'
 ὕστερον γενομένης. ταῦτα χρὴ σκοπεῖν, ὡς ἄνδρες, κάκεινο 10
² ἐνθυμεῖσθαι, ὅτι ³ ἐγὼ μὲν ἀδελφιδούς αὐτῶ, ἡ δὲ ἀνε-
 ψιὰ τοῦ τελευτήσαντος, καὶ ὅτι ἡ μὲν δὴ ⁴ ἔχειν ἀξιοὶ κλή-
 ρους, ἐγὼ δὲ τοῦτον μόνον εἰς ὄνπερ εἰσπεποιήθην, καὶ ὅτι
 αὕτη μὲν οὐκ εὖνους τῶ καταλιπόντι τὸν κλῆρον, ἐγὼ δὲ
 καὶ ὁ ἐμὸς πάππος εὐεργέται γεγόναμεν αὐτοῦ. ταῦτα
 πάντα σκεψάμενοι καὶ διαλογιζόμενοι πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς,
 192 τίθεσθε τὴν ψῆφον ἢ δίκαιόν ἐστιν. οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ πλείω 15
 λέγειν· οἶμαι γὰρ ὑμᾶς οὐδὲν ἀγνοεῖν τῶν εἰρημένων.

¹ οὐδὲ τοῦτον

² ἐνθυμεῖσθε

³ ἐκεῖνος

⁴ ἔχει κλήρους

γου. Pronapes autem quid postulat nomine uxoris suae, nunc mecum super hac hereditate contententis? Respondet ad hanc interrogationem ἔχειν — id est, ἀξιοὶ γὰρ ἔχειν. postulat nempe, vel aequum et sibi licitum atque datum censet. IDEM.

Προτέρων αὐτοῦ τῆς γυναικὸς ὄντων] quamvis alii essent ab hereditatis adeunda jure multo propiores, quam est ejus, Pronapidis puta, uxor. IDEM.

Ἐκεῖνος] Uxoris fratri, Apollodoro, Eupolidis filio. IDEM.

Τὸν οἶκον] Hujus Apollodori. IDEM.

Τοῦτον] Quanquam manifeste vitiosum, reliqui hoc, ambigens, utrum τούτῳ emendarem, quod sit ad Apollodorum, Thrasylli filium, rediturum, an εἰς τοῦτον, scil.

τὸν οἶκον, τὸν τοῦ Ἀπολλοδώρου, τοῦ Θρασύλλου. IDEM.

Τοῦτον] Hoc posterius iterum ad οἶκον Ἀπολλοδώρου redit, ejusdem puta, filii Thrasylli. IDEM.

Αὐτοῖς] Apollodoro Thrasylli cum patre et ejus necessariis. IDEM.

Κάκεινο] Malim ἔτι δὲ κάκεινο. De ἐνθυμεῖσθαι perinde est, sive servetur, sive cum ἐνθυμεῖσθαι mutetur, ut aptum sit e χρῆ προmissio. IDEM.

Ἐκεῖνος μὲν, ἀδελφιδούς αὐτῶ] Imo vero ἐκεῖνου μὲν ἀδελφιδούς ἐγὼ, aut ἐγὼ μὲν ἀδελφιδούς αὐτῶ. ego sum illi, Apollodoro Thrasylli filio; e sorore nepos. IDEM.

Δύο ἔχει κλήρους] Alteram sortem a patre nacta, alteram a fratre. IDEM.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Pag.
ed.
terph.
22

Κίρωνος ἄπαιδος γνησίων τελευτήσαντος παίδων, ἀδελφιδούς τις αὐτοῦ κατὰ πατέρα ἀντι-
ποιηθείς τοῦ κλήρου παρέλαβε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ παρὰ τῆς γυναικός· καὶ μετὰ ταῦτα ὁ λέγων τὸν
λόγον γράφεται τὸν ἀδελφιδούν, φάσκων θυγατρειδούς εἶναι Κίρωνος, καὶ ὅτι ἡ γυνὴ τοῦ τελευ-
τηκίτος ἐκούσα προέδωκε τὸν κλῆρον τῷ ἀδελφιδῷ, ἵνα μέρος δοῦσα αὐτῷ τὰ λοιπὰ κερδάῃ.
καὶ ἡ μὲν ὑπόθεσις αὕτη, ἡ στάσις δὲ στοχασμός· ζητεῖται γὰρ εἴτε θυγατρειδούς ἐστὶν οὗ-
τος τοῦ Κίρωνος γνήσιος εἴτε οὐ. ἐπιπλέκεται δ' αὐτῷ καὶ ἡ κατὰ ποιότητα ζήτησις· ὁ γὰρ
ἀδελφιδούς ἠγωνίζετο, λέγων ὅτι εἰ καὶ δῶμεν ἐκείνην γνησίαν εἶναι θυγατέρα Κίρωνος, ἐπειδὴ
ἐτελεύτησεν ἐκείνη, ὁ δ' υἱὸς αὐτῆς ἀμφισβητεῖ νῦν, προτιμητέος ἐστὶν ὁ κατὰ πατέρα ἀδελ-
φιδούς τοῦ ἀπὸ θυγατρὸς ἐγγόνου, κατὰ τὸν νόμον ἐκείνων τὸν κελεύοντα προτιμᾶσθαι τοὺς ἀπὸ
1 τῶν ἀρρένων τῶν ἀπὸ τῶν θηλειῶν. οὗτος γὰρ, τεχνικώτατα πάνυ σιωπήσας τοῦτον τὸν νόμον,
ἐκ τῆς τῶν τεκόντων διαφορᾶς ἀγωνίζεται, δεικνύς ὅτι ὅσον θυγάτηρ ἀδελφοῦ οἰκειότερα τοῖς
τελευτῶσι, τοσούτον ἕκγονος ἀδελφιδῶς διαφέρει. ἔρρωται οὖν ἐνταῦθα τῷ δικαίῳ, καὶ ἀσθενεῖ
τῷ νομίμῳ· τὴν δὲ ἐργασίαν τῶν κεφαλαίων κατὰ τὴν οἰκειαν πάλιν ἐργάζεται δυναμιν.

Pag.
ed.
Reisk.
192

193

32 α'. ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΤΟΙΟΥΤΟΙΣ, ὧ ἄνδρες, ἀνάγκη ἐστὶ χαλεπῶς
φέρειν, ὅταν τινὲς μὴ μόνον τῶν ἀλλοτρίων ἀμφισβητεῖν
τολμῶσιν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐκ 2 τῶν νόμων δίκαια τοῖς σφετέ-
35 ροις αὐτῶν λόγοις ἀφανίζειν ἐλπίζωσιν· ὅπερ καὶ νῦν οὗτοι
ποιεῖν ἐγχειροῦσι. τοῦ γὰρ ἡμετέρου πάππου Κίρωνος οὐκ
ἄπαιδος τελευτήσαντος, ἀλλ' ἡμᾶς ἐκ 2 θυγατρὸς αὐτοῦ

1 τῶν om.

2 τοῦ νόμου

3 τῆς θυγατρὸς

ΚΙΡΩΝΟΣ] De Cironis nomine, tum de genere, pauca quædam præmittam. Constat ubique locorum, ubi nomen hoc occurrit, sic, ut in Isæi libris circumfertur, per onum ρ exarari; tametsi potius videatur, ut geminato ρ exaretur, quod sit a κίρρως ductum, *gilvus, luteus*. Erit ergo Κίρων, nisi is potius Κίρρων est, homo pallida, lutea et ad furvum vergente facie. De genere hujus Cironis, vel Cirrhonis, hæc potui ex obscuris hujus orationis locis colligere. Sorores erant duæ, quarum ex altera Ciro natus fuit, item Cironis frater, unde venit filius, adversus quem actor hujus causæ hac oratione agit, aiens, istum sui avi sive ex fratre sive ex sorore

nepotem, adversarium suum a Diocle adversus se armatum atque incitatum esse. Ciron ipse, de cujus hereditate hic agitur, duas domi habuit uxores successive. E prima earum, quæ fuit ipsius consobrina, ut ex sorore matris nata, suscepit filiam, quæ, post sterilem cum Nausimene conjugium, e secundo marito, cujus nomen reticetur, filios duos peperit, actorem hujus causæ, et fratrem ejus. Secunda uxor, quæ fuit Dioclis soror, Cironi duos peperit mares, sed illos ante patrem extinctos. Insignis est hæc de oratione locus apud Eusebium Præpar. Evangel. p. 466. C. REISK.

γνησίας παῖδας αὐτῶ καταλελοιπότες, οὗτοί τε τοῦ κλή-
 194 ρου λαγχάνουσιν ὡς ἐγγυτάτω γένους ὄντες, ἡμᾶς τε ὑβρί-
 ζουσιν ὡς οὐκ ἐξ ἐκείνου θυγατρὸς ὄντας, οὔτε γενομένης
 αὐτῶ πώποτε τὸ παράπαν. αἴτιον δὲ τοῦ ταῦτα ποιεῖν
 αὐτοὺς ἐστὶν ἢ τούτων πλεονεξία, τὸ πλῆθος τῶν χρημά- 40
 των ὧν Κίρων μὲν καταλέλοιπεν, οὗτοι δ' ἔχουσι βιασάμενοι
 καὶ κρατούσι· καὶ τολμῶσιν ἅμα ¹ μὲν λέγειν ὡς οὐδὲν
 καταλέλοιπεν ἐκείνος, ἅμα δὲ ποιεῖσθαι τοῦ κλήρου τὴν
 ἀμφισβήτησιν. τὴν μὲν οὖν κρίσιν οὐ δεῖ μοι νομίζειν εἶναι
 ταύτην πρὸς τὸν εἰληχότα τοῦ κλήρου τὴν δίκην, ἀλλὰ
 195 πρὸς Διοκλέα τὸν ² Φλυέα, τὸν Ὀρέστην ἐπικαλούμενον·
 οὗτος γὰρ ἐστὶν ὁ τοῦτον παρασκευάσας πρᾶγμαθ' ἡμῖν 69.
 παρέχειν, ἀποστερῶν τὰ χρήματα, ἃ Κίρων ὁ πάππος
 ἀποθνήσκων κατέλιπεν, ἡμῖν δὲ τούτους τοὺς κινδύνους
 ἐπάγων, ἵνα μηδὲν ³ ἀποδιδῶ τούτων, εἰάν ὑμεῖς ἐξαπατη-
 θῆτε πεισθέντες ὑπὸ τῶν τούτου λόγων. δεῖ δὴ τούτων
 τοιαῦτα μηχανωμένων πάνθ' ὑμᾶς τὰ πεπραγμένα μαθεῖν,
 ἵνα μηδὲν ἀγνοήσαντες τῶν γεγενημένων, ἀλλὰ σαφῶς εἰ- 5
 δότες περὶ αὐτῶν, οὕτως ἐνέγκητε τὴν ψῆφον. εἴ τιτι οὖν
 καὶ ἄλλη ⁴ πώποτε δίκη προσέσχετε ἀκριβῶς τὸν νοῦν,
 δέομαι ὑμῶν καὶ ταύτη προσέχειν ὁμοίως, ὥσπερ καὶ τὸ
 δίκαιόν ἐστι. πολλῶν δὲ δικῶν ἐν τῇ πόλει γενομένων,
 196 οὐδένας ἀναιδέστερον τούτων οὐδὲ ⁵ καταφανέστερον ἀντι-

¹ μὲν om.² Φιλία³ ἀποδῶ⁴ πώποτε om.⁵ καταφρονέστερον

Οὗτοί τε τοῦ κλήρου] Malim οὗτοι τοῦ τε κλήρου. nam οὗτοι pariter ad λαγχάνουσιν et ad ὑβρίζουσιν pertinet. IDEM.

Οὔτε] Imo vero οὐδὲ, vel ὡς οὐδὲ, quippe quae nulla unquam ipsi fuisset. IDEM.

Τὸ πλῆθος] Malim καὶ τὸ πλ. IDEM.

Ἄμα λέγειν] Videtur μὲν interponendum. IDEM.

Τὸν Φιλία] Lege, si mihi credes, τὸν Φλυέα, a φλο, sea demo, Φλυεῖς, a φλο gentle Φλυεός. nam a φύλη, alio demo, fit Φυλάσιος, non Φυλεός, teste Stephano. PALMER. Idem mihi quoque visum fuerat, vel antequam Palmerius inespexissem. v. p. 164. 6. et Harpocr. cujus haec sunt verba: Φλυεῖς. Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ Κίρωνος κλήρου etc. Aliter tamen statuit Valesius in annotat. ad Maussaci notas ad Harpocr. p. 317. cujus haec sunt verba: "Diocles quidem Φιλεός, cognominatus esse Orestes dicitur ab Ἰσαο, or. περὶ Κίρ. initio, ubi

Φιλία lego ex Harpocr. Themistius p. 389. Διοκλῆς ὁ λαποδύτης." Atqui apud Harpocr. non Φιλιεύς est, sed Φλυεός. videtur ergo memoria Valesium fefellisse, aut oculus. REISK.

Τούτων] Cognatum Cironis. IDEM.

Οὐδὲν ἐς ἀναιδέστερον] Π. οὐδένας ἀναιδ. Χρηται γὰρ τῶ οὐδένας καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς. Ἄλλα καὶ τὸ καταφρονέστερον ὑποπτεύεται. H. STEPHAN. Recte prius, male posterius. Obsecundavi Stephano vera monenti. Adverbiū vero, rarius quidem inventu, bonae tamen illud notae, sine causa incusantem baud audio. ut ἀναιδέστερον est *ma-jore cum impudentia*, ita καταφρονέστερον est *ma-jore cum contemptu*. Dicet, ἀναιδῆς quidem se nosse, negabit autem καταφρο-νῆς nosse. Respondeo, adverbiorum for-mam derivatorum ab adjectivis preferen-tium esse nonnulla, quorum primitiva, h. e. adjectiva, in usu minus sunt, et ni-

10 ποιοησάμενοι φανήσονται τῶν ἀλλοτρίων. ἔστι μὲν οὖν χα-
 λεπὸν, ὡς ἄνδρες, πρὸς παρασκευὰς λόγων καὶ μάρτυρας οὐ
 τάληθῆ μαρτυροῦντας εἰς ἁγῶνα καθίστασθαι περὶ τηλι-
 κούτων, παντάπασιν ἀπείρως ἔχοντα δικαστηρίων· οὐ μὴν
 ἀλλὰ πολλὰς ἐλπίδας ἔχω καὶ παρ' ὑμῶν τεύξεσθαι τῶν
 δικαίων καὶ μέχρι γε τοῦ τὰ δίκαια εἰπεῖν καὶ αὐτὸς ἀρ-
 κούτως ἐρεῖν, ἂν μὴ τι συμβῆ τοιοῦτον ὃ νῦν ὑπ' ἐμοῦ
 τυγχάνει προσδοκώμενον. δέομαι οὖν ὑμῶν, ὡς ἄνδρες, μετ' 197
 15 εὐνοίας τέ μου ἀκούσαι, καὶ ἠδικῆσθαι δοκῶ, βοηθῆσαί
 μοι τὰ δίκαια.

β'. Πρῶτον μὲν οὖν, ὡς ἦν ² ἡ μήτηρ ἢ ³ μὴ Κίρωνος
 θυγάτηρ γνησία, ἐπιδείξω τοῦτο ὑμῖν, τὰ μὲν πάλαι γε-
 γενημένα λόγων ἀκοῆ καὶ μαρτύρων, τὰ δ' ὥστε καὶ μνη-
 μονεύεσθαι, τοῖς εἰδόσι χρώμενος μάρτυσιν, ἔτι δὲ τεκμη-
 ρίοις ἀ κρείττω τῶν μαρτυριῶν ἐστίν· ⁴ ἐπειδὴν δὲ ταῦτα
 φανερὰ καταστήσω, τόθ' ὡς καὶ κληρονομεῖν μᾶλλον ἡμῖν
 20 ἢ τοῦτον προσήκει τῶν Κίρωνος χρημάτων. ὅθεν οὖν ἤρξαντο
 περὶ αὐτῶν, ἐντεῦθεν ὑμᾶς καὶ γὰρ πειράσομαι διδάσκειν.

γ'. Ὁ γὰρ πάππος ὁ ἐμὸς, ὡς ἄνδρες, Κίρων ἔγημε τὴν
 ἐμὴν τήτην οὐσαν ἀνεψιᾶν, ἐξ ἀδελφῆς τῆς αὐτοῦ μητρὸς
 αὐτὴν γεγενημένην. ἐκείνη μὲν οὖν συνοικήσασα οὐ πολὺν 198
 χρόνον, τεκοῦσα αὐτῷ τὴν ἐμὴν μητέρα, μετὰ ἐνιαυτοῦς
 τριάκοντα τὸν βίον ἐτελεύτησεν· ὃ δὲ πάππος μιᾶς ⁵ μόνης

1 ἀγῶνας

2 ἢ om.

3 ἐμὴ

4 ἐπεὶ δ' ἂν

5 μόνης om.

bilominas tamen adverbia inde producta
 probae notae et crebri usus sunt. Ad
 καταφρονέστερον subauditur, aut ἡμᾶν, aut
 ὑμᾶν, aut τῆς πόλεως, aut τοῦ δικαίου, aut
 τῶν νόμων, aut tale quid. REISK.

Ὁ μὲν ἀλλὰ πολλὰς κ. τ. λ.] Cf. De-
 mosth. c. Aphob. A. §. α'.

Ὁ] Proprie si vultisset dicere, de-
 buisset οὖν usurpare. Sed paulo sunt in
 his indiligentiores. Praemissis ταῦτος,
 τηλικούτος, et similibus non ubique loco-
 rum severe respondentia, ut οἶος, ἕσος —
 subijciunt, sed articulum solummodo post-
 positivum. IDEM.

Παλαιά] Π. πάλαι. H. STEPHAN.

Μαρτύρων] Μαρτύρων ἀκοῆ est, cum pro-
 vocas ad auctoritatem eorum, qui cum se
 negent interfuisse rebus iis, de quibus
 agitur, tum tamen affirmant ea se accepisse
 ex aliis fide dignis testibus, qui se vidisse
 et probe tenere acta confirmarint. Sed

praestat ad μαρτύρων addi πίστει. REISK.

Τὰ δὲ ὥστε] Id est, τὰ δὲ τοιαῦτα, ὥσ-
 τε —. IDEM.

Ἡμῖν ἢ τοῦτον] Aut ἡμῖν ἢ τοῦτον, aut
 ἡμᾶς ἢ τοῦτον. quo enim ista subita incon-
 stantia et velut desultoria levitas? ἡμῖν
 redit ad actorem causae. τοῦτον ad ejus
 adversarium, hereditatis Cironeae compe-
 titorem. IDEM.

Περὶ αὐτῶν] His de rebus, de quibus
 controversia nunc agitur. IDEM.

Τριάκοντα] Bene si habet, quod nego,
 accipi sic debet, ut haec femina dicatur
 anno aetatis trigesimo exacto vita de-
 cessisse. Verum hanc sententiam Graeci
 istoc modo non solent exprimere, sed sio
 ferine, τριακοντοῦτες, aut ἔτη τριάκοντα γε-
 γονῦσα, vel similitur. Suspicio itaque in
 numeros errore b. l. irrepsisse, et pro
 τριάκοντα leg. esse τρεῖς. μετ' ἐνιαυτοῦς
 τρεῖς, scil. τῆς συνοικήσεως. Negabis nu-
 x

οὔσης αὐτῷ θυγατρὸς λαμβάνει πάλιν τὴν Διοκλέους ἀδελ-
 φήν, ἐξ ἧς αὐτῷ γιγνέσθην υἱεῖς δύο. καὶ ἐκείνην τε ἔτρεφε 25
 199) παρὰ τῇ γυναικί, καὶ μετὰ τῶν ἐξ ἐκείνης παίδων ἐκείνων
 τε ἐτι ζώντων, ἐπεὶ συνοικεῖν εἶχεν ἡλικίαν, ἐκδίδωσιν αὐτὴν
 Ναυσιμένει Χολαργεῖ σὺν ἱματίοις καὶ χρυσίοις πέντε καὶ
 εἴκοσι μνᾶς ἐπίδους. καὶ κεῖνος μὲν τρισὶν ἢ τέτταρσιν ἔτεσι
 μετὰ ταῦτα κάμνων ἀποθνήσκει, πρὶν αὐτῷ γενέσθαι
 παῖδας ἐκ τῆς ἡμετέρας μητρός· ὁ δὲ πάππος, κομισά-
 μενος αὐτὴν, καὶ τὴν προῖκα οὐκ ἀπολαβὼν ὅσην ἔδωκε διὰ 30
 τὴν Ναυσιμένους ἀπορίαν τῶν πραγμάτων, πάλιν ἐκδίδωσι
 τῷ ἐμῷ πατρὶ, καὶ χιλίας δραχμὰς προῖκ' ἐπιδίδωσι.

δ'. Ταυτὶ δὴ πάντα πρὸς τὰς αἰτίας, ἃς νῦν οὔτοι λέ-
 200) γουσι, πῶς ἂν τις δείξειε ¹ γεγενημένα φανερώς, ἐγὼ ζητῶν

¹ γεγενημένας

meros esse temerandos, sed potius particu-
 lam insipientem ὃ detrahendam illi di-
 citioni ὃ πολλὴν χεῖρον. Verum id esto.
 Sumamus hoc tantisper. Ergo prior Ci-
 ronius uxor triginta per annos penes eum
 fuit. Sed perhibetur ex eo non nisi semel
 peperisse, eoque partu edito diem supremum
 esse factam, relicta filiola parvula. Ecce
 autem probabile videbitur, quæ mulier
 per triginta annos sterilis viro cohabitav-
 isset, eam tanto tempore post gravidam
 esse factam. Sed aies, tametsi non ad-
 modum probabile id sit, naturæ rerum
 tamen non omnino repugnare. Largior.
 Verum Cironi vivis excedenti nepotes
 fuisse dicuntur jam adulti, ex eadem illa
 filia procreati. unde admodum grandævum
 eum et centenario propinquum de-
 cessisse constaret. quod tametsi negatum
 per naturam rerum non est, haud constat
 tamen ita fuisse. Tenebo itaque pro τερά-
 κητα h. l. τερεῖς leg. esse, et priorem Ci-
 ronius conjugem penes eum non fuisse nisi
 triennium, intra quod unam modo puellam
 ei peperit. IDEM.

Λοχαργεῖ] Lege cum Meursio Χολαργεῖ.
 PALMER.

Σὺν ἱματίοις] Significat, si vestis spon-
 sialis mundique aurei valor una cum parata
 pecunia numeraretur, quam pater filiæ
 nubenti addidisset, ista duo capita, vestem
 puta atque pecuniam, viginti quinque
 minas confecisse, illasque sponso pro dote
 fuisse imputatas. Minuta summa, unde
 colligatur, aut patrem in re angusta dome-
 stica fuisse, aut in potestate uxoris, quæ
 ut trux quedam noverca, privignam tan-
 tum non pro spuria, certe pro aliena, ha-

beret, atque pæne nudam et patrimonii
 prorsus exsortem domo festinaret extru-
 dere. REISK.

Πρὸς τὰς αἰτίας] Subaudi τείνει, aut λέγω
 βουλιόμενος ἀπαντᾶν. IDEM.

Πῶς — ἐξεῖρον] Locus iterum hiulcus,
 quem hodie cum negatum sit ita interrogare,
 ut vera oratoris et primigenia manus re-
 stitutor, id quod nemo præter codices
 saniores fecerit, licet tamen ingenio ea
 comminisci, quæ ab auctoris sententia
 non multum discedant. Quod facere co-
 nabimur. Et occurrunt emendandi com-
 plures viæ, quarum unam hanc, cum pla-
 nissimam, demonstrare juvat. reliquis præ-
 teritis: καίτοι πῶς ἂν τις μᾶλλον αὐτὰς ψευ-
 δεῖς δείξειε πάσας καὶ μηδέποτε γεγενημένας,
 ἢ ἃς ἐγὼ νῦν ἐπιδείξω φανερώς, ὡς ἐγὼ ζητῶν
 ἐξεῖρον. atqui quomodo quis magis doceat
 illas criminationes omnes falsas et commen-
 titias esse, et nunquam veaps factas, quam
 si sic doceat, ut ego nunc liquide et pers-
 picue docebo, me quaerendo invenisse eas
 falsas et ementitas esse. Succurrit hæc
 exaranti alia ratio, nescio an illa certior
 et expeditior etiam, quam illa superior,
 hæc nempe. Finge locum sic conceptum:
 ταυτὶ δὴ πάντα πρὸς τὰς αἰτίας, ἃς νῦν οὔτοι
 λέγουσι, βουλιόμενος ἀπαντᾶν, πῶς ἂν τις δεί-
 ξειε γεγενημένα φανερώς; Hic desinit inter-
 rogatio. quomodo quis occurrere volens ac-
 cusationibus et commentis, quæ hi (adver-
 sarii mei) nunc jactant, doceat hæc quæ ex-
 posui omnia perspicue vereque facta esse?
 Respondet ὡς ἐγὼ ζητῶν ἐξεῖρον. docebit
 nempe ille sic, vel hunc sequens viam, qua
 ego verum quaerens invenii. Et hanc rati-
 onem in Latinis meis expressi. IDEM.

ἐξεῦρον. ἀνάγκη τὴν ἐμὴν μητέρα, εἴτε θυγάτηρ ἦν Κίρωνος
 35 εἴτε μὴ, καὶ εἰ παρ' ἐνείνῳ διητάτο ἢ οὐ, καὶ γάμους εἰ
 διττοὺς ὑπὲρ ταύτης εἰστίασεν ἢ μὴ, καὶ προῖκα ἦντινα
 ἑκάτερος ἐπ' αὐτῇ τῶν γημάντων ἔλαβε, πάντα ταῦτα
 εἰδέναι τοὺς οἰκέτας καὶ τὰς θεραπαίνας ἄς ἐκεῖνος ἐκέκτητο.
 βουλόμενος οὖν πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι μάρτυσιν ἔλεγχον ἐκ
 βασιάνων ποιήσασθαι περὶ αὐτῶν, ἵνα μᾶλλον αὐτοῖς πι-
 στεύητε μὴ μέλλουσι δώσειν ἑλεγχον ἀλλ' ἤδη δεδωκόσι
 περὶ ὧν μαρτυροῦσι, τούτους ἡξίουσι ἐκδοῦναι τὰς θερα-
 40 παίνας καὶ τοὺς οἰκέτας περὶ τε τούτων καὶ περὶ τῶν ἄλλων
 ἀπάντων ὅσα τυγχάνουσι συνειδότες. οὗτος δ' ὁ νῦν ὑμᾶς
 ἀξιώσων τοῖς αὐτοῦ μάρτυσι πιστεύειν ἔφυγε τὴν βάσα-
 νον. καίτοι εἰ φανήσεται ταῦτα ποιῆσαι μὴ θελήσας, τί
 ὑπολείπεται τοῖς ἐκεῖνου μάρτυσιν ἢ δοκεῖν νυνὶ τὰ ψευδῆ
 μαρτυρεῖν, τούτου τηλικούτου ἔλεγχον πεφευγότες; ἐγὼ
 μὲν οἶμαι οὐδέν. ἀλλὰ μὴν ὡς ἀληθῆ λέγω, λάβε μοι πρῶ-
 70. 1 τον ταύτην τὴν μαρτυρίαν, καὶ ἀνάγνωθι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

ὑμεῖς μὲν τοίνυν καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ βάσανον ἀκριβέ-
 στατον ἔλεγχον νομίζετε· καὶ ὁπόταν δούλοι καὶ ἐλεύθεροι
 παραγένωνται καὶ δέῃ εὐρεθῆναι τι τῶν ζητουμένων, οὐ
 χρῆσθε ταῖς τῶν ἐλευθέρων μαρτυρίαις, ἀλλὰ τοὺς δούλους
 5 βασανίζοντες οὕτω ζητεῖτε εὐρεῖν τὴν ἀλήθειαν τῶν γεγενη-

¹ ἔλεγχους

Ἀνάγκη] Abruptus in rei propositae demonstrationem ingressus ferri potest. me quidem nil offendit. mollius tamen utique manet oratio, si ad ἀνάγκη addatur γάρ. Cohæret hoc ἀνάγκη cum εἰδέναι verso 5. IDEM.

Ταύτης] Malim αὐτῆς. IDEM.

Ἐκάτερος] Subaudi τῶν γαμούντων αὐτῶν. IDEM.

Περὶ αὐτῶν] His de rebus, quas modo de matris meæ elocationibus in matrimonium enavigavi. IDEM.

Αὐτός] Non potest hoc eodem referri, quo αὐτῶν potest, de quo modo admonitum est. Docent id insequentia, περὶ ἃν μαρτυροῦσι. quanquam enim res ipsæ quoque dici possunt ἔλεγχον δίδναι, cum ad examen revocata, verum ex se prodant. μαρτυρεῖν tamen potius hominibus convenit. Quare αὐτοῖς designare arbitrator testes partis adversæ. IDEM.

Τούτους] Dioclem ejusque sororem, alioque eorum necessarios et advocatos. IDEM.

Ἀπάντων] Subaudi ἐξεροῦντας, vel ἐξαγορεύοντας, vel tale quid. confessione sua proditores. IDEM.

Οὗτος] Diocles puta. IDEM.

Ταῦτα ποιῆσαι] Sc. ἂ ἐγὼ ἡξίωσα. que ego postulari ut faceret, h. e. ut mancipia adquisitionem per tormenta traderet. IDEM.

Τί] Subaudi ἄλλο, ecquid aliud. IDEM.
 Μαρτυρίαν] Confirmantem scil., Dioclem servos Cironis tradere noluisse actori poscenti. IDEM.

Βάσανον] Malim cum articulo τῆν β. nam ut τὴν τῶν δούλων βάσανον explicatius legatur, opus nil esse arbitrator, cum voc. ἡ βάσανος per se, simpliciter, servorum acquisitionem significet. IDEM. Cf. Demosth. c. Oretor. A. §. 13. med.

Ἐλευθέρων] Π. ἐλευθέρων. H. STEPHAN.

μένων. εικότως, ὡς ἄνδρες. σύνιστε γὰρ ὅτι τῶν¹ μὲν μαρτυρησάντων ἤδη τινὲς ἔδοξαν οὐ τἀληθῆ μαρτυρῆσαι, τῶν δὲ βασανισθέντων οὐδένας πώποτε ἐξηλέγχθησαν ὡς οὐκ ἀληθῆ ἐκ τῶν βασάνων εἰπόντες. οὗτος δ' ὁ πάντων ἀναισχυντότατος ἀνθρώπων λόγους πεπρασμένοις καὶ μάρτυσιν οὐ τἀληθῆ μαρτυροῦσιν ἀξιώσει πιστεῦειν ὑμᾶς, φεύγων οὕτως ἀκριβεῖς ἐλέγχους; ἀλλ' οὐχ ἡμεῖς, ἀλλὰ πρότερον¹⁰ ὑπὲρ τῶν μαρτυρηθήσεσθαι μελλόντων ἀξιώσαντες εἰς βασάνους ἐλθεῖν, τούτους δὲ φεύγοντας, οὕτως οἰησόμεθα δεῖν ὑμᾶς τοῖς ἡμετέροις μάρτυσι πιστεῦειν. λάβε οὖν αὐτοῖς ταυτασὶ τὰς μαρτυρίας,² καὶ ἀνάγνωθι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

204 τίνας εἰκὸς εἰδέναι τὰ παλαιά; δῆλον ὅτι τοὺς χρωμένους τῷ πάππῳ. μεμαρτυρήκασι τοίνυν ἀκοὴν οὗτοι. τίνας εἰδέναι τὰ περὶ τὴν ἐκδοσιν τῆς μητρὸς ἀνάγκη; τοὺς ἐγγυη- 15

¹ μὲν om.² καὶ ἀνάγνωθι om.

Ἄλλ' οὐχ ἡμεῖς] Scil. τοῦτο ποιήσομεν, vel οὕτως ἀξιόσομεν. IDEM.

Ἀξιώσαντες] Malim leg. ἀξιώσαντας ἡμᾶς. ejus conjecturae rationem proxima deinceps annotatio nostra declarabit. IDEM.

Τούτους δὲ φεύγοντας] Sentiens vitium hujus loci Stephanus, indicavit, neque tamen sanxit, h. e. consecutus id non est, quo contendebat. Cujus haec sunt in margine verba: Γ. ἔλθειν τούτους δὲ τοὺς φεύγοντας. Deesse h. l. aliquid paret, scil. ἐπιδείξαντες. cetera salva sunt. posteaquam planum fecerimus, nos quidem postulasse, ut ad quaesitionem per tormenta veniretur, hos autem hanc postulatiōnem defugisse, tum demum existimabimus vos decere, ut nostris potius, quam illorum testibus fidem adhibeatis. IDEM.

Ταυτασὶ τὰς μαρτυρίας] Haec testimonia eo allegari constat, quo significant aliud quid, ab eo diversum, ejus confirmandi gratia proximum superius testimonium productum fuit. Quod si ergo illius argumentum vere et recte indicavimus, haud liquet, quidnam testes hic producti confirmatum ferunt, qui producti videntur, quo confirmant idem, quod paulo ante producti confirmarant, scil. actori mancipia Cironis ad quaesitionem deposcenti Dioeclem tradere noluissent. Si quid in re obscura cerno, suspicor nunc productos testes eos esse, quos versu ult. designat τούς τὰ περὶ τὴν τῆς μητρὸς ἐκδοσιν εἰδόντας,

qui ejus sponsalibus interfuissent, tam illos, qui affuissent cum ea Nausimene desponderetur, quam hos, qui affuissent, cum patri actoris desponderetur. Quae si veritati convenit suspicio, agitur in hoc posteriori testimonio hoc, ut per hos utriusque generis testes constet, et planum iudicibus testatumque fiat, matrem actoris vere filiam Cironis, ab eoque bis legitime desponsam fuisse. IDEM.

Δῆλον τοὺς χρ.] Π. δῆλον ὅτι τοὺς χρ. H. STEPHAN.

Ἀκοὴν οὗτοι] Se scil. a senioribus, patribus, matribus, necessariis suis, audivisse, matrem actoris genuinam Cironis filiam esse, et a patre bis rite elocatum, eique tantam et tantam dotem additam fuisse. REISK.

Τίνας] Tacite e praemissis repeti possit εἰκὸς ἐστίν. atque necesse prorsus est id fieri, si vetusta h. l. interpungendi ratio servatur, quae haec est: τίνας — μητρὸς; ἀνάγκη τούς — Accessi tamen Stephano sic interpungi volenti — μητρὸς ἀνάγκη; ut interrogatio desinat, et responsio incipiat a verbis τοὺς ἐγγυησάμενους. Praeterea leviculum hoc ego quoque admonendum duco, mihi videri, oratorem non sic abrupte dedisse τίνας εἰδέναι, sed cum particula δὲ orationem velut articulante, et transitum a priorē membro ad hoc complanante. τίνας δ' εἰδέναι, ut paulo post τίνες δὲ οἱ τρεφομένῃ — IDEM.

σαμένους καὶ τοὺς ἐκείνοις παρόντας ὅτε ¹ ἐνεγυῶντο. μεμαρ-
 τυρήκασι τοίνυν οἱ ² τε Ναυσιμένους προσήκοντες καὶ οἱ τοῦ 205
 ἐμοῦ πατρός. τίνες δὲ οἱ τρεφομένην ἔνδον καὶ θυγατέρα οὖ-
 σαν εἰδότες γνησίαν Κίρωνος; οἱ νῦν ἀμφισβητοῦντες ἔργω
 φανερώως μαρτυροῦσιν ὅτι ταῦτ' ἐστὶν ἀληθῆ, φεύγοντες τὴν
 βάσανον. ὥστε οὐ δήπου τοῖς ἡμετέροις ἀν' ἀπιστήσητε εἰ-
 20 κότως, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τοῖς τούτων μάρτυσιν.

ἐ. Ἡμεῖς τοίνυν καὶ ἄλλα τεκμήρια πρὸς τούτοις ἔχο-
 μεν εἰπεῖν, ἵνα ³ γνῶσεσθε ὅτι ἐκ θυγατρός ἡμεῖς Κίρωνος
 ἐσμέν. οἷα γὰρ εἰκὸς πάππον υἱέων ἐξ ἑαυτοῦ θυγατρός,
 οὐδεπώποτε θυσίαν ἀνευ ἡμῶν οὐδεμίαν ἐποίησεν, ἀλλ' εἴτε 206
 μικρὰ εἴτε μεγάλα θύοι, πανταχοῦ παρῆμεν ἡμεῖς καὶ
 συνεθύομεν. καὶ οὐ μόνον εἰς τὰ τοιαῦτα παρεκαλούμεθα,
 ἀλλὰ καὶ εἰς Διουσία εἰς ἀγρὸν ἤγεν ἀεὶ ἡμᾶς, καὶ μετ'
 25 ἐκείνου τε ἐθεωροῦμεν καθήμενοι παρ' αὐτὸν, καὶ τὰς ἐορτὰς
 ἤγομεν παρ' ⁴ ἐκεῖνον πᾶσας· τῷ Διί τε θύων τῷ κτησίῳ,
 περὶ ἣν μάλιστα ἐκεῖνος θυσίαν ἐσπούδαζε καὶ οὔτε δούλους
 προσῆγεν οὔτ' ἐλευθέρους ὀθνεῖους, ἀλλ' αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ
 πᾶντ' ἐποίει, ταύτης ἡμεῖς ⁵ ἐκοινωνοῦμεν καὶ τὰ ἱερὰ συνε-
 χειροουγοῦμεν καὶ συνετίθεμεν καὶ τᾶλλα συνεποιοῦμεν,
 καὶ ἤρχετο ἡμῖν υἱειάν διδόναι καὶ κτήσιν ἀγαθὴν. ὥσπερ
 30 εἰκὸς ὄντα πάππον. καίτοι εἰ μὴ θυγατριδοῦς ἡμᾶς ἐνόμιζεν 207
 εἶναι καὶ μόνους ἐκγόνους ἐώρα λοιπὸν καταλελειμμένους
 αὐτῷ, οὐκ ἂν ποτε ἐποίει τούτων οὐδὲν, ἀλλὰ τόνδ' ἀν' αὐτῷ
 παρίστατο, ὃς ἀδελφιδεῦς αὐτοῦ νῦν εἶναι φησί. καὶ ταῦθ'

¹ ἐνεγυῶντο

² τε om.

³ γνῶσεσθε

⁴ ἐκεῖνον

⁵ συνεκοινωνοῦμεν

Οἱ τρεφομένην ἔνδον] Scil. παρ' ἑαυτοῖς, ἐν
 τῇ τοῦ πατρὸς οἰκίᾳ. Sic dedi de meo.

IDEM.

[Ἐργῳ] Malim οἱ ἔργῳ, aut ἔργῳ γὰρ —
 IDEM.

[Πάππον] Dedi de meo, pro vulgari
 πάππον. verum ne sic quidem persanatus
 locus, sed sic leg. videtur esse: οἷα γὰρ
 εἰκὸς πάππον ὄντα ποιεῖν υἱέων. vel sic: οἷα
 γὰρ εἰκὸς πάππον υἱέων ἐξ αὐτοῦ θυγατρός
 ὄντα ποιεῖν. IDEM.

[Θυγατρός, οὐδεπώποτε] Scaliger inter-
 poni volebat ὄνταν. a quo dissentio. IDEM.

[Τὰ τοιαῦτα] Vulgares illas atque tralati-
 titias epulas, quas sepe numero fami-
 liares inter se in urbe celebrant, aliis
 atque aliis occasionibus invitati. IDEM.

[Διουσία] Τὰ ἐν ἀγροῖς puta. opponit enim

haec rusticana oblectamenta illis modo
 dictis urbanis. IDEM.

[παρ' ἐκεῖνον] domi ejus. sic dedi de meo,
 pro vulgari παρ' ἐκεῖνον. IDEM.

[Τε] Melius convenire videtur δέ. IDEM.

[Ἐσπούδαζε, καὶ οὔτε] Non valde offēn-
 dor hac dictione, potest enim aut post
 καὶ tacita mente addi, quod deest, ἦ, cui,
 aut post προσῆγεν subaudi αὐτῇ. Suspi-
 catus tamen aliquando sum leg. esse: καὶ
 γὰρ οὔτε —. IDEM.

[Ταύτας] Π. ταύτης. H. STEPHAN.

[Συκοινωνοῦμεν] Subaudi αὐτῷ. REISK.

[Συνετίθεμεν] Videtur hic aut τὴν πυρᾶν
 aut τὰς σχίζας deesse, rogum, vel schidiā,
 tigna in ara. aut, si mavis, τὰ κρέα, frusta
 carniū truncatarum. IDEM.

[εἰκὸς] Subaudi αὐτὸν ποιεῖν. IDEM.

ὅτι ἀληθῆ πάντ' ἐστίν, ἀκριβέστατα μὲν οἱ τοῦ πάππου
 θεράποντες ἴσασιν, οὓς αὐτὸς παραδοῦναι εἰς βάσανον οὐκ
 ἠθέλησεν ἴσασι δὲ περιφανέστατα καὶ τῶν ἐκείνω χρωμέ-
 μένων τινές, οὓς παρέξομαι μάρτυρας. καὶ μοι λάβε τὰς
 μαρτυρίας, καὶ ἀνάγνωθι.

MARTYRIAΙ.

ς'. Οὐ τοίνυν ἐκ τούτων δῆλόν ἐστι ¹ μόνων ὅτι ἦν ἡμῶν
 ἡ μήτηρ θυγάτηρ γυναικῆς Κίρωνος, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν ὁ πα-
 τὴρ ἡμῶν ἔπραξε καὶ ἐξ ὧν ² αἱ γυναῖκες αἱ τῶν δημοτῶν
 περὶ αὐτῆς ἐγίνωσκον. ὅτε γὰρ ὁ πατὴρ αὐτὴν ἐλάμβανε,
 γάμους εἰστίασε καὶ ἐκάλεσε τρεῖς αὐτοῦ φίλους μετὰ
 208 τῶν αὐτοῦ προσηκόντων, ³ τοῖς τε φράτορσι γαμηλίαν εἰσή-
 νεγκε κατὰ τοὺς ἐκείνων νόμους. αἱ τε γυναῖκες ⁴ αἱ τῶν
 δημοτῶν μετὰ ταῦτα προῦκριναν αὐτὴν μετὰ τῆς Διοκλέους
 γυναικὸς τοῦ Πιτθέως ἄρχειν εἰς τὰ Θεσμοφόρια καὶ ποιεῖν
 τὰ νομιζόμενα μετ' ἐκείνης. ὁ τε πατὴρ ἡμῶν, ἐπειδὴ
 ἐγενόμεθα, εἰς τοὺς φράτορας ἡμᾶς εἰσήγαγεν, ὁμῶς
 κατὰ τοὺς νόμους τοὺς κειμένους ἢ μὴν ἐξ ἀστῆς καὶ ἐγ-
 γυητῆς γυναικὸς εἰσάγειν· τῶν δὲ φρατόρων οὐδεὶς ἀντεῖπεν
 οὐδ' ἠμφισβήτησε μὴ οὐκ ἀληθῆ ταῦτ' εἶναι, πολλῶν ὄντων
 καὶ ἀκριβῶς ⁵ τὰ τοιαῦτα σκοπούμενων. καίτοι μὴ οἴεσθ'
 ἂν, εἰ τοιαύτη τις ἦν ἡ μήτηρ ἡμῶν οἴαν οὔτοι φασί, μήτ'
 ἂν τὸν πατέρα ἡμῶν γάμους ἐστίαν καὶ γαμηλίαν εἰσενεγ-
 κεῖν, ἀλλὰ ἀποκρούσασθαι ταῦτα πάντα, μήτε τὰς τῶν
 209 ἄλλων δημοτῶν γυναῖκας αἰρεῖσθαι ἂν αὐτὴν συνιεροποιεῖν ⁵

¹ μόνων² καὶ αἱ³ καὶ τοῖς φράτ.⁴ ἐκ⁵ ταῦτα σκοπ.

ἀπὸ τῆς] Hic adversarius meus, quem
 modo dicebam Cironis hereditatem hoc
 titulo petere, quod se nepotem ejus ex
 sorore ferret. Denegationem mancipiorum
 orator modo Diocli, tutori hujus competi-
 toris, tribuit, modo huic ipsi competitori;
 quod ad summam rei perinde est. Dio-
 cles enim hujus nomine locoque hac in
 causa agebat, quaecumque ageret. IDEM.

Ἰσασι δὲ] Subaudi ταῦτα, ἀ τῶν ἐξηκκ.
 haec a me modo enarrata documenta cacit-
 tatis, qua Ciron nos, utpote nepotes suos,
 amplexus est. IDEM.

Κατὰ τοὺς ἐκείνων νόμους] Unde colligitur
 non omnibus pluribus eosdem ritus fuisse
 nuptiarum celebrandarum, sed cuique
 suos proprios. IDEM.

Ἐκ τῶν δημοτῶν] Videtur, aut αἱ τῶν
 δημοτῶν leg. esse. aut ἐκ τῶν δημοσίων.
 IDEM.

Πιτθέως] A demo Πίθος, vel Πιτθῆος.
 sic dedi de meo, pro vulgari Πίτεως. Ad-
 dit orator hanc notam, qua discernatur
 a Diocle, Oreste vulgo cognominato, tu-
 tore competitoris, qui Diocles erat Phly-
 ensis. IDEM.

Μετ' ἐκείνης] Una cum Dioclis modo
 dicti uxore. Sic dedi de meo, pro vulgari
 μετ' ἐκείνου. Scaliger malebat μετ' ἐκεί-
 νων. IDEM.

Πάντα ταῦτα] Scil. τὰ περὶ τὴν ἀληθῆ
 γένεσιν τῆς αὐτοῦ γυναικὸς, δηλονότι, γεγο-
 νέναι αὐτὴν ἐξ ἐταίρας, ἢ ξένης, καὶ οὕτως
 εἶναι νόθεν, ἀλλ' οὐ γνησίαν. IDEM.

τῇ Διοκλέους γυναικὶ καὶ κυρίαν ποιεῖν ἱερῶν, ἀλλ' ἑτέρα
 ἂν τινι περὶ τούτων ἐπιτρέπειν, μήτε τοὺς φράτορας εἰσδέ-
 χεσθαι ἡμᾶς, ἀλλὰ κατηγορεῖν καὶ ἐξελέγχειν, εἰ μὴ
 πάντοθεν ἢ ὁμολογούμενον τὴν μητέρα ἡμῶν εἶναι θυγα-
 τέρα γνησίαν Κίρωνος. νῦν δὲ τῇ περιφανείᾳ τοῦ πράγμα-
 τος καὶ τῷ συνειδέναι ταῦτα πολλοὺς οὐδαμόθεν ἠμφισβη-
 0 τήθη τοιοῦτον οὐδέν. καὶ ταῦθ' ὡς ἀληθῆ λέγω, κάλει
 μοι τούτων τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ζ'. Ἐτι τοίνυν, ὧ ἄνδρες, καὶ ἐξ ὧν ὁ Διοκλῆς ἔπρα-
 ξεν ὅτε ἡμῶν ὁ πάππος ἐτελεύτησε, γινῶναι ἔσθ' ὅτι
 ὁμολογούμεθα εἶναι θυγατριδοῖ Κίρωνος. ἦκου γὰρ ἐγὼ
 κομισούμενος αὐτὸν, ὡς θάψων ἐκ τῆς οἰκίας τῆς ἐμαυτοῦ,
 1 τῶν ἐμαυτοῦ οἰκειῶν τινὰ ἔχων, ἀνεψιὸν τοῦ πατρός· καὶ
 Διοκλέα μὲν οὐ κατέλαβον ἔνδον, εἰσελθὼν δὲ εἶσω κομί-
 5 ζειν αἶος ἦν, ἔχων τοὺς οἴσαντας. δεομένης δὲ τῆς τοῦ πάπ-
 που γυναικὸς ἐκ τῆς οἰκίας αὐτὸν ἐκείνης θάπτειν, καὶ
 λεγούσης ὅτι βούλοιτ' ἂν αὐτὴ τὸ σῶμα ² τὸ ἐκείνου συμ-
 μεταχειρίζεσθαι μεθ' ἡμῶν καὶ κοσμηῆσαι, καὶ ταῦτα
 ἰκετευούσης καὶ κλαιούσης, ἐπέισθην, ὧ ἄνδρες, καὶ τούτῳ
 προσελθὼν μαρτύρων ἐναντίον εἶπον ὅτι ἐντεῦθεν ποιήσομαι
 τὴν ταφὴν· δεδεημένη γὰρ ³ εἶη ταῦτα ποιεῖν ἢ τούτου ἀδελ- 210
 0 φῆ. καὶ ταῦτα Διοκλῆς ἀκούσας οὐδὲν ἀντεῖπεν, ἀλλὰ
 4 καὶ ἐωνῆσθαι τι τῶν εἰς τὴν ταφὴν, ⁵ τῶν δὲ ἀρραβῶνα
 δεδωκέναι οὗτος φάσκων ταῦτα ἠξίου παρ' ἐμοῦ λαβεῖν,
 καὶ διαμολογήσατο τῶν μὲν ἠγορασμένων τιμὴν ἀπολα-
 βεῖν, ⁶ ὧν δὲ ἀρραβῶνα ἔφασκε δεδωκέναι, συστῆσαι τοὺς

¹ τῶν ἐμαυτοῦ omi. ² τὸ om. ³ εἶ ⁴ καὶ om. ⁵ τὸν ⁶ οἶς

Οἰκειῶν] Malim aut οικεῖον, si articulus
 omitti debeat, aut cum eo, τῶν οικεῖων.
 atque hoc equidem praetulerim. IDEM.
 Τούτῳ] ut hunc. Dioclem puta, Ore-
 stem cognominatum. IDEM.
 Ἐντεῦθεν] Ex illa ipsa domo, quam
 incoluisset ipse Ciron adhuc superstes,
 di- inque supremum obisset. IDEM.
 Ἐν] Malim εἶν. IDEM.
 Ἐωνῆσθαι] Sic correxi vulgarum vi-
 tium ἐωνεῖσθαι. aiebat se nonnulla emis-
 IDEM.

Οὗτος] Malim αὐτός. ipse de suo erogasse.
 IDEM.
 Ταῦτα] Scil. τὰ δεδομένα, vel δεδαπανη-
 μένα, vel κεράτια. Si nempe bene habet
 h. l. vulgata. Suspicor tamen τὰ ἐργόζιον
 potius leg. esse. IDEM.
 Λαβεῖν] Scil. τοὺς χρεῖστας, creditores,
 aut potius ἐαυτὸν. postulabat ut ego cre-
 ditoribus, aut sibi, redderem. IDEM.
 Συστῆσαι] Infinitivum aoristi primi
 (nam optativus locus hic nullus est) pro
 infinitivo futuri primi, orator more vul-

λαβόντας. εὐθὺς οὖν τοῦτο παρεφθέγγετο, ὡς οὐδ' ὀτιοῦν
 εἴη Κίρων καταλελοιπῶς, οὐδένα λόγον ἐμοῦ πω ποιουμένου
 211 περὶ τῶν ἐκείνου χρημάτων. καίτοι εἰ μὴ ἦν θυγατριδοῦς:
 Κίρωνος, οὐκ ἂν ταῦτα διωμολογεῖτο, ἀλλ' ἐκείνους ἂν τοὺς
 λόγους ἔλεγε· σὺ δὲ τίς εἶ; σοὶ δὲ τί προσήκει
 θάπτειν; οὐ γινώσκω σε· οὐ μὴ εἰσίης τὴν
 οἰκίαν. ταῦτ' εἰπεῖν προσῆκεν, ἄπερ νῦν ἑτέρους πέπεικε
 λέγειν. νῦν δὲ τοιοῦτον μὲν οὐδὲν εἶπεν, εἰς ἔω δὲ τὰργύριον
 ἐκέλευεν εἰσενεγκεῖν. καὶ ταῦτα ὡς ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι
 τούτων τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ἦ. Οὐ τοίνυν ἐκεῖνος μόνος, ἀλλ' οὐδὲ ὁ νῦν ἀμφισβητῶν
 τοῦ κλήρου, τοιοῦτον εἶπεν οὐδὲν, ἀλλ' ὑπὸ τούτου παρα-
 σκευασθεῖς ἀμφισβητεῖ. καὶ κείνου τὸ μὲν παρ' ἐμοῦ κοιμι-
 σθὲν ἀργύριον οὐκ ἐδελήσαντος ἀπολαβεῖν, παρὰ ¹ τούτου
 δ' ἀπειληθέναι τῇ ὑστεραία φάσκοντος, οὐκ ἐκωλύομην συν-
 212 λίσκοντος οὐδὲ Διακλέους, ἀλλ' ἐξ ὧν ἐκεῖνος κατέλιπε
 γινομένων τῶν εἰς αὐτὸν ἀναλωμάτων. καίτοι καὶ ² τούτῳ
 προσῆκεν, εἰ μὴ πάππος ἦν μοι Κίρων, ὠφεῖν, ἐκβάλλειν,
 καὶ κωλύειν συνθάπτειν. οὐδὲν γὰρ ὅμοιον ἦν μοι πρὸς τοῦ-
 τον· ἐγὼ μὲν γὰρ εἶωμ αὐτὸν ἀδελφιδοῦν ὄντα τοῦ πάππου
 ταῦτα πάντα συμποιεῖν, τούτῳ δ' ἐμ' οὐ προσῆκεν ἔαν,

¹ δὲ τοῦδ'² τούτου

gari usurpavit: Aiebat Diocles, et reci-
 piebat, se ad me adducturum et coram
 praestitutum esse eos, quibus arrham
 rerum emptarum funeris ergo dedisset.
 IDEM.

Σὺ δὲ τί περ.] Π. σοὶ δὲ τί περ. H. STE-
 PHAN. Verumtamen superest adhuc, ut
 lacunula expleatur, quod sic quodammodo
 fiat: σοὶ δὲ τί προσήκει τὸν ἡμέτερον θά-
 πτειν. vel hoc modo: σοὶ δὲ τί προσήκει
 εἶτος, ὃν ἡμεῖς μόνον ἐσμὲν δίκαιοι θάπτειν.
 IDEM.

Εἰς ἔω.] Huc spectabat Harpocration in
 εἰς ἔω, ἀντὶ τοῦ ἀρχομένου ἡμέραν non alium
 Isai locum, quo referens ista H. Vales.
 illic sinceram εἶσω sollicitabat. Ad He-
 rodot. l. viii. c. 83. VALCKENAER.

Κακείνου.] Designat Dioclem. REISK.

Τούτῳ.] Pupillo suo, adversario et com-

petitore meo. IDEM.

Οὐδὲ Διακλέους.] Scaliger hic adscripsit
 οὐδὲν, quod quanquam necessarium non
 est, certa tamen sub conditione ego equi-
 dem hand contemnam, si scilicet ἀναλίσκοντος
 οὐδὲν, οὐδὲ Διακλέους [scilicet ἀναλίσκοντος],
 legatur. Sin autem in locum οὐδὲ sulle-
 ctum ivit οὐδὲν, et illos duos, quorum alter
 vocabulo τοῦδε designatur, atque Dioclem,
 pro uno habuit eundemque homine, erravit
 ulique Scaliger. IDEM.

Ἐκεῖνος.] Ciron puta, meus avus. IDEM.

Τούτου.] Adversarium et competitorem
 suum, cuius nomen ignoratur, designat.
 IDEM.

Ταῦτα πάντα.] Scilicet ἃ ἐγὼ ἐποίουν περὶ
 τὴν τοῦ πάππου ταφήν. IDEM.

Ἐάν.] scilicet συμποιεῖν ἑαυτῶ. IDEM.

εἴπερ ἀληθῆ ταῦτα ἦν ἄπερ νῦν λέγειν τολμῶσιν. ἀλλ' οὕτω τῆ τοῦ πράγματος ἀληθεία κατεπέπληκτο, ὥστ' οὐδ' ἐπὶ τοῦ βήματος ἐμοῦ ποιουμένου λόγους, καὶ κατηγοροῦντος Διοκλέους ὅτι τὰ χρήματα ἀποστερῶν τοῦτόν μοι πέπεικεν ἀμφισβητεῖν, οὐκ ἐτόλμησε γρύξαι τὸ παράπαν οὐδὲν οὐδ' εἰπεῖν ἂν νῦν τολμᾷ λέγειν. καὶ ταῦθ' ὅτι ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας.

MARTYRES.

Ζ'. Πόθεν χρῆ πιστεῦσθαι τὰ εἰρημένα ¹[πρὸς Θεῶν]; οὐκ ἐκ τῶν μαρτυριῶν; οἶμαί γε. πόθεν δὲ τοὺς μάρτυρας; οὐκ ἐκ τῶν βασάνων; εἰκός γε. πόθεν δ' ἀπιστεῖν τοῖς τούτων λόγοις; οὐκ ἐκ τοῦ φεύγειν τοὺς ἐλέγχους; ἀνάγκη μεγάλη. πῶς οὖν ἂν τις σαφέστερον ἐπιδείξειε γνησίαν οὔσαν θυγατέρα Κίρωνος τὴν μητέρα τὴν ἐμὴν ἢ τοῦτον τὸν τρόπον ἐπιδεικνύς; τῶν μὲν παλαιῶν ἀκοὴν μαρτυρούντων παρεχόμενος, τῶν δ' ἔτι ζώντων τοὺς εἰδόμενος ἐκαστα τούτων, οἱ συνήδεσαν παρ' ἐκείνῳ τρέφομένην θυγατέρα νομιζομένην, δις ἐκδοθεῖσαν, δις ἐγγυηθεῖσαν, ἔτι δὲ περὶ πάντων τούτους βάσανον ἐξ οἰκετῶν πεφευγότας, οἱ ταῦτα πάντα ἤδεσαν. ἐγὼ δὲ μὰ τοὺς Θεοὺς τοὺς Ὀλυμπίους οὐκ ἂν ἔχοιμι πίστεις μείζους τούτων εἰπεῖν, ἀλλ' ἱκανὰς εἶναι νομίζω τὰς εἰρημένας.

¹ uncos om.

Γρύξαι] Sic emendarunt Stephanus in margine (nam in texto vitiosum Aldinae ἐρύξαι reliquit) item Scaliger. Probo factum, sed addo minutam hoc et leviculum, aut ἐτόλμησε γρύξαι leg. esse, omisso v ephelkystico, aut ἐτόλμησεν οὐδὲ γρύξαι, ne hiscere quidem. IDEM.

Πρὸς Θεῶν] Hæc duo vocabula, quæ vulgatis Isæi libris desunt, e Dionysii Halicarnassensis exemplo addidi, locum hunc recitantis in ea, quam ipsi debemus, Isæi cum Lysia comparatione, §. 1β', p. 107. 45. edit. Sylburgianæ. v. quæ ad illum Dionysii locum annotavi, ubi varietatem lectionis Dionysiacæ a lectione vulgari persecutus sum; hic insuper habeo, brevitate studio, et vitandi tædii gratia, quod eorundem iteratio non potest non creare. IDEM.

Τῶν μὲν παλαιῶν ἀκοὴν μαρτυρούντων] Voc. παλαιῶν, de quo dubitari possit utrum

masculini, an neutrius generis sit, h. l. pro neutro accipio, tametsi insequens τῶν ἔτι ζώντων magis videatur ad alteram partem adducere. τὰ παλαιὰ sunt ætate et memoria nostra antiquiora. μαρτυρεῖν ἀκοὴν τῶν παλαιῶν est testari te audivisse tuis e majoribus rem quandam evenisse tua memoria vetustiorum. Sed in μαρτυρούντων vitium est. Leg. videtur: τῶν μὲν παλαιῶν τοὺς ἀκοὴν μαρτυροῦντας παρεχόμενος. sistens eos, qui eo genere testimoniorum, quod ἀκοὴν τῶν παλαιῶν μαρτυρεῖν usurpatur in foro, utentes confirmarent, a majoribus se accepisse, rem hanc controversam ita gestam esse, ut ego narravi. IDEM.

Τρέφομένην] Scil. τὴν ἐμὴν μητέρα. IDEM.

Ἐτι δὲ] Scil. παρεχόμενος, vel, si mavis, ἐπιδεικνύς, e præmissis. IDEM.

Οἶ] Scil. οἰκέται. IDEM.

ἰ. Φέρε δὴ, καὶ ὡς προσήκει μοι μᾶλλον ἢ τούτῳ τῶν
 Κίρωνος χρημάτων, νῦν ἤδη τοῦτο ἐπιδείξω. καὶ νομίζω μὲν
 ἀπλῶς καὶ ὑμῖν ἤδη εἶναι φανερὸν ὅτι οὐκ ἐγγυτέρω τῆς 10
 ἀγχιστείας εἰσὶν οἱ μετ' ἐκείνου φύντες ἢ οἱ ἐξ ἐκείνου γε-
 γουότες — πῶς γὰρ; οἱ μὲν γὰρ ὀνομάζονται συγγενεῖς,
 οἱ δ' ἐκγονοὶ τοῦ τελευτήσαντος — οὐ μὴν ἀλλ' ἐπειδὴ
 215 καὶ οὕτως ἐχόντων τολμῶσιν ἀμφισβητεῖν, καὶ ἐξ αὐτῶν
 τῶν νόμων ἀκριβέστερον διδάσκωμεν. εἰ γὰρ ἔζη μὲν ἡ ἐμὴ
 μήτηρ, θυγάτηρ δὲ Κίρωνος, μηδὲν δὲ ἐκεῖνος διαθόμενος
 ἐτελεύτησεν, ἦν δὲ ἀδελφὸς οὗτος αὐτῷ, μὴ ἀδελφιδούς, 15
 συνοικῆσαι μὲν ἂν τῇ γυναικὶ κύριος ἦν, τῶν δὲ χρημάτων
 οὐκ ἂν, ¹ ἀλλ' οἱ γενόμενοι παῖδες ἐκ τούτου καὶ ἐξ ἐκείνης,
 ὁπότε ἐπὶ δίετες ἠβήσειαν· οὕτω γὰρ οἱ νόμοι κελεύουσιν.
 εἰ τοίνυν καὶ ζώσης κύριος αὐτὸς μὴ ἐγένετο τῶν τῆς γυναι-
 κὸς, ἀλλ' οἱ παῖδες, δῆλον ὅτι καὶ τετελευτηκυίας, ἐπεὶ
 παιδάς ἡμᾶς καταλέλοιπεν, οὐ τούτοις ἀλλ' ἡμῖν προσήκει
 216 κληρονομεῖν τῶν χρημάτων.

ἰα'. Οὐ τοίνυν ἐκ τούτου μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ περὶ 20
 τῆς κακώσεως νόμου, δῆλόν ἐστιν. εἰ γὰρ ἔζη μὲν ὁ πάππος,
 ἐνδεὴς δὲ ἦν τῶν ἐπιτηδείων, οὐκ ἂν οὗτος ὑπόδικος ἦν τῆς

¹ ἄλλοι ἢ οἱ

Φέρε δὴ] *Hic ingreditur secundam actionis partem. v. p. 153. 11. Absoluta prima parte, qua demonstraverat, matrem suam Cironis, non spuriam, sed genuinam et legitime natam esse filiam, procedit ad docendum, hereditatis a Cirone relictae jus ad eundem alii nulli certius et liquidius atque potius esse, quam matri suae, sibi que, qui matrem representet. IDEM.*

Καὶ ὑμῖν] *Præmissum ἀπλῶς facit, ut nullus dubitem leg. esse: καὶ πᾶσιν ὑμῖν. Nam alias, omisso πᾶσιν, illud ἀπλῶς vi careret, planeque supervacaneum esset. vobis omnibus, nemine excepto. καὶ ante πᾶς redundare solere, res dudum nota est. IDEM.*

Μετ' ἐκείνου] *cum eo, Cirone puta, nati, ut sōnt fratres, et sorores, et ex iis prognati. IDEM.*

Ἐχόντων] *Scil. τῶν πραγμάτων. IDEM.*

Καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν νόμων] *Opponit hic leges ritui. seu confirmat prius argumentum, velut infirmus, de more loquendi doctum, et ab observantia vulgo sic usurpata, posteriore argumento, adhuc stringentiore, deserto scilicet et planis verbis*

expresso scito in codice legum, seu indubia et perspicua, et in confesso posita juris Attici constitutione. Etiam si prius illud non foret, ait, etiam si vestram testari consciantiam non possem, tamen ex ipsis solis verbis legis planum hoc facere possem. IDEM.

¹ ἄν ἄλλοι] *L. ἂν, ἀλλ' οἱ. H. STEPHAN. SCALIG. PALMER. et in Observv. l. i. c. 2. WESSELING.*

² ἔβησαν] *L. ἠβήσειαν. SCALIG. περιδιετέες ἦβησαν. In Legg. Att. l. vi. tit. ii. §. 4. PETIT. Palmerius malle se ἐπὶ διετέες ἠβᾶσιν adscripserat. Salmasius praefert ἠβήσειαν. Meursius περιδιετέες ἦβησαν Lect. Att. l. iii. c. 24. Ego si in partes sit eundem, Palmerio accessero ob Harpocratiōnem, qui ita in Ἐπιδιετέες. Ἐπὶ δίετες ἠβήσαι illi dicuntur Atticis scriptoribus, quibus, posteaquam ex ephebis erant egressi, biennium processerat. In horum potestate lex jubebat esse pecuniam. Cf. p. 80. ult. ed. Stepf. Ad loc. Petit. et Observv. l. i. c. 2. WESSELING.*

Τούτοις] *Dioclis pupillo, ipsi Diocli, et ejus sorori, quae vidua Cironis erat. REISK.*

³ ἡμῖν] *Mihi, fratrique meo. IDEM.*

κακώσεως ἀλλ' ἡμεῖς. κελεύει γὰρ τρέφειν τοὺς γονέας, γονεῖς δ' εἰςί μήτηρ καὶ πατήρ καὶ πάππος καὶ τήτη καὶ τούτων μήτηρ καὶ πατήρ, ἐὰν ἔτι ζῶσιν· ἐκεῖνοι γὰρ ἀρχὴ τοῦ γένους εἰσί, καὶ τὰ ἐκείνων παραδίδοται τοῖς ἐγγόνοις, 25 δίοπερ ἀνάγκη τρέφειν αὐτούς ἐστι, καὶ μὴδὲν καταλίπωσι. πῶς οὖν δίκαιόν ἐστιν, ἐὰν μὲν μὴδὲν καταλίπωσιν, ἡμᾶς ὑποδίκους εἶναι τῆς κακώσεως, ἢν μὴ τρέφωμεν, εἰ δέ τι καταλελοίπασι, τόνδ' εἶναι κληρονόμον ἀλλὰ μὴ ἡμᾶς; οὐδαμῶς δήπουθεν.

Ἔ. Πρὸς ἓνα δὲ τὸν πρῶτον τῶν συγγενῶν προσάξω, καὶ τοῦ γένους καθ' ἕκαστον ὑμᾶς ἐρωτήσω· ῥᾶστα γὰρ οὕτω 217 μάθοιτ' ἄν. Κίρωνος ¹ πότερον θυγάτηρ ἢ ἀδελφὸς ἐγγυτέρω 30 τοῦ γένους ἐστί; δῆλον γὰρ ὅτι θυγάτηρ· ἢ μὲν γὰρ ἐξ ἐκείνου γέγονεν, ὁ δὲ μετ' ἐκείνου. θυγατρὸς δὲ παῖδες ἢ ἀδελφός; παῖδες δήπουθεν· γένος γὰρ ἀλλ' οὐχὶ συγγένεια τοῦτ' ἐστίν. εἰ δὲ προέχομεν ἀδελφοῦ τοσοῦτον, ἤπου τοῦδε γ' ὄντος ἀδελφίδου πάμπλου πρότεροι ἐσμέν. δέδοικα δὲ μὴ 218 λίαν ὁμολογούμενα λέγων, ἐνοχλεῖν ὑμῖν δοξῶ. πάντες γὰρ ὑμεῖς τῶν πατρῶων, τῶν παπῶων, τῶν ἔτι περαιτέρω 35 κληρονομεῖτε, ἐκ γένους παρειληφότες τὴν ἀγχιστεῖαν ἀνεπίδικον· καὶ οὐκ οἶδ' εἰ τι πρὸ τοῦ πρώτου τοιοῦτος ἀγών

¹ πότερον οἰν.

Τόνδε] *Illum ignoti nominis, adversarium actoris, a Diocle subornatum. IDEM.*

Πρὸς ἓνα δὲ τὸν πρῶτον τῶν συγγενῶν προσάξω] *Hand dissimulabo, me vereri ne locum hunc non satis percipiam; cujus hæc est, si verum cerno, sententia: προσάξω ὑμᾶς, ὃ δίκασται, πρὸς — vel potius προσάξω hic significatu gaudet intransitivo, valetque tantundem atque προσελεύσομαι, προσβαδιοῦμαι, προσχωρήσω, adibo, accedam. τὸν πρῶτον τῶν συγγενῶν appellat defuncti, cujus hereditas petitur, fratrem, is enim in classe eorum, qui nomine τῶν συγγενῶν veniant, primus, primarius, caput et princeps est. tum defuncti soror. tum fratris liberi (e fratre nepotes), tum horum rursus liberi. hac deinde serio peragrata, masculina nempe, redit hereditas ad lineam fæmininam, seu posteris sororum. Hi sunt οἱ συγγενεῖς dicti. Cum horum capite, seu defuncti fratre, comparat unumquemque articulum ex eorum classe, qui nomine τοῦ γένους veniant. Hi sunt, filii, filiae, amborum liberi, et nepotes, vel quam longissime distantes. IDEM.*

Τοῦ γένους καθ' ἕκαστον ὑμᾶς ἐρωτήσω] *Insistens paululum in unoquoque τῶν ἐκγόνων, vel ἐγγόνων (nam hi sunt iidem, atque in jure Attico sic dicti οἱ ἐν τῷ γένει, vel οἱ ἐκ τοῦ γένους), interrogabo vos (ipseque protinus responsum loco vestri subijciam), num ille filius defuncti, illa filia, ille nepos, illa neptis, et sic porro, propius in sanguine contingat defunctum, eoque in jure capessendæ hereditatis sit potior, an frater defuncti. IDEM.*

Ἔνος γὰρ, ἀλλ' οὐχὶ συγγένεια] *Quicumque ab aliquo in recta linea descendente provenerunt, hi sunt ejus γένος, proles, prosapia. frater ejus autem fratrisque hujus proles, non est γένος defuncti, sed solummodo συγγένεια, censetur nomine consanguinitatis. IDEM.*

Τοῦδε γ' ὄντος ἀδελφίδου] *Id est, τοῦδε, ὅστις γ' οὐκ ἐστὶν ἀδελφός Κίρωνος, ἀλλὰ μόνον ἀδελφίδους, sic dedi de meo, pro vulgari τοῦ λέγοντος ἀδελφίδου. IDEM.*

Πρὸ τοῦ] *ante hæc temporis, olim aliquando memoria seu nostra seu majorum, IDEM.*

συμβέβηκεν. ἀναγνοὺς οὖν τὸν τῆς κακώσεως νόμον, ὧν ἕνεκα τᾶλλα γίνεταί, καὶ ταῦτ' ἤδη πειράσομαι διδάσκειν.

ΝΟΜΟΣ.

19 Φλυῆσι καὶ ταλάντου ῥαδίως ἄξιον, οἰκίας δ' ἐν ἄστει δύο, τὴν μὲν μίαν μισθοφοροῦσαν, πᾶρά τὸ ἐν λίμναις Διονύσιον, δισχιλίας εὐρίσκουσας, τὴν δ' ἑτέραν, ἐν ἣ αὐτὸς ὤκει, τριῶν 40 καὶ δέκα μνῶν· ἔτι δ' ἀνδράποδα μισθοφοροῦντα καὶ δύο 220 θεραπαίνας καὶ παιδίσκην, καὶ ἔπιπλα δι' ὧν ὤκει τὴν οἰκίαν, σχεδὸν σὺν τοῖς ἀνδραπόδοις ἄξια τρισκαίδεκα μνῶν· σύμπαντα δὲ ὅσα φανερά ἦν, πλεόν ἢ ἐνενήκοντα μνῶν· χωρὶς δὲ τούτων δανείσματα οὐκ ὀλίγα, ἀφ' ὧν ἐκεῖνος τόκους ἐλάμβανε. τούτοις Διοκλῆς μετὰ τῆς ἀδελφῆς πάλαι ἐπεβούλευεν, ὅτι ἐπειδὴ τάχιστα οἱ παῖδες οἱ Κίρωνος 73. 1

¹ οἰσίαν ἐκέκτητο

² ἔπει δὲ

Τᾶλλα] Id est, τὰ σύμπαντα. tota hæc controversia mihi concita et commota fuit. Aperit nunc causas hujus litis. denudat ulcus, adversariorum puta cupiditatem pudendam. IDEM.

Ταῦτ' ἤδη] Sic de meo correxi vulgatum lectionem ταύτη δὲ. idem est ac si dixisset: καὶ τοῦτο νῦν ἤδη π. δ. etiam hoc nunc tandem aliquando docere conabor, emensus illam molem rerum, quæ mihi declarandæ erant, priusquam huc pervenire possem. IDEM.

Καὶ ταλάντου] ad talenti adeo valorem. respondet καὶ Latino vel, aut adeo. Colligitur hinc prædii fuisse ingens pretium, si talenti vauiret. IDEM.

Εὐρίσκουσας] valentem, merentem. quæ si vaneat, inveniat emptorem, qui lubenter pro ea viginti minas offerat. εὐρίσκειν usurpari solet de valore rei, quo venditur. εὐρίσκει: τοσούτον, tanti vanit, tantum pro ea redimenda datur. Id quod admonendum duxi ideo, quod interdum de hac cjs vibi significatione dubitatum esse vidi. IDEM.

Δύο θεραπαίνας, καὶ παιδίσκην] Ex eo, quod unam solummodo παιδίσκην, duas autem θεραπαίνας habuerit in familia Ciro, facile suspiceris, τὴν παιδίσκην honestioris et liberalioris conditionis famulam fuisse, quæ comeret beram ornaretque, perpetua comes et amica ejus lateri adhaeresceret, prodeuntemque eam domo prosequeretur. θεραπαίνας autem fuisse ancillas vulgares,

quarum provincia esset, coquere, pinsere, texere, domom verrere, molesta quæque et sordida opera peragere. Possit tamen item fieri, ut contra sit, ut nempe αἱ θεραπαίνας mundioris et honestioris generis, παιδίσκη vero sequioris et sordidioris fuerint. Nam si bene memini, παιδίσκη apud Lysiam pro puella usurpatur, iuserviente ad opsonandum et missitandum. Quidquid hujus rei est, in medio relinquant hanc quæstionem iis disceptandam, qui molesta delectantur opera, locos auctorum, in quibus eadem vocabula, sæpe quoque ipsa adeo in vulgum notissima, occurrunt, herculea industria in unum acervum comportandi, et inter se momenta eorum librandi. quanquam eorum plerique hanc criticam diligentiam defugiunt, in qua judicii acumen cernitur, nati homines ad quasillos stercorarios deferendum. IDEM.

Πλεόν ἢ ἐνενήκοντα μνῶν] Constatne ratio? Eamus ad calculos. Rus facile valens talentum, seu 60 minas. domus major 20 minarum, altera minor tredecim, mancipia cum suppellectile tantidem. Confiunt 106 minæ. Quid tum? erravitne in numeris? Neutiquam. Indicat enim solummodo τὴν φανεράν οἰσίαν, h. e. bona immobilia, prædium et duas domos, exclusis τοῖς ἔνδοις seu bonis mobilibus, quæ sunt suppellex domestica cum mancipiis. Atque illorum immobilium valor ad 93 minas excurrebat. IDEM.

ἔτελεύτησαν· ἐκείνην μὲν ¹ γὰρ οὐκ ἔξεδίδου δυναμένην ἔτι 221
 τεκεῖν παῖδας ἔξ ἑτέρου ἀνδρός, ἵνα μὴ χωρισθείσης περὶ
 τῶν αὐτοῦ βουλευσάιτο καθάπερ προσῆκεν, ἔπειθε δὲ μένειν
 φάσκουσαν ἔξ αὐτοῦ κύειν οἶσθαι, προσωπιουμένην δὲ δια-
 5 φθείρειν ἄκουσαν, ἵν' ἐλπίζων αἰεὶ γενήσεται παῖδας αὐτῷ
 μηδέτερον ἡμῶν εἰσποιήσαιο υἱόν· καὶ τὸν πατέρα διέβαλ-
 λεν αἰεὶ, φάσκων αὐτὸν ἐπιβουλεύειν τοῖς ἐκείνου. τὰ τε οὖν
 χρέα πάντα ² ὅσα ³ ἠφείλετο αὐτῷ καὶ τόκους ἔπειθε τὰ
 γε φανερά δι' αὐτοῦ ⁴ ποιεῖσθαι, παράγων ἄνδρα πρεσβύ-
 τερον θραπέειαις καὶ ⁵ κολακείαις, ἕως ἅπαντα τὰ ἐκείνου
 περιέλαβεν. εἰδὼς δὲ ὅτι πάντων ἐγὼ τούτων κατὰ τὸ προσ- 222
 ῆκον εἶναι κύριος ζητήσω, ὅποτε ὁ πάππος ἔτελεύτησεν,
 10 εἰσιέναι μὲν με καὶ θραπεύειν ἐκείνον καὶ συνδιατρίβειν
⁶ οὐκ ἐκάλυε, δεδιὼς μὴ τραχυνοθεῖς εἰς ὄργην κατασταίην 223

¹ γὰρ om.

² ὅσα om.

³ ἀφείλετο

⁴ ποιεῖσθαι om.

⁵ μαλακίαις

⁶ οὐκ om.

[Ἐξεδίδου] Non Ciro, sed Diocles, cuius in potestate soror statim fuisset futura, si Cironis e domo exisset. Diocles sororem a Cirone non abducebat, neque alii viro in matrimonium collocabat, tametsi illa id ageret ætatis, ut adhuc liberis parere potuisset, nondum efflata, sed corpore vegeto, et annis florentibus; sed sinebat eam penes effactum Cironem manere, ne Ciro, ubi uxor a se digressa in manum alius convenisset, me filium adoptaret, eoque hereditatem sibi, Diocli, eriperet. IDEM.

[Μηδέτερον ἡμῶν] Neque me neque fratrem meum. IDEM.

[Τὸν πατέρα] Scil. τὸν ἡμέτερον. meum fratrisque. IDEM.

[Τοῖς ἐκείνου] Scil. κτήμασιν. illius bonis insidiari, Cironis puta. IDEM.

[ἠφείλετο αὐτῷ] Græcum hoc esse nego. Aut ἀφείλετο αὐτὸν usurpant, aut ὑφείλετο αὐτῷ. quanquam de hoc ipso quoque dubito, num satis honi sit commatis. eripiebat ipsi bona omnia clandestinis furtis, suffurabatur ipsi, Cironi puta. IDEM.

[ἔπειθε] Scaliger subjectum ibat ἔπειτα, quo ulcus monstratur, non sanatur. desunt sine dubio pauca quædam. Sententia quidem loci hæc ferme subjicit: καὶ τόκους ἔπειθε πράττεσθαι, καὶ διοικεῖν πάντα, τὰ γε φανερά — Diocles Cironi blanditiis persuadebat, eumque permovebat, ut sibi negotium permitteret, usuras exigendi, et omnia ejus negotia gerendi, saltim ea, quæ pertinerent ad substantiam Cironis immobilem. IDEM.

[Περιέλαβεν] comprehendisset, amplexus esset, tanquam rete pisces, aut polypi cirris, aut belluæ brachiis prædam amplectuntur et firmiter tenent. Possit quoque παραλαμβάνειν hic locum habere videri. verumtamen περὶ in hæc structura convenientius et nervosius habeo. παραλαμβάνει qui rem traditam a volente et conscio suscipit. περιλαμβάνει qui ignaro aut invito eripit. IDEM.

[ἔτελεύτησεν] Scaliger malebat τελευτήσεεν. postulat id quidem sententia. verumtamen vulgata idem dicit, frustra que a Græcis illam inter modos, optativum atque indicativum, distinguendi diligentiam requisieris. IDEM.

[Ἐκάλυε] Imo vero οὐκ ἐκάλυε. si scilicet in proximis insequentibus κατασταίην servamus: Non intercedebat Diocles, quominus ego Cirone, avo, uterer familiariter, ne ego exacerbatus cornua ipsi objicerem. Sin autem οὐκ omittatur, necesse erit, ut pro κατασταίην legatur κατασταίη: Ne per suggestiones meas Ciro adversus se, Dioclem, irritaretur ad iram et odium sui. verum huic rationi, quamvis speciosa, obstat insequens δὲ, in istis παρεσκευάζε δὲ — non impedivit quidem meos cum Cirone congressus — verumtamen subornavit et instruxit clanculum adversarium mihi — tenebo igitur hoc, οὐκ addendum esse, quicquid cæteroquin de illo, sive κατασταίην, sive κατασταίη est. Nam etiamsi οὐκ admittas, tamen κατασταίη potest locum habere, hanc ad sententiam: Non obstabat familiaribus meis cum Cirone con-

πρὸς αὐτόν· παρεσκευάζε δέ μοι τὸν ἀμφισβητήσοντα τῆς οὐσίας, μέρος πολλοστὸν τούτῳ μεταδιδούς εἰ κατορθώσῃεν, αὐτῷ δὲ ταῦτα πάντα περιποιῶν, καὶ οὐδὲ πρὸς τοῦτον ὁμολογῶν τὸν πάππον χρήματα καταλιπεῖν, ἀλλ' εἶναι φάσκων ¹ οὐδέν. καὶ ἔπειδὴ τάχιστα ἐτελεύτησεν, ἐντάφια προπαρασκευασάμενος τὸ μὲν ἀργύριον ἐμὲ ἐκέλευεν ἐνεγκεῖν, ὡς τῶν μαρτύρων ἠκούσατε μαρτυρησάντων, ἀπειληφέναι δὲ παρὰ τοῦδε προσεποιεῖτο, παρ' ἐμοῦ δὲ οὐκέτι ἠθέληεν ἀπολαβεῖν, ὑποπαρωθῶν, ὅπως ἐκεῖνος δοκοῖη θάπτειν ἀλλὰ μὴ ἐγὼ τὸν πάππον. ἀμφισβητοῦντος δὲ τούτου καὶ τῆς οἰκίας ταύτης καὶ τῶν ἄλλων ὧν ἐκεῖνος κατέλιπε, καὶ οὐδὲν φάσκοντος καταλελοιπέναι, βιάσασθαι μὲν ²⁰ καὶ τὸν πάππον μεταφέρειν ἐν ταῖς τοιαύταις ἀκαιρίαις οὐκ ὤμην δεῖν, τῶν φίλων μοι ταῦτα συγγινωσκόντων, συνεποίουν δὲ καὶ συνέθιπτον, ἐξ ὧν ὁ πάππος κατέλιπε ²²⁴ τῶν ἀναλωμάτων γινομένων. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἀναγκασθεῖς ἔπραξα τοῦτον τὸν τρόπον· ὅπως δὲ μηδὲν μου ταύτη πλεονεκτοῖεν, παρ' ὑμῖν φάσκοντες οὐδὲν με εἰς τὴν ταφὴν ἀνηλωκέναι, τὸν ἐξηγητὴν ἐρόμενος ἐκεῖνου κελεύσαντος ἀνηλωσα παρ' ἐμαυτοῦ καὶ τὰ ἔνατα ἐπήνεγκα, ὡς οἷόν τε κάλλιστα παρασκευάσας, ἵνα αὐτῶν ἐκκόψαιμι ταύτην τὴν ἱεροσυλίαν, καὶ ἵνα μὴ δοκοῖεν οὗτοι μὲν ἀνηλωκέναι πάντα, ἐγὼ δὲ οὐδέν, ἀλλ' ὁμοίως καὶ γώ.

ιδ'. Καὶ τὰ μὲν γεγενημένα, καὶ δι' ἃ τὰ πράγματα ταῦτ' ἔχομεν, σχεδὸν τῆ ταῦτ' ἐστίν, ὧ ἄνδρες· εἰ δὲ εἰδείητε τὴν Διοκλέους ἀναισχυντίαν, καὶ περὶ τὰ ἄλλα

¹ οὐδέν

gressibus, metu, ne Ciro, qui mea consuetudine delectaretur, sibi succenseret, si removere ab ipso, Cironē, studeret hominem ipsi gratum carumque. Verumtamen — IDEM.

Ταῦτα] τἄλλα. IDEM.

Τὸν πάππον] Cum vi et contentione affectus haec pronuntiat, indignans et mirabundus. Ne ego, qui nepos sum, avum effeream. quæ injuria! quæ volentia! qui jurium omnium humanorum atque divinorum contemptus! IDEM.

Συγγινωσκόντων] Rariusculo sensu verbum hoc h. l. usurpavit pro γινωσκόντων ταῦτ' ἐμοί. idem mecum censentibus. IDEM.

Τὰ ἔνατα] Vel ἔνατα. Sacra, quæ Dis Manibus fierent nono die a funere quoquo elato. IDEM.

Αὐτῶν] Sic, pro vulgari αὐτὸν, dedi ex mea et Scaligeri sententiā, qui etiam αὐτοῦ legi posse, autumabat. IDEM.

Ἱεροσυλίαν] Jura enim Manium et sepulcrorum sunt pars juris divini. Significat id genus injuriæ, sacra violentis, quo inferiæ Manibus inferuntur ab iis, qui jure carent inferendi, aut defunctis invisī, molesti, infesti fuissent, exclusis necessariis, qui propiores sanguine essent, usuque et caritate cum defunctis conjunctiores fuissent. IDEM.

οἷός ἐστιν, οὐκ ἂν ἀπιστήσαι τις τῶν εἰρημένων οὐδενί.
 οὗτος μὲν γὰρ εἶχε τὴν οὐσίαν, ἀφ' ἧς νῦν ἐστὶ λαμπρός,
 ἀλλοτρίαν, ἀδελφῶν τριῶν ὁμομητρίων ἐπικλήρων κατα-
 λειφθεισῶν αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτῶν εἰσποιήσας, οὐδεμίαν 225
 ἐκεῖνου περὶ τούτων ποιησαμένου διαθήκην. ταῖν δ' ἀδελ-
 φαῖν ταῖν θυοῖν ἐπειδὴ ¹ τὰ χρήματα εἰσεπράττετο ὑπὸ τῶν
 ἐκείναις συνοικούντων, τὸν μὲν τὴν πρεσβυτέραν ἔχοντα
 35 κατοικοδομήσας καὶ ἐπιβουλεύσας ἠτίμωσε, καὶ γραφὴν 226
 ὕβρεως γραφεῖς ² οὐδέπω τούτων δίκην ἔδωκε, τῆς δὲ μετ'
 ἐκείνην γενομένης τὸν ἄνδρα ἀποκτεῖναι κελεύσας οἰκέτην
 ἐκεῖνον μὲν ἐξέπεμψε, τὴν δ' αἰτίαν εἰς τὴν ἀδελφὴν ἔτρεψε,
 καταπλήξας δὲ ταῖς αὐτοῦ βδελυρίαις προσαφήρηται τὸν 227

¹ τὰ om.

² οὐδέποτε

οὐκ ἂν ἀπιστήσαι τις] Subaudi ὑμῶν.
 malle enim tamen οὐκ ἂν ἀπιστήσασθε τῶν —
 IDEM.

[Ὁμομητρίων] Significat, tametsi hæc tres
 sorores eadem secum matre fuissent usæ,
 hereditatem tamen, quæ ipsarum propria
 esset, et ejus petendæ jus Diocli prorsus
 nullum esset, quoniam patris illa fuisset,
 non matris, ad se pertraxisse per nefas.
 Erant enim illæ tres sorores ἐπικλήροι
 filiæ in domo patris sine fratre relictae, eo-
 que solæ heredes. Nam Diocles, tametsi
 filius esset illius fœminæ, e qua tres illas
 filias pater earum susceperat, non ideo
 tamen filius erat ejus viri, qui matris ma-
 ritus fuisset. IDEM.

τῷ πατρὶ αὐτῶν] patri earum, non item
 suo, sed solummodo vitrico. IDEM.

[διαθήκην] Quamquam nullum testamen-
 tum reliquerat harum puellarum pater,
 quo testamento cautum fuisset, ut nomi-
 natim Diocles hic ipsius filius adoptivus
 atque heres haberetur. Reliquerat autem
 ille nullum testamentum ideo, quod hunc
 heredem habere nolle, speransque, si tes-
 tamentum nullum relinqueret, futurum, ut
 nemo filiabus suis, ut ἐπικλήροις, dominis
 legitimis hereditatis suæ, illam heredita-
 tem eriperet. IDEM.

[Κατοικοδομήσας] Non ad literam, sed in
 sensu figurato, seu metaphorico, h. l. ac-
 cipiendum est. κατοικοδομεῖν proprie est
 locum structuris implere. deinde id quod
 ex eo consequitur, præstruendo ulterius
 luminibus officere; item, eum in edificio
 quodam ita concludere et obsepire ut exire
 nequeat. Unde notio metaphorico efflo-
 rescit, hæc nempe, laqueis captiosæ juris-
 prudentiæ et litium inexplicabilium ita ir-
 retire atque intricare ut exitum nullum in-

veniat. Respexit ad h. l. Harpocration,
 sed ille, mea quidem sententia, secius in-
 terpretatus. κατοικοδόμησεν, κατέκλεισεν εἰς
 οἰκοδόμημα καὶ οὕτως ἀπέκτεινεν. ἐν τῷ κατὰ
 Διοκλέους πολλάκις. quasi Diocles sororis
 suæ maritum eo genere supplicii, immani
 et belluino certe, enecisset, quo solebant,
 et nescio an adhuc quoque hodie passim
 locorum soleant, monachi, pœnam meriti
 esse visi, in angustam cellam abstrusi,
 fame enecari. lebendig vermauren. Sed
 falsam et alienam hanc esse interpreta-
 tionem Isæus ipse docet, afirrans, eum, de
 quo hic agitur, a Diocle ἠτιμῶσθαι. Ne-
 catus fame si fuit in cella subterranea,
 profecto non potuit infamia notari, h. e.
 jure privari in forum veniendi. In forum,
 ni fallor, nemo venit fame peremptus.
 Quorsom pertinere hoc de infamia, si
 homo vivus sepultus fuit. vivi solummodo
 ἀτιμῶνται. Interim subjicit hic locus
 Harpocrationis suspicionem geminam;
 scilicet aut ab Isæo, præter hanc orationem,
 adhuc aliam fuisse conscriptam adversus
 hunc ipsam Dioclem; aut, si minus id
 fuit, hanc ipsam orationem, in qua inter-
 pretanda cum maxime versamur, a vetu-
 stis etiam sub elogio τοῦ κατὰ Διοκλέους
 λόγου laudatam fuisse. Quod si est, fe-
 fellit Harpocrationem memoria. neque
 enim πολλάκις, quod ille ait, sed semel so-
 lummodo h. l. verbum κατοικοδομεῖν in hac
 oratione legitur. Sed vide, quæ ad p. 169.
 3. dicemus. IDEM.

Ἐκεῖνον] Servum puta, qui, jussu Dio-
 clis, herum occiderat. IDEM.

Ἐξέπεμψε] Athenis alio ablegavit. ne
 tormentis subjectus verum proderet, a
 Diocle puta se impulsus ad facius per-
 petrandum fuisse. IDEM.

υἱὸν αὐτοῦ τὴν οὐσίαν ἐπιτροπέυσας, καὶ κατέχει τὸν ἀγρὸν,¹ φελλέα δὲ [χωρία] ἅττα ἐκείνῳ δέδωκε. καὶ ταῦτα ὡς ὅτι ἀληθῆ λέγω, δεδίασι μὲν αὐτὸν, ἴσως δ' ἂν μοι καὶ 40 μαρτυρῆσαι ἐδελήσειαν· εἰ δὲ μὴ, τοὺς εἰδότες παρέξομαι μάρτυρας. καὶ μοι κάλει δεῦρο αὐτοὺς πρῶτον.

MARTYRE Σ.

ιέ. Οὕτω τοίνυν ἀσελγῆς ὢν καὶ βίαιος καὶ τὴν τῶν ἀδελφῶν οὐσίαν ἀπεστερηκῶς οὐκ ἀγαπᾷ τὰ ἐκείνων ἔχων, ἀλλ' ὅτι δίκην οὐδεμίαν² αὐτῶν δέδωκεν, ἦκει καὶ τὰ τοῦ 228 πάππου χρήματα ἡμᾶς ἀποστερήσων, καὶ τούτῳ δύο μνᾶς — ὡς ἀκούομεν — μόνας δεδωκῶς οὐ μόνον περὶ χρημάτων 74 ἡμᾶς ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς πατρίδος εἰς κινδύνους καθίστησιν. εἰάν γὰρ ἐξαπατηθῆτε ὑμεῖς πεισθέντες ὡς ἡ μήτηρ ἡμῶν οὐκ ἦν πολίτις, οὐδ' ἡμεῖς ἐσμέν· μετ' ³Εὐκλείδην γὰρ ἄρχοντα γεγόναμεν. ἄρα περὶ μικρῶν τινῶν ἡμῖν τὸν ἀγῶνα κατεσκεύακε; καὶ ζῶντος μὲν τοῦ πάππου καὶ τοῦ πατρὸς οὐδεμίαν αἰτίαν εἶχομεν, ἀλλ' ἀναμφισβήτητοι τὸν ἅπαντα 5 χρόνον διετελέσαμεν· ⁴ἔπειδὴ δ' ἐκεῖνοι τετελευτήκασι, καὶ νῦν νικήσωμεν, ὄνειδος ἔξομεν, διότι ἡμφισβητήθημεν, διὰ τὸν Ὀρέστην τοῦτον τὸν κακῶς ἀπολούμενον, ὃς, μοιχὸς ληφθεὶς καὶ παθὼν ὅτι προσήκει τοὺς τὰ τοιαῦτα ποιούντας, οὐδ' ὡς ἀπαλλάττεται τοῦ πρᾶγματος, ὡς οἱ συνει-

¹ φελεάδα [χωρία ἅττα]² αὐτοῖς³ Εὐκλείδην⁴ ἐπεὶ

αὐτοῦ] *illius, quem per servum occiderat. IDEM.*

Φελεάδα χωρία ἅττα ἐκείνῳ δέδωκε] *Viderint alii, num conferendo Harpocratio-nem, emendare h. l. valeant, cuius gram-matici hæc sunt verba: φελλέα, Ἴσαϊος ἐν τῷ περὶ Κίρωνος κλήρου. τὰ περὶ αὐτῶν αἰγίβοτα χωρία φελλέας ἐκάλου. Num ergo leg. φελλέας δὲ ἐκείνῳ δέδωκε. ut ista duo vocabula χωρία ἅττα e scholio irrepserint. Saxosos autem quosdam et steriles agros ei, sororis suæ filio, pupillo suo, dedit, vel ut in compensationem istorum agrorum pinguium et fertiliū, quos ei eiρuerat. IDEM. Atque ita usus est Alianus Epist. Rustic. 2. Ἡμέρων ὁ μαλακὸς φελλέα ἐπέκοψε τὸ σκέλος. mollis ille Hemeron in loco salebroso crus offendit. Scripserit ergo Isæus: φελλέα δὲ χωρία ἅττα ἐκείνῳ δέδωκε. prædia vero quedam salebrosa illi dedit. Observv. l. i. c. 2. WESSELING. φελλέας*

δὲ ἐκεῖν. Ionesins, qui verba χωρία ἅττα pro Scholio habet.

Δεδίασι] *Sed quinam? non nominantur, et valde vereor ne quid h. l. desit. videtur tamen e loci nexu colligi posse, cognatos Dioclis, aut pupilli, designari. REISK.*

Τοὺς εἰδότες] *Scil. ἐκτὸς τῶν προσηκόντων. IDEM.*

Αὐτοῖς] *Imo vero αὐταῖς. nam de sororibus agitur. nisi contendas, una cum sororibus earum liberos quoque atque maritos designari. In re dubia reliqui lectionem, ut inveni. IDEM.*

Τούτῳ] *Competitorem, et adversarium suum designat. IDEM.*

Ἐσμέν] *Πολίταις puta. IDEM.*

Παθὼν] *Scil. τὴν βαφανίδωσιν. IDEM.*

Τὸ πρᾶγματος] *Id est, τῆς μοιχίας. IDEM.*

δότες καταμαρτυροῦσι. τοῦτον μὲν ¹ οὖν οἷός ἐστι, καὶ νῦν
 10 ἀκούετε καὶ αὐτίς ἀκριβέστερον πειύσεσθε, ὅταν κατ' αὐ-
 τοῦ τὴν δίκην ἡμεῖς εἰσῴωμεν· ὑμῶν δ' ἐγὼ δέομαι καὶ ἰκε- 229
 τεύω, μή με περιίδητε περὶ τούτων ὑβρισθέντα τῶν χρη-
 μάτων ὧν ὁ πάππος κατέλιπε, μηδ' ἀποστερηθέντα, ἀλλὰ
 βοηθήσατε καθ' ὅσον ὑμῶν ἕκαστος τυγχάνει δυνάμενος.
 ἔχετε δὲ πίστεις ἱκανὰς ἐκ μαρτυριῶν, ἐκ βασιάνων, ἐξ
 αὐτῶν τῶν νόμων, ὅτι τ' ἐσμὲν θυγατρὸς γνησίας Κίρωνος,
 15 καὶ ὅτι προσήκει ἡμῖν μᾶλλον ἢ τούτοις κληρονομεῖν τῶν
 ἐκείνου χρημάτων, ἐγγόνοις οὔσι τοῦ πάππου. μνησθέντες
 οὖν καὶ τῶν ὀρκων οὓς ὀμόσαντες δικάζετε, καὶ τῶν λόγων
 οὓς εἰρήκαμεν, καὶ τῶν νόμων, ἧ δίκαιόν ἐστι, ² ταύτη τὴν
 ψῆφον τίθεσθε.

15'. Οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ πλείω λέγειν· οἶμαι γὰρ ὑμᾶς οὐδὲν
 ἀγνοεῖν τῶν εἰρημένων. λάβε δ' αὐτοῖς τὴν μαρτυρίαν τὴν
 λοιπὴν, ὡς ἐλήφθη μοιχὸς, καὶ ἀνάγνωθι.

¹ οὖν om.

² ταύτην

Τοῦτον μὲν] Addi velim οὖν. IDEM.

κληρονομεῖν. id quod in hanc de Cironis here-
 ditate orationem non convenit. IDEM.

Εἰσῴωμεν] Id quod factum esse, e loco
 Harpocrationis sub ν. κατοικοδομεῖν paulo
 ante ad p. 167. 8. allegato, colligitur, ubi
 orationem Isæi adversus Dioclem laudat,
 in eaque sæpius ait usurpari voc. κατοικ-

Ταύτη] Num ταύτην, ut redeat ad ἦ.
 IDEM.

Ἀνάγνωθι] Post ἀνάγνωθι adde titulum
 ΜΑΡΤΥΡΙΑ. IDEM.

Θ.

ΙΣΑΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΣΤΥΦΙΛΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Pag.
ed.
Reisk.

Pag.
ed.
H. Step

229 Ἀστυφίλος καὶ ὁ λέγων τὸν λόγον ἀδελφοὶ ὁμομήτριοι τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἀστυφίλου
230 διαθήκας προήνεγκε Κλέων τις, ἀνεψιὸς αὐτοῦ, φάσκων αὐτὰς γενέσθαι εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ.
ὁ δὲ ἀδελφὸς τοῦ Ἀστυφίλου κατηγορεῖ τῶν διαθηκῶν ὡς πλαστῶν. Ἡ στάσις στοχασμὸς.

74. 26

α'. ΑΔΕΛΦΟΣ μοι ἦν ὁμομήτριος, ὃ ἄνδρες, Ἀστυφίλος, οὗ ἔστιν ὁ κληρὸς ἀποδημήσας οὖν μετὰ τῶν εἰς Μιτυλήνην στρατιωτῶν ἐτελεύτησε. πειράσομαι δ' ὑμῖν ἐπιδείξαι ὅπερ ἀντῶμοσα, ὡς οὐτ' ἐποίησατο ἐκεῖνος υἱὸν ἑαυτοῦ, οὐτ' ἔδωκε τὰ ἑαυτοῦ, οὔτε διαθήκας κατέλιπεν, οὔτε προσήκει ἔχειν τὰ Ἀστυφίλου οὐδενὶ ἄλλῳ ἢ ἐμοί. ἔστι γὰρ ὁ Κλέων οὔτος ἰ ἀνεψιὸς Ἰ Ἀστυφίλῳ πρὸς πατρὸς, ὁ δὲ υἱὸς ὁ τούτου, 35
231 ὃν εἰσποιεῖ ἐκεῖνῳ, ἀνεψιαδοῦς. εἰσποίητος δ' ἦν ὁ πατήρ ὁ Κλέωνος εἰς ἄλλον οἶκον, καὶ οὗτοι ἔτι εἰσὶν ἐν ἐκεῖνῳ τῷ οἴκῳ, ὥστε γένει μὲν διὰ τὸν νόμον οὐδὲν προσήκουσιν Ἀστυφίλῳ. ἐπειδὴ δὲ κατὰ ταῦτα οὐκ ἦν ἀμφισβήτησις, διαθήκας, ὃ ἄνδρες, ψευδεῖς — ὡς ἐγὼ οἶμαι ἐπιδείξω — κατε-

1 Ἀστυφίλου

ΑΣΤΥΦΙΛΟΥ] Personæ, in hac causa versatæ, hæc sunt. Avia actoris, cujus maritus, sed tacito nomine p. 176. pen. commemoratur. Huic feminae fuerunt duo liberi: Hierocles filius, et filia, quæ e priore marito, Euthycrate, peperit Astyphilum, super cujus hereditate contenditur, et filiam, a vitrico, nescio cui in matrimonium elocatum. v. p. 179. antep. e posteriore marito autem, Theophrasto, euixa est actorem hujus causæ. Sed Euthycrati, priori marito, frater fuit Thudippus quidam, cujus filius fuit ille Cleon, qui pro filio suo, haud nominato, hereditatem Astyphili, adversus actorem petebat. REISK.

IDEM.
Εἰσποιεῖ] Cleon puta. IDEM.
Οὔτοι] Cleon, et ejus filius, cum actore competens hereditatem Astyphili, et si qui adhuc alii fratres ei fuerunt. IDEM.
Ἐν ἐκεῖνῳ τῷ οἴκῳ] In quam adoptati sunt, et undè in primigeniam suam domum pondum redierunt. IDEM.
Γένει] Non enim erant Astyphili ἔγγονοι, sed solummodo natura συγγενεῖς, et ne συγγενεῖς quidem adhuc erant amplius, quia relicta domo paterna in alienam transierant. IDEM.

Οὐ] Si satis calleo morem oratorum loquendi, illumque morem Isæus hic tenuit, conveniat melius, ni fallor, οὔτος.

Διὰ τὸν νόμον] Jubentem illam, ut filius ex aliqua domo elocatus, vel emancipatus, et in aliam adoptatus, ab illa sua primigenia domo alienus haberetur. IDEM.

σκεύασαν καὶ ζητοῦσιν ἀποστερησαί με τῶν ἑταίρων. καὶ οὕτω σφόδρα Κλέων οὐτοσί καὶ πρότερον καὶ νῦν οὐδένα
 40 ἄλλον τὸν κλῆρον ἡγεῖται ἕξειν ἢ αὐτὸν, ὥστ' ἐπειδὴ τά-
 χιστα ἡγγέλθη Ἀστυφίλος τετελευτηκώς, τοῦ μὲν πατρὸς
 τοῦ ἐμοῦ ἀσθενοῦντος, ἐμοῦ δὲ οὐκ ἐπιδημοῦντος ἀλλὰ στρα-
 τευομένου, εἰς τὸ χωρίον ἐνεβάτευσε, καὶ εἴ τι ἄλλο ἐκεῖνος
 κατέλιπεν, ἅπαντα ἔφη τοῦ υἱοῦ τοῦ ἑαυτοῦ εἶναι, πρὶν τι
 ὑμᾶς ψηφίσασθαι. ἔπει δ' ἔκομίσθη τὰ ὄστα τοῦ ἀδελφοῦ,
 ὃ μὲν προσποιούμενος πάλαι υἱὸς εἰσπεποιῆσθαι οὐ προῦ- 232
 75. 1 θετο οὐδ' ἔθαψεν, οἱ δὲ φίλοι ²[οἱ] Ἀστυφίλου καὶ οἱ
 συστρατιῶται ὀρῶντες τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν ἀρρώστοῦντα,
 ἐμὲ δὲ οὐκ ἐπιδημοῦντα, αὐτοὶ καὶ προῦθεντο καὶ τᾶλλα
 πάντα τὰ νομιζόμενα ἐποίησαν καὶ τὸν ἐμὸν πατέρα ἀσθε-
 νοῦντα ἐπὶ τὸ μνήμα ἡγάγον, εὖ εἰδότες ὅτι ἀσπάζοιτο
 αὐτὸν Ἀστυφίλος. τούτου δ' ὑμῖν αὐτοὺς τοὺς ἐπιτηδείους
 5 τοὺς ἐκεῖνου μάρτυρας παρέξομαι τῶν παρόντων.

MARTYRES.

β'. Ὅτι μὲν οὐκ ἔθαψε Κλέων Ἀστυφίλον, οὐδ' αὐτὸς
 ἕξαρκος γένοιτο, μεμαρτύρηται τε ὑμῖν. ³ἐπειδὴ δ' ἐπεδή-
 μησα ἐγὼ καὶ ἡσθόμην καρπουμένους τούτους τὰ ἐκεῖνου, ὃ
 δὲ υἱὸς αὐτοῦ ποιηθεῖν ὑπὸ ⁴Ἀστυφίλου, καὶ τούτων δια-
 θήκας καταλίποι παρὰ Ἱεροκλεῖ ⁵Ἡφαιστίδῃ, ἀκούσας ἐγὼ
 10 λέγοντος αὐτοῦ ταῦτα ἐπορευόμην παρὰ τὸν Ἱεροκλέα, εὖ
 μὲν εἰδὼς ὅτι ὡς οἷόν τε μάλιστα ἐπιτηδείος εἶη Κλέωνι, 233
 οὐχ ἡγούμενος δ' ἂν αὐτὸν τολμῆσαι τι ψεύσασθαι κατὰ

¹ ἀδελφοῦ ² [οἱ] om. ³ ὡς ⁴ τοῦ Ἀστυφ. ⁵ Ἡφαιστειδῃ

τῶν ἀδελφοῦ] Malim τῶν τᾶδελφοῦ, id est, τῶν τοῦ ἀδελφοῦ. IDEM.

Ἐκομίσθη] Lesbo puta (nam apud Mityleneum obierat Astyphilus) Athenas. IDEM.

τοῦ ἀδελφοῦ] Subaudi τοῦ ἐμοῦ, Astyphili. IDEM.

Ὁ προσποιούμενος] Cleonis filius. IDEM.

Οὐ προῦθετο οὐδ' ἔθαψεν] De his vid. Petit. l. vi. tit. viii. §. 6.

Ἐκεῖνου] Patris mei, Theophrasti. REISK.

τῶν παρόντων] Bene si habet, accipi debet sive pro ἐκ τῶν τότε παρόντων, e numero eorum qui tum rei gestæ interfuerunt, sive pro ἐκ τῶν νῦν παρόντων, ex eorum nu-

mero qui nunc in urbe adsunt, vel in vivis adhuc supersunt. quanquam si hoc significare orator voluisset, videtur potius dicturus fuisse ἐκ τῶν περιόντων. Et pene vergit animus eo, ut aiā Isæum ita reliquisset, quanquam sententia loci potius ad τῶν τότε γεγονότων desert. testes rerum tum gestarum. IDEM.

Ὅτι μὲν] Adde οὖν. IDEM.

Ἡφαιστειδῃ] L. Ἡφαιστιάδῃ. Reliq. Att. c. 5. MEURSIUS. Malim Ἡφαιστιάδῃ. nomen enim tribus, unde ductum est hoc gentile, fuit Ἡφαιστία. REISK.

Πολεμῆσαι] Π. τολμῆσαι. Ἡ ἔθελλσαι. H. STEPHAN. L. τολμῆσαι. SCALIG. et PALMER.

Ἀστυφίλου τετελευτηκότος, καὶ ταῦτα θεῖον ὄντα καὶ ἐμοῦ καὶ ἐκείνου. ὅμως δὲ, ὦ ἄνδρες, οὐδὲν τούτων ὑπολογισάμενος ὁ Ἱεροκλῆς, ἐρωτώμενος ὑπ' ἐμοῦ ἀπεκρίνατό μοι ὅτι ἔχοι τὰς διαθήκας· λαβεῖν δὲ ἔφη αὐτὰς παρὰ Ἀστυφίλου, ὅτε εἰς Μιτυλήνην ἐμελλεν ἐκεῖνος ἐκπλεῖν. ὡς δὲ ταῦτ' ἔλεγεν, ἀνάγνωθί ¹ μοι ταύτην τὴν μαρτυρίαν. 15

² ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

γ'. Ἐπειδὴ τοίνυν, ὦ ἄνδρες, οὔτε παραγενόμενος οὐδεὶς ἔτυχε τῶν οἰκειῶν ὅτε ὁ ἀδελφὸς ἐτελεύτησεν, οὔτ' ἐγὼ ἐπεδῆμου ὅτε τὰ ὄστα αὐτοῦ δεῦρο ἐκομίσθη, ἀναγκαῖόν μοι ³ ἔστιν ἐξ αὐτῶν ὧν οὔτοι λέγουσιν ἐλέγχειν ψευδεῖς οὔσας τὰς διαθήκας ἃς ἐποιήσατο. εἰκὸς γὰρ ἐκεῖνον οὐ
 234 μόνον ἐπιθυμεῖν υἱὸν ποιησάμενον καταλιπεῖν, ἀλλὰ καὶ 20
 σκοπεῖσθαι ὅπως κυριώτατα ἔσται ἂν ἀν διαθῆται, καὶ τὴν τε οὐσίαν, ὃν ἂν ἐκεῖνος εἰσποιήσῃται, οὗτος ἔξει, καὶ ἐπὶ τοὺς βωμοὺς τοὺς πατρώους οὗτος βαδιεῖται, καὶ τελευτήσαντι αὐτῷ καὶ τοῖς ἐκείνου προγόνοις τὰ νομιζόμενα ποιήσει· ἅπαντα δὲ ταῦτα μάλιστα εἰδέναι ὅτι γένοιτο, εἰ μὴ ἄνευ τῶν οἰκειῶν τῶν ἑαυτοῦ τὰς διαθήκας ποιοῖτο, ἀλλὰ πρῶτον μὲν συγγενεῖς παρακαλέσας, ἔπειτα δὲ φράτορας καὶ δημότας, ἔπειτα τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων ὅσους 25
 δύναιτο πλείστους· οὕτω γὰρ εἴτε κατὰ γένος εἴτε κατὰ δόσιν ἀμφισβητοῖη τις, ῥαδίως ἂν ἐλέγχοιτο ψευδόμενος. ὁ τοίνυν Ἀστυφίλος οὐδὲν φαίνεται· τοιοῦτον ποιήσας, οὐδὲ παραστησάμενος οὐδένα τούτων, ὅτε διέθετο ἂν οὔτοι φασίν, εἰ μὴ τις ἄρα ὑπὸ ⁴ τούτων πέπεισται ὁμολογεῖν παρ-

¹ μοι om.

² ΜΑΡΤΥΡΙΑ ὅτι Ἱεροκλῆς ἀπεκρίνατο.

³ ἔστιν om.

⁴ τούτου

"Ὅτι Ἱεροκλῆς ἀπεκρίνατο] Aut delenda sunt haec vocabula, ut e scholio in textum ingesta, aut sunt particula tituli. REISK.

"Ἄς ἐποιήσατο] Imo vero ἄς οὐδέποτε ἐποιήσατο. testamentum, quod nunquam scripsit. nam si orator hoc significare voluisset, quod testamentum hi aiunt ab Astyphilo scriptum et relictum esse, non dixisset ἄς ἐποιήσατο, sed ἄς οὔτοι φάσκουσιν αὐτὸν ποιήσασθαι. Nam ut ἐποιήσατο ad Hieroclem referatur, atque reddatur, confinxit, commentus est, subiecit, id vero inconsentaneum videtur. παιεῖσθαι διαθήκας hoc sensu usurpari, idoneis exemplis probari

nequit. Sin tamen possit, lenissimum sit ἄς ἐποιήσαντο subijcere, quod hi commenti sunt. IDEM.

Οὗτος] Hoc iteratum polleatne vi quadam, ejus causa necesse fuisse videatur, ut geminaretur, an vitiose redundet, in medio relinquam. IDEM.

Μάλιστα] Cohæret non cum εἰδέναι, sed cum γένοιτο, ut εἰδέναι cum εἰκὸς. IDEM.

Συγγενεῖς] Malim aut τοὺς συγγενεῖς, aut συγγενεῖς ὅτι πλείστους. IDEM.

"Α οὔτοι φασίν] Subaudi αὐτὸν διαθῆσθαι. IDEM.

εἶναι. αὐτὸς δ' ὑμῖν πάντας τούτους μαρτυροῦντας παρ- 235
έξομαι.

MARTYRES.

30 δ'. Ἴσως τοίνυν Κλέων οὕτως φησὶν οὐκ εἰκὸς εἶναι
τεκμηρίοις ὑμᾶς χρῆσασθαι τούτοις τοῖς μάρτυσιν, ὅτι
μαρτυροῦσι μὴ εἰδέναι Ἀστυφίλον ταῦτα διατιθέμενον. ἐγὼ
δ' οἶμαι, περὶ ¹ γε διαθηκῶν οὔσης τῆς ἀμφισβητήσεως καὶ
περὶ τοῦ ποιηθῆναι τινα υἱὸν Ἀστυφίλω, ἡμῖν πολὺ βε-
βαιότεραν εἶναι ² μαρτυρίαν, ἣν οἱ ἀναγκαῖοι ἐκείνου περὶ 236
τῶν μεγίστων μὴ φασι παραγενέσθαι, μᾶλλον ἢ ³ ἣν οἱ
μηδὲν προσήκοντες μαρτυροῦσι παρεῖναι. καὶ ἐχρῆν δ', ὡ
35 ἄνδρες, καὶ αὐτὸν Κλέωνα, μὴ δοκοῦντα εἶναι ἡλίθιον, ὅτε
τὸν υἱὸν τὸν τούτου ἐποίητο Ἀστυφίλος καὶ τὰς διαθήκας
⁴ κατέλειπε, παρακαλέσαι εἴ γε τινα συγγενῆ ἐπιδημοῦντα
ἐγίνωσκε, καὶ τοὺς ἄλλους, ὅτῳ ἐπὶ βραχὺ περ ἦδει Ἀστυ-
φίλον χρώμενον. κωλύσαι μὲν γὰρ οὐδεὶς ἂν αὐτὸν ἐδύνατο,
ὅτῳ ἐβούλετο, δοῦναι τὰ ἑαυτοῦ· τούτῳ δ' ἂν μεγάλη μαρ-
τυρία ἦν, ὅτι οὐ λάθρα ταῦτα διέθετο. ἔτι δ', ὡ ἄνδρες, εἰ
40 μὲν ὁ Ἀστυφίλος μηδένα ἐβούλετο εἰδέναι ὅτι τὸν Κλέωνος
υἱὸν ἐποίητο μηδ' ὅτι διαθήκας καταλίποι, εἰκὸς ἦν μηδὲ
ἄλλον μηδένα ἐγγεγράφθαι ἐν τῷ γραμματεῖῳ μάρτυρα·
εἰ δ' ἐναντίον μαρτύρων φαίνεται διαθέμενος, τούτων δὲ μὴ

¹ τε² τὴν μαρτυρίαν, ἣν³ ἦν⁴ κατέλιπε

Πάντας τούτους] *hos omnes* (digito præ-
sentes commonstrat), quos paulo ante di-
cebam, cognatos, phratoras, demotas, fa-
miliares. IDEM.

Τούτους μαρτυροῦντας] Videtur aut ἐμοὶ,
mihi, hoc est, pro me, secundum me, ex
animi mei sententia, aut τάναντία, *contra-*
ria illorum positionibus, interponendum
esse. IDEM.

Φησὶν] Præsens tempus h. l. usurpavit
pro futuro φήσει, non sine exemplo. IDEM.

Τεκμηρίοις] Id est, ἐν τάξει τεκμηρίων.
planius utique dixisset sic: ταῖς τούτων
μαρτυρίαις χρῆσασθαι τεκμηρίοις, οὐ φα-
σκόντων εἰδέναι Ἀστυφίλον ταῦτα διατιθέ-
μενον. Pro ὅτι: *malim οἶ, qui*. IDEM.

Ἡμῖν] Interponendo commate ab iuse-
quentibus separavi, coherens, non cum
proximis, πολὺ βεβ. sed cum remotiori
οὔσης τῆς ἀμφισβητήσεως, ferri potest, et
exemplis similibus excusari atque proba-
rari, quod arcte inter se coherentia tam

longe distracta sint. Movet tamen hæc
orationis durities penes me quidem suspi-
cionem, leg. esse ἢ μὴ loco pronominiis
ἡμῖν. *scripteritne Astyphilus testamentum*
necne, et filiumne adoptarit necne. IDEM.

Ἡν] *si*, pro ἐάν. sic adverbialiter cum
spiritu leni exarandum curavi. Articulus
postpositivus huic loco non convenit.
Idem vitium rursus versu proximo quo-
que correxi. IDEM.

Περὶ τῶν μεγίστων] Ad hæc verba vi-
detur addendum esse *σκοιδάζοντι* aut si-
mile quid. IDEM.

Τοὺς ἄλλους] Tametsi ferri potest, ma-
limum tamen τῶν ἄλλων ut mollius. IDEM.

Αὐτὸν] Astyphilum. IDEM.

Τούτῳ] Cleoni puta. IDEM.

Διέθετο] Astyphilus. IDEM.

Τούτων] H. l. æquivalet vocabulo μαρ-
τύρων, idem est, ac si dixisset: φαίνεται
δὲ διαθέμενος ἐναντίον μαρτύρων, μὴ τῶν μά-
λιστα χρωμένων αὐτῷ, ἀλλὰ —. IDEM.

τῶν μάλιστα χρωμένων ἀλλὰ τῶν ἐντυχόντων, πῶς εἰκός
 237 ἔστιν ἀληθεῖς εἶναι τὰς διαθήκας; οὐ γὰρ ἠγοῦμαι ἔγωγε
 οὐδένα, υἱὸν ἑαυτῶ ποιούμενον, τολμῆσαι ἄλλους τινὰς παρα-
 καλέσαι ἢ τούτους, οὕτω καὶ ἱερῶν καὶ ὁσίων¹ κοινωνοὺς 76
 ἀνθ' αὐτοῦ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ἔμελλε καταλιπεῖν. ἀλλὰ
 μὴν οὐδ' αἰσχυρῆναι οὐδενὶ προσήκει ἐπὶ τοιαύταις διαθή-
 καις ὡς πλείστους μάρτυρας παρίστασθαι, νόμου γε ὄντος
 ἐξεῖναι ὅτω βούλοιο δοῦναι τὰ ἑαυτοῦ.

ε'. Σκέψασθε δὲ, ὦ ἄνδρες, καὶ ἐκ τοῦ χρόνου ὃν οὔτοι
 λέγουσι περὶ τῶν διαθηκῶν. ὅτε γὰρ εἰς Μιτυλήνην ἐξέπλει 5
 στρατευόμενος, τότε φασὶν αὐτὸν ταῦτα διαθέσθαι· φαί-
 νεται δὲ ὁ Ἀστυφίλος τῶ τούτων λόγῳ τὰ μέλλοντα ἅπαντα
 ἔσεσθαι προειδῶς. πρῶτον μὲν² γὰρ ἔστρατεύσατο εἰς Κό-
 ρινθον, ἔπειτα εἰς Θετταλίαν, ἔτι δὲ τὸν Θηβαϊκὸν πόλεμον
 ἅπαντα, καὶ ἄλλοσε ὅποι³ περ αἰσθάνοιτο στρατεύμα
 συλλεγόμενον, ἅπανταχοῖ ἀπεδήμει λοχαγῶν· καὶ οὐδ' ἐν
 μιᾷ τούτων⁴ τῶν ἐξόδων διαθήκας κατέλιπεν. ἢ δ' εἰς τὴν 10
 238 Μιτυλήνην στρατεία τελευταία αὐτῶ ἐγενετο, ἐν ἣ καὶ
 ἀπέθανε. τῶ οὖν ἀν' ὑμῶν φανείη πιστὸν, πρότερον ἄλλας
 στρατείας τοῦ Ἀστυφίλου στρατευομένου καὶ εὖ εἰδότες
 ὅτι ἐν⁵ ἀπάσαις μέλλοι κινδυνεύειν, οὕτως ἀκριβῶς τὰ παρὰ

¹ ἀνθ' αὐτοῦ κοινωνοὺς² γὰρ om.³ περ om.⁴ ἐξόδῳ⁵ πάσαις μέλλει

Χρωμένων] Subaudi αὐτῶ, vel adde po-
 litus. IDEM.

Ὅσίων] Post ὁσίων videtur τῶ υἱῶ
 deesse. quos filio adoptato relicturus sit
 consortes —. IDEM.

Προειδῶς] Atqui uogatum hoc est homini
 nato. ergo Astyphilus tum non scripsit
 testamentum; ergo tota istaec praetensio
 vana est. IDEM.

Πρῶτον μὲν] Addendum videtur γὰρ.
 IDEM.

Ἄπαντα] Subaudiri posse e praemissis
 ἔστρατεύετο haud infitabor; dubito tamen
 nihilominus, annon διεπολέμει addendum
 sit. IDEM.

Τελευταία — ἐν ἣ καὶ ἀπέθανε] Haec
 non sunt, quae obiter intuenti videantur
 esse, tautologa. fieri enim potest, ut tu,
 ab extrema tua expeditione domum, eme-
 ritis stipendiis, reversus, aetatem in lon-
 gino senii otio degas. differunt istaec
 inter se quamplurimum, postrema militia
 defungi, et in postrema diem supremum

obire. IDEM.

Στρατευομένου] Usurpavit (nam in usu
 temporum diligentissimi profecto non
 sunt hi scriptores) pro στρατευομένου,
 aut ἔστρατευομένου. saepe numero tamen
 haud immerito culpa hujus perturbationis
 in librorum conferatur indiligentiam.
 IDEM.

Τὰ παρὰ τῆς τύχης] Illa duo fortuita,
 quae hic dicuntur concurrisse, sunt istaec.
 1) ut Astyphilus, qui nunquam antea de
 testamento condendo cogitasset, in tot
 alias expeditiones egressus, tum demum
 caeperit hac de re cogitare, cum expedi-
 tionis accingeretur ei, quae ipsi postrema
 reapse fuit. 2) ut ab illa expeditione do-
 mum non sit reversus, de cujus expedi-
 tionis exitu non magis ipsi constare in
 utramvis partem poterat, quam de ullius
 alius exitu ipsi constiterat reliquarum
 omnium, quae tot erant numero. Locus
 hic ex illa parte Dialectices repetitus est,
 ubi de probabilibus docetur. IDEM.

τῆς τύχης συμβῆναι, ὡς τ' ἐν μὲν τῷ πρόσθεν χρόνῳ μηδὲ περὶ ἐνὸς αὐτὸν τῶν αὐτοῦ διαθέσθαι, ὅτε δὲ τὸ τελευταῖον ἔμελλε στρατεύεσθαι, ¹ ἔθελοντὴν τε ἐκπλεῖν, ² τῷ καὶ μά- 239
 λιστα ἐκ ταύτης τῆς στρατείας ἐλπίζοντα σωθήσεσθαι, πῶς τοῦτον πιστὸν ἤδη τὰς διαθήκας τότε καταλιπεῖν καὶ ἐκπλεύσαντα τελευτῆσαι;

ς'. Χωρὶς δὲ τούτων, ὧ ἀνδρες δικασταί, ἔτι μείζω τεκμήρια παρέξομαι ὡς οὐδὲν ἀληθὲς λέγουσιν οὔτοι. ἐπι-
 δεῖξω γὰρ ὑμῖν ἔχθιστον ἀπάντων ³ ὄντα Ἀστυφίλον Κλέ-
 ωνι, καὶ οὕτω σφόδρα καὶ δικαίως μισοῦντα τοῦτον, ὥστε
 πολὺ δὴ θάττον διαθέμενον μηδένα ποτὲ τῶν ἑαυτοῦ οἰκείων
 20 διαλεχθῆναι Κλέωνι, μᾶλλον ἢ τὸν τούτου υἱὸν ποιησάμενον.
 Εὐθυκράτει γὰρ, ὧ ἀνδρες, τῷ πατρὶ τῷ Ἀστυφίλου αἰ- 240
 τιος γενέσθαι λέγεται τοῦ θανάτου Θούδιωπος ὁ Κλέωνος
 τούτου πατῆρ, αἰκισάμενος ἐκεῖνον διαφορᾶς τινὸς αὐτοῖς
 γενομένης ἐν τῇ ⁴ νεμήσει τοῦ χωρίου, καὶ οὕτως αὐτὸν διατε- 241

¹ ἔθελοντῆς

² τὸν

³ εἶναι

⁴ νεμήσει

*Οτε δὲ τὸ τελευταῖον] Idem est, ac si dixisset: τότε δὲ διαθέσθαι, ὅτε τὸ τ. IDEM.

Ἐθελοντῆς τε ἐκπλεῖν] Subandi ἔμελλε. nam qui ultro capesserent militiam, non jussi, hi minus patebant discriminibus, quippe qui cogi non possent ad adendum loca periculosa, si nolent ipsi caput periculis obijcere, neque operas navarent militares, nisi ultroneas. Erat ergo probabilis multo maxima, fore ut Astyphilus ex ejusmodi expeditione salvus rediret. Tanto minus erat probabile, eum in procinctu ejusmodi expeditionis de testamento condendo cogitasse. IDEM.

Τὸν] Imo vero καίτοι τὸν —. IDEM.

Διαθέμενον] Id est, γράψαντα καὶ κελύσαντα ἐν τῇ διαθήκῃ. IDEM.

Μᾶλλον] Post πολὺ θάττον offendere facile possit. verum tamen ego equidem, cætera si recte haberent planaue via procederent, hoc sim æquo laturus animo, qui sciam μᾶλλον post comparativos alios premissos haud raro παρέρκειν. Sed hiat oratio. illa duo participia διαθέμενον et ποιησάμενον infinitivo carent, quo fulcian-
 tur. Ego equidem nullus dubito in hoc μᾶλλον latere id, quod sententia postulat et subjicit, μέλλεν τελευτᾶν. post scriptam in testamento hanc clausulam, ne quis necessariorum cum Cleone vel sermones communitet, de vita decessurum fuisse, multo potius, quam ut Cleonis filium pro suo adoptasset. IDEM.

.Ποιησάμενον] Sic dedi de meo, pro vulgari πολεμησόμενον. Et Salmasium quoque idem voluisse atque in mente certe habuisse suspicor, tametsi sive calamus ejus aberravit, sive is, qui annotationeulas ejus, ex illo Græcorum oratorum exemplo Stephanico, quo Salmasius adhuc superstes usus fuit, quod exemplum Leidensis bibliotheca publica hodie servat, exscripsit, quo ad me mitteret. In excerptis Wytttenbachianis certe hæc verba reperi, velut a Salmasio scripta: “Lege ποιησόμενον. Intelligitur ejus Astyphili testamento potius mandatum fuisse, ne quisquam horum cum Cleone colloquatur, quam ut sibi pro filio adoptet.” Hæc si scripsit Salmasius, raptim et festinans ea scripsit, quæ meliora et magis exposita videtur rescripturus fuisse, si publice locum hunc agitasset, et reliquos quoque nodos enodaturus, quos in schedis intactos præteriiit. IDEM.

Θούδιωπος] Nomen proprium, mihi quidem perquam suspectum, et alias nusquam oblatum. unde enim derivabitur? num a Θεός et ἵππος? unde vero illud ἰ in media voce? deinde numinis nomen cum vocabulo ἵππος copulantes, nomen illud nominatim significant, non sic nude et vage θεός usurpant, ut e. c. Ποσειδίωπος. an Σαυέσιωπος leg. est? IDEM.

Νεμήσει] Revocavi hanc lectionem ex Aldina, cni Stephanus et Scaliger suffe-

θῆναι, ὥστε ἐκ τῶν πληγῶν αὐτὸν ἀσθενήσαντα οὐ πολ-
 λαῖς ἡμέραις ὑστερον ἀποθανεῖν. ὡς δὲ ταύτ' ἔστιν ἀληθῆ,
 ἴσως μὲν καὶ Ἀραφηνίων καὶ πολλοὶ τῶν τότε συγγεωρ- 25
 γούντων μαρτυρησάειν ἂν μοι, διαρρήδην δὲ περὶ τηλικούτου
 πράγματος οὐκ ἂν ἔχοιμι ὅπως ὑμῖν παρασχοίμην. καὶ γὰρ
 αὐτὸν τυπτόμενον ἰδὼν Ἱεροκλῆς, ὁ τὸ γραμματεῖον φάσκων
 242 παρ' ἑαυτῷ τεθῆναι, οἶδ' ὅτι οὐκ ἂν ¹ ἐθελῆσαι μαρτυρῆσαι
 ἐναντία ταῖς διαθήκαις, αἷς αὐτὸς ἀποφαίνει. ὅμως μέντοι
² καὶ κάλει Ἱεροκλέα, ἵνα ἐναντία τούτων μαρτυρήσῃ ἢ ἔξο- 30
 μόσηται.

MARTYPIA.

ἀκριβῶς μὲν ἦδειν· τοῦ γὰρ αὐτοῦ ἀνδρὸς ἔστιν, ἃ μὲν οἶδεν,
 ἐξομνυσθαι, τῶν δὲ μὴ γενομένων πίστιν ἐθέλειν ἐπιθεῖναι
 ἢ μὴ εἰδέναι γεγόμενα· ὡς δὲ, ὅτε ἀπέθνησκεν ὁ Εὐθυκρά-
 τῆς ὁ πατὴρ Ἀστυφίλου, ἐπέσκηψε τοῖς οἰκείοις μηδένα
 πωτὲ εἶσαι ἐλθεῖν τῶν Θουδίππου ἐπὶ τὸ μνήμα τὸ ἑαυτοῦ,
 τούτων ὑμῖν τὸν ἔχοντα τὴν τηθίδα τοῦ Ἀστυφίλου μάρ-
 τυρα παρέξομαι.

35

¹ ἐθελήσει² καὶ om.

cerant *νεμίσει*, opinantes nempe illi, in quo falsi fuerunt, *νεμίσειν* esse numen, *νεμίσειν* partitionem, ut quancunq̄ue aliam, sic hereditariam quoque. IDEM.

Αὐτὸν] Patrem meum. IDEM.

Ῥαφηνίαν] Lege confidenter Ἀραφηνίαν. Ἀραφῆν demus fuit Atticā, de quo Demosthenes in or. c. Macarati, et Ἀραφηνάδῃ adverbio ad locum usus est Harpocration, et Stephanus et Suidas de eodem meminerunt. PALMER.

Καὶ πολλοὶ] Id est, πάνυ πολλοί. Palmerium, cui magis placet οἱ πολλοὶ non audio. REISK.

Διαρρήδην δὲ] Hic videtur deesse τὴν μαρτυρησόντα. Sententia paulo obscurius adumbrata hæc videtur esse: testabantur quidem Arapheniorum non nulli, et multi quidem illi, ὅτι λέγεται, famam ferri, Euthycratem a fratre Thudippo ad necem fuisse commulcatum. Qui autem disertis verbis id aiat vere factum esse, facile non exstiturum esse quemquam, ob difficultatem probationis, et magnitudinem periculorum atque damnorum eum manentium, qui cædis criminationem certis et perspicuis documentis evictam non dederit. IDEM.

Οἶδ'] Id est, σαφῶς οἶδα, vel εὖ οἶδα,

pro certo scio. IDEM.

Τούτων] Id est, τῶν διασπῶν. Nam Araphenii, tametsi laudati ab actore pro testibus fuerunt, oitati tamen ad testimonium dicendum ideo non fuerunt. IDEM.

Μαρτυρήσῃ ἢ ἐξομώσηται] Qui testes producebant, testimonia ipsi sæpius dictabant prius et scriptis comprehendebant, maxime si qui interpellati testimonium defugiebant; quos in jus vocabant, testimonium dicturos vel ejuraturos. Sic Hieroclem vocari jubet, ut is vel contra scriptum, quod a se manarat, testimonium perhiberet, vel testimonium ejuraret. In Anim. ad Jus A. et R. l. vi. c. 9. §. 13. HERALDUS.

Ἦδειν] Subaudi ὅτι ἐξομώσηται Ἱεροκλῆς εὖ εἰδώς, quanquam aut id, aut similem quandam sententiam addi malim, quam subaudiri solummodo, quod durum et inficetum est: Noram jam ante, ita esse eventurum, ut Hierocles, qui probe nosset factum, tamen juratus negaret se nosse. REISK.

Μαρτυρίαν] Π. μάρτυρα. H. STEPHAN. Sic dedi pro vulgari μαρτυρίαν, quod si probabitur, erit paulo ante τοῦ ἔχοντος leg. pro vulgari τὸν ἔχοντα, quod sit paulo durius et inconcinnius. REISK.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

ἀκούων τοίνυν ταῦτα ὁ Ἀστυφίλος καὶ¹ τούτου καὶ τῶν ἄλλων
 προσηκόντων² εὐθὺς ἐκ παίδων, ἐπειδὴ τάχιστα ἤρχετο
 φρονεῖν, οὐδεπώποτε διελέχθη Κλέωνι, ἀλλὰ πρότερον ἔτε-
 λεύτησεν, οὐχ ἠγούμενος ὅσιον εἶναι, τοιαύτην αἰτίαν ἔχον- 243
 τος Θουδίππου περὶ τὸν αὐτοῦ πατέρα, τῷ ἐκείνου υἱεῖ δια-
 λέγεσθαι. ὡς οὖν τὸν ἅπαντα χρόνον διάφορος ἦν Κλέωνι,
 40 τούτων ὑμῖν τοὺς συνειδότας μάρτυρας παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ζ'. Εἰς τὰς θυσίας τοίνυν, ἐν αἷσπερ οἱ ἄλλοι Ἀθηναῖοι
 ἐστιῶνται, πρῶτον μὲν δημότην ὄντα, ἔπειτα ἀνεψιὸν, ἔτι δὲ
 τὸν υἱὸν τὸν τούτου μέλλοντα ποιεῖσθαι, εἰκὸς δήπου ἦν,
 ὅποτε περ ἐπιδημοίῃ, μηδὲ μεθ' ἑνὸς ἄλλου ἰέναι τὸν Ἀστυ-
 φίλον ἢ μετὰ Κλέωνος. ὡς τοίνυν οὐδέποτε ἦλθε μετ' αὐτοῦ,
 7.1 ὑμῖν τῶν δημοτῶν μαρτυρίαν ἀναγνώσεται.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

η'. Οὕτως τοίνυν διακείμενος τῷ τετελευτηκότι Κλέων
 ἀξιοῖ τὸν υἱὸν τὸν ἑαυτοῦ τὰ ἐκείνου ἔχειν. καὶ τί δεῖ τοῦ-
 τον λέγειν; ἀλλ' Ἱεροκλῆς, θεῖος ἂν καὶ ἐμοί, οὕτως ἐστὶ 244
 τολμηρὸς ὥστ' οὐ γενομένης διαθήκας ἠκεῖ φέρων, καί φησι
 5 παρ' ἑαυτῷ Ἀστυφίλον ταύτας καταλιπεῖν. καίτοι, Ἱερό-
 κλεις, πολλὰ κάγαθα παθὼν ὑπὸ Θεοφράστου τοῦ πατρὸς
 τοῦ ἐμοῦ, ὅτε χεῖρον ἔπραττες ἢ νυνὶ, καὶ ὑπὸ Ἀστυφίλου,
 οὐδετέρῳ αὐτοῖν τὴν ἀξίαν χάριν ἀποδίδως· ἐμὲ μὲν γὰρ υἱὸν
 ὄντα Θεοφράστου, σαυτῷ δὲ ἀδελφιδοῦν, ἀποστερεῖς ἅ μοι

¹ τούτων² εὐθὺς οἱ.

Τούτων] Avia et ejus marito. IDEM.

Δημότην] Cleonis puta. IDEM.

Ἐπιδημοίῃ] Astyphilus nempe. Sic dedi de meo, pro vulgari ἀποδημ. quoties scil. ejusmodi dies festi atque epulæ incidere in ea tempora, quibus Astyphilus domi, in urbe, esset, non foris, in castris. IDEM.

Ἰέναι] ire. sic rursus de meo dedi, pro vulgari εἶναι. IDEM.

Τούτων λέγειν] Comparat inter se duo exempla immanis et crudelis cupiditatis atque impudentiæ. Miramini, judices, aii, ex me audientes portentosæ cupidita-

tis atque impudentiæ exemplum, a Cleone erga Astyphilum consobrium proditum. Sed desinetis mirari, cum audieritis, id quod multo est portentosius, ipsum adeo avunculum Astyphili in cineres et bona ejus tam infestis modis saxvire. Hierocles is est —. IDEM.

Θεῖος ἂν καὶ ἐμοί] Id est, θεῖος ἂν αὐτῷ ὁμοίος καὶ ἐμοί. frater enim germanus erat Hierocles ejus fœminæ, quæ Astyphilo et actori hujus causæ mater erat communis, tametsi patres eorum diversi fuissent. IDEM.

οὐ νόμοι ἔδοσαν, Ἀστυφίλου δὲ τεθνεώτος καταψεύδη, καὶ τὸ κατὰ σαυτὸν μέρος τοὺς ἐχθίστους καθίστης τῶν ἐκείνου κληρονόμους. καὶ πρὶν μὲν ληχθῆναι τοῦ κλήρου, ὧ ἄνδρες, 10 εὖ εἰδὼς ὁ Ἱεροκλῆς ὅτι οὐδενὶ ἄλλῳ γένοιτο τὰ Ἀστυφίλου ἢ ἐμοί, ἐν μέρει ἐκάστῳ τῶν ἐκείνου ἐπιτηδείων προσήει πωλῶν τὸ πρᾶγμα καὶ τοὺς οὐδὲν προσήκοντας πείθων ἀμφισ-
 245 βητεῖν, λέγων ὅτι θεῖος εἶη Ἀστυφίλω καὶ ἀποφαίνοι διαθήκας ἐκείνον καταλελοιπότα, εἴ τις αὐτῷ κοινώσαιτο· ἐπειδὴ δὲ πρὸς Κλέωνα διωμολογήσατο καὶ τῶν τοῦ ἀδελφοῦ ἐμερίσατο, νυνὶ ὡς ἀληθῆ λέγων ἀξιώσει πιστεῦσθαι, δοκεῖ 15 δέ μοι καὶ ὁμόσαι ἄσμενος, εἴ τις αὐτῷ ὄρκον διδοίη. καὶ ἐμοί μὲν συγγενῆς ὧν οὐδὲ τὰ γενόμενα ἐθέλει μαρτυρεῖν· ὧ δ' οὐδὲν προσήκει, τούτῳ τὰ ψευδῆ συλλαμβάνει καὶ τῶν οὐ πραχθέντων γραμματεῖον ἠκεῖ φέρων· πολὺ γὰρ προὔργιαίτερον ἠγεῖται εἶναι τὸ χρηματίζεσθαι ἢ τὴν ἐμὴν συγγένειαν. ὡς δὲ ἐπηγγέλλετο ¹ περιῶν διαθήκας ² ἀποφαίνειν, εἴ τις αὐτῷ κοινώσαιτο, αὐτοῦ ὑμῖν ὧ προσήλθε μαρτυρίαν 20 παρέχομαι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

τί οὖν χρῆ, ὧ ἄνδρες, ὄνομα θεῖσθαι τούτῳ τῷ ἀνδρὶ, ὅστις ἐθέλει οὕτω βραδίως διὰ τὸ ἑαυτοῦ κέρδος τῶν τεθνεώτων τινὸς καταψεύδεσθαι; ὡς δὲ οὐδὲ Κλέωνι προῖκα τὰς διαθήκας ἀποφαίνει, ἀλλὰ μισθὸν εἴληφεν, αὕτη ὑμῖν ἢ μαρτυρία οὐ μικρὸν τεκμήριον ἔσται. τοιαῦτα μέντοι κοινῇ ἐπ' ἐμοί τεχνάζουσιν· ἠγεῖται γὰρ αὐτῶν ἐκάτερος εὖρημα 25 ἔχειν ὅτι ἀν τῶν Ἀστυφίλου λάβῃ.

246 θ'. Ὡς μὲν ³ οὖν οὐκ εἰσὶν ἀληθεῖς αἱ διαθήκαι, ἀλλὰ Κλέων καὶ Ἱεροκλῆς βούλονται ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι, καθ' ὅσον ἐδυνάμην ἀπέδειξα· ὡς δ', εἰ καὶ μηδὲν προσήκων ἔτυ-

¹ περι ὧν² ἀποφαίνοι³ οὖν om.

Τὸ πρᾶγμα] Id est, τὸν κλῆρον καὶ τὸ περὶ τὰς ψευδεῖς διαθήκας σκευῶν ἔργον. IDEM.
 Κοινώσαιτο] Id est, μερίτην αὐτῶν τοῦ κλήματος παύσαιτο. Si quis secum, Hierocle puta, praedam partiri, et se in ejus communionem admittere velit. IDEM.

Τοῦ ἀδελφοῦ] Τοῦ ἐμοῦ διλογίη. IDEM.
 Περὶ ὧν διαθήκας ἀποφαίνοι] Imo vero περιῶν, ὡς [vel ὅτι] διαθ. ἀ. IDEM.

Ἔσται] Post ἔσται deest titulus Marturia. IDEM. MARKLAND.

Ἔως μὲν] Adde οὖν. Transit hic a priore parte actionis ad alteram. Illa cum docuisset, supposititium esse illud testamentum praetextum, aggreditur nunc docere: si Astyphilus, qui testamentum nullum unquam scripsisset, voluisset scribere, non potuisset alium heredem scribere, quam se, actorem. REISK.

Μηδὲν προσήκων] Fidem promissis tuis, Iscte, non facis, aut oblitus tui loqueris inconstantia. Docere contendens, acto-

χον Ἀστυφίλω, δικαιότερός εἰμι ἔχειν τὰ ἐκείνου, ἢ οὔτοι, διδάξω ὑμᾶς. ὅτε γὰρ ἐλάμβανε Θεόφραστος ὁ ἐμὸς πατὴρ τὴν ἐμὴν μητέρα καὶ Ἀστυφίλου παρὰ Ἱεροκλέους, ἦλθε
 30 καὶ αὐτὸν ἐκείνον ἔχουσα μικρὸν ὄντα, καὶ διητᾶτο παρ' ἡμῖν τὸν ἅπαντα χρόνον ὃ Ἀστυφίλος, καὶ ἐπαιδεύθη ὑπὸ 247 τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ. καὶ ἐπειδὴ ἐγὼ ἐγενόμην καὶ ὄραν εἶχον παιδεύεσθαι, μετ' ἐκείνου συνεπαιδεύομην. λάβε δέ μοι ταύτην τὴν μαρτυρίαν, εἶτα τὴν τῶν διδασκάλων ὅποι ἐφοιτᾶμεν.

1 ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

τὸ τοίνυν χωρίον τὸ ἐκείνου πατρῶον, ὧ ἄνδρες, ὁ πατὴρ ὁ ἐμὸς ἐφύτευε καὶ ἐγεώργει καὶ ἐποίει διπλασίου ἄξιον.
 35 ἀνάβητέ μοι καὶ τούτων μάρτυρες.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ἐπεὶ τοίνυν ἔδοκιμάσθη ὁ ἀδελφός, ἀπέλαβε πάντα ὄρ-
 θῶς καὶ δικαίως, ὥστε ἐκείνου μηδεπώποτε μηδὲν ἐγκα-
 λέσαι τῷ ἐμῷ πατρί. μετὰ δὲ ταῦτα τὴν ἀδελφὴν τὴν
 ἐκείνου ὁμοπατρίαν 2 ἐνεγύησεν ὁ ἐμὸς πατὴρ ὅτῳ ἐδόκει 248 αὐτῷ, καὶ τᾶλλα διώκει, καὶ ταῦτα τῷ Ἀστυφίλω ἐξήρκει.

1 ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ om.

2 ἐνεγύησεν

rem, etiamsi Astyphilum nulla parte cognationis attigisset, tamen ab eo heredem fuisse necessario scribendum, doces ita, ut planum facias, actori matrem cum Astyphilo fuisse communem. Ergone fratres uterinos negas esse inter se προσήκοντας? Atqui quæ potest propior esse consanguinitas, quam duos ex eodem utero prodisse? Non hoc doces, quod te profiteris facturum, etiamsi Astyphilus frater actoris non fuisset, tamen actorem ab eo heredem necessario scribendum fuisse. Nam si Theophrastus matrem Astyphili domum suam non duxisset, non videtur operam daturus fuisse, ut Astyphilus liberaliter educaretur, neque curasset eum beneficiis promereri. IDEM.

Ἦλθε] Scil. ἡ ἐμὴ μήτηρ εἰς τὸν οἶκον τῶνδρός. Fieri quoque possit, ut post ἦλθε exciderit μετὰ τῆς ἀδελφῆς. venit mater nostra in domum patris mei, habens secum præter sororem Astyphili, etiam Astyphilum ipsum. v. versu antep. IDEM.

Τὸν ἅπαντα χρόνον] Ad pubertatem usque. IDEM.

Μαρτυρίαν] Necessariorum puta et fa-

miliarium actoris et parentum ejus, confirmantium, actorem una cum Astyphilo in domo Theophrasti educatum liberaliter fuisse. IDEM.

Ἐφοιτᾶμεν] Post ἐφοιτᾶμεν deest titulus ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. recitantur enim duo diversa testimonia, alterum illud, cujus argumentum modo indicavimus, alterum ludimagistrorum. IDEM.

Μετὰ δὲ ταῦτα] Non videtur ita accipiendum, ac si significaretur, sororem Astyphili ab ejus vitrico, Theophrasto, tum demum fuisse nuptiæ clocatam, postquam Astyphilus jam vir factus esset, sed indicat solummodo transitum ad enumerationem aliorum beneficiorum, quibus Theophrastus Astyphilum ornavit, adhuc impuberem. Nam alias debuisset non vitricum solum privignam, sed frater, tutelæ jam suæ factus, sororem marito ejus in manus dare, ut κύριος sororis. Nisi si volumus dictione illa, ταῦτα τῷ Ἀστυφίλω ἐξήρκει, significari, Astyphilum vitrico, de jure suo sororem despousandi, ultro decessisse. Quicquid ejus est, quæstio hæc magni momenti non est. IDEM.

ἱκανὴν γὰρ ἠγήσατο βάσανον εἰληφέναι ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ
ἐμοῦ τῆς εἰς αὐτὸν εὐνοίας, ἐκ μικροῦ παιδίου τεθραμμένος 40
παρ' αὐτῶ. μαρτυροῦσι δὲ ἡμῖν καὶ περὶ τῆς ἐγγύης οἱ
εἰδότες.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

εἰς τοίνυν τὰ ἱερά ὁ πατήρ ὁ ἐμὸς τὸν Ἀστύφιλον παῖδα
ἤγε μεθ' ἑαυτοῦ ὡς περ καὶ ἐμὲ πανταχῆ καὶ εἰς τοὺς
θιάσους ¹ τοὺς Ἡρακλέους ἐκείνον ² αὐτὸν εἰσήγαγεν, ἵνα
μετέχοι τῆς κοινωνίας. αὐτοὶ ³ δ' ὑμῖν οἱ Διασῶται μαρτυ-
ρήσουσιν.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ί. Ἐγὼ δὲ, ὦ ἄνδρες, ὡς διεκείμην πρὸς τὸν ἀδελφὸν 78. 1
σκέψασθε. πρῶτον μὲν γὰρ συνετράφην ἐκείνῳ ἐκ παιδίου,
ἔπειτα οὐδέποτε διάφορος ἐγενόμην, ἀλλ' ἠσπάζετό με, ὡς
249 ἴσασι οἱ οἰκειοὶ πάντες οἱ ἡμέτεροι καὶ οἱ φίλοι· οὐς βού-
λομαι ὑμῖν μάρτυρας ἀναβιβάσαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ιά. Δοκεῖ ἂν οὖν ὑμῖν Ἀστύφιλος, ὦ ἄνδρες, οὕτω μὲν
μισῶν Κλέωνα, τοσαῦτα δ' ἀγάθᾶ ὑπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ 5
ἐμοῦ πεπονθῶς, αὐτὸς τῶν ἐχθρῶν ἂν τινος υἱὸν ποιήσασθαι
ἢ τὰ ἑαυτοῦ δοῦναι, τοὺς εὐεργέτας καὶ τοὺς συγγενεῖς
ἀποστερήσας; ἐγὼ μὲν οὐκ ἂν οἴομαι, εἰ καὶ δεκάκις ὁ
Ἱεροκλῆς διαθήκας ψευδεῖς ⁴ ἀποδεικνύει, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ
ἀδελφὸν εἶναι καὶ διὰ τὴν ἄλλην οἰκειότητα πολὺ μᾶλλον
προσῆκειν ἐμοὶ ἢ τῷ Κλέωνος υἱεῖ, ἔπει τούτοις γε οὐδὲ
προσποιήσασθαι καλὸν ἦν ⁵ τῶν Ἀστυφίλῳ, οἵτινες οὕτω 10

¹ τοῦ² αὐτὸν om.³ δ' om.⁴ ἀποδεικνύη⁵ τῶ

παῖδα] Subaudi ἔτι ὄντα. IDEM.

τῆς κοινωνίας] Id est, τῆς αὐτῶν κοινω-
νίας. Quodnam autem hoc fuerit colle-
gium thiasotarium Hereulis, qui ortum,
cur institutum, quibus legibus usum, qui-
bus gavisum privilegiis et juribus, mihi
non constat. Videtur ejusmodi sodalitiū
fuisse, atque xvo medio fuit Calendario-
rum. IDEM.

αὐτοὶ] Malim ἄς αὐτοὶ —. IDEM.

Ἀναβιβάσαι] Post ἀναβιβάσαι videtur
titulus μάρτυρες deesse. IDEM.Ἐμοὶ] Aut pone ἐμοὶ, aut pone υἱεῖ, de-
esse videtur τῶν ἐκείνου. bona Astypthili

mihi potius competere quam filio Cleonis.

IDEM.

Ἐπεὶ] quandoquidem. sic dedi de meo,
pro vulgari ἐπί. IDEM.καλὸν ἦν] Pone καλὸν ἦν deest προσῆκειν.
quoniam hos [Cleonem ejusque necessa-
rios] decebat, ne fingere quidem, et ver-
bis præ se ferre, nedum serio contendere,
cum Astypthilo ullam sibi necessitudinem
intercedere. IDEM.Οὕτω διέκειντο] Videtur μὲν interponen-
dum. opponuntur enim inter se, vivus ad-
huc et spirans Astypthilus, et ossa ejus.
IDEM.

διέκειντο πρὸς αὐτὸν, τὰ δὲ ὄστ᾽ αὐκ ἔθαψαν, ἀλλὰ πρό-
 τερον ἐπὶ τὴν οὐσίαν ἦλθον, πρὶν ἐκεῖνω τὰ νομιζόμενα
 ποιῆσαι. ἔπειτα νῦν ἀξιώσουσι κληρονομεῖν τῶν Ἀστυφίλου, 250
 οὐ μόνον τὰς διαθήκας λέγοντες, ἀλλὰ καὶ τὸ γένος παρα-
 τιθέντες, ὅτι ἀνεψιὸς ἦν Κλέων πρὸς ἑνατρός. ὑμᾶς δε, ὡ
 ἄνδρες, οὐκ εἰκός ἐστι τῷ τούτου γένει προσέχειν τὸν νοῦν.
 15 οὐδεὶς γὰρ πώποτε ἐκποιήτος γενόμενος ἐκληρονόμησε τοῦ
 οἴκου ὅθεν ἐξεποιήθη, εἰ μὴ ἐπανέλθη κατὰ τὸν νόμον.
 οὔτοι μέντοι ἀκριβῶς εἰδότες ὅτι οὐκ ἐποιήσατο Ἀστυφίλος
 τὸν Κλέωνος υἱὸν, πολλάκις ἐληλυθότι αὐτῷ οὐδεπώποτε
 κεκρεανομήκασι. λάβε μοι καὶ ταύτην τὴν μαρτυρίαν.

MARTYRIA.

ιβ'. Ἐκατέρω οὖν ἡμῶν, ἐξ ὧν ἀντωμόσαμεν σκεψάμενοι,
 20 ψηφίσασθε. Κλέων μὲν γὰρ φησι τὸν υἱὸν τὸν ἑαυτοῦ Ἀστυ-
 φίλω εἰσποιηθῆναι, καὶ ταῦτ' ἐκεῖνον διαδέσθαι· ἐγὼ δ' οὐ
 φημι, ἀλλ' ἐμὰ εἶναι πάντα τὰ Ἀστυφίλου, ἀδελφὸς ὢν
 ἐκείνου, ὡς καὶ αὐτοὶ τοῦτο ἴσασι. μὴ τοῖνυν, ὡ ἄνδρες,
 εἰσποίησθε υἱὸν Ἀστυφίλω, ὃν οὐδ' αὐτὸς ζῶν ἐκεῖνος
 ἐποιήσατο, ἀλλὰ τοὺς νόμους οὓς ὑμεῖς ἔδεσθε βεβαιώσατέ
 μοι· ² κατὰ τούτους γὰρ ἀμφισβητῶ, ὀσιωτάτην δέσιν δεό- 251
 25 μενος, ὡ ἄνδρες, τῆς τοῦ ἀδελφοῦ οὐσίας κληρονόμον ³ με
 καταστήσαι. ἀπέδειξα ὑμῖν ὡς οὐδενὶ ἐκεῖνος δέδωκε τὰ
 ἑαυτοῦ, καὶ μάρτυρας ἀπάντων ὧν εἶπον παρεσχόμην. βοη-
 θήσατε οὖν μοι· καὶ εἰ λέγειν ἐμοῦ δύναται Κλέων μᾶλλον,
 τοῦτο αὐτῷ ἄνευ τοῦ νόμου καὶ τοῦ δικαίου μηδὲν ἰσχυσάτω,
 ἀλλ' ὑμᾶς αὐτοὺς βραβευτάς ἀπάντων καταστήσατε. διὰ
 τοῦτο γὰρ συλλέγεσθε, ἵνα τοῖς μὲν ἀναισχυντοῦσι μηδὲν
 πλέον ἢ, οἱ δὲ ἀδυνατώτεροι τολμῶσι περὶ τῶν δικαίων
 30 ἀμφισβητεῖν, εὖ εἰδότες ὅτι ⁴ ὑμεῖς οὐδενὶ ἄλλω τὸν νοῦν προσ-
 ἔχετε. ἀπαντες οὖν, ὡ ἄνδρες, μετ' ἐμοῦ γένεσθε. ὡς ⁵ εἰάν

¹ τοῦ πατρὸς ² κατ' αὐτοὺς ³ με om. ⁴ ἡμεῖς om. ⁵ ἂν

Τούτου] Sive ad Cleonem, sive ad Cleonis filium redit. IDEM.

Οὔτοι] Astyphilus puta et ejus necessarii. IDEM.

Ἐληλυθότι αὐτῷ] Cleoni puta, ejusve filio, cum sepe venisset, πρὸς αὐτούς, ad se, rogans participationem extorum cum ipsis. IDEM.

Ταῦτ'] Ut Cleonis filius sibi defuncto pro filio adoptato arrogaretur. IDEM.

Δεόμενος] Scil. ἡμῶν. IDEM.
 Κληρονόμον καταστήσαι] Interponendum videtur ἐμέ. IDEM.

Ἀπέδειξα ὑμῖν] Rursus interponendum videtur h. l. γάρ. IDEM.

τι ἄλλο ψηφίσθητε Κλέωνι πειθόμενοι, σκέψασθε ὅπως αἴτιοι γενήσεσθε. πρῶτον μὲν τοὺς ἐχθίστους Ἀστυφίλου ἐπὶ τε τὰ μνήματα ἰέναι καὶ ἐπὶ τὰ ἱερά ἐκείνου ποιήσετε·
 252 ἔπειτα τὰς Εὐθυκράτους ἐπισκήψεις, τοῦ πατρὸς τοῦ Ἀστυφίλου, ἀκύρους ποιήσετε, ἅς αὐτὸς πρότερον ἀπέθανεν¹ ἢ παραβῆναι· ἔπειτα τετελευτηκότα Ἀστυφίλου παρανοίας² αἰρήσετε. εἰ γὰρ³ τούτου ἐποίησατο υἱὸν ὃς τῷ πατρὶ πολεμιώτατος ἦν, πῶς οὐ δόξει τοῖς ἀκούσασιν παραιοεῖν ἢ ὑπὸ φαρμάκων διεφθάρθαι; ἔτι δ' ἐμὲ, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἐκτραφέντα ἐν τῷ αὐτῷ καὶ συμπαιδευθέντα Ἀστυφίλω καὶ ἀδελφὸν ὄντα, περιόψεσθε ὑπὸ Κλέωνος ἀποστερηθέντα τῶν ἐκείνου. ἀντιβολῶ ὑμᾶς καὶ ἱκετεύω ἐκ παντὸς τρόπου⁴ ψηφίσασθαι μοι. οὕτω γὰρ ἂν μάλιστα Ἀστυφίλω τε³ χαρίσασθε καὶ μὲ οὐκ ἂν⁴ ἀδικήσαιτε.

¹ ἢ ἀπέθανε² τούτου³ χαρίσεσθε⁴ ἀδικήσετε

[Ὅπως] Subaudi κακῶν, nisi potius id addendum sit. IDEM.

Τὰ ἱερά] Valesius ad Harpocr. p. 88. vult τὰ ἱερά legi. Sed fallitur. nam primum quidem τὰ μνήματα et τὰ ἱερά idem significant. deinde vero, qui alicujus in genus reciperentur ejusque hereditatem adirent, ejus non modo monumenta gentilium, sed etiam sacra participabant, quibus addicti fuissent cum legatario majores ejus. IDEM.

¹ ἅς αὐτὸς πρότερον ἢ ἀπέθανε παραβῆναι] Locus male sanus, cui nonnulla desunt. praeterea dubium est utrum αὐτὸς ad Euthycratem, an ad Astyphilum referatur.

Stephanus, profecto sagaciter, ita conjiciebat leg. esse: πρότερον ἂν ἀπέθανεν ἢ παραβῆναι. posset ad eandem sententiam sic componi lectio: πρότερον ἂν ἀποθανεῖν εἴλετο, ἢ παραβῆναι. Ego vero suspicor Ixæum sic reliquisse ἅς αὐτῶς [Astyphilo ejusque posteris et necessariis omnino omnibus] ἐπέσκηψε [scil. Euthycrates] πρότερον, ἢ ἀπέθανε, μὴ παραβῆναι. quas illis moriens praecepit ne migrarent. IDEM.

Τούτου] Num τούτου, Cleonis puta. IDEM.

Ἀντιβολῶ ὑμᾶς] Interpone οὖν. IDEM.

Χαρίσεσθε] Rarior inventu forma haec est; nsitior χαρίεσθε. IDEM.

I.
Ι Σ Α Ι Ο Υ
ΠΡΟΣ ΞΕΝΑΙΝΕΤΟΝ
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Pag.
ed.
Steph.
9. 1

Pag.
ed.
Reisk.
253

Ἄρισταρχός τις τεσσάρων πατῆρ γενόμενος παίδων, Κυρανίδου καὶ Δημοχάρους καὶ τῆς μη-
τρὸς τοῦ λέγοντος τὸν λόγον καὶ ἄλλης κόρης, τοῦτον μὲν τὸν Κυρανίδην ἔτι περιὼν εἰσεποίησεν
εἰς τὸν Ξεναίνετον τοῦ κατὰ μητέρα πάππου κληρὸν, αὐτὸς δὲ κληρονόμους τοῖς λοιποῖς ἑαυ-
τῷ κατέλειπε παῖδας. μετὰ ταῦτα τελευτᾷ μὲν Δημοχάρης ἄπαις, καὶ ἡ μία θυγάτηρ αὐ-
τοῦ καὶ αὐτὴ ἄπαις. ὁ δὲ κληρὸς ὅλος ἔρχεται δικαίως εἰς τὴν μητέρα τοῦ λέγοντος τὸν λόγον.
καὶ ταῦτα μὲν οὕτω· μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν Ἀριστάρχου Ἀριστομένης, ἀδελφὸς ἂν αὐτοῦ
καὶ κατὰ νόμον ἐπίτροπος τῶν τοῦ ἀδελφοῦ γινόμενος παίδων, ἐκδέδωκε Κυρανίδῃ τῷ ἐκποίτῳ
υἱῷ Ἀριστάρχου τὴν θυγατέρα ἑαυτοῦ, ἐπαγγειλάμενος περὶποιῆσαι αὐτῷ τὴν Ἀριστάρχου
κληρὸν. ὁ δὲ καὶ πεποίηκε· γενόμενου γὰρ υἱοῦ τῷ Κυρανίδῃ, πρῶτον μὲν ὄνομα τῷ παιδί τὸ
τοῦ πάππου δεδώκασιν, Ἀρίσταρχον ὀνομάσαντες, ¹ ἔπειτα εἰσεποίησαν αὐτὸν εἰς τὴν πάππου
οἶκον ὡς δὴ τοῦτο ἐκείνου ² προστάξαντος, καὶ παραδέδωκεν Ἀριστομένης αὐτῷ ³ τὸν ὅλον τοῦ
πάππου κληρὸν. ἔτι δὲ παῖς ἂν ἐκείνος τελευτῶν κληροδόμος κατὰ διαθήκας ἐνεστήσατο τὴν ⁴
ἴδιον ἀδελφὸν Ξεναίνετον. τούτων ⁵ οὕτω γενόμενον καὶ κρατούντος Ξεναίνετου τὴν Ἀριστάρχου
τοῦ παλαιοῦ οἰσίαν, ἀμφισβητεῖ πρὸς αὐτὸν ὁ υἱὸς τῆς θυγατρὸς Ἀριστάρχου τοῦ παλαιοῦ,
λέγων ἑαυτὸν μόνον εἶναι κληροδόμον δικαίως τῶν Ἀριστάρχου τοῦ παλαιοῦ χρημάτων. ὁ μὲν
γὰρ Κυρανίδης — φησὶν — ἐκποίτης ἐγένετο· ὁ δὲ πατὴρ υἱὸν ἔχων γήσιον τὸν Δημοχάρην,
οὐκ ἔδύνατο Σετὸν ἑαυτῷ ποιῆσαι παῖδα· ὁ δὲ Δημοχάρης ἀτελής ἂν οὐδὲ αὐτὸς ἔδύνατο ⁶ εἰς-
ποιῆσαι τῷ πατρὶ Σετὸν υἱόν· ἀλλ' οὐδ' ἡ ἄλλη θυγάτηρ αὐτοῦ ἢ προτελευτήσασα. ὥστε οὐ
κατὰ τὴν νόμον — φησὶ — τῆς εἰσποιήσεως γενόμενης τοῦ ⁷ μικροῦ Ἀριστάρχου, οὐκέτι
συνίσταται ἡ διαθήκη αὐτοῦ, τοῦ νέου Ἀριστάρχου· ἢ γὰρ μὴ δικαίως ἐκτήσατο, πῶς ἄλλω
παραπέμψωιν ἔδύνατο; ἀναρουμενίας δὲ τῆς διαθήκης ἐκβότας ὁ κληρὸς εἰς τὸν λέγοντα τὸν
λόγον ἐφέρετο, υἱὸν ἔντα τῆς γνησίας θυγατρὸς Ἀριστάρχου τοῦ παλαιοῦ. Καὶ ἡ μὲν ὑπό-
θεσις αὕτη, ἡ στάσις δὲ πραγματικὴ ἐγγραφὸς ζητεῖ γὰρ εἰ δεῖ τὰς τοιαύτας συνεστάναι
διαθήκας, καὶ τίς ⁷ δικαιοτέρα λέγει.

1 **Αΐ. ΕΒΟΥΛΟΜΗΝ, ὡς ἄνδρες, ὡς περ Ξεναίνετος οὕτως ἔδύναται ψευδῆ λέγειν θαρρῶρά λέως, οὕτω καὶ γὰρ ταλῆθῃ πρὸς ἡμᾶς περὶ ὧν ἀμφισβητοῦμεν εἰπωεῖν δυνηθῆναι· οἶμαι γὰρ** 255

¹ καὶ ² πράξαντος ³ τὸν ὅλον ομ. ⁴ οὕτω ομ.
⁵ ποιῆσαι ⁶ παλαιοῦ ⁷ δικαιότερος

Πράξαντος] L. προστάξαντος. REISK. Δικαιοτέρος] L. δικαιοτέρα. IDEM.
Tabula generis, hac oratione celebrati,

Xenainetus

Aristomenes Aristarchus, super ejus hereditate agitur — filia

Apolodorus filia — Cyrouides Demochares filia filia

Xenainetus · Aristarchus. actor filiae.

ἀν ὑμῖν εὐθέως δῆλον γενέσθαι, εἴθ' ἡμεῖς ἀδίκως ἐπὶ τὸν κλῆρον ἤκομεν, εἴθ' οὗτοι μὴ προσηκόντως πάλαι τὰ χρήματα ταῦτα εἰλήφασιν. νῦν δὲ οὐκ ἐξ ἴσου διακείμεθα, ὧς ἄνδρες. οἱ μὲν γὰρ καὶ λέγειν δεινοὶ καὶ παρασκευάσασθαι ἱκανοὶ, ὥστε καὶ ὑπὲρ ἑτέρων πολλακίς ἐν ὑμῖν ἠγωνίσθαι· ἐγὼ δὲ μὴ ὅτι ὑπὲρ ἄλλου, ἀλλ' οὐδ' ὑπὲρ ἑμαυτοῦ πώποτε δίκην ἰδίαν εἴρηκα, ὥστε πολλῆς δεῖ με συγγνώμης τυχεῖν παρ' ὑμῶν.

β'. Ἠνάγκασμαι¹ μὲν οὖν, ὧς ἄνδρες, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι 10 δίκην παρ' αὐτῶν λαβεῖν, τὴν μητέρα τὴν ἐμὴν πρὸς τῇ ἀνακρίσει Ἀριστάρχου εἶναι ἀδελφὴν προσγράψασθαι· οὐ μὴν διὰ τοῦτο ὑμῖν ἤδε ἡ γνώσις ἦττον περὶ αὐτῶν εὐκρινῆς² γενήσεται, ἀλλ' ἐκ τῶν νόμων³ σκοποῦσιν εἰ τὰ ἑαυτοῦ δέδωκε τούτῳ Ἀρίσταρχος ἢ τὰ μηδὲν προσήκοντα. ἔστι δὲ δίκαιον τοῦτο, ὧς ἄνδρες· ὁ γὰρ νόμος κελεύει τὰ μὲν ἑαυτοῦ 256 διαθέσθαι ὅτῳ ἀν' ἐθέλη, τῶν δὲ ἀλλοτρίων οὐδένα κύριον 15 πεποιήκε. τοῦτο οὖν ὑμᾶς πειράσομαι πρῶτον διδάσκειν, εἰάν μου μετ' εὐνοίας ἀκούσαι ἐθέλητε. εἴσεσθε γὰρ ὡς ὁ κλῆρος οὗτος οὐ τούτων ἦν ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ τῆς ἐμῆς μητρὸς πατρῶος· ἔπειτα καὶ ὡς Ἀρίσταρχος οὐδὲ καθ' ἓνα νόμον αὐτὸν εἰλήφεν, ἀλλὰ παρὰ πάντας τοὺς νόμους ἀδικεῖ μετὰ τῶν οἰκειῶν τὴν ἐμὴν μητέρα. ὅθεν οὖν σαφέστατα μαθήσεσθε ὡς ἔχει ταῦτα, ἐντεῦθεν ὑμᾶς πρῶτον πειράσομαι 20 διδάσκειν.

γ'. Ἀρίσταρχος γὰρ ἦν, ὧς ἄνδρες, Στυπαλλήτιος. οὗτος ἔλαβε Ξεναινέτου Ἀχαρνέως θυγατέρα, ἐξ ἧς γίνεται Κυρωνίδης καὶ Δημοχάρης καὶ ἡ μήτηρ ἡ ἐμὴ καὶ ἄλλη τούτων ἀδελφή. Κυρωνίδης μὲν οὖν ὁ τοῦδε πατὴρ καὶ πατέρου τοῦ

¹ μὲν οὐκ.² φανήσεται³ σκοποῦμεν

Οὔτω] Xenanetus junior, et cum eo facientes, adversarii actoris. IDEM.

Εἶναι ἀδελφὴν] Interponi vult Scaliger Κυρωνίδου. quod non intelligo. Nam si Ἀριστάρχου copulavit eum ἀνακρίσει, falsus fuit. Qui potest dudum mortuus examinari? IDEM. Anglice Ionesius: *that my mother was the daughter of Aristarchus and sister of Cyronides*: profus de suo.

Περὶ αὐτῶν] Id est, περὶ τούτων τῶν πραγμάτων, vel, his de bonis, hereditate Aristarchi. v. p. 186. 7. REISK.

Τούτῳ] Xenaneto juniori, filio Cyronidis. IDEM.

Τούτων] Aristarchi et Xenaneti juniorum. IDEM.

Οἰκειῶν] Subaudi τῶν ἑαυτοῦ. ipseque et reliqui ejus necessarij injuriam fecerunt matri meae. IDEM.

Στυπαλλήτιος] Lego Στυπαλλήτιος ex Diogene Laertio in Zezone, Hesychio, et Stephano. PALMER.

Τούτῳ] Xenaneti junioris. REISK.

Πατέρου] Aristarchi junioris. IDEM.

τόνδε τὸν κλῆρον ἀδίκως ἔχοντας ἐξεπωιήθη εἰς ἕτερον οἶκον, ὥστε αὐτῶ τῶν χρημάτων οὐδὲν ἔτι προσῆκεν. Ἀριστάρχου
 80.1 δὲ τοῦ πατρὸς τούτων τελευτήσαντος Δημοχάρης υἱὸς κλη-
 ρονόμος τῶν ἐκείνου κατέστη. τούτου δὲ παιδὸς ἀποθανόντος
 καὶ τῆς ἐτέρας ἀδελφῆς, ἢ μήτηρ ἢ ἐμὴ ¹ ἐπὶ παντὶ τῶ οἴκῳ
 ἐπὶ κληρὸς ἐγένετο. καὶ οὕτω μὲν ἐξ ἀρχῆς ἅπαντα ² ταυτὶ
 τῆς ἐμῆς μητρὸς ἐγένετο· προσῆκον δ' αὐτῇ μετὰ τῶν χρη- 257
 μάτων τῶ ἐγγύτατα γένους συνοικεῖν, πάσχει δεινότατα,
 5 ὡ ἄνδρες. Ἀριστομένης γὰρ ἀδελφὸς ὢν ἐκείνου τοῦ Ἀρι-
 στάρχου, ὄντος αὐτῶ υἱέος καὶ θυγατρὸς, ³ ἀμελήσας ἢ
 αὐτὸς αὐτὴν ἔχειν ἢ τῶ υἱεῖ μετὰ τοῦ κλήρου ἐπιδικάσα-
 σθαι, τούτων μὲν οὐδὲν ἐποίησε, τὴν δὲ ἑαυτοῦ θυγατέρα
 ἐπὶ τοῖς ⁴ τῆς ἐμῆς μητρὸς χρήμασι Κυρωνίδῃ ἐξέδωκεν, ἐξ
 ἧς ὁ Ξεναινέτος οὗτος καὶ Ἀρίσταρχος ὁ τελευτήσας ἐγένετο.
 τὸ μὲν οὖν ἀδίκημα, καὶ ὃν τρόπον τῶν χρημάτων ἀπεστε-
 10 ρήθη, τοῦτ' ἐστίν, ὡ ἄνδρες. μετὰ δὲ ταῦτα τὴν ἐμὴν μη-
 τέρα ἐκδίδωσι τῶ ἐμῶ πατρί. Κυρωνίδου δὲ τελευτήσαντος
 τὸν τοῦ Ξεναινέτου ἀδελφὸν εἰσάγουσιν Ἀριστάρχῳ υἱὸν,
 οὐδὲ κατ' ἓνα νόμον, ὡ ἄνδρες, ὡς ἐγὼ ἐκ πολλῶν τεκμηρίων
 ὑμῖν ἐπιδείξω. πρῶτον μὲν οὖν μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι,
 ὡς Κυρωνίδης ἐκποιήτος εἰς τὸν Ξεναινέτου οἶκον ἐγένετο καὶ
 ἐν ἐκείνῳ ἐτελεύτησεν, ἔπειθ' ὡς Ἀρίσταρχος, οὗ ἦν οὗτος
 15 ὁ κλῆρος, πρότερος τοῦ υἱέος Δημοχάρους ἐτελεύτησε, Δη-
 μοχάρης δὲ παῖς ὢν ἀπέθανε καὶ ἡ ἐτέρα ἀδελφὴ, ὥστε τὸν
 κλῆρον ἐπὶ τῇ ἐμῇ μητρὶ γενέσθαι. καὶ μοι κάλει τούτων
 τοὺς μάρτυρας.

MARTYRES.

οὕτω μὲν ἐξ ἀρχῆς ἦν, ὡ ἄνδρες, ὁ κλῆρος, περὶ οὗ νῦν 258
 ὁ λόγος ἐστί· Κυρωνίδου μὲν ἐκπωιήτου γενομένου εἰς τὸν
 Ξεναινέτου οἶκον, τοῦ δὲ πατρὸς Ἀριστάρχου τῶ υἱεῖ Δη-

¹ ἐν

² ταυτὶ om.

³ μελήσας

⁴ τῆς om.

Ἀριστάρχου] Seniore puta. IDEM.
 Τούτων] Cyronidis, Democharis, et dua-
 rum filiarum. IDEM.

Ἐν παντὶ] L. ἐπὶ παντὶ — ad Herodot.
 l. iii. c. 224. VALCKENAE. Cf. p. 82. 2.
 ed. H. Steph.

Μελήσας] penes quem erat, sive ipse
 mallet sibi habere, sive — nam hoc signifi-
 catur μέλλειν h. l. est accipiendum. Sic

dedi de meo, pro vulgari ἐμελήσας, cui
 Stephanus ἐθελήσας suffectum ibat. Pal-
 merius μελήσας (simplici λ) dederat, vi-
 detur tamen geminatum dare voluisse.
 REISK.

Ἀριστάρχου] Seniori. IDEM.
 Ἐξ ἀρχῆς ἦν] Adde ἡμῶν vel ἡμέτερος.
 IDEM.

μοχάρει καταλιπόντος, ἐκείνου δὲ τῇ ἀδελφῇ τῇ ἑαυτοῦ 20
ταύτῃ, μητρὶ δὲ ἐμῇ.

δ. Δεῖ δὲ, ἐπειδὴ λίαν ἀναισχυντοῦσιν, ὧ ἄνδρες, καὶ
τὰ χρήματα παρὰ τὸ δίκαιον ἔχειν ἀξιούσι, μαθεῖν ὑμᾶς
ὡς οὐδὲ καθ' ἓνα νόμον Ἀρίσταρχος εἰς τοὺς φράτορας τοὺς
ἐκείνου εἰσηῆται· εἰάν γὰρ τοῦτο μάθῃτε, σαφῶς εἴσεσθε
ὅτι τῷ μὴ δικάίως ἔχοντι οὐδὲ διατίθεσθαι περὶ αὐτῶν
προσῆκεν. οἶμαι τοίνυν πάντας ὑμᾶς εἰδέναί, ὧ ἄνδρες, ὅτι
κατὰ διαθήκας αἱ εἰσαγωγαὶ τῶν εἰσποιήτων γίνονται,
διδόντων τε αὐτῶν καὶ υἱεῖς ¹ ποιουμένων, ἄλλως δὲ οὐκ ²
ἔξεστιν. εἴτε οὖν Ἀρίσταρχον φῆσει τις ² αὐτὸν διαθέσθαι,
οὐκ ἀληθῆ λέξει· γνησίου γὰρ ὄντος αὐτῷ Δημοχάρους
υἱός οὐτ' ἂν ἐβούλετο ταῦτα διαπραῖξαι, οὔτε ἐξῆν δοῦναι
τὰ ἑαυτοῦ ἐτέρῳ· εἴτε Ἀριστάρχου τελευτήσαντος Δημο-
259 χάρην αὐτὸν ποιήσασθαι, καὶ ταῦτα ψεύσονται. παιδὸς
γὰρ οὐκ ἔξεστι διαθήκην γενέσθαι· ὁ γὰρ νόμος διαρρήδην
κωλύει παιδὶ μὴ ἐξεῖναι συμβάλλειν μηδὲ γυναικὶ πέρα ³
³ μεδίμου κριθῶν. μεμαρτύρηται δὲ Ἀρίσταρχον μὲν πρό-

¹ ποιούντων² αὐτὸν om.³ μεδίμου

Ἀρίσταρχος] Junior nimirum. IDEM.

Ἐκείνου] Democharetis, aut, quod perinde est, Aristarchi senioris. IDEM.

αὐτῶν] Scil. τῶν διατιθεμένων. cum ipsi legatores per se, non per alios, neque alii pro ipsis, jam vita defunctis, ita constituent. IDEM.

Ἀρίσταρχον] Seniore. IDEM.

Διαπραῖξαι] Imo vero διαπραῖξασθαι. IDEM.

αὐτὸν] Scil. τὸν φάσκοντα. si quis aiat a Democharete se adoptatum. IDEM.

μεδίμου] Fui aliquando in opinione, in qua Petium quoque LL. Att. [l. vi. tit. vi. §. 2.] p. 577. fuisse postmodum reperi, μεδίμου legi hic oportere. Jam vero censeo vulgatum bene habere, et respondere Latina *singulos medimnos*, neque puer res alienum contrahere, aut commercium pactumque facere, spondere de re emenda vendendave potest, quæ excedat pretium medimni unius. Et sic quoque femina. Sunt hi duo medimni. Recte ergo μεδίμου in plurali usurpavit. Unusquisque puer, et unaquæque femina cavere de medimnis singulis potest, cum aliqua forensi validitate, non ultra. Confluit sic tot medimni, quot sunt contrahentes hujusmodi. μεδίμου in duali dicere non licebat; nam sic existisset sententia, falsa illa quidem,

et juri Attico atque veritati historicæ repugnans, licuisse pueris quibusque de binis medimnis cavere, et sic pariter quoque feminis quibusque. Id quod secus erat. Henricus Stephanus primam syllabam vocabuli μεδίμου geminandum esse suspicabatur, scil. με μεδίμου. Conjectura, ad speciem probabilis et subtiliter atque ingeniose excogitata: (ecquid enim fieri possit facilius, ecquid usu venit crebrius, quam ut eadem literæ collisæ alteræ alteras absorbent?) reapse tamen imaginaria et abhorrens. id quod vel ipsa summæ immanitas statim prodit. Et cur legislator numerum impari pari 40. aut 50. prætulisset? REISK. Vid. Meurs. Lect. Att. l. ii. c. 4. et Them. Att. l. ii. c. 9. Lex, qua de agitur, non est testamentaria, sed de contractibus. συμβάλλειν sæpe notat contrahere et pactum conventumque facere. Athenis impuberes et mulieres non erant κρηιοὶ ὑπὲρ μεδίμου κριθῶν, si quid ultra hordei medimnum contraxerant sponderantque, jure nullum erat. Justa hinc conclusione conficit Isæus παιδὸς οὐκ ἐξεῖναι διαθήκην γενέσθαι, sive non posse eum res suas testamento dare legare. Vidit Petiti errorem Salmasius de Mod. Usur. c. 10. p. 425. Cæterum testamenta Athenis in frequenti erant usu, introducta

τερον Δημοχάρους τοῦ υἱέος τελευτῆσαι, ἐκεῖνον δὲ, ὕστερον 260
τοῦ πατρός· ὥστε κατὰ γε διαθήκην ἐκείνων, ¹ οὐδ' εἰ διέ-
θεντο προσῆκεν αὐτῶ τούτων τῶν χρημάτων κληρονομῆσαι.
ἀνάγνωθι ² δὴ καὶ τοὺς νόμους, καθ' οὓς οὐδετέρῳ αὐτῶν
ἔξῃν διαθήκας ποιήσασθαι.

ΝΟΜΟΙ.

35 οὐ τοίνυν, ὦ ἄνδρες, οὐδὲ Κυρωνίδην οἶόν τε ἦν υἱὸν Ἀρι-
στάρχῳ εἰσποιῆσαι, ἀλλ' αὐτῶ μὲν ἐπανελθεῖν εἰς τὸν
πατρῶν οἶκον ³ ἔξῃν, υἱὸν ἐγκαταλιπόντα ἐν τῷ Ξειναίνετου
οἴκῳ, ⁴ ἔξ αὐτοῦ δέ τινα ἀγαγεῖν οὐκ ἔστι νόμος· ἢ εἰ ἂν
φῶσι, ψεύσονται. ὥστ' οὐδ' ἂν φάσκωσιν ὑπ' ἐκείνου ποιη-
θῆναι, νόμον ⁵ ἔξουσιν δεῖξαι, καθ' ὃν ἔξῃν αὐτῶ ταῦτα πρά-
ξαι· ἀλλ' ἔξ ὧν αὐτοὶ λέγουσιν, ἔτι φανερώτερον ὑμῖν γενή-
40 σεται τοῦτο, ὅτι παρανόμως καὶ ἀσελγῶς ἔχουσι τὰ τῆς 261
μητρὸς χρήματα.

εἰ. Καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες, οὐδ' Ἀριστομένει γε οὐδ'
Ἀπολλοδώρῳ, οἷς προσῆκει τὴν ἐμῆς μητρὸς ἐπιδικάσασθαι,
οὐδὲ τούτοις ἔξῃν. θαυμαστὸν γάρ ἂν ἦν, εἰ τὴν ἐμὴν μη-
τέρα ἔχοντι Ἀπολλοδώρῳ ἢ Ἀριστομένει οὐκ ἂν οἶόν τε ἦν
τῶν ἐκείνης κυρίῳ γενέσθαι, κατὰ τὸν νόμον ὃς οὐκ ἔᾶ τῶν

¹ ἦν οὐ διέθεντο, οὐ
² δὲ
³ ἔξῃν υἱὸν om.
⁴ ἔξῃν, υἱὸν αὐτοῦ δὲ ἂν, ψεύσονται. ὥστε οὐδ' ἂν φάσκωσι τινὰ ἀγαγεῖν, οὐκ ἔστι νόμος· ἢ
εἰ ἂν φῶσιν ὑπ'
⁵ οὐχ ἔξουσι

potissimum ἵνα μὴ ἐξηρημαθῇ ὁ οἶκος, ut Demosthenes loquitur or. c. Macart. §. 8., sive ne familia testatoris exstingeretur, neque illi deessent qui mortuo justa facerent. Itaque si liberis orbis esset, testamento adsciscebat, ut hereditatem una cum sacris cernerent. Praeclare haec Isaeus docet or. de Apollod. Hered. §. 7. WESSELING.

Ἐκείνων] Aristarchi majoris et Democharetis. etiamsi comminiscamur eos testamentum scripsisse, quod illi nullum scripserunt (nam neque voluere, neque licebat); tamen ne sic quidem competebat Aristarchi majoris hereditas Aristarcho minori. REISK.

Αὐτῶ] Aristarcho minori. IDEM.
Ἀριστάρχῳ] Seniori. IDEM.
Αὐτοῦ δὲ] Fæde mutilatus h. l. e conjectura sanari mera nequit, sed deploratus est, nisi meliores et integrioris libri succurrant. Quare satius est insanabile hoc ulcus prorsus non attingere, tametsi loci nonnulli medicam manuum critices conje-

cturalis haud respuere videntur. IDEM.
λέγουσιν] Opponit ea, quæ reapse præ se ferunt, iis, modo commemoratis, quæ comminisci, si velint, possint. Nam paulo ante dixerat, ἂν φῶσιν et ἂν φάσκωσιν. Ista quidem, ait, fortasseau alius aliquis istos fingat et inducat jaclantes. quæ autem ipsi palam præ se ferunt, hæc sunt. IDEM.
Προσῆκει] Malim προσῆκε. IDEM.
Ἐξῃν] Scil. ἔχειν τὰ ἡμέτερα, aut υἱοῖς εἰσποιεῖν. IDEM.

Εἰ] Conturbata constructio, neque eodem filo procedens. Sequi enim cum deberet (p. 188. 2.) ἐτέρῳ δὲ, subito mutata oratio, interrogationem ironicam subjicit ἀλλ' ἐτέρῳ — attamen, scilicet, si dis placet, vel nempe (cum sanna) licebit eidem Aristomeni —. IDEM.

Κυρίῳ] Sic correxi vulgarium vitium κυρίων mea sententia. Stephanus inter duas rationes emendandi optionem dederat, in margine sic conjectans: Π. κύριον ἢ κυρίῳ. Sed posterius unice verum est. Suspiciebar aliquando κυρίῳ in duali quoque

τῆς ἐπικλήρου κύριον εἶναι, ἀλλ' ἢ τοὺς παῖδας ἐπὶ δίετες
 ἠβήσαντας κρατεῖν τῶν χρημάτων· ἀλλ' ἐτέρῳ αὐτὴν ἐκδόντι 81. 1
 262 ἔξέσται εἰς τὰ ταύτης χρήματα υἱὸν εἰσποιῆσαι; δεινὰ
 μέντ' ἂν γίνοιτο. καὶ τῷ μὲν πατρὶ αὐτῆς, εἰ παῖδες ἄρ-
 ρενες μὴ ἐγένοντο, οὐκ ἂν ἔξῃν ἄνευ ταύτης διαδέσθαι· κε-
 λεύει γὰρ ὁ νόμος σὺν ταύταις κύριον εἶναι δοῦναι, εἰάν τῳ
 βούλοιο, τὰ ἑαυτοῦ· τῷ δὲ μῆτε λαβεῖν αὐτὴν ἀξιώσαντι 5
 μῆτε πατρὶ ὄντι, ἀλλ' ἀνεψιῶ, παρὰ πάντας τοὺς νόμους
 εἰσαγαγόντι ἔσται κυρίως ταῦτα πεπραγμένα; καὶ τίς
 ὑμῶν ταῦτα πεισθήσεται; ἐγὼ μὲν, ὦ ἄνδρες, σαφῶς
 ἐπίσταμαι ὅτι οὔτε Ξεναίνετος οὔτε ἄλλος οὐδεὶς ἀνθρώπων
 ἔξει ἀποδείξαι ὡς οὐ τῆς ἐμῆς μητρὸς ἴστος κληρὸς ἐστί,
 τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆ τοῦ Δημοχάρους καταλιπόντος· εἰάν δ' ἄρα
 τολμῶσι περὶ αὐτῶν λέγειν, νόμον κελεύετε δεῖξαι καθ' ὃν
 γεγένηται ἢ εἰσποίησις Ἀριστάρχῳ, καὶ τίς ὁ εἰσποίησας. 10
 τοῦτο γὰρ δίκαιόν ἐστιν. ἀλλ' οἶδ' ὅτι οὐχ ἔξουσιν ἐπιδείξαι.

5. Περὶ μὲν οὖν τοῦ τὸν κληρὸν εἶναι τῆς μητρὸς ἐξ
 ἀρχῆς καὶ ἀδίκως αὐτὴν ὑπὸ τούτων ἀπστερηθῆναι, ἐκ τε
 τῶν εἰρημένων καὶ μεμαρτυρημένων καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν νόμων
 ἰκανῶς ἠγοῦμαι ἀποδεδειχθῆναι. οὕτω δὲ καὶ τούτοις φανερόν 15
 ἐστὶν ὅτι οὐ πρὸς ἡκούτως ἔχουσι ταῦτα τὰ χρήματα,
 ὡστ' οὐκ ἐπὶ τῷ δικαίως Ἀριστάρχῳ εἰσαχθῆναι εἰς τοὺς
 φράτορας τὸν λόγον ποιοῦνται μόνον, ἀλλὰ καὶ δίκην φασὶν
 263 ὑπὲρ τούτων τῶν χρημάτων τὸν πατέρα τὸν ἑαυτῶν ἐκτε-
 τικέναι, ἵνα, ἂν μὴ κατ' ἐκεῖνο δικαίως δοκῶσιν ἔχειν, κατὰ
 γε ταῦτα εἰκότως πρὸς ἡκούτων αὐτοῖς φαίνεται. ἐγὼ δ', ὦ
 ἄνδρες, ὅτι οὐκ ἀληθῆ λέγουσι, μεγάλοις ὑμᾶς τεκμηρίοις 20

1 δ

2 ἀπστερηθῆναι

legi posse. Sed dnalem quoque excludit
 insequens ἐκδόντι. IDEM. Leg. κύριον.
 De Mod. Usur. p. 169. SALMASIUS.

Τῶν] Sic dedi de mea et Scaligeri [et
 Salmasii] sententia pro vulgari τὸν, sub-
 auditor χρημάτων. REISK.

Ἄλλ' ἢ] Idem est ac si dixisset: ἀλλὰ
 μόνος ἐὰν τοὺς παῖδας κρατεῖν. IDEM.
 Leg. ἄλλον ἢ - - ἠβήσαντας, καὶ κρατεῖν.
 SALMASIUS.

Ἐτέρῳ] Non cohæret cum ἐκδόντι, sed
 ab eo regitur. hoc volo. Dictio ἔξέσται
 ἐκδόντι ἐτέρῳ tantundem valet atque si di-
 xisset: ἔσται δὲ ἐν ἐξουσίᾳ τοῦ αὐτοῦ Ἀρι-

στομένου, εἰσποιεῖν υἱὸν εἰς τὰ ταύτης χρέμα-
 τα, μετὰ τὸ ἐκδοῦναι αὐτὴν ἐτέρῳ, δηλονότι
 τῷ ἐμῷ πατρὶ. REISK.

Ἀριστάρχῳ] Juniori. IDEM.

Ἐαυτῶν] Xenæneti puta, et Aristarchi,
 juniorum. Sic dedi (postulabat enim præ-
 missum φασὶν) pro vulgari ἑαυτοῦ. IDEM.
 Κατ' ἐκεῖνο] Scil. τὸ μέρος, δηλονότι, τὸ
 εἰσποιηθῆναι δικαίως Ἀριστάρχῳ Δημοχάρ-
 ρητι. IDEM.

Πρὸς ἡκούτων] Bene si habet, deest post
 αὐτοῖς voc. ὁ κληρὸς. ego vero suspicor leg.
 esse προσήκειν iu infinitivo, scil. τὰ χρέ-
 ματα. IDEM.

διδάξω. εἰ γὰρ ἦν — ὡς οὗτοι λέγουσιν — ὑπόχρεως οὗτος ὁ κληῖρος, οὐτ' ἂν χρήματα οὗτοι ὑπὲρ αὐτῶν ἐξέτινον — οὐ γὰρ προσήκον αὐτοῖς, ἀλλ' οἷς ἐγένετο ἢ ἐμὴ μήτηρ ἐπίδικος, τούτοις ἀναγκαῖον ἦν ὑπὲρ αὐτῶν βουλευσασθαι —, οὐτ' ἂν εἰσεποιοῦν εἰς τούτον τὸν κληῖρον υἱὸν Ἀριστάρχῳ, μέλλοντες ὠφεληθῆσεσθαι μὲν μηδὲν, ζημιωθῆσεσθαι δὲ μεγάλα. ἢ ἕτεροι μὲν, ὅταν περὶ χρημάτων δυστυχωῶσι, 25 τοὺς σφετέρους αὐτῶν παῖδας εἰς ἑτέρους οἴκους εἰσποιοῦσιν, 264 ἵνα μὴ μετὰσχῶσι τῆς τοῦ πατρὸς ἀτιμίας· οὗτοι δὲ ἄρα εἰς ὑπόχρεων οὐσίαν καὶ οἰκοθεν εἰσεποιοῦν σφᾶς αὐτοὺς, ἵνα καὶ τὰ ὑπάρχοντα προσαπολέσειαν; οὐκ ἔστι ταῦτα, ἀλλ' ὁ μὲν κληῖρος ἐλεύθερος ἦν καὶ τῆς ἐμῆς μητρὸς ἐγένετο, οὗτοι δὲ φιλοχρηματοῦντες καὶ ἐκείνην ἀποστεροῦντες ταῦτα πάντα ἐμηχανήσαντο.

30 Ζ'. Ἴσως οὖν τις, ὦ ἄνδρες, τὸν χρόνον ὑμῶν θαυμάσειε, πῶς ποτὲ πολὺν οὕτως εἶασαμεν καὶ ἀποστερούμενοι οὐκ ἦμεν ἐπ' αὐτὰ, ἀλλὰ νυνὶ περὶ αὐτῶν τοὺς λόγους ποιούμεθα. ἐγὼ δὲ οἶμαι μὲν οὐ δίκαιον εἶναι διὰ τοῦτο ἔλαττον ἔχειν, εἴ τις μὴ ἐδυνήθη ἢ κατημέλησεν — οὐ γὰρ τοῦτό 35 ἐστὶ σκεπτέον, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα εἰ δίκαιον ἢ μή — ὅμως μέντοι καὶ περὶ τούτων αἴτιον εἰπεῖν ἔχομεν, ὦ ἄνδρες. ὁ γὰρ πατὴρ οὐμὸς ἐπὶ προικὶ ἐγγυησάμενος τὴν ἐμὴν 365 μητέρα συνώκει, 2 τὸν δὲ κληῖρον τούτων καρπουμένων οὐκ εἶχεν ὅπως εἰσπράττειτο· ὅτε γὰρ περὶ αὐτοῦ λόγους ἐποίησατο τῆς μητρὸς κελευούσης, οὗτοι ταῦτα αὐτῷ ἠπείλησαν, αὐτοὶ ἐπιδικασάμενοι αὐτὴν ἐξέιν, εἰ μὴ βούλοιο αὐτὸς ἐπὶ προικὶ ἔχειν. ὁ δὲ πατήρ, ὥστε τῆς μητρὸς μὴ στερηθῆναι, καὶ δις τὸσαῦτα χρήματα εἶασεν ἂν αὐτοὺς καρποῦσθαι. 265

¹, ὅταν μὲν

² τῶν

Ἐπεὶ αὐτῶν] Imo vero ὑπὲρ αὐτοῦ. redit enim ad praemissum ὁ κληῖρος. IDEM.

Προσῆκον] Malim προσῆκεν, scil. τοῦτο ποιεῖν. IDEM.

Ἐπεὶ αὐτῶν] Scil. sive τῶν χρημάτων, sive τῶν χρεῶν. IDEM.

Ἐτεροι ὅταν μὲν] Malim verba sic strui: ἕτεροι μὲν, ὅταν περὶ —. IDEM.

Οἰκοθεν] F. οἶκον. MARKLAND.

Ἡμεν] Solet hoc pro ἤμεν reperiri, per syncopen, aiunt, nescio quam recte. REISK.

Ἐχειν] δίκαιον accipio h. l. non pro neu-

tro, sed pro masculino, subaudi τινά. quod e proximo εἰ τις hic est adsciscendum. IDEM.

Ἐπὶ προικὶ] Id est, οὐκ ἐπὶ κληῖρω, ὡς οὐκ οὔσαν ἐπίκληρον. accipiens enim pater actoris cum uxore dotem, fatebatur, uxorem suam non esse ἐπίκληρον, h. e. virginem, cui patris hereditas soli competeret, sed ei esse fratrem, heredem universorum bonorum. IDEM.

Τῶν δὲ κληῖρων τούτων] Aut τὸν δὲ κληῖρον τούτων leg. est, aut τῶν δὲ κληῖρον τούτων. IDEM.

καὶ τοῦ μὲν τὸν πατέρα μὴ ἐπέξελθεῖν ὑπὲρ τούτων τοῦτο 40
 ἔστι τὸ αἷτιον· μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Κορινθιακὸς πόλεμος
 ἐγένετο, ἐν ᾧ ἐγὼ καὶ κείνος στρατεύεσθαι ἠναγκαζόμεθα,
 ὥστε οὐδετέρῳ ἀν' ἡμῶν δίκην ἐξεγένετο λαβεῖν. εἰρήνης τ'
 αὐτῷ γενομένης ἐμοί τι ἀτύχημα πρὸς τὸ δημόσιον συνέβη,
 ὥστε μὴ ῥάδιον εἶναι πρὸς τούτους διαφέρεσθαι. ὥστε οὐ
 μικρὰς ἔχομεν αἰτίας περὶ τοῦ πράγματος. ἀλλὰ νυνὶ
 δίκαιον εἰπεῖν ἔστιν, ᾧ ἄνδρες, τίνος δόντος ¹ ἔχει τὸν κλη-
 ρον, κατὰ ποίους νόμους εἰς τοὺς φράτορας εἰσηκται, καὶ 82.
 πῶς οὐκ ἐπίκληρος ἦν ἐπὶ τούτοις χρήμασιν ἢ ἐμῇ μητρί.
 ταῦτα γὰρ ἔστι περὶ ὧν ὑμᾶς δεῖ τὴν ψῆφον ἐνεγκεῖν, οὐκ
 εἰ χρόνῳ τι ὕστερον ἡμεῖς τῶν ἡμετέρων εἰσπραττόμεθα. μὴ
 266 δυνηθέντων δὲ ἐπιδείξαι, δικαίως ἀν' ἐμὸν αὐτὸν εἶναι ² ψη-
 φίσαισθε.

ἢ. Τοῦτο μὲν ³ οἶδ' ὅτι ποιεῖν οὐχ οἰοί τ' ἔσονται· χα-
 λεπὸν γὰρ πρὸς νόμους καὶ δίκαιον πρᾶγμα ἀντιλέγειν 5
 ἔστι· περὶ δὲ τοῦ τεθνεῶτος λέξουσιν, ἐλευσύντες ὡς ἀνὴρ
⁴ ὧν ἀγαθὸς ἐν τῷ πολέμῳ τέθνηκε, καὶ ὅτι οὐ δίκαιόν ἐστι
 τὰς ἐκείνου διαθήκας ἀκύρους καθιστάναι. ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὸς,
 ᾧ ἄνδρες, οἶμαι δεῖν κυρίας εἶναι τὰς διαθήκας, ἅς ἀν' ἕκα-
 στος διαθῆται περὶ τῶν ἑαυτοῦ· περὶ μέντοι τῶν ἀλλοτριῶν
 οὐ κυρίας εἶναι τὰς διαθήκας, ὥσπερ ἅς ἕκαστος περὶ τῶν
 ἑαυτοῦ διαθῆται. ταῦτα δὲ οὐ τούτων ὄντα, ἀλλὰ ἡμετέρα 10
 φαίνεται. ὥστε ἀν' ἐπὶ τοῦτον τὸν λόγον καταφεύγη καὶ
 μάρτυρας παρέχεται ὡς διέθετο ἐκεῖνος, ἐπιδεικνύουσι κε-
 267 λεύετε εἰ δικαίως τὰ ἑαυτοῦ. τοῦτο ⁵ γὰρ δίκαιόν ἐστι. δει-

¹ αὐτῷ² ψηφίσαισθε³ δ' οἶδ'⁴ μὲν⁵ καὶ

[ὑπὲρ τούτων] harum rerum, vel horum
 bonorum, causa in jure eos persequi. IDEM.

[Ἀτύχημα πρὸς τὸ δημόσιον] Erarius
 fiebam, pecunia iuultatus, quam statim
 dependere non poteram. IDEM.

[Δίκαιον εἰπεῖν ἔστιν] Scil. αὐτόν. malim
 tamen in nominativo legi δικαίως, Xenonens-
 tus puta. IDEM.

[Ὁὐκ εἰ χρόνῳ τι ὕστερον ἡμεῖς τῶν ἡμετέ-
 ρων] Alius verba sic struxisset paulo
 planius: οὐκ εἰ χρόνῳ πολλῷ ὕστερον ἡμεῖς
 τῶν τι ἡμετέρων. IDEM.

[αὐτόν] Scil. τὸν κληρ. mallem tamen
 αὐτὸ in neutro, ut referatur ad τῶν ἡμετέ-
 ρων τι. IDEM.

Τοῦτο μὲν δ' οἶδα] Aut leg. ἀλλὰ τοῦτο
 μὲν εἴ οἶδα, aut τοῦτο μὲν γὰρ (aut τοῦτο
 μέντοι) εἴ οἶδα ἔτι —. IDEM.

[Ὡσπερ ἅς] Mutatum hoc ibat Scaliger
 cum ὥσπερ εἰς. sed bene habet vulgata. in
 ὥσπερ subauditur a communi οἶμαι κυρίας
 εἶναι τὰς διαθήκας, ἅς ἕκαστος —. IDEM.

[Τούτων] II. τοῦτον. H. STEPHAN. SCA-
 LIG.

[Τὰ ἑαυτοῦ] Subaudi διέθετο e præmissis.
 Dubito etiam an leg. sit: δικαίως, καὶ τὰ
 ἑαυτοῦ. REISK.

[Τοῦτο καὶ δίκαιον] Malim τοῦτο γὰρ καὶ
 δίκαιον. IDEM.

νότατα γὰρ πάντων γένοιτο, εἰ Κυρωνίδης μὲν καὶ οὗτοι, ὄντες ἐκείνου, μὴ μόνον τὸν Ξεναινέτου οἶκον πλέον ἢ τεττάρων ταλάντων ἔξουσιν, ἀλλὰ καὶ τόνδε προσλήψονται· ἐγὼ δὲ τῆς μητρὸς οὐσης κυρίας καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν Κυρωνίδῃ γεγεννημένος, εἰ μὴδὲ τὸν τῆς μητρὸς κλῆρον λήψομαι, καὶ ταῦτα μὴδ' ἐχόντων τούτων ἐπενεγκεῖν παρ' ὅτου ποτ' εὐλήψασι. καίτοι δίκαιον, ὡς ἄνδρες, ὡς περ τῶν ἀμφισβητήσιμων χωρίων δεῖ τὸν ἔχοντα ἢ θέτην ἢ πρατῆρα παρέχεσθαι ἢ καταδεδικασμένον φαίνεσθαι, οὕτω καὶ τούτους καθ' ἓν τι τούτων ἀποφῆναντας αὐτὸν ἀξιούσιν ἐπιδικάζεσθαι, καὶ μὴ πρὸ δίκης τὴν Ἀριστάρχου θυγατέρα, ἐμὴν δὲ μητέρα, ἐκ τῶν πατρῶν ἐκβάλλειν. ἀλλὰ γὰρ, ὡς ἄνδρες, οὐχ ἰκανὸν ἔστι Ξεναινέτῳ τὸν Ἀριστομένους οἶκον καταπεπειραδραστηκέναι, ἀλλὰ καὶ τούτον οἶεται δεῖν τὸν αὐτὸν τρόπον διαθεῖναι. ἐγὼ δ', ὡς ἄνδρες δικασταί, βραχείας οὐσίας ὑπαρξάσης ἀδελφαίς μὲν ἐξέδωκα, ὅσα ἐδυνάμην ἐπιδούς, 268

25 κόσμιον δ' ἑμαυτὸν παρέχων καὶ ποιῶν τὰ προσταττόμενα καὶ τὰς στρατείας στρατευόμενος ἀξιῶ τῶν τῆς μητρὸς πατρῶν μὴ ἀποστερηθῆναι. ἀπέδειξα δ' ὑμῖν Κυρωνίδην μὲν τὸν τούτων πατέρα ἐκποίητον γενόμενον καὶ οὐκ ἐπανεελθόντα εἰς τὸν πατρῶν οἶκον, τὸν δὲ πατέρα τὸν Κυρωνίδου καὶ τῆς ἐμῆς μητρὸς Δημοχάρει τῷ υἱῷ τοῦτον τὸν κλῆρον καταλιπόντα, ἐκεῖνον δὲ ἀπαιδα ὄντα τελευτήσαντα, καὶ εἰς τὴν ἐμὴν μητέρα τοῦτον τὸν κλῆρον ἐπιγιγνώμενον.

Ταλάντων] Subaudi ὄντα, aut ἀξίον ὄντα. IDEM.

Ἐπενεγκεῖν] Subaudi ἐπί τινα τὴν πρόφασιν. *referre ad aliquem suam pratensionem, causari, pratendere aliquem. IDEM.*

Πρατῆρα] Π. πρατῆρα. H. STEPHAN. Quicumque fundum domumve possidet, debet ejus nomen edere, a quo aut oppingerata illa, aut empta habet. REISK.

Αὐτὸν] Scil. τὸν κλῆρον. sed adde ἔχειν, et nescio an οὕτως quoque, ut sit ἀποφῆναντας τοῦτον ἔχειν, οὕτως ἀξιῶν. IDEM.

Τὰς στρατείας] Subaudi τὰς γεγεννημένας, aut τὰς προσταταγμένας. IDEM.

Ἀξιῶ] Stephanus volebat δὲ addi. Ego solummodo τ' paulo ante v. 17. post κόσμιον in δ' mutavi. IDEM.

Ἐπιγιγνώμενον] Malim περιγιγν.

ΙΑ.
ΙΣΑΙΟΥ
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΓΝΙΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Pag.
ed.
Reisk.

268

Ἀγνίας τις εἶχεν ἀνεψιούς πολλούς, Θεόπομπον καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Στρατοκλέα καὶ Στράτιον καὶ Εὐβουλίδην. οἷτος μέλλαν τελευτᾶν ἐποίησατο Σετὴν αὐτῷ θυγατέρα, κελεύσας

269

ἐν ταῖς διαθήκαις, εἰ τι σάδοι ἡ θυγάτης, ἐρχέσθαι τὸν κληρὸν εἰς Γλαύκωνα, ἀδελφὸν αὐτοῦ τυγχάνοντα ὁμομίτριον. ἐπὶ τούτοις αὐτοῦ τελευτήσαντος ἡ θυγάτης λαβοῦσα τὸν κληρὸν ἐτελεύτησεν. ἀποθανόντος δὲ καὶ Εὐβουλίδου ἡ θυγάτης αὐτοῦ, τοῦ Εὐβουλίδου, δικασαμένη πρὸς Γλαύκωνα ἔλαβε τὴν οὐσίαν. μετὰ ταῦτα τελευτησάντων καὶ τῶν περὶ τὸν Στρατοκλέα καὶ Στράτιον Θεόπομπος μόνος ἐδικάσατο πρὸς αὐτὴν, καὶ ἔλαβε τὸν κληρὸν. πρὸς τούτον ὁ υἱὸς τοῦ ἀδελφοῦ¹ αὐτοῦ, Στρατοκλέους, δικάζεται· πρὸς αὐτὸν δὲ ἐπιτρέπου τινὸς υἱὸς, φάσκων ἐξ ἴσου τὰ τῆς κληρονομίας ἀεμῶζειν τῷ τε Θεοπόμπῳ καὶ τῷ παιδί τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Ἡ στάσις πηγματική.

270

ἀ'. ΔΙΑ ΤΑΥΘ' ὑμῖν ἀνέγνων τοὺς νόμους, ὅτι κατὰ τὸν 1
πρῶτον αὐτῶν ἰσχυρίζεται τῷ παιδί τοῦ ἡμικληρίου προσ-
ῆκειν, οὐκ ἀληθῆ λέγων. οὐ γὰρ ἦν ἡμῖν Ἀγνίας ἀδελφός,
ὁ δὲ νόμος περὶ ἀδελφοῦ χρημάτων πρῶτον ἀδελφοῖς τε καὶ
ἀδελφιδοῖς πεποιήκε τὴν κληρονομίαν, ἀν' ὧσιν ὁμοπάτορες· 5
τοῦτο γὰρ ἐγγυτάτω τοῦ τελευτήσαντος γένος ἐστίν. ἐὰν δ'

¹ αὐτοῦ om.

ΑΓΝΙΟΥ] Plenum stemma generis ex hac oratione constituere haud licuit. Satis igitur habebimus, quædam momenta consanguinitatis horum hominum, quorum nomina hac in oratione commemorantur, hic ponere, quo causa sumpte intricata et obscura fiat aliquanto explicatior atque dilucidior.

Actor, et Hagnias, et Eubulides, et Stratocles, et Stratus erant consobrini ex πατρᾷδελφῶν. Fratres igitur fuerant eorum patres. v. p. 195. 3. Hagnia mater fuerat soror Stratii.

Hagnias suæ sororis filiam iustituerat heredem, cui suffecerat Glauconem, fratrem uterinum.

Theophon erat frater, ut videtur, Stratoclis. ejus Stratoclis filius videtur cum actore, tutore suo, super Hagnia hereditate contendisse. p. 197. 19.

Actor in matrimonio habebat sororem

Macartati, cui Macartato alterum suorum filiorum pro filio adoptivo arrogarat. p. 207. 20. IDEM.

Διὰ ταυθ' ὑμῖν ἀνέγνων τοὺς νόμους] Videri possit huic orationi initium deesse. quod utrum vere sit, nec ne, in dubio relinquam. Si minus est, præmissa fuit ejus exordio legum ad hanc causam facientium recitatio. Sed Tayloro quoque initium orationis abruptum indicare videbatur, nonnihil deesse. Et profecto, quæ desunt, si haberemus, causam hanc, nunc obscurissimam, liquidius perspiceremus. IDEM.

Ἰσχυρίζεται] Scil. ὁ ἀντίδικος. IDEM.
Τῷ παιδί] Cujus tutor sum. filio Stratoclis. IDEM.

Τοῦ ἡμικληρίου] Bonorum ab Hagnia relictorum semissem. IDEM.

Περὶ ἀδελφοῦ χρημάτων] Subaudi διατάτταν vel διαγορεύων. IDEM.

Pag.
ed.
H.
83.

οὔτοι μὴ ᾧσι, δεύτερον ἀδελφαὶς ὁμοπατρίαις καλεῖ καὶ παῖδας τοὺς ἐκ τούτων. εἰ δὲ μὴ ᾧσι, τρίτῳ γένει δίδωσι τὴν ἀγχιστείαν, ἀνεψιοῖς πρὸς πατρός μεχρὶς ἀνεψιῶν παίδων. εἰ δὲ καὶ τοῦτ' ¹ ἐκλείπη, εἰς τὸ γένος πάλιν ἐπανέρχεται, καὶ

10 ποιεῖ τοὺς πρὸς μητρός τοῦ τελευτήσαντος κυρίους αὐτῶν, 271

κατὰ ταῦτά καθάπερ τοῖς πρὸς πατρός ἐξ ἀρχῆς ἐδίδου τὴν κληρονομίαν. ταύτας ² ποιεῖ τὰς ἀγχιστείας ὁ νομοθέτης μόνος, ³ συντομωτέρας τοῖς ῥήμασιν ἢ ἐγὼ φράζω· τὴν μέντοι διάνοιαν ᾧν βούλεται, ταύτη δείκνυσιν. ὁ δὲ παῖς οὗτος οὐδὲ καθ' ἐν τούτων ὀνομάτων Ἀγνία προσήκει ⁴ τῇ ἀγχιστεία, ἀλλ' ἐξω τῆς συγγενείας ἐστίν. ἵνα δ' ἀκριβῶς μάθῃτε

15 περὶ ᾧν ψηφιεῖσθε, τοὺς πολλοὺς λόγους εἰσάσας οὗτος εἰπάτω ὅτι ὁ παῖς προσήκει τούτων τῶν εἰρημένων τῷ τὸν κλῆρον καταλιπόντι· καὶ φανῆ κατὰ τι προσήκων, ἐκὼν ἐγὼ 272

συγχωρῶ τὸ ἡμικλήριον εἶναι τοῦ παιδός. εἰ δέ τοι μηδὲν τούτων ἔξει εἰπεῖν, πᾶς οὐκ ἐλεγχθήσεται φανερώς ἐμὲ μὲν συκοφαντῶν, ὑμᾶς δ' ἐξαπατῆσαι παρὰ τοὺς νόμους ζητῶν; ἀναβιβασάμενος οὖν αὐτὸν ἐναντίον ὑμῶν ἐρωτήσω τὰ

20 ἐν ταῖς νόμοις ὑπαναγινώσκων· οὕτω γὰρ εἴσεσθε εἰ προσήκει τῷ παιδί τῶν Ἀγνίου χρημάτων ἢ μή. λάβε οὖν αὐτοῖς τοὺς νόμους. σὺ δ' ἀνάβηθι δεῦρο, ἐπειδὴ δεινὸς εἶ διαβάλλειν καὶ τοὺς νόμους διαστρέφειν. σὺ δ' ἀναγίνωσκε.

⁵ΝΟΜΟΙ.

ἐπίσχετες. ἐρωτήσω σε. ἀδελφὸς ἐστ' ὁ παῖς Ἀγνίου, ἀδελ-

¹ ἐκλείπη

⁴ τῇ om.

² τὰς ποιητὰς ἀγχ.

³ συντομωτέρας

⁵ ΝΟΜΟΙ. om.

Εἰς τὸ γένος] Malim εἰς τὸ πρῶτον γένος. paulo ante τὸ τρίτον γένος commemorarat. primum γένος, seu primus velut articulus consanguinitatis est is, quo pater et mater continentur. Exhausto genere patris, quæ est primi articuli prima portio, transit hereditas ad primi articuli secundam portionem, quæ complectitur necessarios matris legatoris. IDEM.

Αὐτῶν] Scil. τῶν χρημάτων, id est, τοῦ κλήρου. sæpe Iustus in his causis ad hereditates pertinentibus, quæ ex ejus operibus adhuc solæ supersunt, vocis αὐτὰ hoc sensu, id est, pro hereditate controversa, usurpat. IDEM.

Μόνος] Addendum videtur διδάσει. legislator has solas statuit, aut permittit neces-

situdines sanguinis. IDEM.

Συντομωτέρας] Malim aut adverbialiter συντομωτέρας, aut in dativo plur. συντομωτέροις legi. IDEM.

Φράζω] Malim φεάζω. IDEM.

Ὅτι] Id est, καθ' ὅτι ἔνομα. quoniam nomine vel titulo. οὗτος redit ad pupilli advocatum. v. p. 194. 9. IDEM.

Αὐτοῖς] Taylor malebat αὐτούς. IDEM.

Σὺ δὲ] Primum hoc σὺ δὲ conversum est ad patronum pupilli, adversus quem hæc oratio pugnat, secundum, proxime insequens, ad scribam. IDEM.

Ἀναγίνωσκε] Hic deesse videtur titulus ΝΟΜΟΙ. aut ΑΝΑΓΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ. IDEM.

Ἐπίσχετες] Scribam alloquitur. Illud

273 φιδούς ἐξ ἀδελφοῦ ἢ ἐξ ἀδελφῆς γεγονώς, ἢ ἀνεψιός, ἢ ἐξ ἀνεψιοῦ πρὸς μητρός ἢ πρὸς πατρός; τί τούτων τῶν ὀνομάτων, οἷς ὁ νόμος τὴν ἀγχιστεῖαν δίδωσι; καὶ ὅπως μὴ ἐκεῖνο ¹ ἔρεῖς, ὅτι ἐμὸς ἀδελφιδούς· οὐ γὰρ περὶ τοῦ ἐμοῦ ²⁵ κλήρου νῦν ὁ λόγος ἐστί· ζῶ γάρ. εἰ δ' ² ἦν ἄπαις ἐγὼ τετελευτηκῶς καὶ ἠμφισβῆται τῶν ἐμῶν, τοῦτο ἂν προσήκοι ἀποκρίνασθαι ἐρωτωμένῳ. νῦν δὲ φῆς τῶν Ἀγνίου χρημάτων τὸ ἠμικλήριον εἶναι τοῦ παιδός· δεῖ δὴ σε τῆς ἀγχιστείας, ὅτι ὁ παῖς Ἀγνία προσήκει, τὸ γένος εἰπεῖν. ³ φράσον οὖν τουτοισί.

β'. Αἰσθάνεσθε ὅτι οὐκ ἔχει τὴν συγγένειαν εἰπεῖν, ἀλλ' ἀποκρίνεται πάντα μᾶλλον ἢ ὁ δεῖ μαθεῖν ἡμᾶς. καίτοι τὸν γε πρᾶττοντά τι δίκαιον οὐ προσήκεν ἀπορεῖν ἀλλ' εὐθύς ³⁰ λέγειν, καὶ μὴ μόνον τοῦτο ποιεῖν, ἀλλὰ καὶ διόμνυσθαι καὶ τοῦ γένους παρέχεσθαι μαρτυρίας, ἵνα μᾶλλον ἂν ἐπιστεύετο ὑφ' ὑμῶν. νῦν δ' ἐφ' οἷς ἀπόκρισιν οὐ δέδωκεν, οὐ μάρτυρας παρέσχεται, οὐχ ὄρκον ὤμοσεν, οὐ νόμον ἀνέγνωκεν, ^{84. 1} οἶεται δεῖν ὑμᾶς, ὁμωμοκότας ψηφιεῖσθαι κατὰ τοὺς νόμους, αὐτῶ πειθομένους ἐμοῦ καταγνῶναι ταύτην τὴν εἰσαγγελίαν παρὰ τοὺς νόμους· οὕτω σχέτλιος καὶ ἀναιδής ἀνθρωπός ἐστιν. ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ποιήσω τούτων οὐδὲν, ἀλλὰ καὶ τὸ γένος ἐρῶ τοῦμόν, καὶ ὅθεν ⁴ μοι προσήκει τῆς κληρονομίας, καὶ τὸν παῖδα ἐπιδείξω καὶ τοὺς πρότερον ἀμφισβητήσαντας ἐμοὶ τοῦ κλήρου πάντα ἔξω τῆς ἀγχιστείας ὄντας, ὡςθ' ὑμᾶς ὁμολογεῖν. ἀνάγκη δ' ἐστὶν ἐξ ἀρχῆς τὰ συμβεβηκότα εἰπεῖν· ἐκ τούτων ⁵ γὰρ γνώσεσθε τὴν τε ἐμὴν

¹ ἔρεῖς² οὖν ἄπαις ἐγὼ ἦν³ φράσον - - - εἰπεῖν om.⁴ ἐμοὶ⁵ γὰρ om.

autem se ad patronum pupilli conversum est. IDEM.

"ΕΣ' ὁ παῖς] Π. ἐσθ' ὁ παῖς. H. STEPHAN.

'Αγνίου, ἀδελφιδούς ἐξ —] Videtur sic legendum Ἀγνίου; hic desinit interrogatio. respondet ipse pro adversario. οὐ. non est. tum pergit interrogare ἀδελφιδούς οὖν ἐξ — vel ἀλλ' ἀδελφιδούς ἐξ — Aut si simplicius mavis Ἀγνίου, ἢ ἀδελφιδούς ἐξ — Etiam Taylor malebat ἢ ἀδελφιδούς. REISK.

Τί τούτων] Videtur aut τί τούτων leg. subaudiendo ἐστί, aut alias sive καλεῖται sive αὐτῶ interponendum. IDEM.

Τῆς ἀγχιστείας, ὅτι] Malim τῆς ἀγχιστείας καθ' ὅτι — possit quidem videri ὅ

τι tantundem valere atque καθ' ὅτι, idque defendi e p. 193. 13. ubi etiam ὅτι usurpatum fuit pro καθ' ὅτι. Ego tamen valde vereor, ne ibi quoque hoc in locum illius sufficiens sit. IDEM.

Τὸ γένος] Stephanus ergo hæc vocabula ad τῆς ἀγχιστείας referebat, cum iisque copulata volebat, id quod ex illa, qua usus est, h. l. interpungendi ratione constat. Videtur tamen potius ad καθ' ὅτι τῆς ἀγχ. subaudi debere μέρος, et ad τὸ γένος, κατὰ qua parte propinquitatis attingat Huguiam, ratione consanguinitatis. IDEM.

Ταύτην τ. ε. π. τ. νόμους] Hic videtur πεποιημένῳ deesse, ut dativus hic cum πειθομένους αὐτῶ cohæreat. IDEM.

ἀγχιστείαν καὶ ὅτι τούτοις οὐδὲν προσήκει τῆς κληρονομίας.

γ'. Ἐγὼ γὰρ καὶ Ἀγνίας, ὧ ἄνδρες, καὶ Εὐβουλίδης καὶ Στρατοκλῆς καὶ Στράτιος ὁ τῆς Ἀγνίου μητρὸς ἀδελφός ἐξ ἀνεψιῶν ἔσμεν γεγονότες· καὶ γὰρ οἱ πατέρες ἡμῶν ἦσαν ἀνεψιοὶ ἐκ πατραδέλφων. Ἀγνίας οὖν, ὅτε ἐκπλεῖν παρεσκευάζετο πρεσβεύσων ἐπὶ ταύτας τὰς πράξεις αἰ τῆ πόλει συμφερόντως εἶχον, οὐκ ἔφ' ἡμῖν τοῖς ἐγγύτατα γένους, εἴ τι πάθοι, τὰ ὄντα κατέλιπεν, ἀλλ' ἐποίησατο θυγατέρα 275 αὐτοῦ ἀδελφιδῆν· εἰ δέ τι καὶ αὐτῇ πάθοι, Γλαύκωνι τὰ ὄντα ἐδίδου, ἀδελφῶ ὄντι ὁμομητρίῳ· καὶ ταῦτ' ἐν διαθήκαις ἐνέγραψε. χρόνων δὲ διαγενομένων μετὰ ταῦτα τελευτᾷ μὲν Εὐβουλίδης, τελευτᾷ δ' ἡ θυγάτηρ ἣν ἐποίησατο Ἀγνίας, λαμβάνει δὲ τὸν κλῆρον Γλαύκων κατὰ τὴν διαθήκην. ἡμεῖς δ' οὐ πάποτ' ἠξιώσαμεν ἀμφισβητῆσαι πρὸς τὰς ἐκείνου διαθήκας, ἀλλ' ὡόμεθα δεῖν περὶ τῶν αὐτοῦ τὴν ἐκείνου γνώμην εἶναι κυρίαν, καὶ τούτοις ἐνεμένομεν. ἡ δ' Εὐβουλίδου θυγάτηρ μετὰ τῶν αὐτῇ συμπραττόντων λαγχάνει τοῦ 20 κλήρου, καὶ λαμβάνει νικήσασα τοὺς κατὰ ¹ τὴν διαθήκην ἀμφισβητήσαντας, ἔξω μὲν οὔσα τῆς ἀγχιστείας, ἐλπίσασα δ' — ὡς ἔοικεν — ἡμᾶς πρὸς αὐτὴν οὐκ ἀντιδικήσειν, ὅτι οὐδὲ πρὸς τὰς διαθήκας ἠμφισβητήσαμεν. ἡμεῖς δὲ, ἐγὼ καὶ Στράτιος καὶ Στρατοκλῆς, ἐπειδὴ τοῖς ἐγγύτατα γένους ἐγεγένητο ἐπίδικος ὁ κλῆρος, παρεσκευάζοντο ἅπαντες λαγχάνειν· πρὶν δὲ γενέσθαι τὰς λήξεις τῶν δικῶν ἡμῖν, τελευτᾷ 25 μὲν ὁ Στράτιος, τελευτᾷ δ' ὁ Στρατοκλῆς, λείπωμαι δ' ἐγὼ μόνος τοῦ πρὸς πατρός ὦν ἀνεψιοῦ παῖς, ὧ μόνῳ 276 κατὰ τοὺς νόμους ἐγίνετο ἡ κληρονομία, πάντων ἤδη τῶν ἄλλων ἐκλελοιπόντων, οἱ ταύτῃ ² μοι τῆ συγγενείᾳ προσήκοντες ἐτύχχανον. τῷ δὲ γνώσεσθε τοῦτ', ὅτι ἐμοὶ μὲν ἀγ-

¹ τὴν om.

² μὲν

Ἐκ τούτων γνώσεσθε] Assentior Stephano sic emendanti: ἐκ τούτων γὰρ γνώσ. IDEM. Θυγάτηρ] Scil. Phylomache, causam agens an. 4. Ol. civ. sub archontem Nicophemum. Cf. Demosth. Macartat. et Ionesii Commentarium in Isæum.

Οὔσα] Sic dedi de meo pro vulgari οὔσαν. Accedit ad me consensus Taylori, cujus hæc est postrema ad Isæum anno-

tatio. REISK.

Παρεσκευάζοντο] Imo vero παρεσκευαζόμεθα. IDEM.

Τοῦ] Videtur τετελευτηκότος addendum esse. Haguias designatur. IDEM.

Ταύτῃ μὲν] Num ταύτῃ ἡμῖν. IDEM.

Τῷ] Hic loci interrogat, idemque valot atque τίμ. quanam re? IDEM.

χιστεύειν, τοῖς δ' ἐξ ἐκείνων γεγονόσιν οὐκ ἦν, ἐν οἷς οὗτος ὁ παῖς ἦν; αὐτὸς ὁ νόμος δηλώσει. τὸ μὲν γὰρ εἶναι τὴν ἀγχιστεῖαν ἀνεψιοῖς πρὸς πατρὸς μέχρις ἀνεψιῶν παίδων ὁμολογεῖται παρὰ πάντων· εἰ δὲ μεθ' ἡμᾶς δίδωσι τοῖς ἡμε- 30 τέροις παισὶ, τοῦτ' ἤδη σκεπτέον ἐστί. λάβε οὖν αὐτοῖς τὸν νόμον, καὶ ἀναγίνωσκε.

ΝΟΜΟΣ.

Ἐὰν δὲ μηδεὶς ἢ πρὸς πατρὸς μέχρις ἀνεψιῶν παίδων, τοὺς πρὸς μητρὸς κυρίους εἶναι κατὰ τὰ αὐτά.

ἀκούετε, ὦ ἄνδρες, ὅτι ὁ νομοθέτης οὐκ εἶπεν, εἰ μὴδὲς ἢ πρὸς πατρὸς μέχρις ἀνεψιῶν παίδων, τοὺς τῶν ἀνεψιαδῶν εἶναι κυρίους, ἀλλὰ ἀπέδωκε τοῖς πρὸς μητρὸς τοῦ τελευτή- 35 σαντος, ἂν ἡμεῖς μὴ ὤμεν, τὴν κληρονομίαν ἤδη, ἀδελφοῖς καὶ ἀδελφαῖς καὶ παισὶ τοῖς τούτων καὶ τοῖς ἄλλοις, κατὰ 277¹ ταῦτα² καθάπερ καὶ ἐξ ἀρχῆς ἦν ὑπειρημένον· τοὺς δὲ ἡμετέρους παῖδας ἐξῶ τῆς ἀγχιστείας ἐποίησεν. οἷς δὲ μὴδ' εἰ καὶ τετελευτηκότες ὦσιν, ὡς ἐγὼ, δίδωσιν ὁ νόμος τὴν Ἀγνίου κληρονομίαν, πῶς ἐμοῦ τε ζῶντος καὶ κατὰ τοὺς νόμους ἔχοντος οἴονται αὐτοῖς εἶναι τὴν ἀγχιστεῖαν; οὐδαμῶς 40 δῆπουθεν. ἀλλὰ μὴν εἰ τούτοις μὴ μέτεστιν, ὣν οἱ πατέρες ταυτὸν ἐμοὶ προσῆκον, οὐδὲ τούτῳ τῷ παιδὶ γίνεται· καὶ γὰρ ὁ τούτου πατήρ ὁμοίως ἦν ἐκείνοις συγγενής. οὐκοῦν δεινὸν, ἐμοὶ μὲν διαρρήδη οὕτω τῶν νόμων δεδωκότων τὴν κληρονομίαν, τούτους δ' ἐξῶ τῆς ἀγχιστείας πεποιηκότων, τολμᾶν τουτοῖς συκοφαντεῖν, καὶ διαγωνίσασθαι μὲν, ἡνίκ' ἐγὼ τοῦ κλήρου τὴν δίκην ἐλάγχανον, μὴ οἶσθαι δεῖν, μὴδὲ 85. 1 παρακαταβάλλειν, οὐ περὶ τῶν τοιούτων εἴ τι δίκαιον εἶχεν εἰπεῖν διαγνωσθῆναι προσῆκον, ἐπὶ δὲ τοῦ παιδὸς ὀνό-

¹ ταῦτα² καθάπερ οἱη.

ΝΟΜΟΣ] Cf. Petit. in Legg. Att. l. vi. tit. vi. §. 9. et Jac. Perizon. Dissert. ii. p. 128. in paucis (verba Wesselingii sunt) a Petitō et vero deflectens.

Μὴ ὄμει] Scil. περιλοιποί. REISK.

Κατὰ ταῦτα καὶ] Potest fieri ut hac dictio recte habeat. Usitatio tamen, si bene memini, dicendi ratio est: κατὰ ταῦτα, ὡς καὶ ἐξ ἀρχῆς. significat, quo modo successionis vel processus a legibus hereditates posteris a parte patris descendenti- bus assignatae fuissent, eodem prorsus modo eas assignari descendenti- bus a

parte matris. IDEM.

Ἐπειρημένον] In hac compositione ὑπὸ significat tantundem atque πρὸ more crebro. IDEM.

Τετελευτηκότες ὦσιν ὡς ἐγὼ] Imo vero τετελευτηκὸς ὦ ἐγὼ. ne si ego quidem defunctus sim. me e viris sublato. IDEM.

Ταυτὸν] Adverbialiter, pro κατὰ ταῦτὸ μέρος. pariter, eodem modo, atque ego. IDEM.

Συγγενής] Hagnie puta. IDEM.

Τουτοῦ] Hunc adversariam meum, patrum pupilli mei. IDEM.

ματι πράγματ' ἔμοι παρέχειν καὶ περὶ τῶν μεγίστων εἰς κίνδυνον καθιστάναι· καὶ περὶ μὲν τῶν ὁμολογουμένων εἶναι 278 τοῦ παιδὸς χρημάτων μηδ' αἰτιᾶσθαι με, μηδ' ὡς τι εἴληφα ἔχειν εἰπεῖν — ἐφ' οἷς, εἴ τι αὐτῶν κακῶς διώκουν ὡςπερ ¹ οὗτος, κρίνεσθαι μοι προσήκειν — ἃ δ' ὑμεῖς ἐμὰ εἶναι εἴψηφισασθε, τῷ βουλομένῳ δόντες ἐξουσίαν ἀμφισβητεῖν αὐτῶν, ἐπὶ τούτοις ἔμοι τοιούτους ἀγῶνας παρασκευάζειν καὶ εἰς τοῦτο ἀναισχυντίας ἤκειν.

δ'. Οἶομαι μὲν οὖν καὶ ἐκ τῶν ἤδη εἰρημένων γινώσκεσθαι ὑμῖν ὅτι οὔτ' ἀδικῶ τὸν παῖδα οὐδὲν οὔτ' ἔνοχος εἰμι ταύταις ταῖς αἰτίαις οὐδὲ κατὰ μικρὸν ἔτι δὲ ἀκριβέστερον 10 ἠγοῦμαι καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ὑμᾶς μαθήσεσθαι, καὶ τὴν ἐμὴν ἐπιδικασίαν, ὡς γέγονεν, ἀκούσαντας περὶ αὐτῶν. ἔμοι γὰρ, ὡς ἄνδρες, λαχόντι τοῦ κλήρου τὴν δίκην οὔτε οὗτος ὁ νῦν ἐμὲ εἰσαγγέλλων ὡῆθη δεῖν παρακαταβάλλειν ὑπὲρ τοῦ παιδὸς, οὔτε οἱ Στρατίου παῖδες οἱ ² ταῦτὸν τῷ παιδί προσήκοντες, οὔτε δι' ἄλλο οὐδὲν αὐτοῖς ἐνόμιζον προσήκειν τούτων τῶν χρημάτων· ἐπεὶ οὐδ' ἂν οὗτος νῦν ἐμοὶ πράγματα παρεῖχεν, 15 εἰ τὰ τοῦ παιδὸς εἶων ἀρπάζειν καὶ ³ μὴ ἠναντιοῦμην αὐτῷ. 279 οὔτοι μὲν οὖν, ὡςπερ εἶπον, εἰδότες ὅτι ἐξῶ ἦσαν τῆς ἀγχιστείας, οὐκ ἠμφισβήτουν ἀλλ' ἠσυχίαν εἶχον· οἱ δ' ὑπὲρ τῆς Εὐβουλίδου θυγατρὸς πράττοντες, τῆς τὸ αὐτὸ δικαίως τῷ Στρατίου παιδί προσηκούσης, καὶ οἱ κύριοι τῆς Ἀγνίου μητρὸς ἦσαν οἰοί τε πρὸς ἐμὲ ἀντιδικεῖν. εἰς τοσαύτας δ' ἀπορίας κατέστησαν ὅ τι ⁴ ἀντιγράψονται περὶ τῆς ἀγχιστείας, ὥστε ἢ μὲν τὸν κλῆρον ἔχουσα καὶ οἱ λέγοντες τὸ περὶ αὐτῆς γένος, ἐπειδὴ κατεψεύσαντο, ῥαδίως ὑπ' ἐμοῦ τότε ἐξηλέγχθησαν οὐκ ἀληθές τι γράψαι τολμήσαντες· οἱ δ' ὑπὲρ τῆς Ἀγνίου μητρὸς γένει μὲν ἐμοὶ ταῦτὸ προση-

¹ οὗτοι

² τούτῳ

³ μὴ om.

⁴ ἀντιγράφονται

Καὶ τὴν ἐμὴν] Particulam copulativam abesse malim. IDEM.

Παῖδι] Adde κατὰ ταῦτό. IDEM.

Οὔτε δι' ἄλλο οὐδὲν] Aut deest h. l. aliquid, aut potius leg. est: οὔτε οἱ ἄλλοι οὐδὲν. neque ulli alii. in Latinis tamen meis expressi supplementum hoc sententiae deficientis: οὔτε κατὰ γένος, οὔτε κατὰ διαθήκας, οὔτε δι' ἄλλο οὐδὲν. Post εἶαν adde αὐτόν. IDEM.

Καὶ ἠναντιοῦμην] Interpone οὐκ aut μηδέν. IDEM.

Τὸ αὐτὸ δικαίως] Imo vero τῷ αὐτῷ δικαίῳ. eodem jure, atque Stratoclis filius. Post ἦσαν adde μὲν. IDEM.

Λέγοντες τὸ περὶ αὐτῆς γένος ἐπειδὴ κατεψεύσαντο] Num leg. λέγοντες ὑπὲρ αὐτῆς ἐπειδὴ τὸ γένος κατεψ. advocati mulieris cum genus ei ementitum attribuisent, falsum edidissent. IDEM.

κούσης — ἀδελφὴ γὰρ ¹ ἦν τοῦ Στρατίου — νόμῳ δὲ ἀποκλειομένης, ὃς κελεύει κρατεῖν τοὺς ἀρρενας, τοῦτο μὲν εἶασαν, οἴομενοι δ' ἔμοῦ πλεονεκτήσῃν μητέρα εἶναι τοῦ τελευτήσαντος ἔγραψαν· ὁ συγγενέστατον μὲν ἦν τῇ φύσει 25 πάντων, ἐν δὲ ταῖς ἀγχιστείαις ὁμολογουμένως οὐκ ἔστιν. 280 εἶτα γράψας ἀνεψιοῦ παιῖδας εἶναι, κακείνας ² ἐξήλεγξας οὐκ οὔσας ἐν ταῖς ἀγχιστείαις. οὕτως ἐπεδικασάμην παρ' ὑμῖν, καὶ αὐτῶν οὐκ ἴσχυσέ τι οὔτε τῇ τὸν κλῆρον ἐχούσῃ τὸ προνευικηκέναι τοὺς κατὰ διαθήκην ἀμφισβητήσαντας, οὔτε τῇ ἑτέρα τὸ μητέρα εἶναι τοῦ τὸν κλῆρον καταλιπόντος, ἀλλ' οὕτως οἱ τότε δικάζοντες καὶ τὸ δίκαιον καὶ τοὺς 30 ὄρκους περὶ πολλοῦ ἐποίησαντο ³ ὥστ' ἐμοὶ τῷ κατὰ τοὺς νόμους ἀμφισβητοῦντι τὴν ψῆφον ἠνεγκαν. καίτοι εἰ τὰς μὲν νευίκακα τοῦτον τὸν τρόπον, ἐπιδείξας μηδὲν Ἀγνία κατ' ἀγχιστείαν προσηκούσας, οὗτος δὲ μὴ ἐτόλμησεν ἀντιδικῆσαι τῷ παιδί τοῦ ἡμικληρίου πρὸς ὑμᾶς, οἱ δὲ Στρατίου παῖδες οἱ ⁴ ταῦτὸν τούτῳ προσήκοντες μηδὲ νῦν ἀξιοῦσιν ἀντιδικῆσαι πρὸς ἐμὲ περὶ αὐτῶν, ἔχω δ' ἐγὼ τὸν κλῆρον 35 ἐπιδικασάμενος παρ' ὑμῖν, ἐξελέγχω δὲ τοῦτον μηδέπω καὶ τήμερον ἔχοντα εἰπεῖν ὅ τι ὁ παῖς Ἀγνία προσήκει κατ' ἀγχιστείαν, τί ἔτι δεῖ μαθεῖν ὑμᾶς ἢ τί ποθεῖτε ἀκοῦσαι 281 περὶ τούτων; ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς εὔφρονοῦσιν ὑμῖν ἱκανὰ τὰ εἰρημένα νομίζω.

έ. Οὗτος τείνου ραδίως ὅ τι ἀν ⁵ τύχη ψευδόμενος, καὶ τὴν αὐτοῦ πονηρίαν οὐδεμίαν ζημίαν εἶναι νομίζων, τολμᾷ με διαβάλλειν ἄλλα τε πολλὰ, περὶ ὧν ποιήσομαι τοὺς 40 λόγους τάχα, καὶ νυνὶ λέγει ὡς ἐκοινωσάμεθα, ἐγὼ τε καὶ Στρατοκλῆς, τὸν ἀγῶνα εἰσιέναι περὶ τοῦ κλήρου μέλλοντες.

¹ ἦν τοῦ om.² ἐξελέγξας³ ὥστε μοι⁴ ταῦτὸ⁵ τύχη

Οὐκ ἔστιν] Id est, περὶ οὐδενὸς νομίζεται, οὐκ ἀριθμεῖται, in censum non venit. haud scio tamen an ἴσχυρὸν h. l. desit. non est validum. IDEM.

Γράψας] Inno vero γραφάμενας. feminas, quae se filias consobrinii tulissent et hoc nomine in tabulas ab actuario inferri curassent. IDEM. Qui sic vertebat: ad hunc modum ego cum docuissem illas feminas extra propinquitatem esse, coram tribunali vestro, iudices, hereditatem Hagniae adeptus sum, mihi adjudicatam.

Ἐξήλεγξας] Π. ἐξήλεγξα. H. STEPHAN.

Οὐκ ἴσχυσέ τι] nil profuit, nil sublevavit earum causam. sic in neutro dedi pro vulgari οὐκ ἴ. τις. REISK.

Τῷ παιδί] Utrum significat h. l. adversus puerum, an pro puero? credo posterius, ob insequens πρὸς ἡμᾶς. IDEM.

Πρὸς ὑμᾶς] Num πρὸς ἡμᾶς, an παρ' ὑμῖν. IDEM.

Τάχα καὶ νυνὶ λέγει] Fortass. leg. τάχα. ἃ δὲ καὶ νυνὶ λέγει, scil. ταῦτά ἐστι, quae in continenti subijcitur. vel sic: τοὺς λόγους. τάχα δὲ καὶ νυνὶ λέγει, fortassis vero etiam nunc dicit. IDEM.

ὁ μόνους ἡμῖν τῶν ἀμφισβητεῖν παρεσκευασμένων οὐκ ἐνῆν
 διομολογήσασθαι πρὸς ἀλλήλους. τῇ μὲν γὰρ Εὐβουλίδου
 θυγατρὶ καὶ τῇ Ἀγνίου μητρὶ πρὸς ἡμᾶς ἀγωνιζομέναις,
 μὴ κατὰ ταῦτ' ἀμφισβητούσαις, ἐνῆν ποιήσασθαι συνθή-
 κας, ἂν ἢ ἑτέρα νικᾷ, μετεῖναι τι καὶ τῇ ἥττηθείσῃ· καδί-
 σκος γὰρ ἐμέλλεν ἑκατέρω τεθῆσεσθαι. τὸ δ' ἡμέτερον οὐ
 τοιοῦτον ἦν, ἀλλ' ἐν¹ τὸ γένος, δύο δὲ λήξεις, ἡμικληρίου ἑκα-
 τέρω. τοῖς δὲ κατὰ ταῦτ' ἀμφισβητούσιν εἰς τίθεται κα-
 δίσκος, οὗ οὐκ ἂν ἦν τὸν μὲν νικᾶσθαι, τὸν δὲ ἥττᾶν, ἀλλ'
 ὁμοίως ἀμφοτέροις ἦν ὁ αὐτὸς κίνδυνος. ὥστ' οὐκ ἐνῆν κοινω-
 νίαν οὐδὲ² διομολογίαν ποιήσασθαι περὶ αὐτῶν. ἀλλ' οὗτος 282
 ἔπειδ' Ἰστρατοκλῆς ἐτελεύτησε πρὶν γενέσθαι τοῦ ἡμικλη-
 ρίου τὰς λήξεις ἡμῶν ἑκατέρω, καὶ οὐκέτ' ἦν μετουσία τῷ
 Ἰστρατοκλεῖ τούτων οὐδὲ τῷ παιδί³ τῷδε διὰ τὸν νόμον,
 ἀλλ' ἐγένετο εἰς ἐμὴ ἢ κληρονομία κατ' ἀγχιστεῖαν πάντων,
 εἰ νικήσαιμι τοὺς ἔχοντας, τότε ἤδη πλάττει ταῦτα καὶ
 μηχανᾶται, προσδοκῶν τούτοις τοῖς λόγοις ῥαδίως ὑμᾶς
 ἐξαπατῆσαι. ὅτι δ' οὐχ οἷόν τ' ἦν τούτων γίγνεσθαι⁴ οὐδὲν,
 10 ἀλλὰ διήρηται καθ' ἕκαστον περὶ αὐτῶν, ἐκ τοῦ νόμου γινώ-
 ναι ῥαδίον. λάβε δ' αὐτοῖς καὶ ἀναγίνωσκε.

ΝΟΜΟΣ.

ἄρ' ὑμῖν ὁ νόμος δοκεῖ ποιεῖν ἐξουσίαν κοινωνίας, ἀλλ' οὐκ
 ἀντικρυς οὕτως ἅπαν τὸνναντίον, εἰ καὶ τὸ πρότερον ὑπῆρχε
 κοινωνία, προστάττει, διαρρήδη κελεύων τοῦ μέρους ἑκάστων
 λαγχάνειν καὶ τοῖς κατὰ ταῦτ' ἀμφισβητούσι τιθεῖς ἕνα 283

¹ τὸ om.

² διομολογίας

³ τῷ

⁴ οὐδὲν

Συνθήκας] Subaudi πρὸς ἑαυτάς. IDEM.
 Τὸν μὲν νικᾶσθαι, τὸν δὲ ἥττᾶν] Non
 damno. proba enim et conveniens hæc est
 sententia. Offendor solummodo insolentia
 verbi ἥττᾶν quod nescio an in activo mi-
 nus usurpetur. Num ergo leg. τὸν μὲν
 νικᾶν, τὸν δὲ ἥττᾶσθαι. IDEM. Scripserat
 Isaacus: τὸν μὲν ἥττᾶσθαι, τὸν δὲ νικᾶν. Qui
 sententiis iudicium liberabatur in foro
 νικᾶν, qui causa cadebat dicebatur ἥττᾶ-
 σθαι. In Diatrib. c. 23. p. 261. VALCKE-
 NAER.

Τῷ παιδί τῷ] Aut delendus est poste-
 rior articulus, aut ei addendum est Ἰστρα-
 τοκλέους. Prius si præferimas, erit αὐτοῦ
 subaudiendum. REISK.

Διὰ τὸν νόμον] Vetantem hereditates ad
 liberos τῶν ἀνεψιαδῶν procedere. IDEM.

Διήρηται] Servari potest et defendi,
 atque sic reddi, definitum, discretum, di-
 ligenterque et subtiliter his de rebus consti-
 tutum est. malim tamen, ut in hac re usi-
 tativa, legi dicitur. pronunciatum, edi-
 ctum est ad omnes. IDEM.

Προστάττει] Non improbo. malle tam-
 en προστάττειν, ut aptum sit e præmisso
 δεκεῖ. IDEM.

Κατὰ ταῦτό] Paulo ante dixerat κατὰ
 ταῦτά. nil referre videtur. E. c. si duo
 semissem hereditatis petant, hi petunt
 κατὰ τὸ αὐτὸ, scil. δίκαιον aut βούλευμα.
 IDEM.

καδίσκον καὶ τὰς ἐπιδικασίας τοῦτον τὸν τρόπον ποιῶν; ὁ δὲ, ταῦτα τῶν νόμων λεγόντων καὶ οὐκ ἐνούσης γενέσθαι 15
διομολογίας, οὕτως ἀλόγως πρᾶγμα τηλικούτου ψεύσασθαι
τετόλμηκεν.

ζ'. Οὐ μόνον δὲ τοῦτο πεποίηκεν, ἀλλὰ καὶ τὸ πάντων
ἐναντιώτατον πρᾶγμα εἴρηκεν, ᾧ προσέχετε τὸν νοῦν, ᾧ
ἄνδρες. φησὶ γὰρ ὁμολογήσαί με τοῦ κλήρου τῷ παιδί τὸ
ἡμικλήριον μεταδώσειν, εἰ νικήσαιμι τοὺς ἔχοντας αὐτόν.
καίτοι εἰ μὲν τι καὶ αὐτῷ μετῆν κατὰ τὸ γένος, ὡς οὗτος
λέγει, τί ἔδει γενέσθαι ταύτην αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ τὴν ὁμο- 20
λογίαν; ἦν γὰρ ὁμοίως καὶ τούτοις ἐπιδίκον τὸ ἡμικλήριον,
εἴπερ ἀληθῆ λέγουσιν. εἰ δὲ μὴ προσῆκεν αὐτοῖς τῆς ἀγχι-
στείας μηδὲν, διὰ τί ἂν μεταδώσειν ὡμολόγουν, τῶν νόμων
ἐμοὶ πάντων αὐτῶν δεδωκότων τὴν κληρονομίαν; πότερα δ'
οὐκ ἦν μοι λαχεῖν, εἰ μὴ πείσαιμι τούτους; ἀλλ' ὁ νόμος
τῷ βουλομένῳ δίδωσι τὴν ἐξουσίαν, ὥστε τοῦτο οὐκ ἦν αὐ-
τοῖς εἰπεῖν. ἀλλ' εἶχον τινά μοι μαρτυρίαν τοῦ πράγματος, 25
ἦν εἰ μὴ ἐμαρτύρουν, οὐκ ἐμελλον ἐπιδικάσασθαι τούτων;
ἀλλὰ κατὰ γένος ἡμφισβήτησαν, οὐ κατὰ δόσιν. ὥστ' οὐδὲν
ἔδει μαρτύρων.

284 ζ'. Ἀλλὰ μὴν εἰ μήτε κοινώσασθαι τὸ πρᾶγμα ἐνῆν,
ὅτ' ἔζη Στρατοκλῆς, μήτε ὁ πατήρ αὐτῷ κατέλιπεν ἐπιδι-
κασάμενος τούτων οὐδὲν, μήτε εἰκὸς ἦν μεταδώσειν ἐμὲ τὸ
ἡμικλήριον ὁμολογήσαι αὐτῷ, ἀπόδοτε ὑμεῖς ἐπιδικάσαντές
μοι τοῦτον τὸν κλῆρον. εἰ δὲ μήτ' ἔλαχον τῶν αὐτῶν μήτ' 30
ἀμφισβητήσαι πώποτ' ἠξίωσαν, πῶς χρὴ πιστοὺς εἶναι
νομίζειν τοὺς τούτων λόγους; ἐγὼ μὲν οἶμαι οὐδαμῶς.
προσποιεῖται τοίνυν οὗτος — ἐπειδὴ τοῦτ' εἰκότως ἂν θαυ-
μάζοιτε, ὅτι τοῦ ἡμικληρίου τότε τὴν δίκην οὐκ ἐλάγχανον
— τοῦ μὲν μὴ λαχεῖν πρὸς ἐκείνους ἐμὲ εἶναι αἴτιον ὡς
ὁμολογήσαντα μεταδώσειν, ὥστε διὰ τοῦτ' οὐ παρακατα-

Τοῦτο εἶκ.] Videtur μὲν interponendum.

IDEM.

Εἶχον εἰ ἐμαρτύρουν] Sunt pluralia in
tertia persona, ἐμελλον autem et ἡμφισ-
βήτησαν sunt singularia in prima persona.

IDEM.

Ὁ πατήρ] Stratoeles. IDEM.

Αὐτῷ] ipsi, filio suo, pupillo meo, ei-
demque competitori ab Hagnia relictæ

hereditatis. IDEM.

Πρὸς ἐκείνους] Scil. τοὺς προσίκοντας
'Αγνία καὶ ἀμφισβητούντας ἐμοὶ τοῦ κλήρου.
IDEM.

Μεταδώσειν] Scil. αὐτῷ, filio Stratoelis
puta. conf. p. 201. 8. IDEM.

Διὰ τοῦτ' οὐ παρακαταβάλλειν] Sic dedi
de meo pro vulgari lectione διὰ τοίνυν παρ.
Etiam pro infinitivo temporis presentis

35 βάλλειν αὐτοῖς, τῆς δὲ πρὸς ἐμὲ λήξεως ἐμποδὼν εἶναι τοὺς νόμους — οὐ γὰρ εἶναι τοῖς ὄρφανοῖς κατὰ τῶν ἐπιτρόπων —, οὐδέτερον ἀληθῆ λέγων. οὔτε γὰρ ἂν νόμον δείξειεν ὃς 285 κωλύει τοῦτον ὑπὲρ τοῦ παιδὸς δίκην παρ' ἐμοῦ λαμβάνειν· οὐ γὰρ ἐστὶν ἐναντιούμενος οὐδεὶς, ἀλλ' ὡς περ καὶ γραφὰς κατ' ἐμοῦ δέδωκεν, οὕτω καὶ δίκας ἐμοὶ εἶναι καὶ τῷ παιδί πεποιήκεν· οὐτ' αὖθις διὰ ταῦτα ἐκείνοις τοῖς προσήκουσι τοῦ κλήρου οὐκ ἐλάγχανον, ὡς ἐμοῦ μεταδώσειν ὁμολογήσαντος, 40 ἀλλ' ὅτι οὐδ' ὀτιοῦν αὐτοῖς τούτων τῶν χρημάτων προσήκεν. εὖ δ' οἶδ' ὅτι ¹ εἰ συνεχώρου τῷ παιδί λαβεῖν ἐπιδικασαμένῳ παρ' ἐμοῦ τὸ ἡμικλήριον, οὐκ ἂν ποτε ταῦτ' ἐποίησαν οὐδ' ἐπεχειρήσαν· εἰδότες ὅτι, ² ὅτ' ἐν τῇ ἀγχιστεία μὴ ὄντες εἶχόν τι τῶν μὴ προσηκόντων, τοῦτ' ἂν ὑπὸ τῶν ἐγγύτατα γένους βραδύως ἀφηρεῖθαι. ὅπερ γὰρ καὶ πρότερον 286 εἶπον, οὐ δίδωσι μεθ' ἡμᾶς τοῖς ἡμετέροις παισὶ τὸ παράπαν 37. 1 τὴν ἀγχιστείαν ³ ὁ νόμος, ἀλλὰ τοῖς πρὸς μητρὸς τοῦ τελευτήσαντος. ἦκεν ἂν οὖν ἐπ' αὐτὰ τοῦτο μὲν ὁ Γλαύκων ὁ τοῦ Ἀγνίου ἀδελφὸς — πρὸς ὃν μὴ ὅτι γένος εἶχον ἀμεινον εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ ἔξω τῆς ἀγχιστείας ἐφαίνοντ' ἂν ὄντες —, τοῦτο δ' εἰ μὴ ἐβούλετο οὗτος, ἢ Ἀγνίου κακείνου μήτηρ, προσήκειν καὶ αὐτῇ τῆς ἀγχιστείας τοῦ αὐτῆς υἱέος, ὡς δ' 5 ὀπότ' ἠγωνίζετο πρὸς τοὺς μηδὲν γένει προσήκοντας, φανερώς ἂν ἔλαβε τὸ ἡμικλήριον παρ' ὑμῶν, τοῦτο τοῦ δικαίου καὶ τῶν νόμων αὐτῇ δεδωκότων. ⁴ οὐκοῦν διὰ ταῦτ' οὐκ ἐλάγ-

¹ οὐδ' εἰ

² ὅταν

³ ὁ νόμος οἰμ.

⁴ οὐκ οὖν

malim infin. aor. 2. παρακαταβαλεῖν. quia sententia tempus praeteritum postulat. IDEM.

Αὐτοῖς] *adversus eos, contententes puta mecum de hereditate Hagniae.* IDEM.

Κατὰ τῶν ἐπιτρόπων] *Addendum videtur λαγχάνειν. causam forensē suscipere, litem capessere.* IDEM.

Λέγων] *Sic de meo dedi, pro vulgari λέγειν. aptus est hic nominativus participii a praemisso προσποιεῖται.* IDEM.

Οὐδεὶς] *Scil. νόμος τοῦτον ἐστὶ. ad idem νόμος etiam δέδωκε et πεποιήκε redeunt.* IDEM.

Ἐμοὶ εἶναι] *Malim τε interponi.* IDEM. Τοῦ κλήρου] *Sic dedi de mea et Scaligeri sententia pro vulgari τὸν κλήρον.* IDEM.

Οὐδ' εἰ συνεχώρου] *ne si concessissem quidem. sic dedi de mea et Scaligeri sententia. Stephanus minus recte conjecerat: οὐ δὲ*

συνεχ. IDEM.

Ἐποίησαν et ἐπεχειρήσαν etc.] *Redeunt istaec ad filium Stratoclis, pupillum actoris, illiusque pupilli necessarios et patronos.* IDEM.

Ἄστι, ὅταν] *Sic dedi de meo, pro vulgari ὀπότ' cui Stephanus sufficere volebat ὅτι ὀπότ'.* IDEM.

Κακείνου] *Glauconis puta, qui frater Hagniae uterinus erat, eadem e matre, sed diversis patribus.* IDEM.

ἠγωνίζετο et ἔλαβε] *Redeunt ad matrem istorum fratrum, Glauconis et Hagniae.* IDEM.

Οὐκ οὖν] *Sic dedi meo, divellens in duo vocabula unum, quod in vulgatis est, οὐκ οὖν. Nam sententia non affirmationem, sed infitiationem postulat. Idem est ac si dixisset: οὐ διὰ ταύτας οὖν τὰς αἰτίας ἀφῆκε τὸ λαγχάνειν ἐμοί. non hæc sunt causæ,*

287 χανεν, οὐχ ὡς δι' ἐμὲ ἢ τοὺς νόμους κωλυόμενος, ἀλλὰ ταύτας τὰς προφάσεις ποιούμενος ἐπὶ ταύτας τὰς συκοφαντίας ἐλήλυθεν, ἐξ ᾧ γραφὴν γραψάμενος καὶ ἐμὲ διαβάλλων ἐλπίζει χρήματα λήψεσθαι καὶ ἐμὲ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλάξαι. καὶ οἶεται δεινοῦ τινὸς ἀνδρὸς ἔργον διαπραττέσθαι 10 ταύταις ταῖς παρασκευαῖς, ὅτι μὴ κατορθώσας μὲν οὐδὲν ἀπολεῖ τῶν αὐτοῦ, διαπραζάμενος δ' ἂ βούλεται καὶ τὰ τοῦ παιδὸς ἀδεῶς ἤδη διαφορήσει.

ἦ. Οὐκοῦν οὐ δεῖ προσέχειν ὑμᾶς τοῖς τούτου λόγοις τὸν νοῦν, οὐδ' ἐπιτρέπειν, οὐδ' ἐδίξιν εἶναι γραφὰς περὶ ᾧ ἰδίας δίκας οἱ νόμοι πεποιήκασιν. ἀπλᾶ γὰρ τὰ δίκαια παντάπασιν ἐστὶ καὶ γνώριμα μαθεῖν· ἂ ἐγὼ διὰ βραχέων εἰπὼν καὶ παρακαταθέμενος ὑμῖν μνημονεύειν, ἐπὶ 15 τὴν ἄλλην ἀπολογίαὺν ἤδη τρέφομαι τῶν κατηγορηθέντων.

288 τί οὖν ἐστὶ ταῦτα; καὶ τί διορίζομαι; εἰ μὲν κατ' ἀγχιστεῖαν¹ τῶν Ἀγνίου μετεῖναι φησὶ τῷ παιδί τοῦ ἡμικληρίου, λαχέτω πρὸς τὸν ἄρχοντα, καὶ ὑμεῖς ψηφίσθηθε, λαβέτω· ταῦτα γὰρ οἱ νόμοι κελεύουσιν. εἰ δὲ μὴ κατὰ τοῦτο ἀμφισβητεῖ, φησὶ δὲ ὁμολογήσαί τε τῷ παιδί μεταδώσειν, φάσκοντος ἐμοῦ τούτων εἶναι μηδὲν, δικασάσθω, 20 καὶ ἐξελέγξῃ με ὡς ὁμολόγησα, τότε ἤδη πρᾶξάσθω· δίκαιον γὰρ οὕτως ἐστίν. εἰ δὲ μήτε πρὸς ἐμὲ μήτε κατ' ἐμοῦ

¹ τοῦ

ob quas nil curavit jure mecum experiri meus adversarius, Stratoelis filius. Quænam autem illa ταῦτα sint, ob quæ negat ab eo actionem omisssam fuisse, ipse statim actor subiicit in istis, οὐχ ὡς δι' ἐμὲ etc. IDEM.

Ταύτας τὰς προφάσεις] Scil. ἐμὲ καὶ τοὺς νόμους, h. e. 1) quod ego spondidisset ipsi me semissem hereditatis redditurum, si vicissem. 2) quod leges vetent pupillum in tutorem suum jure agere. IDEM.

Ταύτας τὰς συκοφαντίας] has officias, tricas, mera commenta et mendacia, ad extorquendum mihi jus meum conficta, quæ modo indicavi. IDEM.

Χρήματα] mercedulum, qui placatus a me de persecutione mei desistat. Sin autem τὰ χρήματα cum articulo legatur, existet ea sententia, quam in Latinis expressi: rectene an secus, alii arbitrantor. Videntur hæc, non ad filium Stratoelis, pupillum tutoris, ipsum, sed ad hujus pupilli advocatum esse referenda. IDEM.

Φησὶ] Advocatus pupilli mei. Quid si legatur et interpungatur sic: κατ' ἀγχι-

στεῖαν τῶν Ἀγνίου [scil. χρημάτων] μετεῖναι φησὶ τῷ παιδί, si ait puero convenire partem bonorum Hagnia ex titulo propinquitatis, τοῦ ἡμικληρίου λαχέτω πρὸς τὸν ἄρχοντα, instituito in foro Archontis adversus me litem de semisse. IDEM.

Ψηφίσασθε] Π. ψηφίσθηθε. Ἡ ψηφίσασθε. H. STEPHAN.

Μῆτε πρὸς ἐμὲ] Ut adversus competitorum hereditatis. πρὸς τινα ago, cum quo contendo de jure, illo sibi æquum aut potius jus vindicante mecum. quæ res injuria vacat. Injuria enim nulla est, aliquem esse, cui jus idem in aliquam hereditatem competat, atque ego iam mihi competere. REISK.

Μῆτε κατ' ἐμοῦ] Ubi κατὰ τινος ago, ita in enim ago, ut a quo me iam injuriam accepisse, læsum esse, ut pupillum non agit πρὸς τὸν ἐπίτροπον (neque enim causa ipsorum in juris paritate versatur), sed κατὰ τοῦ ἐπίτροπου, ut si spoliatus in latronem, ὁ ἐκδεδυμένος κατὰ τοῦ λωποδύτου, agit. IDEM.

δίκην εἶναι φησὶ τῷ παιδί, τὸν κωλύοντα νόμον εἰπάτω, 289
 καὶ ἔχη δεῖξαι, λαβέτω καὶ οὕτω τὸ μέρος τῶν χρημάτων.
 εἰ δ' αὖ μήτ' ἐπιδικάσασθαι φησὶ δεῖν τοῦ ἡμικληρίου μήτε
 μὴν δικάσασθαι, ἀλλ' ἤδη εἶναι ταῦτα τοῦ παιδός, ἀπο-
 25 γραψάσθω πρὸς τὸν ἄρχοντα εἰς τὴν μίσθωσιν τῶν ἐκείνου
 χρημάτων, ἣν ὁ μισθωσάμενος εἰσπράξει με ταῦτα ὡς ὄντα
 τοῦ παιδός. ταῦτα μεγάλα δίκαιά ἐστι. ταῦτα καὶ οἱ
 νόμοι κελεύουσιν, οὐ μὰ Δί' οὐ γραφὰς ἐμὲ φεύγειν περὶ ὧν
 δίκας ἰδίας εἶναι πεποιθήκασιν, οὐδὲ κινδυνεύειν περὶ τοῦ
 σώματος, ὅτι οὐ μεταδίδωμι τῷ παιδί τούτων, ἀ ψήφω
 κρατήσας ἐγὼ τοὺς ἔχοντας οὕτω παρ' ὑμῶν ἔλαβον· ἀλλ'
 30 εἰ τι τῶν ὁμολογουμένων εἶναι τοῦ παιδός εἶχον καὶ κακῶς
 διέθηκα, ὥστ' ἐκείνον κακοῦσθαι, τότε ἂν μοι κατὰ ταύτην
 προσῆκε κρίνεσθαι τὴν γραφὴν, οὐ μὰ Δί' οὐκ ἐπὶ τοῖς
 ἐμοῖς.

Ζ'. Ὅτι μὲν οὖν οὔτε περὶ τούτων οὐδὲν δίκαιον πεποίη-
 κεν, οὔτε περὶ τῶν ἄλλων ἀληθὲς οὐδὲν εἶρηκεν, ἅπαντα δὲ
 1 δεινῶς πλεονεξία μεμηχανῆται διαβάλλων καὶ τοὺς νόμους
 παράγων καὶ ὑμῶν καὶ ἐμοῦ παρὰ τὸ δίκαιον περιγενέ-
 35 σθαι ζητῶν, οἶμαι μὰ τοὺς θεοὺς οὐδ' ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀλλ' 290
 ὁμοίως εἰδέναί πάντας, ὥστ' οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ πλείω περὶ
 τούτων λέγειν. ὁρῶ δὲ, ὧ ἄνδρες, τὴν πλείστην διατριβὴν
 τῶν λόγων ποιούμενον περὶ τὴν τοῦ παιδός οὐσίαν καὶ περὶ
 τὴν ἐμὴν, καὶ τὰ μὲν ἐκείνου παντάπασι ὡς ἄπορα δι-
 εξιόντα, περὶ δ' ἐμὲ πλοῦτόν τινα τῷ λόγῳ κατασκευά-
 σαντα, καὶ τινα κακίαν 2 κατηγοροῦντα, ὡς ἐγὼ τετάρων
 40 οὐσῶν Στρατοκλέους θυγατέρων οὐδεμιᾶ τολμῶ συνευπορη-
 σαι ψροικός, καὶ ταῦτ' ἔχων — ὡς οὗτος φησὶ — τὰ τοῦ

1 δεινῶς om.

2 κατηγοροῦντων

"Hν ὁ μίσθω.] Malim εἶθ' [id est, εἴτα] ὁ μ. et tum conductor illam mercedem a me exigito. Aut ἴν' et εισπράξει. IDEM.

Κελεύουσιν οὐ μὰ Δία. οὐ γρ.] Π. κελεύουσιν οὐ μὰ Δία οὐ γρ. H. STEPHAN.

Γραφὰς] Γραφὴν et εισαγγελίαν promiscue usurpat Isæus hac oratione, ut jam observavit Harpocration. HERALDUS.

Καὶ κακῶς διέθηκα, ὥστ' ἐκείνον κακοῦσθαι] Nota hæc verba, quibus ostendit tunc esse κάκωσιν, quum bona impuberis per vim et sine jure possidentur, quomodo vexatur et si fit injuria, de qua queri quilibet potest

judicio publico. κακοῦν igitur est κακῶς διατιθέναι, κακῶς ποιεῖν. In Anim. ad Jus A. et R. l. iii. c. 14. §. 3. IDEM.

Ποιούμενον] Scil. τὸν κατήγορον. REISK. Κατασκευάσαντα] Malim κατασκευάζοντα ob præmissum διεξιόντα, et insequens κατηγοροῦντα. IDEM.

Κατηγοροῦντων] Suffici vult Stephanus κατηγοροῦντα, quod ipsemet ego quoque amplecterer, si satis certum esset, nihil h. l. deesse. Verum nescio an Isæus ita potius dederit: καὶ οὐκ οἶδα ἦντιν' οὐ κακίαν ἐμοῦ κατηγοροῦντα. οἶον, ὡς ἐγὼ — IDEM.

παιδίου. βούλομαι δὴ καὶ περὶ τούτων εἰπεῖν. ἐλπίζει γὰρ
 διὰ τῶν λόγων ἐμοὶ μὲν τινα φθόνον γενήσεσθαι παρ' ὑμῶν
 περὶ τῶν προσγεγενημένων χρημάτων, τοῖς δὲ παισὶν ἔλεον,
 291 ἂν ἄποροι παρ' ὑμῖν εἶναι δόξωσιν. οὐκ οὐκ ἀγνοῆσαι δεῖ
 περὶ αὐτῶν ὑμᾶς οὐδὲν, ἀλλ' ἀκριβῶς καὶ ταῦτα μαθεῖν,
 ἵν' εἰδῆσθε ὅτι ψεύδεται, ὡς περὶ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἀπάν- 88. 1
 των. ἐγὼ γὰρ, ὦ ἄνδρες, πάντων ὁμολογήσομαι εἶναι κά-
 κιστος, εἰ Στρατοκλέους ἄπορα τὰ πράγματα καταλι-
 πόντος αὐτὸς εὐπορος ὢν καὶ μηδεμίαν ἐπιμέλειαν ποιού-
 μενος φαινοίμην τῶν ἐκείνου παιδῶν. εἰ δὲ πλείονα κατέλι-
 πεν αὐτοῖς τὰ ὄντα τῶν ἐμῶν καὶ βεβαιότερα, καὶ ταῦτα
 τσαυτ' ἐστὶν ὥστε καὶ τὰς θυγατέρας ἐξ αὐτῶν ¹διαθεῖναι 5
 καλῶς καὶ τὸν παῖδα ἐκ τῶν λοιπῶν μηδὲν ἤττον εἶναι
 292 πλούσιον, ἐπιμελοῦμαι τε τοῦτον τὸν τρόπον αὐτῶν ὥστε
 καὶ πολλῶ πλείω γενέσθαι τὴν οὐσίαν, εἰκότως μὲν οὐκ
 ἂν ἔχοιμι μέμψιν, εἰ μὴ τὰ μαυτοῦ προστίθῃμι τούτοις,
 σώζων δὲ τὰ τούτων καὶ πλείω ποιῶν δικαίως ἂν ἐπαινοί-
 μην. ὅτι δὲ ταῦτα οὕτως ²ἔχει, ῥαδίως ἐπιδειξω.

ἰ. Πρῶτον μὲν οὖν τὰ τῆς οὐσίας διεξέμι, μετὰ δὲ
 ταῦτα ὡς καὶ διοικεῖν ἀξιῶ τὰ τοῦ παιδὸς. Στρατοκλεῖ 10
 γὰρ καί μοι τὰ μὲν ὑπάρξαντα πατρῶα τσαυτὰ ἦν, ὥστε
 εἶναι μὲν οὐχ ἰκανὰ, λειτουργεῖν δὲ μὴ ἀξία. τεκμήριον δὲ
 εἴκοσι μνᾶς ἑκάτερος ἡμῶν ἐπὶ τῇ γυναικὶ προῖκα ἔλαβε,

¹ διατεθῆναι

² ἔχει om.

Προϊός] Suspicabar aliquando leg. esse
 προῖκας. Nunc autem acquiesci tutius
 arbitrator in vulgata, et subaudiri μέρος.
 me partem aliquam de bonis meis contribuere
 ad eorum dotem. IDEM.

Τοῖς δὲ παισὶν] Nam cum quatuor Stra-
 tocles filibus, etiam filium complectitur.
 IDEM.

Παρ' ὑμῖν] Interponendum videtur esse
 ἐμὲ, ut sit παρ' ἐμὲ ὑμῖν. vobis videantur
 cogentes esse per me, propter me. culpa
 mea factum esse vos existimetis, ut hi ad
 mendicitatem deciderint. IDEM.

Καὶ μηδεμίαν] Particulam hanc h. l. non
 pro copulativa accipio, sed pro equipol-
 lente Latino vel. quasi dixisset ἅπασας ἀπλῶς
 μηδεμίαν. pari modo ut in καὶ πᾶς et simi-
 libus καὶ prorsus significat. Erat ad hunc
 modum haec dictionis hujus constructio:
 εἰ φαινοίμην ἐπιμέλειαν τῶν ἐκείνου παιδῶν
 καθόλου μηδεμίαν π. καί τοι ὢν αὐτὸς εὐπορος.

Fieri tamen rursus quoque possit, ut hoc
 καὶ hinc in versum proximum inferiorem
 deducendum, et ibi sic leg. sit: αὐτὸς
 εὐπορος ὢν, μηδεμίαν ἐπιμέλειαν ποιούμενος
 φαινοίμην τῶν ἐκείνου παιδῶν. εἰ δὲ καὶ πλείονα
 κατέλιπεν αὐτοῖς [Stratoles puta suis libe-
 ris]. IDEM.

Διαθεῖναι] Π. διατεθῆναι. Ἡ διαθεῖναι. H.
 STEPHAN. διατεθῆναι dedi ex auctoritate
 Stephani, existimantis etiam διαθεῖναι legi
 posse. causa utique anceps est. IDEM.

Οὕτως, ῥαδίως] Legi velim οὕτως ἔχει,
 ῥαδίως —. IDEM.

Διοικεῖν] Subaudi καὶ τοῦ λοιποῦ, ὡς
 δὲ κησα μέχει τοῦ νῦν. IDEM.

Εἶναι μὲν οὐχ ἰκανὰ] Delenda videtur
 particula infinitiva. aut, ea servata, sic leg.
 εἶναι μὲν οὐ λειτουργοῦσιν ἰκανὰ. nobis [aut
 hominibus] quidem munera non edentibus
 esse sic satis sufficientia. IDEM.

τοσαύτη δὲ προῖξ οὐκ ἂν εἰς πολλήν τινα οὐσίαν δοθείη. συνέβη δὲ Στρατοκλεῖ πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι πλέον ἢ πένθ' 15 ἡμιτάλαντων οὐσίαν λαβεῖν. Θεοφῶν γὰρ ὁ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ¹ ἀδελφὸς ἀποθνήσκων ἐποίησατο τῶν θυγατέρων αὐτοῦ μίαν, καὶ τὸν ² θ' αὐτοῦ ἔδωκεν ἄγρον Ἐλευσίνι δυοῖν ταλάντων, πρόβατα ἐξήκοντα, αἶγας ἑκατὸν, ἐπιπλα, ἵπ- 293 πον λαμπρὸν ἐφ' οὗ ἐφυλάρχησε, καὶ τὴν ἄλλην κατα- σκευὴν ἀπασαν, ἧς κύριος ἐκεῖνος γενόμενος ἑννέα ἔτη ὅλα κατέλιπε πέντε ταλάντων οὐσίαν καὶ τρισχιλίων δραχμῶν σὺν τοῖς ἑαυτοῦ πατρώοις, χωρὶς ἐκεῖνης ἧς Θεοφῶν τῇ θυ- 20 γατρὶ αὐτοῦ ἔδωκεν, ἄγρον μὲν Θριάσι πένθ' ἡμιτάλαντα εὐρίσκοντα, οἰκίαν δὲ Μελίτῃ τρισχιλίων ἐωνημένην, ἄλλην δὲ Ἐλευσίνι πεντακοσίων. ἐδάφη μὲν ταῦτα, ἀφ' ὧν ἡ μί- σθωσις τοῦ μὲν ἀγροῦ δώδεκα μναῖ, τῶν δὲ οἰκιῶν τρεῖς, αἱ πεντεκαίδεκα μναῖ συναμφοτέρα γίνονται· χρέα δ' ἐπὶ τό- 25 ὀβολοῖς ἑπτακόσiai καὶ εἴκοσι δραχμαὶ γίνονται ³ τοῦ ἑναυτοῦ ἐκάστου. πρὸς οὗτος μὲν αὕτη δύο καὶ εἴκοσι μναῖ καὶ πρὸς· χωρὶς δὲ τούτων ⁴ κατέλιπεν ἐπιπλα, πρόβατα, κριθὰς, οἶνον, ὀπώρας, ἐξ ὧν ἐνεπώλησαν τετρακισχιλίας 294 ⁵ ἑννακοσίας. ἔτι δὲ ἔνδον ἑννακοσίας δραχμῶν. πρὸς δὲ τού- τοις, ἐξ ἐράνων ὀφλήματα εἰσπεπραγμένα, μικροῦ δεούσας χιλίας δραχμῶν, μαρτύρων ἑναντίον ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῦ παιδὸς ἀπεγράψατο. καὶ οὕτω λέγω περὶ τῶν ἄλλων, ἀ 30 κατελείφθη μὲν, οὔτοι δ' οὐκ ἀποφαίνουσιν, ἀλλὰ τὰ φα-

¹ ἀδελφὸς om.

² θ' om.

³ τοῦ om.

⁴ κατέλιπον

⁵ ἑννακοσίας om.

Αὐτοῦ] Si nihil hic deest, subauditur ἀδελφός. ego vero potius hoc addendum esse arbitror. IDEM.

Τὸν αὐτοῦ] Numi τοῦ αὐτοῦ. de bonis suis. IDEM.

Δυοῖν ταλάντων] Subaudi ἄξιον. IDEM.

Ἐκεῖνος] Stratoeles puta. IDEM.

Πέντε ταλάντων οὐσίαν] Non improbo, non nego recte habere posse. Sed usus magis probat πεντετάλαντον οὐσίαν. Videtur tamen insequens τρισχιλίων δραχμῶν vulgatam tueri. IDEM.

Πατρώοις] Ergo patrimonium ejus aequivaluit 34. minis. quæ enim eduntur capita, ea faciunt 4. talenta, 56. minas, et 20. drachmas. IDEM.

Πένθ' ἡμιτάλαντα] I. e. quatuor talenta,

cum dimidio alterius. MARKLAND.

Συναμφοτέρα] Aut est adverbialiter accipiendum, aut alias leg. συναμφοτέρας, minæ puta. REISK.

Καὶ πρὸς] Recte. conflunt enim minæ 22. et 20. drachmæ. IDEM.

Κατέλιπον] Theophon et Stratoeles. malim tamen κατέλιπεν in singulari, ut sulus Stratoeles designetur. IDEM.

Πρόβατα] Non intercedo, quominus de grege ovillo solo accipiatur. Verum potest universe quoque armenta et pecora quæque designare. IDEM.

Ἐνεπώλησαν] Heredes Stratoelis puta. IDEM.

Αὐτοῦ] Malim αὐτή. IDEM.

νερά καὶ τὰ ὑπὸ τούτων ὁμολογούμενα. κάλει δέ μοι τῶν εἰρημένων τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ἡ μὲν τοίνυν Στρατοκλέους οὐσία καὶ ¹ πλείων ταύτης ἐστίν· ἀλλ' ὕστερον περὶ τῶν παρακλεπτομένων ὑπὸ τούτων ποιήσομαι τοὺς λόγους· ἡ δ' ἐμὴ πόση τίς; χωρίον ἐν Οἰνῷ, πεντακισχιλίων ² καὶ Προσπαλτοῖ τρισχιλίων, καὶ 295 οἰκία ἐν ἄσπει δισχιλίων, πρὸς δὲ τούτοις κλῆρος ὃν Ἀγνίας κατέλιπε, περὶ δύο τάλαντα· ³ οὐ γὰρ ἂν οἶδ' ὅτι πλείον 35 εὔροι τούτου. ταῦτ' ἐστὶ τρία τάλαντα καὶ τετρακισχιλίας ⁴ [δραχμαὶ] μόνον, δέκα καὶ ἑκατὸν μναῖς ἐλάττω τῶν τοῦ παιδός. καὶ γὰρ μὲν ἐγκαταλογίζομαι καὶ τὰ τοῦ υἱέος τοῦ ἐκπονηθέντος εἰς ταῦτα, τοῖς τοῦ παιδός δὲ οὐ προσέθηκα τὴν Θεοφῶντος οὐσίαν, πένθ' ἡμιταλάντων οὔσαν, ἐφ' ἣν 296 ἐποίησατο τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ· [οὔτω] ⁵ ῥαδίως γὰρ ἂν εὔρεθῆι καὶ ὀκτὼ ταλάντων ὁ τούτων οἶκος· ἀλλ' ἐκεῖνα ἀφήρηται χωρὶς· καμοὶ μὲν ὁ κλῆρος, ὃν Ἀγνίας κατέλιπεν, 40

¹ πλείων² καὶ Προσπ. - - - δισχιλίων om.⁴ uncus om.³ οὐ γὰρ - - - τάλαντα om.⁵ γὰρ ῥαδίως

καὶ πλείων] Potest etiam. vel major etiam. Sed potest quoque pro copulativo haberi. Quod si fit, tum leg. videatur: οὐσία τοσαύτη, καὶ πλείων. substantia tanta, et major. Porro de πλείων dubitatio oritur, rectene habeat, an πλείων leg. sit. Foret utique hoc plinius et concinnius. Quod si tamen neutrum pluralis numeri tenebimus, subaudiendum erit χεῖματα. IDEM.

Τῶν παρακλεπτομένων] Locus hic hodie desideratur. IDEM.

Οἰνῷ] Imo vero Οἰνῆ. sic certe alii appellant, geminam Ἐνεαμ perhibentes, alteram πρὸς Ἐλευθέραις, alteram Μαραθῶνι. IDEM.

Δέκα καὶ ἑκατὸν μναῖς ἐλάττω] Qui potest fieri, ut actor suam substantiam centum et decem minis solummodo minorem aiat esse pupilli substantiam? Capita sortis a Stratocle relictæ, ab actore modo recensita, si consumeres, reperies 10 talenta, 16 minas, cum viginti drachmis. Actor autem suam æstimat solummodo 3 talentis, cum 40 minis. Verum, fatebor enim, ad calculandum et omnes omnino artes mathematicas invita Minerua natus sum. Conciliandi hujus loci ratio, si qua superest, hæc est, ut nonnulla deesse suspicemur. Sed v. ad v. 14. REISK. 5 tal. 30 min. (p.

205. v. 9.) — 3 tal. 40 min. = 1 tal. 50 min. = 110 min.

Εἰς ταῦτα] Connumero summæ a me editæ bonorum meorum. REISK.

Οὔσαν] Ergo detrahenda est hæc summa, quam modo in censu bonorum Stratocelis, h. e. 10 talentis et supra connumeraveram. Remanebunt ergo talenta septem propemodum. Hæc cum 4 talentis propemodum comparata, tamen multo majori parte his septem talentis minora sunt, quam duobus ferme talentis. Ut brevis sim, in componendis hisce rationibus pecuniariis exitum non reperio. IDEM.

Αὐτοῦ] Pupilli mei. IDEM.

Γὰρ] Π. καὶ γὰρ. H. STEPHAN. Adididi de meo οὔτω. nam sic, h. e. id si fiat, ut illa duo talenta cum triginta minis addantur, invenietur, Stratocelis substantiam ad summam octo talentorum assurgere. REISK.

Ἐκεῖνα] Bona a Theophonte relictæ. Quod si ergo de octo talentis decedant duo talenta cum semisse, remanebunt quinque talenta cum semisse. Jam salva erit ratiocinatio illa superior, qua affirmabat actor, suam substantiam Stratoclea minorem esse centum et decem minis, h. e. duobus propemodum talentis. IDEM.

οὗτος οὕτω βέβαιός ἐστι· δίκαι γὰρ ἐνεστήκασι ψευδομαρτυριῶν, ¹κελεύει δ' ὁ νόμος, εἰάν ἄλλῳ τις τῶν ψευδομαρτυριῶν, πάλιν ἐξ ἀρχῆς εἶναι περὶ αὐτῶν τὰς λήξεις· τὰ δὲ τοῦ παιδὸς ὡμολογημένα καὶ ἀναμφισβήτητα καταλέλοιπε Στρατοκλῆς. ὅτι δὲ τοσαῦτά ἐστι ²τὰ μὰ σὺν τοῖς τοῦ ἐκποιήτου υἱέος, καὶ ψευδομαρτυριῶν ἐνεστᾶσι δίκαι περὶ τῶν Ἀγνίου, λάβε τὰς μαρτυρίας, καὶ ἀνάγνωθι.

MARTYRIAΙ.

9. 1 **ια'.** Ἐρα μικρὰ τὰ διάφορα ἐκατέροις τῆς οὐσίας ἡμῶν ἐστίν, ἀλλ' οὐ τηλικαῦτα ὥστε μηδεμίαν γενέσθαι περὶ τοὺς Στρατοκλέους παῖδας; οὐκ ἄξιον τούτοις τοῖς λόγοις ²⁹⁷ πιστεῦειν, ὅς τοσαύτης οὐσίας καταλελειμμένης ἐτόλμησεν ἐπὶ διαβολῇ ψεύσασθαι κατ' ἐμοῦ τηλικαῦτα τὸ μέγεθος. καταλογίζεται τοίνυν ὡς ἐγὼ τρεῖς κλήρους εἰληφῶς καὶ ⁵ πολλῶν χρημάτων εὐπορῶν ἀφανίζω τὴν οὐσίαν, ἢ ὡς ἐλάχισθ' ὑμεῖς αὐτῶν ἀπολαύητε. τοῖς γὰρ ³μηδὲν δίκαιον ἔχουσι περὶ τῶν πραγμάτων λέγειν ἀνάγκη πορίζεσθαι τοιοῦτους λόγους, ἐξ ὧν ἂν διαβάλλοντες πλεον ἔχειν δυνήσονται τῶν ἀντιδίκων. ἐμοὶ δὲ μάρτυρές ἐστε πάντες ὅτι οἱ τῆς ἐμῆς γυναικὸς ἀδελφοὶ, Χαιρέλεως καὶ Μακάρτατος, οὐ τῶν λειτουργούντων ἦσαν, ἀλλὰ τῶν βραχεῖαν κεκτημένων ¹⁰ οὐσίαν. Μακάρτατον γὰρ ἴστε ὅτι τὸ χωρίον ἀποδόμενος καὶ τριῆρη πριάμενος καὶ ταύτην πληρωσάμενος εἰς Κρήτην ἐξέπλευσεν· οὐ γὰρ τὸ ἔργον ἀφανὲς ἐγένετο, ἀλλὰ καὶ λόγον ἐν τῷ δήμῳ παρέσχε, μὴ πόλεμον ἡμῖν αὐτ' εἰρήνης ἐκεῖνος πρὸς Λακεδαιμονίουσ ποιήσειε. Χαιρέλεως δὲ τὸ ²⁹⁸

¹ κελεύει -- ψευδομαρτυριῶν οἰπ.

² τὰ ἐμὰ

³ μὴ

Πάλιν] Malim ὥστε πάλιν. IDEM.

Ἐκατέροις] Malim ἐκατέρας. IDEM.

Γενέσθαι] Aucept et arduum est, locum hiulcum conjecturis sanatum ire. Quia tamen hæc una superest ratio, qua consequamur hoc, ut saltim coherens et consentanea atque tolerabilis extorqueatur sententia, age suspicemur Isæum sic dedisse: ὥστε μηδεμίαν γενέσθαι πρὸς τὴν τοῦ Στρ. παιδός. ut mea substantia nulla (pro nulla habenda) sit, si cum substantia comparetur ea quam Stratoclis filius a patre accepit. IDEM.

Οὐκ ἄξιον τούτοις τοῖς λόγοις] Π. οὐδ'

ἄξιον τούτου τοῖς λ. H. STEPHAN. Legendum videtur: οὐκ ἄξιον οὖν [scil. ἐστὶ] τοῖς τούτου [adversarii mei, pupillum meum] λόγοις π. REISK.

Τρεῖς κλήρους] Bona patris, tum duorum fratrum uxoris meæ, Chærelei et Macartati, tum Hagnia. IDEM.

Μὴ δίκαιον] Malim μηδὲν δίκαιον. IDEM.

Τὸ χωρίον] Pro certo haud ausim quidem affirmare, admodum tamen probabile penes me est, hic deesse nomen, quodcumque fuit, demi seu municipii, in quo situm esset prædium illud Macartati. IDEM.

¹ Προσपालτοῖ χωρίον κατέλιπεν, ὃ πλέον οὐκ ἂν ² εὔροι 15
 τριάκοντα μνῶν. συνέβη δὲ τὸν μὲν ταῦτα καταλιπόντα
 τελευτήσαι πρότερον ἢ Μακάρτατον, ἐκεῖνον δὲ μετὰ ταύ-
 τῆς τῆς οὐσίας, ἣν ἔχων ἐξέπλευσεν· ἅπαντα γὰρ καὶ τὴν
 τριήρη καὶ αὐτὸν κατὰ τὸν πόλεμον ἀπώλεσε. καταλειφθέν-
 τος δὲ τοῦ ¹ Προσपालτοῖ χωρίου καὶ ³ γινομένου τῆς ἐκεῖνων
 ἀδελφῆς, ἐμῆς δὲ γυναικὸς, ἐπέεισθη ὑπ' ἐκείνης εἰσποιῆσαι
 Μακαρτάτῳ τὸν ἕτερον τῶν παίδων, οὐχ ἵνα λειτουργοίην, 20
 εἰ προσγένοιτό μοι τοῦτο τὸ χωρίον. ὁμοίως γὰρ καὶ μὴ
 εἰσποιήσαντος τοῦτο γ' ὑπῆρχεν· οὐδὲ γὰρ ἐλειτούργουν
 διὰ τοῦτο γ' ἦττον οὐδὲν, ἀλλὰ καὶ τῶν εἰσφερόντων ἦν καὶ
 299 τῶν τὰ προσταττόμενα ὑμῖν ἅπαντα ποιοούντων. ὁ δὲ ὡς
 περὶ ἀχρήστου μὲν πλουσίου δὲ ἐπὶ διαβολῇ ποιεῖται τού-
 τος τοὺς λόγους. ἐγὼ δ' ἐν κεφάλαιον ἐρῶ πάντων μέγι-
 στον, ὃ καὶ ὑμῖν οἶδ' ὅτι δόξει δίκαιον. κοινώσασθαι γὰρ 25
 ἐθέλω τὴν οὐσίαν τὴν ἐμὴν τῇ τοῦ παιδὸς, καὶ εἴτε πολλὰ
 εἴτ' ὀλίγα ἐστίν, ἐν κοινῷ γενομένης λάβωμεν τὰ ἡμίσεια
 ἑκάτερος, ἵνα μηδὲν πλέον ἔχη ἄτερος τοῦ ἑτέρου τοῦ προσ-
 ἦκοντος. ἀλλ' οὐκ ⁴ ἐθελήσει.

¹ πρὸς Παλτοῖ² εὔροιτε³ γινομένου⁴ ἐθελήσει. Λείπει.

Εὔροιτε τρ. μνῶν] Scil. ἄξιον. si nempe
 εὔροιτε servetur. non reperietis id pluris
 valere quam 30 min. ego vero suspicor εὔροι
 leg. esse. si vendatur, pluris non facile
 valeat quam 30 min. Dicitur res, quæ
 pretio quodam redimitur, εἰσίσκειν tantum,
 vel tantum. Forte reliquit Isæus: εὔροι
 τετταράκοντα μνῶν. IDEM.

Ἐκεῖνον] Macartatum. IDEM.

Μετὰ ταύτης] Num μετ' αὐτῆς. non
 ipse solummodo, sed una cum ipso quoque
 fortunæ ejus omnes. IDEM.

Εἰσποιήσαντος] Subaudi ἐμοῦ. IDEM.

Διὰ τοῦτο γ' ἦττον] nil ideo minus mu-
 nera edebam, quod filium in domum Ma-
 cartati nondum elocassem, aut non elocarem.

IDEM.

Ἵως περὶ ἀχρήστου] Scil. ἐμοῦ. de me
 disserit, ut de homine locuplete quidem,
 verum inutili, e cujus divitiis resp. fru-
 ctum nullum percipiat. Sic dedi de meo,
 pro vulgari ὡσπερ ἀχρήστου. IDEM.

Ἔστιν] Scil. τὰ ἡμῖν ἀμφοτέρω [vel τὰ
 ἡμῶν ἑκατέρω] ὄντα. IDEM.

Λείπει τινά.] Posterius vocabulum, quo
 caret Aldina, Stephanus de suo addidit.
 Desit aliquid, nec ne, multum an parum,
 pro certo definiri nequit. Ad sensum
 quidem, videri possit nil deesse. verum-
 tamen non solent oratores perorationem
 omittere. IDEM.

LECTIONES VARIANTES

AD ISÆUM.

VARIANTES LECTIONES.

* * Idem hio dictum, Lector, habe, quod ad Variantes Lectiones Antiphontearum vol. i. p. 139. est notatum.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 33. 1. τὸ γένος M. 3. ἦν B. M. 5. ἀποθανεῖν om. B. M. [ἀποθανεῖν] Bekk. 6. πάσχει M. antep. διαθήκαις] δίκαις corr. M. pen. δὲ λέγοντες B. M. Ald. Ibid. φησὶν B. Ibid. μετεκαλέσαντο B. M. Ibid. τοῖς om. B. M. Ald.

ΛΟΓΟΣ.

P. 33. 2. κατέλιπε] κατέλυσε M. 5. ἀκροασάμενοι pr. B. Ibid. ἐπὶ τὸ δικ. M. ult. ἐκείνων] ἐκείνω B. Bekk. om. M.

P. 34. 1. ἀργύρια] ἀργύριον B. Bekk. ἀργύριον M. Ibid. προσκ. οἱ] προσκ. ἐπὶ

τούτοις οἱ B. 2. τούτοις M. 3. ἰσομοίρ-
σαι B. 6. ἀλλὰ] ἀλλὰ καὶ pr. M. 7.

πιστεύσαντες M. 9. διέθετο μὲν] δὴ ὑπέ-
θετο μὲν B. Ald. μὲν ὑπέθετο δὴ M. 13.
καὶ τῶν νόμων om. M. 15. πολυ ἀρχου lit.
1. eras. B. antep. οὗτος M.

P. 35. 4. ἀλλήλους corr. penna ducta
per ἀλλήλους M. 5. ἡγοράμην B. M. 7.
τὴν om. pr. M. 10. τοὺς ἔχθροὺς] τοὺς om.
B. M. Bekk. 11. κακοὺς B. M. Ald. 16.

ἐπετρόπευεν M. 21. καὶ primum om. M.
antep. ἔχθρας] ἔχθραν B. M. Bekk. Ibid.
ὁ Κλεών.] ὁ om. B. Bekk. pen. ταῦτα pr.
B. ult. post ἐσάθη lit. 1. eras. in B.

P. 36. 4. καὶ om. M. 5. αὐτὸν M.
Ibid. τούτων M. 11. ἐκείνος M. 13. ἡμᾶς
om. pr. B. Ibid. ἡβουλήθη] ἐβουλήθη M.
et pr. B. Bekk. 14. ἡμῖν B. M. Ald. 19.
χρημάτων] χρηστῶν B. M. χρίστων
Bekk.

P. 37. 4. ἡβουλήθη] ἐβουλήθη B. M.
Bekk. 5. ἐπὶ τὴν] ἐπὶ om. B. M. Bekk.
6. οὐκ om. Ald. 7. ἀνεπεμφεν B. M. Ald.
8. εἰς] ἐς B. M. Bekk. 9. [ὡς ἀσθενῶν]

Bekk. 12. οὗ om. M. 14. ἔθετο M.

15. οἰκίαν αὐτοῦ] οἰκίαν τὴν αὐτοῦ B. Bekk.
οἰκίαν M. 17. τοῦ ἀστυνόμου M. Ald.
Ibid. αὐτὸς B. M. 18. ἐλθίντας M. Ibid.
ἀρχονίδην B. M. antep. ἔτι] ὅτι M. Ibid.
τοῖν οἱ] τοῖν ὡς οἱ B. Bekk. ult. τοὺς
om. B.

P. 38. 6. ἐπεὶ δ' οἱ τούτων] ἐπειδὴ δὲ τού-
των B. M. Bekk. 13. γινομένης] γενομέ-
νας cod. Ambros. Bekk. 14. ὅπως βεβ.]
ὅπως ἐτι βεβ. B. Bekk. 20. πιστεύσοιτε

B. M. 22. μανία M. ult. εἶναι τῶν] ποιῆ-
σαι τῶν B. M. Bekk.

P. 39. 1. ἐαυτοῦ M. 2. ἡμῖν B. M.

Ibid. αὐτοῦ M. 4. τούτοις τοῖς λόγος (λό-
γους pr.) M. 5. αἰ om. cod. Ambros.
[αἰ] Bekk. 7. δικαίους M. 8. ποιήσῃτε]

ποιήσετε cod. Ambros. ποιήσαιτε Bekk.
13. ἐναντιοτάτην M. 14. ἢ ἐκείνο B. (ve-
lim intelligas hic et deinceps cod. Am-
bros. et Bekk. nostrum pariter Textum
exhibere, ubi nihil in contrarium præcipi-
mus) ἢ ἐκείνω ad pr. 54. v. 25. καταστήσῃτε
om. M. Ald. Steph. 21. εἰς cod. Am-
bros. qui deinceps litera A. a nobis signat-
ur. 28. κατέλειπεν pr. B. 29. μὲν om.
B. pen. ἡμῖν B. ult. τὴν] καὶ τὴν A.

P. 40. 3. ἡμᾶς ἐναντία καὶ τοῖς A. 7.
ἡβούλετο A. B. 8. ἡβουλήθη A. et pr.
B. Ibid. μᾶλλον om. A. Ibid. ζῶν] τῶν
A. 10. ἀφίστανδρος B. 18. δοῦναι ἡμῖν A.
19. οἷς om. pr. B. 24. πιστεύσαι B. 26.
τε οὕτω] τε οὕτω cum Maio Bekk. 30.
ἡμῖν B.

P. 41. 4. δηλώσει B. 6. ΜΑΡΤΥΡΕΣ
om. A. B. 8. ἡμῶν A. 9. ὑπολείψει corr.
ὑπολείπει pr. B. 10. ἦν om. A. Ibid.
βεβαιώσῃ τὴν ἔχθραν; A. 11. νῦν om. A.
13 γινομένης A. 15. γε] τε A. Ibid.
διαθήκας μὲν B. 18. αὐτὸν] αὐτῶ B. 20.
οἰκειότητα κεντημένους A. B. 22. κυρίας
εἶναι ψηφίσαιτο τὰς διαθήκας A. 27. ἡμᾶς
A. antep. οὐκοῦν ἄρα A. B.

P. 42. 5. θάττερα B. θιάτρα A. 7.
τὸν om. A. 10. pro Πολύαρχος habent
ναύαρχος A. B. 24. κύρια A. 26. ποιεί-

ται Α. 27. φηρίζεσ Α. 29. ἐστὶ τοῦτο Α. ult. ἡμεῖς Α. Β.

Ρ. 43. 3. ἡμῶν Α. 7. ἡμῶν Α. Β. 12. βεβουλευμένος Α. 18. πότερον Α. Β. Ibid. ἐγένετο Α. 20. ἢ τις τῶν ἀδελφῶν Α. 21. οὐ κείνος Α. Β. Ibid. ἐγένετο pr. Β. 28. ἐνεχειρήσαμεν Α. et pr. Β. Ibid. οὐσία] αἰτίαν Β. antep. ἐν ἀμφοτέροις om. Α.

Ρ. 44. 2. καὶ primum om. Β. Ibid. παροίχοντο Α. 5. δεῖ προσέχειν Α. 7. αὐτῷ ὕστερον Α. 8. μὲν ἐβούλετο ἡμᾶς Β. 10. καὶ om. pr. Β. Ibid. μηδ' Β. μηδ' Α. 14. ὅταν μὲν om. Α. 16. κλεάνυμον Α. 20. ἡμῶν Β. 22. ὑμεῖς om. Α. 23. φηρίσεσθε Α. Β. Ibid. ἠγήσεσθε Α. Β. pen. ἀξιώσετε Α. Β.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΝΕΚΛΕΟΥΣ ΚΛΗΡΟΥ.

ΛΟΓΟΣ.

Ρ. 45. 2. τοὺς om. pr. Β. 7. ἡμᾶς Α. 8. τε τῶ Α. Β. 9. με om. Α. 11. ὁ secundum om. Α. 12. υἱοῦ ἐμοῦ Α. 13. δ' om. Α. 15. χαρηνός Α. 16. οἰκίω Β. οἰκίως Bekk. antep. τέσσαρες Α.

Ρ. 46. 2. ἔτει] ἔτει ἢ πέμπτω Α. 6. τὴν secundum om. Β. 7. ὅτι om. Α. 8. ὁ πατὴρ om. Α. 10. ἐπιδιδόντες pr. Β. 12. ὁ Μενεκλῆς om. Α. 13. πρῶτον om. Α. 15. ΜΑΡΤΥΡΙΑ om. Α. 18. δόξαντες τοῦ Α. Β. 21. ὁ Μεν. Α. 22. μὴ δευτέρω Α. 23. ἔφη Α. 26. ἄπαιδα - - αὐτῶ om. Α. 27. ἀτρεχῶν ἔφη αὐτὸς Α. Ibid. δῖλον Bekk. 28. ἀπεβάλλετο Α. Ibid. τινὰ om. Α. Ibid. αὐτὸν Α. antep. ποιῆσαι Α. ult. σφητῶ Β.

Ρ. 47. 1. αὐτῶ Α. Β. 2. τοῦ Ν.] τῶν Ν. Bekk. 3. κείνου Α. 6. ζῶντά γε Α. ζῶντά τε Bekk. Ibid. γηροτροφήσει Α. Ibid. αὐτὸν om. Α. 7. ποιήσει Α. 9. κελεύει om. Α. 10. εὐερίσκομεν Α. 12. αὐτῶ secundum om. Α. 17. ὀπωτέρω Β. Ibid. ὁ ἐμὸς om. Β. 19. καὶ secundum om. Α. 20. Θεραπέυσαντες pr. Β. Ibid. ἐπιδημήσαντας Α. 21. ἔφη om. Α. Ibid. συμβαίνειν Β. Ibid. ἀποδημίαν Β. 23. βούλει Β. 24. καὶ ὁ om. Α. 27. βούλεται Α. antep. αὐτοῦ Α. ult. μόνον Α.

Ρ. 48. 2. ἐὰν Β. 3. αὐτῶ τῶν νόμων Α. 8. ὀρεγῶνας Α. qui sic infra. 9. οὐ] εὖ Α. Β. 13. τῶ τούτῳ χρ. Α. 17. ἡμῶν Β. om. Α. 19. ἡμῶν Α. 20. τὸν νόμον Β. Bekk. 21. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ ΝΟΜΟΣ. om. Α. 23. αὐτὸς ἡμῶν διλοῖ Α. 24. καὶ ὁ δημόται om. Α. 25. ἡμῶν Β. ult. υἱώς Α.

Ρ. 49. 5. ῥᾶδιον ἡμῶν Α. 6. τὸν] τὸ Β. 8. πρὶν om. Α. 9. πεισθεῖς ἐμὲ ἐποιήσατο Α. 16. ἐνήγον Α. 19. δοκῶ] ποθῶ Α. Β. Ibid. τοῦτο Α. 21. πότερον Α. 22. ἐστὶν οὗτος Α. 26. κατηγορεῖν Α. 27. [ἀνθρώπους] Bekk. antep. γὰρ om. Α. Ibid. πλὴν] νῦν πλὴν Α.

Ρ. 50. 3. ἄπαιδι ὄντι Α. 5. καλὸς Α. 7. τὸν ἀδελφὸν τὸν αὐτοῦ Α. 8. οὐδὲν] οὐ corr. om. pr. Β. 10. τί δὴ ποτ' ποτ' Α. ἤδη ποτ' Β. 11. κείνῳ τύχην Α. 12. θερα-

πέυειν Α. 15. τὸν δὲ Μ. - - ποιήσασθαι] Pro his superiora illa ὅς τις αὐτὸν - - θάψειν repetit Α. 18. παραφρονεῖν τῶ] παραφρονεῖν φήσει καὶ γυναικὶ πειθόμενον. πῶς οὖν οὐ σχέτλια λέγαν φαίνεται; ἐγὼ γὰρ οἶμαι πολλῶ τούτων παραφρονεῖν μάλλον τῶ Α. 19. τοῖς γὰρ δικαίοις καὶ τοῖς νόμοις Α. 21. μὲν αὐτῶ Β. Ibid. ποιῶν τὸν περὶ τῆς ποιήσεως Α. 24. νῦν om. Α. 26. διαφέρεται καὶ ἀναίεται] διαφαίνεται pr. Β. καὶ ἀναίεται om. Bekk. 29. ἢ συνοικίαν om. Α. 30. κατέλειπεν pr. Β. 31. ὑπόλοιπα] κατέλειπεν Α. 32. ἐκείνου ζῶντος Α. antep. ἔχει] ἔχει οὕτως conj. Bekk. et mox v. pen. pro ἔδει Tyrwhitt. ἔχρη.

Ρ. 51. 7. οὐ] οὐκ Α. 8. ἀποδοῖται Bekk. 10. τῆς om. Α. 12. λεγομένων Α. 13. τις εἶπε Α. 14. αὐτοῦ Α. Β. 15. κηδευτῆ Α. 16. εἰ μὴ] om. Α. εἰ μὲν Bekk. 27. ἡμᾶς ἠγάγασαν Α. 28. ποιεῖν] ποιήσειν Α. 29. λοιποῦ pr. Β. antep. ὑπὸ] ἀπὸ Α. Β. ult. βουλόμενοι ἄπαιδα Α. λ

Ρ. 52. 4. ἐπίβαλε Α. ἐπίβαλε Β. 5. ΜΑΡΤΥΡΙΑ Β. om. Α. 9. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. om. Α. 10. τοῖνον om. Α. 12. μὲν om. Β. 15. οἰκὸν ἐξερημαθέντα Α. 17. θυγάτηρ] θεράπων Α. 18. παιδίον pr. Β. Ibid. τὸ secundum om. Α. 19. αὐτοῦ] ἐκείνου Α. 21. et antep. ἔνατα Bekk. pen. τῶν εἰδῶτων om. pr. Β.

Ρ. 53. 1. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. om. Α. 2. ἐποιήσατό με om. Α. 6. με Α. Β. 8. ἐμοὶ om. Α. Β. [ἐμοὶ] Bekk. Ibid. μὲ om. pr. Β. 9. τοὺς om. pr. Β. 10. τῶν] τοῦ Β. 15. ἅπασιν ἡμῶν Α. 16. παραφρονεῖ Α. 21. μὲ om. Α. 25. εἶνα post δεινὸν ponit Α. 29. ἄν om. Α. 30. ἐγένετο Α.

Ρ. 54. 1. τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἀγωνίζεσθαι Α. 4. με τὰ λυπούντα Α. 6. ἀποψηφίσει Α. 8. ἐμαυτὸν ποιηθέντα Α. 9. ἀλλ' ἔργον τὴν ποίησιν γεγεννημένην Α. 16. ποιεῖν Β. 19. μηδ' Α. Β. 20. τὸν om. Α. Β. Bekk. Ibid. τὰς τιμὰς om. Α. 24. με Α. Ibid. ἔσται Α. Β. 25. καταστήσετε Β. 27. καὶ primum om. Α. Ibid. ἡμῶν] ἐμοὶ Α. 29. τῶν τε νόμων Α. antep. εἰρημένων ὑπὲρ] ἐχρημένων διὰ Α.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΥΡΡΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

P. 55. tit. κλήρου κατὰ (καὶ M.) ποίσις
πρὸς τὸ γένος διαμαρτυρία (διαμαρτυρίας M.
διὰ μαρτυρίαν Ald.) B. M. Ald.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 55. 1. υἱῶν] υἱὸν M. Bekk. 2. τοῦ
κλήρου B. M. 3. Πύρρου γνησίαν] γνήσιαν
Πύρρου B. M. Bekk. antep. τὴν Φ.] καὶ
τὴν Φ. ded. vid. pr. B.

ΛΟΓΟΣ.

P. 55. 3. αὐτῶ] ἐαυτῶ B. M. Bekk.

P. 56. 2. τάλαντα τῶ] τάλαντα τίμημα
τῶ B. M. Bekk. 7. ἐπισκεψάμενοι] ἐπι-
σκηψάμενοι Bekk. 10. ψευδομαρτύσαν B.
M. Ald. 18. μαρτυρήσαι] μαρτυρήσας
ψευδῆς ἔδοξεν εἶναι σοι M. antep. ἦν τῶν]
ἀντῶν B. M. Bekk. ult. κατέστεινε] κατ-
έστη B. Bekk.

P. 57. 6. δ' om. B. M. 7. καὶ τῆς τού-
του μαρτυρίας add. in marg. M. 8. τασδὶ
αὐτοῖς] τὰς διαθήκας, sed in marg. γε.
τασδὶ αὐτοῖς, M. 12. διαμαρτυρήσαι]

μαρτυρήσαι Bekk. 14. ἐξελαχθῆναι M.
16. ἀδελφῆν] προῖκα M.

P. 58. 3. διαδικάσασθαι M. 6. ποτ'
οὐν] ποτ' ἔν B. M. Bekk. 12. ὅτι add.
sup. lin. a pr. B. 13. ἐνεδάκει] ἐδεδάκει
B. M. ἐκδεδάκει Bekk. 21. ἐσκημμένοι]
ἐπέσκημμένοι B. Bekk. ἐσκεμμένοι M. 22.
ἀμολογηκίτος M. ult. ἐπίβαλε] ἐπίβαλλε
B. M. ἐπίλαβε Bekk.

P. 59. 1. ΜΑΡΤΥΡΙΑ] ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ
Bekk. om. M. 7. γενέσθαι M. Ibid.
καίτοι] καὶ M. 14. ΜΑΡΤΥΡΙΑ om. M.
antep. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. B. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. M.
ult. μεμαρτύρηκε M.

P. 60. 6. καὶ ἀκρατῶς ἔχοντες αὐτῶν om.
M. 7. αὐτὰς] αὐτοὺς Bekk. 13. τνη-
καῦτα] τηλικαῦτα Bekk. 14. σωθετίδην
M. Ibid. προεποιήσατο B. M. Bekk.
15. et 18. παρεσχον] παρέσχοντο M. Bekk.
16. ἀμολογῆ] ἀμολογῆ B. M. Ald. Bekk.

19. ἐπὶ] ὡς ἐπὶ B. M. Ibid. προδύλους M.
antep. μαρτυρίαν] μαρτύρων B. M. Bekk.
pen. τυγχάνομεν M.

P. 61. 4. et. 6. ὑμῶν B. M. 7. ὑμῶν
B. M. Ibid. μάλιστα. τούτους παραλαμ-

βάνειν εἰσθαμεν ἐπὶ τὰς πράξεις τὰς τοιαύτας
τῶν δὲ ἀδελφῶν καὶ ἐξαίφνης γινομένων τοὺς
προστυχόντας ἕκαστοι μάρτυρας ποιούμεθα.
καὶ ἐπὶ μὲν ταῖς M. 9. μαρτυρήσαντι] ἐκ-

μαρτυρήσαντι B. Bekk. antep. ταῦτα]
ταῦτα Bekk. pen. Θήβαζε] Βήσαζε B.
Bekk.

P. 62. 1. ταυτομάτου ἐκεῖ τυχοῦσι] τοῦ αὐ-
τομάτου ἐκεῖ ἐντυχοῦσι B. M. Bekk. antep.
τῆς ἐγγύης om. M. pen. τῆς B. τῆς τῆς
M.

P. 63. 2. ἀρχία M. 5. ἄλλος B. ἄλλον
M. Ibid. ἦν] ἢ καὶ M. 8. ἦν] ἢ M.
Ibid. ὥστε περὶ] ὃ γε περὶ Bekk. 15.
ταύτην ἦν] ἦν om. B. M. Bekk. 16. οὗτος
ἦν. ἕνα B. M. 20. τὴν τοιαύτην om. M.
antep. παρακλ. ἐγγύη] παρακλ. τῆ ἐγγύη B.
Bekk.

P. 64. 6. ἐκείνου] τούτου M. 7. ἔξι M.
10. εἰ om. M. Ibid. ὑμῶν] ἡμῶν B. M.

Bekk. 11. τιμωρίας M. 12. ἢ ὁ ἐγγυῶν]
ἢ ὁ μολογῶν M. ἢ om. Bekk. 15. ἢ τὸν ἐγγυ.
ἦν τὸν ἐγγυ. B. τὸν ἐγγυ. Bekk. 16. ὁ λόγος

οὐ διαμένειν] ὅλι διαμένειν B. ὀλίγον διαμένειν
ded. vid. pr. ὁ λόγος διαμένειν corr. M.
ὀλίγα διαμένειν Bekk. Ibid. εἰώθεσαν M.

P. 65. 8. θείου Πύρρου ἐν M. 9. τῆς
B. et sic infra. 11. εἶδει M. 12. αὐτῶν]
αὐτοῦ B. M. Bekk. 15. αὐτῶ M. 16.
ταύτην] ταύτη Bekk. antep. γενέσθαι αὐ-
τοῖς, penna ducta per αὐτοῖς, B. Ibid.
λέξεως M. Ald. Ibid. τοῦ κλήρου om. pr.
M. pen. οἰ] εἰ B. M.

P. 66. 5. φασί B. φασί M. 11. ἕνεκα τοῦ
νόμου] ἕνεκα τοῦ γάμου Bekk. Ibid. ἀπο-
λείπει pr. B. antep. μὴ προικί] μὴ ἐν προικί
B. M. Bekk. Ibid. εἶπον pr. B. ult. ἡμε-
λεν εἶναι] ἡμελλεν ὀφελος εἶναι B. Bekk. penna
ducta per ἡμελλεν add. in marg. ἔλεγεν M.

P. 67. 1. αὐτῶ om. M. 2. ἦν δ'] ἦν;
ἦν δ' B. Bekk. ἢ ἦν δ' M. 3. ὅτι om. M. 4.
ἐνεγγύησε] ἐνεγγύησε corr. B. Bekk. 7. ἔπαθες
M. 8. δοκίτω, ὑμῶν Ald. 10. τοσοῦτων pr.
B. 12. ὄν φησιν] ὄν φησὶν Bekk. 17.
τοῖν αὐτῶ M. antep. τοὺς δι' αὐτοῖς M.

P. 68. 2. καὶ] καὶ M. Ibid. ὡς ἐγγύμαι,
sed in marg. γε. ὡς ἐγγυ' οἶμαι, M. 3.
παλλακία Bekk. Ibid. τὰ ἐαυτῶν] τὰς
ἐαυτῶν B. M. Bekk. 9. σιωπᾶντος corr.
B. 10. ὑμῶν βούλομαι] ὑμῶν, ὥστε οὐκ
ἀπορῶ γε μαρτύραν, ὅταν τι λέγα περὶ αὐτοῦ
βούλομαι B. Bekk. 13. φέρε, ὃ] φέρε γάρ,
ᾧ B. Bekk. Ibid. ἐγγυηκῶς] ἐγγεγυηκῶς
Bekk. 18. καθισταμένῃν pr. B. pen.
καταλείποντος pr. B. ult. πότερον] πρότερον

B. Bekk. Ibid. τῶν ἀδελφῶν M.

P. 69. 4. τοσούτῃ] τοσούτῃ B. Bekk. τοὺς
δι' M. 7. γενέσθαι M. 8. ἐνδικος M. 9.
ἀδελφῆς] ἀδελφίδης corr. B. Bekk. 18.
ἂν τι] ἂν τις B. M. Bekk. 20. ἢ ψεύδ.]
ἢ καὶ ψεύδ. B. M. Bekk. 21. ἐνεγγύαι]

ἐνεγύα corr. B. Bekk. 22. ἀδελφὴν M. Ibid. ἂν om. B. M. 23. γεγεννημένος M. αἱ ε

Ibid. ἐτέρας M. antep. εἰσήγγειλες M. ult. αὐτῆς] ἐαυτῆς B. Bekk.

P. 70. 4. ἐνεστίν] ἐπεστίν Bekk. 8. ἐσχατά pr. B. 9. uncus om. Ald. Steph. Ibid. ἐξ add. sup. lin. a pr. B. 11. εἰσήγγειλε M. 13. τετόλμηκασι] τετόλμηκας Bekk. 15. προσποιήσεται M. Bekk. 16. τῆς om. M. 18. προσῆκεν, αὐτῆς] προσῆκε αὐτὸς pr. προσῆκεν, εἰ αὐτὸς corr. B. Bekk.

P. 71. 3. τοῦ νόμου M. 5. δοθῆναι M. 10. ποιηρῶς M. 12. παρῶν M. Ibid. δοκῆ pr. B. 15. εἰσήγγαλλον B. 16. ἄλλω] ἄλλο B. Bekk. 18. ἐνεγγύησεν] ἐνεγγύησεν corr. B. Bekk. Ibid. ἀδελφὴν M. 19. κλήρου om. M. 20. ἐγγυῶσιν pr. B. Ibid. ἀδελφ. οὔσαν] ἀδελφ. ὡς οὔσαν Bekk. ult. ὑμῖν περὶ] ὑμῖν τὴν περὶ B. M. Bekk.

P. 72. 3. 5. et 7. Titulos om. M. 4. ἀνάγκη καὶ] ἀνάγκη δὴ καὶ B. M. Bekk. 6. λάβετε] λάβε B. Bekk. 8. ἐξελέγχοι] ἐξελέγχει B. M. Bekk. 11. σκέψαντος M. 12. μὲν τοῦ] μὲν om. B. Bekk. Ibid. ἀδελφιδὴν corr. B. 14. ἐνεγγύησατο] ἐνεγγύησατο corr. B. Bekk. 17. ἔργω ὃ ἔεν. αὐτὸς M. Ibid. uncus om. Ald. Steph. 18. ἐγγυῶσιν] ἐνεγγυῶσιν pr. ἐνεγγυῶσιν corr. B. Bekk. ἐγγυῶσιν M. pen. περὶ] ὑπὲρ de suo Bekk.

P. 73. 1. γεγονέναι M. Ibid. δὴ] δ' B. δι' M. 2. ἐπέσηκτε] ἐπέσηκτετο Bekk. 4. ἡμῖν B. 6. uncus om. Ald. Steph. 9. λέξιν M. 10. γὰρ πλεία πολλῶ pr. M. Ibid. ἡ om. M. Ibid. ἐτελεύτησεν M. 12. τὴν om. pr. M. 14. τελευτήσεται M.

Ibid. ὁ νόμος pr. M. 16. ἐπειδὴν M. Ibid. τῶν om. M. 17. διαδικασίαν M. Ibid. καὶ ὡς] καὶ εἰ, ὡς B. M. Bekk. 18. ἐγγυῶσιν] ἐγγυῶσιν B. Bekk. Ibid. γνησίαν] ἰδίαν M. antep. αὐτῶ] αὐτοῦ B. Bekk. pen. κλήρον pr. M. ult. ὑμῖν] ἡμῖν B. M. Ald. Bekk. Ibid. δὲ μόνον] δὲ γόνον B. M. Bekk.

P. 74. 2. ἡμεῖς M. 8. ἠξίωσαν] τὴν λῆξιν ἠξίωσαν B. M. Bekk. Ibid. εἶχον pr. B. 10. ὅσοι δὲ - - πατρῶν add. in marg. M. 11. ἐπιδικάσασθαι M. 12. γεγονόσιν pr. B. 15. τὸν κλήρον M. 17. τινος pr. B. 19. ὑμῶν, εἰ] ὑμῶν ἠξίωσω, εἰ B. Bekk. Ibid. ἐαυτοῦ] τούτου M.

P. 75. 4. καταλιπομένην M. et corr. B. Ald. 9. et 14. τῶν πατρῶν] τῶν πατέρων B. M. Bekk. 11. τελευτήσας] τελευτήσας B. M. Bekk. 13. εἶνα om. M. pen. τῶ] τὸ B. M. Bekk. ult. καταλιπομένη M. et corr. B. Ald.

P. 76 2. καταστῆσαι] καταστῆναι Bekk.

3. γὰρ ἄλλους περὶ πλείους ἐαυτοῦ] γὰρ ἀνθρώπων μισεῖ τὸ λυσitelοῦν, οὐδὲ περὶ πλείονος τοῦς ἄλλοτέρους ἐαυτοῦ B. Bekk. γὰρ ἐαυτοῦ M. 10. εἶτα παρ.] εἶτα [τί] παρ. Bekk. 11. Πύρρου τὴν] Πύρρου κλήρου τὴν B. Bekk. 12. ἠξίωσαν M. 15. πυν-

θανέσθω] πυνθανέσθε B. M. Bekk. Ibid. κατελείφθη] καταλείφθῃ B. M. Bekk. pen. καταλείψω pr. B. ult. ἐπὶ ταύταις] σὺν ταύταις B. M. Bekk.

P. 77. 3. τῶ M. 4. et 8. εἰδιον M. 5. αὐτῶ pr. B. 6. τοῦτο M. 9. εἰ ἐμαρτ.] εἰ καὶ ἐμαρτ. B. Bekk. 11. ἀγαθὲ B. 12. et 15. ὅτι M. Ibid. ἐνεγγύα] ἐνεγύα corr. B. Bekk. Ibid. Ἐνδιος τὴν γυναῖκα, Bekk. 13. ἀδελφοῦ τοῦ ἡμετέρου] ἀδελφιδῶ τοῦ ἡμετέρου B. Bekk. 15. ἐνεγγυῶσιν] ἐνεγγυῶσιν corr. B. Bekk. pen. ταύτης] τῆ ταύτης B. Bekk. Ibid. συνίστασθαι pr. B.

P. 78. 2. τούτου om. pr. B. 8. καταλιπομένη M. et corr. B. Ald. 10. ὑμῖν pr. B. 12. ἐαυτῶ M. 13. γνησίαν om. pr. M. Ibid. ὑμῶν M. Ibid. οὐδαί] οὐδὲ εἷς B. Bekk. 15. ἢ τὸν Δία M. 17.

τί ἐχεῖν αὐτὸν] τί αὐτὸν ἔδει B. Bekk. τί αὐτῶ M. Ibid. καταφανῆς M. 18. ἀπέχεσθαι M. 22. ἐκ τῶν pr. B. 23. υἱὸν om. pr. B. 24. μὲν καταλιπὼν] μὲν om. pr. B. Bekk. pen. τὸν M. Ibid. τούτων om. pr. B. Ibid. τῶν μαρτ.] τῶν νῦν μαρτ. B. νῦν om. Bekk.

P. 79. 2. ταύτην] ταύτην τὴν M. 4. ταῦτ' ἂν] ταῦτα B. Bekk. τοῦτο M. 5. τοῦ τὸν] τοῦ τούτου B. τούτου τὸν M. 7. κατέλειπε pr. B. Ibid. τὸν M. Ibid. ὡς τε B. M. 8. γαμηλείαν pr. B. 9. αὐτῶ add. sup. lin. a pr. B. 10. ἠξίωσαν pr. B. Ibid. τοῦ νόμου] τοῦ om. B. Bekk. 12. ἐπίβαλλε B. M. Ald. 13. et 15. Titulos om. M. 14. λάβε καὶ] λάβε δὲ καὶ B. M. Bekk. 17. ἠγείσθαι] ἠγείσθε B. M. Bekk. ἠγείσθαι Ald. 18. ἐπιχειρήσιν M. pen. ὑμεῖς οὐ] ὑμεῖς, ὡς ἔγωγ' οἶμαι, οὐ B. Bekk. Ibid. πιστεύετε] πιστεύετε Bekk. πιστεύετε quoque Ald. (mea saltem) etsi Stephanus in marg. et Bekkerus eam πιστεύετε exhibere affirmant.

P. 80. 4. ὁ pr. B. 5. αὐτὴν corr. B. 7. τοῦ Πύρρου] τὸν Πύρρου B. Bekk. 8. ὅτι] ὅτω B. M. Bekk. 9. ἐνεγγύησεν] ἐνεγγύησεν corr. B. Bekk. 13. τούτου] τούτων B. pen. uncus om. Ald. Steph. Ibid. κερτημένη] κερτημένος B. Bekk. κερτημένη M. Ald.

P. 81. 1. καὶ Θεσμ. - - - γυναικὶς add. in marg. M. Ibid. ἐστὶ αἰτῶν] ἐστὶαν τὰς B. M. Bekk. pen. τῶν δημ.] τῶν δημ. τῶν B. M. Bekk.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

P. 82. Tit. ΥΠΕΡ ΤΟΥ] ΠΕΡΙ ΤΟΥ
B. Bekk. titulum om. M.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 82. 1 "Αγων — 'Αγνώθεος]"Αγων —
'Αγνώθεος B. Bekk. "Αγων — 'Αγνώθεος M.
qui sic et infra. Ibid. ὄντες] ὡς ὄντες B.
Bekk. ὡς ὄντος M. Ibid. πατραδέλφων]
πατραδέλφου M. et corr. B. Bekk. 3. ὅ ἐ.
κ. διαθήκας add. in marg. M.

ΛΟΓΟΣ.

P. 82. 5. ὡς οὔτε B. M. 8. μοι συμβ.
δοκεῖ] μοι συμβ. δοκεῖ μοι B. συμβ. δοκεῖ
μοι Bekk. antep. τοῦ N.] τῶν N. B.
Bekk.

P. 83. 2. ἀπλούστεροι M. 6. et 17.
Σμικροῦ] Σμίκρου B. Bekk. Ibid. πατρός]
πνεύματος M. 11. ὄνομα αὐτοῦ] ὄνομα
πατρός B. Bekk. ὄνομα αὐτῶ M.
15. οἷόν τε] οἷόνται M. 21. χαλεπὸν] χα-
λεπῶς B. Bekk. ult. τοῖσι] τουτοῖσι
B. M. Bekk.

P. 84. 1. ἄν M. 5. ἐμβεβήκασι M.
10. δύο] δύο B. M. Bekk. Ibid. ἐξάκις
M. 11. ἐφόρυσεν M. 12. υἱοῖς M. 14.
ἐξελέγχη B. ἐξηλέχθη Ald. 15. Νικό-
στρατον - - υἱὸν αὐτῶ add. in marg. M.
pen. ἐκεῖνον pr. B.

P. 85. 1. τοῦ Νικιστράτου om. pr. M.
4. τὰ Νικ.] τοῦ Νικ. pr. B. 5. ἄξαντες]
ἀίξαντες B. ἀίξαντες M. ἄξαντες Bekk. 9.
ἡσθόμενος pr. M. 10. πεδίου M. 14. ἦ]
ἦει Bekk. 16., πρὸ δὲ τούτων B., πρὸς δὲ
τούτων M. * πρὸς τούτων Ald. - 18. ἐνοστιν M.

P. 86. 2. μὴ] μετ' Ald. 6. γενομένου
pr. B. Ibid. διαθεμένου pr. B. 7. παρα-
γενομένοις pr. B. 13. παραγενομένοις M.
17. ἀλλ' ἐὰν - - διαθήκας add. in marg. M.
18. δ'] δὴ Bekk. Ibid. ἐποίησατε M.
19. μὴ] add. sup. lin. a pr. B. μὲν M.
21. περὶ add. sup. lin. a pr. B. 24. οὐ
δεῖ] οὐδὲν δεῖ B. Bekk. pen. μόνον οἱ]

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΛΗΡΟΥ.

P. 92. Tit. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΓΕΝΟΥΣ
ΚΛΗΡΟΥ] ΠΡΟΣ ΛΕΩΧΑΡΙΝ ΚΑΙ ΔΙΟΓΕ-
ΝΗΝ pr. ΠΡΟΣ ΛΕΩΧΑΡΙΝ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟ-
ΓΕΝΗΝ corr. B. om. M.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 92. 2. διόγενος pr. qui sic ubique,
etsi, ut et hic, multis locis καὶ sup. lin.
add. M. ibid. αὐτοῦ] αὐτοῦ τοῦ B. 6.
διόγενιν pr. B. antep. ἐγγυασμένου M.
pen. Λεώχαριν pr. qui sic passim.

ΛΟΓΟΣ.

P. 92. 1. μὲν om. pr. B. Ibid. διεφε-

μὸνον οὐ M.

P. 87. 4. ἀμφισβητήτως pr. B. 6. ἐν
M. 9. πρὸ δὲ τούτους Ald. Ibid. εἰ] οἱ
pr. B. Ibid. μὲν κατὰ] μὲν οἱ κατὰ B.
M. Bekk. 10. συνθήκας M. 13. δέξιν]

δόςξιν B. M. Bekk. 14. προσκινῶτων σφό-
δρα B. 18. χαρίδου pr. M. 20. κληρο-
νόμον om. B. M. [κληρονόμον] Bekk.
antep. ὠμολόγησεν] ὠστολόγησεν B. M.
Bekk. pen. ὅς τῶ] ὥστε τῶ εἶναι M.

P. 88. 2. διεχείρησεν M. 3 ταῦτα ἡμῖν]
ταῦτα μεμαρτύρηται ἡμῖν B. Bekk. 4.
ἀνεῖται] ἀρνεῖται B. M. Bekk. 8. βού-
λωνται pr. B. 11. δὲ τῶν] δὲ om. B. M.

ἡπερορία
Bekk. Ibid. περιουσία M. 12. ἐπίους]
ἐκείνους M. ult. δὲ πολὺ] δὲ om. B. M.
Bekk.

P. 89. 3. δὴ μήτ'] δὲ μήτ' B. Bekk.
6. τί ἂν τί] τί ἂν M. τί ἂν εἴη Bekk. 7.
συγγενούς. καὶ] συγγενούς ψηφίζεσθαι; καὶ
B. Bekk. Ibid. γὰρ οἶδε εἴ τι] γὰρ εἰ οἶδε
τι B. γὰρ οἶδε τι M. γὰρ εἴ τι οἶδε Bekk.
9. ἐγένοντο] ἐγένετο M. Bekk. 12. συγ-
γενῆς M. 13. ἔτερον] ἔτεροι B. M. Bekk.
19. Χαριάδου] Χαριάδων B. Bekk. pen. et
ult. τὸ om. M.

P. 90. 2. Σμικροῦ] Σμίκρου B. Bekk.
μικρὸν M. μικροῦ Ald. 5. ἐπιδικασμένου
M. 6. τὸ] add. sup. lin. a pr. B. om. M.
7. οὖν om. M. 8. παρέσχον M. 10.
ἐκείνοι B. M. 12. οὐδ' ἐνθάδε οὐδ' οὐδ'
ἐνθάδε οὐτ' B. οὐτ' ἐνθάδε οὐτ' Bekk. 14.
δισχυρίζεται pr. M. 17. ἤδη καὶ] ἤδη τι
καὶ B. Bekk. 18. ἄλλος M. pen. τοῦτο
ἀφαιρεθεῖς] τότε δὲ ἀφεθεῖς B. Bekk.

P. 91. 2. καὶ] ἀλλ' M. 5. πλὴν εἴτε]
πλὴν εἴ τι B. M. Bekk. 8. δώσει δίκην M.
9. εἰ] οἱ pr. B. 12. τοῦτο] τοῦτον B. M.

σθε
Bekk. Ibid. ἄλλως M. 14. ποιήσατε
M. Ibid. τὰ ἀλλότρια pr. B. antep.
ὠμάσατε M. ult. ψηφίσθηθε M.

ρόμεθα B. 3. κύρια γενήσεσθαι, sed in
marg. ἡμῖν ἔσσεσθαι, M.

P. 93. 3. ΑΝΤΩΜΟΣΙΑ om. M. 7. et
antep. ἐγγυήσατο] ἐνεγγυήσατο pr. ἐνεγγυή-
σατο corr. B. Bekk. 9. ὡς μὲν] τῶν μὲν
B. Bekk. 11. τρέψω] τρέψεται B. Bekk.
τρέψε M. 17. κεκτῆσθαι ταῦτα καὶ M.

20. ὁ μενεξένου ἄν κατέλιπεν τὰ B. Ibid.
προ
μενεξένου M.
....

P. 94. 1. ΑΝΤΩΜΟΣΙΑ om. M. 2. τού-

του] τούταν μόνον B. τούτου Bekk. 5. περί κλήρου] περί τοῦ κλήρου Bekk. Ibid. παρ' ἐμοῦ τὰ παρ' ἐμοῦ] παρ' ἐμοῦ τὰ B. M. Bekk. 7. φησίσησθε corr. B. 8. μὲν om. pr. B. 10. φρεάρρειος pr. B. φρεάριος M. et corr. B. 12. κηφισοδότου B. M. Ald. 18. ἐγένετο] ἐγένετο B. Bekk.

P. 95. 2. κἀγώνος om. pr. B. κἀγώ M. 3. ὅπερ corr. ὡπερ pr. M. 5. ἐφ'] ὑφ' M. et pr. B. Ibid. ἔλυν B. ἔλυο M. 6. αὐ- τοῦ M. 8. τοτέ] ποτέ B. 9. ἡμῖν corr. B. ἡμῖν M. Ald. 12. καὶ om. pr. B. 14. κεκτῆσθαι] κεκτῆσθαι τε B. Bekk. 19. ἐπισκέψατο M. Ibid. ὡς ἡμᾶς] πρὸς ἡμᾶς B. Bekk. 21. κηφισοφώντος corr. B. 22. ἀδελφὸν pr. B. Ibid. τοῦ διογένους M. 23. Δηλοκλέους] Δημοκλέους B. M. Bekk. Ibid. ᾗ] ἂ Bekk. 24. ἀφείλετο καὶ] ἀφεί- λετο [δὲ] καὶ Bekk. antep. ἀντίδοτος M. ult. ἔτυχεν] ἔτυχον B. Bekk. Ibid. πέντη- τες καὶ ἔρημοι] ἔρημοι καὶ πέντητες B. Bekk.

P. 96. 2. οὕτως αὐτῶς] οὕτως αὐτοῦς B. Bekk. οὕτως αὐτῶς M. 5. τοῦ γένους M. 4. κατέλειπε pr. B. 6. ὁ B. Ald. Ibid. δεινό- τατος B. Ald. δεινότατον M. 12. ἀντακό- λουθον] ἀντ' ἀκολουθου B. Bekk. 14. φορεῖ, ἀλλ'] φορεῖ, ὡσπερ ἀδικούμενός τι, εἰ ἐμβάδας Κηφισοδότος φορεῖ, ἀλλ' B. Bekk. 17.

μῆν] μὲν B. Bekk. antep. κηφισοδότου M. pen. αὐτοῦ pr. B.

P. 97. 1. ὅπερ M. 2. Δικαιογένη B. Bekk. διογένη M. Ibid. τὸν νῦν] τοῖνον pr. B. 5. ἡμᾶς] ἡμᾶς Bekk. 9. δοῦναι pr. B. 10. ψευδομαρτυριῶν μαρτύρων M. 11.

ἀπὸ τῶν] ὑπὸ τῶν B. M. Bekk. 14. ΜΑΡ- ΤΥΡΙΑ] ΜΑΡΤΥΡΕΣ B. Bekk. om. M. 19. μηκέτι προστίκειν τῷ διογένει M. 20. μέρους pr. B. ult. ἡμετέρω M.

P. 98. 4. αὐτοῖ] αὐτῶν B. Bekk. 5. ψευ- δομαρτυριῶν] ψευδομαρτυριῶν B. Bekk. Ibid. μὲν οὖν ταῖν] δὲ ταῖν B. M. Bekk. 6. γινομέναι] γινομέναι B. Bekk. Ibid. μηδὲ μῖα δόμοιοι γινόμενῶς M. 9. γυναῖκες]

μητέρες B. Bekk. 10. ἅπαντες M. 12. ἐπισκεψαμένων B. M. 14. ἡμῶν add. sup. lin. a pr. B. 18. ἡμῶν M. 20. ἀντιλέ- γειν pr. B. Ibid. ἠκούσατε] ἀκούσατε B. Bekk. 21. ἡμῶν] γὰρ ἡμῶν B. M. Bekk. ult. δάσει] παραδάσει B. M. Bekk.

P. 99. 1. ἐγγυᾶτο] ἐνεγυᾶτο corr. B. Bekk. Ibid. αὐτῶ] αὐτὸν B. M. Bekk. 2. μόνον] μόνος B. Bekk. Ibid. Μνησιπτό- λεμος] δικαιογένης M. 3. τούτου] τούτων B. Bekk. 6. εἴλομεν ψευδ.] εἴλομεν τῶν ψευδ. B. M. Bekk. 14. et 19. ἐνεγυᾶτο] ἡνεγυᾶτο corr. B. Bekk.

P. 100. 4. κεισομίμεθα M. 6. μουκίαν

Ald. 7. μὴ βεβαιώσιν] μὴ om. B. M. [μὴ] βεβαιώσιν Bekk. Ibid. ἐξάγοντος B. M. 9. αὐτῶ] αὐτὸν B. Bekk. αὐτοῦ M. 10. οὐδὲ] οὐδὲ B. M. Ibid. ὑπέστη M.

δικαστῶν
11. θεατῶν M. 14. οὐ δι' ἀλλ'] οὐδ' ἀλλ' B. οὐδ' ἀλλ' M. Ibid. καθεστήκεισαν] κα- θεστήκεισαν B. Bekk. pen. ΜΑΡΤΥΡΙΑ] ΜΑΡΤΥΡΕΣ B. Ald. Bekk.

P. 101. 2. καταμαρτυρεῖτε M. 7. , ταῦτα κύρια] τότε, κύρια B. M. Bekk. 12. γὰρ Ποτ.] γὰρ τῷ Ποτ. B. Bekk. 13. μῆς M. 14. κεραμικῶ M.

P. 102. 7. ὅτι οὐ διὰ M. 9. ὅτι] ὅτε B. M. Bekk. 15. οὕτως B. 16. παρε- δοκε] παρεδομεν B. M. παρεδοκε Ald. ἔδο- μεν Bekk. 20. τῶν om. M. antep. ἑρο- εξόμεθα] παρεξόμεθα B. Bekk. pen. ἡξίου] ἡξίου B. M. Ald. Bekk.

P. 103. 2. τέσσαρσιν] τέτταρσιν B. Bekk. 8. πυνθανόμενοι pr. B. 9. προῦ- βαλλον M. 10. μελάνοπος B. M. Ibid. ἀνόμοτοι ὁμοσ.] ἀνόμοτοι καὶ ὁμοσ. B. M. Bekk. 12. προῦβάλλετο M. 13. διοπειθῆς B. qui sic et infra. 14. ζυμβολαῖον M. 15. Μνησιπτολέμω] Μνησιπτολέμω B. Bekk. pen. οἴκου B. M. Ald. ult. ἐψηφίσατο M.

P. 104. 2. ἐγνωσαν] ἂν ἔγνωσαν B. ἀπέ- γνωσαν Bekk. 3. εἴτερ ἀδικῶν οὐκ] ἢ ἂ ἡμῖν οἱ πρόγονοι κατέλιπον κομισόμεθα, καὶ μὴ μόνον τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἔχωμεν ἀλλὰ καὶ τὰ χεῖματα, τῶν δὲ Λεωχάρους ἰδίων οἴκ B. Bekk. ἰδίων οἴκ M. 6. ἐπιθυμοῦμεν B. 7. ὡς om. codd. et edd. omnes. 9. αὐτῶν] αὐτῶ B. M. Bekk. 10. αὐτὸν ἀνδρ.] αὐ- τὸν ὄντα ἀνδρ. B. M. Bekk. 12. οὗτος δὲ] οὗτος γὰρ B. Bekk. 14. αὐτῶν] αὐτὸν B. Bekk. 18. πυρρίετα] πυρρίετα B. M. πυρρίετα] καλῶς Bekk. antep. καλῶς] κακῶς B. ult. ἐν τοῖς] τοῖς om. B. Bekk.

P. 105. 1. ἕτερος — κερτημένος] ἕτεροι — κερτημένοι Bekk. 3. κατέλειπεν pr. B. 5. τούτου M. 6. τοῖς om. M. 8. λέχειοι] λεχίον B. λέχιον M. λέχαιον Bekk. 9. δραχμᾶς] μνᾶς M. 11. ὑπογραμμᾶτι B. Ibid. ἐξ ἕτέρου] ἐξετέθη de suo Bekk. Ibid. τοῦνομα om. M. 12. ὁμανύμων] ἑπω- νύμων B. Bekk. Ibid. ὅτε δ' εἶδει] ὅτι εἶδεν B. M. ὅτι οὐδὲ de suo Bekk. antep. ὑποσχό- μενοι — ἔθελονται οἴκ ἐξήνεγκαν B. M. Bekk. ult. ἔνα] ἔνοχον pr. M. Ibid. ἄμα om. M.

P. 106. 2. μάρτυρας] τοὺς μάρτυρας B. Bekk. 4. λειτιούργησε] Δικαιογένης B.

β
διογένης λειτιούργηκεν M. 6. ὀρᾶται pr. B. Ibid. ὑμῶν M. 7. μεῖζον B. M. 13. ἀποστέρσας om. M. 20. ἐλίπον] διέλιπον B. M. Bekk.

P. 107. 1. ἄς ἀπαρχᾶς] ἄς om. B. Bekk. 2. κτήσεως] φύσεως M. 4. δὲ ὁ] μὲν ὁ B. Bekk. antep. υἱδς] πατῆρ M. Ibid. ὀχυσίας ἐν σπαρτίλω M. ult. τούτων B.

P. 108. 2. ποῖ de suo Bekk. 3. φανέ-

εἰς B. Ald. Ibid. οὐ μὴν] ἀλλὰ μὴν B. Bekk. 6. τοσοῦτου] M. 9. ἀναθήναι M. Ibid. εἰς τὴν ἀρεπόλιον] εἰς πόλιν B. M. εἰς τὴν πόλιν Bekk. 10. λιθουργίας B. M. Ald. 11. ἤξιους] οὐδὲν ἤξιου M. 18. ὠφέ-
λσας M. 20. ἐστράτευται M. ult. οὐκ

ἐστρ.] οὐδ' ἐστρ. B. M. Bekk.

P. 109. 1. ἀξιώσει] ἀξιώσεις B. Bekk. Ibid. ὅτι τύρ.] ὅτι τὸν τύρ. B. Bekk. 3. μὲν εἴλου] μὲν γὰρ εἴλου B. M. Bekk. 7. προσεδεῖξεν B. Ibid. δέδοικται] δέδοται B. Bekk. δέδεικται M.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΦΙΛΟΚΤΗΜΟΝΟΣ ΚΑΗΡΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 113. 2. υἱὸν ποισάμενος M. Ibid. δοθείσας] τεθείσας B. Bekk. 4. ἀντίδικον M. pen. ἐποίησε] ἐπενόησε M.

ΛΟΓΟΣ.

P. 113. 1. χρῶμαι corr. B. 4. ἐνέωλει M. Ibid. Μενέστρατος] Χαιρέστρατος B. Bekk. antep. δὲ εἰ] δὴ εἰ B. Bekk. ult. δὲ μὴ] δὲ οὐ B. Bekk. δὲ M. Ibid. τά τε] τε τὰ Bekk.

P. 114. 4. καὶ Χαιρεστράτω pr. B. 7. ἐξῆν] ἐξὸν B. Bekk. 8. εἰσελθόντα] εἰσελθόντι B. Bekk. Ibid. ἡμᾶς pr. B. 9. διεμαρτύρησεν - - κλῆρον om. M. 10. τούτου M. 11. γίνεσθαι] γενέσθαι B. M. Bekk. 12. καταστήσεσθαι B. M. 17. ταῦτ' αὐτῶ] τούτ' αὐτὸ B. Bekk. 20. ἐκινδύνευσε M. 22. καταλι pr. B. 23. τῶ - ἀδελφῶ pr. B. Ibid. ὥσπερ] ὡπερ Bekk. pen. δύο pr. B. ult. οὗτος B. M.

P. 115. 1. διαθήκαις M. 3. περὶ τῶ] παρὰ τῶ B. M. Bekk. 4. ἡμῖν M. Ibid. ἀγανώσται B. 5. ἐμαρτυρήσουσι pr. B. 6. et 11. Titulos om. M. 14. ἐκ τῶν νόμων] ἐν τῷ νόμῳ B. Bekk. 19. ἄν] αὖ M. antep. ἐφρόνει - - - εὔ om. M.

P. 116. 4. ὄντας] οὗτω M. 5. Ἠγέμονα] Ἠγήμονα B. M. Bekk. 7. κηφισίας] Κηφισίας Bekk. 9. οὐδ'] οὐκ M. 15. ΜΑΡΤΥΡΕΣ] ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ B. Bekk. om. M. ult. παρακατέβαλλον M.

P. 117. 1. ἡμῶν] ἡμῶν B. M. Bekk. 4. νόμον Bekk. asteriscos om. codd. et edd. cæt. 7. σκεφάμενοι M. et pr. B. σκεφάμενον Ald. Ibid. ἐποίησάτο M. 9. ἔλεγεν M. Ibid. Καλλίπην om. M. Ibid. εἶη] δ' εἶη B. M. Bekk. Ibid. πιξένου M. 13. τὴν θυγατέρα] τὴν om. B. M. Bekk. Ibid. ἐξῆπιτροπευσμένης M. antep. τούτο M. Ibid. πρᾶπτιντες] πλάπτιντες de suo Bekk. ult. πρᾶπτιν] πρῶτων Bekk.

P. 118. 3. καλλίσης M. 4. εἶναι om. M. Ibid. ἐτι ἀπὸ Ἀριμνήστου ἀρχοντος] ἀπὸ Ἀριμνήστου ἀρχοντος om. B. Bekk. Ibid. ἀφελόντα οὐν πάντα] ἀφελόντι οὐν ταῦτα B. Bekk. 5. πραγμάτων ὑπολείπεται M. 6. οὐτ'] οὐδ' B. M. Ibid. καλλίπην M. 7. οὔτε corr. B. 9. κατὰ τὸν νόμον M. 10. καὶ ὑπὸ] καὶ ὑπὲρ M. 11. γε] καὶ M. pen. ἡμῶν pr. B.

P. 119. 3. ἠθέλησαν. καὶ] ἠθέλησαν οὐδ' ἡμῖν παραδοῦναι. καὶ B. Bekk. 5. ἡμετέρας M. 6. καὶ ΜΑΡΤΥΡΙΑ, καὶ] ΜΑΡΤΥΡΙΑ. B. M. Bekk. 9. κατὰστῆναι M. 10. ἀφειδὲς] ἀνδρῆς B. Bekk. 11. καθίστάνας] M. ult. ἐνενηκότα] ἐνενηκότα M. Bekk.

P. 120. 1. εἶναι εἰδαίμεν] εὐδαίμεν εἶναι B. Bekk. 18. κεραμικῶν οἰκίας. M. 20. καὶ om. pr. 25. ἀλλὰ καὶ τελ.] M. pen. οὐθ' οὗτος] οὐθ' ὁ υἱὸς de suo Bekk. ult. ὑπεχάρει M. Ibid. συνεδέξαντες] εἰσεδέξαντο B. Bekk.

P. 121. 3. Ἀφιδαίου] Ἀφιδναίου Bekk. Ibid. ὡς] ὅς pr. M. 4. ἔαν εἰσαχθῆναι] εἰσαχθῆναι M. [ἔαν] εἰσαχθῆναι Bekk. 6. ἔτι om. pr. B. 10. ἐνδόντα] ἐν δόντα B. Bekk. 11. εἰνεία M. 12. δὲ om. M.

13. εἰσαχθέντων M. 15. εἰσαγάγει M. 16. ᾧ ἄνδρες] ᾧ Ἀνδρόκλεις B. Bekk. 19. αὐτὸν - - ῥητοῖς om. M.

P. 122. 2. σὺ om. M. 5. ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ B. Bekk. 7. ἀποσθῆσκιν M. 8. δικαστᾶς] κηδεστᾶς B. Bekk. 11. αὐτοῦ] αὐτῶ B. Bekk. Ibid. Μουνοχία] Μουνοχιάει B. Μουνοχιάσι Bekk. 12. συνεπέστελλον] συναπέστελλον B. Bekk. συναπέστελιν M. 14. συνήγαγε M. 16. διέπρατεν] ἐπραττεν B. Bekk. 17. τὸ ἱκανόν.] τούτο ἱκανὸν τεκμήριον B. Bekk. 18. οὐδεὶς οὐδὲν] οὐδεὶς οὐδενὶ B. Bekk. 20. ὅτω] ὅτι M. 21. γραμματίου M. Ibid. διέτη M. 22. ἦδη τῆ] οἶδε τῆ corr. a pr. B. Bekk. pen. κύριον] ἀξίον M. ult. ἄλλον om. M.

P. 123. 2. καταλείπει pr. B. 3. ἀπῆρει] ἀκούσας M. 4. προσεκαλίσαντο] προσεκα-

λίσαντο πρὸς τὸν ἀρχοντα B. προσεκαλίσαντο Bekk. 9. οὗτος M. 11. παρῶντων M. 15. ἐν om. Ibid. Σπαραγγίω] Σπαραγγίω B. M. Bekk. Ibid. βαλανείων add. in marg. M. 17. τετταράκοντα M. 18. αἰπολίῳ pr. B. ult. ἐπράχθη M.

P. 124. 3. μάρτυρας. ταῦτα] μάρτυρας. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. ταῦτα Bekk. 9. ὅπως τελ.] ὅπως καὶ τελ. B. Bekk. 16. καὶ secundum om. B. M. 17. μισθωτὰς] μισθωτὰι B. M. Bekk. antep. προσεκήρυτταν pr. B. 2 P

P. 125. 1. ἀπεχειροτόνησαν] ἀπεχειροτόνησαν B. Bekk. 2. ἂν om. pr. B. 3. καὶ μοι - - διετέθη ἡ οὐσία om. M. 7. ἀνεκίκτητο] ἐκίκτητο B. Bekk. Ibid. υἱώς] υἱός B. Bekk. 13. ἐξήχεσαν M. 14. καὶ om. M. 15. ἔνδον om. M. 16. τοῖν M. 17. γυναικί] θυγατρὶ M. 18. ἰμύτχον οὐσίαν M. 21. οὐδέ] καὶ οὐδὲ pr. B. Ibid. ἡφέριαν pr. B. ἡφίαν M. et corr. B. 22. αὐτοῖς M.

P. 126. 3. ὕπη B. M. 5. τῶνδ' ἐφορᾶν] τῶνδ' ἐφορᾶν M. τῶνδεν φορᾶν Bekk. 8. post ἀνάγκη lacuna in B. M. Ald. 10. πεπραγμένης] πεπραγμένης B. M. Bekk. 12. τοῦ λοιποῦ] τῶν λοιπῶν B. Bekk. 14. ὡς ἐπὶ] ὡς ὑπὲρ B. Bekk. 15. τὰ ἐναντία] τὰναντία B. Bekk. Ibid. αὐτοῖ om. M. P. 127. 2. διεπράξατο] διεπράξατο Bekk.

3. ἀποχειροτονηθέντων M. 5. ἀναισχυρίας β
3. ἀποχειροτονηθέντων M. 5. ἀναισχυρίας
“ ὑπερβολὴν M. 14. ἂν εἴη] ἂν ἦν B. M. Bekk. 17. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ om. B. M.

P. 128. 4. ΝΟΜΟΣ om. B. M. 7. ταῦτα] ταῦτα Bekk. 8. ὁμολογημένη M. 9.

βιοῦ
χρόνον] εἶον M. Ibid. διάγουσα M. Ibid. οὐδὲ] οὔτε M. Bekk. Ibid. εἰσῶ] ἔνδον M. Ibid. τῶν ἱερῶν M. 10. οὐδ' οὐτ' Bekk. 15. ΨΗΦΙΣΜΑ om. M. 16. ποτέρων δεῖ τῶν M. 17. φιλήμονος] Φιλοκτήματος B.

Bekk. 19. τοῦτ'αν M. 20. δὴ pr. B. 21. post ἐκδοῦναι lit. S. eras. in B. Ibid. βούλονται] βούλονται B. M. Ald. Bekk.

P. 129. 2. ἀγανίζονται M. et pr. B. Ald.

4. ἦν τοῦδε] ἦν υἱὸν τούδε B. M. Bekk. 7. ἐξελεγχθεῖ B. 8. ἢ τις] ἢ εἰ τις B. M. Bekk. 9. ἦσθα M. 12. ἀκὴν μαρτυρεῖ M. et pr. B. ἀκὴ μαρτυρῶν Ald. 15. ὥσπερ εἶ] ὥσπερ ἂν εἶ B. M. Bekk. Ibid. φαίν M. 18. πάντων - - διεπράξατο om. M. 19. τε om. B.

P. 130. 1. τῷ τοῦδε] τῷ τουδὲ B. Bekk. 5. ὁμολογουμένης] ὁμολογουμένης B. Bekk.

μαί
7. οἱ om. pr. B. 8. δέονται M. ὁ Ἄνδρ.] ὁ om. B. Bekk. Ibid. οὗτος add. in marg. B. Ibid. φήσει B. 12. κλήρου καὶ] κλήρου καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ ὡς οὐσῆς ἐπικληρῶν καὶ B. Bekk. 14. εἶ] οἱ M. 15. εαυτῶν M. 18. ἐστὶν M. Bekk. 19. ἡμῶν] ἡμῶν B. M. Bekk. Ibid. μεμαρτυρηκῶς M. pen. τοὺς παῖδας γησίους] γησίους τοὺς παῖδας B. Bekk.

P. 131. 1. μὲν μὴ] μὲν μὴδ' B. Bekk. Ibid. ἐπιχειρήσει M. Bekk. Ibid. ἢ κατὰ] ἢ καὶ κατὰ B. Bekk. Ibid. λοιδορήσεται B. M. 3. λέγει B. M. Ibid. εἰς] μὲν οἶδε M. 11. εἰσενόχων] εἰσενόχασι Bekk. 15. πολλῶ M. 19. ἐπιβουλεύσει M.

P. 132. 1. ἀπολοῖαν] διαμαρτυρίαν M. 4. ἂν αἰσιμός τις] ἄπαις ἦν ἔστις Bekk. 8. γινομένοις] γενομένοις B. Bekk. 13. ἀλλ' ὅς ἀληθῆ] ἀλλ' ἂν ἐπιδεικνύη ὡς ἀληθῆ B. Bekk. ἀλλ' ὡς ἀληθῆ M. 14. τοὺς om. M. ult. οἶδε] εἶδε B. οἶδς Bekk.

P. 133. 1. ποῖ B. M. Ibid. ἐτ' ἰόντες corr. ἔτι ὄντες clare pr. B. 2. εἶδε B. 3. ἐλεγχος] ἔνοχος B. M. pen. τε om. M. Ibid. ὅσταν κατὰ] ὅσταν καὶ κατὰ B. Bekk.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

P. 134. ΥΠΕΡ ΤΟΥ] ΠΕΡΙ ΤΟΥ Bekk. titulum om. M.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 134. 3. Ἀρχιδάμος] Ἀρχεδάμος B. Bekk. 4. τὸν τοῦ Θρ.] τοῦ om. B. M. Bekk. Ibid. θρασύλλου pr. B. 7. τε om. M. Ibid. Ἀρχιδάμου] Ἀρχεδάμου B. M. Ald. Bekk. 8. γενήτας] γεννητᾶς B. M. γενήτας Bekk. qui sic et infra. Ibid. γεγραμμένου M. 9. γραμματεῖον, οὐδὲν] γραμματεῖον, ἡ τελευτήσεν Ἀπολλόδαρος. καὶ μετὰ τὴν αὐτοῦ τελευτὴν ἐγγράφεται μὲν ὁ Θράσυλλος εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον, οὐδὲν δ' B. Bekk. γραμματεῖον, οὐδὲν δ' M. pen. τὴν ἑλευθερίαν] τὴν ἑλευθέραν B. τὴν ἔχθραν Bekk. Ibid. ἐξέρχεται] διεξέρχεται B. Bekk.

ΛΟΓΟΣ.

P. 134. 2. αὐτὸν M. pen. ἐνέγραψαν M. ult. αὐτοῖς pr. B.

P. 135. 11. διαθίκας εὐθυδικίας, penna ducta per διαθίκας, M. 13. με] δὲ M.

antep. ἡμῶν] ἡμῶν Bekk. ult. τοῦ κλήρου] τὸν κλῆρον B. M. Bekk.

P. 136. 2. τούτου] τούτων B. Bekk. 3. ἡμῶν] ἡμῶν B. Bekk. 5. ἐξελέγχωμεν pr. B. 6. δύναμις B. M. 7. τοὺς om. pr. E. Ibid. γιγνώμενα M. 10. ὁμοπάστροι καὶ ὁμομήτροι M. 11. κατελείπε pr. B. 13. δύο τελευτησάντων] δύο ἐτελευτησάντων pr. τῶν δύο τελευτησάντων corr. a pr. B. Bekk. 14. Μνήσαν om. M. 16. νῦν om. M. 17. ληφθεῖς M. 18. Μνήσωνος] Μνήσωνος M. Bekk. 19. εαυτὸν M. ult. ὁ ἐμὸς] οὐμὸς B. Bekk.

P. 137. 1. τοῦ Ἀπολλ.] τὴν Ἀπολλ. B. Bekk. Ibid. τῆθῆν B. τῆθῆν M. Ibid. δὲ ἐμοὶ] δὲ ἐμῶν M. Bekk. 9. ὁ ἐμὸς M. 11. ὄν om. B. M. Ibid. σέπουμεν corr. B. Ibid. εἶ] ὁ B. M. 15. εὐπορίας M. Ibid. ἀπωρατέρου γεγεννημένου] ἀπωρατέρου γεγεννημένου B. Bekk. ἀπογοίας γινομένης M. 16. τὰ] τε τὰ M. 18. ἐμοὶ δὲ] ἐμῆ δὲ B. Bekk. 19. λακρυαῖδῃ pr. B. 22. τῆς μὲν M. 23. ἐκομισάμεθα M. 25. παρασχέσθαι προσταχθῆναι M. pen. ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. M.

P. 138. 2. ἦσαν om. M. 4. γὰρ δυοῖν] γὰρ αὐτῶ δυοῖν B. M. Bekk. 5. αὐτῶν αὐτῶ B. 9. ἐγγχειρίζουσιν pr. B. 11. διέ-
νειμαν M. 14. ἐγένετο M. 15. αὐτῶν ἀρχέλαος M. 17. τῶν αὐτῶς] ζῶν αὐτῶς B. M. Bekk. antep. μου M.

P. 139. 6. εἰς τὴν] ὡς τὴν Bekk. 9. εὐθὺς μεταλαβάν] εὐθὺς με λαβάν B. Bekk. 10. πάντα] παρέντα M. 11. τοῦτον] τούτων B. M. Bekk. 12. Σαρρή-
λεια pr. B. 14. εἰσαγάγῃ] εἰσάγῃ B. Bekk. 17. εἰσαγαρόντος M. 19. εἰς κοινὸν] εἰς τὸ κοινὸν B. Bekk. antep. δι' οὕτως] δὴ οὕτως Bekk. pen. ἦν] οὖν M.

P. 140. 3. ἔγγραφη M. ἔγγραφην Ald. 7. οἴμην] οἴμαι B. M. Bekk. 9. ὀρθῶς κατὰ] ὀρθῶς καὶ κατὰ B. Bekk. Ibid. κατέλειπε pr. B. 13. ἦδη ἄνδρα M. 14. ὅς om. B. M. Ibid. ὁμομάτωρ M. antep. ἀδελ-
φίδῃν pr. B. Ibid. κἂν] καὶ M.

P. 141. 1. φανερώς M. 3. καταληφθεί-
σης M. καταληφθεῖσας Ald. 5. τοσοῦτον

M. 8. γὰρ τοὺς M. 9. ἐκ τούτων] ἐκ τῶν αὐτῶν B. Bekk. ἐκ τῶν M. 10. ἀποτέρω] ἀπωτέρω B. M. Bekk. Ibid. τυγχάνουσιν pr. B. 11. οὐδὲν B. M. Bekk. Ibid. μέρος pr. B. Ibid. προσήκει] προσῆκε B. Bekk. 16. δὴ αὐτοῖς] δὴ αὐτοῖς B. Bekk. pen. ΝΟΜΟΣ] ΝΟΜΟΙ B. Bekk. om. M.

P. 142. 1. κατὰ om. M. 3. ΝΟΜΟΣ om. B. M. 4. τοῦ πατρὸς] τοῦ πρὸς πατρὸς B. Bekk. 6. δὲ] δὴ corr. M. δὲ Bekk. 8. ΝΟΜΟΣ om. M. 9. τῶν] τούτων τῶν M. Ibid. μὲν] δὲ M. Ibid. τὸ μέρος] τοῦ

μέρους Bekk. 10. εἰληφην M. Ibid. ὁ δ'] οἱ δ' B. M. Bekk. 14. εἰς τὸν Ἰππ.] εἰς τὸν οἶκον τὸν Ἰππ. B. M. Bekk. εἰς τὸν τὸν Ἰππ. Ald. antep. μὲν] δὲ M. Ibid. ἐκείνῳ] ἐκείνο B. M. Ald. Bekk.

P. 143. 6. μένει: M. Ibid. ἐκποιηθεῖσ] ἐκποιηθῆ de sno Bekk. 7. τὸ μέρος] οὗ οὖς M. 10. ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. M. 13. οὐκ corr. B. 17. Πυθαῖδος] Πυθαῖδος M. Bekk. antep. ἐγγράφουσι pr. B.

P. 144. 1. ἀρχαιρεσία] ἀρχαιρεσίαις B. M. Bekk. Ibid. οὐκ om. pr. B. 2. καὶ ἐξ] καὶ ἐξ ὧν ἠκούσαν καὶ ἐξ B. M. Bekk. Ibid. ἤδεσαν] ὄμοσαν M. 6. ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. M. 8. τούτοις M. et pr. B. 9.

σμικρᾶς] μικρᾶς B. Bekk. 12. τοῦτον] τούτο M. 15. ἐξερημάσωσι] ἐξερημάσουςι pr. B. Bekk. 19. δημοσία om. M. Ibid. ταῦτ' om. M. antep. ἐκείνο M. ult. οἶκον. διὰ τί;] διὰ τί; om. B. M. Bekk.

P. 145. 1. ἀδελφῶ om. M. Ibid. οὐδὲν] ἐκείνῳ B. ἐν ᾧ M. 4. τάλαντα] τάλαντων

ότας B. M. Bekk. Ibid. πεπρακέναι M. 6. ἦδη M. 13. ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. M. 14. ἀλλήλων M. 16. αὐταῖς] αὐταὶ M. αὐτοῖς Bekk. 18. παρὰ τοῦ] παρὰ του B. M. Bekk. ult. ἔς τε] ἴστε B. ἴστε M.

P. 146. 1. τὰ ἑμαυτοῦ] τᾶμαυτοῦ B. M. Bekk. τὰ μαυτοῦ Ald. 8. τὰ κλήρου] τὰ τοῦ κλήρου B. M. Bekk. 12. τίς [ἀν] ἀμφισβ. Bekk. 14. ἐν τι] ἐν γε B. Bekk. ἐν τε M. 15. γεγυμν. εἰς] γεγυμν. γὰρ εἰς B. M. Bekk. Ibid. Προμήθειαν] Προμήθεια Bekk. Ibid. τοῦδε τοῦ] τοῦδ' M. pen. ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. M.

P. 147. 4. προθυμότερους] προθυμοτά-
τους Bekk. 5. ἀπασας om. M. 9. κα-
ταλιπὼν] διαλιπὼν B. M. Bekk. 10. ἐκείνου] κἀκείνου B. M. Bekk. 13. αὐτῶν ἀναναγκάσαντες pr. B. ult. ὦστο] ὡστε pr. B.

P. 148. 7. ἄν] ὄν M. 10. οὐκ εἰ μὲν] οὐχ οὐ μὲν B. M. Bekk. 12. οὐδ' εἰ] οὐδ' ἢ B. Bekk. antep. τοῦ κυρίαν] τῶν αὐτοῦ κυρίαν B. M. Bekk. ult. ταῖς στρατείαις] τὰς στρατείας Bekk.

P. 149. 1. τοῦτο γὰρ] τούτων οὖν M. 2. ἔργων] ἔργων B. M. Bekk. 3. ποιήσῃσθε] corr. B. ποιήσαισθε Bekk. Ibid. τούτων μὲν μὴ] μὲν μὴ om. B. M. Bekk. 4. τριπ-
ραρχούντων] τριπραρχοῦντα B. Bekk. Ibid. πέντε τάλαντων B. πεντεταλάντων M. 6. ἀποκυρώσῃτε M. 7. τούτου] τούτων B. Bekk. 12. τῆς ἡμετέρας] τῆς ἐμῆς B. Bekk. 14. υἱὸς ζῶντος ἐκείνου M. pen. ἐξερημάσωσαι] ἐξερημάσαι B. Bekk. ult. τὸν τοῦ ἐκείνου] τὸν οἶκον τὸν ἐκείνου B. Bekk.

P. 150. 1. ἀδελφιδῶ M. 5. οὐδὲ τοῦτον]

οὐδὲ τούτω B. οὐδὲ τοῦτο M. οὔτε τούτω Bekk. 9. ἐνθυμείσθε, ὅτι ἐκείνους] ἐνθυμείσθαι, ὅτι ἐγὼ B. Bekk. Ibid. αὐτῶν pr. B. 10. καὶ ὅτι - - - εἰσποιοῖσθαι om. M. Ibid. ἔχει κλήρους] ἔχεν ἀξιοὶ κλήρους B. Bekk. 13. καὶ ὁ πάππος ὁ ἐμὸς M. pen. ᾗ] ἦν M.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΙΡΩΝΟΣ ΚΛΗΡΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 151. 3. τελευτήσαντος B. 4. παρ-
εἰδ. δακε pr. B. Ibid. ἀδελφῶ M. 5. αὐτη. στάσις στοχασμός M. 6. γνήσιος om. M. 9. τοῦ] ἢ τοῦ pr. M. Ibid. κελεύοντα] λέ-

γοντα M. Ibid. ἀπὸ ἀρρένων] ἀπὸ τῶν ἀρρέ-
νων B. Bekk. 10. ἀπὸ Θηλειῶν M. pen. ἐκρόνους ἀδελφιδῶς M. Ibid. τῶ] καὶ pr. M. ult. οἰκίαν pr. B.

ΛΟΓΟΣ.

P. 151. 5. τοῦ νόμου] τὴν νόμον B. Bekk.

anter. ὅπως ἦν οὕτως ἦν ἐργχειοῦσι ποιεῖν M.
 τελευταίου
 ult. τετελευτηκότος M. Ibid. ἐκ τῆς θυγα-
 τρός] ἐκ θυγατρὸς B Bekk. Ibid. αὐτῷ M.
 P. 152. 1. τοῦ] τῶν M. 2. ὄς] καὶ M.
 Ibid. τε om. pr. B. 7. ἅμα λεγειν] ἅμα
 μὲν λέγειν B. M. Bekk. 10. τοιαύτην M.
 Ibid. τίν om. M. 11. πρὸς τὸν Διοκλ. M.
 Ibid. Φιλέα] Φλυέα B. Bekk. 12. ὑμῶν
 ἡμῶν B. Bekk. 14. ὑμῶν M. 15. ἀποδῶ]
 ἀποδιδῶ B. M. Bekk. 19. ἐνέγκοιτε B. M.
 20. ἄλλη δίκη] ἄλλη πᾶποτε δίκη B. Bekk.
 21. προσχετε B. M. antep. ταῦτα]
 ταύτη B. M. Bekk. ult. οὐδὲν ἐς ἀναιδ.]
 οὐδαίης ἀναιδ. B. M. Bekk. Ibid. καταφρο-
 νιστερον] καταφρονιστερον B. Bekk. Ibid.
 εἰ τι ποισάμενοι M.

αἷ
 P. 153. 2. μάρτυρας M. 3. ἀγῶνας]

αἷ
 ἀγῶνα B. Bekk. 6. ποιεῖν M. 7. ἵπ'] ἀπ'
 οἱ
 M. 10. μου M. 11. ἦν μήτηρ ἢ ἐμὴ] ἦν ἡ
 μήτηρ ἢ ἐμὴ B. ἦν ἡ μήτηρ ἢ ἐμὴ M. Bekk.
 12. μὲν παλαιά] μὲν πάλαι Bekk. 15.
 ἔπειδὴν ταῦτα] ἔπειδὴν δὲ ταῦτα B. M.
 Bekk. 20. τηδὴν B. τηδὴν M. Ibid.
 ἀδελφῆς αὐτοῦ] ἀδελφῆς τῆς αὐτοῦ B. M.
 Bekk. antep. γεγενημένοι corr. B. ult.
 μίας οὔσης] μίας μόνης οὔσης B. Bekk.

ἔ
 P. 154. 2. γινέσθην M. γίνεσθον de
 suo Bekk. 5. ναυμένοι M. Ibid. λοχαγεῖ]
 Χολαργεῖ B. Bekk. antep. ἀποδιδωσι] ἐπι-
 δίδωσι Bekk. pen. δι] ἦν M. ult. γεγε-
 νημέας] γεγενημένα B. Bekk.

P. 155. 2. εἰ primum om. M. Ibid.
 γάμου εἰ] εἰ om. pr. B. γάμου ἢ M. 3.
 μὴ] οὐ M. 6. ἐκ corr. B. 8. ἐλέγχους]
 ἔλεγχον B. Bekk. 9. ἐκδοθῆναι M. 18.
 γίνονται
 ΜΑΡΤΥΡΙΑ om. M. antep. παραγίνονται
 M.

P. 156. 1. τῶν μαρτ.] τῶν μὲν μαρτ. B. M.
 Bekk. 5. πεπλασμένους M. 6. οὐκ ἀληθῆ
 M. Ibid. ἡμᾶς M. 8. μαρτυρηθέντων
 δῆσεσθαι pr. M. 11. μαρτυρίας. ΜΑΡΤΥ-
 ΤΥΡΙΑΙ.] μαρτυρίας, καὶ ἀνάγνωθι. ΜΑΡΤΥ-
 ΡΙΑΙ. B. Bekk. μαρτυρίας. M.

P. 157. 1. ἐνεργῶντο] ἐνεργῶντο corr. B.
 Bekk. 2. οἱ Ναυσ.] οἱ τε Ναυσ. B. M.
 Bekk. 3. εἶδον] ἔνδον Bekk. 6. ὑμετέροις
 pr. B. 9. γνώσεσθε] γνώσεσθε B. M. Bekk.
 10. πάππου] παῖδαν M. et corr. B. qui
 pr. om. πάππον Bekk. Ibid. αὐτοῦ] ἐαυ-
 τοῦ B. Bekk. 12. παρῆμεν pr. B. 14.
 ἄγρον] ἀγορὰν M. 16. ἐκείνων M. 19.
 ταῦτας ἡμεῖς συνεκονοῦμεν] ταύτης ἡμεῖς
 ἐκονοῦμεν B. Bekk. antep. μόνους] νό-
 μους Ald.

P. 158. 2. αὐτῷ M. 6. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ
 om. M. 7. μόνου] μόνων M. 9. ἂν γυν.
 αἰ] ἂν αἰ γυν. αἰ B. Bekk. ἂν καὶ γυν. ἐκ M.

12. καὶ τοῖς] τοῖς τε B. Bekk. τοῖς M. 13.
 ἐκ τῶν] αἰ τῶν B. M. Bekk. 15. αἰτεως]
 Πιτθῆως Bekk. 21. ἀκριβῶς ταῦτα] ἀκρι-
 βῶς τὰ τοιαῦτα B. Bekk.

P. 159. 1. ποιέσθαι M. 8. μοι om. B.
 Bekk. 9. ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. M. 10. ὁ
 om. M. 12. ἦσαν M. 14. οἰκείων] τῶν
 ἐμαντοῦ οἰκείων B. Bekk. οἰκείων M. 18.
 σῶμα ἐκείνου] σῶμα τὸ ἐκείνου B. Bekk.
 20. τοῦτο] τούτω B. M. Bekk. 22. ἐνι
 εἴη Bekk. 23. ἀλλὰ ἐωνεῖσθαι] ἀλλὰ καὶ
 ἐωνεῖσθαι B. M. Bekk. Ibid. τὸν δέ] τῶν
 δὲ Bekk. ult. ἂν δέ] ὥστε M. ὡς δὲ Ald.

P. 160. 2. λόγων] λείων Ald. 5. σὺ δὲ τί]
 σοὶ δὲ τί B. M. Bekk. 6. θάπτειν] πράττειν
 M. Ibid. οὐ γινάσκω σε om. M. 8. τοιοῦτο
 M. 11. ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. M. 15. παρὰ
 δὲ τοῦδ'] παρὰ τούτου δ' B. M. Bekk. 18.

οὐδὲ τοῦ Δ. M. 19. αὐτῶν M. Ibid. καὶ
 τοῦτον] καὶ τούτω B. Bekk. καὶ τοῦτο M.
 antep. ἦν ὁμοίον M.

P. 161. 2. καταπέπληκτο B. Bekk. κα-
 π
 τεπέπληκτο M. 3. βῆμ. αὐτοῦ ποιουμ.
 τοῦς λόγους M. 5. ἐρύξαι] γρύξαι Bekk.
 6. ἀληθῆ adf. iu marg. B. 8. ΜΑΡΤΥΡΕΣ
 om. M. 9. εἰρημένα] εἰρημένα [πρὸς θεῶν];
 Bekk. 13. οὐν om. pr. M. 19. τούτων
 B. M. pen. πῶς τεισ om. M.

P. 162. 1. μοι add. sup. lin. a pr. B.
 12. ἂν ἄλλοι] ἂν, ἀλλ' οἱ corr. a pr. B. Bekk.
 Ibid. ἐκ] οἱ pr. B. 13. ἐπὶ διὰ τοῦς pr. B.
 ἐπίδεικτος M. Ibid. ἐβήσαν] ἔβησαν B.
 ἔβησαν M. ἠβήθειαν Bekk. ult. ἐπίδικος
 B. Ald.

P. 163. 2. καὶ πάππος --- πατῆρ om. M.
 4. ἐστὶ pr. B. Ibid. παραδίδονται pr. B.
 6. μὲν om. M. Ibid. μηδὲ] μηδὲν B. M.
 Ald. Bekk. 10. δὲ om. M. 11. ἡμᾶς M.
 Ald. 12. Κίρ. θυγάτηρ] Κίρ. πότερον (πρότερον
 pr. B.) θυγάτηρ B. M. Bekk. 16. ἔσπου
 τοῦ λέγοντος] ἦπου τοῦδὲ γ' ἔντος Bekk. 18.
 ἡμᾶς M. pen. ἐπίδικον] ἀεπίδικον Bekk.
 ult. πρώτῳ] πρὸ τοῦ Bekk.

P. 164. 5. οἰσίαν ἐκέκνητο] ἐκέκνητο οὐ-
 σίαν B. Bekk. ult. ἐπεὶ δὲ τάχ.] ἐπειδὴ
 τάχ. B. M. Bekk.

P. 165. 1. μὲν οὐκ] μὲν γὰρ οὐκ B. Bekk.
 αἰτο
 3. βουλεύσασθαι M. 6. οὐδέτερον pr. B.
 Ibid. εἰσποῖσθαι τὸν υἱὸν M. 8. πάντα ἀφεί-
 λετο] πάντα ὅσα ἀφείλετο B. Bekk. 9.
 αὐτῷ, παράγων] αὐτοῦ ποιέσθαι, παράγων
 B. Bekk. 10. μαλακίαις] μαλακείαις M.
 Ald. κολακείαις B. Bekk. pen. συνδ. ἐκώ-
 λυε] συνδ. οὐκ ἐκάλυε B. Bekk.

P. 166. 1. πρὸς ἐμέ M. 5. οὐδέεν] οὐδέν
 B. M. Bekk. 7. μαρτυρίων οὐκ ηκούσατε M.

8. τοῦδε χρέματα M. 14. ἄμην δὴ] ἄμην
 δεῖν B. M. Bekk. Ibid. συγγραφισκόντων
 corr. B. γνωσκόντων pr. M. 15. συνθάπτων

5. ΜΑΡΤΥΡΙΑ B. 6. εἰς] εἰ M. Ald. 8. θιάσους Ἡρ.] θιάσους τοὺς Ἡρ. B. Bekk. Ibid. ἐκείνον εἰσήγαγεν] ἐκείνον αὐτὸν εἰσήγαγεν B. Bekk. ἐκείνον αὐτὸν ἤγαγεν M. 9. αὐτοὶ ἰμῶν] αὐτοὶ δ' ἰμῶν B. M. Bekk. 11. ΜΑΡΤΥΡΙΑ B. om. M. 16. οἱ secundum om. M. Ibid. ἀναβιάσαι. δοκεῖ] ἀναβιάσαι. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. δοκεῖ (δοκῆ pr.) B. Bekk. 23. ἀποδεικνύη] ἀποδεικνύει B. M. Bekk. pen. ἐπὶ τούτοις] ἐπὶ τούτοις Bekk. ἐπεὶ - - - Ἄστουφιλῶ om. M. ult. τῶ Ἄστ] τῶν Ἄστ. B. τῶ Ἄστ. Bekk. P. 181. 1. δέ] μὲν M. 5. τοῦ πατρὸς] τοῦ om. B. Bekk. 8. τὸν om. M. 11.

κεκληρονομήσασιν M. Ibid. μοι] om. B. δέ μοι M. 14. ψηφίσθη. μέλλαν μὲν M. 18. ἐκείνον] ἐκείνος B. M. Bekk. 20. κατ' αὐτοὺς] κατὰ τούτους B. Bekk. 21. κληρ. καταστήσαι] κληρ. με καταστήσαι B. Bekk. 22. ἐπέδειξα M. 24. λέγειν om. pr. M. 26. καταστήσεται M. pen. ὅτι οὐδενί] ὅτι ἰμεῖς οὐδενί B. Bekk. ult. ἂν τι] ἂν τι B. M.

P. 182. 4. ἐπικράτους M. 5. πρότερον ἢ ἀπέθανε] πρότερον ἀπέθανεν ἢ Bekk. 7. γὰρ τούτων] γὰρ τούτου B. Bekk. ult. χαρίσεσθε] χαρίζαισθε M. et corr. B. Bekk. Ibid. ἀδικήσετε] ἀδικήσθε B. ἀδικήσατε Bekk.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

Tit. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΛΗΡΟΥ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ] ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ ΚΛΗΡΟΥ B. Ald. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ ΚΛΗΡΟΥ M. Bekk.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 183. 2. μὲν] μὴν pr. B. 10. καὶ εἰσποίησαν] εἴτα εἰσποίησαν B. Bekk. εἰσποίησαν M. 11. οἶκον - - - πάππου add. in marg. M. Ibid. πρᾶξαντος] προστάξαντος B. Bekk. Ibid. αὐτῶ τοῦ] αὐτῶ τὸν ὄλον τοῦ B. M. Bekk. 12. καὶ τελευτῶν B. M. 13. τούτων γεν.] τούτων οὕτω γεν. B. Bekk. 15. τῶν ἀρίτου παλαί M. 17. ποιῆσαι] εἰσποιῆσαι B. Bekk. 19. τοῦ παλαιῦ Ἀρ.] τοῦ μικροῦ Ἀρ. B. M. Bekk. ult. τίς] τί pr. B. Ibid. δικαιότερος] δικαιότερα B. M. Bekk.

ΛΟΓΟΣ.

P. 183. antep. ΕΒΟΥΛΟΜΗΝ [μὲν], ᾧ de suo Bekk.

P. 184. 7. ἰδίαν om. pr. M. Ibid.

εἶρηκα M. 9. Ἦναγκ. οὖν] Ἦναγκ. μὲν οὖν B. Bekk. 13. φανήσεται] γενήσεται B. Bekk. Ibid. σκοποῦμεν] σκοποῦσιν B. Bekk. σκιπᾶμεν M. 14. ἦ] εἰ M. 25. Συτπαλλήτιος] Συπαλλήτιος B. M. Bekk. pen. Δημόχαρις B. qui sic infra. ult. τούτων δὲ τὸν κληρὸν νόμον B.

P. 185. 4. κείνου B. 5. ἐν παντί] ἐπὶ παντί Bekk. 6. ἅπαντα τῆς] ἅπαντα ταυτὶ τῆς B. Bekk. 10. ἐμέλησας] ἀμελήσας B. M. Bekk. 12. αὐτοῦ B. 13. ἐπὶ om. pr. M. Ibid. τοῖς ἐμάς] τοῖς τῆς ἐμάς B. M. Bekk. 27. ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. B. M.

P. 186. 2. ἐμοὶ B. 8. ᾧ ἄνδρες om. pr. M. 10. ποιούντων] ποιουμένων B. Bekk. 11. τις διαβ.] τις αὐτὸν διαβ. B. Bekk. ult. μεδίμαν] μεδίμαν B. M. Bekk. Ibid. ἀρίσταρχον ἀλέξανδρον M. Ibid. μὲν om. pr. M.

P. 187. 2. ἦν οὐ διέθεντο οὐ προσῆκεν] οὐδ' εἰ διέθεντο προσῆκεν B. Bekk. ἦν οὐ διέθεντο προσῆκεν M. Ibid. αὐτὸν M. 4. δὲ καὶ] δὴ καὶ B. Bekk. 6. ΝΟΜΟΙ om. M. 9. οἶκον, ἐγκ.] οἶκον ἐξῆν, υἱὸν ἐγκ. B. M. Bekk. 10. οἶκω ἐξῆν, υἱὸν * αὐτοῦ δὲ ἂν, ψεύσονται. ὥστε οὐδ' ἂν φάσκωσι τινὰ ἀγαγεῖν, οὐκ ἔστι νόμος· ἢ ἂν φῶσιν ἰπ'] οἶκω, ἐξ αὐτοῦ δὲ τινα ἀγαγεῖν οὐκ ἔστι νόμος· ἢ ἂν φῶσι, ψεύσονται. ὥστ' οὐδ' ἂν φάσκωσιν ὑπ' B. M. Bekk. antep. ἂν om. M. ult. κυρίαν] κυρίῳ B. Bekk. Ibid. τῶν corr. B.

P. 188. 4. γένοιτο M. 12. ὁ κληρὸς] οὗτος κληρὸς B. Bekk. κληρὸς M. 18. ἀποστερεῖσθαι] ἀπεστερηῖσθαι B. Bekk. 24. ἑαυτοῦ] ἑαυτῶν corr. B. Bekk. antep. ἐκείνον] ἐκεῖνο Bekk. pen. τε M. Ibid. προσῆκον pr. B. Ibid. φαίνται corr. B.

P. 189. 5. εἰσποιεῖν B. M. 7. , ὅταν μὲν], ὅταν μὲν B. μὲν, ὅταν Bekk. 8. εἰσποιῶσιν pr. B. 23. τῶν δὲ] τὸν δὲ B. Bekk. τῶν δὲ M. antep. αὐτοὶ - - - ἔξιν add. in marg. M. αὐτὸν pr. B.

P. 190. 2. τὸ om. M. 4. ὑμῶν] ἡμῶν B. M. Bekk. 8. ἔστιν εἰπεῖν M. Ibid. δόντος αὐτῶ] δόντος ἔχει B. Bekk. δόντος ἔστι M. 9. εἰσῆκται] εἰσῆλθε M. 13. ψηφίσθη] ψηφίσαισθε corr. B. Bekk. 15. δ' οἶδ'] δ' om. B. Bekk. 18. μὲν ἀγαθῶς] ἂν ἀγαθὸς B. Bekk. 19. συνθήκας M. 21. περὶ secundum om. pr. M. antep. τούτων] τούτων B. M. Bekk. pen. κελεῖται M. ult. εἰ om. pr. B. M. Ibid. τοῦτο καὶ] τοῦτο γὰρ B. Bekk.

P. 191. 2. ἐκεῖνον M. 4. γεγεννημένος corr. B. 5. μητρὸς οὐσης M. 7. ἀμφισθενήσεν B. M. 8. πρακτῆρα] πρακτῆρα Bekk. 10. καὶ om. B. M. 17. τ' ἑμαυτοῦ] δ' ἑμαυτοῦ Bekk. Ibid. πρακτόμενα pr. B. 20. τούτου M.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΓΝΙΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

ΤΙΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 192. 2. Στρατίον Ald. στρατίαν B.
στρατίαν M. Ibid. ἐαυτοῦ B. αὐτοῦ M.
S. ή om. M. antep. ἀδελφοῦ Στρ.] ἀδελφοῦ
αὐτοῦ, Στρ. B. M. Bekk.

ΛΟΓΟΣ.

P. 192. 3. Ἀγνίας] Ἀγνίας B. Bekk.
qui sic et infra.

P. 193. 1. ὀμοπατρίους M. 4. ἐκλίπη]
ἐκλείπη pr. B. Bekk. 6. ταῦτα] ταῦτά
Bekk. 7. τὰς ποιητὰς] ποιεῖ τὰς B. Bekk.
ποιητὰς M. 8. συντομωτέρας] συντομω-
τέρας Bekk. 9. ταῦτην M. 10. προσ.
ἀρχιστεία] προσ. τῇ ἀρχιστεία B. Bekk.
14. προσήκον pr. M. 15. δ' ἐτι μηδὲν] δέ
τοι μηδὲν B. Bekk. δέ τι οὐδὲν M. 19.
ἴσασθε pr. B. 20. χρημάτων] κλήρων M.
antep. ἀναγίνωσκε. ἐπίσχε] ἀναγίνωσκε.
NOMOI. ἐπίσχε] B. Bekk. ult. ἐρωτήσω
σε om. M. Ibid. ἔσ' ὁ] ἔσθ' ὁ B. M. Bekk.

P. 194. 4. ἐρεῖ] ἐρεῖς B. Bekk. 5. δ'
οὐν ἄπαις ἐγὼ ἦν] δ' ἦν ἄπαις ἐγὼ B. M.
Bekk. 9. εἰπεῖν. ἀλλ'] εἰπεῖν. φράσον οὐν
τουτοῖσι. Αἰσθάνεσθε ὅτι οὐκ ἔχει τὴν συγ-
γένειαν εἰπεῖν, ἀλλ' B. Bekk. 12. μαθεῖν]
παθεῖν M. Ibid. ἡμᾶς Bekk. 16. ἡμῶν
M. Ibid. ἀποκρίνουσιν pr. B. 17. οὐκ
ἔδωκεν M. 22. ἐμοί] μοι B. Bekk. om.
M. ult. τούτων γνάσ.] τούτων γὰρ γνάσ.
B. Bekk.

P. 195. 1. τούτων M. 11. ὄντι om. pr.
M. 18. ἐν αὐτῇ M. 19. κατὰ διαδ.]
κατὰ τὴν διαδ. B. Bekk. 20. οὕσαν] οὕσα
B. M. Bekk. 22. καὶ om. pr. B. 24.
τυγχάνειν, sed in marg. λαγχάνειν, M.
pen. ταῦτη μὲν] ταῦτη μοι B. M. ταῦτην
ἐμοί Bekk. ult. τῶ] ἄς M. Ibid. ὅτι
μοι
ἐκείνῳ μὲν ἀρχιστεῖς M.

P. 196. 1. ἐν οἷς - - ἔν add. in marg.
M. 3. μέχει B. M. Bekk. 7. ΝΟΜΟΣ
om. M. 8. μέχει M. 15. ταῦτα καὶ]
ταῦτα καθάπερ καὶ B. M. ταῦτά καθάπερ
καὶ Bekk. Ibid. εἰρημένον M. 17. καὶ
om. M. ult. προσήκον] προσῆκεν B. M.
Bekk.

P. 197. 2. καθεστάναι pr. B. 4. ἐφ' οἷς
add. in marg. M. 5. οὔτοι] οὔτος B. M.
Bekk. Ibid. με M. 13. ἀκούσαντες
M. 15. καταβάλλειν] παρακαταβάλλειν
B. Bekk. 16. τούτω τῶ] ταῦτὸ τῶ Bekk.
17. ἐνόμειον αὐτοῖς M. 19. καὶ ἠναντιού-
μην] καὶ μὴ ἠναντιούμεν B. Bekk. καὶ μὴν
ἠναντιούμεν M. 25. ἀντιγράφονται] ἀντι-
γράφονται B. M. Bekk.

P. 198. 1. γὰρ τοῦ] γὰρ ἦν τοῦ B. M.
Bekk. 6. ἐξήλεξαν] ἐξήλεγεα B. Bekk.
8. τις] τι Bekk. 12. ὥστε μοι] ὥστ' ἐμοί
M. Bekk. 17. ταῦτὸ] ταῦτην B. M.
Bekk. 19. ἡμῶν pr. B. 21. δεῖν M.
Ibid. ή ποθ.] ή τί ποθ. Bekk. 24. τύχοι]
τύχη B. M. Bekk.

P. 199. 4. et ult. κατατὸ pr. B. Ibid.
ἀμφισβητῆσαι M. 5. τι om. M. Ibid.
τοῖς ἠττηθεῖσιν pr. M. 7. ἦν] ἐστὶν M.
Ibid. ἐν γένος] ἐν τὸ γένος B. Bekk. 8.
ταῦτα M. et pr. B. Bekk. 9. τὴν ἠττά-
σθαι, τὴν δὲ νικᾶν M. 11. διομολογίας]
διομολογίαν B. Bekk. δι' ὁμολογίαν M.
14. τῶ δια] τᾶδε διὰ B. Bekk. 18. οὐδεὲν]
οὐδὲν B. Bekk. 21. ΝΟΜΟΣ add. in
marg. M. pen. προστάττει] πρὸς ταυτὶ pr.
B. ult. λαμβάνειν M.

P. 200. 3. δι' ὁμολογίας M. 4. πεποιήκεν
M. 6. ᾧ] ὁ M. 7. τῶ om. M. 13.
ἄν om. pr. B. 14. πότερον δίκην μοι pr. B.
17. ποιεῖν M. 22. αὐτῶν pr. B. 25. τὸν
κλήρον
λόγον M. ult. διὰ τούτου] διὰ τοῦτ' οὐ
Bekk.

P. 201. 3. λέγειν] λέγων pr. B. Bekk.
Ibid. γὰρ ἄνομον M. 7. τὴν κλήρον] τοῦ
κλήρου Bekk. 10. ὅτι οὐ δεῖ] ὅτι εἰ B. M.
Bekk. 12. εἰδότες ὅπ' ἔν] εἰδότες ὅτι, ὅτ'
ἐν Bekk. 16. ἀγχ. ἀλλὰ] ἀγχ. ὁ νόμος,
ἀλλὰ B. Bekk.

P. 202. 4. καὶ με] καμὲ M. καὶ ἐμέ
Bekk. 9. ἡμᾶς M. 16. τοῦ Ἄγν.] τῶν
Ἄγν. B. Bekk. Ibid. φήσει pr. B.

P. 203. 1. καλύσοντα M. 4. μὴν] μὴ
pr. B. 12. τοῦ ποδὸς M. Ibid. καὶ om.
pr. B. 17. δὲ πλεονεξία] δὲ δεινῶς πλεονε-
ξία B. M. Bekk. 19. ἡμῶν M. 21.
πάντα] πάντας B. M. Ald. Bekk. 23.
τῶν λόγων om. M. 24. διεξιόντος B. M.
25. κατασκευάσαντος B. M. antep. κατη-
γορούντων] κατηγορούτους B. κατηγορούντα
Bekk.

P. 204. 1. δὴ] δεῖν pr. B. 2. τῶν
λόγων
φθόνον M. 12. ἐξ om. pr. M. Ibid. δια-
θῆναι] διαθεῖναι B. M. διατεθῆναι Bekk.
14. τὸν om. pr. B. 18. οὔτω, ῥαδ.] οὔτως
ἔχει, ῥαδ. B. M. Bekk. 20. μετὰ τοῦ M.

P. 205. 1. τινα τὴν οὐσίαν M. 3. θεό-
φρων B. θεόφραν M. 4. αὐτοῦ ἀποδν.] αὐτοῦ
ἀδελφὸς ἀποδν. B. Bekk. 5. αὐτοῦ] θ' αὐ-
τοῦ B. Bekk. αὐτὸν M. 8. ἐνέα M. 10.
θεόφρων B. 12. ὠνημένην] ἐσθνημένην B.
Bekk. ἰωνημένη M. Ibid. ἄλλη M. 17.

γίν. ἐναυτοῦ] γίν. τοῦ ἐναυτοῦ B. M. Bekk.
 18. μὲν] δὲ pr. B. 19. κατέλιπον] κατέ-
 λιπεν B. Bekk. 20. τετρακισχιλίας.] τε-
 τρακισχιλίας ἑνακοσίας. B. M. Bekk. 21.
 πρὸς δὲ -- δραχμᾶς add. in marg. M.

P. 206. 2. τοὺς om. pr. M. 3. ΜΑΡΤΥ-
 ΡΕΣ add. in marg. M. 4. πλείω] πλείων
 B. πλείω Bekk. 7. πεντακισχιλίαν, πρὸς]
 πεντακισχιλίαν καὶ Προσπαλτοῦ τρισχιλίαν,
 καὶ οἰκία ἐν ἄστει διςχιλίαν, πρὸς B. Bekk.
 9. τάλαντα καὶ] τάλαντα· οὐ γὰρ ἂν οἶδ' ὅτι
 πλέον εἶρη (εὔροι Bekk.) τούτου. ταῦτ' ἐστὶ
 τρία τάλαντα καὶ B. M. Bekk. 11. δρα-
 χμαὶ om. B. M. Bekk. antep. αὐτοῦ. γὰρ
 ῥαδίως] αὐτοῦ. ῥαδίως γὰρ B. M. [οὔτω]
 ῥαδίως γὰρ Bekk.

P. 207. 1. ψευδομαρτυριῶν, πάλιν] ψευδο-
 μαρτυριῶν, κελεύει δ' ὁ νόμος, ἐὰν ἄλλω τις
 ψευδομαρτυριῶν, πάλιν B. Bekk. 5. τὰ
 ἐμὰ] τὰμὰ B. Bekk. 8. ΜΑΡΤΥΡΙΑ add.
 in marg. M. 10. τηλικαύτη B. M. 16. ἀπο-
 λαύοιτε B. ἀπολάβοιτε M. ibid. γὰρ μὴ]
 γὰρ μηδὲν B. M. Bekk. 22. ὅτι] ἔτι pr. B.

P. 208. 1. et 6. πρὸς Παλτοῦ] Προσπαλ-
 τοῦ Bekk. ibid. εὔροιτε] εὔρητε B. εὔροι
 Bekk. 6. γενομένου] γινομένου B. M. Bekk.

8. λειτουργεῖν M. 12. δὲ ἄσπερ ἄχρ.]
 δὲ ὡς περὶ ἄχρ. Bekk. ult. in fine hujus
 orationis Aldina exhibet λείπει, Stephanina
 λείπει τινά. quod prorsus om. B. M.
 Bekk.

INDICES
AD ISÆUM.

INDEX GRÆCITATIS ISAICÆ.

AD PAGINAS ET VERSUS EDIT. REISK.

A.

Ἀγαθός] ὡ γὰρ δὲ, etiam cum ad plures conversa est oratio. 59, 5. κτήσιν ἀγαθῶν. 206, ult.

ἀγάλημα] ἀγάλμασι χαλκοῖς καὶ λιθίνοις κεικοσμήκασι τὰ ἱερά. 113, ult.

ἀγανακτεῖν] ἐφ' ᾧ δὴ καὶ δεινῶς ἀγανακτῶ. 34, ult.

ἀγαπᾶν] οὐκ ἀγαπᾶ, satis non habet, neque contentus est hand merita et insperata felicitate, εἰ οὐ δώσει δίκην τῶν ἡμαρτημένων. 84, 11. οὐκ ἀγαπᾶ τὰ ἐκείνων ἔχων, ἀλλὰ — 227, pen.

ἀγνοεῖν] τὴν ἰσορρῆν ἤρομεν παρ' αὐτῶ. 206, 6. εἰς τὰ Διονύσια εἰς ἀγρὸν ἦγεν ἡμᾶς. 206, 4. εἰς τὰ ἱερά. 248, 7. εἰς δουλείαν. 310, 1. εἰς βασάνους τὰ πρᾶγματα. 329, pen. pro βαδίζειν, χωρεῖν, ambulare, vadere. ἐπὶ τὰ Νικοστράτου ἄξαντες, id est, ὀρμήσαντες. 72, pen. pro ἐνεργεῖν, nuncupare, edere, vel etiam, in medium adducere. 107, 3.

ἀγνοεῖν] peccare, delinquere. μὴ λίαν οὕτως αἰσχρῶς ἀγνοεῖντα πρὸς χήματα ἔχειν. criminaciones tam turpium flagitiorum. 315, 9.

ἀγρός] ἐπὶ τοσοῦτοις ἀγροῖς καὶ κτήμασιν. 116, 9. εἰς ἀγρὸν αἰεὶ ἦγεν ἡμᾶς. 206, 4.

ἀγχιστεία. 5, 2. 96, 5. νόθω, μηδὲ νόθῃ ἀγχιστεῖαν εἶναι, μήθ' ἱερῶν, μήθ' ὀσίων. 147, 11. τὴν ἀγχιστεῖαν ὁ νόμος τοῖς ἄρρεσι προτέροις τῶν θηλειῶν ἀποδίδωκε. 173, 6. jus in bona et jura defunctorum ex titulo consanguinitatis succedendi. ἐτέρων ταῖς ἀγχιστεῖαις προτέρων τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ὄντων. 190, pen. ἀνεπίδικον παρεληφότες τὴν ἀγχιστεῖαν ἐκ γένους. 218, 4. 270, 10. 273, 3. 279, pen.

ἀγχιστεύειν τινί. 276, 4.

ἀγών] στάσεως γενομένης καὶ ἀγῶνος. 91, 4. διαμαρτάνειν τοῦ ἀγῶνος. 149, 10. εἰ περὶ μικρῶν ἡμῖν τὸν ἀγῶνα κατεσκευάσατε. 228, 7. εἰς ἀγῶνας καθίστασθαι. 196, 4. τὸν ἀγῶνα εἰσιέναι μέλλοντες περὶ τοῦ κλήρου. 281, 7.

ἀγωνίζεσθαι δίκην. causam dicere, certare. 18, 4.

ἄδελος] ἄδελφοι καὶ ἐξαίφνης γεγόμεναι πρᾶ-

ξεις. 25, 8.

ἄδης] τὸν ἐν ἄδου ὄντα. 13, 6.

ἀδικεῖν] μάλιστα μὲν ἐξουλόμην μηδ' ὑφ' ἐνὸς ἀδικεῖσθαι. 322, 7.

τὸ ἀδικημα τοῦτ' ἔστιν. hic est status causæ, species facti, hæc est injuria mihi oblata. 257, 9.

ἀδικία] προπετεία ἢ ἄλλη τινὶ ἀδικία. 309, 7. ἀδικος] ἀδικὸν ἐπιθυμεῖν. 108, 13.

ἀδύνατος] οἱ ἀδυνατώτεροι. inferiores opibus, copis amicorum, ingenio, facultia. 251, 10.

Ἀθηνᾶ] καθιερωσθαι τὰ χρήματα τῇ Ἀθηνᾷ. 72, 5.

ἄθυμειν ἐπὶ τοῖς παροῦσι. 168, 10.

αἰκίζεσθαι] αἰκισάμενος ἐκείνου. 240, 3.

αἰξ] αἴγας ἀπέδοτο σὺν τῷ αἰπόλῳ. 140, 9. 292, pen.

αἰπόλος. 140, 10.

αἰρεῖν sensu forensi, reum peragere. 165, 2. 166, 3. τετελευτηκότα παρανομίας αἰρήσετε. 252, 4.

αἰσχρὸς] ἐπ' αἰσχίστῳ ἐπιγράμματι. 111, 4. αἰσχύνεσθαι] ἐγκαλοῦσαν τοῦτο, ἢ αἰσχύνομαι λέγειν, οὗτος δ' οὐκ ἠσχύνετο ποιεῖν. 112, 6. αἰσχυνόμενος ἐπὶ τῇ τοῦ πατρὸς ἀνοίᾳ. 136, 11.

αἰτεῖν] ἤτησε καὶ ἔτυχε. 169, 3.

αἰτία] ἵνα μηδεμίαν ἡμῖν αἰτίαν ἐπιφέρωσιν. 162, 1. τοιαύτην αἰτίαν ἔχοντος Θουδίππου περὶ τὴν — Thudippo laborante ea infamia, ut diceretur in Astyphilo patre tantum facinus commisisse. 243, 1.

ἀκαιρία] ἐν τοιαύταις ἀκαιρίαις. 223, antep. ἀκίνδυνος] μόνων τούτων τῶν δικῶν [de parentibus male habitis] ἀκινδύνων τοῖς διακούσιν οὐσῶν. 45, pen.

ἀκινδύνως εἰσαγγέλλειν. 45, 5.

ἄκληρος. exsors. 12, 6. ἄκληρον ὀνόματος καταστῆσαι. 36, 1. τῶν πατρώων. 44, 15.

ἄκοῃ] οἷς μὴ παρεγένετο, ἤκουσε δὲ, ἀκοὴν μαρτυρεῖν. 150, 8. λόγων ἀκοῆ καὶ μαρτύρων χρώμενος. 197, 5. μεμαρτυρηκασιν ἀκοῆν. 204, 2. τῶν παλαιῶν ἀκοὴν μαρτυροῦντων. 213, pen.

ἀκολουθεῖν. comitari. 143, ult.

ἀκρατῶς ἔχοντες ἑαυτῶν. sese continere et compescere ab illarum consortio non valentes. 23, 13.

- ἀκριβεία] τσιούτας ἀκριβείας ἔχει παρ' αὐτοῖς τὰ δίκαια. 170, 5.
- ἀκριβῆς] φεύγειν οὕτως ἀκριβῆς ἐλέγχους. 203, 1.
- ἀκριβῶς μεμνήσθαι. 36, 8.
- ἀκροᾶσθαι] οὐδ' ἀκροασόμενοι πάποτ' ἤλθομεν ἐπὶ δικαστήριον. 3, 1.
- ἄκυρος] ἄκυρος ποιεῖν τὰς διαθήκας. *unstossen* [to set aside]. 12, 15. τὰς ἐπισκήψεις ἀκύρος ποιήσετε. 252, 2.
- ἀληθεία] οὕτω τῇ τοῦ πράγματος ἀληθείᾳ κατεπέπληκτο. 212, 8.
- ἀλίσκειν] τοῖς ἀλίσκομένοις ἔσχαται τιμωρεῖται. 45, 6. v. ἀλάναι.
- ἀλλ' ἢ] *præterquam, neminem alium, nisi* — ὁ νόμος οὐκ ἔξ τῶν τῆς ἐπικληρού χρημάτων κύριον εἶναι, ἀλλ' ἢ τοὺς παῖδας. 261, 8.
- ἀλλάττειν] γραμματεῖον ἀλλαγῆναι. 75, 7.
- ἄλλος] τᾶλλα pro τὰ σύμπαντα. 218, 7.
- ἀλλότριος] συνδειπνεῖν οὐκ ἀξιοῦσιν αἰ γαμεταὶ μετὰ τῶν ἀλλοτρίων, scil. ἀνδρῶν. 22, 10.
- βίη ἐξήτει τὰλλότρια ἔχειν. 186, 1. περὶ τῶν ἀλλοτρίων οὐ δεῖ κυρίας εἶναι τὰς διαθήκας. 266, 10. τοῖς ἀλλοτρίοις ἐπιβουλεύειν. 315, pen.
- ἄλλως] μὴ ὡς ἄλλως ποιήσασι. *caverent, ut secus ne faxint*. 178, 8.
- ἀλάναι] ἐάλωμεν εἰς τοὺς πολεμίους. 121, 1.
- ἀμνημονεῖν. 66, 1.
- ἀμίνεσθαι. 5, 14.
- ἀμφισβητεῖν] οὐ γὰρ τῶν Κλεάνμου μόνον ἀμφισβητοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τῶν πατρῶων. 3, 4. 15, 1. ἀμφ. τινὲ et πρὸς τινα περὶ τῶν πατρῶων. 52, pen. 53, 1. quæ præpositio περὶ alias omitti solet. ἀμφισβητοῦμεν αὐτῶ ἅπαντος τοῦ οἴκου. 96, 4. ἡμφισβητήθημεν. *dubitatum et nobiscum expostulatum fuit, utrum civis essemus*. 228, 12. ἐπι οὐδὲ πρὸς τὰς διαθήκας ἡμφισβητήσαμεν. 275, 15. τοῖς κατὰ ταῦτ' ἀμφισβητοῦσιν εἰς τίθειται καδίσκος. 281, 16.
- ἀμφισβητήσιμος] τῶν ἀμφισβητησίμων δεῖ τὸν ἔχοντα ἢ θέτην ἢ πρᾶτῆρα παρέχεσθαι. 267, 9.
- ἀναβάλλεσθαι τὴν δίκην. 106, ult.
- ἀναβιβάζειν] οὗς οὐλομαι ἡμῖν ἀναβιβᾶσαι μάττυρας. 249, 2. ἀναβιβασάμενος αὐτὸς [scil. ἐπὶ τὸ βῆμα], *ubi ego eum in hoc tribunal ascendere jussero, ἐναντίον ἡμῶν ἐρατήσω*. 272, 5.
- ἀναβολὴν ἐποίησατο. 128, 1.
- ἀναγκαῖος] προφάσεις ἀναγκαῖαι. *excusationes rerum factu necessariarum aut inevitabilium*. 78, ult.
- ἀνάγκη μεγάλη. *omni modo necesse est*. 18, 1. 213, 5.
- ἀναδέχεσθαι τινὲ τι] *pati sibi aliquid ab aliquo imputari. ἢν Πυρετίδης οὐκ ἀναδέκεται αὐτοῖς*. 24, ult.
- ἀνάθημα] ἀναθήματα ποιησάμενος. *cum simulacra vel donaria mercede facienda clocasset*. 116, 10.
- ἀναίθεια. 146, pen. οὐδεμίαν ζημίαν ἡγούνται τὴν ἀναίθειαν. 175, pen.
- ἀναίδης. 274, 7.
- ἀναιδῶς. 163, 2.
- ἀναρεῖν διαθήκην. *tollere, cassare, pro irritis declarare*. 9, 10. 138, 14. *usurpatur hoc sensu quoque in medio p.* 139, 9. οἴκον. 181, 6. 189, 2. οὐσίαν. 317, 5. *In medio ἀναρεῖσθαι ἀποθανόντα, tollere ad humandum, ut imponere humeris bajulorum, ut bajuli cadaver esserant*. 78, 4. ἔχθρας. 7, 1.
- ἀναίσχυνητεῖν] ἵνα τοῖς ἀναίσχυνοῦσι μηδὲν πλέον ᾖ. 251, 9.
- ἀναίσχυνοσ] ἀλλ' οὐκ ἀναίσχυντός ἐστιν. 177, 3.
- ἀνακρίειν. *examinare*. 107, 8.
- ἀνάκρισις] αἱ ἀνακρίσεις ἡμῖν ἦσαν. 126, antep. ἦκοντες εἰς τὴν ἀνάκρισιν. *examen partium inter se contententium coram arbitro ante litis contestationem*. 123, 2. 131, 3. 255, 12.
- ἀναλίσκειν] εἰς τὴν πόλιν τῆς τούτων οὐσίας πλείω ἀναλίσκεται ἢ εἰς αὐτούς. 154, 2. εἰς αὐτὸν τὰ μέτρια ἀναλίσκειν οἰόμενος δεῖν. 186, 5. ἀνήλωκα παρ' ἔμαυτοῦ. 224, 5.
- ἀναμφισβήτητος. 99, 3. ὁμολογούμενα καὶ ἀναμφισβήτητα. *bona controversia nulli obnoxia*. 296, 6. ἀναμφισβήτητοι τὸν ἅπαντα χρόνον διετελέσαμεν. *nemo nobis unquam controversiam de statu nostro civili movit*. 228, 9.
- ἀναμφισβητήτως. 341, 2.
- ἀνδράποδον] ἀνδράποδα μισθοφοροῦντα. 219, 4.
- ἀνέκδοτος. *matrimonio non elocata*. 130, 5.
- ἀνεπίδικος. 52, 4. 218, 4.
- ἄνευ ὁμολογίας προικός. 34, 2. 38, 4. ἄνευ τῆς γνώσεως θυγατρὸς. *in fraudem filiae legitimæ, quæ esset, ea sive plane præterita et exclusa, sive majorem in modum læsa*. 42, 10. 58, 6. et 9. 59, 2. 262, 3. *Sustian ἄνευ ἡμῶν οὐδεμίαν ἐποίησεν*. 205, ult. τοῦτο αὐτῶ ἄνευ τοῦ νόμου καὶ τοῦ δικαίου μηδὲν ἰσχυσάτω. 251, 6.
- ἀνιστάται] ἀπὸ τοῦ οἰκήματος ἀνίσταται. *excedebat popina, vel taberna vinaria, finem faciebat in ea ancillandi*. 134, 7. οὐδὲ τῆς κλίσης ἀνίστασθαι δυνάμενος. 141, 9.
- ἀντακλόουθος. 94, 5.
- ἀνταποδιδόναι χρέντας. 166, 7.
- ἀνταπολογεῖσθαι. 98, 8.
- ἀντευποιεῖν εὖ πεποινῶς. 165, 8.
- ἀντιγράφεισθαι. *accusatoris accusationi suam ἀντιγραφῆν, seu adversariam exceptionem, opponere*. 149, 11. ὃ τι ἀντιγράφονται περὶ τῆς ἀρχιστείας. *quem titulum consanguinitatis edituri, allegaturi pro se et in tabulas publicas inferri curaturi sint in sua contrapetitione meæ petitioni opponenda*. 279, 8.

ἀντιδικεῖν] ἡμᾶς πρὸς αὐτὸν οὐκ ἀντιδική-
 σεν. 275, 14. 279, 7. πρὸς πολλοὺς χα-
 λεπὸν ἀντιδικεῖν. 323, 2. conf. annot. ad
 p. 280, 11.
 ἀντιδικός ἐξ ἑτέρων συμβολαίων. 108, 2.
 τοιούτων ἀντιδικῶν τυχεῖν, πρὸς οὓς οὐδὲν
 ἂν ἐφροντίζον διαφερόμενος. 322, 8.
 ἀντικρὺς οὐτωςὶ πᾶν τοῦναντίον. 282, 12.
 ἀντιλέγειν πρὸς νόμον καὶ δίκαιον, ἐστὶ πρᾶ-
 γμα χαλεπὸν. 266, 4.
 ἀντιπαιεῖσθαι τῶν ἀλλοτρίων. 196, 1.
 ἀντόμνησθαι. dejerare. 87, pen. et ult. 98,
 2. infinitivus e medio usurpatur, et aor.
 1. ex activo. ἀντάμοσα. 230, 4. ἀνω-
 μόσαμεν. 250, 12.
 ἀνταμοσία. jusjurandum, quod reus accu-
 satoris juramento opponit, infitiandi
 ergo id, quod accusator incusasset.
 18, 7.
 ἀνώμοτος] καὶ ἀνόμοτοι καὶ ὀμόσαντες. 107,
 11.
 ἄξιος] λειτουργεῖν μὴ ἄξια. facultates baud
 pares ferendis oneribus munium publi-
 corum. 292, 9.
 ἀξιῶν] postulare, sibi arrogare, se di-
 gnum censere. οὐκ ἀξιῶσιν αἱ γαμεταὶ
 συνδειπενεῖν μετὰ τῶν ἀλλοτρίων ἀνδρῶν.
 22, 9.
 ἀπαγγέλλειν] λόγου ἀπαγγελθέντος πρὸς
 τοὺς οἰκείους, ὅτι ἄρα τετελευτηκῶς εἶναι ἐν
 τῇ ναυμαχίᾳ. 309, 9.
 ἀπάγειν] ἀπήχθη εἰς τὸ δεσμοτῆριον ὡς
 κλέπτης. 84, 1.
 ἄπαις ἂν γησίων παιδῶν. 14, 2.
 ἀπαιτεῖν. 139, 4.
 ἀπαλλάττειν] ἐξήκεσε τὰ ἡμέτερα ἡμῖν κο-
 μισαμένους ἀπαλλάχθαι. 99, 12. ἀπαλ-
 λάττειν τοὺς χρήστας. 105, 8. ἀπηλλάγη
 τῆς γυναικός. 137, 1. οὐδ' ὡς ἀπαλλάτ-
 τεταὶ τοῦ πρᾶγματος, und doch lüsst er
 das Ding nicht bleiben [still he does not
 forego the practice]. 228, 15.
 ἀπαρχῇ] ἀπαρχὰς τῶν ὄντων ἀναθέντες. 113.
 antep.
 ἀπειπεῖν] κομιδῇ ἀπειρηκότα ὑπὸ γέρωσ.
 141, 8.
 ἀπελευθερά. liberta. 134, 2. ἀπελευθερός.
 72, 10. 134, 9.
 ἀπέχεσθαι. 17, 8.
 ἀπέχθεσθαι. 322, ult.
 ἀπιστεῖν. 213, 4.
 ἀπλοῦς] ἀπλοῦ ὄντος τοῦ πράγματος, καὶ
 μηδεμιᾶς ταραχῆς ἐγγιγιομένης. 70, 7.
 ἀπλοῦν τὸ δίκαιον ἐστὶ καὶ πᾶσι γινώσιμον
 μαθεῖν. 287, 11.
 ἀπλόως] ἀπλούστερον καὶ κατὰ φύσιν μᾶλλον.
 69, 1.
 ἀπὸ] pro παρὰ vel ὑπὸ. ἡμεῖς ἀπὸ τῶν φί-
 λων καὶ τῶν ἐχθρῶν ταῦτα παθόντες. 95,
 13.
 ἀπογιώσκειν τινός. aliquem absolvere. 108,
 10.
 ἀπογράφειν] in tabulas referre, describere,
 apud magistratum deferre (in activo et

medio), præsertim de bonis census, vel
 censendis, sed et de criminibus. ἀπο-
 γράφουσι τὰ παιδε πρὸς τὸν ἀρχοντα. de-
 ferunt eorum nomina ad Archontem,
 eaque eurant ab ejus tabulario in codi-
 cem publicum inscribi, ut pupillorum.
 141, 11. 145, 9. ἀπεγράφω τιμημα-
 μικρόν. census exiguum edebat. 185,
 pen. 289, 5. ἀπογραφεῖς εἰς τὴν βουλὴν
 κακουργῶν. delatus. 84, 3.
 ἀποδεικνύειν. coram exhibere, nominatim
 demonstrare. 160, 1. διαδόκας ψευδεῖς.
 249, 8.
 ἀποδημεῖν] οὐκ ἀποδημημάκασι πάποτε ὅπη
 μὴ ἡμεῖς προστάξητε. ergo incivile habe-
 batur, sponte sua, injusso magistra-
 tum, orbe abesse, nisi siquis negotia-
 tionis ergo peregrinaretur. 83, 9.
 ἀποδιδόναι τινός. aliquem absolvere. 362,
 ult.
 ἀποδιδόναι] præstare, aut reddere id, quod
 debetur. τὴν ἐξεργῆν ἀπέδωκεν. 88, 8.
 τὴν τιμὴν. refundere valorem, rependere
 numeratum rei pretium. 100, pen. ἀπέ-
 δωκεν ὁ νόμος τὸν κλῆρον τοῖς πρὸς μητρός.
 174, ult. ἀνθ' ὧν ἂν αὐτῶ ταύτην τὴν χά-
 ριν ἀποδοίητε. 187, ult. 244, 6. ἀπέδωκε,
 gab zurück, überlieferte [gave back, de-
 livered up], πάντα ὀρθῶς καὶ δικαίως. 309,
 14. ἐκόντες ἡμῖν οὐκ ἀπέδωσαν. 338, 1.
 ἀποδεδωκότι τὰς μισθώσεις. 341, 1. In
 medio vendere. 139, 2. 140, 9.
 ἀποκείρεσθαι. lugere. 71, 6.
 ἀποκλείειν] ἀπέκλεισαν τὴν θύραν. 143, 16.
 νόμῳ δ' ἀποκλειομένης. 279, 14.
 ἀποκρίνεσθαι πάντα μᾶλλον ἢ ὁ δεῖ μαθεῖν.
 273, 10.
 ἀπόκρισις] ἐφ' οἷς ἀπόκρισιν οὐ δέδωκεν.
 274, 2.
 ἀποκρύπτειν] μηδὲν ἀποκρύπτεσθαι τῶν
 ὄντων. rei familiaris partem nullam in
 censu reticere, dissimulare. 187, antep.
 208, pen.
 ἀποκτείνειν] morte condemnatum supplicio
 afficere. οὗς δημοσίᾳ ἡμεῖς ἀπαντας ἀπε-
 κτείνετε. 84, 3.
 ἀπολαμβάνειν] recuperare. οὐκ ἀπέλαβον
 ἂ ἐδάνασαν. 112, ult. οὐκ ἀπολαβὼν τὴν
 προίκα ὅσην ἔδωκε. 199, 8. 223, 10. 247,
 10.
 ἀπολαύειν] οὐ μικρὰ τῶν χρημάτων ἀπολαύ-
 σαι. de tutore nequam, pupilli bona
 carpente. 163, ult. ἵνα ὡς ἐλάχιστα αὐ-
 τῶν ἀπολαύετε. ut terarium vestrum inde
 fructum percipiat quam minimum.
 297, 6.
 ἀπολείπειν] οὐδὲν ἀπολιπόντες τῆς δυνάμεως.
 nihil sibi reliquum facientes. 5, ult.
 ἀπέλιπεν ἡ γυνὴ ζῶντα τὸν ἄνδρα, ἡ τελευ-
 τήσαντος τὸν οἶκον αὐτοῦ. 19, 7. 38, 1. 64,
 ult. ἐπάνεμι ἔθεν ἀπέλιπον, scil. τὸν
 λόγον. redeo, unde exesseram. 94, 11.
 ἀπολλύειν] ὀρῶντες ἀπολλύμενον τὸν οἶκον.
 138, 11. ἀπολλᾶει ἡ οὐσία. 142, 7.

- ἀπολογία ποιῆσθαι. 155, 12. ἐπὶ τὴν ἄλλην ἀπολογία ἤδη τρέφομαι τῶν κατηγορηθέντων, id est, ἐπὶ τὸ ἀπολογεῖσθαι πρὸς τὰς ἄλλας κατηγορίας. 287, pen.
- ἀπολύειν] vendere. ἀπέλυσε τῷ ἱεροφάντῃ οἰκίαν. 140, 9.
- ἀποπέμπειν] relegare, rebus infectis rursus discedere jubere. ἐλθόντα ἐπὶ τὴν Θύραν τὸν ἄρχοντα ἀπέπεμψε. 9, antep. 10, 10. 13, 2.
- ἀπορεῖν] τὸν δίκαιον τι πράττοντα οὐ προσέκειν ἀπορεῖν, ἀλλ' εὐθύς λέγειν. 273, pen.
- ἀπορία] διὰ τὴν N. ἀπορίαν τῶν πραγμάτων. quia Nausimenes in re familiari conturbata et fracta decesserat. 199, 9. εἰς τοσαύτας ἀπορίας κατέστησαν. 279, 7.
- ἄπορος] τὰ ἐκείνου [scil. πράγματα] παντάπασιν ὡς ἄπορα διεξίοντα. 290, 5. ἄπορα τὰ πράγματα καταλιπόντος. in egestate defuncti. 291, 6.
- ἀποστρεῖν ἅπαντας τῆς ἀμφισβητήσεως. 153, 5. 165, 1. τὰ τοῦ πάππου χρήματα ἡμᾶς ἀποστέρησαν. 228, 1. περιεστὴν ἀποστρεφόντα οὐ ῥάδιον. 322, pen.
- ἄποσυλᾶν. 106, 8.
- ἀποτιμᾶν] ἔξω τῶν ἀποτιμηθέντων. 340, pen.
- ἀποτιμημα] hypotheca. ἀποτιμήματα κατασταθεῖν. 141, 16.
- ἀποτινεῖν τῇ πάλει τοσαῦτα. 73, 10.
- ἀποφάνειν θυγατέρα. ferre, prodere, affirmare, aliquam esse alicujus filiam. 34, 6. ὡς ἀποφάνων παῖδας ἐξ αὐτῆς. suscepturus, procreaturus. 156, 3. διαθήκας. profferre, exhibere. 75, 10. 90, 5. 96, 9. 242, 2. 245, 1. ἂ κατελείφθῃ μὲν, οὔτοι δ' οὐκ ἀποφάνουσι. hi non indicant. 294, 7.
- ἀποφέρειν] perferre, quo oportet, vel pro simplici offerre. ἀπνέχθη τὸ κούριον. 135, ult.
- ἀποφεύγειν. 17, 7.
- ἀποχιροστοεῖν. reprobare, vetare, interdicere. 142, 6. 146, 6. et 10.
- ἀποψηφίζεσθαι ἂ — absolvere se in ejusmodi causa. 108, 9. διὰ τί οὖν ἀξιώσεις τοὺς δικαστὰς σοῦ ἀποψηφίσασθαι. 117, 3.
- ἄπροικος. indotata, 54, 4. 40, pen.
- ἀργύριον] ἀργύρια ὀφείλειν ἐπὶ τοῖς πατράοις. nescio quas minutas æris summas. 3, pen. ἔως οὐ εὐπόρησεν ἐκείνος τὰς ἀργύριον. 165, 12.
- ἀρκούτως εἰπεῖν μέχρι γε τοῦ τὰ δίκαια εἰπεῖν. 196, pen.
- ἀρπάζειν] εἰ τὰ τοῦ παιδὸς εἶων [scil. αὐτὴν] ἀρπάζειν. 279, 1.
- ἄρραβων] τὸν ἄρραβῶνα δεδωκέναι. 210, 3. et 6.
- ἄρρην] κρατεῖν τοὺς ἄρρηνas. 279, 15.
- ἄρχαίος] τῶν ἀρχαίων μηδὲν πρεσβύναι. fundorum pristinorum, paternorum et aviatorum. 143, 1. et 4.
- ἀρχαιεσία. 178, 10.
- ἄρχειν] πολλῶν καὶ κακῶν ἔρξεν. 134, pen.
- ἄρχειν ἡξίου τὰς ἀρχάς. 185, ult.
- ἀρχῆ] pro viro, aut viris, magistratu, imperio, fungentibus. πέμψας ἐπὶ τὴν ἀρχήν. 4, pen. μετεπέμπετο τὴν ἀρχήν. 11, 6. ἐκείνου ἀρχῆ] τοῦ γένους. 216, 8.
- ἄρχαν] πρὸς ὁποίου ἄρχοντα ἀπέλιπεν ἡ ἐγρηγυτῆ γυνὴ τὸν ἄνδρα. 64, pen. μισθοῦν ἐκέλευον τὸν ἄρχοντα τοὺς οἴκους, ὡς ὄρφανῶν ὄντων. 141, 14. ἀποραφάσθω πρὸς τὸν ἄρχοντα εἰς τὴν μίσθωσιν τῶν ἐκείνου χρημάτων. 289, 5.
- ἀσέλγεια] μάχας καὶ κήρους καὶ ἀσέλγεια πολλῶν γεγενῆσθαι περὶ αὐτῆς. 22, 4.
- ἀσελγῆς ἄν καὶ εἰσιος. 227, 8.
- ἀσελγῶς καὶ παρανόμως. 261, 1.
- ἀσθενεῖν] ἀσθενῶν ταύτην τὴν νόσον, ἐξ ἧς καὶ ἔτελεύτησε. 9, 9. ἐκ τῶν πληγῶν ἀσθενήσαντα, οὐ πολλὰς ἡμέρας ὕστερον ἀποθανεῖν. 241, 2.
- ἀσθενῶς διακεῖσθαι. 9, ult.
- ἀσκειν] ἥσκει τὸν υἱὸν καὶ δι' ἐπιμελείας εἴχεν. 168, 5. ἐκ παίδων τρέφων καὶ ἀσκῶν. 354, 11.
- ἄσμενος] δοκεῖ δέ μοι κἄν ὁμόσαι ἄσμενος. 245, 5.
- ἀσπάζεσθαι. 232, 7.
- ἄστὸς. 73, 4, 169, ult, 358, pen. 360, 2. et 7.
- ἄστυνός. 10, 8.
- ἀτέλεια] καταφρονῆσαι προεδριῶν καὶ ἀτελειῶν. 118, 7.
- ἀτίμητόν τι δίδόναι. sic donare ut nil tibi cures aut contra dari, aut saltim oppignerari. 37, 4.
- ἀτιμία] ἵνα μὴ μετὰσχωσι τῆς τοῦ πατρὸς ἀτιμίας. 264, 2.
- ἀτιμοῦν] ἐπειδὴ εἴλομεν ψευδομαρτυριῶν, ἀτιμῶσαι. 99, 10. κατοικοδομήσας καὶ ἐπιουλεύσας ἠτίμωσε. 225, ult.
- ἄτοκος] femina sterillis. εἰδὼς τὸν ἅπαντα χερόν ἄτοκον οὖσαν αὐτήν. 59, ult.
- ἀτύχημα ἐμοί τι συνέβη πρὸς τὸ δημόσιον. 265, 10.
- αὐτὸς] ταύτην adverbialiter pro κατὰ ταύτην. eodem gradu modove. 277, 6.
- ἄφανῆς] ὁ ἐλεγχος περὶ ἀφανῶν. 80, 8. οὐ γὰρ τὸ ἔργον ἀφανῆς ἐγένετο. 297, 16.
- ἄφανίζειν τὰ ἐκ τοῦ νόμου δίκαια τοῖς λόγοις. 193, 4. ἀφανίζω τὴν οὐσίαν. celo, in censu non edo. 297, 6.
- ἄφειδές [sed ἀνδὲς potius leg. est], injuncundum, insuave est, Φανοστγάτω τὰς εὐκλήμονος συμφορὰς φανεράς καθεστάναι. 133, 3.
- ἀφίεναι] τῶν ἐγκλημάτων ἀλλήλους ἀφίκαμεν. 37, 3. ἀφείμεν αὐτῷ τοὺς καρπούς. 105, 12. ἀφείς τοὺς μάρτυρας. cum testes, quos falsi testimonii reos agere constituerat, inulto transmisisset, quietos sivilisset. 95, pen. τὰ ὄντα. rem prodigere luxuria vel cupiditate. 182, ult. servum manu emitte. εἰδὼς ἀφείμενον ἐν τῷ δικαστηρίῳ. 310, 2. οὐδ' οὕτως

ἠφίουν εἰσιέναι. ne sic quidem sinebant intrare. 143, 15.

ἀφιλότιμος. 182, pen.

ἀφίστασθαι vel ἀποστῆναι κλήρου vel χρημάτων τινί. 17, ult. 81, pen. 86, ult. 88, 2. 99, 1. 104, 5.

ἀφορμὴ ἱκανή. 138, 12.

ἀφοσιῦσθαι] οὐχ ἀφοσιούμενος, ἀλλ' ὡς οἶόν τ' ἀρίστα παρασκευαζόμενος. non perfuitorie, non obiter. 185, 1.

ἄφραν. 355, 2.

ἄχρηστος] οἷκ ἀχρήστους ἡμᾶς εὐρήσετε πολίτας. 184, 8. 188, 3. 299, 1.

B.

βαδίζειν] ἐβάδιζεν ἂν εἰς τὰ ἑαυτῆς πατρῷα. 53, 8. ἐπὶ βωμοὺς τοὺς πατρῷους βαδιεῖται. 234, 4.

βαλανεῖον. 101, ult. 140, 7.

βασανίζειν] οὐ χρεῖσθε ταῖς τῶν ἐλευθέρων μαρτυρίαις, ἀλλὰ τοὺς δούλους ἐσπανίζετε. 202, 11.

βάσανος] ἔφυγε τὴν βάσανον. noluit acceptare sponsonem de mancipiis ad torturam dedendis. 201, ult. 202, 16. 203, 3. παραδοῦναι εἰς βάσανον. 207, 7. τὴν βάσανον ἴδια καὶ δημοσία ἀκριβέστατον ἔλεγχον νομίζετε. 202, 7. ἱκανὸν ἠγήσατο βάσανον εἰληφέναι ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς. 248, 3. τὰ πρᾶγματα εἰς ἐσάνους ἄγων. 329, pen.

βδελυρία] καταπλήξας ταῖς ἑαυτοῦ βδελυρίαις. 227, 1.

βεβαίος de fortunis certis, nulli casui, periculo, controversiæ obnoxiiis. 13, 4. 291, 9. ὁ κλῆρος οὕτω μοι βεβαίος ἐστι. 296, 3. μαρτυρία βεβαιοτέρα. 235, ult.

βεβαίον τὴν δωρεάν. 11, 8. τὰς διαθήκας. 11, 16. evictionem præstare, h. e. fidem suam opponere de legitimitate emptionis aut venditionis. 101, pen. 102, 5. βεβαιώσατέ μοι τοὺς νόμους. mihi in hac cansa mea exercete, validas et efficaces reddite, præstate jus certum, neque fallax. 250, ult.

βεβαίως] βεβαιοτέρων. 11, 11.

βελτίων. vir honestus, probus, homo frugi. 317, 2.

βῆμα. cathedra, suggestus, unde orabant. 103, 6.

βησαιεύς. 72, 7.

βιάζεσθαι. 53, ult.

βίαιος. 227, 9.

βίος ἱκανὸς ἐστὶν αὐτῷ. opes, unde victus. 354, 10.

βλάβη περιφανής. 357, 3.

βουλευέσθαι περὶ τῶν αὐτοῦ. 221, 2.

ἡ βουλὴ sic nude est senatus Areopagiticus. 84, 4.

βούλησις] φανερὰς κατέστησε τὰς αὐτοῦ βουλῆσις. 160, 7.

βραβευτής] ἡμᾶς αὐτοὺς βραβευτὰς τῶν ἀπάντων καταστήσατε. 251, 8.

βραχὺς] pro ὀλίγος. βραχίας οὐσίας ὑπαρξάσης. 267, ult.

βωμὸς] ἐπὶ βωμοὺς τοὺς πατρῷους βαδιεῖται. 234, 4. 169, 9.

Γ.

γαμετή, 22, 8. 360, pen.

γαμπλία] θυσία puta, victima, bestia mactanda, quam phratræ suæ novus maritus nomine sponsæ suæ donabat ad epulas inde parandum. γαμπλίαν εἰσφέρειν. 62, 15. περὶ τῆς τῶν φεατόρων γαμπλίας. 65, ult. 66, 3. 208, 1. et pen.

γάμος] ἕνεκα τοῦ γάμου δίδοναι τι. 38, 1. γάμους διττοὺς ὑπὲρ αὐτῆς εἰστίασε. 201, 2. 207, pen. 208, 13.

γενῆται] consortes ejusdem γένους. ἐνέγραψεν εἰς τοὺς γενήτας καὶ φράτορας. 168, 3. εἰς τοὺς γενήτας καὶ φράτορας ἠγαγέ με ἐπὶ τοὺς βωμοὺς. 169, 9. 177, 10. (conf. p. 178, 5. ubi συγγενεῖς iidem dicuntur). 190, 3.

γένος γὰρ, proles, in linea descendente, ἀλλ' οὐ συγγενεῖς, cognati collaterales. 217, 5. γένη tria enumerant. 1) pater et mater. 2) fratres et sorores. 3) consobrini. 270, 7.

γεωργεῖν] τὸ χαρίων ἐφότυσε καὶ ἐγαώρει. instruxit plantatis et satis. 247, 7.

γῆρας] ἀπειρηκότα ὑπὸ γῆρας. 141, 8. τὸ γῆρας καὶ τὴν ἄνοιαν τοῦ Εὐκτῆμονος. 138, 11.

γίνεσθαι] τῆς πρᾶξις εἰς αὐτὸν γινόμενης. illi obtingente. 40, 1. μέρος ὅ, τι ἐγίγνετο. portionem ratam. 95, 11.

γινώσκειν mulierem, cum ea consuscere. 20, 6. οὐ μόνον ἴδια ταῦτα γινώσκουσι leges, scil. δίκαια καὶ προσήκοντα εἶναι. 179, 16. καὶ δημοσία τὸ κοινὸν τῆς πόλεως τοῦτ' ἔγνωκε. scivit, sanxit, decrevit. 179, pen. οὐ διαφεύγει τὰ δίκαια μὴ οὐ κατὰ τοῦτον γινώσκουσαι τὸν τρόπον. 161, pen. αἱ γυναῖκες αἱ τῶν δημοτῶν περὶ αὐτῆς ἐγνώσκον. 207, 13. 208, 2. et ult.

γνώμη] ἀόμεθα δεῖν περὶ τῶν αὐτοῦ τὴν ἐκείνου γνώμην κυρίαν εἶναι. 275, 9.

γνωρίζειν mulierem, cum ea notitiam contrahere. 142, 9.

γνώριμος] ἀπλᾶ τὰ δίκαια καὶ ἅπασι γνώριμα μαθεῖν. 287, 12.

γνώσις] οὐ μὲν διὰ τοῦτο ἡ γνώσις ἦττον εὐκρινὴς φανίσεται. 255, 13.

γόνους] quosnam jus Atticum titulo πᾶν γονεῶν complectatur. 216, 5.

γόνος] opponitur adoptioni. γόνου γεγῆνασι παῖδες. 52, 14.

γράμμα] σεμνὰ καὶ εὐσεβῆ γράμματα. 148, 4. ἐν γράμμασι καταδέσθαι παρά τινι σημηνάμενος. 160, 5.

γραμματεῖον ἀλλαγῆναι. 75, 7. εἰς τὸ κοινὸν γραμμ. ἐγγράφειν. 170, 4. 10, 12. εἰς

τὸ ληξιαρχικὸν γραμμ. quod erat penes demotas. 178, 7.
 γράφειν] γραφὴν ὕβρεως γραφαίς. accusatus, exagilatus actione superbiae contumeliosa. 226, 1. φίλον ὄνομα ἐγράφατο τῇ γυναικί. uxoris suæ nomen apud Archontem edebat, ab ejusque commentariensi curabat in tabulas inferri. 35, 2. γραφὴν γραφάμενος. 287, 3.
 γραφὴ] actio majestatis, et universe criminalis, qua de capite et fortunis agitur. 226, 8. 287, 2. 10. ejusmodi erant causæ ὕβρεως, item pupillorum adversus tutores de male gesta tutela. 289, 16.
 γρύζειν] οὐκ ἐτίλημπε γρύζει τὸ παράπαν. 212, 12.
 γυμνασιαρχεῖν. 154, 7. 184, 1.
 γυνή] μηδὲ γυναικί συμβάλλειν πέρα μεδίμου κριθῶν. 259, 3.

Δ.

δανείσματα οὐκ ὀλίγα. 220, 4.
 δαπανᾶν] δαπανηθεὶς pro δαπανήσας, αὐτὸ δαπανησάμενος. 116, 5. δαπανήσας πολλὰ χρήματα. 117, 6. ἐκ τῶν αὐτοῦ δαπανᾶν. 184, pen.
 δαπάνη] ἵνα ἐξαρκῶν πρὸς τὰς δαπάνας. 186, pen.
 δαπάνημα] ταῦτα πάντα οὐ μικρὰ δαπανήματα ἔστι. 354, 12.
 δέσπης] δσιατάτην δέσπιν δεόμενος. 251, 1.
 δεικνύειν. 260, 11. νόμον κελεύετε δεῖξαι. 262, 14.
 δεῖν] μικροῦ δεούσας χιλίας δραχμάς. 294, 4.
 δεινός] ἢ δεινόν γ' ἂν εἴη. 54, pen. δεινοῦ τινὸς ἀνδρὸς ἔργον διαπράττεσθαι. 287, 5.
 δεῖπνον] αἱ γαμεταὶ γυναικίς οὐκ ἔρχονται ἐπὶ τὸ δεῖπνον. 22, 9.
 δεκάκις] εἰ καὶ δεκάκις διαθήκας ψευδεῖς ἀποδεικνύη. 249, 8.
 δεκάτη. decimus dies a nato infante, quo nomen ei a patre imponebatur. 34, 6. καλεῖν εἰς τὴν δεκάτην. ad epulum hac de causa. 36, 5. ἐν τῇ δεκάτῃ ταύτης κληθέντες συνεστιᾶσθαι. 60, 5.
 Δελφίνιον. 360, 3.
 δεσμοωτήριον] ἀπήχθη εἰς τὸ δεσμοωτήριον. 83, ult.
 δευτεροῦς ἔνδον κείμενος. jam in alterum diem. 143, 19.
 δημαρχεῖν. 361, 13.
 δημιουργός] δημιουργοὺς, ἴσοι ἦσαν αὐτῶ, ἀπέδοτο. operas. servos operibus manuariis efficiendis, ut calceis, cultris, cistis, etc. servientes. 140, pen.
 δῆμος] ἐν τῷ δήμῳ. in concione. 111, 1. λόγον ἐν τῷ δήμῳ παρέσχε τὸ ἔργον. effecit hoc factum, ut ejus mentio fieret in concione, et sermones de eo haberentur. 297, pen.
 δημίσις] δημοσία ἀπέκτειναν. jussu populi.

84, 2. ἐμοί τι ἀτύχημα πρὸς τὸ δημόσιον συνέβη. apud ararium fiebam ararius. 265, 11.
 δημότης. 322, 10. 361, 13.
 διὰ] ὅπως δι' αὐτῶν ἔσοιτο ἡ οὐσία. in ipsorum potestate. 141, 10. αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ πάντ' ἐποίει. per se. 206, 9. τὰ πατρῶα διὰ πλειόνων διανεμώμαι. cum pluribus heriscam. 355, 4.
 διαβάλλειν δεινὸς εἶ. calumniis, mendaciis confundere, depravare, ignobiles notas veri, et mentes judicum perplexas reddere. 272, 9. objecto errore decipere. 297, 9.
 διαβολὴ] ἐπὶ διαβολὰς καὶ λόγους καθιστάς. 329, ult.
 διαγίνεσθαι] χρέονα διαγενομένων μετὰ ταῦτα. interjectis. 275, 3.
 διαγινώσκειν. 277, 15.
 διάγνωσις] βραδία ὑμῖν τὴν διάγνωσιν πεποιήκασι. 12, 9.
 διαγράφειν] ἡ λήξις τοῦ κλήρου διεγράφη. petitio hereditatis dispungebatur, casabat. 93, 5.
 διαγωνίζεσθαι. 277, 12.
 διαδικασία. 44, 6.
 διάδοχον τῆς οὐσίας ἤλπιζεν αὐτὸν καταστήσειν. 168, 7.
 διαθήκη] διαθήκαι· ἰσχυρίζομενοι. 4, 7. ἐπανορθῶν διαθήκας. 11, 9. παιδὸς οὐκ ἔξεστι διαθήκην γενέσθαι. 259, 1. περὶ τῶν ἀλοτριῶν οὐ δεῖ κυρίας εἶναι τὰς διαθήκας. 266, 10. ψευδεῖς διαθήκας κατεσκευάσατε. 231, 4.
 διαίρειν] διήρηται περὶ αὐτῶν καθ' ἕκαστον. 232, 9.
 δίαίτα] δύο ἔτη τοῦ διαίτητοῦ τὴν δίαιταν ἔχοντος. 361, 14. δίαιταν ἄφρον. 362, 3.
 δίαιτᾶσθαι. commorari. 131, 2. 134, 8. 135, 5. 201, 1. 246, ult.
 δίαιτητής] ἀγειν δίαιτητάς. 107, 2. 5. 9. ἐπὶ δίαιτητοῦ. coram. 360, 3.
 διακείσθαι] οὐχ ὁμοίως μοι δοκοῦμεν διακείσθαι πρὸς ἀλλήλους. 5, 11. οὐκ εὖ διακείμενοι τοῖς συγγενέσι. non bene animali erga consanguineos. 77, 4.
 διακελεύεσθαι. universis et viritim singulis mandare. 178, 6.
 διακριβοῦσθαι. 41, 6.
 διαλέγεσθαι] verba facere. ἦκω διαλέξομενος παρ' ὑμῖν. 161, ult. μηδένα τῶν ἑαυτοῦ οικείων διαλεχθῆναι Κλέωνι. 239, pen. 242, ult.
 διαλείπειν] οὐδὲ δύο ἔτη διαλιπών. 184, ult.
 διαλλαγῆ] διαλλαγῆς μηδεμιᾶς γενομένης. reconciliatione gratiæ. 191, 4.
 διαλλάττειν. reconciliare, expedire litigium. 107, 5.
 διαλογίζεσθαι. 191, pen.
 διαλύειν] οὐχ οἷόν τ' εἰπεῖν ὡς διελύσαντο τὰς ἔχθρας. 166, pen.
 διαμαρτάνειν τοῦ ἀγῶνος. 149, 10.
 διαμαρτυρεῖν, intercedere protestando, μὴ ἐπίδικον εἶναι τὸν κλῆρον. 15, pen. ἡ δια-

μαρτυρηθεῖσα γνῶσις εἶναι θυγάτηρ. illa mulier, quam filiam legitimam esse testatus esset curator ejus in sua διαμαρτυρία in illius gratiam iudicibus exhibita. 17, 7. 43, 12. 93, 3. διαμαρτυρομένων ἡμῶν. nobis antestantibus, h. e. hortantibus testes nostros, ut hoc dictum factumve probe meminissent, quo possent, ubi opus foret, in iudicio de eo referre. 127, 2. 149, pen.

διαμαρτυρία. 17, 7. obstatio, protestatio. 149, 9. 150, 1. 161, 4.

διαμένειν εἶωθε ταῖς τοιαύταις. 33, ult. τὰς ἐχθρας, ὅ τι διέμειναν, τὸ ἔργον δεδήλωκε. 167, 9.

διανέμειν] διανεμέσθαι, inter se partiri, τὸ ἀργύριον. 180, pen. 355, 4.

διαπράττεσθαι] sedulo agere, perficere, quibuscuoque modis, sed in primis artibus veterariis. Interdum tamen est quoque pro simplici πράττειν. 24, 3. 42, 1. 47, 7. 138, 3. 146, 4. 151, 3. et 8. 152, 3. 287, 7.

διαρρήδην. 241, 5. 259, 2.

διαστρέφειν τοὺς νόμους. 272, 10.

διατιθέναι] administrare, gubernare vel deducere ad locum statumve quempiam. διαθεῖναι καὶ τοῦτον τὸν οἶκον τὸν αὐτὸν τρόπον. pari modo in hac quoque hereditate versari, atque versati sunt in illa priore, h. e. pari modo dilacerare atque prodigere. 267, pen. In medio præcipere, mandare per testamentum. οὔτε διαθέσθαι, οὔτε δοῦναι τι τῶν αὐτοῦ ἔξεστιν ἀνευ τῶν θυγατέρων. in frandem filiarum. 43, 3. διαθέσθαι: ἐξεῖναι ὅσα ἂν τις ἐθέλη. 58, 3. quibus per leges liceat testamentum scribere. 75, 15. sqq. διαθέσθαι ἐτέρω τὴν οὐσίαν, εἰ αὐτός τι πάθοι. 160, 4. τὰ αὐτοῦ διατίθεσθαι, per testamentum legare donare, ὅσα ἂν ἐθέλη. 255, ult. 262, 3. ὥστε καὶ τὰς θυγατέρας ἐξ αὐτῶν διατεθῆναι, id est, ἐκδοθῆναι. bene et honeste possint elocari. 291, pen.

διατριβή] commoratio, versatio, actio. τὴν πλείστην τῶν λόγων διατριβὴν περὶ τὴν — ποιησόμενον. 290, 3.

διαφέρειν] διαφέρεισθαι πρὸς τινα. dissidere, disceptare, contendere cum aliquo in jure. 86, 1. 265, 12. 322, 8. τὰ διαφέροντα, discrimina, momenta ad damnum accipiendum, aut emolumentum adipiscendum. εἰ μὴ πάνυ μεγάλα τὰ διαφέροντα εἴη. 74, ult. 80, 9. εἰδάσει πρὸς ἀλλήλας διαφέρεισθαι αἰ μητρικαὶ καὶ αἰ πρόγονοι. 356, 8.

διαφεύγειν] οὐ διαφεύγει τὰ δίκαια μὴ οὐ κατὰ τοῦτον τὴν τρόπον γιγνώσκεισθαι. 161, antep.

διαφθείρειν] de muliere abortum patiente. προσποιουμένην διαφθείρειν [scil. τὸν τόκον] ἄκουσαν. 221, 4. γνώμην τινός. 147, 16. ὑπὸ φαρμάκων διεφθάρθαι. dementia

tum esse. 252, 6.

διαφορὰ] dissidium, similtas. τοῖς οικειοτάτοις εἰς διαφορὰς κατέστησεν. 133, ult.

διαφορεῖν. discernere, dissipare, differre, prodigere. 143, 6. διαφορήσαντες τὰς προσόδους. 145, 4. 155, 8. 287, 8.

διάφορος. adversarius. 6, 9. 12, 1. τὰ διάφορα, idem quod τὰ διαφέροντα, id quod tua interest sive ad vitandum sive ad impetrandum. ἄρα μικρὰ τὰ διάφορα ἐκατέρως τῆς οὐσίας ἡμῶν ἐστί. 296, 10.

διαχειρίζειν τὴν οὐσίαν. 78, 9.

διαψηφίζεσθαι. 170, 3.

διδάσκαλος] τῶν διδασκάλων ὄσοι, ad quos, ἐφοιτῶμεν. 247, 5.

δίδοναι] dare, præbere. μὴ μέλλουσι δάσειν ἔλεγχον, ἀλλ' ἤδη δεδωκόσι. 201, 9. b) tribuere, addicere. οἷς ὁ νόμος τὴν ἀγγιστεῖαν δίδωσι. 273, 3. δίδωσιν ὁ νόμος τὴν κληρονομίαν. 277, 3. c) largiri, donare, gratuitum, quod habeat accipiens sibi proprium. ἀτίμητόν τι δίδῃ. 37, 4. εὐχετο ἡμῖν ὑγίαν δίδναι καὶ κτήσιν ἀγαθῶν. 206, pen. τοσαύτη πρὸς οὐκ ἂν εἰς πολλὴν τινα οὐσίαν δοθεῖν. 292, 12. d) deferre. εἰ τις αὐτῷ ἔργον δίδοι. 245, 6. e) collocare in matrimonio. 103, ult. 165, ult. f) per testamentum donare, legare. 150, 1. 262, 4. g) concedere, veniam, facultatem dare. δόντων αὐτῷ τῶν νόμων. 160, 8. 170, ult.

διέτες] ὅποταν ἐπὶ διέτες, ad biennium, ἤβησιαν. 215, 8. 261, pen.

δικάζειν. 19, 12.

δικαίος] οὐτ' ἔλεειν ἐστὶ δίκαιοι. 108, 14. τὴν πόλιν εὖ ποιεῖν. 110, 9. οὐ γὰρ τοῦτο σκεπτόεν, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα, εἰ δίκαιοι, ἢ μή. 264, 14. τὸν πράττοντά τι δίκαιοι οὐ προσήκειν ἀπορεῖν, ἀλλ' εὐδὺς λέγειν. 273, pen. τὸ δίκαιον καὶ τοὺς ὄρκους περὶ πολλοῦ ἐποίησαντο. 280, 7. τοῖς μὴ δίκαιον ἔχουσι λέγειν, ἀνάγκη τοιούτους ποιεῖσθαι λόγους. 297, 7. εἰπερ τι δίκαιοι ἐφρόνει. 330, 2. τυγχάνειν τῶν δικαίων. jus suum, vel aequum impetrare. 324, 4. τὰ δίκαια, tituli juris, unde agitur, quibus tu fretus jus tuum postulas, quæ allegas pro causa tua. τὰ ἡμέτερα δίκαια ταῦτ' ἐστί. 134, 4. ταῦτα μεγάλα ἐστί δίκαια. postulationes hæ sunt æquitalis urgentis et evidētis. 289, 8. τοιαύτας ἀκριβεῖας ἔχει παρ' αὐτοῖς τὰ δίκαια. 170, 6.

δικαίως] καὶ δικαίως. 309, 4. δεδῶς καὶ δικαίως. optima fide. 309, antep.

δικαστήριον] οὐδ' ἀκροασόμενοι ἕλθομεν ἐπὶ δικαστήριον. 3, 2. τὰ ὠμολογημένα ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου. 86, ult. τὰ δικαστήρια ἐπληρώθη. 142, 2. εἰδῶς ἀφεμένον ἐν τῷ δικαστηρίῳ. 310, 2. λέγειν ἐπὶ δικαστηρίου. 324, 5.

δικὴν σίτου ἢ τῆς περιουσίας δικάζεσθαι. 19, 11. μόναν τούτων τῶν δικῶν ἀκινδύνον τοῖς διώκουσιν οὐσῶν. 44, pen. (scil. de mala parentum tractatione.) οὐκ ἂν ἴδια μόνον

- δικὰς ἔφυγεν ὁ βιαζόμενος, ἀλλὰ καὶ δημοσία εἰσαγγελθεὶς ἐκινδύνευσεν ἂν περὶ τοῦ σώματος καὶ τῆς οὐσίας ἀπάσης. 53, ult. δικῶν οὐσῶν. quamvis fora exercerentur, et jura redderentur petentibus. 91, 1. περὶ δίκης. antequam hæc causa ad judices delata de eaque legitime quasi-tum et cognitum esset. 93, 7. μήτε πρὸς ἐμὲ, μήτε κατ' ἐμοῦ δίκην εἶναι φησί. negat in jure mecum agere licere, neque ex titulo paris juris, neque ex titulo damni accepti. 288, ult.
- διοικεῖν] εἴ τι αὐτῶν κακῶς διακούν. 278, 3. διολλύναι] διολλάκεας οἶκιν κακῶς καὶ αἰσχρῶς. 116, 2. χρήματα πολλὰ διάλεσε. 133, pen. 317, 6.
- διόμυσθαι. 271, 1.
- διομολογεῖσθαι] εἰ μηδεμίαν προῖκα μῆθ' ὁ δίδους, μήθ' ὁ λαμβάναν διαμολογήσατο ἔξεν ἐπὶ τῇ γυναικί. 32, 13. 33, 1. 39, 3. διομολογούνται, inter se depreciscuntur, περὶ τῶν δοθησομένων. 41, 9. 210, 5. οὐκ ἔν ταῦτα διαμολογεῖτο. 211, 2. πρὸς Κλέωνα διαμολογήσατο. cum Cleone decidisset. 245, 3. 231, 9.
- διομολογία] οὐκ ἔνῃν κοιναγίαν, οὐδὲ διομολογίαν, pactum, ποιήσασθαι περὶ — 281, ult. 283, 3.
- Διονύσια] εἰς Διονύσια εἰς ἀγρὸν ἦγεν ἡμᾶς. 206, 4.
- Διονύσιον, templum Liberi patris ἐν Λίμναις. 219, 2.
- διορίζειν] διορίζουσιν οἱ νόμοι περὶ ἀπάντων τούτων. 48, 2.
- δῖς] καὶ δις τοσαῦτα χρήματα εἶασεν ἂν αὐτοὺς κερπούσθαι. 265, 4.
- διττὸς] γάμους διττοὺς ὑπέρ αὐτῆς εἰστήασεν. 201, 2.
- δοκιμάζειν] ἔν τι τῶν ὡς ἐκείνου δοκιμασθέντων ἐποίησα. 183, ult.
- δοκιμασίαν ἰκανὴν λαβῶν. 182, 4.
- δόσις. legatio hereditatis per testamentum, titulo gratuitæ et ultroneæ donationis. 73, 6. et sæpe locorum.
- δύναμις] οὐδὲν ἀπολιπόντες τῆς αὐτῶν δυνάμεως. 6, 1. καθ' ὅσον ἑμῶν ἕκαστος τυγχάνει δυνάμενος. 229, 4.
- δύνασθαι] τοῦτι γὰρ αὐτοῖς ἡ διαμαρτυρία δύναται. hoc vult, querit, intendit, significat, valet. 149, 9. εἰ λέγειν δύναται Κλέων μᾶλλον ἐμοῦ, τοῦτο αὐτῷ μηδὲν ἰσχυράτω. 251, 6.
- δυσκόλος] πολλῶν μοι καὶ δυσκόλων συμπιπτόντων. 324, 2.
- δυστυχεῖν] δυστυχησάσης τῆς πόλεως. 91, 3. δαρῆα] legatio honorum per testamentum. βεβαῖῶσαι σφίσι τὴν δαρῆαν. 11, 3. τὴν αὐτῶν δαρῆαν, id est, τὴν αὐτοῖς ὑπ' ἐκείνου δοθεῖσαν. 12, ult.
- ψαν. 356, pen.
- ἐγγίνεσθαι] μηδεμίᾳς παραχῆς ἐγγινομένης. interveniente. 70, 9. ἐγγερόμενον ἡμῖν. cum nobis licuisset. 99, 9.
- ἐγγράφειν] ἐγγέγραπται εἰς τοὺς τριακοσίους. 153, 1. εἰς τὰ κοινὰ (phratorum) γραμματεῖα. 160, 2. 170, 5. 10. et 12. εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον. quod erat penes demotas. 178, 7. εἰς τοὺς γενή-τας, vel quod idem est, εἰς τοὺς συγγενεῖς. 168, 3. 178, 4. ἐν γραμματεῖα. 236, 15. τὰδε ἐν διαθήκαις ἐνέγραψε. 275, 3. 363, 4.
- ἐγγυᾶν] in manus dare, spondere. ἐγγυᾶν καὶ ἐκιδδόνα τὴν ἀδελφῆν. 59, pen. ἐγγυηκῶς pro ἐγγεγυηκῶς siue augmento. 42, 7. et sic sæpe locorum in ista oratione. In medio ἐγγυᾶσθαι, spondere, recipere facturum vel præstiturum. construitur cum dativo personæ et accusativo rei. τινὶ pro ὑπέρ τινος. ταῦτα ἡγγυᾶτο αὐτῷ Λεωχάρης. 99, 4. 108, 3. item cum accusativo personæ. οὔτε Λεωχάρης ὁμολογεῖ ἐγγυῆσασθαι αὐτόν. 99, 16. 100, 6. οὐ φησὶν ἐγγυῆσασθαι [scil. ταῦτα], ἀ καταμαρτυρεῖται αὐτοῦ. negat spondidisse de iis, de quibus tamen testes eum arguunt spondidisse. 103, 3.
- ἐγγύη. 32, pen.
- ἐγγυητὸς] ἡ ἐγγυητὴ γυῆ. 64, ult.
- ἐγγυητὴς] ἐγγυητὰς καθίστάνειν. 87, 2.
- ἐγκαλεῖν οὐδὲν ποιήσιν. nulla de mala fraude alicujus queri. nihil sibi evenisse de quo queratur. 3, 3.
- ἐγκαταλογίζομαι εἰς ταῦτα. 295, 3.
- ἐγκλημα] ἀφίκαμεν ἀλλήλους τῶν ἐγκλημάτων. 87, 4.
- ἐγχειρίζειν] ὅταν ἂ περὶ πλείστου ποιοῦνται, ταῦτ' ἀλλήλους ἐγχειρίζωσι. 167, 6.
- ἔδαφος] ἔδαφην μὲν ταῦτα, ἀφ' ὧν ἡ μίσθωσις. hæc illi fuerunt in fundis, in bonis immobilibus, unde redibant vectigalia. 293, 8.
- ἐθίζειν] οὐδ' ἐθίζειν εἶναι γραφὰς, περὶ ὧν οἱ νόμοι δίκας ἰδίας πεποιθήκασι. 287, 10.
- εἰκῆ] ἐκ λόγων τινῶν ἔχθηρας οὕτως εἰκῆ πρὸς ἀλλήλους ἀνεῖλοντο. 7, 1.
- εἰλήθια] καθημέριον ἐν τῷ τῆς Εἰληθίας ἔερῳ. 112, 4.
- εἶναι] τοῦτο δ' ἦν αὐτῷ, scil. σκοπός. hoc designabat, parabat. 73, 2. ἐμοὶ μὲν ἦν ἀρχιστεύειν. mihi competebat jus vel titulus consanguinitatis. 276, 4.
- εἰς] τῆς προικὸς εἰς αὐτὸν γινομένης. dote ad eum redeunte. 40, 1. 41, 1. ληφθέντες εἰς τοὺς πολεμίους. 163, 10. ἐγένετο εἰς ἐμὲ ἡ κληρονομία πάντων. hereditas ex asse mihi obtingebat. 282, 5. εἰς ἐώ. 211, 7.
- εἰσαγγελία] ἐπιτίμιον ταῖς πρὸς τὸν ἄρχοντα εἰσαγγελίας οὐκ ἔπεστιν. 45, 1. ἔσχατα τιμωρία ἐπὶ ταῖς εἰσαγγελίας ἔπεισι. 45, 7. καταγινώσκειν τινὸς εἰσαγγελίαν. in causa εἰσαγγελίας adversus aliquem

- dare litem, vel cum condemnare. 274, 6.
- εισαγγέλλειν, denunciare aliquem de crimine majestatis, πρὸς τὸν ἀρχοντα. 44, 13. οὐδ' ἐάν μίαν τῶν ψήφων οἱ εισαγγείλαντες μεταλάβωσι. 45, 2. ἀκινδύνως εισαγγέλλειν. 45, 5. 46, 3.
- εισάγειν τὴν ἀρχὴν (scil. πρὸς ἑαυτὸν). 9, 12. reum ad judices. εισαγαγόντες εἰς ὑμᾶς. cum pertraxissemus cum ad forum vestrum. 16, 2. εἰς τὸ δικαστήριον. 95, 2. in collegium phratorum et gemetarum seu cognatorum. 61, 17. 208, 7. 258, 9. 265, 15. hoc significatu etiam simplex εισάγειν usurpatur. 61, ult. 169, pen. 257, 13. εἰς τοὺς θιάσους Ἑρακλέους. 248, 10.
- εισαγωγὴ κλήρου, scil. εἰς κρίσιν, vel δικαστήριον. 74, 5. κατὰ διαθέκας αἱ εισαγωγαὶ [scil. εἰς τοὺς φεράτεις] τῶν εισποιῶν γίνονται. 258, 13,
- εἰσερχεσθαι] adire forum, litem capessere, jure experiri. εἰς ὑδινία εἰσελθόντα εἰς ὑμᾶς. 121, 13. 145, 6.
- εἰσιέναι] scil. in forum. εἰσχεῖ δίκην. 98, 6. εἰσῶμεν τὴν δίκην κατ' αὐτοῦ. 228, ult. τὸν ἀγῶνα εἰσιέναι μέλλουτες περὶ τοῦ κλήρου. 281, 7.
- εἰσποιεῖν] arrogare. εἰσποιῶν [scil. Νικοστράτῳ vel εἰς τὸ Νικοστράτου γένος] τὸ παιδίον [subaudi ἑαυτοῦ] ἐξ ἐταίρας [scil. αὐτῶ γεγεννημένον]. 73, 2. εἰσποιῶσων παῖδας εἰς τὸν οἶκον. 136, 4. υἱὸν οἶκ εἰσποιεῖν. 180, 5. εἰσποιοῦν εἰς τούτον τὸν κλῆρον. 263, 10. ἕτεροι τοὺς σφετέρους παῖδας εἰς ἐτέρους οἶκους εἰσποιοῦσιν, ἵνα μὴ μετὰ σχωσὶ τῆς τοῦ πατρὸς ἀτιμίας. 264, 1. εἰς ὑπόχρεον οὐσίαν εἰσποιοῦν σφᾶς αὐτοῦς. 264, 3. 354, 1. et 4. 357, 4.
- εἰσπράττειν] exigere, poscere res debitum a debitore. εἰσπράξῃ τὸ ἡμικλίαν. 164, ult. ὁ μισθωσάμενος εἰσπράξῃ με ταῦτα. veniat conductor annuamque mercedem horum bonorum a me exigat. 289, 7. χρήματα εἰσπράττεσθαι ὑπὸ τινος. 225, 3. εἰσπράττεσθαι τινος. ab aliquo exigere vel redigere. 264, ult. εἰσπράττεσθαι οὐτως ἔχοντος οἶκ ἠδυνήθημεν. 339, 1.
- εἰσφέρειν γαμηλίαν (scil. εἰς τοὺς φεράτορας). 62, 15. τοῖς φεράτοσι γαμηλίαν εἰσένεγκε. 208, pen. b) inferre εἰς τὸ δημόσιον, in aerarium, contribuere. τὰ εἰσηνηγμένα. 333, 3. ἀργύριον. 331, 2. εἰσφοράς. 110, ult. 111, 3. 187, 1. 298, ult.
- εἰσφορὰ, contributio pecuniaria εἰς τὸν πόλεμον. 110, pen. 331, 1. 333, 2.
- ἐκ] ἐξ ἐκείνου γεγονότες. proles ab aliquo prognata. 214, 11. 217, 3. ἐκ τῆς ἐπιτροπῆς. per occasionem gestæ tutelæ, sub ejus latebra et obtentu. 165, 1. τοῖς λόγοις τὰ ἐκ τοῦ νόμου δίκαια ἀφανίζειν. 193, 3. κομιούμενος αὐτὸν ὡς θάλασσαν ἐκ τῆς ἐμάς οἰκίας. 209, 14. et 18. ἐκ μικροῦ παιδίον τετραμμένος. 248, 5. ἐκ πληγῶν
- ἀσθενήσαντα οὐ πολλαῖς ἡμέραις ἕστερον ἀποθανεῖν. 241, 1.
- ἐκάστοτε, subinde, identidem, φοιτῶν ἐπὶ τὸ ἐνόκιον. 134, ult.
- ἐκβάλλειν] ἀθεῖν, ἐκβάλλειν, κωλύειν συνθᾶπτειν. 212, 3. ἐκ τῶν πατρῶν. 267, 14. ἐκνήσεσθαι] ὅσα ἡμῖν ἐξεγνήστο διαπράττεσθαι. licebat, datum erat. 98, 12.
- ἐκγνος] discrimen inter τοὺς συγγενεῖς et τοὺς ἐκγνούς. 214, pen.
- ἐκιδίδουαι. elocare mulierem matrimonio. 19, 5. ἐκδοθεῖσας καὶ συνοικούσας ἀνδράσι γυναῖκας. 54, ult.
- ἐκείνος pro eius. 209, 18.
- ἐκκόπτειν] ἰν' αὐτῶν ἐκκόψαιμι ταύτην τὴν ἱερουσαλίαν. 224, 7.
- ἐκλείπειν] πάντων ἠδὴ ἐκλελοιπῶτων. 276, 2. ἐκλείτουργεῖν] τίνα λειτουργίαν οὐκ ἐξελειτούργησεν. 186, ult.
- ἐκμαρτυρεῖν] ἐκμαρτυρησάμενος πρὸς τοὺς ἐπιτυχόντας δύο τὴν ἐκμαρτυρίαν ταύτην. cum curasset coram duobus obviis, trivialibus testibus hoc extestimonium sibi scribi. 31, 8.
- ἐκμαρτυρία. testimonium absentis, quibus in causis legitimam et ratum fuerit. 26, 4. ἐκμαρτυρίαν ἐν ἄστει ποιούμενος. 29, ult. facta vita defuncti appellat ejus ἐκμαρτυρία. 63, ult.
- ἐκπέμπειν] ἐάν ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα ἐκπέμψῃ. domo expellat, repudiet. 38, 2. 39, 1. servum clam, furtim ex urbe emittere, alio ablegare, ne secretum prodatur. 226, ult.
- ἐκπλεῖν. 129, 3. 253, 8. 237, 10. 238, ult. 274, 20.
- ἐκποιεῖν. filium in alienam domum e paterna elocare. 177, 5.
- ἐκποίητος. ejusmodi filius elocatus. 176, 2. μητὸς οὐδεὶς ἐστιν ἐκποίητος. 177, 3. οὐδεὶς πρόποτε ἐκποίητος ἐκληρόνησε τοῦ οἴκου, ἔθεν ἐξεποιήθη, ἐάν μὴ ἐπιανέλθῃ κατὰ τὸν νόμον. 250, 5.
- ἐκτρέφειν. 252, 7.
- ἐκφέρειν] ἐξεννοχότες εἶεν εἰς τὴν πωλησίαν οἰκίαν. 144, 4.
- ἐκφορεῖν χρήματα ἐξ οἰκίας. 144, 6. 145, 1. et in medio ἐκφορεῖσθαι. 143, 11. τὰ ἐκπεφορημένα. 143, antep.
- ἐλάτταν] οὐ δίκαιον οἶμαι εἶναι διὰ τοῦτο ἔλατταν ἔχειν. 264, 12. περὶ ἐλαχίστου ποιεῖσθαι. 12, 13.
- ἐλεγχος περὶ ἀφανῶν. 80, 8.
- ἐλεῖν. oratione miserabili commiserationem ciere. 266, 5.
- ἔλεος] ἔλεος παρ' αὐτοῦ ἔτυχεν. 92, pen. 290, ult.
- ἐλευθερία] ἐξαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν. 310, 1. ἐλευθερος κλῆρος. libera debilis incumbentibus. 264, 5.
- Ellipsis vocabuli πλέον. τί γὰρ ἔμελλεν εἶναι τῆς ἐγγύσης. quid illi proderat despondisse mulierem? 38, nlt. aut si mavis arbitrari, subaudiendum esse

ἀντί, quid habiturus esset (emolumenti puta) pro desponsatione?
 ἐλπῖς] ἐλπίδων ἔτι πολλῶν οὐσῶν. 10, 1.
 ἐμβάλλειν] λόγον ἐμβεβλήκασι. 71, 3.
 ἐμβάς] ἐμβάδας καὶ τριβάνια φορεῖ. 94, 7.
 ἐμπατεῦν] εἰς τὸ χρεῖον ἐνεβάτευσε. immi-
 gravit. 231, 11.
 ἐμμένειν οἷς οὗτοι γροῖεν. 107, 4. 275, 9.
 ἐμπροσθεν τῶν ἐπανύμων. 111, 5.
 ἐμπαλεῖν] ἐξ ὧν ἐνεπάλησαν. quorum e
 venditione redegerunt. 294, 1.
 ἐμφανῆς] προεκαλέσαστο εἰς ἐμφανῶν κατὰ-
 στασιν. 139, 5. (316, 1.)
 ἐμφανίζεῖν] ἐνεφάνισε τὰ χρήματα. indica-
 vit, protulit, numeravit, repræsentavit
 pecuniam. 309, 13.
 ἐν] pro ἐπί. ἐν τῷ τρίτῳ μέρει τοῦ κλήρου
 ἐγγίνετο υἱὸς ποιητός. hac lege, ut non
 nisi trientem hereditatis cerneret. 96,
 10. ἐν παντί τῷ οἴκῳ ἐπίκληρος ἐγγίνετο.
 ut esset heres ex asse. 256, pen.
 ἐναγίζεῖν] ἐπὶ τὰ μνήματα ἵναί χεόμενον
 καὶ ἐναγιοῦντα. 149, 2. ποῦ οἱ παῖδες ἐνα-
 γίζουσι καὶ χέονται. sufflunt, et libant.
 157, 9. ἔσται τις ὁ καὶ ἐναγιῶν καὶ πάντα
 τὰ νομιζόμενα αὐτοῖς ποῖσιν. 179, 13.
 ἐναντία adverbialiter, pro ἐναντίον, coram.
 242, 3. et ἐναντίον eodem sensu. 294, 4.
 ἐναντίος] πρᾶγμα εἶρηκε τὸ πάντων ἐναντιώ-
 τατον, scil. τῷ λόγῳ. repugnantissimum,
 abhorrentissimum. 283, 6.
 ἐνατος vel ἔνατος] τὰ ἔνατα ἐπίνεγκα. in-
 ferias nono die ab excessu defuncti in-
 ferendas intuli in monumentum ejus.
 224, 6.
 ἐνδεής] οὐ περιεῖδεν ἡμᾶς οὐδενὸς ἐνδεῆς ὄντας.
 8, 11. ἐνδεῆς τῶν ἐπιτηδείων. 216, 3.
 ἐνδεια. 112, 3.
 ἔνδεκα] undecimviri rerum capitalium.
 ἵπὸ τῶν ἐνδεκα, οὓς ἡμεῖς δημοσίᾳ ἀπε-
 κτείνατε. 84, 2.
 ἔνδον κείμενον δευτεραῖον. 143, 19. ἐπεδείκνυ-
 σαν τὰ ἔνδον ὡς εἶχε. 144, 1. ἴδεν τῶν
 ἔνδον [scil. τοῦ ἱεροῦ] οὐδέν. 148, 9. ἔτι δὲ
 ἔνδον [in arca, parata pecunia] ἐνανκισίας
 δραχμάς. 294, 2.
 ἐνιαυτός] φέρεν μίσθωσιν τοῦ ἐνιαυτοῦ. 109,
 2. τοῦ ἐξεληθόντος ἐνιαυτοῦ. anno proximo
 superiori. 168, 9.
 ἐνίστασθαι] δίκαι γὰρ ἐνειστήκασι ψευδομαρ-
 τυριῶν. 296, 4. et 8.
 ἐνοίκιον] φοιτᾷ ἐπὶ τὸ ἐνοίκιον. ad locar,
 mercedem incolatus tollendam. 134,
 ult.
 ἐνοχος] οὐτ' ἐνοχός εἰμι ταύταις ταῖς αἰτίαις
 οὐδὲ κατὰ μικρόν. 278, 9.
 ἐντάφιος] ἐντάφια σρωπαρασσκευασάμενος.
 223, 7.
 ἐντυγχάνειν] παρὰ τοῦ ἐντυχόντος. ab obvio
 quoque. 53, 1. 236, ult.
 ἐξαγγέλλειν, ultro, sponte sua, vel recens,
 ex ipsa re, dum geritur, venire alicui
 nunciatum. 142, 3. 143, 9.
 ἐξάγειν] vi manque deducere. ἐξῆγεν ἂν ἐκ

τῶν πατρώων. 53, pen. 101, 5. et ult.
 ἐξαγωγή. deductio de prædio, vi manque
 facta. 28, 2.
 ἐξαιρεῖν] ἐξαιρεθεισῶν τῶν ψήφων. tabellis
 judicum e cistulis exemptis, effusis. 96,
 10. ἐξαιρεῖσθαι veluti præcipuum de
 reliqua massa hereditatis detractum
 seorsim ponere et alicui, ut privum
 quid et proprium ipsi, attribuire. 105,
 14. ἐξελόμην εἰς ἐλευθερίαν. asserebam,
 vindicabam in libertatem, raptatum in
 servitutum. 310, 1.
 ἐξαιτεῖν. depescere ad deditiōnem vel tra-
 ditionem. 144, 6.
 ἐξάκις. 71, 7.
 ἐξαλείφειν. 363, 4.
 ἐξαμαρτάνειν εἰς ἑαυτόν. 23, 14.
 ἐξαργυρίζεσθαι οἶκον. hereditatem pecunia
 mutare, h. e. vendere. 116, 3.
 ἐξαρκεῖν πρὸς τὰς δαπάνας. 186, pen.
 ἐξαρνος γίνεσθαι τὴν μαρτυρίαν, pro ἀρνεῖ-
 σθαι. 26, pen. ἐξαρνοῖ εἰσι τὰ ὁμολογη-
 μένα. 103, 12.
 ἐξεγγύη idem quod simplex ἐγγύη. 88, 9.
 ἐξελέγγχειν. 202, 15.
 ἐξερημοῦν] τῷ ἀρχόντι τὴν ἐπιμέλειαν τῶν
 οἴκων, ὅπως μὴ ἐξερημῶνται, προστάττει.
 jus civile. 179, ult. πάντες οἱ τελευτῶντες
 πρόνοιαν ποιοῦνται σφῶν αὐτῶν, ὅπως μὴ
 ἐξερημώσῃσι τοὺς σφετέρους αὐτῶν οἴκους.
 179, 12. τὸν οἶκον οὕτως αἰσχυρῶς καὶ δει-
 νῶς ἐξερημωμένον. 180, ult.
 ἐξέρχεσθαι] τοῦ ἐξεληθόντος ἐνιαυτοῦ. anno
 præterito, proximo superiori. 168, 9.
 ἐξεγγυητής. 224, 4.
 ἐξοδος] scil. εἰς τὴν στρατείαν, in castra. ἐν
 μιᾷ τούτων ἐξόδῳ. nam in procinctu
 stantes testamenta solebant condere.
 237, pen.
 ἐξόμνησθαι. juratus infitiri, aut excusare
 sese. 242, 3. et 5.
 ἐξορμᾶν, ἐξορμεῖν] extra portum stare ad
 ancoram. ἢ ναὺς ἐξόρμει Μουνηχιάσι. 137,
 22. et pen.
 ἐξουσία] τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς ἐξουσίαν
 ἠγοῦντο σφίσις εἶναι ἀλλότρηια κεντῆσθαι.
 91, 16.
 ἐορτῆ] τὴν ἐορτὴν ἠγομεν παρ' αὐτῶ. 206, 6.
 ἐπαγγέλλεσθαι. ultro sese offerre, aut
 præ se ferre, prædicare. 245, 11.
 ἐπάγειν] ἄλλοι εἰσὶν οἱ παῦτα ἐπὶ τούτους
 ἐπάγοντες. 71, 5. ἡμῖν τούτους τοὺς κινδύ-
 νους ἐπάγων. 195, 4.
 ἐπανέρχεσθαι. redire in domum paternam
 et avitam, unde fuisset aliquis primitus
 in alienam emancipatus. 250, 7. εἰς τὸ
 γένος πάλιν ἐπανέρχεται. 270, ult.
 ἐπανίναί] ἐπάνειμι ὅθεν ἀπέλιπον, scil. τὸν
 λόγον. 94, 11. ἐπανίναί [scil. εἰς τὸν ἑαυ-
 τοῦ πατρῶον οἶκον] ὁ νόμος οὐκ ἔᾶ, εἰ μὴ
 υἱὸν καταλίπη [scil. ἐν τῷ οἴκῳ, ἐξ οὗ
 ἐπανέρχεται] γνήσιον. 146, 2.
 ἐπανορσοῦν διαθήκας. 11, 7.
 ἐπεῖναι] ἐπιτίμιον οὐδὲν ἔπεστι. manet hanc

legem migrantes. 45, 1. ἔσχαται τιμω-
 ρίαι ἐπὶ ταῖς εἰσαγγελίαις ἔπεισι. 45, 7.
 ἔπειτα. nihilominus. 249, ult.
 ἐπεξέχεσθαι] persequi aliquem aut ul-
 tionem sanguinis, aut actione forensi.
 πρὶν ἐπεξελθεῖν οἷς ἐπισκῆματο τῶν μαρ-
 τύρων. 92, 1. μὴ ἐπεξελθεῖν ὑπὲρ τούτων.
 265, 6.
 ἐπεξίεναι] eodem significatu. ἐπεξήει τοῖς
 καταμαρτυροῦσιν ἡμῶν. 94, ult.
 ἐπηρεάζειν. 136, 1.
 ἐπήρεια. vexa. 70, 6.
 ἐπὶ] cum Genitivo coram. λέγειν ἐπὶ δικα-
 στηρίου. 324, 5. ὄρκον ὁμοῖαι ἐπὶ τοῦ διαι-
 τητοῦ ἐπὶ Δελφίνω. 360, 3. Cum Dativo
 constructum multifariis modis potest
 reddi, ut sæpe dubites, qui unus modus
 interpretandi e multis sit præferendus.
 cum, pro, sub conditione, vel sponsione,
 causa, ad, apud, in. ἐπὶ προικί ἔχειν. mu-
 lierem, cum dote, vel ea lege, ut dotem
 una cum muliere habeat, vel, ut dote
 sola contentus sit, et nil præterea desi-
 deret. 265, 3. πᾶς οὐκ ἐπίκληρος ἐπὶ τού-
 τοις τοῖς χηρήμασιν ἦν ἡ ἐμὴ μήτηρ. 265,
 16. ἐπὶ τοῖς τῆς ἐμῆς μητρός χηρήμασιν ἐξέ-
 δακε suam filiam. 257, 7. ὁ πατὴρ ἐγγυ-
 ησάμενος τὴν ἐμὴν μητέρα ἐπὶ προικί. cum
 passus esset pater meus sibi matrem
 meam desponderi, non cum toto patri-
 monio ejus, quod ipsi de jure debebatur,
 sed solummodo cum pacto dotis de
 patrimonio universo decerpenda. 264.
 antepen. ἐπὶ ταῦταις διαδοσθαι. una
 cum filiabus, h. e. testamentum scri-
 bere, quo filia non exclusæ sicut ab he-
 reditatis perceptione, sed quo iis quo-
 que prospectum sit, ut, qui hereditatem
 adipisci cupiat, is necesse habeat, una
 filias quoque domum ducere. 58, 5. τὸν
 κλῆρον ἐπὶ τῇ ἐμῇ μητρὶ γενέσθαι. in jure,
 potestate et arbitrio meæ matris. 257,
 pen. ἐπὶ τινι καταλείπειν τὸν κλῆρον. hac
 lege, ut aliquis ea potiat. 162, 3. 179,
 2. 180, 2. 274, ult. προῖκα ἐπ' αὐτῇ
 ἔλαβε. er bekam eine Mitgabe mit ihr
 [he received a portion with her], sive,
 quo eam duceret, sive propterea quod
 eam duceret. 201, 3. vel ejus gratia.
 ἐπὶ γυναικὶ ἔχειν ἀργύριον. ejus causa, vel
 nomine. 33, 1. 39, 2. 292, 10. ἐπὶ
 παλλακίδι δόντες [uisi potius leg. est ἐπὶ
 παλλακῇ διδόντες] τὰ εαυτῶν. 41, 8. ἐπὶ
 τῷ ἐγγυησαμένῳ ἦν. penes eum, in ejus
 arbitrio, potestate. 39, 1. ἐπὶ ἅπαντι τῷ
 οἴκῳ καταλείπειν ἐπίδικον. 61, 18. 91,
 10. ἐπὶ τοσοῦτοις ἀγροῖς καὶ κτήμασι. in
 tantis latifundiis. 116, 8. ἐπὶ τῇ δια-
 θήκῃ παραγενέσθαι. interfuisse scriptiōni
 testamenti. 50, 3. ἐφ' αἷς διαθήκαις ἐκλή-
 θσαν. quibus testamenti tabulis ut in-
 tressent obsignandis, vocati fuissent.
 75, 10. ἐπὶ τοῖς τούτων ὀνόμασι. 141, 15.
 auf, oder unter [af, or under]. 277,

antepen. ἐπ' ὀλίγω ἀργυρίῳ. pro. 42, 1.
 ἐφ' οἷς, ad quæ, ἀπόκρισιν οὐ δέδωκε. 274,
 2. ἐπὶ τούτοις, ob hæc, ἐμοὶ τοιούτους
 ἀγῶνας παρασκευάζει. 278, 6. ἐπ' ἐνέαι
 ὀβολοῖς. sub pacto novem obolorum,
 nomine scænoris menstrui in minam.
 293, 12. ἐπὶ διαβολῇ. invidiæ conflandæ
 ergo. 299, 2. ἐπ' ἐμοὶ ταῦτα τεχνάζουσι.
 contra me, in caput meum, 245, 20.
 ἐπὶ Δελφίνῳ. in Delphinio. 360, 3. Cum
 Accusativo. ἐπὶ τὰ δειπνα ἐρχεσθαι. 22,
 9. ἐπ' ἐμείνον τρέφεται τὸν λόγον. 88, 7.
 ἐπὶ τὰ ἱερά ἄγειν. 159, ult. ἐπὶ δέιπτε ἡδῶν.
 215, 8. 261, pen. ἐπὶ τὴν οὐσίαν ἤλθεν.
 249, pen. 255, 2. ἐπὶ τὸν λογισμὸν ἔλθειν.
 330, 4. ἐφ' ἐκάστας τῶν πράξεων εὐρίσκει-
 σθαι προφάσεις. 79, 1.
 ἐπιβουλεύειν] machinari. τῶν χρηστῶν, cre-
 ditoribus, ἀφελέσθαι τὴν οὐσίαν ἐπιβου-
 λευσάντων. 9, 1. τοῖς ἀλλοτρίοις ἐπιβου-
 λεύειν. 315, pen.
 ἐπίγραμμα] ἐπ' αἰσχίστῳ ἐπιγράμματι
 ἐξέκειτο ἔμπροσθεν τῶν ἐπωνύμων. 111, 4.
 ἐπιγράφειν] ἐπιγράψαντες σφᾶς αὐτοὺς ἐπι-
 τρόπους. 141, 13. In medio. ἐπιγράφε-
 σθαι τῷ κλῆρῳ τρία τάλαντα. in libello,
 quo quis hereditatem petit, eamque se
 jure petere judicibus affirmat, tribus
 talentis eam æstimare, ut si contrape-
 tentem vincat, is sibi pro multa tan-
 tundem præstare debeat. 15, 8. Θρα-
 συμάχῳ ἐπεγράψαντο τὸν Νικόστρατον.
 in libello suo petitorio scripserunt, vel
 a commentariensi publico in tabulis
 publicis annotari curarunt, se petere
 hereditatem illius Nicostrati, qui filius
 esset Thrasymachi. 69, 4. ἐπιγράφεσθαι
 γυναικὶ ὄνομα (pro simplici). operam
 dare, ut mulieri alicui nomen aliquid
 certum in tabulis publicis consignetur.
 35, 13. In passivo. πᾶς οἷον τε τάνδρι
 δύο πατέρας ἐπιγράφεσθαι. 70, 2.
 ἐπιγραφεῖ τῶν ὀνομάτων. 68, ult.
 ἐπιδείκνυσθαι. 106, 2.
 ἐπιδημεῖν. 243, 9.
 ἐπιδιδόμαι] προῖκα ἐπιδούς, dote addita, ἐκ-
 δοῖναι τὴν ἀδελφῆν. 19, 5. ἐπέδωκεν ἐν τῷ
 δήμῳ. in concione populi ultro recepit,
 et spondit se collationem pecunia-
 riam gratuitam ærario largiturum esse.
 dixit se largiri velle. 111, 1. et 3.
 ἐπιδικάζειν dicitur iudex alicui sententia
 sua jus et possessionem hereditatis ali-
 cuius, aut virginis in hereditate patri-
 monii relicta, addicens. ἐπιδικάζεσθαι
 autem petit, operam dans ut ea sive
 hereditas, sive virgo, sibi adjudicetur,
 eamque impetrans. Construitur, cum
 genitivo et accusativo. ἀπόδοτέ μοι ἐπι-
 δικάσαντες τοῦτον τὸν κλῆρον. 284, 5. ἐπι-
 δικάζεσθαι τοῦ κλήρου, subaudi τὴν κτη-
 σιν. 42, 10. 43, ult. τῶν πατέρων. 52, 1.
 τῶν δαβέντων. 52, 6. 11, 13. οἷς περσῆκε
 τῆς ἐμῆς μητρός ἐπιδικάσασθαι. 261, 4.

- τῷ αὐτοῦ υἱεῖ μετὰ τοῦ κλήρου αὐτὴν ἐπιδικάσασθαι. 257, 6. ἔχω τὸν κλῆρον ἐπιδικασάμενος παρ' ἑμῖν. sententia vestra mihi adjudicatum. 280, 15.
- ἐπιδικασία] petitio hereditatis eamque consequens adjudicatio. τῶν τοῦ ἀδελφοῦ τὴν ἐπιδικασίαν ποιῆσθαι. 51, 10, et ult. τὰς ἐπιδικασίας οἱ εἰσωπίητοι πάντες ποιοῦνται. 53, 5. τὴν ἐπιδικασίαν τῆς θυγατρὸς ἀποστερεῖσαι. 61, 6.
- ἐπίδικος] controversiæ forensi, petitioni et adjudicationi obnoxius, præsertim virgo nubilis heres relicta. διαμαρτυρεῖν μὴ ἐπίδικον εἶναι τῇ ἡμετέρᾳ μητρὶ τὸν κλῆρον. non licere nostræ matri hereditatem petere. 15, pen. 43, 12. ἐκδοθεῖσας καὶ συνοικοῦσας ἀνδράσι γυναῖκας τοῖς ἐγγύτατα γένους ἐπιδικῶς ὁ νόμος εἶναι κελεύει. 56, 1. 4. ἐπὶ ἅπαντι τῷ κλήρῳ ἐπίδικον καταλείπειν. 61. antepr. τοῖς ἐγγύτατα γένους ἐγένετο ὁ κλῆρος ἐπίδικος. facultatem adipiscebantur hereditatem petendi. 275, 17. ἐπίδικον αὐτοῖς ἦν τὸ ἡμικλήριον. 283, 12.
- ἐπιεικῶς εὐτύχει. sic satis, vel, quoad potissimam partem, plerisque in rebus. 133, 10.
- ἐπιθυμεῖν ἀργυρίου. 42, 2. ἀδίκων. 108, 13. τῶν ἐμῶν μὴ ἐπιθυμεῖν. 317, 2.
- ἐπικαλεῖν] τὸν Ὀρέστην ἐπικαλοῦμενον. 194, ult.
- ἐπίκληρος] virgo heres a patre relicta. κακοῦσθαι τὴν ἐπίκληρον ὑπὸ τοῦ εἰσποιοῦτο. 44, 14. ἐξὸν τῷ θυλομένῳ ταῖς ἐπικλήροις βοηθεῖν. 44, ult. ἐπὶ παντὶ τῷ οἴκῳ ἐπικληρος ἐγένετο. 256, pen. 261, 8. 265, 16.
- ἐπικυροῦν γνώμην. 189, 5.
- ἐπιλαμβάνειν] ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ. 21, pen. 63, 2.
- ἐπιμέλεια] ἥσκει τὸν υἱὸν καὶ δι' ἐπιμελείας εἶχε. 168, 6.
- ἐπιμελεῖσθαι] ἐπεμελεῖτο τῶν ἡμετέρων ὁμοίως, ὡσπερ τῶν αὐτοῦ. 9, 1. 317, 1.
- ἐπιμνήσκειν] κατὰ μικρὸν τι ἐπιμνησθῆναι. rem leviter perstringere 153, 7.
- ἐπιπλα] supellex. ἐπιπλα δι' ὧν ὄκει τὴν οἰκίαν. 219, ult. 292, pen. 293, ult.
- ἐπισκευάζειν. reparare. 105, pen.
- ἐπισκευή. 105, 4.
- ἐπισκήπτειν] mandare, injungere. ἐπέσκηψεν ἡμῖν ἐπιμελεῖσθαι τοῦ παιδίου. 59, 4. 60, 7. ἐπέσκηψε ἐπὶ οἰκείῳ ὅτε ἀπέθνησκε. 242, 8. In medio, opponere actioni alterius (ut, e. c. intercessioni vel provocacioni) actionem falsi, seu mendacii dicti. insimulare aliquem mendacii. 16, 1. 20, ult. 21, 3. 22, pen. 57, 3. 92, 1. 98, 4.
- ἐπισκήψεις] mandatum, præceptum, præsertim morientis. τὰς ἐπισκήψεις ἀκύρους ποιῆσετε. 252, 1. b) actio in aliquem e titulo falsi jactati. οὐ γὰρ ἂν ἦσαν ἐπισκήψεις ψευδομαρτυριῶν. exceptiones. 76, 18.
- ἐπιτιθήδεις] τὰ ἐπιτιθήδεια, necessaria victus quotidiani. πάντων καὶ τῶν καδ' ἡμέραν ἐπιτηθεῖαν ἐνδεεῖς ὄντες. 93, 2. 216, 3.
- ἐπιτηθεῖν] οὐδὲν αἰσχροῦν οὐδέποτε φανήσονται ἐπιτηθεύσαντες. 357, 8.
- ἐπιτιθεῖναι πίστιν, confirmare aliquid et obsignare velut jurejurando, κατὰ τῶν ἱερῶν, per sacra. 169, ult. 170, 10. 242, 6.
- ἐπιτίμιον, mulcta, pœna, ταῖς πρὸς τὸν ἀρχοντα εἰσαγγελλίας οὐκ ἔπσστι. 45, 1.
- ἐπιτρέπειν] εἶσαν καὶ ἐπέτρεψαν. 356, pen.
- ἐπιτροσεύειν τινά. tutelam alicujus gerere. 93, 3. num bene Grace dicitur ἐπιτροσεύειν δίαταιν, pro ἐπιτρέπειν? 106, ult.
- ἐπιτροπή. tutela. 318, 14.
- ἐπιτροπία idem. 318, 2.
- ἐπίτροπος] tutor. τούτων ἅμα ἐπίτροπος καὶ κύριος καὶ ἀντίδικος ἦν. 92, 10. οὐ γὰρ εἶναι τοῖς ὀρφανοῖς κατὰ τῶν ἐπιτρέψαντων (scil. λῆξιν, vel λαγχάνειν). 284, ult.
- ἐπιτυγχάνειν] μετὰ τῶν ἐπιτυγχόντων. cum vilissimo quoque, homine de trivio arrepto, fortuito oblato. 22, 10.
- ἐπιφάνεια] ἐπιφάνειάν τινα ἐποίησεν. 167, ult.
- ἐπιφέρειν] edere nomen alicujus, indicare. μηδὲ ἐχόντων τούτων ἐπενεργεῖν [scil. τούτων, vel τούτου τοῖνομα] παρ' οὗτο εὐλήφασι. 267, 8. ἴνα κωδεμίαν ἡμῖν ἐπιφέρωσιν αἰτίαν. in nos conferant. 162, 3. τὰ ἔνατα ἐπήνεγκα, scil. ἐπὶ τὸν τάφον, vel ἐπὶ τὸ μνημεῖον. 224, 6.
- ἐπιχειρεῖν] μηδὲν ἀφελούμενον οὕτως ἀδικῶ πρᾶγματι ἐπιχειρῆσαι. 355, 1.
- ἐπάνυμος] ἔμπροσθεν τῶν ἐπανύμων. 111, 5.
- ἐξανος] ἐξ ἐξάνων ὀφλήματα εἰσηνεγμένα. 294, 3.
- ἐργάζεσθαι] ζημίαν εἰργασμένος. 134, 12.
- ἐργαστήριον. 27, 2.
- ἔργον] θεωρεῖν χρεὴ τὴν ἔνοιαν ἐκ τῶν ἔργων μᾶλλον. 9, 4. εἰς τὸ ἐργαστήριον ἰὼν βῆσαζε εἰς τὰ ἔργα. ad spectandum operas, vel opera, sive sunt rustica, sive metallica. 27, 2. ὧν τὸ ἔργον, quæstus, reditus e sorte redeutes, ἐπ' ἐνέα ὄβολοῖς. 293, 12.
- ἐρημίαν ἡμῶν πολλὰν καταγόντες. rati, nos ab amicis prorsus desertos et desolatos esse. 4, 5.
- ἐρημος] ἐρημον ποιεῖν τὸν οἶκον. 180, 2. 189, 3.
- ἔρχεσθαι ἐπὶ δικαστήριον. 3, 1. ἐπὶ δεῖψανα. 22, 8. ἐπὶ τὰ Νικοστράτου. impetum in bona facere, in ea invadere. 82, 8. ἐπὶ τὴν ἐμὴν οὐσίαν ἐλήλυθε. 317, 6. τῶ δύο ταλάντων ἐξάκις ἤλθετον, scil. εἰς κρείων vel ἀμφισβήτησιν. 71, 7. ἐπὶ τὸ κρέας. 250, 10. εἰς ταύτας τὰς συκοφαντίας ἐλήλυθεν. devenit, confugit, 287, 2. ἐπὶ λογισμῶν. 330, 4.
- ἔστιαν τὰς γυναῖκας [scil. τῶν φρατόρων]

Θεομοφώρα. 66, 9. γάμους. 207, pen. 208, 13. Ψυσίας, ἐν αἴσπερ οἱ ἄλλοι ἐστίνονται. 243, 6.

ἔσχατος] ἔσχαται τιμωρίαί. 45, 6.

ἔταιρία] πιστευέειν ἔταιρίαίς καὶ λόγων παρασκευαίς. 317, 7.

ἔτοιμος] πολλὸ μᾶλλον ἔτοιμότερον. 75, 14.

ἐυδαίμων εἶναι ἐδόκει. 133, 8.

ἐυδουδία] directa et simplex in foro causam agendi ratio, jus suum petendo, aut adversus adversarium dimicando, cum non exceptionibus, non obtestationibus, utimur, nullis denique subterfugiis elabi aut eludere conamur. εὐθυδικία εἰσελθόντα εἰς ὑμᾶς. 121, 13. 145, 6. 150, 2. εἰ μὲν ἑώρων ὑμᾶς ἀποδεχομένους μᾶλλον τὰς διαμαρτυρίας, ἢ τὰς εὐδουδίας. 161, 5.

εὐθὺς παραχρῆμα. 7, ult. 18, pen. 45, pen. εὐκρινῆς] οὐ μὴν διὰ τοῦτό γε ἡ γνώσις ὑμῖν ἦττον εὐκρινῆς φανήσεται. minus facilis discreta, disceptatu. 255, 14.

εὐπορεῖν] pro ἐκπορεύειν, unde unde extunderet aēs. ἕως οὐ εὐπορήσειεν ἐκεῖνος τάργυρον. 165, 13. πολλῶν χρημάτων εὐπορῶν. potitus. 297, 5.

εὐπορία] τροφῆς καὶ εὐπορίας τῆς παρατὸ τοῦ θεόμενος. 354, 9.

εὐρέμα, vel εὐρημα, ἔχειν ὃ τι ἂν λάβοι. velut ex insperato reperimentum in via bonum, quo gaudeat et fruatur, habens tenensque, ut sine sudore suo partum, quo si careat priveturque, haud admodum aegre ferat, quippe cui vel sic quoque vita degenda fuisset, illo non reposito. 245, pen. Conf. p. 320, 3. et ibi annot.

εὐρίσκειν] valere, de re venali certum aliquod pretium inveniente. δισχιλίαις εὐρίσκουσταν. invenientem emptorem, qui tantum pro ea det. 219, 2. εὐρεθεῖν ἂν οὕτω βραδίως. facile confiat numerando. 296, 1. εὐρίσκεισθαι προφάσει αναγκαίας. sibi comminisci causas, excusationes specie tenus soticas, pragnantes, inevitabiles. 79, 1.

εὐσεβῆς] σεμνὰ καὶ εὐσεβῆ γράμματα. 148, 4.

εὐχεσθαι. 206, pen.

εὐτυχεῖν. 133, 10.

ἐφίεσθαι (aut ἀφίεσθαι). 143, 15.

ἐχέειν] τοιαύτην αἰτίαν ἔχοντος Θεοῦδωπου. 243, 2. τοιαύτας ἀκριβείας ἔχει παρ' αὐτοῖς τὰ δίκαια. 170, 7. δύο ἔτη τοῦ διαιτητοῦ τὴν διαίταν ἔχοντος. 361, 14. ἔχων οἰκεῖόν τινα. mecum habens, ut comitem et testem mihi futurum (pro ἔχων μετ' ἐμοῦ). 209, 15. ἔχετε πίστεις ἱκανάς. 229, 4. περὶκα ἔχειν ἐπὶ γυναικί, dicitur dans perinde, atque accipiens. 33, 1. οὐκ ἀγαπᾷ τὰ ἐκένων ἔχων, ἀλλὰ καὶ— 227, pen. ἔχειν, pro posse, valere. οὐκ ἂν ἔχοιμι ὅπως παρασχόμην, pro οὐκ ἂν ἔχοιμι παρασχέσθαι ὅτω οὖν τρόπῳ μαρ-

τυρίαν. 241, 6. Cum Adverbiis. ἀκρατῶς ἔχοντες ἑαυτῶν. 23, 13. τὰ πεπραγμένα κυρίως ἔχειν νομίζει. 177, pen. ὀλιγάρως. 40, 4. 41, 4. οὕτως ἔχόντων, scil. τῶν πραγμάτων. 215, 1. συμφερῶντως. 274, pen.

ἔχθρα] ἔχθρας πρὸς ἀλλήλους ἀνείλοντο. 7, 1. ἔχθρας παλαιᾶς αὐτῷ πρὸς τοῦτους οὐσης. 179, 4. ἰδίας ἔχθρας ἕνεκα ταῦτα πλάττοντες. 359, 9.

ἔχθρὸς] πάντων ἐκεῖνον ἔχθιστον ἐνόμισε. 151, 4. 239, 6. 251, pen.

ἔως] εἰς ἔω, in crastinum diem, ἐκέλευε τάργυρον εἰσενεγκεῖν. 211, 7.

Z.

ζῆγος δεκτικόν. 116, 8. 140, 10.

Ζεὺς] Διὶ τῷ κτησίῳ, περὶ ἣν ἐκεῖνος μάλιστα τὴν θυσίαν ἐσπούδαζε. 206, 6.

ζημίαν εἰργασμένος. crimine commisso, cuius poenam metuebat. 134, 12. οὐδὲ μίαν ζημίαν ἠγοῦνται τὴν ἀναίδειαν. impudentiam sibi, famæ suæ fortunisque nullo modo nocere posse autumant. 175, pen. τὴν αὐτοῦ πονηρίαν οὐδεμίαν ζημίαν εἶναι νομίζον. 281, 3. nesciunt enim scelerati, ctiamsi nullas alias dent impuritatis suæ poenas, eo ipso tamen satis superque se miseros esse, quod tales sint.

Ζημιῶν] μὴ κατὰ τὸ τέλος ζημιῶσθαι. 73, 9.

ζῆν] ἐκ τῶν ἑαυτοῦ φιλοτίμως ἐπειρεῖσθαι ζῆν. 186, 5. ζῶντος καὶ εὖ φρονούντος. 190, 2.

H.

ἦ] ἀλλ' ἢ *præterquam*, vel, *sed solummodo*. ὁ νόμος οὐκ ἐὰ τῶν τῆς ἐπικληρου χρημάτων κύριον εἶναι, ἀλλ' ἢ [id est, ἄλλοι τινα, ἢ] τοὺς παῖδας ἐπὶ διετες ἠβήσαντας. 261, 8. pro *nam*, vel *an*. 263, pen.

ἦβᾶν] ὀπόταν ἐπὶ διετες ἠβήσειαν. anno altero a pubertate exacto. 215, 8. 261, pen.

ἠγείσθαι] τοῦτο γὰρ οἱ τε νόμοι ἠγοῦνται (censent) [h. e. δίκαιον ἠγοῦνται], καὶ δικαιότατόν ἐστι. non jus solummodo civile hoc censet æquum, sed etiam reapse est æquissimum. 80, 12.

ἠκεῖν] ἠκοντες εἰς τὴν ἀνάκρισιν. 128, 2. ἠκει καὶ τὰ τοῦ πάππου ἡμᾶς ἀποστρέψαν. 227, ult. ἠκει διαθήκας φέρον οὐ γενομένης. 244, 2. ἀδίκως ἐπὶ τὴν κληρον ἠκεν. invadere, sibi arrogare. 255, 2. ἠκεν ἂν ἐπ' αὐτά. petitum isset istam hereditatem. 286, 4. 2) redire domum ἐκ τῆς Πυθιάδος. 178, 2.

ἠλίθιος] μὴ δοκοῦνται εἶναι ἠλίθιοι. 236, 4.

ἠλικία] τὴν ἑαυτοῦ ἠλικίαν καταμεμφάμενος. querens de ætate sua infirma et affecta, et de corpore effracto, ad novam prolem procreandam invalido. 168, pen.

ἠμέρα] πάντων τῶν καθ' ἡμέραν ἐπιτηδείων

ἐνδεῖς. 93, 1.
 τὸ ἡμέτερον οὐκ ἦν τοιοῦτον. *ejusmodi non erat conditio nostra.* 281, 14.
 τὸ ἡμικλήριον πρὸς ταύτην νειμάμενος. 177, 7. μεταδάσειν τῷ παιδί τὸ ἡμικλήριον τοῦ κλήρου. 283, 8.
 ἡμιτάλαντον] πλεόν ἢ πένθ' ἡμιτάλαντων οὐσίαν. *substantium duobus talentis cum dimidio ampliorem.* 292, 13. 293, 6.
 Ἡρακλῆς] εἰς τοὺς διαύτους τοῦ Ἡρακλέους ἐκείνου εἰσήγαγε. 248, 10.
 ἠττᾶν] οὐκ ἦν τὸν μὲν νκᾶσθαι, τὸν δὲ ἠττᾶν. 281, ante p.

Θ.

Σάπτειν. *sumptus exsequiarum erogare, aut cenotaphio aliquem cohonestare.* 82, ult. πῶ τέθαπται. 157, 7. κομιούμενος αὐτὴν ὡς θαψῶν ἐκ τῆς ἐμαῖς οἰκίας. 209, 14.
 Θαργήλια. *dies festi, per quos patres liberos suos puberes factos in phratrias vel curias quique suas inducebant eorumque nomia edebant albo phratriæ cujusque inserenda.* 169, 8.
 θαρράλεις λέγειν ψευδῆ. 254, pen. θᾶπτον] πολὺ θᾶπτον, insequente μάλλον. 239, 8.
 θαράπινα. 219, ult.
 θαρπεία] παράγων ἄνδρα πρεσβύτερον θαρπείαις καὶ κολακείαις. 221, pen.
 θαρσοθετεῖν. 182, 7.
 θαρσοφῆα. 66, 9. 208, 4.
 θέτης. *oppignerator.* 267, 10.
 θαρρεῖν χρῆ τὴν ἔνοιαν ἐκ τῶν ἔργων. 9, 3. ἐθαρωῦμεν καθήμενοι παρ' αὐτόν. 206, 5.
 θῆλος] σφοδρότερος τοῖς ἄρρεσι τῶν θηλειῶν τὴν ἀγχιστεῖαν πεποικκεν ὁ νόμος. 173, 6.
 θιάσος] εἰς τοὺς Ἡρακλέους θιάσους ἐκείνου εἰσήγαγεν. 248, 9.
 θιασώτης. 248, 11.
 θνήσκειν] οὕτω ῥάδιος διὰ τὸ ἑαυτοῦ κέρδος τῶν τεθνεώτων καταλειδύσθαι. *quod insigne est flagitium.* 245, 16.
 θύειν] εἴτε μικρὰ, εἴτε μεγάλα θύοι. 206, 1.
 θύρα] τὴν ἐλθόντα τῶν ἀρχόντων ἐπὶ τὴν θύραν ἀπέπεμψε. 9, 13, 13, 2.
 θυσιαν ἄνευ ἡμῶν οὐδεμίαν ἐποίησε. 205, ult. θυσίας, ἐναίσωπερ οἱ ἄλλοι Ἀθηναῖοι ἐστιῶνται. 243, 6.

I.

ἴδιος] οὐκ ἐδίξεν εἶναι γραφὰς περὶ ἧν οἱ νόμοι ἰδίας δίκας πεποιήκασιν. 287, 11. 289, 10.
 ἰέναι] εἰς ἐπὶ προδόλους πράξεις ἴωμεν. 25, 4. ἐφ' ὅσα περ ληψόμενος ἦ. 73, 10. μισθωτοὺς ἰόντας [scil. εἰς τὰς στρατείας] δι' ἔνδειαν. 112, 3. τοὺς ἐχθίστους ἐπὶ τὰ μνήματα ἐκείνου (ipsius et majorum) ἰέναι καὶ ἐπὶ τὰ ἱερά. 251, ult. ἀποστεροῦμενοι οὐκ ἦμεν [pro ἡμεῖς] ἐπὶ ταῦτα. *quamvis per nefas honis istis fraudamur, tamen nostra nobis debita in*

jure repetitum non iimus. 264, 10.
 ἱερὸν τῆς Εἰληθυίας. 112, 5.
 ἱερὸς] ἐπιτιθέναι πίστιν κατὰ τῶν ἱερῶν. *per exa vel sacra dejerare.* 169, ult. 170, 11. ὁμόσαντες κατ' ἱερῶν. 178, pen. τὰ ἱερά συνεχειροῦργούμεν καὶ συνετίθεμεν. 206, 10. κυρίαν ποιεῖν ἱερῶν. 209, 2. ἱερῶν καὶ ὁσίαν ἀνθ' ἑαυτοῦ κοινοῦν καταλιπεῖν. 237, 3. ἐπὶ τὰ ἱερά ἦγε. 248, 7. ἐπὶ τὰ ἱερά ἰέναι. 251, ult.
 ἱεροσουλία] ἴν' ἐκκόψαιμιν αὐτᾶν ταύτην τὴν ἱεροσουλίαν. 224, 8.
 ἱεροφάντης. 166, 1.
 ἱκανός] ἱκανὴ ἀφορμή. 138, 12. αὐτὸ τὸ ἱκανόν. 138, 4. δοκιμασίαν ἱκανὴν λαβῶν. 182, 4. ἱκανὴν ἠγάσαντο βάσανον εἰληφέναι. 248, 3. ἔστι γὰρ αὐτῷ βίος ἱκανός. 354, 10.
 ἱμάτιον] τίς οὐ μέλαν ἱμάτιον ἐφόρεσε. 71, 7. σὺν ἱματίοις καὶ χρυσοῖς. 199, 3.
 ἴνα] *cum imperfecto constructum, loco conjunctivi.* ἴνα μάλλον ἂν ἐπιστευέτο. 274, 2. ἴνα βελτίων ἐδόκει πᾶσιν εἶναι. 317, 2.
 ἱππὰς] εἰς ἱππᾶδα τελεῖν. 185, pen. ἱππον οὐδέποτε ἐκτίησας πλείονος ἄξιον ἢ τριῶν μῶν. 116, 6. ἱππον λαμπρὸν ἐφ' οὗ ἐφυλάρχησε. 292, ult.
 ἰσομορεῖν χρημάτων. 4, 2.
 ἰσομοιοὶ τῶν χρημάτων. 172, 5. 174, 10.
 ἴσος] ἦν δ' ἐξ ἴσου [id est, κατ' ἴσῃν] διακέμεθα. 255, 4.
 ἰστάναι] ὁ τρίπους ἐκείνος ἔστηκε. 187, 4.
 ἰσχύνει] εἰ δύναται λέγειν, τοῦτο αὐτῷ μηδὲν ἰσχυρότα. 251, 7. 280, 2.
 ἰσχυρίζεσθαι διαθήκαις. 4, 7. 11, 5.

K.

καδίσκος εἰς τίθεται. 281, 13. 16.
 καθηγέσθαι, *num pro simplici ἡγεῖσθαι, existimare, asorpatum est.* 96, 2.
 καθῆσθαι] καθήμενὸν ἐν τῷ τῆς Εἰληθυίας ἱερῷ. 112, 4.
 καθιεροῦν τὰ χρέματα τῇ Ἀθηνᾷ. 72, 5.
 καθιπποτροφεῖν. *fortunas equis alendis absumere.* 116, 5.
 καθιστάναι ἔγγυθας. 87, 2. τριπλάρχους. 110, 3. καταστῆσαι πρὸς τὸν ἀρχοντα. 159, 6. φανερὰ τὰ ἔντα καταστήσειν ἡμῖν. 186, 2. μὴ τραχυνοθεῖς εἰς ὄργην κατασταῖν πρὸς αὐτόν. 223, 1. ἡμᾶς αὐτοὺς βραβευτὰς ἀπάντων καταστήσατε. 251, 8. εἰς διαβολὰς καὶ λόγους καθιστάς. 329, ult.
 καίειν] οὐκ ἔκαυσε *mortuum.* 78, 4.
 κακία] τίνα κακίαν κατηγοροῦσαντων. 290, 7.
 κακὸς] πάντων ὁμολογήσαιμι εἶναι κάκιστος. 291, 5.
 κακουργεῖν] ἀπογραφεῖς εἰς τὴν βουλὴν κακουργῶν. *denuntiatus apud senatum Areopagiticum pro malefico, fure, latrone, sicario.* 84, 4.
 κακοῦν] male, duriter, parce, contumeliose habere, fraudare victu cultuque neces-

- sario et competente, item juribus cuiusque suis arcere et excludere. κακοῦσθαι τὴν ἐπίκλησιν ὑπὸ τοῦ εἰσποίουτου. 44, 14. de pupillis a tutore male habitis, et despoliatis. 289, 14.
- κάκως] ὁ περὶ τῆς κακώσεως νόμος. 216, 2.
- καλεῖν] vocare, invitare. εἰς τὴν δεκάτην κληθέντες. 36, 6. ἐφ' αἷς ἐκλήθησαν διασῆκαις. ad cuius testamenti scriptionem et obsequationem invitati fuerant. 75, 10. ἐκάλεσε τρεῖς αὐτοῦ φίλους ad convivium. 207, pen. δεύτερον ἀδελφῶς ἰσοπατρῖους καλεῖ jus civile, h. e. in hereditatem succedere jubet. 270, 8.
- κάμνειν] κάμνον ἀποθνήσκει. ex morbo decedit. 199, 6.
- καρπὸς] ἀφεῖμεν αὐτῷ τοὺς καρπούς. vectigalia, redditus. 105, 12.
- καρποῦσθαι] καρπωσάμενος αὐτὸν δέκα ἔτη. 109, 3. κλῆρον. 264, pen. και δις τοσαῦτα χρήματα εἶσεν αὐτοὺς καρποῦσθαι. 265, 5.
- κατὰ] cum Genitivo. καθ' ἱερῶν. 169, ult. 170, 11. cum Accusat. κατ' ἀρχιστείαν. 96, 5. γένος. 76, 6. διαθήκας. 258, 12. δόσιν. 73, 6. 234, 12. ἐλάχιστον. 92, pen. μικρὸν. 153, 7. νόμον. 250, 7. ὄσον. 229, 3. τὰ πρῶτα. 72, pen. ταῦτά. 231, 16. τόσον. 331, 2. τρέπον. 161, pen.
- καταβαίνειν. de suggestu descendere, finem dicendi facere. 189, 8.
- καταγράφειν. 149, 6.
- καταγιγνώσκειν] ἐρημίαν ἡμῶν πολλὴν καταγιγνόντες. arbitrari nos plane deseret esse. 4, 5. καταγιγνώσκειν τινὸς εἰσαγγελίαν. in causa εἰσαγγελίας dicta adversus aliquem litem dare, vel eum condemnare. 274, 6. πῶς ἂν ἦν ἡμῖν τις καταγιγνώσκων φευδομαρτυρίαν Δημαρτίου. 357, 6.
- καταδαιτῶν τινός. cum contra aliquem arbiter pronuntiat. 361, ult.
- καταδικάζειν] ἔφασαν τοῦ Νικοστράτου τολάντου [scil. ζημίαν] καταδικάζουσαι. se effecisse, ut Nicostratus multa talenti damnaretur. 72, 8.
- καταξυγοτροφεῖν. bigis mularibus alendis rem perdere. 116, 7.
- καταλαμβάνειν] οὐ κατέλαβον ἔνδον. domi non reperi. 209, 16.
- καταλέγειν] adscribere militiæ. τῶν ἐν Σικελίᾳ καταλεγείς. 163, 13.
- καταλειπτοῦργεῖν. muneribus edendis rem familiarem minuere. 340, ult.
- καταλείπειν διαθήκας. 237, pen. 239, 3. κλῆρον. 162, 4. 179, 9. 180, 2. κοινὰν τῶν ἱερῶν καὶ δόσιν. 237, 5. δέο ἔτη καταλιπὼν (si bene habet ista lectio). 184, ult.
- καταλογίζεσθαι. 297, 4.
- καταμαρτυρεῖν] ζῆντος καὶ παρόντος τοῦ πράξαντος καταμαρτυροῦσι. 74, 10. τῆς ἀναδείας. 78, 2. ὡς οἱ συνειδότες καταμαρτυροῦσι. adversus eum testantur. 228, antep. καταμαρτυρεῖσθαι. testimonium confirmari. 131, 5.
- καταμελεῖν. 264, 13.
- καταμείψασθαι] τὴν ἑαυτοῦ ἡλικίαν καταμείψάμενος. 163, pen.
- καταμόνας. 184, ult.
- καταναγκάζειν. 185, 5.
- καταπαδεύασθαι. obscuris puerorum amoribus rem perdere. 267, 16.
- καταπλήσσειν] οὕτω τῇ τοῦ πράγματος ἀληθείᾳ καταπλήσθητο. 212, 8. καταπλήξας ταῖς αὐτοῦ βδελυρίαις. 227, 1.
- κατασκιάπτειν κῆπον. 93, ult.
- κατασκευάζειν πατέρα. comminisci. 71, 1. δεινότερον πρᾶγμα. 141, 6. ἀγῶνα. 228, 7. φευδῆς διαθήκας. 231, 5. περὶ ἐμὲ πλοῦτὴν τινα λόγῳ κατασκευακῶτα. 290, 6. κατασκευαζομένην τὴν τράπεζαν. instruenti tabernam, incipienti negotiationem nummulariam exercere. 309, pen.
- κατασκευή. instrumentum rei domesticæ, vel rusticæ, apparatus, supellex. 293, 1.
- κατάστασις] προεκαλέσατο εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν. 139, 6.
- καταστένειν (si bene habet). 17, pen. videre significare debere, causam vincere.
- κατατιθέναι] τὴν διαθήκην κατέθετο. 123, 8. γράφας καταθέσθαι. 137, 20. ἐν γράμμασι παρὰ τινι σημανάμενος. 160, 4.
- καταφανῶς ἀπέχθεσθαι τινι. 61, 14. καταφανέστερον. 195, ult.
- καταφεύγειν ἐπὶ λόγον. 266, antep.
- καταφρονεῖν τῶν νόμων. 147, ult.
- καταχρῆσθαι] καταχρῶνται τῷ εὐκτημονος ὀνόματι. 151, 10.
- καταφεύδουσαι] οὐδεὶς ἂν τῶν τεθνεώτων κατεφεύδετο. 73, ult. 244, 9. 245, 16. κατεφεύσαντο τὸ γένος. falsum titulum consanguinitatis edidissent. 279, 10.
- καταφευδομαρτυρεῖν] καταφευδομαρτυρηθέντες ἡμεῖς, falsis testimoniis oppressi, τὰ ὄντα ἀπωλέσαμεν. 91, antep.
- κατηγορεῖν, pro simplici ἀγορεύειν. prædicare, docere, verumtamen cum aliqua nota, vel vituperatione. 6, 11. παράνοιαν αὐτοῦ τὴν μεγίστην κατηγοροῦσι. 11, pen. ἐπὶ τὴν ἀπολογίαν τρέφομαι τῶν κατηγορηθέντων. 237, ult. κακίαν κατηγορεῖν. 290, 7.
- κατοικοδομεῖν. litium laqueis constrictum, et undique veluti maceria quadam septum, tenere. 225, ult.
- κατοικεῖν. 324, 3.
- κατορθῶν. 223, 3. 267, 6.
- κεῖσθαι] τοῦτο τὸ ὄνομα ὑπὸ τοῦ πατρὸς κείμενον [id est, τεθὲν vel ἐπιτεθὲν]. 35, 12. ὡς οὐκίτι κέοιτο αὐτῷ ἢ διαθήκῃ. sibi jam nullum usquam depositum superesse testamentum. 140, 2. ἔνδον κείμενον δευτεραῖον. exporrectum, spectaculo propositum, ut mox efferendum. 143, 19.
- κλέπτῃς ἐπ' αὐτοφάω. 83, ult.
- κληρονομεῖν] ὡς διὰ τὸ πένθος κληρονομήσαν. quasi luctus publica significatio jus aliquod ipsi daret hereditatem petendi,

aut ad-eundi. 71, 8.
 κλήνη] οὐδὲ τῆς κλήνης ἀνίστασθαι δυνάμενος. 141, 9.
 κανὴ] κοινὴ τῶ βουλομένῳ. meretrix publica, scortum vulgare. 21, 1. εἰς τὰ κοινὰ γυμνασιαστικὰ ἐνέγραψεν 160, 2. ἔλαχε τὴν δίκην τῶ κοινῷ τῶν δημοτῶν. *er fangs einen Proceß mit der Gemeinde des Dorfes an* [he instituted a suit against the municipal court]. 361, 12.
 κοινῶν] εἴ τις αὐτῶ κοινώσαιοτο. si quis se in partem hereditatis, vel prædæ, admittat, eam secum partiat. 245, 2. et 12. ἐκονασάμεθα, nos stipulatos inter nos fuisse de sorte partienda. 281, 6. μήτε κοινώσασθαι τὸ πρῶγμα ἐνν. 284, 1. κοινώσασθαι ἐθέλειν τὴν ἐμὴν οὐσίαν τῇ τοῦ παιδός. mea bona cum bonis pupillis commixta in unam massam conglobare, sic ut ambo nos illam massam ex æquo partiamur. 299, 4.
 κοινωνία. consortium negotiationis. 33, 3. consensus de partienda sorte. 281, ult. 282, 12.
 κοινανός] ἱερῶν καὶ ἰσίων ἀνθ' ἑαυτοῦ κοινανὸν καταλείπειν. 237, 4.
 κομιζέειν] in medio de eo, ejus corpus, sed vivum adhuc, seu exanimem, ex una domo transfertur in aliam. κομισάμενος ἡμᾶς, cum nos accessivisset, transferri curasset, εἰς τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν, e domo scil. tutoris prioris. 8, pen. 10, 7. κομισάμενος τὴν μητέρα. cum pueri matrem suam in domum induxisset. 164, pen. κομισάμενος αὐτήν. cum pater filiam e domo mariti ablatam domi suæ recepisset. 199, 7. κομιούμενος αὐτὸν ὡς θάψαν ἐκ τῆς ἐμοῦς οἰκίας. quo exuvias ejus asportarem, effereudas e domo mea. 209, 13. 2) auferre, accipere, ut pecuniam a debitore, vel etiam recuperare. παρ' οὗτο κομιόσατο τὴν προίκα. recuperasset. 19, 8. et 11. 65, 1. ἀπαιτῶν μὴ ἐδύνατο κομιόσασθαι. 65, 3. οὐκ ἐκομιόσατο ὧν ἕνεκα ταῦτα ἐπραξε. non tulit speratam mercedem, ob quam ista egerat. 95, ult.
 κοσμεῖν. corpus mortuum pollingere, lavare, vestire, ornare. 209, 20.
 κόσμιον ἑαυτὸν παρῆγειν. 83, 13. 268, 1.
 κοῦρειν. victima phratoribus pro κούρω aut κούρα, puero puellave, in epulum offerri solita, in album phratorum inscribendis. 135, ult.
 κρατεῖν τοὺς ἄρρενας. potiores esse jure, præcedere femellis. 173, 7. 194, 6.
 κρεαναομεῖν. exta dividere, didere inter consortes sacrorum eorundem. πολλάκις ἐλθόντι οὐδεπώποτε κρεαναομίκασι. 250, 10.
 κριθῆ] πέρα μεδίμνου κριθῶν. 259, pen. κριθᾶς. 293, ult.
 κτήμα] ἐπὶ τοσοῦτοις ἀγροῖς καὶ κτήμασι. 116, 9.

Κτήσιος. Jupiter Locupletator. 206, 7.
 κτήσιν ἀγαθὴν δίδουαι. 206, pen.
 κύειν] φάσκουσαν ἐξ ἐκείνου κύειν οἴσθαι. 221, 4.
 κυλιναῖν] donaria ἐν τοῖς λιθουργείοις ἐπι κυλινοῦται. 116, ult.
 κύριος [τῆς θυγατρὸς] κατασταίη. 139, pen. κυρίαν τῶν ἱερῶν ποιέειν. 209, 2.
 κυρίως ἔχειν. 177, pen. κυρίως πεπραγμένα. 262, 7. κυρίως ἐγγραφέντα. rite, legitime. 363, 3.
 κωμάζειν ἐπὶ γαμετὰς γυναῖκας οὐδεὶς ἐτόλμυσεν. 22, 7.
 κῶμος] μάχας καὶ κῶμους καὶ ἀσέλγειαν πολλὴν γενέσθαι περὶ αὐτῆς. 22, 4.

A.

λαγχάνειν] actionem in foro adversus aliquem capessere; efficere, vel in causa esse, ut iudices sortiantur. Construitur alias, integra dictione, cum accusativo, δίκην vel λῆξιν, alias, illo omisso, brevius cum genitivo, e. c. τοῦ κλήρου. καὶ tamen iste accusativus semper est subaudiendus. Ξενοκλῆς τοῦ κλήρου τὴν λῆξιν ἤξιωσε λαχεῖν. 15, 6. παρὸς τὸν εἰληχότα τοῦ κλήρου τὴν δίκην. 194, pen. 341, 3. ἔλαχε τὴν δίκην τῶ κοινῷ τῶν δημοτῶν. 361, 11. τῆς εἰληχίας τοῦ κλήρου γυναικίς. 15, 6. οὐδὲ τοῦ μέρους εἰληχε. ne partem quidem hereditatis petiit. 175, 3. τοσοῦταν χρημάτων οὐκ ἂν οὐκ ἐλάγχανε. non fuisset commissurus, ut tantam hereditatem petere negligeret. 178, 1. Dativus huic verbo copulatus personam significat, sive adversus quam lis comparata est, sive pro qua. Sic p. 361, 13. ἔλαχε δίκην τῶ κοινῷ τῶν δημοτῶν, est, adversus universum corpus municipium. Rursus λαγχάναν αὐτῆς, pro ea, τοῦ κλήρου τοῦ πατρῶου. 35, pen. pro quo paulo ante dixerat ὑπὲρ αὐτῆς. λαγχάνειν ἑαυτῶ τοῦ κλήρου. hereditatem pro se petere. 152, 11. ὑπὲρ τινος. 54, ult.
 λαμβάνειν] εἰς τοὺς πολεμικοὺς ληφθέντος. in bello capto, et in fines hostium abducto. 165, 10. ὅτε ὁ πατὴρ αὐτὴν ἐλάμβανε, γάμου εἰστίμασε. pater, domum suam ducens matrem. 207, pen. μιχρὸς ληφθείς. 228, 13. 229, ult.
 Λαμπάς] γυμνασιαστικὴν Λαμπάδι. in Prometheis aut in Vulcanibus. 154, 7.
 Λαμπρεῖς, vel Λαμπρεῖς. 72, 4.
 λαμπρὸς] οὐσίαν, ἀφ' ἧς ὦν ἐστὶ λαμπρὸς. 224, pen. ἴππων λαμπρῶν, ἐφ' οὗ ἐφυλάρχησε. 292, ult.
 λέγειν] ἔλεγε τὴν δίκην ὑπὲρ τούτου. 28, 4. περὶ τούτων οὐδένα λόγον λεχθῆναι δεῖ. 52, 2. λέγειν simplex, pro λέγειν ὑπὲρ τινος. 166, 5.
 λείπειν] pro ἐπιλείπειν. τριηραχούντες οὐδένα χρόνον ἐλιπών. 113, 7.

λειτουργεῖν καὶ τὰλλα, ὅσα προσῆκεν, ἐν τῷ δήμῳ (municipio) ὑπὲρ τῆς γυναικὸς ποιεῖν. 66, 10. τὰ προσταττόμενα λειτουργῶν. 155, 6. λειτουργεῖν ὑπὲρ τῆς γυναικὸς. sumptus in publicum faciendos loco et nomine uxoris erogare. 157, 7. λειτουργεῖν μὴ ἀξία. opes non sufficientes publicis muneribus edendis. 292, 9. 297, 8. οὐ τῶν λειτουργούντων ἦσαν. 297, 12. ἰκανῆς οὐσίας, ὥστε καὶ λειτουργεῖν. 316, 2.

ληξιαρχικὸν γραμματεῖον] album demotarium, seu municipalium, in quod inscribentur eorum nomina, qui puberes facti rem ipsi suam familiarem gerere atque tucri inciperent, habilesque facti essent petendis et gerendis honoribus municipalibus. ἐγγράφειν εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον. 178, 7.

λήξις] λήξιν τοῦ κλήρου λαχεῖν. hereditatem petere, et super ea litem cum contrapetentibus exordiri. 15, 6. 36, 4. τὰς λήξεις ἐποίησαντο. 69, 2. ἡ λήξις τοῦ κλήρου διεγράφη. petitio hereditatis dispungebatur, reprobabatur. 93, 5. πρὶν γενέσθαι τὰς λήξεις τῶν δικῶν ἡμῶν. priusquam litis contestationem ordiremur. 275, antep. τῆς πρὸς ἐμὲ λήξεως. actionis adversus me. 284, 14.

λίτουργειον. 116, ul. Αἰμίη] τὸ ἐν Αἰμίαις Διονύσιον. 219, 2. λογιζέσθαι] εἰσφορὰς λογιζῆ. 331, 1. εἴ τι ψεύδος ἦν ὧν ἐλογίζεμιν. 334, 2.

λογισμὸς] ἐπὶ τὸν λογισμὸν μετὰ μαρτύρων ἐλθεῖν. 350, 4.

ὁ λόγος οὐ διαμένειν εἶωθε τῶν τοιούτων γυναικῶν. non idem valor, pretium, aut non eadem caritas, aut non idem ingenium, non iidem mores. 33, ult. λόγον ἐμβεβλήκασι. mentionem. 71, 3. ἀφανίζειν τὰ ἐκ τοῦ νόμου δίκαια τοῖς λόγοις. 193, 4. παρασκευὴ λόγων. causationum, exceptionum, cavillationum et stropharum forensium. 196, 3. ἐπὶ τοῦτον τὸν λόγον καταφεύγη. 266, antep. λόγον ἐν τῷ δήμῳ παρέσχε τὸ ἔργον. 297, pen. ἐπὶ διαβολὰς καὶ λόγους, commenta, nugae frivolas, καθιστάς. 329, ult. τῷ λόγῳ, rationi, computo, calculo, πιστεύειν. 334, 1.

λοιδορεῖν] ἡμῶν λοιδορήσεται μεγάλη τῆ φωνῇ. 153, 8.

λοχαγεῖν. 237, 17.

λύειν] ἔλυσε τὰς διαθήκας πρὸ τοῦ θανάτου. 4, 10. 11, 6. 140, 4.

λυμναίεσθαι] πᾶσαν τὴν οἰκίαν ἐλυμνήατο. 133, 11.

λυπηρὸς] πάντων πραγμάτων λυπηρότατον μοι συμβέβηκε. 322, 9.

λύτρον] εἰσενεγκεῖν εἰς λύτρα. 165, 11.

παῖσις καὶ μαλακίαις. blandis, mollibus verbis, lenociniis verborum. 221, ult.

μᾶλλον] cum comparativo copulatum, ubi respondet Latino *nullo*. μᾶλλον ἐτοιμότερον. 75, 13. πολὺ θάπτον — μᾶλλον. 239, ult.

μανία τίς ἂν ταύτης γένοιτο μείζων. 11, ult. μαρτυρία] τίνα εἶχον μαρτυρίαν τοῦ πράγματος, ἢν εἰ μὴ ἐμαρτύρουσιν, οὐκ ἐμελλον ἐπιδικάσασθαι τοῦ κλήρου. 283, 19.

μαρτύριον] τοῦτου μαρτυρία ἐν τοῖς ἱερῆς ἀνέθεσαν. 113, 7.

μάχη] μάχας καὶ κόμους καὶ ἀσέλγειαν πολλῶν. 22, 1.

μέγας] ἀνάγκη μεγάλη. prorsus inevitabilis, stringens. 18, 1. μεγάλη φωνή. 153, 8. μεγάλη μαρτυρία. efficax, grave, magni momenti. 236, 10. μέγα μέρος συμβάλλεται τὸ πλῆθος. 323, 2. μέγιστα σημεῖα ἦν τοῦ ψευδεσθαι. 361, pen. 362, 4.

μέδιμνος] πέρα μεδίμνου κριθῶν. 259, 3. μειζάνιον] ὃ ἐκ μειζάνιου φίλος ἦν. 112, 8.

μέλας] τίς οὐ μέλαν ἱμάτιον ἐφόρεσε. 71, 7. μέμψιν ἔχειν. 292, 2.

μένειν ἐν τῷ πατρῷῳ οἴκῳ. 177, 5.

μερίζειν] ἐπειδὴ τῶν τᾶδελεφοῦ ἐμρίσατο. partem abstulisset honorum. 245, 4.

μέρος] ἐλάχομεν τὸ μέρος. unusquisque nostrum ratam suam hereditatis portionem in jure petit. 98, 2. 156, 6. ἐν μέρει, ab alio ad alium, ἐκάστῳ προσήει πωλῶν τὸ πρᾶγμα. 244, antep.

μετὰ τῶν θυγατέρων διαθεσθαι καὶ δοῦναι τὰ ἑαυτοῦ. sic, ut una filiabus quoque prospiciat. 58, 5. οὐκ ἐγγυτέρω τῆς ἀρχιστείας οἱ μετ' ἐκείνου φύντες, ἢ οἱ ἐξ ἐκείνου. 214, 11. μεθ' ἡμᾶς. nobis defunctis. 276, 8.

μεταβολὴ μοι πολλὰ γέγονεν. 2, 1.

μεταγράφειν] τοῖναντίον ταῖς διαθήκαις μεταγραφῆσαι. post scriptas jam testamenti tabulas et obsignatas alia in iis scribere, quam prius fuissent scripta, iisque prorsus contraria, aut in secundis fictitiis tabulis repugnantia scribere iis, quae in primis illis veris scripta fuissent. 75, 8.

μεταδίδομαι] μεταδίδους ὧν εἶχεν. 165, 14.

μεταδῶσειν ἐμὲ τῷ παιδί τὸ ἡμικλήριον τοῦ κλήρου. 283, 8.

μεταλαμβάνειν] οὐδ' ἐὰν μίαν τῶν ψήφων οἱ εἰσαγγεῖλαντες μεταλάβωσι. 45, 3.

μεταμέλει ἐκείνων, ὧν ἂν ὀργισθέντες τοῖς οἰκείοις ἀδικήσωσι. 11, 14.

μεταπέμπεσθαι] μετεπέμπετο τὴν ἀρχίν. 11, 6. 309, 12.

μετέχειν] παρὰ τέτταρας ψήφους μετέσχε τῆς πόλεως. 40, 8. quod suffragia reum civem esse aientium numero quatuor solummodo excederent numerum negantium, ideo nunc civis est, non futurus, si numerus ei tam minutus defuisset.

M.

μαλακία] παράγαν ἄνδρα πρεσβύτερον θερα-

μέτριος πολίτης. 187, 4.

μέχρις. bis mit [together with]. inclusive, ut vulgo usurpant. μέχρις ἀνεφίῳν παιδῶν. ita ut consobrinatorum liberi ipsi quoque eo numero vel ordine sint comprehensi, verum non ulterius 276, 11.

μη ὅτι. non tantum non. ἐγὼ δὲ μὴ ὅτι. ὑπὲρ ἄλλου [id est, μη ἐξῶ, ὅτι οὐχ ὑπὲρ ἄλλου], ἀλλ' οὐδὲ ὑπὲρ ἑμαυτοῦ ὡς ἄποτε δίκην ἰδίαν εἴρηκα. 255, 7. μη ὅτι γένος εἴχον ἀμεινον εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐξῶ τῆς ἀρχιστείας ἐφαίνοντ' ἂν ὄντες. non tantummodo titulum cognationis potiore non habuissent afferre, sed constitisset adeo quoque, eos ne cognatos quidem prorsus esse. 286, 5.

μήτηρ] μητὴρ οὐδεὶς ἐστὶν ἐκποίητος. per emancipationem nemo amittit jura consanguinitatis ipsi per matrem competentia. 177, 3.

μητρικὰ] πορνεία. εἰδῶσι πρὸς ἀλλήλας διαφέρεισθαι αἶ τε μητρικαὶ καὶ αἱ πρόγονοι. privignæ. 356, 8.

μηχανᾶσθαι] τούτων τοιαῦτα μηχανοκλιμένω. 195, 6. 264, 7. 282, 7. 289, 19.

μισαρία] turpis, fœda improbitas, detestabilis et putida flagitiositas. εἰς τοῦτο ὑβρεως καὶ μισαρίας ἀφίκετο. 94, 6.

μικρὸς] εἴτε μικρὰ, εἴτε μεγάλα θυοί. 206, 1. ἀρα περὶ μικρῶν ἡμῖν τὸν ἀγῶνα κατεσκεύακε. 228, 7.

μισεῖν] σφόδρα, καὶ δικαίως, μισοῦντα. 239, 7.

μισοῦν ἐκέλευον τὸν ἀρχοντα τοὺς οἴκους, ὡς δεφραγῶν ὄνταν. 141, 11. ὁ μισθωσάμενος εἰσπράξη με ταῦτα. conductor a me annuam horum bonorum mercedem exigito. 289, 6.

μισθοφορεῖν] οἰκία μισθοφοροῦσα. domus elocantia. 219, 1.

μισθῶσιν φέρειν τοῦ ἐναυτοῦ. 109, 2. 110, 5. 289, 5. 293, 8.

μισθωτής. conductor, qui mercedem dat elocanti. 141, ult.

μισθωτός. miles mercenarius. 112, 3.

μνήμα] monumentum sepulcrale. ἐπὶ τὰ μνήματα ἱεῖται χεῖμενον καὶ ἐναγιόντα. 149, 1. 157, 7. 242, 10. 251, pen.

μνημεῖον τῆς φιλοτιμίας ὁ τριπόρος. 187, 3.

μοιχὸς ληφθείς, καὶ παδῶν, ἃ προσήκει παθεῖν τοὺς τὰ τοιαῦτα ποιοῦντας. 228, 13. 229, ult.

μόνος in structura orationis insolentiore et intricatiore. 51, ult.

N.

ναυκληρεῖν, gubernare, συνικίαν. 134, 2.

ναυμαχία. 309, 11.

νέμειν] τὸ ἡμικλήριον πρὸς ταύτην νειμάμενος. 177, 8.

νέμεσις χωρίου. partitio, cretio. 240, 4.

Neutra pluralia substantivorum vel similitum cum tertiis personis in plurali numero verborum copulata. τὰ τούτων ἐγέ-

νοιο (pro ἐγένετο). 81, 3. ταῦτα γὰρ αὐτὰ ἑαυτοῖς ἐναντία εἰσιν (pro ἐστίν). 152, pen. ἅπαντα ταῦτα εἰδέναι, ὅτι γέναντο (pro γένοιτο). 234, 7.

νησιώτης. 117, 12.

νίκη] τὰς πλείστας νίκας [scenicas] νεῖκῃκε. 154, 5.

νόστος] νόθον καθιστάνειν. 42, 12. et ult. νόθον μὴδὲ νόθην ἀρχιστεῖαν εἶναι μὴθ' ἱερῶν μὴθ' ἰσίων. 147, 10.

νομίζεῖν] ποιεῖν αὐτῶ τὰ νομιζόμενα. justa. 7, 9. 179, 13. 181, 3. 231, 5. 249, ult.

νόμος] οἱ περὶ τῶν γεῶν νόμοι. locus juris Attici de jure consanguinitatum. οἱ περὶ τῶν δόσεων. locus de jure legationum testamentariorum. 76, 10.

Ξ.

ξενία] ξενίας [scil. δίκην] φεύγειν ὑπὸ τίνος. accusari, quod peregrinus sis, non civis. 40, 7.

ξένος] ξένους ἀνθρώπους εἰσποιεῖσθαι. 354, 4.

Ο.

ὀθνεῖος] ὀθνεῖος φίλος τῶν προσηκόντων περὶ πλείονος ἐποησαίτο. 77, 5. ἐλευθέρους ὀθνεῖους. 206, 9.

οἶκημα. lupanar, aut etiam ganea, popina, taberna vinaria. 134, 6.

οἰκέος] τοῦτ' μοι μέγιστον τῶν παρόντων κακῶν, ὅτι πρὸς οἰκέους ἀγωνίζομαι. 5, 14. οὐ περὶ πλείονος ποιοῦμεθα χρεῖματα τῶν οἰκείων. 106, 3.

οἰκειότης] οὐδὲ κατὰ τὸ ἐλάχιστον μέρος τῆς οἰκειότητος ἔλεου ἔτυχον. 92, pen.

οἰκίδιον. 101, 2.

οἰκοδόμημα. 105, 11.

οἰκοδομία. 105, 4.

οἰκοθεν. ultro, sponte sua. 264, 3.

οἶκος] -interdum gens, familia, interdum facultates, vel hereditas. πάντες οἱ τελευτῶντες πρόνοιαν ποιοῦνται ὅπως μὴ ἐξεσημώσῃ τοῖς σφετέρους αὐτῶν οἴκους. 179, 12. et ult. τὸν οἶκον αἰσχυρῶς καὶ δεινῶς ἐξηρημάμενον. 180, ult. οἶκον τριηραρχοῦντα ἀνηρηκασί. 181, 6. οἶκον πεντετάλαντον ἀνηρηκῶτα. 189, 2.

οἶμαι. scilicet, nempe, ironice. 78, ult.

οἶνος ὄνιος. 134, 16. 294, 1.

οἶος] ἦσαν οἶοί τε, parati, πρὸς ἐμὲ ἀντιδικεῖν. 279, 6.

ὀλιγάρως ἔχειν χρημάτων. contemnuere pecuniam. 40, 3. 41, 4.

ὄλος] ἐφ' ὅλη τῇ οὐσίᾳ ποιηθῆναι υἱός. quo heres ex assè esset. 91, 7.

Ὀλύμπιος] πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων. 152, 9.

ὀμηγεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ. 165, 11.

ὀμνύειν κατ' ἱερῶν. 178, pen.

ὀμοῖος] οὐδὲν ἦν μοι ὀμοῖον πρὸς τοῦτον. 212, 4.

ὀμολογεῖν] ὀμολογουμένη [pro ὀμολογουμένης] οὔσα δούλη. 148, 7. 151, nlt. εἰ μὴ

πάντοθεν ἦν ὁμολογούμενον. 209, 5. δέδοικα μὴ λίαν ὁμολογούμενα λέγω. 218, 1.
 ὁμολογία] ἄνευ ὁμολογίας προικός. 34, 2. 33, 4.
 ὁμολογούμενος. 279, pen.
 ὁμοπάτωρ ἀδελφός. communi tecum patre uas, non item matre. 172, 3.
 ἐμότοιχος οἰκία. cui cum alia vicina domo paries communis est. 143, 12.
 ὄνομα] Φίλην ὄνομα ἐγράφατο τῇ γυναικί. 35, 2. conf. 35, 13. 111, 4. ὄνομα μόνον πορίσαστο. 128, 4. 131, 4. ἐπὶ τῷ αὐτοῦ ὀνόματι. 135, 9. καταχεῖσθαι τῷ εὐκτῆμονος ὀνόματι. 151, 10. τί χρεὶ ὄνομα θέσσαι τοῦτω. 245, 14.
 ὀναμαίνειν pro ὀνομάζειν. 36, 10.
 ὀπώρα] ὀπώρας (in plurali). fructus horæos. 291, 1.
 ὄσως] οὐχ ὄσως. non solummodo non. 102, 11.
 ὀργῆ] τοῖς μετ' ὀργῆς πρᾶχθεῖσιν, ἐν οἷς πάντες πεφύκαμεν ἁμαρτάνειν. 9, 5. 11, 9.
 ὀρῶς καὶ δικαίως. 247, 10. 309, 15.
 ὀρῶν ζεῦγος. 116, 8. 140, 11.
 ὀρῶς] εἰ τις αὐτῶ ὄρκον δίδωσι. 245, 6. οὐχ ὄρκον ἄμοσε. 274, 3.
 ὄρκου τινα. sacramento adigere. 108, 5.
 ὄρως] ὄροι τεθεῖεν. notæ oppignerationis. 141, pen.
 ὄρφανός] ὄρφανοὶ καὶ πένητες καὶ ἔρημοὶ γενόμενοι. 92, ult. οὐ γὰρ εἶναι τοῖς ὄρφανοῖς κατὰ τῶν ἐπιτρέπων, scil. δίκας λαγχάνειν. 284, pen.
 ὄσιος] ἀγχιστεῖαν ἱερῶν καὶ ὄσιον. 147, 11. κοινὸν ἀνθ' αὐτοῦ ἱερῶν καὶ ὄσιον καταλιπεῖν. 237, 4.
 ὄσος] eum superlativo. ὄσον ἀναισχυρότατοι. 61, 1.
 ὄστολογεῖν. 78, 4.
 οἰκ] τσοῦτων χρημάτων οὐκ ἂν οὐκ ἐλάγχανε. non fuisse commissurus, ut tam amplam hereditatem in jure petere negligeret. 177, ult. ubi geminata negativa particula affirmat, non infitiat. quasi dixisset: tantam hereditatem procul omni dubio petisset.
 οὔτω] sic usurpatum, ac si idem valeret, atque ἕως, nihilominus. 11, 2. sic demum, tum demum. 203, 4.
 ὀφείλειν ἀργυρία ἐπὶ τοῖς πατράσι. 3, pen. 164, 5. ubi dubitatur rectene habeat.
 ὀφλεῖν δίκας [pro καταδικας vel καταδικασθῆναι.] 101, 6. et ult. ὄφλεν τὴν διαίταν. 362, 2.
 ὄφλημα. 294, 3.

Π.

παιδεῖν] σωφρόνας ὑπ' αὐτοῦ ἐπαιδευόμεθα. 2, ult. 8, ult.
 παιδικός] παιδικῶ χερσὶ χορηγῶν ἐνίκησε. 187, 2.
 παιδίον. 181, pen.

παιδίσκη. 134, 3.
 παῖς] παιδὸς οὐκ ἔξεστι διαθήκας γενέσθαι. 259, 1. παιδὶ μὴ ἐξείναι συμβάλλειν. 259, 2.
 παλαιός] ἐχθρας παλαιῶς αὐτῶ πρὸς τούτους οὔσης. 179, 4. τῶν παλαιῶν ἀκοὴν μαρτυρεῖν. 213, pen.
 παλλακῆ] περὶ τῶν δοθησομένων ταῖς παλλακαῖς. 41, antep.
 παλλακίς] οἱ ἐπὶ παλλικίδι διδόντες τὰ ἑαυτῶν (nisi potius ibi leg. sit ἐπὶ παλλακῆ). 41, 8.
 πάμπλου. 217, ult.
 πᾶν σφόδρα. 77, 5.
 παρὰ] eum Genitivo. ἀνήλωσα παρ' ἑμαυτοῦ. de meo. 224, 5. τὰ παρὰ τῆς τύχης. 238, 4. cum Accusal. παρὰ τέτταρας ψήφους. ob quatuor suffragia, quæ si ei defuissent, reprobatus fuisset. Stabat per illum numerum, ut aut civis fieret, si ea accederent, aut a civitate excluderetur, illis deficientibus. 40, 8. ἡμῶν καὶ ἐμοῦ περιγενέσθαι παρὰ τὸ δίκαιον ζητῶν. præter jus et fas. 289, pen.
 παραβαίνειν] ἁμύσαντες μὴ παραβῆσθεαι τὰ ὁμολογημένα. 90, pen.
 παράγειν. ductitare, decipere. 221, pen. τοὺς νόμους παράγειν. detorquens, vitians prava seu recitatione, seu interpretatione et applicatione. 289, pen.
 παραδίδόναι τὴν οὐσίαν. rem familiarem alicui administrandam tradere, committere. 178, 5.
 παρακαλεῖν φίλους. advocare ad auxilium ferendum in certamine forensi. 5, pen. testem. 26, 6. 29, 2, 30, 1. 31, 5. et 10. 32, 10. 206, 3. 234, 9. 236, 6. 237, 3.
 παρακαταβάλλειν] deponere sacramentum ante litis contestationem. παρακατέβαλε τούτοις λαχοῦσι. adversus hos in jure certantes depositum sacramentum, h. e. æs sic dictum. 70, 5. ἑαυτῶ παρακατέβαλε κατὰ δόσιν. depositum sacramentum, ut jure certaturus de hoc, sibi hereditatem competere ex titulo donationis testamentariæ. 73, 6. 126, pen. 277, 14. 278, 15. 284, 15.
 παρακαταθήκη. fideicommissum. 309, 11.
 παρακατατίθεσθαι. 287, 13.
 παρακλέπτειν. suffurari, clam intervertere, furto avertere. 294, 11.
 παρακρούεσθαι. decipere. 75, 14. 330, 3.
 παραλείπειν τι. 40, 4. 187, 1.
 παράλος. navis usibus reipublicæ insertivens. 90, 3. 115, 2.
 παραλύειν] παρέλυσε τὰς ἀμφισβητήσεις. 73, 6.
 παρανοεῖν. delirare. 75, ult. 76, 13. 124, 6. 252, 6.
 παράνοια] dementia, stultitia, vecordia. παράνοιαν αὐτοῦ τὴν μεγίστην κατηγοροῦσι. 11, pen. τετελευτηκότα παρανοίας αἰρήσετε. vel post fata ejus eum stultitiæ renm peragetis. 252, 4.

- παρανόμως καὶ ἀτελῶς ἔχουσι τὰ χρήματα. 261, 1.
 παρασκευάζειν] παρασκευασάμενοι ῥήτορας. cum sibi velut arma, aut copias auxiliares ad pugnam obeundam comparasent. 5, ult. παρασκευάζονται ψευδῆς λόγους. 11, 5. παρασκευάζειν τινά. aliquem subornare, adversus alterum armare, instruere, docere, quid dicendum agendumve sit. 195, 1. 211, 11. καὶ λέγειν δευῖ, καὶ παρασκευάσασθαι ἱκανοί. copias amicorum et advocatorum conscribere. 255, 5. ἀγῶνας ἐμοὶ παρασκευάζειν. consciscere, collare. 278, 6.
 παρασκευῆ] machinationi insidiosa, per amicos et ministros suos in alterius caput fraudulenter comparata. ἅπαντα ταῦτα ἐπήρεια καὶ παρασκευῆ. 70, 7. παρασκευῆ λόγων. apparatus causationum, exceptionum, subterfugiorum, conclusionum et cavillationum forensium, e longinquo instructus, diuturna meditatione, et clandestina cum aliis consiliorum communicatione atque comparatione maturatus. 196, 2. πιστεύειν ἑταιρείαις καὶ λόγων παρασκευαῖς ἐπὶ τὴν ἔμην οὐσίαν ἐλήλυθε. 317, 7.
 παρᾶστασις] res quod a certantibus in jure deponitur, ut vincens recuperet, victus amittat. οὐδεμία παρᾶστασις τίθεται. 45, 3.
 παραινέειν τὸ γένος. proferre, allegare. 250, 2.
 παραφθέγγεσθαι] εἰθὺς τοῦτο παρεφθέγγετο. clam, obiter, velut aliud agens, inter alios sermones suos hoc quoque dictum, quasi invitus et imprudens suique oblitus, ut ego minus animadverterem, clabi sibi sinebat, quod ille consulto et adedita opera projiciebat, quo ego, animadvertens et memorie mandans, ad futuras quasi prepararer illius frandes et machinationes. 210, pen.
 παραφρονεῖν. delirare. 12, 12.
 παραχρῆμα εὐθύς. 8, 1. 18, pen. 45, pen. παρεκβάσις] excursus, evagatio in res a causa præsente alienas. παρεκβάσις. 153, 6.
 παρῆρχεσθαι, idem quod ὑπερβαίνειν. heredem, tametsi usurpatitium, in quieti bonorum possessione manere sinere. 57, 4. παρελθεῖν ἔσω τοῦ ἱεροῦ. 148, 9.
 παρῆρχειν μαρτυρίαν ψευδῆ. 25, 3. λόγον ἐν τῷ δήμῳ παρῆρχειν. sermonum præbuit causam, et materiam. 297, pen. μάρτυρας παρασχίσθαι. 334, 2.
 παρῆρχειν.] transmittere, permittere. πάντα τοῖς μηδὲν προσήκουσι σωρήκε ποιῆσαι. 78, 5.
 παριστάναι] μάρτυρας παρίστανται. jubent ad stare ad latus suum. 75, 6. 207, 3. 234, 14. 237, 7.
 πασχεῖν] εἴ τι πάθει [scil. ἀνθρώπινον] ἄκαις. si vita decesserit. 5, 5. 40, 2. 81, 2. 178, 6.
 πατήρ] πῶς οἶόν τε τὰνδρὶ δύο πατέρας ἐπιγράψασθαι. 70, 2. κατασκευάζειν πατέρα. comminisci, falsum edere. 71, 1.
 πατρᾶδελφος. 82, pen.
 πατρώος] ἀνεπίδικα ἔχειν τὰ πατρῶα. 52, 4. 53, pen. 137, 8. ἐπὶ βωμούς τοῦ πατρῶος βαδιῖται. 234, 4.
 πεδῖον. pars agrī Attici sic dicta. 101, 3.
 πείθειν. 169, 3.
 πείρα] ἐμοῦ πείραν εἰλήφει. 182, 3.
 πένεσθαι] κακῶς κράττοντα καὶ πένόμενον. 108, 14.
 πένθος] ὡς διὰ τὸ πένθος κληρονομῆσων. quasi ideo statim hereditatem aditurus, quod ob ejus dominum vita defunctum veste pulla luctum præ se ferret. 71, 8.
 πέντε ἑτῶν κελεύει ὁ νόμος δικασθαι τοῦ κλήρου, ἐπειδὴ τελευτήσειεν ὁ κληροδότης. 51, 5.
 πέρα μεδίμου κριθῶν. 259, 3.
 περὶ ἐλαχίστου ποιῆσθαι. 12, 13. περὶ πλείονος. 77, 6. pro ὑπὲρ, loco, nomine, causa, gratia alicujus. 20, 2. ob. περὶ τούτων ὑβρισθέντα τῶν χρημάτων. 229, 1. αἱ γυναῖκες περὶ τὸν τετελευτηκῆτα ἦσαν. versabantur in eo polligendo, sedulæ in eo erant. 143, pen.
 περιγίγνεσθαι ὑμῶν καὶ ἐμοῦ παρὰ τὸ δίκαιον. 289, ult.
 περιεῖναι] ἐκ τῶν περιόντων. 113, 8.
 περιεῖδειν. 8, 11.
 περιλαμβάνειν] ἕως ἅπαντα τὰ ἐκείνου περιέλαβεν. amplexus, sui juris fecisset. 221, ult.
 περιεορᾶν] ἄπαιδα αὐτὸν [subaudi μέιναντα] περιεορᾶσιν. 181, 5. περιεορᾶν ἀποστεροῦντας οὐ βῆδιον. 322, pen.
 περιποιεῖν τῶν προσόδων. partem vectigalium reservare et seponere, redundantem a quotidianis necessariis impendiis. 143, 1. περιποίησε πάντα εἰς ἑαυτὸν. 164, 3. τὰ δ' ἄλλα τῇ πόλει περιποιεῖν. 186, 6. 223, 4.
 περιφάνεια τοσαύτη τῆς ἐμῆς ποιήσεως ἐγένετο. 178, ult. 209, 6.
 περιφανῆς βλάβη ἡμῖν ἐγένετο. 357, 3.
 περιφανῶς τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκῶς. 37, 3. περιφανῶς ἀναίσχυτος ἂν ἐλέγχεται. 38, pen. περιφανῶς ψεύδονται. 100, 2. περιφανέστερον. 150, 3. περιφανέστατα. 207, 7. πιστεύειν ἑταιρείαις καὶ λόγων παρασκευαῖς. 317, 6. τοῖς πράγμασιν. 324, 1.
 πίστις] argumentum causam approbans. οὐκ ἂν ἔχοιμι πίστις μείζους τούτων εἰπεῖν. 214, 6. τῶν μὴ γενομένων πίστιν ἐδέλειν ἐπιθεῖναι. velle jurato asseverare facta esse, quæ minus sint. 242, 6.
 πλάττειν] comminisci, confingere falsa, ementita. πεπλάσθαι ἐσκοντες. testamentum subjectum esse. 160, 10. λόγοι πεπλασμένοι. 202, pen. πλάττει ταῦτα καὶ μηχανᾶται. 282, 6. ἰδίας ἐχθρας ἕνεκα ταῦτα πλάττοντες. 359, 9. 361, 8.

πλείων] οὐδείς ἄλλους περὶ πλείονος ἑαυτοῦ ποιεῖται. nemo alios sibi prahabet. 56, 10. ἢ α τῶς ἀναισχυντοῦσι μηδὲν πλέον ἤ. nil proficiant. 251, 9.

πλευροεντεῖν] ὅπως μηδὲ ταύτη πλευροεντοῖεν. ne hac quidem ratione vincant, 224, 3. πλήθος] μέγα μέτρος συμβάλλεται τὸ πλήθος πρὸς τὸ δοκεῖν τάλπηθ λέγειν. 323, ult. τὸ πλήθος τῶν εἰσφορῶν. 333, 2.

πληροῦν] τὰ δικαστήρια ἐπληρώθη. 112, 2. πληρασάμενοι ταύτην. cum trirēm viris armisque instruxissent. 297, 15. πλησιάζειν mulieri, cum ea consuescere, usu flagitioso cognitam habere. 20, 7. et 9.

Pluralia] v. Neutra.

πλοῦτος] περὶ ἐμὲ πλοῦτόν τινα λόγῳ κατασκευακότα. oratione, verbotenus mihi adstruxit, contribuit divitias nescio quas. 290, 6.

ποθεῖν. 280, ult.

ποιεῖν] οὐκ οἶδα ὅ τι αὐ ἐποίησεν. nescio, quid instituisset, aut quid eo factum esset. 100, 1. ὁ νόμος τοῖς ἀδελφοῖς πεποίηκε τὴν κληρονομίαν. attribuit, addixit. 270, 6. In medio, adoptare filium. ζῶν καὶ εὐ φρονῶν ἐποίησατο. 159, ult. ἐποίησατο τὴν οἰκίαν πρὸς τῇ ἑαυτοῦ οἰκίᾳ. ad iungebat suae domui. 94, 1. ἀναθήματα ποιητάμενος. eum facienda locasset. 116, 11. οὐκ ἐκ συμμορίας τὴν ναῦν ποιητάμενος. non ita ut navem sibi attribui curasset armandam ex lege sodalitorium. 184, autep.

ποίησις. adoptatio in filium. 159, 2.

πολεμεῖν τινί. cum aliquo similitates exercere. 10, 4. militia pedestri fungi vel merere. 183, 2.

πολέμιος] πολεμιώτατος. 252, 5.

πόλεμος] μὴ πόλεμον ἡμῖν ποιήσεις. consciscat. 297, pen.

πολλοστὸν μέρος τούτῳ μεταδιδούς. per exiguam partem. 223, 2.

πολύ [pro κατὰ πολὺ, adverbialiter] εἶλεν αὐτόν. percussit adversarium ingenti et insigni momento. reum peregit, secundos habens iudices quam plurimos, paucissimis reum sublevantibus. 167, ult. τὸ δίκαιον καὶ τοὺς ὄρκους περὶ πολλοῦ ἐποίησατο. 280, 7. τοσαύτη προῖξ οὐκ ἂν εἰς πολλὴν οὐσίαν δοθεῖν. in rem amplam, gentem lautam et splendidam, 292, 11. πομπή] συμπέμπειν τὴν πομπήν. prosequi processionem. 148, 11.

πονυρία] τὴν αὐτοῦ πονυρίαν οὐδεμίαν ζημίαν εἶναι νομίζων. 281, 3. πονυρὸς] ἐπ' ὀλίγῳ ἀργυρίῳ βούλεται πονυρὸς εἶναι. 42, 2.

πορίζειν] ὄνομα μόνον πορίζαιτο. 128, 5. comminiscantur. 131, 3. ἀνάγκη πορίζεσθαι λόγους τοιοῦτους. 297, 8.

Ποτάμιος. gentile de demo seu municipio quodam Attico ductum. 103, ult.

πράττειν] μεθ' ἡμῶν πάλιν ἐπράττειν. nobis-

cum faciebat. redibat ad partes nostras. 96, 1. κακῶς πράττειν. rebus adversis afflictari. pauper esse. 108, 14. ὅτε χεῖρον ἐπράττει ἢ νυνί. ἐπιστάμενον τὰ ἑαυτοῦ πρᾶττειν. rerum suarum satagere, res suas per semet agere. 182, 6. In medio, exigere debita. 38, 3.

πράττει. 267, 10.

πρεσβεῦειν. 274, 20.

πρίασθαι. 297, 14.

πρὸ δίκης. non rogata, non expectata iudicium sententia. 93, 7.

προβάλλειν] προβάλλεσθαι διακτηνῆν. edere. 107, 10. et pen. μάρτυρας. 161, 5.

πρόγονος] αἱ πρόγονοι. privignæ. 336, 9.

πρόδηλος. 25, 4.

προεδρία. 118, 7.

πρᾶξεν αἰ πάντα τὰ μέλλοντα ἔσσεσθαι. 237, 13.

προῖξ] προῖκα ἐπιδοῦς ἐκδοῦναι τὴν ἀδελφῆν. 19, 4. ἄνευ ὁμολογίας προῖξ. 34, 2.

38, 4. ὅποιαν δίκην σίτου ἢ τῆς προῖξ αὐτῆς ἐδικάσατο. 65, 4. τοσαύτη προῖξ, tam modica et contemnenda dos, οὐκ ἂν εἰς πολλὴν οὐσίαν δοθεῖν. 292, 11.

προκαλεῖσθαι εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν. 139, 5.

προκηρύττειν] ὁ ἀρχὼν προκηρύττει [scil. τὰς μισθώσεις]. præconis voce indicabat, promulgabat. 142, 2.

πρόκλησις. 132, 4.

προκρίνειν. præferre, prahabere, delectu habito nuncupare. 208, 3.

Προμήθεια. festum, ludi Promethei. 184, 1, προῖοιαν ποιοῦνται. 179, 11.

προσᾶν. 180, 3.

προπαρασκευάζειν] ἐντάφια προπαρασκευασάμενος. 223, 7.

πρόπτεται. 309, 7.

πρὸς τὴν ἀναιδείαν αὐτῶν [subaudi ἀντιθέτες] συνῴανθε. 57, pen. πρὸς ὅποιον ἀρχοντα, apud quemnam Archontem, eujus in foro, ἀπέλιπεν ἡ γυναῖξ τὸν ἄνδρα, indicavit uxor maritum a se desertum esse. 64, pen. οὐ γὰρ ἐλάχιστόν ἐστι τευμῆριον πρὸς (adversus) τὴν τούτου μαρτυρίαν. ad coarguendum falsitatem testimonii ab eo dicti. 66, 1. ἀπολογία ποιεῖσθαι πρὸς (juxta) τὴν διαμαρτυρίαν. in purgatione sui demonstrare capita suae obstationis, ab iis que non decedere, neque ad aliena evagari. 155, 11. πρὸς τινὰ νέμεισθαι. hereditatem cum aliquo cernere. 177, 7.

προσάγειν] οὔτε δούλους οὔτ' ἐλευθέρους θηνείους προσῆγε, scil. πρὸς ταῦτα τὰ ἱερά. 206, 8. πρὸς ἕνα τὸν πρῶτον τοῦ γένους προσάξω [id est, προσβιβᾶσω, sive ἑμαυτὸν, sive ἡμᾶς, sive τὸν ἀντιδικόν, sive τὸν λόγον]. 216, ult.

προσαπολλύναι. 102, 12. 264, 4.

προσαφαιρέεισθαι. 227, 2.

προσγινέσθαι] προσγεννημένον χρημάτων. 290, ult.

προσγράφειν. 255, 12.
 προσδιαμαρτυρεῖν. 125, 6.
 προσέρχεσθαι. 245, 13. πρὸς πράγματα.
 immiscere se negotiis. 309, 8.
 προσειτευπορεῖν. contribuere donum gratuitum, conferre largitionem. 309, ult.
 προσήκειν] cum Genitivo. τί γὰρ ἦττον αὐτῷ τῆς συγγενείας ταύτης προσήκειν. 176, 5.
 προσκταῖσθαι ἀεὶ τι. 143, 2.
 προσλαμβάνειν. 267, 4.
 προσμαρτυρεῖν. 146, 9.
 πρόσδοτος] redditus, vectigalia. ἀπὸ τοσαύτης προσόδου. e re familiari tam ampla vectigalia praebeant. 110, 1. προσόδους λαμβάνειν. 142, 1. τῶν προσόδων περιποιεῖν. 143, 1. τὰς προσόδους ἀπάσας ἠφανίσθαι. 143, 5. 293, antep.
 προσποιεῖσθαι τῆς κληρονομίας. sibi arrogare. 15, 1. 71, 10. prae se ferre, praesertim falso, comminisci, confingere, mentiri. 69, 9. προστεποίησατο ἓνα μάρτυρα παρῆναι. simulavit. 24, 4. 31, ult.
 προστάττειν] προσταχθῆν αὐταῖς. cum vel quamvis ipsis fuisset imperatum. 12, ult. τὰ προσταττέμενα ποιεῖν. 183, 3. 268, 2. 298, ult. πάνθ' ὑπηρετεῖτε φιλοτιμῶς ὅσα προσταττοῖτε. 186, 3.
 προστιθέναι] οὐκ ἂν εἰκότως ἔχοιμι μέμψιν εἰ μὴ τὰ μαυροῦ προστιθῆμι ὑτοῖς. contribuo, largior. 292, 3.
 προστυγχάνειν] τοὺς προστυχόντας μάρτυρας ποιούμεθα. obvius quosque, fortuito oblatos. 25, pen.
 πρόσχημα] αἰσχρῶς ἀγνοηθέντα προσχήματα ἔχειν. criminationibus gravari turpium faciourum. 315, antep.
 πρότερος] potior. καὶ τῷ γένει (sanguine) προτέρος ὄντας, καὶ τῇ φιλίᾳ. 10, pen.
 προτέροις τοῖς ἀῤῥεσι τῶν θηλειῶν πεποιήκε τιν ἀγχιστεῖαν. 173, 5. 177, 1. 190, pen. 217, ult.
 προτιθεσθαι. funus spectaculo exponere. 232, 2. et 4.
 προὔργιαίτερον. 245, 10.
 προὔργου οὐδὲν ἔοικε τοῦτο εἶναι. nil ad rem facere, nil prodesse. 160, pen.
 προφασίζεσθαι ψεύδος. 44, 7.
 πρόφασις] προφάσεως οὐδεμιᾶς [subaudi δικαίας vel ἐπεικούς] γενομένης. 6, ult.
 προφάσεις ἀναγκαῖαι. excusationes probabiles, graves, praegnantes, rerum factu necessariorum, inevitabilium. 78, ult.
 πρυτανεῖον] πρυτανεῖα οὐ τίθεται. sportula, mercedula prytanum non dependuntur. 45, 3. ὑπεριδὼν τὴν ἐν πρυτανεῖῳ σίτησιν. 118, 6.
 πρωτεύειν. 12, 13.
 πρῶτος] τίνα εἰσφορὰν οὐκ ἐν πρώτοις εἰσεννόχωμεν. 187, 1. et 8.
 Πυθιάς. 178, 2.
 Πυλῖς. 134, 16.
 πυρρῆχιστός. 109, pen.
 παλῆν τὸ πρᾶγμα. hereditatem puta. reci-

piens facturum, ut eam ipsi asserat pro pacta mercede. 244, pen.

P.

βραδύως πεντεταλάντου οὐσίας καταλειφθείσης. quae facile sine cunctatione 5. talentis aestimetur. 173, 2. ἀργὸν τεταλάντου βραδύως ἄξιον. 218, ult.
 ῥητός] ἐπὶ ῥητοῖς εἰσήγαγε. 137, 10.
 ῥήτωρ. 5, pen.

Σ.

σεμνός] σεμνοτέρων τὴν πόλιν τοῖτοις ἐποίησας. 117, 6. σεμνὰ καὶ εἰσεβῆ γράμματα. 148, 4. τῶν ἀντιδίκων τοῦ σεμνοτάτου πυθόμην. 358, 2.
 σημαίνειν] ἐν γράμμασι καταθέσθαι παρά τινι σημαίνεμεν. quas tabulas tu tuoque sigillo obsignaris, et reliquorum tuorum testium sigillis curaveris obsignari. 160, 5. et 9.
 σημεῖον. indicium, argumentum, documentum. 361, pen. 362, 4.
 σιτεῖσθαι] ἐσιτεῖτο μετὰ τῆς ἀνθρώπου. 135, 1.
 σίτησις] ὑπεριδὼν τὴν ἐν πρυτανεῖῳ σίτησιν. 118, 7.
 σῖτος] δίκην σίτου [alimentationis] ἢ τῆς προκοῆς αὐτῆς. 19, 11. 65, 4.
 σκέπτεσθαι] σκεψάμενοι καὶ διαλογισάμενοι. 191, pen.
 σκῆπτεσθαι. causari, praetexere. 128, 1.
 σπεύδειν] ἐπὶ τοῦ βήματος σπεύδοντες. 103, 6.
 σπουδάζειν] περὶ ἣν μάλιστα θυσιᾶν ἐσπούδαζε. 206, 8.
 στάδιος. 29, 3.
 στάσις] στάσεως γενομένης ἀγῶνος. 91, 4.
 στρατεία τελευταία ἔκεινο ἔργετο, ἐν ἣ καὶ ἀπέθανε. 237, ult. τὰς στρατείας στρατευόμενος. 268, 3.
 στρατεύειν] ἐστράτευμαι ταῖς στρατείαις [si bene habet]. 188, 4. 268, 5.
 συγγένεια] φιλία πρὸς ἡμᾶς οὐ μικρᾶς καὶ συγγενείας ὑπαρχούσης [nam sic leg. videtur]. 179, 5. liberi sunt γένος [veniunt in jure civili nomine γένους], ἀλλ' οὐ συγγενεία, non autem audiunt parentum suorum cognati. 217, 5.
 συγγενής] τοῖς συγγενέσι τὰ τοῦ συγγενοῦς, scil. χρῆθ' ἰδόναι. videtur haec aut proverbialis dictio, aut sanctio juris civilis esse. 81, 1. discrimen inter τοὺς συγγενεῖς ἐτ' τοὺς ἐγγόνους. 214, pen. ὁ συγγενέστατον ἐστὶ φύσει πάντων. qua consanguinitate [illi cum matre] cogitari nequit ulla alia aetior, solam si spectes naturam, juris civilis sanctiones insuper habens, huic legi naturae refragantes. 279, antep.
 συγγεωργεῖν. 241, 4.
 συγγινώσκειν] συγγινώσκοντων τῶν φίλων. assentientibus amicis, idemque mecum censentibus. 223, pen.
 συγκατατίθεσθαι γραμματεῖον. tabulas ali-

cubi cum alio quopiam, coram alio, deponere. 139, 10.
 συγκεῖσθαι] σύγκειται αὐτοῖς. hæc inter eos composita, coudieta, comparata sunt. 36, 5.
 συκοινωνεῖν] ταύτης συνεκοινωνοῦμεν. 206, 10.
 συγγεῖν] τὰς ψήφους συγγεῖαι. 99, 1.
 συγγειρουργεῖν τὰ ἱερά. 206, 10.
 συγχωρεῖν] ἐκὼν συγχωρῶ τοῦ ἡμικλήριου τῶ παιδί. 272, 2.
 συλλαμβάνειν τούτῳ τὰ ψευδῆ. operam alicui navare in falsis testimoniis suo confirmandis. 245, 8.
 συλλέγειν] διὰ τοῦτο συλλέγεσθε. coitis in curiam. 251, 9.
 συμβαίνειν] τοῦ συμβαίνοντός ἐστι. usu quotidiano sit, est in numero rerum sæpissime contingentium. 75, 7.
 συμβάλλειν ἑτέρῳ. contribuere. 110, 4. παιδὶ μὴ ἐξείναι συμβάλλειν, μηδὲ γυναικί, πέρα μεδῖμονο κριδῶν. de vendendo emendove contrahere cum quopiam. 259, 3. μέγα μέρος συμβάλλεται τὸ πλήθος. confert. 323, 2.
 συμβολαῖον. 74, 7. ἐξ ἑτέρων συμβολαίων. ex aliquo nescio quo negotio forensi. 108, 2.
 συμμεταχειρίζεσθαι μεθ' ἡμῶν τὸ σῶμα ἐκείνου καὶ κοσμησάσαι. operam sociam præstare in corpore pollingendo. 209, 20.
 συμμορία. sodalitiū, collegiū hominum locupletium, pluribus ad eandem triremem fabricandam, armandam et instruendam coentibus. 184, 12.
 συμπαίδευσεν] μετ' ἐκείνου συνεπαιδεύομεν. 247, 4. 252, 8.
 συμπέμπειν. 94, 5. συμπέμπειν τὴν πομπήν. 148, 11.
 συμπίπτειν] πολλῶν καὶ δυσκόλων συμπίπτόντων. 324, 2.
 συμποιεῖν. 206, 11. πάντα συνεποιοῦν. omnia cum iis communiter agebam. 211, pen. 212, 6. 223, pen.
 συμπράττειν] μετὰ τῶν αὐτῆ συμπραττόντων. 275, 10.
 συμπερίντως. 274, pen.
 συμφορὰ] τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς ἐξουσίαν σφίσιν αὐτοῖς ἠγοῦντο τὰλλότρια κεκτησθαι. 91, 15. συμφορὰν νομίζουσιν εἶναι ὅτι τοιοῦτός ἐστι. 317, 8.
 συναγωνίζεσθαι. 166, 5.
 συναμφοτέρα. 293, 10.
 συναποστέλλειν. 137, antep.
 συναριθμεῖν τὰς ψήφους. 98, ult.
 συνειπνεῖν οὐκ ἀξιοῦσιν αἱ γαμεταὶ γυναῖκες μετὰ τῶν ἄλλοτριῶν. 22, 9.
 συνδέχεσθαι [sed leg. videtur ἀνάδ.]. 135, ult.
 συνδιατρέβειν. 222, 3.
 συνδιοικεῖν. 165, 13.
 συνδυστυχεῖν. 121, 1.
 συνεκπλεῖν. 120, ult.

συνεπιβουλεύειν. 151, 7.
 συνεπιτίθεσθαι. 138, 13.
 συνεστιᾶσθαι. 60, 6.
 συνευπορεῖν] contribuere, conferre largitionem. οὐδεμίᾳ, nulli pupillarum mearum, τολμῶ, a me impetrare possunt, συνευπορῆσαι προικός, ad dotem ut conferam accessiuiculam de meo are. 290, 9.
 συνεγῶς. 185, 1.
 συνθάπτειν. 211, pen. 212, 4. 223, ult.
 συνθύειν. 206, 2.
 συνιεροποιεῖν. 209, 1.
 συνιστάνειν. coram adducere alicquem ad alterum, ei monstrare, nominare, et de eo præcipere. 210, 7. συστῆναι, conspire, communem agere causam in fraudem alterius. 363, ult.
 συνοικεῖν. 55, 1.
 συνοικία. insula, domus elocatiua, quam plures, diversi, mercede incolunt. 104, 7. 134, 15.
 συνουσία] συνουσίας κοινὰς ποιεῖσθαι. 323, 1.
 συνυθῆναι τὰ ἱερά. 206, 11.
 σύντομος] συντομώτερος. 271, 4.
 συντρέφειν. 248, pen.
 συσώζειν. 309, 5.
 συστρατιάτης. 232, 3.
 σχέτλιος. 274, 7. 336, ult.
 σώζειν] σώζεσθαι. a valetudine convalescere. 7, 3. χρημάτων ἀποστερουμένον ἑσώσατε. hereditatem ei reddentes, fraude tutoris intversam, ab exito eum servastis. 185, 4. τὰ ἑαυτοῦ πειρᾶσθαι σώζειν. 187, 7. ἐκ ταύτης τῆς στρατείας ἐλπίζοντα σωθήσεσθαι. salvum et sospitem esse domum reversurum. σώζων τὰ τούτων καὶ πλείω ποιῶν δικαίως ἂν ἐπανομιμν. 292, 3. 317, 3. σωθεῖς. salvus domum reversus. 309, 15.
 σῶμα. 209, 19.
 σωφρόνως. 2, ult.

T.

τάξις] ἐν τῇ αὐτῇ τάξει. in eadem cohorte vel manipulo. 77, pen.
 ταραχῆς ἐγγιγνομένης. 70, 8.
 ταφῆ] ἐντεύθειν ποίησομαι τὴν ταφήν. me illinc, ex illa domo, funus elaturum. 209, ult. ἐνώθησθαι τι τῶν εἰς τὴν ταφήν. 210, 3.
 τάχα. 281, 5. ἐπειδὴ τάχιστα. ut primum. 231, 9.
 τεῖχος] ἔξω τοῦ τεύχους. extra mœnia, vel pomœria urbis. 101, 3.
 τεκμαίρεσθαι. 165, 7.
 τεκμηρίον] τεκμηρίους μάλλον ἢ μάσττυσι πιστεύειν. 74, 6. τεκμηρίους, ἃ κρείττω τῶν μασττυριῶν ἐστί. 197, 7. οὐκ εἰκὸς ἡμῶς τεκμηρίους, pro argumentis, loco documentorum, χεῖσθαι-τούτοις τοῖς μάρτυσι. 235, 2.
 τελεῖν ὡς [id est, εἰς] ἰπάδα. 185, ult.
 τελευταῖος] ἐν τοῖς τελευταίοις ἰδὲλωσθαι. in 2 κ

- exitu vitæ. 9, 8. στρατεία τελευταία. 237, ult.
 τελευταῖν. 179, 10. φεύδουσαι τι κατὰ τε-
 τελευταῖκός. 233, 3.
 τελῆως ἄφρων. 355, 2.
 τέλος] κατὰ τὸ τέλος ζημιουῖσθαι. 73, 9.
 τέταρτος ἐγένετο χορηγίας. sive, una cum
 aliis tribus choregi partes egit, sive,
 quartam palmam retulit. 109, pen.
 τεχνάζειν] ταῦτ' ἐπ' ἐμοὶ τεχνάζουσι. 245,
 20.
 τέως. antebac, omni superiori tempore ad
 istud usque diei. 6, pen.
 τῆδη. avia. 29, 4. 35, 4. et ult.
 τίθειναι ὄνομα. imponere. 36, 1. θέμενοι.
 oppignerata sibi habentes. 100, pen.
 101, 4.
 τίμειν] οὐδ' ἐξ ἐνός ἄλλου φαίνεται τεκοῦσα.
 constat eam alii nulli rite nupsisse,
 quia nulli alii legitimos peperit liberos.
 23, 4.
 τιμᾶν] οὐ ἐξεστι παράσθαι ὃ μὴ προικὶ
 τιμᾶσας ἔδωκε. repossere hand licet ea,
 quæ tu viro mulierem domum ducenti
 ita dederis, ut nil caveris, vel stipula-
 tus sis, hoc, quod tu dederis, te velle
 pro dote, aut pro parte dotis, et loco
 numeratæ pecuniæ haberi. 38, 3.
 τιμὴ] pretium, valor. ἂν τιμὴν εἶχε. 100,
 14. τιμὴν [pecuniam pro ea numera-
 tam] οὐσίας πεπραμένης ἔχειν. 145, 3.
 τίμημα μικρὸν. census exiguus. 185, pen.
 τιμωρία ἐσχαταί ἐπεισι. 45, 6.
 τόκος] ἀφ' ἧν τόκους ἐλάμβανε. 220, 4.
 τόλμα] σκέψασθε τῆς τόλμης τὴν ἀναίδειαν.
 146, pen.
 τελμᾶν. a se impetrare et velut extor-
 quere. se velut expugnare, ut agat ali-
 quid, quamvis invitus. 290, 8.
 τραγῶδης. 154, 6.
 τράπεζα] mensa, taberna nummularii. κα-
 τασκευαζομένη τὴν τράπεζαν. 309, pen.
 τραχύνειν] μὴ τραχυνοῦσιν εἰς ὄργην κατα-
 σταίν. 222, ult.
 τρέπειν] ἐπ' ἐκεῖνον τρέφεται τὸν λόγον. se
 convertet, receptum habebit. 88, 7.
 ὅποι τετραμμένα εἶν τὰ χρήματα. aversa,
 furtim detorta. 144, 2. τὴν αἰτίαν, cau-
 sam, vel crimen cædis, εἰς τὴν ἀδελφὴν
 ἔτρεψε, detorsit. 226, ult.
 τρέφειν. 198, ult. τοὺς γονεάς. 216, 5. τοῦ-
 τον ἐκ παίδων τρέφονται ἀσκήν. 354, 11.
 τριακοντούπις. 130, 3.
 Τριακσίαι] cives omnium locupletissimi.
 155, 1.
 τριεώνιον. penula lacera. 94, 8.
 τριηραρχεῖν. 113, 6.
 τριήραρχος. 90, 3.
 τριήρης. 297, 14.
 τρίπους. 113, 9. 187, 3.
 τριτάλαντος οἶκος. 24, 2. 46, 3.
 τρισκαιδεκάτης. 360, ult.
 τρίτος. 10, 13. 270, 9.
 τροφή. 354, 8.
 τυγχάνειν] τοιοῦτων ἀντιδίκων τυχεῖν, πρὸς
 οὓς οὐδὲν ἂν ἐφρόντιζον διαφερόμενος. 322,
 8. τυγχάνειν τὸν δικαίον. 324, 3.
 τύχη] οὕτως ἀριβῶς τὰ παρὰ τῆς τύχης
 συμβῆναι. 238, 4.
 Γ.
 ὕβρις] γραφὴν ὕβρεως γραφεῖς. 226, 1.
 ὑπακοῦειν. cum citatus in forum comparet,
 sui copiam iudicibus facit. 84, 5.
 ὑπαναγινώσκων τὰ ἐν τοῖς νόμοις [scil. γε-
 γραμμένα]. particulatim recitans, cum
 intercedepine, vel intervallis quibus-
 dam, aliud membrum ex alio. 272, 6.
 ὑπειπεῖν] ὑπειρημένον. cum esset denuncia-
 tum [pro προειρημένον, vel ἄρτι εἰρημένον,
 jam superius paulo ante dictum, ἐν τοῖς
 ἄνω]. 276, ult.
 ὑπερβαίνειν] ὑπερῆσα τὸν τελευταῖον κληρο-
 νόμον. quamvis eum, qui postremus bono-
 norum possessor fuit, illa quiete possi-
 dere siverit, neque controversiam eor-
 um illi moverit. 15, 3. 50, pen.
 ὑπερβάλλον ἀναίδεια. 129, 1.
 ὑπερβολὴ ἀναιδείας. 146, 8.
 ὑπερορία. omne territorium, quod est extra
 solum Atticum. 68, 2. 80, 4.
 ὑπηρετεῖν] πάνθ' ὑπηρετεῖ, ὅσα προστάττοιτε.
 186, 3.
 ὑπόδικος τῆς κακώσεως [subaudi τῶ νόμῳ].
 216, 4. et 11. ὑπόδικον ἐμαυτὴν καθιστάς.
 353, pen. 359, pen.
 ὑποκείσθαι. oppigneratus esse. 140, 8.
 ὑπολείπειν. 202, 2.
 ὑπολογίζεσθαι. 233, 5.
 ὑπομιμνήσκειν. 189, 8.
 ὑποπαρῶδειν. sensim et siue sensu latenter
 extrudere, loco depellere. 223, 11.
 ὑποπίπτειν] ὑποπεπωκότες τῇ ἀνδρείαῳ.
 addicti mulierculæ, adulantes ei famu-
 lantesque abjectissimum in modum.
 138, 10.
 ὑπόχρεως. obætatus. 263, 6. 264, 3.
 ὑποχωρᾶν ἄχετο. clam se subduxit, excessit
 ex urbe. 84, 4. ὑπεχώρησεν εἰς Σικυῶνα.
 134, 13.
 ὕστατος τραγῶδης. qui ultimam palmam
 meret. 109, ult.
 Φ.
 φαίνειν] δύο διαθήκας ἐφάνθησαν. 96, 7. φανή-
 σονται παῖδες ἄλλω τινὶ τρέφῳ. liberi ab
 eo patre non sati, cujus e nomine appel-
 lantur. 136, 7.
 φανερός] φανερὰ οὐσία. bona immobilia. 138,
 pen. οἶκον ἐκ τοῦ φανεροῦ τριηραρχοῦντα.
 181, 6.
 φάρμακον] ὑπὸ φαρμάκων διεφθάρθαι. 252,
 6.
 φέλλεια. 227, 3.
 φέγειν μίσθωσιν τοῦ ἵναυτοῦ. mercedes an-
 nuas referre. 109, 2. οὐ γενομένας ἔκει

φέρων διαθήκας. 244, 2. 245, 9. τὴν ψήφον μοι ἤνεγκαν. secundum me litem dederant. 280, 8.

φεύγειν] τοιοῦτον πεῖγμα ἔφυγον. 132, pen. ἔφυγε τὴν βάσανον. noluit uti sponione de mancipiis ad questionem dedendis. 201, ult. φεύγειν τοὺς ἐλέγχους. 213, 5. 214, 4.

φθονεῖν. 155, 2.

φθόνον ἐμοὶ γενήσεσθαι παρ' ἡμῶν περὶ τῶν προσγενημένων χρημάτων. 290, pen.

φιλοπράγμων. 84, pen.

φιλοτιμίας μνημεῖον ὁ τρίπους. 187, 3.

φιλοτίμως. 186, 4.

φιλοχρηματεῖν. 264, 6.

φοιτᾶν ἐπὶ τὸ ἐνοίκιον. identidem statis temporum vicibus venire ad tollendum locar. 134, ult. τῶν διδασκάλων, ὅποι ἐφοιτᾶμεν. ad quorum ludos itabamus. 247, 5.

φορεῖν] τίς οὐ μέλαν ἱμάτιον ἐφόρεσε. 71, 8. ἐμβάδας καὶ τριβάνια φορεῖ. 94, 8.

φρονεῖν] recte sapere, suæ tutelæ esse. ἐπειδὴ τάχιστα ἤρχετο φρονεῖν. 242, pen. ὡς εὖ φρονοῦσιν ἡμῖν ἱκανὰ τὰ εἰρημένα νομίζω. ut viris barbatis, et mente sibi constantibus. 281, 1. εἴπερ τι δίκαιον ἐφρόνει. 330, 2.

φροντίζειν. 322, 8.

φουλαρχεῖν. magistri equitum honorem gere. 115, 1. 292, ult.

φυλάττειν τοὺς οἰκίτας. acribus oculis observare. 143, 7.

φυλέτης. ejusdem tribus consors, tribulis. 184, 2.

φύναι] οἱ μετ' ἐκείνων φύντες. 214, 11.

φύσεις] φύσει γεγόνότα υἱόν. ex se natum. 169, pen. opponitur adoptato. τοιοῦτοι τὰς φύσεις πρὸς ἀλλήλους εἰσὶ. 181, 9.

φυτεῦειν χωρίον καὶ γεωργεῖν. 247, 7.

φωνὴ μεγάλη. 153, 8. οὐδεὶς ἡμῶν τὴν φωνὴν ἀνάσχοιτο ἀκούων. 355, 6.

φωρεῖν. furtum quærere. 144, 5.

X.

χεῖν] ἐπὶ τὰ μνήματα ἵναί χεόμενον, dis manibus inferias, libationes funereas illaturum, καὶ ἐναγιόοντα. 149, 1. οἱ παῖδες ἐναγίζουσι καὶ χέονται. 157, 9.

χηρεύειν. in viduæ conditione ætatem degere. 149, 4.

χρηγεῖν. 154, 6.

χορός. 187, 3.

χρέος] τὰ χρέα ὅσα ἀφείλετο αὐτόν. 221, 8. χρέα ἐπὶ τόκοις ἀφειλόμενα. 293, 10.

χρηματίζεσθαι] rem quærere, usuris aliisque turpibus modis rem amplificare. πολὺ προὔρξαιότερον ἡγεῖται τὸ χρηματίζεσθαι, ἢ τὴν ἐμὴν συγγείειαν. id est, observationem officiorum et jurium, quæ mihi ut cognata debet. 245, 10.

χρῆσθαι τινι, pro χρῆσθαι οικείως. 12, 4. et 14. præsertim cum meretrice consuescere. 20, 5. ἀπορῶν ὃ τι χρῆτο τῷ παρόντι κακῷ. 136, pen. λόγοις χρῶνται τοιοῦτοις. 176, 1.

χρήσιμος] χρησίμη διαθήκη. authentica, vera, legitima. 138, pen. καὶ πρότερον χρήσιμος ἐγένετο. homo frugi. 309, 4. χρησιμώτερον ἡμῖν πολίτην παρεῖχεν αὐτόν. 317, 3.

χρήστης. creditor. 8, ult. 105, 8.

χρόνος] τὸν χρόνον εἰάσαμεν [scil. παρελθεῖν]. 264, 8. οὐκ εἰ χρέων τι ὕστερον τῶν ἡμέτερων εἰσπραττόμεθα. 265, pen.

χρυσίον] σὺν ἱματίοις καὶ χρυσίοις. 199, 4.

χαρίζεσθαι. de uxore domo manique mariti emissa, aliique elocata. 221, 1.

χαρσίον. prædium. 267, 9.

Ψ.

εὐδεσθαι κατὰ τετελευτηκότος. 233, 2. φεύσασθαι πεῖγμα τηλικούτον. 283, 4. 297, 3.

φευδῆς] τούτῳ τὰ φευδῆ συλλαμβάνει. 245, 8.

ψευδομαρτυρία. 99, 10. 357, 6.

ψευδομαρτυρεῖν. 97, 2.

ψεῦδος προφασίζεσθαι. 44, 7. εἴ τι ψεῦδος ἦν ἂν ἐλογιζόμην. 334, 2.

ψηφίζεσθαι δίκην. sententia soa, ceu judex, causam disceptare. 19, 2.

ψῆφος] παρὰ τέτταρας ψήφους μετέσχε τῆς πόλεως. 40, 9. τὴν ψῆφόν μοι ἤνεγκαν. 280, 8.

Ω.

ὠθεῖν. 213, 3.

ὠνεῖσθαι. 210, 3. 293, 7.

ὠνιος. venalis. 134, antep.

ὡς] οὐδ' ὡς, pro οὐδ' οὕτως. ne sic quidem. 228, 14.

ὠφελεῖν] μέλλοντες ὠφελῆσθαι μὲν μηδὲν, ζημιασθῆσθαι δὲ μεγάλα. 263, antep.

INDEX HISTORICUS

AD ISÆUM.

A.

ÆSCHINES Lusiensis. 172, 1.
 Alce. 134, in seqq.
 Aminiades. 72, 1.
 Androcles (item Androclides). 121, seqq.
 147, 12.
 Antidorus. 143, 13. 147, 12.
 Antiphanes. 140, 6.
 Apollodorus Eupolidis. 172, ult.
 Apollodorus Thrasylli. 163, antep. et tota
 oratione.
 Archidamus. 164, 6.
 Archonides. 10, 10.
 Aristarchus. 256, 16. alius. 257, 18.
 Aristogiton. 118, 9.
 Aristolochus. 140, 7.
 Aristomenes. 257, 3.
 Astyphilus. 230, sq.

C.

Callippe. 129, ult.
 Cephisander. 10, 12.
 Cephisodorus. 309, 9.
 Cephisodotus. 88, 1.
 Cephisophon. 90, 1.
 Chærestratus. 120, 2. antep.
 Chæron. 32, 3.
 Chæreleos. 297, 11.
 Chariades. 69, 6.
 Ciron. 193, sq.
 Cleon. 230, 7.
 Cleonymus. 1, seqq.
 Cleonymus Cretensis. 111, 2.
 Clinareta. 35, 4.
 Cranaüs. 72, 7.
 Ctesias. 72, 7.
 Cyronides, 257, 12.

D.

Demaratus. 108, 2. 357, 6.
 Demochares. 256, 12.
 Democles. 89, ult.
 Democrates. 136, 2.
 Demosthenes. 71, 10.
 Dicæogenes primus. 114, 2.
 Dicæogenes Menexeni. 88, 12.
 Dicæogenes Proxeni. 86, sq.

Dinias. 6, 7.
 Diocles. 9, pen.
 Diocles Orestes. 194, ult.
 Diocles Pitthensis. 208, 3.
 Dion. 134, 9.
 Dionysius. 30, 2.
 Diophantus. 28, 3.
 Diopithes. 107, ult.
 Diotimus. 107, 10.
 Dorotheus. 28, ult.

E.

Endius. 14, 3.
 Epigenes. 310, 3.
 Erchienses. 343, pen. 351, pen.
 Ergamenes. 125, 10.
 Eubulides. 274, 16.
 Euclides. 147, 12. 228, 6. 343, 11.
 Euctemon. 125, 12.
 Eumathes. 309, 13.
 Euphiletus. 351, sq.
 Eupolis. 163, 6. et pen.

G.

Glaucon. 275, 6.

H.

Hagnias. 270, sq.
 Hagnon. 67, pen.
 Hagnotheus. 67, pen. 343, 4.
 Harmodius ille celebris. 118, 9.
 Harmodius Proxeni. 94, 4.
 Hegemon. 125, 11. 357, 7.
 Hegesippus. 362, ult.
 Hermon. 343, 10.
 Hierocles. 232, ult.
 Hippolochides. 176, 3.

L.

Lacratides. 165, ult.
 Leochares. 87, 5.
 Lycon. 95, 1.
 Lysimenes. 32, 2.

M.

Macartatus. 297, 12.

Melanopus. 107, 10.
 Menexenus. 95, 7.
 Menexenus pater Dicæogenis. 89, 13.
 Mixiades. 125, antep.
 Mnesiptolemus. 99, 6.
 Mneson. 163, 7.

N.

Nausimenes. 199, 3.
 Nicodemus. 16, 6.
 Nicostratus. 67, sq.

O.

Olynthii. 117, 12.
 Orestes. 194, ult. 228, 12.

P.

Phanostratus. 120, 2.
 Phila. 15, 5.
 Philochares. 29, 1.
 Philoctemon. 119, sq.
 Philonicus. 105, ult.
 Pistoxenus. 128, 4.
 Poliarchus. 5, 3.
 Polyartus. 89, pen.
 Posidippus. 4, pen.
 Pronapis. 171, ult.
 Protarchides. 103, pen.
 Proxenus. 90, 6.

Pylades. 32, 3.
 Pyretides. 24, ult.
 Pyrrhus. 14, sq.
 Pyrrhus Lamprensis. 72, 4.
 Pythodorus. 139, 8.

S.

Smicrus. 69, 6.
 Stratius. 274, 17.
 Stratocles. 274, 17.
 Stratoniceus. v. Nicostratus. 78, 9.

T.

Teleplus. 71, pen.
 Thargelia. 169, 8.
 Theophon. 293, 4.
 Thrasylbulus. 172, ult.
 Thrasyllus. 163, 6. et 15.
 Thrasymachus. 69, 8.
 Thudippus. 240, 2.
 Timotheus. 137, 21.

U.

Undecimviri. 84, 2.

X.

Xenænetus. 256, 11. alius. 257, 13. et 17.
 Xenocles. 15, 5.

INDEX GEOGRAPHICUS AD ISÆUM.

<p style="text-align: center;">A.</p> <p>ACHARNENSIS. 256, 11.
Æthalides. 30, 3.
Aphidnæus. 136, 3.
Araphenius. 241, 4.
Athmonensis. 140, 5.</p> <p style="text-align: center;">B.</p> <p>Besa. 27, 1.
Besæensis. 72, 7.</p> <p style="text-align: center;">C.</p> <p>Cephiensis. 125, pen. 138, 2.
Cericus. 104, 2. 134, 15.
Chius. 137, 17.
Cholargensis. 199, 3.
Corinthus. 165, 14. 237, 14. 265, 7.
Creta. 297, 15.
Cyprius. 15, 5.</p> <p style="text-align: center;">D.</p> <p>Delphinium. 360, 3.</p> <p style="text-align: center;">E.</p> <p>Εἰληθυίας fanum. 112, 5.
Eleusin. 114, ult. 292, antep. 293, 7.
Eleusinius. 29, 1.
Erchiensis. 30, 2. 343, pen.</p> <p style="text-align: center;">H.</p> <p>Hephæstides. 232, pen.</p> <p style="text-align: center;">L.</p> <p>Lechæum. 110, ult.</p> | <p>Limnæ. 219, 2.
Lusiensis. 172, 1.</p> <p style="text-align: center;">M.</p> <p>Melita. 293, 6.
Mitylene. 237, 10.
Munychia. 137, 22.</p> <p style="text-align: center;">O.</p> <p>Œnoa. 294, ult.</p> <p style="text-align: center;">P.</p> <p>Pæaniensis. 90, 1.
Prosphaltii. 298, 1. et 7.
Phlyensis. 194, ult.
Φλυῆσι. 218, ult.
Phrearrhius. 90, 1.
Πιτθεύς. 208, 4.
Plotiensis. 99, 6.
Potamius. 103, ult.
Pythii Apollinis fanum. 113, 11.</p> <p style="text-align: center;">S.</p> <p>Serangium. 140, 6.
Sicilia. 120, 4. 128, 6.
Sicyon. 134, 113.
Spartolus. 115, 1.
Sphettius. 28, pen.
Sypalletius. 256, 10.</p> <p style="text-align: center;">T.</p> <p>Thebanum bellum. 237, 15.
Thessalia. 237, 14.
Θεῖσι. 293, 5.</p> |
|--|---|

ΔΕΙΝΑΡΧΟΣ.

ΔΕΙΝΑΡΧΟΥ
ΚΑΤΑ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΝ
ΒΙΟΣ.

ΔΕΙΝΑΡΧΟΣ Σωκράτους ἢ Σωστράτου, ὡς μὲν τινες, ἐγχώ-
ριος, ὡς δὲ τισι δοκεῖ, Κορίνθιος, ἀφικόμενος εἰς Ἀθήνας ἔτι
νέος, κατ' ὄν χρόνον Ἀλέξανδρος ἐπήει τὴν Ἀσίαν, κατοικήσας
αὐτόθι, ἀκροατῆς μὲν ἐγένετο Θεοφράστου τοῦ διαδεξαμένου τὴν
Ἀριστοτέλους διατριβὴν, ὠμίλησε δὲ καὶ Δημητρίῳ τῷ Φαληρεῖ·
μάλιστα δὲ ἐπολιτεύσατο μετὰ τὴν Ἀντιπάτρου τελευταίην, τῶν
μὲν ἀνηρημένων ῥητόρων, τῶν δὲ πεφευγόντων. φίλος δὲ Κασάν-
δρῳ γενόμενος, ὡς ἐπὶ πλείστον προέκοψε, χρήματα τῶν λόγων
εἰσπραττόμενος, οὐς τοῖς δεομένοις συνέγραφεν· ἀντετάξατο δὲ
πρὸς τοὺς ἐπιφανεστάτους τῶν ῥητόρων, οὐκ εἰς δῆμον παριῶν
— οὐ γὰρ οἶός τ' ἦν —, ἀλλὰ τοῖς ἐναντιουμένοις λόγους συγ-
γράφων· καὶ ἐπεὶ Ἀρπαλος διέδρα, πλείους λόγους συνέγραψε
κατὰ τῶν αἰτίαν λαβόντων δωροδοκῆσαι, καὶ τούτους τοῖς κατηγο-
ροῖς ἐξέδωκε. χρόνῳ δὲ ὕστερον αἰτιαθεὶς εἰς λόγους παραγίνεσθαι
Ἀντιπάτρῳ καὶ Κασάνδρῳ παρὰ τὴν κατάληψιν τῆς Μουνυχίας,
ἠνίκα ὑπ' Ἀντιγόνου καὶ Δημητρίου ἐφρουρήθη ἐπ' Ἀναξικρά-
τους ἄρχοντος, ἐξαργυρισάμενος τὰ πλείστα τῆς οὐσίας, ἔφυγεν
εἰς Χαλκίδα. διατρίψας δ' ἐπὶ τῆς φυγῆς ὡς πεντεκαίδεκα ἔτη,
καὶ πολλὴν οὐσίαν κτησάμενος, κατῆλθε, πραξάντων αὐτῷ τὴν
κἀσσοδον τῶν περὶ Θεοφράστον ἅμα τοῖς ἄλλοις φυγάσι. καταλύ-
σις δὲ παρὰ Προξένῳ ἑταίρῳ αὐτῷ, καὶ τὸ χρυσίον ἀπολέσας,
ἤδη γηραιὸς ὢν καὶ τὰς ὀράσεις ἀσθενῆς, οὐ βουλομένου Προξέ-
νου ἀναζητεῖν, λαγχάνει αὐτῷ δίκην, καὶ τότε πρῶτον εἶπεν ἐν
δικαστηρίῳ. σώζεται δ' αὐτοῦ καὶ ὁ λόγος. φέρονται δ' αὐτοῦ καὶ
λόγοι γνήσιοι ἐξήκοντα τέσσαρες. τούτων ἔνιοι παραλαμβάνονται,
ὡς Ἀριστογείτονος. ζηλωτῆς δ' ἐγένετο Ὑπερείδου, ἧ — ὡς
τινες — διὰ τὸ παθητικὸν Δημοσθένους καὶ τὸ σφοδρὸν τῶν
σχημάτων δ' αὐτοῦ μιμητῆς ὑπάρχει.

Παρὰ τὴν] F. διὰ τὴν. REISK.
καὶ λόγοι] Καὶ aut delendum, aut leg.
καὶ ἄλλοι λόγοι. IDEM.
'Ὡς Ἀριστογείτονος] Leg. ὡς ὁ κατ' Ἀρι-

στογείτονος. XYLAND.
Διὰ τὸ παθ. — σφοδρὸν] F. Δημοσθένους,
διὰ τὸ παθητικὸν καὶ τὸ σφοδρὸν. REISK.

ΔΙΟΝΤΣΙΟΥ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΕΩΣ

ΔΕΙΝΑΡΧΟΣ.

α'. ΠΕΡΙ Δεινάρχου τοῦ ῥήτορος οὐδὲν εἰρηκῶς ἐν τοῖς περὶ τῶν ἀρχαίων γραφεῖσιν, διὰ τὸ μήτε εὐρετὴν ἰδίου γεγενῆσθαι χαρακτήρος τὸν ἄνδρα, ὡς περὶ τὸν Λυσίαν καὶ τὸν Ἰσοκράτην καὶ τὸν Ἰσαῖον, μήτε τῶν εὐρημέων ἐτέροις τελειωτῆν, ὡς περὶ τὸν Δημοσθένην καὶ τὸν Αἰσχίνην καὶ Ὑπερείδην ἡμεῖς κρίνομεν ὄρων δὲ καὶ τοῦτον τὸν ἄνδρα παρὰ πολλοῖς ἠξιωμένον ὀνόματος ἐπὶ δεινότητι λόγων καὶ ἀπολελοιπῶτα δημοσίους τε καὶ ἰδίους λόγους οὔτε ὀλίγους οὔτε εὐκαταφρονήτους, ἠγησάμην δεῖν μὴ παραλιπεῖν αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ βίου καὶ τοῦ χαρακτήρος αὐτοῦ διελεῖν, καὶ διορίσαι τοὺς τε γνησίους καὶ ψευδεῖς λόγους, πάντων ἢ τῶν γε πλείστων, ἀναγκαιότερον (οἶμαι) τοῖς μὴ ἐκ περιζώματος ἀσκοῦσι ῥητορικῆν, ἅμα δὲ ὄρων οὐδὲν ἀκριβὲς οὔτε Καλλίμαχον οὔτε τοὺς ἐκ Περγάμου γραμματικούς περὶ αὐτοῦ γράψαντας, ἀλλὰ παρὰ τὸ μηδὲν ἐξετάσαι περὶ αὐτοῦ τῶν ἀκριβεστέρων ἡμαρτηκότας, ὡς μὴ μόνον ἰψεύσθαι πολλά, ἀλλὰ καὶ λόγους τοὺς οὐδὲν μὲν αὐτῷ προσήκοντας ὡς Δεινάρχου τούτῳ προστίθεσθαι, τοὺς δ' ὑπ' αὐτοῦ γραφέντας ἐτέρων εἶναι λέγειν. ἀλλὰ Δῆμος ὁ Μάγνης, ὃς ἔδοξε γενέσθαι πολυῖστωρ, ἐν τῇ περὶ τῶν ὁμωνύμων πραγματείᾳ λέγων καὶ περὶ τούτου τοῦ ἀνδρός καὶ ὑπόληψιν παρασχὼν ὡς περὶ αὐτοῦ λέξων τι ἀκριβὲς διεψεύσθη τῆς δόξης· οὐδὲν δὲ κωλύει καὶ τὰς λέξεις παραθέσθαι τοῦ ἀνδρός· ἔστι δὲ τὰ ὑπ' αὐτοῦ γραφέντα τάδε· Δεινάρχους δ' ἐνετύχομεν τέτταρσιν· ὧν ἔστιν ὁ

Περὶ Δεινάρχου] Fort. περὶ δὲ Δειν. quod si admittitur, constat hoc opusculum cum prioribus illis, de Isocrate, Lysia, Isæo, unum corpus constituere et inters sese illa quatuor coherere. REISK.

Καὶ ψευδεῖς] Interponi velim articulum τοὺς. IDEM.

Ἀναγκαιότερον] Malim in superlativo ἀναγκαιότατον. IDEM.

Ἐκ περιζώματος] in procinctu. Est novæ Græcitatæ dictio Latinisans. raptim significans, tumultuarie, repentino quodam impetu et involatu quasi, quomodo milites in procinctu stantes, testamentum faciunt, festinantes, sine necessario apparatu. IDEM.

Καλλίμαχον] Scil. ἐν τῇ ἀναγραφῇ τῶν ῥητόρων. v. Ionsium de Script. H. P. I. 4. p. 135. et Bentleyi fragm. Callimachi p.

352. HUDSON.

Τοὺς ἐκ Περγάμου γραμματικούς] Significare videtur Cratetem et Aristarchum: ut ex Suida colligitur, dum Aristarchum tradit discipulum fuisse Aristophanis grammatici, et Pergami plurimum concertasse cum Cratete grammatico Pergameno. SYLBURG.

Ἐψεύσθαι πολλά, ἀλλὰ καὶ] Num ἐψεύσθαι πολλά καὶ ἄλλα, ἀλλὰ καὶ — non solum alia multa mentiti sint (aut in aliis multis falsi, vel lapsi), sed etiam —. REISK.

Ὡς Δεινάρχου τούτῳ προστίθεσθαι] Malim ὡς ὄντας Δεινάρχου, τούτῳ προστίθεναι. IDEM. Δῆμος] Sufficiendum esse Δημήτριος, dudum observasse criticos, admonet Hudsonus. Post ἀλλὰ addendum esse videtur aut καὶ, aut γὰρ καί. IDEM.

μὲν ἐκ τῶν ῥητόρων τῶν Ἀττικῶν, ὁ δὲ τὰς περὶ Κρήτην συναγόχοι μυθολογίας, ὁ δὲ πρεσβύτερος μὲν ἀμφοῖν τούτοις, Δήλιος δὲ τὸ γένος, πεπραγματευμένος τοῦτο μὲν ἔπος τοῦτο δὲ πρῶγμα, τέταρτος δὲ ὁ περὶ Ὀμήρου λόγον συντεθεικώς. ἐθελῶ δὲ πρὸς μέρος περὶ ἐκάστου διελθεῖν, καὶ πρῶτον περὶ τοῦ ῥήτορος. ἔστι τοίνυν οὗτος κατὰ γῆν ἐμὴν δόξαν οὐδὲν ἀπολείπων τῆς Ὑπερείδου χάριτος, ὥστ' εἰπεῖν, Καὶ νύ κεν ἦ παρέλασεν ἐνθύμημα γὰρ φέρει πιστικὸν καὶ σχῆμα παντοδαπὸν, πιθανότητός γε μὴν οὕτως εὖ ἠκεῖ ὥστε παριστάνειν τοῖς ἀκούουσι μὴ ἄλλως γεγονέναι τὸ πρῶγμα ἢ ὡς αὐτὸς λέγει. καὶ νομίσειεν ἂν τις εὐήθεις εἶναι τοὺς ὑπολαβόντας τὸν λόγον τὸν κατὰ Δημοσθένους εἶναι τούτου· πολὺ γὰρ ἀπέχει τοῦ χαρακτήρος, ἀλλ' ὅμως τοσοῦτον σκότος ἐπιπεπόλακεν ὥστε τοὺς μὲν ἄλλους αὐτοῦ λόγους σχεδὸν πῶς ὑπὲρ ἐξήκοντα καὶ ἑκατὸν ὄντας ἀγνοεῖν συμβέβηκε, τὸν δὲ μὴ γραφέντα ὑπ' αὐτοῦ μόνον ἐκείνου νομίζεσθαι. ἡ δὲ λέξις ἐστὶ τοῦ Δεινάρχου κυρίως ἠθικῆ, πάθος κινουῖσα, σχεδὸν τῇ πικρίᾳ μόνον καὶ τῷ τόνῳ τοῦ Δημοσθενικοῦ χαρακτήρος λειπομένη, τοῦ δὲ πιθανοῦ καὶ κυρίου μηδὲν ἐνδέουσα.

β'. Ἐκ τούτων οὐδὲν ἐστὶν οὔτε ἀκριβὲς ἀλλ' οὔτε ἀληθὲς εὐρεῖν· οὔτε γὰρ γένος τάνδρὸς οὔτε χρόνους καθ' οὓς ἦν οὔτε τόπον ἐν ᾧ διέτριψε δεδήλωκε, ὀνόματα δὲ μόνον κοινὰ καὶ περιτρέχοντα ἐσπούδασε, καὶ πλήθος λόγων εἶπεν οὐδενὶ τῶν σύμφωνον, εἰ δεῖ δὲ τούναντίον. ἂ οὖν ἐγὼ αὐτὸς δι' ἑμαυτοῦ καταλαβόμεν, ταῦτ' ἐστίν. Δείναρχος ὁ ῥήτωρ υἱὸς μὲν ἦν Σωστράτου, Κορίνθιος δὲ τὸ γένος· ἀφικόμενος δὲ εἰς Ἀθήνας, καθ' ὃν χρόνον ἦν ζουν αἱ τε τῶν φιλοσόφων καὶ ῥητόρων διατρι-

Δήλιος] Perperam in exemplari [h. e. editione P. Victorii Tornesianā] scriptum δῆμος. SYLBURG.

Πεπραγματευμένος; etc.] Hæc non intelligo. Latinus interpres reddidit, qui et poeta fuit, et dur egregius. Num pro πρῶγμα leg. est σύγγραμμα. et carminis auctor, et historia. REISK.

Καὶ νύ κεν] Alludit ad Homerium illud, Iliad. ψ. καὶ νύ κεν ἡ παρέλασεν ἡ ἀμφήριστον ἔθηκεν: quod de Platone quoque usurpavit supra 17, 45. SYLBURG.

Ἐ μὴν] Dedit auctore Sylburgio, pro vulgari τε μὴν. REISK.

Τοσοῦτος σκοποὺς ἐπιπεπόλακεν] Legendum videtur, τοσοῦτον οὗτος ἐπιπεπόλακεν, usque adeo hac eminuit oratio: et v. 18. passivo fine ἀγνοεῖσθαι, ignorari. SYLBURG. Ego e vitiosæ vulgatae ruderibus effeci τοσοῦτον σκότος ἐπιπεπόλακεν, ab

ἐπιπολάζειν. REISK.

Ἀγνοεῖν] Recte admonet Sylburgius, leg. esse ἀγνοεῖσθαι in passivo. IDEM.

Κυρίου] Malim καιρίου. IDEM.

Οὔτε ἀκριβὲς etc.] Fort. leg. ἐκ τούτων οὐδὲν ἐστὶν οὔτ' ἀκριβὲς, οὔτε κομψόν, ἀλλ' οὐδ' ἀληθές. non solum nil exasciatum, neque exquisitum, sed ne verum quidem. ἀλλὰ subjicit, in præmissis οὐ μόνον esse subaudiendum. IDEM.

Οὐδενὶ τῶν —] Sententia talem quampiam mutilati hujus loci scripturam postulat: οὐδενὶ τῶν προτέρων (vel τῶν δοκίμων, τῶν πιθανῶν) σύμφωνον. εἰ δεῖ δὲ τάληθῃ λέγειν, καὶ τούναντίον. vel ἤδη δὲ καὶ τούναντίον. SYLBURG. Pro εἰ δὲ malebat Casaubonus ἔδει δὲ, subaud. ποιεῖν. mihi videtur locus sic posse sarciri: οὐδενὶ τῶν ὀπιων σύμφωνον· εἰ δὲ δεῖ τάληθῃ εἰπεῖν, παῖ τούναντίον, scil. τοῖς οὔσι. REISK.

βαί, Θεοφράστῳ τε συνεγένετο καὶ Δημητρίῳ τῷ Φαληρεῖ· εὐφύης δὲ περὶ τοὺς πολιτικοὺς λόγους γενόμενος, ἀκμαζόντων ἔτι τῶν περὶ Δημοσθένην, ἤρξατο λόγους γράφειν καὶ προήει κατὰ μικρὸν εἰς δόξαν· μάλιστα δὲ ἤκμασε μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτήν, Δημοσθένους μὲν καὶ τῶν ἄλλων ῥητόρων φηγαῖς αἰδίοις καὶ θανάτοις περιπεσόντων, οὐδενὸς δ' ὑπολειπομένου μετὰ τοὺς ἄνδρας ἀξίου λόγου. καὶ διετέλεσεν ἐτῶν πέντε καὶ δέκα χρόνον λόγους συγγράφων τοῖς βουλομένοις, ἕως Κάσσανδρος τὴν πόλιν κατέσχευ' ἐπὶ δὲ Ἀναξικράτους ἄρχοντος, ἐφ' οὗ κατέλυσαν τὴν ἐν τῇ Μουνηχίᾳ φρουρὰν ὑπὸ Κασσάνδρου κατασταθεῖσαν οἱ περὶ Ἀντίγονον καὶ Δημήτριον βασιλεῖς, αἰτίαν ἔχων ἅμα τοῖς ἐπιφανεστάτοις Ἀθηναίοις, καίτοι ξένος αὐτὸς ὢν, καταλύσαι τὸν δῆμον, ὁρῶν ἠρετισμένους τοὺς Ἀθηναίους· καὶ μάλιστα τῷ πλουτεῖν ἑαυτὸν, ὑφορῶμενος μὴ διὰ τοῦτο πάσῃ τι δεινόν, εἰσελθεῖν μὲν εἰς δικαστήριον οὐχ ὑπέμεινεν, ἐξελεθῶν δὲ τῆς πόλεως καὶ ἐλθὼν εἰς Χαλκίδα τὴν ἐν Εὐβοίᾳ τὸν ἀπ' Ἀναξικράτους χρόνον ἕως Φιλίππου πεντεκαίδεκαετῆ γενόμενον ἐκεῖ διέτριψεν, εἴ τις αὐτῷ γένοιτο διὰ Θεοφράστου καὶ τῶν ἄλλων φίλων κάθοδος, περιμένων.

γ'. Συγχωρήσαντος δὲ τοῦ βασιλέως μετ' ἄλλων φυγάδων κάκεινῳ κατελθεῖν, ἀφικόμενος εἰς Ἀθήνας καὶ παρ' ἐνὶ τῶν φίλων Προξένῳ καταχθεὶς χρυσίον ἀπολλύει, γηραιὸς ὢν ἤδη καὶ τὰς ὄψεις ἀσθενής. ὀλιγώρως δ' ἔχοντας τοῦ Προξένου πρὸς τὴν ζήτησιν, δίκην ἔλαχεν αὐτῷ περὶ τῶν χρημάτων, αὐτὸς οὐδεπώποτε πρότερον εἰς δικαστήριον παρελθὼν. οὗτος μὲν ὁ βίος τάνδρος. ἀποδείκνυται δ' ἕκαστον αὐτῶν, ἕκ τε τῶν ἱστοριῶν τῶν Φιλοχόρου, καὶ ἐξ ὧν αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ συνέγραψεν ἐν τῷ λόγῳ τῷ κατὰ Προξένου, ὅς εἴρηται μὲν μετὰ τὴν φυγὴν, προσκειμένην δ' ἔχει τὴν γραφὴν ταύτην· Δείναρχος Σωστράτου Κορίνθιος Προξένῳ ᾧ σύνειμι βλάβης ταλάντων δύο. "Εβλαψέ με Πρόξενος, ὑποδεξάμενος εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἑαυτοῦ τὴν ἐν ἀγρῷ ὅτε πεφευγὼς Ἀθήνησεν κατῆειν ἐκ Χαλκίδος, χρυσίου μὲν στατῆρας ὀγδοήκοντα καὶ διακοσίους καὶ πέντε, οὐς ἐκόμισα ἐκ Χαλκίδος, εἰδότος Προξένου, καὶ εἰσηλθὼν ἔχων εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ,

Μετὰ τοῦ ἀνδρός] Procul dubio legendum IDEM.

μετὰ τοὺς ἄνδρας, post illos viros. SYLBURG.

Πεντεκαίδεκα ἔτη] Forsan rectius conjuncte πεντεκαίδεκαετῆ, vel πεντεκαίδεκέτη.

IDEM. Dedi prout ille volebat, et in Boddleiano esse testatur Hudsonus. Nescio praeterea quoque, an Dionysius sic dederit: καὶ αὐτὸν πεντεκαίδεκαετῆ γενόμενον. quod ipsi quoque tempus, pariter atque illud prius, quindecennale fuit. REISK.

Τοῦ βασιλέως] Demetrium Poliorcetae designat. IDEM.

Προκειμένην] Recte sic, si formula haec accusationis caeci orationis subjecta fuit. verum probabilius est praemissam orationi fuisse, velut fundamentum, cui aedificium superstruitur. L. ergo προκειμε.

Βλάβης] Integre sic foret dictum: βλάβης δίκην εἴληχα, δύο ταλάντων ἀξίαν, aut δύο ταλάντων τίμημα ἐπιγεφάμενος. IDEM.

"Εβλαψέ με] Coheret cum hoc verbo ἐπιβουλεύσας τοῖς, id est, διὰ τοῦ ἐπιβουλεύσαι τοῖς. IDEM.

Χαλκίδος] Aut deest post hoc nomen, ἔχων. aut dicendum est, orationem esse ἀνακλόουσον, seu dissolutam et fluxam. Nam accusativi στατῆρας et ἀεγυράματα natabunt, fulcro destituta. Aliam rationem iniiit Sylburg. IDEM.

Καὶ εἰσηλθὼν ἔχων] Si transpositione facta, καὶ in praecedentibus ante χρυσίου collocetur, et ἔχων ante εἰσηλθὼν, structura et sententia erit planior. SYLBURG.

ἀργυρώματα δὲ οὐκ ἐλάττω εἴκοσι μνῶν ἄξια, ἐπιβουλεύσας τούτοις· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ, εὐθύς μὲν ἐν ἀρχῇ περὶ τοῦ μηδεμίαν δίκην πρότερον εἰσελθεῖν δεδήλωκεν, ἐν δὲ τοῖς ὕστερον μετὰ ταῦτα, πρῶτον μὲν ἐν τῷ προομίῳ τὴν βλάβην τὴν γενομένην αὐτῷ διὰ Προξένου δεδήλωκεν, ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς περὶ τε τῆς φυγῆς καὶ τῶν ἄλλων διεξέρχεται πάντων, ἐξ ὧν γίγνεται φανερά τὰ προειρημένα· καὶ ἔτι πρὸς τούτοις, ὅτι ξένος διέμεινε καὶ γέρων ἤδη ὧν εἶπε τὸν λόγον, ἐξ ὧν ἐπὶ τῷ τέλει τῆς δίκης εἴρηκε. ταῦτα μὲν αὐτὸς ὁ Δείναρχος περὶ ἑαυτοῦ· Φιλόχορος δὲ ἐν ταῖς Ἀττικαῖς ἱστορίαις περὶ τε τῆς φυγῆς τῶν καταλυσάντων τὸν δῆμον καὶ περὶ τῆς καζόδου πάλιν οὕτως λέγει· Τοῦ γὰρ Ἀναξικράτους ἄρχοντος, εὐθὺς μὲν ἢ τῶν Μεγαρέων πόλις ἐάλω· ὁ δὲ Δημήτριος ὁ κατελθὼν ἐκ τῶν Μεγάρων κατεσκευάζετο τὰ πρὸς τὴν Μουνυχίαν, καὶ τὰ τείχη κατασκάψας ἀπέδωκε τῷ δήμῳ. ὕστερον δὲ εἰσηγγέθησαν πολλοὶ πολιτῶν, ἐν οἷς καὶ Δημήτριος ὁ Φαληρεύς· τῶν δὲ εἰσαγγεληθέντων τοὺς μὲν οὐχ ὑπομείναντας τὴν κρίσιν ἐνεθανάτωσαν τῇ ψήφῳ, τοὺς δ' ὑπακούσαντας ἀπέλυσαν. ταῦτα μὲν οὖν τῆς ὀγδόης. ἐν δὲ τῇ ἐνάτῃ φησὶ· Τοῦ δ' ἐνιαυτοῦ τουοῦ διελθόντος, ἑτέρου δ' εἰσιόντος, ἐν ἀκροπόλει σημεῖον ἐγένετο τοιοῦτο· Κύων εἰς τὸν τῆς Πολιάδος νεῶν εἰσελθοῦσα καὶ δῦσα εἰς τὸ Πανδρόσιον, ἐπὶ τὸν βωμὸν ἀναβᾶσα τοῦ Ἑρκίου Διὸς τὸν ὑπὸ τῇ ἐλαίᾳ κατέκειτο. πάτριον δ' ἔστι τοῖς Ἀθηναίοις κύνα μὴ ἀναβαίνειν εἰς ἀκρόπολιν. περὶ τὸν αὐτὸν δὲ χρόνον καὶ ἐν τῷ ἱερῷ μεθ' ἡμέραν, ἡλίου τ' ἐξέχοντος καὶ οὔσης αἰθρίας, ἀστὴρ ἐπὶ τινα

Ἐλάττω] Lege ἔλαττον adverbialiter. REISK.

Πρότερον] E præcedentibus repetitum videtur: ideoque expungendum. SYLBURG. Ego pro vulgari πρότερον arbitrato meo dedi ὕστερον. Redundantia est ὕστερον μετὰ ταῦτα, sed ea Græcis haud insolita. REISK.

Τὸν λόγον] Post τὸν λόγον e præcedentibus subaudiendum φανερὸν γίνεται. SYLBURG. Ego suspicor post τὸν λόγον excidisse, μάλιστα δὲ, scil. γίγνεται ταῦτα φανερά. REISK.

Ταῦτα] Malim καὶ ταῦτα. facile potuit καὶ elidi in concursu cum extrema syllaba vocabuli εἴρηκε. IDEM.

Ἀττικῆς τῶν καλεσάντων] Vera lectio esse videtur: τῆς φυγῆς τῶν καταλυσάντων τὸν δῆμον. ut colligitur ex p. 260. 12. SYLBURG.

Λέγειν] Multum abit hæc Philochori traditio a Diodorea p. 439. tomi secundî. REISK.

Ὁ κατελθὼν] Aut detrahendus est articulus, aut interponendum περιουρηκτός, nam de eo hic agitur. IDEM.

Τὰ πρὸς τὴν Μουνυχίαν] Id est, τὰ πρὸς

πολιορκίαν τῆς Μουνυχίας. IDEM.

Ἀπέδωκε τῷ δήμῳ] Quid? num αὐτὴν? facillimum foret hoc subaudire, verum quid proderat populo arx diruta? num ergo τὴν ἐλευθερίαν addi debet, aut τὴν πολιτείαν? IDEM.

Τῆς ὀγδόης] In margine Bodleiani testatur Hudsonus hæc legi: ταῦτα μὲν ἐπὶ τῆς ὀγδόης. perinde est, utrum optes. eadem est in utraque lectione sententia. ἐπὶ tantundem valet, atque ἐν. vel l. ἐκ. Suhauditur in vulgata ἱστορίας τοῦ Φιλοχόρου ῥήσις ἔστι. IDEM.

Τοῦ διελθόντος] Rectius τοῦτου διελθόντος, vel τουοῦ ἐξελθόντος aut παρελθόντος. SYLBURG. Ego arbitrato meo dedi τουοῦ διελθόντος. Paulo post malim μὴ ἔαν ἀναβαίνειν. REISK.

Ἐν τῷ ἱερῷ] Num ἐν τῷ αὐτῷ ἱερῷ. Sed cur in templo Minervæ Poliadiæ solummodo, non item in reliqua urbe, fuisset tellæ de visâ? Num leg. ἐν τῷ Γεραίστῳ, ut a Geræsto portentum hoc Athenas fuerit nuntiatum? An ἱερῷ majore prima littera est exarandum, ut significet portum celebrem in Ponto? IDEM.

χρόνον ἐγένετο ἐκφανής. ἡμεῖς δ', ἐρωτηθέντες ὑπὲρ τε τοῦ σημείου καὶ τοῦ φαντάσματος εἰς ὃ φέρει, φυγάδων κάθοδον ἔφαμεν προσημαίνειν ἀμφοτέρω· καὶ ταύτην οὐκ ἐκ μεταβολῆς πραγμάτων ἔσομένην, ἀλλ' ἐν τῇ καθεστῶσῃ πολιτείᾳ καὶ τὴν κρίσιν ἐπιτελεσθῆναι συνέβη.

δ'. Προειρημένων δὴ τούτων, ἐν ἔτι λείπεται καὶ ἀναγκαιότατον, τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ διορίσαι, ἵνα καὶ περὶ τῶν λόγων τῶν τε γνησίων αὐτοῦ καὶ μὴ σαφές τι ἔχωμεν λέγειν. τίθεμεν δὴ αὐτὸν ἔβδομηκοστὸν ἔχοντα ἔτος ἀπὸ τῆς φυγῆς κατελιλυθέναι, ὡς καὶ αὐτὸς φησι γέροντα αὐτὸν ὑποκαλῶν· ἀφ' οὗ χρόνου καὶ καλεῖν τοὺς ἐν τῇ ἡλικίᾳ ταύτῃ μάλιστα εἰώσαμεν. ὑποκειμένων δὲ τούτων ὀλοσχερεῖ λογισμῷ — τὸ γὰρ ἀκριβές οὐκ ἔχομεν —, εἴη ἂν κατὰ Νικοφῆμον ἄρχοντα γεγονώς. εἰ δέ τις ἢ πρεσβύτερον ἢ νεώτερον τῶν εἰρημένων χρόνων αὐτὸν εἶναι φησι, πρὸς τῷ μηδὲν ὑγιᾶς λέγειν καὶ λόγους αὐτῷ πολλοὺς ἀφέληται, μᾶλλον δὲ πάντα πλὴν πέντε ἢ ἕξ, τῶν μὲν πρεσβύτερον αὐτὸν, τῶν δὲ νεώτερον εἶναι λέγων. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἄρξασθαι λέγοντες αὐτὸν λόγους συγγράφειν ἀπὸ τοῦ πέμπτου ἢ ἕκτου πρὸς τῷ εἰκοστῷ ἔτους οὐκ ἂν ἀμάροισιν, ἄλλως τε καὶ τῶν περὶ Δημοσθένη τότε ἀκμαζόντων. ἕκτος δὲ καὶ εἰκοστός ἐστιν ἀπὸ Νικοφῆμον Πυθόδημος. ὡς δ' ὅσους εὐρίσκομεν πρεσβυτέρους τούτου τοῦ ἀρχοντος φερόμενους εἰς αὐτὸν λόγους ἐν τοῖς οὔσιν, ὡς εἴθισται, ἀπιστοίημεν ἂν εἰκότως. ἔτι δὲ καὶ τοὺς ἀπ' Ἀναξικράτους ἕως Φιλίππου τετελεσμένους ἀγῶνας ὁμοίως ἐν τοῖς ψευδέσιν ἀναγράφοιμεν ἂν· οὐ γὰρ εἰς Χαλκίδα ἂν τινες ἔπλεον λόγων χάριν, ἢ ἰδίων ἢ δημοσίων· οὐ γὰρ τέλειον ἠπόρουσαν οὕτω λόγων.

ε'. Ἐπεὶ δὲ ὁ χρόνος ἀνδρὸς, ὡς οἶόν τε ἀκριβέστατα, εὐρηται, πρὸς ὃν καὶ τῶν λόγων τοὺς τε γνησίους καὶ μὴ διακρινοῦμεν· καιρὸς ἤδη καὶ περὶ τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ λέγειν. ἔστι δὲ

Φαντάσματος] Φάντασμα pro φάσμα notatum etiam in antiq. Rom. 260, 16.

Philochorum autem μάντιν et ἱεροσκόπον fuisse, atque inter alia scripsisse περὶ μαντικῆς, περὶ θυσιῶν, περὶ μυστηρίων τῶν Ἀθηνησι, testatur etiam Suidas. SYLBERG.

Καὶ μὴ] Malim τῶν interponi, et sic quoque versu pen. καὶ τοὺς μὴ. REISK.

Καὶ καλεῖν] Interpone γέροντας. IDEM.

Οὐκ ἔχομεν] Potest ferri. videtur tamen potius addendum esse εἰπεῖν vel simile quid. IDEM.

Φησι] Malim φήσῃ in conjunct. aor. 1. IDEM.

Ἀφέληται] Forsan rectius ἀφελῆται. SYLBERG. Non improbabiler id quidem videtur tamen vulgata quoque defendi quodammodo posse, subaudiendo, id quod in talibus subaudiri debet, ἔρα μὴ — vereor ne — vide ne — nescio an — ei erepturus sit orationes multas, quæ ejus revera sunt. PRO αὐτῷ lege ἂν αὐτόν. REISK.

Εὐρίσκομεν] Malim aut εὐρίσκοιμεν, aut εὐρίσκαμεν. IDEM.

Τοὺς φερομένους] Sententia talem quampiam lectionem requirit: τοὺς φερομένους εἰς αὐτὸν λόγους, ἐν τοῖς γνησίοις εἶναι ἀπιστοίημεν ἂν εἰκ. et seq. v. ἀπ' Ἀναξικρατ. ab Anaxicrate: ut pag. 260. v. 16. SYLBERG. Articulum τοὺς, sententiæ et linguæ rationi officientem, arbitrato meo expuisti. REISK.

Οὔσιν εἴθισται] Dedi de meo: οὔσιν, ἢ καὶ εἴθισται, scil. γίνεσθαι. orationes falso ei contributas in numero earum, quæ revera ejus sunt, ut solet fieri, non in Dinarcho solum, sed in aliis quoque omnibus oratoribus. IDEM.

Τέλειον] Adverbialiter, pro τελῶς, ὅλας, ὀλοσχερῶς. ad ἠπόρουσαν subauditur Ἀθήνησι. non enim profecto ipsis ibi, Athenis, deerant prorsus orationes, h. e. oratores, qui orationibus conscribendis mercedes mereri vel lent. IDEM.

δυσόριστον. οὐδὲν γὰρ οὔτε κοινὸν οὔτ' ἴδιον ἔσχεν οὔτ' ἐν τοῖς ἰδίοις οὔτ' ἐν τοῖς δημοσίοις ἀγῶσιν· ἀλλὰ καὶ τοῖς Λυσίου παραπλήσιος ἔστιν ὅπου γίνεται καὶ τοῖς Ὑπερείδου καὶ τοῖς Δημοσθένους λόγοις. καὶ τούτων πολλὰ δὴ τις ἔχει παραδείγματα ἐκθέσθαι· τοῦ μὲν Λυσιακοῦ χαρακτηριστὴρος ἐν τῷ περὶ Μνησικλέους λόγῳ καὶ ἐν τῷ κατὰ Λυσικράτους ὑπὲρ Νικομάχου καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς, τοῦ δ' Ὑπερείδου, ταῖς τε οἰκονομίαις ἀκριβεστέρου καὶ ταῖς κατασκευαῖς γενναιοτέρου πως ὄντος τῶν Λυσιακῶν, ἐν πλείοσι μὲν ἢ τριάκοντα Δεινάρχων λόγοις παραδείγματα εὔρειν ἔστιν, οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀγάθωνος διαμαρτυρίας. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῦ Δημοσθενικοῦ χαρακτηριστὴρος, ὃν μάλιστα ἐμμήσατο, πολὺ πλείω δύναται· ἂν τις εἰπέιν, ὡς καὶ ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου· προοιμιάζεται γὰρ ὁμοίως ἐκείνῳ καὶ δι' ὅλου τοῦ λόγου παραπλήσιος μεμένηκε.

ε'. Πῶς οὖν ἂν τις δυνηθεῖη τοὺς γνησίους αὐτῷ γνωρίζειν λόγους; πρῶτον μὲν, εἰ ἐπίσταίτο τοὺς τῶν ἄλλων χαρακτηριστὴρας· ἔπειτα τοὺς μὲν Λυσίου παραπλησίους λόγους τούτῳ προσφέρει, τοὺς δ' Ὑπερείδου δόξαντας εἶναι τισι Δεινάρχων λόγους, μακρὰ ταῖς ἐπιγραφαῖς τῶν βιβλίων χαίρειν εἰπὼν, τοὺς δὲ τῷ Δημοσθενικῷ χαρακτηριστῆρι προσεληλυθότας, ὡς οἶόν τε τούτου τοῦ ἀνδρὸς διαβεβαιούτο εἶναι. ἔστι μὲν γὰρ τῶν ἄλλων ρητόρων, οὐς μεμύηται, μεγίστη γνῶσις ἢ ὁμοειδία τῶν λόγων. — αὐτίκα ὁ μὲν Λυσίας ἐν τε τοῖς ἰδίοις καὶ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσιν αὐτὸς αὐτῷ ὁμολογούμενός ἐστιν, εἰς τε τὸν λεκτικὸν τρόπον καὶ τὴν τῶν ὀνομάτων σαφήνειαν καὶ σύνθεσιν αὐτοφυῆ μὲν καὶ λείαν εἶναι δοκοῦσαν, παντὸς δὲ λόγου κατὰ τὴν ἡδονὴν διαφέρουσαν· ὁ δ' Ὑπερείδης κατὰ μὲν τὴν ἐκλογὴν τῶν ὀνομάτων ἡτᾶται Λυσίου, κατὰ δὲ τὸν πραγματικὸν τρόπον διαφέρει, διηγεῖται δὲ πολλαχῶς, ποτὲ μὲν κατὰ φύσιν, ποτὲ δὲ ἀπὸ τοῦ τέλους ἐπὶ τὴν ἀρχὴν πο-

Δυσόριστον] Potest ferri, subaudiendo *χεῖμα*, vel τι. malim tamen ut melius et convenientius, *δυσόριστος*. IDEM.

ἔσχεν] Num ἔχει. verum non satis intelligo, qui dicatur Dinarchus, neque vulgare quidquam, aut cum aliis commune, neque proprium ipsi habuisse. Ergone nihil habuit oratoris? Paulo post *ἔχει*. IDEM.

Περὶ Μνησικλέους] Num κατὰ Μν. IDEM. Κατὰ Λυσικράτους] Pro Λυσικράτους legitur infra Νικοκράτους, 118, 12. SYLBURG.

Ὑπερείδου] Malim in adjectivo Ὑπερείδου. ut modo præcessit Λυσιακοῦ, et statim insequitur Δημοσθενικοῦ. REISK.

Τῶν Λυσιακῶν] Subaudi οἰκονομιῶν et κατασκευῶν. IDEM.

Αὐτῷ] Rectius αὐτοῦ significatione scilicet possessiva. SYLBURG. Quanquam fateor αὐτοῦ planius esse, altero tamen haud ostendor, quod ita est elegans et exquisitum, ut usu satis tritum sit. Possit quoque legi αὐτῶν. REISK.

Προσφέρει] Insolentius dictum videtur.

malim προσέμεοι. IDEM.

Δεινάρχου λόγους] Post Δεινάρχου λόγους addendum videtur φαί εἶναι vel simile quid. Si, quæ ab Hyperide profectæ nonnullis visæ sunt orationes, eas fidenter aiat Dinarchi esse, nil curans titulos librorum, Hyperidi eas tribuentium. Aut pro λόγους subjice λέγοι. IDEM.

Διαβεβαιούτο εἶναι] Subaudi, si quas inveniat in codicibus quibusdam Demostheni tributas orationes, quas ejus esse certo non constet. IDEM.

Τρόπον] Malim πόπον. v. paulo post v. pen. IDEM.

Παντὸς δὲ λόγου] Hic videtur eis τακτεῖσθαι κατασκευασμένου, aut similis sententia, deesse. præstantem orationi cuique summa cum ornatus et polituræ diligentia conscriptæ. IDEM.

Πραγματικὸν τρόπον] Affert Hudsonus e margine Bodleiani, ἴσως περὶ τόπων. quod non displicet. IDEM.

Διηγεῖται δὲ] Pro particula malim γάρ. IDEM.

ρενόμενος, πιστοῦται δ' οὐ κατ' ἐνθύμημα μόνον ἀλλὰ καὶ κατ' ἐπιχείρημα πλατύνων· ὁ δὲ τούτους τε καὶ τοὺς ἄλλους πάντας ὑπερβαλλόμενος Δημοσθένης, ἅπαντα μιμησάμενος καὶ πάντων τὰ κάλλιστα ἐκλεξάμενος, δῆλος μὲν καὶ τῇ φωνῇ μόνον, δῆλος δὲ καὶ τῷ κατ' ἕνα ἕκαστον λόγον πρέποντι, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῇ συνθέσει καὶ τῷ τῶν σχηματισμῶν ἀγκύλω καὶ τῇ οἰκονομίᾳ καὶ τῷ πάθει, καὶ τὸ μέγιστον τῇ δεινότητι. — ὁ δὲ Δεινάρχος, οὔτε ὅμοιος ἐν ἡπασίν ἐστίν οὔτ' ἰδίου τινὸς εὐρετῆς, δι' οὗ γινώσεται τις αὐτὸν ἀκριβῶς. ἢ τοῦτον τὸν τρόπον· πολὺ γὰρ ἐμφαίνει μιμήσεις τε καὶ αὐτὸς, ὡς περ τῶν λόγων ἀρχέτυπον διαφόρων, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν Ἰσοκράτους μαθητῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἰσοκράτους.

Ζ'. Ἔστωσαν δὴ τινες ἐπιγραφόμενοι λόγοι καὶ ὄντες Δεινάρχου, πολλὴν ἔχοντες πρὸς τὰ Λυσιακὰ ὁμοιότητα. τούτων ὁ βουλόμενος ποιεῖσθαι τὴν διάγνωσιν, πρῶτον μὲν τὴν ιδιότητα τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου θεωρεῖτω. ἐπειτ', ἂν μὲν ἀρετὴν τε καὶ χάριν τοῖς λόγοις ἐπανθούσαν ἴδοι καὶ τὴν τῶν ὀνομάτων ἐκλογὴν ἐνούσαν καὶ τὸ μηδὲν ἄψυχον εἶναι τῶν λεγομένων, παρῶν λεγέτω τούτους Λυσίου· ἂν δὲ μήτε τὸ χάριεν ὅμοιον εὐρίσκη μήτε τὸ πιθανὸν καὶ τὸ τῶν ὀνομάτων ἀκριβὲς μήτε τὸ τῆς ἀληθείας ἀπτόμενον, ἐν τοῖς Δεινάρχου λόγοις αὐτοὺς ἕατω. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν Ὑπερείδου. ἂν τῆς μὲν λέξεως τὸ ἰσχυρὸν, τῆς δὲ συνθέσεως τὸ ἀπλοῦν, τῶν δὲ πραγμάτων τὸ εὐκαιρον, τῆς δὲ κατασκευῆς τὸ μὴ τραγικὸν μηδὲ ὀγκῶδες ἔχη — ταῦτα γὰρ μέγιστα

Ἄπαντα μιμησάμενος] Numi ἅπαντων ἅπαντα μιμ. qui omnes eo superavit, quod nullam non laudem nullius non oratoris imitatione referre contendit. ὑπερβαλλόμενος μιμησάμενος et ἐκλεξάμενος idem est atque si dixisset: ὑπερβ. ἐν τῷ μιμήσασθαι καὶ ἐκλεξασθαι. IDEM.

Ὅμοιος] Addendum videtur ἑαυτῷ, aut τούτων τῶν ἀνδρῶν τινί. horum oratorum cuiquam. Aut ἐν delendum. IDEM.

Ἡ τοῦτον τὸν τρόπον] Paret hic nonnulla ad sententiam deesse. e. c. ὡστ' οὐκ ἄλλως δυνατὸν τὸν Δεινάρχον ἀνευρίσκειν, ἢ τοῦτον τὸν τρόπον, scil. ὅν εἶπον, τοῦ ἐξελέγχειν τὴν ἀνωμαλίαν καὶ ἀνομοιότητα αὐτοῦ. quo fit ut alio nullo modo, quam hoc, quem demonstravi, Dinarchus indagari et ex involucris quasi suis evolvi possit, si scilicet ejus inconstantia et dissimilitudo secum noletur. IDEM.

Πολὺ γὰρ — διαφόρων] Pro postrema voce testatur Hudsonus in Bodleiano esse διαφορὰν. quodsi praefertur, erit pro prima πολὺ, legendum πολλόν. Sin autem πολὺ servamus, erit in extremo sententiae leg. τὸ διαφέρειν. quod ad sententiam idem erit. Inter πολλὴν διαφορὰν et πολὺ τὸ διαφέρειν nihil interest. Reliqua sic ferme videntur constituta esse: μιμησις τε καὶ αὐτὸ τὸ ὡσπερὶ τῶν λόγων ἀρχέτυπον, aut μιμητῆς τε καὶ αὐτὸς ὡσπερὶ τῶν λόγων ἀρχέτυπος. multum differentiae prodit imitator ab ipso

primigenio dictionis creatore, et quasi cussore, seu multum interest inter opus imitando assumulatum et aliud primigenium. IDEM.

Μαθημάτων] Convenientius μαθητῶν. discipulorum. SYLBURG.

Ἰσοκράτους] Post Ἰσοκράτους addendum est, sive literis expressis, sive tacite mente, ἐστὶν ἰδεῖν. ut cernere est in Isocratis discipulis ipsoque Isocrate. REISK.

Ἐπιγραφόμενοι λόγοι etc.] Leg. videtur: ἔστωσαν δὴ τινες ἐπιγραφόμενοι μὲν Λυσίου εἶναι λόγοι, ὄντες δὲ Δεινάρχου. sunt ergo orationes, quae cum Lysia nomine inscriptae circumferantur, reapse Dinarchi sint. IDEM.

Τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου] Lysiae puta. IDEM. Λυσίου] Post Λυσίου videtur εἶναι deesse. IDEM.

Ὅμοιος] Subaudi αὐτ' ἑαυτῷ διὰ πάντων, aut τῇ Λυσιακῇ χάριτι, vel ἐνταῦθα καὶ ἐν τοῖς ἀναμφισβητήτως Λυσίου ὄσσι. In his dubiis orationibus, utrius sint, Lysiane an Dinarchi, si non eadem floreat gratia, qua nitent orationes eae, quas certo constat Lysiae esse. Pro proximo καὶ malim μήτε. IDEM.

Ἰσχυρόν] Num ἰσχυρόν. IDEM.

Ἐχῆν] Subaudi τὰ γεγραμμένα, περὶ ἃν ἀμφισβητεῖται ὅτου ἐστὶ, vel teneat, pro cernat. IDEM.

Μέγιστα] Pro μέγιστα procul dubio legendum μάλιστα. SYLBURG. Ego vul-

ἐκείνου τοῦ ἀνδρός ἰδιά ἐστιν —, Ὑπερείδου λεγέτω· ἴαν δὲ ἐνδεεστέρως ἐν αὐτοῖς τούτοις ἔχη, κἂν τᾶλλα πάντα μὴ φαύλως ἢ γεγραμμένα, ἐν τοῖς Δεινάρχου πάλιν ἀναγραφέτω. τὸ δ' αὐτὸ καὶ περὶ Δημοσθένους ὑπολαμβάνωμεν. ἴαν μὲν καὶ ἡ τῆς λέξεως μεγαλοπρέπεια καὶ ἡ τῆς συνθέσεως ἐξαλλαγή καὶ τὸ τῶν παθῶν ἔμφυχον καὶ τὸ διὰ πάσης κεραίας διήκον πικρὸν καὶ νοερὸν τότε πνεῦμα καὶ ἡ δεινότης πᾶσι παρέπηται, μὴθὲν ἔτι τὸ κωλύον ἔστω Δημοσθένους αὐτοὺς ἀναγράφειν· ἴαν δ' ἑλλίπη τὸ ἐν ἐκάστω τούτων ἄκρον ἢ τὸ διὰ πάσης ἰδέας ὅμοιον, μενέτωσαν ἐν τοῖς Δεινάρχου. ὡς δὲ καζόλου εἰπεῖν, δύο τρόπους τῆς διαφορᾶς καὶ πρὸς τὰ ἀρχαῖα μιμήσεως εὔροι τις ἂν· ὧν ὁ μὲν φυσικός τε ἐστὶ καὶ ἐκ πολλῆς κατηχήσεως καὶ συστροφίας λαμβανόμενος, ὁ δὲ τούτῳ προσεχὴς ἐκ τῶν τῆς τέχνης παραγγελμάτων. περὶ μὲν οὖν τοῦ προτέρου τί ἂν τις καὶ λέγοι; περὶ δὲ τοῦ δευτέρου τί ἂν ἔχοι τις εἰπεῖν; ὅτι πᾶσι μὲν τοῖς ἀρχετύποις αὐτοφυῆς τις ἐπιπρέπει χάρις καὶ ὦρα, τοῖς δ' ἀπὸ τούτων κατεσκευασμένοις, κἂν ἐπ' ἄκρον μιμήσεως ἔλθωσι, πρόσεστιν ὅμως τὸ ἐπιτετηδευμένον καὶ οὐκ ἐκ φύσεως ὑπάρχον. καὶ τούτῳ τῷ παραγγέλματι, οὐ ῥήτορες μόνον ῥήτορας διακρίνουσιν, ἀλλὰ καὶ ζωγράφοι τὰ Ἀπελλοῦ καὶ τῶν ἐκείνου μιμησαμένων, καὶ πλάσται τὰ Πολυκλείτου, καὶ γλυφεῖς τὰ Φειδίου.

ἡ. Καὶ οἱ μὲν Πλάτωνα μιμῆσθαι λέγοντες, καὶ τὸ μὲν ἀρχαῖον καὶ ὑψηλὸν καὶ εὐχαρὶ καὶ καλὸν οὐ δυνάμενοι λαβεῖν, διδύραμβώδη δὲ ὀνόματα καὶ φορτικὰ εἰσφέροντες, κατὰ τοῦτ' ἐλέγχονται ῥηδίως· οἱ δὲ Θουκυδίδην ζηλοῦν λέγοντες, καὶ τὸ μὲν εὐτονον καὶ στερεὸν καὶ δεινὸν καὶ τὰ τούτοις ὅμοια χαλεπῶς ἐκλαμβάνοντες, τοὺς δὲ σολοικοφανεῖς σχηματισμοὺς καὶ τὸ ἀσφῆδες προχειρίζομενοι, πάννυ ἐυχερῶς ἀνευρίσκοντο ἐκ τούτου τοῦ παραγγέλματος. ὡς περ γε καὶ ἐπὶ τῶν ῥητόρων, οἱ μὲν Ὑπερείδην μιμούμενοι, διαμαρτόντες τῆς χάριτος ἐκείνης καὶ τῆς ἄλλης δυνάμεως, ἀρχιμηροὶ τινες ἐγένοντο, οἷοι γεγόνασι Ῥοδιακοὶ ῥήτορες οἱ περὶ Ἀρταμένην καὶ Ἀριστοκλέα καὶ Φιλάγγριον καὶ Μόλωνα· οἱ δ' Ἰσοκράτην καὶ τὰ

gatam tuebor, idem dicentem atque ai μέγισται ιδιότητες. REISK.

Ἐκείνου τοῦ ἀνδρός] Hyperidis puta. IDEM.

Καὶ τὰ ἄλλα] Dedi de meo κἂν τᾶλλα. etiansi reliqua omnia. IDEM.

Νοερὸν] Insolentia vocabuli hujusmodi in rebus me movet, ut de σφοδρὸν suspicer. IDEM.

Δημοσθένους] Num ἐν τοῖς Δημοσθένους. ut versu 3. IDEM.

Τῆς διαφορᾶς] Bene si habet h. l. accipi debet pro τῆς ἐξοχῆς καὶ ὑπερβολῆς τῶν ἀρχαίων πρὸς τοὺς νεωτέρους. praestantiae veterum pra junioribus. IDEM.

Εἰπεῖν ὅτι] Interponendum videtur πλὴν. quid tu possis, aliud dicere, quam hoc. IDEM.

Ἐλθῶσι] Pro ἔλθῃ. V. hoc de schemate, neutra pluralia cum tertiis personis verborum item in plurali numero, non sin-

gulari, componendi, iudices nostros in Ly-siam, Isæum, et alios. IDEM.

Καὶ τῶν] Malim καὶ τὰ τῶν, subaudi ἔργα. IDEM.

Οἱ δὲ Θουκυδίδην] Petrus Victorius Var. lect. lib. 4. cap. 10. Dionysium hic respexisse putat ad locum Ciceronis in Oratore, quo sinistros Thucydides imitatores corrigiens, ait: "Hujus tamen nemo neque verborum, neque sententiarum gravitatem admiratur; sed cum mutila quædam et hiantia locuti sunt, quæ vel sine magistro facere potuerunt, germanos se putant esse Thucydides." SYLBURG.

Ἐκείνης] Et ἐκείνης retineri potest, et ἐκείνου pro eodem admitti. IDEM.

Ῥοδιακοὶ] Malim cum articulo οἱ Ῥοδ. ῥήτ. IDEM.

Μόλων] Scil. Ἀπολλώνιον, de quo v. Meursii Rhodom l. 2. c. 10. et Comment.

Ἴσοκράτους ἀποτυπώσασθαι θελήσαντες, ὕπτιοι καὶ ψυχροὶ καὶ ἀσύστροφοι καὶ ἀναληθεῖς, οὗτοι δ' εἰσὶν οἱ περὶ Τίμαιον καὶ Ψάωνα καὶ Σωσιγένην· οἱ δὲ Δημοσθένη προχειρισάμενοι καὶ τὰς ἀρετὰς τὰς ἐκείνου διώκοντες τῆς μὲν προαιρέσεως ἕνεκα ἐπὶ ἠνέθησαν, οὐ μὴν ἴσχυσαν τὰ κράτιστα τῶν ἐκείνου τοῦ ῥήτορος ἔργων λαβεῖν, τούτων ἄριστον ἦν τις θεῖη τὸν Δείναρχον γενέσθαι, λείπεται δὲ Δημοσθένους κατὰ μὲν τὴν ἐκλογὴν τῶν ὀνομάτων τῇ δεινότητι, κατὰ δὲ τὴν σύνθεσιν τῇ ποικιλίᾳ τῶν σχημάτων καὶ τῇ ἐξαλλαγῇ, κατὰ δὲ τὴν εὐρεσιν τῶν ἐπιχειρημάτων τῷ μὴ καινὰ καὶ παράδοξα λαμβάνειν ἀλλὰ φανερὰ καὶ ἐν τῷ μέσῳ κείμενα, κατὰ δὲ τὴν οἰκονομίαν τῇ τάξει καὶ ταῖς ἐξεργασίαις τῶν ἐπιχειρημάτων καὶ ταῖς προκατασκευαῖς καὶ ταῖς ἐφόδοις καὶ τοῖς ἄλλοις τεχνικοῖς παραγγέλμασιν ἃ περὶ ταύτην ἐστὶ τὴν ιδέαν, μάλιστα δ' αὐτοῦ λείπεται τῇ συμμετρίᾳ καὶ τῷ καιρῷ πρέποντι. λέγω δὲ ταῦτα οὐκ ἐν τῷ καθόλου τρόπῳ, ὡς μηδὲν τούτων κατορθοῦντος, ἀλλ' ἐν τῷ κοινοτέρῳ καὶ ὡς ἐπιτοπολύ. δι' αὐτὸ γὰρ τοῦτο καὶ ἄγροικόν τινες Δημοσθένη ἔφασαν εἶναι, κατὰ τὸ ἔλλειπες τῆς οἰκονομίας ταύτην περὶ αὐτοῦ τὴν δόξαν λαβόντες· τὸ γὰρ ἄγροικον τοῦ πολιτικοῦ σώματος, οὐ μορφῇ, κατασκευῇ δὲ καὶ διαδέσει τινὶ τῆς μορφῆς, διήνεγκεν.

Ζ'. Ἄ μὲν οὖν ἐνεδέχεται περὶ τοῦ χαρακτήρος τοῦ ἀνδρὸς εὐρεῖν τε καὶ γράφαι ταῦτ' ἐστίν· ἐπὶ δὲ τὴν τῶν λόγων διάγνωσιν τρέφομαι. τοῖς μὲν οὖν γνησίοις αὐτὸ τὸ τῆς ἀναγραφῆς προσέσται μόνον, τοῖς δὲ ψευδέσει τὰ τοῦ τ' ἐλέγχου καὶ τῆς αἰτίας διηκριβωμένα, δι' ἣν ἕκαστον ἀφετοῦμεν αὐτῶν. ἐπεὶ δ' ἀναγκαῖα πρὸς ταῦτα ἢ τῶν χρόνων διάγνωσις, τοὺς Ἀθηναίους ἄρξαντας, ἀφ' οὗ Δείναρχον ὑπεθέμεθα γεγονέναι χρόνου μέχρι τῆς δοθείσης αὐτῷ μετὰ τὴν φυγὴν καθόδου, γενομένους ἐβδομήκοντα προσηύσομεν. εἰσὶ δὲ οἷδε. (α'.) Νικόφημος. (β'.) Καλλιμήδης. (γ'.) Εὐ-

in Apollonium Dyscolum p. 55. in margine codicis Bodleiano οὗτος διδάσκαλος Κικέρωνος τοῦ Ῥωμαίου. Sed nœ ille τὸ ἀύχμηρον magistri egregie absternit. HUDSON.

Ἴσοκράτην καὶ τὰ Ἴσοκράτους] Non video, qui laudes ejus imitantur. Num ergo leg. καὶ τοὺς ἀπ' Ἴσοκράτους. REISK.

Ἀναληθεῖς] Propterea fortasse dicit, quia fucum magis quam veritatem consequari solerent: sicut infra in Attic. oratorum characteribus, 167, 38. πανηγυρικὸν et ἀληθινὸν διάλεκτον opponit, et utramque a Demosthene conjunctam fuisse tradit. SYLBERG. Si Fabri conjecturam ad Longini p. 111. sequi liceret, ἀναληθεῖς et hic loci leg. esse suspicaretur aliquis. HUDSON. Bene habet vulgata. non ingenui, non naturam fideliter reddentes, sed affectati, naturæ simplicitatem artis fuco obruentes. Pro οὗτοι malim τοιοῦτοι. REISK. Ψάωνα] Nullus dubitavi, nomen hoc ignotius notiori Πλάτωνα, quod est in vulgatis, sufficere, auctore Ruhnkenio in Hi-

storia critica oratorum Græcorum, p. 143. edit. nostræ. IDEM.

Καὶ τῷ καιρῷ πρέποντι] Articulus non cum proximo καιρῷ cohæret, ed cum potestremo vocabulo, tantundemque est atque si articulum geminans dixisset: καὶ τῷ τῷ καιρῷ πρέποντι, vel καὶ τῷ πρέποντι τῷ καιρῷ, et nescio profecto an articulus h. l. geminandus sit, aut leg. τῷ τῶν καιρῶν πρ. IDEM.

Καινοτέρῳ] Num καινοτέρως. ut circumscripta καθόλου et ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. IDEM.

Τῆς μορφῆς] Subaudi τῆς ἀμφοῖν ὁμοίας. IDEM.

Διάγνωσιν τρέφομαι] Videtur nũn aut nũn ἤδη interponendum esse. IDEM.

Προσέσται μόνον] Scil. τεκμήριον τοῦ εἶναι αὐτοὺς Δεινάρχου. IDEM.

Ἐλέγχου] Τὰ τοῦ ἐλέγχου καὶ τὰ τῆς αἰτίας διηκριβωμένα, idem est, ad morem dicendi Thucydideum adumbratum, atque ἢ διακριβωσις τοῦ τ' ἐλέγχου καὶ τῆς αἰτίας. IDEM.

Εἰσὶ δὲ οἷδε] Archontων hic catalogus

χάριστος. (δ.) Κηφισόδοτος. (ε.) Ἀγαθοκλῆς. (ς.) Ἐλπίνης. (ζ.) Καλλίστρατος. (η.) Διότιμος. (θ.) Εὐδημος. (ι.) Ἀριστοδόδημος. (ια.) Θεσσαλός. (ιβ.) Ἀπολλόδωρος. (ιγ.) Καλλίμαχος. (ιδ.) Θεόμνητος. (ιε.) Θεμιστοκλῆς. (ισ.) Ἀρχίδαος. (ιζ.) Εὐδωρος. (ιη.) Δυκίσκος. (ιθ.) Πυθόδοτος. (κ.) Σωσιγένης. (κα.) Νικόμαχος. (κβ.) Θεόφραστος. (κγ.) Δυσμαχίδης. (κδ.) Χαιρωνίδαος. (κε.) Φρύνιχος. (κς.) Πυθόδοδημος. ἐπὶ τούτου πρῶτον αὐτὸν εἰς δικαστήριον τοὺς συγγραφεῖς ὑπέβημεθα. μετὰ δὲ τούτου. (κζ.) Εὐαίνετος. (κη.) Κτησικλῆς. (κς.) Νικοκράτης. (λ.) Νικήτης. (λα.) Ἀριστοφάνης. (λβ.) Ἀριστοφῶν. (λγ.) Κησιφῶν. (λδ.) Εὐθύκριτος. (λε.) Ἠγήμων. (λς.) Κρέμης. (λζ.) Ἀντικλῆς. (λς.) Κηφισόδωρος. (μ.) Φιλοκλῆς.

in multis corruptus est, quin et duobus mutilus, ut ad vers. ult. docebitur. in nonnullis etiam varietas est; ut deinceps suo cuiusque loco declarabitur. SYL-BURG.

δ.] Quarti ergo nomen apud Sigonium in libro De Atheniensium temporibus est CΕΡΗΣΙΟΔΟΤΟΣ. sed cum apud Diodorum quoque (pag. 512.) legatur Κηφισόδοτος, non est, quod nostra scriptura in suspicionem vocetur. SYL-BURG.

ς.] Sextus ab eodem Sigonio nominatur ΕΛΠΙΝΟΣ. apud Diodorum 518. ambiguo sine legitur Ἐλπίνου. supra 85, 32. habuimus, κατ' Ἀγαθουλέα καὶ Ἐλπίνην ἄρχοντας. ut verum hujus Archontis nomen esse videatur. Ἐλπίνης, *Elpinices*. IDEM. V. Meursii Archontas Athen. l. 4. c. 2. HUDSON.

ια.] Undecimus apud Diodorum 531. Θεσσαλος, proparoxytonus: ejus accentus evidētia vestigia cernuntur infra in corrupto Θεέλλος, 121, 12. 13. mentio ejusdem p. 270. 24. SYL-BURG.

ιδ.] Quartus decimus apud Diodorum est Θεόφιλος, 538.: nec non apud Dionysium infra, 123, 5. Falsum igitur hic sive Θεόμνητος, sive Θεόμνηστος, nec magis verum Θούμνηδος, quod infra p. 275. 12. pro eodem legitur. IDEM. V. Meursii Arch. Athen. 4. 9. HUDSON. Corsini Fast. Attic. T. IV. p. 30. REISK.

ισ.] Sexti decimi verum nomen est Ἀρχιδας apud Diodorum 541. et apud Dionysium nostrum infra 123, 9. SYL-BURG. Ἀρχιδας in MS. Bodlei. v. Meurs. HUDSON. Corsini l. c. p. 32. REISK.

ις.] Septimus decimus archon, non Εὐδωρος est, sed Εὐβουλος, apud Diodorum 545. et apud Dionysium nostrum infra 119, 12. 121, 29. 123, 12. necnon p. 270. 11. SYL-BURG.

ιθ.] Decimus nonus Πυθόδοτος appellatur etiam infra 121, 30. et 123, 14. apud Diodorum vero Πυθόδοτος 547. IDEM.

κδ.] Vicesimus quartus archon Diodoro

est Χαρώνδας 553. IDEM. Rescribendum esse cum Diodoro Χαιρώνδας, docuit Meursius in Arch. Athen. 4. 9. atque apud Dionysium in Isoerate p. 150, 36. Χαίρωνδου πρὸ Χαιρωνίδου reponendum. HUDSON.

κς.] Vicesimus sextus archon, qui Πύθόδοδος hic nominatur, apud Diodorum dicitur Πυθόδοτος, 114, 10. SYL-BURG.

Τὸς συγγραφεῖς] Sententia postulat λόγους συγγράφειν (ut p. 262. 18.) vel τι συγγράφειν. IDEM. In margine codicis Bodleiani ἰσ. λόγους συγγράφειν, συγγράφαι, vel tale quid. HUDSON. Leg. videtur: τοῦ συγγράφειν ἄξιασθαι. REISK.

λ.] Tricesimus archon, qui Νικήτας hic dicitur Diodoro est Νικήρατος 582. Sigonius ab aliis Anictum vocari annotat. SYL-BURG.

λγ.] In tricesimi tertii nomine ambiguum hic error est. putarit enim aliquis verum nomen esse Κτησιφῶν. sed non dubito quin verius nomen sit Κηφισοφῶν, apud Diodorum 601. Apud Demosthenem quoque in or. pro corona, in psephismate quo legatio ad Philippum discernitur, eadem hæc diversitas occurrit. nam in legatorum catalogo quidam codices habent Κησιφῶν, alii Κηφισοφῶν. IDEM. Huic consentit Meursius de Arch. Athen. 4. 13. HUDSON.

λδ.] Scaliger in Ἀναγραφή τῶν Ὀλυμπιάδων, ἵσως Εὐθυκράτης. nescio quo auctore. IDEM.

λε.] Tricesimus quintus, Ἠγήμων, apud Sigonium desideratur, itidemque apud Diodorum 606. SYL-BURG.

λς.] Tricesimus sextus, rectius apud Diodorum 608. nominatur Χρέμης, prima litera aspirata. IDEM.

λζ.] Post tricesimum septimum, Anticlem scilicet, duo sunt omisi Archontes, Σωσιμελῆς et Ἀγισίας, ut cognoscere licet ex Diodoro, 622. Vicissim apud Diodorum et Sigonium desunt quadragesimus primus et secundus, Ἀρχιππος et Νέαιχος. IDEM.

ἐπὶ τούτου τὴν φρουρὰν ἐδέξαντο Ἀθηναῖοι καὶ ὁ δῆμος κατέ-
 λύθη. (μα΄.) Ἀρχιππος. (μβ΄.) Νεάιχος. (μγ΄.) Ἀπολλόδωρος.
 (μδ΄.) Ἀρχιππος. (με΄) Δημογένης. (μς΄.) Δημοκλείδης. (μζ΄.)
 Πραξιβούλος. (μη΄.) Νικόδωρος. (μς΄.) Θεόφραστος. (ν΄.) Πο-
 λέμων. (να΄.) Σιμωνίδης. (νβ΄.) Ἱερομνήμων. (νγ΄.) Δημήτριος.
 (νδ΄.) Καίριμος. (νε΄.) Ἀναξικράτης. ἐπὶ τούτου ἡ κατασταθεῖσα
 ὑπὸ Κασάνδρου ὀλιγαρχία κατελύθη, καὶ οἱ εἰσαγγελθέντες
 ἔφυγον, ἐν οἷς καὶ Δείναρχος ἦν. (νς΄.) Κόροιβος. (νζ΄.) Εὐξέ-
 νιππος. (νη΄.) Φερεκλῆς. (νς΄.) Λεώστρατος. (ξ΄.) Νικοκλῆς.
 (ξα΄.) Καλλίαρχος. (ξβ΄.) Ἡγέμαχος. (ξγ΄.) Εὐκτῆμων. (ξδ΄.)
 Μνησιδῆμος. (ξε΄.) Ἀντιφάτης. (ξς΄.) Νικίας. (ξζ΄.) Νικόστρα-
 τος. (ξη΄.) Ὀλυμπιόδωρος. (ξς΄.) Φίλιππος. ἐπὶ τούτου κίεσδος
 ἐδόθη τοῖς τε ἄλλοις φυγάσι καὶ Δεινάρχῳ ὑπὸ βασιλέως Δη-
 μητρίου.

ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΛΟΓΟΙ ΓΝΗΣΙΟΙ.

ί. (α΄.) Κατὰ Πολυεύκτου βασιλεύειν λαχόντος δοκιμασία
 Παλλὰ καὶ ἀγαθὰ γένοιτο. (β΄.) Κατὰ Πολυεύκτου, ἐκφυλλο-
 φορηθέντος ὑπὸ τῆς βουλῆς, ἔνδειξις. Πάλαι θαναμάζω ὑμῶν.
 (γ΄.) Κατὰ Πολυεύκτου, περὶ τοῦ Γεωφανίου. Περὶ μὲν αὐτῆς
 τῆς μνηύσεως. (δ΄.) Περὶ τοῦ Γεωφανίου ἐπίλογος. Βραχὺν, ὧ
 ἄνδρες. (ε΄.) Κατὰ Πυθίου, ξενίας. Ἰκανὴ μὲν ἦν πρόφασις.
 (ς΄.) Κατὰ Πυθίου, περὶ τῶν κατὰ τὸ ἐμπόριον. Ἐπειδὴ τοῖς μὲν
 λέγειν τῶν ῥητόρων. (ζ΄.) Κατὰ Τιμοκράτους. Ὡς περ δίκαιόν
 ἐστι. (η΄.) Κατὰ Λυκούργου εὐθῆναι. Οἶδα ὅτι κἂν μηδὲν ὑμῖν

μ΄.] Ita etiam apud Diodorum. Dio-
 clem vocat Plutarchus, ut et Scholiastes
 Aristophanis. Polycles dicitur Demo-
 stheni, e Meursio HUDSON.

μβ΄.] Ἀρχιππος Phocionis statim sub-
 mto substitutus Meurs. 4. 15. IDEM.

νγ΄.] Quinquagesimus quartus Archon
 Δημήτριος, a Diodoro cognominatur Φαλη-
 εῦδος, 746. SYLBURG.

νδ΄.] Sequens Καίριμος eidem Diodoro
 751. est Χαρίνος. IDEM.

νε΄.] Quinquagesimus quintum Ἀνα-
 ξικράτην agnoscit etiam Diodorus 756. et
 Dionysius noster supra p. 260. 9. 16. p.
 261. 12. et 262. 24. in exemplari perpe-
 ram hoc loco scriptum erat Ἀναρχικράτης.
 IDEM.

νς΄.] In quinquagesimi sexti appella-
 tione, pro Κόροιβος apud Diodorum est
 Κόροιβος, 770. minus recte, ut suspicor.
 Sequens apud eundem Diodorum 774. est
 Ξένιππος. In sexagesimo primo, Nicocle,
 desunt etiam apud Sigonium: ita ut,
 sicut illi Dionysio in præcedentibus, sic
 vicissim Dionysius illis in sequentibus
 auxiliares manus præbeat. Primus autem
 archon Nicophemus, ab eodem Diodoro

ponitur in Olympiadis centesimæ quartæ
 anno ultimo, quo Romæ consules fuisse
 dicit C. Sulpicius et C. Licinius.
 anno urbis CCCLXXXIX. ut Sigonius com-
 putat: ut autem Glareanus, anno urbis
 CCCXCI. IDEM.

νζ΄.] Diodoro Xenippus, Plutarcho in
 Hyperide, Xenias. Meurs. de Archi.
 Athen. 4. 16. HUDSON.

ξ΄.] Diphilus appellatur a Plutarcho
 in Demetrio. E Meursio IDEM.

Τεωφανίου] Pro Τεωφάνου paulo post de-
 tracto i legitur Τεωφάνου: quorum neu-
 trum erroris suspicione caret. Suidæ
 Τεωφάνειον an hoc pertineat, mihi sane non
 constat. SYLBURG. Τεωφάνου hic, et in
 sequentibus esse leg. demonstravit Meur-
 sius in Atticis Lectionibus 3. 11. HUDSON.

Ἰγμῖν] Opinor puncto et separationis
 spatio post Ἰγμῖν positio, sequentia con-
 junctim legenda esse, hoc modo: Συνηγο-
 ρία Αἰσχίη κατὰ Διονίου, ut infra p. 273. 18.
 antep. et p. 275. 19. Forsan etiam aliquis
 diphthongas malit Δεινίου, ut apud Isæum,
 Demosthenem, Suidam, alios. Sed cum
 p. 269. 4. sequatur, ἔτι κατὰ Διονυσίου, nec
 in præcedentibus ulla Διονυσίου facta sit
 mentio, suspicetur aliquis, utrobique vel
 Διονυσίου legendum esse, vel Δεινίου. SYL-

συνηγορία αίσχυνη. (Ζ.) Κατὰ Δινίου· Βουλοίμην ἄν, ὦ ἄνδρες. (Ι.) Κατὰ Φωρασεβείας· Ἄρά γ' εἶτινες. (ΙΑ.) Κατὰ Καλλιπάρχου, περὶ τῶν τιμῶν· Πολλάκις, ὦ Ἀθηναῖοι. (ΙΒ.) Τυρρηνικός· Ἄπαντα συμβήσεσθαι. (ΙΓ.) Ἐπι κατὰ Διονυσίου, τοῦ ἐπὶ τῆς διοικήσεως· Ἴσως μὲν, ὦ Ἀθηναῖοι. (ΙΔ.) Κατ' Ἱμερίου εἰσαγγελτικός· Οὐδένα νομίζω, ὦ Ἀθηναῖοι. (ΙΕ.) Εἰσαγγελία κατὰ Πιστίου· Ὡς περ καὶ ὑμῶν ἕκαστος. (ΙΖ.) Κατ' Ἀγασικλέους, εἰσαγγελία ξενίας· Οὐδένα πρόποτε οἶμι. (ΙΖ.) Κατὰ Θεοκρίνου ἐνδείξεις· Τοῦ πατρὸς, ὦ Ἀθηναῖοι. τοῦτον Καλλιμάχος ἐν ταῖς Δημοσθένους φέρει. (ΙΗ.) Κατὰ Στεφάνου· Παρανόμων ὑπάρχει τοῦ νόμου δεδωκότος, ὦ ἄνδρες. (ΙΘ.) Κατὰ Κλεισθένους εἰσαγγελία· Οὐκ ἄγνωῶ, ἄνδρες. (Κ.) Διαδικασία Φαληρέων πρὸς Φοίνικας, ὑπὲρ τῆς ἱερωσύνης τοῦ Ποσειδῶνος· Εὐχομαι, νῆ τὴν Ἀθηναίαν, πρέπειν δῆ. (ΚΑ. ΚΒ.) Πρὸς τὴν Κηφισίωντος ἀπογραφὴν· Πρῶτον μὲν, ὦ ἄνδρες, δέομαι. ὁ δ' ὕστερος· Τὰ μὲν περὶ τὴν ὠρήν. (ΚΓ.) Ἀπολογία διαμαρτυρίας πρὸς τὴν Χάρητος εἰσαγγελίαν κατὰ Φειδιάδου γραμματέως· Οὐτ' ἔχθρας οὐδεμιᾶς ἔνεκα. (ΚΔ.) Κατὰ Φιλοκλέους ὑπὲρ τῶν Ἀρπαλίων· Τί χρὴ λέγειν τὸ πρὸς τῶν. (ΚΕ.) Κατὰ Γνωδίου περὶ τῶν Ἀρπαλίων· Οὐκ ἄδη-

BURG. Cum Sylburgio consentire Meursium in Atticis Lectionibus, 5. 24. et in Bibliotheca Attica, v. Δείναρχος, annotavit HUDSONUS. REISK.

Φωρασεβείας] Nomen suspectum est ac perperam fortasse ex duobus conflatum : ut κατὰ Φάκου, ἀσεβείας. sed in his sola conjectura niti, fallere est. SYLBURG. Restituendum censeo κατὰ Φορμισίου, ἀσεβείας. natum mendum e compendio scriptiois. E Meursio A. L. 4. 16. HUDSON.

Περηνικός] Incertam Εἰρηνικός ne verius sit an Πειραϊκός, an aliud. SYLBURG. Harpocrat. et Suidas v. Περίστασιν, Δείναρχος Τυρρηνικῶ. v. Valesii notas ad Harpocrat. p. 48. col. 2. HUDSON.

Ἐπι κατὰ Δ.] Equis novit, an non sic distinguendum et leg. sit: Ἄπαντα συμβήσεσθαι εἰκός ἐστι. consentaneum est, fore ut nihil non rerum contingat. Erit hoc exordium τοῦ Τυρρηνικῶ λόγου. Tum succedit novus titulus κατὰ Διονυσίου. REISK.

Ἱμερίου] Ἱμεραίου legit Maussac. ad Harpocrat. v. Ἀμμων. HUDSON.

Κατὰ Πισικλέους] Hic quoque dubium est, sit ne Πεισικλέους legendum, an Πισικλέους. SYLBURG. κατ' Ἀγασικλέους leg. esse docuit Meursius in Bibl. Att. v. Dinarchus. HUDSON. Sic correxi. quam de Pasicle quoque suspicari non sit alienum. REISK.

Κατὰ Στεφάνου, ἰσαγόμων ὑπάρχει] Fortasse legendum : κατὰ Στεφάνου, παρανόμων ὑπάρχει τοῦ v. Demosthenis orationes κατὰ Στεφάνου, ut diversum habent actionis inscriptionem, Ψευδομαρτυρίων

scilicet, ita etiam diversa initia. SYLBURG. Pro ἰσανόμων correxi, ut volebat Sylburgius, παρανόμων. pro ὑπάρχει fort. leg. est ὑπὲρ Ἀρχείου, vel Ἀρχίου. a vocabulo τοῦ νόμου incipere orationem, nullum dubium penes ne superest. REISK.

Κλεισθένος] Scr. Καλλισθένης. Meursius B. A. l. e. et Lect. Att. 3, 11. Maussac. ad Harpocrat. v. βουλαία. HUDSON.

Φοίνικας] Φοινίκων nomen parum huc quadrare videtur : nec certum tamen est, an κήρυκας reponendum sit, ut p. 270. 10. SYLBURG. Num Φοίνικα. Phœnix nomen est ex historia oratorum Atticorum satis notum. REISK.

Κησιφάντος] Hoc de nomine paulo ante dictum ad p. 267. pen. SYLBURG.

Πρῶτον] Imo vero πρῶτος in nominativo et masculino, ob insequens ὁ ὕστερος. REISK.

Χάρητος] In exemplari post Χάρητος finita est perihodus : et nominandi casu sequitur Εἰσαγγελία κατὰ Φειδιάδου : quasi duæ hic significantur orationes. SYLBURG.

Ἀρπαλίω] In sequentibus etiam constanter absque diphthongo scribitur : apud Suidam vero et alibi, diphthongas Ἀρπάλεια χρέματα. Nota ibidem ὑπέε, in sequentibus autem περί. IDEM.

Γνωδίου] Incertum Γνωσίω ne scribendum sit, an Γνωσιδίω, an Γνωσιθέω, an aliud. IDEM. In editione Hudsoni legitur Γνωσίω, nescio casum an consilio. Mihi videtur κατ' Ἀγνωνίδω leg. esse. Quo de Agnone vel Agnonide v. Ruhnkenii Hist. erit. orr. Gr. p. 89. REISK.

λον. (κς'.) Κατ' Ἀριστονίκου περὶ τῶν Ἀρπαλίων· Εὐτύχημα μὲν ἦν, ὧ ἄνδρες. (κς'.) Κατὰ Δημοσθένους περὶ τῶν Ἀρπαλίων· Ὁ μὲν δημαγωγὸς ὑμῖν. (κή'.) Κατὰ Ἀριστογείτονος περὶ τῶν Ἀρπαλίων· Πάνθ' ὡς ἔοικεν, ὧ ἄνδρες.

ΨΕΥΔΕΠΙΓΡΑΦΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΙ.

ια'. (α'.) Κατὰ Θεοδώρου, εὐζυντικός· "Ἡκιστα μὲν, ὧ ἄνδρες. πρεσβύτερός ἐστι τῆς Δεινάρχου ἡλικίας· εἴρηται γὰρ ἐπὶ Θεοφίλου τῇ Θεμιστοκλέους ἄρχοντος μετὰ Θέλλον ἀνιόντα ἐνιαυτῷ τρίτῳ, ὡς ἐξ αὐτοῦ τοῦ λόγου γίνεται φανερόν, οὐπω πέμπτον, ὡς δεῖξομεν, ἔτος ἔχοντος αὐτοῦ. (β'.) Κατὰ κηρύκων· Εἰ μὲν ὁ πατήρ, ὧ ἄνδρες. οὗτος ὁ ἀγὼν εἴρηται ἐπ' ἄρχοντος Εὐβούλου ἢ Λυκίσκου τοῦ μετ' Εὐβουλου, οὐπω εἴκοσι ὄντος αὐτοῦ. ὁ μὲν γὰρ λόγος περὶ τινος ἀποψηφισθέντος γέγονεν ἐπ' Ἀρχίου τοῦ μετὰ Θεμιστοκλέα, δῆλον δ' ἕκαστον τῶν εἰρημένων ἐξ αὐτοῦ τοῦ λόγου γίγνεται. (γ'.) Κατὰ Μοσχίωνος, ἀπογραψαμένου αὐτὸν Νικοδίκου· Υἱὸν ἀποψηφισάμενον, ὧ ἄνδρες τοῦ Μοσχίωνος συμβαλῶν. καὶ οὗτος ὁ λόγος κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τῷ προτέρῳ εἴρηται· δηλοῦται δ' ἐκ τῆς αὐτῆς ἀρχῆς τοῦ λόγου, καὶ [τά] τῶν ἐξῆς. (δ'.) Κατὰ Μενεκλέους ἀπαγωγῆς· "Ἔ ἄνδρες δικασταί, καὶ τῶν νόμων, καὶ οὗς. καὶ οὗτος εἴρηται παιδὸς ὄντος ἔτι Δεινάρχου· ὁ μὲν γὰρ κρινόμενος ἐστὶ Μενεκλῆς ὁ τὴν ἱερείαν Νίνον ἐλὼν, ὁ δὲ κατηγορῶν υἱὸς τῆς Νίνου. ἔστι δὲ ταῦτα πρεσβύτερα τῆς Δεινάρχου ἀκμῆς· ὁ μὲν γὰρ Δημοσθένους περὶ τοῦ ὀνόματος λόγος, ἐν ᾧ τούτων μέμνηται κατὰ Θεσσαλὸν ἢ Ἀπολλόδωρον ἄρχοντα τετέλεσται, ὡς ἐν τοῖς περὶ Δημοσθένους δεδηλώκαμεν· εἰ δ' ὡς τεθηκότος ἤδη τοῦ Μενεκλέους ὁ Δημοσθένης ἐκεῖ μέμνηται λέγων, Ἐωρᾶτε γὰρ πάντες αὐτὸν χροόμενον ἕως ἔζη Μενεκλῆς, παλαιὸς λόγος τίς ἐστιν. ὅτι δὲ οὗτος ὁ Μενεκλῆς, ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ δεδήλωκεν ὁ κατηγορῶν. (ε'.) Διαδικασία Ἀθμονεῦσι περὶ τῆς Μυρρίνης καὶ τῆς Μίλακος· Εὐχομαι δὴ τῇ

Ἐπὶ Θεοφίλου] Legendum puto: ἐπὶ Θεοφίλου ἢ Θεμιστοκλέους ἄρχοντος, μετὰ Θεσσαλον ἄρχοντα ἐνιαυτῷ τρίτῳ, ut sequenti versu, quae lectio colligitur ex p. 267. 3. SYLBURG. In margine Bodlei. ἴσως Θεομνήστου ἢ Θεμιστοκλέους. REISK.

Πέμπτον] In margine Bodlei. haec leguntur: Procul dubio leg. οὐπω πέμπτον καὶ δέκατον. IDEM.

Δεῖξομεν] Num δεῖξαμεν. IDEM.

Εἴκοσι ὄντος] Leg. εἰκοσάτους ὄντος: vel, εἴκοσιν ἔτη ἔχοντος, ut p. 271. 3. SYLBURG.

Ἀπογραψαμένου] Legendum videtur, ἀπογραψαμένου αὐτὸν Νικοδίκου υἱόν· Ἀποψηφισ. IDEM. In margine Bodl. ἴσως αὐτὸν Νικοδίκου. In re perobscura et suspiciosa si licet conjectura indulgere, suspicer scriptum olim fuisse: ἀπογραψαμένου τὸν Νικοδίκου υἱόν. ut oratio ipsa incipiat a verbo Ἀποψηφισάμενοι. REISK.

Τούτ] Pro τούτ dubitu τοῦδὲ ne scriben-

dum, an τουτοῖ, an aliud. SYLBURG.

Ἐκ τῆς αὐτῆς] Rectius legemus ἐξ αὐτῆς τῆς ἀρχῆς: et mox, καὶ τῶν ἐξῆς, expuncto articulo τὰ. IDEM. Legi quoque possit vocabulis transpositis: ἐκ τῆς ἀρχῆς αὐτῆς. REISK.

Τοῦ ὀνόματος δεδηλώκαμεν λόγος] Procul dubio expungendum δεδλ. velut e sequentibus perperam huc infertur. De oratione autem supra τοῦ ὀνόματος meministur pag. 275. 8. SYLBURG.

Μενεκλῆς] Rectius libri Demosthenici Μενεκλεῖ. v. p. 998. 13. edit. Reisk. quanquam profecto Μενεκλῆς ad ἔζη subaudiiri debet. REISK.

Οὗτος] Eundem esse Dinarcheum Menecelem cum Demosthenico. breviuscule dictum, nisi si quid deest. IDEM.

Ἀθμονεῦσι] Ἀθμονεῖς per o scribit etiam Stephanus Byzantius: at Suid. per ω. SYLBURG.

Δήμητρι καὶ τῇ Κόρῃ. πρεσβύτερός ἐστι τῆς Δεινάρχου ἀκμῆς· εἴρηται γὰρ ἐπὶ Νικομάχου ἀρχοντος, ὡς ἐξ αὐτοῦ τοῦ λόγου γίγνεται δῆλον, ἐν πρὸς τοῖς εἰκοσιν ἔτος τοῦ ρήτορος ἔχοντος. οἱ μὲν οὖν τῆς ἀκμῆς αὐτοῦ φερόμενοι ψευδεπίγραφοι εἰς αὐτὸν λόγοι εἰσὶν οἷδε· μετὰ δὲ τὴν ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Χαλκίδα ἀναχώρησιν οἷδε. (ζ'.) Διαδικασία τῆς ἱερείας τῆς Δήμητρος πρὸς τὸν ἱεροφάντην· Πολλῶν καὶ παραδόξων, ὧ ἄνδρες δικασταί. οὗτος ὁ λόγος ἤδη πεφευγότες αὐτοῦ εἴρηται, ὡς ἐξ αὐτοῦ γίγνεται φανερόν· μέμνηται γὰρ ἐν αὐτῷ τῆς κατασχούσης ὀλιγαρχίας. (ζ'.) Ἔργα ποιεῖς· κατὰ Τιμοκράτους, εἰσαγγελτικὸς δῆμου καταλύσεως. οὗτος καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐπιγραφῆς ἐστὶ δῆλος ψευδεπίγραφος ὢν. (η'.) Κατὰ Σπουδίου· Καὶ ἐν τῷ δήμῳ κατηγορήσειν ὑπεσχόμην. μετὰ τὴν κατάλυσιν τῆς ὀλιγαρχίας εἴρηται καὶ οὗτος, ἤδη Δεινάρχου [φαίνεται] φεύγοντος, ὡς ἐξ αὐτοῦ μάλιστα τοῦ λόγου γίγνεται φανερόν. (θ'.) Διαδικασία Εὐδανέμων πρὸς κήρυκας ὑπὲρ τοῦ κανῶς οὐδαμῶς· Τοιαῦτα πράγματα. καὶ οὗτος κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους εἴρηται, πεφευγότες ἤδη τοῦ ρήτορος, ὡς ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ πάλιν δηλοῦται. (ι'.) Ἀττικός· Πάντων ἦσαν ὁμοίως. καὶ οὗτος εἴρηται ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις, ὡς καὶ ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ φανερόν γίγνεται. (ια'.) Αἰτωλικός· Καὶ ἡμεῖς, ὧ ἄνδρες Αἰτωλοὶ, πρέσβεις. οὗτος καθεστῶσης τῆς ὀλιγαρχίας ὑπὸ τῶν Ἀθήνηθεν φυγάδων εἴρηται, δεομένων, τοὺς Αἰτωλοὺς αὐτοῖς βοηθεῖν, ἐπεὶ καὶ ὁ Κάσσανδρος αὐτοὺς ἐλευθεροῦν ἐπεχείρει, ὡς ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ γίγνεται τοῦτο δῆλον· οὐκ οὐκ εἰκὸς φίλον ὄντα τὸν Δεινάρχου τῶν τὴν ὀλιγαρχίαν καταστησάντων τοῖς καταλύειν ἐπιχειροῦσιν συναγωνίζεσθαι, οὐδ' αὐτὸς Ἀθήνηζε λόγους κατα-

τῆς ἀκμῆς] Conjectura viri docti in margine Bodleiani praepositum πρό. recte. postulante id sententia. possit tamen etiam πρεσβύτεροι excidisse. REISK.

Ἔργα ποιεῖς] Forsan legendum: κατὰ Τιμοκράτους, εἰσαγγελτικὸς δῆμου καταλύσεως· Ἔργα ποιεῖς. ut Ἔργα ποιεῖς orationis illius sit initium. Sequens κατὰ Σπουδίου, diversa est a Demosthenica. SYLBURG.

Εὐδανέμων] Legendum fortassis: Εὐαννέμων πρὸς κήρυκας ὑπὲρ τῶν κανῶν· Οὐδαμῶς τοιαῦτα πράγματα. fuit enim Εὐαννμία, sen Εὐάννος, pagus Atticus, cujus cives Εὐαννμείς, teste Steph. IDEM. Possit quoque legi ἀγορανόμων vel ἀστυνόμων. REISK.

Ἐν αὐτῷ] Nota hic, ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ φανερόν γίγνεται, ut mox etiam v. 23. at p. 270. 9. 14. et p. 271. 2. 3. 14. pro ἐν usitatore modo usurpata ἐξ. SYLBURG.

Τοὺς Αἰτωλοὺς] Non inscite quidem admonuit, quisquis fuit, vir doctus in margine Bodleiani, sibi videri satius esse, ut τῶν Αἰτωλῶν legatur. metuens ille, ut videtur, ne essent, qui accusativum cum δεομένων jungerent in constructione. quod qui facerent, hi profecto turpiter laberentur, atque proderent, se nescire, δεῖσθαι:

τινός, non δεῖσθαι τινα, dici. Verumtamen supervacaneus erat ille metus, modo interponeretur, quod interposui comma, pone δεομένων. quo facto paret τοὺς Αἰτωλοὺς cum βοηθεῖν cohærere. Consulto hanc constructionem prætulit Dionysius alteri h. l. qui si τῶν Αἰτωλῶν cum δεομένων composuisset, metuendum cerneret esse, ne lectores quidam festinatione ruentes, sic acciperent, quasi Ætoli ipsi rogarent. quod secus erat. REISK.

Ἀγωνίζεσθαι] Convenientius compos. συναγωνίσασθαι. In sequentibus sive αὐτὸν legas sive αὐτοὺς, parum expeditur sententia. SYLBURG.

Οὐδ' αὐτὸς —] Locus mendosissimus, et sine melioribus libris insauabilis. Interim, ne verba sensu cassa sic prorsus otiose nant, comminiscemur aliquod fulcrum, cui mens tantisper innitatur. quidam Dionysius sic reliquerit: οὐδ' αὖ τοὺς Ἀθήνηθεν [scil. φυγάδας] Αἰτωλοὺς παραλαμβάνειν οἷον τε. et rursus abhorret exules Athenienses sibi copias Ætolicas adsciscere. Opponit inter se Dinarchum cum exsulibus, negatque consentaneum fuisse, ut aut Dinarchus hanc orationem scriberet, aut exsules auxilia ab Ætolis accerserent. REISK.

λαμβάνειν οἷόν τε ἐστί. (ιβ΄.) Διφίλω δημηγορικός, αἰτοῦντι δωρεάς· Διὰ τὸ μὴ ράδιον εἶναι. τοῦτον ἐπέισθην ὑπὸ Δημοσθένους γεγράφει τὸν λόγον, ὅτι τὰς δωρεάς ἔγραψεν αἰτῶν Δημοσθένους, ὡς Δεινάρχος ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους λόγῳ δεδήλωκε, καὶ ὅτι ἐπὶ τέλει τοῦ λόγου ὁ Διφίλος Δημοσθένην παρακαλεῖ συνήγορον· ἀπίθανον δὲ οἶμαι εἶναι τὰς μὲν τιμὰς οὕτω γράφειν εὐνοοῦντα τῷ Διφίλῳ τὸν Δημοσθένην, λόγον δὲ παρὰ Δεινάρχου λαβόντα περιδεῖν. (ιγ΄.) Ἐρμία ἐμπορίου ἐπιμελετῆ περὶ τῶν κατηγορηθέντων ἀπολογία· Δέομαι ὑμῶν, ὦ ἄνδρες. ἀπ' αὐτοῦ τοῦ χαρακτῆρος εὔροι τις ἂν οὐκ ὄντα τὸν λόγον Δεινάρχου — ὑδαρῆς τε γὰρ καὶ ἀσθενῆς καὶ ψυχρὸς ἐστίν — ἀλλὰ μᾶλλον αὐτὸν ἂν τις ξείη Δημοκλείδου ἢ Μενεσαίχμου ἢ τῶν ἄλλων τῶν τοιοῦτων τινός· ἀφαιροῦμαι δὲ καὶ τοὺς περὶ Μενεσαίχμου λόγους ἀμφοτέρους αὐτοῦ, ὧν ὁ μὲν ἐστίν περὶ τῆς Δήλου Φυσίας, Ἰκετεύομεν ὑμᾶς, [καὶ] ὁ δὲ πρὸς Περικλέα καὶ Δημοκράτην, οὗ ἡ ἀρχὴ Νομίζομεν ὦ ἄνδρες, διὰ τε τὸν χαρακτῆρα — ὑδαρῆς γὰρ καὶ κεχυμένος καὶ ψυχρὸς —, καὶ ὅτι ὁ λέγων αὐτὸς ὧν οὔτε ἄδοξος καὶ μετὰ Λυκούργον τὴν διοίκησιν τῶν δημοσίων χρημάτων παραλαβὼν, ἐξητασμένος δὲ πολλάκις, ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς λόγοις περὶ ἀπάντων μνηύει, καὶ ἐν ἰδίοις καὶ ἐν δημοσίοις ἀγῶσιν, οὐκ ἂν ἦν ἀδύνατος, ὥστε Δεινάρχῳ λογογραφεῖ χρῆσθαι. (ιδ΄.) Ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐκδοῦναι Ἄρπαλον Ἀλεξάνδρῳ· Οὐκ ἄξιον ἄρα θαυμάζειν. οὐδ' οὗτος ὁ λόγος ἐμφαίνει τὸν Δεινάρχου χαρακτῆρα· εἰ γὰρ κἂν

Αἰτοῦντι δωρεάς] De orationis initio, et sequentium distinctione certi aliquid hic pronuntiare, non licet. sua cuique conjectura esto libera. IDEM. Vocabula διὰ τὸ μὴ ράδιον εἶναι in codice Bodleiano initium orationis facere annotavit Hudsonus. REISK.

Ὅτι τὰς δωρεάς ἔγραψεν αἰτῶν Δημοσθένους] Locus sic videtur integrandus: ὅτι ψήφισμα αὐτῷ [Diphilo] τὰς τιμὰς ἔγρ. αἰτ. Δ. primum argumentum, e quo Dionysius ait se colligere hanc orationem, non a Dinarcho, sed ab ipso Demosthene scriptam esse, proponit hoc: quod e testimonio Dinarchi constet, a Demosthene scriptam fuisse rogationem de decernendis Diphilo honoribus. Locus Dinarchi est p. 95. 34. ed. Steph. προῖκα τοῦτον αἰεσθε γράψαι Διφίλῳ τὴν ἐν πρυτανείῳ σίτησιν, καὶ τὴν εἰς τὴν ἀγορὰν ἀναθησομένην εἰκόνα. IDEM.

Ὁὔτω γράφειν εὐνοοῦντα] Particula οὔτω gemino modo potest accipi, altero istoc, ut æquipolleat istis, ἀπλῶς, vel μόνον. vel ἄδδεν ἄλλο ἢ: Demosthenem aliud nihil facere, quam ut decretum scriberet in gratiam Diphili, orationem autem, qua decretum istud ratum fieret, et ad effectum perduceretur, Diphilo denegare, patrique, Diphilum eam ab alio auferre. Altero hoc, ut οὔτω cum εὐνοοῦντα copuletur in constructione: Demosthenem, tanto

motum Diphili studio, atque erga eum voluntatis propensione. IDEM.

Εἰ μία ἐμπορίου ἐπὶ μελέτῃ] Forsan Ἐρμία ἐμπορίου ἐπιμελετῆ SYLBURG. Hudsonus ad notas Valesii ad Harpocr. p. 30. ed. Blanc. ablegat. ubi Valesius hunc locum prorsus eodem modo, atque Sylburgius dudum ante fecerat, emendavit, etsi operæ manum Valesii minus sinceram repræsentarunt. Correxī h. l. ut volebat par egregium virorum doctorum. REISK.

Περὶ] Tantundem hic valet atque ὑπὲρ. ut modo, περὶ τῶν κατηγορηθέντων. quantum utique ὑπὲρ utroque loco præstabat. IDEM.

Δήλου φυσίας] Imo vero Δήμου οὐσίας. de facultatibus Demi. Demus est nomen proprium viri. IDEM.

Ὁ λέγων] Menesæchmus is est. IDEM. Περὶ ἀπάντων] Forsan περὶ αὐτοῦ μνηύει. Sequenti etiam versu non absurde post ἀγῶσιν distinxeris. SYLBURG. Mili videtur leg. περὶ τῶν Ἄρπαλείων. de pecuniis Harpaticis. V. Ruhnkenii hist. critic. oratorum Græcorum p. 77. REISK.

Ἦν ἀδύνατος] Fort. οὔτως est interponendum, ob insequens ὥστε. quantum subaudiri quoque potest, et debet adeo, si omitatur. IDEM.

Κἂν] Pro κἂν infra p. 275. 8. legitur καί. SYLBURG.

μηδὲν ἄλλο, τό γ' οὖν ἠλίθιον καὶ σοφιστικὸν εὔροι τις ἂν ἐν αὐτῷ πολὺ, τὸ πλεῖστον ἀπέχον τῶν Δεινάρχου χαρακτήρων. (ιέ.) Δηλιακὸς, Ἀπόλλωνος καὶ Ῥοιοῦς τῆς Σταφύλου. οὗτος οὐ τοῦ ῥήτορος, ἀλλ' ἑτέρου τινὸς συγγραφέως ἐστὶ· δηλοῖ δ' ἐκ τοῦ τρόπου καὶ τοῦ χαρακτήρος ἀρχαϊκὸς ὢν καὶ περιτρήτων τὴν τοπικὴν Δήλου καὶ Λέρου ἱστορίαν. (ις.) Κατὰ Δημοσθένους παρανόμων· Εἰώθατε, ὦ ἄνδρες. οὗτος ἐν τοῖς Περιγραμμηνοῖς πίναξι φέρεται ὡς Καλλικράτους, ἐγὼ δὲ εἰ μὲν ἐκείνου ἐστὶν οὐκ οἶδα· οὐδὲ γὰρ ἐνέτυχον τῶν Καλλικράτους οὐδενί· ὅτι δὲ πάμπολυ τῶν Δεινάρχου λόγων ἀφέστηκεν, εὐτελής τε ὢν καὶ κενὸς καὶ οὐκ ἀπέχων ἰδιωτικῆς φλυαρίας, πείθομαι.

ΙΔΙΩΤΙΚΟΙ ΓΝΗΣΙΟΙ.

ιβ'. (α.) Κατὰ Προξένου βλάβης, ὃν αὐτὸς εἶπεν ὑπὲρ αὐτοῦ· Εἰ τίς μοι θεῶν, ὦ ἄνδρες. (β.) Κατὰ Κηφισοκλέους καὶ τῶν οἰκείων βλάβης· Ἄ μὲν ἐγκαλῶν, ὦ ἄνδρες. (γ.) Πρὸς Φανοκλέα βλάβης ἀπολογία· Ὀμιμη μὲν ἐγὼ, ὦ ἄνδρες. (δ.) Πρὸς Νικοκράτην ὑπὲρ Νικομάχου βλάβης· Ἄνδρες δικασταί, ὅτι μὲν ἰδιώτης. (ε.) Συνηγορία Παρμένοντι ὑπὲρ ἀνδραπόδου βλάβης· Καὶ παραγεγεννημένος ὕστερον, ἄνδρες δικασταί, ἔγωγε ἔγνω ὅτι Παρμένων ἀδικεῖται. (ς.) Κατὰ Ποσιδίππου κλοπῆς· Ἄδικηθεῖς, ὦ ἄνδρες, (ζ.) Κατὰ Ἡδύκης ἀποστασίου· Καταλιπόντος ἐνοτίου πατρός. (η.) Ἀποστασίου πρὸς Ἀρχέστρατον· Πολλὰ καὶ ἀγαθὰ γένοιτο. (θ.) Συνηγορία Ἡγελόχῳ ὑπὲρ ἐπικλήρου· Ὡς περ καὶ ἡμῶν ἕκαστος. (ι. ια.) Ἐπικληρικὸς, ὑπὲρ τῆς Ἰοφῶντος θυγατρὸς· Ἄνδρες δικασταί, οὐ πένης ὢν. ὕστερον·

Τῶν Δεινάρχου χαρακτήρων] Malim τοῦ Δειναρχίου χαρακτήρος. REISK.

Ἀπόλλωνος καὶ Ῥοιοῦς] Videtur initium esse orationis. SYLBURG.

Σταφύλου] Sic dedi de meo pro vulgari Σταφύλου. V. Parthenii narrat. p. 345. et Gæcium ad illum locum p. 122. REISK.

Ἀρχαϊκός] Num ἀρχαιολογικός. versans in tradendis antiquarum rerum memoriis. IDEM.

Περιτρήτων] Num περιέχων. IDEM.

Λέρου] Num Ὀλεάρου. Olcarus est insula Delo assita, non ignobilis. IDEM.

Κατὰ Δημοσθένους· Περὰ νόμου εἰώθατε] Forsan legendum, κατὰ Δημοσθένους, παρανόμων· Εἰώθατε, ὦ ἄνδρες. Pergamenas vero tabulas dicere videtur tabulas a Cratete vel Aristarcho grammaticis Pergamenis conscriptas; qua de re supra, ad p. 258. 13. SYLBURG.

Περιγραμμηνοῖς πίναξιν] Hi pinaces sunt indices librorum cujusque generis, et auctorum, in quibus consignata essent et auctorum nomina, et operum ab ipsis editorum, juxta genus literarum, quo quique excellissent. Ut erant e. c. tabulæ oratorum, tabulæ lyricorum, comicorum,

tragicorum, et sic porro. Pergamēni appellati sunt illi, qui editi fuissent Pergami, conscripti e bibliothecæ Pergamenæ thesauris. REISK.

Πρὸς Νικοκράτην] Supra legitur κατὰ Λυσικράτους, p. 263. 6. SYLBURG.

καὶ π. ὅ.] Hudsonus significat sibi videri, initium orationis pro Parmenonte coerceri his duobus vocabulis καὶ παραγεγεννημένος. deinde leg. esse ὁ ὕστερος. hunc esse titulum novæ orationis ab illa priore diversæ, ejusque initium esse: Ἄνδρες δικασταί ἔγωγε. Mihi quidem ista sunt admodum improbabilia. REISK.

Ποσιδίππου] Alibi Ποσειδίππου, di-phthongus. Paulo post etiam fortasse rectius Ἡδύλης. Pro ἐνοτίου vero quid legendum sit versu sequenti, mihi sane conicere non licet. SYLBURG. Ἡδύλης leg. esse probavit Meurs. Lect. Att. 3. 11. HUDSON.

Πρὸς Ἀρχέστρατον] Est illa ipsa oratio, quæ ab Harpocrat. et Suida inscribitur κατ' Ἀρχεστράτου. HUDSON.

Ὑστερον] Pro ὕστερον legendum fortassis ὁ ὕστερος, ut p. 274. 15. SYLBURG.

Ἄμαχον γὰρ ὄν, ὧ ἄνδρες. (ιβ΄.) Διαμαρτυρία, ὡς οὐδέ εἰσιν ἐπίδικοι Ἀριστοφάντος θυγατέρες· Τοῦ νόμου δεδωκότος, ὧ ἄνδρες. (ιγ΄.) Κατὰ Πεδιέως, κακώσεως παιδὸς ὄρφανου· Μηδεὶς ὑμῶν, ὧ ἄνδρες, θανατάσῃ. (ιδ΄.) Διαμαρτυρία περὶ τοῦ Ἐτήττου κλήρου πρὸς Χάρητα· Πολλάκις ἤδη ἤκουσα. (ιέ΄.) Ὑπὲρ τοῦ Μνησικλέους κλήρου· Δικαίαν, ὧ ἄνδρες, δέησιν. (ις΄.) Κατὰ Προξένου, ὕβρεως· Ὑβριστής ἐστιν, ὧ ἄνδρες, πληγῶν. ἔδει δ' ἐπιγεγράφῃαι, Ἀπολογία ὕβρεως. (ιζ΄.) Ἐπιχάρει πρὸς Φιλωτάδην· Τὸν θανατοῦν, ὧ ἄνδρες. (ιη΄.) Κατὰ Κλεομέδοντος αἰκίας· Ὅτι μὲν, ὧ ἄνδρες, καὶ ὁ πατήρ Θεόδωρος δῆ. (ιθ΄.) Πρὸς Διοσκουρίδην περὶ νεῶν· Δικαίως ἂν οἶμαι, ὧ ἄνδρες. (κ΄.) Ἐραρικὸς, πρὸς τοὺς Προκλέος παῖδας· Ἄ μὲν ἀδικούμενος, ὧ ἄνδρες. (κά΄.) Πρὸς Ἀμεινοκράτην, διαδικασία περὶ καρπῶν χωρίου· Ἐπὶ τούτοις, ὧ ἄνδρες, ἀνάγκη ἐστί. (κβ΄. κγ΄.) Περὶ τοῦ ἵππου· Τοῦ μὲν ἀγῶνος, ὧ ἄνδρες, ὁ ὕστερος· Ἐβουλόμην, ἂν, ὧ ἄνδρες. (κδ΄.) Λυσικλείδου κατὰ Δάου, ὑπὲρ ἀνδραπόδων· Ἄ μὲν ἀδικούμενος, ὧ ἄνδρες. (κε΄.) Παραγραφή πρὸς Βιώτην· Ὅτι μὲν, ὧ ἄνδρες, καὶ αὐτὸς ἀπέριωσ. (κς΄.) Κατὰ Θεοδώρου ψευδομαρτυριῶν· Νομιζόμεν, ὧ ἄνδρες. (κζ΄.) Ἀγάθωνι συνηγορία, ὡς περ καὶ αὐτὸς εἶρηκεν Ἀγάθων. (κη΄.) Ἀποστασίου ἀπολογία Αἰσχύλῳ πρὸς Ξενοφῶντα· Χρήσασθαι μὲν, ὧ ἄνδρες. (κς΄.) Κατὰ Φιλίππου, μεταλλικός· Ὅτι μὲν, ὧ ἄνδρες. (λ΄.) Κάλλιππος ὑπὲρ υἰοποιήτου, ἔδει δ' ἐπιγεγράφῃαι ὑπὲρ Θεοδώρου, ὃν ἐποίησατο υἰὸν Ἀρχεφῶν· Βουλοίμην ἂν, ὧ ἄνδρες, ὡς περ καλὸν καὶ δίκαιον. (λα΄.) Περὶ τοῦ Ἀρχεφῶντος κλήρου· Καὶ δίκαιον εἶναι νομίζων.

ΙΔΙΩΤΙΚΟΙ ΨΕΥΔΕΠΙΓΡΑΦΟΙ.

ιγ΄. (α΄.) Πρὸς Πεδιέα παραγραφή· Κατὰ τὸν νόμον τούτου. οὗτος ὁ λόγος εἶρηται ἐπὶ Ἀριστοδήμου ἀρχόντος, ὡς ἐξ αὐτοῦ τοῦ λόγου γίνεται δῆλον· οἱ μὲν γὰρ εἰς Σάμον ἀποσταλέντες

Ἀριστοφάντος] Malim cum articulo, sive sic αἱ Ἀριστοφάντος θυγατέρες, sive sic Ἀριστοφάντος αἱ θυγατέρες. REISK.

Ἐτήττου] Nomen suspectum est. SYLBURG. Fori. leg. Εὐίσσων. REISK.

Ἀπολογία ὕβρεως. Ἐπιχάρει πρὸς Φιλωτάδην] Videtur sic esse distinguendum: ἀπολογία ὕβρεως Ἐπιχάρει. defensio Ericharis, qua negatur ab eo data fuisse contumelia. tum titulus novæ orationis πρὸς Φιλώτ. IDEM.

Περὶ νεῶν] Ὑπὲρ τῆς νεῶς Harpocr. v. παρυσία. HUDSON.

Προκλέος] Notu hic Προκλέος: cum p. 273. 14. habuerimus Κηφισκλέους, et v. 6. Μνησικλέους: itidemque Μενεκλέους pag. 270. 19. et 26. SYLBURG. Compendio scriptionis corruptus est locus. Rescribendum ideo ex Harpocr. (in ἀλογοὶ ἐραρισται) πρὸς τοὺς Πατροκλέους. HUDSON.

Περὶ καρπῶν χωρίου] Hudson annotavit, Valesium ad Harpocr. v. καρπῶ δίκην, correxisset περὶ χωρίου, καρπῶ. non male id quidem, verumtamen non video, quid magnum obstat, cur vulgata non idem possit dicere. Necessè non est, ut ubique locorum dictio fori Attici inculcetur. REISK.

Περὶ τοῦ ἵππου] Plena inscriptio erat πρὸς Ἀντιφάνην περὶ τοῦ ἵππου, ἀπολογία, ut constat ex Harpocr. v. Ὀχεῖον. Meurs. in Bibl. Attica. HUDSON.

Βιώτην] Num Βοῶνην, aut Βοιωτῶν. REISK. Ὡς περ καὶ αὐτὸς εἶρηκεν Ἀγάθων] Videtur hæc verba orationis prima esse, aut leg. ἦν περ κ. τ. λ. IDEM.

Ἔ μὲν ἄνδρες] Videtur sic esse distinguendum: ὅτι μὲν, ὧ ἄνδρες, Κάλλιππος. tum novæ titulus orationis ὕπὲρ υἰοποιήτου, vel, si mavis duobus vocabulis, ὑπὲρ υἰοῦ ποιητή. de nescio quo, in filium adoptato. IDEM.

κληροῦχοι κατὰ τοῦτον τὸν ἄρχοντα ἀπεστάλησαν, ὡς Φιλόχορος ἐν ταῖς ἱστορίαις λέγει, Δεινάρχος δ' οὐπω δέκατον ἔτος τηρικαῦτα εἶχε. (β'.) Πρὸς Μελέσανδρον ὑπὲρ τῆς τριηραρχίας· Ὡς περὶ οἱ νόμοι κελεύουσιν, οὐκ ἂν ὁ λόγος. ἀλλ' ὁ μὲν λέγων ὡς ἐπὶ Μόλωνος ἄρχοντος γεγενημένου τοῦ ἀδικήματος ποικίται τὸν λόγον· φησὶν δὲ τῷ ὑστέρῳ ἔτι εἰσιέναι τὸν ἀγῶνα ἐπὶ Νικοφίμου ἄρχοντος, καθ' ὃν εὐρίσκειται γεγενημένος ὁ Δεινάρχος. (γ'.) Πρὸς Βοιωτὸν, ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος· Οὐδεμίᾳ φιλοπραγμοσύνη. εἰ καὶ μὴ τοῖς ἄλλοις οἱ Δημοσθένους ἀφαιρούμενοι τοῦτον τὸν λόγον καὶ Δεινάρχῳ προσάπτουντες ἐλέγχονται, τῷ χρόνῳ γ' οὖν ἐπιδειχθεῖεν ἂν ψευδομένοι· μέμνηται γάρ ὡς νεωστὶ τῆς εἰς Πύλας ἐξόδου γεγενημένης· ἢ δ' εἰς Πύλας Ἀθηναίων ἐξόδος ἐπὶ Θουμύδου ἄρχοντος ἐγένετο, τρισκαίδεκατον ἔτος Δεινάρχου ἔχοντος. (δ'.) Πρὸς Μαντίθεον, περὶ προικός· Πάντων ἐστὶν ἀναρότατον. οὗτος ἀκολουθεῖ τῷ προτέρῳ λόγῳ καὶ πολλὰ ἔχει κατὰ λέξιν ταῦτα, ἃ εἶη ἂν τοῦ αὐτοῦ ῥήτορος, ἔξω τῆς τοῦ Δεινάρχου ἡλικίας· πολλοῖς ἔτεσιν ὑστερον ἠγώνισται τὸν ἀγῶνα ὁ κατήγορος, ἀλλὰ δύο ἢ τρισὶν, ὡς ἀκριβέστερον περὶ αὐτῶν ἐν τῇ Δημοσθένους γραφῇ δεδηλώκαμεν. (ε'. σ'.) Ἀθηνάδῃ συνηγορία, περὶ τῆς σχεδίας, πρὸς Ἀμυντικόν· Φίλος μοι καὶ ἐπιτήδειος ὢν. ὁ ὑστερος· Οἶομαι μὲν ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες. Διοπείδους ἔτι περὶ Ἑλλήσποντον τοῦ τῶν Ἀθηναίων στρατηγοῦ διατρίβοντος εἴρηται ὁ λόγος, ὡς ἐξ αὐτοῦ γίνεται φανερόν· ἐστὶ δὲ ὁ χρόνος κατὰ Πυθόδοτον ἄρχοντα, ὡς δηλοῖ Φιλόχορος σὺν τοῖς ἄλλοις τοῖς ἐπὶ τούτου τοῦ ἄρχοντος, οὐδέπω εἰκοστὸν ἔχων ἔτος. (ζ'.) Πρὸς Μήκυρον, μεταλλικός· Πριάμενοι μέταλλον, ὦ ἄνδρες. ἐπὶ Νικομάχου ἄρχοντος εἴρηται ὁ λόγος οὗτος· φησὶ γάρ ὁ λέγων, ἐπ' Εὐβούλου μὲν μισθώσασθαι τὸ μέταλλον, τρία δὲ ἔτη ἐργασάμενος ἐκβαλλόμενος ὑπὸ τοῦ πλησίον ἔχοντος μέταλλα, λαχεῖν αὐτῷ τὴν δίκην κατὰ Νικόμαχον ἄρχοντα, Δεινάρχῳ ἔν καὶ εἰκοστὸν ἔτος ἔχοντος. (η'.) Σατύρῳ πρὸς Χαρίδημον ἐπιτροπῆς ἀπολογία· Μὴ μεγάλου κινδύνου συμβεβηκόςτος. καὶ οὗτος ἐπὶ Νικομάχου εἴρηται. (θ'.) Ὑπὲρ

Ὁὐκ ἂν ὁ λόγος] Sententia subjicit: οὐδ' οὗτος ἂν ὁ λόγος Δεινάρχου [vel τοῦ ῥήτορος] ἂν εἴη. IDEM.

Τῷ ὑστέρῳ ἐπεισιέναι τὸν Ἀγάθωνα] Correxī de meo τῷ ὑστέρῳ ἔπει εἰσιέναι τὸν ἀγῶνα. anno post litis actionem occupatam esse. IDEM.

Εἰς Ἀθηναίων] Legendam videtur εἰς Πύλας Ἀθηναίων ἐξόδος. Sequens nomen Archontis, Θεόμηντος, accedit ad Θεόμηντος supra p. 267. 4. sed verius nomen esse Θεόφιλος, ibidem proluxe docui. SYLBURG. Aut dicendum particulam εἰς redundare. HUDSON.

Θουμύδου] Num Εὐδήμου. quodsi probatur, pro τρισκαίδεκατον, leg. erit simpliciter δέκατον. REISK.

Πολλοῖς] Legendum opinor: οὐ πολλοῖς δ' ἔτεσιν ὑστερον. SYLBURG. Aut leg. οὐδὲ πολλοῖς. REISK.

Τῇ Δημοσθένους γραφῇ] Num τῇ περὶ Δημ. γραφῇ aut συγγραφῇ. Nomen Ἀθηνάδῃ mihi quoque suspectum est, ignotum certe. REISK.

Ἀμυντικόν] Rectius, ni fallor, Ἀμύντιχον. SYLBURG.

Ἀρχοντος, οὐδέπω] Bene si habent ista, σὺν τοῖς ἄλλοις τοῖς ἐπὶ τούτου τοῦ ἄρχοντος, deerit ἐφ' οὗ φαίνεται Δεινάρχος [aut ὁ ῥήτωρ]. Sin autem pro σὺν τοῖς ἄλλοις leg. sit ἐν τοῖς Ἀττικοῖς, tum porro conveniat legere: ἐπὶ τούτου τοῦ ἄρχοντος φαίνεται Δεινάρχος οὐδέπω —. REISK.

Ἐπευβούλου] Non dubito quin vera lectio sit ἐπ' Εὐβούλου. Inter Eubuli autem et Nicomachi praturam tres intercessisse annos, perspicitur ex p. 267. 5. SYLBURG.

Τοῦ πλησίον] Num τὰ interponendum est? REISK.

ἀντιδύσεως, Μεγακλείδῃ· Εἰ μὲν ἔδει, ὦ ἄνδρες, πρὸς τρεῖς ἢ τέτταρας. ὁ μὲν λέγων ἐστὶν Ἀφαιεὺς, ἔξω δὲ τῆς τῶν Δεινάρχου λόγων ἡλικίας· εἴρηται γὰρ ἐπὶ τοῦ στρατηγοῦ Τιμοθέου ζῶντος κατὰ τὸν χρόνον τὸν τῆς μετὰ Μενεσθέως στρατηγίας, ἐφ' ἣ τὰς εὐθύνας ὑποσχὼν ἔάλω· Τιμόθεος δὲ τὰς εὐθύνας ὑπέσχηκεν ἐπὶ Διοτίμου τοῦ μετὰ Καλλίστρατον, ὅτε καὶ * * *

Λόγων. εἴρηται] Interposui de meo ἡλικίας. est extra atatem orationum a Dinarcho scriptarum. IDEM.

Μενεσθέως] Legendum puto νεμέσεως, aut νεμεσήσεως: ut significet imperium infensa Nemesi, vel cum populi offensione gestum: fuerat enim Timotheus primis annis adeo felix, ut fortuna ipsa se variis ei spectris offerret: ideoque pictores, ut felicitatem ejus exprimerent, plures pingebant fortunas, quæ illi cubanti ac dormienti urbes in retia inferrent. Sed cum ea felicitate elatus, suæ magis virtuti quam

fortunæ benignitati adscriberet rerum gestarum gloriam, ἠτύχησεν ὕστερον, νεμεσσήσεως αὐτῷ τῆς τύχης, id est, fortuna illi postmodo infensa adversos successus tribuit: ut Aristophanis scholiastes et Suidas tradiderunt. SYLBURG. Verum Μενεσθέως rectius, ut opinor legit Valensius, quem videsis in annotat. ad Harpocr. pag. 137. HUDSON.

ὑποσχὼν ἔάλω] Atqui alii Timotheum absolutum aiunt e judicio discessisse. REISK.

ΔΕΙΝΑΡΧΟΥ

ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ ΒΟΛΦΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὴν μὲν γενομένην Δημοσθένης τῆς τε καταδίκης καὶ τῆς διὰ ταύτην φυγῆς πρόφασιν ἐν τῇ τῶν ἐκείνου ἐπιστολῶν ὑποθέσει ἐκ τῶν παρὰ Πλουτάρχῳ παρεθέμεν· νυνὶ δὲ Στρατικλέους τινὸς κατηγορήσαντος αὐτοῦ, ὡς εἰκὸς, χρυσίου τάλαντα παρ' Ἀρπάλου λαβόντος, Δειναρχος — ὃν τινες τὸν κριθινὸν Δημοσθένην ἐκάλουν — τόνδε τὸν λόγον εἶθ' ἑτέρῳ τῷ ἔργῳ φαν — ὡς φησὶ Πλουτάρχος — εἶτ' αὐτὸς ἔλεξε κατήγορος ὑπὸ τοῦ δημοφιλῆδεως καὶ ὑπαγωγιστομένου ἐκείνου. δυσὶ δ' ἐν τοῖς μάλιστα φαίνεται ἰσχυρίζομενος· ἐνὶ μὲν ὅτι διὰ τὰς Δημοσθένους βλασφημίας οὐ δεῖ ἀπιστοῦν ἠγείσθαι τὴν τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς ἀπίφασιν, ἑτέρῳ δὲ ὅτι Δημοσθένης ἐξεληλεγμένου δῶρα λαβεῖν κατὰ τῆς πίστεως οὐχὶ τοιαῦτα εἰσιν αἱ πράξεις ὥστε ἐπὶ τηλικιότητι τὸ μέγεθος ἀδικήματι ἄλόντα συγγνώμης τυγχάνειν, μάλλον δὲ εἰς ἑτέρων κατάσπληξιν τῆς μεγίστης τιμωρίας ἀξιούσθαι αὐτὸν προσήκει, ἄλλως τε τῆς περὶ τὰ τοιαῦτα πρᾶξις ἐπικινδύνου τε καὶ ἀλεθρίας τῇ πόλει γενησομένης, καὶ αὐτοῦ δὲ ἐκείνου θανάτου τετιμημένου ἑαυτῷ, ὅπερ εἰ ὡς ἀληθῶς πέπρακται, μέγα μοι τεκμήριον εἶναι δοκεῖ τοῦ ἢ ἀθῶον γενέσθαι τὸν ἄνδρα ἢ καθ' ὑπερβολὴν παράβολον, καὶ δι' αὐτὸ τοῦτ' ἄλλοτριον ἂν τοῦ Δημοσθένης εἶναι τρόπον δόξειεν εἰκότως. ἢ μὲν οὖν στάσις τῷ λόγῳ στοχαστική, καὶ ἢ τοῦ κατηγόρου πρότασις ὅτι ἑαλοκάνει Δημοσθένη προσήκει δῶρα λαβόντα κατὰ τῆς πίστεως, ἢ δὲ τοῦ φευγόντος ἀπόφασις ὅτι οὐκ εἰληφα δῶρα, τὸ δὲ κρινόμενον πότερον ἔλαβε δῶρα Δημοσθένης ἢ μή; ἰσχυρίζεται δὲ, ὡς προειρήκαμεν, ὁ δικάων ἐν τοῖς μάλιστα τῆ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς ἀποφάνεται, τῆς μεγίστου παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ἀξίωμα λαβούσης· ὁ δὲ Δημοσθένης ταύτην μὲν διασύρον ἐκφαυλίζει, ὅτι δὲ διὰ συσκευῆς τινὸς τῶν ἀντιπολιτευομένων συκοφαντεῖται μεμφιμοιεῖ. τὸ μὲν οὖν ἀληθὲς ἀδελον. ὁ μὲν γὰρ Πλουτάρχος τοῖς κατηγόροις συνιστάμενος φαίνεται, Πausaniās δὲ τῷ Δημοσθένει κἀμοίγε δοκεῖν πιστότερα ἔστι τὰ Pausaniās τοῦ τῆς καθ' ἑαυτὸν δόξης ἔλεγχον προφέροντος οὐ τὴν τυχόντα. Πλουτάρχος δὲ τῇ προκατειλημμένη τῶν πολλῶν δόξῃ τῶν τὰ μὲν ἀφρόνως τὰ δὲ κακοῦδως κρινόντων καὶ τοῖς τῶν βασκανιόντων καὶ ἐχθρῶν σκώμμασι καὶ βωμολοχίαις ἐπόμενος φαίνεται. ἀμεινον δ' ἴσως τὸν αὐτοῦ Pausaniās παραγράφει ἐπιείκειαν, ὅστις ἀδίπως κατὰ λέξιν φησίν· “Τοῦ περιβόλου δὲ ἐντός καὶ τὸ Δημοσθένους μνημῆ ἔστι. καὶ μοι τὸ δαιμόνιον δεῖξαι μάλιστα ἐπὶ τούτου δοκεῖ καὶ Ὀμήρου πρότερον, ὡς εἶη βασκανον· εἰ δὴ Ὀμηρον μὲν προδιεφθαρμένον τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ τοσοῦτῳ κακῷ κακὸν δεύτερον πενία πιέζουσα ἐπὶ πᾶσαν γῆν πτωχεύοντα ἦγε· Δημοσθένης δὲ φυγῆς τε συνέπεσεν ἐν γῆρα λαβεῖν πείραν, καὶ ὁ θάνατος ἐγένετο αὐτῷ βίαιος. εἴρηται μὲν οὖν περὶ αὐτοῦ καὶ ἄλλοις, καὶ αὐτῷ Δημοσθένει πλείστα, ἢ μὲν τῶν χρημάτων ἂ ἐκ τῆς Ἀσίας ἦγαγεν Ἀρπαλος μὴ μεταλαβεῖν αὐτόν· τὸ δὲ ὕστερον λεχθὲν ἐπέξειμι ὁποῖον ἐγένετο. Ἀρπαλος μὲν ὡς ἐξ Ἀθηνῶν ἀπέδρα διαβάς ναυσὶν ἐς Κρήτην, οὐ πολὺ ὕστερον ὑπὸ τῶν θεραπευόντων ἀπέθανον οἰκετῶν· οἱ δὲ ὑπὸ ἀνδρὸς Μακεδόνης Pausaniās δολοφονηθῆναι φασιν αὐτόν. τὸν δὲ οἱ τῶν χρημάτων διοικητὴν φυγόντα ἐς Ῥόδον Φιλόξενος Μακεδὼν συνέλαβεν, ὅς καὶ αὐτὸν παρὰ Ἀθηναίων ἐξήγαγεν Ἀρπαλον· τὸν δὲ παῖδα τούτου ἔχων ἤλεγχεν, ἐς ὃ πᾶντα ἐπίδρυτο, ὅσοι τῶν Ἀρπάλου τι ἔτυχον εἰληφότες· μαθὼν δὲ ἐς Ἀθήνας γράμματα ἀπέστειλεν. ἐν τούτοις τοῖς γράμμασι τοὺς λαβόντας παρ' Ἀρπάλου καταριδμῶν καὶ αὐτοῦ, καὶ ὅπισον αὐτῶν ἔλασεν ἕκαστος, οὐδὲ ἐμνημόνευσεν ἀρχὴν Δημοσθένους, Ἀλεξάνδρου τε ἐς τὰ μάλιστα ἀπεχθάνομενον, καὶ αὐτὸς ἴδια προσκερούσας. Δημοσθένης μὲν οὖν τιμᾶ καὶ ἐτέραβι τῆς Ἑλλάδος, καὶ παρὰ τῶν Καλαυρίας εἰσὶν οἰκητόρων.” καὶ ταῦτα μὲν ἐν τοῖς Κορινθιακοῖς Β. λγ'. ἐν δὲ τοῖς Ἀττικοῖς Α. η'. ὁ αὐτὸς οὗτος τούτου τὸν τρόπον ἐμνημόνευσεν αὐτοῦ, ἐνταῦθα φησίν· “Ἔστι καὶ Δημοσθένης [χαλκιῶς], ὃν ἐς Καλαυρίαν Ἀθηναῖσι τὴν σπρὸ Τροϊζίνος νῆσον ἠνάγκασαν ἀποχωρεῖσθαι, δεξάμενος δ' ὕστερον δικαιοσιν αὐδὲς μετὰ τὴν ἐν Λαμῖα πλῆρη. Δημοσθένης δὲ ὡς τὸ δεύτερον ἔφυγε, περαιοῦται καὶ τότε ἐς τὴν Καλαυρίαν, ἐνθα δὴ πικρὸν φάρμακον ἐτελεύτησε.” καὶ μετ' οὐ πολὺ· “Δημοσθένης μὲν ἢ πρὸς Ἀθηναίους ἄγαν εἰνοια εἰς τοῦτο ἐχώρησεν. εἰ δὲ μοι λελέχθαι δοκεῖ, ἄνδρα ἀφειδῶς ἔσπεύοντα ἐς πολιτείαν καὶ πιστὰ ἠγνστάμενον τὰ τοῦ δήμου, μῆποτε καλῶς τελευτῆσαι.” ταῦτα μὲν οὖν Pausaniās, ὁ δὲ λόγος

ὁ παρὼν οἶνε· ἐπίλογός ἐστι τῆς προκηνησάμενης κατασκευῆς κατὰ τὸ ἐν ταῖς δευτερολογίαις γίνεσθαι· εἰσθε, μᾶλλον δὲ ἀσχολούμενος περὶ τὸ δεινῶσαι τὸ πρᾶγμα ἢ περὶ τὸ ἀποδείξει, καὶ τὸ διαβάλλειν τὴν ποιότητα τοῦ φεγγυτος. ἐπειδὴ δὲ διὰ μακροτέρων ἐπαγαγίζεσθαι μέλλει τοῖς πρότερον εἰρημένους, κατ' ἀρχὰς προκαταληπτικῶς ἀξιοῖ μὴ δυσχεραίνειν τὴν ἀκράσιν. παραλαμβάνει δὲ χρίται τούτου τὴν λόγον καὶ προκίεσθαι τὸν Δημοσθένους ἐπιστολῶν ὄμοιον, τοῦ τε ταυτασι εὐπαροκοιουητοῦτος ἀν γενέσθαι ἔνεκα, καὶ τοῦ καταφανῆς γίνεσθαι ὅτι οὐδὲν οὕτως ἀμέμπτως οἶν τ' ἐστὶ διαπράξασθαι τὸ μὴ συκοφαντῶναι ἂν καὶ διαβληθῆναι τῷ λόγῳ δυνάμενον. ἐναυθα γὰρ οἶνε· συκοφαντικῆς πανουργίας ἐπίδειξις ἐμφανίζεσθαι μοι δοκεῖ. τοιαυτὴ μὲν γὰρ ἢ τῆς ζηλοτυπίας βασκανία, τοσαυτὴ δὲ τοῦ μίσους ἡ κακοῦθεια, οὕτω ποιητὰ δὲ ἢ τοῦ παρεξυμμένῳ τῷ δήμῳ καταχαρίζεσθαι σπουδῇ, ὡστ' οὐ διαβολὰς μόνον ψευδεῖς οὕτως συνεραγίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ θεότατα συμβουλεύμενα καὶ ὡς κάλλιστα διασπραγμαμένα ἢ ἐκφραυλίζεσθαι ἢ ἀντιλέγεσθαι ἢ παραλείπεσθαι ἢ κακουερίαις τινὸς μίαισματος καὶ ὑπονοίᾳ καταρπαίνεσθαι. μαρτυρεῖ γοῦν καὶ αὐτὸς Δείναρχος ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος λόγῳ Δημοσθένει καλοκαγαθίαν τοῦτοισ τοῖς ῥήμασιν "καὶ Δημοσθένει μὲν οὐδεμίαν ᾤεσθε δεῖν συγγνώμην ἔχειν ὅτι δῶρα καθ' ἑμᾶν ἐξηλέγχθη λαμβάνων, ἀλλ' ἐτιμωρήσασθε καὶ δικαίως, ᾧ εἰ μὴ πάντα ἀλλὰ πολλά γε σίνιστε χρήσιμα πολιτευόμενον." οὐ μὲν ἀλλ', εἰ δὲ τάληθες εἰλικρινῶς εἰπεῖν, δοκεῖ μοι ταῦτα συμβῆναι Δημοσθένει κατὰ τὸν Μίνω τοῦ Κρητὸς νόμον, ἐν ᾧ φησὶν, Εἴ κε πάθῃ τὸ κ' ἔρεξε· δίκη γ' ἰδεῖα γένοιτο. ἐκεῖνος γὰρ καλῆς τε καὶ ὀρθῆς ἐν τῷ πολιτεύεσθαι ὑπὲρ τῆς πατρίδος προαιρέσεως ἀντιλαβόμενος, ὡς εἰκὸς, ὅμως μέντοι παντὶ τρόπῳ εἴτε συκοφαντῶν εἴτε περιφανῶς ψευδομένος ἐστιν ὅτε τῶν ἀντιπολιτευομένων ἐπειράθη περιγενέσθαι, κατὰ τοῦ τόγε πολλάκις καὶ τὰ κοινὰ τῆς πόλεως λυμηνάμενος. ὡς δὲ ἢ τοιαυτὴ δεινότης πρέπουσά ἐστιν ἀνθρώπῳ ῥήτορι φάσκοντι εἶναι, ἐν φασιν ἀνδρᾶ ὑπάρχειν καλὸν κἀγαθὸν, ἐπιστήμονα ὄντα τοῦ λέγειν. σκεπτεθὼν ἂν εἴη τοῖς ταῖς τε ψευδολογίαις καὶ ταῖς ἀπάταις ἡδομένοις· ἐγὼ δὲ, ἀναμφισβητήτου ἔντος ὅτι ἢ γλώσσα τῷ ἀνθρώπῳ τῆς πολιτικῆς χάριν ἐδόθη κοινωίας, ἀξίους ἂν κρίνομι τοὺς τοιοῦτους ἔξορισθῆναι εἰς τὰς ἐρήμους τῶν νήσων τοῖς τῇ ἐν τοῖς λόγοις δεινότητι τῇ εἰς τὸ ἀποδείξει τάληθες καὶ φανερώτερον καταστῆσαι πεπορισμένη ἐπ' ἀποκεία τῶν μηδὲν ἠδικηκότων καὶ σωτηρία τῶν τὰ μέγιστα ἐξαμαρτόντων δεῖν οἰομένους καταχρήσασθαι. παρόμοιον γὰρ ποιοῦσιν οὗτοι, ὡσπερ ἀνὴρ τις λύχνον ἄψας τοῦ ἀφελῆσαι ἔνεκα, τούτω τὰς ὄψεις καίεν ἐπιχειρεῖ, ἢ ξιφίδια τῷ ἀνδροφόνοισ τῷ ἐκφυγεῖν αὐτοὺς ἔνεκα τὰς παρὰ τῶν ἀρχόντων τιμωρίας παραδιδῶ· ἀλλὰ γὰρ ὀρᾷμεν ὅτι ἐπὶ τοσοῦτον ποιηρίας ἢ τῶν ἀνθρώπων φύσει μετασποῦσα τυγχάνει, ὡστε τὰ κάλλιστα τε πάντα καὶ ἄριστα τῶν ὄντων ἐπὶ τοῖς ποιηροτάτοις ἐχειρήμασι παραλαμβάνεσθαι. οἱ δὲ πλείστοι· τῶν ῥητόρων τοιούτοι τὰς φύσεις εἰσιν, οἷοι τὰ πολλά ἐπιτρέπουν τῷ τε φθίνῳ καὶ τῇ δυσμενείᾳ καὶ τῇ φιλοτιμίᾳ καὶ τῇ αἰσχροκερδείᾳ καὶ τῇ ψευδωμῷ θεραπείᾳ τοῦ δήμου τε καὶ τῶν θιασικῶν, ὅθεν γε καὶ τὰς πόλεις ἀπᾶλλυσθαι καὶ δὴ πολλοὺς καὶ τῶν ἰδιωτῶν ταῖς δυστυχίαις περιπίπτειν συμβαίνει. ἄπερ οἱ τῶν Ῥωμαίων αὐτοκράτορες κατανοήσαντες τὴν τῶν νόμων ἀκρίθειαν τῆς τῶν λόγων δυνάμεως σρωτετικητικῶς φαίνονται, καὶ τοὺς λεγομένους τῆς δικαιοσύνης ἱερέας ἀντὶ τῶν ἀνία χρωμένων τῇ γλώττῃ ἀντικαταστήσαντες· οὐ φούλους ἴσως βεβουλευμένοι, ἀποτυχόντες δὲ καὶ αὐτοί, ὅσπερ αὐτὸ εἰδείξε τε πρᾶγμα, τῆς σρωταίσεως. τοιγαροῦν ἡμᾶς χρὴ γινώσκοντας ὅτι διὰ παντός τὰ πάντα κάτω καὶ ἄνω στρέφεται, τὰ μὲν παραχαματόμενα πρὸς τοὺς λόγους οὐκ ἀνοήτως, τὴν δ' ὀρθὴν τούτων χρῆσιν, ἥσπερ τοῖναντι οἱ ποιητοὶ τῶν διδασκαλῶν ἐπέτηθευσαν, ἀσπάζεσθαι. προσήκει μὲν οὖν τοῦτο ἅπαντας μὲν τῶν ἄλλους φαίεσθαι προαιρουμένους, οὐχ ἥκιστα δὲ τοὺς θεολόγους εἶναι φάσκοντας, καὶ σχεδὸν τι παρὰ τοῖς πολλοῖς ὑποκαμβανομένους τε καὶ λεγομένους ὡς σπουδάζουσι μᾶλλον περὶ τὴν φιλοσοφίαν ἢ τὴν φιλαλήθειαν, καὶ προυργιαίτερον ποιοῦνται τὸ προσηλακίζειν τοὺς ἀντιλέγοντας, ἢ τὸ αὐτοὶ διὰ τε τἀκριβῆς τῆς διδασκαλίας καὶ τὴν τῆς ἀναστροφῆς καλοκαγαθίαν ὑπολήψεις ἐπιεικεστέρως τυγχάνειν, καὶ τὰ ψευδῆ τῶν δογμάτων ἐκ τῶν ψυχῶν τῶν ἀκρατῶν καθελεῖν, καὶ διδάσκειν τινὰ τρόπον βελτίους ἂν γένοιτο. ἀλλὰ γὰρ, τί ταῦτα πρὸς Δημοσθένην ἢ Δείναρχον; φαίν

Pag. ed. τις ἂν δικαιῶς.

Reisk. 3

αί. Ο ΜΕΝ δημαγωγὸς ὑμῖν, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ θανάτου 90.
 τετιμημένος ἐαυτῷ ἢν ἐξελεγχθῆ ὅτι οὖν εἰληφῶς παρ' Ἀρ-
 πάλου, οὗτος φανερωῶς ἐξελέγηται δῶρα εἰληφῶς παρὰ
 τούτων, οἷς ἐναντία πράττειν ἔφη τὸν ἄλλον χρόνον· πολλῶν
 δ' ὑπὸ Στρατοκλέους εἰρημένων καὶ τῶν πλείστων προκατ-

KATA ΔΗΜΟΣΘ.]. Δευτερολογία, quas pag- IOR. Π. ἢν ἐξελ. H. STEPHAN.
 tes agit Stratocles quidam. TAYLOR. Φανερός] F. φανερός, WOLF. H. STE-
 'Υμῶν] 'Υμῶν. V. p. 97. 5. ed. Steph. PHAN.
 IDEM. Παρὰ τούτων] Παρ' Ἀρπάλου, Μακεδόνας μὲν
 'Ἰνα ἐξελ.] F. ἐαν ἐξελ. WOLF. TAY- ὄντος, ἀποστάτου δὲ καὶ δραπετού. WOLF.

ειλημμένων κατηγορημάτων, καὶ περὶ μὲν αὐτῆς τῆς ἁποφάσεως τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς δικαίας καὶ ἀληθεῖς ἀποδείξεις εἰρηκυίας, περὶ δὲ τῶν ἀκολούθων τούτοις στρατοκλέους εἰρηκότος καὶ τὰ ψηφίσματα ἀνεγνωκότος ἤδη τὰ περὶ τούτων, ὑπόλοιπον ἡμῖν, ὧ Ἀθηναῖοι, καὶ ταῦτα ἀγ-
 10 νιζομένοις ἀγῶνα τηλικούτου ἡλικός οὐδεπώποτε γέγονε τῆ πόλει, κοινῇ πᾶσιν ὑμῖν παρακελεύεσθαι πρῶτον μὲν ἡμῖν τοῖς λοιποῖς συγγνώμην ἔχειν, ἂν τῶν αὐτῶν ἐνίοις περιπίπτωμεν — οὐ γὰρ ἵνα ἐνοχλώμεν ὑμᾶς, ἀλλ' ἵνα ὀργιζῆσθε μᾶλλον παροξυνόμενοι, δις περὶ τῶν αὐτῶν ἐροῦμεν —, ἔπειτα μὴ προίεσθαι τὰ κοινὰ τῆς πόλεως ἀπάσης δίκαια, μηδὲ τὴν κοινὴν σωτηρίαν ἀντικαταλλάξασθαι τῶν τοῦ
 15 κρινομένου λόγων. ὁρᾶτε γὰρ, ὧ Ἀθηναῖοι, ὅτι παρὰ μὲν ὑμῖν Δημοσθένης οὕτως κρίνεται, παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις ὑμεῖς· οἱ σκοποῦσι τίνα ποτὲ γνώμην ἔχετε περὶ τῶν τῆ πατρίδι συμφερόντων, καὶ πότερον τὰς ἰδίας τούτων δωροδοκίας καὶ πονηρίας ἀναδέχεσθε εἰς ὑμᾶς αὐτούς, ἢ φανερόν πᾶσιν ἀνθρώποις ποιήσετε διότι μισεῖτε τοὺς κατὰ τῆς πολιτείας δῶρα λαμβάνοντας, καὶ οὐχ ἵν' ἀφήτε ζητεῖν
 20 νάντων τούτων ὑμεῖς τιμωρήσθε τῶν ἀδικημάτων ἀξίως. νυνὶ τοῖνυν τοῦτο ἐφ' ὑμῖν ἐστί. ψηφισαμένου γὰρ τοῦ δήμου δίκαιον ψήφισμα, καὶ πάντων τῶν πολιτῶν βουλομένων εὐρεῖν τίνες εἰσὶ τῶν ῥητόρων οἱ τολμήσαντες ἐπὶ διαβολῇ καὶ κινδύνῳ τῆς πόλεως χρήματα παρὰ Ἀρσάλου λαβεῖν, καὶ πρὸς τούτοις ψήφισμά τι γράψαντος ὧ Δημόσθενες σοῦ καὶ ἐτέρων πολλῶν, ζητεῖν τὴν βουλὴν περὶ
 25 αὐτῶν, ὡς αὐτῇ πάτριόν ἐστιν, εἴ τινες εὐλήφασιν παρὰ

¹ ἀποφάνσεως

² τοῖνυν om.

Ἐποφάσεως] L. ἀποφάνσεως. Pro quo perpetuo legitur ἀπόφασις in hac oratione, cum inter ἀπόφασις et ἀπίφανσις plurimum intersit, etsi non nego etiam φάσις ἀντὶ τῆς φάνσεως dici, οὐκ ἀπὸ τοῦ φημί, ἀλλὰ παρὰ τὸ φαίνω. IDEM.

Πᾶσιν ἡμῖν] F. πᾶσιν ὑμῖν. IDEM. H. STEPHAN.

Ἡμῖν τοῖς λοιποῖς] Nobis, qui causam hanc agimus, cujus vos estis cognitores et iudices. vel, nobis, qui sumus, praeter Stratoclem et secundum eum dicturi. REISK.

Τῶν αὐτῶν] Cum in nonnulla incurremus, eadem enim illis, quae a nostris in dicendo praecedessoribus jam commemorata sunt. IDEM.

Ὁρᾶτε γὰρ κ. τ. λ.] Muret. Var. Lect. l. ii. c. 7. TAYLOR.

Ἀναδέχεσθε] Π. ἀναδέξασθε. H. STEPHAN.

Διότι] Ἀντὶ τοῦ ὅτι, ut saepe in Isocratis Archidamo. WOLF.

Νυνὶ τοῦτο] Interpone aut δὲ, aut potius γάρ. REISK.

Ἀρπάλου χρυσίου, ζητεῖ ἢ βουλή, οὐκ ἐκ τῶν προκλήσεων μαθοῦσα τὸ δίκαιον, οὐδὲ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν πίστιν τὴν περὶ αὐτῆς ἐπὶ σοῦ καταλύσαι βουλομένη, ἀλλ', ὅπερ καὶ αὐτοὶ οἱ Ἀρεοπαγῖται εἶπον, προοῶσα ἢ βουλή, ὡς ἄνδρες, τὴν τούτων ἰσχὺν ¹ καὶ τὴν ἐν τῷ λέγειν καὶ πράττειν ² δύναμιν, οὐκ οἰομένη δὲ δεῖν οὐδεμίαν ὑπολογίζεσθαι τῶν περὶ αὐτῆς ἐσομένων βλασφημιῶν, εἴ τις ³ μέλλει τῇ πατρίδι ³⁰ ⁶ ⁴ αὐτοῖς αἰτία μοχθηρὰ καὶ κίνδυνος ἔσεσθαι. τούτων ὡς ἐδόκει τῷ δήμῳ καλῶς καὶ συμφερόντως πεπραγμένων, αἰτίαι νῦν καὶ προκλήσεις καὶ συκοφαντίαι παρὰ Δημοσθένους ἤκουσιν, ἐπεὶ οὗτος ἀποπέφανται εἴκοσι τάλαντα ἔχων χρυσίου· καὶ ἡ τῶν ἐκ προνοίας φόνων ἀξιοπίστος οὔσα βουλή τὸ δίκαιον καὶ ἀληθὲς εὔρειν, καὶ κυρία δικάσαι τε περὶ τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς ἐκάστου τῶν πολιτῶν, 91. 1 καὶ τοῖς μὲν βιαίῳ θανάτῳ τετελευτηκόσι βοηθῆσαι, τοὺς δὲ παράνομόν τι τῶν ἐν τῇ πόλει διαπεπραγμένους ἐκβαλεῖν ἢ θανάτῳ ζημιῶσαι, νῦν ἐπὶ τοῖς κατὰ Δημοσθένους ἀποπεφασμένοις χρήμασιν ἄκυρος ἔσται τοῦ δικαίου.

β'. Ναί· κατέψευσται γὰρ ἡ βουλή Δημοσθένους. τουτὶ γάρ ἐστιν ὑπερβολὴ τοῦ πράγματος. σοῦ κατέψευσται καὶ ⁵ Δημάδου; καθ' ὧν οὐδὲ τὰληθὲς εἰπεῖν, ὡς ἔοικεν, ἀσφαλές ἐστιν; οἱ πολλὰ πρότερον τῶν κοινῶν ἐκείνη ζητεῖν προσητάξατε καὶ διὰ τὰς ⁵ γενομένας ζητήσεις ἐπνήεσατε; οὐς δ' ⁷ ἡ πόλις ἅπασα οὐ δύναται ἀναγκάσαι τὰ δίκαια ποιεῖν,

¹ καὶ om.⁴ αὐτῆς² δύναμιν om.³ μέλλοι⁵ γενομένας

Προκλήσεων] Fort. παρακλήσεων. Sin alterum de mancipiis in questionem postulatis, aut aliis sive provocationibus, sive aliis latis conditionibus intelligere libet, non impedito. WOLF.

Περὶ αὐτῆς] Malim περὶ αὐτὴν, id est, τὴν ἑαυτῆς πίστιν. IDEM. Rursus hic vulgata vim faciens, ἢ περὶ τίνος πίστις est aliorum de eo existimatio. REISK.

Προοῶσα] Post προοῶσα addendum videtur μέν. IDEM.

Τῶν ἐν] Videtur τινὰ interponendum esse, qui in eorum aliquem, qui in urbe degunt, contra leges aliquid ausus fuerit. IDEM.

Καθ' ὧν] Malim καθ' ἑμῶν, ut sit oratio ironica: ergo ne rerum quidem proloqui tutum est, quod vos ledat. Vel etiam potest

interrogatio esse. IDEM.

Οὐς δὲ ἡ πόλις ἅπασα etc.] Non assequor, quid hoc sibi velit. quid enim vetat mentiri in eum aliquos, qui vi cogi non potest? An hoc significat? nihil in eos dici falso posse, qui ab omni aequitate sint alieni, et facinorosi. WOLF. Posterius hoc a vero propius abest. Sententia videtur haec esse: Quorum tam est projecta audacia, ut neminis in tota civitate ducantur reverentia, a nemine se compesci pantiantur, estne parum credibile, de illis vera et aequa pronunciasse illum Senatam, qui eos criminis turpissimi reos egerit? Probabilene cuiquam est Senatam eos iniquitate suae sententiae lasisse, quorum scelerositas tam pervulgata est, ut nemo paene audeat eos in iudicium vocare. REISK.

ὑπόλογον, οὐδὲ τῆς τότε ἐνεστῶσης κρίσεως οὐδὲ τῶν ὀρκῶν,
 2. 1 οὓς ὁμωμοκότες ἐφέρετε τὴν ψῆφον, ἀντικατηλλάξασθε τὰς
 τοιαύτας εὐεργεσίας, ἀλλ' ἑκατὸν ταλάντων ἐτιμήσατε,
 ὅτι χρήματ' αὐτὸς ἔφη παρὰ Χίων εἰληφέναι καὶ Ῥοδίων
 τὸν δὲ κατάπτυστον τοῦτον καὶ Σκύθην — ἐξάγομαι γὰρ
 — ὃν οὐχ εἰς ἀνὴρ ἀλλὰ πᾶσα ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλή
 5 ἀποπέφανται ¹ μισθαρνῶν καὶ δωροδοκῶν κατὰ τῆς πόλεως
 καὶ ταῦτα ἐξελέληγκται, τοῦτον οὐ τιμωρησάμενοι παρά-
 δεῖγμα ποιήσατε τοῖς ἄλλοις; ὃς οὐκ ἐκ τῶν βασιλικῶν ¹²
 μόνον εἰληφὼς χρυσίου φανερός ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτῆς
 τῆς πόλεως κεχρηματισμένος· ὁ νῦν οὐδὲ τῶν ὑφ' Ἀρπάλου
 κομισθέντων χρημάτων εἰς τὴν πόλιν ἀποσχόμενος. καίτοι
 10 Δημοσθένης ἐπρέσβευσεν εἰς Θήβας πρεσβείας; ἢ τίς οὐκ
 ἂν καταγελάσειεν ὑμῶν τῶν τοῦτο τολμώντων ἀκούειν,
 ἀντιθεῖς ἐφ' αἷς οὗτος σεμνύνεται πρᾶξεσιν ἐκείνας αἷς Τι-
 μόθεος ὑμᾶς καὶ Κόνων ² εὐεργέτησαν; ἀλλὰ γὰρ οὐ πρὸς
 τοῦτο τὸ κάθαρμα παραβάλλειν δεῖ τοὺς ἄξια καὶ τῆς πό-
 λεως καὶ τῶν προγόνων ὑπὲρ ὑμῶν πρᾶξαντας. παρασχό-
 15 μενος οὖν τὸ ψήφισμα τὸ Τιμοθέω γενόμενον πάλιν ἐπὶ τοὺς ¹³
 15 περὶ τούτου λόγους βαδιοῦμαι. λέγε.

¹ ἀποπέφανται² εὐεργέτησαν

Ἰπλόλογον] Sabaudi τοῦτο, τὸ περιπε-
 πλευκέναι τὴν Πελοπόννησον δηλονότι, καὶ τὴν
 ναυμαχίαν, καὶ τὸ εἶναι Κίμωνος υἱέα, τοῦ
 τῶσαῦτα ὑμᾶς εὐεργετηκότος. horum omnium
 ei nullam habuistis rationem, neque ea
 tanti fecistis, ut propter illorum merito-
 rum memoriam poenam peculatus ipsi re-
 mitteretis. Locus hic infra p. 110. 27.
 ed. Steph. pæne iisdem verbis repetitus
 legitur. IDEM.

Αὐτὸς ἔφη] αὐτὸν Ἀριστοφῶν ἔφη, propter
 hoc quod sequitur οὐχ εἰς ἀνὴρ. V. or. c.
 Philocl. GRUTER. TAYLOR. Vid. p. 110.
 unde hic locus emendari potest. MARK-
 LAND. et ad Diod. Sic. l. xvi. c. 21.
 WESSELING. ipse fatebatur. ut apud Æ-
 schinem contra Timarchum. Infra p.
 110. 27. αὐτὸν Ἀριστοφῶν ἔφη. Utrum re-
 ctius? REISK.

Ὁ νῦν] Sonat hoc meis quidem auribus
 nescio quid abruptum et male cohærens,
 ut verear ne quid desit. Suspicio deesse

banc vel similem sententiam: πῶς γὰρ τῶν
 ἡμετέρων ἀφέξεται, aut ἀπείχετο. Ecqui
 enim fiat, ut ille vestris a bonis manus cou-
 tinuerit, qui ne ab Harpalico quidem anro
 se intactum conservavit. Argumentatur
 a minori ad majus. Ab Harpali anro, ait,
 Demosthenes se continere non potuit, ali-
 eno, in urbem aliande importato, cujus
 ipsi potestas non esset, quod sine periculo
 non tangeret. Quis credat bunc sancte et
 religiose bona vestra administrasse, præ-
 sentia, quæ sub manibus haberet, nulloque
 cum periculo rationis reddendæ versaret?
 IDEM.

Τοῦτο] Pro τοῦτο malim τούτου legi.
 hunc (Demosthenem) audire. IDEM.

Τολμώντων] Ἰπομενόντων, οὐκ ὀκνοῦντων.
 WOLF.

Ψήφισμα τὸ Τιμοθέω γενόμενον] Quo scil.
 Timotheus mulctæ centum talentorum
 damnatus fuit; an potius, quo honores ei
 decreti sunt extra ordinem. REISK.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ὁ τοιοῦτος, ὃ Δημόσθενες, πολίτης, ὃς δικαίως ἂν καὶ συγγνώμης καὶ χάριτος ἐτύγχανε παρὰ τῶν ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις συμπολιτευομένων, οὐ λόγους ἀλλ' ἔργοις μεγάλα¹ τὴν πόλιν ἀγαθὰ ποιήσας, καὶ διαμείνας ἐπὶ τῆς πολιτείας καὶ οὐκ ἄνω καὶ κάτω μεταβαλλόμενος ὡς περ σὺ, ἐτελεύτησεν οὐ τηλικαύτας τὸν δῆμον αἰτήσας δωρεὰς ὥστε τῶν νόμων εἶναι κρείττων, οὐδ' οἴομενος δεῖν τοὺς ὁμωμοκότας²⁰ κατὰ τοὺς νόμους εἴσειν τὴν ψῆφον² ἄλλο τι προὔργιαίτερον
 14 ποιεῖσθαι τῆς εὐσεβείας, ἀλλ' ὑπομένων καὶ κρίνεσθαι, εἰ δόξειε τοῖς δικασταῖς, καὶ οὐ καιροὺς λέγων, οὐδ' ἕτερα φρονῶν καὶ δημηγορῶν.

δ'. Οὐκ ἀποκτενεῖτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν μιαρὸν τοῦτον ἄνθρωπον, ὃς πρὸς ἑτέροις πολλοῖς καὶ μεγάλοις ἀμαρτήμασι καὶ τὴν Θηβαίων πόλιν περιεῖδεν ἀνάστατον γενομένην, τριακόσια τάλαντα λαβὼν εἰς τὴν ἐκείνων σωτηρίαν παρὰ τοῦ Περσῶν βασιλέως· καὶ Ἀρκάδων ἠκόντων²⁵ εἰς Ἴσθμὸν καὶ τὴν μὲν παρὰ Ἀντιπάτρου πρεσβείαν ἀπρακτον ἀποστειλάντων, τὴν δὲ παρὰ Θηβαίων τῶν ταλαιπώρων προσδεξαμένων, οἱ κατὰ θάλατταν μόλις ἀφίκοντο πρὸς ἐκείνους, ἱκετηρίαν ἔχοντες καὶ κηρύκια συμπεπλε-
 15 γμένα — ὡς ἔφασαν — ἐκ τῶν θαλλῶν, ἐρῶντες τοῖς

¹ τῇ πόλει² ἄλλο - - - εὐσεβείας om.

τῇ πόλει] Malim τὴν πόλιν. Sapit enim Latinismum, etsi alibi quoque occurrit hæc constructio. Sed nihil vetat plurali loca esse depravata. WOLF. F. τὴν πόλιν. TAYLOR. Aut audicndus videtur Wolfius, aut quod equidem malim, leg. τῇ πόλει περιποιήσας. REISK.

Μεταβαλλόμενος] Videtur alterum λ esse detrahendum, ob præmissum ὑπομείνας. IDEM.

τὴν ψῆφον, ἀλλ' ὑπομένων καὶ κρίνεσθαι] A. F. ἐπιτορκεῖν. WOLF. Qui etiam pro καὶ κρίνεσθαι mavult κατακρίνεσθαι. Possit etiam ad hunc modum integrari sententia: ἀποψηφίσασθαι αὐτοῦ παρνομοῦντος. item: ἐπιτορκεῖν αὐτῷ καταχαριζομένους, ἀλλ' ὑπομένων καὶ κατακρίνεσθαι. Vel si καὶ κρίνεσθαι servandum sit, addendum ei erit καὶ ἀλόωναι. REISK.

Καὶ οὐ καιροὺς λέγων] Nec κέρδους (scilicet ἔνεκα), nec χρημάτων placet, nec quicquam melius venit in mentem. κατὰ καιροὺς λέγων, certis temporibus verba faciens. id quod

in Æschine reprehendit. κῆρας λέγων, ποιητικώτερον. καιροὺς φεύγων, non cedens temporibus. Cum via multa patet, tum via nulla bona est. WOLF. Æstnat bonus Wolfius sine causa. Bene habet vulgata lectio: non causans, non prætendens communem temporum, in que incidisset, infelicitatem, eaque utens excusatione reipublicæ a se male gestæ. Qua usum esse Demosthenem excusatione constat. REISK.

Ὡς ἔφασαν] Quid hic loci sibi velit, parum intelligo. ut aiebant. quid opus erat affirmare et prætere, φάσαι, quod Arcades ipsi suis oculis credere poterant? Adeone arduum, discernere rami isti oleæne sint, an alius aliojus arboris? ut necesse esset supplicum Thebanorum affirmatione stare. Videtur hæc parenthesis non suo loco stare sed in alienum irrupisse. Convenientius, meo quidem iudicio, collocetur pone μόλις versu antep. qui per mare ægre, ut ipsi quidem aiebant, in castra Arcadum pervenissent. IDEM.

Ἄρκάσιν ὅτι οὐ τὴν πρὸς ¹ τοὺς Ἕλληνας φιλίαν Θηβαῖοι
 30 διαλύσαι βουλόμενοι τοῖς πράγμασιν ἐπανάστησαν, οὐδ'
 ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων οὐδὲν πράττοντες, ἀλλὰ τὰ παρ' αὐ-
 τοῖς ὑπὸ τῶν Μακεδόνων ἐν τῇ πόλει ² γινόμενα φέρειν οὐκέτι
 δυνάμενοι, οὐδὲ τὴν δουλείαν ὑπομένειν, οὐδὲ τὰς ὕβρεις
³ ὄραν τὰς εἰς τὰ ἐλεύθερα σώματα γινόμενας. οἷς ἐτοίμων
 γενομένων τῶν Ἀρκάδων βοηθεῖν, καὶ ἐλεησάντων ἐν οἷς ⁴ ἦσαν
 35 κακοῖς, καὶ φανερόν ποιησάντων ὅτι τοῖς μὲν σώμασι μετὰ
 Ἀλεξάνδρου διὰ τοὺς καιροὺς ἀκολουθεῖν ἠναγκάζοντο, ταῖς
 δ' εὐνοίαις μετὰ Θηβαίων καὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας
 ἦσαν, καὶ τοῦ στρατηγοῦ αὐτῶν Ἀστύλου ὠνίου ὄντος —
 ὥσπερ καὶ Στρατοκλῆς εἶπε — καὶ δέκα τάλαντα αἰτοῦν-
 τος. ὥστε ἀγαγεῖν τὴν βοήθειαν τοῖς Θηβαίοις, καὶ τῶν 16
 πρεσβευτῶν ὡς τοῦτον ἐλθόντων, ὃν ἤδεσαν ἔχοντα τὸ βα-
 σιλικὸν χρυσίον, καὶ δεομένων καὶ ἱκετευόντων δοῦναι τὰ
 40 χρήματα εἰς τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν, οὐκ ἐτόλμησεν ὁ
 μιαρὸς οὗτος καὶ ἀσεβὴς καὶ αἰσχροκερδὴς ἀπὸ τῶν πολλῶν
 χρημάτων ὧν εἶχε δέκα μόνον τάλαντα δοῦναι, τοσαύτας
 ὄρων ἐλπίδας ⁵ ὑποφαινούσας εἰς τὴν Θηβαίων σωτηρίαν,
 ἀλλὰ περιεΐδεν ἑτέρους δόντας τοῦτο τὸ ἀργύριον — ὥσπερ
 καὶ Στρατοκλῆς εἶπεν — ὑπὲρ τοῦ πάλιν ἀπελθεῖν οἴκαδε
 τοὺς ἐξεληλυθότας Ἀρκάδων καὶ μὴ βοηθῆσαι τοῖς Θη-
 38. 1 βαίοις. ἀρ' ὑμῖν δοκεῖ μικρῶν κακῶν ἢ τῶν τυχόντων ὅλη τῇ
 Ἑλλάδι αἴτιος γεγενῆσθαι Δημοσθένους καὶ ἢ τούτου φιλαρ-
 γυρία; ἢ προσήκειν αὐτὸν ὑφ' ὑμῶν ἐλέου τινὸς τυγχάνειν
 τοιαῦτα ⁶ διαπεπραγμένον, ἀλλ' οὐ τῆς ἐσχάτης τιμωρίας

¹ τοὺς om.² γενόμενα³ ὄρωντες εἰς⁴ ἦκουσαν⁵ ὑποφαινούσας⁶ πεπραγμένον

Βουλόμενοι τοῖς πράγμασιν, ἐπανάστησαν] Mutavi interpunctionem hanc vetustam nova, quam videre cuique est. *insurgere in res*, praesentes puta, aut vetustate confirmatas, est, res novas moliri. In πράγμασι subauditur τοῖς καθεστηκόσι. IDEM. ὄρωντες εἰς] Interponi velim τὰς. IDEM. Sincerum perspexit Bekkerus, cui in hoc gratulor.

Μετὰ Θηβαίων] F. μετ' Ἀθηναίων. quære. TAYLOR.

Τῶν πρεσβευτῶν] Idem designantur Thebanorum legati, de quibus adhuc commemoratum est. REISK.

ὑποφαινούσας] F. ὑποφαινούσας. MARKLAND. Inauditum, mihi quidem, est ἐλπίς

ὑποφαινούσα videtur potius, una litera mutata, leg. esse ὑποφαινούσας. Perinde dicitur ὑποφαινεῖ ἐλπίς, ubi subaudiendum relinquitur εαυτὴν, effert sese et illucescit spes e tenebris dubiorum et desperationis quasi dimicans, atque ὑποφαινεται. Atque activum magis etiam in hac dictione usurpat, quam medium. REISK.

Περιεΐδεν ἑτέρας δόντας] Fortasse Macedonas, aut eorum ministros intelligit. WOLF.

Τοῦ πάλιν] Deest μὴ post τοῦ. GRUTER. Inscite et impotenter, ut ego judico. TAYLOR.

Πεπραγμένον] Malim διαπεπραγμένον. REISK.

καὶ ὑπὲρ τῶν νῦν καὶ ὑπὲρ τῶν πρότερον γεγενημένων ἀδικημάτων; ἀκούσονται τὴν κρίσιν, ᾧ Ἀθηναῖοι, τὴν ὑφ' ὑμῶν 5
 17 ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ γεγενημένην πάντες ἄνθρωποι· θεωρήσουσιν ὑμᾶς τοὺς κρίνοντας, ὅπως χρῆσθε τῷ¹ τὰ τοιαῦτα διαπεπραγμένῳ. ὑμεῖς ἔσθε οἱ διὰ πολλῶ τῶν ὑπὸ τούτου πεπραγμένων ἀδικημάτων ἐλάττω μεγάλας καὶ ἀπαραιτήτους ἐνίοις ἐπιτεθεικότες τιμωρίας. ὑμεῖς Μένωνα μὲν τὸν μυλωθρὸν ἀπεκτείνετε, διότι παῖδα ἐλεύθερον ἐκ Πελλήνης ἔσχεν ἐν τῷ μύλωνι· Θεμίστιον δὲ τὸν Ἀφιδναῖον, 10 διότι τὴν Ῥοδίαν κισθαρίστριαν ἔβρισην Ἐλευσινίοις, θανάτῳ ἐζημιώσατε· Εὐθύμαχον δὲ, διότι τὴν Ὀλυνθίαν παιδίσκην ἔστησεν ἐπ' οἰκήματος. διὰ δὲ τοῦτον τὸν προδότην παῖδες καὶ γυναῖκες αἱ Θηβαίων ἐπὶ τὰς σκηναὺς τῶν βαρβάρων διενεμήθησαν, πόλις² ἀστυγείτων καὶ σύμμαχος ἐκ μέσης τῆς Ἑλλάδος ἀνῆρπασται, ἀροῦται καὶ σπείρεται τὸ Θηβαίων ἄστου τῶν κοινωνησάντων ἡμῖν τοῦ πρὸς Φίλιππον 15 πολέμου. ἀροῦται, φημί, καὶ σπείρεται· καὶ οὐκ ἠλέησε, φημί, ὁ μιαρὸς οὗτος πόλιν οἰκτρῶς³ οὕτως ἀπολλυμένην, 18 εἰς ἣν ἐπρέσβευσεν ὑφ' ὑμῶν ἀποσταλεῖς,⁴ οἷς ὁμόσπονδος καὶ ὁμοτράπεζος πολλάκις γέγονεν, ἦν αὐτὸς φησι σύμμαχον ἡμῖν ποιῆσαι. ἀλλὰ πρὸς οὓς εὐτυχοῦντας πολλάκις ἦλθε, τούτους ἀτυχοῦντας προδέδωκε. κακεῖνοι — ὡς οἱ πρεσβύτεροι λέγουσι — καταλελυμένης τῆς δημοκρατίας 20 τῆς παρ' ἡμῖν καὶ συναγούτος ἐν Θήβαις Θρασυβούλου τοὺς φυγάδας⁵ ἐπὶ τὴν Φυλῆς κατάληψιν, καὶ Λακεδαιμονίων ἰσχυόντων καὶ ἀπαγορευόντων μηδένα Ἀθηναίων ὑποδέχε-

¹ τὰ om. ² ἀστυγείτων καὶ συμμάχων ³ ἀπολλυμένην οὕτως ⁴ ἧς ⁵ ἐς

Ἰποτεθεικότες] Malim ἐπιτεθεικότες. WOLF.

Ἐν ΠΕΛΛ.] F. ἐκ ΠΕΛΛ. WOLF. H. STEPHAN. CRUTER.

Ἐστησεν ἐπ' οἰκήματος] Μισθαρεῖν καὶ ἐργάζεσθαι τῷ σώματι ἠνάγκασεν. WOLF.

Καὶ οὐκ ἠλέησε φημί] Frigidum et importunum videatur istud secundum φημί post primum illud modo prænissum, nisi verba οὐκ ἠλέησε iterentur, ad hunc modum: καὶ οὐκ ἠλέησεν, οὐκ ἠλέησε, φημί, ὁ μιαρὸς etc. miseratus non est, miseratus (iterum aio) non est, impurus istic — REISK.

Οἷς] F. ἧς, ni subintelligas non πόλεως, sed Θηβαίους. WOLF. οἷς defendi possit. πόλις

non aedificia sunt, sed homines incolentes. Sæpe oratio, invita constructione grammatica, non ad id, quod dicitur, sed ad id, quod designatur, accommodata reperitur. Planius tamen et convenientius hic erat ἧς, quod auctore Wolfio hic dedi. Sæpissime a librariis Græcis n et oi inter se permutantur. REISK.

Ὁμόσπονδος] Σὺν ὧς ἐσπέιατο τοῖς θεοῖς, εἴτ' ἐν θυσίαις, εἴτ' ἐν εὐαχίαις. WOLF.

Ἰσχύοντων] Κωλύοντων. Sed malim ἰσχυόντων, τούτεστι, κρατούντων. WOLF.

Μηδένα Ἀθηναίων ὑποδέχεσθαι, μηδ' ἐκπέμπειν] Prius membrum planum, sed posterius paulo impeditius. Potest enim sive ad triginta tyraonos pertinere, quibus

σθαι μὴδ' ἐκπέμπειν, ὅμως συνέπραττον τῷ δήμῳ τὴν 19
 κάθοδον καὶ τὸ πολλάκις ἀνεγνωσμένον παρ' ὑμῶν ἐψηφί-
 σαντο ψήφισμα, μὴ περιορᾶν εἰάν τις ὄπλα διὰ τῆς χώρας
 25 τῆς Ἀθηναίων ἔχων προεῖται· οὗτος δὲ ὁ κοινὸν αὐτὸν τοῖς
 συμμάχοις, ὡς αὐτίκα φήσει, παρέχων οὐδὲν τοιοῦτον ἔπρα-
 ξεν, οὐδὲ τῶν χρημάτων ἃν ἔλαβεν εἰς¹ τὴν τούτων σωτηρίαν
 οὐδὲν ἠθέλησε προσέσθαι. ὦν ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες, μνησθέντες, καὶ
 τὰ ἀτυχήματα τὰ γινόμενα διὰ τοὺς προδότας θεωρήσαν-
 30 τες ἐν ταῖς Ὀλυμπίων καὶ Θηβαίων συμφοραῖς, ὑπὲρ ὑμῶν
 αὐτῶν ὀρθῶς νυνὶ βουλευέσθε, καὶ τοὺς δωροδοκεῖν ἐθέλοντας
 κατὰ τῆς πατρίδος ἀνελόντες ἐν ὑμῶν αὐτοῖς καὶ τοῖς θεοῖς
 τὰς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας ἔχετε. μόνως γὰρ οὕτως, ὦ ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, μόνως καὶ τοὺς ἄλλους ποιήσετε βελτίους, εἰάν
 τοὺς ἐνδόξους τῶν πονηρῶν ἐξελέγξαντες κολάσητε τῆς πονη-
 ρίας ἀξίως. τοὺς μὲν γὰρ τυχόντας τῶν κρινομένων, ὅταν
 ἀλῶσιν, οὐδεὶς οἶδεν οὐδὲ ζητεῖ πωθέσθαι τί πεπόνθασι· τοὺς
 35 δ' ἐνδόξους πάντες πυνθάνονται, καὶ τοὺς δικάζοντας ἐπαι-
 νοῦσιν, ὅταν τὸ δίκαιον μὴ πρόωνται ταῖς τῶν κρινομένων
 δόξαις. ἀναγνώθι τὸ ψήφισμα τὸ Θηβαίων. λέγε τὰς μαρ- 20
 τυρίας. ἀναγίνωσκε τὰς ἐπιστολάς.

ΨΗΦΙΣΜΑ. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

εί. Μισθωτὸς οὗτος, ὦ Ἀθηναῖοι, μισθωτὸς οὗτός ἐστι
 παλαιός. οὗτος ἦν ὁ τὴν πρεσβείαν τὴν παρὰ² Φιλίππου
 πορευομένην ὡς ἡμᾶς ἐκ Θηβῶν καλέσας, καὶ τοῦ λυθῆναι
 40 τὸν πρῶτον πόλεμον αἴτιος γενόμενος· οὗτος Φιλοκράτει

¹ τὴν om.² τοῦ φιλ.

imperaretur, ut caverent, ne quis civis Atheniensis fuga Athenis elaberetur, sive ad Græcas civitates, quibus interdiceretur, ne quem Atheniensem exulem, quem mœniis suis semel recepissent, rursus exire illinc sinerent, neve emitterent, armis, viris et nummis instructum ad recuperandam patriæ libertatem. Posterius equidem malim. REISK.

Τῆς Ἀθηναίων] Imo vero τῆς Θηβαίων. noui permittere cuiquam, per agrum Thebanum cum armis proficisci, adversus Athenas puta, aut sic: διὰ τῆς χώρας τῆς Θηβαίων ἐπὶ κακῷ (vel καταλύσει) τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων. IDEM.

Φησί] Lege φήσει. WOLF. GRUTER.

Πρόωνται] Vid. Wolf. ad p. 102, 39. ed. Steph. REISK.

Τὸ ψήφισμα] Thebanorum, de quo modo commemoraverat versu 3. IDEM.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ] Sic sola dat editio Stephani, et recte dat. Aldina et secundum eam Wolfiana dant μαρτυρία. Significantur testimonia de iniquitate et duritie Demosthenis adversus Thebanorum legatos in illo negotio pecuniario decem talentorum in Arcadam copias erogandorum; ut ἐπιστολαὶ designat literas in eodem negotio inter eosdem commutatas. IDEM.

Μισθωτὸς οὗτος] Horum criminum refutationem vide partim in epistolis, partim in oratione pro corona. WOLF.

1 συνανελογοεῖτο τῷ γράψαντι πρὸς Φίλιππον εἰρήνην, δι' ἣν
 ὑμεῖς ἐκείνον ἐξεβάλετε, καὶ ζεύγη τοῖς πρέσβεσιν ἐμισθώ-
 σατο τοῖς μετὰ Ἀντιπάτρου δεῦρ' ἐλθοῦσιν, ἀναλαμβάνων
 αὐτοὺς καὶ τὸ κολακεύειν τοὺς Μακεδόνας πρῶτος εἰς τὴν
 πόλιν εἰσάγων. μὴ ἀφήτε, ὡ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μὴ ἀφήτε
 21 τὸν ἐπὶ τοῖς τῆς πόλεως καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἀτυχῆ-
 22 μασιν ἐπιγεγραμμένον ἀτιμώρητον, εἰλημμένον ἐπ' αὐτοφώρῳ 94. 1
 δῶρα ἔχοντα κατὰ τῆς πόλεως, μηδὲ τῆς ἀγαθῆς τύχης
 ἡμᾶς ἐπὶ τὸ βέλτιον ἀγούσης, καὶ τὸν μὲν ἕτερον τῶν τὴν
 πατρίδα λελυμασμένων ἐκ τῆς πόλεως ἐκβεβληκυίας, τοῦ-
 23 τον δ' ὑμῖν ἀποκτεῖναι παραδούσης, αὐτοῖς τοῖς πᾶσι συμ-

¹ συνανεκινολογεῖτο

Ἀναλαμβάνων αὐτοῖς] Πότερον ἐστιῶν, ἢ
 ἐαυτῷ διαλλάττων, ἢ τῷ ὀχλήματι ἐπιβιβά-
 ζων, ἢ ἀπλῶς θεραπεύων καὶ ὑποδεχόμενος.
 WOLF. Accipio hic loci pro ἀνακτώμενος, sibi concilians officiis atque promerens, studii devinciens. REISK.

Ἐπὶ τῆς πόλεως] F. ἐπὶ τοῖς τῆς π. WOLF.

Ἐπιγεγραμμένον] *inscriptum ob calamitates. hoc est, τὸν αἴτιον γενόμενον τῶν ἀτυχημάτων. Videtur significare, Demosthenis decreta perniciem attulisse reip.* WOLF. Recte quidem Wolf accepit atque reddidit hanc dictionem, ita tamen idem reddidit, ut similis videatur ignorantium rationem aut dubitanti; quam rationem visum est diligentius exponere nonnullisque exemplis dictionem ipsum confirmare, tametsi perquam frequentata usu crebro est. ἐπιγράφειν τινα τινι Græcis est, aliquid alicui tribuere, imputare, culpam, aut meritum, facti in eum conferre. Hinc ἐπιγράφεισθαι τινι est auctor rei ferri, aut semet auctorem ferre, prout aut in passivo, aut in medio usurpatur. Exemplis aliquot usum hunc verbi confirmabimus atque illustrabimus, quorum exemplorum non quidem lectissima quæque et illustrissima datus promittimus, at ea tamen, quæ videantur proposito nostro satisfactura, et quæ forte fortuna in sebedis annotata reperimus, cum alias talia non soleamus annotare. ἐπιγράφειν ἄλλῳ τινὶ τὴν ἑαυτοῦ ἀμαρτίαν dixit Simplicius in Epictetum p. 69, 31. pro adscribere, tribuere. τοῖς ἐκβαίνουσι τὴν τύχην ἐπιγράφειν, *eventa fortunæ imputare.* Dionys. Halic. p. 438, 31. edit. Hudson. Philo de Leg. Spec. διαφέρει γὰρ τοῦ ἀδικεῖν οὐδὲν τὸ συνεπιγράφεισθαι τῷ ἀδικούντι. *nil differt — una cum reo criminis insimulari ut consors et conscius. ἀρετὴν ἐπιγράφεισθαι, virtutis se studiosum ferre.* Dio

Chrystost. p. 610. D. ubi v. Casaubon. ἐπιγράφεισθαι ἄνδρα, *vivum sibi deligere, pro suo agnoscere, habere, atque publice prædicare.* Dio Cassius p. 220, 18. ἐπιγράφεισθαι διατητὴν, idem p. 115, 94. agnoscere, admittere, et præ se ferre aliquem suum esse a se delectum arbitrium. ἔσσωδε καὶ τὴν τοῦ νόου χάριν συνεπιγράψαι ταῖς εὐεργεταῖς. *volebat Seleucus filium quoque communitioni beneficii in Demetrium conferendi innectere, atque efficere, ut non ipse solus auctor beneficii videretur atque scriberetur, sed etiam ut filius quasi collega et socius facti una secum scriberetur.* μεγάλας προστάμους τινα ἐπιγράφειν, *imputare aliquem magnis rebus. inversa dictione ratione, pro ἐπί τινι γράφειν μέγала πρόστιμα, inscribere, irrogare alicui rebus ingentes.* Diodor. Sic. 1, 486, 54. τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ προτερήματος αὐτὸς ἀπηνέγκατο. Idem II. 121, 81. 126, 29. τὴν ἐπιγραφὴν τῆς ἀποικίας προσάπτεισθαι. idem I. 501. 80. titulum, jus, ut de se appelletur. τοὺς ἐνιαυτοὺς ἐπιγράφειν τοῖς ἄρχουσιν. Idem II. 137, 44. ἐπιγράφεται διδασκάλους, *edit, nominat magistros suos, eos sibi arrogat.* Maximus Tyrius p. 287, 10. τῆς εὐροίας δοκῶ μοι τὸν Ὀμηρον ἐπιγράψασθαι, *estultentem ubertatem ad Homerum auctorem jure referre videor.* Lucian. III. 492, 34. οἱ τὸν Πυθαγόραν ἐπιγραφόμενοι, *qui magistro Pythagora gloriantur, ad ejus disciplinam se referunt.* Possent multo plura hujus generis afferri. Sed et satis nota et obvia in libris hæc est dictio, et aliis quoque jam dudum enucleata, neque hic Lexicon scribo. Arcenda enim omnino videtur hæc phrasium compilatio a provincia Commentatoris, cujus alie sunt partes, alie Lexicographi. REISK.

Τοῖς πᾶσι συμφέρουσι] Idem est, ac si dixisset: πρὸς τὰ πᾶσι συμφέροντα. IDEM.

5 φέρουσιν ἐναντιωθῆτε, ἀλλὰ μετοιωνίσασθε τὰς τῆς πόλεως
 πράξεις, εἰς τοῦτους τοὺς ἡγεμόνας τὰς ἀποτυχίας τρέ-
 ψαντες. εἰς ποῖον γὰρ καιρὸν ἀποθήσεσθε τοῦτον ὑπολα-
 βόντες χρήσιμον ὑμῖν αὐτοῖς ἔσεσθαι; ἔχοι τις ἂν εἰπεῖν ἢ
 ὑμῶν ἢ τῶν περιστηκότων, εἰς ποῖα οὗτος πράγματα εἰσ-
 ελθὼν ἢ ἴδια ἢ κοινὰ οὐκ ἀνατέτραφεν; οὐκ εἰς μὲν τὴν
 Ἀριστάρχου οἰκίαν εἰσελθὼν, βουλευσας ¹ μετ' ἐκείνου τὸν ²⁴
 Νικοδήμῳ θάνατον κατασκευασθέντα — ὃν ἴστε πάντες
 10 —, ἐξέβαλε τὸν Ἀριστάρχον ἐπὶ ταῖς αἰσχίσταις αἰ-
 τίαις; καὶ τοιοῦτῳ φίλῳ Δημοσθένει ἐχρήσατο, ὥστε δαί-
 μονα αὐτῷ τοῦτον καὶ τῶν γεγενημένων συμφορῶν ἡγεμόνα
 νομίσει προσελθεῖν; οὐκ, ἐπειδὴ τῷ δήμῳ συμβουλευεῖν
 ἤρξατο, ὡς μήποτε ὠφελεν — ἀφήσω γὰρ αὐτοῦ τὰ ἴδια ²⁵
 ὃ γὰρ χρόνος οὐκ ἐπιδέχεται μακρολογεῖν —, ἀγαθὸν μὲν
 ἀπλῶς εἰπεῖν οὐδὲν γέγονε τῇ πόλει, ἐν κινδύνοις δὲ καὶ κα-
 15 κοῖς καὶ ἀδοξίᾳ πᾶσα ἢ Ἑλλάς, οὐ μόνον ἢ πόλις, καθέ-
 στηκε; καὶ, πλείστοις καιροῖς ἐν ταῖς δημηγορίαις χρώμε-
 νος, ἅπαντας ἀφῆκε τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν καιροῦς; καὶ ἐν οἷς

¹ μετ' ἐκείνου om.² Νικοδήμου

Μετοιωνίσασθε] Quasi malum augurium a vobis in eos transferte. Videtur hoc ex veterum sacrificiorum superstitione sumptum, qui sua scelera victimis pecudum et saepe etiam hominum exprobant. Dicuntur et hodie magi quidam suas furias et ægrotudines a se in alios transferre, aut certe cum iis communicare, ut ipsi vel ex societate vel imminutione cruciatuum tam animi quam corporis aliquid levamenti percipiant. Neque vero quibusvis insultare posse feruntur, sed certis quibusdam, quorum aut συμπάθεια, aut naturæ atque animi imbecillitas sit hujusmodi præstigiariam capax. WOLF.

Εἰς ποῖον γὰρ ἀποθήσεσθε] F. A. εἰς ποῖον γὰρ καιρὸν ἀποθήσεσθε. IDEM. Et videtur utique illud argumentum necessarium. REISK.

Βουλευσας] F. συμβουλευσας. WOLF. Ego vulgatam tuebor, 'memor dictionis illius in foro Attico trita, φόρος vel θάνατος ἐκ βουλευσεως. V. Indices ad Demosthenem. REISK.

Τὸν Νικοδήμῳ θάνατον] Hujus Nicodemii mentio fit et in Audrotioniana et in Mithiana. WOLF.

Κατασκευασθέντα] Fortassis ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντα. ut sit ordo verborum: ὃ

Δημοσθένης ἐξέβαλε τὸν Ἀριστάρχον ἐπὶ ταῖς αἰσχίσταις αἰτίαις, τὸν κατασκευασθέντα τὸν θάνατον Νικοδήμου, ὃν ἴστε πάντες. WOLF. Fallitur bonus homo. κατασκευασθέντα redit ad θάνατον. Mors vel cædes in aliquo perpetrata dicitur ea κατεσκευάσθαι, quæ non ira, non repentino quodam et tumultuario fit impetu, sed ex præmeditato, consiliis dudum ante deliberatis, et modis adminiculisque cædis lente prævisis. cædes denique designata. Videtur utique loco vitium inesse, sive id emendandum sic est, ut legatur, vocabulis solummodo transpositis: θάνατον, ὃν κατασκευασθέντα ἴστε πάντες. sive sic, ut addito τρέπον legatur: θάνατον, κατασκευασθέντα, ὃν ἴστε πάντες, τρέπον, ἐξέβαλε — cædem Nicodemii isto modo, quem vos omnes bene nostis, adornatam et comparatam. REISK.

Ὡς τε δαίμονα] F. κακοδαίμονα. certe non bonus, sed malus genius hic intelligitur. WOLF. Aut subscribendum Wolfio videtur, aut proxime post τοῦτον addendum ἀλάστορα. REISK.

Καιροῖς] Subaudi ex orationis nexu, et insequentibus, hic usurpatam breviter explanationem corrigentibus, ἐπιτηδείως ὥς τε ὑπὲρ ὑμῶν πολιτεύσθαι. IDEM.

τις ἂν φιλόπολις ἀνὴρ καὶ κηδεμῶν προεϊλετό τι πράξαι, τοσοῦτον ἐδέησεν ὁ δημαγωγὸς καὶ χρήσιμος αὐτίκα φήσων ὑμῖν γεγενῆσθαι πράξιν τινα προφέρειν, ὥστε καὶ τοὺς πράττοντας ὑπὲρ ὑμῶν τι τῆς αὐτοῦ τύχης ἀνέπλησεν. ἀπῆρε Χαρίδημος πρὸς τὸν Περσῶν βασιλέα, χρήσιμος 20 ὑμῖν οὐ λόγοις ἀλλ' ἔργοις βουλόμενος γενέσθαι, καὶ τοῖς ἰδίαις τοῖς αὐτοῦ κινδύνοις ὑμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλησι βουλόμενος τὴν σωτηρίαν παρασκευάσαι· περιμῶν οὗτος κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐλογοποιεῖ καὶ τῶν πραττομένων εἰσποιοῖε κοινῶν αὐτόν· οὕτω κατέστρεψεν ἡ τύχη ταῦτα ὡς τὰναντία γίνεσθαι τοῖς προσδοκωμένοις. ἐξέπλευσεν Ἐφιάλτης, μισῶν μὲν τοῦτον, ἀναγκαζόμενος δὲ τῶν πρα- 25 γμάτων κοινῶν εἶναι ἀφείλετο καὶ τοῦτον ἡ τύχη τῆς πόλεως. Εὐθύδικος προηρεῖτο τὰς ὑπὲρ τοῦ δήμου πράξεις· ἔφη τούτῳ Δημοσθένης φίλος εἶναι· οὗτος ἀπώλετο. καὶ ταῦθ' ὑμεῖς ὀρῶντες καὶ ἐπιστάμενοι πολὺ βέλτιον ἢ ἐγὼ οὐ λογίζεσθε, οὐ σκοπεῖσθε πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς, τεκμαιρόμενοι τὰ μέλλοντα ἐκ τῶν γεγενημένων, ὅτι οὐδὲν οὗτος χρήσιμος ἀλλ' ἢ τοῖς ἐχθροῖς κατὰ τῆς πόλεως συστήσαι κατασκευὴν ἑτέραν οἷα ἐπ' Αἰγὸς ἐγένετο, ὅτε Λακεδαιμόνιοι 30 μὲν ἅπαντες ἐξεστράτευσαν, Ἀχαιοὶ δὲ καὶ Ἡλεῖοι τῶν

Ἡμῖν] Ἡμῖν. et statim post versu proximo ὑπὲρ ὑμῶν leg. pro ὑπὲρ ἡμῶν. Nam oratio ad solos auditores conversa plus ferit animos. WOLF.

Προφέρειν] Divinat Stephanus in margine leg. esse προσφέρειν. Aut hoc, aut, quod Æschines in simili re usurpat, παραφέρειν, præstare vulgate arbitror: nam προσφέρειν significare solet exprobrare, objectare, quod ab hoc loco alienum, qui afferre, in medium proferre, postulat. REISK.

Χρήσιμος ὑμῖν] Π. ἡμῖν. Οὕτω γὰρ ἐν τοῖς τούτων ἔχομένοις ἡμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλησιν. H. STEPHAN. Sed ibi quoque præfert Wolf. ὑμῖν. cum quo satius duxi etiam hic facere. Perpetua est in libris Græcorum oratorum mstis dubitatio et alternatio inter ista duo pronomina nos et vos. REISK.

Τοῖς ἰδίαις τοῖς αὐτοῦ] Alternum redundat, sive e varia lectione, sive e scholio. IDEM. Cf. Demosth. Olynth. B. §. 5'.

Περὶ ὧν] F. Περιῶν. WOLF. Verum ne sic quidem persuanatus est locus. Desunt enim hæc deo vocabula οἷα ἐπειδὴ, ut locus ad hunc modum procedat: παρασκευάσαι, οἷα ἐπειδὴ περιῶν οὗτος. noume, ex quo hic,

Demosthenes puta, circumambulans in foro concionari capit, negotioque etiam huic se ingerere, fortuna illud invertit vel pervertit? Suspicio etiam non satis esse simplex ἡ τύχη, sed leg. esse ἡ τούτου τύχη. fortuna sinistra huic Demostheni propria et domestica, et quasi cognata. REISK.

Τούτων] Hoc ad Demosthenem redit, proximum insequens autem versu 13. ad Ephialten. IDEM.

Ἡ τύχη] Rursus hic interponendum arbitror τούτου, ut paulo ante. hujus Demosthenis adversa fortuna, cui fatale est, ut Demosthenes eam, quicquid agat, aut quibuscunque se rebus immisceat, affricet, eoque eas evertat. IDEM.

Ἐπὲρ δήμου] F. ὑπὲρ τοῦ δήμου. WOLF. Οὗτος ἀπώλετο] Malim: καὶ αὗτος ἀπ. etiam hic peribot. REISK.

Ἐπ' Αἰγὸς] F. A. ποταμοῖς. Sed utcumque legatur, historiam desidero. Non enim de veteri illa clade Atheniensium hic agitur, qua urbis opes a Lysandro sunt eversæ et mœnia diruta. WOLF. Videtur in Αἰγὸς latere ἀρχοντος, et Archontis nomen desiderari. REISK. Ἀργίος ad Diod. Sic. l. xvii. 62. WESSELING.

πραγμάτων ἐκοινώνουν, ὑπῆρχον δὲ ξένοι μύριοι, Ἀλέξαν-
 δρος δὲ — ὡς οἱ λέγοντες — ἐν Ἰνδοῖς ἦν, ἡ δὲ Ἑλλάς 28
 ἅπανσα διὰ τοὺς ἐν ἐκάστη τῶν πόλεων προδότας ἀχθομένη
 τοῖς παροῦσι πράγμασιν ἡσμένει μεταβολὴν τινὰ τῶν κα-
 κῶν τῶν περιεστηκότων. ¹ τί οὖν; ἐν τούτοις τοῖς καιροῖς Δη-
 35 μοσθένης τίς ἦν, ὁ τοῦ συμβουλευῆσαι καὶ γράψαι κύριος καὶ
 φήσων αὐτίκα ² δὴ μισεῖν τὰ καθεστῶτα πράγματα; εἴ
 γὰρ τοὺς ἄλλους κινδύνους. ἔγραψάς τι περὶ τοῦ τῶν κιν-
 δύνων; συνεβούλευσας; ἐπόρισας χρήματα; μικρὸν τι
 χρήσιμος ἐγένου τοῖς ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας πράττουσιν;
 οὐδ' ὅτιοῦν, ἀλλὰ περιήεις κατασκευάζων λογοποιούς. καὶ
 παρ' αὐτῶ γράφων ἐπιστολὴν. καὶ καταισχύων τὴν τῆς 29
 40 πόλεως δόξαν, ³ ἐκ τῶν δακτύλων ἀναψάμενος περιεπο-
 ρεύετο, τρυφῶν ἐν τοῖς τῆς πόλεως κακοῖς, καὶ ἐπὶ φορείου
 κατακομιζόμενος τὴν εἰς Πειραιᾶ ὁδὸν, καὶ τὰς τῶν πενήτων
 ἀπορίας ὀνειδίζων. εἴθ' οὗτος εἰς τοὺς μέλλοντας ὑμῖν και-
 ροὺς ἔσται χρήσιμος, παραβεβηκῶς ἅπαντας τοὺς παρελη-
 λυθότας; τοιούτων, ὧ Δέσποιν' Ἀθηναῖ καὶ Ζεῦ Σῶτερ,
 συμβούλων καὶ ἡγεμόνων ὄφελον τυχεῖν οἱ πολεμήσαντες
 05. 1 τὴν πόλιν, καὶ μηδέποτε βελτιόνων.

¹ νῦν² δεῖν³ χερσὸν ἐκ

Ἐξεστράτευσαν] Contra Antipatrum et Macedonas. REISK.

Τῶν πραγμάτων] Molitionum illarum, quibus Græcorum a jugo Macedonico liberatio quaerebatur. IDEM.

ὑπῆρχον] Scil. Græcis in societatem belli congressis, quo bello veterem libertatem recuperare contenderent. IDEM.

Ὡς οἱ λέγοντες] F. ὡς ἐλέγετο. WOLF. Post ὡς videtur aut εἰσὶν aut ἦσαν addendum. ut sint qui dicant, aut, ut erant, qui dicerent. REISK.

Περιεστηκότων] M. περιεστηκότων. WOLF. Quod prætulit. Nam παραστῆναι usurpatur de visis subito in mentem incurrentibus, et de robore virili, in re ardua animum ad strenue agendum et audendum impellente, et quæ e re sint et ex tempore suggerente: sed περιεστῆναι de molestiis et periculis hominem circumstantibus. REISK.

Περὶ τοῦ τῶν κινδύνων] F. περὶ τούτων κινδ. TAYLOR. Num? περὶ τοῦ τῶν τότε κινδύνων. ullo de (vel super) discrimine eorum, quæ tum reipublicæ imminuebant, aut erant extantanda. REISK.

Κατασκευάζων] Subornans famigerulos,

instruens eos docensque rumores, quos tu velles ab iis in vulgum disseminari. IDEM.

Παρ' αὐτῶ] Id est, παρὰ σαυτῶ, penes te, domi tuæ, privato consilio, non auctoritate publica, literas commentitias, ad nescio quem populum nomine S. P. Q. A., aut etiam nescio a quo aut rege aut populo ad P. A., non scriptas, sed abs te confictas, ut illuderes civitati, aut gloriam ejus minueres. IDEM.

Γράφων ἐπιστολὴν] Post hæc videtur aliquid deesse. Nam quæ sequuntur, male coherent cum superioribus. WOLF. Cf. Æschin. c. Ctesiph. §. νβ'.

Οἱ πολεμήσαντες τὴν πόλιν] F. τῆ πόλει. Hoc certe usitatus est. WOLF. Π. πολεμώσαντες τὴν πόλιν, ἡ πολεμήσαντες τῇ πόλει. H. STEPHAN. Difficilis est delectus in multitudine conjecturarum, quarum nulla sit improbabilis. Possis quoque suspicari de καταπολεμώσαντες τὴν πόλιν. Denique haud deerunt vulgatæ sui patroni. Et sunt profecto exempla dictionis πολεμεῖν τινὰ, aliquem bello infestare. Malim tamen cum Wolfio facere. Stephani πολεμώσαν-

5. Οὐκ ἀναμνήσεσθε, ὦ ἄνδρες, τὰς τῶν πρεσβυτέρων
 πράξεις; οἱ, μεγάλων καὶ πολλῶν κινδύνων καταλαμβα-
 νόντων τὴν πόλιν, ἀξίως τῆς πατρίδος καὶ τῆς αὐτῶν ἐλευ-
 30 θερίας καὶ τῆς δόξης τῆς δικαίας ὑπὲρ τῶν τοῦ δημοσίου
 συμφερόντων ἐκινδύνευσαν; ὧν τοὺς μὲν ἀρχαίους ἐκείνους
 μακρὸν ἂν εἴη λέγειν, Ἀριστείδην καὶ Θεμιστοκλέα, τοὺς 5
 ὀρθώσαντας τὰ τεῖχη τῆς πόλεως καὶ τοὺς φόρους εἰς
 ἀκρόπολιν ἀνενεγκόντας παρ' ἐκόντων καὶ βουλομένων τῶν
 Ἑλλήνων· ἀλλὰ ταυτὶ τὰ μικρὸν πρὸ τῆς ἡμετέρας ἡλικίας
 γεγενημένα ὑπὸ Κεφάλου τοῦ ῥήτορος καὶ Θράσωνος τοῦ
 Ἐρχιέως καὶ Ἡλίου Φορμισίου καὶ ἐτέρων ἀνδρῶν ἀγαθῶν,
 ὧν ἐνίων ἔτι καὶ νῦν ζῆ τὰ σώματα. τούτων γὰρ οἱ μὲν
 31 φρουρουμένης ὑπὸ Λακεδαιμονίων τῆς Καδμείας βοηθήσαντες 10
 τοῖς εἰς Θήβας κατιοῦσι τῶν φυγάδων τοῖς ἰδίους κινδύνοις
 ἠλευθέρωσαν πόλιν ἀστυγείτονα καὶ πολὺν χρόνον δουλεύ-
 ουσαν, οἱ δὲ πείσαντες ἐξελθεῖν ὑμῶν τοὺς προγόνους, Κε-
 φάλου τούτου ψήφισμα· γράψαντος, ὅς οὐ καταπλαγείς
 τὴν Λακεδαιμονίαν δύναμιν, οὐδὲ λογισάμενος ὅτι τὸ κινδυ-
 νεύειν καὶ τὸ γράφειν ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐπισφαλές ἐστιν,

τες ideo minus probo, quod simplex πολυ-
 μῶν non usurpatur, sed ἐκπολεμῶν. REISK.

Δικαίας] F. οικείας. MARKLAND.

Τοῦ δημοσίου] F. τοῦ δήμου. WOLF.
 Est quidem hoc usitatus. Verum tamen
 Æschines quoque τὸ δημοσίον appellat id
 idem, quod Latini rempublicam. Subauditur
 πρᾶγμα vel ὄφελος. REISK. F. τῷ
 δημοσίῳ. TAYLOR.

Ταυτὶ] Subaudi dεῖτε, vel σκοπεῖτε, vel
 βούλομαι λέγειν, vel καιρὸς εἶη λέγειν, vel
 tale quippiam. REISK.

Ἡλίου] F. Ἡλιοδώρου. WOLF. An Ἡλείου.
 Lacon, Thessalus, Samius, Bœotius, et
 alia similia, nomina erant propria Atheni-
 ensibus usitata. Pari modo potuit quoque
 Eleus aliquis dictus fuisse, qui non Elide,
 sed Athenis esset ortus. REISK. Quid si?
 Καλλίου Φραγρίου. Cf. Decreta apud De-
 mosth. de Cor. §. λδ'. Quorum in priore
 Nausicles, Æschinis amicus (de fals. legat.
 §. β'. 19'), aurea corona donatus est.
 Unde mihi verisimile est, hunc Calliam e
 partibus antidemosthenicis stetisse, et ob
 eam causam laudem Dinarchi meritum esse.
 Diotimus porro Midie studiosus fuit.
 Ἡλείου Σφάπτιον habes ap. Isæum de
 Menecl. hered. §. γ'.

Φορμισίου] Cognomentum puto παρὰ τὸν
 δῆμον esse. WOLF. Nescio, an ex nullo

alio, quam hoc Dinarchi loco, constat
 Phormisios populum Atticum fuisse. Sal-
 tim articulus deest, et leg. τοῦ Φορμ. REISK.

Ζῆ τὰ σώματα] Οὐ μόνον τὰ ὄνματα,
 ἀντὶ τοῦ, ἂν ἔνιοι ἔτι καὶ νῦν ζῶσι. Τὰ σώ-
 ματα ἀντὶ ἀνθρώπων ἢ προσώπων sæpe
 Græci ponunt, ut in annotatione περὶ συμ-
 μοριῶν. quedam gentes contra animas pro
 luminibus et jumentis usurpant. WOLF.

Οἱ δὲ] Tacite a communi repete libera-
 runt Thebas. REISK.

Κεφάλου τούτου] Cave, ne te pronomen
 hoc in errore inducat, ut existimes Cep-
 halum adhuc in vivis superfuisse.
 Dudum ante excesserat. Nil aliud hoc
 τούτου valet, atque Latinorum illius, quum
 clarum alique et nobilem virum, nemini
 non notum, significare voluit. IDEM.

Ὅτι τὸ κινδυνεύειν καὶ τὸ γράφειν] F. ὅτι
 καὶ τὸ γράφειν, omissis τὸ κινδυνεύειν. Nisi
 forte leg. sit: ὅτι οὐ μόνον τὸ κινδυνεύειν,
 ἀλλὰ καὶ τὸ γράφειν. WOLF. Poterat illa
 opera supersedere. Bene habet vulgata.
 Cephalus non hoc reputabat, quam et sibi,
 auctori sententiæ, periculosum sit, populo
 suo ejusmodi consiliorum auctor fieri, et
 populo, cui ista suaderentur, ea consilia
 exsequi, cum discrimine fortunarum sua-
 rum, et molestiis infinitis, quas haberent
 corporibus suis tolerandas. REISK.

- 15 ἔγραψεν ἐξιέναι βοηθήσοντας Ἀθηναίους τοῖς κατειληφόσι τῶν φυγάδων Θήβας· καὶ ἐξελεθόντων ¹ ἐκεῖσε τῶν ὑμετέρων πατέρων ὀλίγαις ἡμέραις ἐξεβλήθη ὁ τῶν Λακεδαιμονίων φρούραρχος, ἤλευθεροῦντο Θηβαῖοι, διεπέπρακτο ἡ πόλις ἡ ² ὑμετέρα ἄξια τῶν προγόνων. ἐκεῖνοι ἦσαν, ἐκεῖνοι, ὧν Ἀθη- 32 ναῖοι, ἄξιοι σύμβουλοι καὶ ἡγεμόνες ὑμῶν καὶ τοῦ δήμου·
- 20 μὰ Δί' οὐ τὰ τοιαῦτα κινάδη, οἱ πεποικῆκασι μὲν οὐδὲν οὐδὲ πράξουσιν ἀγαθὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως, τὴν δὲ αὐτῶν ἀσφάλειαν τηροῦντες καὶ πάντοθεν ἀργυριζόμενοι καὶ πεποικότες τὴν πόλιν ἀδοξοτέραν ἑαυτῶν, καὶ νῦν εἰλημμένοι δῶρα καθ' ὑμῶν εἰληφότες, παρακρούονται ὑμᾶς, καὶ ἄξιουσιν τοιοῦτοι γεγενημένοι περὶ τῆς ἑαυτῶν πλεονεξίας παραγγέλλειν. οὐς χρὴ τεθνάναι κατὰ τὸ ἑαυτῶν ψήφισμα πάλαι, 33 τοιαῦτα διαπεπραγμένους.
- 25 Ζ'. Οὐκ αἰσχύνεσθε, ³ ὧν ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν κατὰ Δημοσθένους τιμωρίαν ἐκ τῶν ἡμετέρων λόγων ⁴ μόνων ἡγούμενοι δεῖν κρίνειν; οὐκ ἴστε τοῦτον αὐτοὶ δωροδόκον ὄντα καὶ κλέπτῃ καὶ προδότῃ φίλων, καὶ τῆς πόλεως ἀνάξιον καὶ αὐτὸν καὶ τὴν περὶ τοῦτον τύχην γεγενημένην; ἀπὸ ποίων ψηφισμάτων οὗτος ἢ ποίων νόμων οὐκ εἰληφεν ἀργύριον; εἰσὶ τινες ἐν τῷ δικαστηρίῳ τῶν ἐν τοῖς Τριακοσίοις 30 γεγενημένων, ὅθ' οὗτος ἐτίθει τὸν περὶ ⁵ τῶν τριηράρχων νόμον; οὐ φράσετε τοῖς πλησίον ὅτι τρία τάλαντα λαβὼν μετέγραφε καὶ μετεσκεύαζε τὸν νόμον καθ' ἐκάστην ἐκκλησίαν, καὶ τὰ μὲν ἐπῶλεῖ ὧν εἰλήφει τὴν τιμὴν, τὰ δ'

¹ ἐκεῖ τῶν ἡμετέρων² ἡμετέρα³ ὧν om.⁴ μόνων⁵ τῶν om.

Τοιαῦτα κινάδη, οἱ πεποικῆκασι] Τὸ κινάδος οὐδετέρας. Aut igitur constructio refertur ad sensum, aut leg. est à πτω. WOLF. Prius verius. Posterius et insolens foret, et insequentia ἀργυριζόμενοι atque πεποικότες cum à minus convenirent. REISK.

Ἐαυτῶν] Malim ἑαυτῆς, ut ad τὴν πόλιν redeat. IDEM.

Εἰλημμένοι δῶρα κ. ὁ. εἰληφότες] φωραθέντες, ὅτι δῶρα εἰλήφισαν. WOLF.

Περὶ τῆς ἑαυτῶν πλεονεξίας παραγγέλλειν] Ad hunc locum Wolfius annotatum reliquit nihil. Quid spectans ita verterit, avaritiam suam sibi laudi ac praesidio esse oportere, haud exputo, nisi si divinando magis sententiam, quam certa ratione verit. Canterus ita reddidit: suam volunt ostentare praestantiam. Ergo idem voca-

bulum πλεονεξίαν ille avaritiam, hic praestantiam reddidit, ambo in παραγγέλλειν laborantes, et conjecturam sequentes. Mihi fateor etiam aquam hic hærere. παραγγέλλειν est, indicere, imperare, postulare. Ergone deest hic aliquid, e. e. ὑμᾶς συνγνώμην ἔχειν. aquam censent, se postulare, ut vos sibi avaritiae suae veniam habeatis. Videtur tamen magis consentaneum, pro παραγγέλλειν tantummodo legi παραμελεῖν. vos avaritiam suam dissimulatione atque oblivione et silentio transmittere, nil eam curantes, nil in eam inquirentes. REISK.

Περὶ τούτου] Aut παρὰ τούτου, aut, quod malim, τὴν περὶ ταῦτον, id est, τὴν τούτου τύχην. WOLF.

Ἐπῶλεῖ] Πλέον ἄρα ἢ παλιγκάπηλος ἐγένετο, si pretio fixit leges, pretioquo re-

ἀποδόμενος οὐκ ἔβεβαίον; εἴπατέ μοι πρὸς Διὸς, ὧ ἄνδρες, προῖκα τοῦτον οἴεσθε γράψαι Διφίλῳ τὴν ἐν Πρυτανείῳ σίτησιν, καὶ τὴν εἰς τὴν ἀγορὰν ἀναθησομένην εἰκόνα; 34 ἢ τὸ ποιῆσαι πολίτας ὑμᾶς Χαιρέφιλον καὶ Φεῖδωνα καὶ 35 Πάμφιλον καὶ Φίλιππον, καὶ πάλιν ¹ Ἐπιγένην καὶ Κόνωνα τοὺς τραπεζίτας; ἢ τὸ χαλκῶς ἐν ἀγορᾷ ² στῆσαι Βιρυσάδην καὶ Σάτυρον καὶ Γόργιππον τοὺς ἐχθίστους τυράννους, παρ' ὧν αὐτῷ χίλιοι μῶδιοι τοῦ ἐνιαυτοῦ πυρῶν ἀποστέλλονται τῷ οὐδ' ὅπῃ καταφύγη αὐτίκα φήσονται εἶναι; ἢ τὸ γράψαι Ταυροσθένην Ἀθηναῖον εἶναι, τοὺς μὲν ³ αὐτοῦ πολίτας καταδουλωσάμενον, τῆς δ' Εὐβοίας ὅλης μετὰ 40 τοῦ ἀδελφοῦ Καλλίου προδότην Φιλίπῳ γεγεννημένον; ὃν οὐκ ἔωσιν οἱ νόμοι τῆς Ἀθηναίων χώρας ἐπιβαίνειν· εἰ δὲ μὴ, τοῖς αὐτοῖς ἔνοχον εἶναι κελεύουσιν οἷς περ' ἂν τις τῶν φευγόντων ἐξ Ἀρείου πάγου κατή. καὶ τοῦτον οὗτος ὁ δημοτικὸς ὑμέτερον ἔγραψε πολίτην εἶναι. περὶ τούτων οὖν μάρτυρας ὑμῖν δεῖ καλεῖν, ἢ περὶ τῶν ἄλλων ὅσους οὗτος γέγραφε προξένους εἶναι καὶ Ἀθηναίους; πρὸς τῆς Ἀθηνᾶς, 96. 1 35 οἴεσθε αὐτὸν ἀργύριον μὲν χαίρειν λαμβάνοντα, χρυσίου δ' εἴκοσι τάλαντα οὐκ ἂν λαβεῖν; ἢ κατὰ μικρὸν μὲν δωροδοκεῖν, ἀθροῦν δ' οὐκ ἂν προσδέξασθαι τοσοῦτον λῆμμα; ἢ τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν Δημοσθένην καὶ Δημάδην καὶ Κηφισοφῶντα ζητήσασαν ἐξ μῆνας ἀδίκως εἰς ὑμᾶς πεποιῆσθαι τὰς ἀποφάσεις; 5

ἢ. Πολλοὶ, ὧ ἄνδρες, πολλοὶ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων — ὅπερ καὶ πρότερον εἶπον — θεωροῦσιν ὑμᾶς πῶς τοῦτον δικάσετε τὸν ἀγῶνα, καὶ πότερον εἰσαγωγίμους καὶ τὰς τῶν ἄλλων δωροδοκίας ποιήσετε, ἢ ἀνέδην

¹ Ἐπιγένη² καταστῆσαι Βηρισάδην³ αὐτῷ

fixit. IDEM.

Ἄναθησομένην] Malim ἀνατεθησομένην.

REISK.

Καταστῆσαι] Potest ferri et defendi, subaudiendo ὑμᾶς. hoc, quod vos eos collocaveritis aeneos. Malim tamen καταστῆναι, quod stent in foro aenei. IDEM.

Μῶδιοι] Mirans quidem vocabuli Latini in scriptore Græco tam vetusto insolentiam, damnare non audeo, tametsi meminerim, Athenienses, non modiis, sed medimnis, usos fuisse. IDEM.

Ἔναι] Subaudi iαυτῷ. Alias melius

conveiret ἔχειν. IDEM.

Τὸ γράψαι] Aut τὸ est delendum, aut γράψαι. IDEM.

Ταυροσθένην] De Taurosthene vide Æschinem κ. Κτησ. §. λα'. sq. WOLF.

Αὐτῷ] Wolf. [et Taylorus] mavuit αὐτοῦ. Planius id utique et usitatius, posse tamen vulgata videtur utcunque ferri. REISK.

Εἰσαγωγίμους] Ἄντι τοῦ ὑποδίκους καὶ ὑπευθύνους, alias εἰσαγώγιμος δικη usitate dicitur, et τὰ εἰσαγώγιμα καὶ ἐξαγώγιμα de mercibus. WOLF.

ἔξέσται δῶρα λαμβάνειν καθ' ὑμῶν, καὶ τὰ πρότερον δο-
 κούντα πιστὰ καὶ βέβαια εἶναι νῦν ἄπιστα διὰ τὴν Δημο-
 σθένους κρίσιν γενήσεται, ὃν ἐκ τῶν ἄλλων προσῆκεν ἀπο-
 10 λωλέναι τῶν πεπολιτευμένων αὐτῶ, ὃς ἀπάσαις ταῖς ἀραῖς
 ταῖς ἐν τῇ πόλει γενομέναις ἔνοχος καθέστηκεν, ἐπιωρκηκῶς
 μὲν τὰς σεμνάς θεὰς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς
 οὓς ἐκεῖ δίομνυσθαι νόμιμόν ἐστι, κατάρατος δὲ καθ' ἐκά-
 στην ἐκκλησίαν ¹ γινόμενος ἐξεληλεγμένος δῶρα κατὰ τῆς 36
 πώλεως εἰληφώς, ἐξηπατηκῶς δὲ καὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν
 15 βουλὴν παρὰ τὴν ἀρὰν καὶ ἕτερα μὲν λέγων ἕτερα δὲ φρο-
 νῶν, ἰδίᾳ δὲ συμβεβουλευκῶς Ἀριστάρχῳ δεινὰς καὶ παρα-
 νόμους συμβουλάς, ² ἀνθ' ὧν — εἶπερ ἐστὶ που δικαία
 τιμωρία κατὰ τῶν ἐπιόρκων καὶ πονηρῶν, ὡς περ ἐστὶ —
 δώσει δίκην οὗτος ³ ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ. ἀκούσατε, ἄνδρες
 δικασταί, ⁴ τῆς ἀράς.

ΑΡΑ.

ἀλλ' ὅμως, ἄνδρες δικασταί, οὕτω Δημοσθένης τῷ ψεύδε-
 σθαι καὶ μηδὲν ὑγιᾶς λέγειν ἐτοίμως χρῆται, καὶ οὗτ' αἰ- 37
 20 σχύνης οὗτ' ἐλέγχου οὗτ' ἀράς οὐδὲν αὐτῷ μέλει, ὥστε καὶ
 περὶ ἐμοῦ ⁵ τολμήσει λέγειν, ὡς ἀκούω, ὡς ἄρα καὶ ἐμοῦ
 κατέγνω πρότερον ἢ βουλή καὶ ποιῶ πάντων ἀτοπώτατον,
 ὡς οὗτός φησι, πρότερον μὲν ἐναντίον τῇ τῆς βουλῆς ἀποφά-

¹ γινόμενος² αὐθις (εἶπερ)³ ἐν δὲ τῇ⁴ τὰς ἀράς⁵ τολμήσαι

¹ Ἐκ τῶν ἄλλων] *Plinius utique dixisset: ὃν, εἰ καὶ μὴ ἐκ ταύτης τῆς κατηγορίας, ἐκ γὰρ τῶν — etiamsi hujus esset insons criminis, cujus nunc reus agitur, reliquis certe suis in republica moribus atque ausis ultimum meruit supplicium.* REISK.

Σεμνάς θεὰς] Οὕτω καλοῦσιν Ἀθηναῖοι τὰς Ἐρινύας, Harpocrat. πλῆστον δὲ [τοῦ Ἀρείου πάγου] ἰσθὸν θεῶν ἐστίν, ἃς καλοῦσιν Ἀθηναῖοι Σεμνάς· Ἡσίοδος δὲ Ἐρινῦς ἐν Θεογονίᾳ, Pausan. in Attic. l. i. c. 28. 6.

Παρὰ τὴν ἀρὰν] Τῆς ἀράς κωλυούσης. WOLF.

Αὐθις] F. οὐκ αὐθις, τουτέστιν, ὕστερον μετὰ ταῦτα. Sequitur enim ἐν δὲ τῇ τήμερον ἡμέρᾳ. IDEM. Recte Wolf, et melius, quam Stephanus in annotatione statim insecutura. Deest tamen adhuc ὃν et ἐς, ad hunc modum: — συμβουλάς, ὃν οὐκ ἐς αὐθις — quorum suorum scelorum [redit enim ὃν non ad proximum συμβουλάς, sed ad remotius τὰ Δημοσθένει πεπολιτευμένα, om-

nia Demosthenis in republica commissa furta et latrocinia] non postmodum dubit Demosthenes pœnas, sed hac ipsa die hodierna. Possit quoque οὐκ et ἐς omitti, modo ὃν teneatur. quorum postmodum pœnas dabit. Sed tum punctum post ἡμέρα erit omittendum. hoc autem die audite Dirus. Verum multo hoc mihi quidem accidit coactus. REISK.

¹ Ἐστὶ — δώσει δίκην οὗτος, ἐν δὲ τῇ] F. οὗτός ἐστι — δώσει δίκην ἐν τῇδε. MARKLAND.

Ἐν δὲ τῇ τήμερον ἡμέρᾳ] Π. ἐν τῇδε τῇ τήμερον ἡμέρᾳ. Ἡ, ἐν τῇ τήμερον ἡμ. οὕτω γὰρ ἐν τοῖς ἐξῆς· ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ δικάζετε. H. STEPHAN.

ΑΡΑ] APAI. TAYLOR. MARKLAND.

Τολμήσαι] In se malum et inconveniens hoc non est, verum insequens κατασκευάζων p. 294. 3. necessarium reddit, ut legatur ἐτόλμησε. REISK.

σει ἀγῶνα ἀπολογούμενος ὑπὲρ ἑμαυτοῦ, νυνὶ δὲ συνηγορῶν αὐτῇ, κατηγορῶν τούτου περὶ τῆς γεγενημένης ἀποφάσεως· πρᾶγμα κατασκευάζων οὐ γεγενημένον, ἀλλὰ ψεύδεσθαι πρὸς τινὰς τολμῶν. ἴν' οὖν, ἔὰν ἐπὶ τοῦτον ἴῃ τὸν λόγον, μὴ 25 ἐπιτρέπητε αὐτῷ, ἀλλ' εἰδῆτε ἀκριβῶς ὅτι οὐτ' ἐμὲ ἀπέφηνεν ἢ βουλή οὐτ' ἐμέλλησεν, ἡδίκηθην δὲ ὑφ' ἐνὸς ἀνθρώπου πονηροῦ καὶ δίκην δεδωκότος παρ' ὑμῖν, ἀκούσατέ μου βραχέα· ἔπειτ' ἐπὶ τοῦτον πάλιν βαδιούμαι.

Ζ'. Ἀνάγκη τὴν βουλήν, ὧ ἄνδρες, τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου κατὰ δύο τρόπους ποιεῖσθαι τὰς ἀποφάσεις πάσας. τινὰς τούτους; ἦτοι αὐτὴν προελομένην καὶ ζητήσασαν, ἢ τοῦ 30 δήμου προστάξαντος αὐτῇ. χωρὶς τούτων οὐκ ἔστιν ὄντινα τρόπον ποιήσειεν. εἰ μὲν τούτων φῆς, ὧ μισρὸν σὺ θηρίον, τοῦ δήμου προστάξαντος ζητήσασαν τὴν βουλήν περὶ ἐμοῦ ποιήσασθαι τὴν ἀπόφασιν, δεῖξον τὸ ψήφισμα, καὶ τίνες ἐγένοντό μου κατήγοροι γενομένης τῆς ἀποφάσεως, ὥσπερ νῦν ἀμφοτέρω γέγονε, καὶ ψήφισμα καθ' ὃ ἐζήτησεν ἢ βουλή, καὶ κατήγοροι χειροτονήσαντος τοῦ δήμου, παρ' ὧν νῦν οἱ 35 δικασταὶ τὰ δίκηματα πυνθάνονται. κὰν ἢ ταῦτα ἀληθῆ ἀποθνήσκειν ἔτοιμός εἰμι. εἰ δ' αὐτὴν προελομένην ἀποφῆναί με φῆς, παράσχου μάρτυρας τοὺς Ἀρεοπαγίτας, ὥσπερ ἐγὼ παρέξομαι ὅτι οὐκ¹ ἀπεφάνθην. καταψευσάμενον μέν- 39 τοι κάμου καὶ τῆς βουλῆς ὥσπερ σὺ, καὶ πονηρὸν προδότην εἰσαγγείλας, καὶ ἐξελέγξας ἐν πεντακοσίοις² καὶ δισχιλίοις τῶν πολιτῶν ὅτι μισθώσας αὐτὸν Τιμοκλεῖ κατ' ἐμοῦ 40

¹ ἐφάνθην² καὶ δισχιλίοις om.

Κατασκευάζων] In quo Demosthenes rem comminiscitur falsam, eumentitam, quæ nunquam evenit, eamque speciosis argumentorum officinis exornat. IDEM.

Ἰδὲ] ἐνὸς ἀνθρώπου] Pistia. v. p. 295. 6. IDEM.

Προελομένην καὶ ζητήσασαν] Tollendum videtur hoc καὶ. dictio προελομένην ζητήσασαν idem est atque ἐκ τῆς αὐτῶν προαιρέσεως ζητήσασαν, aut ζητήσασαν διὰ vel μετὰ τὸ προελεῖσθαι αὐτὴν ζητεῖν, verbo αἰθαιμέτως ζητήσασαν. IDEM.

Ἵσπερ νῦν] Fero, nunc, h. e. in causa tua. Malim tamen, ut tanto clarior sit atque manifestior inter Demosthenem et Dinarchum oppositio: ὡς περὶ σοῦ (vel σὲ) νῦν. ut nunc de vel super te, in causa tua, utrumque evenit. IDEM.

Περὶ ὧν] Παρ' ὧν. WOLF. GRUTER.

Ἐφάνθην] Imo vero ἀπεφάνθην. De senatu, qui ex delegatione populi rem inquisivit, de ea ad populum refert, et reum a se aut sentem aut insontem renunciat, nou φαίνειν, quod delatoris est, sed ἀποφαίνειν, neque φάνειν, sed ἀπόφασιν ποιῆσθαι, usurpatur. REISK.

Καταψευσάμενον] F. καταψευσάμενον. WOLF. GRUTER. hominem malum, sed ut tu fecisti, et de me et de Senatu mendacia commentus prodiderat. REISK.

Ἵσπερ σὺ] Scil. καταψέσω κάμου καὶ τῆς βουλῆς. Visum tamen aliquando deesse vocabulum μισρὸν, ut sic legatur: — βουλῆς, μισρὸν, ὥσπερ σὺ, καὶ πονηρὸν πρ. impurum, ut tu es, et malum (perditum) proditorem. IDEM.

ταῦτ' ἔπραξεν, ἐτιμωρησάμην μετὰ τῶν τότε δικασάντων. λάβε μοι σὺ τὴν μαρτυρίαν, ἣν καὶ πρότερον παρεσχόμην μαρτυρουμένην τοῖς δικασταῖς καὶ οὐδεὶς ἐπεσκήψατο ὡς ψευδεὶ οὔσῃ, ἣν καὶ νῦν παρέξομαι. λέγε τὴν μαρτυρίαν.

MARTYRIA.

εἴτ' οὐ δεινὸν, ὧ Ἀθηναῖοι, εἰ, ὅτι μὲν εἷς ἀνὴρ ἔφησε Πιστίας Ἀρεοπαγίτης ὡν ἀδικεῖν με, καταψευδόμενος κάμοῦ 40
 7. 1 καὶ τῆς βουλῆς, ἰσχυσεν ἂν τὸ ψεῦδος τῆς ἀληθείας μᾶλλον, καὶ διὰ τὴν ἀσθένειαν τὴν τότε καὶ τὴν ἐρημίαν τὴν ἐμὴν ἐπιστεύθησαν αἱ κατ' ἐμοῦ ψευδεῖς γινόμεναι κατασκευαί· ἐπειδὴ δὲ τὰληθὲς παρὰ πάσης τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς ὁμολογεῖται, Δημοσθένην εἰληφέναι εἴκοσι τάλαντα
 5 χρυσοῦ κατ' ὑμῶν καὶ ταῦτα πεποικηκότα ἀδικεῖν, καὶ ὁ δημαγωγὸς ὑμῖν, ἐν ᾧ τὰς ἐλπίδας ἔχουσί τινες, ἐπ' αὐτοφώρῳ χρήματα λαμβάνων εἰληπῶται, νῦν τὰ νόμιμα τὰκεῖθεν καὶ τὰ δίκαια καὶ τὰληθῆ ἀσθενέστερα γενήσεται τῶν Δημοσθένους λόγων, καὶ ἰσχύσει μᾶλλον τῆς ἀληθείας ἢ παρὰ τούτου ῥηθησομένη κατὰ τοῦ συνεδρίου διαβολή, ὡς ἄρα πολλοὺς ἢ βουλὴ ἀποπέφαγκεν ἀδικεῖν τὸν δῆμον, οἱ
 10 ἀποπεφεύγασιν εἰσελθόντες εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἢ βουλὴ ἐπ' ἐνίῳν τὸ πέμπτον μέρος οὐ μετείληφε τῶν ψήφων; τοῦτο δὲ ὃν τρόπον γίνεται, ῥαδίως ἅπαντες μαθήσεσθε. ἢ βουλὴ, ὧ ἄνδρες, ζητεῖ τὰ προσταχθέντα ὑφ' ὑμῶν καὶ τὰ γεγε- 41

[H] Delendum videtur. quod testimonium et ante exhibui, et nunc exhibeo. IDEM.

Παρέξομαι] Malim παρέχομαι. non enim promittit exhibiturum, sed jam exhibet. IDEM.

[Ὅτι μὲν] F. ὅτε μὲν. MARKLAND.

Εἷς ἀνὴρ] Verum hic cogita, si Timocles homo privatus unum Areopagitam corrumpere potuit, an non Macedones et Macedonici proditores totum senatum corrumpere poterint Græcæ nationis, quæ nunquam, uti ait Cicero, jurisjurandi religionem coluit. WOLF. Demosthenis sui nusquam non studiosus est bonus Wolfius. Argumentum Dinarchi, sic satis speciosum, infringit alio suo, non minus probabili neque minus acute excogitato. Facile, ait, fieri potuit, ut, quamvis totus Senatus Areopagiticus Demosthenem largitionum et peculatus insimularet, nihilo tamen minus mentiretur. Potuerunt enim illi

senatores omnes a Macedonibus et partium Macedonicarum studiosis empti atque subornati fuisse, ut bonum Demosthenem, virum castissimum atque sanctissimum, turpissima criminatione obruerent, nullam aliam rationem invenientes eum de medio tollendi, quem capitali odio persequerentur. De Pistia v. quæ collegit Valesius ad Harpocr. p. 32. REISK.

[Ἰσχυσεν ἂν] Ἰσοδοτικῶς καὶ ἑλληπτικῶς, εἰ μὴ ἄρα ἐξήλεγχθη ψευδόμενον τὸν Πιστίαν, ἄπιστον καὶ ψευδομάρτυρα γενόμενον. WOLF.

[Γεγενημένα] Id est κεκριμένα, vel εὑρημένα, vel ἐγνωσμένα. deprehensa, noscitata. Dictio τὸ γιγνόμενον significat id, quod necessario ex altera quapiam re existit, ut effectum e causa, petita ex Arithmetica, ubi summa universa numerorum omnium e singulis particularibus summis collectis existens est τὸ γιγνόμενον. REISK.

νημένα παρ' αὐτοῖς ἀδικήματα οὐχ ὡς ὑμεῖς — καί μοι
 μὴ ὀργισθῆτε — δικάζειν ἐνίοτε εἴδοσθε, τῇ ¹ συγγνώμῃ
 πλεόν ἢ τῷ δικαίῳ ἀπονεμόντες, ἀλλ' ἀπλῶς τὸν ἐνοχόν ¹⁵
 ὄντα τοῖς ζητουμένοις καὶ τὸν ὅποιοι οὖν ἠδίκηκότα τὰ
 πάτρια, νομίζουσα τὸν ἐν τοῖς μικροῖς συνεπιζόμενον ἀδι-
 42 κεῖν τούτον τὰ μεγάλα τῶν ἀδικημάτων εὐχερέστερον
² προσδέξασθαι. διόπερ τὸν παρ' αὐτῶν ἀποστερήσαντα
 τὸ ναῦλον τὸν πορθμέα ζημιώσασα, πρὸς ὑμᾶς ἀπέφηνε·
 πάλιν τὸν τὴν πεντεδραχμίαν ἐπὶ τῷ τοῦ μὴ παρόντος
 ὀνόματι λαβεῖν ἀξιώσαντα, καὶ τούτον ὑμῖν ἀπέφηνε, καὶ ²⁰
 43 τὸν τὴν μερίδα τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου τολμήσαντα ἀποδό-
 σθαι ³ παρὰ τὰ νόμιμα τὸν αὐτὸν τρόπον ζημιώσασα ἐξέ-
 βαλε. τούτους ὑμεῖς κρίναντες ἀφήκατε οὐ τῆς ἐξ Ἀρείου
 πάγου βουλῆς καταγινώσκοντες ψεύδεσθαι, ἀλλὰ τῇ συγ-
 γνώμῃ μᾶλλον ἢ τῷ δικαίῳ προσθέμενοι, καὶ τὴν τιμωρίαν
 μείζω νομίζοντες εἶναι τῆς ὑπὸ τῶν κρινομένων γεγενημένης
 ἀμαρτίας. ἢ που ἄρα ἡ βουλή, Δημόσθενες, τὰ ψευδῆ
 ἀπέφηνεν; οὐ δήπου. τούτους μέντοι, ὧ ἄνδρες, καὶ τοιού- ²⁵
 τους ἐτέρους ἀδικεῖν παρ' ἑαυτῆς ἀποφηνάσης τῆς βουλῆς

¹ γνώμη² προσδέξασθαι³ παρὰ om.

Παρ' αὐτοῖς] F. παρ' αὐτῆ. WOLF. Ad
 βουλὴν referens. Sed bene habet vulgata,
 referenda ad sententiam, apud se, Areo-
 pagitis puta. v. versu 7. REISK.

Τῇ γνώμῃ] F. τῇ συγγνώμῃ. WOLF.
 Fui egometipse quoque olim eadem in
 sententia, motus locis similibus. v. v. 14.
 p. 297. 14. et 20. Sed bene vulgata aut habet
 h. l. aut habere potest. γνώμη est voluntas,
 studium alicujus in aliquem, animi pro-
 pensio. REISK.

Ζητουμένοις] F. ζητουμένοις ἀποφαίνει.
 WOLF.

Ὅποιοι οὖν] F. ὅποιοισὺν. WOLF. Nulla
 necessitate. bene habet vulgata. REISK.

Νομίζουσα] Forte fuit in antiquis libris
 sic: τὸν ἐνοχόν ὄντα τοῖς ζητουμένοις καὶ τὸν
 ὅποιοι οὖν τι ἠδίκηκότα κατὰ τὰ πάτρια κολά-
 ζει, νομίζουσα — v. p. 98. ed. Steph. IDEM.

Προσδέξασθαι] Π. προσδέξασθαι. H. STE-
 PHAN. Ne hic quidem loci est, quod nos
 a vulgata discedere cogat. Aoristus sap-
 tissime futuri vices gerit. REISK.

Τὸν παρ' αὐτῶν] Τὸ παρ' αὐτῶν fortasse
 redundat. Ne certe quid ad sensum faciat
 non intelligere fateor, nisi forte uaulum
 ab Areopagitis datum ille retinuerit.
 WOLF. Sententia plana est paulum modo

animum attendenti. Senatus areopagiticus
 aliquem e collegio suo mulctaverat, qui
 vecturam naviculario debitam negasset.
 Ipse Wolf hoc vidit, et recte in Latinis
 reddidit. REISK.

Τὴν πεντεδραχμίαν — τὴν μερίδα] Histo-
 rias hic desidero et instituta Attica. WOLF.

Ἀποδόσθαι, τὰ νόμιμα] F. ἀπ. παρὰ τὰ
 νόμ. IDEM. Errat bonus Wolfius. παρὰ,
 quod intrudit, alienum est. τὰ νόμιμα co-
 heret cum ζημιώσασα. ζημιοῦν τινὰ τὰ νό-
 μιμα est mulctare aliquem solenni modo et
 ritu. Suhauditur κατὰ. Dicasteria Athenis
 mulctarum, quas infligere liceret ipsis,
 certos habebant modos et ritus, quos haud
 liceret excedere. Pluris si aestimaretur
 crimine, debebat ea res ad populū re-
 ferri, qui mulctam aut poenam majorem
 reo infligeret, praeter illam mulctam legi-
 timam a tribunali antea inflictam. Res
 et Demosthenis locis compluribus nota.
 REISK.

Παρ' ἑαυτῆς] Malim: παρ' ἑαυτῆ. in ju-
 dicio suo. Crebra ista sunt ἐν vel παρ'
 ὑμῶν ἀπέφυγε vel ἑάλω. ἀδικεῖ τις παρ' ἐμοῖ
 significat penes me aliquis delinquit, h. e.
 ego censeo eum delinquere, mihi videtur in
 culpa esse, παρ' ἐμοῖ κριτῆς τὸν ἀδικός. IDEM.

ὑμεῖς ἀφήκατε. Πολύευκτον δὲ τὸν Κυδαντίδην τοῦ δήμου
 προστάξαντος ζητῆσαι τὴν βουλὴν, εἰ ¹ συνέρχεται τοῖς φυ-
 γάσι εἰς Μέγαρα, καὶ ζητήσασαν ἀποφῆναι πρὸς ὑμᾶς,
 ἀπέφηνεν ἡ βουλὴ συνιέναι. κατηγόρους εἴλεσθε κατὰ τοὺς
 νόμους, εἰσῆλθεν εἰς τὸ δικαστήριον, ἀπελύσαθ' ὑμεῖς, ὁμο-
 30 λογοῦντος Πολυεύκτου βαδίζειν εἰς Μέγαρα ὡς τὸν Νικο-
 φάνην· ἔχειν γὰρ τὴν αὐτοῦ μητέρα τοῦτον. οὐδὲν οὖν ἄτοπον
 οὐδὲ δεινὸν ἐφαίνετο ποιεῖν ὑμῖν τῷ τῆς μητρὸς ἀνδρὶ δια-
 λεγόμενος ἡτυχηκότι καὶ συνευπωρῶν, καθ' ὅσον δυνατὸς
 ἦν, ἀπεστερημένῳ τῆς πατρίδος. αὕτη, Δημόσθηνες, τῆς
 βουλῆς ἢ ἀπόφασις οὐκ ἐξηλέγχθη ψευδῆς οὔσα, ἀληθινῆς 44
 δὲ αὐτῆς οὔσης ἔδοξε τοῖς δικασταῖς ἀφιέναι τὸν Πολύευκτον·
 35 τὸ μὲν γὰρ ἀληθὲς τῇ βουλῇ προσετάχθη ζητεῖν, τὸ δὲ
 συγγνώμης ἄξιον ἢ μὴ τὸ δικαστήριον ἔκρινε. διὰ τοῦτο οὐ
 πιστευτέον τῇ βουλῇ περὶ τῶν ² γενομένων ἀποφάσεων, ἐπειδὴ
 σε καὶ τοὺς μετὰ σοῦ τὸ χρυσίον ἔχοντας ἀποπέφαγκε·
 δεινὸν μὲντ' ἂν εἴη. δεῖξον γὰρ τοῖς δικαστοῖς σὺ, Δημό-
 σθηνες, ³ νυνὶ ὡς τούτων τι τῶν ἡμαρτηκότων ὁμοίον ἐστι
 τοῖς σοῖς ἀδικήμασι, καὶ ὡς τὸ δῶρα λαμβάνειν κατὰ τῆς
 40 πατρίδος συγγνώμης ἐστὶν ἄξιον, ὥστε ἀποφυγοῖς ἂν παρὰ
 τούτοις εἰκότως. ἀλλ' οἱ νόμοι περὶ μὲν τῶν ἄλλων ἀδικη-
 μάτων τῶν εἰς ἀργυρίου λόγον ἀνηκόντων διπλῆν τὴν βλάβην
 ὀφείλειν κελεύουσι, περὶ δὲ τῶν δωροδοκούντων δύο μόνον
 τιμήματα πεποιήκασι, ἢ θάνατον, ἵνα ταύτης τυχὼν τῆς
 ζημίας ὁ λαβὼν παράδειγμα ⁴ γίνηται τοῖς ἄλλοις, ἢ δε-
 καπλοῦν τοῦ ἐξ ἀρχῆς λήμματος τὸ τίμημα τῶν δῶρων, ἵνα
 μὴ λυσιτελὲς ἦ τοῖς τοῦτο τολμῶσι ποιεῖν.

38. 1 ἰ. Ἡ τοῦτο μὲν οὐκ ἐπιχειρήσεις λέγειν, ὅτι δὲ τῶν 45
 πρότερον ἀποφανθέντων ὑπὸ τῆς βουλῆς, τοῖς μὲν ἄλλοις
 ὡμολογηκέναι συμβέβηκεν ἀξίαν εἶναι τὴν τῆς βουλῆς ζή-

¹ συνεισέρχεται² γενομένων³ τὰ νυνὶ⁴ γίνηται

Πολύευκτον] *Hic est ille Polyeuotus Cydantides, adversus quem orationem scripsit Hyperides, laudatam ab Harporatione v. Κυδαντίδης. IDEM.*

Ἄξιον, φημί τὸ δικαστήριον] *Sic dant editiones omnes. Ego de meo dedi: ἄξιον, ἢ μὴ, τὸ δ. quid autem venia dignum esset, quid minus, de hoc iudicium publicum populi statuebat. IDEM.*

Παρὰ τούτοις] *Apud hos iudices, in hoc iudicio, in quo populus ipse per D. viros, aut per M., aut per MD. causam hanc disceptat. IDEM.*

Πρότερον] *SCALIG. Ἄξιαν] F. ἀληθῆ, aut ἀποδοχῆς ἀξίαν, aut potius ἀξιοπιστον. WOLF. Bene habet vulgata. ἄξιος h. l. est, aut magnificentidum, in honore habendum, aut, ista tri-*
 2 q

τησιν, σοὶ δὲ μόνῳ τὰ περὶ αὐτῆς ἠναντιῶσθαι. ἀλλὰ μόνος
 σὺ τῶν πώποτε ἀποπεφασμένων ἠξίωσας ἐκὼν σεαυτῷ
 τούτους κριτάς καὶ ζηητάς γενέσθαι, καὶ ἔγραψας κατὰ
 σαυτοῦ τὸ ψήφισμα, καὶ τὸν δῆμον ἐποίησω μάρτυρα τῶν 5
 46 ἠμολογημένων, ὀρισάμενος σεαυτῷ ζημίαν εἶναι θάνατον,
 εἰάν ἀποφῆνῃ ἢ βουλή τῶν χρημάτων εἰληφότα τι τῶν εἰς
 τὴν χώραν ὑπὸ Ἀρπάλου κομισθέντων. ἀλλὰ μὴν πρότερον
 ἔγραψας σὺ, ὦ Δημόσθενες, κατὰ πάντων τούτων καὶ τῶν
 ἄλλων Ἀθηναίων κυρίαν εἶναι τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλήν
 κολάσαι τὸν παρὰ τοὺς νόμους πλημμελοῦντα, χρωμένην 10
 τοῖς πατρώοις νόμοις· καὶ παρέδωκας σὺ καὶ ἐνεχειρίσας
 τὴν πόλιν ἅπασαν ταύτη, ἣν αὐτίκα φήσεις ὀλιγαρχικὴν
 εἶναι· καὶ τεθναῶσι κατὰ τὸ σὸν ψήφισμα δύο τῶν πολιτῶν,
 πατήρ καὶ υἱός, παραδοθέντες τῷ ἐπὶ τῷ ὀρύγματι· ἐδέθη
 τῶν ἀφ' Ἀρμοδίου γεγονότων εἰς κατὰ τὸ σὸν πρόσταγμα·
 ἐστρέβλωσαν Ἀντιφῶντα καὶ ἀπέκτειναν οὗτοι τῆ τῆς βου-
 λῆς ἀποφάσει πεισθέντες· ἐξέβαλες σὺ Ἀρχῖνον ἐκ τῆς πό- 15
 47 λεως ἐπὶ προδοσίᾳ κατὰ τὰς τῆς βουλῆς ἀποφάσεις καὶ
 τιμωρίας. κατὰ δὲ σαυτοῦ καὶ ταῦτα γράψας αὐτὸς τὸ
 ψήφισμα ἀκυροῖς; καὶ ποῦ ταῦτα δίκαια ἢ νόμιμά ἐστι;

¹ ἠμολογουμένων

bunalis sanctissimi severitate famaue dignum. REISK.

Τὰ περὶ αὐτῆς] F. τοῖς παρ' αὐτῆς. Constructio hæc est. σοὶ δὲ μόνῳ συμβέβηκεν ὥστε ἠναντιῶσθαι. σὺ μόνος ἐτύχανες ἐναντιοῦ-
 μένος τοῖς παρ' αὐτῆς, scil. ἀποπεφασμένοις.
 WOLF. De παρ' αὐτῆς recte monet. Sic enim leg. est, in reliquis aberrat a vero. Sententia hæc est: Licetne hoc excensare, quod, cum reliqui omnes, hujus tribunalis sententia percussi, in auctoritate ejus acquieverint, tu unus auctoritatem ejus detrectaveris? Neutiquam. Imo vero tu unus omnium maxime auctoritati Senatus Areopagitici prædicandæ et confirmandæ studuisti, ipsumque temet tuasque fortunas ei permisisti. Paulus quidem involutus prodidit Dinarchus h. l. animi sui sensa, hæc tamen illa esse, quæ dixi, ex universo loci statu apparet. REISK.

ἠμολογουμένων] F. ἠμολογημένων. WOLF. Π. ἠμολογημένων. * H ἠμολογουμένων. H. STEPHAN.

Πατρώοις] F. πατρίοις. Sæpe enim hæc inter se permutantur. WOLF. Procul dubio recte conjecit. Sæpe autem ista

duo inter se permutari, haud memini. REISK.

Τῷ ἐπὶ τῷ ὀρύγματι] Scil. ὄντι, ἴσως τῷ ἐπὶ τῷ βαράθρῳ, τῷ δημίῳ. WOLF. Harpocrat. ὄρυγμα ἰδίως οὕτως ἐκαλεῖτο, ἐφ' οὗ οἱ κακούργοι ἐκολάζοντο Ἀθήνησι. et Pollux: ὁ παραλαμβάνων τοὺς ἀνηρημένους καλεῖται δῆμιος, δημόκιμος, ὁ πρὸς τῷ ὀρύγματι. Lyeurgos tamen cum Dinarcho dicitur ὁ ἐπὶ τῷ ὀρύγματι.

Τῶν ἀφ' Ἀρμοδίου γεγονότων εἰς] Est Antiphon, qui statim post nominatur. tu jubebas Antiphontem, ab Harmodio genus ducentem, in vincula dari. vincunt Areopagite tormentis subiciebant, et post, ab Areopagitis renm declaratum, populus occidi jussit. REISK.

Καὶ τιμωρίας] Aut excidit aliquid, aut leguntur hæc loco alieno, non suo. Prius si sit, integrari possit locus sic ferme: καὶ ἄλλοι πολλοὶ τὰς αἰσχίστας ὑπέμειναν διὰ σε τιμωρίας. aliique multi propter te, h. e. propter illas tuas magnificas et insolentes adeo de Areopagitici senatus auctoritate atque sanctitate prædicationes, suppliciu tolerarunt turpissima. Sin po-

ια'. Μαρτύρομαι τὰς σεμνάς θεάς, ¹ ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τὸν τόπον ὃν ἐκεῖναι κατέχουσι, καὶ τοὺς ἥρωας τοὺς ἐγ-
 χωρίους, καὶ τὴν Ἀθηναῖαν τὴν πολιτίδα, καὶ τοὺς ἄλλους
 20 θεοὺς οἱ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν ἡμῶν εἰλήχασιν, ὅτι τοῦ
 δήμου παραδεδωκότος ὑμῖν ² τιμωρήσασθαι τὸν εἰληφότα τι
 κατὰ τῆς πατρίδος, τὸν λελυμασμένον καὶ ἐφθαρκότα τὴν 48
 τῆς πόλεως εὐδαιμονίαν, τὸν περικεχαρρακωμένην παραδε-
 δωκότα τὴν πατρίδα ταῖς αὐτοῦ συμβουλίαις, ὃν οἱ μὲν
 ἐχθροὶ καὶ κακόνιοι τῆς πόλεως ζῆν ἂν βούλοιντο, συμφο-
 ρὰν ἠγούμενοι τῆς πόλεως εἶναι, ὅσοι δὲ εὖνοι τοῖς ³ ἡμετέροις
 25 πράγμασι, καὶ μεταπεσούσης τῆς τύχης ἐλπίζουσιν ἐπὶ
 τὸ βέλτιον ἂν τὰ τῆς πόλεως πράγματα ἐλθεῖν, τὴν ἀξίαν
 δίκην δόντα τῶν πεπραγμένων ἀπολωλέναι βούλονται, καὶ
 ταῦτ' εὐχονται τοῖς θεοῖς· οὓς καὶ γὰρ συμπαρακαλῶ σῶσαι
 τὴν πατρίδα, κινδυνεύουσιν ὄρων ὑπὲρ σωτηρίας, ὑπὲρ
 παιδῶν, ὑπὲρ γυναικῶν, ὑπὲρ δόξης, ὑπὲρ τῶν ἄλλων
 30 ἀγαθῶν ἀπάντων. τί γὰρ ἐροῦμεν, ὧ Ἀθηναῖοι, πρὸς τοὺς
 περιστηκότας ἐξελθόντες ἐκ τοῦ δικαστηρίου, εἰάν — ὃ
 μὴ γένοιτο — παρακρουσθῆτε ὑπὸ τῆς τούτου γοητείας;
 τίσιν ὀφθαλμοῖς ἕκαστος ὑμῶν τὴν πατρίαν ἐστίαν οἴκαδε
 ἀπελθὼν ἰδεῖν τολμήσειεν, ἀπολελυκότες μὲν τὸν προδότην
 τὸν πρῶτον εἰς τὸν ἴδιον ⁴ οἶκον εἰσενεγκάμενον τὸ δεδωρο-
 δοκημένον χρυσίον, κατεγνωκότες δὲ μηδὲν ἀληθὲς μηδὲ
 35 ζητεῖν μήτ' εὐρίσκειν τὸ παρά πᾶσι ἀνθρώποις εἶναι
 σεμνότατον νομιζόμενον συνέδριον; τίνας δὲ, ὧ Ἀθηναῖοι
 — σκοπεῖτε γὰρ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς —, τίνας ⁵ τὰς ἐλπί-
 δας ἔχομεν, εἰάν κίνδυνός τις καταλάβῃ τὴν πόλιν, τὸ μὲν 49
 δῶρα λαμβάνειν κατὰ τῆς πατρίδος, ἀσφαλὲς εἶναι πε-

¹ ὧ om.² οὐκ ἐτιμωρήσασθε³ ἡμετέροις⁴ οἶκον om.⁵ τὰς om.

sterius malis, colloca ista duo vocabula pone σαυτοῦ, ad hunc modum: κατὰ δὲ σαυτοῦ τὰς τιμασίας (καὶ ταῦτα γράφας αὐτὸς τὸ ψήφισμα) ἀκροῖς. contra temet ipsum autem ratas pœnas irritas facis, tu, qui ipse decreti fueris auctor, quo decreto senatui Areopagitico mandatur provincia in te inquirendi, potestasque datur de te pronuntiandi, atque ad populum referendi. IDEM.

Μαρτύρομαι] Malim μαρτυροῦμαι, quia de te futura ὑποθετικῶς loquitur. WOLF.

Fallitur. Non dicitur μαρτυρεῖσθαι τινα, sed μαρτύρεσθαι, pro obstari, contestari fidem alicujus. REISK.

Πολιτίδα] Malim πολιάδα, quæ πολιούχος alias dicitur. WOLF. Recte. πολίτις est civis sœmina, quod de Dea non usurpatum est. REISK.

Εἰς τὸν ἴδιον] F. A. εἰς τὸν ἴδιον οἶκον. Sed malim εἰς τὸν οἶκον. WOLF. Π. εἰς τὸν ἴδιον οἶκον. H. STEPHAN. Sine dubio prius verius, addendum scilicet esse οἶκον ad εἰς τὸν ἴδιον. REISK.

ποιηκότες, τὸ δὲ τὴν φυλακὴν ἔχον συνέδριον τῆς πόλεως ἐν τοῖς τοιοῦτοις κινδύνοις ἀδόκιμον καταστήσαντες; τί δ' ἂν — τιθῶμεν γὰρ ταῦτα —, εἰάν κατὰ τὸ ψήφισμα τὸ 40 Δημοσθένους ἀπαιτῆ πέμψας ἡμᾶς Ἀλέξανδρος τὸ χρυσίον τὸ κομισθὲν εἰς τὴν χώραν ὑπὸ Ἀρπάλου, καὶ πρὸς τῷ γεγενῆσθαι τὴν τῆς βουλῆς ἀπόφασιν τοὺς παῖδας καταπέμψῃ πρὸς ἡμᾶς τοὺς νῦν ὡς ἑαυτὸν ἀνακεκομισμένους, καὶ τούτων ἀξιοῖ πυνθάνεσθαι τὴν ἀλήθειαν ὑμᾶς, πρὸς θεῶν, ὧ ἄνδρες, τί ἐροῦμεν; γράφεις σὺ, Δημοσθένης, πολεμεῖν ἡμᾶς, ἐπειδὴ καὶ τοὺς πρότερον πολέμους καλῶς 50 διώκησας; καὶ πρότερόν ἐστι δικαιοτέρον, ἂν ταῦτα δόξῃ 99. 1 καὶ τοῖς ἄλλοις Ἀθηναίοις, εἰς τὸν πόλεμον ὑπάρχειν μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὸ παρὰ σοῦ χρυσίον, ἢ τοὺς μὲν ἄλλους ἀπὸ τῶν ἰδίων κτημάτων ἕκαστον εἰσφέρειν, καὶ καταχυνεύειν τὸν ἴδιον κόσμον τῶν γυναικῶν, καὶ τὰ ἐκπώματα, καὶ πάντα τὰ ἐν τῇ χώρᾳ ἀναθήματα τῶν θεῶν, ὡς περ 5 ἔφησθα σὺ γράφεις, αὐτὸς εἰσενεγκῶν πεντήκοντα δραχμαῖς ἀπὸ τῆς οἰκίας τῆς ἐν Πειραιεῖ, καὶ τῆς ἐν ἄστει; τοσοῦτον γὰρ κατὰ τὴν πρότεραν εἰσφορὰν εἰσηνηνοχῶς, εἴκοσι τάλαντα ἔχεις. ἢ πολεμεῖν μὲν οὐ γράφεις, ἀποδίδουσι δὲ κατὰ τὸ γεγραμμένον ὑπὸ σοῦ ψήφισμα κελεύσεις Ἀλεξάνδρῳ τὸ κεκομισμένον χρυσίον; οὐκοῦν ὑπὲρ σοῦ τὸν δῆμον ἀποδίδουσι δεήσει. καὶ ποῦ τοῦτ' ἐστὶ δίκαιον ἢ κοινὸν ἢ δημοτικόν, τοὺς μὲν ἐργαζομένους εἰσφέρειν, σὲ δὲ 10 ἀρπάζειν; καὶ τοὺς μὲν φανερὰν κεκτῆσθαι τὴν οὐσίαν καὶ ἀπὸ ταύτης εἰσφέρειν, σὲ δὲ πλείω ἢ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν τάλαντα, τὰ μὲν ἐκ τῶν βασιλικῶν, τὰ δὲ ἐκ τῶν Ἀλεξάνδρου πραγμάτων, ¹ εἰληφέναι, μηδὲν ² δὲ φανερόν

¹ εἰληφέναι² δὲ om.

Τί δ' ἂν] In τί δ' ἂν subauditur γένοιτο, nisi malis e versu ultimo ἐροῦμεν subaudiri. IDEM.

Ταῦτα] Post ταῦτα videtur τοῖς τοῖς adendum. his, iudiciis puta. IDEM.

Πρὸς τῷ γεγενῆσθαι] Malim πρὸς τὸ γενέσθαι. quo expeditius et certius pronunciare de crimine possit senatus Areopagiticus. IDEM.

Τοὺς παῖδας καταπέμψῃ] Fortasse ministri Harpali sunt intelligendi. WOLF. Aut etiam obsides Atheniensium, ab illis fidei ergo Alexandro traditi, et ab hoc in

Asiam abducti. qui cum Alexandrum, quoquo locorum iret, comitarentur, scire poterant omnia, quæcumque in comitatu ejus evenirent. REISK.

Γράφεις] Malim γράφεις. WOLF. Π. γράφεις. Οὕτω καὶ ὀλίγω ἕστερον ἢ πολεμεῖν μὲν οὐ γράφεις. H. STEPHAN.

Γράφεις] F. γράφων. WOLF. Π. γράφειν. H. STEPHAN.

Κελεύσεις] Π. κελεύσεις. IDEM.

Πραγμάτων] F. χρημάτων. WOLF. Vulgata bene habet. REISK.

ἐν τῇ πόλει κεκτῆσθαι, ἀλλὰ διεσκευάσθαι πρὸς τὸν δῆμον 51
ὡς οὐ πιστεύοντα τοῖς ἑαυτῶ πολιτευομένοις; καὶ τοὺς
15 μὲν νόμους προλέγειν τῷ ῥήτορι καὶ τῷ στρατηγῶ, τὴν
παρὰ τοῦ δήμου πίστιν ἀξιούντι λαμβάνειν, παιδοποιεῖ-
σθαι κατὰ τοὺς νόμους, γῆν ἐντὸς ὄρων κεκτῆσθαι, πάσας
τὰς δικαίας πίστεις παρακαταθέμενον οὕτως ἀξιῶν προε-
στάναι τοῦ δήμου· σὲ δὲ τὴν πατρίαν γῆν πεπρακέναι,
τοὺς δὲ οὐ γεγενημένους υἱεῖς σαυτῶ προσποιεῖσθαι παρὰ
20 τοὺς νόμους τῶν ἐν ταῖς κρίσεσιν ἕνεκα γινομένων ὀρκων,
ἐπιτάττειν δὲ ¹ τοῖς ἄλλοις στρατεύεσθαι λιπόντα αὐτὸν
τὴν κοινὴν τάξιν.

ιβ'. Ὡς Ἀθηναῖοι, παρὰ τί οἴεσθε τὰς πόλεις τοτὲ
μὲν εὖ τοτὲ δὲ φαύλως πράττειν; οὐδὲν εὐρήσετε ἄλλο
πλὴν παρὰ τοὺς συμβούλους καὶ τοὺς ἡγεμόνας. ἐπιβλέ-
ψατε γὰρ ἐπὶ τὴν Θηβαίων πόλιν. ἐγένετο πόλις, ἐγένετο
μεγίστη, ² καὶ τίνων τυχοῦσα ἡγεμόνων καὶ στρατηγῶν;
ἅπαντες ³ ἂν ὁμολογήσαιεν ⁴ [οἱ] πρᾶξύτεροι — παρ' 52
ὧν περ καὶ γὰρ τοὺς λόγους ἀκούων ἐρῶ — ὅτε Πελοπίδας,
25 ὡς φασίν, ἡγεῖτο τοῦ ἱεροῦ λόχου καὶ Ἐπαμεινώνδας ἐστρα-
τήγει καὶ οἱ μετὰ τούτων, τότε τὴν ἐν Λεύκτροις μάχην
ἐνίκησεν ἢ τῶν Θηβαίων πόλις, τότε εἰς τὴν ἀπόρθητον
νομιζομένην εἶναι Λακεδαιμονίων χώραν εἰσέβαλον, κατ'
ἐκείνους τοὺς χρόνους πολλὰ καὶ καλά διεπράξαντο ἔργα,
Μεσσήνην τετρακοσιοστῶ ἔτει κατώκισαν, Ἀρκάδας αὐ-
30 τονόμους ἐποίησαν, ἔνδοξοι παρὰ πᾶσιν ἦσαν. πότε δ' αὖ
τοῦναντίον ταπεινὰ καὶ τοῦ φρονήματος ἀνάξια διεπρά-

¹ τοῖς om.² καὶ τίνων³ γὰρ⁴ [οἱ] om.

Διεσκευάσθαι:] Χωρῆσαι τὴν σαυτοῦ οὐσίαν τῆς τοῦ δήμου οὐσίας. WOLF. Ita te gerere erga plebem, ac si decoxisses, foro cessisses, neque quicquam amplius aërio conferre posses, etiamsi velles. REISK.

Στρατηγῶ τὴν] Interponendum videtur τῶ. IDEM.

Παιδοποιεῖσθαι κ. τ. λ.] Cf. Petit. Legg. Att. l. iii. tit. ii. §. 18.

Κρίσεσιν] Fortasse pertinet hoc ad consuetudinem illam, de qua est in tutoriis actionibus ἰσχυρῶς κατὰ τῶν παιδῶν παραστυάμενον. WOLF.

Αὐτὸν] L αὐτὸν. MARKLAND.

Πόλιν etc.] H. πόλιν. πότε ἐγένετο πόλις;

πότε ἐγένετο μεγίστη; καὶ τίνων τυχοῦσα ἡγεμόνων καὶ στρατηγῶν. H. STEPHAN. Haud equidem improbem, sic scriptum si inveniam: verumtamen nil video, cur non vulgata perinde feratur. REISK.

Ἄμολογήσαιεν πρᾶξύτεροι] Interponi velim hæc duo ἂν οἱ. IDEM.

Μεσσήνην τετρακοσιοστῶ] V. Lycurg. p. 155. ed. Steph. ubi Μεσσήνην πεντακοσίους ἔτεσιν ἕστερον. IDEM.

Τοῦ φρονήματος] Inter hæc duo vocabula intermedium aliquod excidit, sive id ἑαυτῶν, sive προτέρου est, sive simile aliud quodpiam. IDEM.

ζαντο; ὅτ' ἐδωροδόκει μὲν λαμβάνων χρήματα παρὰ
¹ Φιλίππου Τιμόλαος ὁ ² τούτου φίλος, ἐπὶ δὲ τοῖς ξένοις
 53 τοῖς εἰς Ἀμφισσαν συλλεγεῖσι Πρόξενος ὁ προδότης ἐγένετο,
 ἡγεμῶν ³ δὲ τῆς φάλαγγος ⁴ κατέστη Θεαγένης, ἀνδρωπος
 ἀτυχήης καὶ δωροδόκος ὡς περ οὗτος. τότε διὰ τρεῖς γε ἀνδρώ-
 πους οὓς εἶπον ἅπανσα ἢ πόλις μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἀπάν- 35
 των ἀπώλετο καὶ ⁵ διεφθάρη. οὐ γὰρ ψεῦδός ἐστιν ἀλλὰ καὶ
 λῖαν ἀληθὲς τὸ τοὺς ἡγεμόνας αἰτίους ἀπάντων γίνεσθαι
 καὶ τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἐναντίων τοῖς πολίταις. θεωρή-
 σατε δὴ πάλιν καὶ ἐπὶ τῆς ἡμετέρας πόλεως, τὸν αὐτὸν
 54 τρόπον ἐξετάσαντες. ἡ πόλις ἡμῶν ἦν μεγάλη καὶ ἔνδοξος
 παρὰ τοῖς Ἑλλήσι καὶ τῶν προγόνων ἀξία, μετὰ γε τὰς
 ἀρχαίας ἐκείνας πράξεις, ὅτε Κόνων, ὡς οἱ πρεσβύτεροι 40
 λέγουσιν, ἐνίκησε τὴν ἐν Κνίδῳ ναυμαχίαν, ὅτε Ἴφικράτης
 ἀνεῖλε τὴν Λακεδαιμονίων μόραν, ὅτε Χαβρίας ἐν Νάξῳ
 κατέναυμάχησε τὰς Λακεδαιμονίων τριήρεις, ὅτε Τιμό-
 θεος τὴν ἐν Κερκύρα ναυμαχίαν ἐνίκησε. τότε, ὡς Ἀθη-
 ναῖοι, τότε οἱ μὲν πρότερον ὄντες λαμπροὶ διὰ τοὺς ἡγε-
 μόνους Λακεδαιμόνιοι καὶ ὑπὸ τοῖς ἐκείνων ἡγεσι τραφέντες
 ταπεινοὶ πρὸς τὴν πόλιν ἡμῶν ἦκον, δεόμενοι τῆς παρὰ τῶν
 προγόνων ἡμῶν σωτηρίας, ὁ δὲ καταλυθεὶς ὑπ' ἐκείνων δὴ- 100.

¹ τοῦ Φιλ.² τούτων³ δὲ οἱ.⁴ κατεστάθη⁵ συνδιεφθάρη

Τούτων] F. τούτου, Demosthenis puta. Sin τούτων bene habet, significat τῶν δωροδοκούντων κατὰ τῆς πατρίδος. WOLF. Demosthenis puta et quotquot ei sunt criminis participes, et causæ defensores, Demades, Polyuctus, cæteri complices. REISK.

Ἐπὶ δὲ τοῖς ξένοις] Ordo: ὅτε Πρόξενος ὁ προδότης ἐγένετο ἐπὶ τοῖς ξένοις τοῖς εἰς Ἀμφισσαν συλλεγεῖσι. Intelligenda sunt hæc de Phocensi bello, quod et Amphissense a primaria Phocidis urbe dicitur. ἐγένετο ἐπὶ τοῖς ξένοις, id est, ἠγήσατο τῶν ξένων ἢ ἐστρατήγησεν αὐτῶν. Alius fuit Proxenus Atheniensium dux, cujus fit apud Demosthenem et in Philippicis historiis mentio; etsi et illum mulctatum esse ab Atheniensibus tradit Ulpianus. WOLF. Proxenus ille, cujus sæpe mentionem facit Demosthenes, erat Atheniensis; hic autem, de quo Dinarchus h. l. commemorat, erat aut Thebanus aut certe non Atheniensis. ἐπὶ τοῖς ξένοις, in castris ad Amphissam Proxenus præesset imperator militibus mercenariis a Thebanis

conductis. Videtur ille Proxenus fuisse ξεναγὸς ductor militum mercenariorum, eosque Thebanis mercede elocasse. REISK.

Ἠγεμῶν] F. A. ὁ θ' ἡγεμῶν. WOLF. F. ὁ θ' ἡγεμῶν, vel ἡγεμῶν τε. MARKLAND. Nil opus est istac accessione. Asyndeton est. Phalanx opponitur mercenariis. Thebanis enim civibus constabat. REISK.

Θεαγένης] Hunc ut virum fortem celebrat Plutarchus, qui ab hoste fugiente interrogatus, μέχρι τοῦ διώκεις; responderit, μέχρι Μακεδονίας, et cujus soror Timoclia, captis ab Alexandro Thebis, tribunum, a quo stuprata fuerat, per speciem monstrandi auri in puteum præcipitatum obruerit. WOLF.

Ἡ πόλις] F. πότις ἢ πόλις. MARKLAND. Μόραν] Μίραν apud Demosth. legitur in Aristocratea. WOLF. Leg. μόραν. SCALIG. Cf. Meurs. Att. Lect. l. i. c. 16.

Καὶ ὑπὸ ἑ. ἢ. τραφέντες] Fort. καὶ οἱ τοῖς ἐκείνων ἡγεσιν ἐντραφέντες. REISK.

Καταλυθεὶς] Loquitur de constitutione XXX. tyrannorum. WOLF.

μος διὰ τοὺς τότε γενομένους παρ' ὑμῖν συμβούλους πάλιν ἡγεμῶν ἦν τῶν Ἑλλήνων, δικαίως — οἶμαι — στρατηγῶν μὲν τοιούτων τετυχηκῶς οἷον εἶπον ἀρτίως, συμβούλους δ' ἔχων Ἀρχῖνον καὶ Κέφαλον τὸν Κολυττέα. μία γὰρ αὕτη σωτηρία καὶ πόλεως καὶ ἔθνους ἐστὶ, τὸ προστατῶν
 5 ἀνδρῶν ἀγαθῶν καὶ συμβούλων σπουδαίων τυχεῖν. διόπερ, ὦ Ἀθηναῖοι, δεῖ ταῦθ' ὑμᾶς ὀρῶντας καὶ λογιζομένους μὴ μὰ Δία τὸν πλείω χρόνον τῆς Δημοσθένους δωροδοκίας καὶ ἀτυχίας κοινωνεῖν, μηδ' ἐν τούτῳ τὰς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας 55 ἔχειν, μηδὲ οἷεσθαι ἀπορήσειν ἀνδρῶν ἀγαθῶν καὶ συμβούλων σπουδαίων, ἀλλὰ τὴν τῶν προγόνων λαβόντας ὀργὴν τὸν ἐπ' αὐτοφῶρῳ κλέπτην εἰλημμένον καὶ προδότην, τὸν
 10 οὐκ ἀπεχόμενον τῶν εἰς τὴν πόλιν ἀφικνουμένων χρημάτων, τὸν εἰς τὰς δεινοτάτας ἀτυχίας ἐμβεβληκότα τὴν πόλιν, τὸν τῆς Ἑλλάδος ¹ ἀλιτήριον ἀποκτείναντα ἐξ ὀρίστου ἐκ τῆς πόλεως ποιεῖσαι, καὶ μεταβαλέσθαι τὴν τῆς πόλεως τύχην ἐᾶσαι, καὶ προσδοκῆσαι τούτων γενομένων βέλτιον πράξειν.

ἰγ'. Ἀκούσατε, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀκείνου τοῦ ψήφισματος τοῦ γραφέντος ὑπὸ Δημοσθένους, ὃ τεταραγμένης τῆς πόλεως μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην ἔγραψεν ὁ δημοτικὸς
 15 οὗτος, καὶ τῆς μαντείας τῆς ἐλθούσης ἐκ Δωδώνης παρὰ τοῦ Διὸς τοῦ Δωδωναίου· σαφῶς γὰρ ὑμῖν πάλαι προεῖρηκε φυλάττεσθαι τοὺς ἡγεμόνας καὶ τοὺς συμβούλους. λέγε τὴν ² μαντείαν πρῶτον.

³ ΜΑΝΤΕΙΑ.

λέγε δὴ τὸ καλὸν ψήφισμα τούτου.

56

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΜΕΡΟΣ.

δημοτικὸς γ' ὁ διατάττων ἑαυτὸν μὲν, ἐπειδὴ ἀνδρείος καὶ

¹ ὄλεθρον² μαρτυρίαν³ ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

¹ Ἐμβεβλημένον] Ἀντὶ τοῦ ἐμβεβληκότα.
 IDEM.

Μεταβαλέσθαι] Ἀντὶ τοῦ μεταβληθῆναι.
 IDEM. *animus erga vos mutare, pro alienato a vobis, quo adhuc fuit, propitium induere vestrique studiosum.* REISK.

Πάλαι] *Vetustum enim erat hoc vaticinium, non tum demum, post pugnam Chæronaicam, sed dudum ante, tempore belli Peloponnesiaci jam redditum.* IDEM.

Μαρτυρίαν — ΜΑΡΤΥΡΙΑ] *Lege mantian et MANTEIA. WOLF. GRUTER. et Nov. Lect. l. viii. c. 12. G. CANTER. Perquam probabiliter. Verum tamen cum p. 309, 28. insequatur rursus μαντεία hæc ipsa, et postmodum demum, non autem nunc statim, recitetur, sustinui tantisper assensum, donec certius hac de re constet.* REISK.

Τούτου] *Malim τὸ τούτου.* IDEM.

εὐψυχός ἐστιν, ἐν τοῖς ὄπλοις μένειν, οὐς δ' ἂν αὐτὸς ἀπο- 20
δοκιμάσῃ τῶν πολιτῶν, ἐπὶ τὰ ἔργα ἀπιέναι, καὶ εἰάν τι
ἄλλο τούτῳ δόξῃ ἐπιτήδειον εἶναι, τοῦτο ποιεῖν. λέγε τὰ
λοιπά.

ΤΟ ΛΟΙΠΟΝ ΤΟΥ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ.

ἀκούετε, ὧ ἄνδρες δικασταί. ἀπιέναι φησὶ τὸ ψήφισμα τὰς
ἠρημένους πρεσβείας. ἐπειδὴ ἤκουσε μετὰ τὴν μάχην τὴν ἐν
Χαιρωνείᾳ Φίλιππον εἰς τὴν χώραν ἡμῶν μέλλειν εἰσβάλ-
λειν, αὐτὸς ἑαυτὸν πρεσβευτὴν κατασκευάσας, ἴν' ἐκ τῆς 25
πόλεως ἀποδραίῃ, συσκευασάμενος τῆς διοικήσεως ὀκτὼ τά-
λαντα, οὐδὲν φροντίσας τῆς τότε παρούσης ἀπορίας, ἠνίχ' οἱ
ἄλλοι πάντες ἐκ τῶν ἰδίων ἐπεδίδοσαν εἰς τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν. τοιοῦτος ὑμῖν ὁ σύμβουλος, καὶ δύο ταύτας μόνας
ἐν τῷ βίῳ Δημοσθένης πεποιήται ἀποδημίας, μετὰ τὴν
57 μάχην ὅτε ἀπεδίδρασκεν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ νῦν εἰς Ὀλυμ-
πίαν, ἐπεὶ Νικάνορι διὰ τῆς ἀρχιθεωρίας ἐντυχεῖν ἐβού- 30
λετο. ἄξιόν γε τούτῳ παρακαταθέσθαι τὴν πόλιν καὶ ἐπι-
τρέψαι κινδυνεύειν μέλλοντας, ὅς, ὅτε μὲν ἔδει μάχεσθαι
μετὰ τῶν ἄλλων τοῖς πολεμίοις, λιπῶν τὴν τάξιν ὥχετο
ἀπιὼν οἴκαδε, ἐπειδὴ δὲ προσῆκεν οἴκοι κινδυνεύειν μετὰ τῶν
ἄλλων, πρεσβευτὴν αὐτὸς αὐτὸν ἢ προβαλλόμενος ὥχετο ἐκ
τῆς πόλεως ἀποδράς, ἐπειδὴ δὲ πρεσβεύειν ἔδει περὶ 4 τῆς
εἰρήνης, οὐκ ἂν ἔφασκεν ἐκ τῆς πόλεως ἐξελθεῖν οὐδὲ τὸν 35
ἕτερον πόδα, ἐπειδὴ δὲ τοὺς φυγάδας Ἀλέξανδρον ἔφασαν
κατάγειν καὶ Νικάνωρ εἰς Ὀλυμπίαν ἦκεν, ἢ ἀρχιθεωρὸν

¹ εἰρημένους

² ἡμετέρας

³ προβαλλόμενος

⁴ τῆς om.

⁵ ἀρχιθεωρὸν

ἠρημένους] L. ἠσημένους. *delectos legatos. et sub ejus praetextu.* REISK.

WOLF.

Προβαλλόμενος] *Velim unum λ. detrali.*

Ἐπειδὴ ἤκουσε] *Interponi vult Wolf δ. possit quoque γὰρ interponi.* REISK.

Ἐξελθεῖν οὐδὲ τὸν ἕτερον πόδα] Ἄντι τοῦ οὐδὲ τῷ ἑτέρῳ ποδί. nisi forte subintelligitur ἐκβιβάσαι. aut simile quoddam verbum.

Διοικήσεως] Οἱ ἐπὶ τῆς διοικήσεως, scil. τῶν δημοσίων χρημάτων, sunt questores, seu tribuni aërii, cujusmodi fuit Lycurgus orator, cujus vitam v. apud Plutarcl. WOLF. REISK.

WOLF. Hæc parum intelligo, vulgatum satis, quæ idem dicit, atque si dixisset:

Οὐδὲ φροντίσας] L. οὐδὲν φρ. WOLF.

οὐδὲ τὸν ἑαυτοῦ πόδα ἐξελθεῖν. ne alterum quidem pedem suum urbe esse exiturum,

Κατὰ τὴν μάχην] F. μετὰ τὴν μ. IDEM. GRUTER.

nedum ambos. REISK.

Ἀρχιθεωρίας] Θεωροὶ qui sint, notum est. ἀρχιθεωροὶ, legati publice ad Olympia missi, principem Græciæ celebritatem. domum redeundi edicto dedisse. WOLF. per opportunitatem legationis hujus

Ἀλέξανδρος] L. Ἀλέξανδρον. WOLF. cum fama increbuisse Alexandrum exsules re-ducere, h. e. proscripio cuique veniam

αὐτὸν ἀπέδωκε τῇ βουλῇ. τοιοῦτος οὗτος, ἐν μὲν ταῖς παρα- 58
τάξεσιν οἰκουρὸς, ἐν δὲ τοῖς οἴκοι μένουσι πρεσβευτῆς, ἐν δὲ
τοῖς πρεσβευταῖς δραπέτης ἐστί.

ιδ'. Λέγε δὴ καὶ τὸ περὶ ζητήσεως τῶν χρημάτων ψήφι-
σμα, ὃ ἔγραψε Δημοσθένης τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῇ περὶ
40 αὐτοῦ τε καὶ ἡμῶν, ἵνα παράλληλα θεωρήσαντες εἰδῆτε
τὴν Δημοσθένους ἀπόνοιαν.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ἔγραψας σὺ τοῦτο, Δημοσθένης; ἔγραψας οὐκ ἔστιν ἀντ-
ειπεῖν. ἐγένετο ἡ βουλή κυρία σοῦ προσταξάντος; ἐγένετο.
τεθνᾶσι τῶν πολιτῶν ἄνδρες; τεθνᾶσι. κύριον ἦν τὸ σὸν
ψήφισμα κατ' ἐκείνων; ἀδύνατον ἀντειπεῖν.

ιε'. Λέγε δὴ πάλιν, ὃ Δημοσθένης κατὰ Δημοσθένους
ἔγραψε. προσέχετε, ὦ ἄνδρες.

59

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ἡ βουλή εὔρηκε Δημοσθένην. τί δεῖ πολλῶν λόγων; ἀπο-
1. 1 πέφαγκεν, ὦ Ἀθηναῖοι. τὸ μὲν τοίνυν δίκαιον ἦν ὑφ' ἑαυτοῦ
κεκριμένον εὐθύς ἀποθνήσκειν· ἐπειδὴ δ' εἰς τὰς ὑμετέρας
ἦκει χεῖρας τοὺς ὑπὲρ τοῦ δήμου συνειλεγμένους καὶ τοὺς
ὁμωμοκότας πείθεσθαι τοῖς νόμοις καὶ τοῖς τοῦ δήμου ψη-
φίσμασι, τί ποιήσετε; πρῶτισθε τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐ-
σέβειαν καὶ τὰ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις δίκαια νομιζόμενα;
5 μὴ, ὦ Ἀθηναῖοι, μὴ αἰσχρὰν γὰρ καὶ δεινὸν, ἑτέρους μὲν
ὑπὸ τῶν Δημοσθένους ψηφισμάτων, οὐδὲν ὄντας τούτου

1 ἡμῶν

2 ΨΗΦΙΣΜΑ. ἡ βουλὴ om.

Ἄπέδωκε] Ἐπέδωκε. SCALIG. Recte, ni fallor. IDEM.

Ἡμῶν] F. ἡμῶν. WOLF.

Κυρία προσταξάντος] Interposui de meo σοῦ. fuitne penes senatum potestas illud tuum decretum exsequendi? REISK.

Ὁ Δημοσθ. κ. τ. λ.] Fui aliquando in hac sententia: ὃ Δημοσθένης κατὰ τίνος; quod Demosthenes contra — quem? κατὰ Δημοσθένους ἔγραψε, contra Demosthenem tulit. ut haec sit ad illa responsio. tum statim εὔρηκε Δημοσθένης, τίνα; invenit, deprehendit reum — quem? Δημοσθένην, Demosthenem. Sed nunc nimis ista videntur quaesita, quae, cum fortassis placitura etiam sint, si codices ita tradidissent, tum auctori, codicibus invititis, obtrudenda non sint. IDEM.

Λόγων; ἀποπέφαγκεν] Interponendum videtur aliquid, quod deest, e. c. αὐτὸς ἑαυτὸν, ipse semet detulit. IDEM.

Τοὺς ὑ. τ. δ. συνειλεγμένους] Sic dant Aldus et Stephanus. Ego Wolfianam hic reddidi, solum verbum quartum mutans cum συνειλεγμένους, ne nimis multa essent turbanda. Wolfius ad h. l. annotavit haec, et pæne eadem Stephanus quoque in margine. Leg. τοὺς ὑ. τ. δ. συνειλεγμένους, nisi magis placet τῶν ὑ. τ. δ. συνειλεγμένων καὶ τῶν ὁμωμοκότων. pro εἰς τὰς ἡμῶν. Sic Horatius: "cum mea nemo scripta legat vulgo recitare timentis." Haec Wolfius. Accusativos si praefers, erit εἰς τὰς ὑμετέρας χεῖρας tantundem atque ὑφ' ἡμῶν. venit sub vos. IDEM.

χειρους οὐδὲ τοσαύτ' ἡδίκηκότας ὅσα περ οὗτος, ἀπολωλέναι,
 60 τουτοῖ δὲ καταφρονοῦντα ὑμῶν καὶ τῶν νόμων ἀτιμώρητον
 περιμέναι ἐν τῇ πόλει, αὐτὸν ὑφ' ἑαυτοῦ καὶ τῶν ψηφισμά-
 των ὧν ἔγραψεν ἐαλωκότα. τουτὶ τὸ συνέδριον, ᾧ Ἀθηναῖοι,
 καὶ ὁ αὐτὸς τόπος, καὶ ταῦτά τὰ δίκαια. ὁ αὐτὸς ῥήτωρ
 ἐκείνοις τε αἴτιος ἐγένετο τῶν συμβάντων κακῶν καὶ αὐτῶ 10
 τῶν νῦν συμβησομένων. ἐπέτρεψεν ὁ αὐτὸς οὗτος ἐν τῷ δήμῳ
 τῷ συνεδρίῳ τούτῳ κρίναι περὶ αὐτοῦ, μάρτυρας ὑμᾶς πε-
 ποιημένος. ἔθετο συνθήκας μετὰ τοῦ δήμου, γράψας τὸ
 ψήφισμα καθ' ἑαυτοῦ παρὰ τὴν μητέρα τῶν θεῶν, ἢ πάν-
 των τῶν ἐν τοῖς γράμμασι δικαίων φύλαξ τῇ πόλει καθέ-
 στηκε. διὸ καὶ οὐχ ὅσιον ὑμῖν ἐστὶ ταύτας ἀκύρους ποιεῖν,
 οὐδὲ τοὺς θεοὺς ὀμωμοκόσι περὶ ταύτης τῆς κρίσεως ταῖς 15
 αὐτῶν τῶν θεῶν πράξεσιν ἐναντίαν τὴν ἰψήφον ἐνεγκεῖν.
 61 κρίσει Ποσειδῶν ἀποτυχῶν τοῖς ὑπὲρ Ἀλιβρόθιου πρὸς Ἄρη
 γενομένοις ἐνέμεινεν· αὐταὶ αἱ σεμναὶ θεαὶ τῇ πρὸς Ὀρέστην
 ἐν τούτῳ τῷ συνεδρίῳ κρίσει γενομένη καὶ τῇ τούτου ἀλη-
 θεία συνοίκους ἑαυτάς εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον κατέστησαν.
 ὑμεῖς δὲ τί ποιήσετε οἱ πάντων εἶναι φάσκοντες εὐσεβέ-
 στεροι; τὴν τοῦ συνεδρίου γνώμην ἀκύρον καταστήσετε τῇ 20
 Δημοσθένους ἐπακολουθήσαντες πονηρία; οὐκ, εἰάν σωφρο-
 νῆτε, ᾧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι· οὐ γὰρ περὶ μικρῶν οὐδὲ τῶν τυ-
 χόντων ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ δικάζετε, ἀλλὰ περὶ σωτηρίας
 τῆς πόλεως ἀπάσης καὶ πρὸς τούτοις περὶ δωροδοκίας, ἔθους
 πονηροῦ καὶ πράγματος ἀλυσίτελου¹ ὑμῖν καὶ πάντας ἀν-
 θρώπους ἀπολωλεκότος. εἰ μὲν, καθ' ὅσον ἐστὲ δυνατοί,
 ἐκβαλεῖτε ἐκ τῆς πόλεως καὶ παύσετε τοὺς ῥαδίως καθ' 25

¹ ὑμῶν om.

Ταῦτα] F. ταῦτα. WOLF.

Ὁ αὐτὸς] Malim: καὶ ὁ αὐτὸς. et idem ille orator. REISK.

Αὐ] F. αὐτῶ. WOLF. αὐτῶ. et eorum, quæ ipsi nunc evenient. opponuntur enim ἐκείνοις τε et αὐτῶ. Tametsi Wolf in Latinis non suam conjecturam, sed vulgatam, nescio qua de causa, expressit. REISK.

Παρὰ τὴν μητέρα τῶν θεῶν] Id ædificium μητρῶον inde dictum, in quo monumenta publica asservantur. WOLF. Ratio linguæ Græcæ postulat παρὰ τῇ μητρὶ τ. θ. REISK.

Κρίσει:] Id est, ἐν κρίσει. in judicio, vel sententia a iudicibus pronuntiata. Videtur

Stephanus de κρίσεως suspicatus esse, tametsi margo ejus hoc de vocabulo tacet. v. notam proximam. IDEM.

Ἀποτυχῶν τοῖς ὑ. Ἀ. π. Ἀ. γενομένοις] Π. ἀποτυχῶν τῆς ὑ. Ἀ. π. Ἀ. γενομένης, ἢ μᾶλλον δεῖ στίξαι μετὰ τὸ ἀποτυχεῖν, ἵνα ἦ, ἐνέμεινε τοῖς γενομένοις. H. STEPHAN. Posterius hoc potius est. τὰ γενόμενα sunt exitus rei, h. l. τὰ κεκρίμενα ὑπὸ τῶν δικαστῶν. REISK. Γενομένη] Post γενομένην videtur ἐνέμειναν deesse. IDEM.

Εὐσεβέστεροι] Ἐντὶ τοῦ εὐσεβέστατοι, Latino quidem more. WOLF.

Εἰ μὲν] Malim: ὅ εἰ μὲν. quam si vos quidem exterminabitis pestem. REISK.

ὑμῶν χρήματα λαμβάνοντας, σωθησόμεθα θεῶν βουλομένων· εἰ δ' ἐπιτρέψετε τοῖς ῥήτορσι πωλεῖν ὑμᾶς αὐτούς, περιόψεσθε τὴν πόλιν ἀνατραπεῖσαν ὑπὸ τούτων.

15'. Ἐγραψεν αὐτὸς ἐν τῷ δήμῳ Δημοσθένους, ὡς δηλονότι 62
δικαίου τοῦ πράγματος ὄντος, φυλάττειν Ἀλεξάνδρῳ τὰ
εἰς τὴν Ἀττικὴν ἀφικόμενα μετὰ Ἀρπάλου χρήματα.
30 οὕτως οὖν, ¹ ὧ ἄριστε, εἶπέ μοι, φυλάξομεν, εἰάν σὺ μὲν
εἴκοσι τάλαντα λαβῶν ἔχῃς ἴδια, ἕτερος δὲ πεντεκαίδεκα,
Δημάδης δὲ ἑξακισχιλίους χρυσοῦ στατηῆρας, ἕτεροι δὲ ὅσα
δή ποτε ἀποπεφασμένοι εἰσί; τέτταρα γὰρ τάλαντά ἐστι
καὶ ἑξήκοντα ἤδη εὐρημένα, ὧν οἴεσθε τὴν αἰτίαν τουτοισὶν
ἀναθεῖναι. καὶ πότερα κάλλιον ἐστι, πρὸς δὲ δικαιοτέρον,
ἀπαντ' ἐν τῷ κοινῷ φυλάττεσθαι, ἕως ἂν τι δίκαιον ὁ δῆμος
35 βουλευσῆται, ἢ τοὺς ῥήτορας καὶ τῶν στρατηγῶν ἐνίους
διηρηπικότας ἔχειν; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι τὸ μὲν ἐν τῷ κοινῷ 63
φυλάττειν παρὰ πάντων ὁμολογούμενον εἶναι δίκαιον, τὸ
δὲ τούτους ἔχειν μηδὲν ἂν εἰπεῖν ὡς ἐστὶ καλῶς ἔχον.

16'. Πολλοὺς οὗτος ἐρεῖ καὶ παντοδαποὺς λόγους, ὧ ἄν-
δρες, καὶ οὐδεπώποτε τοὺς αὐτούς. ὄρα γὰρ ὑμᾶς τὸν
ἀπαντα χρόνον ἐλπίσι κεναῖς καὶ ψευδέσι λόγοις ἐξηπα-
τημένους ὑφ' ἑαυτοῦ, καὶ μέχρι τούτου μνημονεύοντας τὰς
40 ὑποσχέσεις μέχρις ἂν ῥηθῶσιν. εἰ μὲν οὖν ἔτι δεῖ τὴν πόλιν
τῆς Δημοσθένους πονηρίας καὶ ἀτυχίας ἀπολαύειν, ἵνα
πλέον κακοδαιμονῶμεν — οὐδὲ γὰρ ἔχω τί ἄλλο εἶπω —,
στερκτέον εἴη τοῖς συμβαίνουσιν· εἰ δ' ἔτι κηδόμεθα τῆς
πατρίδος καὶ τοὺς πονηροὺς καὶ δωροδόκους μισοῦμεν καὶ
μετοιωνίσασθαι τὴν τύχην καὶ μεταλλάξασθαι βουλό-

¹ ὧ om.

Ὅσα δή ποτε] Subaudi ἔχειν. IDEM.

Ὦν οἴεσθε τὴν αἰτίαν τουτοισὶν ἀναθεῖναι] *quorum culpam in istos censetis conferendam. τὸ ἂν ad talenta 64. ab oratoribus direpta pertinere videtur, τὸ οἴεσθε ad δωροδόκους, τὸ τούτοις ad judices. Sed me dubitare de sententiae veritate fateor. WOLF. Aut aberrarunt h. l. opere Basileenses a Wolfii manu, aut calamum ejus lapsus est, et sententiam ejus pervertit. Voluit certe dare τὸ οἴεσθε ad judices, τούτοις autem ad τοὺς δωροδόκους. Sententia Dinarchi plana est: quorum peculatum culpam in hos conferre, vos, judices, censetis decere. Sed desse videtur δεῖν pone οἴεσθε. REISK.*

Πρὸς δὲ] Subaudi τούτοις. *atque etiam. WOLF. Recte quidem hoc. verum praeterea quoque annotandum erat καὶ desse. ut legatur, πρὸς δὲ, καὶ δικαιοτέρον. REISK.*
Ἄν τί] *Malim ἂν, τί. ut τί non sit encliticum, sed interrogativum, pro ὅ, τι. quid jus et fas sit. IDEM.*

Μηδὲν ἂν] *F. μηδὲνα ἂν. WOLF. GRUTER. Π. μηδὲν ἂν, ἢ μηδὲνα ἂν. H. STEPHAN.*
Κακοδαιμονῶμεν] *Κακοδαιμονῶν, intemperis agitari. de quo verbo alibi dictum. WOLF. Non videtur a verbo in ἄω desinente h. l. derivandum, sed a verbo in ἑω. sinistra et luctuosa fortuna uti, claudibus affligi. IDEM.*

μεθα, οὐ ¹προσετέον ἐστὶν ὑμᾶς αὐτοὺς, ὧ ²Ἀθηναῖοι, ταῖς
 64 τοῦ μιαινοῦ καὶ γόητος τούτου δέησεν. οὐδὲ ²προσεδέκτεον 102. 1
 τοὺς οἴκτους καὶ τοὺς φεναικισμοὺς τούτου· ἱκανὴν γὰρ
 εἰλήφατε πεῖραν αὐτοῦ καὶ τῶν ἔργων καὶ τῶν λόγων καὶ
 τῆς τύχης. τίς οὕτως εὐελπίς ³ὑμῶν ἐστίν, ὧ ⁴Ἀθηναῖοι,
 τίς οὕτως ἀλόγιστος, τίς τῶν προγεγενημένων καὶ νῦν ἐνε-
 στηκότων πραγμάτων ἄπειρος, ὅστις ἐλπίζει τὸν ἐκ το-
 σαύτης εὐδαιμονίας εἰς τοσαύτην ἀδοξίαν καταστήσαντα 5
 τὴν πόλιν, δι' ἣντιναδῆποτε αἰτίαν ἢ τύχην — εἷ γὰρ τοῦτο
 νῦν —, ἐπειδὴ πρὸς ταῖς ἄλλαις ἀπορίαις καὶ τοῖς περιε-
 στηκόσιν ἡμᾶς κινδύνοις καὶ ἢ τῶν ἐξ αὐτῆς τῆς πόλεως
 65 δωροδοκία προσγένονε, καὶ περὶ αἰσχροῦς αἰτίας κοινῇ πάν-
 τες ἀγωνιζόμεθα καὶ περὶ τοῦ μὴ δοκεῖν τὰ ⁴ἴδια παρά-
 τισιν ὄντα χρήματα κοινῇ τὸν δῆμον ἔχειν, τηνικαῦτα συμ-
 βουλευόντα καὶ ⁵διοικοῦντα τοῦτον σώσειν ⁶ὑμᾶς; εἷ γὰρ 10
 τὰλλα ὅσα μεταβαλλόμενος ἐν τοῖς πράγμασι καὶ δημη-
 γορῶν οὐδὲν ὑγιὲς τετέλεκε, καὶ τότε μὲν γράφων καὶ ἀπα-
 γορεύων μηδένα ἄλλον νομίζειν θεὸν ἢ τοὺς παραδεδομένους,
 τότε δὲ λέγων ὡς οὐ δεῖ τὸν δῆμον ἀμφισβητεῖν τῶν ἐν
 οὐρανῷ τιμῶν Ἀλεξάνδρῳ, ὅταν δὲ μέλλη κριθῆσεσθαι παρ'
 ὑμῖν, Καλλιμέδοντα εἰσαγγέλλων συνιέναι ἐν Μεγάροις
 τοῖς φυγάσιν ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου, καὶ ταύτην τὴν 15
 66 εἰσαγγελίαν εὐθύς παραχρῆμα ἀναιρούμενος, ἐν δὲ τῇ ἐκ-
 κλησίᾳ ταύτῃ τῇ πρώτῃ γεγενημένῃ προσάγων καὶ κατα-

¹ προσεκτέον² προσετέον³ ἐστὶν ὑμῶν⁴ ἴδια⁵ πολεμοῦντα⁶ ὑμᾶς

Οὐ προσεκτέον ἐστὶν ὑμᾶς αὐτοὺς] Ἀντὶ
 τοῦ ὑμῖν αὐτοῖς. ut Isocrates Evagora: οὐ
 δευλευτέον τοὺς γε νοῦν ἔχοντας τοῖς οὕτω κα-
 κῶς φρονοῦσι. Sed puto leg. οὐ προσετέον
 ὑμᾶς αὐτοῦς, παρὰ τὸ προίεμαι. non commit-
 tendum est, ut vosmetipsi precibus ejus quasi
 condonetis, h. e. ut iis moveamini. sicut
 dicitur προῖεσθαι χρήματά τινι. WOLF.
 Alterutrum verum est, aut servato προσ-
 εκτέον, defendum est αὐτοὺς, quod tum est
 inutile, et officit sententiæ, aut hoc αὐτοὺς
 servato, necessario leg. est προσετέον. non
 decet vos, vosmetipsos hujus precibus et ob-
 testationibus prodere, et quasi in deditioem
 tradere. Videtur ludere in vocabulis προ-
 ετέον et προσετέον. v. notam proximam.
 REISK.

Προσιτέον] Α πρόσειμι, τὸ προσέρχομαι.

Sed sensus postulat προσετέον, a προσίεμαι. WOLF.

"Ἀπειρος] M. οὕτως ἄπειρος. IDEM.

Ἀισχροῦς αἰτίας] De Harpali pecunia di-
 repta a republica Atheniensium. WOLF.

Δημηγορῶν, οὐδὲν ὑγιὲς τετέλεκε] Potest
 ferri. videtur tamen orator, mutata di-
 stinctione, sic dedisse: δημηγορῶν οὐδὲν ὑγιὲς,
 διατετέλεκε. REISK.

Τῶν ἐν οὐρανῷ τιμῶν] Si bene habet hæc
 lectio, tantumdem valet, atque τῶν ἐνοουραγίων
 τιμῶν, caelestibus honoribus. Sed dubito,
 an Græci perinde τιμᾶς οὐραγίων vel ἐνοουρα-
 γίων usurpaverint, atque Latini honores
 caelestes. Suspensus aliquando sum, Di-
 narchum reliquisse: τῶν ἴσων τοῖς ἐν οὐρανῷ,
 id est, τοῖς θεοῖς. paribus honoribus atque
 diis habentur caelum incolentibus. IDEM.

σκευάζων ψευδῆ μηνυτὴν ὡς ἐπιβουλευομένων τῶν νευρίων, καὶ περὶ τούτων γράφων μὲν οὐδὲν, αἰτίας δ' ἕνεκα τοῦ παρόντος ἀγῶνος παρασκευάζων· τούτων γὰρ ἀπάντων
 20 ὑμεῖς τούτῳ μάρτυρες ἐστέ. γόης οὗτος, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ μιαρὸς ἀνδρωπὸς ἐστί, καὶ οὔτε τῷ γένει τῆς πόλεως πολίτης οὔτε τοῖς πεπολιτευμένοις αὐτῷ καὶ ¹ πεπραγμέ-
 νοις. ποῖαι γὰρ τριήρεις εἰσὶ κατεσκευασμένοι διὰ ² τοῦτον, ὡς περ ἐπὶ Εὐβούλου, τῇ πόλει; ἢ ποῖοι νεώσοικοι τούτου πολιτευομένου γεγόνασι; ὥστε οὗτος ἢ διὰ ψηφίσματος ἢ νόμου ἐπηνώρθωσε τὸ ἵππικόν; τίνα κατεσκεύασε δύναιμι
 25 τοιούτων καιρῶν παραγενομένων μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην, ἢ πεζὴν ἢ ναυτικὴν; τίς ἀνενήνεκται τῇ θεῷ κόσμος εἰς ἀκρόπολιν ὑπὸ τούτου; τί κατεσκεύασε Δημοσθένης οἰκοδόμημα ἐν τῷ ἐμπορίῳ τῷ ὑμετέρῳ ἢ ἐν τῷ ἄστει ἢ ἀλλοθί που τῆς χώρας; οὐδεὶς ³ ἂν οὐδαμοῦ δείξειεν. ἔπειτα τὸν μὲν ἐν ταῖς πολεμικαῖς πράξεσιν ἀπίστον γε-
 γεννημένον, ἐν δὲ ταῖς κατὰ τὴν πόλιν οἰκονομίαις ἀχρηστον,
 30 περιεωρακότα δὲ τοὺς ἀντιπολιτευομένους ἀπαντα διαπε-
 πραγμένους ὅσα ἐβουλήθησαν, μεταβεβλημένον δὲ αὐτὸν καὶ ⁶⁷
 τὰς ὑπὲρ τοῦ δήμου πράξεις ἐγκαταλελοιπότα, τοῦτον περιποιῆσαι βούλεσθε; οὐκ, εἰάν σωφρονῆτε καὶ καλῶς καὶ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως βουλευήσθε· ἀλλὰ δέ-
 ξασθε τὴν ἀγαθὴν τύχην, ἢ τιμωρήσασθαι παρέδωκε τῶν ῥητόρων τοὺς τὴν πόλιν διὰ τὴν αὐτῶν δωροδοκίαν ταπεινὴν
 35 πεποιηκότας, καὶ φυλάξασθε — κατὰ πᾶρα οἱ θεοὶ προει-
 ρήκασιν ὑμῖν ἐν ταῖς μαντεῖαις πολλάκις — τοὺς τοιούτους ἡγεμόνας καὶ συμβούλους. ἀκούσατε δὲ αὐτῆς τῆς μαν-
 τείας. λέγε ⁴ τὴν μαντείαν.

ΜΑΝΤΕΙΑ.

ἠ΄. Πῶς οὖν μίαν γνώμην ἔχομεν, ὧ Ἀθηναῖοι; πῶς ὁμονοήσομεν ἀπαντες ὑπὲρ τῶν κοινῇ συμφερόντων, ὅταν οἱ

¹ πεπραγματευμένοις² τούτου³ οὖν⁴ σὺ τὴν

Αἰτίας] Ordo verborum est: αἰτίας δὲ παρασκευάζων, ἕνεκα τοῦ παρόντος ἀγῶνος. WOLF.

Πράξεσιν] Quid si τάξεσιν? WOLF.
 "Ἀπαντα δὲ πεπραγμένους] F. ἅπαντα διαπεπραγμ. IDEM.

Οὖν] Π. ἀν. H. STEPHAN. Assentior Stephano ἀν emendantī. REISK.

Αὐτῆς] Αὔθις. GRUTER.

ἡγεμόνες καὶ οἱ δημαγωγοὶ χρήματα λαμβάνοντες προϊών-
 ται τὰ τῆς πατρίδος συμφέροντα, καὶ ὑμεῖς μὲν¹ καὶ ὁ δῆμος 40
 ἅπας κινδυνεύη περὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ τῆς πόλεως καὶ τῶν
 ἱερῶν τῶν πατρῶν καὶ παιδῶν καὶ γυναικῶν, οἱ δὲ διηλλα-
 γμένοι πρὸς αὐτοὺς ἐν μὲν ταῖς ἐκκλησίαις λοιδορῶνται καὶ
 προσκρούωσιν ἀλλήλοις ἐξεπίτηδες, ἰδίᾳ δὲ ταῦτὰ πράττω-
 σιν ἐξαπατῶντες ὑμᾶς τοὺς ῥᾶστα πειδομένους τοῖς τούτων
 68 λόγους; τί γὰρ ἐστὶ ῥήτορος δημοτικῆ καὶ μισοῦντος τοὺς
 κατὰ τῆς πόλεως λέγοντας καὶ γράφοντας; ἢ τί φασὶ 103
 τοὺς πρὸ ἡμῶν γεγεννημένους, ὧς Δημόσθηνες καὶ Πυλίουεκτη,
 διατελεῖν ποιούντας; καὶ ταῦτα οὐδενὸς δεινοῦ τότε τὴν
 πόλιν περιεστηκότος. οὐ κρίνειν ἀλλήλους; οὐκ εἰσαγγέλ-
 λειν; οὐ γράφεσθαι παρανόμων; ἔστιν οὖν ὅτι πεποιή-
 κατε τούτων ὑμεῖς οἱ φάσκοντες τοῦ δήμου κήδεσθαι καὶ 5
 τὴν σωτηρίαν ὑμῖν ἐν τῇ τούτων εἶναι ψήφῳ; γέγραπταί
 σοι ψήφισμα, Δημόσθηνες, πολλῶν ὄντων καὶ δεινῶν παρα-
 νόμων ὧν Δημάδης γέγραφε; κεκάλυκας τινὰ πράξιν ὧν
 ἐκεῖνος προελόμενος κατὰ τοῦ δήμου πεπολίτευται; οὐδ'
 ἦντινοῦν. εἰσήγγελκας τὸν παρὰ τὸ τοῦ δήμου ψήφισμα
 69 καὶ τοὺς νόμους πολλὰ διαπεπραγμένον; οὐδεπώποτε,
 ἀλλὰ περιεῖδες αὐτὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ χαλκοῦν σταθέντα καὶ 10
 τῆς ἐν Πρυτανείῳ σιτήσεως κεκοινωνηκότα τοῖς Ἀρμοδίου
 καὶ Ἀριστογείτονος ἀπογόνους. ἔπειτα ποῦ τῆς εὐνοίας τῆς
 σῆς ὁ δῆμος ἔλαβε πειραν, ² ἢ ποῦ τὴν τοῦ ῥήτορος βοή-
 θειαν καὶ δύναμιν ἐξεταζομένην εἶδομεν; ἢ ἐνταῦθα φήσεται
 εἶναι δεινοί, εἰ παρακρούσετε τούτους ἀεὶ λέγοντες ὡς οὐκ

¹ καὶ om.² ὅπου

Προϊόνται] Analogia postulat προϊόνται,
 sicut τιθάνται. Sed et προῖνται scribitur,
 ἀντὶ τοῦ πρόνται, ut θῶνται. WOLF.

Ἔμεις μὲν ὁ δῆμος] Post μὲν videtur καὶ
 interponendum esse. Vos iudices, et uni-
 versus populus. REISK.

Ταῦτα] F. ταῦτὰ. WOLF. GRUTER.

Ἔστι ῥήτορος] Π. ἐστὶ χεῖρον ῥήτορος. Ἡ
 τοιαῦτό τι. H. STEPHAN. Excidit hoc bono
 viro, aliud agenti, neque satis ad rem præ-
 sentem attento, ut talia multa nobis exci-
 dant, mente districta, et multa simul
 agente, quorum nihil recte sit. Locus hic
 bene habet, id quod vel e Latina Wolfii
 interpretatione constat. Ad ῥήτορος sub-
 auditur ἔργον, vel καθῆκον, vel tale quid.

REISK.

φασί] Subaud. homines. Pro ἡμῶν leg.
 ἡμῶν. IDEM.

Ἀλλήλους] F. αὐτοὺς. WOLF. Bene ha-
 bet vulgata. REISK.

Ἔστιν οὖν, ὅ, τι πεποιήκατε τούτων] Ἀντὶ
 τοῦ, ἄρα πεποιήκατέ τι τούτων. WOLF.

Τὸ τοῦ δήμου ψήφισμα] Num τὰ τ. δ.
 ψήφισματα. Num pro τὸν leg. sit τοῦτον,
 an illo servato exciderit nomen aliquod
 proprium, an denique vulgata bene habeat,
 ad Demadem referenda, in dubio relin-
 quam. Sed vix videtur Demadis in foro
 statua ænea stetisse. Nullus dubito de
 alio quopiam hic agi. REISK.

Ὅπου] Π. ἢ ποῦ. H. STEPHAN.

ἔστιν ἔξω τῆς πατρίδος ὑμῖν ἔξελθεῖν, οὐκ ἔστιν ἄλλη κα-
 15 ταφυγὴ χωρὶς τῆς ἡμετέρας εὐνοίας; φανεροὺς ἐχρῆν γεγε-
 νημένους ἀντιπράττοντας καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ τοῖς κατὰ
 τοῦ δήμου γραφομένοις ψηφίσμασιν, οὕτω πείθειν τούτους
 λέγοντας ὡς οὐκ ἔστιν ὑμῖν οὐδεμία σωτηρία χωρὶς τῆς
 παρὰ τοῦ δήμου βοηθείας. ὑμεῖς δὲ ἐν τοῖς ἔξω τὰς ἐλπίδας
 ἔχετε, ἀμιλλώμενοι ταῖς κολακείαις πρὸς τοὺς ὁμολογοῦν-
 20 τας ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου πρᾶττειν καὶ δῶρα εἰληφέναι παρὰ
 τῶν αὐτῶν ὧν περὶ νῦν ἀποπέφαγκεν ὑμᾶς ἡ βουλή, καὶ² σὺ, 70
 πάντων τῶν Ἑλλήνων ἐναντίον διειλεγμένος Νικάνορι καὶ
 κεχρηματικῶς ἐν Ὀλυμπία περὶ ὧν ἐβουλήθης, ἐλεεινὸν νῦν
 σεαυτὸν κατασκευάζεις προδότης ὧν καὶ δωροδόκος, ὡς ἐπι-
 μελησομένους τούτους τῆς σῆς πονηρίας, καὶ οὐ δῶσων δίκην
 ὑπὲρ ὧν εἰληψαι πεποικῶς, τοσούτω τολμηρότερον Δημά-
 δου, ὡς δ' ὁ μὲν προειρηκῶς ἐν τῷ δήμῳ τὸν αὐτοῦ τρόπον
 25 καὶ τὴν ἀπόνοιαν, καὶ ὁμολογῶν λαμβάνειν καὶ λήψεσθαι,
 ὅμως οὐ τετόλμηκεν αὐτοῖς δεῖξαι τὸ πρόσωπον, οὐδ' ἐναν-
 τία τῇ τῆς βουλῆς ἀποφάσει λέγειν ἠξίωσε· καίτοι οὐκ
 ἔγραψεν ἐκεῖνος περὶ αὐτοῦ κυρίαν εἶναι τὴν βουλὴν, οὐδὲ
 θάνατον ὠρίσατο, εἰάν ἀποφανθῆ χρήματα εἰληφῶς. σὺ δὲ
 οὕτω σφόδρα πεπίστευκας τοῖς σεαυτοῦ λόγοις καὶ κατα-
 πεφρόνηκας τῆς τούτων εὐηθείας, ὥστε πείσειν οἷε τοὺς δι-
 30 καστὰς, ὡς μόνου σοῦ κατέψευσται τὸ συνέδριον καὶ μόνου 71
 οὐκ εἰληφῶτα σε τὸ χρυσίον ἀποπέφαγκεν. καὶ τίς ἂν
 ταῦτα πείσθῃ;

Ἰθ'. Ὁρᾶτε, ³ ὧ Ἀθηναῖοι, τί μέλλετε ποιεῖν. παρειλή-
 φατε παρὰ τοῦ δήμου τὸ πρᾶγμα τὸ γεγεννημένον ἤδη,

¹ ἡμετέρας² συμπάντων³ ὦ om.

Ἰμῖν] Aut hic est ἡμῖν leg. ut sit imi-
 tatio et representatio orationum, quibus
 Demosthenes cum consortibus ad popu-
 lum uterentur, cujus vellent eiere com-
 misationem, aut versu proximo leg. est
 ἡμετέρας. *nostram*. quod posterius equi-
 dem malim. REISK.

Ὁὔτω] Malim εἶθ' οὔτω. sic certe loqui
 solent. IDEM.

Εἰληφέναι] Scil. ὁμολογοῦντας. WOLF.

Ἀποπέφαγκεν ὑμᾶς] Scil. εἰληφέναι δῶρα.
 REISK.

Συμπάντων] Malim σὺ πάντων. Adhuc
 enim locutus erat de universo Demosthe-

nis sodalitis malorum oratorum, jam vero
 ad eum solum convertit orationem. Mi-
 rifica inest vis in hac tam subita orationis
 a multis ad unum conversione. IDEM.

Ἐπιμελησομένους] Π. ἐπιλησομένους. H.
 STEPHAN. Malim equidem ἐπιλεησομέ-
 νους. quasi oblitii sint hi iudices. REISK.

Τολμηρότερον] Recte fecit Stephanus,
 ut lectionem hanc Ald. servaret, spreta
 Wolfii conjectura τολμηρότερος. IDEM.

ὠρίσατο] Scil. εἰαυτῷ ζημίαν. quod alias
 addi solet. IDEM.

Μονοῦ] L. μόνου οὐκ. WOLF. GRUTER.

τιμωρίας δ' ἕνεκα τῆς κατὰ τῶν ἐνόχων οὕτων ταῖς ἀπο-
 φάσει. Δημοσθένους εἰσάγεται πρῶτος. κατηγοροῦσθαμεν
 ἡμεῖς, οὐδενὶ καταχαριστάμενοι τῶν κοινῶν δικαίων. πότερ'
 ἀμελήσαντες τῶν γεγενημένων ἀπάντων ἀφήτετε τὸν πρῶ- 35
 του εἰσεληλυθῆτα πρὸς ὑμᾶς, καὶ τὰ δίκαια τὰ παρὰ τῶ
 δήμῳ καὶ τῇ βουλῇ τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου δοῦσαντ' εἶναι καὶ
 72 τοῖς ἄλλοις ἀπάσιν ἀνθρώποις, ταῦθ' ὑμεῖς ¹ οἱ κύριοι πάν-
 των λύσετε, καὶ τὴν πονηρίαν αὐτοὶ τὴν τούτων ἀναδέ-
 ξεσθε; ἢ πᾶσιν ἀνθρώποις παραδείγμα ἐξοίσετε κοινὸν
 ὑπὲρ τῆς πόλεως, ὅτι μιτεῖτε τοὺς προδότας καὶ τοὺς χρη-
 μάτων ἕνεκα ² προϊένους τὰ τοῦ δήμου συμφέροντα;
 ταῦτα γὰρ ἀπαντα ἐστὶν ἐφ' ὑμῖν νῦν, καὶ πεντακόσιοι 40
 καὶ χίλιοι οὔτε τὴν ἀπάσης τῆς πόλεως σωτηρίαν ἐν ταῖς
 χερσὶν ἔχετε, καὶ ἡ τήμερον ἡμέρα καὶ ἡ ὑμετέρα ψῆφος
 πολλὴν ἀσφάλειαν τῇ πόλει καταστήσει τὰ δίκαια ὑμῶν
 ἐτηλότων κρίνειν, ἢ μοχθηρὰς ἐλπίδας ποιήσετε πάντας
 ἔχειν τοιαῦθ' ὑμῶν ἔθνη καθιστάντων.

κ'. Οὐ καταπληκτέον ἐστίν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐδὲ
 προσετέον, εἰάν σωφρονῆτε, τοῖς Δημοσθένους ἐλέοις τὴν 104.
 κοινὴν καὶ δικαίαν ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀπολογίαν. οὐδεὶς γὰρ
 ὑμῶν ἠνάγκαζε τοῦτου τὰ μὴ προσήκοντα χρήματα λαμ-
 βάνειν τὰ καθ' ὑμῶν, πολλῶ πλείω τῶν ἰκανῶν δι' ὑμᾶς
 ἕτερα κεκτημένον, οὐδ' ἀπολογεῖσθαι νῦν ὑπὲρ τῶν ἁμολο-
 γημένων ἀδικημάτων, γράψαντα καθ' ἑαυτοῦ θάνατον
 73 τὴν ζημίαν· ἀλλ' ἢ ἐκ τοῦ ἄλλου βίου ἔμφυτος αἰσχρο-
 κέρδεια καὶ πονηρία ταῦτα εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῷ τέτρα-
 φε. μὴ οὖν ἀχθεσθε αὐτοῦ κλαίοντος καὶ ὀδυρομένου·
 πολὺ γὰρ ἂν δικαιοτέρου ³ ἐλεήσαιτε τὴν χώραν, ἢν οὗτος
 καθίστησιν εἰς τοὺς κινδύνους τοιαῦτα πράττων, ἢ τοὺς ἐξ
 αὐτῆς γεγενημένους ὑμᾶς ἰκετεύει, παραστηταμένη τὰ

¹ εἰ om.² προϊένους³ ἐλεήσειτε

ὀδὸν] Aut οὐδὲν est leg. aut utrumque
 copulandum, οὐδὲν οὐδὲν καταχαρ. REISK.

Πρὸ τῆς δήμου] P. παρὰ τῆς δ. WOLF.
 H. STEPHAN. SCALIG.

Λαμβάνειν τὰ καθ' ἑμῶν, πολλῶ] Wolf
 omitti vult τὰ, et contra post ἑμῶν addi
 tum, quosdam in priori cum ei assentior,
 tum in posteriori refragor. REISK.

Ἀπολοῖσθαι] P. ἀπολογεῖσθαι. WOLF.

Ἐξ αὐτῆς] Wolf suadet in αὐτῇ nulla
 necessitate. Bene habet vulgata. Ipsa
 S. S. nos ait glebam esse, o gleba natos,
 et in glebam reversuros. Parentes nostri
 succis genitalibus nos procreant, ex ali-
 mentis terrestribus collectis; et nos, qui
 fœtigibus terre iisdem alimur, patrem nostri
 generis aliam sobolem procreamus. Fun-
 dus carniū nostrarum gleba est. REISK.

ὑμέτερος τέκνα καὶ γυναίκαίς, τιμωρήσασθαι τὴν προδοτήν
 10 καὶ σώζειν ἑαυτήν, ὑπὲρ ἧς οἱ πρόγονοι καλοῦσι καὶ πολ-
 λούς κινδύνους ὑπομείναντες ἐλευθέραν ἑαυτὴν ὑμῖν παρέ-
 δώκασιν, ἐν ἧ πολλὰ καὶ καὶ α παραδείγματα λείπεται
 τῆς τῶν τελευτησάντων ἀρετῆς, εἰς ταύτην ἀποβλέψαντες,
 ὡς Ἀθηναῖοι, καὶ τὰς ἐν αὐτῇ γινόμενας πατριῶς ἰυσίας
 καὶ τὰς τῶν προγόνων δίκας φέρειν δεῖ τοὺς εὖ φρονούντας
 τὴν ἡῆρον. καὶ ὅταν Δημοσθένης ἐξαπατήσῃαι βουλούμενος 71
 15 καὶ παρακρουόμενος ὑμᾶς οἰκτιρῆται καὶ διακρήνῃ, ὑμεῖς εἰς
 τὸ τῆς πόλεως σώμα ἀποβλέψαντες καὶ τὴν πρότερον δό-
 ξαν αὐτῇ ὑπάρχουσαν ἀντίθετε, πότερον ἢ πόλις ἐλεεινότερα
 διὰ τοῦτον γέγονεν ἢ διὰ τὴν πόλιν Δημοσθένος, εὐρήσετε
 γὰρ τοῦτον μὲν λαμπρὸν ἐξ οὗ προσελήλυθεν εἰς τὸ πολι-
 τεύεσθαι γεγεννημένου, καὶ ἀντι μὲν λογογράφου καὶ μισθοῦ-
 20 τας δίκας λέγοντος ὑπὲρ Κτησίππου καὶ Φορμίωνος καὶ
 ἑτέρων πολλῶν πλουσιώτερον ὄντα τῶν ἐν τῇ πόλει, ἀντι δ'
 ἀγνώτος καὶ οὐδεμίαν πατρικὴν δόξαν παρὰ τῶν προγόνων
 παρεληφότες ἐνδόξον γεγεννημένου, τὴν δὲ πόλιν οὐκ ἀξίως
 ἑαυτῆς οὐδὲ τῆς τῶν προγόνων δόξης διακειμένην. ἀφέντες
 οὖν τοὺς ἐλέους καὶ τοὺς φευκακισμούς τοὺς τούτου τὴν ἁσίαν
 καὶ δικαίαν φέρετε ἡῆρον, καὶ σκισαεῖτε τὸ τῇ πατρίδι
 25 συμφέρον, μὴ τὸ Δημοσθένει· τοῦτο γὰρ ἔστι καλῶν καὶ-
 γαθῶν δικαστῶν ἔργον.

καί. Καὶ ὅταν ἀναβαίῃ τις ² συνηγορήσων Δημοσθένει, 75
 λογίξεται δὲ ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος, εἰ μὲν μὴ ἕνεχος ὦν ταῖς
 μελλούσαις ἀποφάσεσιν ἀναβαίνει, κακόνους ἔστι τῇ πολι-
 τείᾳ, καὶ τοὺς ἐπὶ τῷ δήμῳ δῶρα λαμβάνοντας οὐ βου-

¹ ἑμὴν αὐτῶν

² συνηγορήσων

[Κατὰ, καὶ πατρίδος] Non improbo vet-
 borum hunc ordinem, addidit tantum,
 inverso modo Graecis solere dicere πα-
 τριδος καὶ κατὰς. V. v. 4, Reiske

[Καὶ ἐν αὐτῇ] P. καὶ γὰρ ἐν αὐτῇ. Wolf. H. STEPHAN.

[Ἐξαπατήσῃαι βουλήμενος καὶ παρακρου-
 μένος] Cur non potius dixit, aut ἐξαπατῶν
 καὶ παρακρουήμενος, aut ἐξαπατῶσαι βουλή-
 μένος καὶ παρακρουήσασθαι? nihil equidem
 hinc in dicendo instantium, cuius
 causam nullam video. Reiske

[Σωμᾶ] I. ἀξίωμα, ut p. 328. v. ult.
 MARIANO.

[Κτασάσων] Quatinis a Demostheno
 pro Cleopatra scripsit nemo, quod sciam,
 alius, ne ipse quidem Taylor, qui satis
 diligenter indicem actionum Demosthe-
 nis medullarum cum editis confectum in
 Adversariis reliquit. Reiske

[ὄντα τῶν] Videtur interpretandum esse
 πάντων. Reiske

[Συνηγορήσων] P. συνηγορήσων. Wolf. H.
 Stephanus probabiliter. Reiske.

[οὐ βουλήμενος — βούληται] Eo, quod non
 vult eius pecunias dare, vult idem una
 quoque praesidium securitatis publicae
 tolli. Idem.

λόμενος δίκην δοῦναι καὶ τὴν κοινήν τῶν ὑμετέρων σωμάτων φυλακὴν, ἐφ' ἣ τέτακται τὸ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ συνέδριον, καταλυθῆναι βούλεται καὶ συγκεχύσθαι πάντα τὰ ἐν τῇ 30
 πόλει δίκαια· εἰ δὲ ῥήτωρ ἢ στρατηγός, οἱ τὴν καθ' αὐτῶν προσδοκωμένην ἀπόφασιν ἄπιστον βουλόμενοι γενέσθαι συνηγοροῦσιν, οὐ προσεκτέον ὑμῖν ἐστὶ τοῖς τούτων λόγοις, εἰδότες ὅτι ἐκ πάντων τούτων γίνεται συνεργία περὶ τὸν Ἀρπάλου κατάπλου καὶ τὴν ἄφεσιν. νομίσαντες οὖν, ὡς Ἀθηναῖοι, καθ' ὑμῶν πάντας τούτους ἀναβαίνειν καὶ κοινούς ἐχθροὺς εἶναι τῶν νόμων καὶ τῆς πόλεως ἀπάσης, μὴ 35
 ἀποδέχεσθε αὐτῶν, ἀλλὰ κελεύετε ἀπολογεῖσθαι περὶ τῶν 76
 κατηγορημένων· μὴδὲ τὴν αὐτοῦ τούτου μανίαν, ὅς μέγα φρονεῖ ἐπὶ τῷ δύνασθαι λέγειν· καὶ ἐπειδὴν φανερός ὑμῖν γένηται δωροδοκῶν, ὅτι μᾶλλον ἐξελέληγεται φενακίζων ὑμᾶς, τιμωρήσασθε ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως ἀξίως· εἰ δὲ μὴ, μᾶ ψήφῳ καὶ ἐνὶ ἀγῶνι πάντας τοὺς ἀποπεφασμένους καὶ τοὺς μέλλοντας ἀφέντες εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς καὶ τὸν 40
 δῆμον τὴν τούτων δωροδοκίαν τρέψετε, καὶ ὕστερον ἐγκαλεῖτε τοῖς ἀφείσιν, ὅτε οὐδὲν ἔσται πλέον ὑμῖν.

κβ'. Ἐγὼ μὲν οὖν, ὅσον εἰς τὸ μέρος τοῦμὸν τῆς κατηγορίας ἤκει, βεβοήθηκα, τᾶλλα πάντα παριδὼν πλὴν τοῦ δικαίου καὶ τοῦ συμφέροντος ὑμῖν. οὐκ ἔγκαταλέλοιπα τὴν πόλιν, οὐ χάριν προὔργιαιτέραν τῆς τοῦ δήμου χειροτονίας ἐποίησάμην. ἀξίων δὲ καὶ ὑμᾶς τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν, παραδίδωμι τὸ ὕδωρ τοῖς ἄλλοις κατηγοροῖς.

¹ ἐγκατέλιπον

Στρατηγός, οἱ] Hæc duo vocabula videntur in unum στρατηγοὶ conflanda esse. IDEM.

Ἐμῖν — εἰδότες] Aut ὑμᾶς leg. est, aut εἰδόν. IDEM.

Μὴδὲ τὴν αὐτοῦ τούτου μανίαν, ὅς] Apparet primum αὐτοῦ vitiosum esse, cum sit inutile, deinde deesse imperativum aliquem, e. c. θαυμάζετε. Num ergo dedit Deinarchus: μὴδὲ τὴν τοῦ συκοφάντου τούτου θαυμάζετε μανίαν, ὅς —. IDEM.

Γένηται] Malim γένηται. IDEM.

Ἄτι μᾶλλον] F. ἔτι μᾶλλον. WOLF. Probo. Sed tum quoque post φενακίζων ὑμᾶς, addendum erit ἀλλὰ, ut sit: φεν.

ὑμᾶς, ἀλλὰ τιμωρήσασθε. REISK.

Μέλλοντας] Subaud. ἀποφανθήσεσθαι. IDEM.

Ἐγκαλεῖτε] Wolf hoc habet pro futuro secundo, et usurpatum putat pro ἐγκαλέσετε. Sæpe tamen præsens ab Atticis pro futuro usurpatum. Sed vide hac de causa tantum Richardum Dawesium in Miscellaneis Criticis. H. Stephanus tamen in margine h. l. annotavit. Π. ἐγκαλέσετε. IDEM.

Τοῦ μὲν] F. τοῦμὸν. WOLF. H. STEPHAN. GRUTER.

ΔΕΙΝΑΡΧΟΥ

ΚΑΤΑ ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ.

Pag.
ed.
Steph.
105. 1

Pag.
ed.
Reisk.

α'. ΠΑΝΘ', ὡς ἔοικεν, ὧ' Ἀθηναῖοι, προσδοκητέα ἐστὶ 77
 καὶ ἀκοῦσαι καὶ ἰδεῖν ἐν ταῖς γεγενημέναις ἀποφάσεσι
 θαυμασιώτατον δὲ πάντων, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, τὸ νῦν γινόμενον.
 ὁ γὰρ πονηρότατος τῶν ἐν τῇ πόλει, μᾶλλον δὲ καὶ τῶν
 5 ἄλλων ἀνθρώπων, Ἀριστογείτων διαδικασόμενος ἤκει¹ τῇ ἔξ
 Ἀρείου πάγου² βουλῇ περὶ ἀληθείας καὶ δικαιοσύνης, καὶ
 νυνὶ μείζονα κίνδυνον ἢ τὴν ἀπόφασιν πεποιημένη βουλή
 κινδυνεύει ἢ ὁ δῶρα λαμβάνων καθ' ὑμῶν καὶ τὴν ὑπὲρ τῶν
 δικαίων παρρησίαν ἀποδοόμενος εἴκοσι μνῶν. τούτῳ μὲν γε
 καινὸν οὐδὲν οὐδὲ δεινὸν, εἰάν ἀλῶ, συμβήσεται· καὶ γὰρ
 θανάτου ἄξια πολλὰ πρότερον ἕτερα διαπέπρακται, καὶ
 10 ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ πλείω χρόνον ἢ ἔξω διατέτριφε, καὶ
 ὀφείλων τῷ δημοσίῳ κατὰ τῶν ἐπιτίμων γέγραφεν οὐκ 78
 ἔξον αὐτῷ, καὶ ἕτερα πολλὰ καὶ δεινὰ πεποίηκε, περὶ ὧν
 ἀκριβέστερον ὑμεῖς ἐμοῦ γινώσκετε· τῇ δὲ βουλῇ τὸ δόξαι
 ψευδῆ κατὰ Ἀριστογείτονος ἀποφαίνειν καὶ τοῦτον ἐκείνης
 παρ' ὑμῖν ὑποληφθῆναι δικαιότερα λέγειν τῶν αἰσχίστων
 καὶ δεινοτάτων ἐστίν. διόπερ, ὧ' Ἀθηναῖοι, οὗτός μοι δοκεῖ,
 15 τὸν ἀγῶνα αὐτῷ ἀσφαλῆ εἶναι νομίζων, διαπειρασόμενος
 ἤκειν τῆς ὑμετέρας γνώμης. ἅπαντα γὰρ αὐτῷ πολλάκις
 τὰ δεινὰ συμβέβηκε, πλὴν τοῦ ἀποθανεῖν· τοῦτο δ', ἀν
 θεὸς θέλη καὶ ὑμεῖς σωφρονῆτε, ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ συμ
 βήσεται. οὐ γὰρ δὴ μὰ τὸν Ἡρακλέα βελτίῳ γενήσεσθαι
 αὐτὸν προσδοκᾶτε συγγνώμης νυνὶ τυγχάνοντα παρ' ὑμῶν,
 οὐδὲ τὸ λοιπὸν ἀφέξεσθαι τοῦ λαμβάνειν χρήματα καθ'
 ὑμῶν, εἰάν νῦν ἀφῆτε αὐτόν. πονηρίαν γὰρ ἀρχομένην μὲν

¹ τὴν

² βουλὴν

κωλύσαι τάχα τις κολάζων δυνηθεῖη, ἐγκαταγεγενηρακυῖαν δὲ καὶ ¹ γεγευμένην τῶν εἰθισμένων τιμωριῶν ἀδύνατον εἶναι λέγουσιν. εἰ μὲν οὖν ἐγγενήσεσθαι βούλεσθε ² δευσοποιὸν ἐν ⁷⁹ τῇ πόλει πονηρίαν, διαφυλάττειν ὑμᾶς Ἀριστογείτονα δεῖ, καὶ ἔαν ὅ τι ἂν τις βούληται ἐν τῇ πόλει διαπράττεσθαι· εἰ δὲ τοὺς πονηροὺς καὶ καταράτους ἀνθρώπους μισεῖτε καὶ ἔστιν ὑμῖν ὄργη καὶ μνήμη τῶν πρότερον ὑπὸ τούτου πετρα- ²⁵ γμένων, ἀποκτείνετε τούτον, ὃς παρ' Ἀρπάλου λαβεῖν χρήματα ἐτόλμησεν, ὃν ³ ἤσθεθ' ἤκειν καταληψόμενον τὴν πόλιν ⁴ ὑμῶν, καὶ τὰς προφάσεις καὶ τοὺς φενακισμοὺς ἐκ- κάψατε αὐτοῦ· τούτοις γὰρ ἤκει πιστεύων πρὸς ⁵ ὑμᾶς.

Ἐ. Ἀρ' ἴσθ' ὅτι τῆς Ἀρπάλου ἀφίξιως δυσχεροῦς οὐσης ἐκεῖνο συμβέβηκεν εὐτύχημα τῇ πόλει, διότι πείραν εἰλή- φατ' ἀκριβῆ τῶν ἐνεκ' ἀργυρίου καὶ χρυσίου προϊεμένων ³⁰ πάντα τοῖς ⁶ τῆς πόλεως ἔχθροῖς; μὴ ⁷ καταρῥαθυμήσητε, ὦ Ἀθηναῖοι, μηδ' ἀπειπίητε τιμωρούμενοι τοὺς πονηροὺς, ἀλλ' ἐκκαθάρατε, καθ' ὅσον δυνατόν ἐστι, τὴν δωροδοκίαν ἐκ τῆς πόλεως. καὶ μὴ τῶν παρ' ἐμοῦ λόγων ἀκούειν ζητή- σητε, φανερῶν ὑμῖν γεγενημένων τῶν ἀδικημάτων ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀποπεφασμένων. ἢ διὰ ⁸ τοὺς τοῦ κρινο- μένου προγόνους καὶ τὴν αὐτοῦ μετριότητα, καὶ ὅτι ὑμᾶς πολλὰ καὶ ἰδία καὶ δημοσία ἀγαθὰ εἴργασται, ἄξιον αὐ- τοῦ φείσασθαι; τί γὰρ ἀγνοεῖτε δι' ὃ δεῖσθε λόγων ἀκούειν κατὰ τοῦ νῦν κρινομένου; πότερ' ἢ τῆς βουλῆς ἀπόφασις, ἔαν μὲν ἡμεῖς οἱ κατήγοροι δέκα ὄντες τὸ ὕδωρ ἀναλώσωμεν ἅπαν καὶ ἀναβοήσωμεν ὡς δεινόν ἐστιν ἀφείσθαι τοὺς ⁸⁰ εἰλημμένους ἔχοντας ἐπ' αὐτοφάρω δῶρα κατὰ τῆς πατρί-δος, ἀληθῆς καὶ δικαία ἢ κατὰ Ἀριστογείτονος ἔσται ἀπό- ⁴⁰ φασις, ἔαν δ' ἕκαστος ἡμῶν, ὡς εἰδότες ὑμῶν πάντα οὐδὲν ἦττον ἡμῶν τὰ δίκαια περὶ τουτωνὶ τῶν ἀγώνων, βραχέα

¹ γεγενημένην⁶ τῆς om.² ψευδοποιὸν⁷ καταρῥαθυμήσατε³ ἤσθεσθ'⁴ ἡμῶν⁵ ἡμᾶς⁸ τοὺς κρινομένους

Γεγενημένην] Π. γεγευμένην. H. STEPHAN. stitnamur. REISK.

Decesse hic aliquid liquet, sed incertum est, utrum κρείττω, ut vult Palmerius, an ἰσχυροτέραν, aut ὑπερτέραν, an, cum Toupio Emend. ad Suid. T. I. p. 96. περιγεγενημένην leg. sit, quod idem mihi quoque aliquando in mentem venerat. reliquendum ergo mendum fuit nobis, qui arbitrio codicum de-

Τοῖς πόλεως] Interpone τῆς. IDEM.

Τοὺς κρινομένους] Lego τοὺς τοῦ κρινο- μένου. IDEM.

Περὶ τουτωνὶ τῶν ἀγώνων.] Videtur leg. περὶ τουτωνὶ τῶν ἀγῶνα. IDEM.

Βραχέα] Num hic adverbialiter est accipiendum, pro βραχέως? an leg. διὰ

06. 1 εἰπὼν καταβῆ, ψευδῆς, καὶ οὐδεὶς ταύτῃ πιστεύσει ὡς παρὰ τῶν Ἀρεσπαγιτῶν γεγενημένη; ἢ τὸ δῶρα λαμβάνειν ἐπὶ προδοσίᾳ τῶν τῆς πόλεως συμφερόντων οὐκ ἴσθ' ὅτι τῶν δεινοτάτων ἐστὶ καὶ τῶν πλεῖστα κακὰ τὰς πόλεις ἐργαζομένων.

γ'. Ἀλλ' αὐτὸς ὁ κρινόμενος νῆ Δία μέτριος τὸν τρόπον, 5 καὶ προγόνων χρηστῶν, καὶ πολλὰ ἡμᾶς καὶ ἰδία καὶ δημοσία καλὰ εἰργασμένος, ὥστε διὰ τούτ' ἀξιόν ἐστὶν αὐτοῦ φείσασθαι; καὶ τίς ὑμῶν οὐ πολλάκις ἀκήκοεν, ὅτι ¹Κυδιμάχου μὲν τοῦ πατρὸς τοῦ Ἀριστογείτονος θανάτου καταγνωσθέντος καὶ φυγόντος ἐκ ταύτης τῆς πόλεως ὁ χρησ- 10 τὸς οὗτος υἱὸς περιεΐδε τὸν αὐτοῦ πατέρα καὶ ζῶντα τῶν ἀναγκαίων σπανίζοντα καὶ τελευτήσαντα οὐ τυχόντα τῶν 81 νομίμων, ἀπερ αὐτοῦ πολλάκις κατεμαρτυρεῖτο· αὐτὸν δὲ τοῦτον, ὅτ' εἰς τὸ δεσμωτήριον τὸ πρῶτον ἀπήχθη — πολ- 15 λάκις γὰρ ἴστε τοῦτο δήπου γεγενημένον —, τοιαῦτα τολμήσαντα ποιεῖν αὐτοὺς, ὥστ' ἐκείνους ἀποψηφίσασθαι μήτε πῦρ ἐναύειν τούτῳ μήτε συσσιτεῖν μηδένα μήτε θυσῶν τῶν γινομένων κοινωνεῖν; καίτοι, ὡς Ἀθηναῖοι, τίνα χρῆ τοῦτον νομίζειν ἔχειν διάνοιαν, ὃς διὰ μὲν πονηρίαν εἰς τὸ δεσμωτή- 20 ριον ἐνέπεσεν, ἐκεῖ δ' ὦν παρὰ τοῖς ἐκ τῶν ἄλλων ἀνδρώπων κακούργοις ἀνηγμένοις οὕτως εἶναι πονηρὸς ἔδοξεν, ὥστε μηδ' ἐκείνοις τῶν ἴσων ἀξιουῖσθαι τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ κλέπτῃν — ὡς φασι — ληφθέντα τουτονὶ παρ' ἐκείνοις, εἰ ἦν ἕτερός τις 25 τόπος ἀνοσιώτερος ἵνα ἐξῆν ἀπάγειν τοὺς ἐκ δεσμωτηρίου κλέπτοντας, εἰς ἐκεῖνον ἀν τοῦτο τὸ θῆριον ἀπαχθῆναι; καὶ ταῦθ', ἀπερ ἀρτίως εἶπον, τίς οὐκ οἶδε καταμαρτυρη- 30 θέντα Ἀριστογείτονος, ὅτ' ἐμπορίου ἐπιμελητῆς λαχὼν 82

¹ τοῦ Κυδ.

βραχέαν? an potius post τὰ δίκαια, aut post περὶ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα deest aliquid. διεξελάσαν? videtur utique. nam πάντα cum τὰ δίκαια jungi nolim. IDEM.

Ταῦτη] Scil. τῇ παρὰ τῆς ἐξ' Ἀρείου πάγου βουλῆς ἀποφάσει τῶν τὰ ἀρπάλεια χρήματα διαειμαμένων. IDEM.

Ὡς παρὰ] Fors. οὐ est interponendum. IDEM.

Τοῦ Κυδιμ.] Τοῦ abesse malim. IDEM.

Αὐτοὺς] Dictum πρὸς τὸ σημαζόμενον πρὸ τοῦς αὐτοῦ, scil. ὄντας, vel δεδεμένους. Satis enim per se intelligitur, nexos in carcere

hic designari. tam scelesti in eos, qui ibi essent, ausum patrare. Accusativus τολμήσαντα pendet e τίς ὑμῶν οὐ πολλάκις ἀκήκοεν. IDEM.

Ἀνηγμένοις] De verbo ἀνάγειν, quatenus significat per vim abreptum in captivitate et in vincula agere, dixi ad Polyb. p. 123. Praepositio ἀνὰ, unde compositum est, h. l. significat, seorsim, procul a reliqua societate humana. IDEM.

Ἐκείνους] Id est, παρ' ἐκείνων. IDEM.

Τοῖς ἐκ] Nomin τὰ interponendum? IDEM.

ἀπεδοκιμάσθη ὑπὸ τῶν τότε δικαζόντων ἄρχειν τὴν αὐτὴν 20.
 ἀρχήν; ἔπειτ' εἰρωνεύεσθε πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς, καὶ περὶ Ἀρι-
 στογείτονος μέλλοντες φέρειν τὴν ψῆφον ἐλεεῖτε, ὃς τὸν αὐτοῦ
 πατέρα κακῶς διατιθέμενον ὑπὸ λιμοῦ οὐκ ἠλέησεν; ἔπειτα
 ἵ παρ' ἡμῶν ἔτι λόγους ἀκούειν βούλεσθε περὶ τῆς Ἀρι-
 στογείτονος τιμῆσεως, ὃν ἴστε ἀκριβῶς ὅτι δικαίως ἂν καὶ
 ἐκ τοῦ ἄλλου βίου καὶ ἐκ τῶν νῦν αὐτῷ πεπραγμένων τῆς
 ἐσχάτης τύχοι τιμωρίας; οὐκ Ἀριστογείτων ἐστίν, ὃ 25
 Ἀθηναῖοι, ὃ κατὰ τῆς ἐρείας τῆς Ἀρτέμιδος τῆς Βραυρωνίας
 καὶ τῶν οἰκείων αὐτῆς τοιαῦτα γράψας καὶ ψευσάμενος,
 ὡςδ' ὑμᾶς, ἐπειδὴ τὴν ἀλήθειαν ἐπύθεσθε παρὰ τῶν κατη-
 83 γόρων, πέντε ταλάντων τιμῆσαι τοῦτον, ὅσον περ ἦν ἐπὶ τῇ
 τῶν παρανόμων γραφῇ τίμημα ἐπιγεγραμμένον; ὃ οὔτος
 πρὶν ἐκτίσαι, τοῦτο συκοφαντῶν τὸν ἐντυγχάνοντα ὑμῶν καὶ
 λέγων καὶ γράφων ἐν τῷ δήμῳ διατετέλεκε, καὶ καταφρονῶν 30
 ἀπασῶν τῶν τιμωριῶν αἰ κατὰ τῶν ἀδικούντων ἐν τοῖς νόμοις
 εἰσὶ γεγραμμένοι. οὐ τὸ τελευταῖον οὔτος ἐνδειχθεὶς ὑπὸ
 Λυκούργου, καὶ ἐξελεγχθεὶς ὀφείλων τῷ δημοσίῳ λέγειν οὐκ
 ἐξὸν αὐτῷ, καὶ παραδοθεὶς τοῖς ἔνδεκα κατὰ τοὺς νόμους,
 περιπατῶν ἐμπροσθεν τῶν δικαστηρίων καὶ εἰς τὴν προεδρίαν
 τῶν πρυτάνεων ἐκάδιζεν;

δ'. Εἴτ', ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὃν οἱ νόμοι μὲν πολλακίς
 ὑμῖν παραδεδώκασι τιμωρήσασθαι κατεψηφισμένου ὑπὸ τῶν 35

¹ παρ' ἡμῶν om.

ἄρχειν] Cohæret cum ἀπεδοκιμάσθη. ut
 δοκιμάζεσθαι ἄρχειν (pro ὥστε ἄρχειν) dici-
 tur, in censura morum, in scrutinio vitæ,
 probari ita ut dignus habere qui admit-
 taris ad magistratum, sic contra ἀποδοκι-
 μάζεσθαι ἄρχειν (pro ὥστε μὴ ἄρχειν), re-
 probari quominus eum geras. IDEM.

τὴν αὐτὴν ἀρχήν] Nove dictum, ex more
 deterioris Græciæ, pro ταύτην τὴν ἀρχήν.
 Nisi si sic accipiamus, pro τὴν αὐτὴν ἐαυ-
 τοῖς ἀρχήν. magistratum eundem quem ipsi
 gererent. IDEM.

Βαυρανίας] L. Βραυρανίας. MARKLAND.
 Παρὰ τῶν κατηγόρων] Aristogitonis puta,
 qui causam sacerdotis illius agebant.
 REISK.

τοῦτον] Π. τοῦτω. H. STEPHAN. Ego
 malim τοσούτον, scil. τίμημα. REISK.

Γραφῆ] Quam scil. Aristogiton adversus
 illum Dianæ sacerdotem instituerat, ejus
 litis æstimationem ipse quinque talenta

scripserat. IDEM.

τοῦτο] Malim πάντα. IDEM.

Ἐνδειχθεὶς ὑπὸ Λυκούργου] Habemus ad-
 huc illam ἐνδειξιν, verum non sub Lycurgi,
 sed sub Demosthenis nomine, cujus non
 est. IDEM.

τῷ δημοσίῳ, λέγειν οὐκ ἐξὸν] Mutavi pra-
 vane hanc distinctionem sic: ὀφείλων τῷ
 δημοσίῳ λέγειν, οὐκ ἐξὸν. cum Lycurgus enim
 actionis illo genere, quod ἐνδείξεις appella-
 tur, insectatus detulisset, ut eum, qui con-
 cionaretur, quanquam ærario adhuc de-
 bens, id quod non liceret. Ærario enim
 debentes, donec satisfecissent, foro ex-
 cludebantur hoc ipso facto. IDEM.

Δικαστηρίων] Pone δικαστηρίων deesse
 videtur ἄφθνη, vel ἐωρᾶτο, vel simile quid.
 Quod si admittatur, malim altero versu
 statim post ἐγκαθίζων pro ἐκάδιζεν. IDEM.
 Κατεψηφισμένου ὑπὸ τῶν πολιτῶν, ἐνδει-
 χθέντα] Videtur et lectio, et interpunctio

πολιτῶν ἐνδειχθέντα, φυλάξαι δ' οὐδ' οἱ ἔνδεκα δεδύνηται 84
 οὔτε τὸ δεσποτικόν, τούτῳ βουλήσεσθε συμβούλῳ χρῆσθαι;
 καὶ ὁ μὲν νόμος εὐξάμενον κελεύει τὸν κήρυκα μετ' εὐφημίας
 πολλῆς, οὕτως ὑμῖν τὸ βουλευέσθαι περὶ τῶν πραγμάτων
 παραδίδόναι· ὑμεῖς δὲ τὸν ἀνόσιον καὶ περὶ πάντας πονηρὸν
 40 καὶ μάλιστα περὶ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα γεγεννημένον, τοῦτον
 μεθ' ὑμῶν καὶ μετὰ τῶν ὑμετέρων οἰκείων καὶ συγγενῶν
 εἰσέτετε πολιτεύεσθαι; καὶ Δημάδῃ μὲν καὶ Δημοσθένει
 οὐδεμίαν ὤψεθε δεῖν συγγνώμην ἔχειν, ὅτι δῶρα καθ' ὑμῶν
 ἐξηλέγχθησαν λαμβάνοντες, ἀλλ' ἐτιμωρήσασθε, καὶ δι-
 καιῶς, οἷς εἰ μὴ πάντα ἀλλὰ πολλά γε σύνιστε χρήσιμα
 πολιτευομένοις· τὸν δὲ κατάρατον τοῦτον, ὃς ἀγαθὸν μὲν
 7. 1 ὑμᾶς πεποιήκεν οὐδεπώποτε ἐξ οὗ πρὸς τὴν πολιτείαν προσ-
 ελήλυθε, κακὸν δ' ὅ τι δυνατὸς ἐστίν, ἀφήσετε; καὶ τίς
 οὐκ ἂν ἐγκαλέσειεν ὑμῖν τοῖς τοῦτον δεχομένοις σύμβουλον;
 ὅταν γὰρ ἄνθρωπος γνώριμος καὶ φανερός καὶ περιβόητος 85
 τὴν πονηρίαν παρὰ πᾶσι τοῖς πολίταις ἔχων δημηγορῇ, τότε
 τοὺς ἀκούοντας ὑμᾶς οἱ περιεστηκότες ¹ θαυμάζουσι, πότερον
 5 βελτίους οὐκ ἔχετε συμβούλους ² ἢ καὶ χαίρετε τῶν τοιού-
 των ἀκούοντες. χρῆ δὲ, ὡς Ἀθηναῖοι, ὡς περ οἱ πρῶτοι νομο-
 θέται περὶ τῶν ἐν τῷ δήμῳ λεγόντων τοῖς προγόνοις ἡμῶν
 ἐνομοθέτησαν, οὕτω καὶ ὑμᾶς ζητεῖν ἀκούειν, ἵνα βελτίους
 τοὺς προσιόντας ὑμῖν ποιήσητε. πῶς οὖν ἐκεῖνοι περὶ τούτων
 ἐγίνωσκον; πρῶτον μὲν καθ' ἐκάστην δημοσίαν ἀραὶ ποιού-
 μενοι κατὰ τῶν πονηρῶν, εἴ τις δῶρα λαμβάνων μετὰ ταῦτα
 10 ³ λέγει καὶ γινώσκει περὶ τῶν πραγμάτων, ἐξώλη τοῦτον
 εἶναι· ὧν οὗτος νῦν ἐστὶν Ἀριστογείτων· ἔπειτ' ⁴ ἐν τοῖς νό-

¹ θαυμάσουσι

² ἢ om.

³ λέγει καὶ γινώσκει

⁴ ἐν βωμοῖς

h. l. laborare; aut si illa bene habet, haec certe vitiosa est. Haud intercedam κατὰ φησι· σμῆνον h. l. pro passivo accipi. con- demnatum. in alim tamen κατὰ φησι· σμῆνοι, qui condemnarunt. Utrum horum mavis, certe post alterutrum, est comma ponendum, et post πολιτῶν tollendum. Illi cives, hic indicati, sunt Lycurgus et ejus advocati. IDEM.

Πολιτευομένοις] Malim πεπολιτευμένοις. IDEM.

Γνώριμος] Γνώριμον καὶ φαιεράν malim, ut ad πωσιαν redeat. IDEM.

Καὶ χαίρετε] Num ἢ καὶ χ. nam alias caret illud πότερον opposito sibi ἢ, utrum de-

fectu meliorum oratorum hos feratis, an libenter audiat et gaudetis etiam eorum concionibus atque delectemini. IDEM.

Ἐνομοθέτησαν] Fort. λέγειν ἐνομ. ut habeat insequens ἀκούειν oppositum sibi respondens. quemadmodum vestri majores oratoribus, qui ad vestros majores verba facerent, legibus praescripserunt, quomodo eos dicere oporteret, ita vos quoque contendite audire et illarum legum praescripto. IDEM.

Ἐγίνωσκον] Scil. δεῖν ἀκούειν τῶν λεγόντων ἐν τῷ δήμῳ καὶ ἐν δικαστηρίοις. IDEM.

Καθ' ἐκάστην] Snaudi ἐκκλησίαν. IDEM.

Ἐν βωμοῖς δῶραν] Videtur leg. ἀζημίους (vel ἀνεπιζημίους) τὰς δῶραν γρ. actiones de

86 μοις δώρων γραφὰς ποιήσαντες, καὶ κατὰ μόνου τούτου τῶν ἀδικημάτων δεκαπλάσιαν ἐπιτιθέυτες τοῦ τιμήματος τὴν ἔκτισιν, ἠγούμενοι τὸν τιμὴν λαμβάνοντα τῶν ἐν τῷ δήμῳ ῥηθῆσεσθαι μελλόντων λόγων, τοῦτον οὐκ ὑπὲρ τῶν τοῦ δήμου βελτίστων ἀλλ' ὑπὲρ τῶν τοῖς δούσι συμφερόντων δημηγορεῖν· Ἀριστογείτονα τοίνυν ἢ βουλή ἀποπέφαγκε· 15 πρὸς δὲ τούτοις ἀνακρίναντες τοὺς τῶν κοινῶν τι μέλλοντας διοικεῖν, τίς ἔσται τὸν ἴδιον τρόπον, εἰ γονέας εὖ ποιεῖ, εἰ τὰς στρατείας ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐστράτευται, εἰ ἱερὰ πατρῷά ἐστιν, εἰ τὰ τέλη τελεῖ· ὧν οὐδὲν ἂν ἔχοι συμβεβηκὸς¹ Ἀριστογείτων αὐτῷ δεῖξαι. ἀντὶ μὲν γὰρ² τοῦ γονέας εὖ ποιεῖν κακῶς οὗτος τὸν ἑαυτοῦ πατέρα πεποιθήκεν· ὅτε δ' 87 ὑμεῖς ἐστρατεύεσθε πάντες, οὗτος ἦν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ· 20 τοσοῦτον δ' ἀπολέλοιπε τοῦ πατρὸς μνήμᾳ τι ἔχειν, ὃ Ἀθηναῖοι, δεῖξαι, ὡστ' οὐδ' ἐν Ἐρετρίᾳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τελευτήσαντος ἐκεῖ τὰ νομιζόμενα ἐποίησεν αὐτῷ· τῶν δ' ἄλλων Ἀθηναίων εἰσφερόντων ἐκ τῶν ἰδίων, οὗτος οὐδ' ἐκ τῶν δημοσίων καὶ ὧν ὄφλε τὸ ἀργύριον ἅπαν ἐκτέτικεν. ἀπλῶς δ' εἶπεῖν, ἐναντία τοῖς νόμοις ἅπασι πράττων διατετέλεκε, καὶ τοῦτον μόνου ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλή τοῖς 25 ἐζητηκόσι καὶ εἰδόσιν ἀποπέφαγκεν· οὐ γὰρ παρ' ἐκείνης ὑμεῖς ψυθόμενοι τοῦτον ἴστε πονηρὸν καὶ ἀδικὸν ὄντα, ἀλλ'

¹ ὁ Ἀριστ.² τοὺς

largitionibus solas aliarum omnium actionum voluerunt exemptas a mulcta, quæ alias actori esset pendenda, si causa cecidisset. IDEM.

Τοῦ τιμήματος] Æstimationis ejus puta, qua accusator ipse litem in libello accusatorio æstimasset. Edicebant itaque leges, ut in actionibus largitionum iudiciis in mulctam liceret condemnato reo decuplum ejus summæ irrogare, qua accusator ipse litem æstimasset. IDEM. λήμματος de suo Bekkerus.

Ἔσται] Aut ἐστὶ est leg. aut ἔς τε. quod posterius si verius est, necesse est hic aliquid desiderari. ut sit, e. c. sic: τίς ἔς τε τὰ κοινὰ, καὶ τὸν ἴδιον τρόπον. qui publice, qui privatim ei sint mores. qualem se gerat erga rempublicam, qualem erga amicos. REISK.

Ἱερὰ] Vales. ad Harpocr. p. 38. vult ἱρία. IDEM.

Γὰρ τοὺς] Interpone τοῦ. IDEM.

Πατρὸς μνήμα] Ergo monumenta patrum habebantur ab Atheniensibus ἐν τοῖς πα-

τρῶσις ἱερούς. Palam enim hoc refertur ad illud, quod modo dixerat, εἰ ἱερὰ πατρῷά ἐστι. IDEM.

Οὐδ' ἐκ τῶν] Lego οὐδὲ τῶν. eorum numerorum, quos ærario debet, et id quidem iudicio condemnatus, totam summam nondum persolvit. IDEM.

Πραγμάτων] Π. πράττων. II. STEPHAN.

Τοῖς ἐζητηκόσι] Interponendum videtur οὐκ. Senatus Areopagiticus, cui mandatum fuerat, ut in reos largitionum Harpalearum inquireret, munus hoc peragebat, et facta quæstione ad plebem referebat. Plebs itaque οὐκ ἐζήτηι. volebat tamen per ζητητὰς suos, Senatores Areopagiticos cognoscere, qui partem rapinarum Harpalicarum cepissent. Jam plebs, ante quæstionem, neminem norat reorum, præter unum Aristogitonem, quem norant participasse illas rapinas, tametsi non inquisivissent. Hujus itaque solius nomen edebat Senatus Areopagiticus ad plebem jam præsciam; cæterorum ad ignaram. IDEM.

ἕκαστος ὑμῶν ἀκριβῶς οἶδε τὴν τούτου ¹ πονηρίαν. ὥστε τὸ ⁸⁸
 πολλάκις λεγόμενον ἀληθές εἶπειν ² ἔστιν, ὅτι περὶ μὲν τούτου
 τὴν ψῆφον ὑμεῖς μέλλετε φέρειν, περὶ δ' ὑμῶν οἱ περιεστη-
 κότες καὶ οἱ ἄλλοι πάντες.

έ. Διὸ καὶ σωφρόνων ἐστὶ δικαστῶν, ὧ Ἀθηναῖοι, μὴδ'
³⁰ ὑμῖν αὐτοῖς ἐναντίαν ἐνεγκεῖν τὴν ψῆφον μήτε πᾶσι τοῖς ἄλ-
 λοις Ἀθηναίοις, ἀλλ' ὁμοθυμαδὸν καταψηφισαμένους πάντας
 παραδοῦναι τοῖς ἐπὶ ³ τούτῳ τεταγμένοις θανάτῳ ζημιῶσαι,
 καὶ μὴ πρόεσθαι καὶ μὴ προδοῦναι τὴν θεῖαν καὶ τὴν εὐσρκον
 ψῆφον, ἀναμνησθέντας ὅτι τούτου κατέγνωκεν ἡ βουλή δῶρα
 λαμβάνειν καθ' ὑμῶν, τούτου κατέγνωκεν ὁ πατήρ καὶ ζῶν
³⁵ καὶ τελευτήσας ἀδικεῖν ἑαυτὸν, καὶ ἵνα τὸ πραΰτερον εἶπω
 τῶν ὀνομάτων, τούτου καταχειροτονήσας ὁ δῆμος παρέδωκεν
 ὑμῖν τιμωρήσασθαι. οὗτος πολλὰ κακὰ διαπεπραγμένους ἐπὶ
 τοιούτοις εἴληπται πράγμασι νῦν ἀδικῶν, ἐφ' οἷς αἰσχρὸν
 ἐστὶν ὑμῖν τοῖς δικάζουσιν ἀτιμώρητον ἔασαι τοῦτον. τίνα
 γὰρ τρόπον, ὧ Ἀθηναῖοι, περὶ τῶν ἄλλων ἀποφάσεων οἴσετε
 τὴν ψῆφον; ἢ διὰ τίνας προφάσεις τῶν ἤδη κεκριμένων ἔσεσθε ⁸⁹
⁴⁰ κατεψηφισμένοι; ἢ διὰ τί τὸ μὲν ἀποφαίνειν τὴν βουλήν τοὺς
 εἴληφότες τὰ χρήματα φαίνεσθε σπουδάζοντες, τὸ δὲ τιμω-
 ρεῖσθαι τοὺς ἀποπεφασμένους ἔωντες; μὴ γὰρ ἰδίους ἀγῶνας
 τούτους ὑπολάβητε εἶναι κατὰ τῶν νῦν ⁴ μόνον ἀποπεφα-
 σμένων, ἀλλὰ κοινούς κατὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. δωροδοκία
 γὰρ καὶ προδοσία κρινομένη παρ' ὑμῖν δυοῖν θάτερον ἐπὶ τοῦ
 λοιποῦ χρόνου ποιήσει τοὺς ἄλλους, ἢ χρήματα λαμβάνειν
^{108.1} καθ' ὑμῶν θαρρῶντας ὡς οὐ δώσοντας δίκην, ἢ φοβεῖσθαι
 τὸ λαμβάνειν ὡς τῆς τιμωρίας τοῖς ληφθεῖσιν ἀξίας γενη-
 σομένης τῶν ἀδικημάτων. οὐκ ἴσθ', ὅτι καὶ νῦν ὁ φόβος ὁ
 παρ' ὑμῶν τοὺς ὀρμῶντας ἐπὶ τὰ καθ' ἡμῶν ἦκοντα χρή-
⁵ ματα νῦν ἀνείργει καὶ ποιεῖ πολλάκις ἀπὸ τοῦ λήμματος
 ἀποστρέφειν; καὶ τὸ ψήφισμα τοῦ δήμου, τὸ ζητεῖν τὴν

¹ μοχθηρίαν

² ἔστιν ἔτι περὶ

³ τούτου

⁴ μόνον

"Ἐστὶν ἔτι] F. ἔστιν, ὅτι — MARKLAND. Malim ἔστι καὶ νῦν ἔτι. REISK.

Περὶ μὲν τούτου] Post μὲν interponi velim οὖν. Aut alias sic leg. sit: ἀληθές ἐστὶν, ὅτι περὶ μὲν τούτου. IDEM.

Τούτου] Π. τούτου. H τούτῳ. H. STEPHAN. Significatur cura extrema supplicia in condemnatis exsequendi. REISK.

Θεῖαν] Fort. εὐθείαν. IDEM. Πραΰτερον] Malit fort. quispiam praetertaton, neque admodum repugnabo. IDEM. Μόνον] Melius pone ἀποπεφασμέναν collocetur. IDEM.

Ἠμῶν] Num ὑμῶν. IDEM.

Ἀποστρέφειν] Videtur leg. τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀποστρέφειν] IDEM.

βουλὴν περὶ τούτων τῶν χρημάτων προστάττον, οὐδὲ τοὺς
κεκομικότας τὸ χρυσίον εἰς τὴν χώραν ὁμολογεῖν πεποιήκει;
καλῶς γάρ, ὡς Ἀθηναῖοι, καλῶς οἱ πρόγονοι περὶ τούτων
90 ψηφισάμενοι στήλην εἰς ἀκρόπολιν ἀνήνεγκαν, ὅτε φασὶν
Ἄρθμιον τὸν Πυθῶνακτος τὸν Ζελεΐτην κομίσαι τὸ χρυσίον
ἐκ Μήδων ἐπὶ διαφθορᾷ τῶν Ἑλλήνων. πρὶν γὰρ λαβεῖν
τινάς καὶ δοῦναι ¹ τοῦ τρόπου πείραν, φυγὴν τοῦ κομίσαντος ¹⁰
τὸ χρυσίον καταγνόντες, ἐξήλασαν αὐτὸν ἐξ ἀπάσης τῆς
χώρας. καὶ ταῦθ', ὡς περ εἶπον, εἰς τὴν ἀκρόπολιν εἰς στήλην
χαλκῆν γράψαντες ἀνέθεσαν, παράδειγμα ² ὑμῖν τοῖς ἐπι-
γινομένοις καθιστάντες, καὶ νομίζοντες τὸν ὀπωσοῦν χρή-
ματα λαμβάνοντα οὐκ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀλλ' ὑπὲρ τῶν
διδόντων βουλεύεσθαι. καὶ μόνῳ τούτῳ προσέγραφαν τὴν
αἰτίαν δι' ἣν ὁ δῆμος ἐξέβαλεν αὐτὸν ἐκ τῆς πόλεως, γρά- ¹⁵
ψαντες διαρρήδη· Ἄρθμιον τὸν Πυθῶνακτος τὸν Ζελεΐτην
πολέμιον εἶναι τοῦ δήμου καὶ τῶν συμμάχων, αὐτὸν καὶ
γένος, καὶ φεύγειν Ἀθήνας ὅτι τὸν ἐκ Μήδων χρυσὸν ἤγαγεν
εἰς Πελοπόννησον. καίτοι εἰ τὸν ἐν Πελοποννήσῳ χρυσὸν
ὁ δῆμος πολλῶν κακῶν αἰτίον ἠγεῖτο τοῖς Ἑλλησιν εἶναι,
πῶς χρὴ ῥαθύμως ἔχειν ὀρώντας ἐν ταύτῃ τῇ πόλει δωροδο-
κίαν γινομένην; καὶ μοι σκοπεῖτε ταύτην τὴν στήλην.

ΣΤΗΛΗ.

20

καίτοι, ὡς Ἀθηναῖοι, τί ἂν οἴεσθε ποιῆσαι ἐκείνους τοὺς
ἀνδρας λαβόντας ἢ στρατηγὸν ἢ ῥήτορα πολίτην ἑαυτῶν
91 δῶρα δεχόμενον ἐπὶ τοῖς ³ τῆς πατρίδος συμφέρουσιν, οἱ τὸν
ἀλλότριον καὶ τῷ γένει καὶ τῇ φύσει τῆς Ἑλλάδος ἀνθρωπον
οὕτω δικαίως καὶ σωφρόνως ἐξήλασαν ἐκ Πελοποννήσου πά-
σης; τοιγάρτοι τῆς πόλεως καὶ τῶν προγόνων ἀξίως ἐκιν-
δύνευσαν πρὸς ⁴ τὸν βάρβαρον.

¹ τοῦ om.² ἡμῖν³ τῆς om.⁴ τὴν

Πρὸς τ' αὐτὸν *] Tria haec vocabula in unum προστάττον contraxi, et asteriscum vitii indicem sustuli. Sanatus enim nunc locus est. IDEM.

Ὁμολογεῖν] Scil. ἑαυτοὺς κεκομικέναι τὸ χρυσίον εἰς τὴν χώραν. IDEM.

Τὸ χρυσίον] De eo negotio vide Demosthenem in oratione de Cherroneso et de vitiosa legatione, et Aeschinem contra Ctesiphontem in fine, Plutarchum in Themis-

toacle, et alios. PALMER. Videtur τότε interponendum esse. τὸ τότε χρυσίον, scil. τὸ ἐπὶ Ἄρθμιου, Arthmii aetate in Graeciam illatum, opponitur τῷ νῦν, ἐπὶ Ἀρπαίου, Harpali aetate illato. REISK.

Τοῖς πατρίδος] Interpone τῆς. IDEM.

Πρὸς τὴν βάρβαρον] Scil. γῆν. Sed non solent sio loqui. Solennius est πρὸς τὸν ἄρβ. in masculino. IDEM.

ΔΕΙΝΑΡΧΟΥ

ΚΑΤΑ ΦΙΛΟΚΛΕΟΥΣ.

Pag.
ed.
I. Steph.
08. 29

Pag.
ed.
Reisk.
91

α'. ΤΙ χρῆ λέγειν πρὸς τῶν θεῶν περὶ τοιοῦτου ἀνθρώπου,
¹ ἢ πῶς χρῆσθε τῇ τούτου πονηρίᾳ; ὃς οὐκ ἅπαξ ἀλλὰ
 τρεῖς ἐξεληλεγμένος ὑπὸ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς —
 ὡς ὑμεῖς ἅπαντες ἴστε καὶ νῦν ἐν τῷ δήμῳ ἠκούετε —, καὶ
 ἐψευσμένος ἀπάντων Ἀθηναίων ἐναντίον καὶ τῶν περιστη-
 κότην, φάσκων κωλύσειν Ἀρπαλον εἰς τὸν Πείραια κατα- 92
 35 πλεύσειν, στρατηγὸς ὑφ' ὑμῶν ἐπὶ τὴν Μουρυχίαν καὶ τὰ
 νεώρια κεχειροτονημένος, καὶ δῶρα τολμήσας λαβεῖν κατα
 πάντων ὑμῶν καὶ τῆς χώρας καὶ παιδῶν καὶ γυναικῶν,
 καὶ ἐπιωρκηκὼς ὃν ἄμοσεν ὄρκον μεταξὺ τοῦ ἔδους καὶ
 τῆς τραπέζης· καὶ γράψας καθ' ἑαυτοῦ ψήφισμα, καὶ
 θανάτου τιμησάμενος εἰάν εἴληφέ τι τῶν χρημάτων ὧν
 Ἀρπαλος εἰς τὴν χώραν ἐκόμισεν, ὅμως ἐτόλμησεν εἰς
 τοὺς εἰδότας ὑμᾶς ἐξεληλεγμένον ἑαυτὸν ἅπασι τούτοις
 40 ἔνοχον γεγεννημένον ἐλθεῖν καὶ δεῖξαι ἑαυτὸν, οὐ τῷ δικαίῳ
 πιστεύων — τί γὰρ τούτῳ δικαιοσύνης μέτεστιν; —
 ἀλλὰ τῇ τόλμῃ καὶ τῇ ἀναιδεΐᾳ, ἣ χρώμενος πρότερον 93
 μὲν ἠξίωσε καταφρονήσας ὑμῶν καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει δι-
 καίων τὰ χρήματα λαβεῖν, νυνὶ δὲ ἀπολογησόμενος ἤκει

Ὅπως] Ἡ πᾶς. BEKKER. Obscetus sum.

Τεῖς] Repetit hoc p. 327. v. 11. REISK.

Καὶ ἐψευσμένος] Aut deest aliquod participium ante καὶ, e. c. ἐπιβουλεύσας ὑμῖν, aut delendum est καὶ. nam cohæret ἐξεληλεγμένος cum ἐψευσμένος, et utrumque sic copulatum, ἐξεληλεγμένος ἐψευσμένος, tantundem est, ac si dixisset: ἐξεληλεγμένος, ὅτι ἐψευσταί. ter convictus mendacii, in eo commissi, quod affirmavit coram Atheniensibus omnibus in concionem congressis. IDEM.

Καὶ τῶν περιστηκότην] Ergo hi sunt diversi ab Atheniensibus. Sunt ergo inquilini, et peregrini, tum Athenis commo- rati. IDEM.

Φάσκων] Cohæret cum ἐψευσμένος. idem est atque ἐν τῷ φάσκῳ. mentitus in eo quod diceret. IDEM.

Μεταξὺ τοῦ ἔδους καὶ τῆς τραπέζης] Vocabulum ἔδος h. l. simulacrum Minervæ a Phidia factum designat, in arce dedicatum, quæ arx παρθενὸν appellabatur. τράπεζα est mensa coram illo signo posita, qua in mensa poni solebant dona, si quæ Minervæ offerrentur. IDEM.

Ἐαυτὸν] Π. αὐτὸν. H. STEPHAN. Foret hoc quidem planius atque usitatius. Verum tamen bene habet vulgata. Idem est ac si dixisset: ἐλθεῖν εἰς ὑμᾶς τοὺς εἰδότας, ὅτι ἐξήλεγξεν ἑαυτὸν, ὅτι γεγένηται ἔνοχος. Erit ergo ἐξεληλεγμένον h. l. pro part. aor. 1. medii ἐξελεγχάμενον, aut pro ἐξελήξαντα. REISK.

ὡς οὐδὲν τούτων διαπέπρακται· τοσοῦτον τῆς ὑμετέρας
 ῥαθυμίας καταπεφρόνηκε. καὶ ὁ μὲν κοινὸς τῆς πόλεως νό-
 μος, εἰάν τις ἐναντίον τῶν πολιτῶν ὁμολογήσας τι παραβῆ 109. 1
 τοῦτον ἔνοχον εἶναι κελεύει τῷ ἀδικεῖν· ὁ δὲ πάντας Ἀθη-
 ναίους ¹ ἐξήπατηκώς, καὶ προδοὺς τὴν πίστιν ἣν παρ' ὑμῶν
 οὐκ ἄξιός ὦν ἔλαβε, καὶ τὸ κατ' αὐτὸν μέρος ἀπαντ' ἀνα-
 τετραφῶς τὰ ἐν τῇ πόλει, οὗτος ἐπὶ τὴν ἀπολογίαὶν ἤκειν
 φήσει τὴν ὑπὲρ τῆς αἰτίας τῆς εἰς αὐτὸν γεγεννημένης;
 ἐγὼ δὲ, ὦ ἄνδρες, εἰ δεῖ ἀληθῆ λέγειν — δεῖ δὲ —, οὐδὲ 5
 τὰς ἀποφάσεις οἶμαι νῦν κρίνεσθαι, πότερον ἀληθεῖς εἰσὶν
 ἢ ψευδεῖς ² αἱ κατὰ Φιλοκλέους γεγεννημέναι· ἀλλὰ περὶ
 μὲν τῆς τιμωρίας ὑμᾶς δεῖ τῆς ἐν τῷ ψηφίσματι γεγραμ-
 μένης δικασαὶ νῦν, πότερα δεῖ χρημάτων τιμῆσαι τῷ τηλι-
 καῦτα ἠδίκηκότι τὴν πόλιν, ἢ θανάτῳ ζημιώσαντας, ὡς περ
 οὗτος ἔγραψεν ἐν τῷ ψηφίσματι κατ' αὐτοῦ, ³ [ἢ] δημεῦσαι
 94 τὴν οὐσίαν τὴν ἐκ τοιούτων λημμάτων συνειλεγμένην.

β'. Οἴεσθε τοῦτον νῦν πρῶτον ἐπὶ τούτων τῶν χρημά- 10
 των πονηρὸν γεγενῆσθαι, ἢ ⁴ νῦν πρῶτον κατ' ὑμῶν δῶρα
 εἰληφέναι; οὐκ ἔστι ταῦτα, ἀλλὰ πάλαι τοιοῦτος ὦν ἐλάν-
 θανεν ὑμᾶς, καὶ ⁵ ἠτύχεῖτε, κατότι οὐκ ἐν μείζοσι καιροῖς
 ἐπύθεσθε τὴν αἰσχροκέρδειαν αὐτοῦ· οὐ γάρ ἐστι χαλε-
 πώτερον ἀνθρώπου τὴν αὐτὴν πονηρίαν ἀγνοουμένην ἔχοντος.
 οὐκ ἀποκτενεῖτε, ὦ Ἀθηναῖοι, πάντες ὁμοθυμαδὸν τὸν εἰς
 τοσαύτην αἰσχύνην καὶ ἀδικίαν πολλοὺς ἐμβεβληκότα, 15
 τὸν ἀρχηγὸν γενόμενον τοῦ διαδεδομένου χρυσίου καὶ εἰς
 αἰτίαν ⁶ καδίσαντα πᾶσαν τὴν πόλιν; ἀλλ' ὑπομενεῖτε

¹ ἠδικηκώς⁵ ἠτύχει² καὶ αἱ³ uncus om.⁴ νῦν om.⁶ καθίσταντα

καὶ αἱ] Aut delendum est καὶ, aut transponendum, sic: ψευδεῖς, αἱ καὶ κατὰ Φιλ. etiam illa, quae de Philocle. non solum, quae de Demosthene et Aristogitone aliisque, sed etiam quae de Philocle sunt redditae. IDEM.

Περὶ μὲν] Imo vero περὶ μόνης. IDEM.

Αὐτοῦ· ἢ δημεῦσαι] Semicolon commate muta, et tolle ἢ, et locum habebis correctum. non tria pœnæ genera hic proponuntur, 1) mulcta pecuniaria. 2) supplicium mortis. 3) confiscatio bonorum. sed duo tantum, 1) mulcta pecuniaria. 2) supplicium mortis cum adjuncta ei atque semper insequi solita proscriptioe bono-

rum conjunctum. IDEM.

Πρῶτον] E vulgata, ut nunc est, hæc existit sententia: aut primum Atheniensium hunc esse, qui largitionibus se corrumpi passus sit. Non mala sententia; sed ab hoc loco, ni fallor, alienior. Quare malim νῦν πρῶτον. IDEM.

ἠτύχει] Aut addendum est ἢ πόλις, aut potius scrib. ἠτύχεῖτε. IDEM.

Οὐ γάρ] Π. οὐδὲν γάρ. Π. STEPHAN.

τὴν αὐτὴν] Π. τὴν αὐτοῦ. IDEM.

Διαδεχομένου] Dedi διαδεδομένου. diluti per multos. REISK.

Καθίσαντα] Π. καθίσταντα. H. STEPHAN.

ἀκούειν τοῦ τοσαῦτα διαπεπραγμένου κατ' ὑμῶν, ὡς ὅτι
 τὸ συνέδριον τὸ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ ψευδεῖς πεποιήται τὰς
 ἀποφάσεις, καὶ ὡς αὐτὸς μὲν δίκαιος καὶ χρηστὸς καὶ ἀδω- 95
 ροδόκητός ἐστιν, ἢ δ' ἐξ Ἀρείου πάγου βουλή ταῦτα πάντα
 20 προεῖται χάριτος ἢ λήμματος ἕνεκα; ἀρ' ἴσθ' ὅτι ἐπὶ μὲν τῶν
 ἄλλων ἀδικημάτων σκεψαμένους ἀκριβῶς δεῖ μετ' ἡσυχίας
 καὶ τάληθες ἐξετάσαντας, οὕτως ἐπιτιθῆναι τοῖς ἡδίκηκόσι
 τὴν τιμωρίαν, ἐπὶ δὲ ταῖς φανεραῖς καὶ παρὰ πάντων
 ὁμολογημέναις προδοσίαις πρῶτον τετάχθαι τὴν ὄργην καὶ
 τὴν μετ' αὐτὴν γιγνομένην τιμωρίαν; τί γὰρ τοῦτον οὐκ
 ἂν οἴεσθε ἀποδόσθαι τῶν ἐν τῇ πόλει σπουδαιοτάτων,
 25 ὅταν ὑμεῖς ὡς πιστὸν αὐτὸν καὶ δίκαιον φύλακα καταστή-
 σητε; ποίας οὐκ ἂν προδοῦναι τριῆρεις τῶν ἐν τοῖς νεωρίοις;
 ἢ τίνος ἂν φροντίσαι φυλακῆς, λήσειν ἐλπίσαντα καὶ λή-
 ψεσθαι διπλάσιον οὗ νῦν εἴληφε χρυσοῦ; οὐδὲν ὅ τι οὐκ
 ἂν ὁ τοιοῦτος, ὦ ἄνδρες, ποιήσειεν. ὅστις γὰρ ἀργύριον καὶ
 χρυσοῦν περὶ πλείονος τῆς πρὸς ὑμᾶς πίστεως αἰρεῖται
 καὶ μήθ' ὅρκου μήτ' αἰσχύνῃς μήτε δικαίου πλείω λόγον 96
 30 ἢ τοῦ λαμβάνειν ποιεῖται, οὗτος ἀποδώσεται τὸ κατ' αὐτὸν
 τὴν Μουνυχίαν, ἂν ἔχη τὸν ὠνησόμενον, οὗτος ἐξαγγελεῖ
 τοῖς πολεμίοις σύνθημα κατ' ὑμῶν φήνας, οὗτος προδώσει
 τὴν πεζικὴν καὶ ναυτικὴν δύναμιν.

γ'. Μὴ οὖν, ὦ Ἀθηναῖοι, τὴν τίμησιν ὑπὲρ τῶν γε-
 γεννημένων μόνον ὑπὸ Φιλοκλέους ἀδικημάτων ἠγεῖσθε μέλ-
 λειν ποιεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων ὧν ἂν¹ ἐπραξεν
 οὗτος κύριος γενόμενος. καὶ τοῖς μὲν θεοῖς ἔχετε χάριν
 35 ὑπὲρ τοῦ μὴ παθεῖν τι μεῖζον ὑπὸ τούτου δεινόν, ἐγνωκό-
 τες τοῦτον οἷός ἐστιν· ἀξίως δ' ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς τοῦ
 κρινομένου πονηρίας κολάσατε αὐτόν· ὅς, ὦ Ἀθηναῖοι, τρῖς
 ἢ τετράκις ἰσπαρχηκῶς ἀνδρῶν καλῶν καγαθῶν, πλεονάκις
 δ' ἢ δεκάκις στρατηγὸς ὑφ' ὑμῶν κεχειροτονημένος οὐκ

¹ ἐπραξεν ἂν

Προεῖται] Si bene habet, significat, se-
 natus hanc totam fraudem committit, in
 gratiam quorundam, a quibus sen rogatus
 seu corruptus donis fuit, quo Demosthenes
 aliique insontes, quibus infensi nonnulli
 sint, pessumdentur. REISK.

Πρῶτον] Malin πρώτην. IDEM.

Γιγνομένην] Pœnam e crimine quoque

existentem, velut summa e numeris
 præmissis in unum collectis exstitit, sed
 imini consentaneam, atque necessariam.
 IDEM.

Αἰεῖται] Bene si habet, de quo valde
 dubito, usurpatum est pro ἠγεῖται. Sed
 insolens est dictio πρὸς πλείονος αἰρεῖσθαι
 τι. IDEM.

ἄξιός ὢν, τιμώμενος καὶ ζηλούμενος διὰ τὴν πρὸς ὑμᾶς
πίστιν ἀπέδοτο καὶ προέδωκε τὸ τῆς ἡγεμονίας ἡμῶν ἀξί-
97 ωμα, καὶ εἰς τὸ αὐτὸ κατέστησεν ἑαυτὸν Ἀριστογείτονι, 40
καὶ μισθωτὸν καὶ προδότην ἀντὶ στρατηγοῦ ἐποίησεν.
ἔπειτα ὑποστείλασθαι τι δεῖ πρὸς τὸν τοιοῦτον ὑμῖν, καὶ
αἰσχυνθῆναι τοὺς ἡδίκημένους, ὅς οὐκ ἠσχύνθη τοιαῦτα
πράττων καθ' ὑμῶν καὶ τῶν ἄλλων; οὐχ οἱ τοιοῦτοι τῶν
ἀνθρώπων ἐλεοῦντ' ἂν εἰκότως παρ' ὑμῖν, ὧ Ἀθηναῖοι·
πολλοῦ γε καὶ δεῖ· ἀλλ' οἱ προδοθέντες ἂν ὑπὸ Φιλοκλέους,
εἴ τιν' οὗτος παρέλαβε καιρὸν χρημάτων πολλῶν. ἐν οἷς 110.
καὶ ἡ ἀκτὴ καὶ οἱ λιμένες εἰσὶ καὶ τὰ νεώρια, ἃ οἱ πρόγονοι
ὑμῖν κατασκευάσαντες κατέλιπον. ὦν ἀναμιμνησκομένους
ὑμᾶς, ὧ Ἀθηναῖοι, δεῖ μὴ παρέργως ἔχειν πρὸς τὰς ὑπὸ
τῆς βουλῆς γεγενημένας ἀποφάσεις, ἀλλ' ἀκολούθως ταῖς
πρότερον κεκριμέναις· αἰσχυρὸν γὰρ ἀπειπεῖν τιμωρούμενους
98 ἐστὶ τοὺς προδότας τῆς πόλεως γεγενημένους, καὶ ὑπολεί- 5
πεσθαι τινὰς τῶν ἀδίκων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων, ὅτε οἱ
θεοὶ φανεροὺς ὑμῖν ποιήσαντες παρέδωσαν τιμωρήσασθαι,
1 ἔωρακότες τὸν δῆμον ἅπαντα κατήγορον τούτου γεγενημέ-
νον καὶ 2 προκεχειρικότα πρῶτον τῶν ἄλλων ἐπὶ τῷ τὴν
τιμωρίαν ἐν ὑμῖν δοῦναι.

δ'. Ἄλλ' ἔγωγε, νῆ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, αἰσχύνομαι,
εἰ προτραπέντας ὑμᾶς δεῖ καὶ παροξυνθέντας ὑφ' ἡμῶν 10
ἐπὶ τὴν τοῦ νῦν ἐκλελοιπότος 3 τὴν κρίσιν τιμωρίαν ἐλθεῖν,

1 ἔωρακότας

2 προκεχειρικότα

3 τὴν om.

Διὰ τὴν πρὸς ὑμᾶς πίστιν] Subaudi αὐτοῦ
δοκοῦσαν μόνον, ἀλλ' οὐκ οὖσαν. recurrit hæc
dictio p. 328. v. 4. IDEM.

Τὸ τῆς ἡγεμονίας ἡμῶν ἀξίωμα] Quæ hic
appellatur ἡγεμονία, estne ea illa vulgaris,
a multis sic dicta, universæ Græciæ prin-
cipatus, de quo tam diu, tam acriter, tam
sæve inter se Athenienses atque Lacedæ-
monii contenderunt? An potius illa, quo-
dammodo privata, ἡγεμονία, quæ penes eum
est, qui tribunus aut imperator exercitus
sit constitutus. Præferam ego hoc poste-
rius hic loci, dignitatem muneris, quo
fungebatur, ut ductor noster, tanquam ἱπ-
παρχος, aut et στρατηγός. IDEM.

Τοιοῦτον ὑμῖν] Aut in vitio est ὑμῖν, aut
inter hæc duo vocabulo deest aliquid, e. c.
πεφασμένοι aut φωραθέντα. IDEM.

Αἰσχυνθῆναι] Post αἰσχυνθῆναι deest ἢ
μαῖλλον. hujusne pudore et reverentia vos

duci oportet, an potius violatorum per inju-
riam? aut alias pro ὑμῖν leg. erit. ὑμᾶς.
quæ est lenissima et tutissima h. l. medi-
cina. IDEM.

Πραττόντων] Π. πράττων. H. STEPHAN.
'Ἑμῶν] Alloquitur judices. τῶν ἄλλων
reliquos designat Athenienses, qui sive
circumstantibus judicium spectantes et au-
dientes, sive domi manserant, rerum sua-
rum privatarum satagentes. REISK.

Ἐν οἷς] Subaudi καιροῖς χρημάτων. oppor-
tunitatibus pecuniæ quærendæ. IDEM.

Τιμωρήσασθαι] Subaudi ὅστε τιμ. aut
ἐπὶ τῷ τιμ. IDEM.

Ἐωρακότες] Π. ἔωρακότας. H. STEPHAN.
'Ἐπὶ τῷ] Π. ἐπὶ τῷ. IDEM. Non male

id quidem. verum tamen potest vulgata
defendi. REISK.

Ἐκλελοιπότος κρίσιν] Interpone τὴν. Ap-
paret hoc e loco Philoclem fuga antever-

καὶ οὐκ αὐτόπται ἐστὲ τῶν ὑπὸ τούτου γεγενημένων
 ἀδικημάτων· καὶ ἰ μὲν δῆμος ἅπας οὐτ' ἀσφαλὲς οὔτε
 δίκαιον νομίζω εἶναι παρακαταθέσθαι τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας
 ἀπεχειροτόνησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς τῶν ἐφήβων ἐπιμελείας,
 ὑμεῖς δὲ οἱ τῆς δημοκρατίας καὶ τῶν νόμων φύλακες, οὓς
 15 ἡ τύχη καὶ ὁ κληῖρος ὑπὲρ τοῦ δήμου δικάσοντας ἐπέτρεψε, 99
 φείσεσθε τοῦ ¹ τοιαῦτα διαπεπραγμένου, καὶ τὸ πέρας
 ἔχοντες τῶν ἐν τῇ πόλει ἀπάντων δικαίων ἀτιμώρητον
 ἀφήσετε τὸν δωροδόκον καὶ πάντων τῶν γεγενημένων κακῶν
 αἴτιον, ὃς — ὅπερ καὶ μικρῶ πρότερον εἶπον — μόνος τῶν
 πονηρῶν πάντων τρεῖς οὐχ ἅπαξ ἀποπέφανται, καὶ τρεῖς
 ἤδη δικαίως ἐζημιωμένος θανάτῳ κατὰ τὸ αὐτῷ ψήφισμα.
 τί οὖν ἀναμενεῖτε, ὦ Ἀθηναῖοι; καὶ ποῖα ἀδικήματα
 20 ζητεῖτε ἕτερα μείζω τῶν εἰρημένων ἀκούσαι; οὐχ ὑμεῖς
 ἐστὲ καὶ οἱ ὑμέτεροι πρόγονοι οἱ Τιμοθέῳ Πελοπόννησον
 περιπλεύσαντι καὶ τὴν ἐν Κερκύρα ναυμαχίαν Λακεδαιμο-
 νίους νικήσαντι καὶ Κόνωνος υἱεῖ τοῦ τοὺς Ἑλληνας ἐλευθερώ-
 σαντος καὶ Σάμμον λαβόντος καὶ Μεθώνην καὶ Πύδναν καὶ
 Ποτίδαιαν, καὶ πρὸς ταύταις ἑτέρας εἴκοσι πόλεις, οὐδὲν
 τούτων ὑπόλογον ποιησάμενοι; οὐδὲ τῆς τότε ἐνεστῶσης
 25 κρίσεως καὶ τῶν ὄρκων οὓς ὁμωμοκότες ² φέρετε τὴν ψῆφον 100
 ἀντικαταλλάξάμενοι τὰς τηλικαύτας εὐεργεσίας, ἀλλ'
 ἑκατὸν ταλάντων τιμήσαντες, ὅτι χρήματ' αὐτὸν Ἀριστο-
 φῶν ἔφη παρὰ Χίων εἰληφέναι καὶ Ῥοδίων; τὸν δὲ μιαρὸν
 ἀνδρωπῶν καὶ προδότην, ὃν οὐχ εἰς ἀνὴρ ἀλλὰ πᾶσα ἡ ἐξ
 Ἀρείου πάγου βουλὴ ζητήσασα ἀποπέφαγκε χρήματ'
 ἔχειν καθ' ὑμῶν, ὃς οὐσίαν ἔχων πολλὴν καὶ παίδων ἀρ-
 30 ρένων οὐκ ὄντων αὐτῷ, καὶ οὐδενὸς ἄλλου δεόμενος ἄν

¹ τὰ τοιαῦτα² ἐφέρετε

tisse judicium, et in eo non comparuisse. ἐπέτρεψε. Suspectus mihi quidem vitii
 Constructio hæc est: ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν τιμω- hic locus est. IDEM.

ρίαν τοῦ νῦν ἐκλειπτότος τὴν κρίσιν. Atqui Δικαίως ἐζημιωμένος] Interpone ἄν. IDEM.
 p. 323. 13. dixerat ἐτόλμησεν εἰς ὑμᾶς ἐλθεῖν ψήφισμα] Post ψήφισμα videtur ἀπο-
 ἀπολογησόμενος. Non novi, quomodo hæc λάλει, vel simile quid, deesse. IDEM.

Παρακαταθέσθαι] Post παρακαταθέσθαι Ἐλευθερώσαντος] Æmil. Prob. in Timo-
 deesse videtur αὐτῶν. IDEM. theo. Atheus l. xiii. pag. 11. GRUTER.
 Οὐδὲ] Stephanus οὐδὲνα conjecit. Sed

Ἐπέτρεψε] Offendor dictione οὓς ἡ τύχη falsus fuit. bene habet h. l. vulgata. v. p.
 δικάσοντας ἐπέτρεψε. Sententia et usus 281. 1. ubi hic idem locus iisdem verbis
 loquendi postulant ἐπέστῆσε. aut οὓς ἡ legitur. Cur ibi non offendit Stephanus?
 τύχη τὸ ὑπὲρ τοῦ δήμου ἀμύνεσθαι δικάσοντα; cur nil ibi quoque annotavit? REISK.

ἀνδρωπος μέτριος δεηθεῖν, οὐκ ἀπέσχετο χρημάτων διδομένων κατὰ τῆς πατρίδος, ¹οὐδ' ἀπεκρύψατο τὴν ἔμφυτον πονηρίαν, ἀλλ' ἀνείλε πᾶσαν τὴν γεγενημένην αὐτῷ πρὸς ὑμᾶς πίστιν, καὶ οἷς πρότερον ἔφη διαφέρεσθαι, πρὸς τούτους ἔταξεν αὐτὸν, καὶ ἐξήλεγξεν αὐτοῦ τὴν προσποιήτον καλοκαγαθίαν, ὅτι ψευδὴς ἦν.

ε'. Ἄ χρὴ λογισαμένους ὑμᾶς, ὧ Ἀθηναῖοι, καὶ τῶν 35 παρόντων καιρῶν ἀναμνησθέντας, οἱ πίστεως οὐ δωροδοκίας δέονται, μισεῖν τοὺς πονηροὺς, ἀνελεῖν ἐκ τῆς πολιτείας τὰ τοιαῦτα θηρία, καὶ δεῖξαι πᾶσιν ἀνθρώποις ὅτι οὐ συνδιέφθαρται τὸ τοῦ δήμου πλήθος τῶν ῥητόρων καὶ τῶν στρατηγῶν τισὶν, οὐδὲ δουλεύει ταῖς δόξαις, ²εἰδότες 101 ὅτι μετὰ μὲν δικαιοσύνης καὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους ὁμοιοῦς ῥαδίως ἀμυνόμεθα, θεῶν ἴλεων ὄντων, εἴαν τινες ἡμῖν ἀδίκως ἐπιτίθωνται, μετὰ δὲ δωροδοκίας καὶ προδο- 40 σίας καὶ τῶν ὁμοίων τούτοις κακῶν, ἀ τοῖς τοιούτοις ἀνθρώποις πρόσεστιν, οὐδεμία πόλις σωθεῖν. μηδεμίαν οὖν δέησιν, ὧ Ἀθηναῖοι, μηδ' ἔλεον εἰς ὑμᾶς λαμβάνοντες αὐτούς, μηδὲ τὴν ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων καὶ τῆς ἀληθείας ἀποδεδειγμένην ὑμῖν κατὰ τῶν κρινομένων ἀδικίαν ἀκυρον ποιήσαντες, βοηθήσατε κοινῇ τῇ πατρίδι καὶ τοῖς νόμοις· ταῦτα γὰρ ἀμφοτέρω διαδικάζεται νῦν πρὸς τὴν τούτου 111. πονηρίαν. ὑπὲρ πάσης, ὧ Ἀθηναῖοι, τῆς χώρας νῦν μέλλετε φέρειν τὴν ψῆφον, καὶ τῶν ἐν ταύτῃ κατεσκευασμένων ἱερῶν καὶ τῶν ἀρχαίων νομίμων καὶ τῆς παραδεδομένης ὑπὸ τῶν προγόνων ὑμῶν πολιτείας, οὐχ ὑπὲρ Φιλοκλέους μόνον· οὗτος γὰρ αὐτοῦ πάλαι θάνατον κατέγνωκε. ταῦθ' 5 ὑμᾶς ἱκετεύων ἐγὼ δικαιοτέραν πολὺ δέησιν δέομαι τούτων τῶν ταῦτα πεπραχότων, μὴ ἐγκαταλιπεῖν ὑπὲρ ὧν οἱ 102 πρόγονοι πολλοὺς ὑπέμειναν κινδύνους, μηδ' εἰς ἀδοξίαν αἰσχρὰν ἀγαγεῖν τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα, μηδὲ καταλλά-

¹ οὐκ² εἰδότες

[ῥητόρων] Demosthenem perstringit, quem de Harpalicis quoque altera oratione impetuit. Vide Dionys. Halicarn. GRUTER.

Ταῖς δόξαις] Scil. quorundam in republica clarorum virorum. REISK.

Εἰδότες] Aptum est e vers. 7. χρὴ λογι-

σαμένους ὑμᾶς — μισεῖν. IDEM.

Λαμβάνοντες] Nova et mira dictio δέησιν καὶ ἔλεον εἰς εαυτὸν λαμβάνειν. preces et commiserationem ad se non admittere, locum iis penes se nullum facere. IDEM.

Ἵμῶν] Fero. Mallem tamen ὑμῖν. IDEM.
Ἀγαγεῖν] Malim κατάγειν. IDEM.

ξασθαι τὴν πρὸς τούτους χάριν τῶν νόμων καὶ τῶν τοῦ δήμου καὶ τῶν τῆς βουλῆς ἀποφάσεων. ἀκριβῶς γὰρ ἴστε, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀκριβῶς, ὅτι ὑμεῖς μὲν παρὰ πᾶσιν ἀνθρώ-
 10 ποῖς ἐπαινεῖσθε ταῖς γεγενημέναις ζητήσεσιν ὑπὲρ τούτων τῶν χρημάτων, οἱ δ' ἐξεληλεγμένοι κατὰ τῆς ἑαυτῶν πατρίδος δῶρα εἰληφότες πονηροὶ καὶ ἀδικοὶ καὶ μισόδημοι νομίζονται εἶναι, φιλεῖν ὑμᾶς φάσκοντες καὶ πράττειν ὑπὲρ τῶν τῆς πόλεως ἀγαθῶν, καὶ δι' ὑμᾶς ἔνδοξοι γεγενημένοι.

Ταῖς γεγενημέναις] Subaudi ἐπί. nisi potius præpositio excidit. IDEM.

Δι' ὑμᾶς ἔνδοξοι] Post ὑμᾶς posui comma. Idem est ac si dixisset: νομίζονται. Alias καὶ hoc versu sit delendum. IDEM.

LECTIONES VARIANTES

AD DINARCHUM.

VARIANTES LECTIONES.

* * Idem hic dictum, Lector, habe, quod ad Variantes Lectiones Antiphonticas vol. i. p. 139. est notatum.

ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

P. 278. 1. O om., spatio literæ majusculæ capace vacuo relicto, M. 2. ἴνα ἐξελ.] ἦν ἐξελ. Bekk. Ibid. ἀλλήλου M. antep. φανερός] φανερώς B. M. Bekk. Ibid. παρὰ τούτων] ἀρπάλου, penna ducta per voc. et παρὰ τούτων add. in marg. M.

P. 279. 1. αὐτῆς add. sup. lin. M. 7. πῶλε ταύτη M. Ibid. ἡμῶν] ἡμῶν M. Ibid. ἡμᾶς M. 9. ὀργίξεσθε M. 10. παροξύνομεν pr. B. 11. προσίεσθαι M.

18. μισεῖται M. 22. νυνὶ τοῦτο] νυνὶ τοῖνυ τοῦτο B. M. Bekk. 25. ἀλλήλου pr. M. ult. παρὰ ἀρπάλου add. sup. lin. M.

P. 280. 5. ἰσχὺν τὴν] ἰσχὺν καὶ τὴν B. M. Bekk. Ibid. πράττειν, οὐκ] πράττειν δύναμιν, οὐκ B. Bekk. 7. μέλλοι] μέλλει B. Bekk. μέλλη M. 8. αὐτῆς] αὐτοῖς cod. Laurent. Bekk. 16. ἐκβάλλειν pr. B. antep. προστάξει M. pen. γινομένης] γενομένης B. M. Bekk.

P. 279.* 3. τὴν om. pr. M. 5. ἡ πῶ] ἡ πῶ M. ἡ ποῖ Bekk. 6. εὔροι] εὔρη B. M. Bekk. 10. ἐργκχεῖρηκεν M. et pr. B. Ald. Ibid. ὦ διαπεφύλακε] ὦ διαπεφύλαχε Bekk. 12. ὦ] ἔ Bekk. Ibid. διαφυλάττει M. 13. ἀπορδήτους M. 17. ὑπὲρ] περὶ M. pen. προσδέδοκα M. ult. ἡ ταῦθ'] ἡ εἰ ταῦθ' B. M. Bekk.

P. 280.* 2. δωροδοκήσαντας pr. B. 3. ἀποδέχεσθαι pr. sed προσδέχεσθαι corr. a πρότερον pr. B. 4. κινδύνους M. Ibid. γε] γὰρ B. M. 9. οὐδὲν] οὐδέ M. 11. οἷς περισσῶς] οἷσπερ ἴσως Bekk. Ibid. αὐτίκα] αὐτοῖς M. 16. ἡμῶν M. 17. ἐποίη] ἐποίησεν B. Bekk. 19. ὁ ἐπὶ] ὁς ἐπὶ Bekk. Ibid. κακοῖς καὶ ἀτυχήμασιν M. 21. κατὰ τῆς] post κατὰ spatium 3. lit. capax derasum est in B. 24. ναυμαχία M.

P. 281. 1. ὑπὸ λόγον B. ὑπὸ λόγου, λόγον φῆρον penna ducta per λόγου, M. 2. κρισίν M. Ibid. ἀντικαλλάξασθαι B. M. 7. ἀποπέφανται] ἀποπέφανκεν B. Bekk. Ibid. ὅς] ὡς pr. B. 10. οὐκ om. pr. M. 11. μόνον M. Ibid. χρυσίαν φανερώς M. 13.

εἰς τὴν πόλιν χρημάτων M. 14. ὑπὸ τοῦ T. M. 16. καταγελάσειαν M. 17. πράξεις pr. B. 18. ἡμᾶς M. Ibid. εὐεργέτησαν] εὐεργέτησαν B. Bekk. antep. ἡμῶν M. pen. τιμοθέαν γινόμενον M. ult. τούτους M.

P. 282. 2. ΨΗΦΙΣΜΑ om. B. M. 2. ὦ] ὁ B. Ibid. ὅστις M. Ibid. δικαίως add. sup. lin. M. 5. τῇ πόλει] τὴν πόλιν B. M. Bekk. 6. μεταβαλομένους pr. B. 8. ὠμωμοκότας pr. B. 9. ἄλλο τι γεουργιαιότερον ποιῆσθαι τῆς εὐσεβείας] hæc vulg. om. add. sup. lin. B. Bekk. 10. καὶ om. M. 13. ὄ om. B.

P. 283. 1. τὴν om. M. Ibid. πρὸς Ἑλλ.] πρὸς τοὺς Ἑλλ. B. Bekk. 4. γενόμενα] γινόμενα M. Bekk. Ibid. φέρε γὰρ pr. M. 6. ὀρῶντες om.] ὀρῶν τὰς εἰς Bekk. 7. γενομένηαν om. pr. M. Ibid. ἤκουσαν] ἤσαν B. Bekk. 10.

τῆς] ταῖς pr. B. 19. ἐλπιδας ὑποβαινούσας] ὑποφαινούσας B. Bekk. ὑποβαινούσας M. antep. φυλαρχία ded. vid. pr. B. pen. ἡμῶν M. ult. πεπραγμένον] διαπεπραγμένον B. M. Bekk.

P. 281. 4. τῷ τοιαῦτα] τῷ τὰ τοιαῦτα B. M. Bekk. 5. πολλῶν M. et pr. B.

6. πεπραγμένῳ ἡμεῖς, penna ducta per ἡμεῖς, M. 8. ἐκ] ἐν M. Ald. 9. ἀφηνδιαν pr. B. 11. ἐνθύμαχον M. 14. διανομήθησαν M. Ibid. ἀστυγεῖτων καὶ συμμάχων] ἀστυγεῖτων καὶ σύμμαχος B. M. Bekk. 16. κοινοσάντων pr. B. τῶν κοιν. ἡμῶν - - σπείρεται add. in marg. M. 18. ἀπολλυμένην εὐτως] supra has voces appinguntur notæ, quæ transpositionem, ut videtur, denotant. 19. ἡμῶν M. Ibid. οἷς] εἰς M. antep. ἡμῶν M. pen. ἐς τὴν] ἐπὶ τὴν B. M. ἐπὶ τὴν Bekk. Ibid. κατάλυσιν M. ult. ἰσχόντων] ἰσχυόντων Bekk. Ibid. εἰσδέχεσθαι M.

P. 285. 2. κάδοδιν M. 5. φιστὴ] φίσσει Bekk. 6. εἰς τούτων] εἰς τὴν τούτων B.

- Bekk. 8. προδόντας pr. B. 9. ἡμῶν M. P. 294. 5. ἐπιτρέποιτε B. 6. ἐμέλησεν προστάξ
11. ἀελόντας M. 16. οὐδεὶς εἶδεν ὅταν ἀλῶσιν οὐδὲ M. Ibid. τί πεπίνθασι om. M. 19. τὸ Θηβ.] τῶν Θηβ. M. antep. τοῦ Φιλ.] τοῦ om. B. Bekk. pen. ἐκκαλέσας pr. B.
- P. 286. 1. συνανεκοιλογεῖτο] συνανελογεῖτο B. M. συνεκοιλογεῖτο Bekk. 6. τῆς πόλεως] τὰς τῆς πόλεως B. Bekk. τοῖς πόλεσι M. antep. τὸν μὲν M.
- P. 287. 2. ἀτυχίας M. 3. καιρὸν om. M. 7. βουλ. τὸν Νικοδήμου] βουλ. μετ' ἐκείνου τὸν Νικοδήμου B. Bekk. 15. ἐν om. pr. B. Ibid. καὶ om. M. ult. καὶ om. pr. B.
- P. 288. 3. ἡμῶν] ὑμῶν M. Bekk. 7. ἡμῶν] ὑμῶν Bekk. 8. περὶ ἄν] περιῶν B. Bekk. 11. ἐξέπλευσεν] ἐξέπεμφεν M. 14. ὑπὲρ δήμου] ὑπὲρ τοῦ δήμου B. M. Bekk. πολὺ
16. οὐδὲν βελτ. M. 18. προγεγενημέναν M. pen. ὅα M.
- P. 289. 5. παρεστηκότων] περιεστηκότων Bekk. Ibid. νῦν οὖν] τί οὖν B. Bekk. 7. δεῖν μισεῖν] δὴ μισεῖν B. Bekk. Ibid. μαθεστηκότα B. 13. χερσὸν ἐκ] χερσὸν om. B. M. Bekk. pen. ὄφελον pr. B.
- P. 290. 6. Ἄρ. καὶ] Ἄρ. δὲ καὶ M. 8. ἐνεγκόντας pr. M. 9. τῆς ἡμ. - - ὑπὸ add. in marg. M. 12. ζῆ om. pr. M. ου
15. δουλεύσασαν M. 16. ὑμῶν om. pr. P. 291. 2. τῶν φυρ.] τῶν om. pr. B. Ibid. ἐκεῖ] ἐκεῖσε B. Bekk. Ibid. ἡμετέραν] ὑμετέραν B. M. Bekk. 3. πατέραν] προγόναν M. 5. ἡμετέρα] ὑμετέρα
- B. M. Ald. Bekk. Ibid. ἄξια M. 7. τὰ om. pr. B. 15. ἄνδρες] ἄ ἄνδρες M. Bekk. 16. ἡμετέραν corr. B. Ibid. μόναν B. M. Bekk. 17. τοῦτον] τοιοῦτον M. 19. τοῦτου M. 22. περὶ τριηρ.] περὶ τῶν τριηρ. B. M. Bekk. antep. πλοσίων] πλειοσιν M.
- P. 292. 2. διφίλων B. M. 5. Ἐπιγίνου] Ἐπιγίνου B. M. Bekk. 6. καταστήσαι] στῆσαι B. Bekk. Ibid. Βηρισάδην] Βηρισάδην B. M. Bekk. 7. κόνανα, penna ducta per κόνανα, M. Ibid. ἐχθίστους] ἐκ τούτων B. M. 10. αὐτῶ] αὐτοῦ B. Bekk. 12. καλλίππου M. 15. κατὶ B. M. 21. τοσοῦτον corr. M. pen. πρότερον pr. B. ε
- ult. ποιήσεται M.
- P. 293. 3. ὄν] ὄν pr. B. Ibid. προσ. αὐτῶ ἀπολ. M. 8. γενόμενος] γινόμενος corr. B. Bekk. 9. καὶ primum om. pr. B. 12. συμβουλάς, αὔθις] συμβουλάς, ἀνθ' ὄν B. Bekk. 14. ἐν δὲ τῇ] δὲ om. B. M. Bekk. α ε
- Ibid. ἀκούσαντες M. 15. τὰς ἀράς] τῆς ἀρᾶς B. Bekk. 18. μηδὲν M. 19. μέλλει pr. B. Ald. antep. τολμῆσαι] τολμῆσει B. Bekk.
- B. 12. κελεύσαντος M. 13. μιᾶρὸν] μικρὸν M. 16. ὡσπερ νῦν ἀμφ. γέρονε add. in marg. M. 18. περὶ ἄν] παρ' ἄν B. Bekk. 21. με] μοι M. 22. ἐφάνθη] ἀπεφάνθη B. Bekk. Ibid. καταψηφισάμενοι] καταψεύσάμενοι B. Bekk. καταψηφισάμενοι M. Ibid. μέντοι] οὖν M. pen. ὄν εισαγγείλας pr. B. Ibid. πεντακοσ. τῶν] πεντακοσ. καὶ διαχιλίοις τῶν B. Bekk.
- P. 295. 6. εἰ om. M. 7. ἀδικεῖ μὲν καταψ. M. Ibid. κάμου] καὶ ἐμοῦ pr. B. ἧς
- ἐμοῦ M. 8. τῶν βουλ. M. 20. ἀπελθόντες M. ult. ἡμῶν M. εἰσ
- P. 296. 2. τῇ γνώμῃ] τῇ συγνώμῃ corr. a pr. B. Bekk. τῇ γνώμῃ εἰδισθε M. 6. ον
- τούτων τούτων M. 7. προσδέξασθαι] προσδέξασθαι B. Bekk. 11. ἀποδόσθαι] ἀποδόσθαι παρὰ τὰ B. Bekk. pen. ὅτα M.
- P. 297. 2. εἰ συνεχίρχεται] εἰ συνεχίρχεται συνίνα
- B. Bekk. εἰσέρχεται M. 4. πρὸς τὸν δήμον, penna ducta per πρὸς τὸν δήμον, M. 14. φημί τὸ] ἢ καὶ τὸ Bekk. 15. γινόμενον] γενόμενον B. M. Bekk. 18. τὰ νυκ] νυκτὶ B. Bekk. τανῶν M. 25. ὁ om. M. 27. γίνηται] γίνηται B. Bekk. 27. λυσιτελῆς pr. B. pen. προτέραν] πρότερον Bekk.
- P. 298. 3. καὶ τούτους M. 5. ὁμολογουμένων] ὁμολογημένων B. M. Bekk. 10. τὸν] τὴν M. 12. ταύτη M. 14. τῶ secundum om. M. 15. γεγονόταν om. M. antep. προδοσίας M. pen. ὁ αὐτὸς] ὁ om. B. M. Bekk.
- P. 299. 4. εἰλήφασιν M. 5. οὐκ ἐτιμωρήσασθε] τιμωρήσασθαι B. M. Bekk. Ibid. τι τῶν κατὰ B. 7. παραδεδωκότα add. in marg. B. 9. ζῆν] ζητεῖν pr. B. 10. ἡμετέροις] ὑμετέροις B. M. Bekk. 17. πρὸς τοὺς περιεστηκότας add. in marg. M. 20. οἰκάδε ἀπελθῶν add. in marg. M. 22. τοπρῶτον M. Ibid. τὸν εἰς pr. B. Ibid. ἴδιον εἰς.] ἴδιον οἶκον εἰς. B. Bekk. κατεγνωκότες
23. καταγνόντες, penna ducta per καταγνόντες, M. antep. τίνας ἔλπ.] τίνας τὰς ἔλπ. B. Bekk.
- P. 300. 2. χαρίσις] κινδύνος
- χαρίσις, M. Ibid. τί δὲ, ἀντιθῶμεν B. M. 5. τῶ] τὸ M. et pr. B. 6. καταπέμφει pr. B. 7. ἀνακεκοσμημένους M. 9. γράφει] γράφει Bekk. 17. γράφειν] γράφειν Bekk. 18. οἰκείας pr. B. Ibid. καὶ τῶν M. καὶ τῶν Ald. 21. κελεύεις] κελεύεις Bekk. 25. καὶ τοὺς μὲν - - εἰσφέ-

γεν add. in marg. B. ult. εὐληφῶτα μηδὲν φαν.] εὐληφέναι, μηδὲν δὲ φαν. B. Bekk.

P. 301. 2. ὡς om. M. 4 ἀξιούσθαι M. 5. γῆν ἐν τοῖς ὄρεσι M. 8. παρὰ corr. B. 10. δὲ ἄλλοις] δὲ τοῖς ἄλλοις B. M. Bekk. 13. εὐρήσῃτε M. 14. πλὴν] ἢ M. 16. καὶ τῶν] καὶ τῶν B. Bekk. 17. γὰρ ὄμοι.] ἂν ὄμοι. B. Bekk. Ibid. [οἱ] om. omnes codd. et edd. 19. λόχου corr. B.

Ibid. ἐπαμινῶνδας B. ἐπαμινῶνδας M. 20. καὶ οἱ μετὰ τούτων om. M. 22. πόλιν εἶναι pr. M. Ibid. χόρας om. pr. M. antep. μεσήνην B. M. Ald. Ibid. κατώκισαν pr. B.

P. 302. 2. τοῦ φιλ.] τοῦ om. B. Bekk. Ibid. ὁ τούτων] ὁ τούτου B. Bekk. 3. ἄμφισαν B. M. Ald. Ibid. ξυλλεγῆσι M. 4. ἢ. τῆς] ἢ. δὲ τῆς B. M. Bekk. Ibid. κατεστᾶθη] κατέστη B. Bekk. Ibid. ἀγένης M. 5. διὰ om. M. 7. συν-

διεφθάρη] διεφθάρη B. διεφθάρη Bekk. Ibid. ἀλλὰ καὶ λίαν ἀληθῆς add. in marg. M. 8. ἀπάντων om. pr. M. 12. γε] τε M. 15. post τὴν lacuna 2. lit. capax in B. Ibid. μοῖραν] μόραν Bekk. Ibid. χαυρίας B. λαβρίας Ald. 16. Λακεδαιμονίων] ἀθηναίων M. 17. τὴν om. M.

pen. δέομενος M. Ibid. τῆς τοῖς pr. B.

P. 303. 4. Κολυττέα] κοτυλλέα B. κοτυλλέα M. 14. ἐμβεβλημένον] ἐμβεβληκότα B. Bekk. Ibid. τὴν om. pr. M. 15. Ἑλλ. ἀλεθρον] Ἑλλ. ἀλιτήριον B. ἀλεθρον om. M. Ἑλλ. ἀλιτήριον Bekk. Ibid. δεῖ ἐξέριστον ded. vid. pr. B. 16. μεταβά-

λεσθαι pr. B. 18. παράσι M. 20. δ] ὅτε M. et pr. B. 25. μαρτυρίαν πρῶτον. λέγε] μαντίαν πρῶτον. ΜΑΝΤΕΙΑ. λέγε B. M. Bekk. pen. ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΜΕΡΟΣ] ψήφισμα B. et in marg. M.

P. 304. 3. τούτω om. pr. M. 5. ΤΟ ΛΟΙΠΟΝ ΤΟΥ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ] μαρτυρία B. om. in lacuna M. 7. εἰρημένως] ἤρη-

μένως Bekk. Ibid. τῶν ἐν M. 11. οὐδὲ φροντ.] οὐδὲν φροντ. Bekk. 12. ἡμετέραν] ἡμετέραν B. M. Bekk. 14. δημοσθέντος add. in marg. M. Ibid. κατὰ τὴν] μετὰ τὴν B. Bekk. κατὰ τὴν M. 15. ὀλυμπίας pr. M. 16. ἐπεὶ] ἐπὶ M. 21. προβαλλόμενος] προβαλλόμενος corr. B. Bekk. 22. περὶ εἰρ.] περὶ τῆς εἰρ. B. M. Bekk. antep. ἀποἰξέθειν M. pen. δὲ om. M. Ibid.

Ἀλέξανδρος] Ἀλέξανδρον B. M. Bekk. ult. κατάγειν corr. B. Ibid. ἀρχιδέωρον] ἀρχιδεωρῶν B. M. Bekk.

P. 305. 2 οἰκεί M. 5. ὁ Δημ. τῇ ἐκ τοῦ Ἄρ. M. Ibid. βουλή add. sup. lin. a pr. M. 6. ἡμῶν] ἡμῶν corr. B. ἡμῶν Bekk.

8. ΨΗΦΙΣΜΑ om. M. 10. κυρία προστ.] κυρία σοῦ προστ. B. Bekk. 14. ἄνδρες. εὐρηκε] ἄνδρες. ΨΗΦΙΣΜΑ. ἡ βουλή εὐρηκε B. Bekk. 18. ἡμετέρας corr. B. 20. λόγους B. 21. θεοῦς, in rasura 10. lit. capase, corr. a pr. B.

P. 306. 5. ταῦτα] ταῦτα B. ταῦτα Bekk. 6. αὐτῶν M. 8. τοῦτον M. 9. με κατὰ M. 11. φυλαξ τῇ πόλει M. τῇ πόλει add. sup. lin. B. 15. τοῖς corr. B. 16. γενομένους corr. B. Ibid. αὐτὰ pr. B. Ibid. σεμναί om. M. 20. καταστήσαστε pr. B. Ibid. τῇ τοῦ Δημ. M. 22. ἄνδρες om. B. antep. ἀλυσιτ. καὶ] ἀλυσιτ. ὑμῖν καὶ B. M. Bekk. ult. ῥαδίως om. pr. M.

P. 307. 2. αὐτοῦς M. 6. μετὰ Ἄρτάλου om. pr. M. 7. οὖν, ἄριστε] οὖν, ᾧ ἄριστε B. M. Ald. Bekk. 9. χρυσοῦς M. 10. τέτταρα] τετρακόσια pr. B. 17. μηδὲν] μηδὲν B. Bekk. 18. οὕτως M. ult. βουλόμεθα δυνησόμεθα M.

P. 308. 1. προσεκτέον] προσετέον Bekk. 2. προσιτέον] προσδεκτέον B. Bekk. 5. ἐστὶν ἡμῶν] ἡμῶν ἐστὶν B. Bekk. 6. αὐτος pr. B. 7. ὅστις] τίς B. M. 13. ἴδια] ἴδια corr. B. ἴδια Bekk. 15. πολεμοῦντα] διοικοῦντα B. Bekk. Ibid. ἡμᾶς] ἡμᾶς B. Bekk. 17. ἐπαγορεύων Ald. 20. μέλει pr. B. 21. παρεισάτων M.

P. 309. 3. κατασκευάζων M. 6. πεπραγματευμένοις] πεπραγμένοις B. M. Bekk. 7. τούτου] τούτου B. Bekk. 8. ὥσπερ ἐπιβούλου M. 13. εἰς] ἐς M. 15. οὖν οὐδαμοῦ] ἂν οὐδαμοῦ Bekk. 18. δὲ πεπραγμένους] διαπεπραγμένους corr. B. Bekk.

23. τιμωρήσασθε M. 28. σὺ τὴν] σὺ om. B. M. Bekk. Ibid. μαντείαν] σημασίαν M.

P. 310. 2. μὲν ὁ] μὲν ὁ B. μὲν καὶ ὁ Bekk. 3. κινδυνεύετε pr. M. 6. ταῦτα] ταῦτα Bekk. Ibid. πρᾶττοντες M. 10. γενομέ-

νους M. 13. παρανόμων M. Ibid. ἐστὶν οὖν - - παρανόμων add. in marg. B. 15. γέγραψαι B. 16. σοι om. B. M. 19. εἰσήγγελμας add. in marg. B. 20. πολλὰ πολλά B. 22. τῆς τοῖς pr. B. antep. ὅπου] ἢ ποῦ B. Bekk.

P. 311. 2. ἡμετέρας] ἡμετέρας B. Bekk. Ibid. ἐξῆν M. 5. λέγοντες M. 9. ὥσπερ M. Ibid. συμπάντων] σὺ πάντων B. συμ-πάντων Bekk. 20. οὐ δὲ M. pen. ὁρᾶτε, ἄθ.] ὁρᾶτε, ᾧ Ἄθ. B. M. Ald. Bekk. ult. ἦδη] εἶδος B. M.

P. 312. 4. γενομένων πάντων M. 7.

οί
 ὑμεῖς κύριοι] ὑμεῖς κύριοι B. ὑμεῖς οἱ κύριοι Bekk. 8. ἀναδέξασθε M. Ald. 11. προεμένουσ] προεμένουσ B. Bekk. 18. καταπλακτέον corr. B. 21. λαμβάνοντα καθ' B. M. 23. ἀπολείσθαι] ἀπολογεῖσθαι pr. B. Bekk. antep. ἐλεύσεται] ἐλεύσεται Bekk.

P. 313. 3. ὑμῖν αὐτὴν] αὐτὴν ὑμῖν B. Bekk. 6. καὶ ἐν] καὶ τὰς ἐν B. M. Bekk. 9. περικρούμενος M. 13. προελλύθεν M. οὐ διακειμένην M. 19. γεγενημένην M. 22. μὴ τῷ Δ. M. 24. δημιουργήσαν] συνη-

γορήσαν B. Bekk. δημιουργήσαν M. pen. β^α ἀναβαίνει ἀποφάσει M.

P. 314. 2. ἀφ' M. 3. βούλετε M. 7. τὰς εἰδόσιν M. Ibid. περὶ] πρὸς M. 11. αὐτὸν M. Ibid. ἀπολογεῖσθε M. 14. ὅτι] ἐτι B. Ibid. φενακίζων corr. B. 17. καὶ τοῦσ - - - τὴν τούτων add. in marg. M. 18. καὶ] κὰν B. 20. τοῦ μὲν τῆς] τοῦ μὲν τῆς B. M. Bekk. 21. ἤκει βεβοήθηκα om. pr. M. 22. ἐγκατέλιπον] ἐγκατατέλιπα B. Bekk. ἐγκατέλιπα M.

ΚΑΤΑ ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ.

P. 315. 5. τὴν ἐξ — βουλὴν] τῇ ἐξ — βουλῇ B. Bekk. 9. τοῦτο M. 12. ἢ] καὶ M. 16. τὰ ψευδῆ ded. vid. pr. B. 17.

ὑπολειφθῆναι M. 18. δεινότερα M. 19. αὐτῶν] αὐτῶ B. Bekk. αὐτῶν add. sup. lin. a pr. M. Ibid. ἀσφαλέστατον M. 20. ἡμετέρας] ἡμετέρας B. Bekk. 22. γενήσονται M. antep. βελτίων M. ult. ἡμῶν M.

P. 316. 2. γεγενημένην] γεγευμένην cod. Laurent. Bekk. 3. ψευδοποιῶν] δευσοποιῶν B. Bekk. 5. βούλετε M. 9. ἤσθεσθ' ἤσθεθ' B. Bekk. Ibid. ἡμῶν] ὑμῶν B. Bekk. 11. ἡμᾶς] ὑμᾶς B. M. Bekk. 13. διδ M. 15. τοῖσ πόλ.] τοῖσ τῆσ πολ. B. M. Bekk. Ibid. καταρραδμησάτε] καταρραδμησάτε B. M. Bekk. 19. γενομένων M. Ibid. ἐκ] κατὰ pr. B. 20. ὑπὸ add. sup. lin. a pr. B. Ibid. [ἢ διὰ - - - φείσασθαι] Bekk. Ibid. τοῖσ κρινόμενοι] τοῖσ τοῦ κρινόμενου B. Bekk. 21. αὐτῶν M. 24. τῶν νῦν κρινόμενων M.

P. 317. 1. καταβήσομαι M. Ibid. ταῦτη πιστεύσει add. in marg. B. 2. ἢ] καὶ εἰ M. 4. κατὰ τὰς] κατὰ τὰς B. M. Bekk. 8. ἐστιν om. M. 9. φείσεσθαι M. Ibid. ἡμῶν M. 17. ἀποψήφισαντα M. 19. γενομένων M. 20. νομίζειν om. M.

P. 318. 4. ἠλέησεν] ἠθέλησεν M. Ibid. ἔπειτα ἐτι] ἔπειτα παρ' ἡμῶν ἐτι B. Bekk. 5. βούλεσθε add. sup. lin. a pr. M. 8. τύχη B. 9. βαυρωσίας] βουβρωσίας B. βαμβρωνίας M. βραυρονίας Bekk. 12. τίμημα τιμῆσαι B. 14 [τοῦτο] Bekk. 20. ἐνδοθεν M. pen. εἴθ' M. ult. κατεψήφισμένων M.

P. 319. 1. ἐνδειχθέντα] διδαχθέντες B. M. 9. δεῖν om. M. 10. ἠλέγχθησαν M. 13. πολιτεῖαν] πόλιν B. M. Ibid. εἰσελήλυθε M. 17. τοῖσ πολιταῖσ om. pr.

M. 18. θαυμάσουσι] θαυμάζουσι M. Bekk. 19. συμβ. καὶ] συμβ. ἢ καὶ B. M. Bekk. 22. ἐνομισθησαν M. 24. vel καὶ vel τὴν δημοσίαν ded. vid. pr. B. antep. πονηρῶν corr. M. pen. λέγει καὶ γνώσκῃ] λέγει καὶ γινώσκει B. M. Bekk. ult. ἐν βωμοῖσ] ἐν τοῖσ βωμοῖσ M. ἐν τοῖσ νόμοισ B. Bekk.

P. 320. 2. τιμήματος] λήμματος Bekk. 3. τὸν] τὴν M. 9. στρατίας M. Ibid. εἰ τὰ ἱερά ded. vid. pr. B. 10. ἔχει M. 11. ὁ ἀριστογείτων] ὁ om. B. Bekk. Ibid. τοῖσ γονείσ] τοῦ γονείας B. Bekk. 14. ἔχειν om. M. 15. αὐτῶ M. 19. πραγμάτων διατετ.] πρῶτων διατετ. B. M. Bekk. ult. πειθόμενοι M.

P. 321. 1. τούτου μοχθηρίαν] τούτου πονηρίαν B. M. Bekk. 2. ἐστιν ἐτι περὶ] ἐστιν, ὅτι περὶ B. Bekk. ἐστιν. ἐτι περὶ Ald. 3. ἡμῶν M. 4. οἱ add. sup. lin. a pr. B. 5. ἐστὶ δικαστῶν] ἀνδρῶν ἐστὶ, sed δικαστῶν in marg., M. 7. καταψήφισάμενος pr. M. 8. τούτων] τοῦτο corr. B. τούτῳ M. Bekk. 9. θεῖαν M. 10. δῶρα γὰρ λαμβ. M. 18. κεκριμένων pr. B. 22. ὑπολάβοιτε B. M. Ibid. κατὰ] καὶ κατὰ Bekk. Ibid. μόνον] μόνον B. M. Bekk. 23. κοινούς καὶ κατὰ B. M. 24. ἐπὶ corr. B. pen. [γῦν] Bekk. Ibid. τοῖθ M.

P. 322. 1. χρημάτων πρὸς τ' αὐτὸν] χρημάτων πρὸς τὰττον Bekk. 3. οἱ πρόγονοι om. pr. M. 5. et 15. ἀρίθμιον B. Ibid. et 15. ζελίτην pr. B. 7. τινας om. pr. M. Ibid. δοῦναι τρέπ.] δοῦναι τοῦ τρέπ. B. M. Bekk. 8. τῆσ πάσης M. 9. ταῦθ' corr. B. 10. ἐθεσαν M. Ibid. ἡμῖν] ὑμῖν B. M. Bekk. 16. εἶναι καὶ τοῦ M. 20. ἔχειν] φέρει M. 23. ποιήσειν M. 25. ἀναδεχόμενον M. Ibid. τοῖσ πατριδος] τοῖσ τῆσ πατρίδος B. Bekk. τῆσ πατρίδος M. ult. τὴν βάεβαρον] τὸν βάεβαρον B. M. Bekk.

ΚΑΤΑ ΦΙΛΟΚΛΕΟΥΣ.

λέγειν
P. 323. 1. ποιῶν M. 2. ὅπως χόητ.] ἢ
πᾶς χόητ. Bekk. 5. ἐναντίος καὶ M. ἐναν-
τίον καὶ corr. B. Ibid. περισσώτων pr.

κωλύ
M. 6. ποιῶσιν M. Ibid. καταπλεῦσαι
...
Bekk. 7. ἡμῶν M. 12. τιμωρησάμενος]
τιμωσάμενος B. τιμωρησάμενος Bekk. 13.
εἰς τὴν χώραν om. pr. M. Ibid. εἰσεκίμι-
σεν M. antep. καὶ om. pr. B.

P. 324. 5. ἰδικηκῶς] ἐξῆπατῆκῶς B.
Bekk. om. M. 6. ἐλάμβανε M. Ibid.
ἀνατετραφῶς M. 11. ψευδεῖς καὶ αἰ] καὶ
om. B. M. Bekk. 12. δεῖν B. Ibid. τῆς
corr. B. Ibid. γεγραμμένης corr. B.
14. τὴν πόλιν om. pr. B. 15. uncus om.
codd. et edd. praeter Bekk. 18 ἢ πρῶ-

εἰληφίνας
τον] ἢ ἴν πρῶτον B. Bekk. 19. λαμβάνειν
M. 20. πύτυχει] πύτυχεῖτε Bekk. 22.
ἀγνωσμένην om. pr. M. pen. γενόμενον]
διδόμενον M. Ibid. διαδεχομένου] διαδεδο-
μένου B. M. Bekk. Ibid. καὶ] ἀλλ' M.

P. 325. 5. ἔνεκεν M. Ibid. ἴσθ' οἷσθ'
M. 14. λήψεσθαι διπλάσιον corr. B.
20. ἐξαγγέλλει pr. B. 23. ὑπὲρ] ὑπὸ M.
25. ἔπραξεν ἂν] ἂν ἔπραξεν corr. B. (qui
ἂν pr. om.) Bekk. ἂν om. M. 26. θεοῖς
om. pr. M. Ibid. ἔχετε] ἔχεσθε M.

ὑφ'
antep. κολάσετε M. et pr. B. ult. παρ'

ἡμῶν
ἡμῶν M.

ἐποίησεν
P. 326. 4. κατέστησεν M. 6. ἡσχυρίθη
corr. B. 7. πρᾶττότων] πρᾶττων B. M.
Bekk. Ibid. ἡμῶν M. 20. προεχειρισ-
κίτα] προεχειρισκίτα pr. B. προεχειρισκίτα
corr. B. Bekk. pen. δεῖ om. pr. M.
Ibid. ὑφ' ἡμῶν om. M. ult. ἐκλ. κρίσι-
] ἐκλ. τὴν κρίσιν B Bekk.

P. 327. 5. τῆς om. pr. M. 6. τοῦ om.
ξ
pr. B. Ibid. δικάσοντας M. 7. τοῦ τὰ
τοιαῦτα] τὰ om. B. Bekk. 9. ἀφίσετε
om. pr. M. Ibid. καὶ om. M. 16. πλεύ-
σαντι M. 17. τοῦ om. pr. B. Ibid. ἐλευ-
θρώσαντι pr. B. 18. λαβόντι pr. B.

εἰς
19. πόλις M. 20. ὑπὸ λόγον B. M. 21.
ἐφέρετε] φέρετε B. Bekk. 25. ἀνθρώπων
pr. B. τοῦτον ἄνθρωπον M. pen. πολὺν
pr. B.

P. 328. 2. οἰκ ἀπεκρύψ.] οὐδ' ἀπεκρύψ.
B. Bekk. 4. εἶς om. pr. B. 12. δου-
λεύειν] δουλεύει B. M. Bekk. Ibid. εἰδότες]
εἰδότες B. M. Bekk. 15. ἡμῶν corr. B.

ω
Ibid. ἐπιτίθενται M. 22. τούτου] τούτων
pr. B. 24. κατεσκευασμένων corr. B.
ult. μηδὲ καὶ καταλλάξ.] καὶ om. B. M.
Ald. Bekk.

P. 329. 4. ἐπαινεῖσθαι pr. B. 5. ἐλη-
λαγμένοι M.

INDICES
AD DINARCHUM.

INDEX GRÆCITATIS DINARCHEÆ.

AD PAGINAS ET VERSUS EDIT. REISK.

A.

ἄγειν τινὲ τὴν ἐοῦθειαν. 15, ult. ἄγειν εἰς ἀδοξίαν αἰσχροῦ. 102, 1.

ἀγνῶς. 74, 10.

ἀγνῶν] πῶς τοῦτον τὸν ἀγνῶνα δικάσετε. 35, 9. ἀγνῶνα ἀπολογοῦμενος ὑπὲρ ἑμαυτοῦ. 37, 6. τὸν ἀγνῶνα ἀσφαλῆ αὐτῷ νομίζειν. 78, 6.

ἀγωνίζεσθαι περὶ αἰσχροῦς αἰτίας. 65, 1. ἀδικεῖν] τὸν ὅποσονοῦν ἀδικήσαντα τὰ πάτρια νομίζων τὸν ἐν τοῖς μικροῖς συνεδιζόμενον ἀδικεῖν. 41, 5. ἐπιτιθέσθαι τοῖς ἡδικηκόσι τὴν τιμαρίαν. 95, 6.

ἀδικία. 94, 10. 101, 9.

ἀδικίμων συνέδριον. senatus auctoritatis casus. 49, 4.

ἀδοξία. 102, 1.

ἀφρόν λῆμμα. 35, 3.

αἰρεῖσθαι] pro ποιεῖσθαι, si bene ibi habet lectio. ἔστιν ἀργύριον καὶ χρυσίον περὶ πλείονος τῆς πρὸς ἡμᾶς εἰσφοράς αἰρεῖται. 95, ult.

αἰσχροκέρδεα. 73, 1.

αἰσχροῦς] περὶ αἰσχροῦς αἰτίας ἀγωνίζεσθαι. 65, 1. ἀδοξία αἰσχροῦ. 102, 1.

αἰσχύνη. 94, 9.

αἰτία. 65, 1. τὴν πόλιν εἰς αἰτίαν καθιστάειν. in criminationem, invidiam, adducere. 94, 12.

ἀκολουθεῖν μετὰ τινος. ire cum aliquo, quo is ducat, in ejus castris versari. 15, 11.

ἀκρίβης πείρα. 79, 12.

ἀκρόπολις. 30, 5. 90, 1.

ἀκτῆ] ἢ ἀκτῆ, Atticum litus, καὶ οἱ λιμένες. 97, 9.

ἄκωρος τοῦ δικαίου. 6, 12. qui neque veram rectamque de re sententiam reperire novit, neque repertam, et pronunciatam adeo, factis exsequi valet. 101, 9.

ἀλήθεια. 5, 13. ἀληθεία τοῦ συνεδρίου συνοικου ἐαυτὰς κατέστησαν. iudicio verum et æquum in pronuntiando severissime atque sanctissime tuenti. 61, 4.

ἀλιτήριος] τὴν Ἑλλάδος ἀλιτήριον. 55, 7.

ἀλλ' ἢ pro ἢ simpliciter, aut pro εἰ μή. quam, praterquam. 27, 5.

ἀλόγιστος. 64, 5.

ἀμιλλᾶσθαι ταῖς κολακείαις πρὸς τινα. 69, 15.

ἀμφισθετεῖν τῶν ἐν οὐρανῷ τιμῶν Ἀλεξάνδρου. cœlitum honores Alexandro denegare. 65, 10.

ἀναθεῶν. 79, pen.

ἀνάγειν. procul a societate hominum abducere. 81, 11.

ἀναδέχεσθαι τὰς ἰδίας τούτων δωροδοκίας καὶ πονηρίας. suscipitis in vos sinitisque vobis imputari ut a vobis probatas. 4, antep. 72, 2.

ἀναιρεῖσθαι εἰσαγγελίαν. reprehendere, revocare, tollere, antiquare. 66, 1. ἀνελεῖν ἐκ τῆς πολιτείας τὰ τοιαῦτα θηρία. 100, 19.

ἀνακομίζειν. e Gracia in Asiam superiorem mittere. 49, 10.

ἀνακρίνειν τοὺς τῶν κοινῶν τι μέλλοντας διοικεῖν. examinare, vitæ scrutinium instituere cum petentibus honores, illiusque scrutiniij formula. 86, 7.

ἀναλαμβάνειν τινά. comitate, blanditiis orationis, lenociniis honorum officiorumque aliquem sibi devincire. 20, 11.

ἀναλίσκειν τὸ ὕδωρ. tam diu causæ dictionem extrahere, donec aqua ad dicendum infusa defluerit. 79, pen.

ἀναπιμπλάναι τῆς ἑαυτοῦ τύχης τινά. cui te socium negotiorum adjunxeris, ei infelicitatem tibi cognatam atque fatalem adjungere, afflicare. 25, antep. ἀνάπτειν]. χρυσὸν ἐκ τῶν δακτύλων ἀναψάμενος περιπορεύεται. 29, 2.

ἀναρπάζειν. oppidum devastare. 17, 14.

ἀνατιθέσθαι εἰκόνα εἰς τὴν ἀγοράν. 33, pen. τὴν τινος αἰτίαν τινί. imputare. 62, 9.

ἀνατρέπειν πράγματα. evertere, corrumpere. 23, pen. πόλιν. 61, ult. ἅπαντα. 93, 10.

ἀναφέρειν στήλην εἰς ἀκρόπολιν. 90, 1. φόρους εἰς ἀκρόπολιν. 30, 5.

τίς ἀνενηνέται τῇ θεῷ κόσμος εἰς ἀκρόπολιν. 66, 16.

ἀνεργεῖν. reprimere. 89, 15.

ἀνέρχεσθαι εἰς τὸ δικαστήριον. 40, 15.

ἀνίκη] ἀδικημάτων εἰς ἀργυρίου λόγον ἀνηκόντων. quæ multa pecuniaria lui possunt. 44, 13.

ἀνόσιος τύπος. infamis locus, quo non licet honestis accedere. 81, 15.

ἀντικαταλλάττεσθαι τὴν κοινὴν σωτηρίαν τῶν τοῦ κρινομένου λόγων. 4, 9. τῆς κρίσεως καὶ τῶν ἔργων ἀντικαταλλάττασθαι τὰς τριατάς εὐεργεσίας. 11, 8. 100, 2. reum in iudicium adductum ideo absolvere, quod patriam sibi multis magnisque meritis obstrinxisset.

ἀντιπράττειν. 69, 10.

ἀντιτιθέναι τὴν πρότερον ὑπάρχουσαν δόξαν. 74, 3.

ἄνω καὶ κάτω μεταβάλλεσθαι. 13, 7.

ἀξίόπιστος ἢ βουλή τάληδὲς εὐρεῖν. senatus Aerep. ea est existimatio fidesque, ut in causis cædis præmeditata credatur verum indagasse atque pronunciasse. 6, 5.

ἀξίος] ratus, firmus, irrefragabilis. ἀξία ζήτησις. respectabilis, ut vulgo usurpant, h. e. cuius auctoritatem defugere haud licet. 45, 3. par, æqualis, conveniens. ὡς τῆς τιμωρίας τοῖς ληφθεῖσιν ἀξίας γενησομένης τῶν ἀδικημάτων. 89, 12. προδοῖς τὴν πόλιν, ἢν παρ' ὑμῶν, οὐκ ἀξίος ἦν, ἔλαβε. 93, 9.

ἀξιούσθαι τῶν ἴσων τοῖς ἄλλοις. 81, 13.

ἀξίως. 76, 5. τιμωρήσασθε ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως ἀξίως.

ἀπάγειν εἰς τὸ δεσμοκτήριον. 81, 4.

ἀπαίρειν πρὸς τινα. proficisci ad aliquem. 25, pen.

ἀπαραίτητος τιμωρία. 17, 5.

ἀπειπεῖν τιμωρούμενος. delassari puniendo, ob multitudinem sententiarum et cædium satietate capi, ut postremo plectenti mitius accipiantur, aut plane absolvantur. 79, 14. 97, pen.

ἀπίενα ἐπὶ τὰ ἔργα. 56, 5.

ἀπὸ ποίαν ψηφισμάτων οὗτος, ἢ ποίαν νόμον οὐκ εἴληφεν ἀργύριον. quodnam unum hic plebiscitum, aut quam unam legem tulit, cuius causa non passus esset se pecunia corrumpi? non ista omnia mercede scripsit egitque? 33, 8. ἀπειχειροτόνησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς τῶν ἐφήβων ἐπιμελείας. 98, 13.

ἀποβλέπειν εἰς τι. 73, 12. 74, 2.

ἀποδέχεσθαι τινας. probare alicujus orationem. 75, pen.

ἀποδιδίνα] si bene habet ea lectio, sese offerre, ingerere, obtrudere. ἀπέδωκεν [sed rectius legatur ἐπέδ.] ἐαυτὸν τῇ βουλῇ ἀρχιθεωρῶν. 58, 1. τὸ δ' ἀποδόμηνος οὐκ ἐβεβαίω. venditorum nullam dabat evictionem. 33, 14. τὴν ὑπὲρ τῶν δικαίων παρρησίαν ἀποδόμηνος εἰκοσι μῶν. 77, 10.

ἀποδοκιμάζειν. 82, 1.

ἀπολογεῖσθαι ἀγῶνα ὑπὲρ ἑαυτοῦ. 37, 6.

ἀπενέμειν τῇ γνώμῃ, propensioni animi,

πλέον ἢ τῷ δικαίῳ. 41, 3.

ἀπὸρθητος νομιζομένη εἶναι Λακεδαιμονίων χώρα. 52, 6.

ἀπωροῖα] in plurali. τὰς τῶν πενήτων ἀπορίας οὐκ εἰδίζειν. 29, 5.

ἀπὸρρητοὶ διαδῆμαι. 8, 3.

ἀποστερεῖν] τὸν ἀποστερήσαντα τὸ ναῦλον τὸν πορθημέα. 42, 1.

ἀποτιθέναι] εἰς ποῖον γὰρ καιρὸν ἀποθήσεσθε τοῦτον. cuiquam tempori reservabitis. 23, 5.

ἀποτυγχάνειν κρείσει. causa cadere. 61, 1.

ἀποτυχία] cum ceptum aliquid exitum sinistram sortitur, secus atque tu volueras. τὰς ἀποτυχίας εἰς τούτους τρέφαντες. detorquentes infortunia, iu quæ hi vos conjicere laborant, in capita ipsorum. 23, 4.

ἀποφαίνειν] ἐπὶ τοῖς κατὰ Δημοσθένους ἀποπεφασμένοις χρήμασι. quas penes Demosthenem esse, senatus pronuntiavit. 6, 11. ὃν οὐχ εἰς ἀνθε, ἀλλ' ἔπασσα ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ ἀποπέφανται, declaravit, χρήματα ἔχγειν κατ' ὑμῶν. 11, 13. οὐτ' ἐμὲ ἀπέφηνεν ἢ βουλή, οὐτ' ἐμῆλλισεν. 37, 12. ἢ βουλή τὰ ψευδῆ ἀπέφηνεν. 43, 7.

ἀποφεύγειν. 44, 11.

ἀποχειροτονεῖν τινα ἀπὸ τίνος ἐπιμελείας. commendatum aliquem honoris candidatum, ut idoneum, in comitiis, seu indignum et parum idoneum, reprobare. 98, 15.

ἀποψηφίζεσθαι. decreto cavere, vetare ne quid fiat. 81, 6.

ἀρά] αἶραι, diræ, imprecationes. ἀπάσαις ταῖς αἶραις ταῖς ἐν τῇ πόλει γενομέναις ἔνοχος. 35, 15. ἀρὰς ποιῆσθαι δημοσίᾳ κατὰ τῶν πονηρῶν. 85, 10.

ἀργυρίζεσθαι πάντοθεν. 32, 5.

ἀροῦν] ἀροῦται καὶ σπείρεται τὸ Θηβαίων ἄστν. 17, 15.

Ἄρτεμις ἢ Βραυρονία. 82, 11.

ἀρχή] δεκαπλοῦν τοῦ ἐξ ἀρχῆς λίμματος. decuplam multam ejus summæ, quam quis unquam (aut statim a principio, h. e. tum statim, quam corrumperetur), accepisset. 44, antep.

ἀρχηγὸς τοῦ διαδεδομένου χρευσίου. qui primus accipiens largitiones, exemplum præit æris admittendi, quod deinde inter alios quoque largitionis consortes diribatur. 94, 11.

ἀρχιθεωρία. legatio nomine reip. obenuda, ad ludos solennes aut fana deorum extra ditionem Atticam, quo is, cui ista legatio demandata sit, personam P. A. representet. 57, 2.

ἀρχιθεωρός. 57, ult.

ἀρμενεῖν μεταβολὴν τῶν κακῶν. cupere mutationem rem, oblatamque avide atque cum congratulatione arripere. 28, 2.

ἄστν τὸ Θηβαίων ἀροῦται καὶ σπείρεται.

17, 15.

ἀσφαλὴς ἀγών. 78, 7.

ἀτυχῆς. homo flagitiosus, sceleratus. 53, 3.

ἀτυχία Demostheni exprobratur, h. e. fatalis ei atque cognata quasi infelicitas, per quam fieret, ut quicquid institueret ageretur, id non modo irritum, sed etiam reip. exitiosum esset. 54, ult.

αὐτόπτης τῶν ἀδικημάτων. 98, 10.

αὐτόφορος] ἐπ' αὐτοφώρῳ χρήματα λαμβάνων εἴληπται. 40, 9.

ἀφαιγῆ καὶ μεγάλα ἀδικήματα. 7, 7.

ἀφίναί καιροῦς. opportunitates rei bene gerendæ oblatas e manibus emittere. 25, 6.

ἀφικνεῖσθαι] τῶν τριάκοντα ταλάντων παρὰ τοῦ βασιλέως ἀφικνουμέναν. 9, 3. εἰς τὴν πόλιν quod p. 55, 5. additur.

B.

βαδίζειν] ἔπειτ' ἐπὶ τοῦτον πάλιν βαδιοῦμαι. 37, 15.

βεβαιοῦν. præstare rem venditam, emptori tradere, eumque in ejus possessionem certam et controversiæ expertem immittere. 33, 12.

βοήθεια ῥήτορος. auxilium, quod orator consiliis dandis ad remp. affert. 69, 5.

βούλεισθαι] παρ' ἐκόντων καὶ βουλομένων τῶν Ἑλλήνων. 30, 6.

βουλεύειν θάνατον τινος. necem alicui comparare, machinari. 23, ult.

βραυρωνία Ἄρτεμις. 82, 11.

βωμοῦς] ἐν βωμοῖς δῶρον γραφὰς ποιήσαντες. 85, ult. verum hæc lectio vitiosa est.

Γ.

γένος] γένει [id est, γόνῳ καὶ φύσει] τῆς πόλιως πολίτης. 66, 8.

γῆν ἐντὸς ὅρων κεκτῆσθαι. leges non admittebant ad honores, nisi eos, quibus intra ditionem Atticam fundi essent. 51, 5.

γίνεσθαι] τοῖς γενομένοις ἐμμένειν. sententiæ a iudicibus lata acquiescere. 61, 1. θυσίων τῶν γενομένων [παρ' αὐτοῖς puta] κοινωνεῖν. 81, 7.

γνώμη] τῇ γνώμῃ πλέον ἢ τῷ δικαίῳ ἀπονέμειν. in sententiā dicenda plus suo erga reum studio, quam æquo juri tribuere. 41, 3. γνώμην μίαν ἔχειν. 67, 11. γόης καὶ μιάρους. 64, 1. 66, 6.

γοητεία. 48, 16.

γονεὺς] εἰ τοὺς γονεάς εὔποιε. interrogabatur, una cum aliis quibusdam, orator ad remp. admittendos. 86, 9.

γράμμα] πάντων τῶν ἐν τοῖς γράμμασι δικαίων φύλαξ erat Mater deorum, h. e. universi juris Attici, literis consiguati. 60, 11.

γράφειν σίτησίν τι. decreto ea de re scri-

pto, auctor fieri populo, ut honorem vel premium publici epuli cum prytanibus in prytaneo, alicui decernat. 33, 16. γράφειν καθ' ἑαυτοῦ θάνατον τὴν ζημίαν. 72, ult. γράφειν κατὰ τινας. actiones criminales de majestate læsa vel similibus in aliquem intendere. 77, ult.

γραφῆ] δῶρον γραφὰς ποιήσαντες. 85, ult.

Δ.

δαίμων. malus genius, tortor, furia, quoquo venit luctum et stragem secum afferens. 24, 4.

δάκτυλος] χρυσὸν ἐκ τῶν δακτύλων ἀναφέμενος. 29, 2.

δέσπιν λαμβάνειν εἰς ἑαυτόν. precibus locum dare accessumque ad se. 101, 6.

δεικνύειν τὸ πρόσωπόν τι. in conspectum alicujus prodire. 70, 10.

δεῖσθαι] καιρῶν, οἱ πίστεως, οὐ δωροδοκίας, δέονται. quæ pascunt fidem. 100, 18.

δεκαπλασίαν τοῦ τιμήματος τὴν ἔκτισιν ἐπιτιθέντας κατὰ μόνου τούτου τῶν ἀδικημάτων. 86, 1.

δεκαπλοῦς] idem quod δεκαπλάσιον. δεκαπλοῦν τοῦ ἐξ ἀρχῆς λήμματος. 44, 17.

δεσμοκτήριον] πλείω χρόνον ἐν τῷ δεσμοκτήριῳ ἢ ἐξω διατρίβειν. 77, pen.

δευσοποιός. 78, ult.

δέχεσθαι τὴν ἀγαθὴν τύχην. 67, 5. δῶρα ἐπὶ τῷ τῆς πατρίδος συμφέροντι. 90, ult.

δημεύειν οὐσίαν. publicare, proscribere, confiscare, 93, ult.

δημηγορεῖν. pro concione verba facere. 14, 2. δημηγορεῖν τινί [pro sunnagoρεῖν, si lectio bene habet]. 75, 1.

τὸ δημόσιον, scil. χρεῖμα, vel σύστημα, vel πλῆθος, vel διάφορον] res publica. τὰ τοῦ δημοσίου συμφέροντα. 30, 2. ἰφείλων τῷ δημοσίῳ [scil. θησαυρῷ] ἢ χρηματοφυλακίῳ κατὰ τῶν ἐπιτίμων γέγραφε. 77, ult.

δημοτικὸς ῥήτορας. 67, ult.

διὰ τῆς ἀρχιθεωρίας. sub prætextu architheorie. 57, 2.

διαδέχεσθαι] ἀρχηγὸς τοῦ διαδεχομένου χρυσίου. 94, 11. v. διαδιδόναι.

διαδιδόναι] χρυσίον διαδεδομένον. diribitum. 94, 11.

διαδικάζεσθαι πρὸς τινα. 77, 6. 101, 11.

διαδῆμαι ἀπόρητοι. 8, 3.

διακείσθαι] τὴν πόλιν οὐκ ἀξίως ἑαυτῆς — διακειμένην. 74, 13.

διαλλάττειν. 67, 18.

διαμένειν ἐπὶ τῆς πολιτείας. 13, 6.

διαπειρᾶν] διαπειρασμένος ἦκει τῆς ὑμετέρας γνώμης. 78, 7.

διαπράττεσθαι] αὐτὸν τοιαῦτα διαπεπραγμένον. 16, 15. et 17, 2.

διασκευάζεσθαι] bonis cedere, decoquere, foro excedere. διασκευασθαι πρὸς τὸν δῆμον. debita fisco lueda non posse diluere. 50, ult.

διατάττειν. munia et partes distribuere,

- dispensare. 56, 3.
 διατιθέναι] κακῶς διατιθέμενον ὑπὸ λιμοῦ. 82, 5.
 διατρέβειν ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ πλείω χρόνον ἢ ἔξω. 77, pen.
 διαφέρεσθαι τινι. cum aliquo similitate et odia exercere. 100, 14.
 διαφυλάττειν. reservare in posterum tempus, operam dare ut superstes maneat. 79, 1.
 δίδοναι πείραν τρόπου καὶ λαβεῖν. 90, 4.
 δικάζειν] πῶς τοῦτον δικάσετε τὸν ἀγῶνα. 35, 8. οὗς ἡ τύχη ὑπὲρ τοῦ δήμου δικάσοντας ἐπέτρεψε. 99, 1.
 δίκαιος] πάντων τῶν ἐν τοῖς γράμμασι δικαίαν φύλαξ. 60, 11. ἐκ τῶν προκλήσεων μαδούση τὸ δίκαιον. verum et æquum. 5, 12. ἄκυρος ἔσται τοῦ δικαίου. negabitur ejus sententiam de jure ratam et validam esse. 6, 12. τῇ γνώμῃ πλέων ἢ τῷ δικαίῳ ἀποπέμνοντες. 41, 3. τῇ συγγνώμῃ μᾶλλον ἢ τῷ δικαίῳ ἀποπέμνοντες. 43, 4. καταχαρισάμενοι οὐδὲν τῶν κοινῶν δικαίων. 71, 8. λύειν τὰ δίκαια. 72, 10. τὸ πέρας ἔχοντες ἀπάντων τῶν ἐν τῇ πόλει δικαίων. 99, 3.
 δίκη] μισθοῦ τὰς δίκας λέγειν. mercede conductus orationes forenses coram tribunali recitare. 74, 7.
 διοικεῖν πολέμους καλῶς. 49, pen.
 διοικήσεις] ærarium publicum, unde sumptus fiunt in necessitates publicas. σιωσκευασμένος τῆς διοικήσεως ὀκτὼ τάλαντα. 56, 13.
 δίομνυσθαι τοὺς θεοὺς. per fidem deorum jurare. 35, pen.
 δόξα] τὰ δίκαια προσέσθαι ταῖς τῶν κρινομένων δόξαις. 19, ult. δουλεύειν ταῖς δόξαις. 100, ult.
 δραπέτης. 58, 3.
 δωροδοκεῖν. 11, pen. τὸ δωροδοκούμενον χρυσίον. aurum datum acceptumque prodendæ patriæ ergo, aut juris æqui depravandi. 48, 19.
 δωροδοκίας πρῶτα erat gemina. 44, 14. δωροδοκία, dedecus et reliqua incommoda largitione consequentia. εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς τὴν ταύταν δωροδοκίαν τρέψετε. 76, 8. εισαγωγίμους ποιήσετε καὶ τὰς τῶν ἄλλων δωροδοκίας. 35, 10. ἀτυχία καὶ δωροδοκία. hendiadyoîn, scelerositas in largitionibus accipiendis. 54, pen. ἐκκαθάρατε τὴν δωροδοκίαν ἐκ τῆς πόλεως. 79, 16. τῶν παρόντων καιρῶν, οἱ πίστεως, οὐ δωροδοκίας δεόνται. 100, 18.
 δῶρον] δῶρα λαμβάνειν κατὰ τῆς πατριδος. 10, 12. δῶρον γραφαὶ ἀζημίοι. actorem hujusmodi causarum multa nulla manebat. 85, ult.
- E.
- ἐγγίεσθαι τῇ πόλει ψευδοποιὸν ποτηρίαν. nasci, exsistere in urbe. 78, ult.
 ἐγκατηγῆρᾶν] ἐγκαταγεγραμμένην ποτηρίαν ἀδύνατον κωλύειν. 78, antep.
 ἐγκαταλείπειν τὰς ὑπὲρ τοῦ δήμου πράξεις. cæpta pro rep. inchoata relinquere. 67, 2. prodere, deserere nuda et indefensa. 101, ult.
 ἔδαφος τῆς πόλεως. 67, 16.
 ἔδος] siguum Minervæ Poliadiæ a Praxitele factum in arce dedicatum. 92, 6.
 ἔδος] τοιαῦτα ἔθη ὑμῖν καθιστάντων. 72, 12.
 εἰρανεύεσθαι] simulate et in modum prævaricatoris agere, ut velis quidem aliis videri verum et æquum egisse, tuæque personæ convenienter, verum tamen partibus muneris tui haud satisfacias, et ne velis quidem. εἴτ' εἰρανεύεσθε πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς. aliud præ vobis fertis, aliud in animo tectum habetis. 82, 3.
 εισαγγελίαν ἀναγείναι. 65, ult.
 εἰσάγειν εἰς τὴν πόλιν πρῶτος. 20, pen.
 εισαγωγίμους ποιεῖν τὰς δωροδοκίας. copiam facere actionum et judiciorum de corruptelis, veniam dare denuncianti, reoque largitionum punire. 35, 9.
 εἰσέρχεσθαι εἰς πράγματα. intervenire, aut sese ingerere, immiscere rebus. 23, 7.
 de reo ad judices producto, coram iis stant. 71, 10.
 εἰσποιεῖν ἑαυτὸν κινωνῶν τῶν πραττομένων. sese ingerere. 26, 4.
 ἐκ] ἐξ Ἀρείου πάγου φεύγειν. solum vertere, ut exsilio damnatus ex Areopagitarum sententia, ἐκ κατακρίσεως τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς. 34, 13. ἐκ τῶν ἄλλων, pro διὰ τὰ ἄλλα. 35, 13. 82, 8.
 ἕκαστος ὑμῶν insequente plurali ἀπολωλεκότες. 48, 16.
 ἐκβάλλειν. ejicere, exterminare urbe, vel in causa esse, ut aliquis necesse haberet solum vertere. 24, 2.
 ἐκκαθαίρειν τὴν δωροδοκίαν ἐκ τῆς πόλεως. 79, 15.
 ἐκκόπτειν τὰς προφάσεις. 79, 8.
 ἐκλείπειν τὴν κέρισιν. defugere judicium, non comparere, sui copiam nullam facere. 98, 9.
 ἐκπέμπειν. 18, ult. quod quid sibi velit dubitatur.
 ἐκπώματα καταχρῆναι. 50, 5.
 ἔκτισις] δεκαπλησίαν τοῦ τιμήματος τὴν ἐκτισιν ἐπιτιθέντες κατὰ τοῦτου μένου τοῦ ἀδικήματος. 86, 2.
 ἐκφέρειν παραδείγματα πᾶσιν ἀνθρώποις. 72, 3.
 ἐκὼν] παρ' ἐκόντων καὶ βουλομένων. 30, 6.
 ἐλεεῖν τινα ἐν κακοῖς. 15, 9.
 ἐλεεινὸν ἑαυτὸν κατασκευάζειν. 70, 3.
 ἔλεος] λαμβάνειν εἰς ἑαυτὸν μηδεμίαν δέσπιν, μηδ' ἔλεον. 101, 7. ἔλεος in plur. lugubris, lamentabilis oratio, ad faciendam commiserationem composita. 72; 14. 74, 13.
 ἐλπῖς] ἐν ὑμῖν αὐτοῖς καὶ τοῖς θεοῖς τὰς ἐλπίδας ἔχετε. 19, 13. τὰς ἐλπίδας ἐν τοῖς ἔξω ἔχετε. 69, 14. ἐλπῖδας μοχθηρὰς σοιεῖν. 72, 11.

ἐμβάλλειν εἰς αἰσχύνην καὶ ἀδικίαν πολλούς. 94, 10.

ἐμμένειν τοῖς γενομένοις. iudicatio, vel etiam cuiuscunque rei eventui acquiescere. 61, 2.

ἐμπύπτειν εἰς τὸ δεσμωτήριον. 81, 10.

ἐμπόριον] portus Athenis et universa res mercatoria ibi exercitata. ἐμπορίου ἐπιμεληταί. 82, 1. οἰκοδόμημα ἐν τῷ ὑμετέρῳ ἐμπορίῳ [Piræeo] ἢ ἐν τῷ ἄστει. 66, 18. ἐμφυτος αἰσχροκέρδεια. 73, 1. πονηρία. 100, 12.

ἐν] prope, apud. τὴν ἐν Κερύρα ναυμαχίαν νικᾷ. 99, 12.

ἐναύειν τινὶ πῦρ. copiam ignis lucisve alicui facere, suam faciem ad tuam accendere volenti. 81, 6.

ἐνδεικνύμαι. in jus vocare per actionem ἐνδείξω. 83, 7.

ἐπιστάσθαι] τῆς τότε ἐνεστῶσης κρίσεως. 100, 1.

ἐνοχος ἀπάσαις ταῖς ἀραῖς ταῖς ἐν τῇ πόλει γινόμεναις. 35, 16. τοῖς ζητούμενοις. 41, 4.

ἐντυγχάνειν τινὶ. congrredi cum aliquo. 57, 3.

ἐξαγγέλλειν σύνθημα τοῖς πολέμοις. 96, 4.

ἐξάγεσθαι. extra se rapi, mente emoveri, ab impetu vehementioris perturbationis. 11, 12.

ἐξαπατᾶν ἐλπίσι κεναῖς καὶ ψευδέσι λόγοις. 63, 6.

ἐξἐπίτηδες. data opera, de composito, ex condicto inter se. 67, antep.

ἐξέρχασθαι] οὐκ ἂν ἔφασκεν ἐξελεῖν ἐκ τῆς πόλεως τὸν ἕτερον πόδα. 57, 11. οὐκ ἐστὶν ὑμῖν ἐξελεῖν ἐξω τῆς πατρίδος. 69, 8.

ἐξἐτάξεν] πῶς τὴν τοῦ ἥτορος βοήθειαν καὶ δυνάμειν ἐξεταζομένην εἶδομεν. sese proferebant, in conspectum prodicentem. 69, 6.

ἐξέριστος ἐκ τῆς πόλεως. 55, 7.

ἐξέωλης. 85, pen.

ἐπακολουθεῖν τῇ Δημοσθένους πονηρίᾳ. servare, prosequi, veluti famulus herum prosequitur. 61, 7.

ἐπανίστασθαι τοῖς πράγμασι. res novas moliri. 15, 3.

ἐπανορθοῦν τὸ ἵππιον. 66, 13.

ἐπέρχεσθαι ἅπασαν τὴν οἰκουμένην. peragere. 10, 10.

ἐπὶ] cum genitivo significat in. ἐπὶ τούτων τῶν χρημάτων. hoc in ære. 94, 2. cum dativo sign. finem rei ob quem fit, vel conditionem sub qua. ἐπὶ διαβολῇ καὶ κινδύνῳ τῆς πόλεως, quo resp. in invidiam atque infamiam adduceretur unaque in discrimen conjiceretur. 5, 7. ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου. 65, ult. δῶρα λαμβάνειν ἐπὶ προδοσίᾳ. quo proderet patriam. 80, 7. b) ob. ἐπὶ προδοσίᾳ. ob insinuatam prodicionem, ob crimen perduellionis. 46, ult. c) contra, in damnum alicujus. ἐπὶ τῷ δήμῳ δῶρα λαμβάνειν. quo jura, commoda, majestatem plebis minuat. 75, 4. ἐπὶ τοῖς τῆς πατρίδος συμφέροισι

d. λ. contra emolumenta patriæ, quo ea corrumpat, aut hosti prodat. 90, ult. d) super. ἐπὶ τοῖς ξένοις γίνεσθαι. præesse, præfici mercenariis militibus. 52, ult. ἐπὶ τῇ φυλακῇ τῶν ὑμετέρων σωμάτων τέτακται τὸ συνέδριον. senatus Areopagiticus præest tutelæ corporum vestrorum, vel, eo est institutus, quo securitati vestræ invigilet. 75, 6.

ἐπιβλέπειν ἐπὶ τι. 51, 14. v. ἀποβλέπειν. ἐπιβουλεύει] ὡς ἐπιβουλοῦμένων τῶν νεωρίων. 66, 3.

ἐπιγίγνεσθαι] παράδειγμα τοῖς ἐπιγίγνομένοις, posteris, καθιστάντες. 90, 8.

ἐπιγράφειν] τὸν ἐπὶ τοῖς τῆς πόλεως ἀτυχήμασιν ἐπιγεγραμμένον. cui clades reip. imputantur, ut ab eo contracta. 21, 2.

ἐπιδέχεσθαι] capere, admittere, pati. ὁ γὰρ χεῖνος οὐκ ἐπιδέχεται μακρολογεῖν. 25, 2.

ἐπιδιδόναι ἐκ τῶν ἰδίων εἰς τὴν κοινὴν σωτηρίαν. ultro de suo conferre. 56, 16. ἀρχιδευρὸν ἑαυτὸν ἐπέδωκε τῇ βουλῇ. sese obtulit. 58, 1.

ἐπιμέλεια τῶν ἐφήβων. 98, pen.

ἐπιμελητής τοῦ ἐμπορίου. 82, 1.

ἐπιπροκεῖν τὰς σεμνὰς θεάς. 35, 16. ὄμνον, ὃν ὤμοσε. 92, 5.

ἐπισκῆπτεσθαι] controversiam falsi obmovere. οὐδεὶς ἐπεσκήφατο ὡς ψευδεὶ οὐσῇ τῇ μαρτυρίᾳ. 39, 7.

ἐπιτιθέναι. irrogare mulctam. de legibus, iudicibus. 86, 2. τὴν τιμαρίαν τοῖς ἠδικηκόσι. 95, 6.

ἐπνίμιος] ὀφείλων τῷ δημοσίῳ, κατὰ τῶν ἐπιτίμιων γέγραφεν, οὐκ ἐξὸν αὐτῷ. 77, ult.

ἐπιτρέπειν] μὴ ἐπιτρέπητε αὐτῷ. 37, 11. ἀξίον τοῦτ' παρακαταδέσθαι τὴν πόλιν καὶ ἐπιτρέψαι [subaudi, aut τὴν πόλιν, aut ἑαυτοῖς] κινδυνεύειν μέλλοντας. 57, 4. constituere, de iudicibus. οὗς ἡ τύχη καὶ ὁ κληρὸς ὑπὲρ τοῦ δήμου δικασοντας ἐπέτρεψε.

si bene habet ista lectio. pro, οἷς ἡ τύχη ἐπέτρεψε τὴν ἐξουσίαν τοῦ δικάζειν. 99, 1.

ἔργα] functiones militares in pugna. ἐπὶ τὰ ἔργα ἀπίνειαι. 56, 5.

ἔτερα φρονῶν καὶ δημογοῶν. 14, 2. quod idem paulo plenius et planius p. 36, 3.

sic effert: ἔτερα μὲν λέγων, ἔτερα δὲ φρονῶν. τῆς πόλεως ἐξελεῖν οὐδὲ τὸν ἕτερον πόδα. 57, 11.

εὐελπίς. 64, 4.

εὐεργεσίας ἀντικαταλλάττεσθαι. 100, 3.

εὐηθείας καταφροεῖν. 70, ult.

εὐδύς παραχεῖμα. statim in continente. 66, 1.

εὐόρκος ψῆφος. 88, 10.

εὐρίσκειν]prehendere in flagitio, vel scelere, atque id indicare, prode, coarguere. εὐρηκε Δημοσθένης Δημοσθένην.

Demosthenes ipse semet prodidit. 59, 1.

εὐσέβειαν τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς προήσθεσθε.

pietatem diis debitam proditis, ignoscendo scil. sacrilegis eosque absolvendo. 59, 8.

εὐτύχημα. 79, 11.
 εὐφημία] μετ' εὐφημίας πολλῆς. 84, 4.
 εὐχερέως] εὐχερέστερον προσδέξασθαι τὰ με-
 γάλα τῶν ἀδικημάτων. 41, ult.
 εὐχασθαι μετ' εὐφημίας πολλῆς de præcone.
 84, 4.
 εὐψυχος καὶ ἀνδρείος, 56, 3.
 ἐφῆβων ἐπιμέλεια. 98, pen.

Z.

ζεύγη τοῖς πρέσβεσιν ἐμισθώσατο. 20, 9.
 Ζεὺς σωτήρ. 98, 6.
 ζῆν] ὧν ἐνίων ἔτι καὶ νῦν ζῆ τὰ σώματα [quod
 dictum respicit ad oppositum αἰ μνήμαι].
 quorum in vivis adhuc supersunt ipsa
 corpora, cum aliorum non supersint,
 nisi solæ memoriæ. 30, pen.
 ζητεῖν] ἐνοχον ὄντα τοῖς ζητούμενοις. crimini,
 de quo queritur verum an falsum sit.
 41, 4.

H.

ἠγεῖσθαι] cum genitivo, præesse exercitui
 cum imperio militari. Πελοπίδας ἠγεῖτο
 τοῦ ἱεροῦ λόχου. 52, 3.
 ἠγεμονία] λαμπροὶ διὰ τὰς ἠγεμονίας Λακεδαι-
 μόνιοι. quod Græcorum terra marique
 duces toties fuissent. 54, 9. ἀπέδωκε καὶ
 προῦδωκε τὸ τῆς ἠγεμονίας ἡμῶν ἀξίωμα.
 96, ult.
 ἠγεμὼν τῶν συμφορῶν. princeps, hoc est,
 auctor, concitator cladium. 24, 5. τοὺς
 ἠγεμόνας αἰτίους γίνεσθαι τοῖς πολίταις
 πάντων, καὶ τῶν ἀγαθῶν, καὶ τῶν ἐναντίων.
 53, 7.
 ἠκριν] χρήματα καθ' ἡμῶν ἦκοντα. quæ Athe-
 nas mittantur, vel importantur, in da-
 mnum reip. 89, 14.
 ἠμέρα ἢ τήμερον. 72, 8. 78, 11.
 ἦπου ἄρα; ergone aspian? cui respondet οὐ
 δήπου. non profecto, naspian. 43, 6.

Θ.

Θαλλὸς] κηρύκια ἐκ θαλλῶν συμπεπλεγμένα.
 14, ult.
 Θάνατον ὄριστο ζημίαν. 70, 13.
 θαυμάζειν. mirahundus hæsitare et ex se-
 met querere. 85, 3.
 θεῖος] θεῖα ψῆφος, 88, 10. sed ibi rectius
 legatur εἰθεῖα.
 θῆκη. sarcophagos. 73, antep.
 θυσία] τῶν γινομένων θυσῶν κοινωνεῖν. 81, 7.

I.

ἴδιος] τὰς ἰδίας τούτου δωροδοκίας καὶ πονηρίας
 ἀναδέχεσθαι. quarum largitionum dedec-
 us et culpa noxarum ipsorum sunt prop-
 ria, ad remp. nil pertinent. 4, 13.
 καταχωνεῖν τὸν ἴδιον τῶν γυναικῶν κόσμον.
 50, 4.
 ἰναί] ἐπὶ τούτων ἴη τὸν λόγον. 37, 10.
 ἰερά πατρίδα. 86, 10. τῶν ἐν ταύτῃ [Attica

puta] κατεσκευασμένων ἰερῶν. 101, 14.
 ὁ ἱερός λόχος. 52, 3.
 ἰκανός] ἰκανὴν εἰλήφατε πείραν. 64, 2.
 ἰκετηρίαν ἔχοντες καὶ κηρύκια συμπεπλεγμένα
 ἐκ θαλλῶν. 14, pen.
 ἴνα. quo, quem ad locum. 81, 15.
 ἰππαρχεῖν] τρεῖς ἢ τετράκις ἰππαρχικῶς
 ἀνδρῶν ἀγαθῶν. 96, 14.
 ἰππικὸν [scil. πλῆθος, vel σύταγμα, vel
 σύστημα]. 66, 13.
 ἰσχύειν] ἰσχυσεν ἂν τὸ ψεῦδος τῆς ἀληθείας
 μάλλον. 40, 1, et 12.

K.

κάθαρμα. homo impurus, consceleratus.
 12, 11.
 καθίζειν] εἰς τὴν προεδρίαν τῶν πρυτάνεων
 ἐκάθισεν. 83, 11.
 καθιστάνειν] συνοίκους ἑαυτὰς κατέστησαν.
 deæ venerabiles. 61, 4. πολλὴν ἀσφάλ-
 λειαν et ἔδη τοιαῦτα. 72, 10. et 12.
 καιρός] καιροῦς λέγειν. tempora excusare,
 temporum infelicitatem obtinere. 14,
 2. καιροῖς χρωόμενος πλείστοις ἐν ταῖς δη-
 μογυρίαις, ἀφῆκε τοὺς ὑπὲρ ἡμῶν καιροῦς.
 opportunitates cum concionanti quam-
 plurimæ occurrerent, consiliorum salu-
 britate remp. restaurandi, has omnes
 opportunitates transmisit, iisque nil
 usus est. 25, 6. ἡτύχητε καθότι οὐκ ἐν
 μείζοσι καιροῖς ἐπίθεσθε τὴν αὐτοῦ αἰσχρο-
 κέρδειαν. temporibus gravioribus atque
 periculosioribus. 94, 6. καιρὸν χρημάτων
 πολλῶν παραλαμβάνειν. nancisci oppor-
 tunitatem ingentes opes acquirendi.
 97, 8.
 καλοκαγαθία. 100, 16.
 κατά τινος εἰπέιν τάληθές. 6, 15. κατά τῶν
 ἐπιτίμων γράφειν. 77, ult. καθ' ἑαυτοῦ
 γράφειν τὸν θάνατον ζημίαν. 72, ult. κατά
 τούτου μόνου τοῦ ἀδικήματος δεκαπλάσιαν
 ἐπιτιθέντες τὴν ἔκτισιν. 86, 1. τιμωρία
 κατά τῶν ἐνοχῶν. ubi præpositio redun-
 dare videtur. 71, 5.
 καταγινώσκειν] ἢ βουλὴ τούτου κατέγνωκε,
 adversus eum pronuntiavit, δῶρα λαμβά-
 νειν καθ' ἡμῶν, eum largitionibus corru-
 ptum jura et emolumenta vestra vendi-
 disse, prodidisse. 88, 11. ἑαυτοῦ θάνα-
 τον. 101, 17.
 κατακομίζειν] ἐπὶ φορείου κατακομιζόμενος
 τὴν εἰς Πειραιᾶ ὁδόν. 29, 4. nam ex urbe
 in portum descendebatur ab ambulanti-
 bus, iisque, si qui lectica deferrentur.
 καταλαμβάνειν] πολλῶν καὶ μεγάλων κινδύ-
 νων τὴν σὺν καταλαμβάνόντων. 29, pen.
 καταλλάττειν] μηδὲ καταλλάξασθαι τὴν πρὸς
 τούτους χάριν τῶν νόμων. 102, 2.
 καταλύειν ἐπὶ σοῦ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν πίστιν.
 5, 14. φυλακῶν. 75, 7.
 καταμαρτυρεῖν] ἄπερ αὐτὸ πολλὰκις κατέ-
 μαρτυρεῖτο. 81, 2, et ult.
 καταπέμπειν. ex Asia superiori Athenas

vel in Græciam mittere. 49, 9.
 καταπλήττειν] οὐ καταπλαγείς τὸν τῶν Λακε-
 δαιμονίων δύναμιν. 31, 6. οὐ καταπληκτέον
 ἐστὶ, non sensu activo, sed passivo, non
 pro οὐ προσήκει ἡμῶν ἄλλους καταπλήττειν,
 sed ὑπ' ἄλλων καταπλήττεσθαι, non est
 vobis, quod formidētis. 72, 12.
 κατὰπτυστος. 11, 11.
 κατάρτατος. 35, pen.
 καταρῥαθυμείν. 79, 13.
 κατασκευάζειν] universe construere, com-
 parare, sed in primis, dextre, fabre, soler-
 ter, callide aliquid mente machinari,
 manibusve componere. τριῆρεις. 66, 10.
 δύναμιν. 66, 14. οἰκοδόμημα. 66, 17.
 νεώρια. 97, 10. subornare, instruere homi-
 nem, docere agenda, armare dolis
 adversus aliquem alium nobis inimicum.
 λογοποιούς, famigerulos subornare. 28,
 pen. θάνατον. necem alicui tectis et ma-
 litiosis artibus comparare. 24, 1. com-
 minisci, confingere, assimilare verbis
 ut factum, quod minus sit. πρᾶγμα οὐ
 γενημένον. 37, 9. κατασκευάσας αὐτὸς
 ἐαυτὸν πρὸς βρευτήν. 56, 12. κατασκευάζειν
 ἐαυτὸν ἑλεωνόν. simulare personam mise-
 rabilem. 70, 4.
 κατασκευή. machinatio, compactio quasi
 consiliorum clandestinorum et pernicio-
 sorum in caput alterius. 27, 6. 40, 4.
 καταστρέφειν, de fortuna res cœptas ever-
 tente atque eludente. 26, 5.
 καταφυγῆ ἄλλη οὐκ ἐστὶ χωρὶς τῆς ὑμετέρας
 εἰνοίας. 69, 9.
 καταχρῆζεσθαι. per gratiam et nefas con-
 donare, prodere. 71, 8.
 καταχειροτονεῖν. 88, 15.
 καταχωνεύειν τὸν ἴδιον κόσμον τῶν γυναικῶν.
 50, 4.
 κατήγοροι, τοῦ δήμου χειροτονήσαντος. accu-
 satores a plebe delecti. 38, 5. παραδι-
 δόμαι τὸ ὕδωρ τοῖς ἄλλοις κατηγόροις. 77, 5.
 ἐὰν ἡμεῖς οἱ κατήγοροι, δέκα ὄντες, τὸ ὕδωρ
 ἀπαναλώσωμεν. 79, antep.
 κάτω] ἄνω καὶ κάτω μεταβαλλόμενοι. 13, 7.
 κεφαλῆ] ταῦτα [hæc inala] εἰς τὴν κεφαλὴν
 αὐτῶ τέτραφε. 73, 2.
 κηδεμῶν] de patriæ salute bonisque tuen-
 dis sollicitus. φιλόπολις ἀγῆρ καὶ κηδεμῶν.
 25, 8.
 κήδεσθαι τῆς πατριδος. 63, 12. τοῦ δήμου.
 68, 7.
 κηρύκια συμπεπλεγμένα ἐκ θαλλοῦ. 14, pen.
 κήρυξ] ὁ νόμος κελεύει τὸν κήρυκα εὐξάμενον
 μετὰ πολλῆς εὐφημίας. 84, 3.
 κίναδος. 32, 3.
 κλήρος] οὗς ἡ τύχη καὶ ὁ κλήρος ὑπὲρ τοῦ
 δήμου ἐπέτρεψε δικάσοντας. 98, ult.
 κοινωνεῖν τινὶ πολέμου. 17, 16. τῆς ἐν πρυ-
 τανείῳ σιτήσεως. 69, 3. τῶν γινομένων
 θυσιῶν. 81, 8.
 κολακεία] ἀμιλλόμενος ταῖς κολακείαις πρὸς
 τοὺς —. 69, 15.
 κριαίζειν τὸ χρυσίον εἰς τὴν χύσαν. 89, antep.

90, 2. et 4. 92, 9.

κόσμος] καταχωνεύειν τὸν ἴδιον κόσμον τῶν
 γυναικῶν. mundum uxorum proprium,
 in quem maritus nihil juris est. 50, 4.
 τίς ἀνενηνέκται κόσμος τῆ θεῶ εἰς τὴν ἀκρό-
 πολιν. 66, 16.

κρίνειν τιμαρῶν. judicare num puniendus
 sit, nec ne, reus, et quo pœna genere
 afflicendus. 33, 4. ἀποφάσεις κερκίμεναι.
 97, pen.

κρίσις Δημοσθένους. judicium de Demo-
 sthene habitum. 35, 13. κρίσις πρὸς τινα.
 causa adversus aliquem in foro agitata.
 61, 3. κρίσει Ποσειδῶν ἀποτυχῶν. 60, ult.
 τῆς τότε ἐνεστάσης κρίσεως. 100, 1.
 κτᾶσθαι] φανερὴν μηδὲν κεκτῆσθαι ἐν τῆ πό-
 λει, ἀλλὰ διεσκευάσθαι. 50, ult.
 κωλύειν πονηρίαν ἀρχομένην διηθεῖαι ἂν τις κω-
 λάζων. 78, 16.

Λ.

λαγχάνειν] λαχὼν ἐπιμελητῆς τοῦ ἐμπορίου.
 cum sortito exisset curator portus, cum
 a sorte fuisset creatus tutor rei mercato-
 riæ. 82, 1.

λαμβάνειν, sic nude positum pro λαμβάνειν
 δῶρα, dona accipere, largitionibus cor-
 rumpi. 70, 9. b) in scelere, vel flagitio
 deprehendi. λαμβάνειν ἐπ' αὐτοφάρω. 22,
 1. 32, 7. 10, 6. c) ad se admittere. λαμ-
 βάνειν μηδεμίαν δέσπιν καὶ ἔλεον εἰς ἐαυτόν.
 nullum commiserationi locum dare, ne-
 que precibus. 101, 7. conf. προσδέχεσθαι.

λέγειν] ἕτερα μὲν λέγων, ἕτερα δὲ φρονῶν.
 36, 3. μισθοῦ τὰς δίκας λέγειν. 74, 7.

λήμμα ἀθρόον. viel auf einmal [much at once].
 35, 3. δεκαπλοῦν τοῦ ἐξ ἀρχῆς λήματος
 τὸ τίμημα. multa decupla largitionibus
 ejus, qua tu te corrumpi passus sis. 44,
 antep. τὴν οὐσίαν ἐκ τῶν τοιοῦτων λημμά-
 των συνελεγεμένην. 94, 1.

λιμὸν] ἐν οἷς ἡ ἀκτὴ καὶ οἱ λιμένες εἰσὶ. 97, 9.
 λιμὸς] ὑπὸ λιμοῦ κακῶς διατίθεσθαι. 82, 5.
 λογογράφος. 74, 7.
 λογοποιός. 26, 4.

λόγος] ἀδικήματα εἰς ἀργυρίου λόγον ἀνήκοντα.
 delicta in censum æris venientia, h. e.
 quæ sunt ejusmodi, ut ære censeantur,
 multa pecuniaria, non capitis, æstimen-
 tur. 44, 13. ἐὰν δ' ἐπὶ τούτων ἦ τὸν λόγον.
 37, 11.

λοιδορεῖν] ἐν μὲν ταῖς ἐκκλησίαις λοιδορῶνται
 καὶ προσκρούσιν ἀλλήλοις ἐξ ἐπιτήδεως. 67,
 19.

λόχος ἱερὸς Thebis. 52, 3.
 λύειν δίκαια. jura tollere. 72, 14.
 λυμαίνεσθαι τὸ συμφέρον. 10, 3.

Μ.

μακρολογεῖν ὁ χρόνος οὐκ ἐπιδέχεται. 25, 2.
 μανία. 76, 1.

μερίζεσθαι χροήματα. de pluribus furta inter
 se partientibus. 9, 5.

μερίς ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου. 42, pen.
 μέρος] ὅσον εἰς τὸ ἐμῶν μέρος τῆς κατηγορίας
 ἦκει. 76, pen.
 μετὰ τοῦ δήμου συνθήκην τίθεσθαι. pactum
 cum populo inire, contrahere. 60, 9.
 μεταβάλλειν] τὴν τῆς πόλεως τύχην μετα-
 βαλέσθαι ἐάν. 55, 8.
 μεταγράφειν νόμον. mutare formulam legis,
 alia verba aliis substituere. 33, 12.
 μεταλλάττειν] μεταλλάξασθαι τὴν τύχην.
 63, pen.
 μεταπίπτειν] μεταπεσοῦσης τῆς τύχης. 48,
 6.
 μετασκευάζειν νόμον (idem quod μεταγρά-
 φειν). 33, 12.
 μετοικονύχουμαι. malum omen a se ad alium
 avertere. 23, 2.
 μνηστὴν ψευδῆ κατασκευάζειν. 66, 3.
 μικρός] τὸν ἐν τοῖς μικροῖς συνεδιζόμενον ἀδι-
 κείν, τοῦτον τὰ μεγάλα τῶν ἀδικημάτων
 εὐχερέστερον προσδέξασθαι. 41, pen.
 μισθαρῶν καὶ δωροδοκῶν κατὰ τῆς πόλεως.
 11, pen.
 μισθός] μισθοῦ λέγειν τὰς δίκας. 74, 7.
 μισθούν] ζεύγη τοῖς πρέσβεσιν ἐμισθώσατο.
 20, 10.
 μισθώσας ἑαυτὸν Τιμοκλεῖ κατ' ἐμοῦ. 39, 3.
 μισθωτὸς οὗτός ἐστι παλαιός. 20, 3.
 μισόδημος. 102, 9.
 μνήμα, sepulcrum, πατὴρ ἔχων δεῖξαι. 87,
 2.
 μνήμη] εἴ ἐστιν ὑμῖν ὄρη καὶ μνήμη τῶν
 πρότερον ὑπ' αὐτοῦ πεπραγμένων. 79, 4.
 μῦθοι χίλιοι πυρῶν ἀπεστέλλοντο τοῦ ἐνιαυ-
 τοῦ. 34, 5.
 μυλωθρός. 17, 6.
 μυλών. 17, 7.

N.

τὸ ναῦλον ἀποστρεφῆν τὸν πορθμῆα. 42, 2.
 ναυμαχία ἡ ἐν Κερκυρα. 99, 12.
 νεορία] ὡς ἐπιβουλευομένων τῶν νεορίων. 66,
 3. 92, 3. 97, 10.
 νεώσοικοι. 66, 11.
 νομίζειν θεούς. habere pro diis publice, di-
 vinitaque honoribus e præscripto legis
 rituque patrio colere. 65, 8.
 νόμιμος] ζημιούν τινὰ τὰ νόμιμα. e ritu ve-
 tusto mulctare. 42, ult. περιεῖδε τὸν πα-
 τέρα τελευτήσαντα τῶν νομίμων οὐ τυχόντα.
 justis carere passus est. 81, 2.
 νόμος] οὗτος ἐτίθει τὸν περὶ τῶν τριπράρχων
 νόμον. 33, 11.

O.

ὄδός] τὴν ἐπὶ Πειραιᾷ ὄδον κατακομιζόμενος
 ἐν φορείῳ. 29, 4.
 οἰκεῖν] τὴν οἰκουμένην ἅπασιν ἐπεκληλυθώς.
 10, 11.
 οἴκημα] lupanar. ἐπ' οἰκήματος στῆσαι τινὰ.
 17, 11.
 οἰκονομία αἱ κατὰ τὴν πόλιν. 66, antep.
 οἰκουρὸς ἐν ταῖς παρατάξεσιν. in castra aciem-

ve cum sit descendendum, amat domi
 vel in tentorio manere. 58, 2.
 οἰκτιρίζουμαι. lamentabili oratione aliorum
 commiserationem ciere. 74, 1.
 οἴκτος. miserabilis, lamentabilis oratio. 64,
 2.
 ὄλεθρος τῆς Ἑλλάδος. homo Græciæ universa
 pestifer, 55, 7.
 ὀμνύειν τοὺς θεούς. per numen deorum ju-
 rare. 60, 13. ὄρκον. 92, 5.
 ὀμόσπενδος. 18, 2.
 ὀμοτράπεζος. 18, 2.
 ὀνειδίζειν τὰς τῶν πενήτων ἀπορίας. 29, 5.
 ὄνομα] τὸν τὴν πεπετραχημίαν ἐπὶ τῷ τοῦ μᾶ
 παρόντος ὀνόματι λαβεῖν ἀξιώσαντα. 42, 4.
 ὄπλα] castra, quatenus aciei, militiæ in
 acie stanti, opponuntur. ἐν τοῖς ὄπλοις
 μένειν. 56, 4.
 ὄρη] τὴν τῶν προτόνων ὄρην λαβόντας. no-
 bilem animum dedecorum impatientem,
 rerum indignarum dedignationem. 55,
 3. ὄρη καὶ μνήμη τῶν πρότερον ὑπ' αὐτῶν
 πεπραγμένων. 79, 4. 95, 8.
 ὄρθουν τὰ τεῖχη τῆς πόλεως. 30, 4.
 ὀρίζουμαι ἑαυτῷ ζημίαν τὸν θάνατον. ipse
 sibi poenam mortis statuere. 45, ult.
 ὄρκος] τῶν ὄρκων, οὓς ὀμομοκότες φέρετε τὴν
 ψῆφον. 100, 1.
 ὄρμᾶν ἐπὶ τὰ χρήματα. fuere, ferri siti opum
 coacervandarum. 89, 13.
 ὄρυγμα] τῷ ἐπὶ τῷ ὄρυγματι παραδοθείς. præ-
 fecto fossæ, illius puta, in quam corpora
 conjiciebantur eorum, qui supplicio ex-
 tremo affecti fuissent, h. e. carnifici.
 46, 11.
 οὐρανός] ἀμφισπῆτεῖν τῶν ἐν οὐρανῷ τιμῶν.
 65, 10.
 οὕτως. tum demum, illo facto. 84, 4.
 ὀφείλειν] τοιούτων συμβούλων καὶ ἡγεμόνων
 ὠφελον τυχεῖν οἱ πολέμιοι. optandum erat,
 ut hostes habuissent tales consiliarios et
 principes eorum gerendarum. 29, 9.

Π.

παιδοποιεῖσθαι κατὰ τοὺς νόμους. liberos qua-
 rere legitimo modo. 51, 3.
 παῖς] τοὺς παῖδας καταπέμπειν πρὸς ἡμᾶς
 τοὺς νῦν πρὸς ἐκεῖνον ἀνακεκομισμένους.
 49, 9.
 παρὰ] apud. παρὰ τὴν μητέρα τῶν θεῶν, h.
 e. in ejus templo. 60, 10. παρὰ τὴν ἀγάν.
 non obstantibus diris. tanetsi bene nos-
 set diras, quibus devotentur hi, qui po-
 pulum decepissent. 36, 2. b) ob. παρὰ
 τοὺς συμβούλους τότε μὲν εὔ, τότε δὲ φαύ-
 λος πράττειν. prout sunt magistratus,
 alias boni, alias mali, ita quoque modo
 prosperi fortunis uti, modo adversis.
 51, 13.
 παραβαίνειν καιρούς. opportunitates oblatas
 rei bene gerendæ inertes transmittere.
 29, 7.

παραγγέλλειν περὶ τῆς ἑαυτῶν πλεονεξίας. 32, ult. sed videtur hoc verbum illo loco parum convenire.

παράδειγμα τοῖς ἄλλοις τινὰ ποιεῖν. 11, ult. ἐκφέρειν. 72, 3.

παράδιδόναι] μηδὲν ἄλλον νομίζειν θεὸν ἢ τοὺς παραδεδομένους. c majoribus traditos. 65, 8. παραδίδεσθαι τὸ ὕδωρ τοῖς ἄλλοις κατηγοροῖς. 77, 4. τὸ βουλευέσθαι περὶ τῶν πραγμάτων. 84, 5.

παρακατατίθεσθαι τινι τὸν πόλιν. 57, 4. τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας. 98, 12.

παρακαταθήκη. 7, pen.

παρακελεύεσθαι κοινῇ πᾶσιν. 4, 3.

παρακρούειν, in activo et in medio pariter, decipere. 69, 7. et 32, 7.

παράνομος] δεινὰς καὶ παρανόμους συμβουλάς. 36, 4. παρανόμων γραφαί. 83, 1.

παρασκευάζειν αἰτίας. 66, 5.

παρατάσσειν] ἐγὼ παρέταξα πάντας εἰς Χαιρώνιαν. ego auctor fui Græcis, ut apud Claronem cum Philippo acie commissura decerent. 10, 5.

παρέργως πρὸς τι ἔχειν. torpere, segnis et secors esse. 97, 12.

παρίστασθαι τέκνα καὶ γυναῖκα. ad latum suum aliusve collocare. 73, 6.

παῖρρησιαν ὑπὲρ τῶν δικαίων ἀποδόμνος εἰκοσιμῶν. 77, 10.

πατρικός] πατρικὴ δόξα. 74, 10.

πάτριος] ἀδικεῖν τὰ πάτρια. 41, 5.

πατρῴος] πατρῴοι νόμοι. 46, 7. πατρῴα ἔστινα. 48, 17. γῆ. prædium a patre relictum. 51, 7. ἱερά. 67, 17. 86, 10.

πειζικὴ δύναμις. 96, 6.

πειρᾶν τινος λαμβάνειν ἐν τινί. 9, 12. 64, 3. 69, 5. πείραν τοῦ τρόπου δίδοναι, 90, 4.

πένης] τὰς τῶν πνεύτων ἀπορίας οὐκ εἰδίζειν. 29, 5.

πεντακίσιοι καὶ χίλιοι. Helica maxima, coram qua Dinarchus causam dixit in Demosthenem, 72, 6.

πεντεδραχμία. 42, 3.

πέρας [ultimatum, le dernier resort] ἔχοντες τῶν ἐν τῇ πόλει δικαίων. a quorum sententia ad aliud nullum tribunal superius appellari potest, sed in ea meta est extrema iurium et causarum omnium, quæ in rep. in controversiam venire possunt. 99, 2.

περὶ] τὴν περὶ ἡμῶν πίστιν, pro, τὴν πρὸς ἡμᾶς. 5, 13. ζητεῖν περὶ τῶν ἀφανῶν. 7, 7. περὶ αἰσχρᾶς αἰτίας κοινῇ πάντες ἀγωνιζόμεθα. 65, 1. τὸν ἀνόσιον καὶ περὶ πάντας πονηρὸν, id est, πρὸς πάντας. 84, 6.

περιβόητος πονηρία. 85, 1.

περιγίγνεσθαι] πονηρίαν τῶν εἰδικμένων τιμωριῶν περιγεγενημένην. [si certa est virorum doctorum istæ emendatio] quæ a solitis pœnis compesci recusat. 78, ant.

περιεῖν] τὸν πατέρα τελευτήσαντα περιεῖδε τῶν νομίμων οὐ τυχόντα. 81, 1. et τῶν ἀναγκαιῶν σπανίζοντα. 80, ult.

περιπίπτειν] τὴν πόλιν ἀνατραπέϊσαν. 61,

pen.

περιπατεῖν ἔμπροσθεν τῶν δικαστηρίων. 83, 9. περιπίπτειν. 4, 5.

περιπλεῖν Πελοπόννησον. 11, 1. 99, 12.

περιποιεῖν. servare, reliquum facere. 67, 2.

περιχαρακοῦν] περιεχαρακωμένον τὴν πατριδα παραδίδοναι. septum undique et irritum, ut expedire se non possit. 48, 2.

πίστις] existimatio, qua quis apud alios floret fidei sancte observatæ. τὴν πίστιν καταλίπειν, committere, ut existimatio-nem integritatis amittas. 5, 13. πίστιν τὴν παρὰ τοῦ δήμου ἀξιολογεῖν λαμβάνειν. 51, 4. πίστιες, pignora fidei, ut sint liberi, et bona immobilia. πάσας τὰς δικαίας πίστιες παρακαταθέμενον. 51, 6. προδούς τὴν πίστιν ἢν παρ' ἡμῶν ἔλαβεν. 93, 8. οὗτος χρευσίον καὶ ἀργύριον περὶ πλείονος τῆς πρὸς ἡμᾶς πίστεως αἰεῖται. 95, ult. διὰ τὴν γεγενημένην αὐτῷ πρὸς ἡμᾶς πίστιν. 100, 13. τιμώμενος καὶ ζηλούμενος διὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς πίστιν. 96, pen.

Pluralis (ἀπολωλέκότες) post singularem ἑκαστος ἡμῶν. 48, 13.

ποιεῖν τὴν πόλιν μεγάλη ἀγαθά. 13, 6.

πολεμεῖν. bellum suadere, ad bellum hortari, auctor ejus fieri, verbis bellum gerere. 65, 4. nisi potius a πολεμοῦν ibi sit repetendum.

πολίτης τῆς πόλεως γένει. 66, 8.

πολίτις Ἀθήνα (pro πολίτις aut πολιοῦχος) num recte dictum est? 47, 6.

πονηρίαν ἀρχομένην μὲν τάχα τις ἂν δυνηθεῖν κολάζων κωλύειν. 78, 15. τὰς ἰδίας τούτων δωροδοκίας καὶ πομπῆς [Spitzbübereyen, rogueries] ἀναδέχεσθαι. 4, 14. πονηρίας καὶ ἀτυχίας ἀπολαύειν. 63, 9. ταῦτα διαδικάζεται πρὸς τὴν τούτου πονηρίαν. 101, 12.

πονηρὸς] τὸν περὶ πάντας πονηρὸν καὶ μάλιστα περὶ τὸν πατέρα γενοῦντα. 84, 6.

ἀξὸς ποιούμενοι κατὰ τῶν πονηρῶν. 85, 11.

πορθευέας. 42, 2.

πορεύειν χεῖρματα. 28, 8.

πρὸς] οὐκ ἂν ἐφασκεν ἐκ τῆς πόλεως ἐξελεθεῖν οὐδὲ τὸν ἕτερον πόδα. 57, antep.

πράγμα] τοῖς πράγμασιν ἐπαναστῆναι. insurgere adversus præsentem rerum civilium constitutionem. 15, 2. εἰς ποῖα οὗτος εἰσελθὼν πράγματα, ἢ κοινὰ, ἢ ἴδια, οὐκ ἀνατέτροφε. 25, 7. πράγματα βασιλικὰ ἐτ' Ἀλεξάνδρου. res quæ tibi cum rege Persarum, aut cum Alexandro, fuerunt. 50, pen.

πρῆσβευεῖν πρῆσβετίας. 12, 6.

πρῆσβευτὴν ἑαυτὸν κατασκευάσας. 56, 12.

πρ. αὐτὸς αὐτὸν προβαλλόμενος. 57, 8.

ἐν τοῖς πρῆσβευταῖς δραπέτης ἐστὶ. 58, 3.

προβάλλεσθαι πρῆσβευτὴν. creare, offerre, ingerere ipse semet. 57, 8.

πρόδοσιν προδιδόναι [pro muneribus] comparare, construere. 9, 7.

προεδρία] εἰς τὴν προεδρίαν τῶν πρυτάνων ἐκάθισεν. 83, 10. in loco prytanibus

peculiariter attributo, ut ibi præsideant, in concione, theatrove.

προειπεῖν. de oraculo imperante facienda in antecessum. 55, antep. 67, 8.

προέσθαι. prodere. 63, ult. 67, 14. 72, 5. et 13. 79, 13. pati aliquid fieri. 95, 2. lusus in vocabulis προέσθαι et προσέσθαι. 63, ult. et 64, 1.

προκαταλαμβάνειν κατηγορήματα. 3, 6.

προκλητῆς] οἰκὴ ἐκ τῶν προκλήσεων μαθοῦσα τὸ δίκαιον. non e sponionibus colligens verum. 5, 12.

προλέγειν. denunciare, in antecessum indicare facienda, cum interminatione, si secus fiat. 51, 2.

ἐκ προνοίας φόνος. 6, 5.

πρόξενος. 34, pen.

πρὸς] adversus. τῇ πρὸς Ὁρέστην κρίσει. 61, 2. πρὸς τινα χάρις. gratia, qua quis apud aliquem floret, aut quam tu studes apud alterum promereri. 102, 3. διεσκευάσθαι πρὸς τὸν δῆμον. in rebus, quæ tibi cum rep. intercedant, in rationibus tuis cum ærario publico, decoxisse, fidem fefellisse, 51, 1.

προσάγειν [scil. πρὸς τὸν δῆμον] ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ψευδοῦ κηρυτίν. 66, 2.

προσδέχεσθαι τὰ μεγάλα τῶν ἀδικημάτων εὐχέστερον. 41, ult. οὐδὲ προσδεκτέον τοὺς οἴκτους. 64, 1.

προσέρχεσθαι εἰς τὸ πολιτεύεσθαι. 74, 6. πρὸς τὴν πολιτείαν. 84, 15.

προσιόναι] ἵνα βελτίους τοὺς προσιόντας ὑμῶν ποιήσῃτε. prodentes ad vos, vobiscum agendi causa. 85, 8.

προσπερούειν ἀλλήλοις ἐξέπιτηδες. 67, 19.

προσποιεῖσθαι υἱεῖς ἑαυτῶ τοὺς οὐ γεγεννημένους. 51, 8.

τὴν προσπόλητον ἑαυτοῦ καλοκαγαθίαν ἐλέγχειν. 100, 15.

προστάτης] μία αὕτη σωτηρία καὶ πόλις καὶ ἔθνος τὸ προστατῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν καὶ συμβούλων τυχεῖν. 54, 18.

προστιθέναι] τῇ συγγνώμῃ μᾶλλον ἢ τῷ δίκαιῳ προσθέμενον. 43, 4.

πρόσωπον] οὐ τετόλμηκεν αὐτοῖς τὸ πρόσωπον δεῖξαι. 70, 10.

προϋργαιότερον ποιεῖσθαι τὸ δίκαιον, καὶ τὰ ληθές. 9, 18. προϋργαιότερα χάρις τοῦ δίκαιου. 77, 2.

προφάσις] τὰς προφάσεις καὶ τοὺς φανακισμοὺς ἐκκόψατε. 79, 8.

προφέρειν, bene si habet, pro allegare, proferre in medium, παραφέρειν. 25, 10.

προχωρεῖν. prodire in publicum, ad tribunal accedere, dicendæ sententiæ ergo, aut ad audiendam iudicium de sententiam. 98, 5.

πρυτανεῖον] ἢ ἐν τῷ πρυτανεῖῳ σίτησις. 33, pen. 69, 2.

πῦρ ἐναυεῖν τινί. 81, 6.

πυροὶ] χίλιοι μέδοι πυρῶν. 34, 5.

παλεῖν ὑμᾶς αὐτοὺς εἰ ἐπιτρέψετε τοῖς ῥήτορσι. 61, pen.

Σ.

σεμναὶ θεαί. 35, 16. 47, 3. 61, 2.

Singularis nominativus cum nominativo plur. compositus, ut ἕκαστος τολμήσειεν — ἀπολελυκότες. 48, 16.

σίτησις ἐν πρυτανεῖῳ. 33, pen. 69, 2.

σκηνὰ τῶν βασιβέρων. 17, 13.

Σκύθης] convitium in Demosthenem intortum. 11, 11.

σπανίζειν τῶν ἀναγκαίων. 81, 1.

σπείρειν] ἀροῦται καὶ σπείρεται τὸ Θηβαίων ἄστν. 17, 15.

στατῆς] χρυσοῦ [vel potius χρυσοῦς] στατήρας. 62, 6.

στέργειν] στερεῖται ἐν τοῖς συμβεβηκόσι. 63, 11.

στῆλιν εἰς ἀκρόπολιν ἀναφέρειν. 89, ult.

στρατεία] εἰ τὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως στρατείας ἐστράτευται. 86, 9.

στρατηγὸς ἐπὶ τὴν Μουνυχίαν καὶ τὰ νεῖρια κεχειροτονημένος. 92, 2. πλεονάκις ἢ δεκάκις ὑφ' ἡμῶν στρατηγὸς κεχειροτονημένος. 96, 15.

τῇ συγγνώμῃ μᾶλλον ἢ τῷ δίκαιῳ προσθέμενοι. 43, 3.

συγκοινολογεῖσθαι τινι. cum aliquo consilia clandestina conferre, causamque communem facere. 20, 8.

συγγεῖν πάντα τὰ ἐν τῇ πόλει δίκαια. 75, 8.

συγχαρεῖν θάνατον ἑαυτῶ τὴν ζημίαν. nil intercedere, quominus mortis pœna a se repetatur. 7, 3.

συλλέγειν] οὐσίαν ἐκ τοιοῦτων λημμάτων συνελεγμένην. 94, 1.

συμβουλή] συμβουλὰς δεινὰς καὶ παρανόμους συμβουλεύειν. 36, 4.

συμβουλία idem quod συμβουλή. 48, 3.

σύμβουλος et ἡγεμὼν secum copulata. v. voc. ἡγεμῶν et προστατῆς.

συμπαρακαλεῖν. 48, 10.

συμπλέκειν ἐκ θαλλοῦ κηρύκια. 14, ult.

συμπράττειν τῷ δήμῳ τὴν ἀσθοδίαν. 19, 1.

συμφορὰ πόλις. homo reip. perniciosus. 48, 5.

συνδιαφέρειν. 53, 5. 100, pen.

συνέδριον] sic sæpe Dinarchus appellat senatum Areopagiticum, ut 7, 9. 8, ult. 40, 13. 48, ant. et alibi.

συνεθίζεσθαι ἐν τοῖς μικροῖς ἀδικεῖν. 41, pen.

συνεργία. collegium, sodalitiū conspiratorum ad unum aliquod opus opera communi efficiendum. 75, 12.

συνέρχεσθαι. 43, 11.

συνευπαρεῖν τινί. alicui præsto esse consilii operaque communicandis ad quaestum, vel potius, contribuere. 43, antep.

συνθήκη μετὰ τῷ δήμῳ τίθεσθαι. 60, 9.

σύνθημα. tessera, signum cum altero condictum, ude aliquid cognoscatur, aut quo dato ad aliquid patrandum consurgatur. 96, 4.

συνείναι τοῖς φυγάσι. 65, pen.
 συνιστάναί] τοῖς πολεμίοις κατὰ τῆς πόλεως
 συστῆσαι κατασκευῆν. *adjuvare hostes
 in emolienda clandestina adversus
 temp. machinatione.* 27, 6.
 συνοίκους τῆ ἀληθεία τοῦ συνεδρίου ἑαυτὰς
 κατέστησαν αἱ σεμναὶ θεαί. *venerabiles
 deæ, quod ipsæ suo usu æquitatem
 atque veritatem senatus Areopagitici
 noscitassent, voluerunt in ejus vicinia,
 in arce Athenis, ubi forum erat Areo-
 pagitarum, sacellum sibi condidi, fixam-
 que sedem habere.* 61, 4.
 συντάσσειν pro ἐπιτάσσειν, mandare, iun-
 gere. 9, 3.
 συσκευάζεσθαι. *convasare, compilare, et
 sic se in pede dare.* 56, 13.
 συσοιτεῖν. 81, 7.
 σώμα] τὴν τῶν σωμάτων φυλακῆν. 7, pen.
 ὧν οὐκέτι καὶ νῦν ζῆ τὰ σώματα. 30,
 pen.

T.

τάξιν τὴν κοινὴν λείπειν. *stationem in acie,
 ubi civi cuique necessario standum est.*
 51, 11.
 τάττειν ἑαυτὸν πρὸς τινα. *se partibus alicu-
 jus adjuungere.* 100, 14.
 τεκμαίρεσθαι τὰ μέλλοντα ἐκ τῶν γενομένων.
 27, 4.
 τελεῖν οὐδὲν ἕγιός. 65, 7.
 τέλος] εἰ τὰ τέλη τελεῖ. *dependat.* 86, 11.
 τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ ἀσφάλειαν. 32, 5.
 τιθέναι] συνθήκην μετὰ τοῦ δήμου ἔθετο.
 60, 9.
 τιμᾶσθαι θανάτου ἑαυτοῦ. *suamet sibi sen-
 tentia mortis pœnam irrogare.* 3, 2.
 92, 7. τιμᾶν ἑκατὸν ταλάντων. *centam
 talentis pro mulcta facinus æstimare.*
 11, 9.
 τιμῆ] τῶν ἐν ὑρανῶν τιμῶν ἀμφισβητεῖν.
 65, 10.
 τιμαρῖα κατὰ τῶν ἐνόχων, *pro simplici τι-
 μαρῖα τῶν ἐνόχων sine præpositione.*
 71, 5.
 τράπεζα] μεταξύ τοῦ ἔδους καὶ τῆς τραπέ-
 ζης. 92, 6. *designat tabulam, mensam-
 ve, coram simulacro Minervæ Polia-
 dis in arce Athen. sitam.*
 τρέπειν εἰς ἑαυτόν. *alterius delictum, cul-
 pamve illius delicti, in se derivare,
 transferre.* 76, 8. *εἰς τοὺς ἡγεμόνας τὰς
 ἀτυχίας.* 23, 4.
 οἱ τριακῶσιοι] *ordo locupletissimorum Athe-
 nis.* 33, 10.
 τρόπον πείραν δίδοναι. 90, 4.
 τρυφᾶν ἐν τοῖς τῆς πόλεως κακοῖς. 29, 3.
 τύχη] τῆς ἑαυτοῦ τύχης ἀπέπλησε. 25, 11.
 μετακινῶνται τὴν τύχην. 63, pen.

Υ.

ὑδαρ] τὸ ὑδαρ παραδίδομαι τοῖς ἄλλοις κατηγο-
 ροῖς. *dicendi copiam, vel locum.* 77,

4. *p̄an ἀναλίσκειν. datum ad dicendum
 tempus omne dicendo corrumpere, con-
 sumere.* 79, pen.
 ὑπὸ τοῖς ἐκείνων ἕθεσι τραφέντες. 54, 9.
 ὑποβαίνειν] ὑποβαίνουσας εἰς τὴν ὀρθαίαν
 σοιτηρίαν. *si bene habet.* 16, 7.
 ὑπολείπεσθαι τινὰς τῶν ἀδικῶν. *sibi reser-
 vare.* 98, 1.
 ὑπολογίζεσθαι βλασφημίαν. 5, antep.
 ὑπόλογόν τι ποιεῖσθαι τινι. *meminisse ali-
 cujus beneficii, et a quo id acceperis,
 ei rationem ejus habere, et pro re nata
 beneficio alio compensare.* 11, 6. 99,
 ult.
 ὑπόλοιπος. 3, ult.
 ὑποστέλλεσθαι δύναμιν τινος. *potentiam ali-
 cujus revereri.* 9, 17. ὑπ. πρὸς τινα.
verecunde, reverenter aliquem tractare.
 97, 2.
 τὰς ὑποσχέσεις μέχρι τούτου μνημονεύοντας,
 μέχρις ἂν ῥηθῶσι. 63, 8.
 ὑποφαινέιν] τοσαύτας ὀρᾶν ἐλπίδας ὑποφαινοῦ-
 σας. 16, 7.

Φ.

φαίνειν σύνθημα. *scutum, facemve arden-
 tem tollere ex conducto, prout inter te
 atque proditorem convenerat.* 96, 5.
 φανερὰν οὐσίαν κεκτῆσθαι. *facultates habere
 in fundis, seu rebus immobilibus, non
 in ære numerato.* 50, 16. φανερόν κεκτῆ-
 σθαι μηδέν. *nil in fundis, sed omnia in
 nummis habere.* 50, ult.
 φενακισμός. 64, 2. 74, 14.
 φεύγειν] τῶν τις φευγόντων ἐξ Ἄρειου πάγου.
 eorum, quibus sententia senatus Areo-
 pagitici exsiliij pœnam indixit. 34, 12.
 φιλόπολις. 25, 7.
 φόνος] ἀληθῆς τῶν ἐκ προνοίας φόνον εὐρεῖν.
*invenire, num cædis præmeditatæ inca-
 satus revera eam perpetaverit, et cur,
 quando, quomodo.* 6, 5.
 φορεῖον. *lectica gestatoria.* 29, 4.
 φόρος] εἰς τὴν ἀκρόπολιν τοὺς φόρους ἀνευγεκῆν.
 30, 5.
 φρονεῖν ἔτερα καὶ δημηγορεῖν. 14, 2. ἔτερα
 μὲν λέγων, ἔτερα δὲ φρονῶν. 36, 3.
 φρόνημα] ταπεινὰ καὶ τοῦ φρονήματος ἀνάξια
 πρᾶττειν. 52, 11. *infamis enim erat
 Thebanorum superbia.*
 φρούραρχος. 31, pen.
 φυλακῆν τὴν τῶν σωμάτων ὁ δῆμος παρακα-
 ταθήκην ἔδωκεν. *Areopagitis hoc dedit
 populus muneris, velut in fideicommis-
 sum, ut pœnis cædium exsequendis
 provideant securitati corporum libero-
 rumque et servilium.* 7, pen.
 φύλαξ πάντων τῶν ἐν γεγάμμασι δικαίων τῆ
 πόλει. 60, 12.
 φυλάττειν τὰς ἀπορρήτους διαθήκας. 8, 3.

Χ.

χάρις] τὴν πρὸς τοὺτους χάριν τῶν νόμων ἀντ-

αλλάξασθαι. 102, 3.
 χείρ] ἐπὶ τὰς ὑμετέρας χεῖρας ἤκει. venit ad
 tribunal vestrum, ubi vos eum compre-
 hendere, atque punire potestis. 59, 5.
 ἐν ταῖς χερσὶν ἔχετε τὴν ἀπάσης τῆς πό-
 λεως σωτηρίαν. 72, 8.
 χειροτονία τοῦ δικαίου. electio, prælatio
 justi. 77, 3.
 χίλιοι καὶ πεντακόσιοι. Heliæa maxima.
 72, 7.
 χρηματίζειν. cum aliquo agere. 70, 3. χρε-
 ματίζεσθαι ἐκ τῆς πόλεως. depeculari
 ærarium, ex eoque rem suam augere.
 12, 3.
 χρεῖσθαι] πλείστοις καιροῖς ἐν ταῖς δημη-
 γογίαις χρεώμενος. 25, 6. ὅπως χρεῖσεσθε
 τῇ τούτου πεινήρῳ. quibus modis eam ac-
 cipiatis tractetisque, quomodo puniatis
 et coerceatis. 91, 2. orat. in Philocl.
 ὁ χρῆνος οὐκ ἐπιδέχεται μακρολογεῖν. 25, 2.
 χρυσὸς] annuli aurei. χρυσὸν ἐκ τῶν δακτύ-
 λων ἀναψάμενος. digitus habens annulis
 aureis obsitos. 29, 2.

ἡ χώρα simpliciter pro regione Attica. 46,
 3. 49, 7. 50, 6. 89, antep. 92, 4.

Ψ.

ψεύδεσθαι τινος καταγινώσκειν. eum mentiri.
 43, 3.
 ψευδοποιὸς πονηρία. improbitas velut officina-
 nam quondam habens fraudum et mendaciorum,
 ubi illa cudit, ut faber cultellarius cultros et
 sicas cudit. 78, ult.
 τὸ ψεῦδος ισχύσειν τῆς ἀληθείας μᾶλλον. 40,
 2.
 ψῆφος] τὴν εὐδεῖαν καὶ εὐορκον ψῆφον προδοῦ-
 ναι. 88, 10.

Ω.

ἀνεῖσθαι] ἂν ἔχει τὸν ἀνησπόμενον. 96, 3.
 ἄνιος εἶναι. de imperatore, aut principe
 reip. venali. 15, antep.
 ὡς ὅτι pro simplici ὅτι. 94, pen.
 ἄφελον τριούτων συμβούλων καὶ ἡγεμόνων
 τυχεῖν οἱ πολεμήσαντες τὴν πόλιν. 29, 9.

INDEX HISTORICUS

AD DINARCHUM.

- ALEXANDER M. apud Indos. 27, pen.
 Antipatri legatio. 14, 9.
 Antipho suasa Demosthenis interemptus. 46, 13.
 Arcades cum Alexandro M. faciunt et Thebanorum legationem repudiant. 14, 8.
 Archinus. 46, pen. exsilio multatus ob proditionem.
 Archinos alius. 54, 16.
 Areopagitarum munus et auctoritas. 5, 15.
 Aristarchus Moschi filius, a Demosthene urbe ejectus. 23, ult. 36, 4.
 Aristides. 30, 3.
 Aristogiton in quem invehitur Dibarchi oratio. 77, sqq.
 Aristopho, qui Timotheum accusavit. 100, 4.
 Arthmius Zelita. 90, 1.
 Astylus imperator Arcadum. 15, 13.
 Birsades, tyrannus, cui statuas aeneas Athenis erigi Demosthenes rogatione tulit. 34, 3.
 Callias frater Taurosthenis tyranni Eubœæ. 34, 9.
 Callimedon a Demosthene accusatus. 65, 11.
 Cephalus Colyttensis. 54, 16. Cephalus rhetor p. 30, 8. commemoratus videtur idem esse.
 Cephisopho. 35, 4.
 Chabrias apud Naxum Lacedæmonios prælio navali vicit. 54, 5.
 Chærephilus. 33, ult.
 Charidemus legatus ad regem Persarum. 25, pen.
 Cononis ad Cnidum victoria aliæque laudes. 11, 2. 54, 2. 34, 2. 99, 13.
 Ctesippus a Demosth. defensus. 74, 8.
 Cydimachus, pater Aristogitonis. 80, 14.
 Demades condemnatus in causa Harpali. 6, 14. 35, 4. 84, 9.
 Demosthenes Aristarchum urbe eiecit. 24, 3. 36, 4. condemnatus in causa Harpali. 84, 9. Thebas everti sivit. 17, ult.
 Diphilus. 33, 16.
 Epaminondas. 52, 3.
 Ephialtes. 26, 7.
 Epigenes trapezita. 34, 2.
 Eubalus. 66, 11.
 Eumenidum causa adversus Orestem. 61, 2.
 Enthydicus. 26, pen.
 Euthynachus. 17, 10.
 Gorgippus tyrannus. 34, 4.
 Halirrhothius Neptuni filius. 61, 1.
 Harpali causa. 5, 3.
 Helius Phormisius, aut Phormisii, nomen suspectum. 30, 9.
 Iphicrates concidit moram Lacedæm. 54, 4.
 Lycurgus Aristogitonem accusavit. 83, 7.
 Menon molitor. 17, 6.
 Neptuni causa super cæde Halirrhothii. 60, ult.
 Nicanor. 57, 2. ult. 70, 2.
 Nicodemus. 24, 1.
 Nicophanes. 43, 16.
 Olynthia puella. 17, 10.
 Olynthiorum calamitas. 19, 9.
 Orestis causa adversus Eumenidas. 61, 2.
 Pamphilus. 34, 1.
 Pelopidas. 52, 2.
 Plido. 34, 1.
 Philippus. 34, 1.
 Philocles, quem accusat Dinarchus oratione tertia. 91, sqq.
 Philocrates. 20, 7.
 Phormio a Demosth. defensus. 74, 8.
 Pistias Areopagita. 39, ult.
 Polyeuctus Cydantides. 43, 9. mutilatorum hermarum accusatus, forte diversus. 68, 3.
 Proxenus Thebarum proditor. 53, 1.
 Rhodia citharistria. 17, 8.
 Satyrus tyrannus. 34, 4.
 Stratocles accusator Demosthenis in causa Harpali. 3, 5.
 Taurosthenes tyrannus Eubœæ. 34, 7.
 Theagenes Thebarum proditor. 53, 2.
 Thebani exsules cum Pelopida redeuntcs. 31, 1. Thebanorum legatio ad Arcadas. 14, 10. Thebanorum cum Atheu. confederatio. 9, 6.
 Themistius Aphidnæus. 17, 8.
 Themistocles. 30, 4.
 Thraso Erchiensis. 30, 8.
 Thrasylbulus, qui exsules e Phyla reduxit. 18, 7.
 Timocles. 39, 3.
 Timolaus Thebanus. 52, pen.
 Timothei res gestæ et pœna. 54, 6. 99, 11.

INDEX GEOGRAPHICUS
AD DINARCHUM.

- ÆGOSPOTAMI. 27, 6.
Amphissa. 52, ult.
Brauronia Diana. 82, 11.
Cedmea. 31, 1.
Charonea. 10, 5.
Cnidus. 54, 3.
Colyttensis. 54, 16.
Corcyra. 11, 1. 54, 7.
Cydantides. 43, 10.
Dodona. 55, 14.
Eretria. 87, 3.
Erchiensis. 30, 9.
Leuctra. 52, 4.
Megara. 43, 12. 16. 65, pen.
Messenia. 52, 8.
Methona. 11, 4. 99, 15.
Munychia. 92, 2.
Naxos. 54, 5.
Olympia. 57, 2. ult. 70, 3.
Pellena. 17, 7.
Phormisius. 30, 9.
Phyle. 18, 8.
Potidæa. 11, 4. 99, 15.
Pydna. 11, 4. 99, 15.
Samus. 11, 3. 99, 14.
Zelita. 90, 2.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ.

P R Æ F A T I O
I O. TAYLORI
A D L Y C U R G U M.

LYCURGUS, Lycophronis filius, Lycurgi nepos, præclarissima Athenis stirpe natus, domo erat sive natalibus Ἐτεοβοιτᾶδος. Erant enim Athenis plurimæ familiæ, quæ sacerdotii munere et religiosa quadam prærogativa censerentur; quæ jus istud a majoribus perpetuo traditum, “solenne *istud* familiæ ministerium” (ut loquitur Livius¹ in re Romana non admodum dissimili) consecutæ, solæ in civitate, omnium, quæ unquam fuerunt, æqualissima, peculiarem quandam conditionem nascendi, sive generis nobilitatem, obtinere videbantur. Harum una, ut dixi, et fortasse illustrissima, ortus Lycurgus, Olympiadem circiter XCIII. scilicet, ubi res Atheniensium diutino bello fractæ Lacedæmoniorum fortunæ cesserunt, certe non post ea tempora, in lucem editus esse creditur.² Nam Lycophronem patrem cum quibusdam bene meritis civibus a crudelissimo isto collegio XXX. virorum, qui eo tempore rerum potiebantur, interemptum esse accepimus. Juvenis factus Platonem³ audivit, eoque studiorum confecto stadio ad Isocratem se contulit, verum illum Eloquentiæ parentem,⁴ qui multa et præclarissima omnium ætatum ingenia, partim ad studium dicendi et laudem forensem aluit, partim ad Civitatem consiliis et prudentia recte administrandam. Ex ea igitur officina profectus Lycurgus, qua paucis post annis Demosthenes et Hyperides, ad Rempublicam accessit juxta res Macedonicas, in eaque ejus opera magni fuit.

Summis ibi et honoribus et magistratibus functus, domi forisque illustrissimus esse cœpit, totumque se Reipublicæ et Populo Atheniensi dedit. Incidit in ea tempora, ubi dissociatis animis Civium, alii Macedonicis, alii Persicis rebus faverent. Cum his se conjunxit, nam ea sola ratione credidit futurum, ut Philippum, qui tum major et potentior esse cœpit, quam Civitati expediebat, et

¹ De Potitiis et Pinariis. [Liv. 1. 7. ed. Reisk.
cf. interpr. ad Virg. Æn. VIII. 269.
BECKER.]

² Demosthenes aliquot annis major, ut liquet ex argumento Orationis Demosthenis c. Aristogitonem p. 769. l. 24.

³ Præter Photium et Platarchum, Olympiodorus MS. et Laertius in Platone III. 46. Plutarch. in Hyper. p. 841. b.

⁴ Cic. de Orat. II. 2.

virus illud quasi intestinum ex Græciæ visceribus expellere posset, qui salvam Rempublicam esse voluere. Itaque in ea causa totum se Demostheni addixit, neque ab ejus consiliis unquam se passus est dimoveri; cum hoc etiam legationem suscepit ad concitandos sociorum animos, cum Philippus secunda vice Græciam bello quateret.⁵

Sed multo notior est integritas vitæ, et gloria, quam a Civitate bene administranda reperit. Domi enim enituit maxime, et in spatiis Reipublicæ, ubi multa et præclara virtutis suæ, et moderationis, et popularitatis monumenta post se reliquit. Ea enim continentiæ laude floruit, ut Quæstor rei militaris ultra, quam Civitatis moribus fuerat receptum, solus ille renunciaretur; tanta vero sapientiæ existimatione, ut et multa sauxisse diceretur, et a nonnullis memoriæ posterorum traderetur inter eos, qui legibus Athenas fundaverunt: tanta denique severitate morum, ut ei et urbis custodia et facinorosorum cognitio fere extra ordinem daretur: unde vox ista sæpius audiri solita. Lycurgum, ‘tanquam Draconem alterum, non atramento, sed sanguine leges suas *et edicta* scripsisse.’

Ex eo autem rigore, quanquam neque cetera bona indoles aberat, neque omnia plane virtutum genera, Lycurgi nomini propriam quandam et peculiarem celebritatem partam esse video. Nam in optimo quovis esse aliquid, quod emineat, ceterisque excellat virtutibus, id et legendo et experiendo novimus; scilicet inesse semper summum aliquid et eximium, quod impetu suo et singularitate non minus fere a ceteris virtutibus distat, quam homo ipse a ceteris ejusdem naturæ distinguitur. Id erat in Lycurgo tristissima quædam et inexorabilis severitas, a qua summa quoque morum integritas plane abesse non potest. Hujus, quam dixi, *ιδιότητος* plura exstarent monumenta, sat scio, si plura exstitissent etiam ingenii ejus et eloquentiæ. Nam et accusandi acerbitas, et egregia morum simplicitas, singularis denique fides et constantia⁶ incredibili quodam modo elucescunt in ea Oratione, quam solum hodie legere concessum est, et in cæteris etiam omnibus eluxisse olim credibile est; cum propter hanc maxime virtutem Scriptor e

⁵ Demosth. Phil. III. p. 129. l. 19. ed. Reisk.

⁶ Οὗτος (sc. Lycurgus) τῶν τότε ῥητόρων μέγιστον ἔχων ἀξίωμα, καὶ δώδεκα μὲν ἔτη τὰς προσόδους τῆς πόλεως διοικήσας ἐπαινουμένως, βίον δ' ἐξηκὼς ἐπ' ἀρετῆς περιβόητον, πικρότατος ἦν ἐν τοῖς λόγοις κατήγορος. Sic Diod. Sicul. XVI. c. 89. Non tamen ignoro, a nonnullis minus probari hanc Lycurgi severitatem, quibus in crudelitatem potius et calumniandi libidinem degeneravisse videtur. Cice-

ronem intelligo. Ita enim ille in Bruto cap. 34. “Iisdem temporibus M. Brutus; in quo magnum fuit, Brute, dedecus generi vestro: qui cum tanto nomine esset, patremque optimum virum habuisset, et juris peritissimum, accusationem factitaverit, ut Athenis Lycurgus. Is magistratus non petivit, sed fuit accusator vehemens et molestus; ut facile cerneres, naturale quoddam stirpis bonum degeneravisse vitio depravatæ voluntatis.”

vetustioribus Lycurgum præ cæteris legendum et ediscendum admoneat.⁷

Iis moribus, quos memoravi quum præcelluit, adducimur cum nonnullis, ut ad eum præcipue applicarem, potius quam ad cognominem illum Lacedæmonium, qui suis civibus leges tulit durissimas, omnia ista, quæ de LYCURGEA SEVERITATE a Veteribus memoriæ produntur. Uti illud Ciceronis:⁸ “Nosmet ipsi, qui Lycurgei a principio fuissetus, quotidie demitigamur.” Et illud quoque Ammiani Marcellini:⁹ “Verum ille, iudicibus Cassii tristior et Lycurgis, causarum momenta æquo jure perpendens, suum cuique tribuebat, nusquam a vero abductus, acrius in calumniatores exurgens.” Iterumque:¹ “Judices nunquam consulto malignos elegit, sed, si semel promotos agere didicit immaniter, Lycurgos invenisse se prædicabat et Cassios, columnina Justitiæ prisca.” Atque hoc profecto verisimile, cum eadem fere fuit apud Romanos Cassii Prætoris² existimatio atque Lycurgi apud suos cives. His libenter etiam adjungo illa Plauti:³

“Jam dudum, Pistoclere, tacitus te seqnor,
Spectans, quas tute res hoc ornatu geras.
Nam, ita me Di ament, ut LYCURGUS mihi quidem
Videtur posse hic ad nequitiam adducier.”

Omnium denique postremum; tanta acerbitate usus erat in judicando, ut ei juxta sententiam quorundam cognomen a moribus indueretur (qui mos Athenis percubuit) et IBIS cognominaretur, quod in malos cives, uti illa in angues et serpentes, insurgere solebat. Ait enim Plutarchus:⁴ Ἐπεκαλεῖτο δὲ ὁ Λυκοῦργος Ἴβις Λυκοῦργῳ Ξενοφῶντι νυκτερίς. Quæ tamen ita emendari debent: Ἐπεκαλεῖτο δὲ ὁ Λυκοῦργος Ἴβις.

⁴ Ἴβις Λυκοῦργῳ, Χαίρεφῶντι νυκτερίς.

Hæc tamen de Lycurgo nostro neutiquam dicebantur, neque ad eum Ἐπίκλησις ista a Veteribus unquam applicabatur. Verum alia res omnino agebatur. Aristophanes in Avibus, quum de ὄρνιθομανίᾳ sermo haberetur, arrepta ista occasione, civium suo-

⁷ Ἄλλὰ καὶ Λυκοῦργῳ συμβουλευσαίμ' ἂν ἐντυγχάνειν σε ἐλαφροτέρῳ τούτων ὄντι, καὶ ἐμφαίνοντι ἐν τοῖς λόγοις ἀπλότητα τοῦ τρόπου. Dio Chrysost. Or. XVIII. p. 256. Ed. Morel. Quem locum lego emendatius, quam excudi solet.

⁸ Ad Attic. I. 13.

⁹ XXII. 9.

¹ XXX. 8.

² “L. Cassius multum potuit, non eloquentia, sed dicendo, tamen homo non hilaritate, ut alii, sed ipsa tristitia et severitate popularis.” Cic. Bruto, c. 25. “Non quæro Judices Cassianos: veterum iudiciorum severitatem non requiro.”

Idem in Verr. III. 62. Unde erat, ut ejus tribunal scopulus reorum diceretur. “Ubi literis certior factus, incesti se postulatum apud L. Cassium Prætozem, cujus tribunal propter nimiam severitatem scopulus reorum dicebatur.” Valer. Maxim. III. 9. Adde Sallust. in Jugurtha c. 32. Cic. p. Rosc. Amer. c. 30.

³ Bacchid. II. 1. 1.

⁴ Quantum in hac re explicanda a vero aberraverint Morerius in Lexico, et Petitius in Commentario ad L. L. Atticas, ostendent acutissimus Baylius v. Lycurgus, et viri doctissimi, qui nuper Petitio felicissimam operam impenderunt.

rum quam plurimos lepidissime recenset, quibus ab Avibus, propter vel singularem oris notam et deformitatem, vel eximium aliquod in moribus aut sermonibus vitium, Ἐπικλήσεις annecti solerent. Vide autem, quam festive!

Ἐπιθρομάουον δ' οὕτω περιφανῶς, ὥστε καὶ
Πολλοῖσιν ἐρέθων ὄνόματ' ἦν κείμενα.
Πέρδιξ μὲν εἰς κάππλος ἀνομάζετο
Χωλός· Μενίππω δ' ἦν Χελιδῶν τοῦνομα·
Ἄσποντιῶ δ' ὀφθαλμῶν οὐκ ἔχων Κόραξ.
Κορυδὸς Φιλοκλέει· Χηναλώπηξ Θεαγένει·
Ἴβις Λυκούργω· Χαιρεφῶντι Νυκτερίσ·
Συρακουσίῳ δὲ Κίττα.

AVES 1290.

Quis fuerit iste Lycurgus, quem hic defricuit Comicatorum Princeps, aut unde duceretur *Ibidis* ludibrium et contumelia, sive fuerit ob crurum gracilitatem, ut nonnulli existimarunt; sive propter generis peregrinitatem, ut aliis potius visum est; sive denique quod vita et moribus Ægyptios referebat, nam et id quoque inter alia conjicitur: ea utique omnia et Ego nescio, et Posterī forte nesciunt.⁵ Noster certe non fuit, neque propter ejus in judicando acrimoniam hæc dici potuerunt, cum Aristophanes hanc fabulam docuit ante natum Lycurgum, cujus historiam perteximus, aut certe prius, quam in Republica versaretur.

Interea tamen noster perpetua et Justitiæ simul et Integritatis laude eminebat. Raro enim invenires in alienis vitiis difficilem, qui sit facilis in suis; aut sibi temere ignoscere, qui ita se quotidie parat, ut suum vitæ genus ab omnibus inspicendum et trutinandum dederit, ignoscendum vero et condonandum a nemine. Ad hæc elanguescere etiam oportet in foro et contemni istam severitatem, cum qua innocentia domestica et continentia summa non certare videatur. Nam, sive miseris et afflictis civibus in jure esset præsidio, sive in frugi et facinorosos in periculum adduceret, quod sæpe fecit, aliquando solus, nonnunquam subscribente Demosthene, utrobique tantum de eo semper factum est præjudicium, ut extemplo jus omne ab ea parte stare videretur, cui se adjunxisset Lycurgus.⁶ Itaque imprimis illud memorabile, quod, in qua urbe Socrates præter ceteros Σοφός, Phocio Χρηστός, Aristides Δίκαιος appellaretur, in ea tanta unius hominis existimatio fieret, ut solus omnia et Sapientiæ et Bonitatis et Justitiæ exempla in se ipsum trahere videretur. Itaque quod Atheniensium nulli contigisse audivimus, id huic uni contigit: scilicet tantum in eo enituisse fidem, ut plerique Cives

⁵ [V. Interprett. Aristophanis, imprimis Beckium V. C. ad. h. l. BECKER.]

⁶ Διετέλεσε τὸν ἅπαντα χρόνον εὐδοκίμων παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ δίκαιος εἶναι νομιζόμενος, ὥστε καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις τὸ φῆσαι Λυκούργον, ἐδόκει βούθημα εἶναι τῷ συνηγο-

ρουμένῳ. Plutarch. v. Lyc. p. 841. E. Qui hæc mutuo sumpsit a Demosthene: Οὕτω δ' ἐπιστεύετε αὐτῷ καὶ δημοτικὸν παρὰ πάντας ἠγείσθε, ὥστε πολλὰ τῶν δικαίων ἐν τῷ φῆσαι Λυκούργον ἐκρίνετε. Demosth. ep. III. p. 1475. l. 28. ed. Reisk.

fortunas suas non in Ædium Templorumque sanctimonia, ubi res pretiosissimæ deponi et conservari solebant, sed in unius Lycurgi fide et religione tutas esse arbitrarentur, et huic uni argenti rationem ad Talenta CCL. concederent: cum erant, ut Ciceronis verbis utar, “quinquaginta Talenta pecunia, temporibus illis, Athenis præsertim, maxima.” Ut uno verbo complectar, tanta fuit morum sanctitas et reverentia, ut ejus probitas esset quoddam quasi publicum virtutis documentum, atque ibi respicere et exemplum inde sibi sumere cives sui admonerentur.⁵

Genus porro vitæ excoluit omnibus civibus potius, quam sibi ipsi, utile. Ita enim Civitatis commodis serviebat, ut, cum operis publicis non solum præesse, verum etiam ipse perpetuo adesse soleret, laborem, solem et pruinas, ultra quam dici potest, toleraret, et vel infimum quemque civem tanto præstaret patientia, quantum antecederet loco et dignitate. Idem, cum vel propter patrimonium, quod a majoribus acceperat, vel propter frequenter delatas potestates, quæ ei a populo dabantur, ditissimus esse potuit, et re quidem ipsa fuerit, quotidiano autem cultu et victu nihil a pauperrimo distare solebat, eadem veste et ætate et frigore contegebatur, et tantam sibi ex privata vita continentia quærebat laudem, quantam ex publica virtutis et integritatis.

His artibus effectum est, ut in animis civium imperium quasi perpetuum obtineret, non purpura, aut excubiis, eoque genere majestatis distinctum, sed eximium, quoniam gratia, et diuturnum, quoniam suorum voluntate partum. Athenienses enim dominationem vi et necessitate coactam perpetuo exosi, sæpenumero tamen iis ultro se tradidere, quorum perspexissent, veluti pignus in Rempublicam fidei, existimationem ex continentia et virtute quæsitam. Major itaque in uno hoc homine exstitit libertas dicendi, quoniam major erat, sive gratia, sive apud populum auctoritas. Id quod paucis exemplis fiet illustrius.

Erat iis temporibus gravissimis moribus et maxima celebritate Xenocrates philosophus⁹ Chalcedone oriundus, qui Athenis summa

⁷ Cic. Tuscul. V. 32.

⁸ Demosthenes in oratione, quam hodie non exstare arbitror: “Atque ego illum, Judices, arbitror Lycurgum laudatorem producturum, scilicet qui sit testis ejus pudori ac probitati. Sed ego Lycurgum vobis præsentibus hoc num interrogabo, velint similem esse illius factis et moribus? Quod si negarit, satisfactum vobis esse de veritate nostra debet.” Rutil. Lupas. (p. 10. ed. Rubnk). [Addam insignem de Lycurgo locum ex oratione Hyperidis, quem indicavit Rohken. l. c. ex Apsinis Arte Rhetor. p. 708. Κέχρηται ταύτω καὶ Ὑπερίδης, ὑπὲρ Λυκούργου λέγων. “Τίνα φησούσιν οἱ περιύοντες αὐτοῦ τὸν τάφον;

Οὗτος ἐβίω μὲν σωφρόνως, ταχθεὶς δ' ἐπὶ τῇ διοικήσει τῶν χρημάτων, εὖρε πόρους ἀνοδομῆσε δὲ τὸ θέατρον, τὸ ἀδείον νεύρια, τριήρεις ἐποίησατο, λιμένας τοῦτον ἢ πόλις ἡμῶν ἠτίμασεν, καὶ τοὺς παῖδας ἔδουξεν αὐτοῦ.” Quæ quidem Oratio ab Hyperide tanquam *συντομῶν* habita esse videtur, quum post mortem Lycurgi ejus filii, accusati a Menesæchmo, undecim viris traditi essent, at Democle, Theophrasti discipulo, eos defendente, absolventur. Plutarch. Lycurg. p. 842. BECKER.]

⁹ Hic est Xenocrates ille ex Platonis familia, de cujus temperantia et continentia multa memorantur. Dicitur Lais, scortum nobilissimum, pignore cum qui-

cum laude docuit, neque minori tamen conflictabatur inopia. Nam cum annuam Inquilini pensationem, XII solummodo drachmarum, solvere non potuisset, atque ideo duceretur, obviam factus Lycurgus, publicani caput baculo, quem in manu forte tenebat, primum comminuit, deinde sua unius auctoritate in vincula publica conjecit, et philosophum liberavit. Atheniensibus summo studio liberrimum istud facinus, sive regium potius, probantibus, Xenocrates, minimo interjecto tempore, Lycurgi liberis, quos in via offendisset, Grantias, inquit, patri vestro citissime rependi; ecce enim statim ab omnibus laudatur.¹

Tulit Lycurgus: FEMINAM AD MYSTERIA ELEUSINE CELEBRANDA BIGIS NON VEHI, CONVICTAM TALENTUM PENDERE. Ejus uxor, mulier, ut videtur, nobilis et sumptuosa, ea lege teneri noluit.² Ibi quid Noster? Eadem argenti summa, quam sua ipsius lege solvere teneretur, delatorem sive sycophantam demulsit, silentiumque imperavit. Id factum, quum nonnulli secus tulerint, hominemque increpare cœperint, ibi erupit liberrima illa oratio: *ποῖός τις ὑμῖν δοκῶ εἶναι πολίτης, ὃς τοσοῦτον χρόνον τὰ δημόσια πράτων παρ' ὑμῖν, εἰδούς μᾶλλον ἀδίκως, ἢ λαμβάνων εἰλημμαι;*³ *qualis est hæc mea ratio administrandæ Reipublicæ, quæ non acceptæ contra jus pecuniæ, sed erogatæ arguitur?*

Memoratur quoque et illa vox præclara: In Concione quadam tumultuante, cum populus ei obstreperet, magno animo exclamavit: *ᾠ Κερκυραία μάστιξ, ὡς πολλῶν ταλάντων εἶ ἀξία!* Innuebat nimirum in oratione Populum Atheniensem illam sæcem Thesei, et turbam Cecropis, nihil esse nisi mastigia mera et verberones ipsos, loris, non consiliis, ad sanam mentem et officium revocandos. Laudabat flagri usum, cujus conficiendi peritia Corcyræi, ut videtur, aliquod sibi nomen peperere. Ita hoc proverbium nonnulli explicant.⁴ Scio tamen alios aliter.⁵ Aliquando existimavi hæc verba ita potius fuisse accipienda. Civibus otio nimio et pace diutina diffluentibus, in memoriam sibi revocavit, quanta dignitate essent, et quanta auctoritate in bello viri graves et sapientes, qui populum consilii inopem flectere et moderari potuerunt. Hisce annis desierat Bellum Peloponnesiacum, ex Corcyra primum conflatum:

busdam juvenibus decertasse, se ore et illecebris tantam virtutem vincere posse. Simulato igitur metu ad Philosophi ædiculam confugit. Ille autem humanitatis jara αἰδοῦμενος, et supplicem non aspernatus, domunculam, et advesperascente cœlo, lectum etiam, qui erat unicus, cum muliercula communicabat. Quæ proximo mane, consilii irrita, percunctantibus, qualem victoriam a Calonè reportaret, dixisse fertur: *se non a Viro, sed a Statua surrexisse.* Græca sunt paulo suaviora: *ὡς οὐκ ἀπ' ἀνδρός, ἀλλ' ἀπ' ἀνδρείαντος ἀνα-*

σταίν. Cf. Plutarch. Phoc. c. 27.

¹ Plutarch. in Lycurg. p. 842. B. Photius Cod. 268. Ille etiam in vita Flaminii cap. XII.

² Plutarch. in Lycurgo p. 842. A. Ælian. V. H. XIII. 24.

³ Plutarch. in Lycurgo I. c. item in tractatu, qui inscribitur: *περὶ τοῦ ἑαυτὸν ἐπαινεῖν ἀνεπιφθόνως* p. 541. F. et denique in Comparisone Nicæ et Crassi, Cap. 1.

⁴ Schol. Aristoph. Av. 1465. Apostol. XI. 29.

⁵ Strabo I. VII. Hesych. *Κερκ. μάστιξ.*

Quod *flagellum Corcyraeum* non sine gratia appellavit, quoniam terrore suo turbulentam plebeculam reprimere et in officio continere potuit. Similiter, quotiescunque aliquis in civitate emineret maxime, ad minuendum nimirum populi metum, et ad securitatis potius quam pœnæ exemplum, exsilio decem annorum muldebant. Id autem quoniam testularum suffragiis (ostracismum vocant) fieri solitum, non illepide etiam dixerunt *κεραμικὴν μίστιγα*, quasi diceretis *flagrum figulinum*.⁶

Sed hac tempestate pugnatum est ad Chæroneam e⁷ infelicitate, quam Græciæ fortuna nunquam postea emendare aut superare potuit. Bellum istud, utriusque, Demosthenis et Lycurgi, consilii susceptum, non pari militum virtute fuit gestum. Decernuntur enim ad id exsequendum Chares et Lysicles, magis quod inopia ducum premerentur Athenæ, quam quod in iis præcipue magnum aliquod præsidium fore sperarent.⁷ Lysiclem domum reversum ad causam capitis reique male gestæ dicendam vocat Lycurgus, solita animi vehementia, et popularitatis studio, causamque obtinet. Istius Orationis particulam conservavit Diodorus Siculus,⁸ quam non alienum erit fortasse lectori meo exhibere :

Γνοίη δ' ἂν τις αὐτοῦ τὴν ἐν λόγοις ἄξιαν καὶ πικρίαν, ἐν οἷς τοῦ Λύσικλέους κατηγορῶν λέγει·

Ἐστρατήγεις, ὧ Λύσικλες, καὶ χιλίων μὲν πολιτῶν τετελευτηκότων, δισχιλίων δ' αἰχμαλώτων γεγονότων, τροπαίου δὲ κατὰ τῆς πόλεως ἐστηκότος, τῆς δ' Ἑλλάδος ἀπάσης δουλευούσης, καὶ τούτων ἀπάντων γεγενημένων σοῦ ἡγουμένου καὶ στρατηγοῦντος, τολμᾶς ζῆν, καὶ τὸ τοῦ ἡλίου φῶς ὄρᾶν, καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλειν, ὑπόμνημα γεγονῶς αἰσχύνης καὶ ὀνειδούς τῇ πατρίδι; —

Paucissimis deinde annis interjectis, cum Alexandrum rerum potentem irritarunt Athenienses, eorum maxime hortatu, qui cum Philippo patre æternas inimicitias gessere, ille expugnatis Thebis, magnoque terrore Populo Atheniensi totique Græciæ injecto, legatos Athenas misit, qui dedi postularent quosdam Cives, quorum consiliis et auctoritate hæ res gerebantur, Lycurgum præcipue et Demosthenem. Tandem Demadis versutia exoratus Alexander.⁹

Olympias erat CXIII. aut eam circiter, cum Noster ingravescente morbo et ætate jussit se in Curiam deferri, ut ibi rerum a se publice gestarum rationem redderet, et quæstionem, si opus esset, coram Populo subiret. Adversante nemine præter Menesæchmum quen-

⁶ Suid. et Hesych. h. voc.

⁷ Παρὰ δὲ τοῖς Ἀθηναίοις οἱ μὲν ἀγαθότατοι τῶν στρατηγῶν ἐτετελευτήκεισαν, ἴφικράτης, καὶ Χαβρίας, ἔτι δὲ Τιμόθεος. Τῶν δὲ ὑπολειμμένων Χάρης πρω-

τεύων οὐδὲν διέφερε τῶν τυχόντων ἰδιωτῶν κατὰ τὴν ἐν τῷ στρατηγεῖν ἐνέργειαν καὶ βουλῆν. Sic Diodor. Sicul. XVI. c. 76.

⁸ XVI. c. 88.

⁹ Plutarch. Phociou c. XVII.

dam, quem olim nactus erat obtrectatorem, criminationes ejus facile diluit, domumque rursus delatus animam exspiravit. Eum exitum habuit Lycurgus, eamque mortis conditionem vel optimis quibusque invidendam. Videbatur enim ex domo sua vel civitate migrasse, atque in aliam unanimi civium plausu, et solenni virtutis commendatione publice produci. Neque hoc solum de se voluit fieri tum, cum excessurus erat, sed per totum vitæ curriculum monumenta rerum a se administratarum, tabulas quæstionis quotidianæ, describi et in loco publico exponi curavit.¹

Elatus erat publica pompa, tota civitate, ut mos erat Athenis in funere optimorum virorum, lecticulam comitante. Sepultus etiam honorifice, in Academia,² qui locus urbis eorum monumenta continebat, qui patriam aut consiliis rexerunt, aut ornarunt artibus, aut defenderunt virtute. Et post paucos annos in Ceramico, inter imagines illustrissimorum virorum, statua ei ex ære facta, consilio publico, ponebatur;³ cui mox eadem fere ætas atque idem populi studium adjunxit quoque Demosthenem.

Eo sublato, recruderunt Menesæchui, adversarii ejus, inimicitia, et Lycurgi liberos vexare cœperunt. Eo tempore exsilium egit Demosthenes. Nihilo tamen secius, suum licet reditum impensissime cuperet, atque ad eam rem conficiendam omni gratia opus erat, se suamque causam posthabuit amicitia, populumque literis,⁴ quæ etiamnum exstare dicuntur, admonuit officii: Eos injuste agere, si beneficiorum, quibus a Lycurgo re ipsa ornarentur, tam cito oblivisci possent, rerum autem, quas male gessisse insimularetur, neque tamen gessit, earum pœnas tam avide a liberis reposcerent. Proinde hortatur, ut de bene meritis civibus, et de se etiam recte consulerent, Reique publicæ salutariter administrandæ initium sumerent a Lycurgi liberis ex omni metu et periculo eximendis. Placuit consilium; atque etiam deinde Olymp. CXVIII. 2. rogante Stratocle, cujus opera et consiliis in Rep. sæpissime fuerat usus, latum est illustre⁵ Plebiscitum, quo honores summi Lycurgo et posteris, auctoritate publica, decernuntur. Id ubi verbis legitimis proposuero, et nonnulla, ubi opus erat, annotavero, mihi videor omnia fere, quæ de homine a veteribus dicta sunt, fideliter in unum collegisse.

¹ [Harum tabularum fragmentum exhibet inscriptio, quam Fourmont Athenis invenerat. Inscriptionem repetiit et doctissimis explicavit animadversionibus Boeckh. V. Cl. Staatshaushaltung der Athener Vol. II. p. 243. sq. qui evincere studet, eam esse desumptam e tabulis ipsis, quas Lycurgus, teste Plutarcho, publice ante Palæstram exponi jusserat. BECKER.]

² Pausan. Attic. c. 28.

³ Id. c. 7.

⁴ Demosth. Epist. III. Cf. Æschin. Epist. XII.

⁵ Monumentum hoc reperitur ad finem libelli Plutarchi de X Oratorum vitis. Qua sit auctoritate, ego plane nescio, neque in re tam dubia mihi dijudicandi partes arrego. Si veræ sint reliquæ et fide dignæ, Auctoris nostri vitam et merita in Rempublicam optime illustrabunt.

Λυκόφρων Λυκούργου Βουτάδης⁶ ἀπεγράφατο αὐτῷ εἶναι σίτησιν ἐν Πρυτανείῳ κατὰ τὴν ἐδοξείσαν ἑωρεάν ὑπὸ τοῦ Δήμου Λυκούργῳ Βουτάδῃ ἐπὶ Ἀναξικράτους⁷ Ἄρχοντος ἐπὶ τῆς Ἀντιοχίδος ἐν τῇ Πρυτανείῳ.

⁶ Lycophro Lycurgi filius natus maximus (erant autem præterea Abro et Lycurgus) honores postulat sibi concedi, quos P. A. natus maximo ex posteris Lycurgi perpetuo haberi decrevit, et ad jus suum consequendum rogationem ipsam, quæ hic adducitur, disertissimis verbis allegat. Interea tamen, quid Βουτάδης? Demusne ille et ex Populis Atticis unus? An, cum dicit Plutarchus in Vita Auctoris, τῶν δῆμων Βουτάδης, γένους δὲ τῶν Ἐτεοβουταδῶν, idcirco existinare fas sit, eum fuisse pago Butadem, genere autem Eteobotadem? Id profecto ambigo, vel potius constanter nego, fuisse δῆμον, unde populares Βουτάδαι dicerentur. Silent profecto in ea re Inscriptiones Veterum, quæ si non solæ, attamen optimæ ejus causæ testes esse possunt. Contingisse aliquoties arbitror, et ab Antiquorum etiam nonnullis admissum video, ut Familia sive Stirpes sacræ, γένη ista ἱερατικὰ, quibus adeo erat referta Attica, pro Demo, i. e. Pago, Populo, vel Curia imperite recenserentur. Et in ea causa Βουτάδης, sive, quod perinde est, Ἐτεοβουτάδης habeo. Dum Remp. Atheniensium percontor, et de ejus moribus, legibus et institutis Commentarium mecum paro, video multas gentes, sacrarum peculiarium antistites, quarum nonnullæ ignoranter penitus, nonnullæ incuriosius in Pagos detruduntur. Leguntur autem inter alias, Κυνίδαί, Εὐνεΐδαί, Εὐμολπίδαί, Κήρυκες, Βρυτιάδαί, Γέραραι, Κροκωνίδαί, Χιμαρίδαί, Κοιρανίδαί, Φιλίεις, Σαβοί, Ὑακινθίδες, Δαιδαλίδαί, Σημαχίδαί, Εὐδάνεμοι, Φαλαρεῖς, Φοίνικες, Ὀμηρίδαί, Λυκομήδαί, Ἦσυχίδαί, Παλλαντίδαί, Ἀλκμαιωνίδαί, Χωνίδαί, Φυταλίδαί, Πραξιεργίδαί, Χαρίδαί, Ἐτεοβουτάδαι. De quibus omnibus loquitur Æschines c. Ctesiph. §. θ'. τοὺς ἱερεῖς καὶ τὰς ἱερείας ὑπευθύνους εἶναι, κελεύει ὁ νόμος — οὐ μόνον ἰδίᾳ, ἀλλὰ καὶ κοινῇ τὰ γένη, Εὐμολπίδας καὶ Κήρυκας, καὶ τοὺς ἄλλους ἕσσαντας. Item Ælian. apud Suid. v. Εὐμολπίδαί. Παρ' οὐδὲν θέμενος τὰ σεμνὰ Εὐμολπίδων, καὶ Κηρύκων, καὶ τῶν ἄλλων γένων ἱερῶν τε ὄντων καὶ θεοφιλῶν. Porphyg. de Abstin. II. 50. Ἄει τοῖς Διοσπολίσις Ἀθήνησιν ἐν ἀκροπόλει οἱ εἰρημένοι τὸν αὐτὸν τρόπον ποιῶνται τὴν τοῦ βόου θυσίαν. θέντες γὰρ et quæ sequuntur — καὶ γένη τῶν ταῦτα δρᾶντων ἐστὶ νῦν. Inscriptio vetus:

ΔΗΜΗΤΡΙ. ΚΑΙ. ΚΟΡΗ.
Η. ΙΕΡΑ. ΓΕΡΟΥΣΙΑ. Μ. ΑΥ
ΡΗΛΙΟΝ. ΛΙΘΟΦΟΡΟΝ. ΠΡΟ
ΣΔΕΚΤΟΝ. ΠΙΣΤΟΚΡΑ

ΤΟΥΣ. ΚΕΦΑΛΗΘΕΝ. ΠΡΕΣ
ΒΕΥΣΑΝΤΑ. ΠΡΟΙΚΑ. ΤΙΜΗ
ΘΕΝΤΑ. ΔΕ. ΥΠΟ. ΘΕΟΥ.
ΚΟΜΜΟΔΟΥ. ΤΗΙ. ΡΩΜΑ
ΙΩΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ. ΑΡΞΑΝ
ΤΑ. ΤΟΥ. ΚΗΡΥΚΩΝ. ΓΕ
ΝΟΥΣ. ΑΡΞΑΝΤΑ. ΤΗΣ. ΙΕ
ΡΑΣ. ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ. ΕΥΣΕΒΕ
ΙΑΣ. ΕΝΕΚΑ.
ΑΤΤΙΚΟΣ. ΕΥΔΟΣΟΥ. ΣΦΗΤ
ΤΙΟΣ. ΕΠΟΙΗΣΕ.

In his Gens erat illustrissima Ἐτεοβουτάδαι. Ἐτεοβουτάδαι, γένος Ἀθήνησι πάνυ λαμπρόν. Hesych. Id quod Suidas habet πολὺ καὶ λαμπρόν. Quod itidem verum esse potest. Ἐξ Ἐτεοβουταδῶν ἔλκει τὸ γένος] Ἐπὶ τῶν εὐγενῶν. γένος γὰρ πολὺ καὶ λαμπρόν ἀπὸ βούτου, ἀφ' οὗ οἱ ἱερεῖς καθίσταντο Ἀθήνησι. Apostol. VIII. 62. Quali genere sacrarum Gens ea distingueretur, haec facile erit post tot sæculorum intervalla luculente definire. Constat tamen ea perpetuo fuisse desumptam, quæ Minervæ Poliadi sacra faceret, cujusmodi memoratur a Plutarcho περὶ δυσωπίας p. 323. Bas. Lysimache quædam Ἀθήνησι, ἢ τῆς Πολιάδος ἱερέα. Ait enim Æschines de F. Leg. §. μζ'. patrem suum fuisse ex φρατριάς τὸ γένος, ἢ τῶν αὐτῶν βωμῶν Ἐτεοβουτάδαις μετέχει, ὅθεν ἢ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Πολιάδος ἐστὶν ἱερέα. Et similiter Necephor. Gregor. in Schol. ad Synes. Orat. de Insomniis: Ἐτεοβουτάδαι, γένος τι ἀρχαῖον ἐπίσημον ἐν Ἀθῆναις καὶ περιφανές, ἀφ' οὗ αὐτῆς Ἀθηνᾶς ἐξέλεγοντο ἱερεῖαι. Constat enim, si qua fides habenda sit Schol. Aristophanis ad Eccles. v. 18. quod in Scirophoriis, quod festum erat Athenis solenne, τὸ Σκίρον, Umbella, unde ea Religio cognominaretur, circumferri deberet vel ab Erechthei sacerdote, vel ab aliquo ex sacra familia Butadarum. Promiscue enim dicuntur Butadæ et Eteobotadæ. Porro autem, insigne quoque fuisse hujus familiæ ministerium in Neptuni sacris liquebit ex iis, quæ a Plutarcho de Lycurgi genere dicuntur: Ἔστιν αὐτῇ ἡ καταγωγὴ τοῦ γένους, τῶν ἱερασαμένων τοῦ Ποσειδῶνος, ἐν Πίνακι τελείῳ — τὸν δὲ Πίνακα ἀνέθηκεν Ἀβρων, ὁ παῖς αὐτοῦ (Lycurgi), λαχὼν ἐκ τοῦ γένους τὴν ἱερασύνην, καὶ παραχωρήσας τῷ ἀδελφῷ Λυκόφρονι, καὶ διὰ τοῦτο ποπότηται ὁ Ἀβρων προσδιδούς αὐτῷ τὴν τρεῖαιναν. Similiter inter Lycurgi posteros ibidem memoratur Medeus quidam, ὃς τὴν ἱερασύνην Ποσειδῶνος Ἐρεχθέως εἶχε, καὶ Φιλίππη, ἥτις ἱεράσατο τῆς Ἀθηνᾶς. Butes enim, unde hæc familia et appellatur et

ΣΤΡΑΤΟΚΛΗΣ ΕΥΘΥΔΗΜΟΥ ΔΙΟΜΙΕΥΣ ΕΙΠΕΝ.

Ἐπειδὴ Λυκοῦργος Λυκόφρονος Βουτάδης παραλαβὼν παρὰ τῶν ἑαυτοῦ προγόνων οἰκείαν ἐκ παλαιοῦ τὴν πρὸς τὸν Δῆμον εὐνοίαν, καὶ οἱ πρόγονοι οἱ Λυκοῦργοι, Διομήδης⁶ τε καὶ Λυκοῦργος, καὶ ζῶντες ἐτιμῶντο ὑπὸ τοῦ Δήμου, καὶ τετελευτηκόσιν αὐτοῖς δι' ἀνδραγαθίαν ἔδωκεν ὁ Δῆμος δημοσίας ταφὰς ἐν Κεραμεικῷ. Καὶ Λυκοῦργος αὐτὸς πολιτευόμενος, νόμους τε πολλοὺς⁹ καὶ καλοὺς ἔθηκε τῇ πατρίδι, καὶ γενόμενος τῆς κοινῆς προσόδου ταμίας τῇ πόλει, ἐπὶ τρεῖς πενταετηρίδας,¹

deducitur, et Erechtheus Pandionis erant filii. Quo mortuo Erechtheus a patre accepto imperio regnat: Batæ sacerdotium Minervæ et Neptuni sortito obtigit, ut scribit Apollodoros III. c. 15. [Heyne Not. ad Apoll. p. 845. sq.] Cui simile factum in re Romana contigisse legimus apud Dionys. Halicarn. I. 71. cum de imperio Silvius et Iulus ex fratre nepos inter se disceptarent; adeo ut ex eo tempore in Julia gente perpetuum sacerdotium mansisse crederetur.

⁷ Anaxicrates quidam, ut ex Fast. Atticis docemur, Prætor erat Athenis Ol. CXVIII. 2. Iterumque ejusdem nominis Prætor eos signabat Ol. CXXV. 2. In priori Prætura latam hanc rogationem intelligi, circiter XX. annos ab excessu Lycurgi.

⁸ Inter majores Lycurgi memorantur a Plutarcho in vita, Lycomedes et Lycurgus, οὗς ὁ δῆμος ταφαῖς ἐτίμησε δημοσίᾳ.

⁹ Recensentur a Plutarcho. Quarum prima

I.

ΤΟΥΣ ΚΩΜΩΙΔΟΥΣ ΑΓΩΝΑ ΤΟΙΣ ΧΥΤΡΟΙΣ ΕΠΙΤΕΛΕΙΝ
ΕΦΑΜΙΛΛΟΝ ΕΝ ΤΩΙ ΘΕΑΤΡΩΙ ΚΑΙ ΤΟΝ ΝΙΚΗΣΑΝΤΑ
ΕΙΣ ΑΣΤΥ ΚΑΤΑΛΕΓΕΣΘΑΙ.

II.

ΧΑΛΚΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΑΝΑΘΕΙΝΑΙ ΤΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ
ΔΙΣΧΥΛΟΥ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΚΑΙ ΤΑΣ
ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ ΑΥΤΩΝ ΕΝ ΚΟΙΝΩΙ ΓΡΑΨΑΜΕΝΟΥΣ
ΦΥΛΑΤΤΕΙΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ
ΠΑΡΑΝΑΓΙΝΩΣΚΕΙΝ.

III.

ΜΗΔΕΝΙ ΕΞΕΙΝΑΙ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΜΗΔΕ ΤΩΝ
ΟΙΚΟΥΝΤΩΝ ΑΘΗΝΗΣΙΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΣΩΜΑ
ΠΡΙΑΣΘΑΙ ΕΠΙ ΔΟΥΛΕΙΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΑΛΙΣΚΟ-
ΜΕΝΩΝ ΑΝΕΥ ΤΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΤΕΡΟΥ ΔΕΣΠΟΤΟΥ
ΓΝΩΜΗΣ.

IV.

ΤΟΥ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΑΓΩΝΑ ΠΟΙΕΙΝ ΕΝ ΠΕΙ-
ΡΑΙΕΙ ΚΥΚΛΙΩΝ ΧΟΡΩΝ ΟΥΚ ΕΛΑΤΤΟΝ
ΤΡΙΩΝ ΔΙΔΟΣΘΑΙ ΜΕΝ ΤΟΙΣ ΝΙΚΩΣΙΝ ΟΥΚ
ΕΛΑΤΤΟΝ ΔΕΚΑ ΜΝΑΣ ΤΟΙΣ ΔΕ ΔΕΥΤΕΡΟΙΣ
ΟΚΤΩ ΕΞ ΔΕ ΤΟΙΣ ΤΡΙΤΟΙΣ ΚΡΙΘΕΙΣΙΝ.

V.

ΕΠΙ ΖΕΥΓΟΥΣ ΜΗ ΑΠΙΕΝΑΙ ΓΥΝΑΙΚΑ
ΕΛΕΥΣΙΝΑΔΕ ΕΙ ΔΕ ΤΙΣ ΦΩΡΑΘΕΙΗ
ΑΠΟΤΙΝΕΙΝ ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΞΑΚΙΣΧΙΑΙΑΣ.

¹ Corrigo ἐπὶ τρεῖς πενταετηρίδας, ut clare legitur in vita. Diodorus tamen Siculus in hac ipsa re, Δώδεκα ἔτη τὰς προσόδους τῆς πόλεως διομήσας. Quod pariter verum

esse potest. Cum non necesse sit, si ea recte se habeant, quæ dixi ad Marmor Sandvicense p. 15. ut Pentaeteris exactum quinquennium complectatur. [cf.

καὶ διανείμας ἐκ τῆς κοινῆς προσόδου μύρια καὶ ὅκτα-
 κισχίλια² καὶ ἑνακόσια τάλαντα· πολλὰ δὲ τῶν ιδιω-
 τῶν διὰ πίστεως λαβῶν, καὶ προδανείσας καὶ εἰς τοὺς
 τῆς πόλεως καιρούς· καὶ τοῦ Δήμου τὰ πάντα ἑξακόσια
 καὶ πενήκοντα³ τάλαντα. δόξας δὲ ἅπαντα ταῦτα δι-
 καίως διψηκέναι, πολλάκις ἐστεφανώθη ὑπὸ τῆς πό-
 λεως· ἔτι δὲ αἰρεθεὶς ὑπὸ τοῦ Δήμου, χρήματα πολλὰ
 συνήγαγεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν, καὶ παρασκευάσας τῇ
 Θεῷ κόσμον, νίκας τε ὀλοχρύσους,⁴ πομπεῖά τε χρυσᾶ
 καὶ ἀργύρεα, καὶ κόσμον χρυσοῦν εἰς ἑκατὸν Κανηφό-
 ρους⁵ χειροτονηθεὶς δὲ ἐπὶ τῆς τοῦ πολέμου παρα-
 σκευῆς, ὕπλα⁶ μὲν πολλὰ καὶ βελῶν μυριάδας πέντε
 ἀνήνεγκεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν· τετρακοσίας [δὲ] τριήρεις
 πλωίμους κατεσκεύασε, τὰς μὲν ἐπισκευάσας, τὰς δὲ
 ἐξ ἀρχῆς ναυπηγησάμενος· πρὸς δὲ τούτοις, ἡμίεργα
 παραλαβῶν τοὺς δὲ νεωσοίκους καὶ τὴν σκευοθήκην,⁷ καὶ
 τὸ θέατρον τὸ Διονυσιακὸν ἐξεργάσατο, καὶ ἐπετέλεσε
 τό τε στάδιον τὸ Παναθηναϊκόν, καὶ τὸ γυμνάσιον, καὶ
 τὸ Λύκειον κατεσκεύασεν, καὶ ἄλλαις πολλαῖς κατα-
 σκευαῖς ἐκόσμησε τὴν πόλιν. Ἀλεξάνδρου δὲ τοῦ βα-
 σιλέως ἕπασαν μὲν τὴν Ἀσίαν κατεστραμμένον, κοινῇ
 δὲ πᾶσι τοῖς Ἑλλησιν ἐπιτάττειν ἀξιούντος, ἐξαιτή-
 σαντος⁸ Λυκούργου, ὡς ἐναντία πράττοντος αὐτοῦ, οὐκ
 ἐξέδωκεν ὁ Δῆμος παρ' Ἀλεξάνδρου φόβον.⁹ καὶ διδούς
 εὐθύνας πολλάκις τῶν πεπολιτευμένων ἐν ἑλευθέρα
 καὶ δημοκρατουμένῃ τῇ πόλει, διετέλεσεν ἀνεξέλεγκτος
 καὶ ἀδωροδόκητος τὸν ἅπαντα χρόνον, ὅπως ἂν εἰδῶσι
 πάντες, διότι τοὺς προαιρουμένους ὑπὲρ τῆς δημοκρα-
 τίας καὶ τῆς ἑλευθερίας δικαίως πολιτεύεσθαι, καὶ

Boeckh. Staatsh. d. Athen. II. p. 244. sq. BECKER. Subesse in his numeris aliquid vitii aut difficultatis notat Wyttenbach.]

² Variatam est in argenti ratione. Vide quæ habet Plotarchus in vita. Dicitur Lycurgus in fisco publico procurando Periclem superasse talentis sexies mille et quingentis. Λυκούργου ἐπορίσθη τάλαντα εἰς τὸ δημόσιον, πεντακοσίας πλεῖονα καὶ ἑξακισχίλιος, ἢ ὅσα Περικλῆς ὁ Ξανθίππου συνήγαγε. Pausan. Attic. c. 29.

³ In vita Lycurgi opes privatorum hominum administrasse dicitur solaminde ad CCL. talenta.

⁴ Iconculæ erant, *Victoriae alatae*, quas Dea in manibus gestare solebat. καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἡ Φειδίου, ἅπαξ ἐκτείνασα τὴν χεῖρα, καὶ τὴν Νίκην ἐπ' αὐτῆς δεξαμένη, ἕστηκεν ὄπως ἔλω τῶν αἰῶνι. - Arrian. ad Epictetum II. 8. Vide, quæ ad h. l. annotavit.

Uptonus.

⁵ Explicat hæc Pausanias: κατεσκεύασε πομπεῖα τῇ θεῷ, καὶ νίκας χρυσᾶς, καὶ παρθένους κόσμον ἑκατόν. Virgines erant, quæ in Minervæ pompis eistas ferebant.

⁶ Pausan. l. c. ὅπλα, καὶ βέλη, καὶ τετρακοσίας ναυμαχῶσιν εἶναι τριήρεις.

⁷ Iterum Pausanias: οἰκοδομήματα δὲ ἐπετέλεσε μὲν τὸ θέατρον, ἐτέρων ὑπαρξάμενων· τὰ δὲ ἐπὶ τῆς αὐτοῦ πολιτείας, ἀοικοδόμησεν, ἐν Πειραιεῖ νῶς εἰσιν οἴκοι, καὶ τὸ πρὸς τῷ Λυκίῳ καλουμένον γυμνάσιον. Monstrant hodie Athenis non procul a fauo Minervæ turrim quandam, sive locum munitum, quem Lycurgi armamentarium, l' Arsenal de Lycurgue, cognominant. Vid. Spua. et Wheler.

⁸ Ἐξαιτήσας.] Lege ἐξαιτήσαντος.

⁹ [Διὰ τὸν παρ' Ἀλ. φόβον legi vult Wyttenbach.]

ζῶντας μὲν περὶ πλείστου ποιεῖται, καὶ τελευτήσασσι δὲ ἀποδίδωσι χάριτας ἀειμνήστους· ἀγαθῇ τύχῃ δεδόχθαι τῷ Δῆμῳ ἐπαινεῖσαι μὲν Λυκοῦργον Λυκόφρονος Βουτάδην ἀρετῆς ἕνεκα καὶ δικαιοσύνης, καὶ στήσαι αὐτοῦ τὸν Δῆμον χαλκῆν εἰκόνα ἐν ἀγορᾷ, πλὴν εἰ ποῦ ὁ νόμος ἀπαγορεύει μὴ ἰστάναι, δοῦναι δὲ σίτησιν ἐν Πρυτανείῳ τῶν ἐγγόνων² αἰεὶ τῶν Λυκούργου τῷ πρεσβυτάτῳ εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον, ἀναθεῖναι δ' αὐτοῦ, καὶ εἶναι κύρια πάντα τὰ ψηφίσματα τὸν γραμματέα τοῦ Δήμου ἐν στήλαις λιθίναις, καὶ στήσαι ἐν ἀκροπόλει πλησίον τῶν ἀναθημάτων· εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν τῶν στηλῶν δοῦναι τὸν ταμίαν τοῦ Δήμου πεντήκοντα δραχμὰς ἐκ τῶν εἰς τὰ ψηφίσματα ἀναλισκομένων τῷ Δῆμῳ.

Atque hæc de Lycurgi vita e me dicta sunt. Genus porro Orationis, et characterem dicendi lector meus ex iis, quæ hodie exstant, optime intelliget. Dicitur ab extemporali usu omnino abhorruisse, et Periclis ad instar, nunquam cum populo nisi meditatus egisse. Istius autem studii et meditationis præclarissima leguntur monumenta apud Vitæ Scriptores.³ Formam dicendi ita exprimit Dionysius Halicarnassensis [de Vett. Script. Censura Vol. V. p. 433. Reisk.] 'Ὁ δὲ Λυκοῦργος ἐστὶ διαπαντὸς ἀζητικός, καὶ διηρημένος, καὶ σεμνὸς, καὶ ὄλος κατηγορικός, καὶ φιλαλήθης, καὶ παρρησιαστικός, οὐ μὴν ἀστείος, οὐδὲ ἡδὺς, ἀλλ' ἀναγκαῖος· τούτου χρὴ ζηλοῦν μάλιστα τὰς δεινώσεις. Porro Hermogenes [de form. Orat. II. p. 500. ed. Laur.] 'Ὁ τοίνυν Λυκοῦργος πολιτικός μὲν ἐστίν, εἴπερ τις ἕτερος, πλὴν ἴσως τοῦ κατὰ τὴν ἀφέλειαν ἡθους ἕνεκα. πολὺ δὲ τὸ τραχὺ καὶ σκληρὸν ἔχει χωρὶς ἐπιμελείας. ἡ γὰρ ἂν ὁ αὐτὸς ἦν πῶς τῷ Δεινάρῳ. τῇ δὲ λέξει καὶ πολὺ τραχύτερός ἐστιν, ὅθεν φημὶ καὶ τοῦτον τὴν φαινομένην, οὐ μὲν οὔσαν ὡς ὄντως, δεινότητα ἔχειν. τροπικώτεροι γὰρ εἰσιν οἱ λόγοι μᾶλλον αὐτοῦ, καὶ καταδρομὴν ἔχοντες ἔστιν οὗ κατὰ τῶν ἀποδεδειγμένων πραγμάτων. χρῆται δὲ πολλαῖς πολλάκις καὶ ταῖς παρεκβάσεσιν ἐπὶ μύθους, καὶ ἱστορίας, καὶ ποιήματα φερόμενος. ἃ δὴ τῆς φαινομένης ἐστὶ καὶ αὐτὰ δεινότητος.⁴

¹ Atticus scriptor daret περὶ πλείστου. Quod hic reponendum. Est enim Librarii hallucinatio. [Et sic quoque ceaset Wytttenbachb.]

² [ἐγγόνων] L. ἐκρόνων. OSANN.]

³ Ἐμελέτα δὲ καὶ νυκτὸς καὶ ἡμέρας οὐκ εὖ σπέρει τὰ αὐτοσχέδια πεφυκῶς. Κλινίδιου δὲ αὐτῷ ὑποκειμένου, ἐφ' ᾧ μόνον ἦν κώδιον καὶ προσκεφάλαιον, ὅπως ἐγείροιτο βραδίας καὶ μελετῶν. Plutarch. V. Lyc. p. 342. C.

⁴ [Quæ judicia veterum Criticorum, si cum Lycurgi oratione superstitè comparamus, verissima et æquissima esse reperiemus. At liceat ad ea illustranda pauca

addere, quæ, sicut omnino Oratoris artem, sic hujus virtutes et vitia exemplis præsentabant lectoribus. Dionysius vocat L. ἀζητικόν, i. e. oratorem, qui argumentis vim addit ut sentiantur, vel immorandò roborat id, quod jam argumentis firmatum est. (Longin. XII. 1.) Talis igitur Orator efficit, ut attente audiatur, et auditoris animum ita afficit, ut cupidus fiat rerum sequentium: quæ magna omnino est laus dicentis. Porro διηρημένον (sic enim legendum, non διηρημένος) qui utitur elocutione elata, μέγεθος ἐχούση. Et vere Lycurgus sæpius in rebus et verbis ad

Orationum, quas scripsit Lycurgus (scripsisse autem perhibetur XV.), una tantum hodie superest, quam legere incipis: reliquarum enim omne fere interit præter nomina⁶ et desiderium. Eam utique,

sublimitatem adscendit (cf. cap. 11. 12. 37.). Dein laudatur ob *σεμνότητα* orationis i. e. gravitatem, qua sit ampla et magna elocutio, v. c. si quis docet de rebus divinis, de virtutibus et vitiis, de præclare hominum factis, et quidem hæc omnia cum certa asseveratione, quæ omnem dubitationem excludit. Talem fuisse Lycurgum tuta docet Oratio; qua quidem gravitate conjuncta esse solet *παρρησία*, quam ob rem Dionys. *παρρησιαστικόν* vocat Lycurgum. Ea oratoris virtus oritur maxime e spiritu et vehementia, nec minus e conscientia recti, animi vitæque integritate. Hanc *vocem liberam* ut Cic. ad Herenn. IV. 57. eam appellat oratoris dotem, Lycurgus et Demosthenes, viri integerrimi, præ se ferunt insigni modo. Quibus laudibus aliquam vituperationem admiscet, dum dicit, *ὄ μιν ἄστ. οὐδὲ ἦδὲ, ἀλλ' ἀναγκαῖος*, i. e. fuit Orator *nec urbanus, nec suavis, sed in necessariis solum occupatus*. Nempæ, qui urbano et suavi genere utantur, orationem ornant, habentque quandam abundantiam et copiam; Lycurgus autem non ultra necessaria procedit, magis rebus quam verbis intentus. Sic expl. Ernesti (Lexic. Technol. Rhet. Gr. v. Ἀναγκαῖος) Dionysii dictum. Id iudicium quam verum sit, cognoscitur e comparisone Nostræ cum Demosthenis orationibus, v. c. Timocrateæ vel omnium præstantissima de Corona. Quæ Lycurgo desunt condimenta orationis urbana, ibi quavis earum parte oratio lectoris animo se ostendunt. Hermogenem minus delectatum esse Orationibus Nostræ, apparet ex ejus censura acerbioris. Inter Oratores Civiles Lycurgo solummodo tribuit locum propter *ἀφελειαν ἦθους*, i. e. ob simplicitatem, qua hominum mores oratione delineaverit. cf. Hermog. de form. Or. II. p. 208. Dionys. Halic. Art. Rhet. c. II. 2. Sed compositione *τραχύτερον* esse ipso Dinarcho statuit. *Τραχὺν καὶ σκληρὸν* vocat, i. e. *durum et asperum*, imprimis propter immodicum metaphorarum usum; quam compositionem *πρακταὺν et asperam* vocat Seneca Epist. 114. (Lyc. 10. 5. 11. 8. Porro *ἐπιμείλειαν* ei defuisse contendit Rhetor. Hæc Oratoris virtus, quæ imprimis Isocrati tribuitur (Hermog. *περὶ δεῖν*. p. 364.) cernitur in *accurata dicendi forma*; si quis sententias commode jungit, res gestas et facta non nude exponit, sed cum censura loci, temporum notatione, etc. enuntiat. (Lyc. c. 23.) Ad incrimiam quoque in compositione ipsa referri potest τὸ χωρὶς ἐπιμείλειας, ad

quam c. 11. 11. c. 9. 1. etc. spectant, et cui sine dubio Hermogenes annumerabat periodos sæpissime voc. *καίτοι* incipientes; quibus nævis in structura orationis Lycurgus similior sit Dinarcho, quam Demostheni vel Lysia. Mox *τροπικωτέρας* vocat, i. e. *metaphoris vivis sunt ejus orationes*, sive figuratam locutionem quam maxime amat. Id ipsum profecto agnoscimus in una superstite Oratione, ex qua Hauptmannus sedula collegit *τρόπος*, quibus scriptor usus sit. Demosthenem vero orationis vim et gravitatem ex his figuris non quævisse constat, dum natura sua alienior fuit ab hac poetica compositione. Porro graviter et merito vituperat Lycurgum, *ὡς καταδεσμὴν ἔχοντα τῶν ἀποδεχθέντων πραγμάτων*, i. e. quod interdum revertat ad res jam demonstratas. Quod item in Oratione nostra lectori displicebit, et interdum nauseam excitabit. Denique improbare videtur Rhetor, quod Lycurgus multis digressionibus ad fabulas et historias, ad versus quoque poeticos sit delatus, quod quidem speciem quandam eloquentiæ præbeat, sed vere nullam orationi vim et gravitatem (*δαινότητα*) afferat. Quod verissimum est: nam quid in Nostræ Homeri, Euripidis, Tyrtaei poemata, recitata ab Oratore, quid tandem fabulæ de Cœdro, de filia Erechthei etc. ad rem probandam faciunt, equidem non video. Quid? Si Demosthenem inspicias: Poetæ versus semel tantum, fabulæ ex antiquitate depromptæ nunquam, historiæ vero tibi tum modo occurrunt, quam Orator rerum præteritarum meminisse auditores volebat. Tanta enim erat in summo viro copia sententiarum, tanta argumentorum, quibus sua probavit, aliorum confutavit consilia, abundantia, ut ejusmodi delectamenti tempus orationi præfinitum perdere nec vellet nec posset. — Jam si complectimur omnia, Lycurgus quidem est probabilis Orator, sed multum distat a Demosthenes; verum, quæ ingenii dotes ei deerant, hæc compensavit φιλαλληλία, σεμνότητι et παρρησία, virtutibus, quæ vel maxime commendabunt publice loquentem, sic ut hi, qui hodie ad Populum docendum prodeunt, si his modo virtutibus ornatu sunt, certissime cum fructu et plausu auditorum verba sint facturi. BECKER.]

⁵ Plutarch. p. 843. C. Photius Cod. CCLXVIII. Suidas contra voc. *Λυκούργος* XIV. Oratt. memorat.

⁶ [Vide Fragmenta Lycurgi huic editioni Lycurgearum annexa. BECKER.]

quæ et causæ in se habet tractationem gravissimam, est enim tota civilis, quæ et orationis flumine et vi verborum animos nostrum omnium, qui antiquæ et veræ Eloquentiæ imagine excitamur, semper percelluit, non indignam esse judicavi, quam Demosthenicarum omnium fere optimæ [Midianæ] comitem adjungerem. Verumtamen profecto ea laude cum floreat, et tanta gratia sit conscripta, quantam modo prædicavi, et Tu perinde proxime experiendo senties, non aliter tamen aut dissimili conditione hodie evulgasse mihi videor, quam Aldus Manutius, qui jampridem ex bibliothecarum solitudine eruit et typis descripsit primus. Licet enim mos semper fuerit, ut non sine invidia desideraremus, quæ diuturnitatis inclementia nobis eripuit, aliquando tamen accidit, ut non minus studiose negligereamus, quæ reliquerit.

Eam fuisse hujusce Orationis fortunam, quis est, qui nesciat? Nemo sane, præter eos, qui hujusmodi Orationem omnino exstare nesciverunt. Quorum quidem numerus non est contemnendus. Ille autem, ne ultra modum excresceret, curavi, ut neque Exemplarium paucitatem amplius causari potuerint, neque, si fas sit hoc etiam adjicere, eorum mendosam, ut olim, et neglectam conditionem.

Lecturus itaque orationem, fere ultra sortem hujusmodi literarum, quæ tamen diu gravissima fuit, obrutam et sepultam, prius ejus historiolum paucis a me accipe. Laudatur aliquoties ea ipsa oratio, qua hodie utimur in Lexicis Rhetoricis, imprimis in illo Harpocratonis, v. *Ἀυτόλυκος, Εὐρυμέδων, Ἰππάρχος, Κατάγειν τὰ πλοῖα, et Τυρταῖος*. Et, contra quam reliquorum Rhetorum monumentis usu venire solet, ita ab eodem laudatur, qui tamen judex morosior fuisse videtur, una cum cæteris Auctoris nostri Orationibus XIV. ut nullam ei vel levissimam *ροθεύσεως* suspicionem inureret. Constare enim posse arbitror ex iis, quæ leguntur in Photio Cod. CCLXVIII. et Suida in voce *Λυκοῦργος*, fuisse olim et alias porro Orationes, quæ huic scriptori, verum mala fide, adscriberentur; accedente autem priscorum hominum Crisi, quæ ambiguum opusculorum sortem dirimere solebat, jampridem intercidissee vel ipsam memoriam earum omnium, *οὐχ εὕρισκομένων ἔτι τῶν ὑπὸ διαβολὴν πεσόντων, ἅπαξ γὰρ ἀποκριθέντες παρεωράθησαν* (ut loquitur idem Photius Cod. CCLXII. in causa non dissimili), his tamen XV exceptis. Illæ enim solæ, propter *γνησιότητα*, ætatem diuturniorem, nam in Vett. monumentis sæpissime adducuntur, idcirco tulere. Verba autem Suidæ sunt: *λόγοι δὲ αὐτοῦ εἰσὶν οἱ σωζόμενοι γνήσιοι*, sc. eæ, quæ ibi sequuntur. Legebatur porro non minus studiose a Rhetoribus, sive iis, qui artem dicendi literis tradebant; neque ad aliam fortasse alludit Orationem Hermogenes in Judicio, quod de scriptore nostro tulit de forma dic. II. p. 500. ed. Laur. *χρηται δὲ (Lycurgus) πολλὰς πολλάκις καὶ ταῖς παρεκβιάσεσιν ἐπὶ μύθους, καὶ ἱστορίας, καὶ*

ποίηματα φερόμενος. cf. Lyc. c. 20. 23. 24. 26. 28. Citatur deinde disertissime a Strabone l. XIII. p. 601. (Vide Lycurg. c. 15.) ab Athenæo l. XIII. p. 290. (Lycurg. c. 6.) ab Eustathio p. 259. ed. Bas. (Lycurg. c. 15.) a Schol. Aristophan. in Pluto v. 282. (Lycurg. c. 20.) aliisque quam plurimis.

Sub ipsis literis renascentibus A. sc. MDXIII. Græce excudit Aldus Fol. una cum iis, quæ supersunt, Lysiæ, Æschinis etc.⁷ — Græce iterum Philippus Melanthon cum præfatione Vitemb. MDXLV. 8. iterumque Lips. MDLXVIII. 8. Latine autem Francof. MDLXVIII. 8. ex officina Petri Brubachii.⁸ Eodem tempore, quo Melanthon operam Lycurgo impendit, impendebat etiam literarum studio conjunctissimus Joach. Camerarius Papebergensis, qui et Latinitate donavit, notisque insuper illustravit. Cujus tamen, neque Interpretatio, neque Animadversiones, in hunc usque diem, quod sciam, prodire. Versio deinde est Ioann. Loniceri Offerani, utrique, tam Melanthoni, quam Camerario, amicissimi, quo Marburgi Cattorum literas Græcas per multos annos docuit, et quam plurimos auctores Latine exposuit, Lycurgum nempe inter alios, et Demosthenem de Pace, quæ Orationes ab illo versæ prodierunt Basil. MDXLVIII. 8. — Græce denique publicavit, inter Oratores, quos ab Aldo expressit Henricus Stephanus Paris. MDLXXV. fol. adjectis margini conjecturis, iis vero paucissimis.⁹ Postremo cum

⁷ [Aldua, Venetiis a 1513. impressa, constat tribus singulis partibus, sed uno editis anno et mense. Volum. I. continet dedicationem ad Baptist. Egnatium Venetum, subscr. M. Aprili 1513; tum Isocratis Vilam e Plutarcho et Philostrato cum censura Dionysii Halicarnasensis. Sequuntur ejusdem Orati. XXI. inde a p. 1 — 197. — A pag. 98. (nam pagg. 1 — 97. desunt) Gorgiæ Helenæ encom. Aristides Panathenæicus, et ejusd. Romæ encomium. — Vol. II. cum novo titulo et dedicatione ad Francisc. Faseolum, in qua Aldus enarrat: Oratores Græcos minores latuisse in monte Atho, inde a Lascari doctissimo homine, Regis Galliæ apud Venetos legato, in Italiam esse advectos. Miserat scilicet ipsam Laurentius Medicus in Græciam, ad inquirendos simul, et quantovis emendos pretio, bonos libros. — Id factum est a. 1508, ut Aldus præf. ad Rhetores Græc. Venet. 1508. fol. tradit. Quæ quidem ed. Rhetorum Græcorum perrara, de qua Wolfius V. III. existimabat, in Germania unicam servari Heidelbergæ exemplar (v. Analect. IV. 525.), ea quoque, (ut obiter hoc moneam) et plena, exstat in Biblioth. Hamburgensi Gymn. Ioannei, ni fallor e Biblioth. I. Alb. Fabricii. — Sed revertimur ad Nostram. Continet

vero Vol. II. Æschinis vitam, Apollonii εἰς Αἰσχ. ἐξήγησ. ejusd. Orat. III. et Lysiæ XXVIII. Vol. III. novo insignitum titulo, sed sine præf. exhibet Andocidem, Isæum, Dinarchum, Antiphontem, Lycurgum, Gorgiæ ὑπὲρ Παλαμ. Lesbonaëctis II. et Herodis περὶ πολιτείας Orationes. BECKER.]

⁸ [De Melanthonianis edd. Vitemb. 1545. et Lips. 1568. nihil statuo; sed Taylorum ed. Francof. nunquam vidisse propterea mihi credibile est, quod ex Officina P. Brubachii non solum Latine, sed etiam Græce exierit Lycurgi Oratio a. 1548. mense Sept. Utor hac editione, cujus inscriptio est: Or. Lyc. contra Leocr. desertorem patriæ, dulcissime de officii patriæ debitis disserens. Cum præf. Phil. Melanthonis. Eadem oratio conversa in Latinum sermonem a Phil. Melanctb. — Igitur erravit I. Alb. Fabricius, quam in Bibl. Gr. I. p. 916. negaret, Mel. interpretationem exstare, et Loniceri primam omnium fuisse. IDEM.]

⁹ [Henric. Stephanus, in Lycurgo, auxilio veterum Codd. plane destitutus, sequebatur Aldinam, sed ita, ut apertos istius errores typographicos tacite emendaret, et suspectis locis conjecturas suas margini apponeret, lectorum judicio eas relinquens. Præf. p. 7. — Latina, quam

Loniceri interpretatione edidit Hanoviæ MDCXIX. 1. typis Wecheliani adjunctis Dinarcho, Lesbonacte, Herode et Demade, Ianus Gruterus,¹ Vir de optimis literis optime meritus.²

Causa autem, quam peroravit noster, erat ea, quam proxime sum expositurus. Profligatis ad Chæroneam a Philippo Atheniensibus, allatoque ad urbem fatali illo nuncio, ibi in summa civium trepidatione tulit Populus plebiscitum, rogante Hyperide, quod verbis fere legitimis laudat Lycurgus c. 6.

ΠΑΙΔΑΣ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΕΚ ΤΩΝ ΑΓΡΩΝ
ΕΙΣ ΤΑ ΤΕΙΧΗ ΚΑΤΑΚΟΜΙΖΕΙΝ ΤΟΥΣ ΔΕ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΣ ΤΑΤΤΕΙΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΦΥΛΑΚΑΣ
ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΤΩΝ
ΟΙΚΟΥΝΤΩΝ ΑΘΗΝΗΣΙ ΚΑΘ' Ο ΤΙ ΑΝ ΑΤΤΟΙΣ
ΔΟΚΗΙ. —

Eidem plebiscito adjungas quoque et illa, quæ leguntur c. 11.

ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΤΟΥΣ ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΟΥΣ ΚΑΤΑΒΑΙΝΕΙΝ
ΕΙΣ ΠΕΙΡΑΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΟΥΣΑΝ ΠΕΡΙ ΦΥΛΑΚΗΣ
ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΠΡΑΤΤΕΙΝ ΔΙΕΣΚΕΥΑΣΜΕΝΗΝ
Ο ΤΙ ΑΝ ΔΟΚΗΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΕΙΝΑΙ.

et similiter cap. eodem

ΤΟΥΣ ΜΕΝ ΔΟΥΛΟΥΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΣ (ΕΙΝΑΙ) ΤΟΥΣ
ΔΕ ΞΕΝΟΥΣ ΑΘΗΝΑΙΟΥΣ ΤΟΥΣ Δ' ΑΤΙΜΟΥΣ ΕΝΤΙΜΟΥΣ.

Nam in una rogatione complectitur Plutarchus in Hyperide,³ si auctor sit fide dignus, *γράφαι μετὰ Χαιρώνειαν τούς μετοίκους πολίτας ποιήσασθαι, τούς δὲ δούλους ἐλευθέρους, ἱερά δὲ καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας εἰς τὸν Πειραιᾶ ἀποθῆσθαι.* Licet profecto aliquid istiusmodi diserte seipsum tulisse profiteatur Demosthenes de Corona:⁴ *Μετὰ τὴν μάχην εὐθὺς ὁ ἄλλος — περὶ*

idem vir doctus promisit, interpretatio, et Annotationes ipsi subjungendæ, quod sciam, nunquam prodierunt. Confinet vero Steph. ed. eos tantum Oratores, quos exhibent Vol. II. et III. Aldinæ. IDEM.]

¹ [Henr. Stephani modo vestigia pressit Gruterus; ad calcem sunt additæ emendationes ejusdem Viri doctissimi, ita ut is, qui Steph. possidet, facile careat hac editione. IDEM.]

² [Jam sequitur ipsa Tayloriana: Orationes duæ, una Demosthenis contra Midiam, altera Lycurgi contra Leocratem, Gr. et Lat. Recens. emendavit notasque addidit Io. Taylor. Cantabr. 1743. 8. — Post Anglum et ad edit. Taylori ed. in Germania Io. Gottfr. Hauptmann. Lips. 1751. et iterum Lips. 1753. 8. cf. Harles. p. 431. — Reiskius Oratoribus Græc. in eo Vol. quod inscriptum est: Orat. Græcor. Volum. IV. Æschinis Secundum. Lips. 1771. p. 105—242. Repetiit Tay-

lori animadversiones; et locis obscuris suis emendationibus subvenire conatus est. Cæterum Editor Codd. MSS. et in hoc Oratore nullis est usus. — Græce et cum animadvers. Germanicis (potissimum e Taylora et Reiskio pelitis), ed. J. H. Schulze Brunsvic. 1789. 8. min. Postrema fuit ed. Lycurgi Oratio in Leocratem, quam in usum auditorum imprimi curavit B. Thorlacius. Hafn. 1804. 8. In linguam nostram semel modo, et quidem notante Harlesio p. 221. ex Latina Melanthonis versione translata, exstat in Lauterbeck's Regentenbuch 1556. 1567. et 1581. fol. — Gallice Lycurgum cum Isæo, Andocide, Dinarcho et Demadis fragmento veritit Augerius, interpres ille et editor Demosthenis, Paris. 1783. 8. IDEM.]

³ P. 849. A.

⁴ Cap. 74.

σωτηρίας τῆς πόλεως τὰς ἐμὰς γνώμας ἐχειροτόνει, καὶ πάνθ' ὅσα τῆς φυλακῆς ἔνεκ' ἐπράττετο, ἢ διάταξις τῶν φυλάκων, αἱ τάφροι, τὰ εἰς τὰ τεῖχη χρήματα, διὰ τῶν ἐμῶν ψηφισμάτων ἐγίγνετο. Erat interea ex Atheniensibus Leocrates quidam, qui metu tantæ calamitatis perterritus, adeo non patriæ periclitanti suppetias tulerit, ut rebus suis convasatis seipsum una subduceret. Et primo quidem ille Rhodum appellebat, deinde laribus in urbe Megara constitutis octavo demum anno, omni sopito periculo, domum revertitur. Visa est ea causa dignissima, ubi Eloquentiæ nervos intenderet Lycurgus patriæ amantissimus, hominique diem dicit. Cujus judicii eventum nobis conservavit Æschin. contra Ctesiph. c. 39. "Ἐτερος δ' ἰδιώτης ἐκπλεύσας εἰς Ῥόδον, ὅτι τὸν φόβον ἀνάνδρως ἤνεγκε, πρῶην ποτ' εἰσηγγέλλῃ, καὶ ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο. αἱ δὲ μιᾷ μόνον μετέπεσαν, ὑπὲρ ἅν' ἢ ἀπέθανεν. Et ne dubitari possis, discimus ab ejus scholiaste inedito,⁵ hunc fuisse Leocratem, quem accusavit Lycurgus.

In eadem causa, dissimili licet fortuna, videtur fuisse Autolycus quidam. Cujus accusationis memoriam conservavit Harpocratio, aliique. Quibus adde antiquam Hypothesin hujus Orationis. Et Autolycus quidem, ut discimus infra c. 13. capite plectitur, licet urbem non quidem ipse deseruisset, liberis solummodo et uxore, quorum opera in obsidione esset inutilior, extra Atticam in tuto collocatis.

Erat itidem tertius, qui eodem crimine teneretur, Lycurgo accusante, nomine Aristogiton. Quod priusquam lectori meo probare possim, emendanda sunt veterum scripta. Plutarchus in Lycurgi vita:⁶ Εὐθύνας (i. e. Lycurgus) Ἀριστογοίτονα, καὶ Κλεωκράτην, καὶ Αὐτόλυκον δουλείας. Qui criminis societate Autolyco conjungebatur, erat *Leocrates* noster, non Cleocrates. Porro autem δουλείας γραφὴν in Attico foro intentatam esse unquam nemo dixerit, nemo est omnium, qui tradiderit: neque, si tradiderint maxime, tractata est ea de his hominibus quæstio. Rescribe itaque: Εὐθύνας Ἀριστογοίτονα, καὶ Λεωκράτην, καὶ Αὐτόλυκον δειλίας. Nam ut laudem Æschinem c. Ctesiph. c. 58. Εἰσὶ γὰρ καὶ δειλίας γραφαί. Καίτοι θανάσιον ἂν τις ἡμῶν, εἴ εἰσὶ φύσεως γραφαί. Εἰσὶ. Τίνος ἔνεκα; "Ἴν' ἕκαστος ἡμῶν τὰς ἐκ τῶν νόμων ζημίας φοβούμενος μᾶλλον ἢ τοὺς πολεμίους, ἀμείνων ἀγωνιστῆς ὑπὲρ τῆς πατρίδος ὑπάρχη.

Quod restat, acta est octavo circiter anno post res Chæronææ infeliciter gestas, Olymp. sc. CXII. 3. (a. Chr. 330.) ut liquet ex cap. 11. fine; eodem anno, quo Demosthenes Orationum splendidissimam de Corona peroravit.

⁵ [Jam edito ab Im. Bekkero, p. 269. BECKER.]
τὸν Λεωκράτην νοεῖ, οὗ κατηγόρησε Λυκούργος. ⁶ P. 843. D.
διαμένει δὲ καὶ ὁ λόγος ἐνταῦθα κείμενος.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ

ΒΙΟΣ

ΚΑΤΑ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΝ.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ πατρὸς μὲν ἦν Λυκόφρονος τοῦ Λυκούργου — ὃν οἱ τριάκοντα τύραννοι ἀπέκτειναν, αἰτίου αὐτῷ τῆς ἀναιρέσεως γενομένου Ἀριστοδήμου Βατῆθεν, ὃς καὶ Ἑλληνοταμίας γενόμενος ἔφυγεν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ —, τὸν δῆμον δὲ Βουτάδης, γένους τοῦ τῶν Ἐτεοβουταδῶν, ἀκροατῆς δὲ γενόμενος Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου, ταπρῶτα ἐφιλοσόφησεν· εἶτα καὶ Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος γνώριμος γενόμενος, ἐπολιτεύσατο ἐπιφανῶς, καὶ λέγων καὶ πράττων, καὶ δὴ πιστευσάμενος τὴν διοίκησιν τῶν χρημάτων· ταμίας γὰρ ἐγένετο ἐπὶ τρεῖς πενταετηρίδας ταλάντων μυρίων τετρακισχιλίων, ἢ ὡς τινες, μυρίων ὀκτακισχιλίων ἑξακοσίων πενήκοντα, [καὶ ὁ τὰς τιμὰς αὐτῷ ψηφίζόμενος Στρατοκλῆς ὁ ῥήτωρ] τὸ μὲν πρῶτον αἰρεθεὶς αὐτὸς, ἔπειτα τῶν φίλων ἐπιγραφάμενός τινα αὐτὸς ἐποιεῖτο τὴν διοίκησιν διὰ τὸ φθάσαι νόμον εἰσενεγκεῖν, μὴ πλείω πέντε ἐτῶν διέπειν τὸν χειροτονηθέντα ἐπὶ τὰ δημόσια χρήματα, αἰετ' ἐφεστῶς τοῖς ἔργοις διετέλεσε καὶ θέρους καὶ χειμῶνος· καὶ ἐπὶ τὴν τοῦ πολέμου παρασκευὴν χειροτονηθεὶς, πολλὰ τῆς πόλεως ἐπηνώρθωσε· καὶ τριήρεις παρεσκεύασε τῷ δήμῳ τετρακοσίους· καὶ τὸ ἐν Λυκείῳ γυμνάσιον ἐποίησε καὶ ἐφύτευσε, καὶ τὴν πάλαιστραν ὑποδόμησε, καὶ τὸ ἐν Διονύσου θέατρον ἐπιστατῶν ἐτελεύτησε· πιστευσάμενος δ' ἐν παρακαταθήκῃ παρὰ τῶν ἰδιωτῶν διακόσια πενήκοντα τάλαντα ἐφύλαξε, πομπείᾳ τε χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ τῇ πόλει κατεσκεύασε καὶ νίκας χρυσᾶς· πολλὰ δὲ ἡμέτερα παραλαβὼν ἐξετέλεσε, καὶ νεωσοίκους καὶ τὴν σκευοθήκην· καὶ τῷ σταδίῳ τῷ Παναθηναϊκῷ τὴν κρηπίδα περιέθηκεν, ἐξεργασάμενος τοῦτό τε καὶ τὴν χαράδραν ὁμόλην ποιήσας, Δινίου τινός, ὃς ἐκέκτητο τοῦτο τὸ χωρίον, ἀνέντος τῇ πόλει περὶ παντὸς αὐτοῦ χαρίσασθαι Λυκούργου· ἔσχε δὲ καὶ τοῦ ἄστεος τὴν φυλακὴν, καὶ τῶν κακούρ-

Βατῆθεν] Βατιῆθεν. SALMAS.

Καὶ ὁ -- ῥήτωρ] Uncis hæc includendo secutus sum Wyttenb. qui ea perperam huc invecata censet e Psephismate tertio. Reiskius pro καὶ legendum conjecit ἦν δὲ. HUTTEN.

Φθάσαι.] Reiskius nomen ejus, qui legem illam tulerat, excidisse suspicatur, nisi Lycurgus ipse legis auctor fuerit.

IDEM.

Τὸ ἐν Δ. θεάτρον ἐπιστατῶν] L. τοῦ ἐν Δ. θεάτρον ἐπιστατεῶν. REISK.

Τε καὶ] F. ἐπι δὲ καὶ. IDEM.

Περὶ παντὸς αὐτοῦ χαρίσασθαι] L. καὶ προειπόντος, αὐτὸ χαρίσασθαι. IDEM. L. προσειπόντος, αὐτὸ χαρίσασθαι. WYTTENB. Cum Turnebo legendum χαρισάμενου. OSANN.

γων τὴν σύλληψιν, οὐς ἐξήλασεν ἅπαντας, ὡς καὶ τῶν σοφιστῶν ἐνίους λέγειν, Λυκοῦργον οὐ μέλανι, ἀλλὰ θανάτῳ χρίοντα τὸν κάλαμον κατὰ τῶν πονηρῶν, οὕτω συγγράφειν· ὅθεν ἐξαιτηθέντα αὐτὸν ὑπ' Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως ὁ δῆμος οὐ προήκατο· καθ' ὃν δὲ χρόνον ἐπολέμει Φίλιππος πρὸς Ἀθηναίους τὸν δεύτερον πόλεμον, ἐπρέσβευε μετὰ Πολυεύκτου καὶ Δημοσθένους εἰς τε Πελοπόννησον καὶ τινὰς ἐτέρας πόλεις. διετέλεσέ τε τὸν ἅπαντα χρόνον εὐδοκιμῶν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις καὶ δίκαιος εἶναι νομιζόμενος, ὥστε καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις τὸ φῆσαι Λυκοῦργον ἔδοκεῖ βοήθημα εἶναι τῷ συναγορευομένῳ· εἰσήνεγκε δὲ καὶ νόμους, τὸν περὶ τῶν κωμωδῶν ἀγῶνα τοῖς Χύτροις ἐπιτελεῖν ἐφάμιλλον ἐν τῷ θεάτρῳ, καὶ τὸν νικήσαντα εἰς ἕστῳ καταλέγεσθαι, πρότερον οὐκ ἐξόν, ἀναλαμβάνων τὸν ἀγῶνα ἐκλειπότα· τὸν δὲ, ὡς χαλκᾶς εἰκόνας ἀναθεῖναι τῶν ποιητῶν, Αἰσχύλου, Σοφοκλέους, Εὐριπίδου, καὶ τὰς τραγωδίας αὐτῶν ἐν κοινῷ γραφαμένους φυλάττειν, καὶ τὸν τῆς πόλεως γραμματέα παραναγιώσκειν τοῖς ὑποκρινομένοις· οὐκ ἐξεῖναι γὰρ αὐτὰς ὑποκρίνεσθαι· καὶ τρίτον, μηδένι ἐξεῖναι Ἀθηναίων, μηδὲ τῶν οἰκούντων Ἀθήνησιν, ἐλεύθερον σῶμα πρίασθαι ἐπὶ δουλείᾳ ἐκ τῶν ἀλίσκομένων ἄνευ τῆς τοῦ προτέρου δεσπότητος γνώμης. ἐτι δὲ, ὡς τοῦ Ποσειδῶνος ἀγῶνα ποιεῖν ἐν Πειραιεῖ, κυκλίων χόρων οὐκ ἔλαττον τριῶν, διδύσθαι μὲν τοῖς νικῶσιν οὐκ ἔλαττον δέκα μνᾶς, τοῖς δὲ δευτέροις ὀκτῶ, ἐξ δὲ τοῖς τρίτοις κριθεῖσιν· ἐπὶ ζεύγους μὴ ἀπεῖναι γυναῖκα Ἐλευσίναδε, ὅπως μὴ ἐλαττωνται ὑπὸ τῶν πλουσίων· εἰ δέ τις φωραθεῖη, ἀποτίνειν δραχμὰς ἑξακισχιλίας· τῆς δὲ γυναικὸς αὐτοῦ μὴ πεισθείσης, τῶν συκοφαντῶν φωρασάντων, τάλαντον αὐτοῖς ἔδωκε. κατηγορούμενος δ' ἐν ὑστέρῳ ἐν τῷ δήμῳ ἔφη· ἀλλ' οὐν ἐγὼ μὲν διδοῦς, οὐ λαμβάνων ἑώραμαι. τελώνου δὲ ποτ' ἐπιβαλόντος Ξενοκράτει τῷ φιλοσόφῳ τὰς χεῖρας, καὶ πρὸς τὸ μετοίκιον αὐτὸν ἀπαγαγόντος, ἀπαντήσας ῥάβδῳ τε κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ τελώνου κατήνεγκε, καὶ τὸν μὲν Ξενοκράτην ἀπέλυσε, τὸν δὲ ὡς οὐ τὰ πρέποντα δρᾶσαντα εἰς τὸ δεσμωτήριον κατέκλεισεν. ἐπαινουμένου δ' ἐπὶ τῇ πράξει, μεθ' ἡμέρας τινὰς συντυχῶν ὁ Ξενοκράτης τοῖς παισὶ τοῦ Λυκοῦργου ἔφη· ταχέως γε τῷ πατρὶ ὑμῶν ἀπέδωκα, ὦ παῖδες, τὴν χάριν· ἐπαινεῖται γὰρ ὑπὸ πολλῶν ἐπὶ τῷ βοηθῆσαί μοι. εἰσήνεγκε δὲ

Λυκοῦργον οὐ μέλανι, ἀλλὰ θανάτῳ χρίοντα τὸν κάλαμον] Simile Demadis dictum de Dracone Tzetzes Chil. 5. 347. refert:

Ἔοικεν, ἄνδρες δικασταί, Δράκων ὁ νομογράφος
Οὐ μέλανι, δι' αἵματος τοὺς νόμους δὲ χαρᾶσαι.
OSANN.

Συγγράφειν] Scil. τὰς καταδικὰς. REISK.
τὸν περὶ] F. τὸν μὲν τὸν παρὰ —. IDEM.
Χύτροις] Χύτροι tertia dies festi, Anthesteria dicti. HUTTEN.

Καταλέγεσθαι] καθίεναι corrigit Vales.
ad Harpoer. p. 116. WYTTENB.

Ἄναθεῖναι] Reiskius mavalt inseri δεῖ,

addens tamen, sapius ὡς cum infin. junctum reperiri. HUTTEN.

Αὐτὰς] Reiskios mavolt αὐτοὺς, ipsos scribas, vel tabularum custodes. WYTTENB. susp. καὶ οὐκ ἐξεῖναι παρ' αὐτὰς —. IDEM.
Διδύσθαι] F. ὃν διδύσθαι. REISK.

Ἔοπως μὴ — πλουσίων] Xyland. vertit: ne a divitibus pauperes superentur. Ad eandem sensum Kaltw. Aliter explicat Perizon. ad Æl. V. H. l. xiii. 24., ut ἐλαττωνται ad ipsos viros referatur, non ad feminas. HUTTEN.

ἑώραμαι] Wyttenbachius πεφώραμαι suspicatur: si quid matandum, legerim ἑάλωκα. OSANN.

καὶ ψηφίσματα Εὐκλείδῃ τινὶ Ὀλυνθίῳ χρώμενος ἰκανωτάτῳ περὶ τὰ ψηφίσματα. εὐπορος δ' ὢν, ἰμάτιον ἐν καὶ ταῦτὸ ἐφόρει τοῦ χειμῶνος καὶ τοῦ θέρους, καὶ ὑπέδεδετο ταῖς ἀναγκαίαις ἡμέραις. ἐμελέτα δὲ καὶ νυκτὸς καὶ ἡμέρας, οὐκ εὖ πρὸς τὰ αὐτοσχέδια πεφυκὸς, κλινιδίου δ' αὐτῷ ὑποκειμένου, ἐφ' ᾧ μόνον ἦν κώδιον καὶ προσκεφάλαιον, ὅπως ἐγείροιτο ῥαδίως καὶ μελετῶν. ἐγκαλοῦντος δ' αὐτῷ τινὸς, ὅτι μίσητους σοφισταῖς δίδωσι περὶ λόγους διατρίβων· ἀλλ' εἴ τις γε ἐπαγγέλλοιτο, ἔφη, τοὺς υἱοὺς ἀμείνους αὐτῷ ποιήσῃν, οὐ χιλίας ἀλλὰ τὰ ἡμίση τῆς οὐσίας προίεσθαι. ἦν δὲ καὶ παρρήσιασθῆς διὰ τὴν εὐγένειαν Ἀθηναίων γέ τοί ποτε οὐκ ἀνεχομένων αὐτοῦ δημηγοροῦντος, ἀνέκραγεν ἐκβαλλόμενος· ὦ Κερκυραία μάστιξ, ὡς πολλῶν τάλαντων εἰ ἄξια. πάλιν δὲ θεὸν ἀναγορευόντων Ἀλέξανδρον· καὶ ποδαπὸς ἂν, εἶπεν, ὁ θεὸς, οὗ τὸ ἱερόν ἐξιόντας δεήσει περιρῥάνασθαι; ἀποθανόντος δ' αὐτοῦ παρέδωκαν τοὺς παῖδας τοῖς ἔνδεκα, Μενεσαίχμου μὲν κατηγορήσαντος, γραφάμενου δὲ Θρασυκλέους. Δημοσθένους δὲ, καθ' ὃν ἔφυγε χρόνον, ἐπιστείλαντος τοῖς Ἀθηναίοις, ὡς κακῶς ἀκούοιεν ἐπὶ τοῖς Λυκούργου παιδίοις, μετενόησαν, καὶ ἀφήκαν αὐτοὺς, Δημοκλέους, τοῦ Θεοφρόστου μαθητοῦ, ὑπὲρ αὐτῶν ἀπολογησαμένου. ἐτάφη δ' αὐτὸς καὶ τῶν ἐγγόνων τινὲς δημοσίᾳ· καὶ ἔστιν αὐτῶν τὰ μνήματα ἀντικρυς τῆς Παιωνίας Ἀθηναῖς ἐν τῷ Μελανθίου τοῦ φιλοσόφου κήπῳ, τράπεζαι πεποιημέναι, αὐτοῦ τε τοῦ Λυκούργου καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ ἐπιγεγραμμέναι, καὶ εἰς ἡμᾶς ἔτι σωζόμεναι. τὸ μέγιστον χίλια διακόσια τάλαντα προσόδου τῇ πόλει κατέστησε, πρότερον ἑξήκοντα προσιόντων. μέλλων δὲ τελευτήσῃν, εἰς τὸ μητρώον καὶ τὸ βουλευτήριον ἐκέλευσεν αὐτὸν κομισθῆναι, βουλόμενος εὐθύνας δοῦναι τῶν πεπολιτευμένων· οὐδενὸς δὲ κατηγορησάμενος τολμήσαντος πλὴν Μενεσαίχμου, τὰς διαβολὰς ἀπολυσάμενος, εἰς τὴν οἰκίαν ἀπεκομίσθη, καὶ ἐτελεύτησεν, ἐπιεικῆς νομισθεὶς παρὰ πάντα τὸν βίον, καὶ ἐν λόγοις ἐπαινεθεὶς, καὶ μηδένα ἀγῶνα ἀλοῦς, καίτοι πολλῶν κατηγορησάντων. ἔσχε δὲ τρεῖς παῖδας ἐκ Καλλιστοῦς, τῆς Ἀβρωνος μὲν θυγατρὸς, Καλαιοῦ δὲ τοῦ Ἀβρωνος Βατῆθεν ἀδελφῆς, τοῦ ταμιεύσαντος στρα-

Ψηφίσματα] Suspectum est hoc vocabulum Reisk. Quærit, nam περὶ τὰ χερήματα vel δανείσματα. HUTTEN.

Ἀναγκαίαις ἡμέραις.] F. ἀναγκαίαι μόνον ἡμέραις. REISK. WYTTENB. Necessarii dies, auctore Casanb. ad Theophr. Char. 10., sunt illi, in quibus facere nequis, quin calceos gestes, per itineris scil. cansam, aut frigiditatis, aut viæ lutosæ aut asperæ. HUTTEN.

Τὰ ἡμίση] Legendum esse τὸ ἡμισιόν, alii viderunt. OSANN.

Προίεσθαι] F. προίεσθαι. REISK.

Ὡς Κερκ. μάστιξ] Locutio proverbialis, de qua cf. Erasm. adag. p. 315. HUTTEN. Περιρῥάνασθαι] Quia scilicet Alexander erat parricida et alias sceleratus, latro totius generis humani. REISK.

Θρασυκλέους] Probabilis est Ruhnkenii

Hist. crit. orator. p. LXXX. conjectura Μοισουκλέους. OSANN.

Τράπεζαι πεποιημέναι] Apposite Cicero de legg. 2. 26. 75. "nam super terræ tumulum noluit [Demetrius Phal.] quid statui nisi columellam, tribus cubitis ne altiore, aut mensam, aut labellum." IDEM.

Τὸ μέγιστον] Reiskio iudice videtur hic aliquid deesse, e. c. τῶν ἔργων αὐτοῦ τὸ μέγιστον, ὅτι χίλια — idem deinde legendum censet πρόσθον et ἑξακοσίαν. WYTTENB. monente hoc est et numeris vitiosum et perperam e superioribus repetitum. HUTTEN.

Καλαιοῦ] L. Καλλίου. SALMAS. REISK. Στρατιωτικῶν] L. τὸ στρατιωτικόν, scilicet ἀργύριον. SALMAS.

τιωτικῶν ἐπὶ Χαϊρώνδου ἄρχοντος. περὶ δὲ τῆς κηδείας ταύτης λέγει ὁ Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Παστίου. κατέλιπε δὲ παῖδας Ἄβρωνα, Λυκούργου, Λυκόφρονος, ὧν ὁ Ἄβρων καὶ ὁ Λυκούργος ἄπαίδες μετήλλαξαν· ἀλλ' ὁ γε Ἄβρων καὶ πολιτευσάμενος ἐπιφανῶς μετήλλαξε, Λυκόφρων δὲ, γήμας Καλλιστομάχην Φιλίππου Αἰξωνέως ἐγέννησε Καλλιστώ. ταύτην δὲ γήμας Κλέμβροτος Δεινοκράτους Ἀχαρνέως, ἐγέννησε Λυκόφρονος· τοῦτον δὲ ὁ πάππος εἰσεποιήσατο Λυκόφρων· οὗτος δ' ἐτελεύτησε ἄπαις. μετὰ δὲ τὴν Λυκόφρονος τελευτήν ἔγημε τὴν Καλλιστὴν Σωκράτης, καὶ ἔσχεν υἱὸν Σύμμαχον· τοῦ δ' ἐγένετο Ἀριστόνυμος· τοῦ δὲ Φιλίππης ταύτης δὲ καὶ Λυσάνδρου Μήδειος, ὁ καὶ ἐξηγητὴς ἐξ Εὐμολπιδῶν γενόμενος· τοῦτον δὲ καὶ Τιμοθέας τῆς Γλαύκου παῖδες, Λαοδάμεια καὶ Μήδειος, ὅς τὴν ἱερωσύνην Ποσειδῶνος Ἐρεχθίως εἶχε, καὶ Φιλίππης, ἣτις ἱεράσατο τῆς Ἀθηνᾶς ὕστερον· πρότερον δ' αὐτὴν γήμας Διοκλῆς ὁ Μελιττεὺς, ἐγέννησε Διοκλέα, τὸν ἐπὶ τοὺς ὀπλίτας στρατηγήσαντα· γήμας δ' οὗτος Ἡδίστην Ἄβρωνος, Φιλίππιδην καὶ Νικοστράτην ἐγέννησε· γήμας δὲ τὴν Νικοστράτην Θεμιστοκλῆς ὁ Θεοφοράστου, ὁ δαδοῦχος, ἐγέννησε Θεόφραστον καὶ Διοκλέα. διετάξατο δὲ καὶ τὴν ἱερωσύνην τοῦ Ποσειδῶνος Ἐρεχθίως. φέρονται δὲ τοῦ ῥήτορος λόγοι δεκαπέντε. ἐστεφανώθη δὲ ὑπὸ τοῦ δήμου πολλάκις, καὶ εἰκόνων ἔτυχε· ἀνάκειται δ' αὐτοῦ χαλκῆ εἰκὼν ἐν κεραμεικῷ κατὰ ψήφισμα ἐπ' Ἀναξικράτους ἄρχοντος· ἐφ' οὗ ἔλαβε καὶ σίτησιν ἐν πρυτανείῳ αὐτὸς τε καὶ ὁ Λυκούργος καὶ ὁ πρεσβύτατος αὐτοῦ τῶν ἐγγόνων κατὰ τὸ αὐτὸ ψήφισμα. ἀποθανόντος τε Λυκούργου ὁ πρεσβύτατος τῶν παίδων, Λυκόφρων, ἡμισβήθησε τῆς δωρεᾶς. εἶπε δὲ καὶ περὶ ἱερῶν πολλάκις, γραψάμενος Ἀυτόλυκον τὸν Ἀρεοπαγίτην, καὶ Λυσικλέα τὸν στρατηγὸν, καὶ Δημάδη τὸν Δημίου, καὶ Μενέσαιχμον, ἄλλους τε πολλοὺς, καὶ πάντας εἶλεν. ἔκρινε δὲ καὶ Δίφιλον ἐκ τῶν ἀργυρίων μετάλλων τοὺς μεσοκρινεῖς, οἱ ἐβάσταζον τὰ ὑπερκείμενα βάρη, ὑφελόντα, καὶ ἐξ αὐτῶν πεπλουτηκότα παρὰ τοὺς νόμους· καὶ θανάτου ὄντος ἐπιτιμίου, ἀλῶναι ἐποίησε, καὶ πεντήκοντα δραχμὰς ἐκ τῆς οὐσίας αὐτοῦ ἐκάστη τῶν πολιτῶν διένειμε, τῶν πάντων συναχθέντων ταλάντων ἑκατὸν ἐξήκοντα, ἢ (ὡς τινες) μυῖαν. ὁ δὲ εὐθύνας Ἀριστογείτονα καὶ Λε-

Παστίου] Reisk. susp. Πασίου. Wyttenb. [Osan.] iudice, Παστίου recte corrigunt Meurs. lect. Att. iii. 5. et Vales. Harpoer. p. 15. HUTTEN.

Ὀπλίτας] Reisk. hoc nomen suspectum. Querit, num Φασηλίτας, addens ex his genealogiis colligi posse, auctorem hujus libelli non Bæotum, sed Atheniensem fuisse. IDEM.

Καὶ ὁ] Reiskius delendum censet; Wyttenbachius solum καὶ. IDEM.

Περὶ ἱερῶν] Non debet hunc titulum Reiskius in suspicionem vocare: de Lycurgi oratione περὶ ἱερείας, sive ἱερατείας, sive ἱερασύνης inscripta v. Schulzii Einlei-

tung zu Lykurgs Rede p. 33. Adde Zonaræ Lex. T. I. p. 880. Photii Lex. v. νίκη p. 220. v. σωροτέλεια p. 343. (cf. Phavorin. h. v. p. 1585. 8. ed. Basil.) v. τραπεζοφόρος p. 439. et Priscian. 18. p. 1198. 48. Vide denique Beckerum ad Lycurg. fragm. XII. OSAN.

Ἡ (ὡς τινες) μυῖαν] Wyttenb. iudice, videntur posita fuisse ab auctore proxime post διένειμα. HUTTEN.

Ὁ δὲ εὐθύνας] L. ὅδε ὁ εὐθ. hic est ille, qui controversiam liberi status movit. REISK. Wyttenb. iudice, vitiosum est. HUTTEN.

Λεωκράτην καὶ Αυτόλυκον δειλίας] Ita scite Taylorus Præfat. ad Lycurg. p. 373.

ωκράτην καὶ Αὐτόλυκον δειλίας. ἐπεκαλεῖτο δὲ ὁ Λυκούργος·

ἴβις Λυκούργου, Ξενοφῶντι νυκτερίς.

κατῆγον δὲ τὸ γένος ἀπὸ τούτων, καὶ Ἐρεχθεῖος τοῦ Γῆς καὶ Ἡφαίστου· τὰ δ' ἐγγυτάτω ἀπὸ Λυκομήδους καὶ Λυκούργου, οὓς ὁ δῆμος ταφαῖς ἐτίμησε δημοσίᾳ· καὶ ἔστιν αὕτη ἡ καταγωγή τοῦ γένους τῶν ἱερασαμένων τοῦ Ποσειδῶνος ἐν πίνακι τελείῳ, ὃς ἀνάκειται ἐν Ἐρεχθειῷ, γεγραμμένος ὑπ' Ἰσμηνίου τοῦ Χαλκιδεῖος· καὶ εἰκόνες ξύλινοι τοῦ τε Λυκούργου καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, Ἄβρωνος, Λυκούργου, Λυκόφρονος, ἃς εἰργάσαντο Τίμαρχος καὶ Κηφισόδοτος, οἱ Πραξιτέλους υἱεῖς· τὸν δὲ πίνακα ἀνέθηκεν Ἄβρων, ὁ παῖς αὐτοῦ, λαχὼν ἐκ τοῦ γένους τὴν ἱερωσύνην, καὶ παραχωρήσας τῷ ἀδελφῷ Λυκόφρονι· καὶ διὰ τοῦτο πεποιήται ὁ Ἄβρων προσδιδὼς αὐτῷ τὴν τρίαιναν. πάντων δὲ, ὧν διώκησεν, ἀναγραφὴν ποιησάμενος, ἀνέθηκεν ἐν στήλῃ, πρὸ τῆς ὑπ' αὐτοῦ κυτασκευασθεῖσης παλαιστρας, σκοπεῖν τοῖς βουλομένοις· οὐδεὶς μέντοι ἐδυνήθη ἐλέγξαι τὸν ἄνδρα νοσφισμοῦ. ἔγραψε δὲ καὶ Νεοπτόλεμον Ἀντικλέους στεφανώσαι, καὶ εἰκόνα ἀναθεῖναι, ὅτι ἐπηγγείλατο χρυσώσειν τὸν βωμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν ἀγορᾷ κατὰ τὴν μαντείαν τοῦ θεοῦ. ἐψηφίσατο δὲ καὶ Διοτίμου Διοπέθους Εὐωνυμῆι τιμὰς ἐπὶ Κτησικλέους ἄρχοντος.

pro vulg. Κλεωκράτην — δουλείας vidit legendum esse. OSANN.

[ἴβις Λυκούργου, Ξενοφῶντι νυκτερίς] Est Aristophanis versus ex Avibus 1297., ubi v. interpp. et Taylor. l. c. p. 359. IDEM.

[Ἀπὸ τούτων, καὶ Ἐρεχθ.] Reisk. susp. ἀπωτέρω μὲν ἀπ' Ἐρεχθ. vel, si κατῆγον pro primo sing. sumere liceat, quod ipsi probabile videtur, ἀπὸ τούτων, καὶ πύργου μὲν ἀπ' Ἐρεχθ. duco ab his genus. Kaltw. monente, Erechtheus non fuit filius Terræ et Vulcani, sed Pandionis, et au-

ctor de Erechtheo temere dixisse videtur, quæ Erichthonio tribui solent. HUTTEN.

[Πλείω] Num Πεντελικῶ? Celebrabatur Pentelicum marmor, in solo Attico effusum. REISK.

[Ἐρεχθειῷ] Erechtheum templum Neptuni. HUTTEN.

[Προσδιδούς] F. παραδιδούς, vel ἐπιδιδούς. REISK.

[Εὐωνυμῆι] Xyland. monente, scribendum Εὐωνυμείως. Εὐωνυμία tribus Pandionidis δῆμος. HUTTEN.

A. G. BECKERI

SUMMARIUM

ORATIONIS LYCURGI CONTRA LEOCRATEM.

DE dispositione, sive de partibus Orationis civilis earumque natura et ordine, copiose et docte disputatum est ab antiquis Rhetoribus.¹ Omnes autem poscunt *exordium* (προοίμιον), *aditum ad narrationem* (προδιήγησιν), et *narrationem ipsam* (διήγησιν); tum *præparationem confirmationis* et *confirmationem narrationis* (προκατασκευήν et κεφάλαια); porro *refutationem argumentorum adversarii* (λύσιν τῶν κεφαλαίων); *epilogum* denique seu *perorationem* (ἐπίλογον). In his singulis viam solent indicare et rationem, quam ingredi et persequi debent, qui auditores docere vel delectari cupiant, nec non exemplis e scriptis Oratorum, qui in Arte præcipui habebantur, demonstrare, quo modo illi auditorum assensum et persuasionem sint assecuti. Imprimis vero uberius disserunt de argumentandi ratione, vel ad confirmandum sua ipsius argumenta, vel ad refellendum sententias adversariorum, indicantes loca maxime idonea, ubi hæc sint tractanda. Sed quum experientia et assidua meditatio hos, qui artem exercebant, doceret, quo modo et loco optime secundum rerum naturam ista sint ponenda, non semel factum est, ut optimus quisque Orator, Artis præcepta relinquens, suum sibi eligeret ordinem. Quod imprimis conspicuum est in Demosthene, omnium principe, qui et subtili meditatione, et artificiosa repertorum collocatione, longe cæteros

¹ Romanorum Artis scriptoribus i. e. Cicerone et Quintiliano in his, quæ ad artem oratoriam Veterum spectant, dijudicandis, hodie unice fere utuntur, neglectis magis, quam par erat, fontibus Græcis: Aristotele, et propter ætatem et propter subtilitatem in definiendo omnium principe, tum Dionysio Halicarnassensi, Aristide, Hermogene cæterisque Rhetoribus serioris ætatis. Postremos eorum, quos nominavimus, Rhetoriceo Aristotelis in formam artis redegit, excoluit, exemplis denique summorum Oratorum Græciæ, qui, dum viveret Aristoteles, Oratione excellebant, illustravit. In his

omnibus utilissimus est scriptor, quam in eo inferior est Philosopho, quod in notionibus definiendis sæpe infeliciter agat, nec *formas Orationis*, quas appellat, ita secernat, ut ab aliis satis dignosci possint; quin interdum etiam lectoribus relinquat operam notionis constituendæ. Nihilo secius dignissimus est, qui a studiosis Artis et legentibus Oratores Græcos — nam hos modo tanquam Græcus tractat — evolvatur: ad intelligentiam enim Artis et istorum scriptorum plus prodest, quam Scholiastæ, qui cæcæntientes de his disputare solent.

superat; quam mirificam dispositionis inventionem, præsertim in ejus Orationibus judicialibus, quisque, qui diligenter ejus causas exploraverit, admirabitur.²

Quæ artificia Lycurgus vel ignoravit, vel contempsit. Et in hac gravissima Leocratis accusatione judicum animos ad suam sententiam pertrahere speravit vi veritatis, sensu recti, et Orationis gravitate. Integritati vitæ et auctoritati, qua in civitate fruebatur, confidens, hujus causæ periculum suscepit.

Sed paucis litis occasionem declarabimus.

Leocrates, civis Atheniensis, opulentus et illustris, patre honestissimo natus (c. 35.), statim post pugnam ad Chæroneam infelicitè gestam, in qua sine dubio ipse cum cæteris pugnaverat civibus, calamitate Reipublicæ perterritus, ejusque saluti diffidens, Athenas relinquere constituit. Navem igitur e portu jam exeuntem noctu conscendit, rebusque suis clam in eam comportatis Rhodum navigavit. Hic, quum aliquid temporis commoratus esset, reditum in patriam veritus, Megara se contulit. In ea civitate, postquam Athenis domum, servos, cæterasque possessiones vendiderat, sex annos vixit. Tandem octavo in patriam rediit anno, sive spe ductus, fore, ut nemo recordetur fugæ suæ: sive, quod magis probabile est, fretus auctoritate eorum civium, qui tum, quum absente Alexandro Antipater Græcorum res administraret, Macedonibus favebant.³ Sed exstitit Lycurgus, et quidem solus, qui eum sine causæ subscriptoribus accusabat: ille vero in hac causa capitali patronos illustres nactus est et potentes (c. 35.), qui reum graviter defendebant, quorumque auxilio, sed ægre, ut videtur,⁴ absolutus est. Hic autem rei eventus signum est clarissimum morum corruptionis in civitate Atheniensium, quæ intra paucos annos mirum in modum creverat: nam paulo ante cives, qui nostri similes tempore isto calamitoso urbem deseruerant, retracti, a iudicibus proditiionis damnati, et morte erant mulctati. Quæ quidem omnia tanto cariorem nobis faciunt Orationem senis optimi: est enim ultima fere omnium, quæ supersunt e civitate Atheniensium libera, in qua vocem audimus viri integerrimi, civium animos ad sensum recti et honesti erigentem; quo sensu retento res publica servari, et e calamitatibus, quibus erat depressa, denuo emergere potuisset. Isto contra animo magis magisque evanescente, et penitus demum extincto—quod tale iudicium de convicto patriæ desertore manifeste prodit—haud amplius cives rempublicam liberam tueri valebant.

² Talia monet idem Hermogenes Inv. est Oratio de Corona.

III. 1. super oratione Demosthenis de falsa legatione; in qua præscriptum ordinem e consilio mutaverit callidissimus Orator. Nec minus artificiose composita

³ Cf. quæ monuimus in Demosth. als Staatsmann u. Redner I. p. 109. sqq.

⁴ Æschin. c. Ctesiph. p. 643. ed. Reisk.

Exordium Orationis (c. 1—5.) incipit a precatione deorum,⁵ ut certamen hocce salutare sit Reipublicæ. Tum transit Orator ad deprecationem invidiæ; cum enim omnis accusatio odiosa sit, imprimis studiose exornat sententiam: “accusatorem non minus munimentum esse R. P. quam leges et iudices; quare, cum cognovisset, Leocratem desertorem esse patriæ et pœnis obnoxium gravissimis, se sine ira et studio privato instituisse causam publicam, si quidem hujus viri scelus non unam R. P. partem, sed totam complectatur, et propterea universæ posteritati in eo puniendo exemplum proponi debeat. Quum vero tanti sceleris pœna legitima nondum sit constituta, et extremum supplicium levius videatur, quam Leocratis facinus, adhortatur iudices, ut novæ legis conditores fiant sententiam suam pronunciaturi: si enim Leocratem condemnaverint, non solum hic justus affectus fuerit pœna, sed quoque reliqui cives et posteri ad pietatem erga patriam revocarentur. Fiat igitur accusatio justa, et iudicium justum. In accusatione nil extra præsens negotium dicatur, ut multi facere solent; imo omnes imitari debeant Areopagum in quo cuncta juste, ut omnes fatentur, pertractari solent.”—Nec obscura manebunt iudicum suffragia, quum Leocrates multis et ubique fere notus est. Ejus causam pœnamque tota intuebitur Græcia; proptereaque tanto gravius de isto statuendum. Benevole autem Orationem iudices audiant, nec graviter ferant, si calamitatum istarum memoriam renovare hac ipsa causa cogatur Orator.

Narratio, quam testimoniis immistis confirmat (c. 6—13.), in tres singulas divisa est partes, quarum

1. Enarrat, Leocratem post Hyperidis decretum, quo sit statutum, ut pueri mulieresque ex agris intra murum adducantur, duces vero præsidia disponant, omnesque ducibus pareant cives, clam noctu per parvam portam medio in litore egressum, suaque omnia navi imposuisse, Rhodumque aufugisse, ubi famam sparserit, Athenas captas esse ab hostibus, Piræeum vero oppugnari, seque unum feliciter evasisse. Quo nuncio adducti erant Nautæ ac Mercatores, qui inde Athenas navigare vellent, frumentum Rhodi exponere.

Testes provocat vicinos accusati, eosque, qui tunc Rhodi vixerant, tum Phycini cujusdam invocat testimonium. Ibi statim, ὡς ἐν παρόδῳ, præmonet de testium solita tergiversatione, quæ frustra fiat, si iudices serio postulent, ut isti adscendant; sin id nihilominus recusent, in jus se vocaturum, actor affirmat. (c. 7.)

2. Jam altera Narrationis parte evincit: Leocratem, relicta Rhodo, Megara se contulisse, ubi amplius quinquennio vixerit, pa-

⁵ Præter Lycurgum modo Demosthenes, et hic semel tantum, Orationem de Corona.

tronum illic nactus; domum vero, servos, reliquaque Athenis vendidisse ope Amyntæ sororis mariti, sibi que perpetuum exsilium indixisse. Quæ singula iterum testimoniis confirmantur; ab Oratore vero vehementius accusato exprobrantur. (c. 8.)

3. Tertia vero Narrationis parte ostendit: Leocratem, dum in civitate Megarensium viveret, opes suas ex urbe avectas impendisse, ut frumentum emeret ex Epiro, idque lucri causa cæteris vendidisse Græcis. At lex prohibet, civem Atticum frumentum alio, nisi Athenas, vehere. Igitur Leocrates triplicis convictus sceleris severissime puniatur.

Accedit porro Lycurgus ad expositionem argumentorum, quibus docet, justissimam se instituisse Leocratis accusationem. (cf. c. 1.) Hinc 1. exponit: 'per denunciationem a Leocrate flagitasse, ut traderet servos ancillasque ad quæstionem;' cui denunciationi ille nequaquam paruisset, male sibi conscius, metuensque, ne ex eadem familia reus et testes producantur. Nam si quis negat, accusationem piam esse, hunc oportet servos postulanti ad quæstionem tradere, nec ullo modo defugere certissimum innocentiae argumentum; quod cum faciat Leocrates, ipse fatetur se patriam prodidisse. (c. 9.) — Deinde 2. enarrat, 'Leocratem maxima R. P. calamitate et ingenti ejus periculo patriam turpiter deseruisse,' quod pulcre et oratorie exornat, ostendens, hunc nihil tum eorum fecisse, quæ cæteri omnes paratissimo animo ad defendendam urbem et conservandam R. P. exegerint; nec interfuisse funeri fortissimorum virorum, qui pro patriæ libertate dimicantes occubuerint, ita, ut quantum in isto fuerit, interfecti sepultura sint privati. Quo loco digreditur ad laudationem honestissimorum civium, qui ad Chæronæam pugnantes interfecti sunt; qua digressionem, persimili epitaphiis Lysiæ, Platonis, Thucydidis vel Demosthenis, splendorem eloquentiæ ostendit Lycurgus; is vero locus terminatur illustri Atheniensium laude, quod insignibus soleant ornare honoribus eos, qui virtute inclaruerint. Igitur non minus justum esse, proditores patriæ extremis afficere suppliciis. (c. 11. 12.)

Denique 3. accusationis justitiam demonstrat exemplis *a senatu Arcopagitico* petitis, qui tum temporis cives nonnullos fugientes et retractos, tanquam hostes R. P. interfici jussit; *a populo*, qui per judicium publicum Autolycum, reum multo minoris criminis, capitis damnavit; *a decreto* denique *populi*, quo definitum, ut discedentes et commune periculum fugientes prodicionis convicti ducerentur, et ultimis afficerentur pœnis retracti. His igitur ostendit, Leocratis accusationem et justam esse, et legitimam; (c. 13.) illum vero læsæ majestatis populi reum, et pœna gravissima dignum.

Quibus peractis Orator ad refutationem argumentorum transit,¹ quibus Leocrates et ejus patroni ad excusandum facinus in defensione uti poterant. (c. 14—17.)

1. 'Mercaturæ causa navigavit, et propter hoc negotium in Rhodo ut hospes commoratus est.'— At mercatores palam in portu, et in conspectu omnium navem conscendunt. Deinde, cujus negotii causa per totos quinque annos habitavit ille Megaris? Quamobrem vendidit quam hic habuit domum cæteraque?— Nec audiendus: nam præsentē periculo patriæ, omnes, qui forte absunt cives, redire debent ad opem ferendam. Ille aderat, at discessit quæstus causa, tempore, quo solum præsentia erant defendenda. Cæterum mendacium reus excogitavit; nunquam enim antea mercaturam fecerat. Itaque et propter mendacium huic irasci convenit. (c. 14.)

2. 'Nemo absens, cui non mandata est aliqua pars urbis custodienda, veluti armamentarium, portæ, castra, proditiōnis accusari potest.' Scilicet non partem aliquam R. P. sed universam, discedens ex urbe, hostibus prodidit. Nam si publica calamitate omnes idem facere velint, civitas fit solitudo: manentibus vero civibus, quassari quidem potest R. P. salus, sed aliquando in meliorem statum reversuram esse spes remanet: quod exemplis domesticis et externis probat Orator. (c. 15.)— At dicat aliquis:

3. 'In uno homine tantum momenti non est, ut unius fuga patriæ exitio esse possit.' Quæ quidem facinoris excusatio impudentissima est. Ego contra sentio, in singulis plurimum esse momentum. Nam incolumis est civitas, in qua quisque suo loco eam tuetur; contra unius errato tota sæpe respublica in periculum venit. Ita quidem judicabant majores. Sacrilegos et fures capitali supplicio afficiebant, seu multa, seu pauca furati essent: homicidas vero, sive hominem liberum, sive servum occidissent, morte mulctabant. Si quis vero, in templum Matris Deorum irrupens, unam modo legem deleverit, ac deinde hoc factum excusare conetur, quod non multum momenti sit in una lege, is certe audiendus non est. Igitur magnitudo criminis in Leocratis facto teneatur: nam solum deorum beneficio factum est, quod unus iste erat ex omni civium numero, qui in calamitate publica peculiarem receptum quæsivit. (c. 16.)

4. 'Et majores nostri olim, relicta urbe, navigabant Salamina, pugnaturi cum Xerxis classe!' Igitur gloriosissimum civitatis factum cum hac turpissima Leocratis fuga conferre volumus? Scilicet illi patriam non deseruerunt, sed locum pugnæ idoneum sapientissimo consilio elegerunt.— Hic opportune Orator in memoriam audi-

¹ Quo modo hanc adversarii confutationem instituat Orator, docet Hermogen. Lanr. de Meth. Eloquent. c. 23. p. 547. ed.

torum revocat præclara majorum facta, cladem Xerxis, victoriam ad Eurymedontem, pacem honorificam cum Persis factam. (c. 17.)

His adversarii objectionibus, quibus uti poterat, accurate refutatis, Lycurgus revertitur ad demonstrationem: quod Leocrates desertor sit patriæ, quod variis argumentis ita collocatis, ut unum alterum adjuvet, evincere magnopere studet.

Jusjurandum, quod omnes ex ephebis egressi cives jurare solent: 'sacra nunquam dedecorabo arma, nec aciem deseram, patriam contra defendam eamque meliorem reddam.' — id jusjurandum Leocrates vel nunquam juravit, vel fefellit civitatem; nam contrarium omnium exegit. Itaque ad honorem deorum pertinet, ut puniatur perjurus: nec minus propter homines; jusjurandum enim est nervus totius publici status, quo sanctissime devinciuntur magistratus, judices et privati. (c. 18.)

Præterea turpissimum est partam majorum gloriam nolle tueri, quæ talibus sceleribus obscuretur necesse est. Ita enim olim excelluit civitas nostra, ut honesta cæteris exempla daret: quam sententiam imprimis illustrat exemplo Codri, sponte pro patria mortem oppetentis. (c. 19. 20.)

At fortasse dicet Leocrates: se in iudicium non venturum, si tanti sceleris sibi esset conscius. Hæc vero est excusatio non integri sed impudentis hominis. Quod redierit, id divinitus factum esse videtur, ut eo, quo deliquit loco, ignominiosa puniretur morte. (c. 21.) Hæc illustrat exemplo Callistrati, qui, quum absens a Populo capitis damnatus esset, postea vero spe veniæ impetrandæ ad aram deorum, Athenas revertens, confugisset, debita affectus sit pœna. (c. 22.) Dii enim cernunt actiones omnium, et maxime curant pietatem erga patriam et parentes. In Sicilia juvenis quidam, eruptione Ætnæ montis, patrem senem, vitam ejus servaturus, in humeros sustulit; deus vero præsens ambos servavit, dum cæteri, qui parentes impie reliquerant, peribant. (c. 23.) Sic Erechtheus, cujus uxor erat Praxithea Cephisi filia, cum Eumolpus exercitum e Thracia adduxisset, ut Atticam occuparet, consuluit oraculum, quo modo victoria potiretur? responsum tulit, victorem fore, si filiam vellet immolare. Euripides vero matrem in scenam profert, permittentem filiam, civitati ut fiat victima. (c. 24.) Pari modo Homerus ad patriæ amorem hortatur, qui poeta nobilissimus, quem majores nostri admirabantur, hos incitabat, ut non modo pro sua, sed etiam pro salute totius Græciæ, tanquam pro communi patria, mortem oppetere non dubitarent. Igitur in Marathonio campo dimicantes hostes deleverunt, et universam terrore liberarunt Græciam. (c. 26. 27.) Tanta autem, et tam nota fuit illorum virtus, ut bello Messeniaco oraculum Spartanis responderet: victores fore Lacedæmonios, si ab Atheniensibus ducem peterent.

Hi mittunt Tyrtaëum, qui sua cohortatione ita confirmavit illorum animos, ut victoriam reportarent; quare Lacedæmonii, qui cæteros poetas non legunt, adhuc in castris convenire solent audituri Tyrtaei poemata. (c. 28.) Et recte sic agunt: nam ex eo tempore ita ad fortitudinem impulsus sunt Spartani, ut de imperio cum nostra civitate certare audent. Nec temere. Athenienses enim exercitum Medorum ad Marathona profligarunt; Lacedæmonii contra in Thermopylis virtute longe omnibus antecelluerunt. (c. 29.)

Majores nostri proditores morte mulctabant. Phrynichus ab Apollodoro et Thrasybulo noctu interfectus est. Hi quum ab amicis interfecti comprehensi essent, populusque re quæsita comperisset, Phrynichum proditorem fuisse, statuebat, ossa interempti extra terram Atticam exportarentur, et, qui eum defenderent, eadem teneantur pœna. Hoc modo peribant Aristarchus et Alexicles. (c. 30.) Hipparchi vero statuam, quum ipse defensionis diem reliquisset, conflarunt, ex ære columnam fecerunt, et decreverunt, in ea scribenda esse omnium damnatorum et proditorum nomina. Idem statuebant de civibus, qui ad hostes in Deceleam transfugerant: si quis eorum rediret, cuilibet licere ad magistratus hos adducere, ut trucidarentur. Sic post interfectos triginta Tyrannos jurabant: si quis imposterum urbem prodat, vel popularem statum concutiat, hunc licite interfici ab omnibus, quicumque id provide-rint. Hanc igitur majorum severitatem imitentur iudices in causa Leocratis, memores, se in Demophanti decretum jurasse, in quo est: capitali supplicio affecturos esse iudices quemcumque, patriam verbis seu factis prodere conantem. (c. 30. 31.)

Idem Lacedæmonii statuere de proditoribus patriæ. Pausaniam, qui Mardonii exercitum profligaverat, quum postea regnum affectaret, et Græciam Persis prodere vellet, in templo Palladis, foribus ejus obstructis, fame occiderunt: nam ne deorum quidem templa proditores, qui violarunt numina, possunt tueri. Simul legem tulerunt, quæ cives, qui pugnare pro patria nolint, interfici jubet. (c. 32.)

Et vere is, qui patriam prodit, jura omnium projicit, quorum sensus etiam in cæteris animantibus ratione carentibus inesse deprehenditur. Quare omnes Leocratem detestantur: nulla civitas huic domicilium præbere voluit. Quid igitur? Deprehensum et convictum, nonne occiditis? (c. 33. 34.)

Patronos autem rei monet Orator: animo reputent, propter amicitiam Leocratem se non posse defendere; nam scelerati cujusque amicus morum similitudinem prodere videtur. Immo et pater ipsius, cujus monumentum exstat in æde Jovis, si quis rerum nostrarum sensus est in mortuis, filii durissimus iudex erit. Sin alii, mercede conducti, accusatum defendere velint, hi extremo sup-

plicio digni sunt; at certe similium consiliorum suspicionem non effugient, qui ista defendere conentur facinora. Qui autem condonari sibi reum putant propterea, quod liberalitate ipsorum usa sit Respublica, hi demum honoribus contenti sint, quibus a civitate ornabantur, nec postulent, ut propterea R. P. detrimento afficiatur. (c. 35.)

Judices vero, memores mulierum et infantum, tueantur suffragio suo istarum salutem. Pro his, et legibus, et forma civitatis servanda, mille apud Chæroneam cives sunt interfecti, quorum monumenta hic ferreus non reveritus est, sed sibi concedi postulat, ut in conspectu vivat eorum, qui propter amissos filios, maritos, fratres et propinquos magno in mœrore fuerant, eorumque interitum adhuc lugent. (c. 36.)

In Epilogo (c. 37.), amplificacione et congerie Leocratis scelerum judicum animos excitare studet, simulque ab iis flagitat, ostendant exemplum, ut omnes intelligant, in hoc certamine misericordiam non plus valere, quam legum et Reipublicæ defensionem.

Accusatio vero, in qua tota hæc versatur Oratio, ut id tironum causa breviter moneamus, erat *εισαγγελία*, *denunciatio*. Sic ipse actionem appellat Lycurgus c. 2. Tria autem erant harum *denunciacionum* genera in Foro Attico, ut Harpocratio h. v. notavit, quorum primum, — cæteris h. l. omissis, — *τέτακται ἐπὶ τῶν ἀγράφων δημοσίων ἀδικημάτων*, i. e. *accusatio non certi criminis, sed cujusque delicti nomine carentis*, atque eorum *ἀδικημάτων*, quæ Latini Rhetores *inscripta maleficia* appellarunt. Sic Pollux VIII. 6. p. 188. — Clarius adhuc Harpocratio h. v. de primo genere *τῆς εισαγγελίας* ita monet: *δημοσίας δίκης ὄνομα ἐστὶ. ἡ μὲν γὰρ, ἐπὶ δημοσίοις ἀδικήμασι μεγίστοις, καὶ ἀναβολὴν μὴ ἐπιδεχομένους, καὶ ἐφ' οἷς μήτε ἀρχὴ καθεστῆκε, μήτε νόμοι κεῖνται τοῖς ἀρχουσι, καθ' οὗς εἰσάξουσιν, ἀλλὰ πρὸς τὴν βουλὴν ἢ τὸν δῆμον ἢ πρώτη καταστάσις ἔστω, καὶ ἐφ' οἷς τῷ μὲν φεύγοντι, ἐὰν ἀλῶ, μέγισται ζήμια ἐπίκεινται.* (cf. Lyc. c. 3.) Quæ *denunciaciones* fiebant contra hos, qui delictum patravissent, v. c. cædem; istorum nomen deferebatur ad senatum. Demosth. c. Mid. p. 554. Reisk. deinde, ut Pollux l. c. e libro Theophrasti de legibus refert, contra Oratores, qui populi imperium concuterent, nec optima Populo suassissent;¹ contra duces ad bellum, non missi a populo, profectos;² aut contra proditores præsidiorum, exercitus et navium.³ His annumerabantur, qui in prælio arma turpiter abjecerant. Lys. c. Theomn. p. 342. l. 1. Reisk.

¹ Exemplum est ap. Demosth. de Cor. p. 310. l. 4. ed. Reisk.

² Demosth. de Chers. p. 27. l. 1. Reisk.

³ Et tum quoque, quum duces, infeliciter re gesta, horum criminum suspecti fierent, quod patet e Demosth. Lept. p. 487. R. cf. Nep. Timoth. 3. Iphicr. 3.

Igitur cum *δειλία* quoque accusaretur *denunciatione*, et Leocratis fuga simile delictum esse videretur, non mirum est, quod Plutarch. p. 843. D. diserte tradit, Lycurgum denunciasset Leocratem *δειλιάς*.

Cæterum, quanquam Harpocratio hanc *εισαγγελίαν* factam esse vel *apud senatum* vel *apud populum* animadvertit, tamen prior modus denunciandi sæpius Oratoribus notatus est, quam posterior. Legibus enim præscriptis (*νόμοις εισαγγελτικοῖς* v. Demosth. c. Timocr. p. 720. Poll. l. c.) erat cautum, ut senatus prius scrutinio facto quæreret, denunciationi locus sit, nec ne. Id si definitum erat a prytanis, denunciatus, quum mediocriter deliquisse senatui videretur, statim mulcta afficiebatur, quæ XXV. drachmar. summam nunquam excedebat (Demosth. c. Everg. et Mnesib. p. 1151. R.): sin gravius erat peccatum, foro committebatur iudicium. Jam denunciatus comprehensus et in custodiam deductus, intra XXX. dies Helixæ tradebatur, quæ, re disceptata, vel absolvit reum, vel mulctam majorem imposuit denunciato, vel capite eum damnavit: condemnationem vero pœna illico sequebatur.⁴ Hinc conspicuum est, quanto in periculo versaretur Leocrates, a Lycurgo, acerbissimo omnium accusatorum, *εισαγγελία* exagitatus. — In hoc vero genere denunciationis (nam erant adhuc duo alia ab hoc paullo diversa), actor, monente Theophrasto ap. Polluc. l. c., nisi quintam suffragiorum nancisceretur, non quidem, ut in cæteris causis publicis, infamiæ sibi notam contraxit, attamen mille drachmarum mulctam persolvere debebat: quare et accusator, hac causa publica semel instituta, studiose, ut istud incommodum evitaret, elaboravit. — Plura de *εισαγγελία* dabunt Salmas. de modo usur. p. 589. sqq., Heraldus ad J. Att. et Rom. p. 221., Auct. Miscell. defens. pro Salmasio, p. 291. sqq., Matthiæ Miscell. Philol. p. 232. sqq.

⁴ Demosth. c. Timocr. p. 720. Reisk.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ

ΚΑΤΑ ΛΕΩΚΡΑΤΟΥΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Pag.
ed.
Steph.
17. 32

Pag.
ed.
Reisk.
135

META τὰ ἐν Χαιρωνείᾳ δεινὰ ψήφισμα ποιεῖ ὁ τῶν Ἀθηναίων δῆμος, ὥστε μίτη πινὰ ἐξω γενέσθαι τῆς πόλεως μίτη μὴν ἐκθέσθαι παῖδας καὶ γυναῖκας. Λεωκράτης οὖν τις ἐξεληθὼν τῆς πόλεως, καὶ ἀφικόμενος ἐν Ῥόδῳ καὶ πάλιν ἐν Μεγάροις, ἦλθεν ἐν Ἀθήναις· καὶ παρρησιαζομένου αὐτοῦ, κατηγορεῖται ποιεῖται ὁ Λυκούργος αὐτοῦ ὡς προδοτοῦ. Ἡ δὲ στάσις ὄρος ἀντονομάζων ὁμολογεῖ γὰρ καὶ Λεωκράτης ἀπολιπεῖν ¹ τὴν πόλιν, οὐ μέντοι προδιδοῖναι. ἄλλοι στοχασμὸν ἀπὸ γνώμης, ὡς τοῦ μὲν ἐξελεθεῖν ὁμολογουμένου, ἀμφιβαλλομένης δὲ τῆς προαιρέσεως, ποία γνώμη ἐξῆλθεν, εἴτ' ἐπὶ προδοσία εἴτ' ἐπὶ ἐμπορία. ² ἄλλοι δὲ ἀντίστασιν· λέγει γὰρ οὐκ ἐπὶ προδοσία τῆς πόλεως ἐξελεθεῖν, ἀλλ' ἐπὶ ἐμπορία. ἔοικε δὲ ἡ τοῦ λόγου ὑπόθεσις τῆ ³ τοῦ κατὰ αὐτολόκου.

α'. ¹ ΔΙΚΑΙΑΝ, ὡ' Ἀθηναῖοι, καὶ εὐσεβῆ καὶ ὑπὲρ ἡμῶν
40 καὶ ὑπὲρ τῶν θεῶν τὴν ἀρχὴν τῆς κατηγορίας Λεωκράτους

¹ τὴν πόλιν om. Taylor. Reisk.

³ τοῦ om. T. R.

² ἄλλοι δὲ - - ἐμπορία om. T. R.

⁴ Δίκαιον, ὡ' ἄνδρες Ἀθ. T. R.

Μετὰ τὰ ἐν Χαιρωνείᾳ δεινὰ — ὁ τῶν Ἀθ. δῆμος] Plbiscitum, quod Populus Atheniensis rogante Hyperide tulit, exhibet Plutarch. Hyper. II. p. 849. A. his verbis: Κριθεῖς δὲ ὑπὸ τοῦ Ἀριστογείτονος παρανόμων ἐπὶ τῷ γράφαι μετὰ Χαιρώνειαν (Fort. leg. μετὰ τὰ ἐν Χαιρωνείᾳ). Τοὺς μετοίκους πολίτας ποιήσασθαι, τοὺς δὲ δούλους ἐλευθεροῦς, ἰερά δὲ καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας εἰς τὸν Πειραιᾶ ἀποθέσθαι, ἀπέφυγεν. Αἰτιωμένων δὲ τῶν ψήφισματι, εἰ μὴ ἐπεσκότει, ἔφη, μοι τὰ Μακεδόνων ὄπλα! Οὐκ ἐγὼ τὸ ψήφισμα ἔγραψα, ἡ δ' ἐν Χαιρωνείᾳ μάχη. Longin. c. XV. 10. eandem Hyperidis sententiam citat: Τοῦτο τὸ ψήφισμα οὐχ ὁ ῥήτωρ ἔγραψεν, ἀλλ' ἡ ἐν Χαιρωνείᾳ μάχη. Quod dictum Demadi adscribit Demetr. de Eloc. 284. Narrationem confirmat ipse Demosth. c. Aristogit. II. p. 803. 26. ed. Reisk. etsi eadem fere de se gloriatur Orator de Cor. p. 309. Ad historiam temporis, quo versatur Lycurgus oratio, utiliter tirones conferent, opinor, librum: Demosthenes als Straatsmann und Redner. Hal. 1815. II. Voll. a me editum. BECKER.

Πάλιν ἐν Μεγάροις] Ἐν Μεγάροις, πάλιν. HEINRICH.

Ἡ δὲ στάσις ὄρος ἀντονομάζων] Στᾶσις, i. e. status causae s. ratio questionis, vo-

catnr in scholis Rhetorum id, in quo vel accusatio vel defensio in re judiciali nititur (der Standpunkt, auf welchem sich der Litigirende hält). Præter Hermogenem, qui singulari libro περὶ τῶν στάσεων egit, v. Cicer. Partition. c. 39. Top. 25. Quintil. III. 6. sqq. Porro ὄρος ἀντονομάζων explicat Hermog. II. στάσις. p. 42. ed. Laur. ὅταν ὄνομα ὀνόματι ὁ φεύγων ἀντιτιθῆ, nominum vel appellationum conflictio. Hæc enim constitutio definitiva habet contentionem et conflictionem duorum nominum, quod e. c. in hauc contra Leocratem causam cadit; dubium enim erat, utrum is ἐφυγε τὴν πόλιν ὡς δειλος, an ὡς ἐμπορος ἐξέπλευσε (c. 14.), sive, ut ait scriptor argumenti, ἀπολιπεῖν an προδιδοῖναι Leocratis factum sit appellandum. Prius voluit accusator; posterius accusatus. Ita oriebatur, στάσις, quam appellationum conflictionem vocabant. BECKER.

Ἄλλοι στοχασμὸν ἀπὸ γνώμης] Στοχασμὸς, (conjecturalis status) est interpr. Hermogene Part. p. 18. ἀδύλου πράγματος ἐλεγχος οὐσιωδῆς. Subtilissimo de hoc statu egit Rhetor I. c. p. 20. sqq. Cæterum στοχασμὸς ἀπὸ γνώμης, cum quaeritur de animi affectione et voluntate, est modus, in quo quidem et de persona et de facto constat, sed de voluntate est controversia: v. c. si quis dicitur in dementia alterum occidisse, questio sit

τοῦ κρινομένου ποιήσομαι. εὐχομαι γὰρ τῇ Ἀθηναῖ καὶ τοῖς
 136 ἄλλοις θεοῖς καὶ τοῖς ἥρωσι τοῖς κατὰ τὴν πόλιν καὶ τὴν
 χώραν ἰδρυμένοις, εἰ μὲν εἰσήγγελκα Λεωκράτη δικαίως,
 καὶ κρίνω¹ τὸν προδόντα αὐτὸν καὶ τοὺς νεῶς καὶ τὰ ἔδη
 καὶ τὰ τεμένη καὶ τὰς ἐν τοῖς νόμοις θυσίας τὰς ὑπὸ τῶν
 ὑμετέρων προγόνων παραδεδομένας, ἐμὲ μὲν ἄξιον ἐν τῇ τῆ- 148.
 μερον ἡμέρᾳ τῶν Λεωκράτους ἀδικημάτων κατήγορον ποιῆ-
 σαι, ² ὃ καὶ τῷ δήμῳ καὶ τῇ πόλει συμφέρει, ὑμᾶς δὲ ὡς
 ὑπὲρ πατέρων καὶ παιδῶν καὶ γυναικῶν καὶ πατρίδος
 καὶ ἱερῶν βουλευομένους, καὶ ἔχοντας ὑπὸ τῇ ψήφῳ τὸν
 προδότην ἀπάντων τούτων, ἀπαραιτήτους δικαστὰς³ [μὴ

¹ τὸν om. T. R.² ὡς T. R.³ uncus om. T. R.

conjecturalis, an vere demens fuerit, nec
 ne. Quare γνώμη hic significat τὴν προαί-
 ρησιν. Cf. Sopat. διαρ. ζητ. p. 318.
 Ald. Qui status conjecturalis ἀπὸ γνώμης
 iterum in causam Leocratis cadit. Disce-
 ptandum enim erat, num is timore percul-
 sus aufugerit, an, ut volebat, negotii
 causa profectus sit. — In his multi sunt
 Rhetores antiqui, imprimis Hermogenes
 omnium fere acutissimus, et propterea
 studiosè consulendi ab his, qui in interio-
 res Artis recessus penetrare velint.
 IDEM.

[Ἀντίστασις] Quid ἡ ἀντίστασις in re
 judiciali sit, exponit Quintilianus vii. 4.
 13. ibique v. Spaldingium. OSANN.

τῇ κατὰ Αὐτολόκου] Cf. Nostr. Or.
 §. 17. et Fragm. III. BECKER.

Δίκαιον] In primo statim hujus orationis
 vocabulo impingo. Potest utique δίκαιος
 pro adjectivo duarum terminationum haberi.
 Sed in usu magis est, ut sit trium.
 quare malim δικάϊαν. redit enim ad ἀρχήν.
 v. 149. 11. et 17. ed. Steph. REISK.
 Edd. vet. præter Melanth. exhibent δίκαιον,
 Thorlacium [Osannum, Heinric-
 bium, et Pinzgerum], qui Reiskinm addu-
 bitantem sequi non debuissent. Schol. ad
 Aristoph. Nub. v. 53. Ἀττικοὶ δὲ ἐπὶ τῶν
 θηλικῶν, ἀρσενικῶν ὀνομάτων κέχρηται λέ-
 ξεις. Idem addit exempla ex Homero et
 Euripidis Hec. v. 150. Alia dedit Bach.
 ad Xenophont. Econ. 4. 8. Ipsum vero
 δίκαιον γῆν legimus apud poetam, et Alci-
 phronem Ep. 3. 23. Sæpius autem Ly-
 curgus adjectiva in masculino pro femi-
 nino ponit. v. p. 152. 38. 153. 1. 158. 10.
 ed. Steph. ubi et Reiskius non iterum
 impingebat. BECKER. Si quidem δίκαιον
 scripsit Lycurgus, propter orationis ini-
 tium scripsit. OSANN.

[Ἡμῶν] Corrige ἡμῶν omnino. Nihil
 verius. Vid. p. 390. l. 8. et paragraphum
 exeuntem: δίκαιον ὑπὲρ ἡμῶν (i. e. judici-
 bus) ut εἰσεβῆ ὑπὲρ τῶν θεῶν. TAYLOR.
 Vulgatum retinuiamus: recte enim mon-
 nit Morus: 'Loquitur Lycurgus de se
 et iudicibus, omninoque homines et deos
 comparat.' BECKER. Vulgatum bene de-
 fendit Schulzius, oratorem in appellatione
 ὑπὲρ ἡμῶν καὶ ὑπὲρ τῶν θεῶν monens simul
 comprehendi: quam ob causam idem infra
 §. 17. καὶ οὐ μόνον ἡμᾶς ἠδίκηκεν, ἀλλὰ καὶ
 εἰς τὸ θεῖον ἠσέβηκεν. Sæpius tamen, mo-
 nente F. A. Wolfio ad Leptin. utra persona
 præstet, dubitaveris. OSANN.

καὶ τοῖς ἥρωσι — ἰδρυμένοις] Herodot.
 V. 66. vocat ἥρας ἐπιχώριοι. Fuere
 decem. MORUS. Item Dinarch. c. De-
 mosth. p. 17. R. De verbo ἴδρυσθαι, quod
 proprium est de sacris ædificiis et templis
 v. Wyttent. ad Julian. p. 193. ed. Lips.
 BECKER.

[Ἐδη] statua. Lex. Bekk. Anecd. Gr.
 t. i. p. 246. Ἐδος αὐτὸ τὸ ἄγαλμα. Dionys.
 Hal. Antiq. i. 47. τοῖς δὲ ἄλλοις παῖδας
 ἀνείας παραλαβὼν καὶ τὸν πατέρα καὶ ἔδη
 θεῶν. Cfr. Pausan. viii. 46. OSANN.

Προδότην ἀπάντων τούτων, ἀπαραιτήτους]
 proditorem horum omnium, patrum puta,
 liberorum, uxorum, deorum, legum etc.
 ἀπαραιτήτους etc. quod cohæret cum γενέ-
 σθαι — rogo deos, ut jubeant esse (vel
 fieri) hodie, me quidem idoneum accusatorem
 — vos autem iudices inexorabiles. REISK.
 [Ἀπαραιτήτους] "Inexorabilis judex."
 Cic. Tusc. i. 5. Idem in partitionib. c.
 4. quale nobis hac Oratione Lycurgus ex-
 hibet dicendi genus accusatoribus com-
 mendat, quibus propositum sit, ut iratum
 efficiant iudicem. HAUPTMANN.

Μὴ παρέχοντας συγγνώμην] Atqui hoc
 illud est ipsissimum, quod statim dixerat,

5 παρέχοντας συγγνώμην] καὶ νῦν καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον 137
γενέσθαι τοῖς τὰ τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτα παρανομοῦσιν·
εἰ δὲ μήτε τὸν προδόντα τὴν πατρίδα μήτε τὸν ἐγκαταλι-
πόντα τὴν πόλιν καὶ τὰ ἱερά εἰς τουτονὶ τὸν ἀγῶνα καδί-
στημι, σωθῆναι αὐτὸν ἐκ τοῦ κινδύνου καὶ ὑπὸ τῶν θεῶν
καὶ ὑφ' ὑμῶν τῶν δικαστῶν.

6. Ἐβουλόμην δ' ἂν, ὧ ἄνδρες, ὡς περὶ ὠφέλιμόν ἐστι τῇ
πόλει εἶναι τοὺς κρίνοντας ἐν ταύτῃ τοὺς παρανομοῦντας, 138
10 οὕτω καὶ φιλόφρονον αὐτὸ παρά τοῖς πολλοῖς ὑπειλῆ-
φθαι· νῦν δὲ περιέστηκεν εἰς τοῦτο, ὥστε τὸν ἰδίᾳ κινδυνεύ-
οντα καὶ ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἀπεχθαιόμενον οὐ φιλόπολιν ἀλ-
λὰ φιλοπράγμονα δοκεῖν εἶναι, οὐ δικαίως οὐδὲ συμφερόντως
τῇ πόλει. τρία γὰρ ἐστὶ τὰ μέγιστα, ἃ διαφυλάττει καὶ
διασώζει ¹ τὴν δημοκρατίαν καὶ τὴν τῆς πόλεως εὐδαιμονίαν·
πρῶτον μὲν ἢ τῶν νόμων τάξις, δεύτερον δ' ἢ τῶν δικαστῶν

¹ τὴν om. T. R.

ἀπαραιτήτους δικαστάς. Ἀπαραιτήτους au-
tem, vocem, ut videbatur, insolentiorcm,
ut nemo non intelligeret, annotator ali-
quis curiosus hæc vulgaria assuit, quæ
ego primus tollenda esse censeo, et qui-
dem jure optimo. TAYLOR. Ego nil of-
fendor ista supernarratione. Sed of-
fendor dictionis novitate, non παρέχειν
συγγνώμην dicitur, sed ἔχειν. Num dedit
Lycurgus μηδεμίαν ἔχοντα. REISK. Osanus
et Pinxgerus vulgatæ patrocinantur.

Τοὺς κρίνοντας] Lonicerns, bonus homo,
hæc non recte cepit. Neque enim in hoc
loco agitur de officio Judicis, nisi ille in-
terpretatur, verum Accusatoris, de quo
etiam Κρίνειν æque solenniter dicitur. Ita
noster hæc ipsa oratione incipiente: Κρίνων
προδόντα αὐτόν. Quem locum produxit
magnus Budæus ad hæc proprietatem
vocis vindicandam, sed memoria nimium
fretus pro Lycurgo laudavit Antiphontem,
cujus profecto Orationes in Editt. anti-
quis eadem pagina desinant, ubi incipit
Lycurgi. Et eodem errore non uno dun-
taxat in loco teneri deprehendi H. Ste-
phanum, Thes. Gr. Linguae. Notavi T.
I. col. 976. T. III. col. 585. T. IV. col.
191. Verum in eo, quem volui, usu vox
ista sæpe occurrit. Ita proxime: πρῶτον
μὲν ἢ τῶν νόμων τάξις, δεύτερον δ' ἢ τῶν δι-
καστῶν ψήφος, τρίτον δὲ ἢ τούτοις τὰ δική-
ματα παραδόντα κρίσις. Hoc autem po-
stremum de Accusatoris dici, profitentur
ea, quæ mox subjunguntur: ὁ μὲν γὰρ,
νόμος ἀπέφυκε προλέγειν, ἃ μὴ δεῖ πράττειν,

ὁ δὲ κατήγορος μνήσειν — ὁ δὲ δικαστὴς
κολάζειν. Ita exeunte fere oratione ζ.
μέ'. περὶ προδοσίας τοῦτον κρίνων. Eadem
locatione usus est non semel Demosthe-
nes: "Α γὰρ ἀρίσω σὺ δίκαια, ὅτε Τίμαρχον
ἔκρινες — τότε δὲ ἰνίκα ἐκείνον ἔκρινες,
ἔξῃν σοι κατηγορεῖν καὶ λέγειν ὅ, τι ἐβούλου.
ἀλλὰ μὴν καὶ ἐπὶ τοῖς δικασταῖς ἔλεγες, οὐ-
δένα μάλιστα ἔχων, ἐφ' ὅς ἔκρινες τὸν
ἄνθρωπον, παραχέσθαι. c. Æsch. π. παρα-
πρεσβ. ζ. ζβ'. Οἶδαμεν Μειδίαν τὸν κρίνομε-
νον ὑπὸ Δημοσθένους. c. Midian ζ. κ'. Εἰ
τοὺς ἄλλους ῥαδίως κρίνων ἔμε μὴδὲν ἔχεις,
ἐφ' ὅτῳ τούτο ποιήσεις. Ibid. ζ. λγ'. fin.
Iterum: κρίνων ἄνθρωπον καὶ δοκούντα καὶ
ὄντα βίαιον. ζ. λε'. Ita Julius Pollux,
VIII. 7. Λέγεται δὲ ὁ κατήγορος, καὶ δίκαιον,
ὁ κρίνων, ὁ κατηγορεῖν κ. τ. λ. Minus
ergo recte Interpretes ejusdem Pollucis
VIII. 6. Συνισταμένης δὲ δίκης, τὸ παρὰ
τοῦ κρίνοντος ἔργον ἀπομοσσία καλεῖται.
orientate autem judicio, Judicantis opus de-
testatio nominatur. Dehuit scripsisse, Ac-
cusantis. TAYLOR. De utilitate accusa-
torum in republica copiose agit Cic. pro
Rosc. Amer. c. 20. HAUPTM.

Ἐν ταύτῃ] Malim ἐν αὐτῇ. REISK.
Quod Schalzsius et Beckerus susceperunt.
OSANN.

Αὐτὸ] Τὸ κρίνειν puta τοὺς παρανομοῦν-
τας, in judicium adducere violatores legum.
REISK.

Τάξις] Id est h. l. τοῦτο, ὅ τι περ τὰτ-
τουςιν (ἐπιτάττουςιν, διατάττουςιν) οἱ νό-
μοι. constitutiones, præcepta, edicta legum.

Ψῆφος, τρίτον δ' ἢ τούτοις τὰδικήματα παραδοῦσα κρίσις. 15
 ὁ μὲν γὰρ νόμος πέφυκε προλέγειν ἂ μὴ δεῖ πράττειν, ὁ δὲ
 139 κατήγορος μηνύειν τοὺς ἐνόχους τοῖς ἐκ τῶν νόμων ἐπιτι-
 μίοις καθεστῶτας, ὁ δὲ δικαστὴς κολάζειν τοὺς ἕπ' ἀμ-
 φοτέρων τούτων ἀποδειχθέντας αὐτῶ, ὡστ' οὐδ' ὁ νόμος
 οὐδ' ἢ τῶν δικαστῶν ψῆφος ἀνευ τοῦ παραδώσοντος αὐτοῖς
 τοὺς ἀδικοῦντας ἰσχύει. ἐγὼ δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰδὼς Λεω-
 κράτην φυγόντα μὲν τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος κινδύνους, 20
 ἐγκαταλιπόντα δὲ τοὺς αὐτοῦ πολίτας, προδεδωκότα δὲ
 πᾶσαν τὴν ὑμετέραν δύναμιν, ἅπασιν δὲ τοῖς γεγραμμένοις
 ἔνοχον ὄντα, ταύτην τὴν εἰσαγγελίαν ἐποίησάμην, οὔτε δι'
 ἔχθραν οὐδεμίαν οὔτε διὰ φιλονεικίαν οὐδ' ἠντινοῦν τοῦτον
 τὸν ἀγῶνα προελόμενος, ἀλλ' αἰσχροῦ εἶναι νομίσας τοῦτον
 περιορᾶν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλοντα καὶ τῶν κοιῶν ἱερῶν
 μετέχοντα, τῆς τε πατρίδος ὄνειδος καὶ πάντων ὑμῶν γεγε- 25
 νημένον. πολίτου γὰρ ἐστὶ δικαίου μὴ διὰ τὰς ἰδίας ἔχθρας
 εἰς τὰς κοινὰς κρίσεις καθιστάναι τοὺς τὴν πόλιν μηδὲν
 ἀδικοῦντας, ἀλλὰ τοὺς εἰς τὴν πατρίδα τι παρανομοῦντας
 ἰδίους ἐχθροὺς εἶναι νομίζειν, καὶ τὰ κοινὰ τῶν ἀδικημάτων
 κοινὰς καὶ τὰς προφάσεις ἔχειν τῆς πρὸς αὐτοὺς διαφορᾶς.
 γ'. Ἄπαντας μὲν οὖν χρὴ νομίζειν μεγάλους εἶναι τοὺς

¹ ἐπ' T. R.

Pro composito ἐπίταξις, vel διάταξις.
 IDEM.

Ἐπ' ἀμφοτέρων] Potius ἀπ' ἀμφοτέρων.
 TAYLOR. Ego malim ὑπ' ἀμφοτέρων.
 REISK. ἀπ' Beckeris in textum suscepit:
 at ὑπ' [quod dederunt Heinrich. et Piu-
 zger.] firmavit Hamb. Defensorem tamen
 reperit vulgata interpretem orationis ver-
 naculum, F. A. Simonum, F. A. Wolfii
 ad Leptin. §. 17. nota abusum, quæ longe
 diversa attinet. OSANN.

Τοῖς γεγραμμένοις] Νόμοι γεγραμμένοι sunt leges
 quæ adhuc valent, quibusque obtemperare
 debet ὁ πολίτης. Sæpissime apud Oratores
 νόμοι κείμενοι. Contrarium est ἀγεαφοί νό-
 μοι, leges abrogata, ἄκυροι. Andocid. de
 Myster. p. 41. et 42. ed. R. BECKER.

Τοῦτον περιορᾶν κ. τ. λ.] Similiter Ando-
 cides de Myst. p. 42. ed. Reisk. καὶ σὺ
 ζῆς καὶ περιέερχη τὴν πόλιν ταύτην, οὐκ ἄξιός
 ἐστιν. Adde Lycurgi Fragm. Or. in Lysicl.
 ap. Diod. Sic. l. xvi. 83. τοιμᾶς ζῆν καὶ
 τοῦ ἡλίου φῶς ὀρεῖν καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν εἰσβάλλ-
 εῖν. OSANN.

Τῆς τε πατρίδος] Immo τῆς γε πατρίδος.
 Multum utique interest, hoc an illo modo
 legas. Lonicerus (casu an consilio?)
 mecum interpretatur. TAYLOR. Incon-
 sulte approbante Simono. OSANN.

Καθιστάναι] Π. καθιστάναι. H. STE-
 PHAN. Correctionem receperunt omnes.
 Sensus vero hujus loci obscurior est:
 neminem propter inimicitias privatas justus
 civis publice accusabit, quum iste nulla af-
 fecerit rempubl. injuria: si quis vero con-
 tra patriam peccaverit, cum hoc inimicitia
 sunt suscipiende propter rempubl., et, si de-
 lecti sunt publica, publice profiteri debemus
 causas, quare odio persequimur qui talia
 patnaverint. Cic. de off. 1. 25. "Nec vero
 (justus) criminibus falsis in odium aut in-
 vidiam quenquam vocabit: omniaque ita
 justitiæ honestatique adhærescet, ut, dum
 ea conservet, quamvis graviter offendat,
 mortemque oppetat potius, quam deserat
 illa, quæ dixi. — Adhibeatur reipublicæ
 causa severitas, sine qua administrari
 civitas non potest." BECKER.

¹ δημοσίους ἀγῶνας, μάλιστα δὲ τοῦτον ὑπὲρ οὗ νῦν μέλλετε 140
 30 τὴν ψῆφον φέρειν. ὅταν μὲν γὰρ τὰς τῶν παρανόμων γρα-
 φὰς δικάζητε, τοῦτο μόνον ἐπανορθοῦτε καὶ ταύτην τὴν
 πράξιν κωλύετε, καθ' ὅσον ἀν τὸ ψήφισμα ² μέλλη βλά-
 πτειν τὴν πόλιν· ὁ δὲ νῦν ἐνεστηκῶς ἀγὼν οὐ ³ μικρὸν τι μέρος
 συνέχει τῶν τῆς πόλεως οὐδ' ἐπ' ὀλίγον χρόνον, ἀλλ' ὑπὲρ
 ὅλης τῆς πατρίδος καὶ κατὰ παντὸς τοῦ αἰῶνος αἰέμνηστον
 καταλείψει τοῖς ἐπιγινομένοις τὴν κρίσιν. οὕτω γὰρ ἐστὶ
 35 δεινὸν τὸ γεγενημένον ἀδίκημα καὶ τηλικούτον ἔχει τὸ μέ-
 γεθος, ὥστε μήτε κατηγορίαν μήτε τιμωρίαν ἐνδέχασθαι
 εὐρεῖν ἀξίαν, μηδὲ ἐν τοῖς νόμοις ὄρισθαι τιμωρίαν ἀξίαν τῶν
 ἀμαρτημάτων. τί γὰρ χρὴ παθεῖν τὸν ἐκλιπόντα μὲν τὴν 141
 πατρίδα, μὴ βοηθήσαντα δὲ τοῖς πατρώοις ἱεροῖς, ἐγκατα-
 λιπόντα δὲ τὰς τῶν προγόνων θήκας, ἀπασαν δὲ τὴν πόλιν
 ὑποχείριον τοῖς πολεμίοις ⁴ παραδόντα; τὸ μὲν γὰρ μέγι-

¹ δημίους T.² μέλλει T. R.³ κατὰ μικρὸν T. R.⁴ παραδιδόντα T. R.

Δημίους] Poetarum vocabulum esse credo: ut apud Homerum Odysse. E. 32.

Ἡέ τι δὴμιον ἄλλο πιφάσκειται.

Fortasse dedit δημοσίους. Ita in sequentibus, §. 1β. μὴ νομίζειν ἄλλοτρίους εἶναι τοὺς τοιούτους τῶν δημοσίων ἀγῶνας. Erat tamen Noster Poetis addictior. TAYLOR. E compendii scripturae ortum esse δημίους nullus dubito, nec alibi prosaicis legitur scriptoribus. Igitur probante id quoque Dorvillio ad Charit. p. 376. deducum Reiskio [Osanno, Heinrichio, et Pinzgero] δημοσίους. BECKER.

Ὅταν μὲν γὰρ — τὴν κρίσιν] καθ' ἔσσαν referatur ad τοῦτο μόνον, et post ψήφισμα subaud. παρανόμων. Πρᾶξις; autem significat, quod detrimenti sequatur, quum lex rogata servabitur. Jam sic procedit Oratio: in judiciis de his, qui παράνομα scripserunt, modo id emendandum, quantum plebiscitum, si tanquam lex valeret, R. P. detrimentum afferet; hæc contra causa non partem aliquam patriæ, sed totam complectitur Rempubliam. — σμικρὸν τι μέρος. Legeb. κατὰ quod delevimus. MORUS conjec. τὰ τῶν τ. πόλεως. BECKER. Omittunt quoque Osannus, Heinrichius, et Pinzgerus.

Καὶ ταύτην τὴν πράξιν κωλύετε] Hæc e glossa Schulzio videntur orta esse, cui etiam statim sequentia τὸ ψήφισμα displicent. Antea Gurlittus, uti Simonus annotavit, legendum censuerat: τὸν νόμον μόνον ἐπανορθοῦτε, καὶ ταύτην —. OSANN.

Καθ' ἔσσαν] Redit ad remotius τοῦτο vers. 3. ad non propius πράξιν, quod potius καθ' ἔσσαν postulare. ut ὅτος, ὅτη, dicitur, ita nullus dubito καθότος; quoque et καθότη dici. Sed eo h. l. nil opus est. REISK.

Κατὰ μικρὸν τι μέρος συνέχει τῶν τῆς πόλεως] Aut κατὰ est delevendum, aut μετέχει leg., aut denique manentibus reliquis leg. συνέχει τὴν τῆς πόλεως ἰσχύιν. IDEM.

Πατρίδος] Post πατρίδος videtur συνέστηκε deesse. IDEM.

Μηδὲ ἐν τοῖς νόμοις — ἀμαρτημάτων] Videtur h. l. ita esse legendum: τῶ [id est, διὰ τὸ] μηδὲ ἐν τοῖς νόμοις ὄρισθαι τιμωρίαν ἀξίαν τούτου μόνου ἀπάντων τῶν ἀμαρτημάτων. quia erimimus omnium hoc unicuique est, cui ne in legibus quidem constituta est pæna condigna. IDEM. Spuria hæc esse pronuntiat F. A. Wolfius ad Leptin. §. κζ'. cui si in aliis, in his hæc assentior. Uucis more suo Beckerus a contextu coercuit. OSANN. μήτε — εὐρεῖν ἀξίαν inclusit Pinzgerus, μηδὲ — τιμωρίαν ἀξίαν Heinrichius.

Θήκας] Ἐΐλιαν. V. H. vi. 3. MORUS.

Παραδιδόντα] Bene est, παραδιδόντα ὑποχείριον τοῖς πολεμίοις, ut §. ιζ'. τὸν ἔργον παραδόντα τὴν πόλιν ὑποχείριον τοῖς πολεμίοις, et §. κ'. ἐκδοσαν τὴν θρεφάμενην — τοῖς πολεμίοις παρεδόσαν. Navi tamen, ubi pro παραδιδόναι legere oporteat προδιδόναι. Verbi gratia, §. ια'. παραδόντα τὴν τοῦ δήμου σωτηρίαν. Corrige προδόντα, ut supra legitur, §. β'. προδεδικότα πᾶσαν τὴν ἡμε-

στον καὶ ἔσχατον τῶν τιμημάτων, θάνατος, ἀναγκαῖον μὲν 40
 ἐκ τῶν νόμων ἐπιτίμιον, ἔλαττον δὲ τῶν Λεωκράτους ἀδι-
 κημάτων καθέστηκε. παρῆσθαι δὲ τὴν ὑπὲρ ¹ τῶν τοιούτων
 τιμωρίαν συμβέβηκεν, ὧς ἄνδρες, οὐ διὰ ῥαθυμίαν τῶν τότε
 νομοθετούντων. ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ ἐν τοῖς πρότερον χρόνοις
 γεγενῆσθαι τοιοῦτον μηδὲν μὴτ' ἐν τοῖς μέλλουσιν ἐπίδοξον
 142 εἶναι ² γενέσθαι ὡς μήτε κατηγορίαν μήτε τιμωρίαν ἐνδέχε-
 σθαι εὐρεῖν ἀξίαν. διὸ καὶ μάλιστα, ὧς ἄνδρες, δεῖ ὑμᾶς 149.
 γενέσθαι μὴ μόνον τοῦ νῦν ἀδικήματος δικαστὰς ἀλλὰ καὶ
 νομοθέτας. ὅσα μὲν γὰρ τῶν ἀδικημάτων νόμος τις δῶρικε,
 ῥάδιον τούτῳ κανόνι χρωμένους κολάζειν τοὺς παρανομοῦντας·
 ὅσα δὲ μὴ σφόδρα περιεῖληφεν ἐνὶ ὀνόματι προσαγορεύσας,

¹ τούτων τιμ. T. R.

² γεγενῆσθαι T. R.

τέραν δύναμιν. Verum maculosior adhuc est locus initio §. λβ'. Οὐ μόνον τόνον ἢ πόλις ὑμῶν οὕτως ἔσχε πρὸς τοὺς προπαραδιδόντας, ἀλλὰ καὶ Λακεδαιμόνιοι. Id autem mendum originem habuit hujusmodi: Exarabatur olim παραδιδόντας, sed mendose: corrigebat sedulus lector πρὸ — loco τοῦ παρα —. Verum qui proxime descripsit locum, adeo non emendavit juxta monita, ut utrumque dederit. Inde habes elegantissimam istud decompositum προπαραδιδόντας. Nonne ea dico, quæ vera sunt? TAYLOR.

Μὴ ἐν] Pro μὴ Bekkerus e conj. μὴτ' posuit, quo non est opus, vide Hermanni Censuram Med. Elmsl. p. 330. seqq. ed. Lips. PINZGER.

Εἶναι γεγενῆσθαι] Fort. εἶναι ἂν γενέσθαι. REISK. Ernesti nil nisi γεγενῆσθαι delendum censebat. Nos cum Moro lectionem εἶναι ἂν γενέσθαι prætulimus. Isocr. c. Lochit. §. ια'. καὶ τοσοῦτῳ μᾶλλον τοὺς ἐπίδοξους γενέσθαι πονηροὺς τῶν πρότερον ἡμαρτηκῶτων, quos fore improbos conjectura colligitur. BECKER. Locus sola conjectura sanandus, qui vulgo aperto cum vitio ita fertur, ἐπίδ. εἶναι γεγενῆσθαι, quod e superioribus repetitum videtur. REISKIUS εἶναι ἂν γενέσθαι conjecit, quod dudum occupaverat Valekenærius ad Herodot. 4. 11. Schlnzius ejusque pedisse- quus fere perpetuus, Thorlacius, εἶναι γε- νέσθαι. ita Schaubius quoque, nisi quod γεγενῆσθαι mente suppleri facile posse ideoque rectius fortasse deleri statuat. Lobeckii nos [et Pinzgerus] in textum suscepimus correctionem ad Phrynichum p. 133. prolatam, firmisque aoristi post ἐπίδοξον similiaque exemplis munitam, quibus ea adde que contulerunt Valekenærius l. c., Heldius in Thierschii Actis

Philol. Monac. vol. 1. fasc. 1. p. 63. nos ad Philemonem Gramm. p. 226. Plato Theætet. 4. p. 143. D. ἐπιθυμῶ εἶδέναι, τίνες ἡμῶν τῶν νέων ἐπίδοξοι γενέσθαι ἐπιεικέεις. Possis tandem etiam γίνεσθαι suspicari, quom ἐπίδοξος haud raro præsens ponere se trahat, uti apud Antiphont. de accusat. cædis p. 626. defension. II. p. 655. Themistoclis Epist. 11. 34. ἐκείθεν ἡ ναῦς ἐπίδοξος ἦν εἰς Ἀσίαν καταίρειν. OSANN.

[Ὡς μήτε κατηγορίαν etc.] Hæc modo, sc. p. 393. l. 10. totidem syllabis dicebantur. Quis hic repetitit? Orator an Scriba? Mirum, ni hujus malam manum agnosceas? TAYLOR. Necesse est hospitem in lectione oratorum Græcorum esse, qui talibus offendantur. Cum rei rationem prius demonstrasset, jam colligit ex ea rem, quapropter mirum, ait, esse non debet, legem hæc de re nullam exstare. REISK. Taylorum Schulzius bene refutat. OSANN. Includerunt tamen Beckeras, Heinrichus, Bekkerus, et Pinzgerus.

Ἄλλὰ καὶ] Post ἄλλὰ καὶ videtur ὑπέξ τῶν μελλόντων deesse. REISK. Quo minime opus. OSANN.

Ἐνὶ ὀνόματι] Quære vero ἐν? Ait, Quæcunque Lex concludere (περιλαμβάνειν) et oratione definire potest (ὀνόματι προσαγορεύειν). Sed nihil interest, utrum ista sive compellatis sive definitio uno an pluribus vocabulis contineatur. Dele igitur ἐνί, quod originem habuit ex sine vocis præcedentis. TAYLOR. Oculum huic loco per se non lucidissimo prorsus eripit Taylor, ἐνί tollens, in quo vis et perspicuitas loci est. Exemplo res declaranda est. Legislator itaque, e. c. legem talit hanc: τὴν τάξιν μὴ λείπειν, ἢ θανάτῳ ζημιούσθαι. Jam varie sunt τάξεις. varie proinde quoque rationes τοῦ λείπειν τὴν τάξιν.

μείζω δὲ τούτων τις ἠδίκηκεν, ἅπασι δ' ὁμοίως ἔνοχος ἔστιν, 143
 5 ἀναγκαῖον τὴν ὑμετέραν κρίσιν καταλείπεσθαι παράδειγμα
 τοῖς ἐπιγιγνομένοις. εὔ δ' ἴστε, ὡς ἄνδρες, ὅτι οὐ μόνον τοῦ-
 τον νῦν κολάσετε κατεψηφισμένοι, ἀλλὰ καὶ τοὺς νεωτέρους
 ἅπαντας ἐπ' ἀρετὴν προτρέψετε. οὗο γὰρ ἔστι τὰ παι-
 δεύοντα τοὺς νέους, ἢ τε τῶν ἀδικούντων τιμωρία καὶ ἢ τοῖς
 ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς ¹ διδομένη δωρεά· πρὸς ἐκάτερον δὲ τού-
 των ἀποβλέποντες τὴν μὲν διὰ τὸν φόβον φεύγουσι, τῆς δὲ
 10 διὰ τὴν δόξαν ἐπιθυμοῦσι.

δ'. Διὸ δεῖ, ὡς ἄνδρες, προσέχειν τούτῳ τῷ ἀγῶνι καὶ μηδὲν
 περὶ πλείονος ποιήσασθαι τοῦ δικαίου. ποιήσομαι δὲ καὶ γὼ
 τὴν κατηγορίαν δικαίαν, οὔτε ψευδόμενος οὐδὲν οὔτ' ἔξω τοῦ
 πράγματος λέγων. οἱ μὲν γὰρ πλειῆστοι τῶν εἰς ὑμᾶς
 εἰσιόντων πάντων ἀτοπώτατον ποιοῦσιν· ἢ γὰρ συμβουλεύ-
 ουσιν ἐνταῦθα περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων, ἢ κατηγοροῦσι
 15 καὶ διαβάλλουσι πάντα μᾶλλον ἢ περὶ οὗ μέλλετε τὴν
 ψῆφον φέρειν. ἔστι δ' οὐδέτερον τούτων χαλεπὸν, οὔθ' ὑπὲρ
 ὧν μὴ ² βούλεσθε γνώμην ἀποφῆνασθαι, οὔθ' ὑπὲρ ὧν μη- 144

¹ δεδομένη T. R.

² βουλεύσθε T.

Sed illa omnia uno cuncta ambiente τάξις
 complexus est legislator. tenetur itaque
 lege illa non miles modo in acie, sed etiam
 civis in civitate. nam ei quoque assignata
 ibi sua est statio. Non ergo hic loci vi-
 tium est, sed circa σφῆδρα. Ἔσα δὲ μὴ σφῆ-
 δρα ἀκριβολογούμενος, aut διαιρούμενος. quae
 autem legislator, non divisione usus nimis
 minuta atque diligente, satis habuit uno
 complecti nomine specialia, locum obti-
 nente generici; non exhaustivante illo totam
 admitti criminis magnitudinem; tametsi
 legislator uno illo vocabulo voluerit ob-
 noxios reddere omnes, quicumque contra
 vim et sententiam legis agant; ibi vestra
 debet accedere interpretatio de sententia
 legis; et iudicium vestrum debet exem-
 plum fieri posteris. [νόματι πάντα προσα-
 γορεύσας. In Cur. poster.] REISK. Post
 προσαγορεύσας int. ἐν ὅσοις. BECKER.
 Schulzius σφῆδρα ἀκριβῶς maluit. OSANN.
 Fuit cum dieiληφεν mallem. BECKER.

Τούτων] Τούτου. et mox ὁμοίως. HEIN-
 RICH.

Κατεψηφισμένοι] An κατεψηφισμένοι.
 MORUS.

Δεδομένη] Η. διδομένη. H. STEPHAN.
 Recte. TAYLOR. Verissime Lesbonax
 Protre. p. 21. Reisk. Ἀρετὴν τὴν πλειῆστον
 ἂν εὖρεσι αὐτὴν ἐπιτιδοῦσαν (i. e. progressiones

facientem, vel procedentem; intrp. ad Lu-
 ciao. IX. p. 475. Bip.), ὅπου μεγίστην καὶ
 τιμὴν ἔχει καὶ ἄλλοις καὶ ἑπαινοῖς. De vi
 præmiorum in Republica præclaras quo-
 que est locus in Dial. de caus. corr. eloqu.
 c. 57. BECKER.

ἔξω τοῦ πράγματος λέγων] Posterioris
 quid significet, docet Lycurg. §. λζ'. Ἀπο-
 δέδωκα τὴν ἀγῶνα δεδῶς καὶ δικαίως, οὔτε τὸν
 ἄλλον βίον διαβαλὼν, οὔτ' ἔξω τοῦ πράγματος
 οὐδὲν κατηγορήσας. BECKER. Demosth. de
 Cor. §. ε'. ἵνα μηδεὶς ὑμῶν τοῖς ἔξαθεν λόγοις
 ἠγμένος, et in Neær. §. β'. ἔξω τῆς γραφῆς
 πολλὰ κατηγορῶν. OSANN.

Πάντων ἀποσώτατων] Desideraveris ti.
 at eo supersederi posse movuit Heindor-
 lius ad Plat. Gorg. 47. p. 65. OSANN.

Βουλεύσθε] Ab Aldo, Stephano caeteris-
 que qui Lycurgo operam dederunt, excu-
 dedebatur βούλεσθε. Quem crassissimum
 errorem cum versione Loniceri pariter
 reformavi. TAYLOR. Pessimo usus con-
 silio Taylor pro βούλεσθε in editione sua
 dedit κολεύεσθε. Recte habet vulgata,
 quam damnat. Idem est ac si dixisset:
 ὑπὲρ τούτων γνώμην ἀποφῆνασθαι, ὑπὲρ ὧν
 γνώμην ἀποφῆνασθαι τινα οὐ βούλεσθε.
 REISK. In errore forsitan deduxit virum
 doctissimum, quum in §. ε'. κ'. iterum de ju-
 dicibus dictum legeret βουλεύεσθαι, quod

δεῖς ἀπολογήσεται κατηγορίαν εὐρεῖν. ἀλλ' οὐ δίκαιον ὑμᾶς μὲν ἀξιούσιν δικάϊαν τὴν ψῆφον φέρειν, αὐτοὺς δὲ μὴ δικάϊαν τὴν κατηγορίαν ποιεῖσθαι. τούτων δὲ αἴτιοι ὑμεῖς ἐστέ, ὧ ἄνδρες· τὴν γὰρ ἔξουσίαν ταύτην δεδώκατε τοῖς ἐνθάδε εἰσιούσι, καὶ ταῦτα κάλλιστον ἔχοντες τῶν Ἑλλήνων παράδειγμα τὸ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ συνέδριον, ὃ τοσοῦτον διαφέρει 20 τῶν ἄλλων δικαστηρίων, ὥστε καὶ παρ' αὐτοῖς ὁμολογεῖσθαι τοῖς ἀλισκομένοις δικάϊαν ποιεῖσθαι τὴν κρίσιν. πρὸς ὃ δεῖ καὶ ὑμᾶς ἀποβλέποντας μὴ ἐπιτρέπειν τοῖς ἔξω τοῦ πράγματος λέγουσιν. οὕτω γὰρ ἔσται τοῖς τε κρινομένοις ἄνευ διαβολῆς ὁ ἀγὼν καὶ τοῖς διώκουσιν ἥκιστα συκοφαντεῖν καὶ ὑμῖν εὐορκοτάτην ψῆφον ἐνεγκεῖν. ἀδύνατον γὰρ ἔστιν ἄνευ τοῦ λόγου, μὴ δικάϊως δεδιδαγμένους, δικάϊαν θέσθαι 25 τὴν ψῆφον.

145 ε'. Δεῖ δὲ, ὧ ἄνδρες, μηδὲ ταῦτα λαθεῖν ὑμᾶς, ὅτι οὐχ ὁμοίος ἐστὶν ὁ ἀγὼν περὶ τούτου καὶ τῶν ἄλλων ἰδιωτῶν. περὶ μὲν γὰρ ἀγνώτος ἀνθρώπου τοῖς Ἑλλησιν ἐν ὑμῖν αὐτοῖς ἐδοκεῖτ' ἂν ἢ καλῶς ἢ καὶ φαύλως ἐψηφίσθαι· περὶ δὲ τούτου ὅ τι ἂν βουλευσῆσθε, παρὰ πᾶσι τοῖς Ἑλλησιν ἔσται

omnino ibi recte dicitur. Sed h. l. βούλεσθε unice retinendum. Pertinet enim ad verba συμβουλευούσιν περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων; de iis vero, qui publice et de rebus publicis ad populum verba faciebant usitatum fuit dicere: γνώμην ἀποφαίνεσθαι. Demosth. Philipp. I. p. 40. 3. Reisk. Recte igitur Reisk. Lycurgo nostro veterem restituit lectionem. Sens. Nentrum vero est difficile, neque de rebus publicis exponere sententiam, quod vos (judices) non vultis, neque etc. Oratores enim, quum iudices a re ipsa abducere vellent, sic agere solebant, quod satis notum est Demosthenis et Æschinis Orr. legentibus, quanquam iidem conclamantes hunc perversum morem, ab eo se ipsi sæpissime corripī patiuntur. Quare Lycurg. §. ε'. a iudicibus postulat, ut sequantur Areopagitarum institutum, apud quos nenini ἔξω τοῦ πράγματος loqui licitum sit, quod idem testatur et probat Aristotel. Rhetor. I. 1. BECKER. βούλεσθε reduxerunt Thurlacius quoque, Osanius, et Pinzgerus.

Εὐορκοτάτην ψῆφον Cic. in Verr. I. c. 1. "religiose iudicare." MORUS.

"Ἄνευ τοῦ λόγου] F. τοὺς ἐκ τοῦ λόγου. In Cur. post. REISK. Sine ulla suspitione corruptionis hujus loci vertit Lonicerus:

fieri enim non potest, ut, sine oratione, non juste edocti, justum feratis suffragium. Alterum sane ad sententiam exponendam sufficere. Non male igitur Morus verba supra scripta uncinis inclusit. Verba addita esse videntur ad explicandum μὴ δικ. διδασκόμεους. Sed, quum in omnibus edd. inveniuntur, penes Codd. esto, an retinenda sint vel in posterum abjicienda. BECKER. At invita Minerva. Sine MSS. enim talia præsertim in oratore mutare non ausim. OSANN. Imo alii totam comma ἀδύνατον - - ψῆφον spurium esse existimant. Sed locus sanissimus. Vid. Not. [scil. ejusdem ad vers. Germ.] PRZGER. Inclusit Heinrichius.

Ἐν ὑμῖν αὐτοῖς] Parum accurate hæc a Lonicero redduntur. Tu autem, ἐν ὑμῖν αὐτοῖς, domi, inter vos ipsos. Fama talis iudicii (cum causa sc. agebatur hominis ignoti), recte an secus latum esset, non exisset ad peregrinos, de hoc autem παρὰ πᾶσι τοῖς Ἑλλησιν ἔσται λόγος. TAYLOR. Cf. Æschin. c. Ctesiph. §. 4. s. sqq. Dinarch. c. Demosth. §. α'. παρὰ μὲν ὑμῖν Δημοσθένους οὗτος κρίνεται, παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις. ὑμεῖς. Ad quem locum Muret. Var. Lect. xi. 7. Ciceronem in Verr. i. c. 3. citat, qui Græcos imitatur. BECKER.

"Ἐστὶν λόγος] Apposite Æschines Ep.

λόγος. ἐπιφανής¹ τε γὰρ ἔστι διὰ τὸν ἔκπλουον τὸν εἰς Ῥόδον, καὶ τὴν² ἔπαγγελίαν ἣν ἐποίησατο καθ' ὑμῶν πρὸς τε 30 τὴν πόλιν τὴν τῶν Ῥοδίων καὶ τῶν ἐμιτόρων τοῖς ἐπιδημοῦσιν ἐκεῖ, οἱ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην περιπλέοντες δι' 146

¹ τε om. T. R.

² ἀπαγγελίαν R.

vi. p. 675. ed. R. ὡς μάθη, ὅτι οὐ παντελῶς ἔξημον φίλαν ὑπεδέξατο, ἀλλ' ἔστι τις Ἀθήνησιν Αἰσχίνου λόγος καὶ μνήμη. quem locum a fine limatiorem vulgato Codex Paris. SGM. 177., post Lexicon Græcum hanc Æschiniis epistolam continens, fol. 284. vers. ita exhibet: ὅτι οὐ παντελῶς ἔξημον φίλαν, ὑπέλαβεν, ἀλλ' ὥστε Ἀθήνησι [cod. Ἀθήνη] ἔστιν Αἰσχίνου μνήμη καὶ λόγος. OSANN.

[Ἐπιφανής τε] Deest vulgo τε. Cur Schaubius γε pro τε maluerit, me latet. IDEM.

[Ἐπαγγελίαν] nuncium. Non credo. Veteres constanter in eo sensu ἀπαγγελίαν. Sic p. 400. l. 9. ἀπήγγελεν, ὡς τὸ μὲν

ἄστου τῆς πόλεως ἑλακῆς καταλίποι, et p. 401. l. ant. ὅτε Λεωκράτης ταῦτ' ἀπήγγειλε. Ad eam igitur normam rescribere. TAYLOR. Taylorum cæteri usque ad Beckerum uno Hauptmanno excepto secuti sunt: nos hujus generis scrupulos, etiam ubi offendimus, inivitis MSS. violenta manu non statim expeditimus. OSANN. Ἐπαγγελίαν etiam retinuit Pinzgerus.

Τῶν ἐμιτόρων τοῖς ἐπιδημοῦσιν ἐκεῖ] Ἐπιδημοῦσιν, non quæstus gratia Rhodum appellantis solummodo, eoque confecto domum reversuris, verum fortasse, qui Collegium Mercatorum ibi instituerant, Iaribus in Insula positus.

D. M.

P. CLODIUS. ATHENIO.

NEGOCIANS. SALSARIUS. Q. Q.

CORPORIS. NEGOCIANTIUM. MALA

CITANORUM. ET. SCANTIA. SUCCESSA.

CONJUNX. EJUS. VIVI. FECERUNT. SIBI.

ET. LIBERIS. SUIS. ET. LIBERTIS. LIBERTA

BUSQUE SUIS. POSTERISQUE FORUM.

Gruter. DC. XL. VII. 1.

Hujusmodi fortasse sunt, quos memorat. Marm. Oxon. C. LXXX. I.

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΝ. ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ. ΑΧΑΡΝΕΑ.

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΝ. ΔΗΛΟΥ. ΓΕΝΟΜΕΝΟΝ. ΑΘΗΝΑΙΩΝ.

ΚΑΙ. ΡΩΜΑΙΩΝ. ΚΑΙ. ΤΩΝ. ΑΔΑΩΝ. ΞΕΝΩΝ.

ΚΑΤΟΙΚΟΥΝΤΕΣ. ΚΑΙ. ΠΑΡΕΠΙΔΗΜΟΥΝΤΕΣ. ΕΝ. ΔΗΛΩΙ.

ΤΗΣ. ΕΥΝΟΙΑΣ. ΚΑΙ. ΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑΣ. ΚΑΙ. ΤΗΣ. ΠΡΟΣ. ΤΟΥΣ.

ΘΕΟΥΣ. ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ. ΑΝΕΘΗΚΑΝ. ΑΠΟΛΛΩΝΙ.

Idem sunt, quos memorat Demosthenes adv. Phormion. p. 907. 12. ed. Reisk. Πολλῶν ἡμᾶς κακιζόντων καὶ μάλιστα τῶν ἐμπόρων τῶν ἐπιδημοσάντων. Quod illustrabit alium locum istius scriptoris adv. Zenoth. p. 884. 15. Σωθεῖσιν εἰς Κεφαλληνίαν τῆς νεῶς — πάλιν μετὰ τῶν Μασσαλιωτῶν τῶν τοῦ Ἠγεστράτου πολιτῶν μὴ καταπλεῖν Ἀθήναζε τὸ πλοῖον ἔωραττε. Nimirum egit cum collegio Massiliensium, qui in Cephalenia sedes posuere. Atque hoc interest, si Ictos audiamus, inter Mercatores et Negotiantes, quod hi sint Cives Romani, qui in Provinciis sedem ac domicilium fortuarum suarum habent, et rarissime in urbem comueant, res eorum urbanas expediente patrono: illi contra, qui Romæ vivunt, peregre autem aliquando mercaturæ exercendæ gratia excurrunt.

CRASSO. MACROBIO.

NEGOTIATORES.

PROVINCIAE.

APUL. DEFEN

SORI. OPTIMO.

L. L. D. D.

Gruter. CD. XXX. III. 2. TAYLOR. Hinc loco quantum ad structuram sat intricato unus Reiskius offendit, τοὺς ἐπιδημοῦντας suspicans, uti Lycurgum, si accurate scribere voluisset, scripturam quidem fuisse crediderim. De re post Taylorum erudite admodum disseruit Baoull-Rochette *Deux Lettres sur l'authenticité des inscriptions de Fourmont*. Paris. 1819. 4to. p. 131., unde juvat inscriptionem Amyclis, loco hodie Σκλαβοχωρίῳ dicto, repertam ibique a Fourmontio descriptam hic in tironum usum minutis literis ex

147 ἔργασίαν ¹ ἀπήγγελλον ἅμα περὶ τῆς πόλεως ἃ Λεωκράτους ἀκηκόεσαν· οἱ ἴσασι τὰ τῶν προγόνων τῶν ² ὑμετέρων ἔργα ἐναντιώτατα τοῖς τούτῳ διαπεπραγμένοις ὄντα. ὥστε περὶ πολλοῦ ποιητέον ἐστὶν ὀρθῶς βουλευσασθαι περὶ αὐτοῦ. εὖ γὰρ ἴστε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι, ὥ πλειῆστον διαφέρετε τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, τῷ πρὸς τε τοὺς θεοὺς εὐσεβῶς καὶ πρὸς 35 τοὺς γονεῖς ὁσίως καὶ πρὸς τὴν πατρίδα φιλοτίμως ἔχειν, τούτῳ πλειῆστον ἀμελεῖν δόξοιτ' ἂν, εἰ τὴν παρ' ὑμῶν οὗτος διαφύγοι τιμωρίαν. δέομαι δ' ὑμῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀκούσαί μου τῆς κατηγορίας διὰ τέλους, καὶ μὴ ἀχθεσθαι εἰάν ἀρξωμαι ἀπὸ τῶν τῇ πόλει τότε συμβάντων, ἀλλὰ τοῖς αἰτίοις ³ ὀργίζεσθαι καὶ δι' οὓς ἀναγκάζομαι νῦν ⁴ μεμνήσθαι περὶ αὐτῶν.

¹ ἀπήγγελλον T. R.

² ὑμετέρων T.

³ ὀργίζησθε T. R.

⁴ ἀναμνησθαι T. R.

adverso Taylorianis hic ponere, ut quæ non solum eum, quem Lycurgus respicit, negotiatorum apud Græcos statum egregie illustrat, sed etiam ab scripturæ antiquitate magnopere commendator. En ipsam, qualem Rochettius libro cit. p. 128. ipsius

conjecturis certissimis restitutam summa fide edidit, qualemque in schedis Fourmontianis servari ipse testor, qui eandem meum in usum, quum Parisiis versarer, descripsim :

ΔΑΜΑΤΡΙΟΝ ΑΡΙΣΤΑΝΔΡΟΥ ΜΕΣΟ[ΑΤΗΝ]
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΝ ΑΜΥΚ[ΔΑΙΣ] ΓΕΝΟΜΕΝΟΝ
ΜΕΣΣΑΝ[ΙΩΝ], ΚΑΙ ΑΡ[ΓΕΙΩΝ] Κ[ΑΙ] ΠΑΤΡΑΙΩΝ [ΚΑΙ]
ΚΟΡΙΝ[ΘΙΩΝ], ΚΑΙ ΣΙΚΥΩΝ[ΩΝ] ΚΑΙ ΕΦ[ΥΡΑΙΩΝ]
ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ
ΑΛΛΩΝ ΞΕΝΩΝ
ΚΑΤΟΙΚΟΥΝΤΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΕΠΙΔΑΜΟΥΝΤΕΣ
ΕΝ[ΑΜΥ]ΚΛΑΙΣ, ΑΡΕΤΑΣ ΕΝΕΚΕΝ
ΚΑΙ ΚΑΛΟΚΑΘΪΑΣ ΚΑΙ ΤΑΣ ΠΡΟΣ
ΘΕΟΥΣ ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ, ΑΝΕΘΗΚΑΝ ΑΠΟΛΛΩΝΙ.

OSANN.

Τοῖς ἐπιδημοῦσιν] Malim τοὺς ἐπιδημοῦντας. REISK.

Οἱ ἴσασι] Malim uno vocabulo legi εἰδῶσι. significabant — iis, qui scirent. Punctum itaque post ἀκηκόεσαν erit commate mutandum. REISK. καὶ ἴσασι. HEINRICH.

Τούτῳ πλεῖστον] Aut τούτου, aut τούτων leg. REISK. Schulz. e Reiskii sententia τούτου edidit, vulgaris grammaticæ præceptis sane accomodatius. Nos in tanto codicum consensu manum correctricem conspescimus. OSANN.

Διὰ τέλους] Scil. εὐμενῶς. quod nescio an addendum sit. REISK. Id simpliciter ab auditoribus petere solenne erat Oratoribus. Sic Andocid. de Myst. §. β'. Τάδε δ' ὑμῶν δέομαι, μετ' εὐνοίας μου τὴν ἀκρόασιν τῆς ἀπολογίας ποιῆσθαι — ἀκροσάμενους δὲ διὰ τέλους τῆς ἀπολογίας, τότε etc. Adscriptimus locum propter Reisk., qui in Lycurgo εὐμενῶς inserere volebat.

Quod tum et huic Andocidis loco multisque aliis Oratorum Gr. fuisset reddendum. BECKER.

Ὀργίζεσθαι] Ὀργίζησθε Reiskius [et Piongerus] edidit: rectius ὀργίζεσθαι Hauptm., Schulz., Thorlac., [Osann., Heinrich.] Quod Beckerus e Melanth. ὀργίζησθε recepit vercor, ne intercepto jam structuræ tenore numeros orationis corrumpat. Oratores enim etsi verbo δέομαι, recte monente Reiskio ad Demosth. in Polyclem p. 1207. 6. ed. Reisk. et infinitivum et imperativum jungunt, ita tamen illum prætulerunt, ut imperativus tot locis præsertim in captatione orationis benevolentiae initio rarissime usurparetur, contra infinitivum semel suscepto, etiam ubi aliud enunciatum cum damno structuræ vulgaris interponeretur, usque ad finem pluries uterentur. Ita Demosth. in Stephan. I. p. 1011. δέομαι δὲ πάντων ὑμῶν καὶ ἐκετέρων καὶ ἀντιβολῶ, πρῶτον μὲν εὐνοί-

40 5'. Γεγενημένης γὰρ τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ μάχης καὶ συν-
 δραμόντων ἀπάντων ὑμῶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐψηφίσαστο ὁ
 δῆμος παῖδας μὲν καὶ γυναῖκας ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰς τὰ τεῖχος
 κατακομίζειν, τοὺς δὲ στρατηγούς τάττειν εἰς τὰς φυλα-
 κὰς τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν ἄλλων τῶν οἰκούντων Ἀθήνησι,
 καθ' ὅ τι ἂν αὐτοῖς δοκῇ. Λεωκράτης δὲ, τούτων οὐδενὸς
 φροντίσας, συσκευασάμενος ἃ εἶχε ἰχρήματα μετὰ τῶν 148
 οἰκετῶν ἐπὶ τὸν λέμβον κατεκόμισε, τῆς νεῶς ἤδη περὶ τὴν
 1. ἀκτὴν ἔξορμώσης, καὶ περὶ δείλην οὐσίαν αὐτὸς μετὰ τῆς
 ἑταίρας Εἰρηνίδος κατὰ μέσσην τὴν ἀκτὴν διὰ τῆς πυλίδος

¹ χρήματα om. T. R.

κῶς ἀποῦσαί μου μέγα γὰρ τοῖς ἠτυχηούσιν
 — εἴτ', ἐὰν ἀδικεῖσθαι δοκῇ, βοηθήσαι μοι τὰ
 δίκαια. V. etiam ejusd. or. in Beotum.
 p. 1009. OSANN.

Γεγενημένης — ἐκκλησίαν] Cf. Demosth.
 de Cor. §. 87. Diodor. Sic. XVI. 86. et
 Plutarch. Hyper. T. 11. p. 848. F., qui
 cum hac Lyeurgii narratione plane consenti-
 unt. BECKER.

Εἰς τὰ τεῖχος κατακομίζειν] Id modo fiebat
 maximis periculis, quæ reipublicæ inni-
 nebant. Demosth. de f. leg. §. 187. Se-
 cundum Diodor. Sic. XII. 39. Pericles
 ille idem suadebat Atheniensibus initio
 belli Peloponnesiaci. IDEM.

Εἰς τὰς φυλ.] [εἰς] τὰς φυλ. HEINRICH.
 Schulzio εἰς abundare videtur. OSANN.

τῶν Ἀθηναίων — δοκῇ] Ἀθην. cives Athe-
 nienses. τῶν ἄλλ. οἰκ. Ἀθ. sunt ξένοι, qui
 tum in orbe habitabant. cf. C. 11. 4. Si-
 gon. Rep. Athen. p. 220. — καθ' ὅ τι —
 δοκῇ cohaeret ὅ τι ἂν τῶν Ἀθην. quicquid
 Atheniensium vel peregrinorum etc. Plu-
 tarch. l. c. κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς. MOR.
 Cf. Andocid. de Myst. §. 1. qui hunc
 locum illustrat. BECKER.

ἔξορμώσης] Lege ἔξορμούσης, Nam illa
 altera vox non est proba. Ὁρμέω, quod
 nos dicimus, to ride at anchor. Ut An-
 tipho de caede Herodis §. 87. οὐ τὸ πλοῖον
 ὤρμει τοῦτο. Demosth. c. Lacritum §. 3.
 τὸ μὲν πλοῖον ὤρμει ἐνταῦθα πλείους ἢ πέντε
 καὶ εἰκοσιν ἡμέρας. Heliodorus Æthiop. init.
 Ὀκλὰς ἀπὸ προμνησίω ὤρμει. Ἐξορμέω de
 navigiis jamjam stationem relicturis. Non
 nego etiam legi ἔξορμώσης, verum active
 sumi debere. Thucyd. VII. 14. ὀλίγοι τῶν
 ναυτῶν οἱ ἔξορμῶντές τε ναῦν, καὶ ξυνέχοντες
 τὴν εἰρησίαν. navem et statione deducere.
 TAYLOR. V. Græv. ad Lucian. Pseud.
 t. ix. p. 469. Bip. de hoc verbo disputan-
 tem, qui docet, et absolute usurpari interdum
 ἔξορμῶν pro exeo, proficiscor, quan-
 quam optimi scriptores Attici active utan-

tur. BECKER. ἔξορμούσης dedit Heinrich.
 Εἰρηνίδος] De Irenide Leocratis amica
 Athenæus 13. p. 586. F. t. v. p. 121.
 Schweigh. OSANN.

Κατὰ μέσσην τὴν ἀκτὴν] Intelligit vicum
 Athenis τὴν Ἀκτὴν dictum interpres Ger-
 manicus: quem alius hujus orationis locus
 meliora dicere potuisset §. 187. ubi ἡ ἀκτὴ
 nihil aliud nisi litus ipsum significare
 potest. Neque mihi de hoc vie nomine
 quicquam adhuc innotuit, ita ut V. D. in
 animo habuisse suspicere antiquum Atticæ
 nomen. Ἀκτῆ, de qua v. Menandr. Rhetor.
 p. 124. Plura dabit Begerus de Cranæ
 insula Laconica, Coloniae Brandenburgicæ
 1696. p. 10. Contra quæ statim memo-
 ratur πυλῖς, proprium portæ cujusdam
 Athenis versus maie sitæ nomen fuisse
 videtur, uti conjicio e Demosthenis loco
 orat. in Energet. et Mnesihul. p. 1146.
 ed. R. Ὑστερον αὐτῶ περιτυχῶν περὶ τῶν
 Ἐρμῶν τὸν ἑρῶς τῆ πυλίδι; quæcum jun-
 genda sunt Harpocratonis v. πρὸς τῆ πυ-
 λίδι Ἐρμῆς p. 155. Gron. Φιλόχορος ἐν τῇ
 πέμπτῃ Ἀθηναίων φησὶ περὶ τοῦ πρὸς τῇ
 πυλίδι Ἐρμῆς, ὡς ἀρξάμενοι τειχίζειν τὸν
 Πειραιᾶ οἱ ἐννεά ἀρχοντες, τοῦτον ἀναδέεντες
 ἐπέγραψαν

ἀρξάμενοι πρῶτοι τειχίζειν οἷδ' ἀνέθηκαν,
 βουλῆς καὶ δήμου δόγματος πειθομένοι.

Quæ Lexici verba vitiiis scæntia, e cod.
 Vratislaviensi gymnasii Magdalenens., qui
 verbis περὶ τοῦ — ὡς omissis ἀρξάμενων
 præbet, sananda ita mecum distingue: Φι-
 λόχορος ἐν τῇ πέμπτῃ Ἀθηναίων, φησὶ, ἀρ-
 ξάμενων τειχίζειν etc. Idem codex etiam
 innox βουλῆ. Alio Harpocratonis loco v.
 Ἐρμῆς πρὸς τῇ πυλίδι, p. 75., ubi idem
 Philochori locus asseritur, ὁ πύλων Ἀττικῶς
 hæc porta appellatur. Cui Philochori de
 portulæ situ testimonio, ex quo versus
 Piræum locum ejus fuisse apparet, adde
 aliud fortasse etiam fortius e Xenophontis

ἔξελθὼν πρὸς τὴν ναῦν προσέπλευσε καὶ ὤχετο φεύγων, οὔτε τοὺς λιμένας τῆς πόλεως ἐλεῶν, ἐξ ὧν ἀνήγετο, οὔτε τὰ τεῖχη τῆς πατρίδος αἰσχυρόμενος, ὧν τὴν φυλακὴν ἔρημον τὸ καθ' αὐτὸν μέρος κατέλιπεν, οὔτε τὴν ἀκρόπολιν καὶ τὸ ἱερόν τοῦ Διὸς τοῦ Σωτῆρος καὶ τῆς Ἀθηναῖς τῆς Σωτείας ἀφορῶν καὶ προδιδούς ἐφοβήθη, οὐς αὐτίκα σώ-
 149 σοντας ἑαυτὸν ἐκ τῶν κινδύνων ἐπικαλέσεται. καταχθεῖς δὲ καὶ ἀφικόμενος εἰς Ῥόδον, ὥσπερ τῇ πατρίδι μεγάλας εὐτυχίας εὐαγγελιζόμενος ἠπήγγελλεν ὡς τὸ μὲν ἄστὺ τῆς πόλεως ἐαλωκὸς καταλίπῃ, τὸν δὲ Πειραιᾶ πολιορκούμενον, αὐτὸς δὲ μόνος διασωθεῖς ἦκοι· καὶ οὐκ ἠσχύνθη τὴν τῆς πατρίδος ἀτυχίαν αὐτοῦ σωτηρίαν προσαγορεύσας. οὕτω δὲ σφόδρα ταῦτ' ἐπίστευσαν οἱ Ῥόδιοι, ὥστε τριήρεις

¹ ἀπήγγελλεν T. R.

² Πειραιᾶ T. R.

Hellen, 2. 4. 8. τὸν δὲ ἀπογραψάμενον αἰεὶ διὰ τῆς πυλίδος ἐπὶ τὴν θάλατταν ἐξίναι. Plato igitur, quum alius portulæ prope Lyceum sitæ Lysidis initio p. 203. A. mentionem injiceret, ne cum illa confunderetur, scite accuratius locutus est: κατὰ τὴν πυλίδα ἢ ἠ Πάνωπος κρήνη. Cæterum de illo Mercurii signo, sive, fuerit Herma, nihil in promptu est, nisi huc referre ea velis, quæ de statua Mercurii publice posita, quæ vulgo nomen Ἐρμοῦ τοῦ ψιθυριστοῦ tulerit, narrantur in Lexico Bekkeri Anecd. Gr. tom i. p. 317. IDEM.

Οὔτε τὴν] Οὐδὲ τὴν — HEINRICH. Sed admisit h. l. Lycurgus anacoluthon, verbum finitum ἐφοβήθη inferens pro participio, seductus ut videtur illis participiis ἀφορῶν καὶ προδιδούς. Nolim igitur locum cum Bekkero pro corrupto habere. PINZGER.

Τὸ ἱερόν τοῦ Διὸς τοῦ Σωτῆρος] De Delubro Jovis Servatoris consule Ezech. Spanhem. ad Aristoph. Plat. 1176. Vales. ad Harpocr. p. 57. Meurs. in Cæcopia c. 27. TAYLOR. Hemsterhus. ad Plat. p. 459. sqq. Bach. ad Xenoph. Œcon. 7. 1. MORUS.

Ἀφορῶν] Pro ἀφορῶν Morus ἐφορῶν conjectit: non metuūt intueri et prodere templa. Ernesti vero tria posteriora verba delenda esse censuit. Nos vulgat. retinimus. Ἀφορῶν, versus templa prospicere, ut est ap. Demosth. ep. III. p. 1472. τὴν πατρίδα ἐνθὲνδε καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀφορῶ. Sed versus Athenas prospiciebat Leocrates cum sensu interiore, se proditorem esse omnium rerum, quas modo cerneret. BECKER. Aptè cum hoc loco Valckenærius ad Eur. Hippol. 31. confert Athenæi l. 13. p. 594. F. verba quamvis corru-

pta: καταστὰς, ὃ ἂν ἦ τὸ πρῶτον εἰς Ἀθήνας ἀφορεύμενος νεὸς καὶ τὸ πόλισμα. ἀφορῶν enim est h. l. e longinquo prospicere. OSANN.

Οὐς αὐτίκα σώσαντας ἑαυτὸν ἐπικαλέσεται] Ita edendam curavi, non cum vulgatis σώσαντας, quod est putidissimum. Ita §. λς'. ἐπικαλέσεται τοὺς θεοὺς σώσαντας αὐτὸν (vel αὐτὸν) ἐκ τῶν κινδύνων. Verum hæc emendatio tibi non eget, neque mihi est otium confirmare argumentis, quod legenti re ipsa patet. TAYLOR.

Καταχθεῖς] Thucyd. vii. 42. MORUS. Εὐαγγελιζόμενος] Demosth. de Cor. §. ρ'. Οὐκ ἐπὶ μὲν τοῖς ἐτέραν εὐτυχίμασι φαιδρὸς ἐγὼ καὶ γενηθὸς — περιέρχμαι, καὶ εὐαγγελιζόμενος τούτοις οὐς ἂν ἀπαγγελεῖν οἴμαι. BECKER.

Τὸ μὲν ἄστὺ τῆς πόλεως] Duo postrema verba mihi valde suspecta sunt. Sapiunt explicationem librorum, quarum sane sat magnus in nostra Oratione invenitur numerus. Nunquam enim, quod sciam, alibi legitur ἄστὺ τῆς πόλεως, sed ubicunque illud simpliciter urbem significat, ita ut ὁ Πειραιεὺς opponatur illi vocabulo. In historia XXX. tyrannorum noti sunt οἱ ἐξ ἄστος et οἱ ἐκ Πειραιῶς. Lys. c. Eratosth. §. ιε'. Et sic Demosth. de Cor. §. λς'. dum merita circa civitatem memorat: τού- ταις (inquit) τείχιον τὴν χώραν, οὐχὶ τὸν κύκλον μόνον τοῦ Πειραιῶς, οὐδὲ τοῦ ἄστος κ. τ. λ. IDEM.

Τριήρεις] naves longas, bellicas, instruebant, quibus τὰ πλοῖα, naves onerarias, mercatorias, tam nostrates, Atheniensium, quam alias aliorum, deprædarentur, et in portum suum deducerent vi captas. REISK.

πληρώσαντες τὰ πλοῖα κατῆγον, καὶ τῶν ἐμπόρων καὶ τῶν ναυκλήρων οἱ παρεσκευασμένοι δεῦρο πλεῖν αὐτοῦ τὸν σῆτον ἐξείλοντο καὶ τὰλλα χρήματα διὰ τούτου. καὶ ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, ἀναγνώσεται ὑμῖν τὰς μαρτυρίας
 15 ἀπάντων, πρῶτον μὲν τὰς τῶν γειτόνων καὶ τῶν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ κατοικούντων, οἱ τούτου ἴσασι ἐν τῷ πολέμῳ φεύγοντα καὶ ἐκωλεύσαντα Ἀθήνηθεν, ἔπειτα τῶν παραγενομένων εἰς Ῥόδον ὅτε Λεωκράτης ταῦτ' ¹ ἀπήγγελλε, μετὰ δὲ ταῦτα τὴν ² Φυρκίνου μαρτυρίαν, ὃν καὶ ὑμῶν ³ [ἴσασι] οἱ πολλοὶ κατηγοροῦντα τούτου ἐν τῷ δήμῳ, ὡς 150

¹ ἀπήγγειλε T. R.² μὲν Φυρκίνου T. R.³ uncōs om. T. R.

Τὰ πλοῖα κατῆγον] ut instructis trimibus (bellicis) naves (prætervehentes) in suum portum deducerent (vi facta). MOR. E Demosthene vero p. 63. 19. et ex Orat. de fœd. c. Alexandro p. 227. 10. videmus, hoc factum Rhodiorum quantopere displicerit Atheniensibus, quum hi, qui naves vi captas in portum suum deducerent, maris imperium affectare viderentur. Igitur hæc enarrat Lycurgus, ut Leocrati iudicium invidiam conciliet. BECKER.

Ἀναγνώσεται] Ὁ γραμματεὺς. IDEM. Διὰ τούτου] Διὰ τούτων recepitimus: nempe scripsisset, credo, Lycurgus, διὰ τούτου. OSANN.

Ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ] I. e. Athenis. Alii Rhodi. Perperam. BECKER.

Φεύγοντα] Φυγόντα. c. Lepin. §. 17. F. A. WOLF. Cui adstipulantur Simonus et Heinrichus.

Εἰς Ῥόδον] Construe cum ἀπήγγελλε. cum Leocrates hæc Rhodum, i. e. ad Rhodios, nuntiaret. Quanquam haud intercedam si quis εἰς Ῥόδον cum παραγενομένων construat, et accipiat pro ἐν Ῥόδῳ, qui tum Rhodi aderunt. REISK.

Μὲν Φυρκίνου] In μὲν videtur nomen proprium a Men incipiens latere, ut e. c. Menandri, aut Menecratis, aut Menippi. In Φυρκίνου fort. latet Θεορικίου aut Φορμισίου. IDEM.

Τὴν μὲν Φυρκίνου] Locum afflictum aliquando prorsus fortasse sanabunt Codd. Mss. Ingeniose suspicatur Reisk. in vocabulo μὲν latere nomen proprium velut Μενάνδρου etc. Sicut in Φυρκίνου, quod sine dubio corruptum est, nomen τοῦ δήμου cui iste MEN . . . annumerabatur v. c. Θεορικίου aut Φορμισίου. (Fort. Φυρκίνου. Nam Φύρρη quoque demos erat. φυλῆς Antiochidis.) Quod quidem propterea habet verisimilitudinem, quam Oratoribus, qui furi consuetudinem imitabantur, proprium est, Nominibus propriis vel δήμου, unde isti

oriundi erant, vel alias quasdam notas addere, quibus hi ab aliis ejusdem nominis distinguerentur. Parum igitur aberat, quin corrigerem: τὴν τοῦ Μεν. . . Φυρκίνου μαρτυρ. Idem valet de verbis: ὡς καὶ μεγάλη καὶ βλάβος εἶη, quæ Reisk. retinuit. Gul. Canter. Nov. Lect. VIII. 20. audacissime emendavit: Μέγαρον καὶ ἀλλαχόσε ἦν. Klotz. Act. Liter. VII. 2. p. 219. βεβλαμμένος εἶη. Certiora dabunt Codd. Nos interim Reiskii conjecturam recepitimus. Verbum καταβλάπτεσθαι h. sensu occurrit ap. Demosth. c. Callicl. p. 1278. 8. ed. R. — Αὐτοῖς, quod servavit Reisk. contra Taylor, firmatur loco Andoc. de Myst. §. κγ'. Plures enim conducebant τὴν πεντηκῶστην, h. e. vectigal quinquagesima, quod pendebatur de mercibus subeuntibus et exeuntibus. v. Harpoer. li. voc. Manss. ad h. l. p. 241. Boeckh Staatsh. der Ath. I. p. 356. Sancti vero, qui hoc vectigal condixerant, πεντηκωστολόγοι vel μετέχοντες τῆς πεντηκωστῆς vocabantur. BECKER.

Οἱ πολλοὶ] Expectassem aut πολλοὶ sine articulo, aut οἱ πλεῖστοι. OSANN.

Ὡς καὶ μεγάλη καὶ βλάβος εἶη etc.] Leocrates utique in societate, quam cum nonnullis civibus inivit de redimendis vectigalibus, fidem fefellit; ob eamque rem olim ad iudices ventum est. Hoc liquet ex loco, de quo agimus. Verum quid velint illa monstra orationis μεγάλη καὶ βλάβος εἶη? Reponē: ὡς καὶ μεγάλη βλαβείη, τῆς πεντηκωστῆς μετέχων αὐτῶ. Noster §. κθ'. τοὺς προγόνους τῆς παλαιᾶς δόξης ἀποστερήσετε, καὶ τοὺς ἄλλους πολίτας μεγάλα ἐλάψετε. Demosth. c. Neær. §. κη'. Εἰ τι ἐκ τῶν βασάνων ἐλαφθεῖσαν αἱ ἐνθρηποι, ἀποτινεῖν ὅ, τι βλαβείσαν. Lectori tamen meum interea non defraudabo iis, quæ scripsit Gul. Canterus VIII. Nov. Lect. 20. licet Portento similiora sint, quam Emendationi. Sic autem ille: S F

καὶ μεγάλα καὶ βλάβους εἶη¹ τὴν πεντηκοστὴν μετέχων αὐτοῖς. πρὸ δὲ τοῦ ἀναβαίνειν τοὺς μάρτυρας βραχέα βού-
λομαι διαλεχθῆναι ὑμῖν.

Ζ'. Οὐ γὰρ ἀγνοεῖτε, ὦ ἄνδρες, οὔτε τὰς παρασκευὰς

¹ τῆς πεντηκοστῆς T. R.

‘De his, quæ medio sunt loco posita, cum sensum habere nullum possint, aliquid primum fiet, si pro *μέγάλα* scribatur *Μέγαρα*. Leocrates enim, relictis Athenis, Rhodum et Megara fere petierat, ut ex ratione tota cognoscitur. Deinde, pro *βλάβους* quid commodius possit substitui, quam *ἀλλαχόσε*, non equidem nunc video. His porro duobus concessis, tertium nemo non dabit, pro *εἶη* videlicet esse scribendum *ἦη*. Sic ergo mendis tribus hoc loco sublatis, recte dicitur Leocrates accusatus, quod Megara se aliaque ad loca contulisset.’ Hæc vir doctissimus. TAYLOR. Mihi videtur ita locus esse emendandus: *ὡς πολλὰ καὶ μεγάλα καταβλαβεῖς εἶη*. REISK. Conclamatus hic locus, cui emendando ne mei quidem cæteroque optimi codices sufficiunt, in vulgata *ὡς καὶ μεγάλα καὶ βλάβους εἶη* conspirantes, editorum acumina frustra adhuc exercuit, sine codicum auxilio vix restituendum: nade de pervetusto hujus loci vitio licet suspicari. Non male coniecit Taylorus: *ὡς καὶ μεγάλα βλαβεῖν*, τῆς πεντηκοστῆς μετέχων αὐτῶ. quod adeo Schulzius in textum suscepit: melius tamen, licet audientius Reiskius: *ὡς πολλὰ καὶ μεγάλα καταβλαβεῖς εἶη*: reliquis e vulgata servatis, atque ita edi Thorlac. et Beckerus jusserunt. Alii etiam aliter vix nominandi: Canterus Nov. Lect. 8. 20. *Μέγαρα καὶ ἀλλαχόσε ἦη*. Klotzius Actis Literar. VII. 2. p. 219. *βεβλαμμένος εἶη*. Equidem Reiskii conjectura partim usus, cautior certe fui, adhibita levissima mutatione particulæ *καὶ* in *κατὰ*, quæ millies ita in MSS. confundi constat: ac reliqua nemo non etiam non monente Reiskio tentavit. Cæterum de rariori participii *ελαβεῖς* forma, ejus loco Atticis *βλαφθεῖς* Atticistæ acriter vindicant, adeas intpp. ad Mær. p. 106. Lobeck. ad Phrynich. p. 317. seq. Adde Æschyli Agam. 120. Quod autem *αὐτοῖς* attinet, haud opus videtur auctore Taylora cum *αὐτῶ* commutari, quam præmissis τῆς πεντηκοστῆς nomine, per *αὐτοῖς* quivis videat nonnisi ejus socios intelligi posse, qui proprie appellantur *πεντηκοστολόγοι* vel etiam *πεντηκοστῆοντες*, ut docetur in Lexico Bekkeri Anecd. Græc. T. 1. p. 192. Contra in Andocide de myster. §. κγ'. idem argumentum tractante nullas dubito, quin in

verbis *μετέσχον* δ' αὐτοὶ οὗτοι πάντες οἱ παρασυλλεγόντες Reiskii conjectura *αὐτῶ* pro αὐτοῖ in textum recipienda sit. Denique τὴν πεντηκοστὴν, quod Lycurgo vindicavi, suggesserunt tres mei codices: quod ideo notandum, quod hunc verbi *μετέχων* accusativo juncti usum, poetis quidem a Brunckio ad Theognid. 903. concessum, etiam prosæ scriptoribus concedendam esse, a nemine, quantum sciam, adhuc animadversum viderim. Ut ne dicam de ratione, qua verbo huic *μέρος* τινὸς recte additur, exemplis, quæ augeri possent, firmata ab Heindorf. ad Plat. Sophist. 42. p. 338., provoco ad Thucydidis 6. 40. Xenophon. Hier. 2. 6. οἱ τύραννοι τῶν μερίστων ἀγαθῶν ἐλάχιστα μετέχουσι. Denique Lexici auctor, a nobis ad Philemon. Gramm. p. 253. editi, e Demosthene hæc laudat: *μετέχοντες τὴν αὐτὴν δόξαν τοῖς Λακεδαιμονίοις*: quem locum in edito deprehendere nondum mihi cecit. OSANN. Dedit scil. Osannus: *ὡς καὶ μεγάλα καταβλαβεῖς εἶη τὴν πεντηκοστὴν μετέχων αὐτοῖς*. Thorlacius: *ὡς πολλὰ καὶ μεγάλα καταβλαβεῖς εἶη τῆς πεντηκοστῆς μετέχων αὐτοῖς*. Heinrichius: *ὡς καὶ μεγάλα - - - καὶ - - - ελάβους - - - εἶη τῆς πεντηκοστῆς μετέχων αὐτοῖς*, qui tamen in margine sic: *ὡς καὶ μεγάλα τὴν πόλιν κοινῆ πᾶσαν ἠδίκησε*, καὶ ἴδια πολλοῖς ελάβους ἄξιος εἶη τ. π. μ. αὐτοῖς. Pro *καὶ ελάβους* vult Passovius *αἴτιος βλάβους*. Pinzgerus denique lectionem aperte vitiosam in Textu mutare non ausus est.

Μετέχων] De verbo *μετέχων* accusativum secum ducente v. Matth. Gr. Gr. §. 359. p. 484. not. 2. OSANN.

Αὐτοῖς] Cum Leocrate puta, ejusque collegis. REISK.

Βραχέα βούλομαι διαλεχθῆναι] Hoc loco usus tueor vulgatam Dinarchi c. Aristog. p. 80. 4. ed. Reisk. *βραχέα εἰπὼν καταβῆ*, a Reiskio temere sollicitatam. Adde Æschin. Ctesiph. §. ος'. *βραχέα βούλομαι προειπεῖν*, ipsius Lycurgi locum infra §. λζ'. et Demosth. de Cor. §. ε'. OSANN.

Οὔτε τὰς παρασκευὰς — *ἐξαιτουμένων*] Plura sunt, quæ judices impediunt, quominus veram et justam pronunciare possint sententiam. Non modo *παρασκ. τ. κρυομένων*, i. e. accusatorum machinationes clandestinæ, sed etiam *δεῖσ. τ. ἐξαιτουμένων*, preces eorum, qui reis patrocinantur (cf.

τῶν κρινομένων οὔτε τὰς δεήσεις τῶν ἔξαιτουμένων, ἀλλ' 151
 ἀκριβῶς ἐπίστασθε ὅτι χρημάτων ἕνεκα καὶ χάριτος πολ-
 λοὶ ἐπέισθησαν τῶν μαρτύρων ἢ ¹ ἀμνημονεῖν ἢ μὴ ἔλθειν
 ἢ ἑτέραν πρόφασιν εὔρειν. ἀξιοῦτε οὖν τοὺς μάρτυρας ἀναβαί-
 νειν μὴδὲ οὐνεῖν μὴδὲ περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τὰς χάριτας
 25 ὑμῶν καὶ τῆς πόλεως, ἀλλ' ἀποδιδόναι τῇ πατρίδι τὰληθῆ
 καὶ τὰ δίκαια, μὴδὲ λείπειν τὴν τάξιν ταύτην καὶ μιμεῖ-
 σθαι Λεωκράτην, ἢ λαβόντας τὰ ἱερά κατὰ τὸν νόμον
 ἐξομῶσασθαι. εἰάν δὲ μὴδέτερον τούτων ποιῶσιν ὑπὲρ ὑμῶν 152
 καὶ τῶν νόμων καὶ τῆς δημοκρατίας, ² κλητεύσωμεν αὐτούς.
 λέγε τὰς μαρτυρίας.

¹ μὴ ἀμνημονεῖν T. R.

² κλητεύσωμεν T.

de bis Nostr. §. λέ'), denique *testium tergiversatio*. BECKER.

*Ἡ μὴ ἀμνημονεῖν] Delet istud negativum Stephanus in margine suae editionis, itemque Scaliger in notis MSS. ad hanc orationem in Bibliotheca Bodleiana. Corrige ergo interpretationem. TAYLOR. Non in μὴ videtur vitium latere, sed in ἀμνημονεῖν, quod cum εὐμνημ. est mutandum. multi testes passi sunt sibi persuaderi ut in judiciis excusarent memoriae suae infirmitatem, se non bene meminisse, aut memoria non valere. εὐ et α in mstis inter se permutari saepissime, res nota est. REISK.

*Ἡ [μὴ] ἀμνημονεῖν] Haec verba sunt plane corrupta. Sensus est: multi testes allecti sunt, ut — aut non venirent, aut —. MOR. Reiskio placuit μὴ εὐμνημονεῖν, memoria infirmitatem praetendunt. Sic Demosth. c. Dionys. p. 1296. 9. ed. R. τὰ μὲν οὖν περὶ τοῦ πράγματος δίκαια βραχέα ἐστὶ καὶ εὐμνημόνευτα. Huic emendationi fortasse Codd. favebunt. Nos interim secuti sumus Steph. et Scaliger. includendo μή. Cæterum, ne quis Mori iudicium de textu plane corrupto sequatur, cogitet, post ἐπέισθ. τ. μαρτ. e sequentibus πρόφασ. εὔρειν huc trahendum esse; sc. quum in iudicio adsint, excusant testes ἀμνημονεῖν, vel absentes causam excogitant, quare ad testimoniam edendum in iudicio adesse nequeant, v. c. morbum, iter necessarium, aliaque. BECKER. μὴ omittunt Schulzius, Osannus, Heinrichus, et Pinzgerus: cum Reiskio faciunt Thorlacius et Simonus.

Τὰς χάριτας ὑμῶν] Hoc subobscurè dictum videtur. An Lycurgus scripserit: μὴδὲ περὶ πλείονος ποιεῖσθαι ὑμῶν καὶ τῆς πόλεως ταύτας τὰς χάριτας; Sed v. ad §. ἡ. BECKER. Equidem nihil scrupuli of-

fendi, quum genitivum a verbo pendere nemo non statim videat. OSANN.

*Ἡ λαβόντας τὰ ἱερά] I. e. τὸν ἑωμόν. Andocid. de Myst. §. κα'. λαβόμενος τοῦ βαμοῦ ὤμοσεν. Solebant testes jurejurando confirmare testimonium, idque vel ad aram, uude proverbium usque ad aras (Gell. 1. 3.), vel ad saxum. Suid. v. λίθος. HAUPTM.

*Ἐξομῶσασθαι] Male interpret. Ἐξομῶσασθαι est testimonium ejurare. Lucem dabant Valesius ad Harpocr., Herald. Animadv. in Salmas. Observat. ad Jus Attic. et Roman. c. 16. aliique, quibus negotium est has res explicare. Mox κλητεύσωμεν (non cum editis κλητεύσωμεν) ex iisdem explicari potest. Significat autem testimonium denunciare: quod est Actoris. λέγεται, ait Harpocr. ἐπὶ μαρτύρων, ὅταν μὴ ὑπακούωσι πρὸς τὴν μαρτυρίαν ἐν τοῖς δικαστηρίοις, καὶ ἐστὶν ἐπιτίμιον κατ' αὐτῶν δραχμαὶ χίλια, ὡς Ἰσαῖος ἐν τῷ ὑπὲρ Πύθωνος, ἀποστασίου. Addere etiam potuit Æschinam c. Timarchum, quem Tu consules, §. 1α'. Pollux VIII. 6. Τὸν οὐ βυλόμενον μαρτυρεῖν ἐκλήτευον, ἀνάγκην τοῦ μαρτυρῆσαι προστιθέντες. ἴδει δὲ αὐτὸν ἢ μαρτυρεῖν, ἢ ἐξομῶσασθαι, ὡς οὐκ εἶδειν, ἢ μὴ παρῆιν, ἢ χιλίας ἀποτίειν. κλητεύεσθαι μὲν οὖν ἐστὶ τὸ καλεῖσθαι εἰς μαρτυρίαν· ἐκκλητεύεσθαι δὲ τὸ δίκην ὀφείλειν, ἐπὶ τὸ τὰς χιλίας καταβαλεῖν. TAYLOR. Geminam conditionem proponit testibus, aut 1) testandi prompte et ingenue (quæ conditio finitur in verbis μιμεῖσθαι Λεωκράτην), aut 2) ejurandi testimonium rite, legitimis cum carimoniis, h. e. jurejurando affirmandi se non posse testari, aut nolle, gravibus et legitimis de causis. propterea addit: εἰάν δὲ μὴδέτερον τούτων ποιῶσιν.

REISK.

Κλητεύσωμεν] cogemus eos ad testimo-

1 ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ή. Μετὰ ταῦτα τοίνυν, ὧ ἄνδρες, ἐπεὶ δὴ χρόνος ἐγένετο καὶ ἀφικνεῖτο Ἀθήνηθεν πλοῖα εἰς τὴν Ῥόδον καὶ 30 φανερόν ἦν ὅτι οὐδὲν δεινὸν ἐγεγόνει περὶ τὴν πόλιν, φοβηθεῖς ἐκπλεῖ πάλιν ἐκ τῆς Ῥόδου καὶ ἀφικνεῖται εἰς Μέγαρα· καὶ ὧκει ἐν Μεγάροις πλείω ἢ πέντε ἔτη προστατήν ἔχων Μεγαρέα, οὐδὲ τὰ ὅρια τῆς χώρας αἰσχυρόμενος, ἀλλ' 2 ἐκ γειτόνων τῆς ἐκθρεψάσης αὐτὸν πατρίδος μετοικῶν. καὶ οὕτως αὐτοῦ κατεγνώκει αἰδίου φυγὴν, ὥστε μεταπεμφόμενος ἐντεῦθεν Ἀμύνταν τὸν τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ ἔχοντα τὴν πρεσβυτέραν, καὶ 3 τῶν φίλων Ἀντιγένην 35 153 Ξυπεταιῶνα, καὶ δεηθεῖς τοῦ κηδεστοῦ πρίασθαι παρ' αὐτοῦ τὰνδράποδα καὶ τὴν οἰκίαν ἀποδόσθαι ταλάντου,

1 ΜΑΡΤΥΡΕΣ T. R.

2 ἐς T. R.

3 τὸν φίλον Ἀντ. Ξυπετεῶνα T. R.

nium dicendum. Nam aut hoc debent facere, aut mulctam dare, vel jurare. Κλητεῖν pertinet ad hos, qui denunciati, testimonium recusare voluerant. MOR.

Ἐπειδὴ χρόνος ἐγ.] jam, postquam temporis aliquo intercesserat. DiOD. SIC. XX. 109. ἔπειτα χρόνου γενομένου. BECKER.

Προστάτην] Harpocr. Οἱ τῶν μετοίκων Ἀθήνησι προσσηκότες Προστάται ἐκαλοῦντο. ἀναγκαῖον γὰρ ἦν ἐκάστῳ τῶν μετοίκων, πολίτην τινα Ἀθηναίων νέμειν προστατήν. E nostro discimus, eundem quoque in cæteris Græciæ civitatibus obtinuisse morem, quem Rhetor modo Atheniensibus tribuit. IDEM.

Ἄλλ' ἐς γειτόνων τῆς ἐκθρεψάσης etc.] Mavult Scaliger ἀπὸ τῆς ἐκθρεψάσης. Sed recepta lectio bene constare potest, uti patebit ex interpretatione. TAYLOR. Post γειτόνων intellige τόπων. Solennis est elipsis in ἐν vel ἐς γειτόνων, de qua vid. Reiz. ad Luc. Conviv. t. ix. p. 364. Bip. BECKER. Thorlacius: ἐς γειτόνων ἐκ τῆς θρεψάσης αὐτόν. Oratoris manum restituerunt codd. ἐκ γειτόνων enim adverbii fere vicem gerens, Terentii e vicinia, exad-

versum, sive prope significat. Aristid. Panath. t. I. 138. ed. Jebb. περί ὧν ἐκ γειτόνων ἐστὶ τὰ παραδείγματα. Cf. Aristoph. Plut. 435. et Lysistr. 701. Suidas v. ἐκ γειτόνων. Ἐκ γειτόνων τῆς μεγαλοφροσύνης παροικῶσαν τὴν ἀλαζονεῖαν ἐκφεύγει ἀντὶ τοῦ γειτνωσάν. Plura dabit Schæferus ad Bos. Ellips. 296. 342. OSANN. ἐκ γειτόνων dedit Heinrichus quoque et Pinzgerus.

Ξυπετεῶνα] Hic populus frequentius scribitur Ξυπεταιῶν. Peccant Librarii sæpenumero in istis vocalibus. Ξυπεταιῶν in Marmore Sandvicensi, l. 8. TAYLOR. Quum eadem forma h. v. legitur in Demosth. c. Near. §. 14'. Diog. Laert. VII. 10. et sæpius ex Harpocr. Ξυπεταιῶνα dedimus. BECKER. Scripturam homiois Ξυπεταιῶν a nobis receptam, de cujus veritate Heinrichus, quippe qui vulgatam retinet, dubitare adhuc videtur, firmat marmor, cujus inscriptionem, a L. J. J. Dubois Catalog. d' Antiq. Egypt. Grecq. Rom. et Celtiq. Paris 1818. p. 76. descriptam, propter insignem ipsius vetustatem hic repetendam duxi:

ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΣΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥΞΥΠΕΤΑΙΩΝ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΣΧΕΙΡΟΤΟΝΗΘΕΙΣΥΠΟΤΟΥΔΗΜΟΥ
ΕΠΙΤΗΝΧΩΡΑΝΠΑΡΑΛΙΑΝΕΠΙ
ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣΑΡΧΟΝΤΟΣΑΝΕΘΗΚΕΝ.

Cæterum hac ex inscriptione chronologia Attici archontis Menecratis, de quo nil compertum ego habeo, nomen lucratur. Adde denique Ξυπεταιῶν ex Psephismate apud Josephum obvius. Cf. Meurs. de pop. Att. in Gronovii Thes. t. iv. p. 762. OSANN.

Ἀποδόσθαι] Significationem vendendi advertas, quam in activo vix reperias. V. Xenoph. Mem. ii. 5. 5. iii. 7. 6. Cf. Wunderlich. ad Demosth. de Cor. et Boissonad. ad Philostr. Heroic. p. 288. IDEM.

¹ καὶ ἀπὸ τούτου προσέταξε τοῖς τε χρήσταις ἀποδοῦναι τὰ ὀφειλόμενα καὶ τοὺς ἑράνους διενεγκεῖν, τὸ δὲ λοιπὸν αὐτῶ ἀποδοῦναι. διοικήσας δὲ ταῦτα πάντα ² ὁ Ἀμύντας αὐτὸς πάλιν ἀποδίδεται τὰνδράωδα πέντε καὶ τριάκοντα ³ μῶν Τιμοχάρει Ἀχαρνεῖ τῷ τὴν νεωτέραν ἔχοντι τούτου ἀδελφῆν ἀργύριον δὲ οὐκ ἔχων δοῦναι ὁ Τιμοχάρης, συνθήκας ποιησάμενος καὶ θέμενος παρὰ Λυσικλεῖ, μίαν μῶν ³ τόκον ἔφερε τῷ Ἀμύντᾳ. ἵνα δὲ μὴ λόγον οἴησθε εἶναι ¹⁵⁴ ἀλλ' εἶδητε τὴν ἀλήθειαν, ἀναγνώσεται καὶ τούτων ὑμῖν τὰς μαρτυρίας. εἰ μὲν οὖν ζῶν ἐτύγχανεν ὁ Ἀμύντας, ἐκεῖνον αὐτὸν παρειχόμεν· νυνὶ δὲ ὑμῖν καλῶ τοὺς συνειδότας, καὶ μοι λέγε ταύτην τὴν μαρτυρίαν, ὡς ἐπρίατο παρὰ Λεωκράτους ἐν Μεγάροις τὰ ἀνδράωδα Ἀμύντας καὶ τὴν οἰκίαν.

4 ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

ἀκούσατε δὲ καὶ ὡς ἀπέλαβε τετταράκοντα μῶς παρὰ Ἀμύντου Φιλόμηλος Χολαργεὺς καὶ Μενέλαος ὁ πρεσβεύσας πρὸς βασιλέα.

¹ ἐπὶ τούτοις T. R.² ὁ om. T. R.³ τόκου T.

4 ΜΑΡΤΥΡΕΣ T. R.

Ἐπὶ τούτοις] Καὶ ἀπὸ τούτου Osannus et Pinzgerus: καὶ ἐπὶ τούτοις dedit Heinrich.

Τοὺς ἑράνους διενεγκεῖν] De notione τοῦ ἑράνου consule auctores, quos laudavi ad Midianam §. 17. Ἐράνους διενεγκεῖν videtur dici in oppositione τοῦ ἑράνου εἰσενεγκεῖν, quod scribitur a Theophrasto in Μεμψιμίω. Καὶ ἑράνου εἰσενεχθέντος παρὰ τῶν φίλων, καὶ φήσαντός τινος, ἰλαρὸς ἔστω καὶ πᾶς, εἰπεῖν, ὅτε δεῖ τὸ ἀργύριον ἀποδοῦναι ἐκάστω, καὶ χωρὶς τούτων χάριν ὀφείλειν ὡς εἰρηγετημένω; quod noster ἑράνους διενεγκεῖν, alii dicunt ἑράνους διαλύσασθαι. Vide Lucian. in Demosthenis encomio [§. 45.] Erat autem ἑράνος mutui quaedam species, sed gratuitū, amicorum stipes collatitia, quam non potuit Creditor repetere rigido jure, et ubi ei ita visum fuerit, verum juxta commoditatem Debitoris. Unde liquebit, quam parum fidem nacti sumus Lycurgi interpretem. TAYLOR. Casaub. ad Athen. VIII. 10. et imprimis Salmas. de Usur. c. 8. et Miscell. Salmas. c. 1—3. BECKER.

Τόκου] Lege τόκον, appositive, ut aiunt. Nam ista una mina erat sœnus argenti, quod solvere non potuit Timochares. TAYLOR. Ita Lysias de Aristophan. reb. §. 4. τέτταρας δὲ μῶς τόκον λήψασθαι. OSANN.

Ἐκεῖνον αὐτὸν παρειχόμεν] Fortasse legend. ἀν. παρ. quanquam interdum in hac orationis structura, etsi rarissime, particula desideratur. De hoc usu imperfecti indicativi apud Græcos, ubi Latini conjunctivum plusquamperfecti ponere solent cf. Jens. ad Lucian. I. p. 354. Bip. Matth. Gr. Gr. p. 711. h. BECKER. Ἄν recte omitti posse, annotavimus ad Philem. Gramm. p. 294. OSANN.

Ἀπέλαβε] Iterum queror de Interprete, qui totum hunc locum obscuravit. Philomelus et Menelaus erant Creditores Leocratis, qui ab Amynta, ut erat in imperatis pecuniam creditam receperunt. Multum certe interest, ut ad historiam celeberrimam alludam, det Halonesum Philippus, an reddat. Quintil. III. 8. TAYLOR.

Χολαργεὺς] Π. Χολαργεὺς. H. STEPHAN. Lege Χολαργεὺς. Fuit pagus seu demus Atticæ Χόλαργος vel Χόλαργον, quibusdam etiam Χολαργεῖς. Ejus demi mentionem fecerunt Aristophanes in Acharnensibus, et ibi Scholiastes, Demosthenes c. Androktionem, Æschines c. Timarchum, Plutarchus in Pericle, Hesychius, Stephanus, Suidas. PALMER.

Μενέλαος] Unus e creditoribus Leocratis. Vir nobis ignotus, et Atheniensibus

MARTYRIA.

155 λάβε δέ μοι καὶ τὴν ¹ τοῦ Τιμοχάρου τοῦ πριαμένου ² τὰνδράποδα παρ' Ἀμύντου πέντε καὶ τριάκοντα μνῶν, καὶ τὰς συνθήκας.

³ MARTYRIA. ΣΥΝΘΗΚΑΙ.

τῶν ⁴ μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε, ὧ ἄνδρες· ἄξιον δ' ἐστὶν ἐφ' οἷς μέλλω λέγειν ἀγανάκτῆσαι καὶ μισῆσαι τουτονὶ Λεωκράτην. οὐ γὰρ ⁵ ἐξήρκεσε τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ καὶ τὰ χρήματα μόνου ὑπεκδέσθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ ἱερά τὰ πατρῶα,

¹ τοῦ om. T. R.

² τὰ ἀνδράποδα T. R.

³ MARTYRIA. ΣΥΝΘΗΚΑΙ om. T. R.

⁴ μὲν om. T. R.

⁵ ἐξήρκε T.

fortasse, nisi Orator squ. eum notavisset. Civem Atheniensem fuisse propterea vix credibile, quod tum δῆμος, cui annumerabatur, vocatus fuisset. An idem sit, quem Demosth. Phil. A. §. 6. nominat, addubito propter temporis rationem. BECKER.

λάβε δέ μοι κ. τ. λ.] Hunc locum ita sano unius punctuli mutatione. Lege enim: λάβε δέ μοι καὶ τὴν Τιμοχάρου (sc. μαρτυρίαν) τῶ πριαμένου τὰ ἀνδράποδα παρ' Ἀμύντου πέντε καὶ τριάκοντα μνῶν, καὶ τὰς συνθήκας. Τῶν μαρτύρων ἀκηκόατε. Cape autem mihi testimonium Timocharis, istius, qui ab Amynta mancipia redemit XXXV minis, atque etiam pacta conventa, quæ cum Amynta fecit de pecunia solvenda. Testes audivistis, cætera. Vid. pag. 405. 6. TAYLOR. λαβὴ ubivis in Atticorum scriptis pro vulgari λάβε rescribendum judico, flagitante ipso Atticorum usu, quem a Grammaticis antiquis uno consensu præceptum, si nostri homines ideo neglexerunt, quod in MSS. ubivis λάβε sibi offerri animadvertent, non cogitasse videntur, MSTis nisi vulgaribus multo antiquiores sunt, paulum ne dicam nihil in decernendis istius generis rebus tribuendum esse: præterea in MSS. constanter λάβε ferri, nil mirum, quum hæc vocis modulationem auctoribus communis dialecti propriam fuisse diserte tradatur. Acuta sunt et tali viro digna quæ de hoc imperativo contulit Buttmanus Ausführliche Griechische Sprachlehre, §. 103. T. 1. p. 463. seq. Adde Arcadium de accent. p. 148. 26. τὸ δὲ λάβε καὶ ἴδε παρ' ἡμῶν μὲν βαρύνονται, παρὰ δὲ Ἀττικαίσις ὀξύνεται. OSANN. λαβὴ quoque Heinrichius.

Τῶν μαρτύρων] Malim μὲν interponi. REISK.

Ἐξήρκε] Π. ἐξήρκεσε. Ἡ ἐξήρκει. H. STE-

PHAN. Omdino cum Stephano ἐξήρκει vel ἐξήρκεσε. Quorum utrumque probum est. Noster pag. 408. l. 2. οὐκ ἐξήρκεσαν αὐτῶ τσαῦτα καὶ τηλικαῦτα — ἀδικῆσαι. Antip. Orat. I. ed. Steph. 112. 30. ἀλλ' ἐξήρκει μοι τοῖς ἐν τῷ γραμματεῖν χειρῶσθαι. Isæus de Dicæog. hered. ed. Steph. 52. 32. οὐκ ἐβουλήθημεν, ἀλλ' ἐξήρκεσε τὰ ἡμέτερα ἡμῶν κομισαμένοις ἀπὸ πλάχθαι. TAYLOR.

Ἄλλὰ καὶ — ἰδρυσάμενοι] Ἱερά τὰ πατρῶα sunt dii penates, quos Leocrates, dum venderet domum et argentum secum deportaret, ex Oratoris sententia, Megara transmigrari jussit. Dionys. Halic. p. 54. Sylb. τοὺς δὲ θεοὺς τούτους Ἑρμαῖοι μὲν Πενάτας καλοῦσι. Virgilius morem Græcorum poetarum secutus Æn. 11. 702.

“ Dii patrii, servate domum, servate nepotes.”

Dinarch. c. Demosth. p. 48. Reisk. hæc sacra appellat πατρῶα ἑστίαν, et in Or. c. Aristag. p. 86. bis quoque monumenta patrum in urbe posita annumeravit. Item Lesbon. προτ. p. 12. Reisk. conjungit Ἱερά πατρῶα et μνήματα. BECKER. Simonus, πατρῶα, ait, hic et πάτρια commutata sunt: quod equidem non dixerim. Demosth. Epist. p. 1481. ed. Reisk. θύοντα ὑπὲρ ἡμῶν τὰς πατρῶους θυσίας ἐν Δελφοῖς. et de Cor. p. 274. τὸν Ἀπόλλων τὸν Πύθιον, ὃς πατρῶός ἐστι τῆ πάττει. Memoratur tamen πάτριος Ἀπόλλων in Lex. Bekk. Anecd. Græc. t. i. p. 291. seq. Igitur quæ infra §. 18. leguntur τὰ Ἱερά τὰ πάτρια. et §. κγ'. fin. θεοὺς τοὺς πατρίους potius crediderim cum τοῖς πατρῶοις commutata esse. Multo enim latior est vocis πατρῶος usus, quam ap. Latinos v. paternus, quæ eo sensu non nisi apud poetas reperitur:

ἀ τοῖς ὑμετέροισι ¹ νομίμοις καὶ πατράοις ἔθεσιν οἱ πρό-
 10 γοι παρέδοσαν αὐτῷ ἰδρυσάμενοι, ταῦτα μετεπέμψατο
 εἰς Μέγαρα καὶ ἐξήγαγεν ἐκ τῆς χώρας, οὐδὲ τὴν ἑπωνυ-
 μίαν τῶν πατρῶν ἱερῶν φοβηθεῖς, ὅτι ἐκ τῆς πατρίδος
 αὐτὰ κινήσας συμφεύγειν αὐτῷ, ἐκλείποντα τοὺς νεῶς
 καὶ τὴν χώραν ἦν κατεῖχον, ἤξιώσε, καὶ ἰδρύσασθαι ἐπὶ
 ξένης καὶ ἀλλοτρίας καὶ εἶναι ὀθνεῖα τῇ χώρᾳ καὶ τοῖς 156
² νομίμοις τοῖς κατὰ τὴν Μεγαρέων πόλιν εἰδιςμένοις. καὶ
 15 οἱ ³ μὲν πατέρες ⁴ ἡμῶν τὴν Ἀθηναίων ὡς τὴν χώραν
 εἰληχυῖαν, ὁμώνυμον αὐτῇ τὴν πατρίδα προσηγόρευον Ἀθή-
 νας, ἵν' οἱ τιμῶντες τὴν θεὸν τὴν ὁμώνυμον αὐτῇ πόλιν μὴ
 ἐγκαταλίπωσι. Λεωκράτης δὲ οὔτε νομίμων ⁵ [οὔτε] πα-
 τρῶν οὔτε ἱερῶν φροντίσας τὸ κατ' ἑαυτὸν ἐξαγωγίμον

¹ καὶ νομίμοις T. R.⁴ ἡμῶν T. R.² νόμοις T. R.³ μὲν om. T. R.⁵ uucos om. T. R.

contra dii patrii, Nepos Them. 6. Cic. Phil. II. 30. Tam promiscuus antem et varius apud Græcos harum vncum usus est, ut nonnisi in univcrsum Godofr. Hermanni de iis præcepta vera esse dicas, in Classical Journal 1820. No. 42. p. 356. breviter scribitis: "πάτρια, quæ sunt patris; πατρία, quæ a patre veniunt: πατρικά, qualia patris sunt." Quorum trium adjectivorum discrimen multo aliter traditur in Lexico Bekkeri l. c. p. 217. Ut redeam ad Lycurgum, de religione sacrorum a patribus traditorum apud Athenienses conferre juvat locum Lesbonactis simillimum, orat. 2. 5. p. 12. ed. Orell. "Ἐτι δὲ καὶ ἱερὰ ἡμῖν οἱ πατέρες ἰδρυσάμενοι κατέλιπον, κοσμήσαντες ναοὺς καὶ βομοῖς καὶ ἀγάλμασι, καὶ ἄλλοις καὶ καλοῖς ἀναθήμασιν ἃ μὴ περιδῆτε συληθέντα καὶ πένοντα ἀτίμως, ἀλλ' ἀμύνατε etc. OSANN.

Αὐτῷ] Post αὐτῷ videtur χρωμένῳ deesse. hac conditione, si vestris ritibus atque juribus utatur. REISK.

Καὶ τὴν χώραν ἦν κατεῖχον] V. quæ ad Philemonem Grammaticum p. 255. annotavimus. OSANN.

Ἄθνεῖα] Harpocr. Ὄθνεῖος, Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Στρατοκλέους, ἀντι τοῦ ἀλλότριος, ὡς καὶ παρὰ Πλάτωνι ἐν πρώτῳ νόμον. Mauss. p. 229. Ἀ νόθος faciunt νοθεῖον Grammatici, et a νοθεῖον per ὑπερβίωσμον ὀθνεῖον. Hoc alienum et extraneum significat. Illud illegitimum et spurium; omnia spuria et notha extranea sunt et aliena. BECKER.

Καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν] Lege: καίτοι οἱ

πατέρες ἡμῶν. Atqui majores nostri. ΤΑΥ-
 ΛΟΡ.

Ἀθηναίων] Dio Chrysostom. Orat. LXIV. Ἀρχαῖον ἦν γένος τῶν αὐτοχθόνων καὶ πρώτων Ἀθηναίων, μητέρα μὲν τὴν Γῆν αὐχρῶνται, τροφὴν δὲ τὴν Δήμητραν, ἐπάνυμον δὲ καὶ σύμμαχον τὴν Ἀθηναίαν. Vide de hoc cognomine Auctores, quos laudat Menrsius de Fortuna Athenarum cap. II. Deest post hanc vocem, vel τιμῶντες, vel αἰδούμενοι, vel aliquid simile. TAYLOR. Mihi videtur sic esse leg. atque distinguendum: τὴν Ἀθηναίων τιμῶντες, ὡς τὴν χώραν εἰληχυῖαν, ὁμώνυμον αὐτῇ τὴν πατρίδα etc. majores, honoris ergo Minervæ habendi, ut ei, quæ solum hoc sortita esset, patriam suam, urbem hanc, de nomine Minervæ, Athenas appellarunt. REISK. Thorlacius addidit εἰδότες. Cf. Apollod. iii. 14. et Gottleber. ad Platon. Menex. c. vii. BECKER. V. Morell. ad Aristid. or. adv. Leptin. p. 184. Apposite alius ejusdem oratoris locus de Minerva conferri potest, ex Panath. t. i. p. 106. sq. λαβοῦσα [leg. λαχούσα] δὲ τὰς ψήφους ἢ θεός, τὴν ἑπωνυμίαν τῇ πόλει δίδωσι, ὡς ἑαυτῆς οὔσης· καὶ κατεσκεύασατο ὡς κτῆμα ἑαυτῆς, διαρκῆ πρὸς εἰρήνην τε καὶ πόλεμον. OSANN. Heinrichs de suo: τὴν Ἀθηναίων ὡς τὴν χώραν εἰληχυῖαν* ἰδρυσάμενοι* [ὁμώνυμον αὐτῇ]. Quæ verba sublato, refragante Pinzgero, it Bekkerus.

Νομίμων οὔτε] Οὔτε videtur delendum. REISK. Et inclusit Heinrichs, omisit Pinzgerus.

Τὸ κατ' ἑαυτὸν] si in isto positum fuisset.

ὑμῶν καὶ τὴν παρὰ τῶν θεῶν βοήθειαν ἐποίησε. καὶ οὐκ ἐξήρκεσεν αὐτῷ τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα τὴν πόλιν ἀδικῆσαι, ἀλλ' οἰκῶν ἐν Μεγάροις, οἷς παρ' ὑμῶν ἐξεκομίσατο 20
 χρήμασιν ἀφορμῇ χρώμενος, ἐκ τῆς ἠπειροῦ παρὰ Κλεοπάτρας εἰς ¹ Λευκάδα ἐσιτήγει καὶ ἐκεῖθεν εἰς Κόρινθον.
 157 καίτοι, ὧ ἄνδρες, καὶ περὶ τούτων οἱ ὑμέτεροι νόμοι τὰς ἐσχάτας τιμωρίας ὀρίζουσιν, ἐάν τις Ἀθηναίων ἄλλοσέ ² ποι σιτηγήσῃ ἢ ὡς ὑμᾶς. ἔπειτα τὸν προδόντα μὲν ἐν τῷ πολέμῳ, σιτηγήσαντα δὲ παρὰ τοὺς νόμους, μὴ φροντίσαντα δὲ μήτε ἱερῶν μήτε πατρίδος μήτε νόμων, τοῦτον 25
 ἔχοντες ἐν τῇ ὑμετέρᾳ ψήφῳ οὐκ ἀποκτενεῖτε καὶ παράδειγμα τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ποιήσετε; πάντων ἀρα

¹ Ἑλλάδα T. R.² πη T. R.

Dinarch. c. Philocl. p. 96. Οὗτος ἀποδώσεται τὸ καθ' ἑαυτὴν τὴν Μουνυχίαν, ἂν ἔχη τὸν ὄνησόμενον. BECKER.

· Εἰς Ἑλλάδα ἐσιτήγει, καὶ ἐκεῖθεν εἰς Κόρινθον] Ex anterioribus puto legendum esse, εἰς Μέγαρον ἐσιτήγει etc. Quid enim foret εἰς Ἑλλάδα, καὶ ἐκεῖθεν εἰς Κόρινθον? Quasi Corinthus non fuisset ἐν Ἑλλάδι. Sed εἰς Μέγαρον optime convenit ei, qui Megara habitabat non longe a Corintho. PALMER. Recte fortasse Palmerius. Cleopatra, si id nescis, erat Philippi M. Filia, Alexandri, Epiri regi, nuptum data, in quibus nuptiis celebrandis Philippus a Pausania interficitur. Justin. IX. 6. Paulo ante actam hanc causam, istius imperii summam ad regiam hanc mulierem delatam esse novimus. Πρῶτον ποδ' ὑπέμεινας πρεσβευτῆς ὡς Κλεοπάτραν τὴν Φιλίππου θυγάτηρα χειροτονεῖσθαι, συναχθεσθισόμενος ἐπὶ τῇ τοῦ Μελοττῶν βασιλείᾳ Ἀλεξάνδρου τελευτῆ. Æsch. c. Ctesiph. §. 89. Quæ Oratio fortasse eodem anno, quo hæc contra Leocratem, habita fuit. TAYLOR. Hellas appellabatur tota illa regio, quæ Acarnaniam, Ætoliam, insulas maris Ionii, Phocin et Bœotiam complectebatur. Quare nolim hic quiequam mutari. Sin tamen mutandum quid sit, præferam equidem Λευκάδα. REISK. Immo certissimum est Lycurgus hanc causam paullo ante Demosthenis ἀγῶνα de Corona instituisse, quod prodit Æschin. c. Ctesiph. §. 93. Et opportune Hauptmannus excitat locum Pompon. Mel. ii. 3. 1. 100. in quo est: "Megarensium tractus Isthmon attingit, qui - - angusto tramite Helladi Peloponnesa annectit. In eo est - - Corinthus, olim clara opibus." BECKER.

Ἑλλάδα Beckerus frustra defendere studeat. OSANN. Ἑλλάδα quoque retinuerunt Heinrichus et Pinzgerus.

Ἐάν τις ἄθ. — ὡς ὑμᾶς] Mor. conjec. ἡμᾶς. — Verba legis reperiantur apud Demosthen. adv. Lacrit. p. 941. 4. ed. Reisk. cf. c. Dionysiod. p. 1286. 1. et sæpius eam leviter tangit orationibus privatis. Voc. σιτηγῆν exercere frumentarium navicularium significat. At omnino mirum est, hanc legem, quæ non facile ulli Atheniensium ignota esse potuit, citari ab Oratore. Tamen, quum ad explicationem oratoriam verborum περὶ τούτων apta sint hæc verba, sunt toleranda, donec Codd. certiora dabunt. BECKER.

"Ἄλλοσέ ποι] Vulgo ἄλλοσέ πη, quod laud memini alibi, si Ionicæ dialecti auctores excipio, sine suspitione corruptelæ me legisse. Contra ἄλλοσέ ποι, Xenoph. Hipparch. 1. 18. In ipsa hac lege, quam tangit orator, in Demosth. in Lacrit. p. 941. plenius obviam, eodices melioris notæ binis locis, ubi Reiskios ἄλλοσέ πη vulgavit, ἄλλοσέ ποι præbent. OSANN.

Ἐπειτα τὸν] F. scribendum: εἴτα τὸν — ἀποκτενεῖτε; ut est infra c. 18. 16. V. Wyttbenb. epist. Crit. p. 250. ed. Lips. BECKER.

Τοῦτον ἔχοντες ἐν τῇ ὑμετέρᾳ ψήφῳ, οὐκ ἀποκτενεῖτε] Ita distinguī malim, quam cum Stephano: τοῦτον ἔχοντες, ἐν τῇ ὑμετέρᾳ ψήφῳ οὐκ ἀποκτενεῖτε; Juxta meam punctationem scripsit Noster supra §. 1. ἔχοντας ὑπὸ τῇ ψήφῳ ἐν προδότην. et infra quoque §. 30. ζῶν καὶ ὑποχείριον ἔχοντες τῇ ψήφῳ, ἀτιμώρητον ἔασετε; TAYLOR.

Παράδειγμα] Ita omnino rescribe, quemadmodum quoque præcepit Stephanus,

ἀνθρώπων ¹ ῥαθυμότατοι ἔσεσθε καὶ ἡκιστα ἐπὶ τοῖς δεινοῖς ὀργιζόμενοι.

θ'. Καὶ ταῦτα δὲ ² [όμου], ὦ ἄνδρες, ἐμοῦ θεωρήσατε, ὡς δικαίαν τὴν ἐξέτασιν ποιουμένου περὶ τούτων. οὐ γὰρ οἶμαι δεῖν ὑμᾶς ὑπὲρ τηλικούτων ἀδικημάτων εἰκάζοντας
30 ἀλλὰ τὴν ἀλήθειαν εἰδόμενος ψηφίζεσθαι, καὶ τοὺς μάρτυρας μὴ δώσοντας ἔλεγχον μαρτυρεῖν ἀλλὰ δεδωκότας. παρεκαλεσάμην γὰρ αὐτοὺς πρόκλησιν ὑπὲρ τούτων ἀπάντων ¹⁵⁹ γράψας καὶ ἀξίων βασανίζειν τοὺς τούτου οἰκέτας. καὶ μοι λέγε ταύτην.

ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ.

ἀκούετε, ὦ ἄνδρες, τῆς προκλήσεως. ἅμα τοῖνυν ταύτην Λεωκράτης οὐκ ἔδέχετο καὶ κατεμαρτύρει αὐτοῦ ὅτι πρόδοτος τῆς πατρίδος ἐστίν· ὁ γὰρ τῶν πάντων ³ συνειδότην

¹ ῥαθυμότεροι T. R.

² uncōs om. T. R.

³ συνειδότην om. T. R.

non cum Editis παραδείγματα. Istius mendii origo neminem, credo, latere potest. Ecce enim! καὶ παραδείγματα τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ποίησετε. TAYLOR. Cf. Isocr. Paneg. §. 1. OSANN.

[ῥαθυμότατοι] Schaubius apte confert p. 145. 39. ed. Steph. πάντων γὰρ ἀνθρώπων ἔσεσθε ἀγνωμόνιστατοι. Adde Demosth. in Timocr. p. 733. 29. et in Lacrit. p. 941. 20. ed. Reisk. OSANN.

[Ἐπὲρ τηλ.] Corrige περὶ τηλ. Notissimum est. TAYLOR.

Δώσοντας ἔλ.] Sc. verbis. Et statim post δεδωκότας, sc. eo quod antea illis accidit, nempe, quod retenti sunt a Leocrate. Credo testes nunc prodire, qui jam factis convincerunt Leocratem. MOR.

Παρεκαλεσάμην] Minime, sed προὐκαλεσάμην. Nam ea vox legitima est, προὐκαλεσάμην αὐτοὺς, πρόκλησιν — γράψας. Harpocrat. Πρόκλησις. Εἰθέσαν, ὅποτε δικάζοντο τινες, ἐξαιτεῖν ἐνίοτε Θεραπείας ἢ Θεράποντας εἰς βάσανον, ἢ εἰς μαρτυρίαν τοῦ πράγματος, καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο προκαλεῖσθαι· τὸ δὲ γραμματεῖον τοῦ περὶ τούτου γραφόμενον, ἀνομάζετο πρόκλησις. Antiph. Orat. I. p. 112. ed. Steph. Ἐν οἷς μὲν γὰρ αὐτῷ ἐξουσία ἦν σαφῶς εἰδέναι· παρὰ τῆς βασάνου, οὐκ ἤθελεσαν· ἐν οἷς δ' οὐκ ἦν πυθέσθαι, τοῦτ' αὐτὸ προεβυμήθη. καίτοι αὐτὸ τοῦτο ἔχρη' ὁ καὶ ἐγὼ προὐκαλοῦμαι προβυμηθῆναι — μὴ ὁμολογοῦνταν γὰρ τῶν ἀνδραπίδων κ. τ. λ. Demosth. c. Dionysod. §. 1. Ταῦτα τοῖνυν — προκαλεσάμενον ἡμῶν Διονυσόδωρον τουτονὶ πολλάκις, καὶ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐκτιθέντων τὴν πρόκλησιν. Idem c. Stephan. A. §. 12. Μαρτυροῦσι παρεῖναι, ὅτε Ἀπολ-

λίδωρος προὐκαλεῖτο Στέφανον παραδοῦναι τὸν παῖδα τὸν ἀκίλουθον εἰς βάσανον. Certe παρακαλέσασθαι alia omnino res est. TAYLOR. Taylor obsecuti sunt Beckerus et Heinrichius.

[Λεωκράτης] Ἄ Λεωκράτης, Vratisl. Unde Schaubius, me dissentiente, ὁ Λεωκρ. suscipitur. OSANN.

Κατεμαρτύρει αὐτοῦ] Videtur αὐτὸς interponendum. ipse in sese dicebat testimonium, ipse sese deferebat. REISK. Sine causa. OSANN.

τῶν πάντων] Π. τὸν πάντων. H. STEPHAN. Nescio, quare lectionem sollicitaret H. Stephans. Supererant multa in hac oratione, ubi Crisii felicitas exercere poterat. Quod ni centenis ad minimum locis ostendi, næ ego libenter ferrem inter eos numerari, qui bonas literas negligunt, vel si quid est eo hominum genere κακοδαίμονέστερον. TAYLOR. Mihi videtur sic leg. ὁ γὰρ τὸν πάντων [scil. ἐλέγχων] ἰσχυρότατον ἔλεγχον φυγῶν. Certe deest aliquis talis superlativus, aut μέγιστος, aut σαφέστατον, aut δικαιοτάτον, aut ῥᾶστον, aut tale quid. REISK. τῶν πάντων συνειδότην egregie codd. B. et Vratisl., applaudente Passovio Symbol. crit. in scriptl. Grec. et Rom. p. 30., restituernnt. Igitur Beckerus valde vituperandus videtur, qui audacissimam Reiskii conjecturam non solum probaverit, sed etiam in textum susceperit. OSANN. Thorslacius: τὸν [μέγιστον] πάντων. Heinrichius: τὸν τῶν [πάντων] συνειδότην. Puzzerus: τῶν πάντων συνειδότην.

τὸν πάντων ἰσχυρότατον ἔλεγχον] Sed

ἔλεγχον φυγῶν ¹ ἠμολόγηκεν ἀληθῆ εἶναι τὰ εἰσηγγελμένα. 35
 τίς γὰρ ὑμῶν οὐκ οἶδεν ὅτι περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων
 πολὺ δοκεῖ δικαιοτάτον καὶ δημοτικὸν εἶναι, ὅταν οἰκέται
 160 ἢ θεραπεῖναι συνειδῶσιν ἃ δεῖ, τούτους ἐλέγχειν καὶ βα-
 σανίζεῖν, καὶ τοῖς ἔργοις μᾶλλον ἢ τοῖς λόγοις πιστεύειν,
 ἄλλως τε καὶ περὶ πραγμάτων κοινῶν καὶ μεγάλων καὶ
 συμφερόντων τῇ πόλει; ἐγὼ τοίνυν τοσοῦτον ἀφέστηκα
 τοῦ ἀδίκως τὴν εἰσαγγελίαν κατὰ Λεωκράτους ποιήσασθαι, 40
 ὅσον ἐγὼ ² μὲν ἐβουλόμην ³ τοῖς ἰδίοις κινδύνοις ἐν τοῖς Λεω-
 κράτους οἰκέταις καὶ θεραπεῖναι βασανισθεῖσι τὸν ἔλεγ-

¹ ἠμολόγηκε T.² μὲν om. T. R.³ τοῖς ἰδίοις κινδύνοις T. R.

quam c. 10. Lycurgus dicit, decere pro-
 ditionis reum μηδένα τῶν ἀριβεστάτων
 ἐλέγχον φεύγειν, Reiskii emendationem,
 probante Moro, in textum recipere pla-
 cuit; imprimis quam simillimus est locus
 Antiph. de Cæde Herod. p. 724. ed. Reisk.
 Καὶ εἰ μὲν ἐγὼ τὸν ἄνδρα ἠφάνισα ἢ μὴ ἤθε-
 λον ἐκδοῦναι τούτοις, ἢ, ἄλλον τινὰ ἔφευγον
 ἔλεγχον, αὐτοὶ δὲ τούτους ἰσχυροτάτους εἰς τὰ
 πρᾶγματα ἐχρῶντο. BECKER.

Δημοτικόν] Malim aut δημοτικώτατον,
 aut μάλιστα δημοτικόν. REISK. Et dedit
 δημοτικώτατον Heinrich.

Δημότικον] Superlativum δημοτικώτατον
 exspectamus, quem Reisk. proposuit, vel
 μάλιστα δημοτικόν. Interdum quidem di-
 versos gradus junctos videmus apud
 scriptores; sed verum esse puto, quod
 Reisk. anim. ad Dionys. Hal. V. 675. ob-
 servat: 'facillime potuisse in hujusmodi
 rebus errores subrepere ex eo, quod li-
 brarii Græci consuerunt terminationes
 comparativorum et superlativorum eadem
 sigla exprimere: ut sæpissime causæ
 dubitandi incidant gravissimæ, et testi-
 monia quamvis multarum editionum, qua-
 rum omnes posteriores ex una principe
 derivatæ sunt, quocirca consensus earum
 omnium non potest nisi pro unico suffra-
 gio haberi, contra necessitatem e natura
 rei et modo loquendi existentem nil va-
 leant.' BECKER.

"A δεῖ] Vel scribe ἃ μὴ δεῖ, vel supple
 aliquid post δεῖ, sc. ἃ δεῖ μαρτυρεῖν, aut
 μὴνεῖν. Hujusmodi suspicor. TAYLOR.
 Post ἃ δεῖ videtur deesse γνώσκειν ὑμᾶς.
 REISK. Perperam. OSANN.

"A δεῖ] Cogit. συνειδέναι, i. e. convincere,
 quod sciant. — Scitis enim, justum esse et
 populare, in re ambigua fieri inquisitionem
 in servos atque ancillas conscias, ita ut con-
 vincantur, quod consciverint, quibus explo-
 ratis magis res ipsa fidem facit, quam accu-

satoris oratio. Sententiam Nostri illustrat
 Antiph. de cæde Herod. p. 749. 23. ed.
 Reisk. BECKER.

"Ὅσον ἐγὼ μὲν] Mên addidit Osannus, et
 Pinzgerus. De cujus particula (inquit
 Osannus) post pronomina posite vi cf.
 Döderlein, in Thiersch. Act. Phil. Mon.
 v. i. fasc. 1. p. 66. Adde Aristoph. Nub.
 645.

Τοῖς ἰδίοις κινδύνοις] Forte τοῖς ἰδίοις,
 subaudi ἐμαυτοῦ, κινδύνοις. meomet ipsius
 periculo privato. nam qui servum aut an-
 cillam ad tormenta postulare, is hero re-
 stituere debet servi pretium, si is a tor-
 mentis forte debilitaretur. REISK. τοῖς
 ἰδίοις κινδύνοις e Reiskii conjectura, præ-
 sentibus Schulz., Thorlac., Becker. [et
 Heinrich.], edidi, nauci putas quæ ad
 defendendam vulgata a V. D. usque
 allata sunt. Infra habes ζ. κζ'. τοῖς ἰδίοις
 κινδύνοις κοινῆν ἀδειαν τοῖς Ἑλλησι κτώμενοι.
 OSANN.

Τοῖς ἰδίοις κινδύνοις] An addendum
 ἀξιώσας? volui meum periculum; cum
 volui tunc, ut de testibus quæreretur. MOR.
 Reiskii conjecturam recepinus. Dinarch.
 c. Demosth. p. 26. ed. Reisk. de Charide-
 mo: χρήσιμος ὑμῖν οὐ λόγους ἀλλ' ἔργους βου-
 λόμενος γενέσθαι, καὶ τοῖς ἰδίοις τοῖς αὐτοῦ
 κινδύνοις ὑμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλησι βουλό-
 μενος τὴν σωτηρίαν παρασκευάσαι, περὶ τῶν
 οὗτος κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐλογοσωαίει. — Qui
 vero servum aut ancillam ad tormenta
 postulaverat, is hero servi a tormentis
 forte debilitati pretium restituere debet.
 Id statim in formula προκλήσεως ab
 accusatore promittebatur, ut legimus in
 Demosth. c. Near. p. 1387. 28. ed.
 Reisk. BECKER.

Τὸν ἔλεγχον] Delet Scaliger. Verum,
 si quid exterminandum sit, hæc illa jubeo
 in superiori parte sententiæ, nempe τοῖς
 ἰδίοις κινδύνοις. Vide enim: Ἐγὼ ἐβουλό-

χον γενέσθαι, οὔτοςί δὲ διὰ τὸ συνειδέναι ¹ ἑαυτῶ οὐχ ὑπέμεινεν ἀλλ' ἔφυγε. καίτοι, ὡς ἄνδρες, πολὺ θᾶττον οἱ 161
Λεωκράτους οἰκέται καὶ θεράπαινοι τῶν λεγομένων ἂν τι ἠρνήθησαν ἢ τὰ μὴ ὄντα τοῦ ἑαυτῶν δεσπότου κατειψεύσαντο.

52. 1 ἰ. Χωρὶς τοίνυν τούτων Λεωκράτης ἀναβοήσεται αὐτίκα ὡς ἰδιώτης ὢν καὶ ὑπὸ τῆς τοῦ ῥήτορος καὶ συκοφάντου δεινότητος ἀναρπαζόμενος. ἐγὼ δὲ ἠγοῦμαι πάντας ὑμᾶς εἰδέναι ὅτι τῶν μὲν δεινῶν καὶ συκοφαντεῖν ἐπιχειρούντων ἔργον ἐστὶν ἅμα τοῦτο προαιρεῖσθαι καὶ ζητεῖν τὰ χωρία ταῦτα ἐν οἷς τοὺς παραλογισμοὺς κατὰ τῶν ἀγωνιζομένων 5 ποιήσονται, τῶν δὲ δικαίως τὰς κρίσεις ἐνισταμένων καὶ τοὺς ἐνόχους ταῖς ἀραῖς ἀκριβῶς ἀποδεικνύντων τὰναντία φαίνεσθαι τούτοις ποιούντας, ὡς περ ἡμεῖς. οὕτως δὲ διαλογίζεσθε περὶ τούτων παρ' ὑμῖν αὐτοῖς· τίνας ἀδύνατον ἦν τῇ δεινότητι καὶ ταῖς παρασκευαῖς ταῖς τοῦ λόγου παραγαγεῖν;² [τοὺς οἰκέτας]. κατὰ φύσιν τοίνυν βασανιζόμενοι πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν περὶ πάντων τῶν ἀδικημάτων ἐμελλον 10 φράσειν οἱ οἰκέται καὶ αἱ θεράπαινοι· ἀλλὰ τούτους ὁ Λεωκράτης παραδοῦναι ἔφυγε, καὶ ταῦτα οὐκ ἄλλοτρίους

¹ ἑαυτὸν T. R.² uicos om. T. R.

μην ἐν τοῖς Λεωκράτους οἰκέταις καὶ θεραπαί-
ναις βασανισθεῖσι τὸν ἔλεγχον γενέσθαι.
TAYLOR.

Ἐαυτὸν] Π. ἑαυτῶ. H. STEPHAN. Recte.
TAYLOR. Ego vulgatum reliqui, quia con-
jecturam illam tametsi admittas, non
tamen ideo persanatus est locus. Si nihil
hic deest, leg. est αὐτὸν (pro ἑαυτὸν), quod
referetur ad τὸν ἔλεγχον; et sic erit dis-
tinguendum: διὰ τὸ συνειδέναι, αὐτὸν οὐχ
ὑπέμεινεν. aut si quid deest, sic leg. διὰ τὸ
συνειδέναι ἑαυτῶ ἀδικούντι, αὐτὸν οὐχ ὑπέ-
μεινεν. REISK. Ita e Stephan. conjectura
præter Reiskium omnes editores. Schau-
bius mecum hæc communicavit probanda:
Stephano assentior corrigenti ἑαυτῶ. cf.
Lysiaë Areopag. §. η'. ἐδίκουν ἂν ἑμαυτῶ
ξυνειδέναι. qui locus docet, ξυνειδέναι ἑαυτῶ
idem significare posse quod ξυνειδέναι
ἑαυτῶ ἀδικούντι. et pro Polystr. §. β'. οἱ δ'
οὐχ ὑπέμειναν, καταγόντες σφᾶν αὐτῶν ἀδι-
κείν. quo altera quoque Reiskii [quocum
facit Ducas] conjectura, αὐτῶν, inutilis
repellitur. OSANN.

Τῶν λεγομένων] Desidero Interpretis
fidem. Verte: eorum, quæ allegantur.
TAYLOR.

κατειψεύσαντο] Cf. Cic. pro Rosc. Amer.
c. 41. HAURTM.

Δεινῶ] Ernesti λέγειν addere voluit, et
hoc omnino ositatus est. Tamen absolute
quoque interdum ponitur. Philostr. de V.
Soph. 1. p. 499. de Antiphonte Rhamna-
sio: δεινὸς τὰ δικανικὰ, ἰ. e. in rebus foren-
sibus terribilis et metuenda erat hujus Ora-
toris versutia. BECKER.

Ἄμα τοῦτο] F. leg. ἐν τούτο. REISK.
Sed emendatione opus non [adstipulante
Osanno] est. Sensus: Hi, qui facundia
pollent et calumniari solent, hoc simul
sibi permittant, ut locos inquirent et fal-
lacias, quibus fraudulenter pugnant ad-
versus accusatos. BECKER.

Ἀποδεικνύντων] Scil. ἔργον ἐστίν. e v.
10. REISK.

Ὡς περ ἡμεῖς] Scil. φαινόμεθα ποιούντες.
IDEM. ὡς περ ἡμεῖς dedit Osannus. Quæ
scilicet audientium appellatione (inquit
V. D.) orator ad animos sibi conciliandos
utitur. Supple enim φαίνεσθε ποιούντες.

Τοὺς οἰκέτας] Prorsus omituat Osannus
et Pinzgerus.

καὶ ταῦτα] Elliptice, ut supra p. 144.
6. ed. Reisk. Eodem modo Aristophanes

162 ἀλλ' αὐτοῦ ὄντας. τίνας δὲ δυνατόν εἶναι δοκεῖ τοῖς λόγοις ψυχαγωγῆσαι καὶ τὴν ὑγρότητα αὐτῶν τοῦ ἠΐθους τοῖς δακρυόσις εἰς ἔλεον προαγαγέσθαι; τοὺς δικαστάς. ἐνταῦθα Λεωκράτης ὁ προδότης τῆς πατρίδος ἐλήλυθεν, οὐδὲν ἕτερον ἢ φοβούμενος μὴ ἐκ τῆς αὐτῆς οἰκίας οἱ τ' ἐξελέγχοντες τῷ ἔργῳ καὶ ὁ ἐξελεγχόμενος γένηται. τί γὰρ ἔδει προφάσεων 15 ἢ λόγων ἢ σκηψέως; ἀπλοῦν τὸ δίκαιον, ράδιον τὸ ἀληθές, βραχυὸς ὁ ἔλεγχος. εἰ μὲν ὁμολογεῖ τὰ ἐν τῇ εἰσαγγελίᾳ ἀληθῆ καὶ ὅσα εἶναι, τί οὐ τῆς ἐκ τῶν νόμων τιμωρίας τυγχάνει; εἰ δὲ μὴ φησι ταῦτα ἀληθῆ εἶναι, τί οὐ παραδέδωκε τοὺς οἰκέτας καὶ τὰς θεραπεύσας; προσήκει γὰρ τὸν ὑπὲρ προδοσίας κινδυνεύοντα καὶ παραδιδόναι καὶ βασι-

Plut. 1175.

καταφαγεῖν γὰρ οὐκ ἔχω,
καὶ ταῦτα, τοῦ σωτήρος ἱερέως ἂν Διός.

OSANN.

Δοκεῖ Malin ἰδοίαι. ob praemissum ἦν, p. 411. 15. REISK. Quod conversione Simonus expressit: quo minime opus videtur. OSANN.

Ψυχαγωγῆσαι] Oratoris artificium est, qui auditores ad sententiam suam pertrahit, persuadendo aut docendo. Aristoteles Poet. 6. τὸ ψυχαγωγικόν, vocat. Apsin. Art. Rhet. p. 713. Οὐ ψυχαγωγῆσεις, μὴ γοητεύων μετὰ τινὸς χάριτος καὶ ἠδονῆς, non conciliabis tibi auditorem, nisi eum gratia et suavitatis dictione veluti infascinaveris. Sic veretur Aeschines de f. leg. p. 189. ed. Reisk. ne adversarius oratione sua auditorum animos infascinaverit. Verba sunt: ἐφοβίθην μὲν γὰρ, καὶ ἔτι καὶ νῦν τεθεροβήμαι, μὴ τινες ὑμῶν ἀγνοήσωσί με ψυχαγωγῆσέντες τοῖς ἐπιβεβουλευμένοις καὶ κακῶδεσι τοῦτοισ ἀντιθέτοις. De verbo ψυχαγωγῆσεν egit Spanhem. ad Julian. p. 20. nec loci Nostri oblitus est. BECKER.

καὶ τὴν ὑγρότητα αὐτῶν τοῦ ἠΐθους — προαγαγέσθαι] iudicium animi mollitiem lacrymis ad misericordiam perducere. In usu est metaphorā 1) de virtute aliqua oratoris: cujus oratio fusa est et tractabilis, ut Cic. de Orat. II. 15. dicit. Hyperidem propterea landat Longin. 34. 2. ὡς ἐν ὑγρῷ πνεύματι διεξοδεῦται. quod molliter spirans cursum possit finire. virtus, quae iudice Longino Demostheni prorsus deest. Deinde 2) Noster ad mores hominum laxos, remissos transfert, et quidem satis audacter, ut recte, mea quidem sententia, iudicat Morus in disp. de cognatione historiae et eloqui. cum poesi p. 29. IDEM.

Ἐνταῦθα] huc, s. ad hos se convertit

Leocrates. IDEM.

τῷ ἔργῳ] Nihil loci hic habet. Restitue: ἐνταῦθα Λεωκράτης — τῷ ἔργῳ ἐλήλυθεν, οὐδὲν ἕτερον ἢ φοβούμενος, μὴ ἐκ τῆς αὐτῆς οἰκίας οἱ τ' ἐξελέγχοντες, καὶ ὁ ἐξελεγχόμενος γένηται. Verte autem: in eum utique locum (quem adeo suspiciosum esse vobis dixi) revera pervenit Leocrates, nihil aliud metuens, quam ne ex eadem domo et redarguentes et redargutus prodirent. TAYLOR. Opponuntur inter se ὁ λόγῳ ἔλεγχος et ὁ ἔργῳ ἔλεγχος, illa mera est insimulatio, criminatio accusatoris. Servorum autem confessio tormentis expressa est convictio rebus ipsis. REISK. Vulgatum retinimus. §. 8. dixerat orator in causis publicis oportere τοῖς ἔργοις μᾶλλον ἢ τοῖς λόγοις πιστεύειν. Jam opponitur h. l. ὁ λόγῳ ἔλεγχος et ὁ ἔργῳ ἔλ. Illa criminatio accusatoris esse potest: haec vero confessio, servorum tormentis expressa, est convictio rebus ipsis. BECKER. Frustra Taylorus. OSANN.

τί γὰρ ἔδει] An τί δ' ἄρα δεῖ. sed quid opus est excusationibus? MOR.

Ἄπλοῦν — ἀληθές] Forte ob oculos habuit Orator Eurip. in Phoeniss. v. 479. sq. ubi haec poeta:

Ἄπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ,
καὶ παικίλων δεῖ τᾶνδ' ἔρμηνευμάτων·
ἔχει γὰρ αὐτὰ κερῶν, ἢ δ' ἄδικος λόγος.
Νοσῶν ἐν αὐτῷ, φαζμάκων δεῖται σοφῶν.

Cæterum observandum Oratoris artificium. Brevitate enim enunciatorum gravior sit Oratio, cujus usum ad efficiendam deivότητα Rhetores sæpe commendant, veluti Demetr. de Eloc. c. 7. Dionys. Hal. Rhetor. Vol. V. Reisk. p. 378. Hermogen. de Forma Or. II. p. 383. Laur. BECKER.

Παραδιδόναι καὶ βασανίζειν] Dele istud καὶ. παραδιδόναι βασανίζειν nonnunquam legitur eadem mente, ac παραδιδόναι εἰς τὸ

10 νίξειν καὶ μηδένα τῶν ἀκριβεστάτων ἐλέγχων φεύγειν. ἀλλ' 163
οὐδὲν τούτων ἐπραξεν, ἀλλὰ καταμεμαρτυρηκῶς ἑαυτοῦ
ὅτι προδότης ἐστὶ τῆς πατρίδος καὶ τῶν ἱερῶν καὶ τῶν
νόμων, ἀξιώσει ὑμᾶς ἐναντία ταῖς αὐτοῦ ὁμολογίαις καὶ
μαρτυρίαις ψηφίσασθαι. καὶ πῶς δίκαιόν ἐστι τὸν τὴν
ἐξουσίαν τῆς ἀπολογίας αὐτοῦ ἐξ ἄλλων τε πολλῶν καὶ
25 ὑμᾶς αὐτοὺς ὑπὲρ τῶν ὁμολογουμένων ἀδικημάτων ἐξαπα-
τῆσαι; περὶ μὲν οὖν τῆς προκλήσεως καὶ τοῦ ἀδικήματος,
ὅτι ὁμολογούμενον ἐστίν, ἱκανῶς ὑμᾶς ἠγοῦμαι, ὧ ἄνδρες, 164
μεμαθηκέναι.

ια'. Ἐν οἷς δὲ καιροῖς καὶ ἡλίκοις κινδύνοις τὴν πόλιν
οὔσαν Λεωκράτης προδεδωκεν, ἀναμνήσαι ὑμᾶς βούλομαι.
καί μοι λάβε τὸ ψήφισμα, γραμματεῦ, τὸ ¹ Ὑπερίδου, καὶ
ἀναγίνωσκε.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

30 ἀκούετε τοῦ ψηφίσματος, ὧ ἄνδρες, ὅτι τὴν βουλὴν τοὺς
πεντακοσίους καταβαίνειν εἰς Πειραιᾶ χρηματιοῦσαν περὶ
φυλακῆς τοῦ ² Πειραιῶς ἐν τοῖς ὅπλοις ἔδοξε, καὶ πράτ-
τειν διεσκευασμένην ὅ τι ἂν δοκῇ τῷ δήμῳ συμφέρον

¹ Ὑπερίδου T. R.² Πειραιεύς T. R.

βασανίζειν, ad questionem subeundam tradere, vel, uti Demosthenes loco a me modo laudato dixit: Ἀπολλόδωρος προῦκαλεῖτο Στέφανον παραδοῦναι τὸν παῖδα τὸν ἀκόλουθον εἰς βάσανον περὶ τῆς ὑφαιρέσεως τοῦ γραμματείου. Antiph. Orat. I. p. 112. antep. ed. Steph. δόντες βασανίσαι τὰ αὐτῶν ἀνδράποδα. Lysias Orat. Areopagit. §. η'. ἔτοιμος ἦμην (θεράποντας), εἴ τινα εὐλοιοι παραδοῦναι βασανίζειν. Similiter c. Agorat. §. ιζ'. καταγνόντες αὐτοῦ θάνατον, ἀποτυμπανίσαι παρέδοτε. Noster similiter §. κ'. ἠξίουσαν δοῦναι τὸν βασιλεῖα θάψαι. Et §. κδ'. ex Euripide,

Ἐγὼ δὲ δώσω τὴν ἐμὴν παῖδα κταεῖν.

Et similiter ibid.

Τὴν οὐκ ἐμὴν γε πλὴν φύσει δώσω κέρην
οὔσαι πρὸ γαίας.

Vid. Indicem Lysiae, voc. Infinitivus. TAYLOR. Haud me fugit παραδιδόναι βασανίζειν idem esse posse, atque παραδ. πρὸς τὸ βασανίζειν, καὶ ἐπὶ τῷ βασ. verumtamen hic videtur καὶ servandum esse. Saep̄ heri ipsi servos suos explorabant. REISK. καὶ inseruit gradationi. oportebat tradere servos, et (si opus erat) questionum tor-

mentis examinare. BECKER. καὶ omittunt Schulz. et Simon. includit Heinrich.

Χρηματιοῦσαν] deliberaturus de praesidio. De verbo χρηματίζειν v. Mor. ad Isoer. Paneg. c. 42. BECKER.

Πράττειν διεσκευασμένην] Haec posterior est Vox 'Tactica. Διεσκευασμένοι, ἡτοιμασμένοι, ἐνοπλιοι, ξιφηρείς εἰς πόλεμους. Hesyeh. placuit Senatam Quingentorum Piraeum descendere — et sub armis cavere, ne quid Respublica detrimenti capiat. Male haec a Lonicero vertuntur, quem fugisse arbitror istam vocis proprietatem. Quod autem moneo potissimum, hoc est. Vim istius locutionis notavit aliquis olim ad vocem διεσκευασμένην, sc. ἐν τοῖς ὅπλοις. Quae vera et sincera glossa est. Tu igitur eas voces in linea superiori delebis. Quale enim foret, dicere? καταβαίνειν — ἐν τοῖς ὅπλοις ἔδοξε, καὶ πράττειν ἐν τοῖς ὅπλοις ὧ, τι ἂν δοκῇ τῷ δήμῳ συμφέρον εἶναι. Tantundem enim dicit, cum dicit πράττειν διεσκευασμένην, ut vidimus. TAYLOR. Speciosam magis quam veram esse hanc notationem verborum ἐν ὅπλοις existimo. Si enim Hesyehii explicationem attente consideras, dubitesne Lycurgum sine elegantiae offensa sic scribere potuisse? Latini quum

εἶναι. καίτοι, ὧ ἀνδρες, εἰ οἱ ¹ ἀφειμένοι τοῦ στρατεύεσθαι ἔνεκα τοῦ βουλευέσθαι ὑπὲρ ² [τῶν] τῆς πόλεως ἐν τῇ τῶν στρατιωτῶν τάξει διέτριβον, ἄρ' ὑμῖν δοκοῦσι μικροὶ καὶ οἱ τυχόντες φόβοι τότε τὴν πόλιν κατασχεῖν; ἐν 35 οἷς Λεωκράτης οὕτως καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς πόλεως ἀποδράς
 165 ὄχετο καὶ τὰ χρήματα ³ τὰ ὑπάρχοντα ἐξεκόμισε καὶ ἱερὰ τὰ πατρῶα μετεπέμψατο, καὶ εἰς τοσοῦτον προδοσίας ἦλθεν ὥστε κατὰ τὴν αὐτοῦ προαίρεσιν ἔρημοι μὲν ἦσαν οἱ ναοὶ τῶν ἱερέων, ἔρημοι δὲ ⁴ αἱ φυλακαὶ τῶν τευχῶν, ἐξελέλειπτο δὲ ἡ πόλις καὶ ἡ χώρα. καίτοι κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, ὧ ἀνδρες, τίς οὐκ ἂν τὴν πόλιν ἠλέησεν, οὐ μόνον πολίτης ἀλλὰ καὶ ξένος ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις ἐπιδεδημηκῶς; τίς δ' ἦν οὕτως ἢ μισόδημος τότε ἢ μισαθῆναιός, ὅστις ἐδυνήθη ἂν ἄτακτον ἑαυτὸν ὑπομεῖναι ἰδεῖν, ἠνίκα ἢ μὲν ἦττα καὶ τὸ γεγονός πάθος ² [τῷ δήμῳ] πρῶσθη γέλλετο, ὄρθῃ δὲ ἦν ἡ πόλις ἐν τοῖς συμβεβηκόσιν, αἱ δ' ἐλπίδες τῆς σωτηρίας τῷ δήμῳ ἐν τοῖς ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονόσι καθειστήκεσαν, ὄραν δ' ἦν ἐπὶ μὲν τῶν θυρῶν 15

¹ ἀφειμένοι. T. R.² uncus om. T. R.³ τὰ om. T. R.⁴ καὶ αἱ T. R.

eodem modo armati et instructi conjungant, quis vituperabit? In Græcis vero et Latinis scriptoribus tum, quom Taylori suspicio glossæ vera esset, quam multa loca essent corrigenda! Locum igitur intactum reliquimus. BECKER. Heinrichius: Πειραιῶς ἔδοξε καὶ πρῶττειν ἐν τοῖς ὄπλοις διεσκ.

Ἀφειμένοι] Edd. ἀφειμένοι, ut infra p. 415. ult. Sed Suidæ scripturam prætolimus. BECKER. ἀφειμένοι scripsi e Suida voc. πεπορημένος. Cf. Lobeck. ad Phrynich. p. 320. PINZGER. Osannas: ἀφειμένοι. Heinrichius: ἀφειμένοι.

Τὰ χρήματα ὑπαρχ.] F. leg. τὰ χρήματα τὰ ὑπαρχ. REISK.

Τῶν ἱερέων] Potius τῶν ἱερῶν. Modo enim: ἱερὰ τὰ πατρῶα μετέμψατο εἰς Μεγάρα, καὶ ἐξήγαγεν ἐκ τῆς χώρας. Infra §. id. τὰ ἱερὰ τὰ πάτρια μετακομίζεσθαι. Ait igitur, si omnes pariter atque Leocrates animati essent, ἔρημοι ἂν ἦσαν οἱ ναοὶ τῶν ἱερῶν. Περί ἱερέων, de sacerdotibus, non agitur. TAYLOR. Mibi satis placet vulgata ἱερέων. Sine sacerdotibus sacra nulla possunt fieri. qui civitatem ergo prodit, sacerdotes una quoque prodit, et cum his sacra. Pari modo ἔρημοι δὲ καὶ αἱ φυλακαὶ τῶν τευχῶν, pro ἔρημα δὲ καὶ τὰ τεῖχη τῶν

φυλάκων. REISK. Nec prætermittendam in omnibus, quos Taylor. ad emendationem suam stabilendam affert, locis, voc. ἱερὰ significare lares a Leocr. Athenis Megara accessit. BECKER. τῶν ἱερέων includit Heinrichius et Pinzger.

Ὅρθῃ δ' ἦν ἡ πόλις] Lonicerus: recte autem se civitas gerebat in iis, quæ acciderant calamitatibus. Perperam. Immo: cives arrectos metu animos habebant. Isocr. de Big. §. γ'. Ὅρθῃς δὲ τῆς πόλεως γενομένης διὰ τὸ μέγεθος τῶν αἰτιῶν. Et in simili prorsus narratione Diod. Sic. XVI. 84. ἡ μὲν πόλις ὄρθῃ διὰ τὸν φόβον ἦν, ubi Demosth. de Cor. c. 53. Diodori narrationem egregie illustrat. BECKER.

Ὅραν δ' ἦν — γυναῖκας ἐλευθέρας] Similima est Livii XXII. 7. descriptio terroris et metus, quo Romani, Flamini ad Trasimenum exercitu profligato, affiebantur. "Romæ ad primum naucium cladis, ingenti terrore ac tumultu concursus in forum populi est factus. Matronæ vagæ per vicos, quæ repens clades allata, quæve fortuna esset exercitus obvius percontantur. — Postero die ad portas major mulierum prope quam virorum multitudo fuit, aut suorum aliquem, aut nuntium de liis opperians; circumfundebantur

γυναῖκας ¹ ἐλευθέρας περιφόβους κατεπτηχίας καὶ πυνδα- 166
νομένων εἰ ζῶσι, τὰς μὲν ὑπὲρ ἀνδρῶς, τὰς δ' ὑπὲρ πατρὸς,
τὰς δ' ὑπὲρ ἀδελφῶν, ἀναξίως αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως ὀρω-
μένας· τῶν δὲ ἀνδρῶν τοὺς τοῖς σώμασιν ἀπειρηκότας καὶ
τὰς ἡλικίας πρεσβυτέρους καὶ ὑπὸ τῶν νόμων τοῦ στρατεύε-
5 σθαι ² ἀφαιμένους ἰδεῖν ἢν καθ' ὅλην ³ τὴν πόλιν ἐπὶ γήρας

¹ ἐλευθέρας T. R.

² ἀφαιμένους T. R.

³ τὴν om. T.

obvius sciscitantes, neque avelli utique a
notis, priusquam ordine omnia inquisiis-
sent." IDEM.

¹ Ἐλευθέρους] Non facile in genere femi-
nino sio usurpatur. malim ἐλευθέρας.
REISK. Bene hunc locum ad confirman-
dam communem adjectivi usam contulit,
qui Euripidis Heraclidas a P. Elmsleio
editas Lipsiæ repeti curavit, ad v. 245.
OSANN.

Κατεπτηχίας] Juxta canones Gram-
maticorum formari debuit καταπτη-
χίας. Demosthenes tamen, si locus sanus
sit, Philipp. A. §. 8. κατέπτηχε μέντοι ταῦ-
τα πάντα. Plutarchi. in Julio: Δυεῖν δὲ οὐ-
σῶν ἐν τῇ πόλει στάσεων, τῆς μὲν ἀπὸ Σύλλα,
μέγα δυναμένης, τῆς δὲ Μαριανῆς, ἣ τότε κα-
τεπτήχει καὶ διεσπᾶτο —. Isocrates ad
Philippum §. κδ'. τοὺς ἄλλους ὁρῶν τοὺς
πρὸ αὐτοῦ ταύτη τῇ συμφερέᾳ κεχρημένους,
ἐπτηχότας διὰ τὸ μέγεθος τῆς πόλεως. Vi-
detur autem duplici modo formari. TAY-
LOR.

¹ Ὀρωμένας] Hanc vocem cum superiori
ὄρα δ' ἢν non bene jungi ratus Schulzius
ὄρομένας aut ὀρωωμένας legi voluit: cujus
virii dubiis etiam Jacobsius permotus in
Animad. ad Euripid. p. 126. θερομένους con-
jecit, quod verbum nonnisi apud poetas
memini me legisse. Acutiorem autem
hanc crisin quam veriozem dixerim.
OSANN. ὀδυρομένας dedit Heinrich.

² Ἀπειρηκότας] V. Hemsterhus. ad Luc.
I. p. 78. MOR.

τὰς ἡλικίας] Immo ταῖς ἡλικίαις, ut du-
dum correxi. Atque ita restituisse vide-
tur Maussac. ad Harpocr. p. 121. ex
Suida. TAYLOR. Et ita dederunt Becke-
ros et Heinrichius.

³ Ὑπὸ τὸν νόμον] Π. τῶν νόμων. Ἡ τοῦ νό-
μου. H. STEPHAN.

⁴ Ἀφαιμένους] Leg. ἀφαιμένους. REISK.
Et sic e Suida dederunt Heinrichius et
Piazgerus.

⁵ ἐπὶ γήρας οὐδ᾽ ἀφαιρεμένους] Hic veri-
simile est, Suidam, quem Maussacs sequi-
tur, errore, non consilio, scripsisse ὀδ᾽ pro
οὐδ᾽. Ἐπειδὴ ἐν ταῦτα ἤδη εἶ τῆς ἡλικίας, ὃ δὴ
ἐπὶ γήρας οὐδ᾽ φασὶν εἶναι οἱ ποιηταί. Plato
Republica I. inicit. Annaturos antiqui
nostro cum Poetis maguam intercessisse

necessitudinem. Ita sæpe Homerus,

Δύσμορον, ὃν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήρας
οὐδ᾽

Αἴση ἐν ἀργαλῇ φθίσει. Iliad. X. 60.

Μνήσαι πατρὸς σείο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλ-
λεῦ,

Τηλίκου, ὡσπερ ἐγὼν, ὀλοῦ ἐσὶ γήρας οὐδ᾽.
Iliad. Ω. 486.

Verum neque Poetis solis ea est familiaris
locutio, sed et iis, qui prosa oratione scri-
bunt, uti Hyperidi, teste Polluce, II. 2.
λέγοιτο δ' ἂν καθ' ὕπερθε καὶ ἐπὶ γήρας
οὐδ᾽, ἐπὶ δυσμαῖς βίου. Attamen his
missis, quomodo exponamus διαφθειρομέ-
νους? Vir longe doctissimus divinaut διφθε-
ρουμένους, cui quidem sententiæ multa
favent. "Neque non quædam nationes
harum (ovium) pellibus sunt vestitæ, ut
in Gætulia et in Sardinia. Cujus usum
apud antiquos quoque Græcos fuisse ap-
paret, quod in Tragædiis Senes ab hac
pelle vocantur διφθερίαι etc." Varro de
R. R. II. 11. Discimus quoque ex Co-
mædia, coriaceas etiam fuisse et servulo-
rum et rasticorum pænulas.

Εἶτα δῆτ' οὐ πόλλ' ἔνεστι δεινὰ τῷ γήρα
κακὰ

Δηλαδή· καὶ νῦν γε ταύτῃ τὸν παλαιὸν
δεσπότην

Πρὸς εἶαν χειροῦσιν, οὐδὲν τῶν πάλαι με-
μνημένοι,

Διφθερῶν, κᾶζωμίδων, ἃς οὗτος αὐτοῖς
ἤμπόλα. Aristoph. Vesp. 459.

Ὅταν μὲν οὖν τὰς αἴγας ἐκ τοῦ Φελλέως,
Ὡσπερ ὁ πατὴρ σου διφθέραν ἐνημμένους.

Nub. 71.

Verum, utat hæc sint, quid dicendum est
de eo loco Demosthenis in Midiana §. 23.
ubi aqua similiter hæret et semper hære-
bit? Δεινοί τινές εἰσιν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
φθίρεισθαι πρὸς τοὺς πλουσίους. Quid de
iis omnibus, ubi φθίρεισθαι, διαφθίρεισθαι,
et similia, Lexicographos omnes diu ve-
xavit? Producam, quæ et ego et illi ob-
servarunt, ut de iis simul et semel sta-
tuamus. Plutarchi, in Antonio: καὶ εὐσι-
λέων γυναῖκες ἀμιλλόμεναι δαρεαῖς πρὸς ἀλ-
λήλας καὶ κάλλεσι ἐφθείροντο πρὸς αὐτόν. Tur-

167 ὁδῶ διαφθειρομένους, διπλᾶ τὰ ἰμάτια ἐμπεπορημένους.
πολλῶν δὲ καὶ δεινῶν κατὰ τὴν πόλιν γινομένων, καὶ πάν-

¹ οὐδ᾽ T. R.

piter et indecore eum adibant, inquit Budæus. Id. in Phocione: Ἐπεὶ δὲ Ἀρταλός μετὰ χρημάτων πολλῶν ἀποδράς Ἀλέξανδρον ἐκ τῆς Ἀσίας τῇ Ἀττικῇ προσέβαλε, καὶ τῶν εἰωθότων ἀπὸ τοῦ βήματος χρηματίζεσθαι δρόμος ἦν καὶ ἄμιλλα φθειρομένων πρὸς αὐτόν. Aristides Panath. Ἄλλ' ἦδη τότε ἀμνησθέν καὶ δίκην ἀξιοῦσα λαβεῖν τῶν ἐν τῇ ἠπειρῷ τῶν Ἴωνων, δεδουλωμένων Ἑλλήνων, οὗς μόνη μὲν ἐδέξατο φθειρομένους κατὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα. Aristoph. in Avibus 917.

Ἄλλ', ὦ ποιητὰ, κατὰ τί δεῦρ' ἂν ἐφθάρης;

Alciphro I. Epist. 13. Ἐξ Ἑρμῆος — εἰς Πειραιᾶ φθαρέντων. et 34. Προσφθερίζεται δὲ Ἑρπυλλίδι τῇ Μεγάρας ἄβρα. Gregor. ad Athanasium: Ἄφ' οὗ δὲ ἡ ἀντίθετος γλώσσα, ὡσπερ τινόςσημα δεινὸν καὶ κακόνθηες, ταῖς Ἐκκλησίαις ἡμῶν εἰσεφθάρη. Idem: Τέρας τι Καωπαδόκιον, τὰ μὲν πρῶτα τραπέζης ἀλλοτρίας δούλον — τὰ τελευταῖα δὲ καὶ πολιτεία παρεισφθάρην. Idem: Μὴδὲ γὰρ Σαβέλλιοι τῶ ῥητῶ τούτω παραφθερίζεσθωσαν. Aristoph. Eccles. 248.

Ἄτὰρ ἦν Κεφάλος σοι λοιδορήται; προσφθαεῖς.

Idem in Pace 71.

Ἐχθὲς δὲ μετὰ ταῦτ' ἐκφθαεῖς, οὐκ οἶδ' ὅσοι,

Εἰσάγα' Αἰτναῖον μέγιστον κύνθαρων.

Similes et istæ locutiones. Ἐρρ' ἐς κόρακας, φθέρου, ἀποφθερίζεις ἐς κόρακας. Idem Aristoph. Nub. 787.

Οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ

Ἐπιλοσμώτατον καὶ σκαιότατον γερόντιον;

Et Equit. 388.

Οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖς ἑρσας κάκιστον ὄζων;

In his igitur omnibus τὸ φθειρεσθαι corumpendi vim non habet, neque a φθίω deducitur. Verum est lente et pedetentim reperere vel serpere, τοῦ φθειρὸς (qui et serpens a Plinio dicitur et Apuleio) motum seu potius lentitudinem imitari. Theocr. Idyll. z. init.

Ἦς χρόνος, ἀνίκα' ἐγὼ τε καὶ Εὐκρίτος ἐς τὸν Ἀλεντα

Εἰς πομπὴς ἐκ πόλιος.

Schol. Τὸ ἔρπειν κυρίως ἐπὶ ὄφεως, καὶ σκολήκων, καὶ ἐτέρων ἀπόδων ζῶων λέγεται· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν νοθεστέρων καὶ ἀσπουδαῖ παρορευομένων· νῦν δὲ ἐπὶ τοῦ βαδίζειν

λέγεται. Aristoph. Plut. 675.

Ἐφ' ἦν ἐσθεθύμου δαιμονίως ἐφερπύσαι.

σχ. ad loc. Ἐφερπύσαι δὲ βαδίσαι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐρπετῶν. In nonnullis tamen, quos addaxi, locis, ut id obiter moneam, conveniet fortasse exponere, non ad instar τοῦ φθειρὸς reptare, verum fortasse adhaerescere. Uti in isto quoque, quem jam addo ex Ἰλιῶν XIV. V. H. 26. Ἀρκεσίλαον τὸν ἐξ Ἀκαδημίας Ἀνταγόρας ὁ ποιητὴς ἐλοιδορεῖτο, προσφθαεῖς αὐτῶ. et similiter XII. H. A. 17. de Echeneide. θεούση νηὶ προσφθαεῖς. Jam autem post nostram, licet novam, non fortasse ingratam, explicationem confer decrepitos hos et capulares senes Lycurgi cum veteri Laerte apud Homerum Ulyx. A. 189.

Δαέρτην ἦρωα· τὸν οὐκέτι φασὶ πόλινδε ἔρχεσθ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐπ' ἀγροῦ πῆματα πάσχειν

Γρηὶ σὺν ἀμφιπόλῳ, ἢ οἱ βρωῖν τε πόσιν τε Παρσιθεῖ, εὐτ' ἂν μιν κάματος κατὰ γυῖα λάσσειν

Ἐρπύζοντ' ἀνὰ γουνοὶν ἀλωῆς οἰνοπέδιο.

Accedit etiam, quod, si hunc locum cum Suida legamus περιφθειρομένους, non διαφθειρομένους, et profecto ita legere suadeo, ne dubitandi quidem occasio relinquere-tur. Indeque Lucianum optime explicabimus in Pseudologista: Ἄλλ' ἴσαριν ἐκεῖνοι τὰς πρῶτας σου τρυφὰς, καὶ ὡς παραδοῦς σαυτὸν τῷ ὀλέθρῳ ἐκείνῳ στρατιώτῃ συμπεριφθεῖρον πάντα ὑψηρετῶν. Sed prae-stat fortasse Suidam producere, quoniam praeter morem totum hanc locum Lycurgi ex melioribus exemplaribus videtur descripsisse, quam quibus usi sunt Aldus et Stephanus: Τῶν δ' ἀνδρῶν τοὺς τοῖς σώμασιν ἀπειρηκότες, καὶ ταῖς ἡλικίαις προσβυτέρους, καὶ ὑπὸ τῶν νόμων τοῦ στρατεύεσθαι ἀφεμένους, ἰδεῖν ἦν καθ' ὅλην τὴν πῆλιν πόλιν ἐπὶ γήρας ὁδῶ περιφθειρομένους, διπλᾶ ἰμάτια ἐμπεπορημένους. Suid. in Πεπορημένους. TAYLOR. Haec satis proluxa de voce διαφθειρομένους disquisitio grammatica, ejus auctorem, prius incertum, quid do-lectione h. l. statuat, edocuisse videtur, istud vocabulum ab h. l. alienum esse. Nam si cum Lonicero veritas: etate grandaevos videre erat per totam urbem ipso senio perire. id absonum est; sin a φθειρεσθαι (quo utuntur Attici sensu: reperere, ire, vagari) velis derivare, compositum διαφθ. incommo-dum erit. Conjectura vero διαφθειρομένους propterea displicet, quod, si

των τῶν πολιτῶν τὰ μέγιστα ἡτυχηκότων, μάλιστα ἂν τις 168
 ἤλγησε καὶ ἐδάκρυσεν ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως συμφοραῖς, ἥνιχ' 169
 ὄραν ἦν τὸν δῆμον ψηφισάμενον τοὺς μὲν δούλους ἐλευθέρους, 170
 τοὺς δὲ ξένους Ἀθηναίους, τοὺς δ' ἀτίμους ἐντίμους· ὅς
 10 πρῶτον ἐπὶ τῷ αὐτόχθων εἶναι καὶ ἐλεύθερος ἐσεμνύετο.
 τοσαύτη δὲ ἡ πόλις ἐκέχρητο μεταβολῇ, ὥστε ¹ πρῶτερον
 μὲν ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐλευθερίας ἀγωνίζεσθαι,
 ἐν δὲ τοῖς τότε χρόνοις ἀγαπᾶν ἐὰν ὑπὲρ τῆς αὐτῶν σωτη-
 ρίας ἀσφαλῶς δύνηται ² διακινδυνεύσαι. καὶ πρῶτερον μὲν
 πολλῆς χώρας τῶν βαρβάρων ἐπάρχειν, τότε δὲ πρὸς Μα- 171
 κεδόνας ὑπὲρ τῆς ἰδίας κινδυνεύειν· καὶ τὸν δῆμον ὃν πρῶτερον

¹ πρῶτον T. R.² κινδυνεύσαι T. R.

vestitum senioram designat, tamen vocem desideramus, qua depingitur, quatenus senes timidi et perterriti secus fecerint. Quare his omnibus perpensis, Suidæ lectionem περιφθειρομένους veram fuisse Lycurgi scripturam, vel saltem verisimiliorē, quam vulgatam, judicamus; cui iudicio jam olim subscripserunt Maussacus ad Harpocr. p. 121., Küster. ad Suid. l. c., Taylorus ipse, et Dorvillius ad Chariton. p. 385. Lips. Quum enim φδείρεσθαι apud Atticos scriptores significat: suo vel aliorum malo vel damno ire aut vagari (Brunck. ad Aristoph. Eccles. v. 248.), illud compositum περιφθειρομένους senes describit, qui cum impetu, senili atati alieno, et trepidantes prorumpunt, cum molestia eorum, ad quos accedunt oberantes. Et hoc modo perfecta erit oratoria et pulcra descriptio trepidationis et metus, quo tam omnis sexus quæque ætas civium in urbe degentiumangebatur. BECKER. Lycurgum ad normam Atticam scripsisse suspicaris ἐπὶ γήρας ὀδῶ, prouti Lysiam dedisse liquet ex Harpocr. in ὀδῶ. Ad Herodot. l. iii. 14. VALCKENAER. Thorlacius et Osannus: ἐπὶ γήρας οὐδῶ διαφθειρομένους. Beckerus: τὸτ' ἐπὶ γήρας οὐδῶ περιφθειρομένους. Heinrichius: ἐπὶ γήρας ὀδῶ περιφθειρομένους. Pinzgerus: ἐπὶ γήρας ὀδῶ διαφθειρομένους.

Μάλιστα ἂν] Μάλιστα δ' ἂν, Vratisl. quæ lectio fortasse non plane negligenda. Geminum locum particulae δὲ post genitivos absolutos cum δὲ inchoantes fateor me frustra adhuc quaesivisse; similia autem hæc Herodoti l. ii. 50. τῶν δὲ οὐ φασὶ θεῶν γινώσκειν ἰνόματα, οὗτοι δὲ μοι δοκεῖσι ὑπὸ Πελασγῶν ἰνομασθῆναι. Ex quo genere loca nonnulla congessit Matthiæ Gr. Gr. §. 606. 3. p. 892. OSANN. Et sic dedit Heinrich.

Ὁς πρῶτον] Leg. ὅς πρὸ τοῦ. et v. 6. ὥστε πρὸ τοῦ. REISK. πρῶτον, antea. Quod Athenienses "eodem innati solo sint, quod incolunt," ut Justin. ii. 6. interpretatur voc. αὐτόχθονες, id sæpissime celebratur ab oratoribus, imprimis Isocrate v. c. Paneg. §. δ'. et Panath. §. μθ'. Vid. Gottleb. ad Platon. Menex. c. 6. BECKER. πρῶτον Schulzius significat τοῦ πρῶτερον positum esse monet, ejus loquendi usus exempla collegerunt Musgravius ad Sophocl. Antig. 1327., Viger. p. 67., Bosius Ellipsis. p. 738. Schaef. His autem accuratius examinatis facile patet, vocabulo tum, ne ejus significationes confundantur, genitivum vel ἡ necessario apponi: id quod omnia quæ hujus usus exempla novī, egregie comprobant. Quare hic prætulī cod. Cripps. lectionem [fallitur V. D. ea enim varians lectio ad πρῶτον v. 6. pertinet]. OSANN.

Ἀγαπᾶν] De verbi significatione, qua pro ἀρκείσθαι usurpatur, v. ad Pibilemon. Gramm. p. 226. IDEM.

Πρῶτερον μὲν πολλῆς χώρας] Isocrat. Paneg. §. θ'. Mor.

Τὸν δῆμον, ὃν] Facile sit pro primo articulo posteriorē sufficere, ut sic sit: καὶ, ὃν δῆμον πρῶτερον Λακεδαιμ. Sed satius est anacoluthon hic statuere, ejus crebra occurrunt exempla. Nisi mavis pro οὗτος εἰδῆτο p. 418. 2. legere τοῦτον εἶδει. REISK.

Καὶ τὸν δῆμον — μεταπέμφασθαι] Inest huic loco anacoluthon, quorum exempla undique et in Lycurgo, qui turbatiorem verborum ordinem non aspernatur. Non minus igitur improbanda videtur Reiskii enarratio τοῦτον εἶδει, quam Mori conjectura, qui οὗτος εἰδῆτο delendum et δῆμον — μεταπ. jungendum esse censebat. Nihil præter istud anacoluthon orationi, quo offendaris, duri remanet. Nam sic

Λακεδαιμόνιοι καὶ Πελοποννήσιοι καὶ οἱ τὴν Ἀσίαν κατοί- 15
 κούντες Ἕλληνας βοηθὸν ἐπεκαλοῦντο, οὗτος ἔδειτο τῶν ἐξ
 Ἄνδρου καὶ Κέω καὶ Τροιζήνης καὶ Ἐπιδαύρου ἑπικουρίαν
¹ αὐτῷ μεταπέμψασθαι. ὥστε, ὡς ἄνδρες, τὸν ἐν τοῖς τοιού-
 τοις φόβοις καὶ τηλικούτοις κινδύνοις καὶ τσοαύτῃ αἰσχύνῃ
 ἐγκαταλιπόντα τὴν πόλιν, καὶ μήτε ὄπλα θέμενον ὑπὲρ τῆς
 πατρίδος μήτε τὸ σῶμα παρασχόντα τάξαι τοῖς στρατη- 20
 γοῖς, ἀλλὰ φυγόντα καὶ ² προδόντα τὴν τοῦ δήμου σωτη-
 ρίαν, τίς ἂν ἢ δικαστὴς φιλόπολις καὶ εὐσεβεῖν βουλόμενος
 ψήφῳ ἀπολύσειεν, ἢ ρήτωρ κληθεὶς τῷ προδότη τῆς πόλεως
 βοηθήσειε, τὸν οὐδὲ συμπενηθῆσαι τὰς τῆς πατρίδος συμφο-
 172 ρὰς τολμήσαντα, οὐδὲ συμβεβλημένον οὐδὲν εἰς τὴν τῆς πό-
 λεως καὶ τοῦ δήμου σωτηρίαν; καίτοι κατ' ἐκείνους τοὺς
 χρόνους οὐκ ἔστιν ἥτις ἡλικία οὐ παρέσχετο ³ ἑαυτὴν εἰς τὴν 25
 τῆς πόλεως σωτηρίαν, ὅτε ἢ μὲν χώρα τὰ δένδρα ⁴ συνεβάλλ-
 λετο, οἱ δὲ τετελευτηκότες τὰς θήκας, οἱ δὲ ⁵ νεῶν τὰ ὄπλα.

¹ αὐτῷ T. R.² παραδόντα T. παριδόντα R.³ αὐτὴν T. R.⁴ συνεβάλετο T. R.⁵ νεοὶ T. R.

vert. idem populus indigebat auxiliis ex Andro etc. quæ sibi submitterentur. Cum Moro autem αὐτῷ pro αὐτῷ correxi. — Ad illustrandam historiam laudat Hauptm. Diod. Sicul. XVI. 86. Plutarch. Alex. c. 14. Demosth. c. 26. Ælian. V. H. VI. 1. Justin. VIII. 3. BECKER.

Μεταπέμψασθαι] Novo significatu, si bene habet, pro sibi submittere. Si autem vulgari significatu etiam hic est usurpatum, necesse est pro οὗτος ἔδειτο τῶν — legi τοῦτον εἶδει τὴν (aut τοὺς) ἐξ Ἄνδρου — REISK. Heirichius: [αὐτῷ μεταπέμψασθαι].

Παραδόντα] Lege προδόντα. Monui supra ad §. γ'. med. TAYLOR. Malim παριδόντα. qui præterviderit, contempserit, neglexerit. v. p. 156. 7. ed. Steph. REISK. παραδόντα restituiimus propter seqq. οὐδὲ συμπενηθῆσαι — οὐδὲ συμβεβλημένον. Leocrates dum aufereret cæteris curam salutis reip. tradidit. Sic §. γ'. λς'. BECKER. Osannus, Heirichius et Pinzgerus προδόντα dederunt.

Τὸν οὐδὲ συμπενηθῆσαι] Referenda sunt ad remotius ἀπολύσειεν. MOR.

Τὰς τῆς πατρίδος συμφορὰς] Melius, τὰς τῆς πατρίδος συμφοραῖς. TAYLOR. Videtur vulgata bene habere, aut certe defendi posse. πενηθεῖν τι, lugere quid, vel ob quid, ergo et συμπενηθεῖν τινί τι, cum aliquo aliquid lugere. Idem dictum erit

atque οὐδὲ συμπενηθῆσαι τῇ πατρίδι τὰς αὐτῆς συμφορὰς. REISK.

Τὰς θήκας] Eodem modo et eadem sedulitate muri reficiebantur post bellum Persicum, ἀκοδόμουν τὰ τεῖχη, οὐτ' οἰκίας οὔτε τάφου φειδόμενοι. Diod. Sic. XI. c. 40. "Atque ut interim omnes servi atque liberi opus facerent, neque ulli loco parcerent, sive sacer esset, sive privatus, sive publicus." Nep. Themist. 6. Cave autem existimes iterum de iisdem agi infra c. de τῆς τῶν τάφων. Ibi enim legendum τάφρων. Scilicet ἐπεμελούντο — τευχῶν — τάφρων — χαρακώσεως. Nihil verius. TAYLOR. Quanquam et Demosthenes de Cor. p. 325. 19. Reisk., splendidissimo Orationis loco, τὴν ταφρείαν memorat, qua tum ipse circumdederit urbem, Taylori conjecturam nihilominus rejiciendam esse putavi: duo enim describuntur negotia, quibus tum imprimis occupati erant cives Attici: alterum defensionis urbis, alterum sepulture apud Chæroream occisorum. Utrumque vero hic et in sequentibus, a Leocrate prætermissum esse docet Orator. BECKER. τάφρων tamen dant Osannus, Heirichius et Pinzgerus.

Οἱ δὲ νεῶν] V. Piers. ad Mær. p. 265. Ex Floro ii. 6. illustrat. MOR. At fortasse ad Melancthonem tanquam hujus scripturæ auctorem recurrere oportet,

ἐπεμελοῦντο γὰρ οἱ μὲν τῆς τῶν τειχῶν κατασκευῆς, οἱ δὲ τῆς τῶν ¹τάφρων, οἱ δὲ τῆς χαρακώσεως· οὐδεὶς δ' ἦν ἀργὸς τῶν ἐν τῇ πόλει. ἐφ' ὧν οὐδενὸς τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ παρέσχετο τάξαι Λεωκράτης. ὧν ²εἰκὸς ὑμᾶς ἀναμνησθέντας ³⁰ τὸν μὴδὲ ξυνευγεῖν μὴδ' ἐπ' ἐκφορὰν ἐλθεῖν ἀξιώσαντα ¹⁷³ τῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ δήμου σωτηρίας ἐν Χαιρυνεῖα τελευτησάντων θανάτῳ ζημιῶσαι, ὡς τὸ ἐπὶ τούτῳ μέρος ἀτάφων ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν γεγενημένων· ὧν οὗτος οὐδὲ τὰς θήκας παριῶν ἡσχύνθη ὀγδόῳ ἔτει τὴν πατρίδα αὐτῶν προσαγορεύων.

ιβ'. Περὶ ὧν, ³ ὧ ἄνδρες, μικρῶ πλείω βούλομαι διελθεῖν, καὶ ὑμῶν ἀκούσαι δέομαι καὶ μὴ νομίζειν ἀλλοτρίους εἶναι ³⁵ τοὺς τοιούτους τῶν δημοσίων ἀγῶνας· αἱ γὰρ τῶν ἀγαθῶν ⁴ ἀνδρῶν εὐλογίαί τὸν ἔλεγχον σαφῆ κατὰ τῶν τάναντία ¹⁷⁴ ἐπιτηδεύόντων ποιοῦσιν. ἔτι δὲ καὶ δίκαιον τὸν ἔπαινον, ὃς μόνος ἄθλον τῶν κινδύνων τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἐστὶ, τοῦτον, ἐπειδὴ κἀκεῖνοι εἰς τὴν κοινὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως ⁵ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἀνάλωσαν, ἐν τοῖς δημοσίοις καὶ κοινοῖς ἀγῶσι τῆς πόλεως μὴ παραλιπεῖν. ἐκεῖνοι γὰρ τοῖς πολεμίοις

¹ τάφρων T. R.² εἰκότως T. R.³ ὧ om. T. R.⁴ ἀνδρῶν om. T. R.⁵ τὰς ψυχὰς - - πόλεως] ἐτελεύτησαν T. R.

vertentem: *templa* [suppeditabant], *clypea*. Thorlacius *vaii*. Schaubius, servata vulgata *vaii*, intelligit *agros*. OSANN. *vet* Heinrichius quoque et Pinzgernus: cf. Elsm. ad Eurip. *Heraclid.* 695.

³ Ὦν εἰκότως ὑμᾶς ἀναμνησθέντας.] *Lege ὧν εἰκὸς ὑμᾶς ἀναμνησθέντας κ. τ. λ.* Jam recte se habet Constructio, quæ aliter labascere videbatur. *Ei*κὸς ἦν, *pat* erat. *Ut* Antipho *Orat.* I. in *init.* *Οὗς* εἰκὸς ἦν τῶ μὲν τεθνεῶσι τιμωρὸς γενέσθαι, τῶ δ' ἐπεξίοντι *βοηθός*. *Hæc* potissimum annotavi, quoniam in schedis meis video animadvertens, fuisse olim fastidiosos quosdam, qui hanc locutionem damnarent. TAYLOR. Aut cum *Tayloro* εἰκὸς est *leg.* aut illa vulgata servata, ἀναμνησθέντες in nominativo, et ζημιῶσασθε v. 7. aut ζημιῶσαι δὲ7. REISK. εἰκὸς cæteri editores susceperunt.

Ξυνευγεῖν] *comportare cadavera casorum ad tumulos, quod faciunt superstites e præliis facti.* REISK.

Παριῶν, ἡσχύνθη] *Punge mecum: ἄνωστος οὐδὲ τὰς θήκας παριῶν ἡσχύνθη, ὀγδόῳ ἔτει τὴν πατρίδα αὐτῶν προσαγορεύων. quorum sepulcra ille præteriens non erubuit, licet post septem annos tum primum patriam*

eorum consalutaverit. Si tamen hoc sit *προσαγορεύων*, quod nimium suspicor. Hesyebius quidem *προσαγορεύει, ἀπαράξεται.* Nonnullis fortasse placere potest *ἀπαγορεύων*, qui per septennium patria se *abdica*verit. Ego tamen, ut decet, *ἐπέχων.* TAYLOR.

Αὐτῶν προσαγορεύων] *Videtur ἑαυτοῦ esse interponendum. illum, præter capsas eorum prætereuntem, nil puduit, ipsorum patriam suam appellare, se ferre civem ipsorum, communi cum ipsis patria utentem.* REISK. Cui consentit §. λς'. BECKER. *Pro αὐτῶν conj.* *Ducas ἑαυτοῦ.*

Τοὺς τοιούτους τ. δ. ἀγῶνας] *Lego: τοὺς τοιούτους λόγους τῶν δημοσίων ἀγῶνων.* IDEM. Cui obsecutus est Heinrichius.

Αἱ γὰρ τῶν ἀγαθῶν] *Muretus XVII. Var. Lect. 6. legit: αἱ γὰρ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν εὐλογίαί etc. ileide, l. antep. ἐπειδὴ κἀκεῖνοι εἰς τὴν κοινὴν σωτηρίαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἀνάλωσαν, ἐν τοῖς δημοσίοις καὶ κοινοῖς ἀγῶσι πόλεως μὴ παραλιπεῖν.* Si hæc ex *side MStorum* dixerit, bene dixit. TAYLOR.

Εὐλογίαί] *laudationes.* Thucyd. ii. 42. MOR.

ἀπήνησαν ἐπὶ τοῖς ὀρίοις τῆς Βοιωτίας ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλ-
 λήνων ἐλευθερίας μαχοῦμενοι, οὐκ ἐπὶ τοῖς τείχεσι τὰς
 ἐλπίδας τῆς σωτηρίας ἔχοντες, οὐδὲ τὴν χώραν κακῶς ποιεῖν 40
 προέμενοι τοῖς ἐχθροῖς, ἀλλὰ τὴν μὲν αὐτῶν ἀνδρείαν ἀσφα-
 λεστέραν φυλακὴν εἶναι νομίζοντες τῶν λιθίνων περιβόλων,
 τὴν δὲ θρέψασαν αὐτοὺς αἰσχυρόμενοι περιορᾶν πορθουμένην.
 εἰκότως ὥσπερ γὰρ πρὸς τοὺς φύσει γεννήσαντας καὶ τοὺς
 ποιητοὺς τῶν πατέρων οὐχ ὁμοίως ἔχουσιν ἅπαντες ταῖς
 εὐνοίαις, οὕτω καὶ πρὸς τὰς χώρας τὰς μὴ φύσει προσηκού- 154.
 σας ἀλλ' ὕστερον ἐπικτήτους γενομένας καταδεέστερον διά-
 κεινται. τοιαύταις δὲ γνώμαις χρῆσάμενοι, καὶ τοῖς ἀρίστοις
 ἀνδράσιν ἐξ ἴσου τῶν κινδύνων μετασχόντες, οὐχ ὁμοίως τῆς
 175 τύχης ἐκοινώνησαν· τῆς γὰρ ἀρετῆς οὐ ζῶντες ἀπολαύουσιν,
 ἀλλὰ τελευτήσαντες τὴν δόξαν ἐγκαταλελοίπασιν, οὐχ
 ἠττηθέντες, ἀλλ' ἀποθανόντες ἔνθα παρετάχθησαν ὑπὲρ 5
 τῆς ἐλευθερίας ἀμύνοντες, εἰ δὲ δεῖ καὶ παραδοξότατον μὲν
 εἰπεῖν, ἀληθές δέ, ἐκεῖνοι νικῶντες ἀπέθανον. τὰ γὰρ ἄλλα
 τοῦ πολέμου τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἐστὶν ἐλευθερία καὶ
 ἀρετή· ταῦτα γὰρ ἀμφότερα τοῖς τελευτήσαντιν ὑπάρχει.
 ἔπειτα δὲ οὐδ' οἷον τ' ἐστὶν εἰπεῖν ἠττης αἰτίους τοὺς ταῖς
 διανοίαις μὴ πτήξαντας τὸν τῶν ἐπιόντων φόβον. μόνους γὰρ

Πορθουμένην. εἰκότως.] Hæc recte a me distinguantur. Vide ad §. 26. Interpretationem nostram, ut vides, fefellit vulgaris distinctio: αἰσχυρόμενοι περιορᾶν πορθουμένην εἰκότως. TAYLOR.

Ὅσπερ γὰρ —] Demosth. Epitaph. p. 1390. 4. ed. Reisk. BECKER.

Οὐκ ἠττηθέντες] V. quos laudet Morus ad Isocr. Panegy. c. 26. Mox pro vulg. ἀμύνοντες cum Tayl. ἀμυνῶντες dedimus. BECKER.

Ἐνθα παρετάχθησαν] Conjecit Cl. Marklandus ad Lysiam p. 47. 8. ed. Steph. ἔθαπερ ἐτάχθησαν. TAYLOR. Et sic dedit Heinrichius.

Ἀμύνοντες] Potius ἀμυνῶντες, ut recte Lonicerus: dimicaturi. Ita l. 1. ἀπίνθησαν — ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας μαχοῦμενοι. TAYLOR.

Τὰ γὰρ — ταῦτα γὰρ] An leg. ἂ γὰρ — ταῦτ' ἄρα. MOR.

Ἠττης αἰτίους] amissæ victoriæ auctores. Hæc sunt quovis piaculo digna. At id tantum absfuit, ut Orator etiam contenderet eos neque ἠττηθῆναι, ut l. ult. μόνους τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις καλῶς ἀποδύσκοντας οὐδ' ἂν εἰς ἠττηθῆναι δικαίως φύσει. Re-

scribe igitur: οὐδ' οἷον τ' ἐστὶν εἰπεῖν, ἠττηθῆσαι τοὺς ταῖς διανοίαις μὴ πτήξαντας. Macula illa Exemplarium, αἰτίους, unde originem traxerit, vides. Inter voces ἠττηθῆσαι et τοὺς videre visus est bonus librarius. TAYLOR.

Ἠττης αἰτίους] Demosth. Epitaph. p. 1394. 20. ed. Reisk. eandem sententiam hoc modo profert: οὐκ ἂν δυνήσασμι δ' εἰπεῖν, ὅτι μοι δοκοῦσιν οἱ τελευτῶντες ἐκατέρων ἐν τάξει, τῆς μὲν ἠττης οὐ μετέχειν; νικῶν δ' ὁμοίως ἀμφότεροι. τὸ μὲν γὰρ κρατεῖν ἐν τοῖς ζῶσιν, ὡς ἂν ὁ δαίμων παραδῶ, κέινεται. ὁ δ' εἰς τοῦτο ἕκαστον ἔδει παρασχέσθαι, πᾶς ὁ μέγαν ἐν τάξει πεποικκεν. Sic Nostro αἰτίος ἠττης, auctor est et particeps cludis; nam qui pulcre in prælio ceciderunt, invicti cadebant, nec sentiebant calamitates, quæ cladem necessario sequebantur. Morte libertatem sibi servabant; servitutem non ferebant. Cf. Lys. Epit. p. 95. 4. ed. Reisk. BECKER.

Τὸν τῶν ἐπ.] Malim διὰ τὸν τῶν ἐπ. REISK. Reiskio miror Schulzium assensum esse. OSANN. * ἀλλ' ἀνδρείας ὑπομείναντες * τὸν τῶν ἐπ. de suo Heinrichius. qui mox p. 421. 7. [συνετάφη - - - ἐλευθερία].

- 10 τούς ἐν τοῖς πολέμοις καλῶς ἀποθνήσκοντας οὐδ' ἂν εἰς
 1 ἤττησθαι δικαίως φήσειε· τὴν γὰρ δουλείαν φεύγοντες
 εὐκλεᾶ θάνατον αἰροῦνται. ἐδήλωσε δὲ ἡ τούτων τῶν ἀνδρῶν
 ἀρετὴ· μόνοι γὰρ τῶν ἀπάντων τὴν τῆς Ἑλλάδος ἐλευθερίαν
 ἐν τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν εἶχον. ἅμα γὰρ οὗτοί τε τὸν βίον
 μετήλλαξαν καὶ τὰ τῆς Ἑλλάδος εἰς δουλείαν μετέπεσεν 176
 συνετάφη γὰρ τοῖς τούτων σώμασιν ἡ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων
 15 ἐλευθερία. ὅθεν καὶ φανερὸν πᾶσιν ἐποίησαν οὐκ ἰδία πο-
 λεμοῦντες, ἀλλ' ὑπὲρ κοινῆς ἐλευθερίας προκινδυνεύοντες.
 ὥστε, ὦ ἄνδρες, οὐκ αἰσχυνθεῖην εἰπῶν στέφανον τῆς πα-
 τρίδος εἶναι τὰς ἐκείνων ψυχάς. καὶ δι' ἃ οὐκ ἀλόγως
 ἐπετήδευον, ἐπίστασθε, ὦ Ἀθηναῖοι, μόνοι τῶν Ἑλλήνων
 τούς ἀγαθούς ἀνδρας τιμᾶν· εὐρήσετε δὲ παρὰ μὲν τοῖς
 ἄλλοις ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἀθλητὰς ἀνακειμένους, παρ' ὑμῖν
 20 δὲ στρατηγούς ἀγαθούς καὶ ² τοὺς τὸν τύραννον ἀποκτείν-
 ναντας. καὶ τοιοῦτους μὲν ἀνδρας οὐδ' ἐξ ἀπάσης τῆς Ἑλ-
 λάδος ὀλίγους εὐρεῖν ῥάδιον, τοὺς δὲ τοὺς στεφανίτας ἀγῶ-
 νας νευικηκότας εὐπετῶς πολλαχόθεν ἐστὶ γεγονότας ἰδεῖν.
 ὥσπερ τοίνυν τοῖς εὐεργέταις μεγίστας τιμὰς ἀπονέμετε,
 οὕτω δίκαιον καὶ τοὺς τὴν πατρίδα καταισχύνοντας καὶ
 προδιδόντας ταῖς ἐσχάταις τιμωρίαις κολάζειν.
- 25 ἰγ'. Σκέψασθε δὲ, ὦ ἄνδρες, ὅτι οὐδὲν ὑμῖν ἐστὶν ἀπο-

¹ ἤττηθῆναι T. R.

² τοὺς om. T. R.

Στέφανον τῆς πατρίδος] Schulzius comparari vult illud D. Paulli ad Thessal. I. 2. 19. στέφανος καυχήσεως, ubi v. interpr. — In Orat. deperdita (Fr. XVIII.) Lycargus στεφανοῦν usurpavit pro τιμᾶν. Sic et h. l. usus est substantivo, eo sensu, ut animos illorum patriae summum ornamentum vocare non dubitaret. Similis est sententia Demosthenis in Epitaph. p. 1396. 6. ed. Reisk. ἡ πᾶσα τῆς Ἑλλάδος ἐλευθερία ἐν ταῖς τῶνδε τῶν ἀνδρῶν ψυχαῖς διεσώζετο. Et paullo post: ἡ τῶνδε τῶν ἀνδρῶν ἀρετὴ τῆς Ἑλλάδος ἦν ψυχὴ. Nimirum, qui laudationes funebres scribebant, id potissimum elaborarunt, ut insolito dicendi genere laudatorum virtutes augerent, eorumque pro patria appetitam mortem splendidissimis efferrent laudibus. Hos Lycargus, quantum potuit, h. l. imitatus est. Vide quæ monui ad Demosth. Epitaph. in Demosth. vita II. p. 466. sq. BECKER.

Καὶ δι' ἃ] Malim καὶ γὰρ δι' ἃ — REISK.

Εὐρήσετε δὲ] Pro γὰρ, contra ea apud alios etc. MOR.

Ἀθλητὰς ἀνακειμένους] Ἐν τῇ Μελίτῳ πολλοὺς ἀθλητῶν θεασάμενος (Alexander) Ὀλύμπια καὶ Πόδια νευικηκότων, καὶ πού τὰ τηλικαῦτα ἦν σώματα, ἔφη, ὅτε οἱ βάρβαροι ὑμῶν τὴν πόλιν ἐπολιόρκουν; Plutarch. Apophthegm. TAYLOR.

Στρατηγούς ἀγαθούς] Nep. Mill. c. 6. BECKER.

Τὸν τύραν. ἀποκτ.] Leg. fortasse: τοὺς τὸν τ. ἀ. i. e. Harmodium et Aristogitonem. Thucyd. 6. 54. IDEM.

Καὶ τοιούτους] Sc. duces strenuos et fortes. Sequens οὐδ' cum εὐρεῖν ῥάδιον jun-gendum; neque tum Reisk. emend. οὐδ' ὀλίγους sive πολλούς, opus est. IDEM.

Ὀλίγους] Aut pro ὀλίγους leg. est. πολλούς, aut εἰ μὴ ὀλίγους, aut οὐδ' ὀλίγους. ne paucos quidem numero. REISK.

Μεγίστας] Leg. τὰς μεγίστας. IDEM. Et articulum addidit Heinrichus.

Οὐδὲν ὑμῖν ἐστὶν] Emendo οὐδ' ἐν ὑμῖν

177 ψηφίσασθαι Λεωκράτους τουτουῖ τὰ δίκαια ποιούσι. τὸ γὰρ ἀδίκημα τοῦτο κεκριμένον ἔστι καὶ κατεγνωσμένον. ἡ μὲν γὰρ ἔω' Ἀρείω πάγω βουλή — καὶ μηδεὶς μοι θορυβήσῃ ταύτην γὰρ ὑπολαμβάνω μεγίστην τότε γενέσθαι τῇ πόλει σωτηρίαν — τοὺς φεύγοντας τὴν πατρίδα καὶ¹ ἐγκαταλιπόντας τότε τοῖς πολεμίοις λαβοῦσα ἀπέκτεινε. καίτοι, ὦ ἄνδρες, μὴ νομίζετε τοὺς τὰ τῶν ἄλλων φονικὰ ἀδικήματα ὀσιώτατα δικάζοντας αὐτοὺς ἂν εἰς² τινὰ τῶν 30 πολιτῶν τοιοῦτόν τι παρανομήσαι. ἀλλὰ μὴν Αὐτολύκου μὲν ὑμεῖς κατέψηφίσασθε, μείναντος μὲν αὐτοῦ ἐν τοῖς κινδύνοις, ἔχοντος δ' αἰτίαν τοὺς³ υἱεῖς καὶ τὴν γυναῖκα ὑπεκδέσθαι, καὶ ἐτιμωρήσασθε. καίτοι εἰ τὸν τοὺς ἀχρήστους εἰς τὸν πόλεμον ὑπεκδέσθαι αἰτίαν ἔχοντα ἐτιμωρήσασθε, τί δεῖ πάσχειν ὅστις ἀνὴρ ὢν οὐκ ἀπέδωκε τὰ τροφεῖα τῇ πατρίδι; ἔτι δὲ ὁ δῆμος, δεινὸν ἠγησάμενος εἶναι τὸ γινόμενον, ἐψηφίσαστο ἐνόχους εἶναι τῇ προδοσίᾳ τοὺς φεύγοντας τὸν ὑπὲρ τῆς πατρίδος κίνδυνον, ἀξίους εἶναι νομίζων τῆς ἐσχάτης τιμωρίας. ἂ δὲ κατέγνωσται μὲν παρὰ τῷ δικαιοτάτῳ συνεδρίῳ, κατεψηφίσται δὲ ὑφ' ὑμῶν τῶν δικάζειν λαχόντων, ὁμολογεῖται δὲ παρὰ τῷ δήμῳ τῆς μεγίστης 35

¹ καταλιπόντας τότε ὡς πολεμίους T. R.

² τινὰς T. R.

³ υἱοὺς T. R.

ἔστιν. jam non amplius in vestra potestate situm est. Rationem reddit in sequentibus. TAYLOR. Malim tamen οὐδ' ἔνεστιν ἡμῶν ut usitatus. REISK. Taylori correctionem certissimam recepi. BECKER. Nentro opus esse demonstravit Hauptmannus. OSANN. Taylori correctionem recepit Heinrichus quoque.

Τοὺς φεύγοντας] Vulg. φεύγοντας. Huid dedimus propter insequens καταλιπόντας. V. Wolf. ad Lept. §. 17. med. BECKER. Quocum facit Heinrichus. sed vid. p. 150. 15. ed. Steph. et infra v. 16.

Καταλιπόντας τότε] Distingue post τότε, τοὺς καταλιπόντας τότε, in eo, sc. bello. Erravit Interpres, deceptus mala Stephani distinctione. TAYLOR. Supra §. α'. ια'. orator conjunxit πατρίδα et πόλιν. Quare nostro loco suspicetur aliquis τὴν πόλιν post τότε excidisse. BECKER. Recte MSS. τοὺς πολεμίους, de quo appositionis usu comparativum vid. Matth. Gramm. Gr. §. 433. p. 599., Reisig. Conjectan. in Aristophan. p. 35., Persius Sat. vi. 74. "ast illi tremat omento popa venter." OSANN. Dedi cum Pinzgero e conjectura

Bekkeri τοῖς πολεμίοις. Cf. p. 159, 7. 160, 6. et 166, 37. ed. Steph.

Ὄσιώτατα δικάζοντες] In hac causa adversas cives nonnullos Areopagum peccasse, quis credat? Senatum, quem de cordibus aliorum sanctissime judicasse constat? Dinarch. c. Demosth. p. 6. ed. Reisk. de Areopago: Καὶ ἡ τῶν ἐκ προνοίας φόνων ἀξιόπιστος οὕσα βούλη τὸ δίκαιον καὶ ἀληθὲς εὐρεῖν — νῦν ἐπὶ τοῖς κατὰ Δημοσθένους ἀποπέφασμένοις χρεῖμασιν ἄκυρος ἔσται τοῦ δίκαιου. BECKER.

Τοιοῦτόν τι] Scil. ὥστε φονεῖν τινὰ ἀδίκως. REISK.

Αὐτολύκου] V. fragm. Lycurgi III. BECKER.

Οὐκ ἀπέδωκε τὰ τροφεῖα] qui cum vir sit, non fuerit patria suae gratus pro educationis immensis beneficiis? Ἀνὴρ ὢν oppositum est τῷ ἀχρήστῳ. εἰς τὸν πόλεμον. Mortem vero pro patria, quae parvulam educavit, libenter optetere civem gratum, innuit quoque Lys. Epitaph. §. ιε'. ἐτελεύτησαν δὲ τὸν βίον. ὥσπερ χρεὶ τοὺς ἀγαθοὺς ἀποδόντες, τῇ μὲν πατρίδι τὰ τροφεῖα ἀποδόντες. IDEM.

ἄξια εἶναι τιμωρίας, τούτοις ὑμεῖς ἐναντία ψηφιεῖσθε; 40 πάντων γὰρ ἀνθρώπων ἔσεσθε ἀγνωμονέστατοι, καὶ ἔλα- 178 χίστους ἔξετε τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν κινδυνεύοντας. ὡς μὲν οὖν ἔνοχος ἐστὶ τοῖς εἰσηγγελημένοις ἅπασιν, ὧ ἄνδρες, Λεωκράτης, φανερόν ἐστι.

ιδ'. Πυνθάνομαι δὲ αὐτὸν ἐπιχειρήσειν ὑμᾶς ἕξαπατᾶν λέγοντα ὡς ἔμπορος ἔξέπλευσε καὶ κατὰ ταύτην τὴν ἐργασίαν ἀπεδήμησεν εἰς Ῥόδον. εἰάν οὖν ταῦτα λέγη, ἐνθυμεῖσθε ὧ ῥαδίως λήψεσθε αὐτὸν ψευδόμενον. πρῶτον μὲν γὰρ 5. 1 οὐκ ἐκ τῆς ἀκτῆς κατὰ τὴν πυλίδα ἐμβαίνουσιν οἱ κατ' ἐμπορίαν πλέοντες, ἀλλ' ἐκ τοῦ λιμένος, ὑπὸ πάντων τῶν φίλων ὀρώμενοι καὶ ἀποστελλόμενοι· ἔπειτα οὐ μετὰ τῆς ἑταίρας καὶ τῶν θεραπαινῶν, ἀλλὰ ¹ μόνος μετὰ παιδὸς τοῦ διακονοῦντος. πρὸς δὲ ² τούτοις τί προσῆκεν ἐν Μεγάροις 5 τὸν Ἀθηναῖον ὡς ἔμπορον πέντε ἔτη κατοικεῖν καὶ τὰ ἱερά τὰ πάτρια μετακομίζεσθαι καὶ τὴν οἰκίαν τὴν ἐνθάδε πωλεῖν, εἰ μὴ κατεγνώκει τε αὐτοῦ προδεδωκέναι τὴν πατρίδα καὶ μεγάλα πάντας ἠδικηκέναι; ὃ καὶ πάντων γένοιτ' ἂν ἀτοπώτατον, εἰ περὶ ὧν αὐτὸς προσέδικα τεύξεσθαι τιμωρίας, ταῦθ' ὑμεῖς ἀπολύσετε κύριοι γενόμενοι τῆς ψήφου. χωρὶς δὲ τούτων οὐχ ἠγοῦμαι δεῖν ἀποδέχεσθαι 10 ταύτην τὴν ἀπολογία. πῶς γὰρ οὐ δεῖνόν τοὺς ³ μὲν ἐπι

¹ μόνος T. R.² τούτοις om. T. R.³ μὲν om. T. R.

Πάντων γὰρ] Πάντων ἄρα dedit Heinrichius.

Τῆς αὐτῆς] Vid. §. 5'. et. ζ'. BECKER. Μόνος μετὰ] Aperto vitio. μόνος μετὰ omnes MSS. OSANN. Heinrichius: μόνος μετὰ τοῦ.

Κατεγνώκει τε αὐτοῦ] Malim κατεγνώκει γε ἑαυτοῦ. REISK. Quod Beckeram in textum suscepisse miror. OSANN.

Κατεγνώκει γ' ἑαυτοῦ] Aldinae lect. vitiosa κατεγνώκειτε αὐτὸν h. l. et paullo postea αὐτὸν προσέδικατε Melancthonem in transuersum dacebant. Vertit: nisi condemnaretis eum proditiōnis patriae et maximorum scelerum, cum quidem absurdissimum esset alios liberare culpa in tali crimine, propter quod vos ipsos poena dignos judicaretis. Cum Reisk. correximus locum. TEATOTY et GEA. facile in Codd. poterant permutari. Et sic aliquoties infra Lyc. c. 36. αὐτὸς ἑαυτοῦ καταγνώσκει, καὶ οἰκίστας ἐν Μεγ. Porro ὃ καὶ πάντων ad sequentia sunt referenda ut c. 19. verba ὃ καὶ πάντων ἂν εἴ-

δεινός. — Denique cum Scaligero, ex Aldina retinentes τε, hoc cum insequenti verbo conjunximus scribentes τετεύξεσθαι. Ταῦθ' pertinet ad περὶ ὧν, et opposita sunt αὐτὸς et ὑμεῖς. Jam sic concludit Orator: Quare Leocrates, Atheniensis, Megaris vitii? quamobrem vendidit domum, quam hic habuit, nisi se ipsum jam tunc condemnasset, patriae proditorem fuisse omnesque cives graviter offendisse? Id vero omnium stultissimum, si scelorum, quorum poenam ipse statim tum temporis exspectavit, nunc judicio vestro absolvetis. BECKER.

Τεύξεσθαι] Scal. τετεύξεσθαι. Proxime notes, istud ταῦθ' absolute dici, neque enim regitur ab ἀπολύσετε. Ut sit διὰ ταῦθ' ἀπολύσετε. Versionem ergo reformabis. TAYLOR.

Οὐκ ἠγοῦμαι] Heinrichius: οὐδ' ἠγοῦμαι. Ἐπὶ ἔμπορίαν ἀποδημοῦντας] Π. ἐπὶ ἔμπορίᾳ. Ὀλίγω δὲ πρότερον εἶπε κατ' ἔμπορίαν. H. STEPHAN. Infra etiam, paragrapho exeunte, κατ' ἔμπορίαν ἀπεδήμησι. Sed

179 ἐμπωρίαν ἀποδημοῦντας σπεύδειν ἐπὶ τὴν τῆς πόλεως ἑσθ-
 ρειαν, τοῦτον δὲ μόνον ἐν τοῖς τότε καιροῖς καὶ κατ' ἐργα-
 σίαν ἐκπλεῖν, ἥνικα οὐδ' ἂν εἰς προσκλήσασθαι οὐδὲν ἂν
 ἐζήτησεν, ἀλλὰ τὰ ὑπάρχοντα μόνον διαφυλάξαι; ἠδέως
 δ' ἂν αὐτοῦ πυθοίμην, τίνα ἐμπωρίαν εἰσάγων χρησιμώ-
 τερος ἐγένετο ἂν τῇ πόλει τοῦ παρασχεῖν τὸ σῶμα τάξαι
 τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοὺς ἐπιόντας ἀμύνασθαι, μεθ' ἡμῶν 15
 μαχόμενος. ἐγὼ μὲν οὐδεμίαν ὁρῶ τηλικαύτην οὔσαν βοή-
 ρειαν. ἄξιον δέ ἐστιν οὐ μόνον αὐτῷ διὰ τὴν πράξιν ὀργίζε-
 σθαι ταύτην, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον φανερώς γὰρ
 ψεύδεσθαι τετόλμηκεν. οὔτε γὰρ πρότερον οὐδεπώποτε ἐγέν-
 ετο ἐπὶ ταύτης τῆς ἐργασίας, ἀλλ' ἐκέκτητο χαλκοτύπους·
 οὔτε τότε ἐκπλεύσας οὐδὲν εἰσήγαγεν ἐκ Μεγάρων, ἔξ' ἔτη
 συνεχῶς ἀποδημήσας. ἔτι δὲ καὶ πεντηκοστῆς μετέχων ἐτύγ- 20
 χανεν, ἣν οὐκ ἂν καταλιπὼν κατ' ἐμπωρίαν ἀπεδήμει.
 ὥστ' ἂν μὲν τι περὶ τούτων λέγη, οὐδ' ἡμᾶς ἐπιτρέψειν
 αὐτῷ νομίζω.

ιέ. Ἡξει δ' ἴσως ἐπ' ἐκεῖνον τὸν λόγον φερόμενος, ὃν
 αὐτῷ² συμβεβουλεύκασί τινες τῶν συνηγόρων, ὡς οὐκ ἔνο-
 χός ἐστι τῇ προδοσίᾳ· οὔτε γὰρ νεωρίων κύριος οὔτε πυλῶν

¹ ἡμῶν T. R.

² συμβεβλήκασί T. R.

emendatio viri præstantissimi est minus
 necessaria. TAYLOR. Dedimus ἐπ' ἐμπορία.
 Wessel. ad Diodor. Sic. ii. p. 425. Bip.,
 Matth. Gr. Gr. p. 858. BECKER. H. Ste-
 phani correctionem, ἐπ' ἐμπορία, vulgari
 quidem lingua Græcæ usu comprobata,
 nolim Beckerum statim in textum susce-
 pisse, licet eodem fere modo Demosthenes
 adv. Callipp. p. 1236. 23. ἐφ' ἐτέρα ἀπο-
 δημῶν ἐμπορία dixerit. Absque enim co-
 dicibus talia emendare, temerarium nobis
 videtur, reputantibus ἐπὶ in structura
 verbi significationem motus habentis sæ-
 pissime etiam tum accusativo jungi,
 quum causam notat, uti in hujus generis
 dictionibus ἐπὶ Θῆραν ἐξίνασι etc., de quibus
 v. Sturzii Lex. Xenoph. T. 2. p. 267. Ac
 præter Beckerum Stephani scripturam
 nullus editorum vulgatæ prætulit. OSANN.

Καὶ κατ' ἐργασίαν] Dele inutilem parti-
 culam καὶ, quam debemus voci proximæ,
 TAYLOR. Num, καὶ οὐδὲ κατ' ἐργασίαν. et
 ne quaestus quidem faciendi causa. REISK.
 At particula καὶ h. l. intendit ut apud
 Divarch. c. Demosth. p. 11. καὶ Κίτωνος
 υἱῆ. BECKER.

Χρησιμώτερος ἐγένετο ἂν] Non, commo-

diorem fuisse, cum Lonicero, sed fieri po-
 tuisse. Quod aliud est. Deinde ἐκπλεύσας
 — ἐκ Μεγάρων miror esse versa, hinc sol-
 vens. TAYLOR.

Ἀλλὰ καὶ διὰ] Καὶ omittunt Osannus
 et Pinzgerus.

Χαλκοτύπους] Hesych. χαλκοπλῆκτους.
 I. e. ἐργαστήριον οἰκετῶν χαλκοτύπων ἐκέκτη-
 το, sicut Liban. vit. Demosth. §. β'. de
 patre Demosthenis ἐργαστήριον δὲ οἰκετῶν
 μαχαιροποιῶν κεκτημένος dicit. Hi fabri
 ætarii servi erant, coempti a Leocrate, ut
 in ejus commodum vasa ex ære confice-
 rent. Divitum enim plurimi pecuniam ita
 collocabant, ut servos, artis cujusdam
 peritos, coemerent, quam deinde in domi-
 norum usum exercebant. Id honeste fig-
 bat, nec ab Oratore Leocrati ullo modo
 vitio vertitur. BECKER.

Πεντηκοστῆς] V. §. ζ'. IDEM. Heinri-
 chius: * τῆς * πεντηκοστῆς, qui mox etiam
 v. 16. περιῖ inclusit.

Συμβεβλήκασί] Συμβεβουλεύκασί Simo-
 nus in interpretatione tacite correxit:
 haud mala lectio, tamen vulgatæ non par.
 OSANN. Vulgatam quoque cæteri edi-
 tores retinuerunt.

οὔτε στρατοπέδων οὔθ' ὅλως τῶν τῆς πόλεως οὐδενός. ἐγὼ
 25 δ' ἠγοῦμαι τοὺς μὲν τούτων κυρίου μέρος ἂν τι προδοῦναι
 τῆς ὑμετέρας δυνάμεως, τουτονὶ δ' ὅλην ἐκδοτον ποιῆσαι τὴν
 πόλιν. ἔτι δ' οἱ μὲν τοὺς ζῶντας μόνον ἀδικοῦσι προδιδόντες,
 οὗτος δὲ καὶ τοὺς τετελευτηκότας καὶ τὰ ἐν τῇ χώρᾳ ἱερὰ
 τῶν πατρῶν νομίμων ἀποστερῶν. καὶ ὑπὸ μὲν ἐκείνων προ-
 δοθεῖσαν οἰκεῖσθαι ἂν συνέβαινε δούλην¹ οὔσαν τὴν πόλιν,
 ὃν² δὲ τρόπον οὗτος ἐξέλιπεν, ἀοίκητον ἂν γενέσθαι. ἔτι δὲ
 30 ἐκ μὲν τοῦ κακῶς πράττειν τὰς πόλεις μεταβολῆς τυχεῖν
 ἐπὶ τὸ βέλτιον εἰκός ἐστιν, ἐκ δὲ τοῦ παντάπασι γενέσθαι
 ἀνάστατον καὶ τῶν κοινῶν ἐλπίδων στερηθῆναι. ὥσπερ γὰρ
 ἀνθρώπῳ ζῶντι μὲν ἐλπίς ἐκ τοῦ κακῶς πράξαι μεταπε-
 σεῖν, τελευτήσαντι³ δὲ συναναιρεῖται πάντα δι' ὧν ἂν τις 181
 εὐδαιμονήσειεν, οὕτω καὶ περὶ τὰς πόλεις συμβαίνει πέρας
 ἔχειν τὴν⁴ ἀτυχίαν ὅταν ἀνάστατοι γένωνται. εἰ γὰρ δεῖ

¹ δὲ οὔσαν T. R.² δὲ om. T. R.³ καὶ συναιρεῖσθαι T.⁴ εὐτυχίαν R.

Οὔθ' ὅλως τῶν τῆς πόλεως οὐδενός] Nam secundum leges, quas Pollux VIII. 6. p. 388. e Theophrasto citat, denunciatio prodicionis contra eos solummodo fiebat, qui jussa populi manere publico functi erant, qualia sunt hæc a Lycurgo nominata. Quamobrem Orator h. l. speciose magis quam vere, Leocratis fugam ex hac quoque lege puniendam esse, docuit. Viderunt et alii interpretes. BECKER.

Μέρος ἂν τι προδοῦναι] Iterum non, prode, sed prodituros fuisse. Hæc enim per ὑπόθεσιν dicuntur, et Græca bene instituta sunt, sed Interpretem bonum desiderant. TAYLOR.

Τὰ ἐν τῇ χώρᾳ ἱερὰ] Cf. supra §. η'. BECKER.

Δ' οὔσαν τὴν πόλιν, ὃν τρόπον] Num sic leg. συνέβαινε, δούλην οὔσαν τὴν πόλιν, ὃν δὲ τρόπον οὗτος ἐξέλιπεν, ἐκλειφθεῖσαν, ἀοίκητον —. REISK. Nos non solum nihil mutavimus, immo, quum δούλην δὲ οὔσαν τὴν πόλιν ad explicanda ὃν τρόπον οὗτος ἐξέλιπεν necessarium pertineant, recepta Reiskii vel Schulzii scriptura loci vim dixerim potius infringi. OSANN. Thorlacius, Heinrichus, et Pinzgerus nobiscum faciunt.

Δούλην γ' οὔσαν τὴν πόλιν] civitatem, servam quidem factam, v. Mor. ad Isocr. Paneg. c. 16. Ald. et Mel. pro γε legunt δὲ et post ὃν omittunt particulam: denique incisum ponunt post συνέβαινε, quo protasis finitur. Schulzii correctionem recepimus. si isti prodiderint civitatem, tamen R. P. manebit, etsi in servitutem redacta:

relicta vero, sicut ab ipso deserta est, fit solitudo. praterea manente R. P. in meliorem aliquando statum reverti posse sperandum: at cum prorsus deleta est, quævis melioris conditionis spes evanuit. Igitur Leocrates, quantum potuit, urbem ἀοίκητον et ἀνάστατον reddidit. Cf. §. ις'. BECKER.

Ἀνάστατον καὶ τ. κ. ἐλπ.] F. ἀναστάτους, ἀναγκαῖον καὶ τῶν κ. ἐλπ. REISK. Quo minime opus. OSANN.

Τελευτήσαντι] Lego et distingo certissima fide: ὥσπερ ἀνθρώπῳ ζῶντι μὲν ἐλπίς ἐκ τοῦ κακῶς πράξαι μεταπεσεῖν, τελευτήσαντι δὲ καὶ συναναιρεῖσθαι πάντα κ. τ. λ. Atque ita interpretatur Lonicerus. Neque aliter sane potuit, si nullam bonam mentem auctori suo dare voluisset. TAYLOR. Ego dedi τελευτήσαντι δὲ συναναιρεῖται. quod postremum, per errorem a Stephano mutatum, ex Aldina revocavi. REISK. Et sic cæteri editores.

Πέρας ἔχειν τὴν ἀτυχίαν] Restituo εὐτυχίαν. Tum solum πέρας ἔχει εὐτυχία Reuimp., tum salummodo actum erit de earum fortunis, cum funditus eversæ fuerint: non enim protinus conclamatum erit de civitate, si res minus prospere succedant. Hæc est γνώμη, quam Orator hic illustrat. Cui vox ἀτυχίαν quantum concinat, Tu vide, cui mea displicent. TAYLOR. πέρας ἔχει τι significat: aliquid ita perfectum est, ut nihil addi possit. Sic Demosth in Mid. p. 550. 11. ed. Reisk. τί γὰρ ὡς ἀληθῶς πέρας ἂν φησεῖ τις εἶναι κακίας. Lys. c. Eratosth. §. ιδ'. τελευτήσαντις

τὴν ἀλήθειαν εἰπεῖν, πόλεώς ἐστι θάνατος ἀνάστατον γενέ- 35
σθαι. τεκμήριον δὲ μέγιστον ἡμῶν γὰρ ἡ πόλις τὸ μὲν
παλαιὸν ὑπὸ τῶν τυράννων κατεδουλώθη, τὸ δ' ὕστερον
182 ὑπὸ τῶν Τριάκοντα καὶ ὑπὸ Λακεδαιμονίων τὰ τεῖχη καθη-
ρέθη· καὶ ἐκ τούτων ὅμως ἀμφοτέρων ἡλευθερώθημεν καὶ τῆς
τῶν Ἑλλήνων ¹ εὐδαιμονίας ἠξιώθημεν προστάται γενέσθαι.
ἀλλ' οὐχ, ὅσαι πῶποτ' ἀνάστατοι γεγόνασι. τοῦτο μὲν γὰρ,
εἰ καὶ παλαιότερον εἰπεῖν ἐστὶ, τὴν Τροίαν τίς οὐκ ἀκήκοεν, 40
ὅτι μεγίστη γεγενημένη τῶν τότε πόλεων καὶ πάσης ἐπάρ-
ξασα τῆς Ἀσίας, ὡς ἄπαξ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων κατεσκάφη,
τὸν αἰῶνα ἀοίκητός ἐστι; τοῦτο δὲ ² Μεσσήνην πεντακο-
σίοις ἔτεσιν ὕστερον ἐκ τῶν τυχόντων ἀνθρώπων συνοικι-
σθεῖσαν;

15'. Ἴσως οὖν τῶν συνηγῶρων αὐτῷ τολμήσει τις εἰπεῖν,

¹ ἡγεμονίας T. R.

² Μεσῆνην T. R.

τὸν βίον, πέρασ ἔχουσι τῆς παρὰ τῶν ἐχθρῶν
τιμωρίας. Isoer. ad Phil. §. ξ'. ἐγὼ μὲν
γὰρ ἠγούμαι ταῦτα σέρας ἔξειν· οὐδένα γὰρ
ἄλλον πότε δυνήσεσθαι μείζω πρᾶξαι τούτων.
— 'Vix possum probare Taylori senten-
tiam in verbis Lyeurgi ἀτυχίαν in εὐτυ-
χίαν mutantis. ut cum homine mortuo om-
nis ejus εὐδαιμονία perit: sic cum urbe
eversa omnis ejus εὐτυχία finem habet.
Hic videtur sensus.' Dorvill. ad Charit.
p. 227. ed. Lips. BECKER. Falluntur,
qui de defendenda vulgata ἀτυχίαν con-
tendant, quos inter d'Orvillius ad Charit-
ton. 227., Schulzius, Tholacius, Becke-
rus: agitur enim de statu urbis non eversæ,
sed evertendæ. Nemp̄ orator urbem ἀνά-
στατον factum enim τελευτήσαντι comparat.
Quare quod Taylorus sagaciter conjecit
εὐτυχίαν, Reiskius recte suscepit, fidem
facientibus Codd. et A. et B. [Fallitur V. D.
Ambo Codd. in Museo Britannico nunc
asservati clare ἀτυχίαν habent.] in Vrat.
Schaubius annotavit quantum a pallida
codicis scriptura hodie erni possit, ἀτυ-
χίαν videri exstare. At scripturam termi-
nationem a et εὐ præsertim in principio
vocalorum ita similem esse, ut ultra
scribæ manus sit, si solam manus ductum
spectes, sæpenumero ambigas, quodvis
fere codicis folium docere potest. OSANN.

Τριάκοντα] Punge post τριάκοντα, re-
fertur enim ad ἡ πόλις κατεδουλώθη, non ad
τὰ τεῖχη καθρέθη, hoc modo: ἡμῶν ἡ πό-
λις τὸ μὲν παλαιὸν ὑπὸ τῶν τυράννων κατε-
δουλώθη, τὸ δ' ὕστερον ὅπῳ τῶν τριάκοντα
(sc. sub. κατεδουλώθη, ἀπὸ τοῦ κοινοῦ, ut
aiunt). muri autem a Lacedæmoniiis sunt

diruti. Interpres igitur erravit propter
malam fidem Editoris. Muri urbis a La-
cedæmoniiis solis diruti erant ante domi-
natum XXX virorum. Quæri itaque po-
test, quid velit istud ἀμφοτέρων? Hoc sc.
Civitas nostra bis in servitutem redacta
est, a Tyrannis primo, Pisistrato nempe
etc. deinde a XXX viris. (Accidit autem,
ut in posteriore hac servitute muri etiam
a Lacedæmoniiis subruerentur.) *verumtam-
en ex utroque dominatu etc.* Hoc certis-
simum est. TAYLOR. Cf. Xenoph. Hellen.
ii. 2. BECKER.

Μεσῆνην, πεντακοσίοις ἔτεσιν ὕστ.] Ald.
Μεσῆνην. De utraque hujus nominis scri-
ptura vide, quos laudat Spohn ad Isoer.
Paneg. c. 26. IDEM. Et nos ad Philem.
technol. p. 265. OSANN. Factum esse per
Epamiuondam. Corn. Nep. Epam. c. 8.
Trecentesimo anno post, quam diruta fue-
rat. Pausan. IV. 28. Lycurgus 500 annos
habet; Dinarch. p. 52. ed. Reisk. 400.
Dindor. Sicul. XV. 81. rursus trecentos.
V. Wesseling. ad Diodor. XV. 65. MOR.

Πεντακοσίοις] Dinarchus p. 99. 28. ed.
Steph. tantummodo 400. numeral. REISK.

Αὐτῷ] ipsi audebit dicere. Lonicerns.
Falso. non αὐτῷ εἰπεῖν (quale enim esset
hoc?) sed τῶν συνηγῶρων αὐτῷ. Quod enim
nove dicitur, quod sciam, legerem, τῶν
συνηγῶρων αὐτοῦ. TAYLOR. Beckerus, etsi
συνηγούοντων αὐτῷ legi posse viderat, id
quod dudum occupaverat Angerins, ideo
jure a Boissonado ad Lucæ Holstenii
Epistolas p. 422. reprehensus, tamen vul-
gatam præeunte Schulzio defendit, idque
rectissime. Cujus dativi usus exemplis,

μικρὸν τὸ πρᾶγμα ποιωῶν, ὡς οὐδὲν ἂν παρ' ἑνα ἄνθρωπον
 56. 1 ἐγένετο τούτων· καὶ οὐκ αἰσχύνονται τοιαύτην ἀπολογία
 ποιοῦμενοι πρὸς ὑμᾶς, ἐφ' ἣ δικαίως ἂν ἀποθάνοιεν. εἰ μὲν
 γὰρ ὁμολογοῦσι τὴν πατρίδα αὐτὸν ἐκλιπεῖν, τοῦτο συγχω-
 ρήσαντες ὑμᾶς ἐάτωσαν διαγνῶναι περὶ τοῦ μεγέθους· εἰ δ'
 ὅλως μηδὲν τούτων πεποιήκεν, οὐ μανία δήπου τοῦτο λέγειν
 5 ὡς οὐδὲν ἂν γένηται παρὰ τοῦτον; ἠγοῦμαι δ' ἔγωγε, ὧ
 ἄνδρες, τούναντίον τούτοις, παρὰ τοῦτον εἶναι τῇ πόλει τὴν 183
 σωτηρίαν. ἡ γὰρ πόλις οἰκεῖται κατὰ τὴν ἰδίαν ¹ ἐκάστου
 μοῖραν φυλαττομένη· ὅταν οὖν ταύτην ἐφ' ἑνός τις ² παρίδοι,
 λέληθεν ἑαυτὸν ἐφ' ἀπάντων τοῦτο πεποιηκώς. καίτοι ῥᾶδίον
 ἐστίν, ὧ ἄνδρες, πρὸς τὰς τῶν ἀρχαίων νομοθετῶν διανοίας
 ἀποβλέψαντας τὴν ἀλήθειαν εὐρεῖν. ἐκεῖνοι γὰρ οὐ τῷ ³ μὲν
 10 ἑκατὸν τάλαντα κλέψαντι θάνατον ἔταξαν, τῷ δὲ δέκα
 δραχμὰς ἔλαττον ἐπιτίμιον· οὐδὲ τὸν μὲν μεγάλα ἱεροσυ-
 λήσαντα ἀπέκτειναν, τὸν δὲ μικρὰ ἐλάττονι τιμωρία ἐκό-
 λαζον· οὐδὲ τὸν μὲν οἰκέτην ἀποκτείναντα ἀργυρίῳ ἐζημίουν,
 τὸν δὲ ἐλεύθερον ⁴ εἴργον τῶν νόμων· ἀλλ' ὁμοίως ἐπὶ πᾶσι

¹ ἐκάστην T. R.² παρίδη T. R.³ μὲν γὰρ οὐ τῷ T. R.⁴ εἴργον T. R.

quo e Platone, Demosthene, Aristophane, aliis Boissosodas diligenter l. c. collegit, addas quae Matth. Gr. Gr. §. 392. p. 527. not. leguntur. OSANN. Dedit autem Heinrichius.

τῶν συνηγόρων αὐτῷ] In Demosth. c. Neær. p. 1349. 29. ed. Reisk. quoque legitur συνηγορον τῷ ἀγῶνι τούτῳ, quamobrem et h. l. nihil mutandum videtur. Si opus esset correctione, facilius esset συνηγορούντων, ex quo per compendiarium scripturam συνηγόρων ortum videri possit. BECKER.

Παρ' ἑνα ἄνδρ.] propter unum, i. c. unius culpa. Arrian. in Epict. p. 26. Mor. Cf. Matth. Gr. Gr. p. 864. BECKER.

Μεγέθους] Post μεγέθους videtur τοῦ ἀδικήματος deesse. v. p. 428. 3. REISK. Scil. τοῦ ἀδικήματος. BECKER.

Οὐδὲν ἂν γένηται] Sc. κακὸν vel δυσχερές. REISK. E superioribus τούτων supplendum videtur. Qui ita defendunt accusatum, prorsus sibi repugnantia dicunt. Nam si concedunt, decesserit Leocratem patriam, peccati gravitatem vos oportet definire: si contra negant horum quidquam istum fecisse, nonne profecto insanum erit contendere, ejus culpa nihil horum accidisse?— Hoc enthymemate Orator adversariorum argumentum refellit.

BECKER.

Γένηται] F. leg. ἐγένετο. SCHAUB. γεγένηται de conjectura scripsi. PINZGER. Quod sequitur παρὰ τοῦτο, restituimus ad fidem codd. omnium, Reiskio idem infra p. 428. 9. corrigi jubente, cui ibi obsecrati sumus, παρὰ τοῦτο ipso Vrat. præbente. Intelligunt ibi interpretes νόμον, quod unde intelligatur, non habet. OSANN.

Παρὰ τοῦτον εἶναι π. τ. σωτηρ.] I. e. propter illum (quia ille sic egit) contingere civitati salutem, s. salvam esse civitatem. MOR. In eo sitam fuisse R. P. salutem omnino contendam. Cf. Viger. p. 626. BECKER. Dedi τούτων pro vulg. τούτον, quod per se ferendum foret. V. Schulz. OSANN. At τούτον retinent Heinrichius et Pinzgerus.

Παρίδοι] De ὅταν cum optativo cf. Herman. ad Vig. p. 792., Matth. Gr. Gr. §. 521. p. 741. not., Dissert. de verb. Gr. temp. et mod. p. 44. OSANN.

Καίτοι] Kai Heinrichius.

Ἐκατὸν τάλ. κλέψ.] Demosth. c. Timocr. p. 735. ed. Reisk. Petit. Leg. Att. VII. 5. BECKER.

Ἐλεύθερον] Subaudi a communi ἀποκτείναντα. REISK.

Εἴργον τῶν νόμων] Male, legibus cohibebant. Corrigendum autem cum optimo

καὶ τοῖς ἐλαχίστοις παρανομήμασι θάνατον ὄρισαν εἶναι
 184 τὴν ζημίαν. οὐ γὰρ πρὸς τὸ ἴδιον ἕκαστος αὐτῶν ἀπέβλεπε
 τοῦ γεγεννημένου πρᾶγματος, οὐδ' ἐντεῦθεν τὸ μέγεθος τῶν 15
 ἀμαρτημάτων ἐλάμβανον, ἀλλ' αὐτὸ ἐσκόπουν τοῦτο ¹ εἰ
 πέφυκε τὸ ἀδίκημα τοῦτο ἐπὶ πλεῖον ἐλθὼν μέγα βλά-
 πτειν τοὺς ἀνθρώπους. καὶ γὰρ ἄτοπον ἄλλως πῶς περὶ
² τούτου ἐξετάζειν. φέρε γὰρ, ὦ ἄνδρες, εἴ τις ἕνα νόμον εἰς
 τὸ Μητρῶον ἐλθὼν ἐξαλείψειεν, εἴτ' ἀπολογοῖτο ὡς οὐδὲν
 παρὰ ³ τούτον τῆ πόλει ἐστίν, ἄρ' οὐκ ἂν ἀπεκτείναιτ' αὐ-
 τόν; ἐγὼ μὲν οἶμαι δικαίως, εἴπερ ἐμέλλετε καὶ τοὺς ἄλλους 20
⁴ σώζειν. τὸν αὐτὸν τοίνυν τρόπον κολαστέον ἐστὶ τοῦτον, εἰ
 μέλλετε τοὺς ἄλλους πολίτας βελτίους ποιήσειν. καὶ οὐ
 τοῦτο λογιεῖσθε, εἰ εἷς ἐστὶ μόνος ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ⁵ εἰς τὸ

¹ ἢ T. R.² τούτων T. R.³ τοῦτο R.⁴ σώσειν T. R.⁵ εἰ καὶ τὸ R.

Stephano τῶν νομίμων. Ita ter apud Anti-
 tiph. περὶ τοῦ χορευτοῦ pag. 145. ed. Steph.
 Πείσαντες δὲ τούτους ἀπογράφεσθαι, καὶ προσα-
 γορεύειν ἔμοι εἰργεσθαι τῶν νομίμων, ἠγέ-
 σαντο ταύτην σφίσιον ἔσσεσθαι σωτηρίαν καὶ
 ἀπαλλαγὴν τῶν πραγμάτων ἀπάνταν. ὁ γὰρ
 νόμος οὕτως ἔχει, ἐπειδὴν τις ἀπογραφῆ φόνου
 δίκην, εἰργεσθαι τῶν νομίμων. καὶ οὗτ' ἂν ἐγὼ
 οἶός τ' ἦν ἐπεξελεῖσθαι εἰργόμενος τῶν νομίμων.
 Quo tamen in loco postremo male excude-
 batur, id animadvertente eodem Stephano,
 νομικῶν. TAYLOR. [Et νομίμων dederunt
 Thorlacius, Beckerus et Heinrichus.]
 Hanc vulgatam lectionem MSS. auctori-
 tate firmatam, cujus loco e Taylori con-
 jectura editores, si Reiskium excipias,
 omnes τῶν νομίμων substituerunt, retinui,
 etsi Taylori commentum admodum proba-
 bile esse probe intelligerem, præsertim
 quum utramque vocem nonnunquam in
 MSS. commutari constat, id quod ipsi
 annotavimus supra ad p. 159. R. Cf.
 Xenoph. de rep. Laced. 1. 8. Ac τῶν νο-
 μίμων τινα ἀποστρεφῆν Lycurgus dixit supra
 p. 180. et infra p. 239. R. Defendendæ
 autem vulgatæ adhiberi potest Demosthe-
 nis locus ex orat. in Timocratem, ubi
 p. 733. 9. ed. Reisk. vitiose editur: ἐὰν
 δὲ τις ἀπαχθῆ, τῶν γονέων κακώσεως ἠλω-
 κῶς, ἢ ἀστρατείας, προειρημένον αὐτῷ ὑπὸ
 τῶν νόμων, εἰργεσθαι, εἰσὶν ὅπη μὴ χρῆν,
 δησάνταν αὐτὸν οἱ ἔνδεκα: quom locum,
 quum ὑπὸ omni codicum auctoritate ca-
 reat, annotante id ipsum Reiskio, ita me-
 cum lege et distingue; ἐὰν δὲ τις ἀπαχθῆ
 — προειρημένον αὐτῷ τῶν νόμων εἰργεσθαι,
 εἰσὶν etc. Habes igitur hoc ex loco τοῦς
 νόμους eo sensu, quo supra vocem ferre

posse editores negant: quanquam etiam
 Salmasius, ne sciens quid neglexisse vi-
 deat, de modo usurarum p. 774. De-
 mostheni νομίμων reddendum suadebat.
 OSANN.

[Παρανομήμασι] Π. παρανομήμασι. H.
 STEPHAN. Recte. TAYLOR. Ant' ἐλαχί-
 στοις παρανομήμασιν est leg. aut ἐλάχιστα
 παρανομήμασιν. REISK.

[τὸ ἴδιον] Id est, τὴν ἰδιωτικεῖαν, statum
 privatum rei, quod causa esset, non ad
 rempublicam, sed ad homines privatos
 pertinens. IDEM.

[Ἡ πέφυκε] quatenus. fuit cum ei suspi-
 carer. IDEM.

[Παρὰ τοῦτον] Sc. unam modo legem. —
 Reisk. [et Osann.] scripsit τοῦτο. propter
 hoc facinus. BECKER.

[Ἀποκτείναιτ'] Est correctio Mori. BEC-
 KER. Beckerus ἀποκτείναιτ' edidit, parum
 circumspecte. Plato Alcib. I. apposite
 p. 111. F. εἰ βουληθεῖν μιν εἰδέναι μὴ μόνον
 αὐτοὶ ἀνθρώποι εἰσιν, ἀλλ' ἐσπῶσι ὑγιεινοὶ ἢ
 νοσῶδεις, ἄρ' ἱκανοὶ ἂν ἡμῖν ἦσαν διδάσκαλοι οἱ
 πολλοί; Cf. Erfurd. ad Sophocl. Œd. Tyr.
 664. ed. min. OSANN.

[Μόνος] Bene babet. εἷς μόνος bene Græ-
 cum est. In ὁ ἀνθρώπος subauditur e præ-
 missis ὁ κολαστέος. REISK.

[Ἄλλ' εἰς τὸ πρᾶγμα] Lege: οὐ τοῦτο λο-
 γιεῖσθε, εἰ εἷς ἐστὶ μόνος ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' εἰ
 τὸ πρᾶγμα, scil. (ἐν ἐστὶ). TAYLOR. Dedi
 de meo εἰ καὶ τὸ πρᾶγμα, scil. aut κολα-
 στέον ἐστὶ, aut μόνος ἐστὶ. num etiam res
 vel factum sit singulare, ad unum solum
 hominem pertinens, neque ultra eum ad
 alios quoque proserpens. REISK.

[Εἰς τὸ πρᾶγμα] Sc. ἀποβλέπετε. Vulga-

πρᾶγμα. ἐγὼ μὲν γὰρ ἠγοῦμαι, τὸ μὴ πολλοὺς τοιοῦτους γενέσθαι ἡμέτερον εὐτύχημα εἶναι, τοῦτον μέντοι διὰ τοῦτο μείζονος τιμωρίας ἄξιον εἶναι τυχεῖν, ὅτι μόνος τῶν ἄλλων πολιτῶν οὐ κοινήν ἀλλ' ἰδίαν τὴν σωτηρίαν ἐζήτησεν.

185

25 ἱζ'. Ἀγανακτῶ δὲ μάλιστα, ὧ ἄνδρες, ἐπειδὴν ἀκούσω τῶν μετὰ τούτου τινὸς λέγοντος, ὡς οὐκ ἔστι τοῦτο προδιδόναι, εἴ τις ὄχετο ἐκ τῆς πόλεως· καὶ γὰρ οἱ πρόγονοί ποθ' ἡμῶν τὴν πόλιν καταλιπόντες, ὅτε πρὸς Ξέρξην ἐπολέμουν, εἰς Σαλαμίνα¹ διέβησαν. καὶ οὕτως ἔστιν ἀνόητος καὶ παντάπασιν ὑμῶν καταπεφρονηκῶς, ὥστε τὸ κάλλιστον τῶν ἔργων πρὸς τὸ αἰσχιστον συμβαλεῖν ἠξίωσε. ποῦ
30 γὰρ οὐ περιβόητος ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ἡ ἀρετὴ γέγονε; τίς δ' οὕτως ἢ φθονερός ἔστιν ἢ παντάπασιν ἀφιλότιμος, ὃς οὐκ ἂν εὐξαιτο τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων μετασχεῖν; οὐ γὰρ τὴν πόλιν ἐξέλιπον, ἀλλὰ τὸν τόπον μετέλλαξαν, πρὸς τὸν ἐπιόντα κίνδυνον καλῶς βουλευσάμενοι. Ἐτεόνικος μὲν γὰρ ὁ Λακεδαιμόνιος καὶ Ἀδείμαντος ὁ Κορίνθιος καὶ τὸ Αἰγινήτων ναυτικὸν ὑπὸ νύκτα τὴν σωτηρίαν αὐτοῖς

¹ διέβησαν T. R.

tam lectionem retinimus. Orator auditoribus demonstrat, imprimis Leocratis factum animo secum reputent, et si alii idem fecissent, quod inde secutum sit. Mado felicitas, qua semper usi sumus, (v. Demosth. Phil. I. 43. 17. ed. Reisk.) impedivit, quominus plures idem consilium ceperint. Felicitati igitur nostræ, non Leocrati, gratias agamus, quod exemplum ejus turpissimum cæteros ad similem patriæ fugam non incitaverit. cf. §. 5. BECKER. Ita MSS. nostri, quæ lectio etsi an ab ipso auctore profecta sit, equidem dubitaverim, senior certe videtur Taylori et Reiskii commentis. ἀλλ' εἰ τὸ πρᾶγμα, scil. ἐν ἔστι, ut exstat jam in Ald. et Thorlacius [et Heinrichius] vulgavit. Vulgatam servarunt Hauptm., Schulz., et Beckerus [et Pinzgerus], in eo tamen falsi, quod ἀποβλέπετε mente supplendum censuerunt: quo miuime opus videtur. Euripides Phœnice apud Æschin. in Timarch. p. 154. Reisk.

καὶ γὰρ μὲν οὕτω, χ' ὅστις ἔστ' ἀνὴρ σοφός, λογίζομαι τάληθες εἰς ἀνδρός φύσιν, σκοπῶν διαίταν ἦντιν' ἐμπαροῦεταί,

ubi quo minus locorum memor ejus generis, cujus sant Xenophontis Cyrop. 1. 6. 8. ὅταν πρὸς αὐτὸ τὸ ἀρχαῖον σκοπῶν λογίζω-

μαι, matata distinctione eis ἀνδρὸς φύσιν cum proximo σκοπῶν jungi jubeas, id quod Valckenaerius Diatr. p. 270. fecit, Taylori nota satis prospectum esse videtur. OSANN.

τῶν μετὰ τούτου] I. e. συνηγόρων. BECKER.

τὴν πόλιν ἐξέλιπον] Parum caste Lonicerus. Tu, urbem deserebant. In illa altera interpretatione nihil ad mentem Auctoris. TAYLOR.

Οὐ γὰρ τὴν πόλιν ἐξέλιπον] I. e. λιπόντες ἔφυγον, relicta urbe in fugam se conjecerant. Xenoph. Anab. I. 2. 24. ταύτην τὴν πόλιν ἐξέλιπον οἱ ἑνοικούντες. ubi v. Zeunium. Verbum ἐκλείπειν igitur significat, præ timore ut periculum effugas, vel perterrito animo et inconsulte locum relinquere. Quare ne Atheniensium fugam ex urbe talem fuisse aliquis existimet, statim addit Orator καλῶς βουλευσάμενοι, ubi Thucyd. I. 18. in eadem narratione, διανοηθέντες ἐκλείπειν τ. πόλιν posuit. Quin Lys. Epitaph. §. n'. ἐξέλιπον ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος τὴν πόλιν dixit, ubi Tayl. et Markl. loca veterum colligebant, quæ hujus Atheniensium consilii meminuerunt. BECKER.

Ἐτεόνικος] Herodot. VIII. 42. et 75. IDEM.

ἔμελλον πορίζεσθαι· ἐγκαταλειπόμενοι δὲ οἱ πρόγονοι ὑπὸ 35
 πάντων τῶν Ἑλλήνων εἶα καὶ τοὺς ἄλλους ἠλευθέρωσαν,
 ἀναγκάσαντες ἐν Σαλαμῖνι μετ' αὐτῶν πρὸς τοὺς βαρβά-
 ρους ναυμαχεῖν. μόνου δὲ ἀμφοτέρων περιγεγόνασιν, καὶ τῶν
 πολεμίων καὶ τῶν συμμάχων, ὡς ἐκατέρων προσῆκε, τοὺς
 μὲν εὐεργετοῦντες, τοὺς δὲ μαχόμενοι νικῶντες. ἄρα γε
 186 ὅμοιον τῷ φεῖγοντι τὴν πατρίδα τεττάρων ἡμερῶν πλοῦν
 εἰς Ῥόδον; ἢ που ταχέως ἂν ἠνέσχετό τις ἐκείνων τῶν 40
 ἀνδρῶν τοιοῦτον ἔργον, ἀλλ' οὐκ ἂν κατέλευσαν τὸν καται-
 σχύνοντα τὴν αὐτῶν ἀριστείαν. οὕτω γοῦν ἐφίλου τὴν
 πατρίδα πάντες, ὥστε τὸν παρὰ Ξέρξου πρεσβευτὴν Ἀλέ-
 ξάνδρον, φίλον ὄντα αὐτοῖς πρότερον, ὅτι γῆν καὶ ὕδωρ
 ἤτησεν, μικροῦ δεῖν κατέλευσαν. ὅπου δὲ καὶ τοῦ λόγου
 τιμωρίαν ¹ ἤξιον λαμβάνειν, ἢ που τὸν ἔργα παραδόντα
 τὴν πόλιν ὑποχείριον τοῖς πολεμίοις οὐ μεγάλας ἂν ζημίας
 ἐκόλασαν; τοιγαροῦν τοιαύταις χρώμενοι γνώμαις, ἐνεή- 15'
 187 κοντα μὲν ἔτη τῶν Ἑλλήνων ἡγεμόνες κατέστησαν, Φοινί-

¹ ἤξιον T.

Ἀναγκάσαντες] Nep. Themist. 4. γ. Morum ad Isocr. Paneg. c. 27. IDEM.

Μετ' αὐτῶν] Malim μετ' αὐτῶν. TAYLOR. Male. OSANN.

Μόνου δ' ἀμφ. — νικῶντες] Ex Isocr. Paneg. c. 20. ἀμφοτέρων κρατήσαντες, ὡς ἐκατέρω προσῆκεν — nostrum expressum esse monuit Mor. ad h. I. BECKER. Eandem sententiam habet Aristid. Panathen. p. 59. qui vero frustra se primum hoc dixisse jactat. MOR.

Ἄρα γε ὅμοιον] itaque quis comparare veli eorum factu cum fuga Leocratis? Hauptm. conjec. ὅμοιοι. BECKER.

Τῷ φεῖγοντι] Suspicio sic ferme Lycurgum reliquisse: ἄρα γε ὅμοιον τὸ πλεῖν φεῖγοντα. estne huic simile, fugientem e patria iter quatruidi per mare conficere, tendentem ad Rhodum. REISK. At nulla opus correctione. OSANN.

Ταχέως] Nove hoc dictum, neque sine maxima suspicione mendii, ταχέως ἠνέσχετο. Sic et infra quoque §. λδ'. ὅς γὰρ ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ πατρίδος οὐκ ἐβοήθησε, ταχύ γ' ἂν ὑπὲρ τῆς ἀλλοτρίας κίνδυνόν τινα ὑπομείνειε. Verum reponere ταχέως et ταχύ. Ita Demosthenes π. παραπρωσεβ. §. ις'. ταχέως δ' ἡμῶν ἐπὶ τῷ μηδὲ προσδοκᾶν σχόντων. ubi in nonnullis Codd. sed mendose, ut hic apud Lycurgum, scribitur ταχέως.

Locum igitur præ manibus ita verte: Nimirum ægre isti homines sustinissent tale facinus; immo annon existimetis eos lapidibus confestim obruturos, qui —? Proxime τὴν αὐτῶν ἀριστείαν legas non αὐτῶν. Est enim verissimum. TAYLOR. Taylorum Schulzium refutavit. OSANN. Et αὐτῶν dedit Heinrichus.

Ἀλέξανδρον] Herodot. VIII. 143. Immutavit paullum Aristid. Panath. p. 49. qui Alexandrum regem Macedoniae appellat. Herodot. VIII. 136. τὸν Ἀμυντέω, ἄνδρα Μακεδῶνα νομίζου; ex quo Harpocr. v. Ἀλέξ. sua sumpsit. BECKER.

Γῆν καὶ ὕδωρ ἤτησεν] Formula ditionis postulatæ. Herod. IV. 126. Curt. III. 13. aquam terramque postulare. MOR.

Οὐ μεγάλας] Bekkerus annotat: 'οὐ suspectum, quo snblato tollenda etiam interrugatio.' Sed mihi secus videtur. PINZGER.

Ἐνεπικοντα] Vereor, ut hoc sit nimium, et rescribendum potius ἐβδομήκοντα. Istum enim numerum vix excedunt, qui de imperio Atheniensium perquam magnifice sentiunt: plurimi intra eum se continent. Eorum nonnullos, non tamen omnes, videre est apud Meursium de Fortuna Athenarum c. X. TAYLOR. Vid. Mor. et Spohn. ad Isocrat. Paneg. §. 28'. BECKER.

κην δὲ καὶ Κιλικίαν ἐπόρθησαν, ἐπ' Εὐρυμέδοντι δὲ καὶ
 πεζομαχοῦντες καὶ ¹ ναυμαχοῦντες ἐνίκησαν, ἑκατὸν δὲ
 τριήρεις τῶν βαρβάρων αἰχμαλώτους ἔλαβον, ἅπασαν δὲ
 τὴν Ἀσίαν κακῶς ποιοῦντες περιέπλευσαν, καὶ τὸ κεφάλαιον
 τῆς νίκης, οὐ τὸ ἐν Σαλαμίῃ τρόπαιον ἀγαπήσαντες ⁵
 ἔστησαν, ἀλλ' ὄρους τοῖς βαρβάροις πῆξαντες τοὺς εἰς τὴν
 ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ τούτους κωλύσαντες ὑπερβαί-
 νειν, συνθήκας ἐποίησαντο μακρῶ μὲν πλοίῳ μὴ πλεῖν ἐντὸς
 188 Κυανέων καὶ ² Φασήλιδος, τοὺς δ' Ἕλληνας αὐτονόμους εἶ-
 ναι, μὴ μόνον τοὺς τὴν Εὐρώπην ἀλλὰ καὶ τοὺς τὴν Ἀσίαν
 κατοικοῦντας. καίτοι οἴεσθε ἂν, εἰ τῇ Λεωκράτους διανοίᾳ ¹⁰
 χρησάμενοι πάντες ἔφυγον, τούτων ἂν τι γενέσθαι τῶν
 καλῶν ἔργων, ἢ ταύτην ἂν ἐτι τὴν χώραν κατοικεῖν ὑμᾶς;
 χρὴ τοίνυν, ὡς ἄνδρες, ὥσπερ τοὺς ἀγαθοὺς ἐπαινεῖτε καὶ τι-
 μάτε, οὕτω καὶ τοὺς κακοὺς μισεῖν τε καὶ κολάζειν, ἄλλως
 τε καὶ Λεωκράτην, ὃς οὔτε ἔδεισεν οὔτε ἠσχύνθη ³ ὑμᾶς.

ἦ. Καίτοι ὑμεῖς τίνα τρόπον νενομίκατε περὶ τούτων,

¹ ναυμαχοῦντες καὶ πεζομαχοῦντες T. R.

² Φάσιδος T. R.

³ ἡμᾶς R.

Φοινίκην δὲ καὶ Κιλικίαν ἐπόρθησαν] Duce
 Cimone. DiOD. XII. 3. Idem ad Eury-
 medontem navali et terrestri praelio uno
 die Persas devicit. OL. 77. 3. Diodor.
 XI. 60—62. IDEM.

Οὐ τὸ ἐν Σαλαμίῃ] Sensus est: Non
 contenti tropaeum erigere, quod erat in-
 monumentum victoriae Salaminiae partae, ve-
 rum etc. TAYLOR.

Ἀγαπήσαντες ἔστησαν] Alius dixisset
 ἠγάπησαν στήσαντες. REISK. Seite confert
 Schaubius Demosth. in Near. §. κ'.
 τὸν νόμον γράψαντες ἐν στήλῃ λιθίνῃ, ἔστη-
 σαν ἐν τῷ ἱερῷ, scil. τὴν στήλην. OSANN.

Μὴ πλεῖν etc.] Fœdus hoc conservavit
 DiOD. Sic. I. XII. 4. Ἐγένοντο συνθήκαι
 περὶ τῆς εἰρήνης τοῖς Ἀθηναίοις καὶ τοῖς συμ-
 μάχαις πρὸς τοὺς Πέρσας, ἃν ἐστὶ τὰ κεφάλαια
 ταῦτα· αὐτονόμους εἶναι τὰς κατὰ τὴν
 Ἀσίαν Ἑλληνίδας πόλεις ἀπάσας, τοὺς δὲ
 τῶν Περσῶν σατράπας μὴ καταβαίνειν ἐπὶ
 θάλατταν κατωτέρω τριῶν ἡμερῶν ὁδῶν, μηδὲ
 ναῦν μακρὰν πλεῖν ἐντὸς Φάσιδος καὶ Κυανέων.
 Cujus in margine Phasēlidos appingitur, ut
 legi debet, et hic etiam restituit. Suidas
 v. Κίμων. Καὶ ἐπ' Εὐρυμέδοντι ποταμῷ
 ναυσι καὶ πεζῷ νικᾷ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας.
 οὗτος ἔταξε καὶ τοὺς ὄρους τοῖς βαρβάροις·
 ἐκτός τε γὰρ Κυανέων καὶ Χελιδονίων καὶ Φα-
 σήλιδος (πόλις δὲ αὕτη τῆς Παμφυλίας) ναῦν
 Μηδικῶν μὴ πλεῖν νόμῳ πολέμου. Isocr. in
 Areopag. extr. Οἱ δὲ Βάρβαροι τοσοῦτον ἀ-

πεῖχον τοῦ πολυπραγμαγεῖν περὶ τῶν Ἑλλη-
 νικῶν πραγμάτων, ὥστε οὔτε μακροῖς πλοίοις
 ἔγγιστα Φασήλιδος ἔπλεον, οὔτε κ. τ. λ.
 Idem in Panegyrico §. λγ'. Εἰς τοσαύτην
 ταπεινότητα κατεστήσαμεν, ὥστε μακρὴν
 πλοῖον ἐντὸς Φασήλιδος μὴ καθέλκειν. Idem
 in Panathenaisio §. κ'. Ἐπὶ γὰρ τῆς ἡμετέρας
 δυναστείας οὐκ ἔξῃν αὐτοῖς οὔτε ἐντὸς ἄλλοις
 ποταμοῦ πεζῶ καταβαίνειν, οὔτε μακροῖς
 πλοίοις ἐπὶ τάνδον πλεῖν Φασήλιδος. Omnino
 recte. Cyaneæ et Phaselis duo erant
 σημεία, sibi invicem (ad septentrionem
 illæ in Euxino, hæc ad meridiem in mari
 Pamphylia, quæ pars est mediterranei),
 si longitudinem spectes, opposita; fines
 nempe, quibus utrinque Persarum maritimum
 imperium hoc fœdere coerceretur.
 TAYLOR. Cf. interpr. Nepot. ad Cimon.
 c. 2. et doctissimum Chr. J. G. Moschii,
 de pace inter Persas victos et Græcos Ci-
 mone duce victores composita, dissert.
 Francof. 1802. in qua p. 26. Nostri
 locus accurate cum cæteris, qui de hac
 pace ejusque conditionibus enarrarunt
 scriptoribus, comparatur. BECKER. Vid.
 Lessingii Sämmtliche Schriften t. xiv. p.
 481., Meier. de bonis damn. et fiscal. de-
 bitt. p. 117. Cæterum de nominis Φασήλις
 prosodia, quod secundum alios etiam Φα-
 σηλις fertur, vid. Spohn. ad Isocrat. Pa-
 neg. c. 33, cui jam adde Arcadium de
 accentibus p. 31. 15. OSANN.

καὶ πῶς ἔχετε ταῖς διανοίαις, θεωρήσατε. ἄξιον γὰρ ὅμως
καίπερ πρὸς εἰδότας διελθεῖν. ἐγκώμιον γὰρ, νῆ τὴν Ἄθη- 15
νῶν, εἰς τῆς πόλεως οἱ παλαιοὶ νόμοι καὶ τὰ ἔδη τῶν ἐξ
ἀρχῆς ταῦτα κατασκευασάντων, οἷς ἂν προσέχητε, τὰ
189 δίκαια ποιήσετε καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις σεμνοὶ καὶ ἄξιοι τῆς
πόλεως δοῦναι. ὑμῖν γὰρ ἔστιν ὄρκος, ὃν ὀμνύουσι πάν-
τες οἱ πολῖται, ἐπειδὴν εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον
ἐγγραφῶσι καὶ ἔφηβοι γένωνται, μήτε ¹ τὰ ἱερά ὄπλα
² καταισχυνεῖν μήτε τὴν τάξιν λείψειν, ³ ἀμυνεῖν δὲ τῆ ²⁰
πατρίδι καὶ ἀμείνω παραδώσειν. ὃν εἰ μὲν ὀμώμοκε Λεω-
κράτης, φανερώς ἐπιώρκηκε, καὶ οὐ μόνον ⁴ ὑμᾶς ἠδίκηκεν
ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ θεῖον ⁵ ἠσέβησεν· εἰ δὲ μὴ ὀμώμοκεν, εὐθύς
δηλὸς ἔστι παρεσκευασμένος οὐδὲν ποιήσειν τῶν δεόντων, ἀνθ'
ῶν δικαίως ἂν αὐτὸν ⁶ καὶ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ὑπὲρ τῶν θεῶν
⁷ τιμωρήσασθε. βούλομαι δὲ ὑμᾶς ἀκοῦσαι τοῦ ὄρκου. λέγε,
γραμματεῦ.

ΟΡΚΟΣ.

καλὸς γε, ὦ ἄνδρες, καὶ ὅσιος ὁ ὄρκος. παρὰ τοῦτον τοίνυν ²⁵
ἅπαντα πεποιήκε Λεωκράτης. καίτοι πῶς ἂν ἄνθρωπος
γένοιτο ἀνοσιώτερος ἢ μάλλον προδότης τῆς πατρίδος; τίνα
δ' ἂν τρόπον ὄπλα καταισχυνεῖ τις μάλλον, ἢ εἰ λαβεῖν
μὴ ⁸ θέλει καὶ τοὺς πολεμίους ἀμύνασθαι; πῶς δ' οὐ καὶ
190 τὸν παραστάτην καὶ τὴν τάξιν λέλοιπεν ὁ μηδὲ τάξια τὸ

¹ τὰ om. T. R.² καταισχυνεῖν R.³ ἀμυνεῖν R.⁴ ἡμᾶς T. R.⁵ ἠσέβηκεν T. R.⁶ καὶ ὑπὲρ ὑμῶν om. T. R.⁷ τιμωρήσασθε T. R.⁸ θέλει T. R.

"Ἐχετε] Num ἔσχετε? PINZGER.

Ληξιαρχικὸν γραμματεῖον] I. Pollux VIII. 9. p. 447. ὁ δὲ εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον ἐγγραφεῖς, ἥδη τὰ πατρία παραλάμβανεν. ἢ διὸ πατρία οὐσία καὶ λήξις ἐκαλεῖτο. Cf. Oratio Demosth. c. Euhulidem passim. BECKER.

Καταισχυνεῖν] Pro καταισχυνεῖν et ἀμυνεῖν, ut edī solet, recte videt H. Stephanus describi oportere καταισχυνεῖν et ἀμυνεῖν in futuro, quemadmodum λείψειν scribitur et παραδώσειν. Et hoc certe nemo ibit inficias. TAYLOR.

Τοὺς πολεμίους ἀμύνασθαι] hostes juvare. Mira sane Interpretatio! Quam vix credas profectam ab homine, qui aetatem suam contrivit in Græcis literis Latine vertendis. Quid stateret, qui ita interpretari soleat, de istis Lysiae, Orat. Fu-

neb. §. ζ'. στασιαζούσης τῆς Ἑλλάδος ὄτινι χεῖ τρόπῳ τοὺς ἐπιόντας ἀμύνασθαι? Quid de istis adv. Simonem §. β'. ἐπειδὴ αὐτὸν ἠμυνάμην, ἐστὰς ἔκαλλέ με λίθοις? Quid de aliis locis propemodum infinitis, ubi vox ista non de adjuvando, sed de repellendo sumitur? TAYLOR.

Παραστάτην — ὅτιαν καὶ ἱερῶν] Hæc verba non apparent in jurisjurandi formula modo adducta; cum tamen oportuit, eo quod illa, quæ ibi allegat, jam ad Leocratis mores et facta applicat. Adeo ut plus subsumat, quam præmisit. Quod Dialecticis ægre tulerint, sat scio. Occurrit autem Formula plenissimis, et credo, conceptis verbis apud I. Stobæum, Serm. XLI. Οὐ καταισχυνῶ ὄπλα τὰ ἱερά, οὐδ' ἐγκαταλείψω τὸν παραστάτην, ὅτω ἂν στοιχήσω. ἀμυνῶ δὲ καὶ ὑπὲρ ἱερῶν καὶ

σῶμα παρασχών; ποῦ δ' ὑπὲρ ὀσίων καὶ ἱερῶν ἤμυεν ἂν
 30 ὁ μὴδὲνα κίνδυνον ὑπομείνας; τίνοι δ' ἂν τὴν πατρίδα προῦ- 191
 δωκε μείζονι προδοσίᾳ; τὸ γὰρ τούτου μέρος ἐκλελειμμένη
 1 τοῖς πολεμίοις ὑποχειρίος ἔστιν. εἶτα τοῦτον οὐκ ἀποκτε-
 νεῖτε τὸν ἀπάσαις ταῖς ἀδικίαις ἔνοχον ὄντα; τίνας οὖν
 τιμωρήσεσθε; τοὺς ἔν τι τούτων ἡμαρτηκότας; ῥάδιον
 ἔσται παρ' ὑμῖν ἄρα μεγάλα ἀδικεῖν, εἰ φανεῖσθε 2 ἐπὶ
 τοῖς μικροῖς μᾶλλον ὀργιζόμενοι.

1 τοῖς οἰκ. T. R.

2 ἐπὶ τοὺς μᾶλλον μικροῖς T. R.

ὑπὲρ ὀσίων, καὶ μόνος καὶ μετὰ πολλῶν. τὴν πατρίδα δὲ οὐκ ἐλάσσα παραδάσω, πλείω δὲ καὶ ἀρεῖω, ὅσῃ ἂν παραδέξωμαι. καὶ εὐηκόσω τῶν αἰετῶν κρινόντων ἐμφρόνως, καὶ τοῖς θεσμοῖς πάντων, καὶ ἱερὰ τὰ πάτρια τιμῶμαι. ἴστωρες θεοὶ τούτων. Vide eadem fere, paucissimis immutatis, apud Pollucem VIII. §. 9. Adjuge autem Petit. L. L. Attic. L II. Tit. IV. et Meurs. Athen. Attic. I. 7. TAYLOR. Quibus nomina deorum, qui advocantur, e Polluce VIII. 106. hæc adde: Ἄγραυλος, Ἐνάλιος, Ἄρης, Ζεὺς, Θαλλῶ, Αἰξῶ, Ἠγεμόνη. Mentionem hujus juramenti injicit Demosth. de fals. Legat. p. 433. 18. ed. Reisk. ubi vid. Schol. August. Plura interpp. Pollucis l. l. conferunt. OSANN. Hanc jurisjurandi formulam in textum inferserunt Thorlacius et Heinrichus.

Τίνοι δ' ἂν etc.] Legit doctissimus Wesselingius ad Petit. p. 232. τίνοι δ' ἂν τὴν πατρίδα παρέδωκε μείζονα; προδοσίᾳ γὰρ τὸ τούτου μέρος. κ. τ. λ. TAYLOR. Non video, quid incommodi insit in vulgata; nisi quod idem dicit cum verbis p. 432. 20. τίς μᾶλλον προδότης τῆς πόλεως. Wesselingii conjecturam, ingeniosam profecto, si optes, legendum erit: τίνοι δ' ἂν ἀμείνω τὴν πατρίδα παρέδωκεν, ὁ παντελῶς ἀφανίσας τῆ ἑαυτοῦ προδοσίᾳ. REISK. Certissima Wesselingii emendatione textum Lycargi restitimus. Orator enim singulas jurisjurandi partes cum Leocratis faciliore comparat. Denique exspectatur παραδοῦναι ἀμείνω τὴν πατρίδα, quod Wesseling. scriptori reddidit; neque dubitare licet, quin orator elegantissimus ita scripserit, vel scripsisse debuerit. BECKER. Ingeniosa quidem est, nec tamen necessaria Wesselingii emendatio; quam præeunte interprete Germanico Beckerus præpropere in textum suscepit. OSANN. Heinrichus: τίνοι δ' ἂν τὴν πατρίδα παρέδωκε μείζονα προδοσίᾳ;

Ἐπὶ τοὺς μᾶλλον μικροῖς ὀργιζόμενοι] Ita editur et legitur, ea tamen absurditate, quam nihil unquam superavit. Sensus est: Qualem Remp. habituri simus, si levia crimina omni pœnarum genere, atrocissima autem nullo, enerceatis? Quis erit, qui non propter spem veniæ se ipsum ita comparabit, ut plurima et gravissima peccet? ῥάδιον ἔσται παρ' ὑμῖν ἄρα μεγάλα ἀδικεῖν, εἰ φανεῖσθε ἐπὶ τοῖς μικροῖς μᾶλλον ὀργιζόμενοι. TAYLOR. Videtur sic leg. et distinguendum esse: τίνας οὖν τιμωρήσεσθε; contiuaatur interrogatio τοὺς ἐν τι τούτων [quæ modo enumeravi a Leocrate peccata] ἡμαρτηκότας; εὐσθε πυνιctis, qui horum unum aliquid commiserint; si quis autem omnia ea commiserit, eum impune dimittetis? Ergo facile penes vos erit, magna delinquere, si constet vos, ἐπὶ τοῖς μᾶλλον μικροῖς (aut μισαροῖς) ἥττον ὀργιζόμενοι, minus scire in crimina atrociora et odiosiora. REISK. ἐπὶ τοῖς μικροῖς μᾶλλον ὀργ. recepi, idem suadente Passovio Symbol. crit. p. 30. Quæ ad. h. l. attulit Reiskins, meræ sunt nugæ: contra in ed. Viterb. vulgatum μᾶλλον ἐπὶ μικροῖς ὀργ. quod si auctoritate aliqua niteretur, libenter codd. scripturæ prætulissem. OSANN. Et receperunt Thorlacius, Heinrichus et Pinzgerus.

Ἐπὶ τοῖς μᾶλλον μικροῖς ὀργιζ.] Ἐπὶ τοῖς μικροῖς μᾶλλον ὀργιζόμενοι. TAYLOR. Melanch. jam sic corrigebat, omisso τοῖς. Utrumque a Dorvill. ad Chariton. p. 394. ed. Lips. et verissime improbat. Agnoscit ille in hoc loco figuram συγχύσεως, consulto ab Oratore usurpatam: 'Taylora (inquit), transponenti ἐπὶ τοῖς μικροῖς μᾶλλον non accesserim; immo minus id elegans putarim. Interpositio vocabuli inter articulum et nomen politicissimis scriptoribus in usu; quoties Herodotus τῶν τις ἐχθρῶν et similia. Olim jam in hoc loco turbatum fuit; nam eadem Synchysis offensi, ad sensum æque perspicue, ediderunt Vitebergæ 1568. εἰ φανεῖσθε μᾶλλον ἐπὶ μικρῶν ὀργιζόμενοι. At Orator cavens aperte Atheniensi populo convicium fa-
 S κ

192 ἸΨ'. Καὶ μὴν, ὦ ἄνδρες, καὶ τοῦθ' ὑμᾶς δεῖ μαθεῖν, ὅτι τὸ συνέχον τὴν δημοκρατίαν ὄρκος ἐστὶ. τρία γὰρ ἐστὶν ἐξ 35 ὧν ἡ πολιτεία συνέστηκεν, ὁ ἄρχων, ὁ δικαστής, ὁ ἰδιώτης.

192 τούτων τοίνυν ἕκαστος ταύτην ¹πίστιν δίδωσιν. εἰκότως τοὺς μὲν γὰρ ἀνθρώπους πολλοὶ ἤδη ἐξαπατήσαντες καὶ διαλαθόντες οὐ μόνον τῶν παρόντων κινδύνων ἀπελύθησαν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἄλλον χρόνον ἀθῶοι τῶν ἀδικημάτων τούτων εἰσὶ· τοὺς δὲ θεοὺς οὐτ' ἂν ἐπισηκῆσας τις λάθοι, οὐτ' ἂν ἐκφύγοι τὴν ἀπ' αὐτῶν τιμωρίαν, ἀλλ' εἰ μὴ αὐτὸς, οἱ 40 παῖδές γε καὶ τὸ γένος ἅπαν τὸ τοῦ ἐπισηκῆσαντος μεγάλοις ἀτυχήμασι περιπίπτει. διόπερ, ὦ ἄνδρες δικασταί, ταύτην ¹πίστιν ἔδωσαν αὐτοῖς ἐν Πλαταιαῖς πάντες οἱ Ἕλληνες, ὅτε ἔμελλον παραταξάμενοι μάχεσθαι πρὸς τὴν Ξέρξου δύναμιν, οὐ παρ' αὐτῶν εὐρόντες, ἀλλὰ μιμησάμενοι τὸν παρ' ὑμῖν εἰθισμένον ὄρκον. ὃν ἄξιόν ἐστιν ²ἀκοῦσαι· καὶ

¹ τὴν πίστιν T. R.

² ἀκοῦσαι - - - πεπραγμένων] à T. R.

cere, quasi ἐπὶ μικροῖς δεγνιζομένῳ, conturbavit verba, et pronuntiavit ἐπὶ τοῖς μᾶλλον μικροῖς δεγ. illud μᾶλλον quasi occultans. Sic Demosth. Lept. p. 541. D. Ἐν, οἶμαι, πολλοῖς. — Ambiguum sæpe, fateor, sensum talia possunt facere: sed non sumus ii, qui veteres auctores in ordinem redigamus, et nostro more, non suo libitu, loqui cogamus. Critico non spectandum, quid, vel quomodo debuissent veteres scribere, sed quid re vera scripserint.

BECKER.

Τρία γὰρ — δίδωσιν] Locns, quem Schulz. truncatum esse existimabat, sanus est. Hic vero sensus esse videtur: Forma civitatis liberæ s. democratia (v. Wolf ad Lept. §. ζ.) tribus consistit, magistratu, iudice, privato; quorum quisque juramento præscripto se constrinxit, cæterisque fidem fecit, officio suo satisfacturum. Religio vero, i. e. timor deorum pejerantes punientium, siquidem ab hominibus, quibus imponebant, non puniebantur, sanctissimam reddunt hanc fidem datam.—De juramento magistratus v. Petit. Leg. Att. III. 3. Judicium jusjurandum servavit Demosth. c. Timocr. p. 746. ed. Reisk. et privati Noster c. 18. IDEM.

Τοὺς δὲ θεοὺς] Sæpius et Poætæ et prosci scriptores hanc sententiam repetierunt. Eurip. ap. Theopbil. ad Autol. p. 378. ed Paris.

— οὐ γὰρ ἀσύνετον τὸ θεῖον, ἀλλ' ἔχει συνιέναι κακῶς παγίντας ὄρκους καὶ συνηγαγασμένους.

Tibull. 1. 9. 3.

“Ab miser! etsi quis primo perjuriam celat,
Sera tamen tacitis pœna venit pedibus.”

cf. Xenoph. Anab. II. 5. 7. et III. 2. 10. IDEM.

Ταύτην τὴν πίστιν — ἐν Πλαταιαῖς] Etsi Herodotus 9. 53. sqq. copiose agit de isto apud Plataeos certamine, hoc tamen jusjurandum non commemoravit. Et Theopompus ab Atheniensibus fictam esse hanc formulam contendit, quod monnit Wesseling. ad Diodor. Vol. IV. p. 346. Bip. Is vero scriptor l. XI. c. 29. eandem, paucis mutatis vel omissis, formulam habet. Contra Isocrates, Theopompi præceptor, cum hoc facere videtur. Nam Panegyri. c. 41. has diras non Atheniensibus neque cæteris Græcis tribuit, sed unis Ionibus. Dabitatur igitur jam Isocratis ætate de veritate hujus narrationis: sed Lycurgum non idem fecisse haud mireris. Nam is evincere studet, eo jam tempore omnes Græcos in juramenti formula Atheniensibus secutos, eorumque jusjurandum (v. c. 18.) sponte imitatos esse. Quare, nisi Diodorus quoque ex scripto historico eandem formulam dedisset, omnino et in hac re, ut in multis aliis, historiæ scriptoribus omnino major fuerit fides, quam Oratoribus. IDEM.

Ἀκοῦσαι - - - τότε πεπραγμένων] Vulgo horum loco tantum erat à, quam lectionem vitiosam esse, quam neminem posset fu-

γὰρ παλαιῶν ὄντων τῶν τότε πεπραγμένων ὅμως ἰσχνῶς
 58. 1 ἔστιν ἐν τοῖς γεγραμμένοις ἰδεῖν τὴν ἐκείνων ἀρετὴν. καὶ 193
 μοι ἀναγίνωσκε αὐτόν.

ΟΡΚΟΣ.

Οὐ ποιήσομαι περὶ πλείονος τοῦ ζῆν τῆς ἐλευθερίας, οὐδὲ καταλείψω τοὺς ἡγεμόνας οὔτε
 ζῆντας οὔτε ἀποθανόντας, ἀλλὰ τοὺς ἐν τῇ μάχῃ τελευτήσαντας τῶν συμμάχων ἅπαντας
 5 θάψω. καὶ κρατήσας τῷ πολέμῳ τοὺς βαρβάρους τῶν μὲν μαχεσαμένων ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος
 πόλεων οὐδεμίαν ἀνάστατον ποιήσω, τὰς δὲ τὰ τοῦ βαρβάρου προελομένης ἀπάσας δεκατεύσω·
 καὶ τῶν ἱερῶν τῶν ἐμπροσθέντων καὶ καταβληθέντων ὑπὸ τῶν βαρβάρων οὐδὲν ἀνοικοδομήσω
 παντάπασιν, ἀλλ' ὑπόμνημα τοῖς ἐπιγινομένοις ἕλω καταλείπεσθαι τῆς τῶν βαρβάρων
 ἀσεβείας.

οὕτω τοίνυν, ὦ ἄνδρες, σφόδρα ἐνέμειναν ἐν τούτῳ πάντες, 194
 10 ὥστε καὶ τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὐνοίαν μεθ' ἑαυτῶν ἔσχον
 βοηθόν. καὶ πάντων Ἑλλήνων ἀνδρῶν ἀγαθῶν γενομένων
 πρὸς τὸν κίνδυνον μάλιστα ἢ πόλις ¹ ὑμῶν εὐδοκίμησεν. ὁ
 καὶ πάντων ἀν' εἴῃ δεινότατον, τοὺς μὲν προγόνους ¹ ὑμῶν
 ἀποθνήσκειν τολμαῖν, ὥστε μὴ τὴν πόλιν ἀδοξεῖν, ὑμᾶς δὲ
 μὴ κολάζειν τοὺς καταισχνύναστας αὐτήν, ἀλλὰ περὶ ὅρα
 τὴν κοινὴν καὶ μετὰ πολλῶν πόνων συνειλεγμένην εὐκλείαν
 15 ταύτην διὰ ² τὴν τῶν τοιούτων ἀνδρῶν πονηρίαν κατα-
 λυομένην.

κί. Καίτοι, ὦ ἄνδρες, μόνοις ὑμῖν τῶν Ἑλλήνων οὐκ ἔστιν
 οὐδὲν τούτων περιιδεῖν. βούλομαι δὲ μικρὰ τῶν παλαιῶν
 ὑμῖν διελθεῖν, οἷς παραδείγμασι χράμενοι καὶ περὶ τούτων
 καὶ περὶ ³ τῶν ἄλλων βέλτιον βουλευσέσθε· τοῦτο γὰρ ἔχει
 μέγιστον ἢ πόλις ¹ ὑμῶν ἀγαθόν, ὅτι τῶν καλῶν ἔργων
 παράδειγμα τοῖς Ἑλλήσι γέγονεν. ὅσον γὰρ τῷ χρόνῳ
 πασῶν ἔστιν ἀρχαιοτάτη, τοσοῦτον οἱ πρόγονοι ἡμῶν τῶν
 20 ἄλλων ἀνθρώπων ἀρετῇ διενηνόχασιν. ἐπὶ Κόδρου γὰρ

¹ ἡμῶν T. R.² τὴν om. T. R.³ τῶν om. T. R.

gere, varia tentarunt Viri docti, quæ tamen, loco nunc ex libro MS. persapato, scitu sunt inutilia. PINZGER. Pinzgero morem gessi. Miror tamen satis Osanni negligentiam non queo, qui prorsus hoc supplementum e cod. Cripps. prætermisit.

ΟΡΚΟΣ] Et Diodor. XI. 29. hoc iuramentum Græcorum, sed neglectis nonnullis, quæ notavit Wesseling. ad h. l., tradidit. Latinam ejusdem interpretationem habet Muretus Var. Lect. III. c. 10. BECKER.

¹ ἀνάστατον] Tacuit Herodotus de hoc

sacramento in narratione belli, quod ad Plateas contra Persas gestum est, quod miram videtur, cum tam exacte et sigillatim omnia narraverit. PALMER.

Μεθ' ἑαυτῶν — βοηθόν] Quare autem intromque? Cum altera locutio alterius sit glossa, necesse est. TAYLOR. Cui tamen nemo aures præbuit, idque recte. OSANN.

Καὶ μετὰ] καὶ τὴν μετὰ Heinrich. Διὰ τῶν τ. ἀ. πονηρίαν] Malim διὰ τῆς τῶν τ. ἀ. πονηρίας. REISK.

¹ ἐπὶ Κόδρου] Hauptm. laudat Meurs. de reg. Athen. III. 11. sqq. BECKER.

Βασιλεύοντος Πελοποννησίοις γενομένης ἀφορίας κατὰ τὴν
 χώραν αὐτῶν ἔδοξε στρατεύειν ἐπὶ τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ
 ἡμῶν τοὺς προγόνους ἐξαναστήσαντας κατανείμασθαι τὴν
 χώραν. καὶ πρῶτον μὲν εἰς Δελφοὺς ἀποστείλαντες τὸν
 θεὸν ἐπηρώτων, εἰ ἐπιλήψονται τὰς Ἀθήνας· ἀνελόντος δὲ
 195 τοῦ θεοῦ αὐτοῖς ὅτι τὴν πόλιν αἰρήσουσιν, εἰ μὴ τὸν
 βασιλέα τῶν Ἀθηναίων Κόδρον ἀποκτείνωσιν, ἐστράτευσεν 25
 ἐπὶ τὰς Ἀθήνας. Κλεόμαντις δὲ τῶν Δελφῶν τις πυθό-
 μενος τὸ χρηστήριον δι' ἀπορρήτων ἐξήγγελε τοῖς Ἀθηναίοις.
 οὕτως οἱ πρόγονοι ἡμῶν, ὡς εἴοικε, καὶ τοὺς ἕξωθεν ἀνδρά-
 πους εὖνους ἔχοντες διετέλουν. ἐμβαλόντων δὲ τῶν Πελο-
 πωνησίων εἰς τὴν Ἀττικὴν τί ποιούσιν οἱ πρόγονοι ἡμῶν,
 ἄνδρες δικασταί; οὐ καταλιπόντες τὴν χώραν, ὡς περ Λεω-
 κράτης, ὥχοντο, οὐκ ἔκδοτον τὴν θρεψαμένην καὶ τὰ ἱερά 30
 τοῖς πολεμίοις παρέδωσαν, ἀλλ' ὀλίγοι ὄντες κατακλει-

¹ ἡμῶν T. R.

[Γενομένης ἀφορίας] Huc referenda sunt
 Etym. Mag. v. εἰρεσιώη p. 303. 35. Λυ-
 κοῦργος δὲ φησιν, ἀφορίας γενομένης Ἀθη-
 ναίοις, τοῦτο ἐπιτελεσθῆναι κατὰ χρησμόν,
 οἷον ἰκετηρίας, quæ postrema vitio laborant.
 OSANN.

Εἰ ἐπιλήψονται τὰς Ἀθήνας] Num ἐπι-
 λαμβάνεσθαι τινα in usu Græcis fuerit, pro
 occupare aliquem, præsertim subito, dere-
 pente, in dubio relinquam. Haud equi-
 dem commemorari. Interim haud celabo
 lectores, mihi visum aliquando fuisse, leg.
 esse: εἰ καὶ πῆ λήψονται. τ. ἀ. nun, et qua
 ratione, capturi essent Athenas? REISK.
 Quod Schulzio probavit. OSANN. Hein-
 richius: εἰ [ἐπί] λήψονται.

Τὸν Ἀθηναίων] Vulgo τῶν Ἀθ. Vid.
 Schaef. Melet. crit. p. 3. et ad Greg. Cor.
 p. 1048. Heind. ad Plat. Gorg. 82. p. 115.
 Poué v. Ἀθηναίων in MSS. et in edd. no-
 men Κόδρον vulgo additur, quod, utpote
 fœdissimam glossam e margine in textum
 intrusam, quin inter genuina scriptoris
 verba locum occupare sinerem, a me non
 potui impetrare. Nempe non poterat
 Pythia, quom de fatali Atheniensium
 ducis cæde oraculum consueto more am-
 biguo cderet, ipsum proprium ducis no-
 men simul significare, nisi præter morem
 vellet clare et manifeste eloqui, quod non
 nisi cum erroris periculo fieri poterat.
 Ac re vera hoc in oraculo Pythiam ducis
 nomen reticuisse, certissime produunt ve-
 terum de ejus effato fabulæ. Ita Velleius
 Pat., qui rem omnium accuratissime nar-
 rare videtur, l. 2. “quarum ultimus rex

fuit Codrus, Melanthi filius, vir non præ-
 tereundus. quippe cum Lacedæmonii
 gravi bello Atticos præmerent, respon-
 disse Pythias, quorum dux ab
 hoste esset occisus, eos futu-
 ros superiores.” Justinus 2. 6. 16.

“Erant inter Athenienses et Dorienses
 similtatum veteres offensus, quas vindic-
 aturi bello Dorienses, de eventu prælii
 oracula consuluerunt. Responsum, su-
 periores fore, nisi regem Atheniensium
 occidissent.” Polyænus Stratag. 1. p.
 24. ed. Casaub. Ἀθηναίους καὶ Πελοπον-
 νησίοις πόλεμος ἦν. ὁ θεὸς ἔχρησε, νικᾶν Ἀθη-
 ναίους, εἰ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν ἀποθάνει πρὸς
 ἀνδρὸς Πελοποννησίου Κόδρου ἦν Ἀθηναίων
 βασιλεὺς. Cicero Tusc. 1. 48. “quod ora-
 culum erat datum, si rex interfectus
 esset, victrices Athenas fore.”
 Cf. Perizon. ad Ælian. V. H. 5. 13. I
 nunc et defende, sis, pannuum male assu-
 ptum. OSANN.

Τῶν Δελφῶν τις] Vrat. τῶν ἀδελφῶν τις.
 β α

B. τις τῶν Δελφῶν, i. e. τῶν τις Δελφῶν, quod
 nisi vulgatam etiam A servaret, recepis-
 sem. Similem pronominis trajectionem
 habes ap. Demostheni: de fals. legat. p.
 322. E. μικρὸν ἀκούσατέ μου ἕξω τι τῆς
 πρεσβείας ταυτησί. Infra pag. 439. v. 8.
 est τῶν ἀρχαίων τινὲς ποιητῶν. Alia plura
 dabit Matth. Gr. Gr. §. 278. p. 386.
 IDEM.

Ὡς εἴοικε] H. l. ut interdum non dubi-
 tantis est, sed affirmantis. V. interpp. ad
 Lucian. Vol. I. p. 448. BECKER.

σθέντες ἐπολιορκοῦντο καὶ διεκαρτέρουν εἰς τὴν πατρίδα.
καὶ οὕτως ἦσαν, ὡς ἄνδρες, γενναῖοι οἱ τότε βασιλεύοντες,
ὥστε προηροῦντο ἀποδύσκειν ὑπὲρ τῆς ¹ τῶν ἀρχομένων
σωτηρίας μᾶλλον ἢ ζῶντες ἑτέραν μεταλλάξαι τὴν χώραν.
φασὶ γοῦν τὸν Κόδρον παραγγείλαντα τοῖς Ἀθηναίοις
35 προσέχειν ὅταν τελευτήσῃ τὸν βίον, λαβόντα πτωχικὴν
στολὴν ὅπως ἂν ἀπατήσῃ τοὺς πολεμίους, κατὰ τὰς 196
πύλας ὑποδύντα φρύγανα συλλέγειν πρὸ τῆς πόλεως,
προσελθόντων δ' αὐτῷ δυοῖν ἀνδρῶν ἐκ τοῦ στρατοπέδου
καὶ τὰ κατὰ τὴν πόλιν πυνηθαινομένων τὸν ἕτερον αὐτῶν
ἀποκτεῖναι τῷ δρεπάνῳ προσπεσόντα, τὸν δὲ περιλελειμ-
μένον, παροξυνθέντα τῷ Κόδρῳ καὶ νομίσαντα πτωχὸν
40 εἶναι, σπασάμενον τὸ ξίφος ἀποκτεῖναι τὸν Κόδρον. τού-
των δὲ γενομένων, οἱ Ἀθηναῖοι κήρυκα πέμφσαντες ἠξίου-
δοῦναι τὸν βασιλέα θάψαι, λέγοντες αὐτοῖς ἅπασαν τὴν
ἀλήθειαν. οἱ δὲ Πελοποννήσιοι τοῦτον μὲν ἀπέδωσαν, γνόν-
τες δὲ ὡς οὐκ ἔτι δυνατὸν αὐτοῖς τὴν χώραν κατασχεῖν
ἀπεχώρησαν. τῷ δὲ Κλεομάντει τῷ Δελφῷ ἡ πόλις αὐτῷ
τε καὶ ἐκγόνοις ἐν Πρυτανείῳ αἰδίδιον σίτησιν ἔδωσαν. ὁρᾶτε,

¹ τῶν om. T. R.

Διεκαρτέρουν εἰς τὴν πατρίδα] Hæc non intelligo. videtur aliquid deesse. REISK. Reiskium Schulzjus refutavit. OSANN.

Τῆς ἀρχομένων] Interpono τῶν. REISK. 'Ἐτέραν] Inclusit Heinrichius.

Μεταλλάξαι] Enotat hoc e loco exemplum præsentis infinitivi et aoristi eodem enunciato junctorum Lobeckius Parerg. ad Phrypich. p. 747. Cf. Peerkamp. ad Xenoph. Ephes. p. 207. 257. Mox Reiskium τινὰ χώραν legi jubentem bene Heindorfius ad Platon. Charm. 7. p. 62. castigat, articulum fere vim indefiniti nonnunquam habere docens. Cf. Matthiæ Gr. Gr. §. 266. p. 373. s. OSANN.

Τὴν χώραν] Malim τινὰ χώραν. REISK.

Τὸν Κόδρον] Codri mortem enarrat Cic. Tuscul. 1. 48., qui πτωχικὴν στολὴν, vestem famularem, Jostii. II. 8. pannosam, interpretantur. Cf. Polyæn. I. 18. Tzetz. Chil. IV. — Cæterum Conon ap. Photium Codrum a civibus, ut se devoveret, per-suasum esse ait. HAUPTM.

'Υποδύντα] Sabandi τῷ τῶν φρυγαν-λόγων ὁμίλω. cum se immiscuisset turbæ sar-menta legentium. REISK. Nisi cum Ernest. ὑπεκδύντα mavis legere subaudien-

dum erit: τῷ τῶν φρυγανλόγων ὁμίλω. Polyæn. I. c. ὁ δὲ - - σχῆμα φρυγανιστῆ-ρος λαβὼν, τοῦ χάρακος προσελθὼν κ. τ. λ. BECKER. Ernestius et Schulz. ὑπεκδύντα vult, non male, etsi baud necessarium. Vocem ὑπεκδύν, a Schneidero pridem ad-dubitatam Greciati reddidit Passovius über Zweck, Anlage und Ergänzung. Griech. Wörterb. p. 103. quibus adde Platarch. de superstitione T. 2. p. 170. F. καίτοι γε ὡσπερ ὁ Τάνταλος ὑπεκδύναι τὸν λίθον. OSANN.

Παροξυνθέντα τῷ Κόδρῳ — ἀποκτεῖναι τὸν Κόδρον] Iteram malum manum agnosco Enarratoris. Quam rotundius hoc et elegantius! τὸν δὲ περιλελειμμένον, παροξυνθέντα τῷ Κόδρῳ, καὶ νομίσαντα πτωχὸν εἶναι, σπασάμενον τὸ ξίφος ἀποκτεῖναι. Cæ-terum, ut istud notem, ex aliquo scri-ptore hujus historiae procul dubio desum-itur istud fragmentum, quod legitur in Suida v. Ἀδελώσας. Ὁ δὲ ἀδελώσας ἐαυ-τὸν πιναρὰ στολῆ, καὶ λαβὼν δρέπανον, ὡς ἂν γῆς ἐργάτης. TAYLOR. Renitentibus Hauptmanno et Schulzjo. OSANN.

Ὁρᾶτε] De ὁρᾶτε et ὁρᾶς, per se senten-tiam efficientibus, vid. Heindorf. ad Pro-tag. 66. p. 556. IDEM.

¹ ὁμοίως ἐφίλουν τὴν πατρίδα Λεωκράτει οἱ τότε βασιλεύ- 159
οντες, οἱ γε προηροῦντο τοὺς πολεμίους ἕξαπατῶντες ἀπο-
θνήσκειν ὑπὲρ αὐτῆς καὶ τὴν ἰδίαν ψυχὴν ἀντὶ τῆς κοινῆς
197 σωτηρίας ἀντικαταλλάττεσθαι. τοιγαροῦν μονώτατοι ἐπώ-
νυμοι τῆς χώρας εἰσὶν, ἰσοθέων τιμῶν τετυχηκότες. εἰκότως
ὑπὲρ ἧς γὰρ οὕτω σφόδρα ἐσπούδαζον, δικαίως ταύτην καὶ 5
τεθνεῶτες ἐκληρονόμουν. ἀλλὰ Λεωκράτης ² οὔτε ζῶν ³ οὔτε
τεθνεὼς δικαίως ἀν αὐτῆς μετάσχοι, ⁴ μονώτατος δ' ἀν
προσηκόντως ἕξορισθεῖη τῆς χώρας, ἣν ἐγκαταλιπὼν τοῖς
πολεμίους ὄχουτο· οὐδὲ γὰρ καλὸν τὴν αὐτὴν καλύπτειν
τοὺς τῇ ἀρετῇ διαφέροντας καὶ τὸν κάκιστον πάντων
ἀνδρώπων.

κά. Καίτοι γε ἐπεχειρήσεν εἰπεῖν, ὃ καὶ νῦν ἴσως ἐρεῖ
πρὸς ὑμᾶς, ὡς οὐκ ἂν ποτε ὑπομείναι τὸν ἀγῶνα τοῦτον
συνειδὼς ἑαυτῷ τοιοῦτόν τι διαπεπραγμένῳ· ὡςπερ οὐ πάν- 10
τας καὶ τοὺς κλέπτοντας καὶ ἱεροσυλοῦντας τούτῳ τῷ
τεκμηρίῳ χρωμένους. οὐ γὰρ τοῦ πράγματός ἐστι σημεῖον,
ὡς οὐ πεποιθήκασιν, ἀλλὰ τῆς ἀναιδείας ἦν ἔχουσιν. οὐ γὰρ
τοῦτο δεῖ λέγειν, ἀλλ' ὡς οὐκ ἕξέπλευσεν οὐδὲ τὴν πόλιν
ἐγκατέλιπεν οὐδ' ἐν Μεγάροις κατώκησε· ταῦτά ἐστι
τεκμήρια τοῦ πράγματος. ἐπεὶ γε τὸ ἐλθεῖν τοῦτον, οἶμαι

¹ εἰ ὁμοίως T. R. ² οὔτε ζῶν om. T. R. ³ οὐδὲ T. R. ⁴ καὶ μονώτατος T. R.

Μονώτατοι] Locum hunc laudat Schol. ad Aristoph. Plut. v. 182. Rarissime vero occurrit haec vox, quare adeo Helladius in Chrestom. apud Phot. μονώτατος, inquit, σόλοιον ἡγοῦται. Hesych. contra explicat: μόνος ὄν, ὑπάρχων. De talibus superlativis, veluti κορυφαίωτατος quasi summissimus, ἐσχατάωτατος, alisque, disputat Græv. ad Lucian. Vol. IX. p. 468. Bp. De nostro Schulzius laudat Fischer. ad Weller. p. 149. BECKER. Hunc superlativum ut in oratione prosa solæcum hoc e loco memorat Scholiasta Aristophan. Plut. 182. Cfr. Philemonis Lex. technol. p. 76. et quæ Beckerus attulit. Causam Auctor Lexici inediti cod. Paris. 2562. bene his explicat fol. 228. recto: Τὸ μόνον ὄνομά ἐστι ὑπερθετικόν· κατὰ τὸ ἰδιάζον τὴν ὑπέρθεσιν ἔχει, οὗ λεγόμενον καὶ [mendosa hæc], ἀλλ' ἀνάγκη συνυπακουέσθαι, πρὸς ἃ αὐτὸ τὴν ἑαυτοῦ ὑπέρθεσιν ἔχει, ἐφ' ἃ λεγόμενον, μετέχει πάντως τὴν ἀπὸ πρόθεσιν, ἢ παρεούσαν, ἢ συνυπακουομένων, ὅσην μόνος πάντων ἀντὶ τοῦ ἀπὸ πάντων καὶ ὅσης ἀπ' ἄλλων, παρὰ τῷ θεολόγῳ Γρηγορίῳ ἐν τοῖς ἔπεσιν· τὸ μὲν οὖν δι

μόνον ὄν, ἐν ἂν εἴη πάντως τὴν ἄλλων κεχωρισμένῃν· τὸ δὲ μὴ μόνον ὄν, ἐν πάντως ἐστὶ, [ἢ μεθ' ἑνός, ἢ μεθ' ἑτέρων πολλῶν. OSANN.

Ἐπάνυμοι] Κοδριδαί. Meurs. de regno Att. III. 15. HAUPTM. Quo nomine Codrus cum filiis, Nileo et Medonte, appellatur ab Ælian. V. H. I. v. 13. OSANN.

Ἐπὲρ ἧς γὰρ οὕτω] Ἐπὲρ ἧς γὰρ ζῶντες οὕτω κ. τ. λ. Lobeck. ad Phrynich. p. 129. Receptit Osannus.

Ἐπομείναι] Legendum arbitror ὑπομείνε. TAYLOR. Legendum suspicor ὑπέμεινε. Sic Isocrat. adv. Callim. §. ζ'. πυνθάνομαι - - - παρεσκευάσθαι λέγειν τοιοῦτους λόγους, ὡς οὐκ ἂν ποτε ἐπέτρεφε κ. τ. λ. Idem adv. Euthyn. §. ια'. ἴσως δ' εἰδύθους ἐρεῖ - - - ὅτι οὐκ ἂν ποτ' - - - ἀπέδωκε. SCHAUB. ὑπομείνειε dedit Beckerus, ὑπομείναι cum Ald. Thorlacius et Heinrichus.

Ἐξέπλευσεν] Lectio Aldina erat ἐξέπνευσεν. Pro qua alii reposuerunt ἐξέπεσεν, alii ἐξένευσεν. Verum Stephanica, quam exhibui, est unice vera. TAYLOR.

15 θεῶν τινὰ αὐτὸν ἐπ' αὐτὴν ἀγαγεῖν τὴν τιμωρίαν, ἵν', ἐπειδὴ
τὸν εὐκλεᾶ κίνδυνον ἔφυγε, τοῦ ἀκλεοῦς καὶ ἀδόξου θανάτου
1 τύχοι, καὶ οὓς προὔδωκε, τούτοις ὑποχείριον αὐτὸν κατα-
στήσειεν. ἑτέρωθι μὲν γὰρ ἀτυχῶν οὕτω δῆλον εἶ διὰ ταῦτα
δίκην δίδωσιν· ἐνταῦθα δὲ παρ' οἷς προὔδωκε, φανερόν ἐστιν 198
ὅτι τῶν αὐτοῦ παρανομημάτων ὑπέχει ταύτην τὴν τιμωρίαν.
οἱ γὰρ θεοὶ οὐδὲν πρότερον ποιοῦσιν ἢ τῶν πονηρῶν ἀνθρώ-
20 πων τὴν διάνοιαν παράγουσι· καὶ ² μοι δοκοῦσι τῶν ἀρχαίων
τινὲς ποιητῶν, ὥσπερ χρησμοὺς γράψαντες τοῖς ἐπιγενομέ-
νοις τάδε τὰ ἰαμβεῖα καταλιπεῖν,

“Ὅταν γὰρ ὄργη δαιμόνων βλάβη τιὰ,
Τοῦτ' αὐτὸ πρότον ἐξαφαιρέται· φρενῶν
Τὸν νοῦν τὸν ἑσθλὸν, εἰς δὲ τὴν χεῖρῳ τρέπει
Γνάμην, ἵν' εἰδῆ μηδὲν ἄν ἀμαρτάνει.

κβ'. Τίς γὰρ οὐ μέμνηται τῶν πρεσβυτέρων ἢ τῶν νεω-

¹ τύχη T. R.

² μὴ T.

Οἱ γὰρ θεοὶ — παράγουσι] *dii enim nihil prius faciunt, quam quod pravorum hominum mentem deflectunt a recto et vero ad vitium et fraudem.* Sic παράγειν sæpius, v. c. in Demosthen. Lept. §. κβ'. BECKER.

Ποιοῦσιν] Spurium videtur Bekkero, sine ratione idcnea. PINZGER.

Καὶ μὴ δοκοῦσι] Π. καὶ μὴ δοκοῦσι, καὶ τὰ ἐξῆς, μέγχι τοῦ καταλιπεῖν, ἐν ἔρωτήσει. Εἰ δὲ μὴ, γράφειν δεῖ, Καὶ μοι δοκοῦσι. H. STEPHAN. Hoc posterius probum est, idemque annotavit Iosephus Scaliger. TAYLOR.

“Ὅσπερ χρησμοὺς γράψαντες τοῖς ἐπιγεν.] Χρησμοὶ sunt præcepta, quorum veritati ita confidunt eorum auctores, ut non modo ipsi sequantur, sed etiam posteri ut idem faciant optant; cf. Isocr. Panegy. c. 45. ibique interp. Igitur erravit Taylor. cum post γράψαντες cum interprete incisum ponere vellet. BECKER.

Τοῖς ἐπιγενομένοις] Satius est fortasse distinguere cum Interprete: ὥσπερ χρησμοὺς γράψαντες, τοῖς ἐπιγενομένοις τάδε τὰ ἰαμβεῖα καταλιπεῖν. TAYLOR.

“Ὅταν γὰρ ὄργη — ἀμαρτάνει] Hos ex antiquo quodam poeta desumptos versus eleganter Melancthon ita interpretatus est:

*Iratus ad pœnam Deus si quos trahit,
Ausferre mentem talibus primum solet,
Caliginemque offundit, ut ruant suas
Furentes in clades, sibi quas nativis
Accersierunt ultro consiliis malis.*

Hujus opinionis auctor et fons Homerus fuisse videtur. cf. Il. VI. 234. XVII. 470. Quum eorum antiquis ratio, qua animi prævæ cupiditates in transversum ducere so-

lent homines, non satis explorata fuerit: a diis et dæmonibus initium trahebant stultitiæ et perversitatis hominum fere incredibilis, illosque auctores miseriarum, quæ tum sequantur necesse est, reddere solebant. Similem ex antiquo Poeta servavit sententiam Athenagoras Leg. pro Christ. p. 304. ed. Paris.

“Ὅταν ὁ δαίμων ἀνδρὶ ποσὴν κακὰ
Τὸν νοῦν ἔβλαψε πρότον. —

Ubi Philosophus et Christianus vere et pie addit: ὁ δὲ θεὸς, τελείως, ἀγαθὸς ὢν, αἰδώς ἀγαθοποιός ἐστιν. Quos versus, nescio quo jure, tribunt Euripidi in Fragment. p. 497. ed. Lips. Præclare autem Schillerus noster, præeunte Shakespeare, istam opinionem illustrat dramate Macbeth. Act. II. sc. 2. ubi Hecate, personam δαίμωνος istius repræsentans, sic ait:

“Ich will euch meine Geister senden
Und solche Truggebilde weben
Und täuschende Orakel geben,
Dass Macbeth, vom dem Blendwerk
voll,
Verwirrt und tollkühn werden soll!
Dem Schicksal soll er trotzen kühn,
Nichts fürchten, sinnlos alles wagen,
Nach seinem eiteln Trugbild jagen.
Den Sterblichen, das wisst ihr lange,
Führt Sicherheit zum Untergange.

BECKER. Hos versus Euripidis esse sine justa causa Valckenaer. ad Hippol. 322. p. 198. suspicatur. Vide Heynii Obs. ad Il. T. 5., Erfurdt. ad Sopocl. Antiq. 615. Platon. Repub. B. 19. OSANN.

τέρων οὐκ ἀκήκοε Καλλίστρατον, οὗ θάνατον ἢ πόλις κατέγνω, τοῦτον φυγόντα, καὶ τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἀκούσαντα ὅτι ἂν ἔλθῃ Ἀθήναζε τεύξεται τῶν νόμων, ἀφικόμενον καὶ ἐπὶ τὸν βωμὸν τῶν δώδεκα θεῶν καταφυγόντα
 199 καὶ οὐδὲν ἦττον ὑπὸ τῆς πόλεως ἀποθανόντα; δικαίως τὸ 30
 γὰρ τῶν νόμων τοῖς ἡδίκηκόσι τυχεῖν τιμωρία ἐστίν. ὁ δὲ γε θεὸς ὀρθῶς ἀπέδωκε τοῖς ἡδικημένοις κολάσαι τὸν αἴτιον· δεινὸν γὰρ ἂν εἴη, εἰ ταυτὰ σημεῖα τοῖς εὐσεβέσι καὶ τοῖς κακούργοις φαίνονται. ἠγοῦμαι δ' ἔγωγε, ὦ ἄνδρες, τὴν τῶν

Καλλίστρατον] Sermo est de Callieratis filio, Aphidneō, quem Xenoph. Hellen. VI. 2. 39. *δημαγωγὸν* appellat. Vir insignis fuit eloquentia, qua teste Plutarcho vita Demosth. p. 348. A. Demosthenem adolescentulum studio artis suae incendit. Quo definitur ejus aetas. Floruit enim circa Ol. 103. 3. quo anno causam de Oropo peroravit Callistratus. cf. Liban. V. Demosth. Postea, exsilio mulctatus, in Macedonia et Thracia vitam agebat. Meminit ejus in nrbe Methone degentis Demosth. c. Polycl. p. 1122. ed. Reisk. atque Isocrates Symmach. §. θ'. de eodem, ut opinor, in Thracia coloniam condidisse, refert. Igitur οἱ πρεσβύτεροι, i. e. Lycurgi, Demosthenis caeterorum aequales Callistratum probe noverunt; contra οἱ νεώτεροι multa de viro insigni audiverant. Præter Wesseling. ad Diodor. l. XV. Vol. VI. p. 360. Bip. egit de Callistrato Ruhken. Hist. Crit. Or. Gr. p. 148. BECKER. Cf. Boeckhii Staatshaushaltang der Athener. t. ii. p. 246. OSANN.

Τεύξεται τῶν νόμων] Non recte intelligo istam phrasin τυχεῖν τῶν νόμων, at τυχεῖν τῶν νομίμων unaquaque fere pagina occurrit, idque hic et in inferioribus, sc. l. 6. rescribendum esse arbitror. Quoties hac chorda oberraverint Librarii, diximus ad §. ις'. TAYLOR.

Τεύξεται τῶν νομίμων] Sic Taylorus ultimam restituit vocem pro νόμων, quod in vet. Edd. legitur. Contrarium est: εἰργεσθαι καὶ θυσῶν καὶ τῶν ἄλλων νομίμων. Diodor. XIX. Vol. VIII. p. 269. Bip. ubi v. Wessel. Nostrum egregie illustrat Dinareh. c. Aristogit. p. 81. ed. Reisk. οὐ τυχόντα τῶν νομίμων, quod ib. p. 37. explicatur, τὰ νομιζόμενα, i. e. *justam in patria sepulturam consecuturum esse Aristogitonem*. Nos: *er werde nicht eines gewaltsamen, vielmehr eines natürlichen Todes sterben*. Et sic Callistratus, deceptus a diis, dubium Oraculi effatum interpretatas est: nam ultro reddit Athenas, et supplex ad aram XII. deorum, olim a

Pisistrato extractam (Thucyd. VI. p. 447.) confugit. cf. Taylor. ad Lys. epitaph. p. 69. ed. Reisk. BECKER. Frustravit. Hauptm. et Schulz. OSANN.

ὑπὸ τῆς πόλεως ἀποθανόντα;] Recte Lonicer. interpretatus est: *urbis censura morti adjudicatum?* Sic enim in usu est ἀποθανεῖν ὑπὸ τινος. Hemsterhus. ad Lucian. Vol. I. p. 333. Bip. BECKER.

Τὸ γὰρ τῶν νομίμων — ἐστίν] I. e. Oraculi enim effatum: *justam assequi sepulturam sceleratum, significat supplicio affici*. IDEM.

Ὁ δὲ γε θεὸς — αἴτιον] *deus enim (per oraculum seducens Callistratum, in patriam ut ultro rediret) recte concessit injuria affectis, ut punirent injuriarum auctorem*. IDEM.

Φαίνονται] Π. Φαίνονται. Ἡ φαίνονται. H. STEPHAN. Recte quidem istæ Stephanus admonuit, nondum tamen totam rem expedivit. Superest enim adhuc aliquid. φαίνονται, aut φαίνονται, aut φαίνονται, redit ad deos, non ad σημεῖα. Nam si ad hæc referretur, et σημεῖα si esset nominativus, potius dixisset φαίνηται aut φαίνωτο, in singulari. Ego vero legi malim φαίνω: in singulari optativo, si deus (Apollo) edat, ostendat eadem signa, easdem sortes, *bonisque malisque*. REISK. φαίνονται recepimus. σημεῖα est accusativus: *si eadem signa ostendant (dii) piis acque scelestis*. Nec offendimus, ut alii, verbo plurali numero juncto cum substantivo neutr. gen. V. Matth. Gr. Gr. p. 416. BECKER. φαίνονται quum MSS. omnes teneantur ferrique quodam modo possit, etiam nos auctori reddidimus, optativo potius locum esse haud ignorantes. Beckerus, quem mirari non satis possis, φαίνονται recepit; nam etsi dubia de particula εἰ cum conjunctivo recte juncta in diem tolli videntur, ut post Jacobsum in Thiersch. Act. Philol. Monac. v. i. fasc. 2. p. 149. nos ad Philemonem Grammaticum, p. XXXVI. animadvertimus, tamen multum abest, ut ei qui bono scriptori conjunctivum talem de suo intrudat, auctor ego

θεῶν ἐπιμέλειαν πάσας μὲν τὰς ἀνθρωπίνας πράξεις ἐπι-
σκοπεῖν, μάλιστα δὲ τὴν περὶ τοὺς γονέας καὶ τοὺς τετε-
λευτηκότας καὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς εὐσέβειαν. εἰκότως παρ'
35 ὧν γὰρ τὴν ἀρχὴν τοῦ ζῆν εἰλήφαμεν καὶ πλεῖστα ἀγαθὰ
πεπόνθαμεν, εἰς τούτους μὴ ὅτι ἀμαρτεῖν ἀλλ' ὅτι μὴ¹ εὐε-
ργετοῦντας τὸν αὐτῶν βίον καταναλῶσαι μέγιστον ἀσέ-
βημά ἐστι.

κγ'. Λέγεται οὖν ἐν Σικελίᾳ — εἰ γὰρ καὶ μυθωδέ-
στερόν ἐστιν, ἀλλ' ἀρμόσει καὶ ὑμῖν ἅπασι τοῖς νεωτέροις
ἀκοῦσαι — ἐκ τῆς Αἴτνης ρύακα πυρὸς γενέσθαι τούτου

¹ ἐνεργούντας T. R.

saorsorve velim fuisse; immo ita caute in
his adhuc incedendum, ut is qui conjun-
ctivum tolerari posse jubeat, verendum
sit, ut multis ulterius quam par sit pro-
gressus esse jam videatur. Reiskius porro
φαῖνα suadet, idque ad deum refert, Thor-
laciis [et Heinrichius] φαῖνοιτο edidit, quod
si quid h. l. novandum est, ego quoque
susceperim: Schaubius φαίνεται conjecit:
nempe triumviri in verbo plurali post
neutrum plurale posito haerentes, in quo
ego quoque haereo. Attamen in arte
grammatica, ubi dies hodie diei commenta
delet, temerarium, ne graviori etiam no-
mine utar, eum dixerim qui lectionem
consensu codicum plurium eorundemque
optimorum aflatim confirmatam, quae etsi
cum vulgari praecipiti usu pugnet, tamen
ab aliqua parte excusari, sin minus de-
fendi posse videatur, loco movendam esse
censeat. Quare nihil hic muto, interim
eorum hujus usus exemplorum ab Hei-
dorsio ad Plat. Cratyl. 88. p. 136. colla-
torum numero acquiescens, quae videndum
annon augeri etiam possint. OSANN.

Sed his omnibus non est opus. PINZGER.
Εὐσέβειαν] Male ἀσέβειαν Scholzizius con-
jecit, qui, si orator alio verbo ac ἐπισκο-
πεῖν usus esset, fortasse audiendus esset.
OSANN.

Ἐνεργούντας] Sic Ald. et Steph.—Mel-
lanthi. emendabat εὐεργετοῦντας, quod de-
fendit et recepit Scholzizius. Sed illud
magis placebit sequentia attente conside-
ranti. De beneficiis liberorum erga pa-
rentes h. l. sermo nou est, sed de studio
et industria vel ipsam vitam fortiter im-
pendere pro salute parentum. Hoc igitur
latius patet. BECKER. Egregiam Melan-
thonis emendationem vulgatae a Beckero
posthabitam esse valde dolendum. OSANN.
Et εὐεργετοῦντας receperunt Osannus, Hein-
richius et Pinzgerus.

Καὶ ὑμῖν ἅπασι τοῖς νεωτέροις] Cogitari
quidem potest, Lycurgum h. l. solum ju-
niore allocutum esse cives, quod caeteris
Oratoribus, si recte meminī, prorsus inso-
litum est: tamen in Orationis structura
durum aliquid remanebit. Igitur non male
Scholzizius existimavit, post ἅπασι parti-
culam esse repetendam. Cui solummodo
triplex vocis repetitio obstare videtur.
An igitur scripsit Orator: ἀλλ' ἀρμόσει
ὑμῖν ἅπασι, καὶ τοῖς νεωτέροις ἀκοῦσαι, i. e.
imprimis juvenibus nostris hoc pietatis exem-
plum proponere, utile erit. BECKER.

Ἐκ τῆς Αἴτνης] Quam Lycurgus de pie-
tate filii erga patrem hic enarrat historiam,
eandem plures scriptores antiqui tradide-
runt, sed cuncti ita, ut de duobus loquantur
filiis, quorum alter patrem, alter matrem
ab interitu servaverit. Eorum nomina
erant Amphinomos et Anapis s. Anapius,
ut Seneca de Benef. III. 37. scribit.
Inter Graecos primus est Aristoteles s.
quisquis est auctor libri de Mundo c. 6.
23., tum Strabo VI. p. 412. B., Pausanias
Phocic. 28. 2., Philostratus V. Apoll. V.
17., Nonnus exegesi in Greg. Naz. p.
143. et Stobaeus Serm. LXXVII. p. 414.
Postremum hanc eruptionem Aetnae Ol.
81. factam esse memorat, juvenesque illos
Philonomum et Calliam, Cataniaeos, vocat.
E Latinis vero scriptoribus enarrant his-
toriam Valer. Maxim. V. 4. extern. 4.
Claudian. Idyll. VII. (quod suavissimum
carmen eleganter germ. vertit J. H. F.
Meinecke in ed. Lucilli Junior. p. 100.)
itemque Lucil. Junior 5. Cornel. Severus
in Aetna v. 600—642. Quibus collig.
Solin. c. 5. et Salmas. exerc. p. 100. D.
His vero inter se comparatis veterum
scriptis Lycurgi narratio, qui historiam
ad finem Orationis paululum immutavisse
videtur, commode explicabitur. IDEM.
Osannus et Pinzgerus: ἐκ γὰρ τῆς Αἴτ.
S I.

δὲ ρεῖν φασὶν ἐπὶ τὴν ἄλλην χώραν καὶ δὴ καὶ πρὸς πόλιν
 τινὰ τῶν ἐκεῖ κατοικοιμένων. τοὺς μὲν οὖν ἄλλους ὀρμηῆσαι 40
 200 πρὸς φυγὴν, τὴν αὐτῶν σωτηρίαν ζητοῦντας· ἓνα δὲ τινὰ
 τῶν νεωτέρων, ὀρῶντα τὸν πατέρα πρῆσβύτερον ὄντα καὶ
 1 οὐχὶ δυνάμενον ἀποχωρεῖν ἀλλὰ ἐγκαταλαμβανόμενον,
 201 ἀράμενον φέρειν. φορτίου δ' οἶμαι προσγενομένου καὶ αὐτὸς
 ἐγκατελήφθη. ὄφει δὴ καὶ ἄξιον θεωρῆσαι τὸ θεῖον, ὅτι τοῖς
 ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς εὐμενῶς ἔχει. λέγεται ² γὰρ κύκλω
 τὸν τόπον ἐκεῖνον περιρῥεῦσαι τὸ πῦρ καὶ σωθῆναι τούτους 160
 μόνους, ἀφ' ὧν καὶ τὸ χωρίον ἔτι καὶ νῦν ³προσαγορεύεται

¹ οὐ T. R.

² καὶ R.

³ προσαγορεύσαι T. R.

ῥύκα πυρὸς] Aristotel. l. c. vocat ρεῖμα
 sc. πυρὸς (der Lavastrom). cf. de Mundo
 4, 25. BECKER.

Ἐπὶ τὴν ἄλλην] Ἐπὶ τὴν τε ἄλλην ex con-
 jectura sua dedit Pinzgerus.

Πρὸς πόλιν τινὰ] Ad urbem Catanam,
 ut Pausan. l. c. diserte dicit: ἐπέρρει τῇ
 Κατάνῃ. BECKER.

Τοὺς μὲν οὖν ἄλλους] Eleganter L. Lucil.
 Juu. v. 614.

“ Et quod cuique fuit cari, fugit ipse sub
 illo,

Sed non incolumis dominum sua præda
 secuta est.” BECKER.

Φορτίου] Lege: ῥοθίου δ' οἶμαι προσγενο-
 μένου καὶ αὐτὸς ἐγκατελήφθη. Nam ῥόθιον
 nomen est aptissimum, quod violentiam,
 impetum et strepitum uodorum significat.
 PALMER. Crude hoc et infeliciter saue.
 Potuit fortasse Iuuenis, levis et expeditus
 cum fuerit, evasisse: accedente autem one-
 re, φορτίου προσγενομένου, non solum pater,
 ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγκατελήφθη. Mibi semper
 res fuit cum iis hominibus qui locos sanos
 inficiunt, insanos negligunt. Hæc historia,
 paululum licet immutata, a multis tradit-
 ur. “ Inter Catanam et Syracusas cer-
 tamen est de illustrium fratrum memoria,
 quorum nomina sibi diversæ partes adop-
 tant. Si Catinenses audiamus, Anapis
 fuit et Amphinomus: si quod maluit
 Syracusæ, Emantiæ putabimus et Crito-
 nem. Catinensis tamen regio causam
 dedit facto, in quam se cum Ætnæ ince-
 dia protulissent, juvenes duo sublato
 parentes evexerunt inter flammæ illæsi
 ignibus. Horum memoria ita Posteritas
 manerata est, ut sepulcri locus nonina-
 retur Campus Piorum.” Solinus, cap. 5.
 Πρώτη καὶ ὀδοποκοστῇ Ὀλυμπιάδι φασὶ τὴν
 Αἴτην ρυῖναι, ὅτε καὶ Φιλόνομος καὶ Καλλίας,
 οἱ Καταναῖοι, τοὺς ἐαυτῶν πατέρας ἀράμενοι
 διὰ μέσης τῆς φλογὸς ἐκόμισαν, τῶν ἄλλων

κρημάτων καταφρονησαντες. ἀνθ' ὧν καὶ ἀμοι-
 βῆς ἔτυχον τῆς ἐκ τοῦ θεοῦ. τὸ γὰρ τοῖ
 πῦρ θεόνταν αὐτῶν διέστη, καθ' ὃ μέρος ἐκεῖ-
 νοι παρεγίνοντο. Stobæus Serm. LXXVII.
 Vid. Aristotelem de Mundo, c. VI., Pau-
 saniam in Phocicis p. 665. Edit. Hanov.
 1613., Auctorem Poematis de Ætna,
 sub finem, Strab. l. 6. p. m. 269, Valer.
 Maxim. V. 9., Claudian. Carm. L. de piis
 fratribus et eorum Statuis quæ sunt apud
 Catanam, Ansonium de claris urbibus,
 Hyginum, aliosque. De Statuis, quas in
 Piorum Fratrum memoriam consecravit
 Catanensium Civitas, vide Carreræ Mo-
 num. Histor. Catanens. l. 1. capp. 30.
 et 50. TAYLOR.

Φορτίου] Palmerius, qui sane Aristote-
 lem insexisse non videtur, corripbat
 ῥοθίου. Longin. quidem c. 32. 4. τὸ ῥόθιον
 τῆς φορᾶς meton. dicit de Oratore, qui
 oratione auditores propellit, et Hyperides
 Orator teste Harpocrat. h. v. eadem usus
 est voce. Sed in Lyeurgo recepta lectio,
 quam tucntur edd. omnes, omnino est re-
 tinenda. Eam confirmat Aristoteles, l. c.
 περικαταληφθέντες, inquit, ὑπὸ τοῦ ρεῖμα-
 τος, διὰ τὸ βασταάζειν γερόντας ἐπὶ
 τῶν ὀμῶν γονεῖς. BECKER.

Ἐγκατελήφθη] Melanth. dedit ἐγκατε-
 λήφθη. Ilud præferendum videtur, par-
 tim propter præcedens ἐγκαταλαμβανόμε-
 νον, partim ob sensum narrationis. Usur-
 pator enim h. v. de periculis, quæ in-
 opinatè repentinè impetu superveniunt.
 Interpr. ad Lucian. l. p. 192. Bip. Verte
 igitur: deprehensus est juvenis ita, ut nul-
 lus sibi exitus pateret. IDEM.

Λέγεται γὰρ κύκλω] Aristotel. l. c.
 πλήσιον γὰρ αὐτῶν γενομένου ὁ τοῦ πυρὸς
 ποταμὸς ἐξεσχίσθη, παρῆτερψε δὲ (i. e.
 deflectebat) τὸ μὲν ἔνθα, τὸ δὲ ἔνθα, καὶ
 ἐτήρησεν ἀβλαβεῖς. Idem Pausan. l. c.
 διχῇ σχισθῆναι λέγεται τὸν ῥύκα. IDEM.
 Προσαγορεύσαι] Malim προσαγορεύεσθαι.

Τῶν εὔσεβῶν χάρον· τοὺς δὲ ταχεῖαν τὴν ἀποχώρησιν ποιη-
σαμένους καὶ τοὺς ἑαυτῶν γονεῖς ἅπαντας ἐγκαταλιπόντας
ἀπολέσθαι. ὥστε καὶ ὑμᾶς δεῖ τὴν παρὰ θεῶν ἔχοντας
5 μαρτυρίαν ὁμογνωμόνως τοῦτον κολάζειν τὸν ἅπασιν τοῖς
μεγίστοις ἀδικήμασιν ἔνοχον ὄντα κατὰ τὸ ἑαυτοῦ μέρος.
τοὺς μὲν γὰρ θεοὺς ¹ τὰς πατρίους τιμὰς ἀπεστέρηκε,
τοὺς δὲ γονεῖς τοῖς πολεμίοις ἐγκατέλιπεν, τοὺς δὲ τετε-
λευτηκότας τῶν νομίμων οὐκ εἴασε τυχεῖν.

κδ'. Καίτοι σκέψασθε, ὦ ἄνδρες· οὐ γὰρ ἀποστήσομαι
τῶν παλαιῶν· ἐφ' οἷς γὰρ ἐκεῖνοι ποιοῦντες ἐφιλοτιμοῦντο,
ταῦτα δικαίως ἂν ὑμεῖς ἀκούσαντες ἀποδέχοισθε. φασὶ γὰρ
10 Εὐμόλπον τὸν Ποσειδῶνος καὶ Χιόνης μετὰ Θρακῶν ἔλθειν
τῆς χώρας ταύτης ἀμφισβητοῦντα, τυχεῖν δὲ ² κατ' ἐκείνους 202
τοὺς χρόνους βασιλεύοντα Ἐρεχθεά, γυναῖκα ἔχοντα Πρα-
ξιδέαν τὴν Κηφισοῦ θυγατέρα. μεγάλου δὲ στρατοπέδου
μέλλοντος αὐτοῖς εἰσβάλλειν εἰς τὴν χώραν, εἰς Δελφούς ἰὼν
ἠρώτα τὸν θεόν, τί ποιῶν ἂν νίκην λάβοι παρὰ τῶν πολεμίων.
χρήσαντος δ' αὐτῷ τοῦ θεοῦ, τὴν θυγατέρα εἰ δύσειε πρὸ

¹ τοὺς T. R.² καὶ κατ' T. R.

REISK. Schulz. vulgata servata τοὺς κατ-
ακοῦντας mente suppleri jubet. OSANN.

Τῶν εὔσεβῶν χάρον] Sic Ald. Recent.
χάραν. Lucil. Jun. v. 640.

“Sed vere cessere domus et rura Pi-
orum.”

Et Solin. l. c. “Horum memoriam ita
posteritas munerata est, ut sepulcri lo-
cus nominaretur: CAMPUS PIORUM.”

In gemma quoque, narrante Winkelmann.
Descript. des pierres grav. p. 410. istod
argumentum expressum est. V. quos laud.
Facijs ad Pausan. p. 248. et Wernsdorf.
ad Poet. Lat. Minor. T. IV. p. 369—
384. BECKER.

Τοὺς μὲν γὰρ] Cf. Nostr. c. 8. et c. 11.
IDEM.

Τοὺς πατρίους] Aut τὰς πατρίους leg.
ut redeat ad τιμὰς. aut si masculinum hic
recte habet, leg. erit: τοὺς μὲν γὰρ θεοὺς
τοὺς πατρίους τὰς προσκρούσας (aut νοημι-
σμίνας) τιμὰς ἀπεστέρηκε. REISK. τὰς
πατρίους suscepit Heinrichius.

Ἐφιλοτιμοῦντο] Heinrichius: [δικαίως]
ἐφιλοτιμ. Pinzgerus: δικαίως ἐφιλοτιμ.

Εὐμόλπον] Historiam illustrant Isocr.
Paneg. §. 16'. Panathen. §. 107. et Apollo-
dor. III. 15. c. animadv. Heynii p. 861.
59q. IDEM.

Τυχεῖν δὲ καὶ κατ' ἐκείνους] Copula ista
parum necessaria καὶ videtur omnino ori-
ginem traxisse a voce sequente. Tu ergo
legendo delebis. TAYLOR. Copulam si
tuebimur, quæ videtur utique tuenda esse,
leg. erit: τυχεῖν δὲ καὶ ἡμῶν κατ' ἐκείνους
τ. χ. ut Eumolpus Thracum fuit rex, ita
nostrum [Atheniense] quoque regem
tum fuisse Erechtheum. REISK. Mihi
sanus videtur locus. BECKER.

Τὴν Κηφισοῦ θυγατέρα] Aliter Apollodo-
rus deducit Praxitheam Erechthei ux-
orem, a Cephiso: non enim ejus filiam
facit, sed neptem per matrem Diogeniam,
Cephisi filiam et Phrasimi uxorem. PAL-
MER. Vid. Meurs. de regno Athen. ii. 8.
BECKER. Cf. de hac nominis scriptura
Doederlein. in Act. Mon. v. i. fasc. 1.
p. 32. OSANN. Et Schwenck. ad Æsch.
Eumen. p. 94. PINZGER. Qui mox τοῦ
στρατοπέδου dedit.

Χρήσαντος δ' αὐτῷ τοῦ θεοῦ, τὴν θυγατέρα
etc.] Rem hanc orator aliter narrare vide-
tur, ac vulgari memoria proditum, quæ
servat Scholiasta Augustanus ad De-
mosth. de falsa legat. “Ἀγχαυλος καὶ Ἔρση
καὶ Πάνδροσος θυγατέρες Κέκροπος, φησὶν
ὁ Φιλόχορος. λέγουσι δὲ, ὅτι πολέμου συμ-
βάντος παρ' Ἀθηναίους, ὅτε ὁ Εὐμόλπος ἐστρά-
τευσε κατὰ Ἐρεχθεῶς, καὶ μηκνυομένου τού-

τοῦ συμβαλεῖν τῷ στρατοπέδῳ, κρατήσῃ τῶν πολεμίων, ὁ δὲ τῷ θεῷ πειθόμενος τοῦτ' ἔπραξε καὶ τοὺς ἐπιστρατευομένους ἐκ τῆς χώρας ἐξέβαλε. διὸ καὶ δικαίως ἂν τις Εὐριπίδην ἐπαινέσειεν, ὅτι τὰ τε ἄλλ' ἂν ἀγαθὸς ποιητὴς καὶ τοῦτον
 203 τὸν μῦθον προεῖλετο ποιῆσαι, ἡγούμενος κάλλιστον ἂν γενέσθαι τοῖς πολίταις παράδειγμα τὰς ἐκείνων πράξεις, πρὸς αἷς ἀποβλέποντας καὶ θεωροῦντας συνεθίζεσθαι ταῖς ψυχαῖς
 1 τὸ τὴν πατρίδα φιλεῖν. ἄξιον δὲ, ὡς ἄνδρες δικασταί, καὶ 20
 τῶν ἰαμβείων ἀκοῦσαι, αἱ πεποιήκει λέγουσαν τὴν μητέρα τῆς παιδός· ὄψεσθε γὰρ ἐν αὐτοῖς μεγαλοψυχίαν καὶ γενναϊότητα ἀξίαν καὶ τῆς πόλεως καὶ τοῦ γενέσθαι Κηφισοῦ θυγατέρα.

Τὰς χάριτας ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται,
 2 ἠδῖον ἐν βροτοῖσιν· οἱ δὲ θεῶσι μὲν,

1 τῷ T. R.

2 ἠδῖστον T. R.

του ἔχρησεν ὁ Ἀπόλλων ἀπαλλαγῆσθαι, ἕαν τις ἀνέλθῃ ἐαυτὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως. ἡ τοῖνον Ἀγρᾶυλος ἐκούσα αὐτὴν ἐξέδωκεν εἰς θάνατον· ἔρριψε γὰρ ἐαυτὴν ἀπὸ τοῦ τείχους. εἶτα ἀπαλλαγέντες τοῦ πολέμου, ἱερὴν ὑπὲρ τούτου ἐστήσαντο αὐτῇ περὶ τὰ προπύλαια τῆς πόλεως, καὶ ἐκέῖσε ὤμνουν οἱ ἔφηβοι μέλλοντες ἐξίεναι εἰς πόλεμον. Nempe orator Agraulum Erechthei filiam dicit, quæ secundum alios scriptores Cecropis audit. V. intpp. ad Polluc. 8. 105. Adde Schol. Platon. Phædr. p. 55. ed. Rubin. Photii Lex. v. φοινίκια γράμματα p. 474. Bekkeri Anecd. Græc. T. 1. p. 270. 444. Cæterum ut hoc obiter notem, filia nomen non *Agrauri*, ut hic illic fertur, sed *Agrauli* fuit. Itaque Harpocrationi p. 2. ed. Gron. Jungermannus ad Polluc. l. c. p. 925. e MS. optime Ἀγρᾶυλος vindicat, cui auctoritatem addas duorum codicum, Vratislaviensis, de quo supra monitum, et Londinensis in Museo Britannico assertati, a meque hac de causa inspecti. OSANN.

Πρὸ τοῦ συμβαλεῖν τῷ στρατοπέδῳ] Hoc autem duriusculum. Legerem omnino dualiter: πρὸ τοῦ συμβαλεῖν τῷ στρατοπέδῳ. priusquam exercitus utrinque aciem conferrent. Figura ea, qua Castra dicuntur pro Militibus, non adeo est inusitata. Modo, στρατοπέδου μέλλοντος εἰσελάλλειν εἰς τὴν χώραν. Et similiter fere Herodot. l. V. c. 72. Ὁ δὲ ἀγρηλατεῖ τὰ ἐπίστια τῶν Ἀθηναίων. Proxime, pro ὁ δὲ corrige ὅδε. χρῆσαντος αὐτῷ τοῦ θεοῦ — ὅδε τῷ θεῷ πειθόμενος τοῦτ' ἔπραξε. TAYLOR. Schulzio apponens: at genuinum aucto-

ris manum (scil. ὡς δὲ) MSS. restituerunt. OSANN.

Προεῖλετό ποι ποιῆσαι] Bellule sane! Scaliger quidem et Stephanus non viderunt istud ποι oriri ex ποιῆσαι. Ego autem et Tu videmus. TAYLOR.

Ἐκείνων] Erechthei, et Praxinoæ, et filia. REISK. De paradigmatum usu hæc tradit Apsines in Arte: πᾶν δὲ παράδειγμα λαμβάνεται ἢ ἐξ οἰκείων ἢ ἐξ ἀλλοτρῶν. τὰ μὲν οὖν ἐξ οἰκείων ἀγωνιστικώτερα καὶ προτεχέστερα κ. τ. λ. Anonymus in Socraticis Epistol. 30. καὶ φησι μὲν ἐν ταῖς τέχναις προσήκειν οἰκεία καὶ γνώριμα τὰ παραδείγματα φέρον. ubi vid. Alatiun p. 271. Hinc aliquando fuit quum pro ἐκείνων suspicarer οἰκείων. OSANN.

Τῶν ἰαμβείων ἀκοῦσαι] Olim exstiterunt hi senarii in Euripidis fabula, quæ inscripta erat Ἐρεχθεύς. Fragmenta hujus dramatis collecta sunt in Ed. Lips. p. 422. sqq. Argumentum fabulæ breviter enarrat Plutarch. p. 553. ed. Steph. ex quo patet, Praxitheam, Erechthei uxorem his vv. consilium filiam pro salute patriæ immolandam tradere, præsentī conjugi apernisse. Praxithea igitur loquitur. BECKER.

ἠδῖστον] Forte ἠδιστος. Sed nihil muto. TAYLOR. Possit quoque ἠδιστο: legi, scil. εἰσίν. nam ὅστις est collectivum. Sed et vulgata bene potest stare. ἠδιστον, scil. τοῦτ' ἔστιν, εἴ τις χαρίζεται. nam ὅστις tum idem valet atque εἴ τις. REISK. At ὅστις cum ἠδιστον bene jungi, Schaeferus docuit ad Personi Euripid. Phæn. 519. p. 284. OSANN.

25

Χρόνω δὲ δρῶσι, ¹ [δρῶσι] δυσγενέστερον.

Ἐγὼ δὲ δῶσω τὴν ἑμὴν παῖδα κτανεῖν.

Λογίζομαι δὲ πολλά· πρῶτα μὲν, πόλιν

Οὐκ ἂν τιν' ἄλλην τῆσδε βελτίω λαβεῖν,

² Ἡ πρῶτα μὲν λεῶς οὐκ ἑπακτὸς ἄλλοθεν,

Αὐτόχθονες δ' ἔφουμεν· αἱ δ' ἄλλαι πόλεις,

Πεσσῶν ³ ὁμοίαις διαφοραῖς ἐκτισμέναι,

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

204

30

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν ⁴ εἰσαγώγμαι.

205

35

¹ πολλῶν δυσγενέστεροι T. R.

⁴ εἰσαγώγμαι T. R.

² Ἡ T. R.

⁵ πόλεως T. R.

³ ὁμοίως T. R.

⁶ πολιστής R.

Χρόνω δὲ δρῶσι] Ita Barnesius, ex Grotio nimirum, in Euripidis Fragmentis, hunc locum exhibet:

οἱ δὲ δρῶσι μὲν,

Χρόνω δὲ πολλῶν δρῶσι, δυσγενέστεροι.

Quod præstat. Annotavit magnus Scaliger:

Χρόνω δὲ δρῶσι, πολλὰ δυσγενέστεροι.

TAYLOR. Thorlacius, Beckerus et Osannus Grotio obsecuti sunt, nisi quod Osannus *δυσγενέστερον*. Heinrichius: *χρόνω δὲ δρῶσι*, *δρῶσι δυσγενέστερον*. Pinzgerus: *χρόνω δὲ δρῶσι*, *δρῶσι δυσγενέστεροι*.

Ἐγὼ δὲ] Rotundius fortasse Senarius ille legitur, si emendes.

Ἐγὼ δὲ δῶσω παῖδα τὴν ἑμὴν κτανεῖν.

TAYLOR.

Ἡ πρῶτα] Locum ita citat Plutarchus de Exsilio:

Οἱ πρῶτα μὲν λεῶς οὐκ ἑπακτὸς ἄλλοθεν, Αὐτόχθονες δ' ἔφουμεν· αἱ δ' ἄλλαι πόλεις Πεσσῶν ὁμοίαις διαφορηθεῖσαι βολαῖς Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν εἰσαγώγμαι.

Annectuntur deinde versus quidam inemendati, qui apud Lycurgum non reperiuntur, neque admodum liquet, utrum ad hunc locum pertineant, necne. Emendaverat olim in margine exemplaris sui ὁ μέγας Scaliger, Οἱ πρῶτα μὲν, prout Plutarchus legerat. Pro quo Grotius, qua auctoritate nescio:

Ἡ πρῶτα μὲν λεῶς ἑπακτὸς ἄλλοθεν.

Idem deinde *ἐξαγώγμαι*: apud quem totus hic locus ita vertitur,

Cui non coactus populus alieno ex solo, Indigena sed gens: cætera, scrupi velut, Urbes loco mutantur, ut juxta tulit, Atque ab illis sede pelluntur sua.

TAYLOR. Thorlacius: Οἱ πρῶτα. Beckerus, Osannus et Pinzgerus: ἡ πρῶτα. Heinrichius: οἱ πρῶτα.

Πεσσῶν --- ἐκτισμέναι] veluti calculorum transpositionibus condita. BECKER. Plutarchi lectionem διαφορηθεῖσαι βολαῖς

Musgravius eo bene refutat, quod οἱ πρῶτοι non jacerentur: cui sententia comprobanda conferre poterat Sophoclis *Fragm. e Nauplio citatum Grammaticis*,

— πεσσὰ πεντέγεμματα καὶ κυβῶν βολάς.

OSANN.

Εἰσαγώγμαι] Aut, si mavis, εἰσαγώγμαι; idem videtur significare atque ἐκκλητοί. alia civitates foro non suo utuntur, sed alieno. possunt evocari, ut necesse habeant in alieno judicio apparere. Nostra vero non est ἐκκλητος, nostra causæ non possunt ab aliis exteris judicibus in conditionem induci. REISK. Beckerus, Osannus, Heinrichius, et Pinzgerus: εἰσαγώγμαι. Valckenaer. ad Herodot. vii. 161. ἐξαγώγμαι.

Πόλεως] Πόλεως Grotius in Excerptis, et Scaliger ad hunc locum. Recte. Atque ita infra p. 446. 8. TAYLOR. qui vero ab alia urbe migrans aliam incolit, velut *trabs vitiosa cum tignis commissa, verbo, nou re, civis est*. BECKER. πόλεως habes in Euripid. Hec. 858. ubi vid. Porsou. Cf

"Επειτα τέκνα τοῦδ' ἔκητι τίκτομεν,
 Ὡς θεῶν τε βαμῶδς πατρίδα τε βυάμεθα.
 Πόλεως δ' ἀπάσης τοῦνομ' ¹ ἐν, πολλοὶ δὲ νιν
 ναίουσι· τούτους πῶς διαφθεῖραί με χρῆ,
 Ἐξὲν πρὸ πάντων μίαν ² ὑπερδοῦναι θανείν;
 Εἴπερ γὰρ ἀριθμὸν οἶδα καὶ τοῦλάσσοτος
 Τὸ μείζον, εἰς μὲν οἶκος οὐ πλείον σθῆνει
 Πταίσας ἀπάσης ³ πόλεως οὐδ' ἴσον φέρει.
 Εἰ δ' ἔν ἐν οἴκοις ἀντι θηλέως στάχους
 Ἄρσην, πόλιν δὲ πολεμία κατεῖχε φλόξ,
 Οἶκ ἂν ⁴ μὴν ἐξέπεμπον εἰς μάχην δορός,
 Θάνατον προταρβοῦσ'; ἀλλ' ἔμοιγ' ⁵ ἔστιν τέκνα,
 Ἄ καὶ μάχοιτο καὶ μετ' ἀνδράσι πρέπτοι,
 Μὴ ⁶ σχήματ' ἄλλως ἐν πόλει πεφυκότα.

40

161.

5

206

¹, ἐν πολλοῖς δὲ μιν νόμοισι T. R. ² ὑπὲρ δοῦναι T. R. ³ πόλεως T. R.
⁴ μιν T. R. ⁵ εἴη T. R. ⁶ σχήματα δ' T. R.

ἀ δ' Ἑλλάς Ἀσία τε τρέφει κάλλιστα
 τῆς γε δέλεαρ ἔχοντες συνθρεῖομεν.

Ibi vs. 1. Barnesius legi jubet δ' ἐς πάρεργον: at præstat potius δὴ pro δέ. Mox pro γυναικίης Musgrav. φίλαι, nos γύναι suspicamur. Vs. 2. Barn. propter metram conjicit κεκαρμένον: recte. Vs. 4. et 5. Musgr. ita restituendus putat:

ἀ δ' Ἑλλάς Ἀσίς τ' ἐκτρέφει κάλλιστ', ἀεὶ
 τῆς γῆς δέλεαρ ἔχοντες, οὐ θρεῖομεν,

satis corroborato τῆς γῆς δέλεαρ. Contra Hermannus ad Erfurdii Edit. Sophoclis Ajac. p. 629. ita emendat:

ἀ δ' Ἑλλάς Ἀσία τ' ἐντρέφει κάλλιστα γῆ,
 δέλεαρ ἔχοντες οὐδὲν, οὐ θρεῖομεν.

OSANN.

"Ἐκητι] Num e Porsoni præcepto ad Eurip. Orest. 26. etiam hic ἕκατι reponendum? Judicent me harum regularum peritiores. IDEM.

Πόλεως κ. τ. λ.] Lege cum iisdem summis viris:

Πόλεως δ' ἀπάσης τοῦνομ' ἐν, πολλοὶ δ' ἐνὶ νόμοισι.

ut et Lonicernus quidem interpretatur. TAYLOR. Rem denique conficiant codd. præbent enim salva vulgata præter quod νιν pro μιν habeant, ναίουσι pro νέμουσι. unde jam locum ita distinguas:

πόλεως δ' ἀπάσης τοῦνομ' ἐν, πολλοὶ δὲ νιν ναίουσι—

in quibus ego nihil de meo novavi præter πολλοὶ, quod quare in πολλοῖς mutatum sit, jam liquet. Sensus jam hic: universæ civitatis unum quidem nomen; at multi sunt qui eam habitant: hos omnes vin perire me sinere? OSANN.

Ἦπὲρ δοῦναι] Potius conjunctim ὑπερδοῦναι. TAYLOR. Tmesis hic est. cohæret ὑπὲρ cum θανείν. ac si dixisset: δοῦναι πρὸς τὸ θανείν ὑπὲρ πάντων. REISK. ὑπερδοῦναι recepi: atque ita jam Taylorus correxerat

vulgatam ὑπὲρ δοῦναι, quam Osannum et Beckerum servasse miror. PINZGER.

Εἰς μὲν] Ita omnino, non ἐνὸς μὲν cum Editis. TAYLOR. Poterat ex ἐνὸς etiam ἐμὸς effici, et nescio, an etiam rectius. REISK. Sensus est: una vero domus afflictu non plus valet universa urbe, nec damnum æquale sustinet. BECKER. Thordacius, Heinrichus, et Pinzgerus etiam εἰς μὲν dederant. Offert οὐμὸς Bekkerus.

Θηλέων] Aut θηλειῶν malim, aut θηλέως, scil. στάχους, aut γόνου, vel σπόρου. REISK. θηλειῶν dedit Beckerus.

Οἶκ ἂν μιν] Rectius hæc cum interrogatione, ut Grotius,

Οἶκ ἂν μιν ἐξέπεμπον εἰς μάχην δορός,
 Θάνατον προταρβοῦσ';

TAYLOR.

Μιν ἐξέπεμπον] Etsi vulgo Tragicis μιν usurpari negant, qui tragicum stylum nosse sibi persuadeant, uti Brunckius ad Sophoclis (Ed. Col. 313., Erfurd. ad Antig. 864., Porsonus ad Eurip. Med. 139. p. 408., tamen eo perducere non potui, ut invitiss MSS. νιν reponerem. Hic enim utriusque voculæ usus a classe auctorum aptus, quem qui de rebus grammaticis ex instituto scripsere, adhuc ne tetigerunt quidem, nondum ita exploratos mihi videtur, ut conjectura aliquid audere fas sit. Citant quidem νιν e Sophocle (Ed. Col. 43.), Suidas h. v. T. 2. p. 625. et Phavorin. p. 1310. 23., apud quem male αὐτὰ pro αὐτὰς editur. Hanc in rem inquirenti adhibendi erunt Heynius Observat. in Iliad. δ. 480. T. 4. p. 643. Hermannus de Dialecto Pindari p. XIV. Boeckhius ad Pindarum T. 1. p. XXIV., alii. OSANN.

"Α καὶ μάχοιτο] Grotius ἀ καὶ μάχοιτο. Modo cum Scaligero ille,

Μὴ σχήματ' ἄλλως ἐν πόλει πεφυκότα.

TAYLOR. Et μὴ σχήματ' ἄλλως susceperunt Beckerus, Heinrichus, et Pinzgerus. Ἄνδράσι] Ἄνδράσιν, Heinrichus.

Τὰ μῆτεράν δὲ δάκρυ', ὅταν πέμπῃ τέκνα,
 Πολλοὺς ἐθήλυ' εἰς μάχην ὀρμαιμένους.
 Μισῶ γυναῖκας, αἵτινες πρὸ τοῦ καλοῦ
 Ζῆν παῖδας ἔθελον καὶ παρήνεσαν κακά.
 Καὶ μὴν θανόντες γ' ἐν μάχῃ πολλῶν μέτα
 Τύμβον τε κοινὴν ἔλαχον ἐκκλειᾶν τ' ἴσῃν.
 Τῆ' μὲν δὲ παιδί στέφανος ἑῖς μίᾳ μόνῃ
 Πύλειος θανούσῃ τῆσδ' ὕπερ δοθήσεται,
 Καὶ τὴν τεκοῦσαν καὶ σὲ ἴδύο δ' ὁμοσπύρω
 Σώσει· τί τούτων οὐχὶ δέξασθαι καλόν;
 Τὴν οὐκ ἐμὴν γε πλὴν φύσει δάσω κόρην
 Θῦσαι πρὸ γαίας. εἰ γὰρ αἰρεθήσεται
 Πόλις, τί παῖδαν τῶν ἐμῶν μέτεστί μοι;
 Οὐκοῦν ἅπαντα γούν ἐμοὶ σωθήσεται,
 Ἄρξουσιν ἄλλοι, τὴν δ' ἐγὼ σώσω πόλιν·
 Ἐκεῖνο δ' οὐ τὸ πλείστον ἐν κοινῷ μέρος,
 Οὐκ ἔσθ' ἐκούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς, ἄνερ,
 Προγόνων παλαιὰ θέσμι' ὅστις ἐκβαλεῖ·
 Οὐδ' ἄντ' ἐλάας χρυσίας τε Γοργόνας

207

208

¹ εἴλοντο T. R. ² ἢ μία μόνῃ Πύλειος θανούσα T. R. ³ δὴ ὁμοσπύρους ὦ; εἴ τι T. R.
⁴ ἄρξουσι τ' ἄλλοι, τὴν δ' T. R. ⁵ ἄτερ T. R. ⁶ θέσμιά τις T. R.
⁷ ἄντ' ἐτελείας T. R.

Παῖδας εἴλοντο] παῖδας εἴλον, Par illud Criticorum. TAYLOR. Nil video causæ, car dactylus aut amphimacer in tertia sede senarii versus locum non habeat. Est autem λοντο καὶ aut dactylus, aut amphimacer. Quod si non videbitur admittendum leg. ἐλόμηναι παρήνεσαν. REISK. Sensus: odi mulieres, quæ posthabitu honestate malunt liberos vivere et propterea ignaviam sualent. BECKER. E Grotii et Scaligeri conjectura edidimus, in qua nihil nisi activi usus offendit. Erat aliquando, quum suspicarer παιδ' vel τέκν' εἴλοντο. OSANN. Εἴλοντο παῖδας, Heirich. Ζῆν παῖδας ἔθελον, Pinzger. Cui in re dubia obsecutus sum.

Στέφανος] Subandi οὗτος ἔσται. REISK. Ἡ μία] Lego εἰ μία. REISK. εἰς μίᾳ μόνῃ Πύλ. θανούσῃ. TYRRWHIT. Cui, cum Heinrichio et Pinzgero, obsecutus sum.

Θανούσα] Accipio pro partic. non aor. 2. sed futuri secundi, moritura. REISK. at filia mea singularis corona tribuatur, uni solique pro universis moritura. BECKER.

Καὶ τὴν τεκοῦσαν κ. τ. λ.] Legit Grotius:

Καὶ τὴν τεκοῦσαν καὶ δύο γ' ὁμοσπύρους
 Σώσει. Τί τούτων οὐχὶ δέξασθαι καλόν;

TAYLOR. Cum Valckenaerio Eorip. Phœn. 1022. et Grotio δύο θ' ὁμοσπύρους Σώσει dederunt Schulzius, Thorlacius, Beckerus, et Osannus. δύο θ' ὁμοσπύρω Σώσει, Heinrichins et Pinzgerus.

Γούν] Malim τοῦν, id est, τὸ ἐν ἐμοί. quantum in me est, penes me est. REISK. Corruptum locum ex emendatione Musgravii restituiimus, scil. Οὐκοῦν ἅπαντ' ἔμω σωθήσεται, Ἄρξουσι τ' ἄλλοι τῆ δὲ γ', εἰ σώσω, πόλει, illud ergo in mentem mihi nunc

non venit: servabitur urbs, sed alii in urbe, si eam servavero, imperabunt; verum illud (scil. animo perpendo), quod civitatis vel maxime refert: non fiet, me quidem volente, o conjuncti! nemo prisca majorum instituta subvertet. BECKER. Thorlacius: Οὐκοῦν ἅπαντα γούν ἐμοὶ σωθήσεται. Ἄρξουσιν ἄλλοι, τὴν δ' ἐγὼ σώσω πόλιν. Schulzius et Osannus: Οὐκοῦν ἅπαντα γούν τ' ἐμοὶ σωθήσεται, Ἄρξουσι τ' ἄλλοι: τὴν δ' ἐγὼ σώσω πόλιν. Heinrichius: Οὐκοῦν ἅπαντα τούν γ' ἐμοὶ σωθήσεται. Ἄρξουσιν ἄλλοι, τὴν δ' ἐγὼ σώσω πόλιν. Pinzgerus: Οὐκοῦν ἅπαντα γούν ἐμοὶ σωθήσεται, Ἄρξουσι τ' ἄλλοι: τὴν δ' ἐγὼ σώσω πόλιν.

Ἄρξουσι] Scaliger, Ἄρξουσι δ' ἄλλοι. TAYLOR. Quid si ἄρξουσιν ἄλλοι, scil. ταύτη τῆ πόλει. imperabunt, vel imperanto, alii, huic civitati. REISK.

Ἄτερ] Malim τὰ τῶν, ut sic sit: οὐκ ἔσθ' ἐκούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς, τὰ τῶν προγόνων παλαιὰ θέσμι' ὅστις ἐκβαλεῖ. ut cohæreant inter se οὐκ ἔσθ' ὅστις ἐκβαλεῖ — sunt hæc τὰ τῶν προγόνων θέσμια epxegetis illorum ἐκεῖνο δ' οὐ τὸ πλείστον ἐν κοινῷ μέρος. IDEM. Valckenaerij emendationem l. l. ἀνερ susceperrunt Thorlacius, Beckerus, et Heinrichins.

Θέσμιά τις] θέσμι' οὐ τις e conjectura Grotii Scaligerique et Musgravii dedit Beckerus. θέσμι' ὅστις, Thorlacius, Osannus, Heinrichins et Pinzgerus.

Οὐδ' ἄν τελείας] Hos duns versus non intelligo. Minervam Gargonem appellari, eamque τελείαν, et ejus hastam τρειῖαν appellari miror. REISK. Partim assumtis Valckenaerij et Musgravii emendationibus, lege:

Οὐκ ἔσθ' ἐκούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς, ἀνερ,
 Προγόνων παλαιὰ θέσμι' ὅστις ἐκβαλεῖ.

Τρίαιναν ὄρθην στᾶσαν ἐν πόλεως βάρθριος
 Εὐμόλπος οὐδὲ Θραξ¹ ἀναστρέφει λεῶς
 Στεφάνοισι, Παλλὰς δ' οὐδαμοῦ τιμῆσεται.
 Χρῆσθ', ᾧ πολῖται, τοῖς ἐμοῖς λοχεύμασιν,
 Σώζεσθε, νικᾷτ' ἀντὶ γὰρ ψυχῆς μιᾶς
 Οὐκ ἔσθ' ἔπικος οὐ τίνδ' ἐγὼ σώσω πόλιν.
 Ὡ πατρίς, εἴθε πάντες οἱ ναῖοσί σε
 Οὐτω φιλοῖεν ὡς ἔγω· καὶ ῥαδίως
 Οἰκοῖμεν ἄν σε, κούδεν ἄν πάσχοις κακόν.

κέ'. Ταῦτα, ᾧ ἄνδρες, τοὺς πατέρας³ ὑμῶν ἐπαίδευε.
 209 φύσει γὰρ οὐσῶν φιλοτέκνων πασῶν τῶν γυναικῶν ταύτην 35
 ἐποίησε τὴν πατρίδα μᾶλλον τῶν παιδῶν φιλοῦσαν, ἐνδει-

¹ ἀναστρέφει λεῶς, Στεφάνοισιν οὐδαμοῦ T. R.

² ἐγώ· καὶ γε T. ἔγωγε R.

³ ἡμῶν T. R.

Οὐδ' ἀντ' ἐλάας χρυσέας τε Γοργόνος
 Τρίαιναν ὄρθην στᾶσαν ἐν πόλεως βάρθριος
 Εὐμόλπος οὐδὲ Θραξ¹ ἀναστρέφει λεῶς
 Στεφάνοισι, Παλλὰς δ' οὐδαμοῦ τιμῆσεται.

Εὐμόλπος] Exstabat in acropoli opus
 statuariam Erechtheum cum Eumolpo di-
 micantem sistens, de quo v. Pausan. 1.
 27. Pro οὐδὲ Θραξ, quod statim sequitur,
 rectius legas οὐδ' ὁ Θ. IDEM.

Nunquam committam, ut Eumolpo Athe-
 narum tutelam, Palladi Poliadi ademtam,
 patri suo Neptuno tribuat. De ἐλάα et
 τριαίνῃ in Acropoli vide quos citat Meur-
 sius Ceorop. xviii — xxii. Ad Porson.
 Aristoph. p. 76. DOBREE.

Οὐδὲ] Id est, οὐδὲ ἐάν. neque si Eumol-
 pus neque si populus Thracicus evertat tri-
 dentem Minervæ, (ἀνατρέφει sic enim legi
 malim) nullam tamen ex ea re gloriam
 auferent. τιμῆσεται pro τιμηθήσεται.
 REISK.

Γοργόνος] Minervæ signum poeta tem-
 porum non valde curiosus respicit in
 Partbenone positum, nobile Phidiæ opus,
 cojus e pectoralibus Gorgonis caput pro-
 minebat; de qua statua Pausanias 1. 24.
 præter alia legenda narrat: τὸ δὲ ἄγαλμα
 τῆς Ἀθηνᾶς ὄρθον ἔστιν ἐν χιτῶνι ποδίζει, καὶ
 οἱ κατὰ τὸ στέρον ἢ κεφαλῇ Μειδούσης ἐλέ-
 φαντός ἔστιν πεποιημένη. Quæ Gorgonis
 effigies, Athenis nomine τοῦ Γοργονεῖου
 vulgo appellata (v. Suida et Isocratis
 loca in Meursii Ceoropia cap. 25. p. 34.
 s. prolata), Minervæ statuis propria, etiam
 hodie in iis, quæ nostram ætatem tulere,
 plerumque conspicitur. Hinc Cornatus
 de N. D. 10. q. 186. κεφαλὴ δ' ἐν αὐτῇ Γορ-
 γόνος ἔστι, κατὰ μέσον τῆς θεᾶς τὸ στήθος
 ἔξω προβεβηκυῖα τὴν γλῶτταν, ubi sat ma-
 gnis codicum Paris., Florentinorum, alio-
 rum meorum etc. numerus rectius προτομή
 [pro κεφαλῇ] — προβεβηκυῖα. Plura Por-
 phyrus excerptus a Schol. Veneto Iliad.
 ε. 741. dabit, ad quem l. v. Heynii Ob-
 serv. T. 5. p. 135. Cæterum de ipsa hac
 Minervæ statua consulendus liber eru-
 ditissimi Francogalli, Quatremèrede-
 Quincy, le Jupiter Olympien. OSANN.

ἀναστρέφει λεῶς,
 στεφάνοισι δ' ἐχθρὸς οὐδαμοῦ τιμῆσεται,
 in qua lectione a Taylora usque ad Bec-
 kerum recepta annotandum δ' ἐχθρὸς meræ
 Grotii menti deberi. Contra Musgravius
 insulenter:

στεφάνοισιν, οἷσιν οὐδαμοῦ τιμητέα.

Nos ope codicis A. ἀναστρέφει λεῶς στε-
 φάνοισι· Παλλὰς δ' οὐδαμοῦ τιμῆσεται præ-
 bentis locum restituimus. OSANN.

Στεφάνοισιν] Cum Grotio,

Στεφάνοισι δ' ἐχθρὸς οὐδαμοῦ τιμῆσεται.

TAYLOR.

Τρίαιναν] Musgravius insolita hæcæ
 significatione offensus, approbante Bec-
 kero, κράνειαν conjecit: frustra. Ipse
 Pausanias l. c. ἐν δὲ τῇ χειρὶ δόρυ ἔχει. Non
 magis eidem Musgravo cessit, quod
 mox reposuit ἐν πόλεως ἀκροῖς, licet ei
 Beckerus suum quoque calculum adjicerit.
 IDEM.

Καὶ γε ῥαδίως] Emendant, ut oportet,
 καὶ ῥαδίως, propter metrum. IDEM. Ego
 aliam viam inii, sic dans: ὡς ἔγωγε [scil.
 σε φιλω] ῥαδίως —. REISK. Reiskio, et
 Valckenaerio ad Phœniss. 1012. obsecuti
 sunt Thorlacius, Beckerus et Pinzgerus.
 Ἐπαίδευε] Scil. Euripides. REISK.

κνύμενος ὅτι, εἴπερ αἱ γυναῖκες τοῦτο τολμήσουσι ποιεῖν, τοὺς γε ἀνδρας ἀνυπέβλητόν τινα δεῖ τὴν εὐνοίαν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἔχειν, μηδὲ φεύγειν αὐτὴν ἐγκαταλιπόντας μηδὲ καταισχύνειν ἀπαντας τοὺς Ἕλληνας, ὥσπερ Λεωκράτης.

κς'. Βούλομαι δ' ὑμῖν καὶ τὸν Ὀμηρον παρασχέσθαι
 40 ἔπαινῶν. οὕτω γὰρ ὑπέλαβον ὑμῶν οἱ πατέρες σπουδαῖον εἶναι ποιητὴν, ὥστε νόμον ἔθεντο, καθ' ἑκάστην πενταετηρίδα τῶν Παναθηναίων μόνου τῶν ἄλλων ποιητῶν ραψωδεῖσθαι τὰ ἔπη, ἐπίδειξιν ποιούμενοι πρὸς τοὺς Ἕλληνας ὅτι τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων προηροῦντο. εἰκότως· οἱ μὲν γὰρ νόμοι διὰ τὴν συντομίαν οὐ διδάσκουσιν ἀλλ' ἐπιτάττουσιν ἂν δεῖ ποιεῖν, οἱ δὲ ποιηταὶ μιμούμενοι τὸν ἀνθρώπινον
 62. 1 βίον, τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων ἐκλεξάμενοι, μετὰ λόγου καὶ ἀποδείξεως τοὺς ἀνθρώπους συμπείθουσιν. Ἐκτωρ γὰρ τοῖς Τρωσὶ παρακελευόμενος ὑπὲρ τῆς πατρίδος τάδε εἶρηκεν,

Ἄλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶ διαμπερές, ὃς δὲ κεν ἡμέων
 Βλήμενος ἢ τυπεὶς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
 Τεθνάτω. οὐ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένη περὶ πάτρης
 Τεθνάμεν· ἀλλ' ἄλοχός τε σὸν καὶ νήπια τέκνα,
 Καὶ κληρὸς καὶ οἶκος ἀκήρατος, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
 Ὀΐχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

210

1 Ἰκωνται T. R.

ἔπαινῶν] Lonicerus hæc vertere non dubitavit, quasi intellexerat. Ego confiteor, me intelligere parum. Vertit Meursius in Pisistrato, c. XII. cupio equidem vobis et Homerum laudans exhibere. TAYLOR. Ad παρασχέσθαι aut addendum est, aut subauditur μάστρεα. ἔπαινῶν bene habet, planumque est et liquidum. Homerum quoque afferre, allegare, volo, sed honoris ergo, vel quem honoris causa nomino. v. p. 444. 4. Possit quoque legi: καὶ τῶν Ὀμήρου παραδέσθαι ἔπων, scil. τίνα. REISE. Ernesti conj. συνῆπαινον. BECKER. In v. ἔπαινῶν defendenda Schulzius snmopere contendit. Neque ego quid mutaverim, etsi suspicionem non diffiteor meam, ἔπαινῶν et margine in textum immigrasse, præsertim si ἔπαινος ibi scriptum cogitem. OSANN. Heinrich. τῶν Ὀμήρου παρ. ἔπων in textum infersit.

Ῥαψδεῖσθαι] Cf. Wolf. Proleg. ad Homer. p. CLIV. BECKER.

Προηροῦντο εἰκότως] Distingue cum Stephano, προηροῦντο. εἰκότως. Ut recte vertitur. TAYLOR. I. e. se res præclarissime gestas (in carmine expositas) cateris omnibus anteferre. MOR. Cf. Isoorat. Paneg.

§. μβ'.

Μιμούμενοι τὸν ἀνδρ. εἶον] Similiter Alcidimas Odysseam ap. Aristotel. Rhet. 33. καλὸν ἀνδρωπίνου εἶου κάτοπτρον dicit, quod alii comœdiae adhiberunt. V. Analecta critica p. 56. OSANN.

Ἄλλὰ μάχεσθ' κ. τ. λ.] Hæc ita in Homeri Editis leguntur, Iliad. O. 494.

Ἄλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶ ἀολλέες, ὃς δὲ κεν ἡμέων
 Βλήμενος ἢ τυπεὶς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
 Τεθνάτω. οὐ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένη περὶ πάτρης
 Τεθνάμεν· ἀλλ' ἄλοχός τε σὸν, καὶ παῖδες ὀπίσσω,
 Καὶ οἶκος καὶ κληρὸς ἀκήρατος, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
 Ὀΐχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

TAYLOR. παῖδες ὀπίσσω· Ἠδύνατο μὲν εἰπεῖν καὶ νήπια τέκνα, ἀλλὰ τῷ σεμνοτέρῳ ὀνόματι τῶν παιδῶν χρῆται, παῖδας καλῶν τὴν πᾶσαν γενεάν καὶ διαδοχὴν. καλὴ δὲ καὶ ἡ προσθήκη τοῦ ὀπίσσω, αἰωνίαν διαδοχὴν τοῦ γένους ὑπονοεῖται. Schol. Venet.

κζ'. Τούτων τῶν ἐπῶν ἀκούοντες, ὧ ἄνδρες, οἱ πρόγονοι ὑμῶν καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ἔργων ζηλοῦντες οὕτως ἔσχον 10 πρὸς ἀρετὴν, ὥστε οὐ μόνον ὑπὲρ τῆς αὐτῶν πατρίδος ἀλλὰ καὶ πάσης Ἑλλάδος ὡς κοινῆς ἠθέλον ἀποθνήσκειν. οἱ γοῦν ἐν Μαραθῶνι παραταξάμενοι τοῖς βαρβάροις τὸν ἐξ ἀπάσης 211 τῆς Ἀσίας στόλον ἐκράτησαν, τοῖς ἰδίοις κινδύνοις κοινὴν ἀδειαν ἀπᾶσι τοῖς Ἑλλησι κτώμενοι, οὐκ ἐπὶ τῇ δόξῃ μέγα φρονοῦντες ἀλλ' ἐπὶ τῷ ταύτης ἄξια πράττειν, τῶν μὲν Ἑλλήνων πρῶστατας τῶν δὲ βαρβάρων δεσπότας ἑαυτοὺς 15 καθιστάντες· οὐ γὰρ λόγῳ τὴν ἀρετὴν ἐπετηδέυον, ἀλλ' ἔργῳ πᾶσιν ἐπεδείκνυντο.

κή. Τοιγαροῦν οὕτως ἦσαν ἄνδρες σπουδαῖοι καὶ κοινῆ καὶ ἰδία οἱ τότε τὴν πόλιν οἰκοῦντες, ὥστε τοῖς ἀνδρειοτάτοις Λακεδαιμονίοις ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις πολεμοῦσι πρὸς Μεσσηνίους ἀνεῖλεν ὁ θεὸς παρ' ἡμῶν ἡγεμόνα λαβεῖν καὶ νικήσειν τοὺς ἐναντίους. καίτοι εἰ¹ τοῖς ἀφ' Ἡρακλέους γεγενημένοις οἱ αἰεὶ βασιλεύουσιν ἐν Σπάρτῃ, τοὺς παρ' ὑμῶν ἡγεμόνας ἀμείνους ὁ θεὸς ἔκρινε, πῶς οὐκ ἀνυπέβλητον χρῆ τὴν ἐκείνων ἀρετὴν νομίζεις; τίς γὰρ οὐκ οἶδε τῶν Ἑλλήνων ὅτι Τυρταῖον στρατηγὸν ἔλαβον παρὰ τῆς πόλεως, μεθ' οὗ καὶ τῶν πολεμίων ἐκράτησαν καὶ τὴν περὶ τοὺς νέους ἐπιμέλειαν συνετάξαντο, οὐ μόνον εἰς τὸν παρόντα κίνδυνον ἀλλ' εἰς ἅπαντα τὸν αἰῶνα βουλευσάμενοι 20

¹ τῶν ἀφ' Ἡ. γεγενημένων T. R.

¹ ἔσχον πρὸς ἀρετὴν] Scil. προθύμως καὶ ἐσπουδασμένως. REISK.

[Ὦς κοινῆς] Scil. πατρίδος, a communi. IDEM.

τὸν ἐξ ἀπάσης --- ἐκράτησαν] Cf. Herodot. vi. 102. sqq. et Xenoph. Anab. iii. 2. 11. ibique interpretes. BECKER.

τοῖς ἰδίοις κινδύνοις] Ita distincti, contra atque fecerat Stephanus, ut has voces ad participium κτώμενοι, non ad verbum ἐκράτησαν applicares. Idque merito meo. Ecce enim: τοῖς ἰδίοις κινδύνοις κοινὴν ἀδειαν ἀπᾶσι τοῖς Ἑλλησι κτώμενοι. TAYLOR.

τῶν ἀφ' Ἡρ. γεγενημένων] V. Herodot. vi. 52. et Interpp. ad Xenoph. Agesil. c. 1, 2. BECKER. Quod, quum per se sanum sit, haud mutassem nisi consensus MSS. jussisset mutari. Nemp̄e orator mente ἀνεῖλεν ὁ θεὸς recolens, per dativum inchoat, quem, licet ἀμείνους posthac genitivum flagitet, suscepta structura propter inter-

positum comma mutari haud opus putavit. Verbum κρίνειν h. l. haud vulgari ratione cum dativo junctum comprobat Xenoph. Hier. 1. 17. οἷδ' ἄ γ' --- ὅτι τούτῳ κρίνουσιν οἱ πλεῖστοι ἦδον ἡμᾶς καὶ πίνειν καὶ ἐσθίειν τῶν ἰδιωτῶν. Moschus Idyll. 2. 27. ἀλλά μοι εἰς ἀγαθὸν μάκαρες κρίνειαν ὄνειρον. Cæterum huic Lycurgi loco confer Isocratis Paneg. §. 15°. OSANN.

Ἐκείνων] Scil. τῶν παρ' ἡμῶν ἡγεμόνων τε καὶ στρατιωτῶν. majorum nostrorum. REISK.

Τυρταῖον] Eandem historiam narrat Pausan. in Messeniaciis, c. 15. 59. Justin. III. 5. Suidas, ceteri. Adde Athen. I. 14. p. m. 312. Hoc fragmentum notis suis illustrare voluit Vir acerrimus, Mausæacus (quem vide ad Harpocr. v. Τυρταῖος), quod an ad exitum perdoxerit, nec ne, plane nescio. TAYLOR. Plura vid. ap. Klotz. in Dissert. de Tyrtæo.

25 καλῶς; κατέλιπε γὰρ αὐτοῖς ἔλεγεία ποιήσας, ἂν ἀκούον-
 τες παιδεύονται πρὸς ἀνδρείαν· καὶ περὶ τοὺς ἄλλους ποι- 212
 ητὰς οὐδένα λόγον ἔχοντες, περὶ ¹ τούτου οὕτω σφόδρα
 ἔσπουδάκασιν, ὥστε νόμον ἔδεικτο, ὅταν ἐν τοῖς ὅπλοις
 ἐκστρατεύομενοί εἰσι, καλεῖν ἐπὶ τὴν τοῦ βασιλέως σκηπὴν
 ἀκουσομένους τῶν Τυρταίου ποιημάτων ἅπαντας, νομίζον-
 τες οὕτως ἂν αὐτοὺς μάλιστα πρὸ τῆς πατρίδος ἐδέλειν
 30 ἀποθνήσκειν. χρήσιμον δ' ἐστὶ καὶ τούτων ἀκούσαι τῶν
 ἔλεγείων, ἵν' ἐπίστησθε οἷα ποιοῦντες εὐδοκίμου παρ'
 ἐκείνοις.

Τεθνάμεναι γὰρ καλὸν ² ἐνὶ προμάχοισι πεσόντα

* Ἄνδρ' ἀγαθὸν, περὶ ἧς πατριδὶ μαζιγάμενον.

Τὴν δ' αὐτοῦ προλιπόντα πόνον καὶ πίνονας ἀγροῦς

Πτωχεύειν πάντων ἐστ' ἀνιηρότατον,

¹ τούτον R.

² ἐπὶ T. R.

Περὶ τούτου] Περὶ τούτου emendat Scaliger. Recte, meo quidem iudicio. TAYLOR. MSS., licet σπουδάζειν περὶ cum accusativo vulgaris linguae usus, et Phavorinus Camers p. 1674. 51. comprobaverit, sequendos esse duxi: et retinui περὶ τούτου auctoritate Xenoph. de rep. Laced. 4. 1. scribentis: περὶ γε μὴν τῶν ἡβώντων πολὺ μάλιστα ἔσπουδάσε. OSANN. "Ὅταν ἐν τοῖς ὅπλοις ἐκστρατεύομενοί εἰσι] Beckerus ᾄσι, idem Schaubio quoque præcipiente, de suo dedit, quod si vel unus MSS. meorum præberet, statim recepissem, nunc satis jam fecisse ratus, si vitium notarem. Cæterum de usu indicativi post ὅταν apud superioris ætatis scriptores frequenti v. Jacobsium in Thierschii Actis Phil. Mon. vol. 1. fasc. 2. p. 146. seq. Cf. Matthiæ Gr. Gr. §. 521. p. 742. not. OSANN. ἴσσι Heinrich.

Οἷα ποιοῦντες] F. οἷα ποιοῦντες. REISK.

Τεθνάμεναι etc.] Hanc Tyrtæi elegiam, quam hoc e loco Harpocratio v. Τυρταῖος p. 174. Gron. memorat, ab initio integram haud esse, docet cum sententiarum nexus, tum particula γάρ, in qua vindicanda V. D. frustra desudaverunt. Mox Franekius ad Callinum, ubi restituendarum Tyrtæi elegiarum curam maxime laudabilem novissime gerit, p. 181. ἐνὶ προ ἐπὶ legendum esse acute vidit, quod si unus MSS. meorum firmaret, statim suscepissem. Locis, quæ comprobandæ suæ conjecturæ contulit, adde Hiadis γ. 31. ἐνὶ προμάχοισι φανέντα, et Inscript. Potidæensem post Viscontium et alios a Thierschio Act. Phil. Monac. v. 2. fasc. 3. p. 399. editam, ubi habes antiquo more scriptum οἷ δάνον ἐμ προμάχοισι. Obiter Lysice in Eritaphio p. 64. ed. Reisk. καὶ τὰς ἐπὶ τῶ πολέμα

τύχας κοινὰς ἀπάντων ἀνδρῶπων νομίζοντες restituere ἐν pro ἐπὶ e quatuor codd. a Reiskio in var. lect. allatis, quibus auctoritatem adde libri MS. Vimariensis, de quo alibi dicendi dabitur locus. OSANN.

Περὶ ἧς πατριδὶ] A. περὶ τῆς ἑαυτοῦ π., quæ lectio tironibus exemplo esse potest, quo modo glossæ interpretationis causa margini primum adscriptæ, post in ipsa contexta immigrare soleant. Mox pro τὴν δ' αὐτοῦ Franekius l. c. p. 182. ἐν δ' αὐτοῦ ad Homeri exemplum haud male conjecit. Cæterum ad sententiam apposite Antiphon Tetralog. 1. p. 639. ed. Reisk. ἐὰν δὲ νῦν καταληφθῆς ἀποθάνω, ἀνίσια ἕνεϊδῃ τοῖς παισὶ καταλείψω ἢ φυγῶν γέρον καὶ ἄπολις ὦν, ἐπὶ ξενίας πτωχεύσω, ubi Reiskius bene ξένης suspicatur, approbante Meiero diss. de bonis damnatorum p. 21. Adde Euripid. Androm. 136. γῶδι δ' οὐσ' ἐπὶ ξένια. IDEM.

Πάντων ἐστ' ἀνιηρότατον] Decaotatum Athenis admodum videtur fuisse hoc Tyrtæi carmen, quom singulari commata fere in proverbialia abierint. Hoc etiam his verbis accidit, quibus Dinarebus orationem πρὸς Μαντίθεον περὶ προικὸς scriptam inchoasse fertur a Dionysio Hal. T. 2. p. 119. Sylb. (T. 2, p. 190. ed. Hudson.), orationis Dinarchi initium ita recitante: Πάντων ἐστὶν ἀνιηρότατον etc., quæ verba Tyrtæi esse, nondum reperio annotatum; male ibi ἀνιηρότατον editum, quod ante Bekkerum etiam in Platonis loco Gorg. p. 477. D. edebatur, jam dudum notatum a Rich. Porson Not. brev. in Xenoph. Cant. 1786. 4. editis, cujus doctam notam p. XLIII. ed. a Schneidero ad Xenoph. Anab. 1. 9. 6. obiter excerptam lectores ipsissimis auctoris verbis propter insi-

Πλαζόμενον σὺν μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ γέροντι
 Παισὶ τε σὺν μικροῖς κουριδῆ τ' ἀλόχῃα.
 Ἐχθρὸς ἴ μὲν γὰρ τοῖσι μετέσσεται, οὐς κεν' ἴκηται
 Χρησμοσύνη τ' εἰκῶν καὶ στυγεῖσσι πηνί,
 Αἰσχροῖνε τε γένος, κατὰ δ' ἀγλαῶν εἶδος ἐλέγχει,
 Πᾶσα δ' ἄτιμίῃ καὶ κακότης ἔπεται.
 Εἴδ' οὕτως ἀνδρῶς τοι ἀλωμένου οὐδεμί' ὄρη
 Γίγνεται, οὐδ' αἰδῶς εἰσοπίσω τελέθει.
 Ουμῶ γῆς περὶ τῆσδε μαχώμεθα, καὶ περὶ παίδων
 Ονήσκωμεν ψυχῶν μικέτι φειδόμενοι.
 Ὥ νεοί, ἀλλὰ μάχεσθε παρ' ἀλλήλοισι μένοντες,
 Μηδὲ φυγῆς αἰσχροῦς ἄρχετε μηδὲ φόβου,
 Ἄλλὰ μέγαν ποιεῖσθε καὶ ἀλκιμον ἐν φρεσὶ θυμῶν,
 Μηδὲ φιλοψυχεῖτ' ἀνδράσι μαρνάμενοι·
 Τοὺς δὲ παλαιότερους, ἂν οὐκέτι γούνατ' ἐλαφρὰ,
 Μὴ καταλείποντες φεύγετε τοὺς γεραίους.
 Αἰσχροῦν γὰρ δὴ τοῦτο, μετὰ προμάχουσι πεσόντα

1 μὲν om. T. R.

2 ἀτιμία T. R.

3 οὐτ' T. R.

4 ποιεῖτε T. R.

gnem libelli raritatem hic repeti aegre non ferent: "P. 90. l. 3. [ed. Hudson.] φιλοκινδυνότατος. Lege quod recte exhibent edd. Ald. Iunt. φιλοκινδυνότατος, ut Grammatici canones postulant. Altera licentia ut in poetica oratione aliquando conceditur, in soluta tolerari non potest. Ne quis autem Alexidis locum apud Athenaeum XIV. p. 655. F. arripiat, sciat mendosum esse, ita fortasse legendum:

Τριωβόλου κρείσκον ἀστειῶν πᾶν,
 ὕειον, ὀπτῶν, θερμῶν, εὐχλον, τέρεν,
 ὄταν ἦ τι, πρόσφερ'.

Similis error, quamquam levis, mirum quod loca insedit. Supra p. 29. l. ult. oblitus sum modere ἐπικινδυνότερα restituendum ex MS. Par. Ed. Iunt. ἀκινδυνότερας ex MS. in Theuydide IV. 62. de quo ita Abreschius Diluc. Theuyd. p. 453. "Ἀκινδυνωτέρων ἄρα legatur, sive ἀκινδυνωτέρων ut est in C. Reg. proinde est, quom media in κινδυνος inveniantur quoque correpta." Quae profecto mira sunt. Idem mendum adhuc relictum est in Platonis Gorg. p. 427. ed. Steph. et in Stobæo XLI. ubi pro ἀναρότατον legi debet ἀναρότατον in Strabon. II. p. 152. XV. p. 713. mendosa sunt εὐκρατώτερον et ἐντιμωτάτατος. Ἀκρατώτερον apud Mærin p. 25. pro ἀκρατότερον, ut recte Pollux VI. 24. quem frustra ex Mæride corrigi Piersonnus. Eodem tamen morbo laborat Suidas T. II. p. 15. Apud Athenæum hoc mendii genus passim occurrat. εὐχλωτέρα III. p. 80. F. εὐχλωτέρας VII. p. 313. A. ἀχλωτέραν 314. B. εὐχλωτέρον 320. C. εὐχλωτέρας 321. A. In Plutarcho βαρυλυπώτατοι T. II. p. 114. E. ἀναρωτάτου p. 119. D. 121. E. in Photio CLXXII. p. 393. 55. ἀτιμώτερος. Sed hac sunt infinita. Recte vulgatur ἀκινδυνότερον infra VI. p. 473." Haecenus Porsonus. IDEM.

Ἐχθρὸς γὰρ] Versum labantem ita olim

fulcire meditabar: ἔχθρὸς μὲν γὰρ κ. τ. λ. (quo pacto jam legere deprehendo H. Stephanum, qui inter Principes Heroiæi Carminis hoc fragmentum conservavit), vel ἔχθιστος γὰρ κ. τ. λ. Scaliger autem ἔχθρος γὰρ τοῦτοισι μετ. Deinde idem. v. 6. πᾶσα δ' ἀθυμίῃ etc. Cui concinit H. Stephanus. TAYLOR. Facili negotio labanti versui succurratur, μεταέσσεται legendo, una litterula a addita. REISK.

Εἴδ' οὕτως] Thierschium l. c. vol. 1. fasc. 2. p. 215. εἰ δ' ἄγετ' corrigentem, idque interpunctione post τελέθει sublata cum θυμῶ infra jungentem egregie Hermannus ad Vig. p. 933. refutavit, vulgaram vitis non premi demonstrans. Quare Franckius operam perdidit, quom nova hunc locum conjectura tentaret. OSANN. Εἰ δ' οὕτως e Passovii conjectura reposui. PINZGER.

Γίγνεται] Ita jubente Franckio p. 183. ex Vrat. scripsimus. Mox Vrat. οὐδ' εἰς τ' ὀπίσω, unde εἰς τ' ὀπίσω vulgatæ εἰσοπίσω prætilimus, præsertim quom idem etiam Hamb. præbeat. OSANN.

Ψυχῶν] De vocis significatione præter Klotzium ad hunc Tyrtaei locum v. d'Orvill. ad Char. p. 361. et nos ad Philemon. Lex. p. 211. IDEM.

Μηδὲ φυγῆς] Melanthe μὴ δὲ φυγῆς a Franckio p. 184. bene refutatus. Quod hic mox legendum vidit ποιεῖσθε pro vulg. ποιεῖτε, egregie A. firmavit. Ita Sophocles ποιεῖσθε ἀλκῆν, CEd. Col. 459. Brunck. Herodot. 3. 25. ὀργὴν ποιησάμενος. Sensisse quidem Reiskius videtur loci corruptelam, quom ποιεῖτε suspicaretur, in eluenda non idem felix. OSANN. μὴ δὲ recepi propter sequens μηδέ. PINZGER.

Ποιεῖτε] Non admodum placet θυμῶν ποιεῖν. videtur potius πνοιεῖτε leg. quod idem erit atque πνοιεῖτε, spirare. A πνώω, sit, πνοή, ab hoc πνοιέω, et poetice πνοιέω. v. p. 453. 3. REISK.

Κεῖσθαι πρόσθε νέων ἄνδρα παλαιότερον,
 Ἦδη λευκὸν ἔχοντα κάρη πολὺν τε γένειον,
 Θυμὸν ἀποσπείοντ' ἄλκιμον ἐν κοίῃ,
 Αἱματόθεντ' αἰδοῖα φίλαις ἐν χερσὶν ἔχοντα
 — Αἰσχροῖα τὰ γ' ὀφθαλμοῖς καὶ νεμεσητὸν ἰδεῖν—
 Καὶ χροῖα γυμνωθέντα. νέοισι δὲ πάντ' ἐπέοικεν,
 Ὅφρ' ἰέρατης ἤβης ἀγλαὸν ἄνδρος ἔχη.

214

¹ ἄρα τῆς T. R.

φίλαις ἐν] B. et Vrat. mire φίλ' ἐν, unde vulgata ἐν emendavi. Eodem fere modo versui succurre ap. Scholiastam Aristidis, quem post Creuzerum ad Plotin. de pulcrit. p. 465. Schneiders Addend. ad Xenophont. Opusc. Polit. p. 471. profert: ibi pro βάπτε μ' ἐνὶ θυμέλῃσιν perperam editum βάπτε μὲ ἐν θυμέλῃσιν. OSANN.

Αἰσχροῖα τὰ γ' ὀφθαλμοῖς καὶ νεμεσητὸν ἰδεῖν] Jure Reiskius in postremis hærens, νεμεσητ' ἐνιδεῖν conjecit, quod Thorlacius hinc in textum suscepit, at vereor ut recte, Franckio p. 179. ad stipulans, qui de usu verbi ἐνιδεῖν præsertim Tyrtæi temporibus dubitandum esse bene monuit. In qua phrasi Græcos etiam adjicio simplici uti verbo solere. Contra Franckin prorsus asseatur, si quid mutandum in vulgata sit, νεμεσητὰ ἰδεῖν enrigenti, hiatusque non ex digammate sed ab imitatione Homericæ repetenti. Quam sententiam etsi auctor exemplis sane desideratis non adstruxit, tamen recte tulisse videtur. Ita hiatus patitur verbum εἰδέναι etiamnam apud Timonem sillographum in versu, quem servat Athenæus 11. p. 505. F. T. 4. p. 380. ed. Schweighl. :

Ἦς ἀνέπλαττε Πλάτων πεπλασμένα
 θαύματα εἰδός.

Hiatus ab Homeri imitatione pendente in Empedocle aliquot exemplis ostendit Buttmannus in Commentar. soc. philolog. Lipsiens. vol. 4. part. 1. p. 35. Necdum tamen hunc locum crediderim persanatum esse, nisi pro ΤΑΓ, quod justo hic caret sensu, ΓΑΡ scripseris. Nihil autem horum statim in contexta recipere contra MSS. auctoritatem ausim. IDEM.

Νεμεσητὸν ἰδεῖν] Malim νεμεσητ' (pro νεμεσητὰ) ἐνιδεῖν. ob præcedens αἰσχροῖα τὰ γε. REISK.

Νέοισι δὲ πάντ' ἐπέοικεν] Interpres hic vadimonium deseruit, et ex Græcis, non sane ardentissimis, Latina frigida fecit. Proxime ἀνδράσιν ἐν θνητοῖσιν legit Scaliger. Duo porro stichi, qui in fine leguntur, ex alio etiam fragmento ejusdem scriptoris repetuntur, sine ulla varietate, a Stobæo Serm. XLVIII. quibus ibi et hæc quoque subjunguntur, sc.

Μηρούς τε κνήμας τε κάτω καὶ στέρνα καὶ
 ὤμους

Ἄσπίδος εὐρείης γαστρὶ καλυφάμενος·

Δεξιτερεῖ δ' ἐν χειρὶ τινασσέτω ὄβριμον
 ἔγχος.

Κινεῖτω δὲ λόφον δεῖνόν ὑπὲρ κεφαλῆς,

et quæ sequuntur ejus generis plurima. Phrasin autem εὐ διαβάς optime illustrat Vir doctissimus in Miscell. Observatt. T. I. p. 126. ad illa Homeri Iliad. M. 457.

Στῆ δὲ μάλ' ἐγγύς ἰδὼν, καὶ ἑρσιάμενος
 βάλε μέσσατ,
 Εὐ διαβάς, ἵνα μή σὶ ἀφαιούτερον βέλος εἴη.

Redditur: firmiter divaricatis cruribus stans. TAYLOR. Cf. Apollon. Rhod. i. 1199. Et. liv. ii. 10. "magno gradu potem obtinere." Locum Tyrtæi persequitur quoque Plato de Legg. 1. p. 144. Bip. BECKER. νέω δὲ τε πάντ' ἐπέοικεν, Heinrich.

Νέοισι δὲ πάντ' ἐπέοικεν] Ingeniosus quidem est Thierschii l. c. vol. 1. fasc. 2. p. 216. et v. 2. f. 2. p. 269. conjectura, occupata jam multo ante a V. D. in Biblioth. Germ. univers. vol. 12. Sect. 1. p. 149. νέω δὲ τε πάντ' ἐπέοικεν, quæ verba nimirum poeta ab Homero mutuatus sit, in Iliad. χ. 71. canente :

νέω δὲ τε πάντ' ἐπέοικεν
 Ἀρνηκταμένα, δεδαῖγμένω ὕξει χαλκῷ,
 κεῖσθαι.

At necessariam eam haud esse Hermannus ad Viger. p. 934. ed. sec. demonstravit, quem Franckius quoque p. 179. secutus: quanquam negari non potest, exemplum ex epica dictione petiti, quo junctura νέοισι ἐπέοικεν — ὄφρ' ἔχη comprobetur, adhuc desiderari. Ejusdem Thierschii commentum ὄφρ' ἂν τῆς ἤβης pro verbis mox seq. ὄφρ' ἄρα τῆς ἤβης cum Hermanno Franckius recte rejecit, non item cautus, quam egregiam Valckenaerii Diatr. p. 293. A. conjecturam ὄφρ' ἑρατῆς ἤβης, in quam etiam Hermannus l. c. incidit, plane negligeret. Hoc enim certissimum inventum, quod etiam Brunckio et postea Meineckio Cur. Crit. in Comienorum fragmenta ab Athenæo servata p. 68. valde miror displicuisse, auctoritate codicum B. et Vrat. firmatur, Passoviique suffragium tulit Symbol. Crit. p. 30. Franckius conjecerat :

ὄφρ' ἄρα τίς χ' ἤβης ἀγλαὸν ἄνδρος ἔχη.

OSANN.

Ἄνδράσι μὲν ἵθνητός ἰδεῖν, ἕρατος δὲ γυναιξίν,
 Ζωὸς ἔαν, καλὸς δ' ἐν προμάχοισι πεισῶν.
 Ἄλλὰ τις εὖ διαβάς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισιν
 Στρηχθεῖς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὀδαῦσι δακῶν.

καλά γε, ὦ ἄνδρες, καὶ χρήσιμα τοῖς βουλομένοις προσέ-
 χειν. οὕτω τοίνυν εἶχον πρὸς ἀνδρείαν οἱ τούτων ἀκούοντες, 20
 ὥστε πρὸς τὴν πόλιν ἡμῶν περὶ τῆς ἡγεμονίας ἀμφισβητεῖν.
 εἰκότως· τὰ γὰρ κάλλιστα τῶν ἔργων ἀμφοτέροις ἦν κα-
 215 τειργασμένα. οἱ μὲν γὰρ πρόγονοι τοὺς βαρβάρους ἐνίκησαν,
 οἱ πρῶτοι τῆς Ἀττικῆς ἐπέβησαν, καὶ καταφανῆ ἐποίησαν
 τὴν ἀνδρείαν τοῦ πλούτου καὶ τὴν ἀρετὴν τοῦ πλήθους
 περιγιγνομένην· Λακεδαιμόνιοι δ' ἐν Θερμοπύλαις παρα-
 ταξάμενοι, ταῖς μὲν τύχαις ὁμοίως ἐχρήσαντο, τῇ δ' 25
 ἀνδρεία πολὺ πάντων διήνεγκαν. τοιγαροῦν ἐπὶ τοῖς ὀρίοις

¹ Ἐνητοῖσιν T.

Ἐνητοῖσιν] Dedi de meo Ἐνητός, spectabilis, venerabilis. REISK.

Ἄνδράσι μὲν Ἐνητοῖσιν etc.] Hunc locum vexatissimum Reiskii conjectura Ἐνητός pro vulgata Ἐνητοῖσιν, MSS. comprobata, restitui, ab omnibus usque, si Klotzium eximas, editoribus consensus est: in similem hanc V. D. in Bibl. German. univers. vol. 12. sect. 1. p. 149. incidit, ἀνδρέσιν μὲν ἀγῆτος ἰδεῖν. At etsi vulgatam ab omni parte sanam esse minime ego dixerim, tamen alterutra conjectura in quo displiceat, habet. Scaliger ἀνδράσιν ἐν Ἐνητοῖσιν ἰδεῖν. Equidem in vulgata interim me continui, in alia quavis voce, minime in Ἐνητοῖσι loci corruptelam versari suspicans, quum formulam ἀνδρες Ἐνητοῖ, quae non ita frequens est, librarium sapientiae debere posse, veri non sit simile. Haud memini enim alia me legisse quam Theognid. 985. Hymn. Hom. in Merc. 9. Ἐνητοῖ ἄνδραποι, et Orph. Hymn. 44. Ἐνητός βροτός. OSANN.

Ἄλλὰ τις εὖ διαβάς etc.] Hoc ultimum distichon a Stobaeo Serm. 50. secundae Tyrtaei elegiae adscribitur, quare Beckerus uncis includendum indicavit. IDEM.

Πρόγονοι] Beckerus e Mori sententia, ἡμῶν audacter adjecit. IDEM.

Καὶ καταφανῆ --- περιγιγνομένην] Isocrat. Paneg. §. κέ. ibi Mor. BECKER.

Ὀμοίως] Supple tacite e πάντων insequente, πᾶσι. πᾶσι τοῖς συμπαραταξάμενοις ἑαυτοῖς. REISK.

Ταῖς μὲν τύχαις ὁμοίως ἐχρήσαντο] Quod ante ὁμοίως Schulzius et Morus [Isocr. Paneg. §. κς'. et Heinrichius] οἷχ addendum suspicati sunt, post Thorlac. etiam Beckerus in textum praepropere suscepit. Victoriae enim de barbaris reportatae for-

tunam orator tantummodo vult significare, quae Lacedaemoniis cum Atheniensibus par fuisset. Caeterum juvabit egregium Simonidis Cei scolion hic contulisse, in Diodor. Sic. 11. 11. obvium:

Τῶν ἐν Θερμοπύλαις θανόντων
 Εἰκλῆς μὲν ἂ τύχα, καλὸς δ' ὁ πότμος,
 Βωμὸς δ' ὁ τάφος, πρὸ γόνυ δὲ μνάστις,
 Ὅ δ' οἶτος ἔπαινος.
 Ἐντάφιον δὲ τοιοῦτον
 Οὐτ' εἰρῶς οὐτ' ὁ πανδαμάτωρ
 Ἀμαυράσει χρόνος ἀνδρῶν ἀγαθῶν.
 Ὅ δὲ σπῆος οἰκετῶν
 Εὐδοξίαν Ἑλλάδος εἴλατο.
 Μαρτυρεῖ δὲ Λεωνίδας,
 Ὅ Σπάρτης βασιλεὺς, ἀρετᾶς μέγαν λε-
 λοιπῶς
 Κόσμον, ἀεναῖν τε κλέος.

In quo describendo encomio usus sum duumvirorum clarissimorum monitis, et Hermanni de metris p. 453. et Eichstadii in Novis Actis Soc. Lat. Ienens. vol. 1. p. 198. OSANN. Equidem οἷχ ὁμοίως malim. BECKER.

Ἐπὶ τοῖς ὀρίοις τοῦ βίου] Vox τοῦ βίου non intellecta nobis, mendosa, credo, est. In proclivi foret reponere τοῦ ῥίου minima differentia ductus litterae P et B, sed non memini me legisse circa Thermopylas fuisse ῥίου. Nihil certe melius succurrit, et ῥίου est etiam vox significativa, eminentiam et praecipitem locum significat; et non solum appellativa. Sed hoc loco videtur κυρίως et appellative sumi. Si quis melius quid cogitaverit, plausum dabo. PALMER. Verba haec coherent cum ἀναγεγραμμένα. testimonia conscripta ab ipsis e vita excedentibus. REISK.

Ἐπὶ τοῖς ὀρίοις τοῦ βίου] Palmerius ῥίου

τοῦ βίου μαρτύριά ἐστιν ἰδεῖν τῆς ἀρετῆς αὐτῶν ἀναγε-
γραμμένα ἀληθῆ ὡρὸς ἀπαντας τοὺς Ἕλληνας, ¹ ἐκεῖνοις
μὲν

Ω ΞΕΙΝ' ΑΓΓΕΙΛΑΟΝ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΙΣ ΟΤΙ ΤΗΙΔΕ
ΚΕΙΜΕΘΑ ΤΟΙΣ ΚΕΙΝΩΝ ΠΕΠΘΟΜΕΝΟΙ ΝΟΜΙΜΟΙΣ,

30 τοῖς δὲ ὑμετέροις προγόνους

ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΜΑΧΟΥΝΤΕΣ ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΜΑΡΑΘΩΝΙ
ΧΡΥΣΟΦΟΡΩΝ ΜΗΔΩΝ ΕΣΤΟΡΕΣΑΝ ΔΥΝΑΜΙΝ.

κθ'. Ταῦτα, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ μνημονεύεσθαι καλὰ καὶ ²¹⁶
² τοῖς πράξασιν ἔπαινος καὶ τῇ πόλει δόξα αἰμίμηστος.
ἀλλ' οὐχ ³ ὁ Λεωκράτης πεποιήκεν, ἀλλ' ἐκὼν τὴν ἐξ
35 ἀπαντος τοῦ αἰῶνος συνηθροισμένην τῇ πόλει δόξαν κατή-
σχυνεν. εἰ μὲν οὖν ἀποκτείνητε αὐτὸν, δόξετε πᾶσι τοῖς
Ἕλλησι καὶ ὑμεῖς τὰ τοιαῦτα τῶν ἔργων μισεῖν· εἰ δὲ
μὴ, καὶ τοὺς προγόνους τῆς παλαιᾶς δόξης ἀποστερήσετε
καὶ τοὺς ἄλλους πολίτας μεγάλα βλάψετε. οἱ γὰρ ἐκεῖ-
νους μὴ θαυμάζοντες τοῦτον πειράσσονται μιμεῖσθαι, νομί-

¹ ἐκεῖνοις μὲν om. T. R.

² ταῖς πράξεσιν T.

³ ὁ T.

vult pro βίου, quod Reiskius applauden-
tibus ceteris editoribus defendere ita stu-
det, ut enim verbi ἀναγεγραμμένα jungat.
At ut alia nunc taceam, Graeci dicunt po-
tius τέγμα βίου: ita Sopocles Œd. T. fin.
Xenoph. de rep. Laecd. 10. 1. Aristote-
les: διάφοροι αἰτίαν εἰς ἐν τέγμα τοῦ βίου
συντελοῦσι. Hesyeh. v. τέγμα. Aliter
Schaubius, idem esse monens quod He-
rodotus vii. 228, dicat ταύτη τῆ περ ἔπε-
σον: quicum facit Augerius, vertens οὐ ἴλι
ont terminé leurs jours. Codices licet a
vulg. nihil discrepent, tamen eo perduci
haud possum, ut sanam arbitrer lectionem
vulgo receptam, persnasus verbis τοῖς
δείοις τοῦ βίου loci definitionem contineri,
quo illa eximiae virtutis testimonia lapidi
inseulpta neulis legebantur. OSANN.

Ἐκεῖνοις μὲν] Hæc, ex A. fluxa, necessa-
ria videbantur propter mox seq. τοῖς δὲ
ὑμετέροις προγόνους. Fortasse noster He-
rodotum in his imitatus est, similiter vii.
228., ubi idem epigramma referi, dicen-
tem ταῦτα μὲν δὴ τοῖσι πᾶσι ἐπιγέγραπται
τοῖσι δὲ Σπαρτιάτησι ἰδίῃ. IDEM.

Ω ΞΕΙΝ'] Cicero I. Tusc. 42. "Pari
animo Lacedæmonii in Thermopylis occi-
derunt, in quos Simonides :

Dic hospes Spartæ, nos te hic vidisse
jacentes,

Dum sanctis patriæ legibus obsequi-
mur."

Adde Diod. Sic. I. XI. p. m. 260. ubi idem

Epigramma legitur. TAYLOR.

Ω ΞΕΙΝ' ΑΓΓΕΙΛΑΟΝ etc.] Præter Hero-
dotum I. c., apud quem ἀγγέλλειν legitur
uti ap. Suidam ex Herodoto sua ad ver-
bum mutuantem, v. Λεωνίδας T. 2. p. 428.,
hoc Lacedæmoniorum epigramma profertur
a Diodoro Sic. 4. 53. p. 430. Wessel.
cum nostro concinente, præter quod initio
habeat ὦ ξένη, et in Anthologia lib. 3. cap.
5. p. 291. Strabo 9. p. 413. ed. Basil.
1549. citat ὦ ξέν' ἀπάγγελιον. OSANN.

Ταῖς πράξεσιν] Rescribo τοῖς πράξεσιν,
non rebus gestis, verum iis qui gesserunt.
Quisquamne est, qui aliter sentiat? TAY-
LOR. Et πράξεσιν receperunt Thorlacius,
Beckerus et Heinrichus.

Οὐχ ὁ Λεωκράτης] Sic vulgo exhibent, ut
ὁ sit masculinum articuli præpositivi, sed
est neutrum postpositivi, in accusativo.
idem est ac si dixisset: ἀλλ' οὐκ ἐστι δόξα
αἰμίμηστος τοῦτο, ὁ Λεωκράτης πεποιήκεν.
REISK.

Ἐκὼν] Frigide. Vegetabis oppositio-
nem, si legeres modo: ἀλλ' εἰς ὧν τὴν ἐξ
ἀπαντος τοῦ αἰῶνος συνηθροισμένην τῇ πόλει
δόξαν κατήσχυνεν. unus ille ex omni ævo
collectum ludem dedecoravit. TAYLOR.
Non inscita est conjectura, verum neque
video rursus, cur damnari oporteat vulga-
tam. sciens, opera data. REISK. Opposi-
tum manifestum est. Illi necessitate con-
acti bostes aggrediebantur; hic vero sponte,
nulla urgente necessitudine urbem reli-
quit, et civitatem honoribus cumulatum
fuga dedecoravit. BECKER.

217 ζοντες ἐκεῖνα μὲν παρὰ τοῖς πολεμίοις εὐδοκιμεῖν, παρὰ δ' ὑμῖν ἀναίδειαν καὶ προδοσίαν¹ καὶ δειλίαν κεκρίσθαι 40 κάλλιστον.

λ'. Εἰ μὴ δύνασθε ὑπ' ἐμοῦ διδαχθῆναι ὃν τρόπον δεῖ πρὸς τοὺς τοιούτους ἔχειν, σκέψασθε ἐκείνους τίνα τρόπον ἐλάβανον παρ' αὐτῶν τὴν τιμωρίαν· ὥσπερ γὰρ τὰ καλὰ τῶν ἔργων ἠγίσταντο ἐπιτηδεύειν, οὕτω καὶ τὰ πονηρὰ προηροῦντο κολάζειν. ἐκεῖνοι γὰρ, ὡς ἄνδρες, θεωρήσατε ὡς ὠργίζοντο τοῖς προδόταις καὶ κοινούς ἐχθρούς ἐνόμιζον εἶναι τῆς πόλεως. Φρυνίχου γὰρ ἀποσφαγέντος νύκτωρ παρὰ 164.1 τὴν κρήνην τὴν ἐν τοῖς² οἰσύοις ὑπὸ Ἀπολλοδώρου καὶ Θρα-

¹ καὶ δειλίαν om. T. R.

² οἰσύοις T. R.

Πολεμίοις] Quid mihi negotii est cum hostibus? Contentio est inter Auditores eorumque majores. ἐκεῖνα μὲν παρὰ τοῖς παλαιαῖς εὐδοκιμεῖν, παρὰ δ' ὑμῖν κ. τ. λ. TAYLOR. Lusum hunc ingenii Taylor., quo, missis aliis, oxymoron suavissimum deletur, imprudens in textum recepi, quod factum esse nollem. Vulgata optime potest defendi. Nam ἐκεῖνα pertinet ad præclara ista majorum facta de quibus antea exposuerat orator: Qui autem hæc mirari desinent, L. imitabuntur, opinantes, ista quidem apud externos adhuc in honore esse, contra apud vos impudentissimam patriæ proditionem. BECKER. Recepit quoque Heinrichius.

Εἰ μὴ δύνασθε] Π. εἰ δὲ μὴ δύν. H. STEPHAN. Quod tu repones. TAYLOR. Et receperunt Schulzsius, Thorlacius, Beckerus, Ducas, Heinrichius, et Pinzgerus.

Φρυνίχου—νύκτωρ] Proditorum exempla affert Orator ex isto tempore, quo Peloponnesiacum bellum gerebatur. Phrynichus erat amicus Antiphontis Oratoris, adversarius Alcibiadi. Illi τῶν Τετρακοσίων Oligarchiam constituerant: sed mox a civibus, qui cum Alcibiade democratiae favebant, trucidabantur. Hoc factum est Ol. 92. 2. Memorabilis est Lycurgi narratio de Phrynichi cæde; repugnat enim Thucydidis VIII. 90. Cum Nostro autem Lys. c. Agorat. §. 17. rem ita tradit: Φρυνίχῳ γὰρ, κατὰ Θρασύβουλος τε ὁ Καλυδόνιος, καὶ Ἀπολλώδωρος ὁ Μεγαρεύς, ἐπεβούλευσαν. Ἐπειδὴ δὲ ἐπιτυχέτην αὐτῷ βαδίζοντι, ὁ μὲν Θρασύβουλος τύπτει τὸν Φρυνίχον, καὶ καταβάλλει πατάξας· ὁ δὲ Ἀπολλώδωρος οὐχ ἤφατο, ἀλλ' αὐτῷ κραυγὴ γίνεσθαι, καὶ ὄχοντο φεύγοντες. BECKER.

Τὴν ἐν τοῖς οἰσύοις] Monerem potius τὴν ἐν ταῖς οἰσύοις, apud salices. Oisúion non legitur, nec ab Oisúη regulariter deducitur.

Porro autem, quare in numero multitudinis? Quis enim scriberet hoc modo, πους, qui est in Salicetis? ἐν ταῖς οἰσύοις, ad salices, multi. De Phrynichi autem cæde et historicorum de ea re discrepantia, nonnulla diximus ad Lysiae vitam, pag. XXXIX. TAYLOR. Heinrichius et Pinzgerus: οἰσύοις.

Παρὰ τὴν κρήνην, τὴν ἐν τοῖς οἰσύοις] Thucyd. l. c. in foro Phrynichum, quam e senatu venisset, occisum esse refert. Noster alio, ut videtur, loco, et tempore.—Pollux VII. 33. οἰσύοι, οἱ λύγοι, vimina, et X. 46. οἰσύοις et οἰσύοις, e viminibus, factum. Hesych. Οἰσύνησι, πλέγμασι τοῖς ἀπὸ οἰσῶν γενημένοις, ἢ λύγου. ἔστι δὲ εἶδος σχοινοῦ. Inde Οἰσύοι vel Οἰσύνιοι formatum esse videtur, i. e. operarii, qui vimina plectebant. Sedulo enim Orator vicam s. plateam urbis descripsit, ubi erat fons iste (quorum magnus erat numerus, ut patet e Demosth. Olynth. III. p. 36.), ad quem Phrynichus interfectus erat. Subinde vero loca publica designari ab iis, qui illic habitabant, docent scriptores Attici et Lycyrgus ipse, qui in Or. περὶ διοικήσεως (Fr. XVIII.) teste Harpocr. v. Ὀχεῖον usurpavit de platea, in qua habitabant, qui currus et equos mercede locare solebant. BECKER.

Ἐν τοῖς οἰσύοις] Taylorum ἐν ταῖς οἰσύοις reponi jubentem, quem Schulzsius et Thorlacius secuti, Toupius Appendice ad Thencrit. p. 28. (p. 463. ed. Berol.) egregie castigat, verbis ἐν τοῖς οἰσύοις demonstrans forum vimineum significari: nota enim est res, forum ab eo, quod ibi venum prostat, sæpe appellari. Non ita bene Beckerns vulgata servata vicam quandam ab operariis, qui vimina plecterent, dictum esse monet. Cæterum vocem οἰσύοιον, quæ a Schneidero in suspicionem

συβούλου, καὶ τούτων ληφθέντων καὶ εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀποτεθέντων ὑπὸ τῶν ¹ τοῦ Φρυνίχου φίλων, αἰσθανόμενος ὁ δῆμος τὸ γεγονός τούς τε εἰρχθέντας ἐξῆγε καὶ βασάνων γενομένων ἀνέκρινε, καὶ ζητῶν τὸ πρᾶγμα εὔρε τὸν μὲν ⁵ Φρυνίχον προδιδόντα τὴν πόλιν, τοὺς δ' ἀποκτείναντας αὐτὸν ἀδίκως εἰρχθέντας· καὶ ψηφίζεται ὁ δῆμος Κριτίου ²¹⁸ εἰπόντος τὸν μὲν νεκρὸν κρίνειν προδοσίας, καὶ δόξῃ προδότης ὢν ἐν τῇ χώρᾳ ² τεθάφθαι, τὰ τε ὅστ' αὐτοῦ ἀνορύξαι καὶ ἐξορίσαι ἐξω τῆς Ἀττικῆς, ὅπως ἂν μὴ κένηται ἐν τῇ χώρᾳ μηδὲ τὰ ὅστ' αὐτοῦ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν προδιδόντος. ἐψηφίσαντο δέ ³ [τινες] καὶ εἰς ἀπολογῶνται τινες περὶ τοῦ ⁰ τετελευτηκότος, εἰς ἀλῶ ὁ τεθνηκώς, ἐνόχους εἶναι καὶ τούτους τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίαις· οὕτως οὐδὲ βοηθεῖν τοῖς τοῖς ἄλλοις ἐγκαταλείπουσιν ἡγοῦντο δίκαιον εἶναι, ἀλλ' ὁμοίως ἂν προδοῦναι τὴν πόλιν καὶ τὸν διασώζοντα τὸν προδότην. τοιγαροῦν οὕτω μισοῦντες τοὺς ἀδικοῦντας καὶ τοιαῦτα κατ' αὐτῶν ψηφίζομενοι ἀσφαλῶς ἐκ τῶν κινδύνων ἀπηλλάττοντο. λάβε δὲ αὐτοῖς τὸ ψήφισμα, γραμματεῦ, καὶ ἀνάγνωθι.

¹ τοῦ om. T. R.² μὴ τεθάφθαι T. R.³ uncas om. T. R.

vocata est, Græcitati Lobeckius ad Phrynich. Eclog. p. 301. seq. vindicavit. Obiter Lexica Græca augeo voce οἰσιὰ salicetum notante, reperta apud Arcadium de accentibus p. 99. 11. OSANN.

Προδιδόντα] Mor. emendavit προδόντα. Sed quum Orator, quod e §. λβ'. clarissime patet, præsentī tempore utitur ad designandum inceptum, comatum proditoris, aoristis contra de re peracta: h. l. istud ferri potest. BECKER.

Κριτίου εἰπόντος] I. e. auctore Critia. Scilicet, cujus nomen inscriptum erat psephismati, is dicebatur εἴπε. Andoc. de Myst. §. ιδ'. Demosth. de Cor. §. νε'. — Critias vero et Theramenes teste Thucyd. I. c. et Phrynichum et Antiphontem trucidarunt. IDEM.

Τὸν μὲν νεκρὸν — προδιδόντος] Psephisma, quod contra Antiphontem, Phrynichi amicum et adiutorem, iisdem fere verbis latum est, servavit Plutarch. II. p. 833. E. IDEM.

Τὰ τε ὅστ' αὐτοῦ ἀνορύξαι] Legendum: τὰ δὲ ὅστ' αὐτοῦ ἀνορύξαι. Ne in Attica sepeliretur, verum ossa ejus, jam sepulturæ tradita, effoderentur etc. TAYLOR. Quasi νεκρὸς et τὰ ὅστ' diversa sint! et

quasi, qui sepeliri situs non esset, ejus ossa possint e terra erni! REISK. Vulgo ante τεθάφθαι addebatur μὴ, ab iis male adjectum, qui de decreto jam agi crederent, ex quo patriæ ille proditor a sepultura cohibitus sit. At simile num veri videtur, Phrynichum, donec causa ejus judicata esset, jacuisse insepultum? Delevimus igitur μὴ cum MSS., quo sublato etiam Taylori conjectura supersederi potest. OSANN.

Ἐψηφίσαντο δέ, [τινες] καὶ] porro plebiscitum tulerant — sc. adversarii Phrynichi. Vox inclusa a librariis errore a sequentibus h. l. posita est; nam τινες plebiscitum non faciebant, sed populus. Quamobrem Thorlac. vocem delevit. BECKER. Et deleverunt Osannus et Pinzgerus: inclusit Heinrichias.

Τοιαῦτα] Τὰ τοιαῦτα, Heinrich.

Λάβε] Osannus scripsit λαβέ, quod Grammatici Atticum esse statuunt. Vid. Schol. ad Il. A. 85., Arcad. de Accent. p. 148., Schæf. ad Greg. Corinth. in Att. 57., Pierson. ad Mær. v. ιδέ, Schol. Plat. de Rep. vii. p. 179. ed. Ruhnk. Equidem et h. l. et alibi mutare aliquid nolo. PINZGER.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ἀκούετε, ὦ ἄνδρες, τούτου τοῦ ψηφίσματος. ἔπειτα ἐκεῖνοι 15
 μὲν τὰ τοῦ προδότου ὄστ' ἀνορύξαντες ἐκ τῆς Ἀττικῆς
 ἐξώρισαν, καὶ τοὺς ἀπολογουμένους ὑπὲρ αὐτοῦ Ἀρίσταρχον
 καὶ Ἀλεξικλέα ἀπέκτειναν καὶ οὐδ' ἐν τῇ χώρᾳ ταφῆναι
 ἐπέτρεψαν· ὑμεῖς δ' αὐτὸ τὸ σῶμα τὸ προδεδωκὸς τὴν
 219 πόλιν ζῶν καὶ ὑποχείριον ἔχοντες τῇ ψήφῳ ἀτιμώρητον
 ὅσον ἐκεῖνοι μὲν τοὺς λόγῳ μόνον τῷ προδότη βοηθήσαντας
 ταῖς ἐσχάταις τιμωρίαις μετήλθον, ὑμεῖς δὲ αὐτὸν τὸν ἔργῳ
 καὶ οὐ λόγῳ τὸν δῆμον ἐγκαταλιπόντα ὡς οὐδὲν ἀδικούντα
 ἀφήσετε; μὴ δῆτα, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὑμῖν οὕτω πάτριον,
 ἀναξίως ὑμῶν ¹ αὐτῶν ψηφίζεσθε. καὶ γὰρ εἰ μὲν ἐν τι τοι-
 οῦτον γεγονὸς ἦν ψήφισμα, εἶχεν ἂν τις εἰπεῖν ὡς δι' ὄργην
 μᾶλλον ἢ ² δι' ἀλήθειαν ἐποίησαντο· ὅταν δὲ παρὰ πάντων
 ὁμοίως εἰληφότες ὧσι τὴν αὐτὴν τιμωρίαν, πῶς οὐκ εὐδῆλον ²⁵
 ὅτι ³ φύσει πᾶσι τοῖς τοιούτοις ἔργοις ἐπολέμουν; Ἴππαρχον
 γὰρ τὸν Τιμάρχου οὐχ ὑπομείναντα τῆς προδοσίας ἐν τῷ
 δῆμῳ κρίσιν, ἀλλ' ἔρημον τὸν ἀγῶνα ⁴ ἔασαντα, θανάτῳ

¹ αὐτῶν om. T. R.² δι' om. T. R.³ φύσει om. T. R.⁴ ἔασαντος T. R.

Ἀρίσταρχον καὶ Ἀλεξ.] Patroni Phry-
 nichii, qui cum eum publice defendis-
 sent, jussu populi ad supplicium deducti
 sunt. cf. Taylor. Vita Lys. p. 121. sqq.
 BECKER.

Σῶμα τὸ προδεδωκός] I. e. hominem
 ipsum. Leocratem cum Phrynicho compa-
 rat, qui post mortem, dum ejus ossa
 effossa extra Atticam projicerentur ditio-
 nem, adhuc puniebatur. Quare erravit
 Hauptm. qui contemptus causa ab Oratore
 dictum esse existimabat. IDEM.

Δικασταί] Post δικασταί videtur οὐ γὰρ
 deesse, si nempe ψηφίζεσθε versu 13.
 servatur. Sin autem ψηφίζεσθαι volumus,
 leg. sic: μὴ δῆτα, ὦ. ἄ. δ. οὐχ ὑμῖν οὕτω π.
 ἄ. ὑ. ψηφίζεσθαι. REISK. μὴ δῆτα, i. e. μη-
 δαμῶς, voc. ὑμῖν jungantur: nec opus est
 emend. Schulz. qui ὑμῖν οὐ τὸ πάτρ. seu οὐ
 πω πάτρ. conjecit. BECKER. Thorlacius:
 (οὐ γὰρ ὑμῖν οὕτω πάτριον) ἀναξίως ὑμῶν
 αὐτῶν ψηφίζεσθε. Osannus et Pinzgerus
 cum Schaubio: ὑμῖν οὗτοι πάτριον, ἀναξίως
 ὑμῶν αὐτῶν ψηφίζεσθαι. Heinrichius: ὑμῖν
 οὗτοι πάτριον ἀναξίως ὑμῶν ψηφίζεσθαι. Bec-
 kerus quoque ψηφίζεσθαι recepit. Mavult
 πάτριον ὄν Bekkerus, qui vulgatam reti-

nuit. De μὴ δῆτα ad præcedentia refe-
 rendo nudeque posito laudat Osannus Eu-
 ripid. Orest. 1322., Aristophan. Nub.
 687., Viger. p. 457.

Ἴππαρχον γὰρ τὸν Τιμάρχου] Τὸν Χάρ-
 μου, Hipparchum, Charmi fil. rescribit H.
 Valesius Harpocratonis auctoritate mo-
 tus. Cur non æquo jure emendandus erat
 Harpocratio ex Lycurgo? Quod fecit
 Meurs. Lect. Att. 17. Χαρίνου legit Scal-
 liger ad Eusebium. TAYLOR. Harpocr. ex
 Androtione tradit: Hipparchum Charmi
 filiam, Pisistrati tyranni propinquam fu-
 isse, et propter suspicionem populi Ostra-
 cismo expulsum. Quæ repugnant Lycurgi
 narrationi. Igitur statuendum est Rhetor-
 em vel errasse, vel quod magis aridit,
 ejus textum h. l. mutilatum esse, quod
 jam Mauss. p. 196. annotavit. Nostro de
 Hipparcho quodam, temporibus belli Pe-
 loponnesiaci vivente, sermo fuisse vide-
 tur; quanquam omnino id mirari subest,
 quod viri notissimi nulla in Oratoribus,
 quod sciam, præter h. l. mentio sit facta.
 BECKER.

ἔασαντος] Lege omnino ἔασαντα. TAY-
 LOR.

τοῦτον ζημιώσαντες, ἐπειδὴ τῆς ἀδικίας οὐκ ἔλαβον τὸ σῶμα ὄμηρον, τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἐξ ἀκροπόλεως καθελόντες 220 καὶ συγχωνεύσαντες καὶ ποιήσαντες στήλην ἐψηφίσαντο εἰς ταύτην ἀναγράφειν τοὺς ἀλιτηρίους καὶ τοὺς προδότας· καὶ αὐτὸς ὁ Ἰππάρχος ἐν ταύτῃ τῇ στήλῃ ἀναγέγραπται, καὶ οἱ ἄλλοι δὲ προδόται. καὶ μοι λάβε πρῶτον μὲν τὸ ψήφισμα, καθ' ὃ ἡ εἰκὼν ¹ ἢ Ἰππάρχου τοῦ προδότου ἐξ ἀκροπόλεως καθηρέθη, ἔπειτα τῆς στήλης τὸ ὑπόγραμμα καὶ τοὺς ὕστερον ² προσαναγραφέντας προδότας εἰς ταύτην τὴν στήλην· καὶ ἀναγίνωσκε, γραμματεῦ.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΚΑΙ ΥΠΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΣΤΗΛΗΣ.

τί δοκοῦσιν ὑμῖν, ὦ ἄνδρες; ἀρά γε ὁμοίως ὑμῖν περὶ τῶν ἀδικούντων γινώσκειν, καὶ οὐκ, ἐπειδὴ καὶ τὸ σῶμα οὐκ ἐδύνατο ὑποχειρίον τοῦ προδότου λαβεῖν, τὸ μνημεῖον τοῦ προδότου ἀνελόντες ταῖς ἐνδεχομέναις τιμωρίαις ἐκόλασαν; οὐχ ὅπως τὸν χαλκοῦν ἀνδριάντα συγχωνεύσειαν, ἀλλ' ³ ἵνα τοῖς ἐπιγινομένοις παραδείγμα εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ὡς εἶχον πρὸς τοὺς προδότας καταλίποιν. λάβε δ' αὐτοῖς 221 καὶ τὸ ἕτερον ψήφισμα περὶ τῶν εἰς Δεκέλειαν μεταστάντων, ὅτε ὁ δῆμος ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐπολιορκεῖτο, ὅπως εἰδῶσιν ³ ὅτι περὶ τῶν προδοτῶν οἱ πρόγονοι ὁμοίως καὶ ἀκολούθους ἀλλήλαις τὰς τιμωρίας ἐποιοῦντο. ἀναγίνωσκε, γραμματεῦ.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ἀκούετε, ὦ ἄνδρες, καὶ τούτου τοῦ ψηφίσματος, ὅτι τῶν ἐν

¹ τοῦ T. R.² προσαναγραφέντας T.³ εἰ T. R.

Τῆς ἀδικίας — τὸ σῶμα] Si bene habet, τας, proditores, quorum nomina postea adjecta fuerunt. TAYLOR.

Ἦς εἶχον] Male hæc accepit Interpres. Verte: qualiter animati essent contra proditores. Nihil ea locutione familiarius; sed Lonicerum latuit, quod tamen miror, cum eadem fere p. 461. 9. recte vertit. Iterumque p. 462. 8. et p. 463. 13. IDEM.

Περὶ τῶν εἰς Δεκέλειαν] Sc. bello Peloponnesiaco. Thucyd. VI. 92. Plutarch. Alc. c. 22. "Deceliam in Attico munierant, præsidioque perpetuo ibi posito in obsidione Athenas tenuerunt. Id factum est consilio Alcibiadis." Sic Nepos Aloib. c. 4. BECKER.

Προσαναγραφέντας] Lege προσαναγραφέν-

τῷ πολέμῳ μεταστάντων εἰς Δεκέλειαν κατέγνωσαν, καὶ ἐψηφίσαντο, εἰάν τις αὐτῶν ἐπανιῶν ἀλίσκεται, ἀπαγαγεῖν Ἀθηναίων τὸν βουλόμενον πρὸς τοὺς θεσμοθέτας, παραλαβόντας δὲ παραδοῦναι τῷ ἐπὶ τοῦ ὀρύγματος. ἔπειτα ἐκεῖνοι μὲν τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ μεταστάτας οὕτως ἐκόλαζον, ὑμεῖς δὲ τὸν ἐκ τῆς πόλεως καὶ τῆς χώρας ἐν τῷ πολέμῳ βυγόντα εἰς Ρόδον καὶ προδόντα τὸν δῆμον οὐκ ἀποκτενεῖτε; πῶς οὖν δοξετε ἀπόγονοι εἶναι ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν; ἄξιον τοίνυν ἀκοῦσαι καὶ ¹[τοῦ] περὶ τοῦ ἐν Σαλαμῖνι τελευτήσαντος γενομένου ψηφίσματος, ὃν ἡ βουλὴ, ὅτι λόγῳ ²μόνῳ 222 ἐνεχείρει προδιδόναι τὴν πόλιν, περιελομένη τοὺς στεφάνους αὐτοχειρὶ ἀπέκτεινε.

³ΨΗΦΙΣΜΑ.

γενναῖον ⁴δὴ, ὧ ἄνδρες, τὸ ψήφισμα καὶ ἄξιον τῶν ὑμετέρων προγόνων. δικαίως συγγενεῖς γὰρ οὐ μόνον ταῖς ψυχᾶς ¹⁰ ἀλλὰ καὶ ταῖς τῶν ἀδικούντων τιμωρίας ἐκέκτηντο. τί οὖν, ὧ ἄνδρες; ἄρά γε ὑμῖν ⁵δοκεῖ βουλομένοις μιμεῖσθαι τοὺς προγόνους πάτριον εἶναι ⁶Λεωκράτην μὴ ἀποκτεῖναι; ὅποτε γὰρ ἐκεῖνοι ἀνάστατον τὴν πόλιν οὔσαν τὸν λόγῳ μόνῳ προ-

¹ uncus om. T. R.

⁴ δὲ T. R.

² μόνῳ λόγῳ T. R.

⁵ δοκεῖ ὑμῖν T. R.

³ ΨΗΦΙΣΜΑ om. T. R.

⁶ Λεωκράτη T. R.

Παραλαβόντας δὲ] Dcest τούτους. REISK. Frustra. OSANN.

Τῷ ἐπὶ τοῦ ὀρύγματος] Potius τῷ ἐπὶ τῷ ὀρύγματι. Fidem facient Auctores, quos laudat Meursius I. Attic. Lect. 25. ubi hæc locutio explicatur. TAYLOR. Taylorum Scholzium bene refutat. Cf. Lobeck. ad Phrynich. p. 474. OSANN.

Ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ] qui discedentes ne quidem dititionem Atticam reliquerant. Decelea enim Atticæ annumerabatur regioni. BECKER.

Καὶ περὶ τοῦ] Malin: καὶ τοῦ περὶ τοῦ. primum τοῦ cohæret cum ψηφίσματος. secundum cum τελευτήσαντος. REISK. Vix impetrare a me potui, quin e Reiskii sententia τοῦ ante περὶ adderem. OSANN. Addiderunt Heinrichius et Pinzgerus.

Περὶ τοῦ ἐν Σαλαμῖνι τέλ.] Historiam enarrat Herodot. IX. 4. 5. Interfecti nomen fuit Lycidas, e senatorum numero, qui, Athenis a Mardonio captis, cum cæteris Salamina concesserat. Is autem, Mardonio poscente, ut Athenienses Persarum imperio se subjicerent, dititionem suasit. Hunc senatus sua manu occidit. — De verbo αὐτοχειρὶ v. Mor. et Spohn.

ad Isocr. Paneg. c. 32. BECKER.

Περιελομένη τοὺς στεφάνους] depositis coronis. Στέφανος insigne erat senatoris. Hinc Demosth. c. Aristogit. II. p. 802. 3. ed. Reisk. ὅταν ἀποχειροτονηθῶσι τινες τῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς, παραχρῆμα πέπανται; ἀρχοντες, καὶ τοὺς στεφάνους περιήρνηται. cf. c. Theocrin. p. 1330. 21. IDEM.

Τοὺς στεφάνους] Erat enim ille, haud nominatus, Senator. REISK.

Ἀπέκτεινε] Post hanc vocem fac substitutas ψήφισμα. Constat enim ex sequentibus istud decretum a Scriba in hoc loco fuisse lectum. Ita etiam præstantissimus Marklandus ad Lysiam p. 254. l. 3. uti mox etiam reponendum est. TAYLOR. Si ψήφισμα titulus hic addendus est, leg. est γενναῖον γε. REISK. Et receperunt Thorlacius, Beckerus et Heinrichius. Pinzgerus: γενναῖον δὴ.

Ψυχᾶς] Fortes et excelsos animos, arduarum, sed nobilium et honestarum, rerum appetentes. REISK.

Τιμωρίας] Studium et ardorem flagitia in facinorosis ulciscendi. IDEM.

Ἀνάστατον] Urbem a Mardonio captam et devastatam, ut. Herodot. l. c. tradit.

διδόντα οὕτως ἀπέκτειναν, τί ὑμᾶς προσήκει τὸν ἔργω¹ καὶ οὐ λόγῳ τὴν οἰκουμένην ἐκλιπόντα ποιῆσαι; ἄρ' οὐχ ὑπερ-
 15 βαλέσθαι ἐκείνους² ταῖς τιμωρίαις; καὶ ὅτ' ἐκείνοι τοὺς ἐπιχειρήσαντας τῆς παρὰ τοῦ δήμου σωτηρίας ἀποστρεφεῖν²²³
³[αὐτοὺς] οὕτως ἐκόλασαν, τί ὑμᾶς προσήκει τὸν αὐτοῦ τοῦ δήμου⁴ τὴν σωτηρίαν προδόντα ποιῆσαι; καὶ ὅτε ὑπὲρ τῆς δόξης ἐκείνοι τοὺς αἰτίους⁵ οὕτως ἐτιμωροῦντο, τί ὑμᾶς ὑπὲρ τῆς πατρίδος προσήκει ποιεῖν; ἱκανὰ μὲν οὖν καὶ ταῦτα τὴν τῶν πρόγονων γνῶναι διάνοιαν, ὡς εἶχον πρὸς
 20 τοὺς παρανομοῦντας εἰς τὴν πόλιν. οὐ μὲν ἀλλ' ἔτι βούλομαι τῆς στήλης ἀκούσθαι ὑμᾶς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ περὶ τῶν προδοτῶν καὶ τῶν τὸν δῆμον καταλυσάντων· τὸ γὰρ μετὰ πολλῶν παραδειγμάτων διδάσκειν βραδίαν ὑμῖν τὴν κρίσιν καθίστησι. μετὰ γὰρ τοὺς Τριάκοντα οἱ πατέρες ὑμῶν πεπονθότες ὑπὸ τῶν πολιτῶν οἷα οὐδεὶς πώποτε τῶν Ἑλλήνων ἠξίωσε, καὶ μόλις εἰς τὴν ἑαυτῶν κατεληλυθότες, ἀπάσας τὰς ὁδοὺς τῶν ἀδικημάτων ἐνέφραξαν, πεπειρα-
 25 μένοι καὶ εἰδότες τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐφόδους τῶν τὸν δῆμον προδιδόντων. ἐψηφίσαντο γὰρ καὶ ὤμωσαν, εἴαν τις τυραννίδι⁶ ἐπιτιθῆται ἢ τὴν πόλιν προδιδῶ ἢ τὸν δῆμον καταλύῃ, τὸν αἰσθανόμενον καθαρὸν εἶναι ἀποκτείναντα. καὶ κρεῖττον ἔδοξεν αὐτοῖς τοὺς τὴν⁷ αἰτίαν ἔχοντας τεθνᾶναι μᾶλλον

¹ καὶ οὐ λόγῳ om. T. R.

² τῆς τιμωρίας T. R.

³ [αὐτοὺς] om. T. R.

⁴ μὲν T. R.

⁵ ὄντως T. R.

⁶ ἐπιθῆται T. R.

⁷ ἐναντίαν T. R.

Huic opponit οἰκουμένην πόλιν, Athenas, eo tempore, quo Leocrates reliquerat. BECKER.

Προδιδόντα] Προδόντα, Heinrich. Οὕτως] sic temere, sine omni cunctatione, deliberatione, inquisitione. REISK.

Τῆς τιμωρίας] Π. ταῖς τιμωρίαις. H. STEPHAN. Leges cum Stephano. TAYLOR.

Ἐπιχειρήσαντας] Post ἐπιχειρήσαντας videtur ἑαυτοὺς deesse. REISK. Schulzius τοὺς ἄλλους Ἑλληνας supplet. Occultiori nobis mendo laborare hic locus videtur. Quod ab initio hujus commatis pro vulg. καὶ ὅτε edidimus ἀλλ' ὅτε, Vratislaviensis debetur. Utramque voculam etiam alibi offendi commutatam: ita in Demosth. adv. Timocr. p. 740. 3. ed. Reisk. lectio omnium fere codd. ἀλλ' οὐκ ἀφθέντα, jam a Taylora commendata, pro edito καὶ οὐκ ἀφ. recipienda videtur. OSANN. Aute ἀποστρεφεῖν v. 4. Heinrichius, et post ἀπο-

στρεφεῖν addidit αὐτοὺς Pinzgerus. Μὲν σωτηρίαν] Lego: τὴν σωτηρίαν. REISK. Et receperunt Thorlacius, Heinrichius, et Pinzgerus. Osannus: τὸν αὐτὴν τοῦ δήμου τὴν σωτηρίαν.

Ὀντως] Π. οὕτως. H. STEPHAN. Et recte. TAYLOR. Possit quoque ὄντως legi, qui solummodo in criminationem vel suspicionem venissent, ac si gloriam populi minutum issent. REISK.

Τῶν Ἑλλήνων ἠξίωσε] Scil. αὐτοὺς παθεῖν ἢ φ' ἑαυτοῦ. REISK.

Ἐψηφίσαντο γὰρ] Idem populi decretum refert Andocid. de Myst. §. 15. verbis paullo immutatis. BECKER.

Ἐπιτιθῆται] Sic ex Bekkeri conjectura, in quam ipse jam antea incideram, scripsi pro ἐπιθῆται. PINZOER.

Ἐναντίαν] Π. αἰτίαν. H. STEPHAN. Optimo jure. Ut bene redditur. TAYLOR. Bene si habet τοὺς τὴν ἐναντίαν, erit ei addendum δόξαν vel φήμην. eos, qui opi-

224 ἢ πειραθέντας μετ' ἀληθείας αὐτοὺς δουλεύειν· ἀρχὴν γὰρ
 1 οὕτως ὄντο δεῖν ζῆν τοὺς πολίτας, ὥστε μὴ εἰς ὑπο-
 ψίαν ἐλθεῖν μηδένα τούτων τῶν ἀδικημάτων. καὶ μοι λάβε 30
 τὸ ψήφισμα.

2 ΨΗΦΙΣΜΑ.

ταῦτα, ὧ ἄνδρες, ἔγραψαν εἰς τὴν στήλην, καὶ ταύτην
 ἔστησαν εἰς τὸ βουλευτήριον ὑπόμνημα τοῖς καθ' ἑκάστην
 ἡμέραν συνιοῦσι καὶ βουλευομένοις ὑπὲρ τῆς πατρίδος ὡς δεῖ
 πρὸς 3 τοὺς τοιοῦτους ἔχειν. καὶ διὰ τοῦτο ἂν τις 4 αἰσθηται
 μόνον μέλλοντας αὐτοὺς τούτων τι ποιεῖν, ἀποκτείνειν συνώ-
 225 μοσαν. εἰκότως τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἀδικημάτων ὑστέρας
 δεῖ τετάχθαι τὰς τιμωρίας, προδοσίας δὲ καὶ δήμου κατα- 35
 λύσεως, προτέρας. εἰ γὰρ προήσεσθε τοῦτον τὸν καιρὸν ἐν
 ὧ μέλλουσιν ἐκεῖνοι κατὰ τῆς πατρίδος φαῦλόν τι πράτ-
 τειν, οὐκ ἔστιν ὑμῖν μετὰ ταῦτα δίκην 5 παρὰ τῶν ἀδι-
 κούντων λαβεῖν· κρείττους γὰρ ἤδη γίνονται τῆς παρὰ τῶν
 ἀδικουμένων τιμωρίας.

λαί. Ἐνθυμεῖσθε τοίνυν, ὧ ἄνδρες, τῆς προνοίας ταύτης

1 οὕτως om. T. R.

2 ΨΗΦΙΣΜΑ om. T. R.

3 τοὺς om. T. R.

4 αἰσθησιν μέλλ. T. R.

5 παρ' αὐτῶν T. R.

nionem, vel suspicionem, vel famam solum-
 modo sinisteriorem haberent. Possit alias
 etiam legi: τοὺς ἐν αἰτία ἔτ' ὄντας. adhuc
 versantes solummodo in criminatione.
 REISK. Non male Reiskius. OSANN.
 Qui tamen cum Pinzgero Stephani emen-
 dationem dedit. Heinrichius: τὴν ἔνοιαν
 μόνον τῶ δῆμῳ ἐναντίαν.

Τὴν αἰτίαν] Henr. Steph. correctionem
 dedimus. Vertend. de quibus autem con-
 troversia agitari possit, utrius partis sint,
 melioris an sequioris etc. Demosth. c. Ari-
 stocr. p. 645. 7. ed. Reisk. τὴν ἑτέραν δ'
 ἕκαστον αἰτίαν ἔχον (sc. πᾶγμα), δοκιμά-
 ζεται. Κανὴ μὲν τὴν ἀδικον φανῆ, πονηρὸν κρί-
 νεται· ἂν δὲ τὴν δικαίαν, χρηστὸν καὶ καλόν.
 BECKER.

Πειραθέντας] Scil. αὐτῶν τῶν εἰς αἰτίαν
 καὶ ὑποψίαν τοῦ ἐπιθυμῆσαι τυραννίδος ἐλθόν-
 των. REISK.

Ζῆν] Π. οὕτω ζῆν. H. STEPHAN. Lect.
 ed. Melancth. ζῆμιῶν prætulimus. initio
 enim ruieniendos esse cives senserunt, ne quis
 suspiciōni causam præberet. BECKER. Pa-
 rum circumspecte. OSANN.

Ψήφισμα] Iterum post hanc vocem de-
 sidero eandem repetitam, quam librarius
 festinatione prætermisit. καὶ μοι λάβε τὸ

ψήφισμα. ΨΗΦΙΣΜΑ. TAYLOR.

Στήλην] Cf. Andoc. de Myst. §. ιζ'. Ὁ
 δὲ νόμος τί κελεύει, ὅς ἐν τῇ στήλῃ ἔμπροσθεν
 ἔστι τοῦ βουλευτηρίου; κ. τ. λ. BECKER.

Βουλευομένοις] Ita edendum volui pro
 vulgato βουλομένοις. TAYLOR.

Αἰσθησιν] Π. αἰσθησιν λάβη. Ἡ μᾶλλον,
 αἰσθηται. H. STEPHAN. Prius Scaliger.
 TAYLOR. Fort. ἂν τις αἰσθηθῶσι μέλ-
 λοντας αὐτοὺς τ. τ. π. si senserint (οἱ βου-
 λευταὶ puta) quosdam Atheniensium hoc
 agere atque parare, ut sibi (τῇ βουλῇ καὶ τῷ
 δῆμῳ τῶν Ἀθηναίων) quoque idem malum
 dent. REISK.

Προήσεσθε] Emendavi pro ποιήσεσθε
 olim in Lysiae vita p. 54. Ὑστέρον ποιήσεσθε,
 Scaliger. Deinde v. 15. corrigo δίκην παρὰ
 τῶν ἀδικούντων λαβεῖν. TAYLOR. ποιήσεσθε
 frustra defendit Hauptmanus. Taylor
 προήσεσθε emendavit, quæ vero lectio in
 ed. Melancth. jam representatur. Hanc
 recepimus. Nam et Demosthenes sic lo-
 qui amat. v. c. de fals. leg. p. 343. 19.
 Olynth. A. p. 11. 12. ed. Reisk. et sæpius.
 BECKER. προήσεσθε quoque Osannus,
 Heinrichius, et Pinzgerus: iidem mox
 παρὰ τῶν ἀδικ.

καὶ τῶν ἔργων ἀξίως, καὶ μὴ ἐπιλανθάνεσθε ἐν τῇ ψήφῳ
 0 οἶων ἀνδρῶν ἔκγονοί ἐστε, ἀλλὰ παρακελεύεσθε ὑμῖν αὐτοῖς
 1 ὅπως ὅμοια ἐκείνοις καὶ ἀκόλουθα ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ
 ἐψηφισμένοι ἐκ τοῦ δικαστηρίου ἐξίητε. ὑπομνήματα δ'
 ἔχετε καὶ παραδείγματα τῆς ἐκείνων τιμωρίας, τὰ ἐν τοῖς
 περὶ τῶν ἀδικούντων ψηφίσμασιν ὠρισμένα· διομωμόκατε
 δ' ἐν τῷ ψηφίσματι τῷ Δημοφάντου κτείνειν τὸν τὴν πα-
 τρίδα προδιδόντα καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ καὶ χειρὶ καὶ ψήφῳ.
 μὴ γὰρ οἴεσθε τῶν μὲν οὐσιῶν ἄς ἂν οἱ πρόγονοι καταλί-
 1 πωσι κληρονόμοι εἶναι, τῶν δὲ ὄρκων καὶ τῆς πίστεως ἦν
 δόντες οἱ πατέρες ὑμῶν ὅμηρον τοῖς θεοῖς τῆς κοινῆς εὐδαι-
 μονίας ³ τῆς πόλεως μετεῖχον, ταύτης δὲ μὴ κληρονομεῖν. 226

λβ'. Οὐ μόνον τοίνυν ἡ πόλις ὑμῶν οὕτως ἔσχε πρὸς
 τοὺς ⁴ προδιδόντας, ἀλλὰ καὶ Λακεδαιμόνιοι. καὶ μὴ μοι
 ἀχθεσθῆτε, ὦ ἄνδρες, εἰ πολλάκις μέμνημαι τῶν ἀνδρῶν
 5 τούτων· καλὸν γὰρ ἐστὶ πόλεως εὐνομουμένης περὶ τῶν
 δικαίων παραδείγματα λαμβάνειν. ἀσφαλέστερον γὰρ
⁵ ἕκαστος ὑμῶν τὴν δικαίαν καὶ τὴν εὐόρκον ψῆφον ⁶ θῆσε-
 ται. Πausανίαν γὰρ τὸν βασιλέα αὐτῶν προδιδόντα τῷ
 Πέρσῃ τὴν Ἑλλάδα λαβόντες, ἐπειδὴ ἔφθασε καταφυγῶν

¹ ὡς T. R.

² ἡμῶν T. R.

³ τῆς om. T. R.

⁴ προπαραδιδόντας T. R.

⁵ ἂν ἕκαστος T. R.

⁶ θῆται T. R.

Δημοφάντου] Disertissimis verbis lau-
 datur hoc Demophanti decretum ab An-
 docide de Myst. §. ις'. Diophantus vo-
 cator a Demosthene adv. Leptin. §. λδ'.
 Utrō nomine compelletur, praestabit An-
 docidem consulere, nam utrique, tam De-
 mostheni quam Lycurgo, Incem afferet.
 TAYLOR. I. e. auctore, scribente Demo-
 phanto. Cf. Aeschin. de fals. leg. §. λε'.
 fin. BECKER.

Ἦν δόντες] Osannus et Pinzgerus: οὗς
 δόντες.

Εὐδαιμ. πόλεως] Leg. εὐδαιμ. τῆς πό-
 λεως. REISK.

Ταύτης δὲ μὴ κληρονομεῖν] Lege δὲ. hi-
 jus demum. Ita in Midiana, §. 17. τούτω
 δὲ μὴ συνοργισθήσεσθε; et §. 34. τοῦτον δὲ
 ὑβρίζειν; pro vulgatis δέ. TAYLOR. Sed
 fallitur vir doctus, immemor moris Attici
 δὲ jam praemissum iterandi. REISK. De
 particula δὲ in apodosi vid. Buttman. ad
 Demosth. Mid. Excurs. xii. et Schömanni
 Diss. de. sortit. Judicam ap. Atheni-
 enses. OSANN.

Προπαραδιδόντας] Lege προδιδόντας. Mo-
 nai istud in Superioribus. TAYLOR. Aut

accedendum est TAYLORO, aut leg. τοὺς τὴν
 πατρίδα προδιδόντας. REISK.

Λακεδαιμόνιοι] Ante Λακεδαιμόνιοι vide
 ne oi intercederit. OSANN.

Ἔστι πόλεως] Interponi velim παρὰ.
 REISK.

Περὶ τῶν δικαίων] Fortasse παρὰ, sc. a
 Lacedaemoniis, quorum Justitia pervul-
 gata fuerit. TAYLOR.

Ἄν ἕκαστος] Interponendum videtur
 οὕτως. REISK.

τὴν εὐόρκον] Τὴν inclusit Heinri-
 chius.

Θήσεται] Sic Schaubius et Heinrichus
 conjecerant pro librorum lectione θῆται,
 quam in θεῖν mutatum vult, servato ἂν post
 γὰρ, Neoph. Ducas. PINZGER. Quod
 [scil. θῆσεται] receptum fere velim.
 OSANN.

Πausανίαν γὰρ] Pausaniam, inquam.
 Apud Thucyd. I. 134. VII. 73., Diod.
 XI. 45., Justin. II. 15. et Cornel. Nep.
 Paus. c. 5. haec regis proditio copiose
 enarratur. Cf. ad h. quoque I. Moschii
 supra laudatam commentationem p. 19.
 BECKER.

εἰς τὸ τῆς Χαλκιοῖκου ἱερὸν, τὴν θύραν ἀνοικοδομήσαντες
 227 καὶ τὴν ὄροφὴν ἀποσκευάσαντες καὶ κύκλῳ περιστρατο-
 πεδεύσαντες οὐ πρότερον ἀπῆλθον πρὶν ἢ τῷ λιμῷ ἀπέκτει- 10
 ναν, καὶ πᾶσιν ἐπίσημον ἐποίησαν¹ τὴν τιμωρίαν, ὅτι οὐδ'
 αἱ παρὰ τῶν θεῶν ἐπικουρίαι τοῖς προδόταις βοηθοῦσιν.
 εἰκότως· οὐδὲν γὰρ πρότερον ἀδικοῦσιν ἢ περὶ τοὺς θεοὺς
 ἀσεβοῦσι, τῶν πατρῶων νομίμων² αὐτοὺς ἀποστεροῦντες.
 μέγιστον δὲ τῶν ἐκεῖ γεγενημένων τεκμήριον³ ἔστιν, ὃ μέλλω
 λέγειν· νόμον γὰρ ἔθεντο περὶ ἀπάντων τῶν μὴ θελόντων
 ὑπὲρ τῆς πατρίδος κινδυνεύειν διαρρήδην λέγοντα ἀποθνή- 15
 σκειν, εἰς αὐτὸ τοῦτο τὴν τιμωρίαν⁴ τάξαντες, εἰς ὃ μάλιστα
 228 φοβούμενοι τυγχάνουσι, καὶ τὴν ἐκ τοῦ πολέμου
 σωτηρίαν ὑπεύθυνον κινδύνῳ ἐποίησαν⁵ μετ' αἰσχύνης. ἵνα
 δὲ εἰδῆτε ὅτι οὐ λόγον ἀναπόδεικτον εἴρηκα ἀλλὰ μετ' ἀλη-
 θείας παραδείγματα, φέρε αὐτοῖς τὸν νόμον.

¹ τὴν τιμωρίαν ἐποίησαν T. R.

² ἑαυτοῦς T. R.

³ ἔστιν om. T. R.

⁴ κατατάξαντες Ἦ. κατάξαντες R.

⁵ μετ' αἰσχύνης om. T. R.

Χαλκιοῖκου ἱερὸν] Diod. l. c. εἰς τὸ ἱερὸν
 τὸ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Χαλκιοῖκου. v. Perizon. ad
 Aelian. 9. 41. IDEM.

Ἀνοικοδομήσαντες] Hoc non est ob-
 struere. Obstruebant tamen. "Hinc ne
 exire posset, statim Ephori valvas ejus
 reidis obstruxerunt, tectumque sunt demo-
 litū, quo facilius sub dio interiret." Nepos
 in Pausan. c. 5. Corrige itaque ἀνοικοδο-
 μήσαντες. (Nam ἀνοικοδομοῦμεν, rescimus
 ea, quæ vetustate, vel alio aliquo
 casu, collabuntur.) Ita loquitur Thucy-
 dides in eadem historia. Τοῦ τε οἰκήματος
 τὸν ὄροφον ἀφείλον, καὶ τὰς θύρας — ἀποκο-
 δήμεσαν. l. 134. Add. VII. 73. ἐναποκοδό-
 μησαν Polyænus. ἐναικοδομήσαι Diodorus.
 Quo modo etiam legi et in hoc loco po-
 test. TAYLOR. Bene habet vulgata, ἀνοι-
 κοδομεῖν est humo oggesta, saxis, tignis,
 opere cæmentitio, portam, et fenestram
 quamque obstruere. planum feci ad Con-
 stant. Ceremon. REISK. Et Abresch. Di-
 lucid. Thucyd. p. 355. vulgatam bene
 defendit. Apposite confort Schaubius
 Aristoph. Pac. 100. OSANN. Taylora
 tamen obsecutus est Heinrichus.

Ἀποσκευάσαντες] Ex iis, quæ addu-
 ximus in postrema nota, liquet, quantum a
 vero aberraverit Scaliger, cum emendare
 voluit ἐπισκευάσαντες. TAYLOR.

Τιμωρίαν ἐποίησαν] Interponenda vi-
 dentur pauca quædam, hæc ferme: ἐπι-
 θέντες, δηλον. ut sit: πᾶσιν ἐπίσημον τιμω-
 ρίαν ἐπιθέντες, δηλον ἐποίησαν ὅτι — REISK.
 Sine justa causa. Haud male tamen Schul-
 zius τῇ τιμωρίᾳ edidit. OSANN. τὴν τιμω-

ρίαν inclusit Heinrichus.

Καὶ πᾶσιν — ἀποστεροῦντες] Ald. et
 Mel. interponunt post ἐποίησαν. Poste-
 rior autem ita locum vertit: Paus. fame
 mortuus est, ut hæc pæna cæteris exemplo
 esset. Nec deorum templa proditores libe-
 rant, quia cum primum violent religiones
 patrias, numina eos patria tueri non debent.
 — Morus vel τὴν τιμωρίαν delendum, vel
 τῇ τιμωρίᾳ scribendum esse existimat
 et in sqq. voc. ἀδικοῦσιν ex Ernestii con-
 jectura esse delendum. Locum deprava-
 tum, ut est in ed. H. Steph. dedimus, ali-
 quando e Codd. tuto savandum. BECKER.

Οὐδὲν γὰρ πρ. ἀδικ.] Fort. leg. οὐδὲ γὰρ
 περὶ τὴν ὄροφον πρότερον ἀδικοῦσιν. REISK.
 Hæc et sequentia mihi videntur panllu-
 lum turbata esse, quæ sine MSS. ope in
 locum suum restitui vix possint: non suf-
 fecit enim neque Reiskii ingenium neque
 aliorum frustra exercitatum. OSANN.

ἑαυτοῦς] Schulzius αὐτοῦς legi vult.
 IDEM. Et dederunt Heinrichus et Pinz-
 gerus.

Κατάξαντες] Η. κατατάξαντες. H. STE-
 PHAN. Quod editores reliqui in textum
 receperunt, approbatum etiam Lobeckio
 ad Phrynich. p. 287. Nos interim τάξαν-
 τες [cum Pinzgero] exhibuimus. De-
 mosth. de Cor. p. 229. 7. ed. Reisk. τὰς
 ἐσχάτας οἱ νόμοι τάττουσι τιμωρίας, in Lept.
 p. 500. 24. alibi. OSANN. Mox eis, et
 supra ante αὐτὸ inclusit Heinrichus. At
 cf. Æschin. p. 22. 9. et 37. 1. ed. Steph.

Φέρε αὐτοῖς] Interponendum videtur ἀνα-
 γίνασκε. REISK.

ΝΟΜΟΣ.

ἐνθυμεῖσθε ¹ δὴ ὡς καλὸς ὁ νόμος, ὃ ἄνδρες, καὶ σύμφωρος οὐ μόνον ἐκείνοις ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις. ὁ γὰρ παρὰ τῶν πολιτῶν φόβος ἰσχυρὸς ἂν ἀναγκάσει τοὺς πρὸς τοὺς πολεμίους κινδύνους ὑπομένειν. τίς γὰρ ὄρων θανάτῳ ζημιούμενον τὸν προδότην ἐν τοῖς κινδύνοις ἐκλείψει τὴν πατρίδα; ἢ τίς παρὰ τὸ συμφέρον τῆς πόλεως φιλοψυχήσει εἰδὼς ὑποκειμένην αὐτῷ τιμωρίαν; οὐδεμίαν γὰρ ἄλλην ² δεῖ ζημίαν εἶναι τῆς δειλίας ἢ θάνατον· εἰδότες γὰρ ὅτι δυοῖν κινδύνων ὑποκειμένοι ἀναγκαῖον ἔσται θατέρου μετασχεῖν, πολὺ μᾶλλον αἰρήσονται τὸν πρὸς τοὺς πολεμίους ἢ τὸν πρὸς τοὺς νόμους καὶ τοὺς πολίτας.

λγ'. Τοσοῦτῳ δ' ἂν δικαιότερον οὗτος ἀποθάνοι τῶν ἐκ τῶν στρατοπέδων φευγόντων, ὅσον οἱ μὲν εἰς τὴν πόλιν ἤκουσιν ὡς ὑπὲρ ταύτης μαχοῦμενοι ἢ κοιῆ μετὰ τῶν ἄλλων πολιτῶν συνατυχοῦντες, οὗτος δ' ἐκ τῆς πατρίδος ἔφυγεν ἰδίᾳ τὴν σωτηρίαν ποριζόμενος, οὐδὲ ὑπὲρ τῆς ἰδίας ἐστίας ἀμύνεσθαι τολμήσας, ἀλλὰ μόνος οὗτος τῶν πάντων ἀνθρώπων καὶ τὰ τῆς φύσεως οἰκεία καὶ ἀναγκαῖα προδέδωκεν, ἃ καὶ τοῖς ἀλόγοις ζώοις μέγιστα καὶ σπουδαιότατα διέληπται. τὰ γοῦν ζῶα τὰ πετεινὰ μάλιστα πέφυκε πρὸς ³ τὸ τάχος, ἃ ἔστιν ἰδεῖν ὑπὲρ τῆς αὐτῶν νεοττιᾶς ἐφέλοντα ἀποθνήσκειν· ὄφει καὶ τῶν ⁴ ποιητῶν τινὲς εἰρήκασιν,

Οὐδ' ἀγρία γὰρ ὄρεϊς, ἢν πλάσῃ δάμον,
Ἄλλη νεοσσὸς ἤξίωσεν ἔντεκεῖν.

¹ δὲ T. R.

² δεῖ om. T. R.

³ τὸ om. T. R.

⁴ ποιητικῶν T. R.

Φιλοψυχῆσι] Markl. ad Lys. epit. p. 87. ed. Reisk. 'Hoc est illud, quod D. Ioann. XII. 25. vocat φιλεῖν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, cui opponit μισεῖν τὴν ψυχὴν, animam prodigere Virgilio.' BECKER.

Ἀυτῷ τιμωρίαν] Interponendum videtur τὴν μεγίστην. REISK.

Οὐδεμίαν etc.] Loge : οὐδεμίαν γὰρ ἄλλην ζημίαν εἶναι τῆς δειλίας, ἢ θάνατον εἰδότες, καὶ ὅτι — ἀναγκαῖον ἔσται θατέρου μετασχεῖν, πολὺ μᾶλλον αἰρήσονται κ. τ. λ. TAYLOR. Quem Thorlacius et Beckerus secuti sunt. [εἰδὼς - - - θάνατον.], Heinrich.

Εἶναι] Scil. ὅδε. quod facile e praemisso eiddōs subauditur. REISK. Osannus : δεῖ ἄλλην ζημίαν εἶναι. Vulgatam tuetur

Pinzgerus.

Μόνος οὗτος] Voc. οὗτος, incommode repetitum eadem periodo, delendum esse percipit Ernesti. An scribendum : μόνος αὐτὸς ut est ap. Dinarch. c. Demosth. β. γ'. οὐκ, ἀλλὰ ἔλυπτες μόνος αὐτὸς τὴν ἐκεῖ τάξιν. BECKER.

Τὰ γοῦν ζῶα κ. τ. λ.] Malim τῶν γοῦν ζῶων τὰ πετεινὰ, ἃ μάλιστα π. πρ. τάχος, ἔστιν ἰδεῖν. REISK. Cui obscuti sunt Schulzius, Thorlacius, Beckerus, et Heinrichus. Osannus : τὰ γοῦν ζῶα πετεινὰ, ἃ μάλιστα πέφυκε πρὸς τὸ τάχος, ἔστιν ἰδεῖν κ. τ. λ.

ἤξίωσεν ἔντεκεῖν] Ita edidimus, et nacti sumus Scaligeri auctoritatem. Olim legabatur, omni et metro et gratia procul :

λδ'. Ἀλλὰ Λεωκράτης τοσοῦτον ὑπερβέβληκε δειλία, ὥστε τὴν πατρίδα τοῖς πολεμίοις ἐγκατέλιπε. τοιγαροῦν οὐδεμία πόλις αὐτὸν εἶασε παρ' αὐτῆ μετοικεῖν, ἀλλὰ μᾶλλον τῶν ἀνδροφόνων ἤλαυνεν. εἰκότως· οἱ μὲν γὰρ φόνου φεύγοντες εἰς ἑτέραν πόλιν μεταστάντες οὐκ ἔχουσιν 40 ἐχθρούς τοὺς ¹ ὑποδεξαμένους, τοῦτον δὲ τίς ἂν ὑποδέξαιτο 230 πόλις; ὅς γὰρ ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ πατρίδος οὐκ ἐβοήθησε, ταχύ γ' ἂν ὑπὲρ τῆς ἀλλοτρίας κίνδυνόν τινα ὑπομείνειε. ² κακοὶ γὰρ καὶ πολῖται καὶ ξένοι καὶ ἰδία φίλοι οἱ τοιοῦτοι τῶν ἀνθρώπων εἰσὶν, οἱ τῶν μὲν ἀγαθῶν τῶν τῆς πόλεως μεθέξουσιν, ἐν δὲ ταῖς ἀτυχίαις οὐδὲ βοθηθεῖας ἀξιώσουσι. καίτοι τὸν ὑπὸ τῶν μηδὲν ἀδικουμένων μισούμενον καὶ ἐξελαι- 167 νόμενον τί δεῖ παθεῖν ὑφ' ὑμῶν τῶν τὰ ³ δεινότατα πεπονθότων; ἄρ' οὐ τῆς ἐσχάτης τιμωρίας τυγχάνειν; καὶ μὴν, ὧ ἄνδρες, τῶν πώποτε προδοτῶν δικαιοτάτ' ἂν Λεωκράτης, εἴ τις μείζων εἶη τιμωρία θανάτου, ταύτην ὑπόσχοι. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι προδοταὶ μέλλοντες ἀδικεῖν, ὅταν μὴ ληφθῶσι, τιμωρίαν ὑπέχουσιν· οὗτος δὲ μόνος διαπεπραγμένος ὅπερ 5 ἐπεχειρήσε, τὴν πόλιν ⁴ ἐγκαταλιπὼν κρίνεται.

λέ'. Θαυμάζω δὲ καὶ τῶν συνηγορεῖν αὐτῷ μελλόντων,

¹ ὑποδεχομένους T. R.

² κακεῖ T.

³ δεινὰ T. R.

καταλιπὼν T. R.

* Ἄλλη νεοσσὸς ἐντεκεῖν ἠξίωσεν. TAYLOR. Versus Sophoclis esse Valckenaerius ad Herodot. viii. 109. confidenter pronuntiat; cui conjecturae stabillicndae nil praesidii afferre scivit, nisi sensum ipsius intennum. OSANN.

[Ἐποδεχομένους] Lege ὑποδεξαμένους. non illos, qui recepturi sunt, sed qui jam receperunt. Illud babe. TAYLOR.

Κακεῖ] Lege κακοὶ omnino, hac mente: Istiusmodi homines, qui civitatis bonas fortunas percipere volunt, ab omni autem periculo, ubi usus venerit, vacare, ii, quibuscuque se adjunxerint, mali erunt cives, mali hospites, mali etiam amici. Illud est verissimum. IDEM.

[Ὅταν μὴ ληφθῶσι] Corrige ὅταν μὲν ληφθῶσι. IDEM. Videtur sic leg. ὅταν μὴ καλυθῶσιν, ἐὰν ληφθῶσιν. propter conatum modo scieiris, quod fuissent commissuri, nisi impediti fuissent, luunt pœnas, cum deprehensi fuerint. REISK. Taylorum Beckerus quidem refutat, non tamen idem in defendenda vulgata felicior: nam oratori καὶ ὅταν vel simile quid necessario tum dicendum fuisset. Mihi quidem hic locus admodum interpolatus esse videtur,

quod vel vox nude posita κρίνεται docere potest. Quare hunc locum a creberrimo librorum errore negationis male vel omisssæ vel adjectæ suspicatus laborare, eum non valde reprehenderim, qui μὴ prorsus tolleret. OSANN. μὴ, quod vulgo inseritur, delevi. PINZGER.

[Ὅταν μὴ ληφθῶσι] Taylorus, negationem in μὲν commutans, Oratoris sententiam plane evertit. Clarissima est consideranti ea, quæ Lycurgus supra cap. 30. 16—19. disseruerat. Scil. proditores, suspecti modo hujus sceleris, nec in ullo malefacto, quoniam propositum perficere nondum potuerunt, comprehensi, morte sunt puniti: hic vero, unus eorum, qui facinus perpetrarunt, proditorum hodie accusatur, deprehensus ipso facinore ejusque convictus sc. καταλιπὼν τὴν πόλιν. Jam omnia bene cohærent, nec quisquam cum Ernest. tria verba posteriora, necessaria ad constituendam Oratoris enuntiationem, glossam esse existimabit. BECKER.

[Ἐπεχειρήσε] Post ἐπεχειρήσε videtur προδοσίας deesse, quod cohærebit cum κρίνεται. REISK.

διὰ τί ποτε τοῦτον ἀξιώσουσιν ἀποφυγεῖν. πρότερον διὰ 231
 τὴν πρὸς αὐτοὺς φιλίαν; ἀλλ' ἔμοιγε δοκοῦσι δικαίως οὐκ
 ἂν χάριτος τυχεῖν ἀλλ' ἀποθανεῖν, ὅτι χρῆσθαι τούτῳ τολ-
 μῶσι. πρὶν μὲν γὰρ τοῦτο πρᾶξαι Λεωκράτην ἀδῆλον ἦν
 10 ὁποιοῖ τινες ὄντες ἐτύγχανον, νῦν δὲ πᾶσι φανερὸν ὅτι τοῖς
 αὐτοῖς ἤθεσι χρώμενοι τὴν πρὸς τοῦτον φιλίαν διαφυλάτ-
 τουσιν, ὥστε πολὺ πρότερον ὑπὲρ αὐτῶν αὐτοῖς ἐστὶν ἀπο-
 λογητέον ἢ τοῦτον παρ' ὑμῶν ἐξαιτητέον. ἠγοῦμαι δ' ἔγωγε
 καὶ τὸν πατέρα αὐτῷ τὸν τετελευτηκότα — εἴ τις ¹ ἄρα
 ἐστὶν αἰσθησις τοῖς ἐκεῖ περὶ τῶν ἐνθάδε γινομένων —
 15 ἀπάντων ἂν χαλεπώτατον γενέσθαι δικαστὴν, οὗ τὴν
 χαλκῆν εἰκόνα ἐκδοτον κατέλιπε τοῖς πολεμίοις ἐν τῷ τοῦ
 Διὸς τοῦ Σωτῆρος ἱεροσυλῆσαι καὶ αἰκίσασθαι, καὶ ἦν
 ἐκεῖνος ἐστήσε μνημεῖον τῆς αὐτοῦ μετριότητος, ταύτην αὐ-

¹ ἄρα om. T. R.

πρὸς αὐτοὺς] πρὸς αὐτὸν scripsi cum
 Heinrichio. PINZGER.

Τοῖς αὐτοῖς] Subaudi τούτου. REISK.

Εἴ τις ἐστὶν αἰσθησις — γινομένων] Du-
 bitationem quidem inferunt hæc verba,
 an manibus sensus et cognitio quædam
 sit rerum terrestrium: sed, ni fallor,
 nullo modo de immortalitate animi ipsa
 dubitationem injiciunt: ut Gottleber. ad
 Platon. Menexen. c. 21. Platonis verba:
 ἀλλ' εἴ τις ἐστὶ τοῖς τετελευτηκόσιν αἰσθησις
 τῶν ζώντων, explicavit. Hoc non idem
 est. Et eorum nonnulli, qui cælesti
 erant imbuti doctrina, et de animi immor-
 talitate nequaquam dubitarunt, dubitant
 tamen, an mortuis sit cognitio quædam
 rerum humanarum. v. c. Gregor. Nazianz.
 serm. lit. I. contra Julian. p. 2. ed. Eton.
 Coconstantium ita alloquitur: "Ἀκουε καὶ ἡ
 τοῦ μεγάλου Κωνσταντίου ψυχὴ (εἴ τις αἰσθη-
 σις) — ubi Schol. monet: Ἰσοκρατικὸν,
 ἀντί τοῦ ἐάν τις αἰσθησις ἐστὶ τῶν τῆδε
 ἀκούων, i. e. Oratorem sacrum h. I. Iso-
 cratem (in Evagora c. 1.) imitatum esse.
 — Locis hujus generis, quæ laudantur a
 Gottleb. l. c. et Wolfio ad Leptin. p. 305.
 unum addam et Lysia c. Eratosthen. p.
 446. ed. Reisk., quo graviter et distincte
 mortalis cognitio rerum humanarum vin-
 dicatur: Καὶ ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων, οἷς ὑμεῖς,
 ἐπειδὴ ζῶσιν ἐπαμύναι οὐκ ἠδύνασθε, ἀποθα-
 νοῦσι βοηθήσατε. οἶμαι δ' αὐτοὺς ὑμῶν
 τε ἀκροῦσθαι, καὶ ὑμᾶς εἰσεσθαι
 τὴν ψῆφον φέροντας, ἠγομένους, ὅσοι
 μὲν ἂν τούτων ἀποψηφίσθηε, αὐτῶν θάνατον
 καταψηφείσθε. BECKER.

Περὶ τῶν ἐνθάδε] Περὶ cum B. et Vrat.

sustulimus. Xenoph. Mem. i. 4. 5. τίς δ'
 ἂν αἰσθησις ἦν γλυκίων καὶ θριμέων καὶ πάντων
 τῶν διὰ στόματος ἠδέων. OSANN.

Οὗ τὴν χαλκῆν εἰκόνα ἐκδ. κατέλιπε] Οὗ
 pertinet ad Leocratis patrem, cui in tem-
 plo Jovis Sospitatoris statua ænea posita
 erat. V. §. 5. — Isocr. Evagora. c. X.
 testatur, Evagoræ et Cononi eundem con-
 cessisse Athenienses honorem: καὶ τὰς
 εἰκόνας αὐτῶν ἐστήσαμεν, ὅπερ τὸ τοῦ Διὸς
 ἄγαλμα τοῦ Σωτῆρος, πλησίον ἐκείνου τε καὶ
 σφῶν αὐτῶν. Erravit igitur Schulzius,
 quum putaret, Leocratis patrem Jovi de-
 dicasse statuam. BECKER.

Ἰεροσυλῆσαι] Distingue potius: ἐν τῷ
 τοῦ Διὸς τοῦ Σωτῆρος ἱερῷ συλῆσαι καὶ αἰκί-
 σασθαι. TAYLOR. Perinde probabilis est
 vulgata lectio, atque Taylori conjectura.
 v. p. 468. 4. REISK. Uti locum jam
 Meursius citat Cecrop. c. 29. At vul-
 gam jure editores servarunt omnes.
 OSANN.

Μετριότητος] Virtus, quæ cernitur in
 moderatione animi non plus appetentis
 quam æquo et justo postulare licet, homi-
 nis igitur, qui nec injuria nec causis
 lacessere solet cives; — virtus itaque, cui
 in Democratia, ubi singuli cives æquali-
 tatem quandam omnium posebant, sum-
 ma tribui solet laus et eunctorum bene-
 volentia. Sic μέτριον ap. Æschin. c. Ti-
 march. §. α'. c. Ctesiph. §. α'. — Mox
 αὐτὸς cum Moro et Reiskio in οὗτος
 mutavi. V. Wolf. ad Lept. §. γ'. BEC-
 KER.

Αὐτὸς] Malim οὗτος. REISK. Haud
 male. OSANN.

τὸς ἔπωνεΐδιστον ἐποίησε· τοιοῦτου γὰρ υἱοῦ πατὴρ προσα-
γορεύεται. διὸ καὶ πολλοὶ μοι προσεληλύθασιν, ὧ ἄνδρες,
ἔρωτῶντες διὰ τί οὐκ ἐνέγραψα τοῦτο εἰς τὴν εἰσαγγελίαν,
προδεδωκέναι τὴν εἰκόνα ¹ τὴν τοῦ πατρὸς, τὴν ἐν τῷ τοῦ
Διὸς τοῦ Σωτῆρος ἀνακειμένην. ἐγὼ δὲ, ὧ ἄνδρες, οὐκ ²⁰
ἠγνόουν τοῦτο τὸ ἀδίκημα ἄξιον τῆς μεγίστης τιμωρίας,
²³² ἀλλ' οὐχ ἠγούμην δεῖν περὶ προδοσίας τοῦτον κρίνων ὄνομα
Διὸς Σωτῆρος ἐπιγράψαι πρὸς τὴν εἰσαγγελίαν. ἐκπέ-
πληγμαι δὲ μάλιστα ἐπὶ τοῖς μῆτε γένει μῆτε φιλίᾳ μηδὲν
προσῆκουσι, μισθοῦ δὲ συναπολογουμένοις ἀεὶ τοῖς κρινο-
μένοις, εἰ λελήθασιν ὑμᾶς τῆς ἐσχάτης ὀργῆς δικαίως ἀν-
τυγχάνοντες. τὸ γὰρ ὑπὲρ τῶν ἀδικημάτων ἀπολογεῖσθαι ²⁵
τεκμήριόν ἐστιν ὅτι καὶ τῶν πεπραγμένων οἱ τοιοῦτοι ἀν-
μετάσχοιεν. οὐ γὰρ ² δεῖ κατ' ὑμῶν γεγενῆσθαι ³ δεινόν,
ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν νόμων καὶ τῆς δημοκρατίας. καίτοι
τινὲς αὐτῶν οὐκ ἐπὶ τοῖς λόγοις ὑμᾶς ⁴ παρακρούσασθαι
ζητοῦσιν, ἀλλ' ἤδη ταῖς αὐτῶν λειτουργίαις ἐξαιτεῖσθαι
τοὺς κρινομένους ἀξιώσουσιν· ἐφ' οἷς ἐγώ γε καὶ μάλιστα
²³³ ἀγανακτῶ. εἰς γὰρ τὸν ἴδιον οἶκον αὐτὰς περιποιησάμενοι ³⁰
κοινὰς χάριτας ὑμᾶς ἀπαιτοῦσιν. οὐ γὰρ, εἴ τις ἵπποτε-

¹ τὴν om. T. R.² δὴ T. R.³ δεῖ T. R.⁴ παρακρούσασθαι T. R.

Διὸς Σωτῆρος] Abhorrens enim et in-
sentaneum est, ea in causa, quæ salutem,
et cum fortunis ipsam vitam alicui con-
tendit eripere, eumque funditus perdere,
nomen Jovis Sospitatoris appellare. REISK.

Εἰ λελήθασιν ὑμᾶς.] si ignoretis vos
extrema erga ipsos indignatione justissime
commoveri. Vim hujus loci non recte
cepit. Vide notas ad §. 14. fin. §. 15.
init. Verte: si ignoretis, eos extremam
vestram iracundiam jure consecuturos fore.
Eodem fere modo peccator infra, p. 469.

9. TAYLOR.

Οὐκ ἐπὶ τοῖς λόγοις] Lego οὐκέτι. Op-
ponitur ἔτι insequenti ἤδη. REISK. Et
Morus id proposuerat. Vulgatam, quam
habent edd. omnes, servavimus. Sens.
nonnulli autem eorum minime Oratiōnis
fucundia s. arte dicendi in fraudem vos
deducere sperant, sed postulabunt etc. De
usu hoc v. ἐπὶ v. Wolf. ad Lept. §. κζ'.
Matth. G. Gr. p. 859. BECKER.

Προσκρούσασθαι ζητήσουσιν] Malim παρα-
κρούσασθαι ζητήσουσιν legi. REISK. παρα-
κρούσασθαι, flagitante ipso loci sensu, re-
cepimus. Cf. D'Orville. ad Chariton. p.

452. et Heindorf. ad Plat. Lys. 27.
OSANN. παρακρούσασθαι Heinrichius quo-
que, et mox ἀξιώσουσιν.

Παρακρούσασθαι ζητήσουσιν] In edd.
legitur προσκρούσασθαι ζητούσιν, utramque
vitiose, e compendio scripturæ inductum.
Προσκρούεσθαι, offendere, prorsus alienum
est ab hoc loco: contra παρακρούεσθαι,
quo sæpissime utuntur Oratores exspe-
ctatur. Id vero significat: auditores argu-
mentis sophisticis in fraudem ducere. Fu-
turum ζητήσουσιν sequens ἀξιώσουσιν de-
fendit. Utrumque et Reisk. et Morus
corrigebant. BECKER.

Περιποιησάμενοι] Ao ποιησάμενοι. MOR.
Sed vulg. proba est: sumptus in muneribus
edendis ita faciunt, ut fructus eorum
non ad R. P. sed ad se solum suosque re-
deat. Sic ap. Demosth. in Epist. Philippi
p. 164. 9. ed. Reisk. περιποιεῖσθαι δόξαν
dicitur. BECKER.

Ἰσωποτετέροφην] De hoc et cæteris,
quæ a Nostro nominantur, muneribus
publicis v. Wolf. Prolegg. ad Lept. 370.
sq. Boeckh. Staatsh. d. Athen. I. 487.
IDEM.

τρόφηνκεν ἢ κεχορήγηκε λαμπρῶς ἢ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων τι δεδαπάνηκεν, ἀξίός ἐστι παρ' ὑμῶν τοιαύτης χάριτος — ἐπὶ τούτοις γὰρ αὐτὸς μόνος στεφανοῦται, τοὺς ἄλλους οὐδὲν ὠφελῶν —, ἀλλ' εἴ τις τετριηράρχηκε λαμπρῶς ἢ τείχη τῇ πατρίδι περιέβαλεν ἢ πρὸς τὴν κοινὴν σωτηρίαν ἐκ τῶν ἰδίων συνενπόρησε· ταῦτα γὰρ ἐστὶ κοινῶς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπάντων. καὶ ἐν μὲν τούτοις ἐστὶν ἰδεῖν τὴν ἀρετὴν τῶν ἐπιδεδωκότων, ἐν ἐκείνοις δὲ τὴν εὐπορίαν μόνον τῶν δεδαπανηκότων. ἡγοῦμαι δ' ἔγωγε οὐδένα ἀν' οὕτω μεγάλα τὴν πόλιν εὐηργετηκέαι, ὥστ' ἐξαίρετον ἀξιοῦν λαμβάνειν χάριν τὴν κατὰ τῶν προδιδόντων τιμωρίαν, οὐδ' οὕτως ἀνόητον ὥστε φιλοτιμεῖσθαι μὲν πρὸς τὴν πόλιν, τούτῳ δὲ βοηθεῖν ὅς ¹ αὐτοῦ ² πρῶτον τὰς φιλοτιμίας ἠφάνισεν· εἰ μὴ νῆ Δία μὴ ταῦτὰ τῇ πατρίδι καὶ τούτοις ἐστὶ συμφέροντα.

λς'. Ἐχρῆν μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες, εἰ καὶ περὶ οὐδενὸς ἄλλου ²³⁴ νόμιμόν ἐστι παῖδας καὶ γυναῖκας παρακαθισαμένους ἑαυτοῖς τοὺς δικαστὰς δικάζειν, ἀλλ' οὖν γε περὶ προδοσίας κρίνοντας οὕτως ὅσιον ³ εἶναι τοῦτο πράττειν, ⁴ ὅπως ὁπόσοι τοῦ κινδύνου μετεῖχον, ἐν ὀφθαλμοῖς ὄντες καὶ

¹ αὐτοῦ T. R.² πρώτου R.³ οἶμαι T. R.⁴ ἴν' T. R.

Χάριτος] Post χάριτος deesse videtur τυχεῖν. REISK.

Συνενπόρησε] An συνεκπόρησε, una cum aliis exhibuit sumptus? MOR. Vulgatum toentur omnes edd. præter Schulzium, qui συνεκπόρησε dedit. Εὐπορεῖν dicitur omnino de civibus opulentis, et teste Poluce p. 188. 12. imprimis de divitibus, quibus eximia erat sors in Trierarchia. (οἱ τριηράρχοι inter trierarchos. Wolf. l. c. p. 374.) Vert. qui e re privata una cum aliis pecuniam in usum Republicæ compararunt. Ita quoque Demosth. de Obers. p. 94. 21. ed. Reisk. συνενποροῦντες ἐκείνω χρημάτων. BECKER.

Ἐπιδεδωκότων] Cf. Wolf. Proleg. p. 383. IDEM.

Τὴν κατὰ τῶν προδιδόντων τιμωρίαν] Dele istud κατὰ, nam turbat sententiam. τὴν τῶν προδιδόντων τιμωρίαν. TAYLOR. Præpositionem Schaubius coll. Dinarch. in Demosth. §. 19. et Demosth. de Cor. p. 317. 16. ed. Reisk. et Mid. 523. 10. bene vindicavit. OSANN.

Αὐτοῦ] Immo omnino αὐτοῦ cum spiritu leni, si quis hanc locum intelligere cupiat. TAYLOR. Et sic dederunt Heinrichus et Pinzgerus.

Ὅς αὐτοῦ πρῶτον — συμφέροντα] Αὐτοῦ

ded. Melanth. i. e. ejus civis, qui bene meruit de Republica. Post εἰ μὴ intell. οὕτως ἐστὶ ἀνόητος ex antecedentibus. Sensus totius loci hic esse videtur: Ego quidem arbitror, neminem tantis R. P. affecisse beneficiis, ut gratiam a Vobis hanc petere et accipere possit, scil. ut propterea proditoribus patriæ poena remittatur; neque quenquam tam dementem, ut Rempubliacam gloria velit ornare, æque vero huic opem ferre, qui istam factis obscuravit: nisi forte dementia ejus tanta est, ut, per Jovem! opinetur, et sibi et patriæ non eadem esse utilia. BECKER.

Ἐχρῆν κ. τ. λ.] Π. Ἐχρῆν μὲν — ἀλλ' οὖν γε περὶ προδοσίας κρίνοντας, οὕτως etc. H. STEPHAN. Ita firmata sententia ad vocem κρίνοντας. Metuit nempe ab ea constructione: Ἐχρῆν μὲν οὖν — ὅσιον οἶμαι τοῦτο πράττειν. Sed non debuit. Solenne est in commate bene longo syntaxin flectere et alio derivare. Cujus rei exempla sunt innumera. Cavisse potius ab οὕτως, atque admonuisse oportuit eam maculam ex cauda vocis κρίνοντας, quæ proxime antecessit, oriri: ἀλλ' οὖν γε περὶ προδοσίας κρίνοντας (οὕτως) ὅσιον οἶμαι τοῦτο πράττειν. TAYLOR. Mihi videtur ἐγὼ leg. esse pro ἐχρῆν. REISK.

ὀρώμενοι καὶ ἀναμιμνήσκοντες ὅτι τοῦ κοινοῦ παρὰ πᾶσιν
 ἔλεου ¹ οὐκ ἠξιώθησαν, πικροτέρας τὰς γνώσεις ² κατὰ τοῦ 168
 ἀδικούντος παρασκευάζωσιν. ἐπειδὴ δ' οὐ νόμιμον οὐδ'
 εἰδισμένον ἐστίν, ἀλλ' ἀναγκαῖον ὑμᾶς ὑπὲρ ἐκείνων δικά-
 ζειν, τιμωρησάμενοι οὖν ³ Λεωκράτην καὶ ἀποκτείναντες
 αὐτὸν, ἀπαγγείλατε τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν παισὶ καὶ γυ-
 235 ναιξίν ὅτι ὑποχείριον λαβόντες τὸν προδότην αὐτῶν ἐτιμωρή- 5
 σασθε. καὶ γὰρ δεινὸν καὶ σφέτλιον, ὅταν νομίζῃ δεῖν
 Λεωκράτης ἴσον ἔχειν ὁ φυγῶν ἐν τῇ τῶν ⁴ μεινάντων πόλει
 καὶ ὁ μὴ κινδυνεύσας ἐν τῇ τῶν παραταξαμένων καὶ ὁ μὴ
 διαφυλάξας ἐν τῇ τῶν σωσάντων, ἀλλ' ἠκῆ ἱερῶν, ⁵ ὀσίων,
 ἀγορᾶς, νόμων, πολιτείας μεδέξων, ὑπὲρ ὧν τοῦ μὴ κα-
 236 ταλυθῆναι χίλιοι τῶν ⁶ ὑμετέρων πολιτῶν ἐν Χαιρωνείᾳ
 ἐτελεύτησαν καὶ δημοσίᾳ αὐτοὺς ἢ πόλις ⁷ ἔθαψαν. ὧν 10
 οὗτος οὐδὲ τὰ ἐλεγεία τὰ ἐπιγεγραμμένα ⁸ τοῖς μνημείοις

¹ οὐκ om. T. R.

² περὶ T. R.

³ Λεωκράτη T. R.

⁴ σωσάντων T. R.

⁵ pen. οὐσιῶν T.

⁶ ἡμετέρων T. R.

⁷ ἔθαψεν T. R.

⁸ ἐν τοῖς T. R.

ἠξιώθησαν] Non digni esse debuerint, sed dignati essent. TAYLOR. Leg. mili videtur: ἔλεου παρὰ τούτου μόνου οὐκ ἠξιώθησαν. ab hoc Leocrate solo digni habitii non fuissent ea commiseratione, quæ alius nemini negatur. REISK.

Ὑμᾶς] Scil. μόνους, ἀνευ τῶν ὑμετέρων παίδων καὶ γυναικῶν. REISK. cum autem inusitatum sit (liberos et uxores assidere), at necesse saltem esse etc. BECKER.

Ὑμετέροις αὐτῶν] Αὐτῶν ut otiosum delevi. PINZGER.

Λεωκράτης] Subjectum, perspicuitatis gratia repetitum ab Oratore, expungunt Morus et Schulzius. BECKER. Moro et Schulzio valde assentior hoc nomen, uti e margine male repetitum delentibus. OSANN.

Σωσάντων] Itane? Auritus fac sis, quæso, qui hæc scripsisti, et vide, quæ quibus opponantur: ὁ φυγῶν ἐν τῇ τῶν σωσάντων πόλει· ὁ μὴ κινδυνεύσας ἐν τῇ τῶν παραταξαμένων· ὁ μὴ διαφυλάξας ἐν τῇ τῶν σωσάντων. Quid? iterumne σωσάντων? Anne compulsi patriæ linguæ egestas, ut istud repeteres? Novi non ita esse, et esse aliquid proximius, quod τῶν φυγόντι obijceres. Istud autem erat μεινάντων. *aufigit ille, hi domi remanserunt.* TAYLOR. Aut μεινάντων cum Taylora leg. aut διακινδυνεύσαντων, aut ὑποστάντων. REISK. Peracuta est Taylori correctio μεινάντων, quam Schulz., Thorlac., Beckerus [Heinrichius, et Pinzgerus], susceperunt, atque

ego fere susceperim. OSANN.

Μεινάντων] Ferri quoque possit ὑποστάντων, quod Reisk. proposuit. Id significat periculum sustinere, ut legitur ap. Demosth. de Cor. p. 527. 26. ed. Reisk. BECKER.

ἠκῆ] ἠκεi revocavi. Nempe mutata structura Lycurgus oratione sinitiva pergit. OSANN. Equidem ἠκεi mutata interpunctione retinui. PINZGER.

Οὐσιῶν] Hoc nihil aliud parum ad Rempublicam. Nihil ad ἱερὰ, ἀγορᾶν, νόμους, πολιτείαν, quæ omnia sunt Civitatis. Reposui olim, in Lectionibus Lysiæ, θυσιῶν, et Tu jam repones, sat scio. Recte Antipho π. τοῦ χορευτοῦ pag. ed. Steph. 141. l. 33. *χρήσασθαι τῇ δικῇ καὶ τῶ νόμῳ, εἰργεσθαι πόλεως, ἱερῶν, θυσιῶν, ἀγῶνων.* TAYLOR. Dedi de meo ὀσίων. Sæpissime inter se copulantur ἱερὰ et ὀσια. REISK. Beckerus (qui Dinarch. c. Aristog. §. γ'. citat) et Schulzius: θυσιῶν. Thorlacius, Osannus, Heinrichius, et Pinzgerus: ὀσίων.

Τοῦ μὴ καταλυθῆναι] Glossæ nimirum naturam sapit, et tollendum esse arbitror. TAYLOR.

Χίλιοι] Hic numerus eorum, qui ad Chæroneam ceciderat, cum Demadis fragm. p. 268. ed. Reisk. et Diód. XVI. 86. plane consentit. BECKER.

Δημοσία — ἔθαψεν] publica sepultura civitas hos ornavit. V. Wolf. ad Lept. §. λ'. IDEM.

ἔπανιῶν εἰς τὴν πόλιν ἠδέσθη, ἀλλ' οὕτως ἀναιδῶς ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν πενθησάντων τὰς ἐκείνων συμφορὰς ἠγειῖται δεῖν ἀναστρέφεισθαι. καὶ αὐτίκα μάλ' ὑμᾶς ἀξιώσει ἀκούειν αὐτοῦ ἀπολογουμένου κατὰ τοὺς νόμους· ὑμεῖς δ' ἐρωτᾶτε αὐτὸν ποίους; οὓς ἐγκαταλιπὼν ὄχητο; καὶ ἑάσετε αὐτὸν οἰκεῖν ἐν τοῖς τείχεσι τῆς πατρίδος, ποιησάμενοι τῶν πολιτῶν οἷς οὐ συνδιεφύλαξε; καὶ ἐπικαλέσεται τοὺς θεοὺς 237 σώσοντας αὐτὸν ἐκ τῶν κινδύνων; τίνας; οὐχ ὧν τοὺς νεῶς καὶ τὰ ἔδη καὶ τὰ τεμένη προὔδωκε; καὶ δεήσεται καὶ ἰκετεύσει ἐλεῆσαι αὐτόν; τίνων; οὐχ οἷς¹ τὸν αὐτὸν ἔρανον εἰς τὴν σωτηρίαν εἰσενεγκεῖν οὐκ ἐτόλμησε; Ῥοδίου

² τῶν αὐτῶν ἔρανον T.

[Ἑπανιῶν] Cf. C. 11. 10. IDEM.

[ἠδέσθη] Post ἠδέσθη videtur ὄραν deesse. REISK.

[Ἀπολογουμένου κ. τ. νόμους] Oratorie sententiam exornat Lycurgus: stolidum esse Leocr. consilium, legum, decorum et civium implorare praesidium, quos antea reliquerit et fuga sua offenderit. — Accusati vero exordio Oratoris a iudicibus petere solebant, ut secundum leges defensionem instituere sibi permittant. Demosth. de Cor. p. 226. ed. Reisk. Perperam igitur haec verba Lonic. vertit: contra leges. BECKER.

[Οὓς] Delere voluit Scaliger. Tum autem sententia erit huiusmodi: ἰμεῖς δ' ἐρωτᾶτε αὐτόν, ποίους ἐγκαταλιπὼν ὄχητο; Verum hoc caret magni viri acumine. Lege: ἐρωτᾶτε αὐτὸν ποίους; οὐχ οὓς ἐγκαταλιπὼν ὄχητο; Ut modo: ἐπικαλέσεται τοὺς θεοὺς — τίνας; οὐχ ὧν τοὺς νεῶς — προὔδωκεν; et deinde ἰκετεύσει ἐλεῆσαι αὐτόν. τίνων; οὐχ οἷς etc. Adeo non cum Scaligero terminatio vocis ποίους produxerit τὸ οὓς, ut etiam similitudo literarum in hoc postremo vocabulo simile vocabulum ante se exstinxerit. TAYLOR. Taylorum Schulzium refutavit. Haud magis opus statim Reiskii conjectura pro ἑάσετε. OSANN. Ambas tamen in textum suscepit Heinrichius.

[ἑάσετε] Lego ἑᾶσαι. qui infinitivus pendet ex ἀξιώσει. rogabit vos, ut se sinatis manere intra mania. REISK.

[Πατρίδος, ποιησάμενοι] Lego sic: τῆς πατρίδος, ποίους; (subaudi τείχεσιν) intra qua mania? num ea, ἃ μόνος τῶν πολιτῶν αὐτοῖς οὐ συνδιεφύλαξε, quae solus ipse civium omnium nil curavit defendere, stans in acie una cum ipsis. REISK. Reiskii conjecturam in Textum susceperunt Schulzium, et addito etiam οὐχ ante ἃ μόνος

Thorlacius et Heinrichius. Bekkerus scripsit: ποίους; ἃ μόνος τῶν πολιτῶν οὐ συνδιεφύλαξε. Nihil horum necessarium. PINZGER.

[καὶ — συνδιεφύλαξε] Emendationem Reiskii non minus probabilem, quam Wesselingii c. 18. correctio, in textum receperunt Schulz. et Thorlac. Equidem verba explanationem interrogationis praecedentis esse existimo. Leocrates enim urbem civesque periculo deseruerat; civis Atheniensis non amplius fait: (c. 8.) quare si proinde in urbe habitare civiumque juribus frui vellet, praerogativa civis Attici plebiscito populi denno recuperare debuit. Quod innuit Lyc. verbis ποιησάμενον τῶν πολιτῶν. Nam ποιεῖσθαι Ἀθηναῖον vel πολίτην dicebatur de iis, quibus populi suffragio jus civitatis concedebatur. Demosth. c. Near. p. 1375. 11. ed. Reisk. Igitur, si lectio proba, Oratoris est sententia: Jam vero dubitare licet, an L. sinatis habitare mœnibus urbis, denuo eam recipientes in numerum civium, quos olim non defendit. Et sic fere locum cepisse Melanth. ejus interpretatio docet: quanquam Reiskii scita correctio, aliquando fortasse Codd. auctoritate confirmata, magis placet. BECKER.

[Θεοὺς σώσοντας] Videtur τοὺς interponendum esse. REISK. Θεοὺς σωσ. αὐτόν, Pinzger.

[αὐτόν] Lege: ἀστόν; commiseratione amplecti civem. τίνων; quorumnum? τίνων πολιτῶν ἀστόν ὄντα scilicet. REISK. A Schufzio bene rejectum. OSANN.

[οὐχ οἷς] Id est, οὐχὶ τούτων, οἷς τὸν αὐτὸν ἔρανον. REISK.

[τῶν αὐτῶν ἔρανον] Τὸν αὐτὸν ἔρανον mavult Scaliger, neque ego intercedam. TAYLOR. Et susceperunt omnes praeter Osannum.

[τὸν αὐτὸν ἔρανον] Ald. vit. τῶν αὐτ. ἐρά-

ἰκετευέτω¹ τὴν γὰρ ἀσφάλειαν ἐν τῇ ἐκείνων πόλει μᾶλλον ἢ ἐν τῇ² ἑαυτοῦ πατρίδι ἐνόμισεν εἶναι. ποία δὲ ἡλικία²⁰ δικαίως ἂν τοῦτον ἐλέησειε; πότερον ἢ τῶν πρεσβυτέρων; ἀλλ' οὐδὲ γηροτροφηθῆναι οὐδ' ἐν ἐλευθέρῳ ἐδάφει τῆς πατρίδος³ αὐτοῖς ταφῆναι τὸ κατ' αὐτὸν μέρος παρέδωκεν. ἀλλ' ἢ τῶν νεωτέρων; καὶ τίς ἀναμνησθεῖς τῶν ἡλικιωτῶν τῶν²³⁸ ἐν Χαιρωνείᾳ ἑαυτοῖς συμπαραταξαμένων καὶ τῶν κινδύνων τῶν αὐτῶν μετασχόντων σώσειε τὸν τὰς ἐκείνων θήκας προδεδωκότα, καὶ τῇ αὐτῇ ψήφῳ τῶν μὲν ὑπὲρ τῆς ἐλευ-²⁵ θερίας τελευτησάντων παρανοίας καταγνοίῃ, τὸν δὲ καταλιπόντα τὴν πατρίδα ὡς εὖ φρονοῦντα ἀθῶον ἀφήσει; ἐξουσίαν ἄρα δώσετε τῷ βουλομένῳ καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ τὸν δῆμον καὶ ὑμᾶς κακῶς ποιεῖν; οὐ γὰρ μόνον νῦν οἱ φεύγοντες κατέρχονται, ὅταν ὁ ἐγκαταλιπὼν τὴν πόλιν καὶ⁴ φυγὴν αὐτὸς ἑαυτοῦ καταγνοῦς καὶ οἰκήσας ἐν Μεγάροις ἐπὶ προστάτου πλείῳ πέντ' ἢ ἕξ ἔτη ἐν τῇ³⁰ χώρᾳ καὶ ἐν τῇ πόλει ἀναστρέφεται, ἀλλὰ καὶ ὁ μηλόβοτον τὴν Ἀττικὴν

¹ ἐπεὶ καὶ τὴν ἀσφ. T. R.

² αὐτοῦ T. R.

³ αὐτῶς T.

⁴ φυγὴν, αὐτὸς T.

van. Melanth. jam nostram exhibuit lect. Dicitur vero ἔρανον εἰσπραγεῖν s. ἐρανίζειν de iis, qui cum aliis de patria bene merent. V. quos laudat Morus ad Longin. XX. 1. BECKER.

Αὐτῶς] Dedi de meo αὐτοῖς, scil. τοῖς πρεσβυτέροις. REISK. Cui obsecuti sunt editores.

Ἀναμνησθεῖς] Schaubius: ἂν ἀναμνησθεῖς. Bekkerus: ἂν μνησθεῖς. Neatrum necessarium. PINZGER.

Ἐαυτοῖς] An ἑαυτῶν, ut ad τίς referatur. MOR. Rigida constructio postulare ἑαυτῶν, quia præcedit τίς ἀναμνησθεῖς. Sed recordans quisque non solum sui meminit, sed etiam reliquorum quoque, qui secum in acie stetissent. Quare bene habet vulgata. Græcis oratoribus perquam frequens hoc est schema, ut de se loquens quis plura usurpet, una secum conjunctos fortunæ aut negotii similitudine designans. REISK.

Παρανοίας] Malim παράνοιαν. IDEM.

Ἀφήσει] Conjeceram ἀφήσειε. OSANN. Οὐ γὰρ μόνον κ. τ. λ.] Nova-hic Schulzius et Simonus frustra molinunt. IDEM.

Φυγὴν, αὐτὸς] Sublato commate φυγὴν αὐτὸς dedi. cum ipse sese suo suffragio exilio mulcasset. REISK. Quo nil opus esse Schulzius demonstravit. OSANN. Vulgatum quoque tuetur Pinzgerus.

Πλείῳ πέντ' ἢ ἕξ ἔτη] Ego hæc vix

Græca esse judico. TAYLOR. Idem judicavit Markland de verbis οὐκ εἰσὶ πέντε ἢ ἕξ, quæ occurrunt in Demosth. Lept. §. ζ'. ubi v. Wolf. Lycurgus supra §. 8. 1. πλείῳ ἢ πέντε ἔτη, 14. 3. πέντε ἔτη, et statim post §. 6. ἕξ ἔτη συνεχῶς ἀπεδήμει, quam diversam rationem annos computandi, Orator, nec sibi repugnet, h. l. consulto conjunxisse videtur. BECKER. Frustra his Taylorus offendit. Nos eodem idiomate mehre fünf oder sechs Jahre. Idem de h. l. sentit Schaubius. OSANN. Heinrichus: πλείῳ ἢ πέντε ἔτη.

Μηλόβοτον] vastatam. Hesych. τόπος ἀνεμμένος προβάτων εἰς βράσιν. V. Wessel. ad Diodor. XV. Vol. VI. p. 651. Bip. Supra c. 15. 3. ἀόκητον. BECKER. Adde Suidam T. 2. p. 551. μηλόβοτος χώρα ὑπὸ πολεμίων ἐξερημαθεῖσα, ἣν κατανέμεται τὰ τετραπόδα [ita bene conjecit Kaster. pro στρατόπεδα]. κῆται δὲ τοῦνομα καὶ [num παρὰ] τῷ Λυκούργῳ ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους [lege Αὐτοκλέους]: ἀλλὰ καὶ μηλόβοτον τὴν Ἀττικὴν ἀνῆκε etc. Idem ibidem paullo ante: μηλοβοτεῖα γῆν εὐτραφεῖ, ἀνανεμμένην εἰς νομὴν προβάτων, ubi scribe e Lexico inedito codicis Parisini Regii 347. fol. 107. rect. eadem hæc Soidæ verba mutuaute, ἀνεμμένην, in quod Kasternus jam incidit, et προβάτοις. Posterius etiam aliud Lexicon ineditum in eadem Biblioth. asservatum, vulgo Seguerianum dictum, fol. 123. vers.

εἶναι φανερά τῇ ψήφῳ καταψηφισάμενος, οὗτος ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ σύνοικος ἡμῶν γένηται.

λζ'. Βούλομαι δ' ἔτι βραχέα πρὸς ὑμᾶς εἰπὼν καταβῆναι, καὶ τὸ ψήφισμα τοῦ δήμου παρασχόμενος ὃ περὶ εὐσεβείας ἐποίησατο· χρήσιμον γὰρ ὑμῖν ¹ ἐστὶ τοῖς μέλουσι τὴν ψῆφον φέρειν. καὶ μοι λέγε τὸ αὐτὸ ψήφισμα. 239

ΨΗΦΙΣΜΑ.

35 ἐγὼ τοίνυν ² μνηύω τὸν ἀφανίζοντα ταῦτα πάντα πρὸς ὑμᾶς τοὺς κυρίους ὄντας κολάσαι, ὑμέτερον δέ ἐστι καὶ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ὑπὲρ τῶν θεῶν τιμωρήσασθαι Λεωκράτην. τὰ γὰρ ἀδικήματα, ἕως μὲν ἀν' ἧ ἀκρίτα, παρὰ τοῖς πράξασίν ἐστιν, ἐπειδὰν δὲ κρίσις γένηται, παρὰ τοῖς μὴ δικαίως ἐπεξεληθούσιν. εὐ δὲ ἴστε, ὧ ἄνδρες, ὅτι νῦν κρύβδην ψηφιζόμενος ἕκαστος ὑμῶν φανεράν ποιήσει τὴν αὐτοῦ διά-
40 νοιαν τοῖς θεοῖς. ἡγοῦμαι δὲ, ὧ ἄνδρες, ὑπὲρ ἀπάντων τῶν μεγίστων καὶ δεινοτάτων ἀδικημάτων μίαν ὑμᾶς ψῆφον ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ φέρειν, οἷς ἀπασιν ἔνοχον ὄντα Λεωκράτην ἐστὶν ἰδεῖν, προδοσίας μὲν ὅτι τὴν πόλιν ἐγκαταλιπὼν τοῖς πολεμίοις ὑποχείριον ἐποίησε, δήμου δὲ καταλύσεως ὅτι οὐχ ὑπέμεινε τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας κίνδυνον, ἀσεβείας δὲ ὅτι τοῦ τὰ τεμένη τέμνεσθαι καὶ τοὺς νεῶς κατασκά-
1 πτεσθαι τὸ καθ' ἑαυτὸν γέγονεν αἴτιος, τοκέων δὲ κακώσεως ³ [ὅτι] τὰ μνημεῖα αὐτῶν ἀφανίζων καὶ τῶν νομίμων

¹ ἐστὶ om. T. R.² ὑμῖν μνηύω T. R.³ uncus om. T. R.

præbet, eodem fere contextu. Denique conf. Bekkeri Anecd. Græc. T. 1. p. 230. OSANN.

Γένεται] Pro γένηται vix dubito, quin γενησεται scribendum sit; quod nunc video ipsom Melancthonem edidisse. IDEM.

Τὸ αὐτὸ] Latet (ex sententia Bekkeri) in pronominde nomen ejus qui hoc psephisma tulit.

Ἐμῖν μνηύω] Ἐγὼ τοίνυν ὑμῖν μνηύω — πρὸς ὑμᾶς. Vides unde, nempe inter τοίνυν et μνηύω, nactus sis istud ὑμῖν. Lego: Ἐγὼ τοίνυν μνηύω — πρὸς ὑμᾶς. κ. τ. λ. TAYLOR. Videtur leg. ἐγὼ μὲν τοίνυν μνηύω. REISK. Non desunt tamen in oratoribus loca hujus generis, ubi pronominde repetuntur. BECKER. Nos cum Beckero vulgata toleramus. OSANN. Schulzius et Thorlacius: ἐγὼ μὲν τοίνυν μνη. Heinrichius: ἐγὼ τοίνυν ὑμῖν μνη. Pinzgerus: ἐγὼ τοίνυν μνη.

Τοῖς θεοῖς] Citat Hauptm. Senec. ep. 83. "deus interest animis nostris, et cogitationibus mediis intervenit." Et Isidor. Pelus. IV. ep. 84. ἔχει θεὸς ἐκδικῶν ἔμμο· κακὸν μὲν τὸ ἀδικεῖν, κακίον δὲ τὸ ἀδικῶς ψηφίζεσθαι. BECKER.

Τέμνη τέμνεσθαι] quia, quod luci exscinderentur, ac diruerentur templa, veritit Ez. Spanhem. ad Callim. p. 690. IDEM.

Τοκέων δὲ κακώσεως etc.] Apposite Demosthenes in Timocrat. p. 733. 26. ed. Reisk. [νόμοι] καὶ ζῶντας ἀναγκάζουσι τοὺς παῖδας τοὺς γονέας τρέφειν, καὶ ἐπειδὰν ἀποθά-νωσι, ὅπως τῶν νομιζομένων τύχῃσι, παρασκευάζουσιν. Ibidem etiam ἡ ἀστρατεία, plane ut apud Lycurgum, τῇ γονέων κακώσῃ proxime jungitur. Cf. supra ζ. ιζ'. et Meier. de bonis damnatorum p. 126. OSANN.

[Ὅτι] τὰ μνημεῖα] "Ὅτι delendum est, ut mox solum participium positum est.

ἀποστερῶν, λειποταξίου δὲ καὶ ἀστρατείας¹ οὐ παρασχῶν
 240 τὸ σῶμα τάξαι τοῖς στρατηγοῖς. ἔπειτα² τούτου τίς ἀπο-
 ψηφιεῖται, καὶ συγγνώμην ἔξει τῶν κατὰ προαίρεσιν ἀδι-
 κημάτων; καὶ τοσοῦτον³ ἔσται ἀνόητος ὥστε τοῦτον σώζω 5
 τὴν ἑαυτοῦ σωτηρίαν προέσθαι τοῖς ἐγκαταλιπεῖν βουλο-
 μένοις, καὶ τοῦτον ἐλεήσας αὐτὸς ἀνελέητος ὑπὸ τῶν πολε-
 μίων ἀπολέσθαι προαιρήσεται, καὶ τῷ προδότῃ τῆς πατρί-
 δος χάριν θέμενος ὑπεύθυνος εἶναι τῇ παρὰ τῶν θεῶν τιμωρίᾳ;
 ἐγὼ μὲν οὖν καὶ τῇ πατρίδι βοηθῶν καὶ τοῖς ἱεροῖς καὶ
 τοῖς νόμοις ἀποδέδωκα τὸν ἀγῶνα ὀρθῶς καὶ δικαίως, οὔτε
 τὸν ἄλλον⁴ τούτου εἶον διαβαλὼν οὔτ' ἔξω τοῦ πράγματος 10
 οὐδὲν κατηγορήσας· ὑμῶν δ' ἕκαστον χρὴ νομίζειν τὸν Λεω-
 κράτους ἀποψηφιζόμενον θάνατον τῆς πατρίδος καὶ⁵ ἀνδρα-
 ποδισμόν καταψηφίζεσθαι, καὶ δυοῖν⁶ καδίσκοιν κειμένον,

¹ οὐ om. T. R.² τούτοις T. R.³ ἔστιν T. R.⁴ τούτου om. T. R.⁵ ἀνδρῶν καὶ παιδῶν καταψηφίσεσθαι T. R.⁶ καδίσκοιν T. R.

MOR. Si librarii culpa repetitam esse conjunctionem cum Moro existimas, nec causa adest, quare Reisk, post ἀποστερῶν verbum εἰληπται vel ἤλεγκται interponere voluit. Præterea et sequens παρασχῶν nude ponitur. Igitur particulam uncis inclusimus. BECKER. Et inclusit Heinrichius, omisit Pinzgerus.

Ἀποστερῶν] Post ἀποστερῶν deest ἤλεγκται, aut πέφηνε, aut εἰληπται, aut tale quid. REISK.

Παρασχῶν] Μὴ παρασχῶν cum Stephano, vel οὐ παρασχῶν cum Scaligero. Deinde, ἔπειτα τούτου τίς ἀποψηφιεῖται. Idem Stephanus. TAYLOR. Malim ἔπειτ' ἐπὶ τούτοις, aut ἐπὶ τοσοῦτοις. REISK.

ἔστιν] Corrige ἔσται. Ut ἀποψηφιεῖται, ἔξει, προαιρήσεται. Ibid. Scaliger: καὶ τίς τοσοῦτον. TAYLOR. Quod nolim a Beckero receptum esse. OSANN. In textum tamen susceperunt Thorlacius et Pinzgerus.

Ἀπολέσθαι] Ἀπολεισθαι, Osannus.

τῇ παρὰ τῶν θ. τιμωρίᾳ] Hauptm. laud. Plaut. Rud. Prol. v. 18.

“ Mali, res falsas qui impetrant apud iudicem :

Iterum ille (deus) eam rem iudicatum iudicat.”

BECKER.

Ἐγὼ μὲν οὖν] Post οὖν videtur ἡμῖν deesse, quod cohærebit cum ἀπέδωκα, non cum βοηθῶν. REISK.

Ἐγὼ μὲν οὖν κ. τ. λ.] exhibui, solvi certamen, i. e. in eo me gessi, qualem oportebat. MOR. Sic Dinarch. c. Demosth. p. 76. ed. Reisk. Ἐγὼ μὲν οὖν, ὅσον

eis τὸ μέρος τοῦ μὲν τῆς κατηγορίας ἦκει, βοηθῶν, τὰλλα πάντα παρὶδων, πλὴν τοῦ δικαίου καὶ τοῦ συμφέροντος ἡμῖν. Et sic fere Aeschin. c. Ctesiph. c. 96. BECKER.

Ἀποψηφιζόμενον] Fort. ἀποψηφισόμενον. MOR.

Ἀνδρῶν καὶ παιδῶν] Hic primum conjunctionitur, sat scio, πατρίδος — ἀνδρῶν — παιδῶν. Alibi semper τῆς πατρίδος, καὶ παιδῶν, καὶ γυναικῶν. TAYLOR. Pro ἀνδρῶν num αὐτοῦ. REISK. MSS. exhibui lectionem [ἀνδραποδῶν], a me, fateor, nondum satis intellectam. OSANN. Hæc est mea conjectura [scil. ἀνδραποδισμόν], a Beckero quoque reperta, in quam ductus sum inepta MSS. lectione ἀνδραποδῶν. PINZGER. Morus pro ἀνδρῶν legere maluit γυναικῶν.

Καταψηφίζεσθαι] Vulgo καταψηφίσεσθαι, ex nescio cuius operæ errore natum, qui ad novissimam usque orationis editionem perduravit. Nempe jam in Aldina καταψηφίζεσθαι, quæ MSS. quoque cuncti. Hoc igitur exemplum eorum numero eximendum est, quo Lobeckius ad Phrynicum. p. 746. ad convellendam Petri Elmsleii de futuri Attici forma sententiam usus est. At hujus loco Lobeckio aliud, si tanti est, hac ex oratione suggero, supra p. 471. v. 7. ἐπιμαλέσεται. OSANN.

Δυοῖν καδίσκοιν] Apposite Phrynichus Musis ap. Harpocrat. v. καδίσκος p. 94. ed. Gron.

ἰδοῦ, δέχου τὴν ψῆφον· ὁ καδίσκος δέ σοι, ὁ μὲν ἀπολύων ὄστος, ὁ δ' ἀπολλύς ἰδί.

Cæterum nos καδίσκοιν, eademque scri-

¹ τὸν μὲν προδοσίας ¹ τὸν δὲ σωτηρίας ² εἴνεκα, τὰς ψήφους ²⁴¹
 φέρεσθαι, τὰς μὲν ὑπὲρ ἀναστάσεως τῆς πατρίδος, τὰς δὲ
 ὑπὲρ ἀσφαλείας καὶ τῆς ἐν τῇ πόλει εὐδαιμονίας. εἰάν ³ μὲν
 15 Λεωκράτην ἀπολύσῃτε, προδιδόναι τὴν πόλιν καὶ τὰ ἱερά
 καὶ τὰς ναῦς ψηφιεῖσθε· εἰάν δὲ τοῦτον ἀποκτείνῃτε, διαφυ-
 λάττειν καὶ σώζειν τὴν πατρίδα καὶ τὰς προσόδους καὶ τὴν
 εὐδαιμονίαν παρακελεύεσθε. νομίζοντες οὖν, ὡς Ἀθηναῖοι,
 ἰκετεύειν ὑμῶν τὴν χώραν καὶ τὰ δένδρα, δεῖσθαι τοὺς
 λιμένας, τὰ νεώρια καὶ τὰ τεῖχη τῆς πόλεως, ἀξιοῦν δὲ ²⁴²
 καὶ τοὺς νεὼς καὶ τὰ ἱερά βοηθεῖν αὐτοῖς, παράδειγμα

¹ τοῦ R.² ἔνεκα T. R.³ μὲν om. T. R.

ptura hanc vocem ubivis effeendam judi-
 camus, valde mirantes, qui factum ut falsa
 vocis scriptura καθίσκος nostris etiam tem-
 poribus adhuc recepta sit, quom aliquot
 Aristophanis loca dudum meliora docere
 debuissent: v. Vesp. 885. 886. Invern-
 nizz., quibus adde fragmentum a Dione
 Prusæo orat. 52. p. 553. servatum, ali-
 quandoque ad Philostrati Imag. 3. 13. il-
 lustrandum:

ὁ δ' αὖ Σοφοκλέους τοῦ μέλιτι κεχρησμένου
 ὡσπερ καθίσκου περιέλιχε τὸ στόμα:

quæ verba neque inter reliquas Aristop-
 hani fabulas, neque inter fragmenta ejus
 annotata reperi. IDEM.

Τὸν μὲν, προδοσίας] Lege: δυῶν καθίσκων
 κειμένον, τοῦ μὲν, προδοσίας, τοῦ δὲ, σωτηρίας,
 τὰς ψήφους φέρεσθαι. Verte autem, nam
 Lonicerus non intellexit: vestrum autem
 unumquemque oportet — duabus urnis pro-
 positis, condemnationis una, altera salutis,
 suffragia ferre, si in hanc, pro patriæ sub-
 versione, si in illam, pro securitate et felici-
 tate publica. Recte etiam abolevit istud
 ἔνεκα magnus Scaliger. TAYLOR. F. δι-
 τὰς ψήφους. REISK. Neque ego eam [scil.
 ἔνεκα] valde desideraverim. Formam εἴ-
 νεκα, a nobis restitutam, quam ab Atticis
 usurpari vulgo negant, satis firmat exem-
 plorum numerus. Ne multa: vid. Xenoph.
 Hellen. v. 1. 17. Philemon. Comici
 frag. inc. 75. ed. Cler. p. 346. Cf. Wolf.
 ad Lept. §. κδ'. fin. V. D. in Ephem. Litt.
 Hal. 1814. No. 34. p. 265. sqq. OSANN.
 τοῦ μὲν — τοῦ δὲ susceperunt Thorlacius,
 Beckerus, et Heinrichus: et mox ἔνεκα
 incluserunt Beckerus et Heinrichus, omi-
 sit Thorlacius.

Ἐάν Λεωκρ.] Malim καὶ, εἰάν Λεωκρ. —
 [post εἰάν si οὖν addatur, poterunt inse-
 quentia futura servari. In Cur. poster.]

REISK. Et οὖν recepit Beckerus.

Τοὺς νεὼς] Omnes edd. habent τὰς ναῦς,
 de quibus hoc verborum nexu vix potest
 esse sermo. Secutus igitur Morum ve-
 riorum lectionem substituisse existimo;
 nam statim postea iterum Orator conjungit
 τοὺς νεὼς καὶ τὰ ἱερά. Ne quis autem ex-
 istimet, ambo verba idem significare, co-
 gitet νεὼς esse sacella templorum, in quibus
 deorum statuæ expositæ: ἱερά vero tem-
 plorum ædificia, vel loca ipsa diis conse-
 crata. Sic Lesbos. Προτρεπτ. p. 6. ed.
 Reisk. Ἐπι δὲ, καὶ ἱερά ὑμῶν οἱ πατέρες
 ἰδρυσάμενοι κατέλιπον κοσμήσαντες ναοὺς καὶ
 βωμοὺς καὶ ἀγάλμασι, καὶ ἄλλοις πολλοῖς
 καὶ καλοῖς ἀναθήμασι. BECKER. Haud
 male Morus τοὺς νεὼς. OSANN.

Ψηφιεῖσθε — παρακελεύεσθε] Malim
 utrumque in infinitivo ψηφιεῖσθαι et παρα-
 κελεύεσθαι, qui infinitivi apti erunt ex
 ὑμᾶς χεῖρ νομίζου. oportet vos existimare —
 vos decreto vestro sancituros et civibus vestris
 imperaturos esse proditorem — contra au-
 tem adhortaturos. REISK. Quibus minime
 opus. OSANN. Hesych. παρακελεύεσθαι,
 προτρέψασθαι. Sic Fragm. XIV. noster
 usus est substant. παράκλησις. BECKER.

Καὶ τὰ δένδρα δεῖσθαι,] Lege: ἰκετεύειν
 ὑμῶν τὴν χώραν καὶ δεῖσθαι, τὰ δένδρα, τοὺς
 λιμένας, τὰ νεώρια, cætera. In sequentibus
 τοὺς νεὼς, καὶ τὰ ἱερά male redditor naves
 et delubra deorum. Quomodo hoc potuit,
 qui eadem pag. 473. antep. recte transtulit?
 TAYLOR. Malim καὶ τὰ δένδρα δὲ δεῖσθαι.
 REISK. Hunc locum sola distinctione
 Schulzium sanavit, quod jam pridem oc-
 cupaverat Toupius Emendd. in Suid. t. iv.
 p. 437. ed. Oxon. Alique ita tandem Thor-
 lacius, Beckerus, [Heinrichus, et Pinz-
 gerus]. Nemp̄ antea locus ita ferebatur:
 καὶ τὰ δένδρα δεῖσθαι, τοὺς λιμένας, κ. τ. λ.
 OSANN.

ποιήσατε ¹ Λεωκράτην, ἀναμνησθέντες τῶν ² κατηγορημέ- 20
νων, καὶ ὅτι οὐ πλέον ἰσχύει παρ' ὑμῖν ἔλεος οὐδὲ δάκρυα
τῆς ὑπὲρ τῶν νόμων καὶ τοῦ δήμου σωτηρίας.

¹ Λεωκράτη T. R.

² κατηγορουμένων T. R.

Κατηγορημένων] Edd. κατηγορουμένων, quod, exemplis caeterorum Oratorum usus, correxi. Demosth. de Cor. 3. ἀξιῶ — ἀκούσαι μου περὶ τῶν κατηγορημένων ἀπολογουμένου. Dinarch. ο. Demosth. §. κα'. ἀλλὰ κελεύετε ἀπολογεῖσθαι περὶ τῶν κατηγορημένων. Et ita corrigendus Andocid. de Myst. §. β'. ὅτι οὐ πάντες ἴσως ἐπὶ πᾶσι τοῖς κατηγορουμένοις, ubi κατηγορημένοις probam est. BECKER. Et susceperunt Osannus et Pinzgerus.

[καὶ] ὅτι οὐ πλέον] Ὅτι pendet a παράδειγμα ποιήσαντες igitur καὶ, quod in edition. tolerabatur, est delendum. Viderant et Morus et Schulzius. BECKER. Et inclusit Heinrichias, delevit Pinzgerus.

Ἵπὲρ] Dele. τῆς τῶν νόμων καὶ τοῦ δήμου σωτηρίας. TAYLOR. ὑπὲρ retinimus. Ferri enim potest, si conjungis: οὐ πλέον ἰσχύει ὑπὲρ σωτηρίας. Turbatiorem verborum collocationem Nostrum amare saepius notatum est, et propter numeram oratorum in fine orationis consulto vocabula sic struxisse videtur Lycargus. BECKER. ὑπὲρ Schaubius, apposito Demosthenis loco in Aristogit. p. 804. 4. ed. Reisk. τὴν ὑπὲρ (hoc Reiskius pessimo exemplo uncis secluserat) τῆς πατρίδος σωτηρίαν, satis corroboravit. OSANN. ὑπὲρ est genuinum. Reiskius pro σωτηρίας, servato ὑπὲρ, legendum esse proposuerat τιμωρίας. PINZGER.

LYCURGI FRAGMENTA.

STANDARD LIBRARY

LYCURGI
ORATIONUM DEPERDITARUM
NOTITIA ET FRAGMENTA.

EX EDITIONE A. G. BECKER.

* * PRIMUM a Meursio Attic. Lectt. III. 5. in Bibliotheca Attica (in Thesauro Antiquit. Gronov. Vol. X.), deinde a J. A. Fabricio Biblioth. Gr. L. II. c. 26. p. 916. Lycurgi Orationum tituli, quos laudavit antiquitas, sunt collecti et in ordinem redacti; quem Catalogum sine ulla emendatione recentioribus quibusdam Leocrateæ editoribus transcribere placuit. Sed quum nonnulla ab his viris doctissimis conscripta recenti subjicienda viderentur quæstioni, paullo uberius de his disserere visum est. Quamobrem pleniorum Orationum deperditarum, quas antiquitas tanquam Lycurgeas agnovit, confeci indicem; notato, ubi fieri poterat, Orationis argumento et tempore, quo unaquaque ab Oratore conscripta sit; tum loca scriptorum, quæ verba singula seu fragmenta ex iis servarunt adjeci; denique veterum criticorum addidi censuram, ex qua apparebit, nonnullas earum jam antiquis incertæ fuisse auctoritatis. Si autem minor videbitur fragmentorum copia quam speraveris, id temporis injuria, quam multis de causis in Nostro potissimum nobiscum multi querentur, factum esse judicabis: tamen utcumque sit, hanc fragmentorum collectionem plerisque gratum acceptumque ed. Leocrateæ additamentum, ab aliis aliquando locupletandum, futurum esse existimo, quod quidem in cæteris Oratorum Atticorum editionibus, excepto Lysia, ægre adhuc desideratur. Huic enim scriptori elegantissimo (cujus Orr. limatæ et numero plures, sæpissime a Rhetoribus Criticis et Lexicographis laudatæ et excerptæ sunt), olim I. Taylorus, sospitator ille Oratorum Græcorum, eandem, et haud scio majorine doctrina an fortuna, operam navavit.

A.

KAT' ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ.

Actio, quam contra Aristogitonem instituit Lycurgus subscribente Demosthene, ita ut ille prior hic posterior peroraret, fuit ἐνδειξις, etsi Plutarchus v. Lyc. p. 843. D. ἐνθύρηνη vocat. Falso.

Causam enim certaminis, quam Dinarch. c. Aristog. p. 83. ed. Reisk. ἐνδειξιν appellat, enarrat Libanius Summar. Oratt. Demosth. quæ vulgo feruntur, contra Aristogit. Vol. I. p. 767. sqq. ed. Reisk. Ἐνηγώνισται, inquit, δ' αὐτοῖς ὁ Λυκοῦργος, ἄτε πρότερος λέγων (cf. Orat. I. p. 770. 773. 781. 799. et II. auctor. p. 805. l. 12. —). Et mox Demosthenis Orationum formam, dissimillimam cæterarum Orationum ipsius forensium defensurus, nescio quam vere et docte, addit: τὸν Ῥήτορα τοιοῦτω χαρακτῆρι κεχρησθαι, ζηλώσαντα Λυκοῦργον εὐδοκιμοῦντα παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις. Οἱ δὲ φασί, ἐπειδὴ τὸν κατὰ τῆς ἡλικίας χρόνον εἰς τὴν πρωτολογίαν ἔλαβε Λυκοῦργος, καὶ πᾶσι τοῖς κεφαλαίοις αὐτὸς ἐχρήσατο, ὁ Δημοσθένης ἠναγκάσθη, λοιπὸν φιλοσοφώτερον μετελθεῖν, καὶ περιοδικῶς. Eadem fere Gregor. Corinth. ad Harmog. p. 945. sqq. Vol. XII. Orr. ed. Reisk. Aristogitonem vero, Oratorem, hominem perditissimum, probe novimus tum ex istis Demostheni adscriptis Orationibus, tum ex Oratione superstite Dinarchi eundem accusantis. Quæ ad eum pertinent loca Vett. collegit Taylor. ad Demosth. Aristogiton. Ex secunda earum Or. p. 803. l. 26. discimus, hanc causam actam esse post Olymp. CX. 3. et in ea Lycurgum vicisse, diserte tradit Dinarchus l. supra l.

Ἄγραφιόν] ex Harpocr. et Suida v.

Ἡλικία] ex Harp. pro οἱ νέοι.

Μητροῦον] ex Harp. et Suida v.

Ὅρουγμα] ex Harp.

Τρίγωνον δικαστήριον] ex eod. v.

Χιλιωθέντα] ex Harp. et Suida voc.

Ψευδεγγραφή] ex Harp.

B.

ΚΑΤ' ΑΥΤΟΚΛΕΟΥΣ.

Nescimus, an Autocles fuerit Imperator ille Atheniensium, qui in Thracia male re gesta, Athenis ἐκρίνετο, ut narrat Demosth. c. Aristocr. p. 655. l. 9. qui idem accusatus dicitur ab Apollodoro Dem. pro Phorm. p. 691. l. 1. an fuerit Orator, Strombichidæ fil. de quo egit Ruhnken. Hist. Crit. Orat. Gr. p. 139. ed. Reisk. Lycurgi hanc Or. Suidas laudat voc. μηλόβοτος, quod vero voc. et in Leocratea occurrit c. 36. Igitur haud scio, an errore Lexicographus Nostro adscripserit Orationem, quam contra Harpocratio v. ἔργα νέων et Εὐήνος diserte Hyperidi tribuit.

Γ.

ΚΑΤ' ΑΥΤΟΛΥΚΟΥ ΤΟΥ ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΙΚΟΥ.

Teste Harpocr. voc. Ἀυτόλυκος is erat titulus Orationis, qua Lycurgus Autolycum, post prælium ad Chæroneam filios et uxorem

Athenis removentem, accusaverat. V. c. Leocr. c. 13. Erat igitur ea causa *είσαγγελία*, ut actio c. Leocratem, quod recte monuit auct. Summarii h. Or. Iterum eam laudavit Harpocr. v. *ήρία*, quo usus sit Orator pro *οί τάφοι*. Hesych. *ήρία· μνημεία*. — Errore igitur Plutarchus V. Lyc. p. 843. C. et D. duas contra Autolyceum Oratt. Lyc., alteram *κατ' Αὐτολύκου δειλίας*, alterum *κατ' Αὐτ. τοῦ Ἀρειοπαγίτου περὶ ἱερῶν*, tribuisse videtur. In his major fides est in Lexicographo.

Δ.

ΚΑΤΑ ΔΗΜΑΔΟΥ ΤΟΥ ΔΕΜΕΟΥ ΠΕΡΙ ΙΕΡΩΝ.

Accusatus fuit ille demagogus Atheniensium, de quo præter Fabric. Bibl. Gr. IV. p. 428. v. Ruhnken. l. c. p. 153. sqq. Harpocr. laudat eam v. *Ἀποβάτης* inscriptione: *ἐν τῇ πρὸς Δημάδην ἀπολογία*. et in explicatione proverbii, *Τοὺς ἐτέρους τραγῳδοὺς ἀγωνιεῖται*, quo usus sit Lycurgus, simpliciter *πρὸς Δημάδην* citat. Hinc apparet in ea se defendisse Oratorem contra Demadis accusationem *περὶ ἱερῶν* (V. nr. XIV.), utramque vero inscriptionem usitatatam fuisse antiquis. Nam et Athenæus XI. c. 7. Vol. IV. p. 264. ed. Schweigh. citat *κατὰ Δημάδου*, et hoc ex ea fragmentum servavit: *Λυκοῦργος δ' ὁ Ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Δημάδου Φίλιππον φησὶ τὸν βασιλέα προπίνειν κέρατι τούτοις, οἷς ἐφιλοφρονεῖτο*. Schol. autem Aristoph. Plut. v. 690. ex Oratione Lyc. *κατὰ Δημάδου* verba laudat: *τοὺς ὄφεις τοὺς παρείας*, ubi Hemsterhus. sed dubitanter cum Harpocr. voc. *Παρεῖται ὄφ.* hanc contra Demadem non Lycurgo sed Hyperidi assignat. Verum, quum ab aliis quoque laudatur, diserte imprimis a Plutarcho p. 843. D. Oratio Lycurgo tribuitur, non abhorret a vero, ambos Oratores, sed diverso tempore, contra hominem perditissimum accusationem instituisse.

Ε.

ΚΑΤΑ ΔΕΞΙΠΠΟΥ.

Harpocr. laudat eam tanquam Lycurgi, voc. *σύνδικοι*, sed addit, *εἰ γνήσιος*. — Ex ea fragmentum hocce citat l. l. *Καί που ἐτέρωθεν ἀνδρεῖός ἐστι οὗτος πρὸς τοῖς Θεσμοθέταις γραφῆς γραφόμενος, πρὸς τοῖς Συνδίκους ἀπογραφῆς ἀπογράφων*.

Ζ.

ΚΑΤΑ ΔΙΦΙΛΟΥ.

Meminit Plutarch. p. 843. D. hujus accusationis. *Ἐκρινε δὲ καὶ Δίφιλον ἐκ τῶν ἀργυρίων μετάλλων τοὺς μεσοκρανεῖς, οἱ ἐβάσταζον τὰ ὑποκείμενα βάρη ὑφελόντα, καὶ ἐξ αὐτῶν πεπλουτηκότα παρὰ τοὺς νόμους. Καὶ θαλάτου ὄντος ἐπιτιμίου, ἀλῶναι ἐποίησε, καὶ πεντήκοντα*

δραχμῆς ἐκ τῆς οὐσίας αὐτοῦ ἐκάστῳ τῶν πολιτῶν διένειμε, τῶν πάντων συναχθέντων ταλάντων ἑκατὸν ἐξήκοντα, ἦ, ὡς τινες, μνᾶν. Quae loco memorabili scite utitur Taylor. ad Demosth. Aristog. I. p. 333. ed. Reisk. ad demonstrandum, civium Atheniensium numerum ea ætate prope XX. millia fuisse. — Incertum vero est, an Lycurgus Orationem contra Diphilum scripserit; nusquam enim, quod sciam, a vett. citatur.

Z.

ΠΡΟΣ ΙΣΧΥΡΙΑΝ.

Ut citat Suid. voc. Λυκοῦργ. sive ut Harpocr. ΚΑΤ' ΑΙΣΧΥΡΙΟΥ, voc. στρωτήρ, qui e Didymo explicat: τὰ μικρὰ δοκίδια τὰ ἐπάνω τῶν δουροδόκων τιθέμενα. Cf. Poll. X. 43.

H.

ΚΑΤΑ ΚΗΦΙΣΟΔΟΤΟΥ.

Harpocr. v. χιλιωθέντα notat, Lycurgum hac Oratione voc. κεχειλιῶσαι usum esse.

Θ.

ΚΡΟΚΩΝΙΔΩΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΡΟΣ ΚΟΙΡΩΝΙΔΑΣ.

Sæpius laudatur hæc Oratio Harpocr. sed non semper Lycurgo assignatur. Dinarcho tribuitur voc. Ἱεροφάντης, Philino autem Oratori Attico (Ruhnken. l. c. p. 153.) voce Κοιρωνίδαί. ubi quoque explicantur vocabula Κρωκ. et Κοιρωνίδαί, cf. Tayl. Proleg. ad Leocr. not. 32. Voc. Κυνίδαί (quæ æque erat familia Athenis celeberrima), v. προσχαιρητήρια v. Σκαμβωνίδαί contra Lycurgo adscribitur.

I. IA.

ΚΑΤΑ ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ Α. Β.

Sine numero citat Lycurgi Or. contra Lycophronem Harpocratio vv. Κανηφόροι, Μελανίππειον, Πεφασμένης, quo usus sit scriptor l. γεγενημένης, et Ἄοικος pro οὐίκητος. Fragmentum ex eadem Oratione servavit voc. Ἄνδραποδίξασθαι. Θαυμάζω δ' ἐγὼ, εἰ τοὺς ἀνδραποδιστὰς τῶν οἰκετῶν ἡμᾶς ἀποστεροῦντας, μόνον θανάτῳ ζημιοῦν...

Εἰσαγγελίαν fuisse hanc Lycophronis accusationem docet idem, voc. Ὑακινθῦδαις. Quas Oratt. adhuc legit Athenæus, qui L. VI. c. 92. (Vol. II. p. 521. ed. Schweigh.) sic scribit: Ὑπερίδης γοῦν, ὁ ῥήτωρ, ἐν τῷ κατὰ Μαντιθέου αἰκίας φησίν. Ἐθεσαν οὐ μόνον ὑπὲρ τῶν ἐλευθέρων, ἀλλὰ καὶ ἐάν τις εἰς δούλον σῶμα ὑβρίση, γραφὰς εἶναι κατὰ τοῦ ὑβρίσαντος. Τὰ ὅμοια εἶρηκε καὶ Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος πρώτῳ. Orationem primam citant Harpocr. v. Ἴπνος, Suidas vocc. ἐμποδῶν et μοχθηρία,

Etymol. M. v. ἐμποδῶν, Apostol. Prov. VIII. 20. et Theo Progymnasm. c. 6. — Secundam, Harpocr. et Suid. voc. Ὀρκάνη, quod hi explicant περίφραγμα καὶ ἡ αἵμασιὰ, Hesych. autem εἶρκτή, δεσμωτήριον, ἔνιοι κρεμάθραν, ἄλλοι σαργάνην, οἱ δὲ φραγμόν.

IB.

ΚΑΤΑ ΛΥΣΙΚΛΕΟΥΣ.

Diodor. Sic. XVI. 88. Οἱ Ἀθηναῖοι μετὰ τὴν ἦτταν Λυσικλέους μὲν τοῦ στρατηγοῦ θάνατον κατέγνωσαν, Λυκούργου μὲν τοῦ ῥήτορος κατηγορήσαντος. Ex hoc loco et Plutarchi V. Lyc. p. 843. C. et accusatus et causa ejus satis constant. Certamen actum est Ol. CX. 3. vel CX. 4. post pugnam Chæronensem. Fragmentum hujus Orationis elegantissimum, quod desiderium deperditæ movet, servavit Diodor. l. c. idem, quod supra Taylorus Prolegom. p. 363. dedit. Et Suidas voc. Λυκούργος nostram, sed falso πρὸς Πασικλέους laudat. Contra Harpocr. v. ἐπὶ Δηλίῳ μύχη et Λεμβάδεια nostra inscriptione utitur.

IG.

ΠΕΡΙ ΜΑΝΤΕΙΩΝ ἢ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΜΑΝΤΕΙΑΣ.

Citatur a Suida V. Λυκ. et καυχᾶ.

ID.

ΠΕΡΙ ΙΕΡΕΙΑΣ ἢ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΙΕΡΕΙΑΣ.

Plutarch. vit. Lyc. p. 843. e. εἶπε δὲ καὶ περὶ ἱερῶν πολλάκις. Constanter Harpocratio inscriptionem Or. tuetur. Sunt autem ἱέρεια teste Poll. I. 1. p. 11. sacerdotes, quæ Mysteriis aderant. — Ex ea occurrunt: Ἀλόπη] filia Cereyonis, Harp. — Διήλλαξε] i. e. ἐτελεύτησε, Id. Ἐπίβοιον] Idem. Ἐπιμήνια] τὰ καθ' ἕκαστον μῆνα θυόμενα, Idem. Ἐπιτελεοῦν et ἐπιτελέωμα] Harpocr. ex Orat. ἔτι τοίνυν πάντων ὕστατα ταῦτα θύεσθαι, καὶ ἐπιτελέωματα εἶναι τῶν ἄλλων θυμάτων. Ἐσχάρα] Harpocr. Ἐτεοβουτάδαι] Idem. Μήκων] Harp. ex Orat. Καὶ Μήκωνα τὸν γράψαντα ἕως τοὺς τριάκοντα μῶς ἐζημίωσαν. Νίκη Αθηνᾶ] Suid. et Harpocr. vocc. Posterior ex Oratione addit: ὅτι Νίκης Ἀθηνᾶς ξύανον ὑπερον ἔχον ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ Ῥοῦν, ἐν δὲ τῇ εὐωνύμῳ Κράτος, ἐτιμάτο. — Παράκλησις] Harp. hoc. fragmentum habet; Εἰ μὲν ὑπὲρ ἰδίου τινὸς ἦν ὁ ἀγών, ἐδεόμην ἂν ὑμῶν μετ' ἐννοίας ἀκοῦσαί μου — νυνὶ δὲ αὐτοὺς ὑμᾶς οἶμαι τοῦτο ποιῆσειν καὶ χωρὶς παρακλήσεως τῆς ἐμῆς — Παράκλησις ἀντὶ τοῦ προτροπή. Πάρεδρος] Idem. Πέλανος] Idem. Πλυντήρια.] Idem. Πολύγνωτος.] Idem. Προτέλεια. Suid. voc. et Harpocr. Σκίρον] Idem. Συσσημαίνεσθαι] Suid. voc. Τρα-

πεζοφόρος] Ἱερωσύνης ὄνομά ἐστιν ἡ Τραπεζοφόρος. Αὐτή τε καὶ ἡ Κοσμῶ συνδιέπουσι πάντα τὰ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερεῖα — ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ δεδήλωκε. Τριτομηνίς] Idem. Ὑγεία Ἀθηνᾶ] Idem. ἔστι δὲ ἐπώνυμον Ἀθηνᾶς.

IE.

ΠΕΡΙ ΙΕΡΑΤΕΙΑΣ ἢ ΠΕΡΙ ΙΕΡΩΣΥΝΗΣ.

De sacerdotio. Hanc Lycurgi Orat. modo Suid. laud. voc. Λυκούργος et προχαριστήρια. Fortasse non alia, quam præcedens. Lectionem Ἱερωσύνης magis probat Gisb. Cuper. Observ. l. I. p. 96.

IS.

ΚΑΤΑ ΜΕΝΕΣΑΙΧΜΟΥ.

Hujus accusationis diserte meminit Plutarch. V. Lyc. p. 843. D. Fuit autem Menesæchmus acerbus et vehemens accusator, qui non modo Lycurgum, sed mortui quoque liberos vexavit. V. Ruhnkens. Hist. Cr. Or. p. 155. Reisk. Causam hanc εἰσαγγελίαν vocat Harpocrat. v. Ἀρκυωρός. Laudat idem ex Oratione v. v. Δηλιασταὶ, οἱ εἰς Δῆλον ἐξελθόντες Θεωροί. — Ἐκάτης νῆσος — Κηφισόδωρος — Προκῶνια — et fragment. voc. Ποιανοψία. Καὶ ἡμεῖς Ποιανοψίαν ταύτην τὴν ἑορτὴν καλοῦμεν, οἱ δ' ἄλλοι Ἕλληνες Πανοψίαν, ὅτι πάντας εἶδον καρπούς τῆ ὄψει.

Suid. quoque citat ex ea voce. Προηροσίαι, Προκῶναι, Πυναρψιδῶν. Pollux VII. 31. voc. σπογγοκολυμβηταί.

IZ.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΥΘΥΝΩΝ.

Uti Suid. eam inscripsit, s. Ἀπολογισμὸς ὧν πεπολιτεύεται, ut sæpius Harp. eam citat.

Plutarch. V. Lyc. p. 843. F. Πάντων δὲ ὧν διψήσεν ἀναγραφὴν ποιησάμενος, ἀνέθηνεν ἐν στήλῃ, πρὸς τῆς ὑπ' αὐτοῦ κατασκευασθείσης παλαίστρας, σκοπεῖν τοῖς βουλομένοις. Οὐδεὶς μέντοι ἐδυνήθη ἐλέγξαι τὸν ἄνδρα νοσφισμοῦ. Dinarchus autem Orator nihilo minus eum repetundarum accusaverat, Oratione, cujus titulum refert Dionys. Halic. v. Dinarchi Vol. V. p. 651. ed. Reisk. κατὰ Λυκούργου εὐθύναι, quæ item citatur ab Harpocr. v. Διαγράψαντος et τρίτον ἡμῶν. Defensionem hujus accusationis fortasse continet Nostri Ἀπολογισμός. Nam verisimile videtur, Lycurgum, qui per XII. annos ταμίης τῆς κοινῆς προσόδου fuerat, non semel sed bis rationem reddidisse de munere, quod tamdiu administraverat. Igitur non multum tribuo conjecturæ Fabricii, qui Orationem περὶ διοικήσεως partem hujus Orationis esse existimabat. Eam citat Harpocr. v. Δερματῶν. — Δερματικὸν ἂν εἶη (λέγων ὁ Ῥήτωρ) τὸ ἐκ τῶν δερ-

ματίων τῶν πιπρασκομένων περιγιγνόμενον ἀργύριον.
cf. Boeckh Staatshaush. d. Athen. Vol. II. inscr. VIII. p. 243.
sqq.

v. Ἐδωλιῦσαι — ἐπὶ τοῦ καθέξεσθαι.

v. Ἐκατόμπεδον — ὁ Παρθένων ὑπότινων Ἐκατόμπεδος
ἐκαλεῖτο διὰ κάλλος καὶ εὐρυθμίαν.

v. Νεώρια καὶ νεώσοικοι, ubi Rhetor monet: μὴ ποτε νεώρια λέγε-
ται ὁ τόπος ἕπας, εἰς ὃν ἀνέλκονται αἱ τριήρεις, καὶ πάλιν ἐξ αὐτοῦ καθ-
έλκονται ὡς ὑποσημαίνει Λυκοῦργος ἐν ἀπολογισμῶ ὧν πεπο-
λιτεύεται. Cf. Suid. v. νεώρια.

III.

ΠΕΡΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ἢ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ.

De administratione, sc. redituum Reipublicæ, quibus Lycurgus
per XII. annos (τρεῖς πενταετηρίδας, v. Boeckh. l. c. l. 468.) sc. Ol.
CIX. 3. — CXII. 2. præfuerat; quod clarissime testatur Plutarch.
V. Lyc. p. 842. E. Μέλλων δὲ τελευτήσῃ, εἰς τὸ Μητρῶον καὶ τὸ
βουλευτήριον ἐκέλευσεν αὐτὸν κομισθῆναι, βουλούμενος εὐθύνας δοῦναι
τῶν πεπολιτευμένων. Οὐδενὸς δὲ κατηγορησάμενος πληρὴν Μενε-
σαίχμον, τὰς διαβολὰς ἀπολυσάμενος, εἰς τὴν οἰκίαν ἀπεκομίσθη καὶ
ἐτελεύτησεν. Inde apparet hanc ultimam omnium fuisse Orationum
et habitam Ol. CXII. 2. vel 3. brevi aute senis mortem tempore.
Laudantur vero ex ea ab Harpocrate et Suida his vocc. se-
quentia:

Ἄγαθῆς τύχης νεώσ] Harp. voc.

Αἰγίς — τὰ διὰ στεμμάτων πεπληγμένα] Ex Harp. voc.

Δοκιμασθεῖς Harp. Λυκοῦργος δὲ ἐν τῷ περὶ τῆς διοικήσεως. Τρεῖς
δοκιμασίαι κατὰ τὸν νόμον γίνονται: μία μὲν, ἣν οἱ
Ἕννεα Ἄρχοντες δοκιμάζονται: ἑτέρα δὲ, ἣν οἱ Ἰππο-
κράτες τρίτη δὲ, ἣν οἱ Στρατηγοί. Λέγει μέντοι ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ
καὶ Ἰππέων δοκιμασία.

Λυσίμαχος] Harp. voc.

Ἐπικράτης] Ἄλλος δ' ἐστὶν Ἐπικράτης, οὗ μνημονεῖ Λυκοῦργος
ἐν τῷ περὶ διοικήσεως λόγῳ: Ὡς χαλκοῦν ἐστάθη διὰ τὸν
νόμον τὸν περὶ τῶν Ἐφήβων, ὃν φασὶ κεκτῆσθαι Ἰπποκράτων
ἐξακοσίων οὐσίαν. Ex Harpocr. et Suida voc. Ἐπικράτης Ἄσθην.

Ὀχεῖον] Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ διοικήσεως: γείτονας τοῦ Ὀχεῖου
φησὶ. μὴ ποτε δὲ ἐπὶ τόπου τινὸς, ἐν ᾧ Ὀχεῖαι γίνονται τῶν κτηνῶν, ἢ
Ὀχέματα μισθοῦται. Ex Harp. et Suida h. voc.

Σείρινα] Harpocr. et Suid.

Denique Harpocr. voc. στεφανῶν τοὺς νενικηκότας ex hac Ora-
tione citat: Ἄλλὰ μὴν καὶ Καλλιμαχίαν ἑκατὸν μναῖς
ἐστεφανώσατε; ubi στεφανῶν pro τιμῶν usurpatum esse a scri-
ptore docet.

His deperditis, si annumeras Leocrateam superstitem, omnino XIX Lycurgi Orationes laudantur in scriptis Veterum: at nonnullæ earum non sine censura *γνησιώτης*. Igitur II. V. VI. et IX. antiquis jam criticis suspectas, si excipias, tum easdem XV. Orationes, quas Plutarcho adhuc, et fortasse serioris ætatis scriptoribus, legere contigit, hic designatas habebis, quarumque jacturam, imprimis Or. XII. XVII. et XVIII. multas ab causas, nos hodie dolemus. Auctoritatem vero et probitatem Lycurgi quam maxime prodit testimonium Plutarchi V. p. 842. F. *ἐπιεικῆς νομισθεὶς παρὰ πάντα τοῦ βίου χρόνον, καὶ ἐν τοῖς λόγοις ἐπαινηθεὶς. Καὶ μηδένα ἀγῶνα ἀλὸς, καίτοι πολλῶν κατηγορησάντων.* Ne quidem Demostheni id contigit.

Jam restat, ut quædam Fragmenta ejusdem, a Stobæo ex illius Epistolis, ut opinor, excerpta, addamus. Suidas enim et Epistolas Lycurgi superstites legisse videtur. Sunt autem hæc:

Stob. Serm. VII. p. 76. *Ζηλωτὸν ἴσως ὁ πλοῦτος τίμιον μέντοι καὶ θαυμαστὸν ἢ δικαιοσύνη.*

Stob. Serm. XXV. p. 186. *Δεῖ φίλους καὶ τοῖς οἰκείοις βοηθεῖν ἄνευ τοῦ μὴ ἐπιорκεῖν.*

Id. Serm. LXVI. p. 359. *Ὅταν γυνὴ ὁμονοίας τῆς πρὸς ἄνδρα στερηθῇ, ἀβίωτος ὁ καταλειπόμενος γίγνεται βίος.*

LECTIONES VARIANTES

AD LYCURGUM.

VARIANTES LECTIONES.

* * Idem hio dictum, Lector, habo, quod ad Variantes Lectiones Antiphonteanas vol. i. p. 139. est notatum; et Pinzgerum porro nudi: "Vratislaviensis [a nobis litera V signatas], collatus a Frid. Schaubio in usum Osanni, Imm. Bekkero, et me quoque. Est bibliothecæ gymnasii Magdalenæ, et plenius describitur a F. Passovio in Symbolis criticis p. 24. seq. — Marg. Hamb. [a nobis litera H signata] Variæ Lectiones ex libro veteri Veneto exemplari editionis Aldinæ, quod asservatur in bibliotheca publica Hamburgensi, adscriptæ, quas cum Osanno communicavit Gurlittus. Lectiones sunt pauca admodum, unde nequit decerni, utrum, quod suspicari quis possit, liber ille Venetus idem sit atque Marcianus. — Melanchthoniaua [scil. Editio, a nobis Mel. signata] Vitebergæ 1545. 8. et postea sæpius. Usus sum editione Francof. 1554."

ΚΑΤΑ ΛΕΩΚΡΑΤΟΥΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 389. 1. ψήφισματα pr. B. Ibid. εν ω εν
των om. pr. B. 3. ες 'ρόδον M. Ibid. ες
αις δε λεπειν
'Αθήνας M. 4. η μὲν M. 5. αποστατειν
απολιπειν M. απολιπειν την πόλιν B. Bekk.
6. επεξελθειν M. antep. εμπορεία. εοικε]
εμπορεία (εμπορία Bekk.). άλλοι δὲ αντί-
στασιν λέγει γὰρ οὐκ ἐπὶ προδοσία τῆς πό-
λεως ἐξελθειν, ἀλλ' ἐπὶ εμπορία. εοικε. B.
Bekk. pen. τῇ κατὰ] τῇ τοῦ κατὰ B.
Bekk.

ΛΟΓΟΣ.

P. 389. 1. Δίκαιον] Δικαίαν B. H. M.
V. Mel. Bekk. Ibid. ὧ ἄνδρες 'Αθ.] ἄν-
δρες om. B. vulg. habet Bekk. ult. κλε-
οκράτους M. V.

P. 390. 1. δὲ M. 4. κρίνω προδ.] κρίνω
τὴν προδ. B. H. M. V. Bekk. Ibid. αὐ-
τῶν de suo Bekk. 6. ἡμετέρων M. V.
7. κατηγόρων Ald. 8. ὡς καί] ὅ καί B. M.
V. Bekk. ult. [μὴ παρέχοντας συγγνώ-
μην] Bekk.

P. 391. 9. αὐτὸ add. sup. lin. a pr. B.
pen. διασώζει δημ.] διασώζει τὴν δημ. B.
H. M. V. Bekk.

P. 392. 1. παραδοῦσα κρίσις ψῆφος M. 4. ἐπ'
πατρίδος
ἀμφ.] ὑπ' ἀμφ. H. Bekk. 8. τῆς πόλεως
M. 14. ἐμβάλλοντα V. 17. τὰς om. pr.
B. Ibid. καθεστάναι] καθιστάναι Bekk.

P. 393. 1. δημίους] δημοσίους cod. Lau-
rent. Bekk. 4. μέλλει] μέλλη B. M. V.
Bekk. 5. οὐ κατὰ μικρόν] κατὰ om. B.
M. V. Bekk. ult. παραδιδόντα] παρα-
δόντα B. Bekk.

P. 394. 3. ὑπὲρ τούτων] ὑπὲρ τῶν τοιού-
των B. Bekk. 5. μὴ] μήτ' Bekk. 7.
γεγενῆσθαι] γενέσθαι Bekk. Ibid. [ὡς
- - - ἀξίαν] Bekk.

P. 395. 1. ὁμοίος V. 4. νῦν ante ἀλλὰ
posuit pr. B. 5. προτρέψητε B. M. V.
Ald. 7. δεδημένη] διδομένη B. M. V. Bekk.
11. ποιῆσθαι τῷ ἀγῶνι pr. M. 12. δικαίως
M. ult. βουλευέσθε Bekk. Ibid. τὴν
γνώμην M. V. Ibid. ἀποφῆνασθε Ald.
P. 396. 9. καὶ om. Mel. 12. [ἀδύνα-
τον - - - ψῆφον] Bekk. pen. καὶ om. pr.
B. ult. βουλευέσθε B.

P. 397. 1. λόγοις M. V. Ibid. ἐπιφα-
νῆς] ἐπιφανῆς τε B. M. V. τε cum vulg.
om. Bekk. Ibid. εἰς τὴν 'ρόδ. M. V.

P. 398. 1. ἀπήγγελλον] ἀπήγγελλον B.
Bekk. 2. ἀνηκίας B. Ibid. ἡμετέρων]
ἡμετέρων B. Bekk. 6. γονεῖς εὔσεβ. M.
θεοῖς
ἀχθ
8. τούτου Bekk. 10. ἀρχεσθαι M. pen.
ὀργίσησθε] ὀργίσεσθαι B. Bekk. ὀργίσεσθε
Mel. Ibid. ἀναμεμῆσθαι] μεμῆσθαι
B. M. Bekk.

P. 399. 3. εἰς τὰ - - - 'Αθηναίων add. in
marg. M. καὶ τὰ V. 6. δοκεῖ M. V. Ald.
7. εἶχε μετὰ] εἶχε χεῖματα μετὰ B.
Bekk. pen. ἔξορμούςσας Bekk.

P. 400. 6. σώσαντας] σώσοντας Bekk.

9. ἀπήγγελεν] ἀπήγγελλον B. Bekk. ἀπήγγελεν M. 10. Πειραιαία codd. et edd.

ων
P. 401. 3. τούτων M. V. 5. ἀπάσας M. 7. φυγόντα Bekk. antep. κλεωκράτης M. V. Ibid. ἀπήγγειλε] ἀπήγγελλε B. Bekk. pen. τὴν μὲν Φυρκ.] μὲν om. B. H. M. V. Bekk. ult. ἴσασιν om. B. M. V. [ἴσασιν] Bekk.

P. 402. 1. τῆς πεντηκοστῆς] τὴν πεντηκοστὴν B. M. V. Bekk. 2. βραχεία B.

P. 403. 3. ἢ μὴ ἀρνημ.] μὴ om. B. Bekk. 7. καὶ μὴ μιμείσθαι fortasse corr. B. antep. ὑπὲρ om. pr. M.

P. 404. 1. ΜΑΡΤΥΡΕΣ] ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ B. Bekk. om. M. 2. ἔπειδὴ om. Mel. Ibid. ἐγένετο om. V. 7. ὅρια M. V. 8. ἐς γειτ.] ἐκ γειτ. B. H. M. V. Bekk. antep. τὸν φίλον] τῶν φίλων B. Bekk. pen. Συμπεταιῶνα] ξυμπεταιῶνα M. ξυμπεταιῶνα V. Συμπεταιῶνα Bekk. ult. τὰ ἀνδράποδα M.

P. 405. 1. ἐπὶ τούτοις] καὶ ἀπὸ τούτου B. καὶ ἀπὸ τούτους M. V. ἀπὸ τούτου Bekk. 3. πάντα Ἄρμ.] πάντα ὁ Ἄρμ. B. M. V. Bekk. 8. τόκου] τόκου B. M. V. Bekk. Ibid. οἴσθε B. M. οἴσθαι V. 11. νῦν δὲ] νυνὶ δὲ B. Bekk. sed νῦν δὲ Taylor. et Reisk. 13. ὁ Ἀμύντας M. V. 15. ΜΑΡΤΥΡΕΣ] ΜΑΡΤΥΡΙΑ B. M. Bekk.

P. 406. 2. τὴν Τιμ.] τὴν τοῦ Τιμ. B. τοῦ om. Bekk. 3. τὰ ἀνδράποδα] τὰνδράποδα B. Bekk. 4. συνθήκας. τῶν μαρτ.] συνθήκας. ΜΑΡΤΥΡΙΑ (ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ B.). ΣΥΝΘΗΚΑΙ. τῶν μὲν μαρτ. B. Bekk. pen. ἐξήρκε] ἐξήρκεσε B. Bekk.

P. 407. 1. καὶ νομίμοις] καὶ om. B. Bekk. 2. παρέδωσαν V. 8. νόμοις] νομίμοις B. M. V. Bekk. 9. οἱ πατ.] οἱ μὲν πατ. B. M. V. Bekk. Ibid. ἡμῶν] ὑμῶν B. Bekk. pen. οὔτε πατρ.] [οὔτε] πατρ. Bekk.

P. 408. 5. εἰς Ἑλλάδα] εἰς Λευκάδα B. Bekk. 7. ἄλλοσέ πη] ἄλλοσέ ποιο M. V. Bekk. antep. τούτων M. V.

P. 409. 1. ῥαθυμότεροι] ῥαθυμότατοι B. M. V. Bekk. 3. δὲ ἰμοῦ, ᾧ] ἰμοῦ om. B.

σ
Bekk. 4. ἐξέταξιν M. 5. οἶμαι] δεῖ με M. V. 9. τούτων M. V. Ibid. post οἰκέτας linea dimidia vacua in B. pen. Λεωκράτης] ἁ σοκράτης B. M. V. ult. τῶν] τὸν B. Bekk. Ibid. πάντων ἑλ.] πάντων συνειδῶτων ἑλ. B. M. V. πάντων [τῶν] συνειδῶτων Bekk.

P. 410. antep. τὴν εἰσαγγελίαν om. M. V. pen. ἔσθαι M. Ibid. ἐγὼ ἐβ.] ἐγὼ μὲν ἐβ. B. Bekk. Ibid. τοὺς ἰδίους κινδύνους] [τοὺς ἰδίους κινδύνους] Bekk.

P. 411. 1. ἐαυτὸν codd. et edd. 4. αὐτῶν B. αὐτῶν Bekk. 8. ἀρπαζόμενος pr.

M. 12. δικαίαν M. V. et pr. B. 14. ὑμεῖς B. M. V. 17. τοὺς οἰκέτας om. B. M. V. [τοὺς οἰκέτας] Bekk.

P. 412. antep. τυγχάνεις pr. M.

P. 413. 3. ἔτι] ἔτι M. V. 13. τὴν πόλιν προδίδωκεν B. 14. Ὑπερείδου] Ὑπερείδου B. M. V. Bekk. 16. ΨΗΦΙΣΜΑ. om. in lacuna B. antep. εἰς] ἐν M. V. pen. Πειραιαίως codd. et edd.

P. 414. 1. ἀφιέμενοι] ἀφέμενοι M. V. ἀφιέμενοι Bekk. 2. [τῶν] om. B. Bekk. 6. χρήματα ὑπάρχ.] χρήματα τὰ ὑπαρχ. B. M. V. Bekk. 9. [τῶν ἱερῶν] Bekk. Ibid. δὲ καὶ αἱ] καὶ om. B. M. V. Bekk. 14. ἐαυτὸν] τὸν αὐτὸν B. M. V. 15. δήμῳ om. B. M. V. [δήμῳ] Bekk. antep. τοῖς ἔμπροσθεν χροῖνοις M.

P. 415. 1. ἐλευθέρους] ἐλευθέρους codd. Laurent. et corr. B. Bekk. pen. τὸν νόμον] τῶν νόμων B. H. Bekk. ult. ἀφεμένους] ἀφιεμένους Bekk. Ibid. ὅλην πόλιν] ὅλην τὴν πόλιν Bekk.

P. 416. 1. οὐδ᾽ ἀδιαφθειρομένους] οὐδ᾽ ἀφθειρομένους Bekk.

P. 417. 1. μάλιστα δ' ἂν M. 6. ὥστε πρῶτον] ὥστε πρότερον B. Bekk. 8. τῆς τῶν αὐτῶν M. V. antep. κινδυνεύσαι] διακινδυνεύσαι M. V. κινδυνεύσαι Bekk. ult. ὑπὲρ τῆς - - ἐὰν add. in marg. M.

P. 418. 1. οἱ om. M. V. Ibid. κατηγο-

δαί ρούντες V. et pr. M. 3. ἐπισκύρου M. 6. ἐγκαταλείποντα B. M. V. 8. παραδόντα] προδόντα B. M. V. Bekk. 13. καίτοι - - σωτηρίαν add. in marg. M. antep. αὐτῶν] αὐτῶν B. Bekk. αὐτῶν V. pen. συνεβάλετο] συνεβάλλετο B. M. V. Bekk. ult. νέοι] νεῶ Bekk.

P. 419. 2. τάφῳ] τάφῳ B. M. V. Bekk. 4. εἰκότως] εἰκόθ B. H. M. V. Bekk. 5. ξυνεγκεῖν B. συνεγκεῖν M. V.

7. χεῖρ] ξημῶσαι B. Ibid. ὥστε ἐπὶ M. V.

9. συνθήκας M. 10. αὐτὸν M. 11. ᾧν,

ἄνδρες] ᾧν, ᾧ ἄνδρες M. V. Bekk. 13. ἀγαθῶν εὐλ.] ἀγαθῶν ἀνδρῶν εὐλ. B. H. M. V. Bekk. 15. ἔπαινον] ἔλεγχον M. V. antep. τῆς πόλεως om. H. pen. ἐτελεύτησαν μὴ] τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἀνάλωσαν, ἐν τοῖς δημοσίοις καὶ κοινῶς ἀγάσῃ τῆς πόλεως μὴ B. H. M. V. Bekk.

P. 420. 1. τῆς B.] τοῖς B. M. V. 6. θράψασαν B. 11. ἀριστα M. V. pen.

δ' οὐχ M. οὐχ V. Ibid. ἥττης αἰτίους add. in marg. M. ult. ποτήξαντας V. Ibid. τῶν] τούτων V.

P. 421. 1. καλῶς om. V. 2. ἠττηθῆναι] ἠττησθαι B. Bekk. 10. οἶκ [ἂν] αἰσχ.

Bekk. 15. καὶ τὸν] καὶ τοὺς τὸν B. Bekk.

P. 422. 5. φυγόντας Bekk. 6. καταλιπόντας] ἐγκαταλιπόντας B. Bekk. Ibid. ὡς πολεμίου] τοὺς πολεμίους B. M. V. ὡς πολεμίους Bekk. 7. νομίζετε M. V. 8. εἰς τῆνας] εἰς τινα B. Bekk. 11. υἱοῦ] υἱεὶς B. Bekk. 12. καίτοι -- ἐπιμαρῆσασθε add. in marg. B. M. antep. μὲν] μὴ V.

P. 423. 2. γὰρ] ἀρ' Bekk. 11. ἐμπορεῖαν B. qui sic et infra. Ibid. ἐκ] εἰς M. V. 13. μόνου μετὰ] μόνους μετὰ B. Bekk. μόνος μετὰ τοῦ M. V. 14. δὲ τί] δὲ τούτοις τί B. Bekk. ult. τοὺς ἐπὶ] τοὺς μὲν ἐπὶ B. M. V. Bekk.

P. 424. 3. προκλήσασθαι V. 7. ἀμύνεσθαι V. Ibid. ἡμῶν] ἡμῶν B. M. V. Bekk. 8. μὲν] δὲ pr. M. 10. καὶ om. M. V. 15. ἐπεδήμει M. V. 16. ἡμᾶς V. pen. συμβεβλήκασι] συμβεβουλεύκασι B. Bekk. συμβεβήκασι M.

P. 425. 2. προσδοῦναι M. V. 6. ἐκείνον M. V. 7. δὲ οὖσαν τὴν πόλιν ὃν] οὖσαν τὴν πόλιν, ὃν δὲ Bekk. 8. ἀνίητον V. antep. καὶ συναναίρεισθαι] δὲ συναναίρειται B. M. Bekk. καὶ συναναίρειται Ald.

P. 426. 6. ἡγεμονίας] εἰδαίμονια; B. M. V. Bekk. 10. καθ' ἑξῆς M. 11. Μεσσην] Μεσσηνίη Bekk. ult. αὐτὴν M. αὐτοῦ V.

P. 427. 1. πρῶγμα] πρῶσταγμα M. V. 7. τοῦτο B. M. V. 8. τούτων B. M. V. Ald. 9. ἐκάστων] ἐκάστου B. M. V. Bekk. 10. παρίδη] παρίδοι B. M. V. παρίδη Bekk. 13. μὲν γὰρ οὐ τῶ] γὰρ οὐ τῶ μὲν B. M. V. Bekk. ult. εἴργον] εἴργον B. M. Bekk. Ibid. νομίμων Bekk.

P. 428. 1. παρανομήσασι (et sic Taylor. et Reisk.) παρανομήμασι B. M. V. Bekk. 4. ἢ πέφ.] εἰ πέφ. B. M. V. Bekk. 5. ἔλθῶν M. 7. τούτων] τούτου B. M. V. Bekk. 10. ἐμέληται M. ἐμέλετε V. antep. σώσειν] σώζειν B. M. V. Bekk. Ibid. τοῖνον om. V. Ibid. τοῦτον ἐμέλετε M. V.

P. 429. 2. ὑμέτερον M. V. 3. μείζονος] πλείονος M. V. 8. ἡμῶν pr. B. 9. διέβασαν] διέβησαν B. M. V. Bekk. 11. ἤξιασαν M. 13. φανερός V.

P. 430. 6. εὐεργετόντας V. 14. ἤξiou] ἤξιον B. M. V. Ald. Bekk. pen. ἐνενηκοντα B. ult. ἔτη] ἔτι M. V.

P. 431. 1. καὶ ναυμαχοῦντες καὶ πεζομαχοῦντες] καὶ πεζομαχοῦντες καὶ ναυμαχοῦντες B. Bekk. καὶ ναυμαχοῦντες om. M. V. 3. αἰχμαλώτας V. 9. Φάσιδος] Φασηλίδος Bekk. 13. καλῶν om. pr. M.

P. 432. 4. τὰ om. pr. M. 8. μήτε ἱερὰ] μήτε τὰ ἱερὰ B. Bekk. 9. κατασχύνειν—ἀμύνειν] κατασχυνεῖν—ἀμυνεῖν Bekk. 11. ἡμᾶς] ἡμᾶς B. M. Bekk.

12. ἠσέβηκεν] ἠσέβησεν B. M. V. Bekk. 13. παρασκευασάμενος pr. B. 14. αὐτὸν καὶ ὑ. τ. θ.] αὐτὸν καὶ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ ὑ. τ. θ. B. Bekk. 15. τιμαρῆσθη] τιμαρῆσισθε M. V. et corr. B. τιμαρῆσαισθε Bekk.

17. ΟΡΚΟΣ om. in lacuna B. 18. δίκαιοι δὲ M. antep. καταισχύνοίε M. V. pen. θέλοι] θέλει M. V. et corr. B. θέλη pr. B. θέλοι Bekk.

P. 433. 2. παρῆδωκε μείζονα Bekk. 3. ἐκλ. πολεμίοις] ἐκλ. τοῖς πολεμίοις B. Bekk. Ibid. οἰκ om. pr. B. pen. ἐπὶ τοὺς μᾶλλον μικροῖς] ἐπὶ τοῖς μικροῖς μᾶλλον B. M. V. Bekk.

P. 434. 1. δεῖ διδάσκεσθαι M. 4. τὴν πίστιν] τὴν om. pr. B. Bekk. 5. γὰρ ἀνθρώπου] ἄλλου M. 7. τῶν ἄλλων B. τῶν ἄλλαν M. 12. τὴν πίστιν] τὴν om. B. Bekk. τὴν πίστιν] δίκην M. Ibid. ἔδωκαν M. V. ult. ἂ ὄμως] ἀκοῦσαι] καὶ γὰρ παλαιῶν ὄντων τῶν τότε πεπραγμένων ὄμως B. Bekk.

P. 435. 4. ΟΡΚΟΣ om. in lacuna B. et

M. 8. τὰ om. pr. B. 9. ἐμπλησθέντων M. ἐμπρισθέντων V. 15. 16. et 26. ἡμῶν] ἡμῶν B. Bekk. 19. εὐκλειαν] εὐνοίαν M. om. V. 20. διὰ τῶν] διὰ τὴν τῶν B. M. V. Bekk. 25. περὶ ἄλλων] περὶ τῶν ἄλλων B. Bekk.

P. 436. 2. ἡμῶν B. 3. ἐξαναστίσαντες M. 7. τῶν] τὸν M. V. Bekk. 8. ἀδελφῶν

V. et pr. B. 9. ἐξήγγελλε B. τοῖς Ἄθ. ἐξήγγελε M. 11. ἐμβαλλόντων pr. B. 12. ἡμῶν] ἡμῶν B. V. ἡμῶν Bekk. pen. οἰκ] οὐδ' V. et pr. M.

P. 437. 1. εἰς add. sup. lin. B. 2. lit. 5. aut 6. eras. ante δ in B. 3. τῆς ἀρχ.] τῆς τῶν ἀρχ. B. H. M. V. Bekk. 11. πεσόντα pr. B. antep. ἔτι] ἔστι M. V. Ibid.

ματαλαβεῖν M. pen. κλεομάντι M. V. ult. καὶ τοῖς ἐγγόνιοις M. V. Ibid. ἐρᾶτε, εἰ] εἰ om. B. M. V. Bekk.

P. 438. 5. εἰκότως M. 6. καὶ ταύτην B. 7. Λεακρ. οὐδὲ] Λεακρ. οὔτε ζᾶν οὔτε B. Bekk. Λεακρ. οὔτε M. V. 8. καὶ μονώτατος] καὶ om. B. Bekk. Ibid. δ' om. B. M. 15. διαπεπραγμένον pr. B.

P. 439. 1. θεῶν τινα B. 3. τύχη] τύχη B. M. V. Bekk. Ibid. παρῆδωκε M. V. 5. παρ' om. pr. B. 3. καὶ μὴ] καὶ μοι B. M. V. Bekk. 9. ἐπιτιμωμένους Bekk. 12. ἐξαιρεῖται B. ἐξαιρεῖται τῶν M. V. pen. ἀμαρτάνη M.

P. 440. 5. et 6. νομίμων Bekk. 4. τῶν] τὸν M. V. pen. ἂν add. sup. lin. B. Ibid. ταῦτα M. ult. ἔγαγε om. M. V.

P. 441. 1. πᾶσαν B. 5. ἐνεργούντας]

εὐεργετούντας B. M. V. Bekk. 6. αὐτὸν M. V. ult. ἐκ γὰρ τῆς M. ἐκ γὰρ τῆς V.

P. 442. 1. δὴ καὶ] δεῖ M. V. 2. οὐν om. pr. B. 5. οὐ δυν.] οὐχὶ δυν. B. Bekk. 7. ἐγκατελείφθη M. V. Mel. pen. περιεῖσαι Ald. Mel. Ibid. τὸ om. pr. B. ult. μόνον pr. B. Ibid. προσαγορεύεται] προσαγορεύεται cod. Ambros. προσαγορεύεσθαι Bekk.

P. 443. 1. τῶν] τὸν V. Ibid. ἀσεβῶν B. M. V. 3. δεῖν B. 6. τοὺς πατρ.] τὰς πατρ. Bekk. 10. δικαίως ἐκεῖνοι δικαίως ποιούντες

ἐφίλ. M. ἐκεῖνοι ποιούντες δικαίως ἐφίλ. V. 11. φησὶ V. 13. δὲ καὶ κατ'] καὶ om. B. Bekk. 14. βασιλέα V. 15. κηφισσοῦ M. V.

P. 444. 1. τῷ στρατοπέδῳ] τῷ στρατοπέδῳ B. Bekk. Ibid. ὁ] ἄς B. M. V. 8. τῆ τὴν] τὸ τὴν B. M. V. Bekk. 10. τῆς] τοῦ M. V. Ibid. καὶ γεναιότητα add. in marg. ult. ἠδιστον] ἠδὲν B. M. V. Bekk. Ibid. μὲν om. pr. B.

P. 445. 1. πολλῶ δυσγενέστεροι] δυσγενέστερον B. M. V. Bekk. 5. ἦ] ἦ B. M. V. Bekk. 7. ὁμοίως] ὁμοίαις B. M. V. Bekk. 8. εἰσαγάγμαι] εἰσαγάγμαι M. εἰσαγάγμαι V. εἰσαγάγμαι Bekk. pen. πόλεως] πόλεος Bekk.

P. 446. 1. ἔντη] ἔνεκα B. ἔνεκεν M. V. 2. τε om. pr. M. Ibid. ῥύμεθα B. M. V. 3. ἐν πολλοῖς δὲ μιν Νόμισι], ἐν πολλοῖς δὲ μιν (δ' ἐν B.) Νάισι B. M. V. ἐν, πολλοὶ δὲ μιν Νάισι Bekk. 5. ὑπὲρ δοῦναι] ὑπερδοῦναι B. M. ὑπὲρ δοῦναι Bekk. 7. ἐνὸς μὲν] μὲν om. B. M. V. Bekk. 8. πόλεως] πόλεος Bekk. 11. ἂν μιν] ἂν μὲν B. ἂν μιν ἐῖς Bekk. Ibid. πρὸς μάχην M. antep. προτάβουσ' B. πρὸς τάβουσ V. et corr. M. qui pr. πρὸ τάβουσ. Ibid. εἴη] ἔστι B. M. V. Bekk. pen. "A om. B. V. pro "A punctum in lacuna habet M. ult. σχήματα δ' ἄλλως edd. et codd.

P. 447. 1. πέμποι B. 4. εἴλοντο codd. et Bekk. 7. ἡ μία μόνη Πόλ. Σανῦσα codd. et edd. 9. δὺ ὁμοσπῶρου] δύο θ' ὁμοσπῶραν B. δύο θ' ὁμοσπῶρου Bekk. 10. Ὡς εἰ τί] Σώσει τί Bekk. 11. γε om. B. M. V. Bekk. 14. ἅπαντας γούν τ' ἐμοὶ B. M. V. 15. Ἀρξουσι τ'] Ἀρξουσιν B. M. V. Bekk. Ibid. τὴν δ'] τὴνδ' B. V. Bekk. 16. ἐκείνω B. Ibid. οὐ τῷ] οὐ B. M. V. antep. ἄτερ] ἄτερ B. ἄτερ Bekk. pen. πάλαι B. M. V. Ibid. Θέσμιά τις] Θέσμι' ὅστις Bekk. Ibid. ἐκβάλλει B. M. V. ult. ἂν τελείας] ἀντ' ἐλάας Bekk.

P. 448. 1. πόλει βάθρου V. 2. ἀναστρέφει] ἀναστρέφει Bekk. 3. Στεφάνοισιν οὐδαμοῦ] Στεφάνοισι, Πάλλας δ' οὐδαμοῦ B. Bekk. Στεφάνοισι τ' οὐδαμοῦ M. V. Ibid.

τιμῆθίσταται M. 5. καὶ νικάτε B. καὶ νικάτ

M. V. 6. οὐ τὴνδ' ἐγὼ] ὑμῖν τὴνδ' ἐγὼ οὐ B. M. V. 8. καὶ γε] γε om. B. M. V. Bekk. antep. ἡμῶν] ὑμῶν B. ἡμῶν Bekk.

P. 449. 1. τολμήσωσι M. 4. ὄσπερ καὶ A. M. V. 6. ἡμῶν V. 8. τῶν Παναθη-

ναίων om. pr. B. 15. ταῦτα M. 19. περὶ πάντης Τέθναμεν om. V. ult. Ἰκωνται] ἵκωνται pr. ἵχωνται corr. B. ἵκωνται M. V. οἴχωνται Bekk.

P. 450. 8. τῷ] τὸ Ald. 15. μεσσηνίους V. 16. τῶν ἀφ' Ἡ. γεγενημένων] τοῖς ἀφ' Ἡ. γεγενημένοις B. Bekk. τοὺς ἀφ' Ἡ. γεγενημένους M. V. 17. βασιλεύσουσιν M. V.

P. 451. 3. τοῦτον V. 4. ὅταν] ὅτ' de suo Pinzger. 11. ἐπὶ προμ.] ἐνὶ προμ. Bekk. antep. ᾗ] τῇ ἑαυτοῦ B. Ibid. μαχόμενον, sed in marg. μαρναμένον, M. ult. ἀνιερῶτατον B.

P. 452. 2. μικρᾶ V. 3. Ἐχθρὸς γὰρ] Ἐχθρὸς μὲν γὰρ M. V. et corr. B. Bekk. 6. ἀτιμία] ἀτιμίη Bekk. 7. ἄρη B. V. 8. οὐτ' αἰδῶς] οὐδ' αἰδῶς M. V. Bekk.

Ibid. εἰσοπίσω] οὐτ' ὀπίσω B. οὐτ' ὀπίσω M. ἐς τ' ὀπίσω V. Ibid. τελέθει] τέλος B. 9. τῆσγε V. Ibid. μαχόμεθα B. 10. θνήσκομεν B. Ibid. ψυχῶν B. M. V. 12. μήτε φόβου M. V. 13. ποιεῖτε] ποιεῖσθε B. Bekk. 14. μαχόμενοι M. V. pen. γηραῖος B. ult. μὲν γὰρ B.

P. 453. 1. πρόσθεν B. 4. φίλαις ἐνὶ M. φίλ' ἐνὶ V. ult. ἄρα τῆς] ἀρετῆς B. ἐρετῆς M. V. Bekk.

P. 454. 1. μὲν om. pr. B. Ibid. Σηπτοῖσιν] θηπτοῖσ Bekk. 7. τῆς om. pr. B. 8. κατεπρασμένα ἠτοιμασμένα M. 10. πρῶτον M. V. ult. ὀρεῖσις M. V.

P. 455. 2. Ἕλληνας, ὦ] Ἕλληνας, ἐκείνοις μὲν ὦ B. Bekk. 5. ταῖς V. Ibid. ἐκείναν B. 6. ἡμετέροις M. 10. ταῖς πράξεσιν] τοῖς πράξεσιν V. ταῖς πράξεσιν Bekk. 11. οὐχ ὅ] οὐχ ὁ M. Bekk. 12. κατήσχυαν V. 13. μὲν om. pr. B.

P. 456. 2. προδοσίαν κερ.] προδοσίαν καὶ δειλίαν κερ. B. H. M. V. Bekk. 4. δύνασθαι M. V. pen. φρήνχου B. ult. οἰσίοις] οἰσίοις M. οἰσίοις V. οἰσίοις Bekk.

P. 457. 2. τῶν φρ.] τῶν τοῦ φρ. B. Bekk. 5. προδόντα pr. B. 8. μὴ τεθάφθαι] μὴ ἀπτικῆς om. B. M. V. Bekk. 9. ἀρετῆς M. 10. τὴν ante χῶραν om. M. V. 11. δέ τινες] δέ [τινες] Bekk.

P. 458. 1. ΦΗΦΙΣΜΑ om. B. 7. τὴν φῆφον M. V. 9. μίονω M. V. 12. οὐτῶ] οὐτε B. M. V. 13. ὑμῶν φηφίζεσθε] ὑμῶν αὐτῶν φηφίζεσθε B. Bekk. ὑμῶν φηφίζεσθαι M. V. 15. ἡ ἀθήθειαν] ἡ δι' ἀλήθειαν

B. Bekk. antep. ὅτι πᾶσι] ὅτι φύσει πᾶσι
B. Bekk. pen. τῆς περὶ τῆς B. ult.
ἔασαντος] ἔασαντα B. M. V. Bekk.

P. 459. 4. ἀλιτρίους M. V. 7. τοῦ
ἴππ.] ἢ ἴππ. M. V. Bekk. 9. προανα-
γραφέντας] προαναγραφέντας V. Bekk.
20. ὅτε] ὅτι M. V. 21. εἰ περὶ] ὅτι περὶ
B. Bekk. οἱ περὶ M. V. 22. ταῖς τιμω-
ρίαις V.

P. 460. 6. τὸν om. M. V. 9. καὶ περὶ]
καὶ τοῦ περὶ Bekk. 10. μόνου λόγῳ] λόγῳ
μόνῳ B. Bekk. 12. αὐτοχειρεῖ V. Ibid.
ἀπέκτεινε] Post ἀπέκτεινε lacuna in B.
ἀπέκτεινε. ΨΗΦΙΣΜΑ. Bekk. antep. δοκεῖ
ἡμί] ἡμί] δοκεῖ B. Bekk. δοκεῖ ἡμί V.
Ibid. βουλομένους B. pen. Λεωκράτη] Λεω-
κράτην B. M. V. Bekk.

P. 461. 1. ἔργῳ τὴν] ἔργῳ καὶ οὐ λόγῳ τὴν
ἐκλίποντα
B. H. M. V. Bekk. 2. προδιδόντα M.
3. τῆς τιμωρίας] codd. et edd. Ibid. καὶ]
ἀλλ' V. 4. ἀποσπερέιν οὕτως codd. et edd.
5. αὐτοῦ] αὐτὴν B. αὐτὸν M. 6. μὲν σωτ.]
τὴν σωτ. B. M. V. Bekk. 7. ὄντως] οὐ-
τως B. M. V. Bekk. 12. καὶ τὸν τῶν
δῆμων M. V. antep. ἐπιθῆται] ἐπιτιθῆ-
ται Bekk. Ibid. καταλύει M. ult. τὴν
ἐναντίαν] τὴν αἰτίαν B. Bekk.

P. 462. 1. αὐτοὺς om. pr. M. Ibid.
γὰρ ὄντο] γὰρ οὕτως ὄντο B. Bekk. 4.
ψήφισμα.] Post ψήφισμα lacuna in B.
ψήφισμα. ΨΗΦΙΣΜΑ. Bekk. 8. βουλομέ-
νους M. V. 9. πρὸς τοιοῦτ.] πρὸς τοὺς
τοιοῦτ. B. M. V. Bekk. Ibid. αἰσθησιν
μέλλ.] αἰσθῆται μόνον μελλ. B. M. V.
Bekk. 11. γὰρ add. sup. lin. B. 13.
ποιήσεσθαι] ποιήσεσθαι V. πρὸςσεσθε Bekk.
14. ἐκεῖνον V. ἐκεῖνος Ald. 15. παρ' αὐτῶν]
παρὰ τῶν M. V. παρ' αὐτῶν Bekk. antep.
παρὰ om. M.

P. 463. 3. ὡς ἔμ.] ὅπως ὄμ. B. M. V.
προδιδόντα
Bekk. 8. καταλιπόντα M. 10. ἦν] οὐς M.
V. 11. ἡμῶν] ἡμῶν M. V. Bekk. 12. πό-
λεως] τῆς πόλεως B. V. Bekk. τῆς πόλεως
om. pr. M. Ibid. μετέσχεον pr. M. 13.
εἶχε] M. V. 14. προπαγαδιδόντας] προδιδόν-
τας B. M. V. Bekk. 16. πόλις V. 17.
γὰρ ἂν ἔκ.] ἂν om. B. M. V. Bekk. antep.
θῆται] θήσεται Bekk.

P. 464. 4. τὴν τιμωρίαν ἐποίησαν] ἐποίησαν
τὴν τιμωρίαν B. M. V. Bekk. 7. ἑαυτοὺς]
αὐτοὺς Bekk. 8. τεμμήριον, ὃ] τεμμήριον
ἔστιν, ὃ B. Bekk. 11. κατάξαντες] τάξαν-
τες B. M. V. Bekk. antep. ἐποίησαν.]
ἐποίησαν μετ' αἰσχύνης. B. M. V. Bekk.

P. 465. 1. ΝΟΜΟΣ om. in lacuna B.
2. δὲ ὡς] δὴ ὡς B. Bekk. 8. τὴν τιμωρίαν
M. V. 9. ἄλλην ζημ.] ἄλλην δεῖ ζημ. B.
Bekk. Ibid. δουλείας M. V. 13. το-
σοῦτο V. Ibid. οὗτος] ἐκεῖνος M. V. 15.
ὡς om. V. 17. ὑπὲρ om. pr. B. 19. τὰ]
κατὰ M. V. 21. τὰ secundum om. B.
M. V. Bekk. Ibid. πρὸς τάχος] πρὸς

τὸ τάχος B. τὸ om. Bekk. 23. ποιητικῶν]
ποιητῶν B. M. V. Bekk. ult. ἐντεκεῖν
ἤξωσεν] ἤξωσεν ἐντεκεῖν Bekk.

P. 466. 3. οἰκείν pr. M. 4. τὸν ἀνδρο-
φόνον B. Ibid. εἰκότως om. V. 6. ἵστο-
δεχομένους] ὑποδεξαμένους B. M. V. Ald.
Bekk. 8. κακεῖ] κακοὶ B. M. V. Bekk.

ἵ
15. ἡμῶν M. Ibid. δεῖνὰ] δεῖνότητα B.
Bekk. 18. δὲ om. pr. M. pen καταλι-
πῶν] ἐγκαταλιπῶν B. Bekk.

ῶ
P. 467. 6. τούτων B. 8. ἡμί] M. 9.
τις ἔστιν] τις ἄρα ἔστιν B. M. V. Bekk.
10. περὶ om. M. V. antep. ἐν τῷ] αὐτῷ
M. V. pen. τοῦ om. B. M. V.

P. 468. 1. υἱὸς V. 4. προδεδακέναι - - -
ἀνακειμένῃν add. in marg. B. Ibid. τὴν
πατρὸς] τὴν τοῦ πατρὸς B. V. et corr.
M. Bekk. 5. τοῦ om. pr. M. 6.
ἐνόουν V. 9. μήτε φιλ.] μὴ φιλ. Ald.
10. συναπολογουμένου V. 14. κατὰσχοιν
M. V. Ibid. δὴ καδ'] δεῖ καδ' de suo
Bekk. Ibid. γεγ. δεῖ] γεγ. δεῖν B. M.
V. Bekk. 16. οἰκ ἐπί] οἰκέτι Bekk.
Ibid. προσκερούσασθαι] παρακερούσασθαι
ἀξιώσουσιν
Bekk. antep. ἤξωσαν M.

μόνον
P. 469. 8. μᾶλλον τῶν M. 9. οὐδὲν V.
13. πρώτου V. pen. οἶμαι τοῦτο πρ., ἴν']
εἶναι τοῦτο πρ., ὅπως B. M. V. Bekk.

ὅπ
ult. ὅσοι M.

P. 470. 2. ἐλέου ἤξ.] ἐλέου οἰκ ἤξ. B.
Bekk. Ibid. περὶ τοῦ] κατὰ τοῦ B. Bekk.
παρὰ τοῦ M. V. 5. Λεωκράτη] Λεωκράτην
V. Λεωκράτη Bekk. 6. αὐτῶν] αὐτὸν M. V.
9. σωσάνταν πόλει] μεινάνταν πόλει Bekk.
11. ἤκει B. M. V. Ald. Ibid. οὐστῶν] ὄστῶν
Bekk. 12. νόμον, ἀγορᾶς M. V. antep.
ἡμετέρων] ἡμετέρων B. Bekk. pen. ἔθαψεν]
ἔθαψαν B. M. V. Ald. ἔθαψεν Bekk. ult.
οὗτος
ὅδε οὐδὲ M. Ibid. ἐν τοῖς μνημ.] ἐν om.
B. Bekk.

P. 471. 6. ποιησάμενοι] ποιῶν; ἢ μίσις
Bekk. 7. οἷς om. Bekk. Ibid. ἐπικα-
λέσετε V. 8. αὐτῶν M. V. pen. τῶν
αὐτῶν ἔρανων] τὴν αὐτὸν ἔρανον Mel. Bekk.

P. 472. 1. ἐπεὶ καὶ τὴν ἀσφ.] τὴν γὰρ ἀσφ.
B. V. Bekk. τὴν ἀσφ. M. 2. αὐτοῦ] ἑαυ-
τοῦ B. M. V. Bekk. 5. αὐτῆς] αὐτοῦ B. M.
Bekk. 7. συμπαταξαμένον V. 10. πα-
ράνοιαν Bekk. 12. δῶσθε M. V. Ibid. τῷ
om. B. 13. καὶ add. sup. lin. B. Ibid.
μόνους V. antep. φυγῶν] φυγῶν B. Bekk.
pen. ἐπὶ προστατάτου] ἐπεὶ πρὸς τὰ τοῦ M. V.

ῆ
Ibid. ἔτη] τῷ B. V. τὰ M. ult. μιλόσοτον
M. V.

P. 473. 2. ἡμῶν B. M. Ibid. γενήσεται
Bekk. 5. ἡμί] τῶν] ἡμί] ἔστι τοῖς B. M.
V. Bekk. 8. τῶν ἡμί] ἡμί] om. pr. B.

μὲν τοῖνυν Bekk. ult. ὅτι τὰ] [ὅτι] τὰ
Bekk.

P. 474. 1. ἀστρατείας παρ.] ἀστρατείας
ἀστρατείας
οὐ παρ. B. V. Bekk. ἀταξίας οὐ παρ. M.
2. τούτοις] τούτου B. M. V. Bekk. 3. τῶν
κατὰ
παρὸς M. Ibid. αἴρεσιν M. V. 4. ἐστίν]
ἔσται Bekk. Ibid. σώζοντα B. M. V. 7.
ἀπολείσθαι M. V. 11. ἄλλον βίον] ἄλλον
τούτου βίον B. Bekk. μεν. ἀνδρῶν καὶ
παίδων καταψηφίσσθαι] ἀνδραπόδων κατα-
ψηφίσσθαι B. M. V. ἀνδραποδισμὸν κατα-

ψηφίσσθαι Bekk. ult. καθίσκωιν] καθίσκωιν
Bekk.

P. 475. 1. τοῦ μὲν προδοσίας τοῦ δὲ Bekk.
Ibid. ἔνεκα] εἴνεκα B. M. V. Bekk. 3. ἐάν
Λ.] ἐάν μὲν Λ. B. Bekk. 4. Λεωκράτη M.
V. Bekk. 7. παρακελεύεσθε B. V. παρα-
κελεύεσθαι M.

P. 476. 1. Λεωκράτη codd. et edd.
Ibid. ἀναμνησθέντας M. V. Ibid. κατηγο-
ρουμένων] κατηγορημένων B. κατηγορουμένων
Bekk.

INDICES
AD LYCURGUM.

INDEX GRÆCITATIS LYCURGÆ.

AD PAGINAS ET VERSUS EDIT. REISK.

A.

Ἄγαθος] οἱ ἀγαθοὶ, sine ἄνδρες. 173, ult. 188, 6. Ἐπαινος μόνον ἄθλον τῶν κινδύων τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσι. 174, 3. ἀνδρῶν ἀγαθῶν πρὸς τὸν κίνδυνον. 194, 3. τὸ θεῖον τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν εὐμενῶς ἔχει. 201, 2. ἀγαπᾶν] οὐ τὸ ἐν Σαλαμῖνι τρόπιον ἀγαπήσαντες ἕστησαν [pro στήσαντες ἡγάπησαν]. contenti non erant hoc, quod victoria monumentum istud fixissent. 187, 6. ἄγειν οἶμαι τῶν θεῶν τινα τοῦτον ἐπ' αὐτὴν τὴν τιμαρίαν. 197, 20. ἀγλαὸν εἶδος. 213, 1. ἄνθος τῆς ἡβης. 214, 2. ἀγνωμονέστατος. 178, 1. ἀγνῶς ἄνθρωπος. 144, pen. ἀγορὰ] περιορᾶν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλοντα. 139, 12. ἀγρὸς] παῖδας καὶ γυναῖκας ἐν τῶν ἀγρῶν εἰς τὰ τεῖχη κατακομίζειν. 147, 18. πίονας ἀγρούς. 212, 11. ἀγῶν] τοὺς στεφανίτας ἀγῶνας νικᾶν. 176, 14. ἔρημον τὸν ἀγῶνα ἔαν. 219, pen. ἀποπέδωκα τὸν ἀγῶνα ὀρθῶς καὶ δικαίως. 240, 9. ἀδικημὰ] φονικὰ ἀδικήματα δικάζειν. 177, 8. ἀθῶοι τῶν ἀδικημάτων τούτων. 192, 4. ἀπάσας τὰς ὁδοὺς τῶν ἀδικημάτων ἐνέφραξαν. 223, 15. ἔως ἂν ἄκριτα ἦ τὰ ἀδικήματα, παρὰ τοῖς πράξασιν ἔστί. 239, 5. συγγνώμη τῶν κατὰ προαίρεσιν ἀδικημάτων. 240, 2. ἀδικία] ἐπειδὴ τῆς ἀδικίας τὸ σῶμα οὐκ ἔλαβον ἕμμερον. 219, ult. ἀδοξεῖν. 194, 6. ἀδοξος θάνατος. 197, antep. ἀεικλής] οὐ οἱ ἀεικλῆς ἀμνημονέω περὶ πάτρης τεθνήσκον. 210, 4. ἀείμνηστον κρίσιν καταλείπειν. 140, 8. δόξα ἀείμνηστος. 216, 2. ἀθλητής] ἀθλητὰς ἐν τοῖς κινδύοις ἀνακειμένους. 176, 10. ἄθλον τῶν κινδύων. 174, 5. ἀθῶος ἀδικημάτων. 192, 4. 238, 6. αἰδοῖα αἱματέντα ἐν ταῖς χερσίν ἔχειν. 213, pen. αἰδῶς] οὐτ' αἰδῶς εἰσοπίσω τελέθει. 213, 5.

αἰκίζεσθαι χαλκῶν εἰκόνα. mutilare, 231, 14. αἱματέες. 213, pen. αἰσθησις εἰ τίς ἐστι τοῖς ἐκεῖ περὶ τῶν ἐνθάδε. 231, 10. αἰσχυρὸς] τὸ κάλλιστον τῶν ἔργων πρὸς τὸ αἰσχιστον συμβάλλειν. 185, 8. αἰσχύνει τὸ γένος. 213, 1. αἰτεῖν γῆν καὶ ὕδαρ. 186, 6. αἰῶν] κατὰ παντὸς αἰῶνος ἀείμνηστος. 140, 8. τὸν αἰῶνα in perpetuum. 182, 8. εἰς τὸν πάντα αἰῶνα καλῶς βουλευέσθαι. 211, antep. ἐξ ἅπαντος τοῦ αἰῶνος συνήθεισμένη δόξα. 216, 4. ἀκήρατος οἶκος. 210, 6. Accusativus consequentiae pro genitivo. 197, 15. ἀκλήεις καὶ ἀδοξος θάνατος. 197, antep. ἀκόλουθος] consentaneus. ἀκολούθους ἀλλήλαις τὰς τιμαρίας ἐποιοῦντο. constantes secum atque consentientes sanxerunt pœnas. 221, 4. ὅμοια ἐκείνοις καὶ ἀκόλουθα ἐψηφισμένοι. 225, 11. ἄκριτος causa, judicium sententiis nondum disceptata, 239, 6. ἀκρόπολις] τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἐξ ἀκρόπολεως καθελόντες. 220, 1. ἀκτὴ. 148, 2. et 4. 178, 9. ἀλᾶσθαι. 213, 3. ἀληθής] ἀποδίδοναι τῇ πατρίδι τάληθῆ καὶ τὰ δίκαια. 151, 7. ἄπλου τὸ δίκαιον, ῥάδιον τάληθές. 162, 9. ἀλιτήριος. 220, 3. ἄλκιμος θυμός. 213, 11. et 19. ἀλόγως ἐπιτιθεῖσιν. 176, 7. ἄλοχός τε σὴν καὶ νήπια τέκνα. 210, 5. κουριδίη ἀλοχος. 212, 14. ἀμελεῖν. 147, 8. ἀμνημονεῖν. 151, 3. ἀμύνειν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας. 175, 4. ἀμύνει τῇ πατρίδι. 189, 6. ἀμνημονέω περὶ πάτρης. 210, 4. οὐδὲ ὑπὲρ τῆς ἰδίας ἐστίας ἀμύνεσθαι τολμήσας. 229, 3. ἀμφισβητεῖν. 214, pen. ἀνάγεσθαι ἐκ τῶν λιμένων. 148, 6. ἀναγκάιος] τὰ τῆς φύσεως ἀναγκαῖα προδιδόναι. 229, 5. ἀναρχάφει] in monumento publico exarata

- legenda omnibus proponere. μαρτύρια τῆς ἀρετῆς αὐτῶν ἔστιν ἰδεῖν ἀναγεγραμμένα. 215, 8. ποιήσαντες στήλην, ἐψηφίσαντο εἰς ταύτην ἀναγράφειν τοὺς ἀλιτηρίους. 220, 3.
- ἀναιρέιν de oraculo respondente. 194, ult. 211, 9. τὸ μνημεῖον. 220, 15.
- ἀνακεῖσθαι] prostare in publico, de statua in foro stante. ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἀθλητὰς ἀνακεμένους. 176, 10.
- ἀνακρίνειν] examinare, quærare, ut iudex facit. 217, antep.
- ἀναμεινῆσθαι. 147, 15.
- ἀναπόδεικτος λόγος. 228, 3.
- ἀναρπάξασθαι] de reo, qui ab accusatoris vehementia vel nequitia percellitur, proteritur, ad silentium redigitur. 161, 6.
- ἀνάστατος] πόλεως ἔστι θάνατος, ἀνάστατον γενέσθαι. 181, 4.
- ἀναστρέφειν] οὐδὲ Θραξ ἀναστρέφει λεώς. 208, 3. ἀναστρέφασθαι ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς. 236, 6.
- ἀνδρεία] πρὸς ἀνδρείαν παιδεύεσθαι. 211, ult. οὕτως εἶχον πρὸς ἀνδρείαν. 214, 8.
- ἀνδροφόνος] μᾶλλον τῶν ἀνδροφόνων ἤλαυον. 229, 16.
- ἀνελέητος. 240, 5.
- ἀνθος ἀγλαὸν ἤβης. 214, 2.
- ἀνοικοδομεῖν. restaurare structuram. 193, 11. τὴν θύραν. opplere saxis et materia, obstruere. 226, ult.
- ἀνορύσσειν τὰ ὀστᾶ. 218, 3.
- ἀντικαταλλάττειν τὴν ἰδίαν ψυχὴν τῆς κοινῆς σωτηρίας. 196, ult.
- ἀνυπέβλητος εὐνοία. 209, 3. ἀρετή. 211, 14.
- ἀξιού] τοῦ κοινοῦ παρὰ πᾶσιν ἐλείου ἠξιώθη. 234, 7.
- ἀοίκητος. 180, 14.
- ἀπαγγελίαν ποιεῖσθαι. 145, 4.
- ἀπάγειν πρὸς τοὺς θετμοδέτας. de scelerato, qui simul ac deprehenditur, ad iudices rerum capitalium ducitur, carceri mandandus. 221, 10.
- ἀπαίτειν χάριτας. 233, 1.
- ἀπαλλάττειν] ἀσφαλῶς ἐκ τῶν κινδύνων ἀπλλάττοντο. 218, 14.
- ἀπαραίτητος δικαστής. 136, pen.
- ἀπειπεῖν τῷ σώματι. 166, 4.
- ἀπεχθάνεσθαι ὑπὲρ τῶν κοινῶν. 138, 4.
- ἀπλοῦν τὸ δίκαιον. 162, 8.
- ἀπὸ redundat quodammodo in illo τὴν ἀπ' αὐτῶν τιμαρίαν. 192, 6.
- ἀποβλέπειν πρὸς — 143, 8. 144, 10. 183, 6. 184, 1. 203, 2.
- ἀποδείκνυσθαι] indicari, ut sons, et reus criminis peragi. 139, 2.
- ἀπόδειξις] μετὰ λογοῦ καὶ ἀποδείξεως τοὺς ἀνθρώπους συμπεθεῖν. 209, 17.
- ἀποδέχεσθαι ἀπολογία. 178, pen. 201, 17.
- ἀποδημεῖν ἐπὶ ἐμπορίαν. 178, ult.
- ἀποδίδοναι τῇ σωτηρίδι τάληθῆ καὶ τὰ δίκαια. 151, 6. τὰ ὀφειλόμενα. 153, 4. τὸ λοιπόν. 153, 5. τὰ τροφεῖα. 177, 16. attribueret ut rem competentem. 199, 3. ἀποδέδωκα τὸν ἀγῶνα. defunctus hac sum provincia mihi a rep. imposta, peregi hoc certamen, et veluti nomen contractum dilui. 240, 9.
- ἀποθνήσκειν ὑπὸ τῆς πόλεως. iudicio populi condemnatus extremum supplicium pati. 199, 1. τὰ πετεινὰ, ἃ ἔστιν ἰδεῖν ὑπὲρ τῆς ἑαυτῶν νεοττίας ἐθέλοντα ἀποθνήσκειν. 229, 9.
- ἀπολαμβάνειν ἀργύριον. auferre, accipere, recuperare æs mutuo datum. 154, 7.
- ἀπολύειν τῶν πόντων κινδύνων. 192, 3.
- ἀπονέμετε τοῖς εὐεργέταις τὰς μεγίστας τιμὰς. 176, 16.
- ἀποπνεῖν θυμόν. 213, 19.
- ἀπορρήτος] δι' ἀπορρήτων, sub fide silentii, ἐξηγγεῖλε τοῖς Ἀθηναίοις. 195, 4.
- ἀποσκευάζειν, demoliri, τὴν ὄροφον. 227, 1.
- ἀποτιθεῖναι εἰς τὸ δεσμωτήριον. 217, 12.
- ἀποφαίνεσθαι γνώμην ὑπὲρ ὧν — 143, ult.
- ἀποχωρεῖν. aufligere. 200, 3.
- ἀποχώρησιν ταχέϊαν ποιεῖσθαι. 201, 6.
- ἀποψηφίζεσθαι] sententia sua aliquem a pœna liberare. νομίζειν χρὴ τὸν ἀποψηφισάμενον Λεωκράτους θάνατον τῆς πατρίδος καταψηφίσασθαι. 240, pen.
- ἀργὸς οὐδεὶς ἦν τῶν ἐν τῇ πόλει. 172, 8.
- ἀρετῇ] οὕτως ἔσχον πρὸς ἀρετὴν. 210, 10. οὐ γὰρ λόγῳ τὴν ἀρετὴν ἐπετήδευον, ἀλλ' ἔργῳ. 211, 5. τὴν ἀρετὴν τοῦ πλήθους περιγεγενημένων. 215, 3.
- ἀριστεία. 186, 3.
- ἀρμός ποιητὸς ἐν ξύλῳ παγείς. paxillus. 205, 2.
- ἄρσση σταχύς. proles mascula. 206, 3.
- ἄρχειν] μῆτε φυγῆς αἰσχερᾶς ἄρχετε, μῆτε φόβου. 213, 10.
- ἄρχων] tres velut ordines hominum remp. conficiunt, τρεῖς, ἐξ ὧν ἡ πολιτεία συνέστηκεν, ὁ ἄρχων, qui bono ordini et securitati publicæ domi forisque legibus ferendis tuendisque, et armis gerendis et pœnis exercendis prospicit, ὁ δικάζων, qui jure dicundo controversias civium disceptat, et sentibus pœnas dictat, καὶ ὁ ἰδιώτης homo privatus. 191, ult.
- ἀστρατείας et λειποταξίου δίκαι inter se copulantur. 239, pen.
- ἄτακτος. qui non stat in acie, qui se imperatori non exhibuit in ordine collocandum. 165, 9.
- ἄταφος. 173, 4.
- ἀτιμία] dedecus. πᾶσα δ' ἀτιμία καὶ κακότης ἐπιταί. 213, 3.
- ἀτυχία] τὴν τῆς πατρίδος ἀτυχίαν ἑαυτοῦ σωτηρίαν προσαγορεύειν. 149, 6.
- αὐτόνομος. 188, 1.
- αὐτοχειρί. 222, 1.
- αὐτόχθων. 170, 3. 204, 4.
- ἀφανίζειν τὰς φιλοτιμίας. 233, pen. 239, 2. et antep.
- ἀφιλότιμος. 185, 10.

ἀφίστασθαι] οὐ γὰρ ἀποστήσομαι τῶν παλαιῶν. ab allegandis veterum exemplis haud desistam. 201, 15.

ἀφορᾶν. 148, pen.

ἀφορέα. sterilitas anni, caritas annouarum. 194, 20.

ἄχρηστος] τοὺς εἰς τὸν πόλεμον ἀχρήστους ἵπεκτιθεσθαι. 177, 14.

B.

βάθρον] στᾶσαν ἐν πόλεως βάθροις. 208, 2.

βίος] τὸν αὐτῶν βίον καταναλῶσαι. 199, 12.

ποιπταί μιμούμενοι τὸν ἀνδράπινον βίον. 209, 16. ἐπὶ τοῖς ἰερίοις τοῦ βίου. 215, 7.

βλάπτειν] ὅταν γὰρ ὀργὴ δαιμόνων βλάπτῃ τινά. 198, 8.

βουλῇ] τὴν βουλὴν, τοὺς πεντακοσίους per superenarrationem. 164, 6.

βωμῶς] ἐπὶ τὸν βωμὸν τῶν δώδεκα θεῶν καταφεύγειν. 198, pen.

Γ.

γείτων] ἐς γείτονων [pro ἐς γείτονας] τῆς πατρίδος μετοικεῖν. 152, 10.

γένειον πολίον. 213, 18.

γενναϊότης. 205, 7.

γῆν καὶ ὕδωρ αἰτεῖν. 186, 6.

γῆρας] ἐπὶ γῆρας οὐδῶ. 166, ult.

γηροσφεῖν. 237, 9.

γίνεσθαι ἐπὶ ἐργασίας. quæstum exercere. 179, 13.

γνώμη] εἰς τὴν χεῖρὸς τρέπειν γνώμην. 198, 11.

γνώσις. sententia a iudice pronuntiata in causa controversa. 234, 7.

γόνυ] ὧν οὐκέτι γούνατ' ἐλαφρά, de senibus. 213, 14.

Γοργῶ] Γοργῶνος τρεῖσιαν. 208, 1.

γραμματεῖον ληξιαρχικόν. 189, 4.

γράφειν] ὡσπερ χρισμοὺς γράφοντες τοῖς ἐπιγιννομένοις. 198, 6.

γυμνοῦν] γυμνωθέντα χροά. 214, 1.

Δ.

δάκνειν] χεῖλος ὀδοῦσι δακῶν. 214, 6.

δακρυῖος εἰς ἔλεον πράγασθαι. 162, 3. τὰ μπιτέρων δάκρυα πολλοὺς ἐθήλυε. 206, 8.

δαπανᾶν. 233, 3. et 11.

δείλη ὄψια. 148, 3.

δεινότης. faciundia, subtilitas et vis dicendi. 161, 15.

δεῖσθαι] supplicare. ἱκετεύειν ἡμῶν τὴν χάραν καὶ τὰ δένδρα δεῖσθαι. 241, ult.

δεκατεύειν πόλεις. 193, 9.

δένδρον] ἡ χώρα τὰ δένδρα συνεβάλετο. 172, 4. τὰ δένδρα δεῖσθαι ἡμῶν. 241, ult.

δεσμωτήριον] εἰς τὸ δ. ἀποτεθέντων. 217, 12.

δήμιος] num pro δημόσιος. 139, ult.

δημοκρατίας præsidia tria. 138, 7. τὸ συνέχον τὴν δ. ἐστὶν ἄρκος. 191, 8.

δημόσιος. 139, ult.

δημοτικός. 159, pen.

διεβαλεῖν] εἰς Σαλαμίνα διέβασαν [pro διέβησαν]. 185, 6. εὐ μενέτω διαβὰς ποτὶν ἀμφοτέρωσιν. 214, 5.

διαβολῇ] τοῖς κεινομένοις ἔσται ὁ ἀγὼν ἄνευ διαβολῆς. reo causam suam dicenti non erit cum iudicibus agendum aduersus se ab accusatore jam præoccupatis, atque per falsas criminationes a se alienatis et exacerbatis, ut a quo animo se audire nolint. certamen reis invidia et calumnia vacabit. 144, 12.

διακαρτερεῖν. 195, 12.

διακείνται καταδέεστερον. minore caritate affecti sunt. 174, 17.

διαλαμβάνειν (si bene habet) pro ἱπολαμβ. existimare. 229, 7.

διαλανθάγειν. 192, 3.

διάνοια] ταῖς διανοίαις μὴ πτήξαντας. 175, 9. πρὸς τὰς τῶν ἀρχαίων νομοθετῶν διανοίας ἀποβλέπειν. 183, 6. οἱ θεοὶ οὐδὲν πρότερον ποιοῦσιν, ἢ τῶν πονηρῶν ἀνδρῶπων τὴν διάνοιαν παράγουσι. 198, 4.

διασκευάζειν] διασκευασμένος. instractus et paratus ad pugnam. 164, 8.

διασώζειν] αὐτοὺς δὲ μόνος διασωθείς. medius per hostes et tanta civium multitudine solus evasit. 149, 5. διασώζειν τὸν κροδότην. durchhelfen [to help through, out of danger]. 218, 11.

διαφέρειν ἐξάνους. dependere contributiones. 153, 4.

διαφυλάττειν τὰ ὑπάρχοντα. 179, 4. φιλίαν. 231, 7.

διδάσκειν] ἀδύνατόν ἐστιν ἄνευ τοῦ λόγου, μὴ δικαίως δεδιδασμένους, δικαίαν τὴν ψῆφον φέρειν. 144, 15.

διδόναι πίστιν. 192, 1. et 10. αἰδίων σίτησιν ἐν πρυτανείῳ. 196, 14. δίκην. 197, ult.

δώσω θῦσαι, id est, πρὸς θῦμα. 207, 5.

δικάζειν] παῖδας καὶ γυναῖκας παρακαθιστάμενους ἑαυτοῖς τοὺς δικαστὰς δικάζειν. 234, 2.

δικαῖος in fœminino, ac si adjectivum duarum terminationum esset. 135, 1. δικαία κατηγορία hæc est, quæ neque reum falsorum criminum accusat, neque causæ aliena immiscet. 143, 12.

δικαστῆς] οὐ μόνον δικαστὰς, ἀλλὰ καὶ νομοθέτας τοῦ νῦν ἀδικήματος. vos decet, non solum hoc crimen punire, sed etiam de pœna ipsius legem constituere impostorum valitaram, ut de pœnæ genere nulla postmodum existere possit dubitatio. 142, 3. δικαστῆς ἀπαραίτητος. 136, pen. χαλεπώτατος. 231, 12. τρεῖς, ἐξ ὧν ἡ πολιτεία συνίσταται, ὁ ἄρχων, ὁ δικαστῆς, ὁ ἰδιώτης. 191, ult. v. δικάζειν.

διοικεῖν. administrare, curare, peragere. 153, 5.

διέμνησθαι de pluribus, qui omnes eandem in formulam jurant. 225, 15.

διορίζειν] ὅσα τῶν ἀδικημάτων νόμος τις διορίκει. 142, 4.

διπλᾶ τὰ ἱμάτια ἐμπεπορημένους. 167, 1.
 δόμος] ὄρεσις ἢ πλάση δόμος. 229, 11.
 δόξαν ἐγκαταλείπειν. 175, 2. αἰμύνηστος:
 δόξα. 216, 2. δόξαν καταισχύνειν τὴν ἐξ
 ἁπαντος τοῦ αἰῶνος τῆ πόλει συνειλεγμένην.
 216, 5.
 δόρυ] ἐξέπεμπον εἰς μάχην δορός. 206, 4.
 δρᾶν. conferre beneficium. 203, pen.
 δρέπανον. 196, 5.
 δύο] redundat. δυοῖν καθίσκωιν κειμένοι. 240,
 ult. poterat enim dualis sufficere.
 δυσγενής. 203, pen.
 δώδεκα] ἐπὶ τὸν βωμὸν τῶν δώδεκα θεῶν.
 198, ult.

E.

εἶν ἔρημον τὸν ἀγῶνα. deserere vadimonium.
 219, pen.
 ἐγγράφειν εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον.
 189, 4. εἰς τὴν εἰσαγγελίαν. 231, 19.
 ἐγκαταλαμβάνεσθαι. occupari, prius de-
 prehendi, quam effugere passis. 200,
 3. 201, 1.
 ἐγκαταλείπειν τὴν πόλιν et τὴν πατρίδα. in
 malis et necessitatibus patriæ deesse,
 eam derelinquere. 137, 3. 139, 5. 156,
 6. 185, 17. et alibi. τὰς τῶν προγόνων
 θήκας. 141, 3. τὴν δόξαν τῆς ἀρετῆς. vir-
 tutis suæ aliquo in loco editæ gloriam
 eodem in loco relinquere post fata sua
 superfutura. 175, 2.
 ἔδαφος ἐλεύθερον τῆς πατρίδος. 237, 9.
 ἔδος] ἔδη et νεῶ et τεμένη copulantur.
 237, 2.
 εἶδος ἀγλάν. 213, 1.
 εἰκάζειν ὑπὲρ τηλικούτων ἀδικημάτων. 158, 6.
 εἰκίειν χρησμοσύνη καὶ στυγερᾶ πένι. ab ege-
 state vinci. 212, ult.
 εἰκόνη] τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἐξ ἀκροπόλεως καθε-
 λόντες. 220, 1. εἰκόνα χαλκῆν ἱεροσυλῆσαι
 καὶ αἰκίσασθαι. 231, 12.
 εἰργεῖν τῶν νομίμων. 183, 13.
 εἰς] cum genitivo. εἰς γειτόνων, [scil. ἔδη].
 152, 10. causam finalem indicat. τελευ-
 τῶν εἰς σωτηρίαν τῆς πόλεως. quo civitas
 salva maneat. 174, 4.
 εἰσαγγελία] actio in proditores patriæ.
 136, 2. 139, 9.
 εἰσαγεῖν ἐμπορίαν. 179, 6.
 εἰσβάλλειν μέλλοντος μεγάλου στρατοπέδου
 εἰς τὴν χώραν. 202, 4.
 εἰσπίσω. 213, 5.
 εἰσφέρειν ἔρανον εἰς τὴν σωτηρίαν. 237, 4.
 ἐκ idem quod διὰ per. 163, 7. τοῖς ἐκ τῶν
 νόμων ἐπιτιμίοις. 138, ult. τυγχάνειν τῆς
 ἐκ τῶν νόμων τιμωρίας. 162, 10. ἐλπίς ἐκ
 τοῦ κακῶς πρᾶξαι μεταπεσεῖν. 180, pen.
 ἐκβάλλειν θέσμια προγόνων. 207, ult.
 ἐκδοτον ποιεῖν τὴν πόλιν. hostibus prodere,
 tradere. 180, 8. 195, 10.
 ἐκκομίζεσθαι χρήματα. accessere, curare
 ad se mittenda, transportanda. 156, 11.
 sed p. 165, 1. usurpat eadem in notione
 in activo.

ἐκλείπειν τὴν πατρίδα. 141, 1. τοὺς νεῶς.
 155, pen.
 ἐκπέμπειν εἰς μάχην δορός. 206, 4.
 ἐκπλεῖν. 178, 6. 179, 3.
 ἐκστρατεύεσθαι. 212, 3.
 ἐκτρέφειν. 152, 10.
 ἐκφορᾶ] ἐπ' ἐκφορὰν ἐλθεῖν. exsequias ire.
 173, 1.
 ἐκὼν] ἐκούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς. 207, pen.
 ἐλαύνειν. civitate expellere. 229, 16.
 ἐλεγεία Tyrtaei. 212, 7. ἐπιγεγραμμένα ἐν
 ταῖς μνημείοις. 236, 3.
 ἔλεγχος σαφής. 174, 1.
 ἔλεος] τοῦ κοινοῦ παρὰ πᾶσιν ἐλείου ἠξιώθη-
 σαν. 234, 6.
 ἐλευθερία τῶν Ἑλλήνων συνετάφη τοῖς τούτων
 σώμασι. 176, 3. ἐλευθερίαν τῆς ἀπάσης
 Ἑλλάδος ἐν τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν εἶχον μέ-
 νοι. 175, pen.
 ἐλεύθερον ἔδαφος. 237, 9.
 ἐμβάλλειν. in navem inscendere. 178, 9.
 ἐμβάλλειν εἰς τὴν Ἀττικὴν. 195, 7. εἰς τὴν
 ἀγοράν. 139, 12.
 ἐμπορίαν εἰσαγεῖν. 179, 6.
 ἐμπορτᾶν] διπλᾶ ἱμάτια ἐμπεπορημένους.
 milites in castra euntes dupla saga sibu-
 lis adstricta gerebant. 167, 1.
 ἐμφεράττειν ἀπάσας ὁδοὺς τῆς ἀδικίας. 223,
 15.
 ἐν] pro ὑπό. ἔχειν ἐν τῇ ψήφῳ τινα. in pote-
 state sua ad damnandum absolven-
 dumve habere. 157, pen. ἐν ἑμῖν ἐστί.
 penes vos est. 176, ult. redundat in
 isto: ἐλεγεία ἐπιγεγραμμένα ἐν τοῖς μνη-
 μείοις. 236, 9.
 ἐνδέχεσθαι] ταῖς ἐνδεχομέναις αἰκίαις ἐκόλα-
 σαν. 220, 16.
 ἐνεργεῖν. industrius esse. 199, 12.
 ἐνόστασται δικαίως τὰς κρίσεις. insituere.
 161, 11.
 ἐνοχος ἅπασιν ὁμοίως. 143, 1.
 ἐντίκτειν νεοσσοῦς. 229, 12.
 ἐξαγγέλλειν. per internuntium (per tertium,
 ut vulgo usurpant) alicui aliquid signi-
 ficare, non ipse per se. 195, 3.
 ἐξάγειν ἱερά ἐκ τῆς χώρας. 155, 10. τοὺς εἰρ-
 χθέντας. nexos e carcere. 217, 14.
 ἐξαγώγιμος βόσθηα. 156, 8.
 ἐξαφρεῖσθαι τὸν σῖτον. exonerare frumentum
 e navibus. 149, 11.
 ἐξαιρέτος χάρις. 233, 13.
 ἐξαιτεῖσθαι. precibus exorare, flectere ju-
 dicem, ut reum absolvat. 231, 9. 232,
 antep.
 ἐξαλείφειν νόμον. 184, 7.
 ἐξανιστάναι. jubere emigrare. 194, 21.
 ἐξαρκεῖν. 155, 5.
 ἐξαφαιρέσθαι φρενῶν τὸν ἐσθλὸν νοῦν. 198, 9.
 ἐξέρχεσθαι. 239, 7.
 ἐξέμνησθαι. 151, ult.
 ἐξορίζειν. 197, 6. τὰ ὅσα ἐξω τῆς Ἀττικῆς.
 218, 4. et 18.
 ἐξορμᾶν] τῆς νεῶς ἤδη ἐξορμώσης περὶ τὴν
 ἀκτὴν. 148, 2. nisi potius ibi leg. est

ἐξορμούσης, ab ἐξορμῆν.
 ἐξουσία τῆς ἀπολογίας. 163, 6.
 ἐξω τοῦ πράγματος λέγειν. 143, 13. 144, 11.
 ἔπαινος μόνον ἄθλων τῶν κινδύων. 174, 2. 216, 2.
 ἔπακτος λέως ἄλλοθεν. 204, 3.
 ἐπάρχειν πολλῆς χάρας τῶν σαφάρων. 170, ult. πάσης ἐπάρξαντα τῆς Ἀσίας. 182, 7.
 ἐπέοικε πάντα νέοισι. 214, 1.
 ἐπερωτῶν τὸν θεόν. 194, pen.
 ἐπίσθαι] πᾶσα δ' ἀτιμία καὶ κακότης ἔπειται. 213, 3.
 ἐπὶ] Cum genitivo, ante. ἐπὶ τῶν θυρῶν, ante fores ædium. 165, pen. ἐπὶ προστατό, subaudi ἐξουσία, sub patrocium, tutela, potestate patroni. 238, 11. Cum dativo, in. ἐπὶ τοῖς τεύχεσιν ἔχειν τὰς ἐλπίδας. 174, 8. ob. ἐπὶ τοιούτοις στεφανούσθαι. 233, 4.
 ἐπιβαίνειν τῆς Ἀτικῆς. 213, 2.
 ἐπιγιγνεσθαι] παράδειγμα τοῖς ἐπιγιγνομένοις. 143, 2. 193, 12. 198, 6.
 ἐπιγράφειν] ὄνομα Διὸς σατῆρος ἐπ. πρὸς τὴν εἰσαγγελίαν. 231, 18. τὰ ἐλεγεία τὰ ἐπιγεγραμμένα ἐν τοῖς μνημείοις. 256, 3.
 ἐπιδικεῖν τῶν πᾶσιν ἔργα τὴν ἀρετὴν. 211, 6.
 ἐπίδειξιν ποιούμενοι πρὸς τοὺς Ἕλληνας. 209, 12.
 ἐπιδιδόναι. largiri. 253, 10.
 ἐπίδοξος, expectatus. 141, ult.
 ἐπιέναι] τῶν ἐπιόντων φόβος. 175, 10. ἐπιῶν κίνδυνος. 185, 13.
 ἐπικαλεῖσθαι βοηθόν. 171, 4. θεοῦ. 149, 1. 236, ult.
 ἐπικουρία] οὐδ' αἱ παρὰ τῶν θεῶν ἐπικουρία σοφδοῦσι τοῖς προδόταις. 227, 4.
 ἐπικτητος χώρα. que tibi patria non sit, quam tute tibi delegeris, ad commemorandum. 174, 17.
 ἐπιλαμβάνειν] εἰ ἐπιλήφονται τὰς Ἀθήνας. derrepente obruent. 194, ult.
 ἐπιμέλειαν θεῶν πάσας τὰς ἀνθρωπίνας πράξεις ἐπισκοπεῖν. 199, 6. τὴν περὶ τοὺς νέους ἐπιμέλειαν συνετάξαντο. 211, 17.
 ἐπινοεῖν ὄρκον. 189, 8.
 ἐπιόρκων pœnæ. 192, 5.
 ἐπίσημον πᾶσι τὴν τιμωρίαν ἐποίησαν. 227, 3.
 ἐπισκοπεῖν ἡγούμαι τὴν θεῶν ἐπιμέλειαν πάσας τὰς ἀνθρωπίνας πράξεις. 199, 7.
 ἐπισπεῖν. 210, 3.
 ἐπιστρατεύσθαι. 202, 9.
 ἐπιτίθεσθαι τυρανίδι. 223, 18.
 ἐπιφανής. 145, 3.
 ἐπονεῖδιστος. 231, 16.
 ἐπάνυμος τῶν πατρῶων ἱερῶν p. 155, 11. Minerva.
 ἔρανος] τοὺς ἐράνους διενεργεῖν. contributiones pecuniarias alias aliis in locis, aliosque ad usus dependere. 153, 4. ἔρανον εἰς τὴν σωτηρίαν εἰσενεργεῖν. 237, 4.
 ἔρατος. amabilis. 214, 3.
 ἔργασία. mercaturæ exercitatio. 146, 1. 178, 6. 179, 2. γίνεσθαι ἐπ' ἔργασίας.

quæstum exercere. 179, 13.
 ἔρημος] ἄν τὴν φυλακὴν ἔρημον τὸ καθ' αὐτὸν μέρος κατέλιπεν. 148, 8. ἔρημον τῶν ἀγαθῶν ἔασαντος. 219, antep.
 ἐστία] οὐδὲ ὑπὲρ τῆς ἰδίας ἐστίας ἀμύνεσθαι ἐτόλμησας. 229, 3.
 εὐαγγελίζεσθαι μεγάλας εὐτυχίας. 149, 3.
 εὐγενῶς χαρίζεσθαι χάριτας. 203, 9.
 εὐεργέτης] τοῖς εὐεργέταις τὰς μεγίστας τιμὰς ἀπονέμετε. 176, 16.
 εὐκλεῆς] εὐκλεῆ θάνατον αἰρούνται. 175, 13. τὸν εὐκλεῆ κίνδυνον ἔφυγε. 197, 21.
 εὐκλείαν καταλαίει. 194, 9. 206, ult.
 εὐλογία τῶν ἀγαθῶν. 173, ult.
 εὐμενῶς ἔχει τὸ θεῖον τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσι. 201, 3.
 εὐνοημένη. 151, 3.
 εὐνοημένη πύλις. 226, 5.
 εὐνοκοπᾶν ψῆφον ἐνεργεῖν. 144, 14.
 εὐπετῶς νενικηκότα τοὺς στεφάνους ἀγῶνας. 176, 14.
 εὐρίσκειν] εὐρεῖν κατηγορίαν. comminisci. 144, 2. εὐρεῖν παρ' ἑαυτοῦ. semet exco-gitare. 192, antep.
 εὐσέβεια] τὸ περὶ εὐσεβείας ψήφισμα. 238, pen.
 εὐσεβεῖν βουλόμενος δικαστής. 171, 12.
 εὐσεβῆς] τῶν εὐσεβῶν χῶρος. 201, 6.
 εὐτύχημα τὸ μὴ πολλοὺς τοὺς τοιούτους εἶναι. 184, 15.
 ἔφηβος. 189, 4.
 ἔφοδος τῶν τὸν δῆμον προδιδόντων. 223, 16.
 ἔχειν τινα ὑπὸ τῆ ψήφου. 136, 10. ἐν τῇ ψήφῳ. 157, pen. μόνον τὴν τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίαν ἐν τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν εἶχον. 175, ult. οὕτως [subaudi τῆς γνώμης] εἶχον πρὸς τὴν ἀνδρείαν, id est, dickerito. hoc animo præditi, ita affecti erant erga fortitudinem, ita ei dediti. 214, 8. ὡς εἶχον [scil. τὴν γνώμην aut τῆς γνώμης] πρὸς τοὺς προδότας. 220, ult.

Z.

ζῆν ὡς τε μὴ εἰς ὑποψίαν ἐλθεῖν τοιούτων ἀδικημάτων. 224, 3.
 ζητεῖν τὴν αὐτοῦ σωτηρίαν. 200, 1.

H.

ἤβης ἀγλαὸν ἄθος. 214, 2.
 ἡγεμονίας τῆς τῶν Ἑλλήνων ἡξιώθημεν προστατάι γενέσθαι. 182, 2.
 ἡγεμὸν] ἐννεμύκοντα ἐπὶ ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων κατέστησαν. 186, ult.
 ἦθος] δι' ὑγρότητα τοῦ ἡδους εἰς ἔλεον προάγεσθαι. 162, 2. τοῖς αὐτοῖς ἦθεσι χρεώμενοι. 231, 6.
 ἦκειν] ἦξει δ' ἴσως ἐπ' ἐκείνον τὸν λόγον φερόμενος. 180, 2.
 ἡλικιώτης. 237, ult.
 ἦρας] ἦρας οἱ κατὰ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν ἰδρυμένοι. 136, 1.
 ἦττα] ἦττης αἰτίους οὐκ ἄξιον εἰπεῖν τοὺς ταῖς

διανοίαις μὴ πτήξαντας. 175, 9.
 ἡττῶν] τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις καλῶς ἀποδνή-
 σκόντας οὐδ' ἂν εἰς δικαίως φήσειεν ἡττη-
 θῆναι. 175, 12.

Θ.

θάνατος πόλεως ἐστὶν ἀνάστατον γενέσθαι.
 181, 4. εἰκλής. 175, 13. ἀκλής.
 197, antep. θάνατον τῆς πατρίδος κατα-
 ψηφίζεσθαι. 240, pen.

θάπτειν] ἐν τῇ χώρᾳ μὴ τετάφθαι. 218, 3.
 et 20. ἐν ἐλευθέρῳ ἐδάφει τῆς πατρίδος τα-
 φῆναι. 237, 10.

θέσμια παλαιὰ τῶν προγόνων ἐκβάλλειν τῆς
 ψυχῆς. 207, ult.

θνητός. spectabilis, venerabilis. 214, 3.

θήκη. sarcophagus, vel etiam tumulus, sepulcrum. 141, 3. 172, 5. οἱ τετελευτη-
 κότες τὰς θήκας συνεβάλοντο. item ὧν οὐ-
 τος οὐδὲ τὰς θήκας παρὶν ἰσχύθη. 173,
 5. 238, 2.

θλύνειν. emollire, frangere, 206, 9.

θουρβεῖν] μηδεὶς μοι θουρβήσῃ. 177, 4.

θυμὸν ἄλκιμον ἐν φρεσὶ. 213, 12. et 19.

θύρα] τὴν θύραν ἀνοικοδομήσαντες. 226, ult.

θυσίαι αἱ ἐν τοῖς νόμοις. 136, 4.

I.

ιαμβεῖα Euripidis ex Eumolpo. 198, 7.
 203, 5.

ιδεῖν νεμεσητόν. 213, ult.

ἴδιος] ἴδιους ἐχθροὺς νομίζειν τοὺς εἰς πατρίδα
 . τι παρανομούντας. 139, 18. τὸ ἴδιον τοῦ
 πράγματος. particularitas rei, h. e. quod
 ab uno homine privato sit gesta. 183,
 ult. aut subauditur συμφέρειν privatum
 commodum.

ἰδιώτης. 191, ult.

ἰδρῦσθαι de heroibus fanis consecratis.

136, 2. ἰδρῦσθαι ἱερά. 155, 9. et ult.

ἱερός] τὰ ἱερά λαβόντες κατὰ τὸν νόμον. extis,
 aliisque sacris in manus sumptis. 151,
 ult. ἱερά ἰδρυσάμενοι παρέδωκαν. 155,
 9. μεταπέμπεσθαι τὰ πατρίᾳ ἱερά. 165,
 1. μετακομίζεσθαι τὰ πάτρια ἱερά.

178, 15. ἱερά τὰ ἐν τῇ χώρᾳ τῶν πα-
 τρώων νομίζαν ἀποστειρῶν. 180, 11. ἐκ-
 δοτὰ τὰ ἱερά τοῖς πολεμίοις παρέδωσαν.

195, 11. ἀξιοῦν τὰ ἱερά, βοηθεῖν αὐτοῖς.

242, 2. ἱερά ὄπλα μὴ καταισχύνειν.

189, 5.

ἱεροσυλεῖν μεγάλα καὶ μικρά. 183, 10. εἰ-
 κὴνα χαλκῆν. in statua xnea e fano sub-

movenda sacrilegium committere. 231,
 14.

ἱμάτιον] διπλᾶ τὰ ἱμάτια ἐμπεπορημένοι.
 167, 1.

ἱπποτροφεῖν. 233, 2.

ἰσοθέων τιμῶν τετυχηκότες. 197, 2.

ἴσον φέρει. æquipollet, æquivalet. de pon-
 dere et libra ductum. 206, 1. ἴσων εὐ-

κλειαν λαγχάνειν [scil. τῇ τῶν ἄλλων

ἀποθανόντων εἰκλεία]. 206, ult. ἴσον ἔχειν.
 pari jure cum reliquis civibus uti. 235, 2.
 ἰσάνασι εἰκόνα. erigere, dedicare. 231, 15.
 ἰσχυῶς ἐστὶν ἰδεῖν ἐκείνων ἀρετὴν ἐν τοῖς γράμ-
 μασι, 192, ult.

ἰσχύειν] οὐκ ἰσχύει, pro οὐδὲν ἰσχύει. 139, 4.

K.

καδίσκοιν δυοῖν κειμένον. 240, ult.

καθαίρειν εἰκόνα. 220, 1, et 7.

καθιστάνασι εἰς ἀγῶνα. 137, 4. εἰς κρίσιν
 κοινὴν. 139, 16,

κακὸν elliptice deest illis, οὐδὲν παρὰ τοῦτό
 ἐστι. 182, pen. 184, 7.

κακότης. dedecus ignavia, imbellis, dege-
 neris, turpis et flagitiosi animi. 213, 3.

κάκωσις τοκέων. mala tractatio, cum pa-
 rentes contemptui habentur, nuditati,
 fami, penuria rerum omnium permitti.
 239, 19.

καλύπτειν. de terra mortuos operiente.
 197, 8.

κανών. 142, 5.

κάρη λευκὸν ἔχοντα. caput canum. 213, 18.

κατὰ] per, in, ad. κατὰ πάντος τοῦ αἰῶνος.
 140, 8. τὴν κατὰ πάντων τῶν προεδιδότων

χάριν. 233, 14. quam dictionem Taylor
 immerito damnavit: subauditur eum
 ἐν τοῖς νόμοις τεταγμένην.

καταβαίνειν εἰς Πειραιᾶ. 164, 6.

κατάγεσθαι καὶ ἀφικέσθαι εἰς Ῥόδον. 149, 1.

κατάγειν τὰ πλοῖα. piraticam exercere.

149, 9. τὴν τιμαίριαν εἰς τι. 227, ult.

καταγινώσκειν ἑαυτοῦ ἀίδιον φυγὴν. 152,

antep. 238, 10. τὸ προδεδωκέναι. 178,

17. θάνατον. 198, 13. παράνοιαν. 238,

4. ἀδίκημα κεικλιμένον καὶ κατεργασμένον.

flagitium, de quo quæsitum et pronun-

ciatum est, et esse flagitium, et punien-

dum esse, et quo genere pœnæ. 177, 2.

καταγινώσκειν et καταψηφίζεσθαι diffe-

runt: illud est Scabinorum, vel ICto-

rum de crimine pronuntiantium, sitne

vere an falso incusatum, et qua sit pœna

animadvertendum; hoc iudicis, exse-

cutioem illius pœnæ indicentis atque

mandantis. 177, 20.

καταδέστρον διακείσθαι. minore pietate

aliquem prosequi. 174, 17.

καταισχύνειν τὴν ἀριστείαν. 186, 3. δόξα.

216, 5. ὄπλα. 189, 5.

κατακλείεσθαι de obsessis. 195, 12.

κατακομίζειν ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰς τὰ τείχη τέκνα

καὶ γυναῖκας. 147, 18. e terra continente

ad naves deportare. 148, 1.

καταλείπειν τὴν πόλιν. 185, 4. οὐ καταλεί-

πει τοὺς ἡγεμόνας, οὔτε ζῶντας, οὔτε ἀπο-

θανόντας. 193, 3. κατέλιπεν αὐτοῖς ἐλε-

γεῖα ποιήσας. 211, pen.

καταλέγειν. 186, 3. et 7.

καταλύειν εὐκλειαν. 194, 10.

καταμαρτυρεῖν ἑαυτοῦ. 159, 4. 163, 2.

καταναλίσκειν τὸν βίον. 199, 12.

κατανέμεσθαι τὴν χώραν. 194, 22.
καταπτήσσειν. 165, ult.
κατασκάπτειν. 182, 8. 239, 17.
κατατάττειν τὴν τιμωρίαν εἰς αὐτὸ τοῦτο, ὃ
μαλίστα φοβούνται. 227, ult.
καταφανὴ ἐποίησαν τὴν ἀνδρείαν τοῦ πλούτου
καὶ τὴν ἀρετὴν τοῦ πλούτου περιγενομένην,
id est, ἐφάνερον ὅτι ἡ ἀνδρεία περιγι-
γνεται τοῦ πλούτου, καὶ ἡ ἀρετὴ τοῦ πλού-
του. 215, 2.
καταφεύγειν ἐπὶ βωμόν. 198, ult. εἰς ἱερὸν.
226, pen.
καταφεύδουσαι τοῦ δεσπότου τὰ μὴ ὄντα.
161, 3.
καταφηφίζεσθαι. v. καταγικάσκειν.
κατελέγχειν. corrumpere. 213, 2.
κατέρχονται οἱ φεύγοντες. 238, 8.
κατέχειν] ἀρ' ὑμῖν δοκοῦσιν οἱ μικροὶ καὶ οἱ
τυχεῖς φόβοι τότε τὴν πόλιν κατασχεῖν.
164, 13. φλόξ πολέμια κατέχει τὴν πόλιν.
206, 3.
κεῖσθαι. expositus, in medio propositus
esse. 240, ult.
κινεῖν τὰ ἱερά ἐκ τῆς πατρῆδος. 155, 12.
κληρονομεῖν] κληρονομοῦν τὴν γῆν καὶ τεθνη-
κότες. 197, 4.
κληρονομοὶ ὄρκων καὶ πίστεως. 225, 18.
κλῆρος ἀκήρατος καὶ οἰκία. 210, 6.
κλητεύειν. 152, 2.
κοινός] κοινὴ πρόφασις, causa (accusandi)
quæ unicuique civi debet esse honesta,
rata, et legitima. τὰ κοινὰ ἀδικήματα
καὶ κοινὰς τὰς προφάσεις ἔχει. quæ crimina
eives evocatos lædunt, eorum accusatio
quoque juris est communis. 139, antep.
κοινὴ κρίσις. iudicium majestatis, quo
populo toti per representantes perso-
nam ejus iudices judicare licet, causa
ad omnes pertinens. 139, 16. κοινῶν
ἐπιπιδῶν στερεῖσθαι. 180, antep. εἰς τὴν
κοινὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν τελευτᾶν. 174,
4. 196, ult. 233, 7. τύμβον κοινὸν λαγ-
χάνειν. 206, ult. κοινὰς χάριτας ἀπαιτεῖν.
præmia, vel redhostimenta officii po-
scere, non tibi soli, qui promeritis sis,
propria, sed aliis quoque communia
futura, quibus gratiæ nil debeatur. 233,
1. τοῦ κοινού παρὰ πᾶσιν ἐλέου ἠξιώθησαν.
234, 6.
κοινωνεῖν τῆς τύχης. 174, ult.
κοινῶς. 233, 9. ubi λειτουργεῖν subauditur.
κοινὰ. 213, 19.
κουριδία ἄλοχος. 212, 14.
κρίνειν dicitur actor, reum in jus vocans.
136, 3. ἀδικήμα κεκρίμενον καὶ κατεγνω-
σμένον. 177, 2. νεκρὸν κρίνειν προδοσίας.
218, 1.
κρίσις] ἀέμνηστον καὶ καταλείψει τοῖς ἐπι-
γυνομένοις τὴν κρίσιν. 140, 9. κρίσιν προ-
δοσίας ἐν τῷ δήμῳ οὐχ ὑπομένοντα. 219,
13. κρίσις pro κατηγορία, quatenus ac-
cusatio id efficit, ut in crimen inquirat-
ur, 138, 10.
κρίσειν] πόλεις πεσῶν διαφορὰς ὁμοίως ἐκτι-

σμέναι. 204, pen.
κύκλω. 201, 3. 227, 1.
κύριος ψήφου γίνεσθαι. 178, 21.

Λ.

λαγχάνειν τύμβον κοινόν, εὐκλείαν τ' ἴσθν.
206, ult.
λαμβάνειν] colligere, intelligere, cernere.
ἐντεθεν τὸ μέγεθος τῶν ἀμαρτημάτων
ἐλάμβανον. 184, 2. λαμβάνειν καὶ λόγου
τιμωρίαν. orationis adeo ranam exse-
qui. 186, 8. λαμβάνειν τὰ ἱερά. exta et
alia sacra in manus sumere, manibus
apprehendere. 151, ult. λαμβάνειν di-
cuntur iudices reos, cum eos coram se
stantes in potestate habent, severitati
iudicii sui obnoxios. 177, 7. deprehen-
dere. 178, 8. λαμβάνειν τὸ σῶμα ὄμωρον
τῆς ἀδικίας. 219, ult. τὴν κατὰ τῶν προ-
δοκόντων τιμωρίαν ἐξαιρετον χάριν λαμβά-
νειν. impetrare pro eximia et peculiari
gratia, ut pœna proditoribus scripta
remittatur. 233, 13.
λαμπρῶς χρηγεῖν. 233, 2.
λανθάνειν] ἔληθεν ἑαυτὸν ἐφ' ἀπάντων τοῦτο
πεποιτικῶς. nescit ipse, semet id fecisse
— 183, 4.
λέγειν ἐξὸ τοῦ πράγματος. 143, 13.
λειποταξίῳ et ἀστρατείας crimina copulan-
tur. 239, pen.
λέμβος. 148, 1.
ληξιαρχικὸν γραμματεῖον. 189, 4.
λίθινος περιβολος. 174, 11.
λιμὴν] τοὺς λιμένας ἐλεῶν. 148, 6.
λιμὸς] οὐ πρότερον ἀπὸ ἡλίου, πρὶν ἢ λιμῶ
ἀπέκτειναν. 227, 3.
λόγος. mera verba, re cassa. 153, ult.
λόγον περὶ τινα ἔχειν. 212, 1. λόγου τι-
μωρίαν λαμβάνειν. 186, 7. μετὰ λόγου
καὶ ἀποδείξεως συμπίσειν. 209, antep.
λόχευμα. factus. 208, 5.

Μ.

μακρὸν πλοῖον. 187, pen.
μάγισθαι. 212, 10.
μαρτύριον. 215, 7. μαρτυρίαν παρὰ θεῶν
ἔχειν. 201, 8.
μεγαλοφυχία. 203, 6.
μετὰ] τῶν μετὰ τούτου τις. npos aliquis
advocatorum ejus. 185, 2. μεθ' αὐτῶν
ἔσχον τὴν θεῶν εὐνοίαν. 194, 1.
μεταβολῆς τυχεῖν ἐπὶ τὸ βέλτιον. 180, 15.
μετακομίζεσθαι ἱερὰ πάτρια. operam dare,
ut tibi domo submittantur eo locorum,
ubi commoreris, accessere. 178, 15.
μεταλλάττειν τὸν τόπον. 185, 13. χῆραν.
195, 16.
μεταπέμπεσθαι ἱερά. 155, 9. ἐπικουρίαν
ἑαυτῶ. 171, 6.
μεταπίπτειν] τὰ τῆς Ἑλλάδος εἰς δουλείαν
μετέπεσε. 176, 1. ἐκ τοῦ κακῶς πράτ-
τειν. e mala fortuna ad meliorem red-

ire. 180, pen.
 μετασπῆναι. 221, 2. 229, pen.
 μετεῖναι. 212, pen.
 μετέρχεσθαι. insectari, punire. 219, 3.
 μετέχειν τινὶ πεντηκοστῆς. 150, 2. 179, pen.
 μετοικεῖν ἐκ τῆς πατρίδος εἰς τῶν γειτόνων.
 152, 11. 229, 15.
 μετρίότης. 231, 15.
 μηλόετος. 238, 12.
 μητρῶων. 184, 6.
 μισαθίναιος. 165, 9.
 μισόδημος. 165, 8.
 μοῖρα] κατὰ τὴν ἐκάστου μοῖραν. pro sua
 cujusque virili parte. 183, 3.
 μόνος ἄνθρωπος, μόνον πρᾶγμα. negotium
 ad unum hominem solum pertinens,
 cujus seu commoda, seu damna penes
 ipsum manent, ad plures non dima-
 nant. 184, 13. μονάτατος. 197, 1.
 et 6.
 μυθώδης. 199, 14.

N.

ναίειν πατρίδα. 208, 8.
 ναυμαχεῖν. 187, 2.
 νεκρὸν κρῖνειν προσδοσίας. 218, 1.
 νεμσητὸν ἰδεῖν. spectaculum fœdum, atrox,
 luctuosum, miserabile, cujus obtutus
 par est, ut indignationem horroremque
 et abominationem commoveat, et quo
 si tu oculos pascas, facile fiat, ut ipsi
 tibi quoque similia eveniant. 213, ult.
 νέος] τὴν περὶ τοῦ νέου ἐπιμέλειαν. 211,
 17. νέοισι πάντ' ἐπέοικε. 214, 1.
 νεοσός. 229, 12.
 νεοστιά. 229, 9.
 Neutra pluralia substantivorum vel ad-
 jectivorum copulantur interdum cum
 tertiis verborum personis in numero,
 non singulari, ut fieri solet, sed plurali,
 quod paulo est inventu rarius. cujus-
 modi constructionis exempla in indice
 ad Lysiam aliunde petita protuli.
 ταῦτα σημεῖα φαίνονται, pro φαίνεται.
 199, 5. Haud raro reperi schema hoc
 in opusculis criticis Dionysii Halicarnas-
 sensis, ut p. 130. ed. Sylburg. pen-
 ult. τὰ τεῖχη ἀνίστανται. Item p. 150, 49.
 dat liber Dudithianus ἐστασίαζον τὰ τῶν
 πόλεων, scil. τέλῃ. ubi vulgati Thucydi-
 didis libri dant ἐστασίαζε. Idem p. 152,
 36. e tertio Thucydides, cap. 82. recitat
 hæc: τὰ δὲ μέσα τῶν πολιτῶν, ἃ ὅτι οὐ
 ξυνηγανίσαντο, ἃ φθῶνι τοῦ περιεῖναι, διε-
 φείροντο. Reperi apud Stobæum quo-
 que exempla complura, quæ annotare in-
 super habui, nuper Eclogas ejus physica
 perlegens, editionemque earum Ant-
 werpiensem, misere lacunis et mendis
 coinquinatam, cum codice pleniore et
 emendatiore Augustano manuscripto
 conferens. Isæus p. 48, 41. οὐδενὶ ἂν
 ἄλλῳ τὰ τούτων ἐγένοντο.

τὰ νεώρια. 242, 1.
 νομίζειν. legibus et rita vetusto sancitum
 habere. 188, 9.
 νόμιμος] τῶν νομίμων εἶργειν. arcere, atque
 interdicare locis juribusque iis, quæ
 adire atque usurpare civibus aliis band
 sceleratis licet, sed facinorosi inde ex-
 cluduntur. 183, 13. τεύξεται τῶν νομί-
 μων. jus sibi debitum adipiscetur. 198,
 pen. 199, 2. quæquam ibi τῶν νόμων
 legitur.
 νομοθέτης] πρὸς τὰς τῶν ἀρχαίων νομοθετῶν
 διανοίας ἀποβλέπειν. 183, 6.
 νοῦς ἐσθλός. 198, 10.

O.

ὀδός] ὀδοὺς ἀπάσας τῆς ἀδικίας ἀπέφεραξαν.
 223, 15.
 ὀδοὺς] dens. χεῖλος ὀδοῦσι δακύν. 214, 6.
 ὀθνεῖος. 156, 1.
 τὰ οἰκῆα τῆς φύσεως. 229, 5.
 οἰκίζειν πόλιν ἀντ' ἄλλης πόλεως. 205, 1.
 οἶκος ἀήρατος. 210, 6.
 ὄμηρον τῆς ἀδικίας σῶμα. corpus delin-
 quentis, quasi obsidem agens pœnæ
 pro illo delicto luendæ. cum est in
 potestate judicum, neque affugit. 219,
 ult. ὄμηρον δίδουαι τὴν πίστιν. 225, pen.
 ὁμογνωμόνος. 201, 9.
 ὁμοίας καὶ ἀκολουθούς ἀλλήλαις. 221, 4.
 ὄνειδος τῆς πατρίδος. 139, 14.
 ὄπλα τίθεσθαι ὑπὲρ τῆς πατρίδος. 171, 9.
 ὄπλα ἱερὰ μὴ καταισχύνειν. 189, 5. et
 antep. ἐν ὄπλοις ἐκστρατευόμενοι. 212, 3.
 ὄργη δαιμόνων ἐλάπτῃ τινά. 198, 8. τῆς
 ἐσχάτης ὄργῆς [id est, τιμωρίας vel
 κολάσεως] δικαίως ἀν τυγχάνοντες. 232, 5.
 ὀργίζεσθαι ἐπὶ τοῖς νεοῖσι. 158, 3.
 ὄρθος] erectus metu et expectatione re-
 rum formidolosarum. ὄρθῃ ἦν ὁ πόλις ἐν
 τοῖς συμβεβηκόσιν. 165, 11. τρίαίαν
 ὄρθῃν στάσαν ἐν πόλεως βάθροις. 208, 2.
 ὀρίζειν τιμωρίαν ἐν τοῖς νόμοις. 140, ult.
 157, 2. ὄρισαν θάνατον εἶναι τὴν ζημίαν.
 183, pen.
 ὄρια τῆς χάρας οὐκ αἰσχύνεσθαι. 152, 9.
 ὄρια τοῦ εἶου. 215, 7.
 ὄρκος τῶν πολιτῶν. 189, 2. ὄρκον ἐπιπροκεῖν.
 189, 8. τὸ συνέχον δημοκρατίαν ὄρκος
 ἐστίν. 191, 8.
 ὄρμων πρὸς φυγὴν. 199, ult. πολλοὺς εἰς
 μάχην ὄρμωνέουσ. 206, 9.
 ὄρους τοῖς βαρβάρους πῆξαντες. 187, 7.
 ὄροφὴν ἀποσκευάζειν. tectum demoliri.
 227, 1.
 ὄρυγμα] παραδοῦναι τῷ ἐπὶ τοῦ ὄρυγματος.
 carnifici. 221, 12. fossa designatur, in
 quam malefici supplicio affecti abjicie-
 bantur.
 ὅστ' ἀνορύττειν. 218, 3. et 17.
 ὅτι] μὴ ὅτι et ὅτι μὴ copulata. εἰς τούτους
 μὴ ὅτι ἀμαρτάνειν, ἀλλ' ὅτι μὴ εὐεργετοῦν-
 τας τὸν αὐτῶν εἶον καταναλίσκειν. ingens

peccatum est, non modo in hos [parentes] delinquere, sed hoc quoque, non totam exhaurire vitam in studio bene iis faciendi. 199, 12.

οὐδὲς γήραος. 166, ult.

οὗτος] ταῦτα. hoc imperium Atticum et universa reipublicæ constitutio. 188, ult.

ὄψια δείλη. 148, 3.

Π.

παιδεύειν] δύο ἐστὶ τὰ παιδεύοντα τοὺς νέους. pæna et honor. 143, 6. παιδεύεσθαι πρὸς ἀνδρείαν. 211, ult.

παλαιός] οὐ γὰρ ἀποστήσομαι τῶν παλαιῶν. 201, 15. παλαιότερος. 213, 14.

Παναθηναῖα] καθ' ἑκάστην πενταετηρίδα τῶν Παναθηναίων. 209, 10.

παρ' ἓνα ἄνθρωπον οὐδὲν τούτων ἐγένετο. ideo quod unus aut affuisset, aut abfuisset, rem non fuisse mutatam, h. e. neque propter absentiam ejus evenisse, neque aliter fuisse habituram, si affuisset. 182, 12. παρὰ τούτων ἐστὶν ἡ σωτηρία τῇ πόλει. eo præsentem salva est resp., absente periit. 183, 1. παρὰ τοῖς πράξασιν ἐστὶ τὰ δεικνύματα, ἕως ἂν ᾖ ἀκριτα. post judicium autem sunt παρὰ τοῖς μὴ δικαίως ἐπέξελεύουσιν. 239, 7.

παρ᾿ ἀλλοίω. 195, antep.

παράγειν. deflectere, detorqueo a recto et vero ad vitium et fraudem. 161, 16.

παράδειγμα καταλείπεσθαι τοῖς ἐπιγιγνομένοις. 143, 2. παράδειγμα κάλλιστον τῶν Ἑλλήνων ἔχοντες. 144, 7.

παραδίδόναι] παραδεδομένοι δυσία ὑπὸ τῶν προγόνων. 136, 5. de accusatore et de legibus reum potestati judicium tradentibus, illo delictum indicante, et corpus sentis exhibente; leges autem pœnam dictant et executionem ejus iudicibus delegant. 138, 10. 139, 4. τοῖς πολεμίοις τὴν πόλιν ὑποχείριον παραδίδόντα. 141, 4. servos ad quæstionem per tormenta. 161, pen. 162, antep. παραδόσειν ἀμείνω τὴν πατρίδα. traditurum posteris rempublicam meliorem, quam accepisset. 189, 7.

παραδοξότατον. 175, 4.

παραίνειν κακά. 206, 11.

παρακαθίζεσθαι τοὺς δικαστὰς ἑαυτοῖς παῖδας καὶ γυναῖκας. 234, 2.

παρακλεύεσθε ἡμῖν αὐτοῖς. 225, 10.

παρακρούεσθαι τοῖς λόγοις. decipere, circumvenire. 232, 11.

παραλαβόντας παραδύναι. 221, 11.

παραλογισμούς κατὰ τῶν ἀγωνιζομένων ποιεῖσθαι. argumentationes fallaces, captiosas, 161, 9.

παραμένειν] ἀλλὰ μάχεσθε παρ' ἀλλήλοισι μένοντες. 213, 9.

παρανόιαν τιнос καταγινώσκειν. 238, 4.

παρανόμων γραφαί. 140, 2.

παρασκευαῖαι τῶν κρινομένων. sorpia quibus inuniti rei amicorum et intercessionum potentia gratiaque freti, sperant futurum, ut jus æquum pervertant atque debilitent. 150, pen. τοῦ λόγου. 161, 15.

παραστάτης. 189, ult.

παρατάττεσθαι. 235, 4.

παρέχειν συγγνώμην (pro dīdναι). 136, ult. παρασχόντα τὸ σῶμα τάξαι τοῖς στρατηγούσι. 171, 10. 172, pen. 179, 7. 190, 2. παρέχεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν. 172, 3.

παριδεῖν τὴν τοῦ δήμου σωτηρίαν. 171, 11. ὅταν ταύτην τις ἐφ' ἑνὸς [id est, ἐν ἐνὶ ἀνδρώπῳ] παρίδῃ, λήληθεν αὐτὸν ἐφ' ἀπάντων τοῦτο πεσοικώς. inultum si quis hoc transmiserit, quod alter salutem reip. haud sit totius. 183, 4.

παριέναι τὴν τιμωρίαν. pœnam omittere. 141, 8. præterire. ὦν τὰς θήκας παριών. 173, 5.

παροξύνεσθαι. 196, 6.

τὰ πάτρια ἱερά. 178, 15. et τὰ πατρῷα.

111, 2. 155, 7. et alibi. ἔθνη. 155, 8.

πεζομαχεῖν. 187, 2.

πέμπεω] μήτηρ ὅταν πέμπῃ τέκνα, scil. in castra et aciem. 206, 8.

πενία στυγερὰ. 212, ult.

πενταετηρίς. 209, 10.

πεντακόσιοι] τὴν βουλήν, τοὺς πεντακοσίους. 164, 6.

πεντηκοστή. vectigalis genus. 150, 1. πεντηκοστῆς μετέχειν eamque καταλείπειν. 179, pen.

πέρας ἔχειν τὴν εὐτυχίαν. 181, 2.

περὶ] λόγον οὐδένα περὶ τοὺς ἄλλους ποιητὰς ἔχειν. 212, 1. ἀμυνομένοι περὶ πάτρης, id est, ὑπὲρ πατρίδος, cum genitivo. 210, 4. Συμῶ γῆς περὶ τῆσδε μαχώμεθα. 213, 6. et cum dativo, περὶ ἢ πατρίδι μαχόμενοι. pro sua patria. 212, 10.

περιαιρεῖσθαι ἑαυτὸν τὴν ἐξουσίαν τῆς ἀπολογίας. 163, 8. τοὺς στεφάνους. 222, 1.

περιβάλλειν τεῖχῃ τῇ πατρίδι. 233, 7.

περιβήτης ἀρετῆς. 185, 9.

περίβολος λίθινος. 174, 11.

περιγιγνέσθαι καὶ τῶν πολεμίων, καὶ τῶν συμμάχων. 185, 21. καταφανῆ ἐποίησαν τὴν ἀνδρείαν τοῦ σπλήθους περιγιγνομένων. 215, 4.

περίστασθαι] νῦν δὲ περιέστηκεν εἰς τοῦτο. res eo reddit. 138, 3.

περιλαμβάνειν. 142, pen.

περιορᾶν πορθευομένων. 174, 12.

περιπίπτειν μεγάλοις ἀτυχήμασι. 192, 9.

περιπλεῖν πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. 146, 1.

περιποιεῖσθαι λειτουργίας εἰς τὸν ἴδιον οἶκον. sumptis in muneribus edendis ita facere, ut fructus eorum non ad remp. sed ad te soiam, tuosve redeat. 233, 1.

περιρρεῖν κύκλῳ τόπων. 201, 4.

πεσοῶν ὁμοίως διαφραγῆς. 204, 5.

πηγνύναι ὄρους τοῖς βαρβάροις. 187, 7. ἀργὸς ποιητὴς ἐν ἐξύλῳ παγνύς. 205, 2.

- πικρὸς] πικρότεροι γνώσεις. 234, 7.
 πίνους ἀγροί. 212, 11.
 πλάζεσθαι. 212, 13.
 πλάττειν δάμον. straminibus, festucis et luto nidum compingere. 229, 11.
 πλείων] ἐπὶ πλείων ἐλθὼν ἀδικήμα. scelus, flagitium, ubi latius serpsit, increbuerit. 184, 4.
 πλήθους περιγυνομένην ἀρετήν. 215, 3.
 ποιητὴς] περὶ τοὺς ἄλλους ποιητὰς λόγον ἔχουσιν οὐδένα. 212, 1.
 πλούτος] ἀνδρείαν τοῦ πλούτου περιγυνομένην. 215, 3.
 ποιεῖν ἐλεγεῖα. 211, pen. 212, 8. ἐπίδειξιν ποιούμενοι πρὸς τοὺς Ἕλληνας. 209, 12.
 στήλην. 220, 2. παράδειγμα. 242, 3. τὸ πρᾶγμα μικρῶν. oratione deprimere, elevare. 182, 12. μῦθον. narrationem fabularem carmine et actione sceuica convestire. 202, ult. μέγαν ποιεῖτε καὶ ἄλλοι μὲν ἐν φρεσὶ θυμόν. 213, 11.
 ποιητὴς σπουδαῖος. 209, 9. αἱ ποιεῖται μιμούμενοι τὸν ἀνθρώπινον βίον. 209, 15.
 ποιητὸς πατὴρ. adoptivus. 174, 14.
 πολεμεῖν τοῖς τοιοῦτοις ἔργοις. adversari, repugnare. 219, 11.
 πολεμία φλόξ κατέχει πόλιν. 206, 3.
 πολὺν γένειον. 213, 18.
 πολιστής. conditor coloniae. 205, 3.
 πολιτεῖαν tres constituunt, magistratus, iudices, et privati. 191, pen.
 πορίζεσθαι τὴν σωτηρίαν ἑαυτοῖς, 185, 17. 229, 3.
 πῶτος. 210, 3.
 πῶς] διαβὰς μινέτω ποσὶν ἀμφοτέροισιν. 214, 5.
 πρᾶγμα] ἔξω τοῦ πράγματός λέγειν [scil. τοῦ νῦν προκειμένου]. 143, 15. 144, 11.
 πρέπειν μετ' ἀνδράσι. 206, 6.
 προάγεσθαι δακρυόσι εἰς ἔλεον. 162, 3.
 προαιρεῖσθαι ἀγῶνα. instituere, capessere. 139, 11. προαιρεῖσθαι καὶ ζητεῖν τὰ χωρία ταῦτα. 161, 8.
 προαίρεσις] κατὰ προαίρεσιν ἀδικήματα. voluntaria. 240, 2.
 προδιδῶναι τὰ τῆς φύσεως ἀναγκαῖα καὶ οἰκεία. 229, 6. Σήκας τῶν ἡλικιωτῶν. 237, pen.
 προῖεσθαι τὸν καιρὸν. 225, 3.
 προκινδυνεύειν. 176, 5.
 προλέγειν ἀπέφικεν ὁ νόμος ἂ μὴ δεῖ ποιεῖν. 138, pen.
 προλείπειν πόλιν. 212, 11.
 προμαχεῖν] προμαχοῦντες Ἕλληνας. 215, pen.
 πρῶμαχος. 212, 9. 213, 16. 214, 4.
 πρόνοια. 225, 8.
 πρὸς] ἀνδρῶν ἀγαθῶν γενομένων πρὸς τὸν κίνδυνον. 194, 3. πρὸς ἀρετὴν ἔχειν, id est, διακείσθαι. 214, 8. παιδεύεσθαι πρὸς ἀνδρείαν. 211, ult. ἐπιγράφειν ὄνομα Διὸς πρὸς τὴν εἰσαγγελίαν. 232, 2. συνευπορεῖν ἐκ τῶν ἰδίων πρὸς τὴν κοινὴν σωτηρίαν. 233, 7.
 προσαγορεύειν τὴν πατρίδα. 173, 7.
 προσαναγράφειν. 220, 9.
 προσγενομένου φορτίου. 201, 1.
 προσήκουσα φύσει χῶρα. 174, 16.
 προσκροεῖν. 232, 11.
 προσκινεῖσθαι. 179, 3.
 πρόσσδος. veetigal. 241, 7.
 προσπλεῖν. 148, 5.
 προστάτης. patronus peregrini. 152, 9.
 ἐπὶ προστάτου οἰκεῖν. 236, 11. προστάται τῆς ἡγεμονίας τῶν Ἑλλήνων. 182, 3.
 προταρβεῖν θάνατον. 206, 5.
 προτρέπειν ἐπ' ἀρετὴν τοὺς νεωτέρους. 143, 5.
 πρῶφασις. causa, e. c. accusandi. 139, antep.
 πταῖον οἶκος. 206, 1.
 πτήσσειν ταῖς διανοαῖς. 175, 9.
 πτωχεύειν. 212, 12.
 πτωχικὴν στολὴν λαμβάνειν. 195, ult.
 πύλη] κατὰ τὰς πύλας ὑποδύντα. 196, 1.
 πυλὶς. portula secundaria. 148, 4. 178, 9.
 πυρὸς ῥύαξ. 199, antep. περιρρέουσα τὸ πῦρ. 201, 4.

P.

- ῥαψωδεῖσθαι Ὀμήρου ἔπη. 209, 11.
 ῥύαξ πυρὸς. torrens. 199, antep.
 ῥύεσθαι θεῶν βωμούς καὶ τὴν σωτηρίαν. 205, 5.

Σ.

- σημεῖον] δεινὸν ἂν εἴη, εἰ ταῦτα σημεῖα τῆς εὐσεβείας καὶ πανουργίας φαίνονται. 199, 4.
 σιτηγεῖν. 156, ult. 157, 3. 4.
 σῖτον ἔξαιρεῖσθαι. 149, 11.
 σκηνή] καλεῖν ἐπὶ τὴν βασιλικὴν σκηνήν. 212, 4.
 σπᾶν] σπατάμενοι τὰ ξίφη. 196, 7.
 σπεύδειν εἰς τὴν τῆς πόλεως βοήθειαν. 179, 1.
 σπουδάξιν] οὕτω σφόδρα περὶ τοῦτον ἐσπούδασαν. 212, 2.
 σπουδαῖος ποιητὴς. 209, 9. μέγιστα καὶ σπουδαιότατα διεκλιπταῖ. 229, 7.
 στάχυς ἄρσην. proles mascula. 206, 2.
 στεφανῖνον ἀγῶνα νικᾶν. 176, 14.
 στέφανον τῆς σωτηρίας εἶναι τὰς ἑαυτῶν ψυχᾶς. 176, 6. decus, gloria. 207, 1. 208, 4. περιελεῖσθαι τοὺς στεφάνους. 222, 1.
 στήλην ποιεῖν. 220, 2.
 στήριζεσθαι ἐπὶ γῆς ποσὶν ἀμφοτέροισιν. 214, 6.
 στολὴν πτωχικὴν λαμβάνειν. 195, ult.
 στορενύνασι. fundere, sternere humi, h. e. occidere. 215, ult.
 στρατοπέδω [in duali] συμβάλλειν. duo castra secum configere. 202, 7.
 στυγερά πένια. 212, ult.
 συγγενὴς τιμωρία. pœna consentanea scitis et moribus majorum in puniendis sceleribus. 222, 4.
 συγγνώμην παρέχειν. 136, ult. σ. τῶν κατὰ προαίρεσιν ἀδικημάτων. 240, 1.
 συγχανεύειν. 220, 2. et antep.
 συγχαρεῖν τι. pati, concedere aliquid verum esse, aut pro vero haberi. 182, 16.

συλλέγειν φρύγανα. 196, 2. τὴν μετὰ πολ-
λῶν πόνων συνειλεγμένην εὐκλειαν. 194, 8.
συμβάλλεσθαι οὐδὲν εἰς τὴν τῆς πόλεως σω-
τηρίαν. 172, 1. ἡ χάρα τὰ δένδρα συνεβά-
λετο εἰς — 172, 4. συμβάλλειν τινὶ λό-
γον. excusationem alicui suppeditare,
administrare. 180, 3. συμβάλλειν τὸ
κάλλιστον τῶν ἔργων πρὸς τὸ αἰσχιστον.
conferre, comparare. 185, 8. συμβαλεῖν
τῷ στρατοπέδῳ. 202, 7.
συμπαράταττεσθαι. 238, 1.
συμπεθεῖν τοὺς ἀνθρώπους μετὰ λόγου καὶ
ἀποδείξεως. 209, pen.
συμπενθεῖν, lugere una cum reliquis civi-
bus, τὰς τῆς πατρίδος συμφοράς. 171,
pen.
συμφέρειν. comportare cadavera cæсорum
in præliis. 173, 1.
συμφεύειν. 155, 12.
συμφορὰς τὰς τῆς πατρίδος συμπενθεῖν. 171,
ult.
συναθροῖζειν δόξαν. 216, 4.
συναναίρειν. 180, ult.
συναπολογεῖσθαι μισθοῦ. 232, 4.
συνατυχεῖν. 229, 1.
συνδιαφυλάττειν. 236, ult.
συνέθριον τὸ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ. 144, 7.
συνεδίξασθαι ταῖς ψυχαῖς τῶ τὴν πατρίδα
φιλεῖν. 203, 3.
συνευπορεῖν ἐκ τῶν ἰδίων πρὸς τὴν κοινὴν σωτη-
ρίαν. 233, 8.
συνέχει οὐ κατὰ μικρὸν τι μέρος. 140, 6. τὸ
τὸ συνέχον τὴν δημοκρατίαν ἐστὶν ὄγκος.
191, 8.
συνήγορος. 180, 3.
συνδάπτειν] συνετάφη τοῖς τούτων σώμασιν
ἢ ἐλευθερία. 176, 2.
συνδίκας ποιεῖσθαι. pacisci. 153, 9. 187,
pen.
συνίενα. de senatoribus in curia coeuntibus.
224, 6.
συνομιζέειν. 182, 10.
σύνοικος. 238, 14.
συνομνύειν. 224, ult.
συντάττειν] τὴν περὶ τοὺς νέους ἐπιμέλειαν
συνετάξαντο. 211, 18.
συντομία. brevis dictionis. 209, 14.
συντρέχειν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. 147, 16.
συσκευασάμενος ἂ εἶχε. convasatis fortunis
omnibus. 147, ult.
σχῆμα] mera umbra hominis, nou homo.
σχήματα ἐν πόλει ἄλλως πεφυκότα.
206, 7.
σῶμα] οὐκ ἔλαβον τὸ σῶμα τῆς ἀδικίας
ὄμνηρον. 219, ult. οὐ παρέχειν τὸ σῶμα
τάξαι τοῖς στρατηγοῖς. 171, 9. 172,
pen. 179, 7. 190, 1. τὴν ἐλευθερίαν τῶν
Ἑλλήνων ἐν τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν ἢ τῶν
ἄλλων Ἑλλήνων ἐλευθερία. 176, 2.
σώτειρα Minerva. 148, pen. 231, antepen.
σωτῆρ Jupiter ibidem.
σωτηρία] τὴν σωτηρίαν ἐκ τοῦ πολέμου ὑπεύ-
θυνον κινδύνῳ ἐποίησαν. 228, 1. v. infra
sub ὑπέρ.

T.

τάξιν μὴ λείπειν. 151, pen. 189, 6. pro
διάταξις vel ἐπιτάγμα, constitutio, praes-
criptio, prescriptum legum. 138, 8.
τάττειν εἰς τὰς φυλακὰς. 147, 19. 171, 10.
172, pen. 179, 7. τάττειν θάνατον τῷ
κλέφῃντι ζημίαν. edicere, denuntiare.
183, 8. ἔλαττον ἐπιτίμιον τάττειν. 183,
9. ὑπέρτας et προτέρας τετάχθαι τὰς
τιμωρίας. 225, 1.
τείχος] οὐκ ἐπὶ τοῖς τείχεσιν ἔχειν τὰς ἐλ-
πίδας τῆς σωτηρίας. 174, 8. εἰ τείχη τῆ
πατρίδι περιέβαλεν. 233, 7. τὰ τείχη τῆς
πόλεως δεῖσθαι. supplicare. 242, 1.
τελεία Γοργῶ. 208, 1.
τέμενον] τοὺς νεὸς καὶ τὰ τεμένη καὶ τὰ ἔδη
τῶν θεῶν. 237, 2. τεμένη τέμενεσθαι.
239, 17.
τέμενον] τέμενεσθαι τεμένη, lusus vocabu-
lorum. 239, 17.
τίθεσθαι παρά τινι. pecuniam ab aliquo
creditam sumere, opposito pignore.
153, pen. τίθεσθαι χάριν τινί. gratiam
penes aliquem inire. 240, 7.
τίκτειν] procreare, de patre, et parere,
de matre. τοῦδ' ἔκπτι τέκνα τίκτομεν.
205, 4.
τιμᾶν] τιμᾶσθαι pro τιμωρῆσθαι. 208, 4.
τιμῆ] τιμῶν ἰσοθῆον τυγχάνειν. 197, 2.
τιμωρία] τὴν κατὰ τῶν προδιδόντων [scil.
τεταγμένων ἐκ τῶν νόμων] τιμωρίαν ἐξαι-
ρετον χάριν λαμβάνειν. impetrare per
specialem gratiam, ut poena proditori-
bus scripta remittatur. 253, 14.
τόκος] fœnus. μίαν μὲν τόκου ἔφερε τῷ
Ἀμύντῃ. 153, ult.
τρέπειν εἰς τὴν χειρὸν γνώμην. 198, 10.
τρίαινα Γοργόνος. 208, 2.
τροφεῖα ἀποδιδόναι. 177, 16.
τυγχάνειν τῶν νόμων. 198, pen. 199, 2. si-
gnificat, ubi de criminoso agitur, poenas
meritas dare. alibi usurpat τυγχάνειν τῆς
ἐκ τῶν νόμων τιμωρίας. 162, 11. οἱ τυ-
χόντες φόβου. discrimina leviora, conte-
menda. 164, 13. μεταβολῆς τυχεῖν ἐπὶ
τὸ βέλτιον. 180, 15. ἰσοθῆον τιμῶν. 197,
2. ἀκλεοῦς καὶ ἀδόξου θανάτου. 197, antep.
χάριτος. 231, 2.
τύμβον κοινὸν ἔλαχον. 206, ult.

T.

υγρότης τοῦ ἤθους. 162, 2.
ὑδαρ καὶ γῆν αἰτεῖν. 186, 6.
ὑπεκτίθεσθαι] e periculo submovere et
tuto in loco deponere. τὸ ἑαυτοῦ σῶμα
καὶ τὰ χεῖρῃματα. in pedes se dare, quo
procul absis a periculo. 155, 6. τοὺς
υἱεῖς καὶ τὰ τέκνα. clam ex urbe subdu-
cere, et alio, velut in receptaculum ali-
quod tutius deportare. 177, 13.
ὑπὲρ ἀδικημάτων τιμωρία. 141, 8. ὑπὲρ τῆς
πατρίδος ἀνυπέβλητον εὐνοίαν ἔχειν. 209.

4. οὐδὲν πλεόν ἰσχύει παρ' ἑμὶν ἕλεος, οὐδὲ δάκρυα τῆς ὑπὲρ τῶν νόμων καὶ τοῦ δήμου σωτηρίας. 242, ult. ubi, aut cum Tayloro ὑπὲρ est delendum, aut pro σωτηρίας, leg. est τιμαριίας. 187, pen. ὑπερβαίνειν ἕρος. 187, pen. ὑπερβάλλεσθαι τινα τῇ τιμαριίᾳ. 222, pen. ὑπεύθυνος κινδύω. 228, 2. τῇ παρὰ τῶν θεῶν τιμαριίᾳ. 240, 7. ὑπέχειν τιμαριίαν. pœnas dare, corpore tolerare. 198, 2. 230, 11. et 13. ὑπὸ τῆς πόλεως ἀποδινήσκειν. jussa populi, auctoritate reip. 198, ult. ὑπὸ τῆ ψήφῳ ἔχειν. 136, 10. ὑπίγραμμα. titulus, qui sub statua scribitur, inscriptio. 220, 8. ὑποδύναι. 196, 1. ὑποκείσθαι pro προκείσθαι. τιμαριία ὑποκειμένη. pœna proposita. 228, 12. κινδύος ὑποκειμένος. 228, 14. ὑπομένειν κρίσιν προδοσίας ἐν τῷ δήμῳ. 219, 12. ὑπόμνημα τῆς ἀσεβείας. 193, antep. ὑπομνήματα καὶ παραδείγματα ἔχετε. 225, 12. ὑποχειρίον τὴν πόλιν τοῖς πολεμίοις παραδόντα. 141, 4. ὑποψία] ἀρχὴν οὕτως αἰντο δεῖν τοὺς πολίτας ἦν, ὥστε μηδ' εἰς ὑποψίαν μηδένα ἔλθειν τοιούτων ἀδικημάτων. 224, 3.

Φ.

φαίνειν σημεῖα. 199, 5. φείδεσθαι] μικρέτι ψυχῶν φειδόμενοι. 215, 8. φέζειν] οὐδ' ἴσον φέζει. neque æquivalet. 206, 1. φέρεσθαι ἐπὶ λόγον τινά. ferri, ruere ad excusationem aliquam. 180, 2. ψῆφος εὐροκοτάτην φέρειν. 144, 14. μίαν μῶν τόκου [vel τόκον, id est, ἐν τόκῳ τάξι] ἔφερε τῷ Ἀμύντᾳ. dependebat. 153, ult. φέξε γὰρ, ὧ ἄνδρες [singul. pro plur.] 184, 6. φεύγειν φόνου [scil. δίκην]. 229, 17. κατέχονται οἱ φεύγοντες. exsules. 238, 8. τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος κινδύνους φυγόντα. 139, 6. φθάνειν] ἔφθασε καταφυγὼν εἰς τὸ ἱερόν. prius confugisset in templum, quam persequentes eum assequerentur. 226, pen. φιλόθεωπος. 138, 1. φιλόπολις. 138, 4. φιλοπράγμων. 138, 5. φιλοτιμείσθαι. 201, 16. φιλοτιμίαν τινὸς ἀφανίζειν. efficere ut pereant et evanescent alicujus de rep. benemerita, in eamque factæ largitiones in oblivionem abeant. 233, pen. 239, 2. et antep. φιλοψυχεῖν. 313, 13. 228, 11. φλόξ πολεμία τὴν πόλιν κατέχει. 164, antep. φόβος et φυγὴ copulata, ut similia et cognata. 213, 10. φωνικὸν ἀδικημα. scelus cæde patrata contractum. 177, 8.

φόνου [scil. δίκην] φεύγειν. 229, antep. φορτίου προσγενομένου. 200, ult. φρύγανα συλλέγειν. 196, 1. φυγὴ et φόβος copulata. 213, 10. φυγὴν αἰδίων ἑαυτοῦ καταγινώσκειν. 152, antep. 238, 9. φυλακὴν τῶν τειχῶν ἔρημον καταλείπειν. 148, 8. τάττει στρατηγούς εἰς τὰς φυλακάς. 147, 19. τὴν ἑαυτῶν ἀνδρείαν ἀσφαλεστέραν εἶναι νομίζοντες φυλακὴν τῶν λιθίνων περιβόλων. 174, 11. φύναι] πέφυκεν ὁ νόμος προλέγειν ἂ μὴ δεῖ πράττειν. in eo cernitur vis et natura et intentio legum, hoc leges volunt, eoque feruntur, ut prædicant ea, quæ nefas sit fieri. 138, pen. σχήματα formæ humanæ, non homines veri, ἄλλως, incassum, ἐν πόλει πεφυκότα. 206, 7. φύσις] κατὰ φύσιν, id est, εἰκότως. prout consentaneum est e rerum natura existinare. 161, 16.

X.

Χ. ἐπώτατος δικαστής. 231, 12. χαλκίοικος Minerva. 226, ult. χαλκοτύπος. 179, 14. χαράκωσις. 172, 8. χαρίζεσθαι χάριτας εὐγενῶς. 203, 9. χάρις] χάριτας κοινὰς ὑμᾶς ἀπαιτούσι. 233, 1. v. λαμβάνειν. χάριτος τυγχάνειν. 231, 2. v. χαρίζεσθαι. χεῖλος ἰδοῦσι δακρῶν. 214, 5. χεῖρ. 213, antep. χορηγεῖν λαμπρῶς. 233, 2. χεῖρ] χρισαντος τοῦ θεοῦ. cum oraculum respondisset. 202, 6. χρηματίζειν. consilia de rep. agitare. 164, 7. χρυσμὸς] symbolice pro re certa, indubia, fallere nescia. ut nos quoque eodem significato vocabulum Evangelienbuch [Gospel] usurpamus. ὥσπερ χρυσμὸς γράφειν τοῖς ἐπιγιγνομένοις. 198, 6. χρυσμοσύνη. indigentia, paupertas. 212, ult. χρυστήριον πυνθάνεσθαι. 195, 4. χρεῖστης. creditor. qui alicui æs mutuo dedit. 153, 3. χρεῶν δεῖν. lente conferre beneficium. 203, pen. χρυσοφόρος. 215, ult. χρεῶς] χρεῖα γυμνωθέντα. 214, 1. ἢ χρεῖα. ager Atticus. 136, 1. 241, ult. χαρίον. locus heticus. 161, 9. χῶρος ὁ τῶν εὐσεβῶν. 201, 6.

Ψ.

ψῆφος] ὑπὸ τῆ ψήφῳ ἔχειν. 136, 10. de iudicibus, quorum in potestate rei corpus est, coram adstant, ut de eo, quicquid velint, statuere possint. αὐτὸ τὸ σῶμα ὑποχείριον ἔχοντες τῆ ψήφῳ. 218, ult. 220, 14.

ψυχαγωγείν τοῖς λόγοις. 162, 2.
 ψυχῇ] τὴν ἰδίαν ψυχὴν ἀντικαταλλάττειν τῆς
 κοινῆς σωτηρίας. 196, ult. τὰς τούτων ψυ-
 χὰς στέφανον εἶναι τῆς πατρίδος. 176, 7.
 ἐκούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς. mea sponte. 207,
 pen. συγγενεῖς οὐ μόνον τὰς ψυχὰς, ἀλλὰ
 καὶ τὰς τιμωρίας τῶν ἀδικούντων ἐκέκταντο.

cognatos et ingenitos habebant non mo-
 do nobiles spiritus, sed etiam puniendi
 severitatem. 222, 4.

Ω.

ᾧρα, cura, respectus, ratio. 213, 4.

INDEX HISTORICUS

AD LYCURGUM.

- ADIMANTUS Corinthiorum in pugna ad
 Salaminem imperator. 185, 15.
 Æginetorum classis. 185, 16.
 Alexander, rex Macedoniae, quem Xerxes
 ad Athenienses allegavit. 186, 5.
 Alexicles, qui pro Phrynicho dixit, oc-
 cisus. 218, 19.
 Amyntas, penes quem soror Leocratis
 erat. 152, pen.
 Antigene Xypetæensis. 152, ult.
 Apollodorus, qui Phrynichum occidit.
 217, 11.
 Aristarchus, qui pro Phrynicho dixit, oc-
 cisus. 218, 19.
 Athenienses Græciæ principes fuisse di-
 cuntur annis nonaginta. 186, ult.
 Autolycus ab Areopagitibus morte mulcta-
 tus. 177, 10.
 Callistratus. 198, 13.
 Cephissus, pater Praxithææ. 202, 3. 203,
 8.
 Cleopatra, Philippi filia, Alexandri M.
 soror, et uxor Alexandri Epirotarum
 regis. 156, pen.
 Codrus, rex Athenarum. 194, 18.
 Critias. 218, 1.
 Demophantus. 225, 15.
 Erechtheus rex Atticæ. 202, 2.
 Eteonicus Lacedæmoniorum in pugna Sa-
 laminia imperator. 185, 14.
 Eamolpus Neptuni et Chiones filius. 201,
 pen. ejus cum Thracibus expeditio ad-
 versus Atticam.
 Euripides poeta. 202, pen.
 Hector. 209, pen.
 Herculis e posteris sumpti, qui Spartæ
 regnarunt. 211, 11.
 Hipparchus, Timarchi filius, proditionis
 reus peractus, quomodo sit punitus.
 219, 12.
 Homerus. 209, 7.
 Hyperidis psephisma. 164, 4.
 Irenis scortum. 148, 3.
 Lacedæmoniorum cum Messeniis bellum.
 211, 8.
 Leocrates, in quem oratio Lycargi tota
 invehitur, 135. sq. pater ejus fuit vir
 de rep. bene meritus et statua ænea
 cohonestatus. 234, 10.
 Lysicles. 153, pen.
 Menelaus legatione ad regem Persarum
 functus. 154, p.
 Messeniorum cum Lacedæmoniis bella.
 211, 9.
 Pausanias rex Lacedæm. proditionis et
 affectatæ tyrannidis reus, fame necatus.
 226, 8.
 Phrynichus tyrannus et proditor. 217, 9.
 Phyrkinus. 149, pen.
 Praxitheæ, filia Cephissi, uxor Erechthei.
 202, 2.
 Thracum cum Eamolpo adversus Atticam
 expeditio. 201, ult.
 Thrasylbulus, qui Phrynichum occidit.
 217, 11.
 Timochares Acharnensis. 153, 7.
 Triginta tyranni. 223, 11.
 Tyrtæus. 211, 15.
 Xerxes. 185, 5.

INDEX GEOGRAPHICUS
AD LYCURGUM.

- ACHARNENSIS. 153, 7.
Acte, regio quædam Athenis, forsan in
Piræum protensa. 148, 4.
Ætna mons. 199, 15.
Andrus. 171, 4.
Chæronea. 173, 3.
Chalcioeci [Minervæ] fanum Spartæ.
226, ult.
Cholargensis. 154, pen.
Ciliciam dicuntur Athenienses devastasse.
187, 1.
Cyaneæ. 187, ult.
Decelea. 221, 2.
Delphi. 194, pen. 202, 4.
Epidaurus. 171, 5.
Eurymedon. 187, 2.
Hellas, tractus ille mari Ionio prætensus,
ubi est Ætolia et Acarnania. 156, ult.
Marathon. 210, 12. 215, pen.
Megara. 152, 8.
Messene. 182, 9.
Oisvia. 217, 10.
Phasis. 187, ult.
Phœnicen dicuntur Athenienses deva-
stasse. 187, 1.
Rhodus. 149, 2.
Salamis. 185, 5. 221, pen.
Sicilia. 199, 13.
Thermopylæ. 215, 4.
Træzen. 171, 5.
Troja. 182, 5.
Xypetæensis. 152, ult.

Δ Η Μ Α Δ Η Σ.

HAUPTMANNI
DISSERTATIO

DE
DEMADE.

ΣΥΝΟΨΙΣ.

I. Demadis genus. II. indoles. III. educatio et prior vitæ modus. IV. administratio reipublicæ. V. fortunæ et fata. VI. eloquentiæ conditio. VII. sententiæ. VIII. Quid ipsi scriptorum tribuatur; ac singulatim de oratione ἐπὶ τῆς δωδεκαετίας. IX. Quibus argumentis fragmentum illius orationis, hodieque superstes, Demadi vindicetur. X. quibus argumentis suppositum videatur. XI. Ejusdem dispositio.

I. Duo nobis Demades oratores, patrem et filium, sistit Suidæ collectio, hic sicubi parum sibi constans; ni codicum diversæ, tam barbaris sæculis, observationes confusionem intulerunt. Miscetur enim æque Demades, post Antipatrum regnans, qui Thebas instaurarit, quod Cassandrum, Antipatri filium, fecisse constat; et prioribus plane perturbata tribuuntur. Quoniam igitur antiquiores solum Demeam filium appellant: in uno pariter Demade subsistimus, qui, cum jam ad Philippum mittere filium potuisset, anno postremo Antipatri necabatur. Is Atheniensis erat, e Laciadis, Ceneidis tribus populo, trahens originem, filius Demadis, ut in orationis ipsi tributæ fragmento legimus §. 16. Quatenus vero, non præter causam, Demeam patrem aliquis nominat, hariolari licet, nostrum nepotem aliquis nominat, hariolari licet, nostrum nepotem habuisse, Cassandri tempore celebrem. Quod pater nostri vir fuerit obscurus, etiam Ælianus V. H. XII. 43. prodit. Sed addens idem: Κλεοφῶντος καὶ Δημάδου, καίτοι προσταῶν γενομένων τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, οὐδεὶς ἂν εἶποι ῥαδίως τοὺς πατέρας, quid sibi velit, ignoro. Ipse quoque Demades haud oratorem monstrat, sed pauperem ac laboribus suis infirmitatem vitæ sustentantem, quibus et, vel ab obitu patris, quod ex fragmenti loco probari posse videtur, vel ab ipso commotus, filius operam dabat. Quantumvis subjecta Demadi foret isthæc oratio, nihilo minus ea justiore fide referret, aliorum quoque testimoniis fulta, quam Ælianus, forte majores generatim, aut illustria patrum in rempublicam merita, spectans, aut omnino quidquam modo dans argumento

suo, περιφανείς ἐξ ἀσήμεων designaturus. Suidas porro, quatenus matrem tibicinam vocat, ac meretricem, ut Demeam cum Demade, sic matrem cum uxore, vel pellice, confundit. Faciunt hac in parte nobiscum Plutarchus et Athenæus, qui simul sermonem narrant, quo pater filio dicit; cum ipse matrem ejus duxerit, illud nec vicinum sensisse, Demeæ nuptiis reges ac principes necessaria suppeditare. Potuit igitur Hyperides et alloqui Demeam increpando: Οὐ σωπήσῃ μειράκιον μείζον τῆς μητρὸς ἔχων τὸ φύσημα; Fuit enim et filius orator, qui præ cæteris, cum Callicle, Diopeithen Suuium a periculo capitis liberavit, v. Io. Tzetzes histor. chil. VI. 98. 104. contra quem pariter ac patrem duas orationes, quæ perierunt, habuit Hyperides.

II. Eæ quidem narrationes nos aliquatenus ad Demadis indolem considerandam deducunt. Generatim vividam habuit. Ingenium e salibus patet; iudicium e rebus ab ipso peractis; ex iis, quæ de oratoria ejus facultate memorantur, utrumque. Prodebat εὐστοχίαν in reprehendendo, seque, magna παρρησία, vel regum ludibriis, opponebat; quippe cum admiranda vis orationum omnia permulceret. Adamabat quidem pacem; ut vere Tzetzes v. 19. scribere posset:

- - Ὑπῆρχεν ἐραστῆς εἰρήνης ὁ Δημάδης.

Neque tamen spernebat bellum, aliquando dux militaris constitutus. Pertinet huc, quod Ælianus V. H. XIV. 10. notat, ubi simul paludamentum, a Phocione rogatum, lividam Demadis arrogantiam ostendit. Istam et Plutarchus innuit, qui, tam in reip. ger. præc. §. 7. quam in Vita Demosthenis, §. 11. Demadis illud refert: ‘Corrigere me vult Demosthenes, sus Minervam.’ Scilicet in Demosthenem præcipue noster invidiam effudit. Unde Sidonius Apollin. VIII. 1. de Demade et Antonio, Demosthenis illo, hoc Ciceronis adversario, testatur, quod, “lividi cum fuerint, malitiæ claræ, dilectionis obscuræ, tamen ad notitiam posteriorum, per odia virtutum, decurrerint.” Licet Demosthenes, ut auctor est Plutarchus l. c. §. 8. fin. quia non ausus est ex tempore dicere, nunquam juverit Demadem; Demosthenem, tumultibus populi perculsum, subito surgens, sæpe Demades. Jure quoque suo Suidas πανούργον, astutum, nominat; neque perfidum minus: id quod omne curriculum vitæ significabit. Avaritiæ testem invenimus Plutarchum, tam in apophthegm. t. viii. p. 110. ed. Hutten. quam in Vita Phocionis, §. 30. ubi dictum ab Antipatro refert, duo se amicos Athenis habere, Phocionem ac Demadem, quorum alterum nunquam adducere potuisset, ut missa dona acciperet, alterum nunquam muneribus exsaturasset. Inde tamen, Suida teste, εὐπόρος παντὸς, luxuriosus evadebat et impurus, qui de parte altera profudit, quod corraserat ab altera. Novimus Demosthenis responsum, cum sese Minervam nuncupasset Demades: ‘Ista quidem (ait) Minerva proxime fuit in

adulterio deprehensa.' Novimus ex Athenæo II. 2. quod Pytheas asseverarit, Demadem, lenocinatum, ebrium, ac ventricosum, singulis diebus in concionibus versari. Sic autem *πορνοβοσκῶν, μεθύσκόμενος, προγύστωρ*, facile comprobabit Plutarchi sententiam, cujus in Phocione §. 1. dicitur: *οὕτως ἀσελγῶς βιώσας καὶ πολιτευσάμενος, ὥστε Ἀντίπατρον εἰπεῖν ἐπ' αὐτοῦ γέροντος ἤδη γεγονότος, ὅτι, καθάπερ ἱερέιον διαπεπραγμένον, γλῶσσα καὶ κοιλία μόνον ὑπολέλειπται.*

III. Utique videtur luxuria potius ex abundantia pravaque consuetudine fluxisse, quam, quasi naturalis, primam ætatem fœdasse. Quanquam enim non ignoramus, ejusmodi vitia subinde primariis ingeniis insidere; quo nomine solum Alcibiadem appellasse sufficit: remigis tamen partes, et nihilo minus adeo notabilis, sine magistro, quod vulgo creditur, profectus, ut Atticis auribus placeret orator, et ad nutum suum componeret omnia, difficulter cum tali natura cohærent. Noster quidem, propter antecedentes occupationes, a Sexto Empirico vocatur *κωπηλάτης*, a Suida *ναύτης, ναυπηγὸς καὶ πορφεμεύς, nauta, faber navalis et transvectionum administer*. Pergit Suidas: *absistens ab his rempublicam administravit* (ἐπολιτεύσατο). Quod num statim factum, an post exercitationes varias in dicendo, non plane constat. Tributum oratori nostro fragmentum pariter proxime conjungit §. 18.; sed ut latiore sensum admittat, ac forsitan studiose tempus quoddam obscuret. Apud Stobæum serm. XXIX. p. 204. ed. Bas. 1549. legimus, Demadem interrogatum, quo doctore profecerit? nominasse *βῆμα, tribunal*, indicando, quod in ipsis negotiis, experientia quavis sophistarum institutione sit melior. Natum est inde proverbium, apud Apostolium IV. 17. *ἀπὸ κώπης ἐπὶ βῆμα*. Quem etiam ad modum Sextus Empiricus contra mathematic. II. 16. ipsum, inquit, *ικανῶς καὶ κατὰ τρόπον ῥητορεύειν, μὴ μετασχόντα ῥητορικῆς, cum non didicisset rhetoricam*. Ut et idem Sextus I. 13. 294. sq. grammaticis subtrahit Demadem: licet Homericos versus afferat, quibus, a pugna Chæronea, dum is ad convivium adigebatur a Philippo, ex Homer. Odys. X. 383. sqq. feliciter usus esse diceretur; quosque Diogenes Laertius IV. 9. Xenocrati pariter, apud Antipatrum, a pugna Lamiaca, tribuit. Ni quid ibi confudit Sextus; id certe constabit, haud *ἀγράμματον* Demadem fuisse, qui similiter alias in numerato sententias veterum habuit. Exercitationem continuam, illud potentissimum discendi genus, singulatim memorat Quinctilianus II. 17. p. 128. sq. ed. Capp. Qui simul, partim præstantiorem, si plura didicisset, futurum fuisse credit; partim, haud omnino negari posse, contendit, ipsum quoque magistros auscultasse.

IV. Cæterum, Olynthiaco jam bello, quod Olymp. CVIII. gerebatur, Demadem Philippi beneficiis clanculum esse gavisum, ac

Demosthenis Olynthiacis orationibus facundiam suam opposuisse, narrant. Hoc et ille passim, quamvis adversarios non appellet, inuit; sed apertius habet Suidæ collectio, jungitque, quod, cum Euthycrates Olynthius Philippo patriam prodidisset, et hinc apud Athenienses infamis foret, Demades eum honoratum et Atheniensium hospitem publico decreto suo fecerit. Istud tamen, ut et alterum decretum, quo sancire laboravit obedientiam suorum (Φιλίππῳ, τοὺς Ἑλληνας ὑπακούειν), equidem vix ante pugnam Chæro-neam, cum Suida, ponerem. Interim ita patebit, cur, in eadem pugna captus, victorem tam honorificum ac benignum senserit. Sequi cogebatur Atheniensium castra, licet revera Philippi stipendiarius; hinc et capi maluit, quam fortiter pugnare. Vix alius, e grege captivorum, quod Diodorus Sic. XVI. 88. narrat, eo modo castigasset ebrium: Βασιλεῦ, τῆς τύχης σοὶ περιθείσης πρόσωπόν Ἀγαμέμνονος, αὐτὸς οὐκ αἰσχύνῃ πρῶτων ἔργα Θεραΐτου, quo tamen permotus se totum mutat Philippus. Sed opus erat prætextu, ne, receptus in amicitiam regis, huic solum, nec patriæ, favere videretur. Profecto, vel tunc Macedo potius adjumentum Atticorum contra Persas, quam odium ac desperationem, quærebat. Cum ergo deprecaretur Demades, gratiam suam Atheniensibus promisit, occisos honorifice sepeliendos curavit, captivos sine redemptionis pretio dimisit, societatis et amicitiae fœdus cum ipsis renovavit, pacem denique Bœotiorum genti concessit Philippus. Partim id actum est ante, quam hujus convivio Demades adesset, partim singulari legatione suscepta. Demosthenes etiam pacis illius mentionem facit pro Corona c. 88. Redemit autem, ut fragmentum §. 20. habet εΙΘΕΙΘ. secundum alios εΙΘΕΙΘΕΙΘ. secundum Fabricium εΙΘΕΙΘΕΙΘ ΧC., quos inter εΙΘ. cives erant. Nescio, num tunc, an alia legatione, factum sit, ut ipsi noxæ daretur, quod, ex eo quærente Philippo, quales Athenæ quantæque forent, illas in mensa describeret Demades: unde, quasi patriam injuriis affecisset, immo prodidisset, accusabatur. v. Hermog. περὶ εὐρέσ. I. 2. Id vero plane tunc accidit, ut, ubi Cecropidarum illud nobile robur esset? Philippo sciscitato, per ἀπόφθεγμα responderet, quod immiscet Stobæus serm. LII. p. 365. et Plutarchus pro nobilit. in Fabricii Bibl. Gr. VI. 6. 7. T. XII. p. 270. itemque in I. C. Wolfii anecdotis Gr. T. IV. p. 282. οἶσθα ἂν, ὃ βασιλεῦ, ὡς τῶν νῦν μὲν Ἀθηναίων ὁ Φίλιππος, τῶν δὲ Μακεδόνων ἦρχεν ὁ Χάρης. Diodorus quidem Siculus, XVI. 88. horum plura dum memorat, insignem illum, quem antea diximus, effectum gratiis solum Atticis vindicando, vel ignorasse, quæ reticet, vel moralem scopum sibi præfixisse, videtur. In republica Demades haud raro sibi speciem honestatis quæsivit. Eodem refero decretum illud, quod Seneca de benef. VI. 38. perpendit, et quo damnavit cum, qui necessaria

funeribus venditabat, cum probasset, ipsum magnum lucrum optasse, quod illi contingere sine multorum morte non potuisset. Nihilominus et subinde veras animi cogitationes celare nequivit. Huc pertinet, quod persuaserit Atheniensibus, ut in concionem Græcorum Philippicam omni modo recipi studerent. Quamvis enim Demosthenes, Phocion, cæteri repugnarent: populus tamen, Macedonibus assensum inconsulto fervore sequebatur. Reprehendebat quidem, detrimento per ejus consilium accepto, civitas Demadem. Hic autem denuo suasor exstitit, ut sui pacem bello præferrent, ac Macedonis imperium patienter tolerarent. Habemus et aliud adhuc ejus decretum, quo, cum Alexander a Thebis expugnatis legationem Athenas mitteret, de decem oratoribus puniendis, consilium illorum liberandorum causa cepit, summa diligentia, populi nomine, factum. Hoc ipso decem illos excusabat; sin vero vel peccarint, promissionem annectebat, eos populum esse puniturum (Diod. Sic. XVII. 15. Plut. in Demosth. § 23.). Forte tunc et psephisma scripsit, de Alexandro majorum deorum concessui jungendo, quem honorem jam Philippus affectarat. Hinc ipse legatus, per gratiam et eloquentiam suam, oratores liberavit, totique populo clementiam Alexandri comparavit. Evolvantur Arrianus de exped. Alex. I. 10. Plut. in Alex. §. 12. cæteri. Quin simul pro Thebanis transfugis fructuose deprecatus est. Sic et alias, quod salvo Macedonum dominatu fieri poterat, civibus prodesse laboravit. Ridendo præcipue verum dicebat, et Atticis auribus se totum accommodabat. Ut hoc utar exemplo, cum cives suos aliquando, rebus novis audiendis solum intentos, negotiorum curam omittere videret; illam ipsam, vel fabula, commendavit, quam in Æsopiarum collect. n. 178. legimus. Suidas refert, quod et aluerit equos, inque ludis Olympicis victor discesserit. Apud Edvardum quidem Corsinum inter Olympicos victores nulla fit mentio Demadis. De solis igitur Atticis, ac minoribus hoc nomine ludis, de quibus æque Corsini loquitur, erit intelligendus Suidas, qui de eodem narrat: οὔτος κατέλυσε τὰ δικαστήρια καὶ τοὺς ῥητορικοὺς ἀγῶνας. Id esse factum videtur, cum ejiceret oratores, et urbem Antipatro traderet, ut illius nunc diversa fieret in foro pariter administratio. Forsitan hoc tempore, quod idem narrat, populo discedens dixit: οὔτε ἑαυτῶν ἐστὲ κύριοι, οὔτε ἐμοῦ. Nec admodum errabo, si commemoraverim, inde natam esse narrationem Tzetæ Chil. VI. 177–181. de linguis oratorum Atticorum, cum cæteri necarentur, rogatu Demadis, solum exsectis. Ita quidem, cum ipse sub Antipatro naufragia reipublicæ se gubernare profiteretur; jure suo vocari potuit a Plutarcho in Phoc. §. 1. reipublicæ naufragium.

V. Interim, secundum Suidam, proditor perquam dives, Philippi

munere, multas habuit in Bœotia possessiones. Immo, si C. Graccho, apud Gellium XI. 10. 6. fides datur, vel, ut sileret, talenta decem accepit. A nece Philippi beneficentia pariter Alexandri gaudebat, apud illum haud minus potens, ac apud parentem. Hinc a Demosthenis amicis largitione quinque talentorum commovebatur, ad dictum antea psephisma, de reis oratoribus periculo eximendis, artificiosius consignandum. Postea similiter Antipatri gratiam obtinuit, licet denique perniciosam. Ad hunc enim cum Phocione legatus, urbem illi demisse tradidit, quod fusius memorant Nepos in Phoc. c. 2. Plutarchus in Vit. Phocion. §. 26. sq. et Pausanias L. VII. c. 10. Nec apud suos honoris testificationibus excidit Demades. Ænea statua, in foro posita, colebatur, publiceque in Prytaneo victum capiebat, quod Dinarchus *κατὰ Δημοσθ.* inter alios refert. Tanto verosimilius idem Dinarchus §. β'. Demosthenem atque Demadem conjunxit, ab Harpalo pecunia corruptos, quo tempore §. ζ'. Areopagi senatus sex mensibus de iis inquisivisse dicitur. Palam quidem Demades, uti jam dictum est, adversarius erat Demosthenis, cujus administrationem reipublicæ malorum omnium causam exstitisse præ se ferebat, cum bellum postea nasceretur. Respicit, hocce narrans, Aristoteles Rhet. II. 24. bellum, post quod, Aristophonte prætore, Demosthenes habuit orationem de Corona. vid. Dionys. Hal. ep. ad Annæum, §. 12. Post illud tempus in civitate sua rixis sæpe noster exercebatur, nonnunquam omnino plectebatur. Quod et, cum Alexandrum vivum consecraret, pecuniam ab Harpalo sumeret, et alias, factum esse narrant. Ob divinos honores Alexandro decretos, forte post discessum regis in Asiam, mulctam C. talentorum irrogatam illi fuisse, putat Ælianus V. H. V. 12. credibilius autem X. nominat Athenæus VI. 6. p. m. 409. Erat tamen, cum et per solam petulantiam occasionem mulctæ præberet. Hujus rei vel unum exemplum e Plutarcho in Vit. Phocion. §. 30. sufficiet. Athenis lege cautum fuit, ne quis peregrinus saltaret. Demades vero totum chorum ex peregrinis, numero centum, constituit, pœnamque simul debitam solvit. At non semper tam promptus erat in suscipiendis pœnis, quas septies detrectabat, maxime potentior civitate factus. Accidit illud, vel in primis, post Alexandri mortem et Lamiacum bellum, quo tandem Athenienses, ad Cranonem, ab Antipatro Crateroque victi, præsidium in Munychiam recipere cogebantur. Tunc enim Demadis, professi Macedonum amici, fortuna sine dubio novum incrementum obtinuit. Sed in altum tollebatur, ut graviore prolapsione rueret. Cum effecisset Athenis, ut Demosthenes et oratores alii damnarentur: ipse fraudulentus deprehendebatur. Quippe, quod Diodorus Sic. XVIII. 48. memoravit, clanculum per literas egerat cum Antipatri capitali hoste, quem in Macedoniam et Græciam

invitabat, ἐκ παλαιοῦ καὶ σαπροῦ στήμονος ὅμνια pendere, Antipatrum sugillando, significans. Tota res ab eum accusante Dinarcho Coriuthio, ad Plutarchi testimonium, in Demosth. vita, §. 31. cum literis ipsis detegebatur. Quo facto, dum liberius exigebat promissa Demades, Olymp. secundum aliquos CXV. a. 2. potius autem, quoniam Antipater tunc jam mortuus erat, CXIV. 4. cum legationis comite Demea, quoddam in gurgustulum abductus, postquam filium necari viderat, ejus sanguine conspersus, tollebatur, inque lacum Amphipolitanum cadavera conjiciebantur, aperto documento, quam dignus exitus vulgo flagitia sequatur. Hac enim ratione tandem evenit, quod Demadi subinde prædixerat Demosthenes, sese primos vendere proditores. Historici necis auctorem partim Antipatrum vocant, partim Cassandrum. Apparens autem repugnantia facile dirimetur; si jam ægrum parentem filio totam administrationem imperii tradidisse perpendamus.

VI. Quid infelix iste valuerit in arte dicendi, videamus nunc brevissime. Non hic afferam, e Plutarchi vita Demosthenis §. 10. ἀμφιβολίαν habens, effatum Theophrasti, qui, cum interrogaretur, quis sibi videretur Demosthenes orator? respondit: *dignus hac urbe*. Qualis Demades? *supra urbem, ὑπὲρ τὴν πόλιν*. Eadem pagina testimonium lego: Πλὴν τὸν γε Δημάδην πάντες ὠμολόγουν τῇ φύσει χρώμενον ἀνίκητον εἶναι, καὶ παραφέρειν αὐτὸν σχεδιάζοντα τὰς τοῦ Δημοσθένους σκέψεις καὶ παρασκευάς· quibus verbis eloquentia prorsus invicta, quæque vel Demosthenicam provocarit, quamvis extemporalis foret, si quid videmus, Demadi tribuitur. Ab anonymo in proleg. rhet. apud Fabric. B. Gr. T. IX. p. 598. eidem et Aristodemo vindicatur oratio ἀντίστροφος τῇ κολακευτικῇ, quam licet quintam rhetoricæ formam constituat, ipse tamen præterit. At vel inde patet, quatenus a Diodoro Sic. XVII. 15. τῇ τοῦ λόγου δεινότητι πάντα κατεργασίμενος appelletur. Quia vero potior plurimorum laus ad sales Demadis pertinet: cætera sequenti membro misceamus.

VII. Nimirum, haud sine causa, placuerat singulatim Atticis auribus, ut cum Tzetzæ Chil. V. v. 345. sq. loquamur: Ῥήτωρ ὠραῖος κάλλει, Πολὺ δὲ ὠραιότερος ἀποφθεγμάτων λόγους. Sententias Demadis, graves, translatas, et in ipsa ὑπερβολῇ singulare quidquam habentes, vocat Demetrius περὶ ἔρμ. §. 300. sqq. illarumque pluribus collectis, sub finem adjungit, Demadis gravitatem ostendere non nihil periculosi, difficilem imitatu, quid? poeticam plane. Laudat easdem Cicero, dum in Oratore 26. 90. "ex Atticis (ait) non omnes faceti, Lysias satis et Hyperides, Demades præter cæteros fertur." Neque dissentiunt Vossius instit. or. VI. 7. 8. et Nicol. Caussin. I. 34. Quæ cum ita sint, notatu digniores aliquas, exempli causa, jure nunc observabimus. Initium faciat, cujus argu-

mentum Tzetzes l. c. v. 347. sqq. e Plutarchi vita Solonis deprompsit: (Δημάδης)

Μεγάλως εὐδοκίμησεν ἐν κριτηρίῳ λέξας
 "Ἐοικεν, ἄνδρες δικασταί, Δράκων ὁ νομογράφος
 Οὐ μέλανι, δι' αἵματος τοὺς νόμους δὲ χαράξαι.

Huic duas annectimus, apud Stobæum legendas. Priorem habet serm. IV. de Imprudentia ante med. p. 56. Δημάδης τοὺς Ἀθηναίους εἰκαζεν αὐλοῖς, ὧν εἴ τις ἀφέλοι τὴν γλωτταν, τὸ λογικὸν (λοιπὸν) οὐδὲν ἔστι. posteriorem autem serm. LXXII. nuptial. præc. p. 441. Δημάδης εἶπε, τὴν αἰδῶ τοῦ κάλλους ἀκρόπολιν εἶναι. Sic et Lucianus in Demosthenis Encom. §. 15. Demadis jocum affert, alios oratores ad aquam dicere, Demosthenem quoque scribere ad aquam. Præterimus adversus illum argutias, quas collegit Tzetzes VI. 113-137. Talia quando pronuntiaverit orator, non liquet; certius tempus sequentium erit. Alexandro cum adeo blandiretur, ut eum, decreto facto, tertium decimum deorum scribi juberet, idque reprehenderet populus; ita, se tuendi causa, secundum Demetrium l. c. respondit: Τοῦτο τὸ ψήφισμα οὐκ ἐγὼ ἔγραψα, ἀλλ' ὁ πόλεμος, τῷ Ἀλεξάνδρῳ δόρατι γράφων. Tunc et, secundum Valer. Max. L. VII. c. 2. ext. 10. " videte (inquit) ne, dum cælum custoditis, terram amittatis." Quod quidem effatum Paulus Leopardus emendat. X. 18. in Gruteri facis crit. T. III. p. 203. ab Erasmi errore defendit, quia Demades potius erat amicus, quam adversarius, Alexandri. Eodem aliud spectat. Cum enim præcipites Alexandri de morte lætarentur Athenienses: Οὐ τέθνηκεν Ἀλέξανδρος, ait Demades, ὃ ἂν εἶρε Ἀθηναῖοι, ὧξε γὰρ ἡ οἰκουμένη τοῦ νεκροῦ. de Macedonum contra potestate: "Ἐοικε γὰρ ἡ Μακεδονικὴ δύναμις, ἀπολωλεκυῖα τὸν Ἀλέξανδρον, τῷ Κύκλωπι τετυφλωμένῳ· licet potius Philippum, oculo altero privatum, Cyclopem appellarent. Se tandem sibi contraria sæpe dixisse profitebatur, reipublicæ nunquam.

VIII. Sunt et scripta, quæ Suidæ compilatio Demadi tribuit. Alterum, cujus hodie, quantum novi, nec volam ullibi nec vestigium habemus, inscribitur: Ἱστορία περὶ Δήλου καὶ τῆς γενέσεως τῶν τῆς Λητοῦς παιδῶν. alterum: ἀπολογισμὸς πρὸς Ὀλυμπιάδα τῆς ἑαυτοῦ δωδεκαετίας. Ad hæc Suidas innuit, illum cum Philippo commercium exercuisse literarum, quibus addere poterimus, quam ipse Demeas tulit, epistolam. Examinent alii; num et, per conjecturam, appellari queat oratio pro pace, quam respicere videtur Tzetzes Chil. VI. 20. sqq. (Δημάδης)

Φάσκων ἀνάνδρους οὐ καλῶ, καθάπερ Δημοσθένης,
 Ἄναρρίπιζων πόλεμον, εἰρήνην ἀπελαίνων.
 Δειλὸς εἶμι καὶ ἔραστῆς καθέστηκα εἰρήνης.
 Οὐ στέργω μάχης ἀραγμοῦς, οὐδὲ πολέμων κρότους,
 Οὐδὲ πρὸς πολυάνδριον θέλω φιλοτιμείσθαι.

Περὶ εἰρήνης λέγοντι, ὧ ἄνδρες, πείθεσθε μοι·

Μὴ ὀχλοκόπῳ δὲ ἀνδρῶν, μάτῃν ὀχλοκοποῦντι.

Ἄντιστροφὴ γὰρ γίνεται πραγμάτων τῷ πολέμῳ.

Θάπτει πατὴρ τὸν παῖδα γὰρ, γέρον τὸν νεωτέρου. κ. τ. λ.

Longiorem ideo locum exscripsi, quo melius pernoscere possimus, num valeat conjectura, quatenus legisse Tzetzem, quæ narrat, oportet. Cum autem hujus orationis mentio, quantum mihi sane constat, penes auctorem alium haud reperiatur: ad alteram *περὶ τῆς δωδεκαετίας* eo tutius regrediemur. Suidas ad Olympiada missam dicit: ni quis hic latere mendum, et olympiadem indicari, putet, cujus numerus desit, ad quam autem usque fuerit administrata per Demadem respublica. Neutrum accommodatum erit ad fragmentum orationis hodieque superstes: nec enim Olympiadis, nec olympiadum, ibi commemoratio quædam fit; sed Atheniensium congregatorum, et actarum rerum ordinis. Annos quoque duodecim haud invenimus; ni partem narrationis desiderari judicemus. Quid? opinari quis posset, ἀπολογισμὸν illum potius narrationem historicam complecti, quam solemnem orationem, et cum hodieque superstite temere confundi. Occasionem, qua dixerit orationem eam, vix aliam reperimus, quam qua simul Demosthenes *δωροδοκίας* a quibusdam, et a Dinarcho nominatim, accusabatur. Demetrius quidem Magnes, qui de *homonymis* scripsit, accusationem esse Dinarchi negat, apud Dionysium Halicarn. in judic. de Dinarcho, c. 1. Ipse vero Dionys. Hal. l. c. c. 9. eandem illi vindicat: cujus a parte libentius stabo; cum et in alia legitima scripta Demetrius involarit. In defensione Demadis nulla fit Harpali mentio, qui Olymp. CXIII. 2. Athenas venit. Videtur autem saltem id curasse Demades, ut, si vel accepisset dona, quod eum esse professum Dinarchus jactat, nihil tamen ideo se contra rempublicam egisse corroboret. Causam aliquam obscuriorem, ante Thebarum expugnationem ab Alexandro factam, propter fragmenti §. 35. sibi concipientibus, utrobique duodecim annorum spatium respiciendum esset. Thebæ sunt expugnatæ Olymp. CXI. 2. quod tempus justo longius esset, si jam ante Olymp. CVIII. quod inuimus supra, Demades clarescere cœpit. Multo quidem minus duodecim annorum tempus vocari potest, ad accessum Harpali; ni quod spatium temporis excidisse credamus. Hoc æque difficile dictu fuerit, quam alterum illud. Tunc autem initium constituendum erit a pugna Chæronea, vel Olymp. CX., qua publicam administrationem suscepit Demades, antea solum orator. Fac, et alium id fragmentum finxisse, quælibet tamen cum historia conveniunt, quam auctor sanus exploravit, ne quid, hac etiam de parte, peccaretur. Dinarcho p. 50. si credamus, is tunc ab Harpalo sexies mille stateres aureos accepit. Notabilis habetur

locus, quem p. 55. sq. de demagogis ætatis suæ subjicit Dinarchus, istos alterum alteri publice convicia de industria dixisse, privatim autem, communi consensu, decepisse civitatem. Sed indidem patet, qua ratione tunc, in nominibus appellandis cautius, in re tractanda negligentius agere, nihiloque minus spem victoriæ sibi concipere, potuerit Demades. Objicitur enim simul Demostheni, quod is nullum unquam psephisma contra Demadem scripserit, licet hic egerit indigne, vel, quod additur, in administratione sua contra plebiscita legesque multa patrarit. Si vera foret oratio, post Dinarchum prodierit, oportet, Demades : dum ille profitetur, hunc non ausum esse sistere semet : Οὐ τετόλμηκεν αὐτοῖς δεῖξαι τὸ πρόσ-
ωπον, οὐδ' ἐναντία τῇ τῆς βουλῆς ἀποφάσει λέγειν ἠξίωσεν. At æque statim jungitur, ipsum nec potestatem senatui in se inquirendi fecisse, qua parte melior sit ejus, quam Demosthenis, causa. Idem Dinarchus, in Aristogitonem p. 72., quod tuuc et Demosthenes et Demades puniti fuerint (ἐτιμωρήσασθε), asseverat. Id contempsisse Demadem arbitramur : qui non ignorabat, hac se conditione rerum patriæ semper necessarium fore.

IX. Sed ipsam orationis αὐθεντίαν pervestigemus. Inter argumenta vindicantia referri possent, quæ sequuntur. Demetrius, quem Phalereum vocant, vix e solis sententiis judicat ; unde, licet earum nullam in fragmento nostro legamus, nihilo minus, ipsum aliquid literis mandatum reliquisse, patebit. Suidas meminit illius conscriptionis, quamvis ut ad Olympiadem missæ : pluresque recentiorum, quos inter editores, legitimum esse partum profiterentur. Ipse pariter auctor §. 18. memorat, se non orationes forenses scribendo, sed habendo civiles, conspicuum fieri velle ; potuisset ergo solam hanc excepisse, quam casu truncatam, tanquam nullam, posterius considerarint. Forsitan, id fragmentum exstare, pluribus et incognitura fuit. Io. Meursius in biblioth. Attica credit, Ciceronem, quem Fabius sequitur, de altero Demade, Suidæ præterea soli memorato, quem noster adoptarit, agere ; nec igitur negare, nostrum aliquid scripsisse. Designari quoque potuit, aliorum calamo, vel memoria, fragmentum illud ; ut tot tententiæ, quibus facetum fuisse Demadem varii comprobarunt. Utique res omnes cum conditione Demadis et historica fide quam optime consentiunt, nec ab auctore stilus alienus apparet. Quæ cum ita sint, non habet sufficientia, nec interius nec exterius, νοθείας indicia, debetque legitimum credi, donec demonstretur contrarium.

X. Verum tamen spuria videtur oratio, majoris fere momenti rationibus. Initium faciant testimonia veterum et recentiorum. Satis perspicue legitur apud Ciceronem in Bruto c. 9. §. 36. “ Is, cujus nulla exstant scripta, Demades.” Consentiens Quintilianus XII. 10. p. 751. “ In agendo clarissimos quosdam (ait) nihil poste-

ritati mansurisque mox literis reliquisse, ut Periclem et Demadem." et II. 17. p. 129. " Neque enim orationes scribere ausus est, ut eum multum valuisse in dicendo sciamus." Inter recentiores Dionysius Petavius L. II. ep. 7., cum tot aliis, occurrit. Hi de diverso si loquerentur, cur non distingnerent a celebriore? cur plane nostri nullam facerent mentionem? curque non potius Suidas, qui modo scripta sua compilavit, errare potuit, duplicem fingendo? Nec e Demadis orationibus aliquid afferunt rhetores Græci, Dionys. Hal., Longinus, Hermogenes, alii, neque Lexicorum scriptores, Harporation, Hesychius, Pollux. Eos omnes haud novisse, forsitan alicubi latens, fragmentum, non omnino verisimile fiet. Excusserunt omnia tanti viri, qui vel id ipsum, quod alius exceperit calamo, cum Demades diceret, sine dubio reperissent. Quatenus autem ad codicum fidem et interna quædam documenta res tota recurrit: ipsum argumentum satis leviter tractatur, ut ex hoc ungue vix leonem aliquem, sive Demosthenis æmulum, agnoseamus. Propo- nendi ratio levioribus figuris magis abundat, quam gravioribus. Fere perpetuis in ἀντιθέτοις verba vibrantur: multæ similitudines sententiæque minus acutæ passim offendunt; ut et repetitiones et lusiones verborum, non nunquam satis ineptæ. Si quis Gorgiæ stilum appellat: tempora distinguemus, ac nunc deliciares Atti- corum aures; quod et Diodorus Sic. XII. 53. innuit. Iste qui- dem stilus per scholas sophistarum instaurabatur; non autem, audito Demosthene, retinebatur in Attico foro. Nec meliorum partium eloquentiæ doctores, Aristoteles, et alii, tale quidquam præcipiunt, sed contrarium: ubi dicentes non alienis occupantur frigide, sed, uti Demosthenes, rem ipsam persequuntur. Passim dictio, certe sub finem, videretur hominis esse Christiani; nisi παρὰ θεῶν §. 3. et πρὸς θεῶν §. 10. legissemus. Novimus animum Servatoris περι- λυπον Matth. XXVI. 38. ut et Saulus Act. VIII. 1. ἦν συννευδοκῶν. Quanquam prius vocabulum et Isocrates, qui ad Demonicum ora- tionem scripsit, posterius Athenæus usurpavit. Sed hæc ad con- textui subjiciendas observationes pertinent; ubi passim alia quoque notabimus. Licet haud ignoremus, in vocabulis facilius aliquid antiquum esse probari, quam negari.

XI. Ut autem ipse benevolus lector, quod equidem haud prorsus audeo, dijudicare queat, fragmentum illud, ex Aldino contextu p. 182. sqq., non sine correctione, inque minora membra distinctione, repetitum, efficiet. Dispositionem orationis si præfigere debeam: non invenio, præter exordium et partem oratoriæ narrationis. Ex- ordium capite I. depromitur a commendatione judicum §. 1. et eo- rum officii §. 2. neque minus opis, inter petitiones adversariorum, de- sideratione §. 3. item a modesta depressione sui §. 4. cum inspersa laudatione, et narratione meritorum §. 5. a loco communi, de difficul-

tate judicandi, propter animum ab accusantibus motum §. 6., et applicatione ne hinc redundante cautela, ne reos injuste damnent §. 7. a magnanimi tandem proposito moriendi, si vel crimen hæreat §. 8., vel publica salus id requirat §. 9. Capita II. Captatio benevolentiae principium cum altera parte connectit. Cum enim cedere nolit orator accusantium vaniloquentiae; petit audientiam §. 10. gratiamque flagitat in timore §. 11. Timet quidem, non causae suae, sed ne calliditas adversariorum iudicibus imponat §. 12. Spe tamen horum justitiae fultus §. 13. alias etiam accusatores, qui fecisse fidem credebantur, in pudorem coniectos esse memorat, quod æque jam fore confidit §. 14. Ipsius oratoriae narrationis tria membra reperio. Scilicet, capite III. de administratione reipublicae, quam in transitu vituperarant accusantes, dum ab ipsis iniitiis se dicturum profitetur §. 15. primam ætatem suam designat, tanquam pauperem, sed innocentem §. 16. 17. deinceps ait, se non caussidicum privatam fuisse, sed in senatu dixisse §. 18., semperque communi civitatis utilitati consuluisse §. 19. postea se pacem Atticis salutarem pepigisse §. 20., non munera captando, sed necessitati prospiciendo §. 21. quamvis humanitatem simul Philippi reges laudet §. 22. Altero membro, capite IV., miscetur, mox Alexandro regi plus æquo non paucos adulatos esse §. 23. Lacones autem et Atticos debiliores tunc fuisse §. 24. cum Laconum robur Leuctrica pugna §. 25. Atheniensium alia praelia §. 26. Thebanorum æque variae calamitates, fregerint §. 27. elati vero fuerint animis Macedones, Persicis jam opibus inhiantes §. 28. Tunc Demosthenem bellum decrevisse §. 29. se vero, plurimas inde noxas contemplatum, signasse pacem §. 30. Quod se laudabiliter fecisse præ se fert: quia declinare tempestatem præstet, quam subire §. 31. Itaque deprecatur inde nascentem offensionem, cum suasor neutiquam in potestate fortunam habeat §. 32. nec eventus, quin potius res in sese, considerari mereatur §. 33. 34. Membro tertio sive cap. V. tertium periculum memoratur, ab oratoribus tunc illatum §. 35., cum Demosthenes et Lycurgus dicerent, Alexandrum inter Triballos esse victum, immo defunctum §. 36. et vana spe, tam populum quam Thebanos Athenis versatos, delinrent; contra Demadem odiosum reddere laborarent §. 37. Ita quidem hic nec tota narratio legitur, nedum uberior defensio, pro longioris illius exordii conditione. Sed ipsum audiamus, vel fictum, vel verum Demadem.

ΔΗΜΑΔΟΥ
ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΔΩΔΕΚΑΕΤΙΑΣ.

Pag.
ed.
Reisk.
262

27 (α΄.) ΤΗΣ μὲν τῶν κινδυνεύόντων σωτηρίας, ὧ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι, καὶ τῆς τιμωρίας ὑμεῖς παρὰ τῶν νόμων τὴν
ἐξουσίαν εἰλήφατε· (β΄.) οὔτε δὲ ἰατρὸς ἐμπείρως δύνα-
30 ται θεραπεύσαι τοὺς κάμνοντας, ἀν μὴ τὴν αἰτίαν τοῦ
νοσήματος κατανοήσῃ, οὔτε δικαστὴς ὅσιαν δεῖναι τὴν
ψῆφον, εἰ μὴ τοῖς τῆς κρίσεως δικαίοις ἢ παρηκολουθη-
κῶς. (γ΄.) ἐμπεσὼν δὲ αὐτὸς εἰς μέσσην τῶν ῥητόρων δυ- 263
σμένειαν, ὡς περ τῆς παρὰ θεῶν, οὕτω τῆς παρ' ἡμῶν
δέομαι τυχεῖν βοηθείας. διαβάλλουσι γὰρ μου τὸν βίον,
οἰόμενοι τὸν λόγον ἄπιστον καταστήσειν. (δ΄.) ἐγὼ δ'
35 ἀποθανὼν μὲν ἢ ζῶν οὐδὲν εἰμι· τί γὰρ Ἀθηναίοις, εἰ
παρανάλωμα Δημάδης; (ε΄.) δακρύσει δέ μου τὴν ἀπώ-
λειαν οὐχ ὁ στρατιώτης — πῶς γὰρ, ὃν αὖξει μὲν πόλε-
μος, εἰρήνη δ' οὐ τρέφει; — ἀλλ' ὁ τὴν χώραν γεωργῶν
καὶ ὁ τὴν θάλατταν πλέων καὶ πᾶς ὁ τὸν ἡσύχιον βίον
ἠγαπηκῶς, ὧ τὴν Ἀττικὴν ἐτείχισα, τοὺς ὄρους τῆς χώρας
περιβαλὼν οὐ λίθοις ἀλλὰ τῇ τῆς πόλεως ἀσφαλείᾳ.
(ς΄.) δεινὸν δέ τι συμβαίνει πολλοῖς τῶν ¹ κρινόντων, ὧ

¹ κρινόντων ὧδε, δικασταί.

Τοὺς κάμνοντας] Antipho Tetralog. Γ. β. med. de medico dicit: εἰ ταύτην τὴν θερα-
πείαν θεραπεύσῃτο. Sed utrumque voca-
bulum crebrum est in N. T. v. g. Matth.
IV. 23. sq. VIII. 7. 16. IX. 35. caet.
HAUPTMANN.

Ὅσιαν δεῖναι] Demosth. c. Mid. §. 5'.
potius εὐορκον ψῆφον δεῖσθαι. cf. c. Aristocr.
§. ε'. Lycurg. §. 8'. fin. Sed 13. 3. ὀσιώ-
τατα δικάζοντας invenimus et 18. 6. ὀσιον
ὄρον. IDEM.

Ἡ παρηκολουθηκῶς] sectatus fuerit, ut
1 Tim. IV. 6. Εἰμαθῶς παρακολουθεῖν
habet Aeschines. [c. Tim. §. κε΄.] cf. Plat.
παιδ. ἀγ. 2. 2. ed. Heus. IDEM.

Εἰς μέσσην] Non Hebraismum, sed pon-
dus habet; ut reliquam hanc enuntiationem
ipse Demosthenes. IDEM.

Βοηθείας] Sic Antipho Accus. Pharm.

§. δ'. βοηθείας παρ' ἡμῶν τυχεῖν. IDEM.

Λόγον - - - εἰμι] F. λόγον οὕτως ἄπιστον
καταστήσειν. ἐγὼ δ' ἀποθ. μὲν οὐδὲν μᾶλλον
ἢ ζῶν οὐδὲν εἰμι. REISK.

Παρανάλωμα] appendix, sumptus inutilis;
de quo, cum aetatis Demosthenicæ sit
vocabulary, adhuc dubito. Legere me-
mini, de temporis impendio, apud Aelian.
V. H. I. 17. HAUPTM.

Ἡσύχιον βίον] i Tim. II. 2. Sed est
etiam in Demosthenis Phil. IV. [§. ιζ΄.]
et alibi, ἡσύχιος et ἀπράγμων βίος. IDEM.

ᾧδε] in hanc sententiam, vel hoc loco,
ut apud Xenoph. IDEM.

ἄνδρες δικασταί. ὡςπερ γὰρ ἡ τῶν ὀφθαλμῶν νόσος τὴν 40
 ὄρασιν συγχέασα κωλύει τὰ ἐμποδῶν κείμενα θεωρεῖν,
 264 οὕτως ἄδικος παρεισδύνων λόγος εἰς τὰς τῶν δικαστῶν
 γνώμας οὐκ ἔᾶ δι' ὄργην συνορᾶν τὴν ἀλήθειαν. (ζ'.) διὸ
 καὶ δεῖ συνορᾶν ὑμᾶς εὐλαβῶς ἐπὶ τῶν κινδυνευόντων μᾶλλον
 ἢ τῶν ἐγκαλούντων· οἱ μὲν γὰρ αὐτόθεν ἔχουσιν ἐκ τῆς πρω-
 τολογίας ὁποῖον αὐτοὶ βούλονται τὸν δικαστὴν, οἱ δ' ἀνα-
 γκάζονται πρὸς ὠργισμένους κριτὰς τὴν διάνοιαν ἀντιτάσ- 179
 σεσθαι. (η'.) εἰ μὲν οὖν φαίνωμαι τοῖς ἐγκαλουμένοις ἔνο-
 χος, καταψηφίσασθε, μὴ φείσηθε, οὐ παραιτοῦμαι· ἂν δ'
 265 εὐρίσκωμαι τῶν ἐγκεκλημένων κεχωρισμένος τῷ δικαίῳ,
 τοῖς νόμοις, τῷ συμφέροντι, μὴ πρήσθε με τῇ τῶν κατη-
 γόρων ὠμότητι. (θ'.) εἰ δὲ πάντως ἀποθανῶν συμβαλοῦ-
 μαί τι πρὸς τὴν κοινὴν σωτηρίαν, ὡς οὗτοι λέγουσιν, ἐτοί- 5
 μως ἔχω τελευτᾶν κτήσασθαι γὰρ ἰδίῳ θανάτῳ δημοσίαν
 εὐνοίαν καλὸν, εἰ μὴ ¹ χρεία τῆς πατρίδος, ἀλλὰ μὴ ὁ τού-
 τῶν λόγος ² τὸ νῦν ἀφαιρήσεται. (ί.) δότε δὴ μοι πρὸς θεῶν,
 ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δότε διαλεχθῆναι ὡς προαιροῦμαι πρὸς

1 ἦ

2 τι νῦν ἀφαιρήσεται.

Δικασταί] Aldum et sequitur editio Hanov. Cum §. 1. 10. 16. 32. aliter, hic solum iudices appellet; posset aliquis δικασταῖς præferre: sed tunc quoque præstaret τοῖς κρίνουσιν. IDEM.

Εἰ] F. ἦ. REISK. Et sic dedit H. Stephanus.

Παρεισδύνων] irrepens. Judæ ep. v. 4. Herodian. II. 12. 1. VII. 9. 18. HAUPT. Εὐλαβῶς] caute. Pllonx III. 28. Apud Demosthenem est et religiose, quem sensum in N. T. sæpius habet adjectum. IDEM.

Πρωτολογίας] Ætatis recentioris vocabulum videri posset, quod apud solum explanatorem Demosthenis, sive similes, ac ne quidem in Harpocratiōe ac Polluce, legere minimi: nihilo minus δευτερολογίαν apud Demosthenem invenio. IDEM.

Ἀντιτάσσεσθαι] Oratores optimi, sensu pariter adhibent translato ac forensi, quo legitur Act. XVIII. 6. cæt. IDEM.

Ἐγκαλ. ἔνοχος] Hic mihi legitimus nexus deesse, neque participium suo loco poni, videtur. At tamen Isocrates etiam περὶ εἰρήνης §. 13'. dixit ἐνόχων τοῖς λεγομένοις ὄντων. IDEM.

Παραιτοῦμαι] Demosthenes quidem c. Mid. §. γ'. ait, τῷ φεύγοντι προσήκειν παραιτῆσθαι. Sed eandem cum nostro senten-

tiam habet Paulus Act. XXV. 11. IDEM.

Κεχωρισμένος] Sic iterum Isocrates de pace [§. λ'.] πλείστον δ' ἀλλήλων κεχώρισται. Propositionem autem supplet N. T. Act. I. 4. Hebr. VII. 26. IDEM.

Πρήσθε με] ne, per negligentiam, tradatis me. Frequens est illud verbum; Lycurg. 12. 4. 30. 39. 37. 9. IDEM.

Ὠμότητι] Nomen hoc sensu crebrum apud Isocratem ac Demosthenem. IDEM. Κοινὴ σωτηρίαν] Lycurg. p. 174. 4. ed. Reisk. IDEM.

Τελευτᾶν] Act XXI. 13. Talis autem sollemnis erat Atticorum oratorum jactantia. v. g. Dinarch. p. 31. IDEM.

Κτήσασθαι] Non comparat sibi nece sua publicam benevolentiam maleficis; licet ipsum occidi publicæ salutis intersit. Ita, quam Lycurgus 27. 2. immiscet, sententia melior est. Sed hic loquitur noster de nece gloriosa pro republica. IDEM.

Τι νῦν] Ed. Hanov. varians lectio [scil. e marg. H. Steph.] est τὸ, ut τὸ νῦν sit jam. IDEM.

Ἀφαιρήσεται] Locutio non infrequens apud Lysiam. IDEM.

Πρὸς] Interpretatorem vulgo coram vel a. Videtur autem potius ellipsis quarti casus, ut Act. XXVII. 34. Antiph. p. 618. 1. 660. ult. 727. 6. ed. Reisk. IDEM.

ὑμᾶς περὶ τῶν δικαίων. (ια.) δοκῶ μὲν γὰρ δύναμις εἶναί 266
 μοι καὶ τοῖς ἄλλοις βοηθεῖν· ἐν δὲ τούτοις ἐμπροδίζει μου
 τὸν λόγον ὁ φόβος. (ιβ.) ἄλλως δὲ οὐ τὸν ἔλεγχον τοῦ
 πράγματος ¹δέδοικα, ἀλλὰ ²τὴν τῶν ἀντιδίκων ³διαβολὴν
 μόνον, ⁴ἥτις οὐ κρίνει τοὺς ἀδικοῦντας, ἀλλὰ φύεται τοῖς
⁵δοκοῦσι λέγειν ἢ πράττειν. (ιγ.) ἢ παρ' ὑμῶν ἐλπίς δὲ δι-
 καία· εἰ δὲ ⁶ταύτης ⁷κατατύχω, πάσας ἀπολύσομαι
 τὰς διαβολάς· ἀνευ δὲ ταύτης οὐθ' ὁ λόγος οὐθ' οἱ νόμοι οὐθ'
 ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια σῶσαι ⁸δύναιτ' ἐν τὸν ἀδίκως
 κρινόμενον. (ιδ.) οὐκ ἀγνοεῖτε δὲ ὅτι πολλοὶ πολλάκις ἤδη
 τῶν ἐγκαλούντων ἀπὸ μὲν τῆς κατηγορίας ἔδοξαν δίκαια
 λέγειν, παρατεθείσης δὲ τῆς ἀπολογίας εὐρέθησαν αὐτοῖς
 συκοφαντοῦντες· ὃ δὴ καὶ νῦν πέπεισμαι τούτοις παρακο- 267
 λουθήσειν ὑμῶν ἀκούειν προαιρουμένων μετ' εὐνοίας.

(ιε.) Ἐπειδὴ καὶ τῆς ἄλλης μου πολιτείας κατηγορεῖν
 ἐπεχείρησαν, βραχέα βούλομαι περὶ αὐτῆς εἰπεῖν, ἕπειδ'
 οὕτως ἐπὶ τὴν λοιπὴν δικαιολογίαν ἀπελθεῖν, ἵνα μὴ λά-
 θωσιν ὑμᾶς παρακρουσάμενοι. (ισ.) γεγωνὸς γὰρ, ὧ ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, Δημάδου πατὴρ, ὡς καὶ ὑμῶν οἱ πρεσβύτεροι
 γινώσκουσι, τὸν μὲν ἄλλον χρόνον οὕτως ἔζων ὡς ἐδυνάμην,
 οὔτε κοινῇ τὸν δῆμον ἀδικῶν οὔτ' ἰδίᾳ λυπῶν οὐδένα τῶν ἐν
 τῇ πόλει, πειρώμενος δ' αἰεὶ τοῖς ἰδίοις πόνοις τὴν ἀσθένειαν
 τοῦ βίου διορθοῦσθαι. (ιζ.) ἢ πενία δ' ἴσως δύσχρηστον

¹ δέδοικα om. ² τῆ ³ διαβολὴν om. ⁴ ὅς ⁵ ἀδικοῦσι
⁶ δὲ om. ⁷ κατατυχῶν ⁸ δύνανται τὸν

Περὶ τῶν δικαίων] Sic et Act. XVIII. IDEM.
 19. XXIV. 12. 15. locis junctim conside-
 randis. IDEM.
 Βοηθεῖν] Consueta reis eminentioribus
 ratio movens. Dinarch. p. 20. sqq. Sed
 hic, in ambitu verborum concedente, solum
 illustrare videtur. IDEM.
 Τῆ] Sic Aldus et Hanov. Si quid fa-
 cile mutarem, legerem ται, vel δεῖδω, timeo,
 vel τὸν, scilicet ἔλεγχον, ubi tamen obscurior
 est ἔλλειψις, forte verbi φοβῶμαι, φεύγω,
 quod, vel δεῖδω, si recipiatur, malle, et
 initio membri, Ἀληθῶς. IDEM.
 Φύεται] fit. Lyc. 16. 11. Antiph. Tetral.
 A. a. post init. IDEM.
 Ἀδικοῦσι] Ed. Hanov. [e marg. H.
 Steph.] lectio varians δοκοῦσι. IDEM.
 Λέγειν] Scil. εἰς τὸ. IDEM.
 Κατατυχῶν] Fortassis κατατύχω. Sic
 non opus esset Hanoviensis ἀπολύσομαι.
 IDEM.
 Ἐζων] Rom. VII. 9. IDEM.

μὲν ἔχει τι καὶ χαλεπὸν, κεχώρισται δ' αἰσχύνῃς, ὡς ἂν,
 οἶμαι, τῆς ἀπορίας ἐπὶ πολλῶν οὐ¹ τρόπου κακίαν ἀλλὰ τύ-
 χης ἀγνωμοσύνην ἐλεγχούσης. (ιγ.) προσελθὼν δὲ τοῖς κοι-
 νοῖς, οὐκ εἰς δίκας καὶ τὴν ἀπὸ τῆς λογογραφίας ἐργασίαν
 268 ἤθηκα τὸν πόνον, ἀλλ' εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ βήματος παρρησίαν
 ἢ τοῖς μὲν λέγουσιν ἐπισφαλῆ παρέχεται τὸν βίον, τοῖς δ'
 εὐλαβουμένοις μεγίστην δίδωσιν ἀφορμὴν πρὸς κατόρθωσιν.
 οὐ γὰρ ἐν τῇ τοῦ λέγοντος χάριτι δεῖ συνεκπίπτειν τὴν τῆς
 πατρίδος σωτηρίαν. (ιδ.) χιλίων ταφῇ Ἀθηναίων μαρτυρεῖ
 μοι, κηδευθεῖσα ταῖς τῶν ἐναντίων χερσίν, ἅς ἀντὶ πολε-
 μίων φιλίας ἐποίησα τοῖς ἀποθανούσιν. (κ.) ἐνταῦθα
 ἐπιστάς τοῖς πράγμασι ἔγραψα τὴν εἰρήνην ὁμολογῶ.
 ἔγραψα καὶ Φιλίππῳ τιμὰς οὐκ ἀρνοῦμαι. δις χιλίους γὰρ
 αἰχμαλώτους ἀνευ λύτρων καὶ χίλια πολιτῶν σώματα
 269 χωρὶς κήρυκος καὶ τὸν Ὠρωπὸν ἀνευ πρεσβείας λαβῶν
 ὑμῖν ταῦτ' ἔγραψα. (κά.) ἐπέληπτο δὲ τῆς γραφούσης
 χεῖρὸς οὐχ ἢ δωροδοκία τῶν Μακεδόνων, ὡς οὗτοι πλαττό-
 μενοι λέγουσιν, ἀλλ' ὁ καιρὸς καὶ ἡ χρεία καὶ τὸ τῆς πα-
 τρίδος συμφέρον καὶ ἡ τοῦ βασιλέως φιλανθρωπία. (κβ.)

¹ τρόπον κακίας

Τρόπον κακίας] Hanov. τρόπου κακίαν. IDEM.

Λογογραφίας] Rabulam æque Demosthenes ac Dinarchus λογογράφον appellat. IDEM.

Ἐπισφαλῆ] periculosam, apud Herodianum I. 6. 14. VII. 2. 11. Plutarchum, it. Act. XXVII. 9. lego; apud Isocratem ac Demosthenem ἐπικίνδυνον. v. g. Isocrates in Hel. laud. p. 502. ἐπικίνδυνον τὸν βίον τοῖς ἄλλοις καθιστάντας. IDEM.

Πρὸς κατόρθωσιν] Herodian. III. 11. 16. IDEM.

Ταφῇ] Sic legit Hanov., ut arbitror, recte. Nimirum est hic in Aldino codice τε, et spatium exiguum, deficientis vocabuli cujusdam documentum, quod hians ipse contextus ostendit. Itaque mille Atheniensium funus, adversariorum manibus, simul est curatum. Φιλίος autem amicitia et fœdere junctum indicat, ut φιλίαν χάριαν dixit Xenophon. IDEM.

Τὴν εἰρήνην] Quam utilis generatim tunc Atticis pax fuerit, docet Isocratis oratio de pace, sive socialis. Antecesserat autem pax, quam aliis tribuit Demosth. de Cor. §. 8. sqq. IDEM.

Κήρυκος] Vel qui peteret cadavera sepelienda, ut apud Lycurg. 20. 12. vel qui corpora quasi pretio suis venderet, cæteris

insepultis abjectis. Laudabat tunc occisos Demosthenes. v. or. de Cor. §. 88. pacem simul Demadi tribuens. Factum ergo, post pugnam Chæroneam, Olymp. CX. a. 3. v. Diodor. Sic. XVI. 86. sqq. IDEM.

Τὸν Ὠρωπὸν] Utroque genere legitur et apud Paus. VII. 11. qui pariter, antecedente capite, plura huc pertinentia narrat. In finibus Atticæ, Bœotiorum initio locus, istud oppidum erat, quod Atheniensibus Philippus concedebat. v. Paus. I. 34. ut de paulo recentioribus Oropiorum fatis VII. 11. sq. Samum addit Allgem. Welthist. Vol. V. nota 376. quam et Attici, cum Oropii sui juris fierent, retinuerunt. Diod. Sic. XVIII. 56. IDEM.

Ἐπέληπτο] Singularis hujus Atticæ formæ præbet etiam exemplum Dio Cassius p. 217. ed. Hanov. 1606. locutionis autem Herodian. II. 3. 9. Vulgo tamen Attici casum quartum jungunt. v. Lysias p. 197. Lycurg. p. 194. ult. ed. Reisk. IDEM.

Δωροδοκία] Apud Atticos acceptio numerum: dationem tamen et Ammonius probat. Nostro loco priorem sensum ἑλληπτικῶς retinere potest. IDEM.

Βασιλέως φιλαν.] Hanc et tribuit Isocratica ep. ad Phil. Opp. pag. 993. IDEM.

ἐλθὼν γὰρ ἐπὶ τὸν κίνδυνον ἐχθρὸς τῶν ἀγόνων φίλος ἐχω-
 ρίσθη, τὸ τῶν νενικηκότων ἄθλον τοῖς σφαλεῖσι προσθείς.
 (κγ'.) πάλιν τοίνυν ἦκε τῇ πόλει καιρὸς ἕτερος, ἵνα τοὺς
 μεταξὺ κινδύνους ἐκὼν ἐπιλάθωμαι· καὶ πάντες μὲν οἱ τὴν 270
 1 Ἑλλάδα κατοικοῦντες τὸν Ἀλέξανδρον ἐπὶ τὴν ἡγεμονίαν
 ἀνεβίβαζον, καὶ τοῖς ψηφίσμασιν ἀναπλάττοντες φρόνημα
 μείζον τοῦ δέοντος ἀνδρὶ νέῳ καὶ φιλοδόξῳ περιέθηκαν, (κδ'.)
 λοιποὶ δὲ ἦμεν ἡμεῖς καὶ Λακεδαιμόνιοι, πρόβλημα τῆς
 σωτηρίας ἔχοντες, οὐ χρημάτων πλῆθος, οὐχ ὄσων παρα-
 σκευάς, οὐχὶ πεζῶν σύνταξιν, ἀλλ' ἐπιθυμίαν μεγάλην,
 1 δύναμιν δ' ἀσθενῆ καὶ ταπεινήν. (κέ'.) ὧν μὲν γὰρ ἐσύλησε
 τὴν ἰσχὺν ὁ περὶ Λεῦκτρα κίνδυνος, ὁ δὲ πρότερον ἀπείρατος
 ὧν πολεμίας σάλπιγγος Εὐρώτας Βοιωτοὺς ἐν τῇ Λακω- 271
 νικῇ στρατοπεδεύοντας ¹ εἶχεν· ἀπέκειρε γὰρ τὴν ἀκμὴν
 τῆς Σπάρτης ὁ Θηβαῖος, καὶ τοὺς ὄρους τῆς Λακωνικῆς τε-
 θειμένους, τὴν ἀκμὴν τῶν νέων, συνέκλεισε ταῖς τέφραις.
 5 (κς'.) τὰς δ' ἡμετέρας παρασκευάς ἀνάλωσεν ὁ πόλεμος,
 καὶ τὴν ἐλπίδα τῶν ζώντων συνέτριψεν ἢ συμφορὰ τῶν ἀπο-
 θανόντων. (κζ'.) Θηβαῖοι δὲ μέγιστον εἶχον δεσμὸν τὴν
 τῶν Μακεδόνων φρουρὰν, ὑφ' ἧς οὐ μόνον τὰς χεῖρας συνεδέ-
 θησαν, ἀλλὰ καὶ τὴν παρρησίαν ἀφῆρητο· τῷ γὰρ Ἑπα-

¹ εἶδεν

⁷ ἄθλων] Hones! am sepulturam, cum publica laude, defunctis, ipsisque captivis præmia quædam. IDEM.

Τοῖς σφαλεῖσι] Sic et opinione deceptus, sphaleῖς τῆς δόξης, apud Thucydidem. IDEM.

Τοὺς μεταξὺ κινδ.] Hæc oportet minora fuisse, cum majora penderent a Chæroueo prælio, cui non diu superstes erat Philippus. IDEM.

Ἠγεμονίαν] Imperatorem et antea Philippum, post pugnam Chæroneam, anno ante necem, apud Corinthios, elegerant Græci. IDEM.

Ἀνεβίβαζον] Sæpius apud Lyſiam occurrit, in media præsertim forma. IDEM.

Ἀναπλάττοντες] Habet Dioscorides, paullo ante natum Christum, cum recentioribus multis. IDEM.

Φρόνημα] Est et, apud Thucydidem et Xenophontem, animi elati cogitatio, quantum hic nude, cum Hesyclio, exponere queamus βούλημα, θέλημα. IDEM.

Περίθικαν] Id ipse fecerat Demades, tertium decimum diis majoribus adscri-

bens. IDEM.

Λοιποὶ] Sio Hanov. Aldus λοιπῶν, quo sensu, pertinens ad πρόβλημα, constructionem περιφραστικὴν haberet. IDEM.

Πρόβλημα] pratextum, munimentum, apud Aristophanem, Aristotelem, et alios. IDEM.

Λεῦκτρα] Melius Hanov. Λεῦκτρα. Paus. I. 29. III. 21. 26. VIII. 27. IDEM.

Ἀπείρατος] Sensus adoptat agentem et patientem. IDEM.

Εὐρώτας] Laconiæ fluvius, ab Eurota rege dictus. Meurs. de regno Lac. c. I. IDEM.

Εἶδεν] Edit. Hanov. inter variantes [e marg. II. Steph.] habet εἶχεν. IDEM.

Τῶν νέων] Positos illos terminos, vel muros, jactabant Lacones. Meurs. misc. Lac. IV. 10. IDEM.

Τέφραις] cineribus. a τύφω deducit Etym. IDEM.

Ἀφῆρητο] Passivum hoc plusquamperfectum, ut §. 21. potest etiam in sententia manere, et κατὰ intelligi. Sed accipere cogebantur præsidium istud post pugnam

μινώνδου σώματι συνέθαιψε τὴν δύναμιν τῶν Θηβαίων ὁ καιρός. (κῆ.) ἤκμαζον δὲ τοῖς σώμασιν οἱ Μακεδόνες, οὓς ἤδη ταῖς ἐλπίσιν ἐπὶ τὰ σκῆπτρα καὶ τοὺς Περσῶν 10 σαυροὺς ἢ τύχη διεβίβαζεν. (κθ.) ἐνταῦθ' ὁμοίως Δημοσθένης μὲν ἐκύρωσε πόλεμον, καλὴν μὲν τοῖς ὀνόμασιν, 272 οὐ σωτήριον δὲ τοῖς ἔργοις συμβουλίαν εἰσηγησάμενος τοῖς πολίταις· (λ.) ὡς δὲ πλησίον ἔστη τῆς Ἀττικῆς, ἢ χώρα δὲ εἰς τὴν πόλιν κατεκλείετο, καὶ τὸ περιμάχητον καὶ θαυμαζόμενον ὑπὸ πάντων ἄστυ βοῶν καὶ προβάτων ἄσπερ ἔπαυλις καὶ τῶν βοσκημάτων ἐπληροῦτο, βοηθείας δ' οὐδαμῶθεν ἦν ἐλπίς, ἔγραψα τὴν εἰρήνην. (λα.) ὁμολογῶ, 15 καὶ φημί καλῶς καὶ συμφερόντως πεπραχέναι τοῦτο· κρεῖττον γὰρ ἐπερχόμενον ἐκκλῖναι τὸ νέφος ἢ φερομένῳ συναπενεχθῆναι τῷ ρεύματι. (λβ.) ἀξιῶ δὲ, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν ἐκ τῶν πραγμάτων λύπην ἐμοὶ παρ' ὑμῶν μηδε- 273 μίαν ἀπογεννηῆσαι δυσμένειαν. οὐ γὰρ ἐγὼ κρατῶ τῆς τύχης, ἀλλ' ἢ τύχη τοῦ εἴου, δι' ἣν κινδυνεύει. (λγ.) δεῖ δὲ τὸν σύμβουλον, καθάπερ τὸν ἰατρὸν, οὐ τῆς νόσου τὴν αἰτίαν 20 ἔχειν, ἀλλὰ τῆς θεραπείας τὴν χάριν ἀπολαμβάνειν. (λδ.) καταχωρίσαντες οὖν τὰ συμβάαντα διὰ τὰς ἔξωθεν αἰτίας, ψιλῶς ἐπὶ τῶν πραγμάτων γυμνὴν θεωρήσατέ μου τὴν πολιτείαν. (λέ.) μετὰ ταῦτα τοίνυν τῇ πόλει τρίτος ἔγένετο κίνδυνος πάντων χαλεπώτατος, οὐκέτι πεμφθεῖς ὑπὸ τῆς τύχης, ἀλλ' ὑπὸ τῶν τότε ῥητόρων ἐπαχθεῖς.

¹ ἐπίγετο

Charoneam, de qua vid. Lycurg. ὑποθ. Demosth. de Cor. ὑποθ. IDEM.

Ὁ καιρός] Corn. Nep. Epam. fin. Justin.

VI. 7. sqq. IDEM.

Διεβίβαζεν] Cum et Philippus bellum Persicum preparasset. IDEM.

Δημοσθένης] A nece Philippi, gaudiis exsultans, et adolescentem Alexandrum contemnens. IDEM.

Συμβουλίαν] Dinarchus contra Demosth. p. 11. 14—20. 25. IDEM.

Ἔστη] Sc. ὁ πόλεμος. §. 29. vel Alexander. IDEM.

Περιμάχητον] Adjectum Isocrateum, urbs digna, de qua contendatur. conf. Lycurg. 12. 3—14. 33. 2. 3. et alibi passim. IDEM.

Ἐπαυλις] Forte paullo recentius voc. IDEM.

Τὴν εἰρήνην] Hanc esse pacem apparet, qua generalis imperator Græcorum Ale-

xander confirmabatur. v. Diod. Sic. XVII. 4. 7. Nic. Caussinns de El. S. et H. I. 34. hunc locum excerpens, post majorem interpunctionem, legit: Ἐγραψα τοίνυν, εἰ καὶ φημί κ. τ. λ. dubito, num errore, pariter alias ibi, præsertim in Græcis, frequente. IDEM.

Κρεῖττον γὰρ κ. τ. λ.] Hoc inter sales nauticos, ad forum translato, habet Fabricius B. Gr. IV. 30, 13. ante fin. IDEM.

Λύπην] Cum vos ad auxilia contra Persas et alia cogere mini. IDEM.

Δι' ἣν κινδυνεύει] propter quam vita periculo obijcitur. conf. Lycurg. 11. 12. Dem. I. c. §. 57. IDEM.

Καταχωρίσαντες] dum se junxistis, ac suo loco collocastis: quo sensu Xenophon adhibet. IDEM.

Οὐκέτι] non amplius, non porro. IDEM. Τότε] Tertium hocce periculum acci-

5 (λς'.) καὶ μοι τῶν πεπραγμένων ἀναμνήσθητε, ἥνικα Δημοσθένης καὶ Λυκούργος τῷ μὲν λόγῳ παραταττόμενοι τοὺς Μακεδόνας ἐνίκων ἐν Τριβαλλοῖς, (λζ'.) μόνον δ' οὐχ 274 ὄρατὸν ἐπὶ τοῦ βήματος νεκρὸν τὸν Ἀλέξανδρον προέδηκαν, ἐν τῷ δήμῳ δ' ἀλείψαντες λόγοις εὐπρεπέσι Θηβαίων τοὺς παρόντας φυγάδων θυμοὺς ἐπ' ἐλπίδι τῆς ἐλευθερίας ἠκόνησαν, ἐμὲ δὲ στυγνὸν καὶ περίλυπον ἔφασκον εἶναι, μὴ συνευδοκοῦντα * * *

disse diu ante videtur: quod tamen, dum a fortuna non reprehensum dicitur, Athenienses respicere debuit orator. Non enim diu cessavit Thebanorum perniciēs. At tamen τότε sententiam et adstrictam ferre potest: ut sit potius, ab iis, qui tunc dicebant, quam ab iis, qui tunc vivebant, quod et proxime sequentia demonstrabant. IDEM.

Ἀναμνήσθητέ] *mecum recordamini gestorum.* IDEM.

Δημοσθένης] Hinc, in primis Demosthenes et Lycurgus, dedendi postulabantur ab Alexandro, quem Demades mitigavit. IDEM.

λόγῳ] *verbo, non re.* IDEM.

Ἐν Τριβαλλοῖς] In inferiore Mæsia. Vicit autem Illyricos ac Triballos Alexander, anno statim primo regni. Hinc εἰρωνικῶς dictum. IDEM.

Μόνον δ'] Sed in solo tribunali, non videndum Alexandrum, quasi mortuum

proponerent; cum interim ille res magnas gereret, quem in Thracia defunctum esse fingebant. IDEM.

φυγάδων] Ob præsidia Macedonum in arce Cadmea, ut antea factum, Laconibus eam tenentibus. V. Dinarchus p. 25. IDEM.

ἠκόνησαν] *acuerunt.* Tunc Thebani quosdam præsidii Macedonum trucidabant. Ideoque, se neutiquam esse mortuum ostendens, Alexander sex mille cives occidit, hominum triginta millia vendidit, urbem evertit. Pausan. IV. 27. VII. 17. IX. 6. Diad. Sic. XVII. 8—14. IDEM.

Στυγνὸν καὶ περίλυπον] *torvum et omnino tristem,* quod Alexander, velut altor Demades, obiisset. IDEM.

Συνευδοκοῦντα] Apud æquales oratori nostro nondum equidem reperi; licet ἀναλογία habeat, ut apud Lycurgum p. 238. 8. ed. Reisk. est *συνευπορέω.* IDEM.

VARIANTES LECTIONES

AD DEMADEM.

CODICES ET EDITIONES.

- l 1. Codex Laurentianus, plut. 57. cod. 4.
l 2. Codex Laurentianus, plut. 57. cod. 52.
p. Codex Parisinus Regius, 2944.
Ald. Editio Aldina.
Bekk. Editio Immanuelis Bekkeri.
Codices et editiones comparantur cum Editione H. Stephani.

P. 525. 7. μίσιν] τὴν l 2. 15. ἡσυχον
l 2. ult. ὧδε, δικασταί], ὧ ἄνδρες δικασταί
corr. om. pr. l 2. Bekk.

P. 526. 12. τῆ om. p. antep. ἢ χρεία]
ἢ χρεία l 2. p. Bekk. pen. τὶ νῦν] τὸ νῦν
l 1. 2. p. Bekk. Ibid. ἀφαιρήσεται] ἀφαι-
ρήσεται l 1. ἀφαιρῆται Bekk.

P. 527. 4. πράγματος, ἀλλὰ τῆ τῶν ἀδί-
κων μόνον, ὅς οὐ] πράγματος δέδοικα, ἀλλὰ
τὴν τῶν ἀντιδίκων διαβολὴν μόνον, ἥτις οὐ l 1.
Bekk. 6. ἀδικοῦσι] δοκοῦσι l 1. 2. p. Bekk.
7. ἐὰν ταύτης κατατύχῃ] ἐὰν δὲ ταύτης
κατατύχῃ l 1. Bekk. 9. δύνανται τὸν]
δύναντ' ἂν τὸν l 1. Bekk. 12. παραθείσης
l 1. Ald.

P. 528. 1. τρέπον Ald. 7. πρὸς τὴν κα-
τόρθ. p. 9. ταφῆ] τε φῆ l 2. τὲ, spatiolo
inter verba patente, Ald. 15. κήρυκας p.
Ibid. ὄρωπὸν p.

P. 529. 3. τῆ πόλει om. l 2. 4. μὲν om.
l 1. 7. μείζον] μικρόν l 2. Ibid. περιέ-
θηκα l 2. p. 12. λεύκτερον Ald. 14. εἶδεν]
εἶχεν l 1. 2. p. Bekk. 16. νεῶν l 2. p.
pen. συνεδόθησαν p.

P. 530. 7. ἔστι p. 12. πεπραχθῆαι l 1.
18. τὸν om. l 1. 20. καταχωρήσαντες p.
pen. ἐπήγετο] ἐγένετο p. Bekk.

P. 531. 3. τριβαλοῖς l 1. 2. p. pen. δὲ
om. l 1. 2. p.

INDEX GRÆCITATIS DE MADEÆ.

AD PAGINAS ET VERSUS EDIT. REISK.

- A.
- Ἄγκυμοσύνη τύχης. 267, 15.
ἀκονᾶν θυμόν. 274, pen.
ἀλείφειν τιὰ λόγους εὐπρεπέσι. acuere, stimulare, accendere, 274, 3.
ἀναβιβάζειν ἐπὶ τὴν ἡγεμονίαν. 270, 2.
ἀναπλάττειν τοῖς ψήφισμασι φρόνημα μείζον τοῦ δέοντος. 270, 2.
ἀντιτάττεσθαι πρὸς ἀργισμένου κριτοῦ διάνοιαν. 264, 7.
ἀπείρατος πολεμίας σάλπιγγος Εὐράτας. 270, ult.
ἀπογενῶν] creare. τὴν ἐκ τῶν πραγμάτων λύπην ἐμοὶ παρ' ἡμῶν ἀξιῶ μηδεμίαν ἀπογενῆσαι δυσμένειαν. 272, ult.
ἀποκείρειν] ἀπέκειρε τὴν Σπάρτης ἀκμήν. 271, 2.
ἀπολαμβάνειν τῆς θεραπειᾶς τὴν χάριν. 273, 4.
ἀσθένεια τοῦ βίου. paupertas. 267, 11.
αὖξει τὸν στρατιωτὴν ὁ πόλεμος. 263, 7.
- Γ.
- γυμνὴ πολιτεία. 273, 6.
- Δ.
- δεσμὸς sensu translato, retinaculum, frenum, vinculum. 271, 8.
διαβιβάζειν] ἡ τύχη τοὺς Μακεδόνας ἐπὶ τὰ σκῆπτρα [Persica puta] καὶ τοὺς Περσῶν θησαυροὺς διεβίβασεν. 271, antep.
δικαιολογία. allegatio, præsentio, propositio argumentorum, quibus uteris ad causam tuam defendendam. 267, 5.
διορθοῦσθαι τὴν τοῦ βίου ἀσθένειαν. 267, 11.
δύσχηστόν τι ἔχει ἡ πενία. inhabile quid, negans tractari. 267, 12.
- E.
- ἐκκλίνειν νέφος ἐπερχόμενον. 272, 8.
ἐμπείρας θεραπεύειν τοὺς κάμνοντας. 262, 3.
ἐμπίπτειν εἰς μέσην τὴν τῶν ῥητόρων δυσμένειαν. 262, ult.
- ἔπαυλις βοῶν καὶ προβάτων. 272, 4.
ἐπὶ τιος. in alicujus causa. 264, 3.
ἐπιλαμβάνειν] ἐπέληπτο τῆς γραφούσης χειρός. inhibebat meam manum ista scribentis. 269, 2.
ἐργασία τῆς λογογραφίας. quæstas. 267, pen.
- Κ.
- κατακλείειν] ἡ χώρα, incolæ agrorum, rasticani, εἰς τὴν πόλιν κατεκλείετο. 272, 3.
κατανοεῖν τὴν αἰτίαν τοῦ νοσήματος. 262, 5.
κατατυχεῖν τῆς ἐλπίδος. 266, 6.
καταχαρίζειν. 273, 4.
κηδευθεῖσα ταφή. 268, 4.
κῆρυξ] ἄνευ κήρυκος. 268, ult.
κυροῦν πόλεμον. 271, pen.
- Λ.
- λογογραφία. quæstus ex orationibus forensibus conscribendis. 267, 16.
- Ν.
- νέφος ἐπερχόμενον ἐκκλίνειν. 272, 8.
- Ο.
- ὄρασις] ὡσπερ ἡ τῶν ὀφθαλμῶν νόσος τὴν ὄρασιν συγχέει. 263, pen.
ὄρατος νεκρός. 274, 2.
- Π.
- παρακολοθεῖν τοῖς τῆς κρίσεως δικαίως. jura causæ, argumenta, quibus ambæ partes fretæ pugnant, probe tenere, vel mente consequi. 262, ult. evenire, contingere. 267, 1.
παρανάλωμα. res eo comparata, quo temere insumatur, quo ei ne parcatur, quo absumpto corruptove nil sentias damai tibi accessisse. 263, 5.
παρατάττεσθαι. 273, ult.
παρατιθέναι ἀπολογίαν [scil. τῆ κατηγορίας]. 266, ult.

παρεισδύων ἄδικος λόγος εἰς τὰς τῶν δικαστῶν
 γνώμας. 263, ult.
 παρρησία ἀπὸ τοῦ βήματος. 267, ult.
 περιβάλλειν τοὺς ὕρους τῆς χάρας, οὐ λίθοις,
 ἀλλὰ τῇ τῆς πόλεως ἀσφαλείᾳ. 263, 10.
 περίλυπος. 274, pen.
 περιμάχητος. 272, 3.
 πρόβλημα τῆς σωτηρίας. 270, 5.
 προτιθέναι νεκρὸν. 274, 2.
 πρωτολογία. *primæ in dicenda causa vices.*
 264, 4.

Σ.

σάλπιγξ πολεμία. 271, 1.
 στυγνός. 274, pen.
 συγκλείειν τὴν τῶν νέων ἀκμὴν ταῖς τέφραις.
 271, 4.
 συλᾶν τὴν ἰσχὺν, *pro ἀφαιρεῖσθαι.* 270, pen.
 συναπενεχθῆναι φερομένῳ τῷ ῥεύματι. 272,
 ant.
 συνδεῖν τὰς χεῖρας. 271, 9.
 συνεκπίπτειν οὐ δεῖ τὴν τῆς πατρίδος σωτηρίαν
 τῇ τοῦ λέγοντος χάριτι. 268, 3.
 συνευδοκεῖν. *probare.* 274, ult.

συνθάπτειν. 271, 10.
 συντρίβειν τὴν ἐλπίδα. 271, 6.

Τ.

ταφὴ κηδευθεῖσα. 268, 4.
 τειγίζειν τὴν Ἀττικὴν. 263, 9.
 τέφρα] αἱ τέφραι. 271, 4.
 τιθέναι ψῆφον. 262, 5. τιθέναι τὸν πνον εἰς
 τὴν τῆς λογογραφίας ἐργασίαν. *conferre.*
 267, pen.

Χ.

χωρίζειν] *separare.* κεχωρισμένος τῶν ἐγ-
 κεκλημένων. *insons.* 264, ult. 267, 13.

Ψ.

ψιλᾶς. 273, 5.

Ω.

ὀμότης] τῇ ὀμότητι τῶν κατηγορῶν μὴ με
 πρόσθε. 265, 2.

Σ Ο Φ Ι Σ Τ Α Ι

ΛΕΣΒΩΝΑΞ ΗΡΩΔΗΣ ΑΝΤΙΣΘΕΝΗΣ

ΑΛΚΙΔΑΜΑΣ ΓΟΡΓΙΑΣ.

Λ Ε Σ Β Ω Ν Α Κ Τ Ο Σ

Π Ο Λ Ι Τ Ι Κ Ο Σ

Π Ε Ρ Ι Τ Ο Υ Π Ο Λ Ε Μ Ο Υ Τ Ω Ν Κ Ο Ρ Ι Ν Θ Ι Ω Ν .

Pag.
ed.
ph.
33Pag.
ed.
Reisk.

ΕΙ μὲν ἑώρων τοὺς ὑμῖν συμβουλευόντας, ὧ ἄνδρες Ἀθη-
ναῖοι, τὰ βέλτιστα βουλευομένους τῇ πόλει, καὶ περὶ ὧν
¹ παρεληλύθασιν ἐροῦντες, ὀρθῶς παρ' αὐτοῖς ἐγνωκότας
συμβουλεύειν, ὑπὸ σιωπῆς ἂν τὴν ἐμὴν παρεῖχον γνώμην·
νῦν δὲ ὄρων τοὺς τε τῇ Θηβαίων πόλει προστιθεμένους παρὰ
τὴν αὐτῶν γνώμην τὰ βέλτιστα γράφοντας, ὑμᾶς τε περὶ
τῶν τῇ πόλει συμφερόντων οὐκ ἐπιχειροῦντας λέγειν, παρε-
λήλυθα διδάξω περὶ τε τοῦ παρόντος ὑμῖν πολέμου καὶ ²
⁴⁰ τῶν ἐν ὑμῖν αἰεὶ λέγειν εἰωθότων ὡς χρὴ τούτων ἕκαστα
πράττειν. εἰ μὲν γὰρ δὴ καὶ πρότερον πρὸς τὴν ὑμετέραν
πόλιν ² ὑπήκουον Θηβαῖοι μὴ δυσμενῶς διακείμενοι, καίτοι
πρὸς τοὺς προγόνους ἡμῶν πολλὰ καὶ δεινὰ καὶ μεγάλα
πεπραγμένοι καὶ διὰ παντὸς τοῦ χρόνου πολέμιοι καθε-
στῶτες ὑμῖν, παριδὼν ἂν τὰ νῦν αὐτοῖς ἡμαρτημένα περὶ
ἑτέρων ἂν τοὺς λόγους ἐποιοῦμην. ³ νῦν δὲ τίς οὐκ αἶδεν ὅτι

¹ παρεληλύθεισαν² * ὑπῆρχον³ τίς δὲ οἶκ

ΤΩΝ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ] Imo vero ΤΩΝ
ΘΗΒΑΙΩΝ. REISK.

Συμβουλεύειν] Videtur ita distinguen-
dum et leg. esse: ἐγνωκότας, συμβουλεύειν
παρῖς, ὑπὸ σιωπῆς ἂν τὴν ἐμὴν κατεῖχον
γνώμην. IDEM.

Τὰ βέλτιστα] Nam οὐ τὰ βέλτιστα.
IDEM.

Περὶ τε τοῦ π. ὑ. π.] Sed neutrum fit
in hac orationeula, quæ est frigida et
puerilis adversus Thebanos declamatio,
coosuta e locis sæpe multumque contritis
et recocctis. Paret initium solummodo nos
habere hujus exercitatiunculæ schola-

stica, maximam vero ejus partem inter-
cidisse, nullo prorsus cum damno rei
literariae. IDEM.

Ὡς χρὴ —] Id est, ὡς χρὴ περὶ τούτων
ἕκαστου ὑμᾶς διδάσκην. Non enim pro-
posuerat sibi de ratione modoque belli
gerendi disputare, sed solummodo causas
proponere, cur bellandum adversus The-
banos esset. IDEM.

Πεπραγμένοι] Possit videri eis subao-
diendum esse. mihi vero potius videtur
φαίνονται deesse. IDEM. διαπραγμαῖσι
malit Bekkerus.

3 πρότερον μὲν ἡμῖν μετὰ τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τῶν ἄλλων 170
 Πελοποννησίων ἐπιβουλεύσαντες ἀναστάτους ἡμᾶς ἐπεχεί-
 ρησαν ποιεῖν, εἰ μὴ διὰ τύχην αὐτοῖς ἡ ῥώμη καὶ τὰ βου-
 λεύματα διεφθάρη· δεύτερον δὲ μετὰ τοῦ βαρβάρου γενόμε-
 νοι καὶ σύμμαχοι ἐκείνῳ καταστάντες, ὃς ἦλθεν ἀνυπο-
 στάτῳ δυνάμει καὶ τὰ σώματα καὶ τὴν χώραν ἡμῶν δια- 5
 φθερῶν, ἐναντίοι παραταξάμενοι τοῖς ἡμετέροις φρονήμασιν,
 ὑπ' ὀλίγων πολλοὶ μάχη κρατηθέντες ἔφυγον· μετὰ δὲ ταῦ-
 τα πάλιν μετὰ τῶν ἡμετέρων ἐχθρῶν γενόμενοι τὴν χώραν
 ἡμῶν ἕτερον τὴν πολλάκις τούτους σώσασαν, καὶ τὴν πό-
 λιν ἑτοιμοὶ κατασκάπτειν ἦσαν, ἣν πολλάκις αὐτοὶ θερα-
 πεύσαντες σωτηρίας ἔτυχον. διὰ παντὸς δὲ χρόνου τοτὲ μὲν
 μετὰ Λακεδαιμονίων ἡμῖν ¹ ἐπιβουλεύοντες, ἄλλοτε δὲ τοὺς 10
 ἡμετέρους συμμάχους ἀφιστάντες, αἰεὶ δὲ αὐτοὶ καθ' ἑαυ-
 τοὺς πολεμικῶς καὶ δυσμενῶς ἔχοντες πρὸς ἡμᾶς διατε-
 4 λούσι. νῦν δὲ τὸ τελευταῖον Πλαταιεῖς ἀναστάτους πεποι-
 ῆκασιν, ἡμετέρους μὲν ὄντας συμμάχους, εὐμενῶς δὲ αἰεὶ
 πρὸς τήνδε τὴν πόλιν διακειμένους, μόνους δὲ μεθ' ἡμῶν
 ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας πρὸς τὸν βάρβαρον δι-
 αγωνισαμένους καὶ τρόπαιον στήσαντας. ὑπὲρ ὧν εἰκὸς 15
 ὑμᾶς ὀργισθέντας πανδημεὶ μετὰ τῶν ὀπλων ἐξιέναι, καὶ
 τὴν αὐτὴν Θηβαίοις ἐπιτιθέναι τιμωρίαν ἣν περ οὔτοι τοῖς
 ὑμετέροις συμμάχοις ἐτόλμησαν. ἀξιώ μὲν οὖν καὶ τοὺς
 ἀποτρέποντας ὑμᾶς τὴν αὐτὴν ἐμοὶ γνώμην ἔχειν, καὶ μὴ
 πείθειν ὡς οὐ πολεμητέον ἐστὶ Θηβαίοις· εἰ δὲ μὴ, διδασκόν-
 των ὡς οὐδὲν εἰς ὑμᾶς ἐξημαρτήκασιν.

¹ ἐπιβουλεύσαντες

Κατὰ] Μετὰ dedi de meo. V. versu 13. Quam vero incursionem Thebanorum in agram Atticam designet, me fugit. oportet illam quidem Xerxis invasione vetustiorē fuisse. Nam de illa nota Thebanorum immanitate, qua Græcis auctores fiebant, ut Athenæ solo æquarentur, paulo post, ordini temporum convenienter, commemorabit; neque existimandus est Lesbonax idem factam bis perstrinxisse, et consecutiones temporum ita conturbasse, ut a novissimis rebus gestis ad

vetustissimas prosiliret, et rursus ab his ad easdem novissimas resiliret. REISK.

Πλαταιεῖς] Platearum eversio antiquior fait eversione Athenarum, cujus auctores Thebani Peloponnesiacis fiebant. Qui ergo potest illam Platearum cladem appellare casum recentissimum? Profecto coævus non fait Lesbonax bello Peloponnesiaco, sed multo posteriore natus ætate, more scholasticorum, ut fecit Aristides, argumenta stilo tractavit e vetusta historia Græca repetita. IDEM.

ΠΡΟΤΡΕΠΤΙΚΟΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

α'. ΟΙ μὲν πολέμιοι ἐγγύς, ὧ ἄνδρες στρατιῶται, ὧν 4
εἵνεκα ἢ σύμπασα παρασκευὴ παρεσκευάσται· τὰ δ' ἀπὸ
τῶν θεῶν, ἀφ' ὧν χρη' ἄρχεσθαι, καλῶς ἔχει κατ' ἀμφοτέ- 5
ρους τοὺς λόγους· τὰ τε γὰρ ἱερά καλὰ ἡμῖν γέγονε καὶ τὸ
δίκαιον μεθ' ἡμῶν ἐστίν. ἐν ὑμῖν οὖν τὰ ἐπίλοιπά ἐστιν,
εἰάν ἄνδρες ἀγαθοὶ γένησθε. ἐμὲ μὲν οὖν εἰκὸς παραινέσαι ἀ
γινώσκω, ὑμᾶς δὲ προσέχειν τοῖς λεγομένοις δοκεῖν τε, ὡς περ
30 τοὺς λόγους ἀκούετε, οὕτως αὐτὰ τὰ ἔργα ὄραν παρόντα,
ἀ ἐν τοῖς λόγοις δεδήλωται· οὕτω γὰρ ἂν ἀρίστα γνοίητε
τὰ συμφέροντα.

β'. Δεῖ δὲ ὑμᾶς σκέψασθαι ὅσα ἀγαθὰ ἔνεστιν ἐν τῷ
νικᾶν μαχομένους τοὺς πολεμίους. πρῶτον μὲν τὴν πόλιν
καὶ τὴν χώραν σώζετε ἐν ἧ' ἐτράφητε, ἣν ὑμῖν οἱ πρόγονοι
τειχίσαντες καὶ ἄλλα πολλὰ ταλαιπωρηθέντες κατέλιπον
35 οὐκ ἀπολέσαι ἀλλὰ σώσαι· ἣν ἐλευθέραν μὲν καταλαβοῦ-
σιν αἰσχρὸν ¹ * * * ὑφ' ὑμῶν ² ἐλευθερωθῆναι. καὶ μὴ τὸν 6
κίνδυνον καταδείσαντες καὶ νομίσαντες μείζω εἶναι ἢ ὅσος
ἔστι, τὴν μὲν ὑπάρχουσαν ἀρετὴν ἀπολέσητε, τὴν δ' οὐχ
ὑπάρχουσαν κακότητα κτήσησθε. ἔτι δὲ καὶ ἱερά ὑμῖν
οἱ πατέρες ἰδρυσάμενοι κατέλιπον, κοσμήσαντες ναοὺς καὶ

¹ asteriscos om.² μὴ ἐλευθερωθῆναι

ΠΡΟΤΡΕΠΤΙΚΟΣ] Cum Lacedæmonii occupata Decælea, bellum Atheniensibus inferrent, adhortatur hos quidam ad rem fortiter gerendam. Historiam tradit Thucydides libro 7. CANTER.

Κατ' ἀμφοτέρους τοὺς λόγους] Quænam hæ sint ambæ rationes, ipse in continenti subjicit, scil. religiones deorum, et jus populorum. REISK.

Δεδήλωται] Malim in paulo post futuro δηλώσεται. IDEM.

Καταλαβοῦσιν] Imo vero παραλαβοῦσιν. tum deest sententia istæ forme: αἰσχρὸν

ἡμῖν εἶν καταδουλασθῆναι. quam si nacti fuissetis a majoribus traditam liberam, turpi vobis foret committere, ut in servitutem decideret. aut etiam: αἰσχρὸν ὑμῖν τοῖς ἐκγόνοις δουλεύουσαν παραδίδοιαι, δουλεύουσαν δὲ παραλαβοῦσιν, αἰσχρὸν ὑφ' ὑμῶν μὴ ἐλευθερωθῆναι. servam autem si nacti essetis, turpe vobis foret, operam nullam vos dare, ut manibus armisque vestris in libertatem vindicaretur. IDEM.

Ναοῖς] Ναοὶ scilicet partes erant τῶν ἱερῶν, cellæ puta illæ funorum, vel niduli, in quibus deorum simulacra stabant exposita.

βωμοῖς καὶ ἀγάλμασι καὶ ἄλλοις πολλοῖς καὶ καλοῖς ἀναθήμασιν· ἀ μὴ περιῖδητε συληθέντα καὶ πεσόντα ἀτίμως, ἀλλ' ¹ αἰμύnete, ὅσον ἕκαστος δυνατός ἐστι, τῷ ⁴⁰ θεῷ, ἄλλως τε καὶ μετὰ τοῦ ὑμῖν συμφέροντος καὶ δεδωλωκότων τῶν θεῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς τὴν εἰς ὑμᾶς εὐνοίαν, ἀναμνησθέντες πομπῶν καὶ πανηγύρεων καὶ ἀγώνων, ἐν οἷς τῶν μὲν παρουσῶν ² ἀνιῶν ἐπελαιθανόμεθα, μετὰ δὲ τὴν ⁷ ἡδονὴν ἄλλας προσεκτώμεθα, συνόντες ἀλλήλοις κατὰ τε φιλότητας καὶ κατὰ συγγενείας καὶ κατὰ ἡλικίας, ἐξευ- ^{171.} πορίζοντες αὐτοὶ τε ὅπως ἡμᾶς αὐτοὺς ὡς ἐλάχιστα λυπήσομεν, τοὺς τε παρόντας ὡς πλείστα εὐφρανοῦμεν. ὁ δὲ παρεστηκὼς ἀγὼν τέλος ἔχει ταῦτά τε διασῶσαι καὶ ἕτερα πολλῶ πλέονα καὶ καλλίω καὶ μείζω προσκτῆσασθαι, ἢ τῶν τε ὑπαρχόντων στέρηθῆναι καὶ αὐτοὺς πολλὰ καὶ οἰκτρὰ παθεῖν καὶ ἰδεῖν. ἐπανευνεγκεῖν δὲ τὴν γνώμην ὑμῶν ³ ἕκαστον ⁵ βούλομαι, ὃ καὶ δεῖ σκέψασθαι, ἀ περὶ πλείστου ποιοῦμενοι κατελίπομεν, τοὺς γεννήσαντας πατέρας καὶ μητέρας. ὁ δὲ ⁸ υἱοῦς τε ἐφύτευσε καὶ ἐξέφυσε, ὁ δὲ ὁμογενεῖς ἀδελφούς τε καὶ ἀδελφὰς, ὧν οἱ μὲν γῆρα πολὺ ὑπερβάλλοντες, οἱ δὲ

¹ αἰμύνατε² συμφορῶν³ ἕκαστου

les Niches. IDEM.

ἱεροῖς] Hic loci significat hoc voc. ἱερὰ non idem, quod paulo ante, fana, sed eata. IDEM.

Ἐπελαιθανόμεθα] Malim in praesenti ἐπιλαίβ. et sic quoque in continenti προσκτώμεθα. IDEM.

Μετὰ δὲ τὴν ἡδονὴν ἄλλας πρ.] Num μετὰ δὲ τὴν ἀπὸ τούτων ἡδονὴν ἄλλας π. scil. ἡδονάς, secundum voluptatem ab his rebus existentem [a processionibus puta, congressibus solennibus, ludis gymniciis, spectaculis scenicis] aliis insuper potimur oblectationibus novis, inter nos privatim coeuntes, ut quique amici inter nos sumus, aut familiares, aut conjuges secum, vel parentes cum liberis, aut cognati, affinesque, aut aquales annis atque studiis. IDEM.

Ἐξευπορίζοντες] Ἐκπορίζοντες. Ad Phrynic. p. 596. LOBECK.

Ἐγὼ, τέλος ἔχει.] Ἀγὼν τέλος ἔχει. H. STEPHAN. huic autem, quod nunc obimus, certamini presenti finis hic est propositus, ut — Recepi certissimam Stephani atque Canteri emendationem. REISK.

Ταῦτα] Malim ἢ ταῦτα, opponuntur inter se duo ἢ. aut — aut. v. statim post v. 13. IDEM.

Βούλομαι, ὃ καὶ δεῖ σκέψασθαι ἢ —] H.

Stephanus post primum vocabulum addi vult πρὸς, ad sententiam non male. Mihi videtur siog. et distinguendum esse: βούλομαι, οἱ [quo] καὶ δεῖ, quo etiam oportet [scil. me vestrum cujusque n-entem revocare], σκέψασθε [in imperativo, sabaudi ταῦτα] ἢ — considerate ea, qua —. IDEM.

Ἐφύτευσε καὶ ἐξέφυσε] Scil. pater pater τεύει, plantat. mater autem ἐκφέρει, e corpore suo profert, extrudit, enititur veluti germen propullulans, vel progeminans. Hactenus defendi posse videatur haec dictio, insolentior utique, et poetæ quam oratori convenientior. Sin autem statuatur vitium loco inesse, malim pro ἐξέφυσεν legi ἐξέδρεψεν. Verum praeterea labat constructio in vulgata, quæ mollius et planius procedet, si locum ad hunc modum concipias: κατελίπομεν, ὁ μὲν [facile potnit ὁ μὲν cum sine vocabuli κατελίπομεν concursus elidi] τοὺς γεννήσαντας [scil. κατέλιπε] πατέρας τε καὶ μητέρας [patrem matremque, item avum et aviam], ὁ δὲ υἱοῦς [scil. κατέλιπεν], οὗς γε ἐφύτευσε καὶ ἐξέδρεψεν, ὁ δὲ [scil. κατέλιπεν] ἀδελφούς —. IDEM.

Ὅμογενεῖς] Id est, ὁμοπατέριους καὶ ὁμομητέριους. IDEM.

Ὡν οἱ μὲν — οἱ δὲ —] Parentes — et liberi. IDEM.

νεότητι πολὺ ἔλλείποντες, τοῖς μὲν σώμασιν οὐχ οἷοί τε εἰσὶν ἀμύνειν, τῶν δὲ κινδύνων πλεῖστον μέρος μετέχουσιν. ἐν οἷς ἡμῶν μὲν προθυμηθέντων καὶ εὖ ἀγωνισαμένων εὐδαίμονες μὲν οἱ πατέρες, τίμιοι δὲ οἱ παῖδες, ζηλωταὶ δὲ αἱ γυναῖκες καὶ αἱ θυγατέρες καὶ αἱ ἀδελφαὶ καὶ ἐνὸς ἐκάστου καὶ συμπαάντων ἑλλιπόντων δὲ ἡμῶν τὴν προθυμίαν καὶ μὴ θελησάντων διαμάχεσθαι εἰς τὸ ἔσχατον ἄθλιοι μὲν οἱ πατέρες, στερηθέντες μὲν τῆς ἡμετέρας προσόψεως, στερηθέντες δὲ πόλεως καὶ χώρας καὶ ἱερῶν, ἀντὶ δὲ καλλίστης ἐλευθερίας εἰς αἰσχίστην δουλείαν¹ καθίσταμενοι, ἐν ἡλικίᾳ τοιαύτῃ ἐν ἣ τὸ μὲν φρονεῖν ἂ πάσχει γεγήρακεν,² οἷς δὲ γινώσκει ἂ πάσχει ἀδύνατος καθίστηεν ἀμῦναι, ὥστε ἡ χαλεπώτερον φέρειν· εἰ γὰρ παρῆν γινώσκειν μὲν μὴ, δύνασθαι δὲ τῷ σώματι, ῥάων ἂν ἦν ἡ συμφορὰ· οἰκτραὶ δ' αἱ γυναῖκες καθίστανται, δυστυχεῖς δὲ καὶ παῖδες καὶ ἀδελφοί, τῶν τε αὐτῶν τούτων στερισκόμενοι καὶ τῶν ἐλπίδων ἐφ' αἷς ἐτράφησαν. καὶ οἷς ἐν τῷ νῦν χρόνῳ³ ζῆλον καὶ τιμὴν κάλλος καὶ εὐειδία, εἰς δουλείαν πίπτουσιν ἀνάγκη¹⁰ καὶ αἴσχος καὶ ἀτιμίαν φέρειν· ἀντὶ γὰρ τῶν καλλίστων καὶ ἐντιμοτάτων γάμων εἰς αἰσχίστους καὶ ἀτιμοτάτους πίπτουσιν. ἢ τε αὖ δυσειδία εἰς τοιαῦτα ἔργα καθίστησι

¹ * καθεστάμενοι² οἷς³ ζῆλος καὶ τιμὴ

Τὸ μὲν φρονεῖν ἂ πάσχει] Π. τῷ μὲν φρονεῖν ἂ πάσχει. H. STEPHAN. De posteriore concedo, de priore adhuc ampliandum iudicans, interim vulgatum servabo, qua nil offendor. *qua in atate sensus malorum qua patitur [sentiens puta] consenuit, h. e. elanguit, emarcuit, τὸ φρονεῖν ἂ πάσχει, scil. τις, vel ἡ ἡλικία e praemissis, idem est atque ἡ αἴσθησις τῶν κακῶν.* IDEM.

Οἷς] "Ος dedi de meo, pro vulgari οἷς, poterat quoque ὅστις corrigi. IDEM. οἷς δὲ γινώσκει [ἂ πάσχει] Bekkerus.

Γινώσκει μὲν μὴ, δύνασθαι δὲ τῷ σώματι] Sic interstinxi, ut sententia haec sit: Malorum nostrorum sensu si cum careremus, tum tamen adhuc valeremus corpore, foret conditio nostra tolerabilior. Jam vero multi sunt nobis puerique foeminaeque, sensu quidem illi malorum suorum compuncti acerrimo, at viribus destituti, quo sunt miserabiliores. Vulgo sic interstinotus circumfertur h. l. γινώσκειν μὲν, μὴ δύνασθαι δὲ. Canterus pro μὴ suadebat ἀμῦναι. et sic vertit: si cognitioni vires ad

resistendum essent conjuncte. REISK.

Ἄδελφοι] Imo vero ἀδελφαί, sorores, decent insequentia. IDEM.

Τούτων] Subaudi τῶν ἀρτι εἰρημένων, quae modo vers. 8, et 9, enumeraverat. Possit quoque τούτοις legi: iisdem, quibus casorum parentes orbati fuissent. Sed nil opus est quicquam h. l. temerari. IDEM.

Κάλλος] Subaudi ἐστὶ, quibus forma venusta nunc est honor et ζῆλος, h. c. qui nunc ob oris praestantiam in honore habentur, et magna sicut ab omnibus, beatique praedicantur. IDEM. Sic construe: καὶ οἷς ἐν τῷ νῦν καιρῷ κάλλος καὶ εὐειδία [φέρει] ζῆλον καὶ τιμὴν, [τούτοις] εἰς δουλείαν πίπτουσιν ἀνάγκη [ἐστὶ κάλλος καὶ εὐειδία] καὶ ἀτιμίαν φέρειν.

Αἴσχος] Ut stopra nempe patiantur, ut prostent in lupanaribus, ut pellices fiant. IDEM.

Δυσειδία] Oris turpitude detrudit illos pueros, illasque puellas ad pistrina, ad opera rusticeana, fodiendum, arandum, pasendum et alias tales cum ignobiles, tum duras atque molestas servitutes. IDEM.

τὰ σώματα, ἐν οἷς καὶ τὸ ὑπάρξαν ἀγαθὸν τῆς τροφῆς
 ζημία καθίσταται, οὐ δυνάμενοι δὲ τοὺς πόνους ὑπεκφέρειν
 ἀντὶ τοῦ βίου τοὺς αἰσχίστους καὶ βιαιοτάτους θανάτους 25
 αἰροῦνται. ὅστις οὖν τοιούτων ἄλλων προκειμένων μὴ ἔσται
 11 ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐν τῷδε τῷ ἀγῶνι, ἀλλά τις εἰσαυθίς¹ ὑπολεί-
 πεται ἢ γνώμη ἢ ῥώμη, ἀμφοῖν στερηθήσεται, τῆς τε νῦν
 τῆς τε εἰσαυθίς τῶν ἔργων· ὁδε γὰρ ὁ ἀγὼν αὐτῷ τέλος
 ἔχει.

γ'. Ἐνθυμηθῆναι δὲ χρὴ καὶ τίνος οὐνεκ' ἂν μᾶλλον
 ἀξιῶσαιτε μάχεσθαι, ἢ τί ἀγαθὸν οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ νικᾶν
 μαχομένοις τοὺς πολεμίους. τοῦτο ἀρετὴν σύμπασαν λαβόν 30
 ἔχει· ἐν τούτῳ ἔνεστιν ὑμῖν ὅσα τις εὐξαιτο. δοκεῖ εἶναι εἰ-
 ρήνη ἀγαθόν; αὕτη ἐπὶ τοῖς τοὺς πολεμίους νικῶσι γίνεταί
 ὅπως ἂν βούλωνται καταθέσθαι. δοκεῖ εἶναι κτημάτων
 κτήσις ἀγαθόν; τοῦτο² τοῖς νικῶσι γίνεταί· τὰ τε γὰρ
 ὑπάρχοντα ἀσφαλῶς κέκτηνται, τὰ τε τῶν πολεμίων
 ἀδεῶς καρποῦνται. δικαιοσύνη τοίνυν τόδε τὸ ἔργον πλεῖστον
 12 μετέχει· δίκαιον μὲν γὰρ τῇ πατρίδι ἀμύνειν ἐν ἣ ἐτράφητε, 35
 δίκαιον δὲ ἱεροῖς πατρώοις καὶ μνήμασι τῶν προγόνων, δίκαιον
 δὲ τοὺς πατέρας ὑμῶν ὑφ' ὧν ἐτράφητε ἀντιγηροτροφῆσαι,
 δίκαιον δὲ τοὺς παῖδας, ἐπειδήπερ ἐφύσατε, ἐκθρέψαι, δι-
 καιον δὲ τούτων τινὰ μὴ ἑλλείπειν. εἰ δέ τις σοφίαν ἐπιτη-

¹ ἀπολείπεται

² γὰρ τοῖς

Ζημία] Quo magis innutriti fuerunt ar-
 tibus liberalibus, hoc impatientius ferunt
 desiderium libertatis, coque magis senti-
 unt pretium ejus. et quo minus assueti
 fuerunt duris laboribus servitutis, hoc magis
 sentiunt duritiem et acerbitatem eorum,
 eoque minus perferre possunt. IDEM.

Ἄλλὰ τις εἰσαυθίς] Postremum vocabu-
 lum neque convenire sententiæ h. l., et e-
 versa proximo insequente perperam huc
 ingestam esse paret. Sententia videtur
 hoc postulare: ἀλλ' αὐτὸς ἑαυτοῦ ἀπολεί-
 πεται ἢ γνώμη ἢ ῥώμη. sed minus facit
 quam debet facere, et ab ipso merito ex-
 spectatur, sive ratione prudentiæ sive ra-
 tione virium atque roboris. IDEM.

Τῶν ἔργων] Post τῶν ἔργων videtur δόξης
 vel εὐκλείας desiderari. Malim tamen a
 sophista sic relictum fuisse: τῆς τε νῦν
 ἀπολαύσεως, τῆς τ' εἰσαυθίς ἐλπίδος τῶν ἔρ-
 γων. carebit ambobus, et perceptione fru-
 ctuum facinoribus suis pariendorum in-
 prasens, et bona spe commodorum inde olin-

aliquando percipiendorum. IDEM.

Μάχεσθαι] Imo vero οὐ μάχεσθαι. qua
 tandem de causa magis velitis non pugnare
 [subaudi, quam pugnare], hoc est, majore
 sint emolumenta et desidia et ignavia
 enascitura et ad vos perventura, quam ex
 alacritate pugnandi. μᾶλλον indicat omis-
 sum hic esse, subaudiendum tacite ἢ μά-
 χεσθαι. magis non pugnare, quam pugnare.
 IDEM.

Λαβόν] Malim aut περιλαβόν, aut συλ-
 λαβόν. IDEM.

Καταθέσθαι] Novi πόλεμον καταθέσθαι
 dici, bellum componere, vel finire. verum
 εἰρήνην καταθέσθαι dici, me fugi. εἰρήνην
 θέσθαι simpliciter usurpant, item διαθέ-
 σθαι. Num ἐν αὐτῇ γὰρ ἐπὶ — IDEM.

Ἱεροῖς] Malim καὶ ἱεροῖς. etiam fanis deo-
 rum et sacris arvis, subaudi a communi
 ἀμύνειν. IDEM.

Τούτων τινὰ μὴ ἑλλείπειν] Horum verbo-
 rum sententia mihi est obscura, ut suspi-
 cer nonnihil hic deesse. Sententia videtur

δεύει, τὸ νικᾶν μαχόμενον, τοῦτο σοφίαν ἠγησάσθω, εἴ γε οὐ σοφὸν τὸ δοῦλον εἶναι, τὸ δὲ ἐλεύθερον σοφόν. κάλλος ἐν τιμῇ εἶναι δοκεῖ; οἱ αὐτοὶ τοίνυν ἄνδρες νικῶντες οἷ τε καλοὶ καλλίους δοκοῦσιν εἶναι, οἷ τε αἰσχροὶ δεινότεροι· πᾶν γὰρ τὸ ἐλεύθερον καλόν. εἴ τις τοίνυν εὐγενείας βάσανος, ἐν τῷδε τῷ ἔργῳ μάλιστα ἔνεστιν. ὅστις μὲν γὰρ πρότερον δοκῶν εὐγενῆς νῦν μὴ θελήσει διαμάχεσθαι, τὴν τ' ἐκ τῶν προγόνων ὑπάρχουσαν εὐγένειαν ἀπολεῖ,¹ τοῖς τε παισὶ δυσγένειαν ἀπολείψει· ὅστις δὲ ἐν τῷ ἔργῳ ἔσται ἀνὴρ ἀγαθός, 13 τῶν τε προγόνων τὴν ἀρετὴν ἀναμνήσει, τοῖς τε παισὶν εὐγένειαν καταλείψει· τῶν γὰρ ἐν τοῖς δεινοῖς ἀνδρῶν ἀγαθῶν γινομένων οἱ παῖδες εὐγενεῖς νομίζονται.

δ'. Πολλὰ δὲ εἰρηκῶς ἀγαθὰ ὅσα ἔνεστιν ἐν τῷ νικᾶν, πολλὰ ἕτερα παρήγημι, ὧν ὁ τε ἕκαστος αὐτὸν ἀναμιμνήσκων ἀνὴρ ἀγαθός γιγνέσθω· ὅσα δὲ τὰ διαφέροντα ἐν αὐτῷ τῷ μάχεσθαι ἔνεστιν εἰς τὸ σώζεσθαι τε καὶ διαφθεῖρεσθαι, ταῦτα ὑμᾶς διδάξω. πρῶτον μὲν τὸ σῶμα εἰς τὸ ἔμπροσθεν πέφυκε καὶ βαδίζειν καὶ βλέπειν· ἔπειτα τὰ ὄπλα οὕτως εὐρήται ἔμπροσθεν τοῦ σώματος προβεβλήσθαι, ἢ μὲν ἀσπίς τοῦ μὴ τιτρώσκεσθαι, τὸ δὲ δόρυ τοῦ ἀμύνεσθαι· ὥστε εἰς βούλησθε εἰς τὸ ἔμπροσθεν βαδίζειν ἐπὶ τὸ μαχόμενον αἰεὶ πάντες, ἀκούοντες τὰ λεγόμενα καὶ 0 τὰ παραγγελλόμενα ποιοῦντες, ἀναμιμνησκόμενοι τῶν ἀγαθῶν, παραδαρῶντες ἀλλήλους, καταφρονοῦντες μὲν 14

¹ καὶ τοῖς παισὶ

hoo postulare et subijcere: δίκαιον δ' ἐπιμελεῖσθαι, ὅπως τούτων μηδὲνα μηδὲν τῶν ἀναγκαίων ἐλλείπη. jus et fas est operam dare, ut horum [liberorum puta] nemini quicquid desit praesidium et adminiculorum vitae tuende necessarium. IDEM.

τὴν τ' ἐκ] Antitheton hoc si diligenter exprimere voluisset, sic dicere debuisset: αὐτός τε τὴν ἐκ — ορρονονται enim inter se αὐτός τε et οἱ παῖδες. IDEM.

Δυσγένειαν] δυσγένειαν. CANTER.
Ἄναμνήσει] Scil. ταῖς περὶ αὐτοῦ ἀκούουσιν. REISK.

Ἐν ὅτε ἕκαστος] Aut deest aliquid, aut delenda sunt ista duo vocabula ὅ τε. Si quid desit, videri possit ita explenda esse lacunula: ἄν νῦν, εἰποτε, ἕκαστος. quae nunc maxime, si unquam alias, ad animum sibi

quisque revocans. IDEM.

Τὰ λεγόμενα] Imperata a vestris imperatoribus. idem est atque si dixisset τὰ προσταττόμενα, vel, quod statim sequitur, τὰ παραγγελλόμενα. IDEM.

τῶν ἀγαθῶν] Scil. τῶν ἐπιζωομένων ἐκ τοῦ νικᾶν. IDEM.

Καταφρονοῦντες] Post καταφρονοῦντες μὲν deesse videtur τῶν πολέμων. rebus ipsis testatum facientes, vos parvi facere hostes. Canterus pro τοῖς ἐργοῖς correctum ibat τῆς ὀργῆς. ingeniae profecto, quam vere autem, viderint alii. In his duobus vocabulis τοῖς ἐργοῖς si vitium est, malim τῶν ἐχθρῶν, verumtamen succurrit, vocabulum ἐχθρῶς de inimico usurpari, h. e. de cive, quicum simultates gerimus, non de hoste extraneo, qui est πολέμιος. IDEM.

- τοῖς ἔργοις, ἀξιούντες δὲ μάχεσθαι καὶ ἐκείνους παρελθόντες, ταῦτα ὑπουργήσαντες, ὅσα ¹ δὴ ἀνθρώπινα, νικήσετε.
- 15 εἰ δέ τις ὑμῶν ἀξιώσας τοὺς μὲν πολεμίους πλείον τι εἶναι ἢ ἀνθρώπους καὶ ἀτρώτους εἶναι, αὐτὸς δὲ ὡς μηδενὸς ἀξίος ὑποχωρήσει, τοῦτο σωτηρίαν νομίσας εἶναι, πρῶτον μὲν τὴν γνώμην ἠττημένος ἀδικεῖ, ἔτι δὲ ἔμπανιν αὐτῷ τὸ σῶμα ¹⁵ τοῦ ἔργου πεφυκὸς τὰ ἐναντία οἷς βούλεται ὑπουργήσει —
- 16 εἰς τοῦτοπισθεν μὲν γὰρ οὐθ' οἱ πόδες πεφύκασιν ἀναχωρεῖν οὐθ' οἱ ὀφθαλμοὶ ὄραῖν οὐδενὸς —, δίχα δὲ διαιρεθεῖς, τῷ ἀναχωρεῖν ὑπηρετῶν καὶ τὸν ἐπίοντα ἅμα κίνδυνον φυλάττων κατὰ φύσιν, ταχέως καὶ τὸν ἀντιστάτην οὐ δυνήσεται ἀμύνεσθαι· εἰ δὲ ἀναστραφεῖς ἀξιοῖ φεύγειν ὡς ἀποφευξόμενος,

¹ δὲ² μὲν ἐναντία

Ἐκείνους παρελθόντες] Id est, ἀρετῇ νικῶντες. redit ἐκείνους ad τοὺς πολεμίους. quorum factam esse mentionem in illis praemissis, quæ hodie desunt, necesse est, et hoc e loco parat. IDEM.

Ταῦτα] Imo verò πάντα. nulla non fun-gentes belli munia. IDEM.

Ἄσα δὲ ἀνθρώπινα] Pro media voce malim γε, quæ quidem sita sunt in humana facultate. Si scilicet ad πάντα referas. aut si mavoles in constructione post νικήσετε ponere, hæc erit eorum sententia: vincetis, ὅσον ἦκει εἰς ἀνθρώπους, et collatum habebitis ad victoria potiundum quicquid homines conferre possunt. quantum in homines venit, a parte humana quidem, certo certius vincetis. nam casus fatales, si qui divinitus interveniant, equis homo natus aut prævidere, aut devitare, aut avertere possit? quæcunque autem præstare possunt humanæ seu vires et arma, seu prudentia, quibus victoria pariatur, ea omnia feceritis; et sic victoria certi poteritis esse, secundum humanam quidem opinionationem. IDEM. τὰνθρώπινα malit Bekkerus.

Εἶναι] Sic dedi de meo, pro vulgari εἰ εἶναι. REISK.

Αὐτὸς δὲ ὡς μηδενὸς] Aut pro ὡς sufficiens est τοῦ. quod si fiat, tum post ἀξίος tacite iterandum erit εἶναι et præmissis; et sic ἀξιώσας cohererebit cum ὑποχωρήσει. Sin autem ὡς servetur, tum pro ἀξιώσας leg. erit ἀξιώσει in indicativo futuri. Verum huic posteriori rationi obstant particule μὲν et δὲ. quare quod priore loco posui, id præhabebo. IDEM.

Ἄδικεῖ] Num εαυτὸν ἀδικεῖ. injuriam ipse sibi facit, ipse sese suo jure et dignitate fraudat, minoris se faciens, et pluris hostem, quam oportebat. IDEM.

Τοῦ ἔργου] Scil. τοῦ ἀναχωρεῖν. IDEM.

Πεφυκὸς] Sic dedi de meo, pro vulgari πεφυκός. coheret enim πεφυκός cum σῶμα. qui est nominativus. corpus enim ita cum sit natura factum, ut contra faciat atque repugnet operi illi, quod retro cedens agitat. IDEM.

Οἷς βούλεται] Scil. ὁ ἀναχωρῶν. qui sensim et pedetentim, luxata acie, e primo ordine in secundum, et e secundo in tertium se recipit. diversus hic est ab eo (quem paulo post seorsim notabit sophista), qui effuso cursu in pedes se conjicit fugam capessens. IDEM.

Ἐπουργήσει] Id est, πράξει. contraria omnia faciet voluntati sui domini. Recedere vult homo. corpus autem ejus præcedet. Nugæ hæc sunt aphesticæ, quibus miles in procincta stans profecto nil moveatur. Castra volunt aliis auris concitari. IDEM.

Φυλάττων] observans, specularans, unde veniat. mallem tamen φυλαττόμενος, carens. IDEM.

Φυλάττων κατὰ φύσιν, ταχέως καὶ] Et sententia h. l. laborat et interpunctio. primum pone φυλάττων (vel φυλαττόμενος) comma est ponendum. demendum idem est a vocabulo φύσιν et transferendum pone ταχέως, denique vocabula duo κατὰ φύσιν manifesto corrupta sunt. Hoc perspicuum est ista duo in unum esse contrahenda, quod sit tertia persona singularis futuri primi activi, atque significet, animo deficiet, aut tale quid. Num sic dedit sophista: — φυλαττόμενος, καταδείσει ταχέως, καὶ τὸν — periculum accedens catens, brevi pavescet. et adversarium defendere non poterit. Vel ἀπαγορεύσει, deficiet. IDEM.

Ἄναστραφεῖς] tergore hostibus obverso. Is enim, de quo hactenus egerat, vultum

20 πρῶτον μὲν τὰ γυμνὰ τοῖς πολεμίοις δείξει, ἐν αἷς τιτρώ-
σκεσθαι ἢ μάχεσθαι ἀνάγκη, ἔπειτα πολλοὶ καὶ κούφοι οἱ
διωζόμενοι ἀκοντισταὶ καὶ σφενδοῖται καὶ τοξόται, οὓς
οὔτε αὐτοὺς ἐξιδίον ἔστιν ἀποφυγεῖν οὔτε τὰ βέλη αὐτῶν
ἦττον ἔτι πολλῶν· ὁ γὰρ τάχιστος ἀνὴρ τοῦ βραδυτάτου
τοξεύματος οὐδὲ μέρος ταχυτήτος παρέχει. εἰ οὖν τις ὑμῶν
φιλοψυχῶν παρεσκευάσται ἀναχωρεῖν ἢ φεύγειν, ἵνα
25 σωθῆ, οὐκ ὀρθῶς γινώσκει τὸ φιλοψυχεῖν ὅ τι ἔστιν· ἐν γὰρ
τῷ μένειν καὶ ὁμοσε χωρεῖν οὐ μόνον τὴν αὐτοῦ ἀλλὰ καὶ
τὰς τῶν οἴκοι μενόντων ψυχὰς σώζει.

ε'. Εἰ μὲν οὖν εὖ ἤδει τις, ὅτι τόνδε τὸν κίνδυνον δια-
φυγῶν, μεθ' ἡδονῆς τὸν ἐπίλοιπον χρόνον διατελέσας, σὺν
εὐκλείᾳ τελευτήσῃ, εἶχεν ἂν λόγον τινὰ ἢ κακίαν· νῦν δὲ 18
πολλοὶ καὶ κακοὶ δόξαντες εἶναι, ὀλίγον χρόνον βιοῦντες,
30 διὰ τὴν δύσκειαν ἀνιῶμενοι καὶ ἄτιμοι παρ' ἐντίμοις ὄντες
κακῶς τὸν ἐπίλοιπον βίον, τελευτήσαντες ὀνειδῆ τοῖς παισὶ
καταλείψουσιν. ἐπεὶ δὲ πεφύκαμεν οὐκ ἀθάνατοι, ποῦ
κάλλιον ἀποθνήσκειν ἢ ὑπὲρ ὧν χρὴ τιμαρωῦσι; ποῖαν
ἄλλην¹ ἀρετὴν κτωμένους; ποῖος ἡδίων θάνατος; τίνες εὐ-
κλεέστεροι² οἱ ἀποθανόντες ἢ οὕτω τελευτήσαντες; δημο-
σίου τάφου ἀξιοῦνται, θυσίαι ἐπὶ τούτοις γίνονται, ἀγῶνες

¹ ἀρετῆς

² ἀποθανόντες ἢ οἱ

semper habuit hostibus obversam. Jam vero ingreditur sophista notationem pavidi effuse fugientis. IDEM.

Ἡ μάχεσθαι] Dicere vult: in dorso vulnura qui recusat accipere, illi necessario ex adverso pugnandum est. IDEM.

Διωζόμενοι] Raro modo medium hic usurpavit, pro διώζοντες, quod usitatius est. Contra paulo ante in φυλάττων fecerat, ut ibi notavimus. IDEM.

Αὐτῶς] Π. αὐτοῦς. H. STEPHAN. neque ipsos neque tela eorum. Sed merus hic est lusus sophisticus. Ecquando enim quaeso unquam aut sagittarii, et funditores cominus rem gerunt? quando manus consequuntur? qui semper eminus pugnant; aut qui difficilias sit eos inermes effugere, quam alios? aut qui feriant quemquam sagittae vel saxa sola per se, sagittariorum et funditorum lacertis non intorta? REISK.

ἦττον] Imo vero ἀλλ' ἦττον. sed hac tela et saxa multo etiam minus devitabit, quam ipsos sagittarins, ipsosque funditores. IDEM.

Μέρους] Subaudi τὸ ἐλάχιστον. Dicere vult, vel summa hominis correntis celeritas aequiparabilis est ne minima quidem celeritati sagittae aut saxi funda intorti. IDEM.

Σάξει] Subaudi oppositum, quod ipsa rei natura subjicit, ἐν δὲ τῷ φεύγειν ἀπίλλουσι. IDEM.

Πολλοὶ καὶ κακοὶ] Aut dele copulam, aut lege πολλοὶ, δεῖλοι καὶ κακοὶ. Pro ὄντες malim ἄγοντες. IDEM.

Καταλείψουσι] Imo vero κατέλειψαν. IDEM.

Ἀρετῆς] Π. ἀρετὴν. H. STEPHAN. Verum id loci vitium non sanat, desunt pauca quaedam. num ποῖαν ἄλλην μείζω δόξαν ἢ τὴν ἐξ ἀρετῆς. REISK.

Κτωμένους] Non per se vitiosum hoc est, sed per praemissam τιμαρωῦσι. cui si accommodanda est etiam hoc participium, ut videtur atique esse, leg. erit κτωμένοις. IDEM.

Οἱ ἀποθανόντες ἢ οὕτω] Π. ἀποθανόντες, ἢ οἱ οὕτω. H. STEPHAN.

ἐπὶ τούτοις τίθενται, ἀντὶ θνητοῦ σώματος ἀθάνατον μῆμα 35
καταλείπουσιν. οἱ δὲ τούτων παῖδες δημοσίᾳ ἐκτρέφονται,
τιμώμενοι πανοπλίας, προεδρίας, θαυμαζόμενοι καὶ ἐν χο-
ροῖς καὶ ἐν γυμνασίοις καὶ ταῖς ἄλλαις συνουσίαις. τοῖς δὲ ἐκ
τοῦδε τοῦ κινδύνου σωθεῖσιν, ἀνδράσιν ἀγαθοῖς ¹γενομένοις,
ἀκίνδυνος ὁ λοιπὸς βίος μακαριζομένοις ἐν πάσαις πανηγύ-
19 ρεσιν, ἐν πάσαις θεωρίαις. οἱ φίλοι τούτοις φίλοι εἰσιν, οἱ
ἐχθροὶ τοῖς τοιοῦτοις ὑπερέχονται, πᾶς ἀνὴρ ²ξενούσθαι 40
βούλεται ἐκ τῶνδε· καὶ γαμετὰς προθύμους ἀν' εὐροῖς· οὔτοι
γηράσκοντες εὐδαιμονίζονται. νῦν οὖν, ὡς ἄνδρες στρατιῶται,
καθ' ³ὅσον ὑμῶν ἕκαστος ἰσχύει, μηδὲν ὑπολειπόμενος τῆς
20 δυνάμεως ἀντιλαμβανέσθω τῶνδε ⁴τῶν ἀγαθῶν. ὑπομι-
μνήσκω δὲ ὑμᾶς, ὅτι καὶ τὰ ἱερὰ ὑμῖν καλὰ γέγονε.

¹ γινομένοις ² αὐτοὺς ξενούσθαι βούλεται. ἐκ τῶνδε καὶ ³ ὁ ⁴ τῶν om.

Οἱ φίλοι τούτοις, φίλοι εἰσιν] Hæc si a sophista sic scripta sunt, captum meum excedunt. Num οἱ φίλοι τούτοις [id est, τούτων] πολύφιλοι [aut φοβεροὶ] εἰσὶ. amici eorum ob eos a multis amantur, aut formidantur, quippe qui per horum amicitiam aut prodesse aut obesse quam plurimum possint. REISK.

Τοῖς τοιοῦτοις ὑπερέχονται] Imo vero τὰς τοιαύτους ὑπέρχονται. inimici si qui antea illis fuissent, hi nunc incipiunt iis sese submittere, illis adulari, eos revereri et promereri. Pro αὐτοὺς malim αὐτοῖς. IDEM.

Προθύμους] Π. προθύμους. H. STEPHAN. Utinam interpretationem Latinam quoque adscripsisset, ut constaret, quamnam inesse putasset sententiam suæ correctioni,

quæ mihi perinde obscura est, atque vulgaris lectio. Num γαμητὰς leg. est? Nam γαμητὴ est materfamilias, quæ ab h. l. est aliena. γαμητὴς autem est sponsus. Hoc si admittas, erit sententia: πολλοὺς ἀν' ἰδοῖς τοὺς θέλοντας ἐκ τῶνδε γαμεῖν, id est, τὰς τούτων συγατέρας καὶ ἀδελφὰς γαμεῖν. multos invenias cupide ambientes affinitates horum, volentes aut filias horum aut sorores domum ducere. Hoc si voluit sophista, aut infacundiam et ignorantiam Græcæ dictionis prodidit, aut affectationem novæ et quæsitæ dictionis, et ita captavit elegantiam, ut obscurus atque ineptus fieret. IDEM.

Τῶνδε ἀγαθῶν] Aut interponendum est τῶν, aut sic legendum τῶν τοιῶνδε ἀγαθῶν. tantorum bonorum. IDEM.

Γ.

ἜΤΙ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΥΤΩΝ.

α'. Καὶ τὰ ἱερὰ καλὰ καὶ τὰ ὑμέτερα παρεσκευάσται· ἀλλ' ἄνδρας χρὴ εἶναι ἀγαθοῦς. εἰκὸς δὲ ὑμᾶς περὶ τῆς

¹ titulum om. continuato orationis tenore.

Καὶ τὰ ἱερὰ καλὰ καὶ τὰ ὑμέτερα παρεσκευάσται] Primis quatuor deletis vocalibus ante postremum addi vult Stephanus

καλῶς. Quod mihi non satisfacit. quid si sophista sic dederit: καὶ τοι τὰ ἱερὰ καλὰ γενέσθαι τί ὄφελος, εἰ μὴ καὶ τὰ ὑμέτερα

3. 1 ὑμετέρας αὐτῶν πατρίδος μέλλοντας ἀγωνιεῖσθαι καὶ ὄντας
 1 πατέρων ἀγαθῶν τοιούτους ἔσεσθαι. ἢ ἄλλο τι παρα-
 σκευάσατε κάλλιον ἢ ἄμεινον. ὥστε οὐ δεῖ ὑπεριδεῖν οὔτε
 λόγῳ οὔτε ἔργῳ οὐδενός, 2 οὐδὲ μὴ τοῖς ἐτοίμοις παρακε-
 λεύεσθαι· ἀλλὰ τοῦτο δὴ μοι δοκεῖ καὶ μάλιστα χρῆναι
 5 ποιεῖν. τοῖς μὲν γὰρ μὴ θέλουσιν ἀγαθοῖς εἶναι μάταιον καὶ
 λέγειν καὶ ποιεῖν, σπεύδοντα ὅπως ἔσονται ἀγαθοί, τοῖς
 δὲ ἐθέλουσί γε καὶ βουλομένοις τούναντίον. παντὸς γὰρ 21
 πρῶτον ἐπίδοσις ἐστίν, ἐστὶ ἂν τέλος ἔχη. καὶ ἀρετὴν
 πλεῖστον ἂν 3 εὖροις αὐτὴν ἐπιδιδούσαν, ὅπου μεγίστην καὶ
 τιμὴν ἔχει καὶ ἀθλοῖς καὶ ἐπαίνοις. οὐκ οὖν — ὅπερ εἶπον
 ὀλίγω πρόσθεν — οὐδεὶς ἂν κάλλιον παρασκευάσαι σημείον.
 10 ὥστ' εἰ καὶ νῦν ὑμῖν παρεσκευάσται καὶ ἐνὶ ἐκάστῳ καὶ 22
 πᾶσιν ὅπως ἔσεσθε ἀγαθοί, καὶ ἀξίωμα 4 ἔχετε παρ'
 ὑμῖν αὐτοῖς μέγα, οὐχ ὑμᾶς βλάψει ἀκούσαντας τὴν ὑμε-
 τέραν ἀρετὴν καὶ τὸ ἀξίωμα τῶν προγόνων ὁμοῦ καὶ
 τὸ ἀξίωμα 5 τὸ τῶν πολεμίων ὑμέτερον δι' ὑμᾶς ἔχου-
 σιν, ἀλλ' ὠφελήσει. ὑμῶν γὰρ οἱ τε παλαιοὶ πατέρες

1 πατέρων

2 εἰ δὲ

3 εὖρος

4 ἔχετε

5 τὸ οἴμ.

παρεσκευάσται. quancquam equid proderit, auspicia et cetera nobis angusta esse, nisi, quae a vobis proficisci debent, ea quoque bene comparata sint. REISK.

ὄντας πατέρων] Stephanus interponi suadebat aut ἀξίους aut κληρονόμους. Verum nil h. l. deest, sed solummodo pro postremo vocabulo leg. est πατέρων, scil. υἱός vel ἐκγόνους. conf. p. 548. 11. IDEM.

Κάλλιον] Subaudi ἢ ἐστὶ τὸ καλὰ γεγονέναι τὰ ἱερά, καὶ τὸ ἀγαπῆζεσθαι ὑπὲρ τῆς πατρίδος. IDEM.

Ἄλλὰ τοῦτο] Post ἀλλὰ deest aliquid parum, e. c. κελύουσι σιωπᾶν, qui parati non sunt, ut a cohortationibus accendantur, οὐ παρακελ. sed postulant ut orator conticescat, his imprimis morem esse gerendum censeo, b. e. videtur mihi factu imprimis esse necessarium, ut orator id faciat, quod illi postulant, id est, ut conticescat. IDEM.

λέγειν] Post λέγειν aut post ποιεῖν deesse videtur πάντα. etiamsi tu nihil non dicas, nihil non agas, incassum tamen laboras. IDEM.

Ἐθέλουσί γε] Imo vero ἐθέλουσί τε. Verum ἐθέλουσι et βουλομένοις annon idem significant? Num ergo in locum posterioris sufficiens est δυναμένοις? IDEM.

Τούναντίον] Scil. δεῖ λέγειν πάντα, καὶ ποιεῖν πάντα, σπεύδοντα ὅπως ἔσονται ἀγαθοί. IDEM.

αὐτὴν] Malim καὶ αὐτὴν, etiam ipsam. IDEM.

καὶ ἀθλοῖς καὶ ἐπαίνοις] Satis certum penes me est in locum dativorum sufficere debere accusativos. et satis planum profinde est ἐπαίνοιο corrigere. verum quid ἀθλοῖς faciemus. non profecto ἀθλοῖς licet substitui. at nescio rursus an ἀθλα, praemia certaminum, minus licent. Num ergo leg. καὶ τοῖς ἀθλοῖς ἴσους ἐπαίνοιο. IDEM.

ὄλιγω πρόσθεν] Locus est p. 173. 2. cd. Steph. IDEM.

Παρασκευάσαντος] Παρασκευάσαι. H. STEPHAN. παρασκευάσαιτο. CANTER. Recte locum constituit Stephanus. Sententia haec est: Quapropter non facile quisquam praeclearius eviderit indicium boni eventus hoc certamen manentis, quam est illud, quod ego edidi, scil. propitium deorum voluntatem et aequitatem causae nostrae. REISK.

βλάψαι] βλάψει. CANTER.

Ἐμέτερον δι' ὑμᾶς ἔχουσι] Num ὑμέτερον ὄν. δι' ὑμᾶς γὰρ ἔχουσι. quae hostium quaecumque et quaeque est dignitas, vestra est, nam vobis debetur. propter vos ea gaudet. Canterus sic volebat: πολεμίων ὑμετέραν, ὃ δι' ὑμᾶς ἔχ. REISK. ὃ μέτριον. In Append. ad Porson. Adv. p. 327. JACOBS.

ἐν τοῖς Ἑλλησι μέγα ἀξίωμα ἀρετῆς εἶχον καὶ λόγον ἀγαθόν, οἳ τε νέοι. μαρτύριον δὲ τούτου ὑμῖν ἐρῶ. οἳ μὲν ἄλλοι πάντες Ἕλληνες ἐκ τῆς σφετέρως αὐτῶν μετα-¹⁵στάντες οἰκοῦσιν ἕκαστος αὐτῶν, ἐξελάσαντες ἑτέρους, 23 καὶ αὐτοὶ ἐξελαθέντες ὑφ' ἑτέρων. καὶ κατὰ τοῦτο δύο φέρεσθε καυχήματα ἀρετῆς· οὐτι γὰρ ἐξηλάθητε ² ἀπὸ τῆς σφετέρως αὐτῶν ὑπὸ οὐδαμῶν ἀνθρώπων, οὔτε ἐξελάσαντες ἑτέρους αὐτοὶ οἰκεῖτε, καὶ κατὰ μὲν τὸ μὴ ³ ἐξελασθῆναι ἀνδρείας στέφανον τὴν πατρίδα ἔχετε, κατὰ δὲ τὸ μὴ ἐξελάσαι δικαιοσύνης. ταῦτα μὲν γὰρ τῶν παλαιῶν ²⁰ ⁴ μαρτύρια ἀρετῆς πατέρων· τῶν δὲ νέων ἄλλα τε πολλά, ²⁴ καὶ ⁵ ὅτι τῷ βαρβάρῳ στρατῷ ὑποχωρήσαντες ἐκ τῆς πατρίδος καὶ αὐτοὶ καὶ τὰ τέκνα, ὀρμώμενοι ἐκ τῆς Σαλαμῖνος ἠλευθερώσατε πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα καὶ τούτους οἱ νῦν ἐφ' ὑμᾶς ἔρχονται. ὦ Ζεῦ τε καὶ θεοὶ, μεγάλης ἀσεβείας! ἐπὶ τοὺς ἐλευθερώσαντας οἱ ἐλευθερωθέντες ἔρχονται, δουλώσοντες μετὰ τῶν τῇ Ἑλλάδι δουλείαν φερόντων ²⁵ Ἑλλήνων, μετὰ τῶν ὑμετέρων δούλων, οὐδὲν γε τῶν αὐτῶν ποιοῦντες τοῖς ὑμετέροις προγόνοις, οἳ ποτε τῇ Σπάρτῃ ἐπεβοήθησαν ⁶ ἐπανισταμένων τῶν δούλων, ὅτε ἀφίκετο

¹ ἕκαστοι² * ἀπὸ om.³ ἐξελασθῆναι⁴ μαρτυρία ἀρετῆς πατέρων, τῶν τε νέων· καὶ ὅτι μὲν, ἄλλ'⁵ ὅτε τῷ βαρβάρῳ⁶ ἐφισταμένων

ἕκαστος αὐτῶν] Malim ἕκαστοι τὴν αὐτῶν. REISK.

Ἐξελασθέντες] Π. ἐξελαθέντες, καὶ ὀλίγον ἴσπερον ἐξελασθῆναι. Ἡ καὶ τὸ ἐξηλάθητε εἰς τὸ ἐξηλάσθητε δεῖ μεταβάλλειν. H. STEPHAN.

Οἰκεῖτε] Subaudi τὴν τούτων, τῶν ἐξελασθέντων ὑφ' ὑμῶν. REISK.

Γὰρ] Malim ὑπάρχει. IDEM.

Μαρτυρία] Imo vero μαρτύρια, a nominat. singul. μαρτύριον, neutrius generis, ob præmissum ταῦτα. IDEM.

Πατέρων] Malim πατέρων. IDEM.

Τῶν δὲ νέων] Pro particula τε malim δὲ. ob præmissum τῶν μὲν. IDEM.

Καὶ ὅτι μὲν] Pro medio vocabulo conjecit Canterus ἔτι. recte id quidem, ni multum fallor, verum non exhaurit rem. ulterius erat procedendum. Conjecturae si licet indulgere, quod in loco desperato licere arbitror, ita videtur legendum: τῶν δὲ νέων [repete tacite e præmissis ἀρετῆς μαρτύρια] καὶ νῦν ἔτι μένει [scil. ἐν τῇ τῶν ἀνθρώπων μνήμῃ] ἄλλα τε πολλά,

καὶ [subaudi τοῦτο] ἔτι [non ὅτε, quod vulgatae dant]. recentiorum autem majorum virtutis documenta manent vel adhaerent in hominum memoria videntque, ut alia permulta, ita hoc quoque, quod —. IDEM. Ἐπὸ τῆς σφετ. Ἐπὸ τῆς σφετ. Ad Herodot. l. 1. 56. WESSELIUS.

Τούτους] Lacedaemonios designat. REISK.

Μεγάλης] Aut μετὰ præponendum est, aut τῆς, ut sic exclamatio mirantis et stomachantis. o Jupiter et vos reliqui dii, tam portentosa impietatis! (subaudi ἕνεκα, ergo) vos testor. IDEM.

Φερόντων] Alius usurpasset ἐπιφερόντων. IDEM.

Ἀφίκετο] Sed quisnam? num ὁ κῆρυξ. videtur potius nomen regis Spartani, qui tum fuit, excidisse, quod nomen quaerere mihi nunc non vacat. quaerant quibus volupe erit et otium suppetet. Inveniet apud Cragium aliosque, qui de rebus Lacedaemoniacis exposuere. Canterus, quasi sentiens defectum, reddidit h. l. cum quidam

καὶ ἔχων φοινικίδα ἐπεκάλει τοὺς προγόνους βοηθῆσαι καὶ
 μὴ περιιδεῖν ἐπιβουλευθεῖσαν τὴν Σπάρτην. ἀντὶ δὲ τῆς 25
 εὐεργεσίας τῆσδε τήνδε ἡμῖν τὴν κακοεργασίαν ἀποδιδόασι,
 30 καὶ νῦν οὗτοι τῆς ὑμετέρας ἕνεκα ἀρετῆς ὄντες οἵτινες εἰσὶ,
 δηοῦσί τε τὴν ὑμέτεραν καὶ ἐλευθεροῦσι τοὺς ὑμετέρους
 δούλους καὶ ἐπάγουσιν ἐφ' ὑμᾶς παρὰ νόμῳ καὶ παρασπόν-
 δως, οἷς οὐδὲ Θέμις ἦν Ἡρακλειδῶν ἡγουμένων Ἀθηναίων
 ἐπιβῆναι σὺν πολεμίοις ὄπλοις. ἀλλὰ γὰρ οὔτε θεοὺς οὔτε
 ἀνθρώπους αἰδοῦνται· οὐ γὰρ ἂν τάδε ἐποίουν. ὑμεῖς, εἰάν
 θεὸς θέλη, δίκην αὐτοῖς ἐπιθήσετε. 26

35 β'. Ἐνθυμήθητε δὲ, ὅτι ὑμεῖς μὲν ἐκ τῆς ὑμετέρας αὐτῶν
 ὀρμώμενοι ἀγωνιεῖσθε, ἀπὸ ἐστίας πατρώας ἕκαστος καὶ
 θεῶν τῶν ἄλλων καὶ πόλεως, οὐ τῶν κτισάντων φονέες
 γενόμενοι, ἀλλὰ τοκέων τυχόντες, τοῖς ὑμετέροις θεοῖς
 εὐξάμενοι περὶ τῶν αὐτῶν, ὥστε καὶ τὴν δίκην τὴν παρὰ 27

ab illis — petisset auxilium. IDEM. Περικλεί-
 δας Orellius coll. Plutarch. Cim. 16. qui
 sic: Οἱ γὰρ εἰλῶται ἐκ τῶν ἀγρῶν συνέδραμον
 πανταχόθεν, ὡς συναρπασόμενοι τοὺς σεσω-
 σμένους [scil. ἐκ τοῦ σεισμοῦ] τῶν Σπαρτια-
 τῶν. - - - πέμπουσιν οὖν οἱ Λακεδαιμόνιοι
 Περικλείδαν εἰς Ἀθήνας, δεόμενοι βοηθεῖν, ἐν
 φησι κωμαρῶν Ἀριστοφάνης καθεζόμενον ἐπὶ
 τοῖς βομοῖς ἄχρῶν ἐν φοινικίδι στρατιᾶν
 ἀπαιτεῖν.

Ἐχων φοινικίδα] Ergo faciales Græco-
 rum, Spartanorum certe, cum supplica-
 tum opemque ferendam efflagitatum ali-
 quo venirent, russati erant, h. e. vestem
 russam corpore gerebant, aut eam e per-
 tica suspensam præferabant? Sed cur?
 quid significatori? num, viam sibi fieri,
 cruorem suum peti? quapropter suppli-
 care, ne immanitati hostium suorum in-
 ultu permittantur. Nam alias denuntia-
 bant supplices hoc ritu, iis, quibus sup-
 plicasset, si fiat, ut rejecti perirent, san-
 guinis sui pœnas ipsos esse daturos, qui
 periclitantes, quos servare potuissent,
 perire sivistent. De panno puiceo attigi
 ad Lysiam p. 253. verum illius panni alia
 ratio est, atque hic commemorati. IDEM.

ὄντες οἵτινες εἰσὶ] Qui istam tantam,
 qua nunc sunt terribiles, potentiam, soli
 debent commiserationi vestræ, qua moti
 eos tum præsentis eripiebatis exito. IDEM.

οὐδὲ] Cohæret, non cum Θέμις ἦν, sed
 cum remotiore Ἡρακλειδῶν ἡγουμένων. ne si
 Heraclidæ quidem duces belli forent, eosque
 adversus fines Atticos decerent. IDEM.

Ἀθηναίων] Imo vero τῆ vel τῶν Ἀθη-
 ναίων, scil. γῆ vel χώρα vel χεῖν. in solum

Atticum intrudere. IDEM.

οὐ γὰρ ἂν τάδε ἐποίουν] Scil. εἰ τούτους
 ἠδούοντο. IDEM.

ὑμεῖς, εἰάν] Π. ὑμεῖς δὲ εἰάν. H. STE-
 PHAN. Ego malim sic legi. — ἐποίουν. ἂν
 ὑμεῖς, εἰάν — quorum scelerum vos ab iis,
 propitio deo, pœnas repetetis. REISK.

τῶν ἄλλων καὶ πόλεως] Id est, τῶν τε
 παρ' ἄλλοις νομιζόμενων, καὶ τῶν ταύτῃ τῇ
 πόλει ἰδίῳ καὶ πατριᾶν. IDEM.

τῶν κτισάντων φονέες] Nam Heraclidæ
 Pelopidas, antiquiores Peloponnesi in-
 colas, exstirpauerunt. IDEM.

τοκέων τυχόντες] Num ἀτοχθόνων, vel
 potius εἰσεβῶν, interponendum est. Sin
 autem vulgata h. l. bene habet, tacite e
 præmissis erit τῶν κτισάντων repetendum.
 parentibus usi iis, qui iidem etiam soli hujus
 primi cultores fuissent. Sive, a quibus vos
 secunda fortuna estis prognati, hi primi
 solum hoc satis et cultis et oppidis et legi-
 bus habitabile reddiderunt. an euerit Eltern
 habt ihr die ersten Anbauer dieses Landes.
 Sed magis placet εἰσεβῶν addi. vestri ma-
 jores non fuerunt tam impij atque fuerunt
 majores Spartanorum. IDEM.

εὐξάμενοι] Num εὐξαμένων. ut ad τοκέων
 referatur. quod si probetur, tum ad illa
 περὶ τῶν αὐτῶν tacita mente adjugendum
 erit a lectore quoque ἡμῶν. parentibus usi
 iis, qui eadem, quæ vos poscitis, poposcerunt
 deos vestros. Sin autem nominativum hic
 servavimus, tum aptus is erit e communi
 ἀγωνεῖσθε versu 12. ibitis in bellum votis
 factis ad deos vestros, formulis et ritibus
 iisdem, atque majores vestri olim faciebant.
 ubi vos a diis vestris eadem rogaveritis,

θεῶν καὶ δαιμόνων μεγάλην σύμμαχον ἔχειν. μάχεσθε δὲ ἀνδράσιν ὑβρισταῖς καὶ ἀνοσίοις, οἱ τὴν μὲν σφετέραιν αὐτῶν ἐν ἧ ἐγένοντο ἀπώλεσαν καὶ ἐξέλιπον, ἢ θεοῖς ἔχθραν 40 θέντες ἢ κακοί τε καὶ ἀνάγκιδες ὄντες· ἐπὶ δὲ τὴν ὑμετέραν ἔρχονται ἐξ ἀλλοτρίας ὀρμώμενοι, οὐτ' ἀπὸ τῆς σφετέρας ἐστίας ἕκαστος αὐτῶν οὐτ' ἀπὸ τῶν ἄλλων οὐτ' ἀπὸ πατρῶων θεῶν, ἀπὸ Ἑρινύων δὲ καὶ ἀπὸ ¹ Ἀπάτης δαιμόνων ἐλαυνόμενοι ἤκουσι δίκην δώσοντας. οὐ γὰρ οὔτε 28 πλείους ὑμῶν εἰσὶν οὔτε εὐσπλότεροι· οὔτε ὑμετέραν δειλίαν καταγνόντες ἔρχονται οὕτω θρασέως διὰ τῆς ὑμετέρας, ἀλλὰ θεῶν τις ἄγει αὐτοὺς δώσοντας δίκας μιαρῶν τε καὶ 17 ἀνοσίων ἔργων. παραστήτω οὖν ὑμῶν ἐκάστω τούτο, ὡς τὸ θαρρῆεῖν πλεῖστον φέρεται εἰς τὸ νικᾶν. ὡς οὖν καὶ τῶν θεῶν συμμάχων ὄντων, καὶ ὑπαρχόντων ὑμῖν τούτων ² καὶ ἀμείνοσιν εἶναι καὶ ³ εὐδοξοτέροις, βραχὺν χρόνον ἀνασχόμενοι τὰ ὄπλα τῶν πολεμίων μακρὰν δόξαν καταστή- 5 σεσθε ἀρετῆς εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον, καὶ ἀναμνήσετε πάντας τοὺς ἀνθρώπους ὅτι ὑμεῖς ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ἐστὲ παῖδες, οἱ ποτε ἀποβάνας τοὺς βαρβάρους τῆς ὑμετέρας εἰς Μαραθῶνα αὐτοβοεὶ νικήσαντες πολλὰς μυριάδας ἀνθρώπων ἐξέβαλον ἐκ τῆς γῆς, τοὺς δ' ἀπέκτειναν, οὐ περιιδόντες οὐτ' εἰ τις αὐτοῖς ἐμελλεν ἐκ τῆς Πελοποννήσου 29 βοήθεια ἦξειν, οὐτ' εἰ ὀλίγοι πολλοῖς μαχοῦνται, ἀλλὰ τῇ 10

¹ Ἄτης² καὶ οπι.³ ἐνδοξοτέροις

quæ illi quondam rogabant. Et tum ad περὶ τῶν αὐτῶν subaudiendum erit ἐκείνοις. IDEM.

Ἐχειν] Subaudi ὑμᾶς, quo fit, ut habeatis. IDEM.

Μάχεσθε] Π. μάχεσεσθε. Ἡ μᾶλλον, μαχεῖσθε. Οὕτω γὰρ ἐν τῷ τέλει τούτου τοῦ λόγου. H. STEPHAN. Haud liquet. Ego equidem vulgata h. l. haud multum offendar. REISK.

Ἐν ἧ ἐγένοντο] Spartani enim stirpitis e Dorico oriundi, quæ Phocidi et Thessaliæ interjacet, illinc egressi, in Peloponnesum invaserant. IDEM.

Θέντες] Utrum hoc æquivalet vocabulo οἰπθέντες, an hoc illi est sufficiens. Sed prius verius. IDEM.

Ἀλλοτρίας] Laconica enim non erat Spartanis verum natale solum, sed Hellas proprie sic dicta. IDEM.

Ἄλλων] Jam paulo ante sententiam

inusitatae et haud planissimæ dictionis exposui. non profecti in bellum, neque coepta sua auspiciati a diis propitiis, neque illis, qui aliis populis Græcis communes sunt, neque his adeo quoque, qui ipsis sunt proprii. IDEM. οὐτ' ἀπὸ post ἄλλων, at temere iterata, deletum it Bekkerus.

Ἀπ' Ἄτης] ab Ate divinitus immissa. Sic dedi de meo, pro vulgari ἀπὸ Ἀπάτης. REISK.

Ἐμετέραν] Imo vero ὑμῶν. neque hoc, quod vos ignavos atque imbelles habeant. IDEM.

Τούτων] Π. τούτο. H. STEPHAN.

Ἐπαρχόντων] Π. ὑπέρχοντας. IDEM. Subaudi φίλων καὶ συμμάχων. REISK. ὑπάρχων de suo dedit Bekkerus.

Ἀμείνοσιν εἶναι] Interpone ἐστίν, et subaudi ὑμῖν. vobis licet esse potioribus. IDEM. Οὐτ' εἰ] Interponendum videtur ὀρμώ-

σφετέρᾳ αὐτῶν ἀρετῇ πιστεύσαντες συμβαλόντες ἐνίκησαν·
 τοῦτο δὲ Πλαταιαῖσι μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ταῦτᾳ
 φρονούντων ἐνίκων μαχόμενοι· ἐνίκησαν δὲ καὶ ἐπ' Ἀρτε-
 μισίῳ τῆς Εὐβοίας ναυμαχοῦντες καὶ πρὸ Σαλαμῖνος, ὥστε
 εἰς τὸδε ἡμέρας σωτήρες τῆς Ἑλλάδος ὀνομάζεσθαι. πολλοὺς
 δὲ καὶ ἄλλους ἀγῶνας καὶ καλοὺς ἠγωνίσαντο οἱ ὑμέτεροι
 15 πατέρες, ὧν τῆς νίκης τῶν ἀθλων ὄροι πεπήγασι πολλῶν
 ἡμερῶν πλοῦν ἀπὸ τῆς ὑμετέρας πόλεις μεγάλαι, ὑπακού-
 ουσαι τοῦ ὑμετέρου κήρυκος. εὐξάμενοι οὖν τοῖς θεοῖς τοῖς 30
 Ὀλυμπίοις, οἱ ἡμῖν κατὰ τὸ εἶκός πλέον νέμουσιν ἢ τοῖς
 πολεμίοις, εὐχῇ συμβάλλωμεν λησταῖς ἀνδράσι. θαρρῆεῖτε
 δέ·¹ καὶ ἴσα νεμόντων τῶν θεῶν εὐ ἀγωνιεῖσθε. τὰ ἱερά
 καλὰ καὶ τὸ δίκαιον ὑμῖν μὲν θαρρῆεῖν παρέξει, ἐκείνοις δὲ
 20 δεδιέναι. ἃ δὲ μάλιστα ἀνδρας νέους παροξύνει, ὑμῶν αὐτῶν
 ἀκούσατε, πόλεώς τε μέγεθος καὶ εὐδαιμονίας καὶ δόξης ἦν
 ἕκαστος παρ' ἑαυτῷ ἔχει, ἃ τε νέοις ἀνδράσιν ἡλικίας δὲ
 ἀθύρματα, παῖδες καλοὶ καὶ γυναῖκες καὶ γυμνάσια καὶ
 κυνηγέσια, ὧν ὑμεῖς τῇ μεγάλῃ ἐλευθερίᾳ πλείστᾳ τε καὶ 31

¹ ὡς

δοῦντες, aut ἐγνωθέντες, vel tale quid. nam profecto περιδόντες e praemissis huc pertrahi nequit, quod ibi significat expectantes, praestolantes. hic autem significatio recogitantes, reputantes secum, pensitantes convenit. Sed erant, qui Syuesin mihi opponent, quos sensu suo frui sinam, et figura sua delectari. IDEM.

Τοῦτο δὲ] Non praecedit τοῦτο μὲν, sed solummodo ποτε p. 550. 19. cui ποτε hoc τοῦτο δὲ respondet, modo loquendi rariuscule. Aut lege μετὰ τοῦτο. IDEM.

Ταῦτα φρον.] Π. ταῦτᾳ φρον. H. STEPHAN.

Σωτήρες] Malim σωτῆρας. subauditur enim αὐτούς. REISK.

Ἐν τῆς νίκης τῶν ἀθλων] Idem est, ac si dixisset: ἐν οἷς ἀγῶσιν οὓς ἐνίκησαν ἀθλους, τούτων ὄροι — Appellat autem ὄρους hic loci pignora, respiciens ad illos ὄρους seu palas, qui figebantur in fundis vel ad domos oppigneratas, quas vendere non liceret. His cum palis comparat oppida in memoriam victoriarum ab Atheniensibus partarum condita. Quemadmodum hæ domus, et hi fundi, qui ejusmodi palis velut obsignati sunt, creditoribus eripi nequeant, quibus oppignerati sunt, donec ipsis de ære mutuo credito satisfactum fuerit, ita quoque sunt hæc oppida notæ

quædam publicæ, testantes, illas victorias, quarum ad memoriam conservandam et propagandam illa condita et veluti fixa fuerint, Atheniensium esse proprias, alique nemini jus earum competere. IDEM.

Εὐχῇ] Imo vero ἀγαθῇ τύχῃ. v. p. 552. pen. nisi εὐχῇ est, cum congratulatione, ut in re votis multum expectita. IDEM.

Ἐς ἴσα νεμόντων] confidite fore ut, dii si sint æqui (sed dii æqui sunt) prospere dimicetis. sic dii de meo, pro vulgari καὶ εἰς ἃ νεμόντων. Siglas, alteram καὶ, alteram ὡς, significantes in codicibus mstis, ita esse inter se similes, ut facile permittentur a minus cautis minusque peritis, res nota est. IDEM.

Τὰ ἱερά] Malim sic legi: τὰ γὰρ ἱερά καλὰ ὄντα [vel γεγονότα], καὶ τὸ δίκ. exta enim, vel sacra, cum fausta nobis et auspiciata sint [vel cum perlitaverimus], et jus atque fas, quod nobiscum est, judicium vobis præbebunt. IDEM.

Ἠλικίας δὲ ἀθύρματα] Pro media voce malim οἶον, quasi; et subaudi ἐστίν. quæ juventutis quædam quasi sunt oblectamenta. IDEM.

Κυνηγέσια] Subaudi a communi e praemissis, ταῦτα ὑμῶν αὐτῶν ἀκούσατε. a me ista commemorari et vobis ad animum pro-

κάλλιστα ἀπολαύετε· περὶ ὧν μαχεῖσθε νυνὶ ὑμετέρων
 ὄντων περιττὸν ἀνδράσιν οἷς ταῦτα σπάνια. παρακελευ-
 σάμενοι οὖν ὑμῖν αὐτοῖς, ἀνὴρ ἀνδρὶ καὶ δημότης δημότῃ 25
 καὶ φυλέτης φυλέτῃ, χρῆσθε τύχῃ ἀγαθῇ, ἐπειδὴν ἡγήται
 τις ἐπὶ τοὺς πολεμίους.

cari ne expectate, sed ipsimet animis vestris subijcite. IDEM.

Ὦν ὑμεῖς] Videtur sic. leg. ὧν ὑμεῖς πάντων μετὰ τῆς ἐλευθερίας — quorum omnium fructus cum libertate [h. e. si liberi sitis, libertatemque si tueamini] abundantissimeque et florentissime percipietis. Nam πλεῖστα et κάλλιστα h. l. accipienda sunt adverbialiter; aut alias leg. sit πλείστων et καλλίστων. quod minus videtur necesse esse. Vel τούτων ὑμεῖς αὐτὰ μετὰ τῆς ἐλ.

— ἀπολαύετε. IDEM.

Ἀπολαύετε] Malim ἀπολαύσετε. IDEM.

Σπάνια. παρακελευσάμενοι] Intepone παρακελεύεσθαι. *supervacaneum fuerit, fortes*

viros, quibus ista cura sint, magnique fiant, multis cohortari. quare cohortamini vosmet ipsi. σπάνια h. l. accipio pro ἀγαπητὰ καὶ πολυτίμητα καὶ περισπούδαστα. Canterus hæc quinque vocabula, περιττὸν ἀνδράσιν οἷς ταῦτα σπάνια, censebat amputanda, ut supervacanea, et a scholiasta quopiam assuta. in quo multum falsus fuit. Bonorum auctorum ecquid supererit, si vobis sumamus in eos ad hunc modum grassari? IDEM.

Καὶ δημότῃ] Π. καὶ δημότης δημότῃ. H. STEPHAN.

Χρῆσθε] *Ite de suo Bekkerus.

Η Ρ Ω Δ Η Σ.

RAPHAELIS FIORILLO

PRÆFATIO

AD HERODEM.

SEMPITERNAM nominis famam clarissimis ingenii monumentis consecutus est Herodes Atticus, qui illa tempestate floruit, qua Græcorum Romanorumque scriptores, ab humano cultu jamjam deficere, litterarum studia ad interitum vergere, priscus Græci sermonis nitor obscurari, ac poetæ, non elegantiæ, facilitati ac gratiæ, quæ in Atticis tantopere delectant, sed tumori cuidam et nimio inanique ornatui studere cœperant. Hac igitur ætate paullo nitidiorem orationem, nonne eadem admiratione et lætitia excipiamus, qua stellam solemus, caliginosa nocte radiantem, aut egregiæ virtutis exemplum, corrupta in civitate prosequi?

Operæ igitur pretium omnino me facturum esse putavi, nova Carminum Triopeorum editione adornata, quod non unam ob causam digna ea sunt, ut a studiosis litterarum Græcarum lectitentur.

Commentatoribus, qui carmina quæ restant duo illustrarunt, me ita adjungere, ut proferrem aliquid, quod a Salmasio, Viscontio, aliisque intactum relictum esset, profiteri haud ausus sum. Quum vero in legendis carminibus aliquid temporis consumpserim, multa in mentem mihi venire, quæ partim ad illustranda duo carmina, partim ad nonnulla aliorum poetarum loca accuratius cognoscenda prodesse mihi videbantur. Exposui igitur in animadversionibus verba poetæ, et, si qua ex aliorum imitatione posita viderem, evotavi. Omnem denique curam adhibui, non quidem, ut, quæ ad historiam poetæ spectant, enarrarem, sive ut iis locis, quæ e Romana historia luce aliqua indigeant, lucem affunderem, hæc enim Viscontius jam apposuit, sed ut verba sententiasque poeticas indagarem, et illustrarem. Quantum vero utilitatis ex labore meo ad poemata redundet, rectene in dijudicandis examinandisque carminibus versatus sim, aliorum esto judicium.

Ante vero quam ad carmina ipsa transgrediar, non alienum est, brevem rerum, quæ in libello obvenient, imaginem ante oculos ponere, ac diversa capita indicare. Herodis Attici vitam multi exposuere, sed nemo de eo accuratius egit Cl. Eichstaedtius, qui in Fabricii Bibliotheca Græca (tom. VI. pag. 4. sqq.), in vita

Herodis enarranda, comparandisque et conciliandis inter se veterum scriptorum de Herode testimoniis, omnes subortas difficultates feliciter sustulit. Hoc caput e Fabricii Bibliotheca desumptum adjungendum censui, observationibus nonnullis inspersis additisque notulis nostris. Quæ in Academiæ Parisinæ Actis (Mémoires de Litterature, T. XXX. p. 1. sq.), exstat de Herode dissertatio, Burignyi, eandem, quam in aliis hujus viri docti scriptis invenimus, antiquitatis scientiam ostendit, at quia sæpius indagata non recte attulit, et conjecturis indulsit, sæpius non necessariis, eam omisimus.

Adjeci orationem quæ Herodis nomine inscripta est, tradidique operis exscribendum Reiskii exemplum, cum Latina Meursii interpretatione. Quoties Reiskius in Animadversionibus conjecturas suas commemorat, eas integras subjunxi, pluribus vero ad orationem de lectionis varietate sententiam dicere nolui, quia, ut bene Reiskius monuit, vix digna est, ut in explicatione ingenium conteratur. Ipsam enim si orationem sub Herodis nomine adhuc venditam examinamus, linguam videmus multas contraxisse sordes ab illorum temporum, quibus sermonis pura indoles elegantiaque naturalis perierat, contagione. Quare, qui diurna eum optimis Atticis oratoribus familiaritate contracta, ingenuam et amabilem Græcæ Suadæ faciem norunt et unice diligunt, eos Anonymi, Herodis nomen mentiti, eloquentia parum delectabit. Attamen ad historiam eloquentiæ Græcæ, quin ad hamani ingenii historiam cognoscendam, non solum faciunt egregia magnorum virorum opera, sed pertinent huc quoque mediocres, immo, qui ne mediocritatem quidem attingunt, libri.

Aliam viam inii in explicandis carminibus. Salmasius, in magno suo Commentario, immensam protulit variæ eruditionis copiam; exspatiatur non raro liberius, atque varietatibus distinguendo opus, diverticula quasi quærit, ubi, qui antiquitatis amore ducuntur, suaviter requiescant. Nos usos esse viri eruditi animadversionibus, libere fatemur, et, ne apud æquos rerum judices, hoc fraudi sit, vix veremur. Quod præcipue doctissimus Visconti, in optimo Commentario observandum sibi putavit, pertinet ad rerum verborumque illustrationem. Non sine voluptate agnovimus miram doctrinæ copiam, Græcæ linguæ scientiam accuratam, antiquitatis studium singulare. Locis multis e lapidibus, quos ante oculos habuit, affusam esse lucem, multa historiæ capita egregiæ exposita, indolemque carminum præclare illustratam esse fatemur. Non exiguum itaque fructum lectores percepturos esse speravimus, additis nostræ editioni præcipuis Viscontii observationibus, quia non admodum multa exempla in has terras putamus perlata esse,

neque multorum Bibliothecas apud nos, exemplari aliquo ornatum iri probabile videtur.

Restat, ut nonnulla de carminibus, eorumque indole adjiciamus. Credidere Viri docti Inscriptionum auctorem esse Herodem Atticum; primo certe loco positæ. At mihi omnino verâ videtur esse sententia Viscontii, qui Marcellum Sideten, tempore Marci Aurelii florentem poetam, auctorem esse putat. Etenim, quæ secundo loco exhibita est Inscriptio, nomen poete præ se fert ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ, in quo explicando, et editores carminis, et Spanhemius (ad Callimachi Hymn. in Cer. v. 3.), operam frustra consumpserunt, tum, quia poetica alteram superare videtur præstantia, tum, quia Triopium Herodis adituris forsitan primo aditu et loco conspiceretur. Suspicio Viscontii admodum probabilis visa est Viro erudito, in Ephemeridibus Gottingensibus, anni 1795. Nro. 180. ; adversus eam quædam monuit Cl. Eichstaedt, in censura, quæ inserta est Ephemeridibus Univ. Litterariis, Jenæ prodeuntibus, anni 1596. Nro. 61. Paucis tantum examinemus ea, quibus Itali argumenta diluere studuit. Ac primum quidem monuit Vir doctissimus, fragmenta, quæ e Marcelli Ἱατρικῶς περι ἰχθύων¹ restant, non eundem præ se ferre colorem. In illis dicendi genus esse simplex, nullo sententiarum verborumque splendore illustre, in Inscriptionibus contra vibrans, ornamentis ambitiose quæsitis distinctum, turgescensque nonnunquam tumore immodico. At hoc iudicio minime contenti, plura desideramus argumenta. Primum enim, de toto orationis habitu, etsi e paucis fragmentis, quæ solummodo piscium catalogo constant, vix judicari potest, non dubitamus tamen fore, ut, si quis ea legat, deinde Inscriptiones recitet, sonum nescio quomodo consentientem in auribus sentiat. Verum hoc sentiri magis, quam verbis explicari potest. Præterea sermonis in carmine de piscibus longe alia ratio est, quam in carmine dedicationem Triopii continente. Cur non ab illa ratione dicendi declinasse, et in dedicatorio carmine alio more poetam locutum esse dicamus? Quodsi deinde Marcellus in Carmine de piscibus, floridum dicendi genus adhibuisset, quam ridicule egisset! Aliis enim verbis in enumeratione piscium, ad Paneratis Arcadis, Arcestrati aut Alexandri Ætoli, ut mihi videtur, exemplum composita, aliis in carmine dedicatorio opus: aliis, si quid sapio, verbis de historia naturali, aliis de simulacro aut statua dicimus. Ipse Nicander, quam parvus, quam brevis, quam pressus est in Theriacis, quam dissimilis illi exsultanti et luxurianti Nicandro, qui in Georgicis apud Athenæum (Lib. XV. pag. 683. sq.), pulcritudinem Nym-

¹ Fragmenta quæ e Marcelli Ἱατρικῶς Plutarchi, de educat. pueror. Argentor. περι ἰχθύων restant, edita sunt a Fabricio, 1775. Promissa vero a Cl. Bellin de in Bibliothecæ Græc. T. I. p. 11. ed. vet. Ballu. et Schneidero, ad calcem editionis suæ

pharum, numerosissimamque florum varietatem elegantissime descripsit. Cur denique, si hoc etiam argumentum nihil valere dixerit aliquis, nomen Marcelli, in genitivo positum in fronte Inscriptionis, si non indigat auctorem? Epigrammata Anthologiæ Græcæ et Latinæ innumera, nomina præferunt auctorum, unde, a quo scripta sunt, intelligi plane potest et cognosci. Nec in Inscriptionibus hoc infrequens. (v. Pockoke, Description of the East, p. 133, 104. et Toupîi Emendatt. in Suid. T. III. p. 46.) Marcello non dedicatum esse carmen, unusquisque intelligit, et si dedicatum, cur nulla Marcelli in ipso carmine mentio injecta est?

Pauca hæc nobis argumenta in mentem venere, alia, cui majus est ingenium ipse animadvertet. In Animadversionibus egi id, ut, quæcunque ad intelligentiam carminum facere videbantur, eorum prætermitterem nihil. Venerunt quoque in mentem nonnullæ emendationes aliorum poetarum, quas si adperserim nostris observationibus, Virorum doctorum humanitatem non ægre id latu-ram esse, mihi persuasi. Dedi fortasse occasionem aliis meliora proferendi et veriora. Omnino me trado Virorum eruditorum benevolentia, quam promereri summo studio conabor. Læto semper animo in hoc studio pergam, favorem doctorum virorum expertus, quorum sententias humaniores æquo animo audire ac ferre didici.

CHR. GOTTL. HEYNI

AD

RAPHAELEM FIORILLO

EPISTOLA.

UT, etsi aliis occupationibus distinerer, hoc tamen, quicquid est, opellæ tibi, vir doctissime, consecrarem, id visus mihi sum partim officio et amori, quo te a prima ætate sum amplexus, partim librarii, viri honestissimi, precibus, partim studiorum et curarum variarum conjunctioni, quæ mihi cum parente tuo, viro artium elegantia et doctrina eminentissimo, intercedit, debere. Id quod mihi eo magis profitendum erat, quo magis me ab omni hoc scriptionis genere alienum esse professus sum, quippe quod sensui meo adversatur, et arrogantia aut ostentationis notam nescio quam habere videtur. Nunc autem me a me ipso id impetrasse, ut huic libello aliquid seu præferer seu subjungerem, tanto magis mirationem facere potest, quod ille in eo rerum genere versatur, ad quod ego juvenilia ingenia hortatu meo raro instigare, sæpius ab eo avocare, soleo. Cujus mei judicii rationem et morem ut exponam, occasione oblata ita utar, ut DE FINIBUS STUDII CRITICI REGUNDIS omnino tecum, vir doctissime, paucis agam. Quis enim foret, quicum lubentius de hoc litterarum studio agerem, quam cum viro multarum litterarum varietate ita instructo, ut bene teneat, non omnem doctrinæ laudem in critica scriptorum veterum sola contineri, contra autem ipsius hujus studii laudem summam in eo ponendam esse, si ad alias disciplinas emendandas et perficiendas illud adhibeatur.

Equidem, cum ad hæc humanitatis studia sub Christi Ernestique disciplina primum accederem, bene memini duas maxime opiniones, e schola forte Burmanniana, propagatas, commilitonum animis tum insidere, primam, philologica et critica studia, si non sola digna sint, quibus ingenium liberalius et erectius sese consecret, omnibus tamen reliquis disciplinarum studiis ita antecellere, ut facile omnium litterarum eruditiorum principatum teneat; alteram, eum demum in litterarum antiquarum omninoque humaniorum aliquantum profecisse, qui scriptores Græcos Latinosque emendare et conjecturis tentare didicisset; hanc vero omnis doctrinæ esse tanquam arcem, ad quam qui pervenisset, næ illum immortalitatem nominis tanquam certa possessione tenere. Hac persuasionem permoti nos scriptores veteres non alio consilio perlegere et excutere solebamus, quam ut criticam aliquam observatiunculam

adspergere, conjecturam vel emendatiunculam in verbis allinere possemus. Legebamus itaque multa, nullo aut exiguo cum fructu ad philosophicas et historicas notiones, aut ad scribendi dicendive facultatem et usum. Altera ex parte plerique nostrum disciplinarum severiorum, imprimis quæ ad vitam civilem spectant, tenebantur contemptu; theologica et iurium studia eo tantum laudem aliquam habere aiebamus, quatenus in interpretatione et critica librorum sacrorum et legum versentur. Cum non omnis superbia et fastus ab hic judiciis abesset, in invidiam adducebantur ipsa hæc studia, et, ut fit, ab iis, qui tali professione se suaque studia contemptui haberi viderent, dignatione sua vicissim dejiciebantur. Itaque evenit, ut Bachio multis cum difficultatibus luctandum esset, antequam jurisprudentiæ forensis et ecclesiasticæ idoneus auctor haberetur; multumque elaborandum erat Ernestio, ut in theologicis disciplinis et ipse aliquo in loco haberetur; obesse enim solidiori doctrinæ antiquas litteras, parum prodesse; nec injuria ita statuebant viri quoque gravissimi, qui litterarum studia, quæ in rerum naturis cognoscendis, judiciorum et opinionum veritate exploranda et constituenda, negotiorum difficultate expedienda, et utilitatum vitæ publicæ privatæque procuracione versari debebant, ad verborum apices, librariorum vitia indaganda et cum speciosa aliqua sollertia corrigenda revocari videbant.

Quod in aliis non modo litteris, sed studiis omnis generis, plerosque peccare videmus, ut, quo consilio, quo fine et usu, ea, in quibus occupati sunt, tractent, eoque ipsum modum et rationem studii sui regant, ut, inquam, hoc parum exploratum et liquidum ipsi habeant, hoc idem vidimus evenisse in omni disciplina scholastica et academica, ut, quid illud sit, quod assequi volunt homines, dum sollempnem studiorum rationem prosequuntur, raro aut nunquam inquirerent. Ita quoque a paucis diligenter et subtiliter satis quæsitum est, quorsum in lectione scriptorum antiquorum, Græcorum et Latinorum, ætas juvenilis contineatur. Quod igitur mirabimur, idem illud fugisse plerosque, quem usum, quos fines critices studium habeat, ideoque nec satis prudenter definiisse, qui locus huic studio in institutione scholastica et academica sit assignandus.

Cum veterum scriptorum lectio et interpretatio in disciplina puerili partim institutionis, quæ grammatices et dialectices præcepta et usum mentibus iusinat, locum obtineat, partim notionum communium innumerarum, vulgarium et doctarum, mentibus instillandarum, copiam præbeat, partim ingenium, pulcri rectique sensum, elocutionem et scriptionem, fugat: magistrorum utique animis notio aliqua artis criticæ ut insideat, in votis habendum est, ut de editionum bonitate, et de lectionum veritate, ad interpretacionis usum, recte possint judicare, forte etiam provectoribus notitias

aliquas iudicii et usus critici impertire. Jam possunt in his esse ingenia erectiora, quæ in linguæ Græcæ et Romanæ cognitione et in veterum scriptorum lectione, præter istas utilitates, quas ætati juvenili propositas esse diximus, ad subtilitates sermonis progredi volent; erunt quoque, qui in studiis litteraturæ antiquæ habitare volent et fortunarum suarum spem et fundum collocare: hos et illos in critica accuratius cognoscenda, experimento quoque aliquo facto, operæ partem ponere, quis improbet? dummodo reliqua illa, quæ per auctorum classicorum lectionem et interpretationem consequi necesse est, haud posthabeantur; contra vero ut ad rerum notitias, ad historias, temporum hominumque vicissitudines, fortunæ, earumque causas, observandas, tum ad certa rectaque de iis facienda iudicia, imprimisque ad iudicandi, eloquendi ac scribendi facultatem exercendam, institutione publica privataque adducantur; neque interea mathematices et logices, aliarumque notionum utilium copias negligant.

Inter eos, qui studiis his antiquarum litterarum totos se consecrant, esse possunt, quorum ingenia miro aliquo hujus generis acumine excellunt, eoque ipso procliviora ad criticam hanc facultatem et artem habentur: hos ad eam imprimis se comparare, et naturæ beneficio sibi impertitam vim exercere et perficere, quis invidet? Quum tamen pauci ad hæc studia ferantur, neque optandum sit in republica, ut multi in hoc studiorum genere detineantur, quandoquidem iis præmia sua, muniaque desint, quibus fungendis admoventi possint, cavendum est omni modo, ne, in hac æmulum paucitate, illi ad eam opinionem adducantur, sibi solis a natura illud ingenii acumen, quod ad criticas conjecturas et animadversiones conferunt, esse concessum, neve alias litteras suis posthabeant, fastuque importuno et inani efferantur; haud immemores, se id, quod alii in vitæ officiis et negotiis ac munerum rationibus, aut in disciplinis ac doctrinis gravissimis, adhibent, acumen in verborum et linguarum studiis collocare. Potest hunc in modum aliquis magna cum laude in scriptoribus Græcis Latinisque criticam exercere: si modo fortunæ locique, quem obtinet, rationes id poposcerint vel admiserint: etiamsi illa intra meras grammaticas subtilitates subsisterit; nam et hujus quædam esse potest utilitas, haud contemnenda.

Luculentior tamen et probabilior est criticæ commendatio, si illa ad ipsam orationis seu solutæ seu vinctæ virtutem et elegantiam processerit, et sententiarum rerumque veritatem et cum natura usuque consensum, verborumque proprietatem, exploraverit, iudiciumque rectum et sanum de his tulerit; si porro critica ad iudicia veterum et opiniones, ad disciplinas et disciplinarum, quæ nunc cum maxime effloruerunt, initia et incrementa in scriptoribus eru-

enda et illustranda, ad historicas difficultates et obscuritates tollendas, transferatur: multa enim in his a lectionis veritate et sermonis severiore ac subtiliore studio sunt ducenda: hæc solidioris doctrinæ monimenta campum aperiunt latissimum, criticæ litteris ac disciplinis fructuosæ ad notitias in variis scientiarum generibus ex antiquitate procurandas, in historia imprimis naturæ, cujus locupletandæ haud vana spes inde illucescit. Nam ut critices usum in libris sacris et in legibus juribusque Romanis commemorem, vix necesse est; quo ipso jam satis se studii critici, recte instituti, præstantia approbavit.

Secundum hæc habebō utique in votis, ut ii ipsi, qui criticæ in scriptoribus classicis exercendæ se accingunt, non primo loco id sibi propositum habeant, ut vitia lectionis indagent et earum tanquam cubilia investigent; præstat haud dubie in interpretandis et excutiendis scriptorum sententiis rebusque expositis iudicii omnem vim intendere, notionum et notitiarum copias inde locupletare, digerere et recte constituere; sique inter hæc seu librarii seu scriptoris vitia et errores inciderint, in iis animadvertendis, notandis et emendandis acumen adhibere; hoc est illud emendationum genus, quod laudem veram et solidam habet. Alius critices adhibendæ modus est commendatione dignus in paranda nova recensione, eaque emendatiore, auctorum veterum; multoque majore laude dignus est habendus, si critica non modo in codicum varietatibus enotandis et conjecturis inde eliciendis aut virorum criticorum commentis colligendis versetur; si porro ea non, locis difficilioribus et obscurioribus omissis, ad ea, quæ per se nota satis erant, adhæserit; excutiat potius non animadversa, nec sibi dedecori ducat, vitia indicare latentia, etsi iis medelam ipsa afferre nequeat. Licet in his pro consiliorum diversitate vias rationesque ingredi varias, de quibus nunc agendi locus haud est.

Nec vero modo in scriptore aliquo edendo et recensendo, verum etiam legenti veteres quosvis alios scriptores occurrere passim possunt ac debent loca multa aut in mendo cubantia, aut temere ac perperam ab editoribus tentata: quorum emendationes probabiles, forte et illustrationes luculentas, si quis animadverterit, circumspiciet ille viam, qua in publicum proferat ingenii sui inventa probetque eruditis; possunt quoque esse tempora, ut quis fortunæ suæ ac famæ hoc ipso consultum esse iudicet; ita viri docti eo deveniunt, ut in recensionibus auctorum classicorum opportunitates anxie venarentur, quibus uti possent, ad protrudendum in medium animadversa a se et conjectata; ita vidimus criticos in edendis scriptoribus, promiscue, etsi alienissimo in loco, emendationes in varia scriptorum loca intexere, aut verius intrudere et inculcare; dum similia optant, confundere dissimillima, penitusque abducere

animum legentis ab auctore in quo versabatur. Poterant saltem per digressiones et excursus ad calcem adjectos seu subscriptos suas opes speciosius explicare. Ita evenit, ut interdum scriptores tantum pro vehiculo variarum ac diversissimarum opum criticarum ad mercatum extrudendarum habendi essent, aut pro vestibulo, quod aditum ad merces exponendas et inspiciendas præberet: etsi sunt certa scriptorum genera, quæ, per se jejuna et exsilia, ejusmodi copiosiores illustrationes admittunt, aut etiam desiderant, ut Lexica et Glossographi. Aliam viam ingressi sunt iæ, qui libros Emendationum, Animadversionum, Conjectaneorum et sic porro ediderunt, quibus ea, quæ sparsim animadverterant, per saturam uno in loco propinarunt; qui quidem libri lectionem continuam hand admittunt, nec, nisi auctores ad manus habeas et sententiarum nexum satis teneas, recte dijudicari queunt, utilitatem tamen habent hanc, ut in vulgus edita servari et, quoties opus sit, inspicere possint. Sunt quidem pleræque hæ emendationes ita comparatæ, ut aut a generalibus præceptis seu observatis ad unumquemque locum accommodatis, aut e sententiarum et verborum accurate expensa ratione et indole proficiscantur: quarum hæc accurata et attenta lectio ipsa suppeditat, illas autem in quolibet loco, præceptis istis et observationibus in animum revocatis, suo quisque studio poterat ac debebat assequi: est tamen in his felicitas aliqua ingenii, est fortunæ casus, est memoriæ aut recentis lectionis beneficium, quo sæpe ad ea, quæ nemo facile sua opera excogitet, deferimur.

Post hæc omnia critica exercitatio, etiam in grammaticis, salubris est et fructuosa ingenio juvenili, ut se exerceat et paret ad alia et majora, etiam ad disciplinas graviores; vigent in hac ætate animi et pollent memoria prompta et facili, facultate observandi et comparandi similia, eliciendi latentia; recte hæc ad ea adhibentur, in quibus eæ vires imprimis sunt ad consequendum, quod velis, necessaria.

Satis docent hæc a me disputata, me magnopere probare conatus tuos, doctissime Fiorillo, et lætari his primis successibus. Ab hac enim lectionis copia et varietate, hoc ingenii acumine, hac venustate, quid non expectare licet maturioribus annis! Fecisti critices experimenta magna ex parte in fragmentis lyricorum et tragicorum, quod critices longe difficillimum genus est, imprimisque lubricum propter metricas leges partim ignotas, partim parum firmiter constitutas; nec tibi ad incerta fortunæ tentanda animus defuit, in quibus nec ausis excidere turpe est, honorificum autem est, esse tamen, in quibus successum habueris. Nec deerunt ingenio, doctrinæ et industriæ, præmia, quorum spem et expectationem ipsa hæc specimina faciunt tanto majora, quo rariora sunt ingenia in his litteris eminentia. Ser. Gottingæ M. Septembri 1755.

DE
HERODE ATTICO
ET
EJUS SCRIPTIS.

TIBERIUS Claudius Atticus (Suidæ perperam Julius) Herodes,¹ nobilis viri, Attici F.,² ex pago Marathonio, Atheniensis, apud Im-

¹ Ita plene dicitur *Tiberius Claudius Atticus Herodes* in quibusdam Inscriptionibus, velut ea, quæ auspicio Cardinalis, Polignac, Romæ a. 1728. eruta, et primum vulgata est in Mem. de Trévoux, Juillet. 1728. pag. 1551., deinde etiam in Mem. de l'Acad. des Inscriptions, Tom. XV. pag. 445. — Apud Græcos, Salmasius contendebat (in not. ad Dedicat. stat. Reg. in Crenii Museo Philologico II. pag. 137.), hunc Herodem *nunquam* fuisse dictum Ἡρώδην Ἀττικῶν, sed Ἡρώδην Ἀττικῶν; sicut est in Epigrammate Analect. Brunck. Vol. III. pag. 272. Ἀττικῶν Ἡρώδης Μαραθῶνιος. Græcos enim raro admodum filios patrum nomine appellasse. Romanos vero, quibus alia fuerit consuetudo, *Herodem Atticum*, non *Attici*, hunc semper vocasse, patris sui nomine scilicet. Quæ observatio Salmasii, quam falsa sit, si spectes Græcam Herodis appellationem, facile apparebit ex Inscriptionibus Græcis, quarum subinde mentionem facimus. Add. Masson. Collect. histor. de Aristidis vita. §. V. n. 9. not. 2. Quid? quod ipse Salmasius ad Capitolini Vit. Antonini philosophi, cap. 2. Tom. I. pag. 292. defendit scripturam nominis *Herodes Atticus*. Cæterum notitias historicas de hoc Herode licet colligere ex Luciani Demonacte (Vol. V. p. 243. sqq. ed. Bipont.), e Pausaniæ Lib. I. cap. 19. II. cap. 1. VI. c. 21. VII. cap. 20. X. cap. 32. et Philostrati pluribus locis, ut in vita Phavorini §. 3. Scopeliani §. 7. Polemonis §. 7. Secundi, Theodoti, Antiochi, Alexandri §. 3. Philagri §. 1. Hadriani §. 1. Chrestii §. 1. 2. Pausaniæ, Ptolemæi §. 1. Rufi in fine, Cœnomarchi in princip. Heraclidæ §. 6. Æliani §. 3. Inscriptiones,

quæ ad Herodem spectant, præter eas quas in fine hujus sectionis indicabimus, reperiuntur apud Gruterum p. XXVII. 1. CLXXII. 10. CMXLIII. 1. apud Sponnium Voyage Tom. IV. pag. 40. et 220. et apud Donatum pag. CLXVI. 2. Plura de eo lectorem docebunt Tillemont Hist. des Empereurs T. II. p. 269. sq. p. 317. sqq. et in Indice p. 605. (ed. II. Paris 1702. 4.) Olearius ad Philostrati Sophistas II. 1. pag. 545. sqq. Sylburgius ad Pausaniam p. 939. ed. Kubn. Ionsius de Scripitoribus histor. philosoph. III. 6. 18. pag. 31. ed. Dorn. De Burigny Mémoires sur la vie de Herodes Atticus, dans Mém. de Litterature Tom. XXX. p. 1. sqq. Gibbon History of the Decline and fall of the Roman Empire, Tom. I. p. 59. sqq. ed. Basil. denique Salmasius et Visconti in editionibus Inscriptionum Triopearum, quas infra commemorabimus. EICHST.

² Ortum duxit Herodes e genere nobilissimo, quodsi Inscriptio, quæ est in foro Attico (v. Stuart Antiquities of Athens T. I. c. 1.), ad majores Herodis nostri spectat: quod hand temere credit Visconti: atavus ejus fuit Herodes, legatus Atheniensium (πρεσβευτῶν), proavus Eucles, στρατηγὸς τῶν ὀπλιτῶν. Eucles filius videtur Hipparchus fuisse (Plutarchum Suidas nominat Tom. II. p. 78.): ejus quamvis bona in publicum essent addicta, tamen Atticus paternarum opum jacturam resarsit tum uxoris, quam duxerat, opulentia, tum ingenti quodam thesauro, quem forte a se inventum Nervæ liberalitate retinuit. Hinc immensæ defluerunt opes ad filium, Herodem, auctre etiam divitiis Regillæ, conjngis, de qua Fabricius postea. IDEM.

peratores Antoninos, Pium, et Philosophum, Verumque, cujus etiam præceptor, teste Capitolino,³ fait gratus, et præfectus ordinando statui liberarum civitatum Asia,⁴ sacrorumque Panathenæicorum et Panelleniorum, tum sacrorum agonum, honoribus M. Antonini et Veri consecratorum, ἀρχιερεύς,⁵ atque A. C. 143. cum C. Bellio Torquato Consul Romanus, sed qui ingenio magis et eloquentia, quam consulatu⁶ et dignitate atque opibus, quas habebat, amplissimis censi gestiebat. Audivit juvenis Scopelianum (v. Philostr. in Scopeliano p. 521. et in Herodis vita p. 564.), deinde Favorinum quoque (v. Suid. in Ἡρώδης, e Philostrato), et Atheniensem Secundum (v. Philostrat. in Secundo. p. 544.). Polemonem vero adultus, et quum ipse alios jam doceret, admiratus et donis prosecutus fuit (v. Philostr. in Polemone p. 539.). In Platonica philosophia Taurum, Tyrium (v. Philostr. p. 564. ubi v. Olear.), in Critica arte⁷ maxime Theagenem, Cuidium, et Munatium, Trallensem, magistros habuit. Ex antiquis imitatus est maxime Critiam.⁸ Adversarios habuit Peregrinum, philosophum Cynicum (v. Philostrat. p. 563.), Demonstratum item (v. Philostrat. p. 555.), cujus orationem contra Herodem admirationi fuisse testatur Philostratus p. 563. tum affinem, Braduam, uxoris suæ Regillæ fratrem, qui consul fuit A. C. 160.,⁹ Quintiliosque,¹ et Praxagoram ac Mamertinum: familiarem

³ Cap. II. pag. 409. ed. Hack. ubi v. Salmas. Eumvero Herodes Atticus fuit quoque præceptor M. Antonini philosophi. Vide Capitolinum in vita illius imperat. cap. 2. ibique Salmas. et Casaub. atque Dionis Cassii lib. 77. pag. 1199. Reimar. HART.

⁴ Delata videtur Herodi præfectura civitatum Asiaticæ et Europææ Græciæ a. 125. quo anno Hadrianus per hiemem Athenis comorabatur. EICHSST.

⁵ Τὴν ἀρχιερέα τῶν Σεβαστῶν Τιβ. Κλαύδιον Ἀττικὸν Ἡρώδην Μαραθῶνιον celebrat vetus Inscriptio, Megaræ inventa, in Sponii Miscellan. erud. antiquit. p. 321. et Itinerario P. II. p. 482. IDEM.

⁶ Philostratus in Polemonis vita p. 536. ἦρα μὲν γὰρ τοῦ αὐτοσχεδιάζειν μᾶλλον ὁ Ἡρώδης, ἢ τοῦ ὑπατίου τε καὶ ἐξ ὑπάτων δοκεῖν. Fabric. Recte autem Fabricius consulatum Herodis retulit ad an. 143. v. Gruteri Inscriptt. p. CLXXII. 10. Donat. p. CLXVI. 2. Sponii Miscellanea p. 321. Consentit Visconti p. 95. monens præterea, Inscriptionem apud Muratorium pag. CCCXLIII. 3. in qua Atticus Consul a. 185. M. Braduæ suffectus cum collega Materno memoratur, non pertinere ad Herodem, patrem, de quo intelligi sere solet, sed ad Atticum, filium. Pater enim, Herodes Atticus, consulatum non nisi semel gessit; iterum oblatum recusavit, morrens mortem uxoris. Nec sane

probabile est, Herodem, quum honorum populi finem jam esset an. 143. consecutus, 42. annis post consulatum fuisse Braduæ suffectum. IDEM.

⁷ Non grammaticam, sed artem de orationibus judicandi intelligit Philostratus interprete et judice H. Valesio de critica I. p. 149. sq. ubi paucula leguntur de Theag. Cuidio et Munatio. HART.

⁸ Nobilis fuit Critias orator, quem cum laude memorat Dionysius Halicarnass. T. II. Opp. p. 28. 111. et 161. Judicio Scholiastæ ad Hermog. pag. 415. non deterior Antiphonte. Unus fuit e tragenta Tyrannis, et Atheismo incusatur. vid. Schol. et Hemsterbus. ad Aristoph. Plut. v. 147. p. 421. sqq. Ejus Λακεδαιμονίων πολιτεία, laudatur ab Harpocrate v. λυκιοσυργεῖς. Cæterum Herodem Atticum studiosum fuisse antiquorum verborum, nimisque obsoleta verba adamasse, ex Athenæo apparere mihi videtur. Ait enim Athenæus Lib. III. p. 99. C. Οἷδα δὲ καὶ Ἡρώδην τὸν Ἀττικὸν ῥήτορα ἠνομάζοντα τροχὸν ἐπέδην, τὸ διαβαλλόμενον ξύλον διὰ τῶν τροχῶν, ὅτε κατάντες τόπους ὁ ἀρχοῦμενο; ἐπερεύετο, καὶ τοὶ Σιμαριστοῦ ἐν τοῖς Σινασίμεισι ἐποχλία τὸ ξύλον τοῦτο ἐπονομάσαντος.

⁹ Confer Sam. Petition Lib. I. Var. Observat. c. XI. (et Olear. ad Philostrat. pag. 555.) Fabric. Fuit Appius Annius Atilius Braduas, non, ut Salmasius (p. 20.)

Lucium, sapientem virum et facetum (v. Philostrat. p. 556. sqq.), discipulum Musonii, Tyrii, nec diversum fortassis a Lucio, Patrensi, vel ipso Luciano, qui et ipse Λούκιος interdum dicitur. Filiae fuere Panathenais et Elpinice, quas morte ereptas sibi incredibiliter luxit, et filius Atticus² (v. Philostrat. p. 558.), tam stupidus, ut viginti quatuor pueros æquales ipsi adjungendos putaverit pater, litterarum appellatos nominibus, ut per hos tandem litterarum addisceret rudimentum. E famulis Achilles, Pollux, et Memnon Æthiops (v. Philostrat. p. 558. et III. 3. de vita Apollonii), quorum obitum itidem tulit impatientissime; libertus Alcimedon (v. Philostrat. p. 560. sq.) aliique. Discipuli Amphicles Chalcidensis (v. Philostrat. in vita Philagri p. 578. sq.), Sceptus (s. Sceptes, Corinthius, v. Philostr. in vita Alexandri p. 573. et Eudocia in Alexandro p. 53.) et Adrianus, Tyrius (qui successor ejus etiam pro funere Herodem laudavit, teste Philostrato in vita Adriani p. 586., et auscultantibus Atheniensibus lacrymas expressit), Chrestus, Byzantinus, aliique infiniti, atque in his etiam A. Gellius, qui in Noctibus Atticis Herodis cum laude mentionem facit dictaque ejus nonnulla refert. (Loca sunt, I. 2. IX. 2. XIX. 12.) Eloquentia apprime valuit, ita ut unum ex antiquis decem Oratoribus referre diceretur (v. Philostrat. in Herode p. 564.), et βασιλεὺς λόγων vocatus sit ab Adriano et Rufo Perinthio (v. Philostrat. in Adriano p. 586. et in Rufo p. 589.), atque Ἑλλήνων γλῶσσα (ibidem, p. 598.).³ Docuit Athenis obiitque ex tabe, Marathone in patria, anno

putabat, M. Atilius Bradoas, quippe qui consulatus honoribus anno demum 185. functus est. vid. præced. not. (n. 7.) EICHST.

¹ V. Philostrat. p. 559. Fabric. De Quintillis cuf. omnino Tillemont Histoire des Empereurs Tom. II. p. 320. IDEM.

² Philostrati testimonium secutus est Fabricius. Sed quatuor liberos Herodi tribuit auctor Inscriptionis Trioepæ secundæ v. 15. Quam ob rem viri docti, quoniam apud Philostratum legerant, Regillam, uxorem Herodis, decessisse prægnantem, et partui vicinam, ita conabantur litem componere, ut factum illum, quem in utero gerebat Regilla, quique cum ipsa periiit, inter liberos, Herodi ereptos, recenseri ab auctore inscriptionis statuerent, v. Salmas. in Crenii Museo philol. II. pag. 146. Verum recte vidit Visconti (in Commentario ad illas Inscriptt. p. 81. coll. Præfat. p. 4.) etiam in Luciani Demonacte (§. 25. Tom. V. p. 243. ed. Bipont.), præter Atticum, memorari alium filium Herodis, quem et ipsum immatura morte sibi ereptum, luxerit. Ergo ex his indiciis, quod Philostratus tradidit,

refingendum est. IDEM.

³ Etiam γλῶσσα Ἀθηνῶν in Inscript. Trioepæ II. v. 37. e rectiore interpunctione Visconti. IDEM. Quanta et quam mira variae dicendi vi, et amœnitate valuerit, exemplum, quod Philostratus in Alexandro, s. de vit. Sophist. Libr. II. c. V. sect. 3. amplis verbis enarravit, abunde declarat. Nam Alexander, quem vulgo Peloplatonem (luteum Platonem) cognomiabant, Seleucia in Cilicia ortus, Sophista celebris, qui maximam partem Antiochiæ scholas habuit, et Romæ Tarsique et omnibus Ægypti partibus, quum Athenas venisset, ad Herodem, in Marathone commoratum, misit litteras, quibus Græcos (n. Discipulos Herodis) ad certamen sophisticum excitaret. Alexander, quum ante Herodis adventum elegantia orationis et soni varietate auditores ad admirationem rapuisset, at postea supervenientem Herodem cum vi et suavitate dicentem audisset, demum, quanquam arrogans elatoque esset animo, exclamavisse dicitur: 'O Herodes, fragmenta tui sumus nos omnes Sophistæ.' Eandem historiam ex Philostrato Eudocia, p. 52. sq. ita exscriptam reddidit, ut paullo

ætatis LXXVI. Commodò, ut credibile est, jam imperante; unde natus colligitur primis Trajani imperatoris annis.⁴ Nam juvenis, in Pannonia dicturus coram imperatore, Hadriano, quum excidisset et memoria lapsus esset, tanto tædio affectus fuerat, ut in Danubium præcipitare se voluerit. (v. Philostrat. in Herode, p. 565.)

Scripta ejus a Philostrato memorantur Διαλέξεις sive *dissertationes*, philosophici, ut mihi persuadeo, argumenti,⁵ et Ἐφημερίδες, *diaria*, Suidæ etiam tanquam σύγγραμμι πολυμυδές laudata, et ἔγχειρίδια καίρια, τὴν ἀρχαίαν πολυμάθειαν ἐν βραχεῖ ἀπρηθισμένα, *manualia opportuna, velut florum ex erudita antiquitate delibatorum selecti quidam fasciculi*. Hisce omnibus deperditis, ne ex Orationibus quidem ejus aliqua, neque ex declamationibus, quas ἀποσχεδίους⁶ sive extemporales et meditatae habuit plurimas,⁶ ulla tulit ætatem, excepta unica, quæ περὶ πολιτείας, *de Republica*, inscribitur, et comparata est ad suadendum Thebanis, ut societatem cum Peloponnesiis ac Lacedæmoniis ineant contra Archelaum, Macedoniæ regem. Græce prodiit cum Lysia et aliis Atticis Orationibus Venet. apud Aldum 1513. fol. et Paris. ap. H. Stephanum 1575. fol. Latine vertit et ad calcem Aristidis edidit Guil. Canterus, Basil. 1566. fol. Græce et Latine cum Canteri versione recusa est Hanov. 1619. 8. curante Jano Grutero, ad calcem orationum Dinarchi, Lycurgi, Lesbonactis et Demadis. Inest etiam in Io. Iac. Reiskii Oratoribus Græcis Tom. VIII. Lips. 1773. p. 32. sqq.⁷

ante exitum narrationis et in fine ipso EICUSI.

haud pauca omitteret. HARL.

⁴ Hoc quum et Visconti ita posuerit, tacite respicit God. Olearii chronologicas rationes, quæ omnino, si accuratius pensitentur, falsæ et inanes reperiuntur. Nempe secundum eam potationem temporum, quam Olearius ad Philostratum iniiit, Herodes natus est decimo tertio anno imperii Domitiani, U. C. 847. Chr. 94. Ol. CCXVIII. 2. Id, si accipimus ex fide Olearii, sequitur, Herodem, qui septuaginta et sex annorum senex diem suum obiit (vid Philostr. p. 565.), mortuum jam esse ante Faustina, Marci, imperatoris conjugem, quæ anno demum 175. iter in Orientem ad maritum suum ingressa, secessit. Verum et nobilis illa reconciliati imperatoris ad Herodem epistola (v. Philostrat. p. 561.), scripta, ut nobis videtur, a. 176. quum Herodes fere triennio ante in judicio fuisset accusatus, et multo magis relicta nobis Inscriptio in statnam Regillæ, quam Herodes Faustinae dicavit, ostendunt, eum Faustinae superstitem vixisse. Optime congruunt temporum rationes, si Herodem, imperante Trajano, a. 104. natum, et sub imperio Commodi a. 180. extinctum statuamus.

⁵ Opus Herodis, ad doctrinam morum forte spectans, laudatur ab Auctore Etymologici Gudian MS. voce Ἀρσεν. Ait Grammaticus: ἄρσεν, ἀπὸ τοῦ ἄρδω ὁ ἄρδων τὴν θήλειαν τῆ γοῆν. Ἐπαφρόδιτος δὲ παρὰ τὸ ἄρσι, πρακτικὸς γὰρ λέγεται ὁ ἄρσεν κατὰ διάλεκτον. καὶ ἐτυμολογῆται παρὰ τὸ ἔρδω, ἢ ἢ ὁ πρακτικὸς οὕτως Ἡρώδης, ἐν τῷ περὶ γάμου συμβίωσης. Legitur quoque hæc observatio in Etym. M. ibique recte tribuitur Herodiano opus.

⁶ In primis amabat Herodes extemporale dicendi genus, quod Sophistis illius ætatis maxime placuisse scimus, tanto ille magis recedens a nativa simplicitate et elegantia Attica, quanto studiosius fucum et pigmenta orationis sectaretur, coloremque et ornamenta e longinquo arcesseret, doctrina potius quam ingenio valens. Eandemque indolem referunt duo illa carmina, quæ Herodi ut plurimum adseribuntur. Quanquam de his præclarius statuit Visconti, quem v. p. 3. et 7. EICUSI.

⁷ Jam in Præf. monai, minime Orationem ab Herode profectam, sed opus esse Sophistæ anonymi. Fuit enim tem-

Epistolas Herodis plurimas fuisse, testatur Philostrat. p. 565. quarum aliquas memorat, uti ad Julianum p. 552. ad Marcum, imp. p. 562. ad Cassium, novas res molientem, p. 563. Ἡρώδης Κασσίω, ἐμάρη, *Herodes Cassio, insanis.* — Hactenus Fabricius.

Præter *Orationes* et *Epistolas*, a Fabricio commemoratas, Herodem nostrum et alia scripta multa⁸ nobilitarunt, et *Inscriptiones* quædam quas vel ipse composuit, vel ab aliis componendas sibi curavit. Quemadmodum enim opulentissimus Sophista, qui celebritate sermonum et publica luce lætaretur, permulta opera et ædificia publica non Athenis solum, sed Philostrato teste, per totam pæne Græciam, Asiam et Italiam et instauravit, et de novo fecit, statuasque, templa, balnea, aquarum ductus, simulacra multa posuit: ita sibi monumentum suisque hæredibus in primis struxit in Triopio suo, quod fuit ἀπότμημα fundi, quem Herodes, conjugis beneficio, ad tertium ab Urbe lapidem in via Appia possedit, appellatum illud a Triopa, Erisichthonis patre,⁹ consecratum Diis, τεμένει instructum et sepulcro etiam familiæ destinatum. Ex hoc Triopio nunc quidem QUATUOR nobis INSCRIPTIONES innotuere, quas breviter recensebimus.

I. INSCRIPTIO duabus columnis incisa, quæ factæ sunt e marmore Carystio (*cipollino verde*), repertæ ineunte XVI. sæculo, et posthac in hortos Farnesianos translatae. Unde ‘Farnesianæ columnæ inscriptio’ dici solet. Istæ vero columnæ, quas, probabile est, in ipso introitu Triopii Herodiani olim fuisse erectas, Cereri et Proserpinæ subterraneisque Diis dedicatæ sunt, præcipiuntque loci reverentiam ac religionem adeuntibus, cum imprecatione illorum, si qui forte sede illas sua movere, aut sacrum locum violare aggrediantur. Inscriptionem publicam fecere Scaliger in animadversionibus ad Eusebium p. 210. Gruterus in Corpore Inscriptionum p. 27. Montfaucon Palæograph. Græcæ Lib. II. p. 135. Lanzi Saggio sulla lingua Etrusca P. I. c. VI. 9. XIII. p. 146. et Tab. IV. n. XVI. Rambachius in Supplementis Archæologiæ Potterianæ Tom. III. p. 254. denique Visconti Inscriz. Triopæe ora Borghesiane p. 6. Cæterum quoniam inscriptio hæc antiquissimam refert

pus, quo Sophistæ ingenium doctrinamque conferebant ad fingendos quosdam libros, eosdemque antiquis scriptoribus tribuebant. Sic sub nominibus Lysiae et Demosthenis ἐπιτάφιοι λόγοι prostant, quæ ingenii Sophistarum multo digniores sunt, quam Lysiae et Demosthenis. Sunt quoque inter Platonicos dialogos, quos nemo non videt suppositos esse. Memorabile est, jam Harpocrationem, quoties Lysiae, Hyperidis, aut alius magui oratoris orationem laudat, sæpissime addere, εἰ γνήσιον, si verum est. vid. Harp. p. 11. 13. 22. 23. etc.

⁸ Suidas de Herode in lexicon suum ista retulit, ab aliquo Sophista, opinor, scripta. Tom. II. pag. 78. φέρονται καὶ ἄλλα πλείστα, ἐν οἷς τὸ μεγαλοφυὲς καὶ ὑψιστον τοῦδε τοῦ ἀνδρὸς θεωρεῖται, καὶ κατανοεῖται, καὶ καταδείκνυται. EICHST.

⁹ Non temere hoc scripsi, neque inscios vel aliarum sententiarum, vel etiam illius, quam eruditissimus Visconti de appellatione et natura Triopii nuper proposuit. Rem omnem diligentius excussi in Censura Viscontini operis, quæ inserta est Ephemeridibus univ. litterariis, Jenæ prodeuntibus ann. 1796. n. 61. IDEM.

Atticorum orthographiam, inde multiplex est ea de re disputatio nata, tum iis viris doctis, quos editores recensui, tum etiam aliis. V. Salmasii notas ad Consecrationem templi in agro Herodis, Musei Creniani primi p. 42. sqq. Levesque Excursion quatrieme sur l'orthographie de Thucydide, et sur la forme des lettres dont il a fait usage, in nova Thucydidis versione (Paris. 1795.) Tom. IV. p. 315. Add. Villosion Anecdota Græca Vol. II. p. 122. sq. 169. not. 1.¹

II. INSCRIPTIO PRÆDIORUM ANNÆ REGILLÆ, primum vulgata in Montfaucon Diario Italico (Paris. 1702. fol.) pag. 125. repetita postea in Fabretti Inscriptt. c. V. p. 43. et apud Visconti p. 5. Dubitari non potest, columnam hanc, sex fere pedes longitudine æquantem, quæ prædii Annæ Regillæ olim metæ aut signi loco fuerat, ab Herode erectam in eodem Triopio, via Appia, fuisse, in quo memoriam conjugis aliis etiam tum inscriptionibus, tum ædificiis posteritati commendarat. Postea, Maxentii tempore, inversa columna, et qua parte tenebat inscriptionem Annæ Regillæ, defixa in terra, pro milliario fuit.²

III. CONSECRATIO TRIOPII FACTA MINERVÆ ET NEMESI. Constat inscriptio 39 versibus hexametris, eruta a. 1607. ad urbem in via Appia, præsentate Christophoro Puteano (*du Puits*), cujus opera Lutetiam venit, mox ibi publicata ab eruditiss.

IV. DEDICATIO STATUÆ REGILLÆ UXORIS HERODIS. Effossa decennio post, eodem loco, ἐπιγραφὴ 59 hexametris continetur, debeturque doctissimo Viro Jacobo Sirmondo, qui eam Roma attulit, ad ipsum marmor a se descriptam, et cum Claudio Salmasio, primo ejus et ante Visconti studia eruditissimo editore communicavit. De quo postea.

Nam hæc duo maxime carmina, quæ ultimo loco memoravi, inscripta marmor Pentelico (*cipollo bianco* Itali vocant, v. Visconti museum Pio-Clementinum Tom. III. Tab. XV. p. 18.) eruditorum attentionem et curam excitaverunt, tum propter versuum elegantiam, si illud Herodis ævum spectes, minime spernendam, tum ob notitiam multarum rerum, quæ aliunde disci vix poterant. E villa Cardinalis Scipionis Borghese hæc inscriptiones devenerunt ad

¹ Ut nihil eorum, quæ ad Herodem spectant, lectores lateat, hic addam Inscriptionem: Οὐδὲν̄ Δεμιτὸν μετακινῆσαι ἐκ τοῦ Τριοπίου ὃ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ τρίτου ἐν τῇ ὁδῷ τῇ Ἀππίᾳ Ἡρώδου ἀγροῦ οὐ γὰρ λώιον τῷ κινῆσαντι. Μάρτυς δαίμων ἡ ἐνοδία καὶ κίονες Δίμπτρος καὶ Κόρης ἀνάστημα καὶ χροῖαν θεῶν καὶ . . . (Ῥηγίλλης?) Nemini fas transferre e Triopio, quod est ad tertium in via Appia in Herodis agro: non enim honum moventi. Testis Dea vialis et columna, Cereris et Proserpinæ donarium, et Manium deorum, et . . . (Regillæ?) Nolo de Inscriptione copiosius agere. Evolvat,

si quis plura cognoscere cupiat, Buhierii Dissertationem de priscis Græcorum et Romanorum litteris p. 561. Edm. Chishull, Antiq. Asiat. p. 11. Hagenbuchium in Diatrib. de Græcis Thesauri novi Muratoriani Marmoribus p. 11—16. et Cl. Saxium, in Scholiis Literario-Criticis ad Muratorii Thes. Inscriptt. in Actis Societatis Trajectinæ, T. II. p. 267.

² Inscriptio ita se habet:

ANNIA ΠΗΓΙΑΑ
 ΗΡΩΔΟΥ ΓΥΝΗ ΤΟΦΩC
 ΤΗΣ ΟΙΚΙΑC ΤΙΝΟC ΤΑΥ
 ΤΑΤΑΧΩΡΙΑ ΓΕΓΟΝΑΝ.

principem, juvandis litteris ornandisque artibus natum, Marcum Antonium Borghese, qui templum jussit splendidissime ædificari ad modum illius, quod Herodes olim Cereri et Faustinae extruxerat. Hujus in templi limite marmora ista, duabus aris inclusa, binisque inscriptionum versionibus metricis, Latina Salmasii et Visconti Itala, instructa, conspiciuntur.

Satis de argumento et historia inscriptionum: restat, ut quædam adjiciamus de illarum auctore. Ac duas quidem priores, quas no. I. et II. attigi, parum refert scire, Herodes fecerit an alius. *Inscriptio prædiorum Annia Regilla* dubito omnino, an a Græco homine profecta sit. Sed gravior est de postremis ἐπιγραφαῖς quæstio, et propriæ curæ. Verum hæc quæstio quoniam hic disceptari non potest, disceptabiturque a nobis alio loco, liceat in eo acquiescere, ut, quam nuper eruditissimus Visconti sententiam propôsuit argumentisque ingeniose munivit, breviter referamus. Is nimirum urget præfixum ultimæ inscriptioni nomen Μαρκέλλον, in quo explicando et editores carminis, et Spanhemius (ad Callimachi H. in Cererem v. 30.) operam frustra consumpserunt. Suspiciatur Visconti, illo nomine ut alibi (v. Pockoke *descript. of the East*, p. 103. 104. et Toupîi *Emendatt. in Suid. Tom. III. pag. 46.*), sic et hic, inscriptionis indicari auctorem, qui fuerit Marcellus Sidetes, clarus poeta tum aliis carminibus, tum Ἰατρικοῖς περὶ ἰχθύων, quorum nobis adhuc fragmenta quædam supersunt, a Fabricio (*Biblioth. Gr. Vol. I. p. 14. ed. vet.*) et Schneidero (ad calcem editionis suæ Plutarchi de educat. pueror. Argentor. 1775. 8. p. 96. sqq.) edita, a Bellin de Ballu autem, claro Oppiani editore promissa. Marcellum illum, constat, floruisse imperante Marco Aurelio, v. Suidas *Tom. II. p. 498. et Eudocia p. 299.* Jam vero quum sit utriusque inscriptionis metricæ in orationis habitu et conformatione summa similitudo, non dubitat Visconti, eidem Marcello etiam primam attribuere, nomen poetæ tantum posteriori adhæsisse ratus, sive quod hæc prima conspiceretur Triopium Herodis adeuntibus, seu quod omnino potior censeretur præstantiorque altera, quæ casu detecta primum, temere potius quam recte aut consilio prima a nobis nominetur. Suspicio eruditi Itali admodum probabilis visa est Viro docto in *Ephemeridibus Gottingensibus a. 1795. n. 180.*:³ adversus eam quædam monita sunt in *Censura Ienensi l. c. pag. 483. sq. poteruntque fortassis moneri plura, quæ istas Inscriptiones Herodi nostro vindicent.*

³ Etiam Viro erudito in *Ephemeridibus Italiana, (Tom. V.) 1795. p. 509. ubi Mantuanis, Giornale della Letteratura erudita libri censura.*

T E S T I M O N I A
VIRORUM DOCTORUM
DE INSCRIPTIONIBUS TRIOPEIS.

IS. CASAUBONUS, in Observationibus ad Primam Inscriptionem initio: “Eximium vetustatis monumentum istud Roma nuper accepit senator amplissimus ac præstantissimus Iacobus Gilottus, missu viri exquisita eruditione atque humanitate præditi Christophori Puteani Claudii filii Parisiensis. Fuerat autem, ut scribebat idem Puteanus, ante paucos dies ad urbem in Via Appia inventum, ac præsentem se terra erutum.”

JOS. SCALIGER, in Epistolar. Lib. II. Ep. 140. ad Casaubonum: “Heri præstantissimam Herodis inscriptionem accepi. Noli quærere, an placuerit, quum partim a præstantia ingenii tui, partim ab ipsa Inscriptione etiam admiratio accesserit.” Ibid. Lib. IV. Ep. 431. ad Gruterum: “An Græcam inscriptionem nobilissimam nuper non longe Roma effossam videris, scire aveo.”

DAVIDES HÆSCHELIUS, in Epistolis Gudian. n. 106. ad Meursium: “Herodis inscriptionem a te versam habeo e tuo autographo, atque ut Casaubonus noster edidit, unde minus de Glossariensi laborarem editione, ad quam negabant quidquam accessisse.” Paucis interjectis hæc scribit: “MS. hujus epigraphes ad nobilissimum nostrum Marcum Velserum misi.”

CLAUDIUS SALMASIUS, in epistola dedicatoria ad Nicolaum Rigaltium, præfixa editioni duarum Inscriptionum, Paris. 1619.: “Remitto ad Te, Vir eruditissime, inscriptionem Regillæ, quam non ita pridem abs te accepi: Scito, me longe maximam cepisse ex illius inscriptionis lectione voluptatem. Nam præter ipsius carminis summam elegantiam, et mere Atticum saporem, ac rerum aliquot antiquarum cognitionem, quam hinc tantum, non aliunde liceat haurire, non mediocriter etiam illo nomine mihi placuit, quod meam veterem de Herode Attico conjecturam, quasi si verisimilem modo, doctis hominibus approbassem, pulchrum ac beatum me putarem, verissimam esse plane confirmaverit.” In Observationibus ad Primam Inscriptionem initio: “Egregium ac præclarum vetustatis monumentum, et quo nobilius atque illustrius aliud non habet luculentus ille veterum inscriptionum Thesaurus, summo labore mirabilique industria a Grutero nostro viro clarissimo col-

lectus." In Observationibus ad Secundam Inscriptionem, initio: "Illustre sane ntrumque vetustatis monumentum. Nec parum interfuit reipublicæ litterariæ, utrumque ad nos salvum pervenisse, cum propter versuum elegantiam, tum multarum rerum notitiam, quæ aliunde sciri non poterant. Debetur autem hæc ἐπιγραφή doctissimo Viro Iacobo Sirmondo, qui eam Roma attulit, ad ipsum marmor a se discriptam."

BERNARDUS MONTFAUCON, Palæographiæ Græcæ Lib. III. pag. 140. ed. Paris. 1708. f.: "Erat enim villa Triopia multis inscriptionibus nobilitata, ex quibus non paucæ supersunt, nempe insignis illa, quæ hodie in Villa Burghesina visitur, eruditus Claudii Salmasii exercitationibus illustrata, et a Iacobo Sponio, in Miscellaneis, denuo cusa."

FABRETTUS, Inscription. Cap. V. n 355. "Celeberrimus ille lapis sexaginta linearum (secundam intelligit Inscript.), in hortis Pinciis Burghesiis asservatus."

Hæc sunt Virorum doctorum Testimonia, a Viscontio laudata. Adde Selden. de Synedriis Hebræor. Lib. III. c. 13. p. 269. Rupertii epistol. ad Reines. p. 305. Velseri epistol. 34. 35. ad Hœschelium. Burigny, Mémoires sur la vie d'Herodes Atticus, Academie des Inscriptions etc. T. XXX. p. 1—25. etc.

INDEX EDITIONUM
DUARUM INSCRIPTIONUM VETERUM

EX

IO. ALB. FABRICII BIBLIOTHECA GRÆCA

A GOTTL. CHR. HARLESIO

AUCTIUS EDITA TOM. VI. p. 10.

I. *Primam Inscriptionem*, per Christophorum Puteanum, celeberrimum Perronianorum auctorem, Roma Lutetiam ad Iacobum Gyllotum transmissam, cum quibus epigrammatibus Anthologiæ Græcæ primus vulgavit Fridericus Morellus, adjuncta versione Latina metrica, Paris. 1607. 4. v. Maittaire Annales typograph. Tom. III. P. II. p. 851.

Eandem deinde Inscriptionem, uno tamen versu mancā, passimque a se emendatam et notis illustratam, edidit Isaacus Casaubonus, 1608. (Fabricius quidem l. c. Biblioth. Gr. T. III. p. 813. et Visconti annum posuerunt sequentem; verum ex Epistola Casauboni, ad Marcum Velsorum data, p. 322. ed. Almelov. intelligitur, eo, quem indicavi, anno editionem prodixisse.)

Ejusdem Inscriptionis editionem Glossariensem memorat Davides Hæschelius in epistola quadam ad Io. Meursium, inserta Marq. Gudii Epistolis ed. Burmanni. Ultraj. 1597. 4. pag. 191. Veri admodum simile est, hanc editionem priorem fuisse Salmasiana secundæ inscriptionis, vulgatæ a. 1619. Sed Visconti nec vidit illam, nec quid sibi voluerit Hæschelius, nomine isto usus, intelligere se fatetur. Suspicitur itaque, scripsisse illum vel Glessariensem (h. e. Havniensem, ab insula Glessaria in sinu Codano), vel Gosslariensem (a Gosslaria aut Goslaria). Conjicit porro, hanc editionem plane eandem esse, quam Moelleris fratribus a Martino Baremio dedicatam indicavit Fabricius l. c. absque nota anni et loci quo prodit, notans tantummodo, esse Casaubonianæ repetitionem: qualem etiam Hæschelius suam illam Glossariensem descripsit.— Cæterum, ut et hoc addamus ad excitanda litteratorum, si tanti res videatur, studia, quam Visconti hæc in re lucem spondit conferentibus Christoph. Adam. Ruperti epistolam 34. ad Tho.

Reinesium p. 305. ea nobis. possidentibus librum et locum, quem Fabriciŭs laudaverat, consulentibus haud affulsit. Illud vero non debuerat omittere Visconti, quod Hœschelius diserte addidit, Glosariensis editionis, exemplum nullum venale prostitisse. In eadem Epistola Hœschelius emendationes quasdam proposuit in primam Epigraphen: ejusque interpretationem, a Io. Meursio factam, et Apographum, Roma ad Marc. Velsorum missum, commemoravit. Apographi illius etiam mentio fit in Casauboni Epistola quam n. II. citavi. Add. Velseri opera p. 839.

II. *Primam inscriptionem* et *alteram*, descriptam Romæ et allatam inde a Iacobo Sirmondo, qua statua Regillæ dedicatur, copiosissimo commentario instruxit Claudius Salmasius, ediditque una cum Dosiadæ, Simmiæ, et Theocriti lusibus Paris. a. 1619. 4. apud Hieron. Drouart.

Utraque Inscriptio cum versione Latina ad litteram, reperitur etiam in Descrizione della villa Borghese, di Giacomo Manilli, Rom. 1650. 8. Editio est vitiosissima.

Emendatas quibusdam in locis *Inscriptiones has*, cum Petri Arcudii versione Latina ad verbum facta ejusdemque paucis, sed præclaris animadversionibus edidit Iacobus Sponius in Miscellaneis eruditæ antiquitatis, Lugduni 1608. 4. Sect. X. n. 12. p. 322—327.

In Thom. Crenii Museo philologico primo (L. B. 1699. 8.) n. IV. Casauboniana et in ejusd. Museo secundo (L. B. 1700. 8.) n. I. Salmasiana editio repetita est.

Repetiit textum Inscriptionum versionemque Petri Arcudii, sed sine brevi illius annotatione, Montelatici, in Descrizione della Villa Borghese, Rom. 1700. 8.

Manillii liber, quem supra indicavimus, in Latinum sermonem translatus insertusque est Thesouro rerum Italicarum Tom. VIII. p. IV.

Mich. Maittaire Miscellanea Græcorum aliquot scriptorum carmina, Lond. 1722. 4. p. 174—180. Adjecit metricas versiones, Morellianam quidem inscriptionis primæ, Salmasianam utriusque; adjecit et notas, tum e Casauboni et Salmasii copiis ductas, tum etiam suas.

In Poleni Supplementis Thes. Græviani et Gronoviani Vol. II. inest repetitio libri Salmasiani, supra memorati, ibidemque Vol. I. Miscellanea Sponiana repetita sunt.

Utramque inscriptionem in Analecta sua recepit Rich. Franc. Phil. Brunckius (Argentor. 1773. 8.) Vol. II. pag. 306. sqq. brevibusque notis ornavit Emendationum (Vol. III.) pag. 198. Hinc translata sunt carmina in novam editionem Anthologiæ Græcæ, curatam a Frid. Jacobs, Vol. III. p. 14. sqq.

Optimam vero et præstantissimam harum Inscriptionum editionem debemus Viro eruditissimo, Ennio Quirino Visconti, qui Casauboniani et Arcudiani acuminis laudes felicissime æmulatus, Salmasianam doctrinam sollertia judicandi temperavit, tractandi perspicuitate scribendique elegantia etiam superavit. Confectus est liber, quem chartarum quoque et typorum nitor ac venustas mirifice commendant, auctoritate illustrissimi Principis Marci Antonii Borghese, nec inter librariorum merces expositus in Italia, Musarum amicis ab isto Musageta liberalissime concessus. Inscriptio hæc est: Inscrizioni Greche Triopec ora Borghesiane con versione ed osservazioni di Ennio Quirino Visconti, in Roma nella stamperia Pagliarini, 1794. Fol. cum II. tabb. æu. Marmorum scripturam summa oculorum animique contentione denuo rimatus, multos locos editor restituit, in quibus Casaubonus et Salmasius frustra hæserant, excussit quoque notationes decessorum suorum una cum Lucæ Hølstenii apographo MS. diligentissime correcto, quod servatur in Bibliotheca Barberina. Ex hoc apparatu enotavit lectionis varietatem, omissis perpaucis, quæ Arcudius acute viderat; ipsas vero scripturas marmorum in tabulis æri incisus subjiciendas oculis curavit. Textui apposuit versionem Latinam ad litteram: subjunxit tum metricam interpretationem Salmasii, correctam a se passim melioribusque lectionibus accommodatam, tum Italam, quam ipse jussu principis sui composuit. Sæpe ei ad tollendas depravationes profuit ingenii sagacitas: ad difficultates verborum et rerum expediendas, interior tum linguæ, tum magis etiam historiæ atque antiquitatis cognitio: ad nutriendos denique et delectandos lectores, copia multarum rerum, quas in Commentario insigni cum eruditionis pariter atque perspicuitatis laude exprompsit.

CONSECRATIO SÆPTI
AD
PAGUM TRIOPIUM
IN PRÆDIIS
HERODIS ATTICI.

A.

ΠΟΤΝΙ' ¹ Ἀθηναίων ² ἐπιήρανε, Τριτογένεια,
'Ἦτ' ἐπὶ ἔργα βροτῶν ³ ὀράας, Ῥαμουσιὰς Οὔπι,

¹ Ἀθηναίων Α.

² ἐπιήρανε C. S. M.

VARIE LECTIONES] A. significat Petri Arcudii Apographum, editum a Jacobo Sponio in Miscellaneis eruditæ antiquitatis, et in Montelatici Descriptione della villa Borghese. B. Brunckianam lectionem. C. Casaubonianam. H. Holstenii lectionem, e Codice MS. Bibliothecæ Barberinæ. M. Maïttairii lectionem. S. Salmasianam.

Πότνι' Ἀθηναίων ἐπιήρανε] Vox ἐπιήρανος, recte observante Piersono, non admodum frequens, proba tamen et antiqua. vid. ej. Verisimil. p. 105. Hesych. Ἐπιήρανα· ἐπικουρητικὰ τῆς ψυχῆς ἢ ποδῶν. Ἐπιήρανα θυμῶ ποδάνιπτρα. ἐπιήρανος. ἐπικουρος. ἐπιθυμητής. ἐπίηρος. βοηδός. χάριν ἀποδιδούς. Ubi pro priore ἐπίηρος, cum Piersono corrigendum videtur: ἐπιήρανος. Sic fuit forsitan in Codice Marciano. vid. Hesych. ed. Schow. p. 286. Infra idem: Ἡρανεών. βοηδῶν. χαρίζομενος. Memorabilis est locus Scholiastæ Homeri ab Albertio citatus, ad Iliad. Δ. 419. Ὁ ἥρανος (δηλοῖ) τὸν κείρανον, καὶ τὸν ἐπικουρον. καὶ τὸ ἥρανεῖν ἐπικουρεῖν καὶ χαρίζασθαι. Scholiastes Apollonii Rhodii Lib. II. 515. μήλων ἥρανον explicat: τῶν ποιμνίων προστάτην. Notanda præterea sunt quæ habet Suidas, Etymologus, et Hesychius voce ἥρανος. Simplex ἥρανος bis adhibuit Hermesianax apud Athenæum Lib. XIII. pag. 597. D. (v. 16.) Χαρίτων ἥρανον, et v. 22.

Φημί δὲ καὶ Βοιωτὸν ἀποπρολιπόντα μέλαθρον
Ἡσιόδου, πάσης ἥρανον ἰστορίας.

Ubi Ilgenius vulgatum lectionem sine causa rejicit. ἥρανος πάσης ἰστορίας, est is, qui omnem cognitionem scientiamque tenet. Compositum ἐπιήρανος usurpavit Orpheus, Argon. 96.

Αἰσωνίδη, τί με ταῦτα παραιφάμενος ἐρεῖνεῖς,
"Ὀφρα κεν ἔς Κόλχους Μινυαῖς ἐπιήρανος ἔλθω.

Ubi vide Gesnerum. Cnf. eundem ad v. 86. Nonnas Dionys. Lib. II. 10. p. 82.

----- ἐπεὶ νοτῖνυ χθόνα Κηφεύς
Νάσσατο Κηφῆνων ἐπιήρανος Αἰθιοπῶν.

Ubi Interpres, gratus Æthiopicus, cum

debuisset, Rex Æthiopicum. Lib. XI. p. 314. Diana vocatur:

"Ὀλης ἐπιήρανος ἄγρης.

totius Regina venationis. Vim verbi recte cepit Dalecampius in interpretatione Ionis Chii apud Athenæum Lib. X. p. 447. F. (Analect. Bruuk. T. I. p. 161.)

Τοῦ σὺ πάτερ Διόνυσε, φιλοστεφάνοισιν ἄρῆσκων

Ἀνδράσιον, εὐθύμων συμποσίαν πρύτανι;
Χαῖρε, δίδου δ' αἰῶνα, καλῶν ἐπιήρανε ἔργων,

Πίνειν καὶ παίζειν, καὶ τὰ δίκαια φρονεῖν.

Singulari et mira significatione vocem adhibuit Philoxenus Leucadius, cojus versus hexametri, e carmiæ Δεῖπνον inscripto laudat Plato Comicus in Phaone apud Athenæum Lib. VII. p. 325. A.

Τρίγλη δ' οὐκ ἐδέλει νεύρων ἐπιήρανος εἶναι·

Παρθένου Ἀρτέμιδος γὰρ ἔφν, καὶ στόματα μισεῖ.

Philoxeni omnino sunt hi versus, minime Platonis, laudantur enim multis aliis interpositis Philoxeni nomine ab Athenæo Lib. I. p. 5. D. In nostra Inscriptione, ἐπιήρανε defendere voluit Salmasius, quod vitium erat Apographi; nam in lapide conspicue legitur ΕΠΗΡΑΝΕ. Cæterum sæpius EI pro H in antiquis Inscriptionibus obvium. Sic ΑΣΚΛΕΠΙΑΔΗΣ et ΣΩΤΕΡΗ, pro Ἀσκληπιάδης et σωτήρι. In Columna Farnesina occurrit ΤΕΙ ΑΠΗΡΑΙ, pro τῇ Ἀπρία. Cnf. Cuper, Apotheos. Hom. p. 37. Grammaticis antiquis docentibus, Bæotiorum præcipue linguæ deberi videtur, ut EI pro H ponatur. Vid. Etymol. M. v. Ζεῖδαρος, p. 140. De forma κειρύλος et κηρύλος consule Euphronium apud Schol. Aristophan. Av. 299. Forma contra nominis πένεις pro πένης, dialecto Æolicæ tribuitur in Etymol. M. v. πλειάρεν. p. 675. Sic et μείς pro μὲν legitur in Homer. Iliad, T. 117. abi Scholiastes minor formam Æolicam esse docuit; occurrit tamen in Pindaro; Nem. V. 82. Vice versa sæpius H mutatur in EI. vid. Ioannem Grammat. p. 73. Gregor. p. 24. Eustath. ad Iliad. z. p. 641. Librarii præcipue imperiti diphthongum EI in H muta-

I.

Veneranda Athenarum præses, Minerva Tritonia,
Et quæ opera hominum inspectas, Rhamnusias Opi,

³ ὀράεις C. ἐλάεις vel λάεις vel λάϊς S. ἐλάϊς B.

runt, vel ei adjungere, linguæ genio repugnante. vid. Valck. ad Euripid. Phœn. p. 216. Reisk. ad Demosthen. T. II. p. 911. Omnino cum Lenæpio, Prælect. Academ. de Analog. L. G. p. 55. credendum, hanc diphthongorum Et et H permutationem tribuendam esse antiquissimæ scribendi rationi Græcorum, quæ litera H nondum in Alphabetum recepta, pro H et HI posuissent Et. conf. Valck. Epist. ad Roef. p. 31. Sic apud Dion. Cassium Lib. XXXIX. p. 108. legitur: ὅτι εἰς τὴν Ἰταλίαν. ἀπειρηκῶς. ubi ἀπειρηκῶς, pro ἀπρηκῶς, male intromisit librariorum stupor. Hesych. Ἀπαίρει. ὀδεύει. ἀποδημεῖ. ἀναχαρεῖ. vid. Reiz Ind. Lucian. T. I. p. 83. Contrario modo A pro Et legitur in Fragmento ex Euripidis Ægeō. Fr. Musgrav. n. III.

Εἰ μὴ καθέξεις γλῶσσαν, ἔστι σοι κακά.

Scribe:

Εἰ μὴ καθέξεις γλῶσσαν, ἔστι σοι κακά.

Ei enim in Atticis poetis semper cum indicativo occurrit, nunquam cum subjunctivo. vid. Æschyl. Prometh. 343. 345. 686. Euripid. Androm. 206. Herc. fur. 1120. Cum optativo invenitur in Æschyl. Prometh. 477. Euripid. Hippol. 1240. Herc. fur. 1110. Electr. 97. 422. Pari modo corrigendam Fragmentum Philemonis, quod effugit diligentiam Bentleyi, Emend. in Menandr. p. 122.

Ὀράεις] Desunt hac voce duæ primæ literæ, omnesque in fine legerant ΛΑΙC. vide Var. Lect. Visconti vero lapide accuratius inspecto, vetustate fere delatas invenit literas ΑΑΙC. Parvula enim lineola, distinctionis causa posita, erasa est. A, in nostra Inscriptione sæpius sine hœcola occurrit. Sic, v. 7. et 22. invenies ΚΑΙ pro ΚΑΙ, et lin. 9. ΔΔΩΗΝ, pro ΑΔΩΗΝ. Porro lin. 27. ΒΑΛΕΙΝ pro ΒΑΛΕΙΝ. Innumera in Inscriptionibus exempla exstant, præcipue in Tabula Pliaca. vid. Guasco Inscrip. Mus. Capitol. T. I. n. 1296. Gruter Thesaur. n. 634. 1. In Epitaphio pessime descripto, apud Paul. Lucam Itiner. Asiatic, p. 28. invenies ΚΑΛΥΔΙΑ pro ΚΑΛΥΔΙΑ. Apud Caylusium, Recueil des Antiquités, Tom. II. Pl. LIX. lin. 2. legitur ΑΙΓΙΚΟΡΕΙΣ, pro ΑΙΓΙΚΟΡΕΙΣ. Ibid. Pl. LXIV. lin. 3. ΑΔΡΙΑΝΕΙΑ, pro ΑΔΡΙΑΝΕΙΑ. Multa

quoque exempla præbent Inscriptiones Pockokianæ. In Nummis valde utritis vitium hos inveniri, monet Visconti ad h. l. Sic in Nummo Tralliano, apud Oedericum Dissertat. I. ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ. Præcipue vero in Numismatibus Imperatorum. vid. Buonarroti, Medaglioni XII. 3. XIV. 8. Protulit quoque et gemmis exempla Visconti. In Codocibus MSS. vitium hoc scribendi observavit Brunk. ad Apollon. Rhod. Lib. II. 1260. D'Orville ad Charit. p. 242. ed. Lips. Heringa in Observation. Critic. cap. 7. pag. 145. Schneider ad Antbol. pag. 110. Rubnk. Epistol. Critic. I. pag. 88. Græcorum imitatione sæpe lincolam parvam in litera Λ, omisere Etrusci. vid. V. Cl. Lanzi, Saggio di Ling. Etrusc. T. I, pag. 208. Eckbel, Doctrin. Nummor. T. I. pag. 124, Romani quoque, de quorum scribendi methodo copiosi sunt Viri docti ad Lucerne di Ercolano (T. VIII.) Tab. XXXVII. 10. et Marini, Inscrip. fratrum Arval. T. I. pag. 127. Quin, A nonnunquam pro Λ legitur. Certe in Inscriptione antiqua Sicula, primum edita a St. Non, Voyage en Sicile, pag. 12. occurrit KEATI, pro KEAHTI. TEAEIOI, pro TELEIOI, et p. 171. ΗΡΑΚΑΕΙ, pro ΗΡΑΚΑΕΙ. Servanda ideo in nostra Inscriptione lectio ὀράεις, a qua non procul abfuit Casaubonus, qui ὀράεις ex ingenio emendavit, quam emendationem probat Valken. ad Elegiam Catulli Callinacheam pag. 183. Salmasii conjectura λάεις, etsi magna eruditione defensa, nibili est. Verbum enim ἐφάρων optime Nemesi convenit, inspicit eorum opera mortalium, unde δεινὰ dicta ab Arcestrato apud Athenæum Lib. VII. p. 305. Homerus, de Sole omnia vidente, verbum adhibuit, Iliad. γ. 277. omnino significat inspicere. Diphilus apud Platarchum adv. Colotem, T. II. Opp. pag. 1124. F.

Ἔστιν Δίκης ὀφθαλμός, ὃς τὰ πάνθ' ὀρᾷ.
Euripides in Penelope apud Stobæum
Ecl. Phys. Tit. XI. pag. 143. Grob.

Οὐκ ἔστιν πρᾶττοντάς τι μοχθρὸν λαθεῖν.
Ὅξυ βλέπει γὰρ ὁ χρόνος, ὃς τὰ πάνθ' ὀρᾷ.
Incertus poeta apud Stobæum Ecl. Phys.
Tit. VII. pag. 111.

Ὅ τῆς Δίκης ὀφθαλμός ἀς δι' ἡσυχου
λεύσσαν προσώπου πάνθ' ὁμῶς αἰ βλέπει.

Γείτονες ἀγχιΰδυροι Ῥώμης ¹ ἑκατοντοπύλοιο,
² Πίονα δὴ καὶ τόνδε, ³ Θεὰ, τιμήσατε χῶρον,
 Δῆμον Δηῳοιο φιλόξινον Τριόσωα,
 Τόφρα κε καὶ Τριόπειαι ⁴ ἐν ἀθανάτοισι λέγησθον.

5

¹ ἑκατονταπύλοιο ex correctione C. S. B.

² ΠΕΙΟΝΑ [Lapidis scriptura, a nobis postea litera L. signata]

Analect. Bruok. T. III. Epigr. CCCCLXXVI.

Κᾶν με κατακρύπτῃς, ὡς οὐδενὸς ἀνδρὸς ὄραντος,

Ῥομμα Δίης κα θορᾶ πάντα τὰ γινόμενα.

vide etiam Ammian. Marcell. Lib. XIV. 39.

[Ραμουσιᾶς Οὐπί] Deam Rhamnusiam esse Nemesin, res e poetis notissima. Ovidius:

“Memoremque time Rhamnusidis iram.”

vide Pausan. Achaic. c. V. pag. 405. Soid. et Hesych. v. Ραμουσιᾶ. Nemesin vero Οὐπιν dici, vix alibi occurrit, nam Οὐπὶς vel Ὠπὶς est Diana, a Nympha aliqua sic dicta. vid. Schol. Callimach. Hymn. in Dian. 204. Servium ad Æn. XI. 552. et slios a Spanhem. ad Callimachum laudatos. Alexander Ætulus, in Analectis Brunk. T. I. pag. 419.

Ῥαμῆται ταχέων ὄπιν βλήτειραν οἰστῶν.

cnf. Jacobs in Animadv. ad Anthol. Gr. T. I. P. II. pag. 238. Hinc et Diana *Opifera* dicta, in marmore apud Gruter. XLI. 4. vid. Scalig. ad Catull. p. 73. Nemesin vero eandem cum Diana habitam esse, liquet ex Harpocrat. v. Ἀδράστεια. cnf. Step. Byz. h. v. Pausan. Phocic. c. 37. Ad quam proinde Nemesin, Οὐπιν Rhamnusiam, respexit *Auctor* hymni Orphici in Nemes. LX. p. 258. dicens,

---- πάντ' ἐσορᾶς.

vide et memorabilem locum Antimachi apud Strabon. Lib. XIII. pag. 588. — Laudat Visconti simillimum Catulli locum e Carm. LXII. 395.

“Aut rapidi Tritonis hera, aut Rhamnusias virgo.”

quem ex antiquo Græco poeta redditum esse haud absurde putat. — ἔργα βροτῶν, dixit poeta noster, ut Catullus de Nupt. Pelei et Thetid. 192. facta virum:

“Quare facta virum mulctantes vindice pœna Eumenides.

[Ῥώμης ἑκατοντοπύλοιο] Frustra ab Interpp. sollicitatur vox ἑκατοντοπύλοιο, qui formam magis obviam ἑκατονταπύλοιο pro-

ponunt. Servanda lapidis lectio, defensa a Viscontio, auctoritate Homeri, qui simili modo Iliad. I. 575. τέμενος — πεντηκοντόγυρον dixit. vid. Apollonium Sophistam Lex. Homer. T. I. pag. 658. ed. Villoiss. (p. 549. ed. Toll.) Eadem ratione Euripides in Cressis, apud Porphyrium de Abstin. Lib. IV. pag. 108. κρήτης ἑκατομποτολιέδρου. cnf. Toup. Emend. in Soid. T. II. pag. 549. Centum a poeta Romæ tributa portæ, ad immensam magnitudinem designandam; nam Plinio teste Lib. III. §. 9. portæ tantum XXXVII. Romæ erant. Ob innumerabilem copiam figurarum sculptarum, dicta est Columna Antonina, Columna Centenaria. vid. Winkelmann, Storia delle Arti, T. III. pag. 350. Fea. Sic etiam *turris Centenaria*, Constantinopolis erat, dicta ob magnitudinem immensam. vid. Du Cange, Constantin. Christ. Lib. II. §. 4. pag. 31.

Πίονα] Centenis vicibus e prava pronuntiandi consuetudine, I vel EI, a librariis confusum. Idem valet de hoc loco, ubi pro πίονα, lapis exhibit πείονα. Hanc γραφὴν, Græci Lexicographi et Glossarum collectores maxime secuti sunt. In Glossis antiquis, invenies: εἰχῶρ, pro ἰχῶρ. εἰθύνα, pro ἰθύνα. εἰλύς, pro ἰλύς. εἴλη, pro ἴλη. εἰμάς, pro ἰμάς. εἰμείρομαι pro ἰμείρομαι. vid. Salmas. In Hesychio, ἰλέοντο. ἐστρέφοντο, pro εἰλέοντο. Idem obtinet in Ἰλικρινέες. Ἰλισάμενος. Ἰλιτηνός. Ἰλούει. Ἰλούμενος, et quamplurimis aliis, quæ omitto. vide Schow, ad Hesych. p. 378. Contra rium vitium est in εἰθῦ, εἰθύοντα, εἰθύφαλλον, εἰλαδόν, εἰλύος, εἰλῶ etc, quæ viri docti suis locis singula notarunt. In Æschyli Eumeid. 224. primus Porsous emendavit:

---- ἐκείνον οὐ τι μὴ λίπω ποτέ.

Cum in omnibus Edd. esset λίπω. Dolemos adhuc Viri doctissimi observationes in Æschylum desiderari, sine dubio tamen ad hanc emendationem inductus est Dawesii regula, qua Græci sermonis ratio exigit, ut vocula οὐ μὴ vel cum futuro indicativo, vel cum Aoristo altero formæ subjunctivæ construantur. λείπω et λίπω, sæpius confusæ. In Euripid. Helen. 1501. notat Mnsgræve: ‘metri gratia legendum λείπυσται pro λιπῶσαι.’ Ion. 572. ‘πιθί-

Vicinæ suburbanæ Romæ centum portas habentis,
Uberem, agite, hunc, o deæ, honoretis locum,
Pagum Cerealis hospitem Triopæ,
Ut, et Triopæ inter immortales dicamini.

³ θεῶς Α.

⁴ ΕΝΑΘΑΝΑΤΟΙCΑΛΕΙΤΗCΘΟΝ Λ. ἐν ἀθανάτοις ἀλέγησθo Α. ἐν ἀθανάτοισι λέγεισθo ex corr. C. S.

μενος, legendum *πιθόμενος*.³ Plura exempla, ubi male *ει* pro *ι* exaratum, quærentibus dabunt Schütz ad Æschyl. Agamemno. 967. D'Orville ad Charit. p. 27. et Luzac in Exercitatt. Acad. T. I. p. 102. — A Doriensibus præcipue in Diphthongum *ει* resolvi, docent Monumenta Peloponnesia a Paciaudio edita. Ibi T. I. p. 10. *Νεικηφόρος*. p. 17. *Ἐλπινεικη*. p. 89. *Νεικοκράτης*. p. 102. *Τειμαρχος*. T. III. p. 94. *Τειμοκράτης*. p. 134. *πολείτης*. In Sponii Miscellaneis p. 334. *τείμησεν*, pro *τίμησεν*. p. 339. *πολείτης*, pro *πολίτης*. Cnf. Gruter Inscriptt. p. 769. 4. Falconer. Inscriptt. Athlet. p. 52. Marmor. Oxon. Index, in I. et EI. In Epigrammate edito a Quirino, in Coreyæ primordiis cap. XXII. legitur : *παρὰ θεῶν ἄλδος ἠνεμέσσαν*, pro *θῶν*. Sic quoque in alio Epigrammate, Romæ in Calimontanis Matthæiorum hortis exstante, edito ab Iguatio Raponio, in Epistola ad Thom. Chandlerum. (Velitris 1788.) invenies pag. 18. *νεικήσας πάντας*. Ubi repopendum *νικήσας*. In Hesychio legitur : *εὔσπειθής, καλῶς πεπατημένος, τετριμμένον*. Corrige : *εὔσπειβής*. In Callimachi Fragmento ap. Polluc. Lib. X. c. 24. (Fragm. Benteleiana. n. CCXXXIII. T. I. p. 525. Ern.) *εἴπος, pro ἴπος, mustri-cula* est. Sic quoque in Glossis antiquis : *Frænum, εἴπωθήριον λινόν*. *εἴπωθήριον* vero est pro *ἴπωθήριον*. Nam *ἴπω* est premere. vid. Aristoph. Equit. 124. Æschyl. Prometh. 365. et Toup. in Suid. T. III. pag. 563. Multa præterea hic ex Inscriptionibus antiquis huc pertinentia notare possum, in quibus passim sculptorum incuria, *ει* pro *ι* exaratum est, iis maxime in syllabis, quæ Iota longum habent, quod pravam hanc orthographiam jam antiquis temporibus invaluisse ostendit. Nonnulla jam protulit Visconti ad h. l. cnf. Marmora Doniana, IV. 67. Mus. Veronens. pag. 63. Corsin. Fast. Attic. Tom. II. p. 142. Biagi, Monum. Græc. Latin. ex Mus. Nanian. p. 43. Præcipue vero Francisci Piranesii Monumenti degli Scipioni. (1785.) pag. 10 sq. Obiter tamen moneam nihil apud Romanos quoque in vetustis lapidibus frequentius esse. In Inscriptionibus enim Augusteum ævum subolentibus, frequentissime invenies Et pro longo *ι* positum. Sic apud Gruterum.

pag. 500. *Scriptei, usei, fructeive sunt*, pro *scripti, usi, fructive sunt*. Nec sub Augusto tantum, sed sub proxime sequentium Imperatorum principatu, hanc diphthongum Et in usu fuisse, indicat Inscriptio apud Gruter. pag. 99. 1. et Gualtherium in Tabl. Bruttior. p. 78. quæ ad Trajani tempora pertinet. Vide præterea Cenotaphia Pisana, ubi innumera exempla. In Oderici Inscriptt. p. 329. occurrit : *Deana, dolea, dabet*, vitiosissimi scribendi genere. Vide egregie hac de re disputantem, auctorem libri inscripti : I Marmi Riccardiani difesi dalle censure dell' Marchese Scipione Maffei, p. 288. sq.

Δῆμον Δνώσιο φιλόξεινον Τριόπασ] Attici vicos terræ suæ quamvis parvulos vocabant *δήμους*. Jam Homerus sic vocem usurpavit. vid. *Iliad. ε'. 710. π'. 435. 514. 673. 683. Hymn. in Dian. 4. (T. V. p. 101. Ern.)* Auctor carminis totum illud territorium sive fundum, et quidquid moro incluserat, et Adrastæ et Minervæ dedicaverat Herodes, Triopæ *δῆμον* appellare videtur. Salmasius, magna eruditione prorsus novum, sed vix cuiquam probandum sensum hujus loci excogitavit. Correxit, quæ visum est corrigere, mutavit, quæ sibi adversari putavit, interpretatus est denique totum locum dure et contra verborum indolem. Felicius res successisse videtur Viscontio, qui Triopium a Triopa, Phorbantis et Eubœæ filio (vid. Pausan. Corinth. c. 16. p. 112.), qui inter Argivorum reges septimo loco ponitur, dictum putat. Omnia quidem a docto Italo facta sunt, quæ huic sententiæ aliquam veritatis speciem conciliare possunt, at, qui ad omnem totius carminis nexum adverterint, probabant nobiscum, Triopium sine dubio appellatum esse a Triopa, Erisichthonis patre, diis consecratum, *τεμίντι* instructum et sepulcro etiam familiæ destinatum. Epitheton *Δηῶος* nunc optime ad Triopam referri potest. Triopas enim teste Diodoro Sic. Lib. V. p. 379. et Hygin. Astronom. II. 14. diruit templum et sacrum Cereris fucum.

Ἀλέγησθον] Sic legitur in lapide monente Viscont. ultima litera deleta. Idem valet de ultimis literis lineæ 9. 25. 32. 34. et 38. Salmasius in apographo suo invenit *ἀλέγησθo*, Arcadius vero, *ἀλέγησθo*. Brun-

1^c Ὡς δ' ὅτε καὶ Ῥαμνοῦντα καὶ εὐρυχόρους ἐς Ἀθήνας
 ἦλθετε, δώματα πατρὸς ἐριγδοῦποιο λιποῦσαι,
 Ὡς τήνδε ῥώεσθε πολυστάφυλον κατ' ἀλωνῆν,
 Ληϊὰ τε σταχύων, καὶ δένδρεα βοτρύουεντα,
 Λειμώνων τε κόμας ² ἀπαλοτρεφείων ἐφέπουσαι.
 Ὑμμι γὰρ Ἡρώδης ἱερὴν ἀνὰ γαίαν ἔθηκε,
 Τὴν ὅσσην περὶ τεῖχος εὐτρόχον ἐστεφάνωται,

10

¹ ΩCOTE L.² πολυστάφυλον C. S. M.

kius, Hæschelium secutus, qui in literis ad Meursium datis (Ep. CVI. Gnd.) brevissimis, at optimis monumentum nostrum extruxit notulis, dedit ἀλέγησθαι. Visconti, Casauhoni et Salmasii emendationem λέγησθαι præferens, faciliorem quidem lectionem profert, quæ tamen non a manu poetæ est. Non reprehendisset optimam lectionem, si memoria tenuisset Pindari locum, Olymp. II. 143.

Πηλεύς τε καὶ Κάδμος ἐν τοῖσιν ἀλέγονται.

i. e. καταλέγονται.

Ὡς δ' ὅτε καὶ Ῥαμνοῦντα --- πολυστάφυλον κατ' ἀλωνῆν] Lapis lectionem exhibet ὡς ὅτε, et ex ingenio addidit Visconti δ'. Ὡς refertur ad ὡς, quod est v. 9. pro οὕτως. Quomodo venistis ita properate. Sic sæpius hæc dicendi ratio in Homero occurrit, vid. Iliad. β'. 147. γ'. 33. δ'. 422. 432. ε'. 597. 902. etc. Sensus ergo est hic. Precatur poeta noster deas, ut eodem studio, eodem affectu ad agrum et templum ab Herode consecratum accedant, quo Rhamnunte et Athenas dilectissima sibi loca solebant invisere, cælo relicto; atque ut festinanter incedant per vineas et segetes, sylvasque et prata lustrent. — δώματα πατρὸς ἐριγδοῦποιο λιποῦσαι. Non minori suavitate Sappho in fragmento ex Ithyphallis apud Hephæst. p. 57.

Δεῦρο δεῦτε Μοῖσαι, χρύσειον λιποῦσαι (δόμον.) Et in Hymno ad Venerem, apud Dionys. Halicarn. p. 47. ed. Upton.

----- πατρὸς δὲ δόμον λιποῦσα
 χρύσειον ἦλθεσ.

Alcman, etiam de Venere, apud Strabon. Lib. VIII. pag. 524. et hinc apud Eustath. ad Iliad. ε'. T. I. pag. 305.

Κῆπρον ἱμετρὴν λιποῦσα καὶ Πάφον περιρρύταν.

Eleganter quoque hanc sententiam expressit poeta incertus, Cinna ni fallor, apud Charisium Lib. IV. pag. 386.

“ Luna, deum quæ sola vides perjuria vulgi,
 Seu Cretæa magis, seu tu Dictynna vocaris,
 Huc descende.”

Verbum ῥώεσθαι, festinanter, cum studio, properate indigitat, σπουδαίως κινεῖσθαι, ut Grammatici exponunt. Homer. Iliad. λ'. 49.

---- πευλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 ῥώντ'.

Iliad. π'. 164.

---- Μυρμιδόνων ἡγήτορες, ----

ῥώντ'.

Conf. Iliad. σ'. 411. 417. φ. 367. Simmias in Ono, in Analect. Brunk. T. I. p. 208. Ταὶ δὲ ἀμβρότω πόδιω φίλας ματρὸς ῥώντ' αἴψα μεθ' ἱμερέντα μαζόν. Callimachus, Hymn. in Dian. 215. ποδορῶν Ἀταλάντην, pedibus velocem Atalantam dixit. Apollonius Rhod. in pulcherrimo de Ne-reidibus loco, Lib. IV. 910.

Ἐφ' οὗ ἐπ' αὐτῶν σπιλάων καὶ κύματος
 ἀγῆς
 ῥώντ' ἔνθα καὶ ἔνθα ----

discurrebant huc, illuc. Hæc ex Homeri Iliad. ω'. 615. sumpsit Apollonius, ubi poeta de Sipylo loquens, ait:

----- ὅθι φασὶ θεῶν ἔμμεναι εὐνάς
 Νυμφάων, αἴτ' ἀμφ' Ἀχελαιῶν ἐρρώσαντο.
 κλπ.

Pro πολυστάφυλον, quæ scriptura est lapidis, Casaubonus, Salmasius et Maittaire habent: πολυστάφυλον. vid. Var. Lect. Æolice quidem i pro u ponitur, vid. Gregor. de Dialect. p. 293. Horum apud Etymol. M. pag. 771. Eustath. ad Iliad. ε'. p. 536. Athen. Lib. III. pag. 24. et Mærin v. βιβλία: at conservanda lapidis lectio. — πολυστάφυλον Ἄρνην Homerus dixit Iliad. β'. 507. idem vineam admodum gravatam uvis, vocat σταφυλῆσι μέγα ἐρίθυσαν ἀλωνῆν. Iliad. σ'. 581. Miro modo Itali, qui vites colunt, dicti sunt ἀνέρες πολυστάφυλοι ab Heliodoro poeta, qui de spectaculis scripsit, apud Stobæum Tit. C. pag. 421. Grot. Cæterum vide eruditam de voce σταφυλῆ disputationem Cratetis Grammatici apud Athenæum Lib. XIV. pag. 653. — Memoranda etiam Eichstædtii emendatio, qui existimat versum 7. ita scribendum esse:

Quo modo vero, quum et Rhamnuntem et amplas Athenas
Venistis, ædibus Patris grandisoni relictis,
Ita hanc properate uvis abundantem ad vineam;
Et campos segetum, et arbores racemosas,
Pratorumque comas teneras herbas alentium consecrantes.
Vobis enim sacram Herodes terram dicavit,
Tantum quanta muro circumcurrente sæpta est,

³ Τὴν - - - ἐστειφάνωται υμ. C.

Ὦς γῆν τίνδε ῥύεσθε πολυστάφυλον κατ' ἀλώην.

parum circumspecte. Nam bene Græcam et elegantem esse vulgatam loquendi formulam e pluribus locis probari potest. Deinde etiam ordo verborum qui optimus erat turbatur, nam γῆν et ἀλώην, minime conjungere poteris.

Δένδρεα βοτρύεοντα] Δένδρεα pro vitibus racemis referlis accipi possunt, nam et vites vocabant arbores, præsertim quando vitis non colitur humilis. Horat. Od. Lib. I. 18.

“Nullam Vare sacra vile prius severis arborem.”

Alcæus Lyricus, unde accepit, dixerat ap. Enstath. ad Iliad. σ'. pag. 1163.

Μὴδὲν ἄλλο φυτεύσης πρότερον δένδρον ἀμπέλω.

Quia vero jam versu superiore vites nominatæ sunt, dicendo πολυστάφυλον κατ' ἀλώην, nam ἀλώη est ἀμπελόφυτος γῆ, hinc δένδρεα sunt arbores, quæ vites adscendentes sustinent, quibus maritantur vites. Virgilius Eclog. II. 70. “frondosa vitis in ulmo est.” Reposianus, in Anthologia Latina, T. I. p. 682. “nunc lucos vitis innubrat.” Ibycus apud Athenæum Lib. XIII. p. 601. B.

Αἴτ' οἴναγδίδες αὐξόμοιαι
σκιεροῦσιν ὑφ' ἔρνεσιν οἴναρέοις
θαλέουσιν —

Theocritus, de loco consecrato, Epigramm. IV. 5. ed. Wart.

- - - - - ἄεναον δὲ

ῥέϊθρον ἀπὸ σπιλάδων πάντοσε τηλαθείε
δάφναις καὶ μύρτοσι καὶ εὐάδει κυπαρίσσω·
ἐνθα πῆριξ κέχυται βοτρύοποις ἔλικι
Ἄμπελος - - - - -

Hoc genus Græci ἀναδενδράδας vocant. v. Hesych. b. v. Hinc et ficus arbor, σορον vitis dicta ab Hippocrate apud Athenæum Lib. III. p. 78. C. quia adjunctas tenet vites, et sic locus intelligendus.

Συκῆν μέλαιναν, ἀμπέλου κασιγνήτην.

Λειμώνων τε κόμας] Λειμών de loco florido poeta noster adhibuisse videtur. Sic

certe Thom. Mag. vocem reddit: Λειμών — τόπος διυγρός, ἀνθηρὸν πῶαν ἔχει. et Hesych: λειμών — ἀνθηρὸς τόπος. Perparum distant voces χῶρος, λειμών, ἀγρός ἀνθοφόρος, et alia. In Demarateis apud Athenæum Lib. XV. pag. 685. B. legitur:

- - - - - ἀπαλὰς ἀσπαλάθου; πατῶντας
ἐν λειμῶνι λατοφόρον.

κόμας. Legitur apud Eustathium ad Iliad. β'. p. 233. Κόμας δὲ λέγειν διυγρὰν τὰ φύλλα, ἔθεν καὶ κομήτης λειμῶν παρὰ τῇ τραγῳδίᾳ, καὶ κομᾶν, καὶ ἐν τούτοις θάλλειν. Eustathii observatio pertinere videtur ad Euripid. Hippolyt. 210.

- - - - - ἔν τε κομήτη

λειμῶνι κλιθεῖσ' ἀναπυσταίμαν;

ubi vid. Schol. κομήτης est in Euripid. Iphig. Aul. v. 1296. λειμῶν ἀνθεσι θάλλων. Thomas Mag. ejus verba in notis dedere VV DD. pag. 528. 541. Κομῆ — καὶ τόπος, ἦρουν φυτὰ ἔχει. Etymologicum Gudianum ineditum: Κομᾶν — θάλλειν. Ὀρος κεκομημένον ἔλη dixit Callimachus H. in Dian. v. 41. et H. in Del. 262. Palmites uvis coronati, κομῶντες μιλαίνουσι σταφυλῆσι, dicti sunt in verbis ex antiquis hymnis petitis a Cratete Grammatico, apud Athenæum, Lib. XIV. pag. 653. enf. Casaub. pag. 930. Indus flavius ob arundines ad ripas crescentes, κομήτης dictus a Phœnice Colophonio in Iambi, apud Athen. Lib. XII. p. 530. F.

- - - - - ἢ ἀπὸ τῶν ἄνω λιμνῶν
Ἰνδὸς κομήτης - - - - -

Ubi interpres: Indus capillatus, cum debisset Indus Arundifer, aut arundinosus.

Ἴερὸν ἀνὰ γαίαν ἔκει] — ἀνέκει, nb ἀήμεσι scilicet, consecravit. vide Salmas. et docte, ut solet, vocem illustrantem Spanh. ad Callimach. T. II. pag. 783.

Τὴν - - - ἐστειφάνωται] Desideratur hic versus in Casauboniana editione, quem postea Salmasio submitit Bongarsis, et non parum facit ad totius inscriptionis interpretationem. Discimus enim non omnem possessionem suam, sed partem tantummodo, qua monumentum seu templum construxit, ab Herode consecra-

Ἐνδράσιν ¹ ὄφυγόνισιν ἀκινήτην καὶ ἄσυλον
 Ἐμμεναι. ἢ δ' ² ἐπεὶ οἱ ἐξ ἀθανάτοιο καρῆνου
 Σμερδαλέον ³ σείσασα λόφον κατένευσεν Ἀθήνη,
 Μῆ τω ⁵ νήποινον βῶλον μίαν ἢ ἓνα λάαν
 Ὀχλίσσαι, ἐπεὶ οὐ Μοιρέων ⁶ ἀτρεῖες ἀνάγκαι
 Ὅς κε θεῶν ἐδέεσσιν ἀλτροσύνην ⁷ ἀναδείη.

¹ ὄφυγόνισιν C. S. A. M.

² ΕΠΙΟΙ L.

³ οἴσασα A. σείσασα C. M.

⁴ Μῆτοι A.

⁵ νοίποινον C.

tam esse. Ejusmodi autem loca sacra sæpta, Græci vocant ἔρηκ et περιβόλους, vide Salmas. Pollux, Lib. VIII. 15. οἱ δὲ ἀνειμένοι θεοὶς τόσσοι, ἄλλη τε καὶ ἔρηκ καὶ ὁ περὶ αὐτὰ κύκλος περιβόλος. Quia vero ejusmodi περιβόλοι sacri lucos et hortos et vineas concludebant, factum est, ut totum conceptum περιβόλον dictum. Cf. Charæmonis Tragicæ fragment. ap. Athen. Lib. II. pag. 42. et Ælian. Var. Hist. Lib. XIII. 16.

ἢ δ' ἐπεὶ οἱ — J Quia sæpius : pro ei, et ei pro i sculptoris incuria nostra Inscriptioe positum occurrit, Visconti hoc loco pro ἐπὶ, legendum existimat ἐπεὶ, attulitque similes locos ex Homero, in quibus ἐπεὶ repetitum est. Sic Iliad. α'. 112.

--- ἐπεὶ πολλὸν βούλομαι αὐτὴν οἶκοι ἔχειν, καὶ γὰρ ῥα Κλυταιμνήστρης προβέβουλα, Κουριδῆς ἀλόχου, ἐπεὶ οὐ ἔθεν ἔστι χερσεῖων. et v. 153.

--- ἐπεὶ οὗτοι μοι αἰτιοὶ εἰσιν. Οὐ γὰρ πρόωποτ' ἐμὰς βῦς ἤλασαν οὐδὲ μὲν ἵππους, Οὐδὲ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβύλακι βωτιανεῖῃ Καρπῶν ἐδηλόσαντ' ἐπειὴ ἡ μαλὰ πολλὰ μεταξὺ Οὐρεά τε σκιδόντα, θάλασσά τε ἠχέεσσα.

Næque tamen necessaria viri docti emendatio. Σείων, Anacreon dixit, Od. XXII. 4.

Θαλαρὰν σείει δὲ χαίταν
 μαλακωντάτῳ κλαδίσκῳ.

Idem in Etymol. M. voce Σίτος.

Θρηϊκὴν σίοντα χαίτην.

Alcæus apud Strabon. Lib. XIV. p. 976. E. et Eustath. ad Iliad. β. pag. 367.

Λόφον τε σείων Καρικόν.

Sotades ap. Hermogenem περὶ Ἰδεῶν. p. in. 317.

Σείων μελίην Πηλιάδα δεξιὸν κατ' ὄμῳ.

Sic enim Sotadis locus restituendus. Male erat πιλειάδα. In Glossis quoque Græco Latin. Σείω, μουσο, λιθρο, vibro.

Βῶλον μίαν ἢ ἓνα λάαν] Solemnia hæc

verba in monumentorum consecratione : Ne quis inde lapidem moveret, cespitem velleret. vid. Salmas. Apte laudat Visconti, Antiphili Byzantini locum, Anal. Bruuk. T. II. p. 170.

Μηδὲ τις ἡμετέρου μάρψῃ χειρὶ μαργῶς ὀδίτης ἀνθέματος· συλᾶν ἀσφαλῆς οὐδ' ὀλίγα.

βῶλος et λάας aut λίφος conjunguntur nunquam, Hegemon Thasius, in Parodia ap. Athen. Lib. XV. p. 698. D. ex emendatione Jacobsii, Animadv. Critic. pag. 111.

Ἐς δὲ Θάσον μ' ἐλθόντα μέγα κέραζοντες ἔβαλλον,

Βώλοισι ἠδὲ λίθοισι, καὶ ὠδὲ τις εἴπε παραστάς.

ὀχλίξιν, Hesych. reddit: κινεῖν, μοχλεύειν. Sic et Photius in Lex. MS. vid. Nicandr. Alexiph. 226. 453. Auctor incertus Λέσθου κτίσεως, forsân Apollonius Rhodius, apud Partheniam, pag. 54. edit. Le Grand : Παρθενικὴ κληῖδας ὑποχλίσσασα πυλάων.

Μοιρέων ἀτρεῖες ἀνάγκαι] Variis modis viri eruditi hunc locum aggressi sunt. Salmasius, ἀτρεῖες pro ἀτρήες positum esse censet, et male scripto pro η. ἀτρεῖς, a qua voce deduxit, idem est ac ἀτρεστος, formidabilis. Euphorion ap. Hermogenem pag. 135.

--- καὶ ἀτρεῖα δῆμον Ἀθηνῶν.

Simili forma, εὐκλεᾶ Μοῖραν, Julius dixit in Carmine ad Bacchum, ap. I. Stobæum Tit. CXXI. p. 495. Grot. Aliam viam Visconti, qui Salmasio minime assentiam, iniii. ἀτρεῖες formam plur. esso putat ab ἀτρήες, positam pro ἀτρεῖες aut ἀτρεῖς, et poetice contractam : quomodo in Homero εὐκλείας et εὐκλείας, (Iliad. κ'. 281. Od. φ'. 381.) pro εὐκλεῖς. Etymolog. M. pag. 391. Εὐκλείας ἀντὶ τοῦ εὐκλεῖς --- εὐκλεῖς καὶ ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν τοῦς εὐκλέεας καὶ κατὰ συναίρεσιν, εὐκλείας. Schol. Venet. ad Iliad. κ'. 281. pag. 254. Ἰάκων τὸ συστέλλειν, εὐκλείας καὶ δυσκλείας (male Villois. δυσκλεα). Οἱ δὲ Ἀττικοὶ ἐκτείνουσι τὰ τοιαῦτα. εὐκλείας προπερισπαστέον. ἔκ γὰρ

Hominibus posteris immobilem, atque inviolabilem
Futuram. Quoniam vero ipsi immortalis capite 15
Horribilem quatiens cristam annuit Minerva,
Ne cui liceat impune glebam unam, vel unum lapidem
Movere, namque Parcarum haud spernendæ necessitates,
Si quis deorum delubris injuriam intulerit.

⁶ ἀτρεις C. S. ἀτρείσαν A. ἄτερ εἶσιν ex conj. C. ἀτρες ex conj. S. quod sequitur B. e superscriptum vidit H.

⁷ ΑΝΑΘΗΗ L. ἀναθήη C. S. A. M. ἀναθειή ex corr. S. quem secutus B.

τοῦ εὐκλείας ἐγένετο κατ' ἐπὶνδρασι τοῦ ι - -
- - οἱ δὲ ἐκτείναντες ἀνευ λόγου ἐκτείνουσι.
Vocem porro formatam putat ab antiquo
et inusitato verbo τρέω, quomodo ἀδής a
verbo δέω occurrit. Vir doctus in Ephemerid.
Gottingens. Ann. 1795. n. 180. pag. 1805.
adversus Viscontii opinionem quamdam
monuit, facilioremque proposuit
explicationem; dicit enim formam fuisse
εὐκλής, sic etiam ἀτρός, — έος, — έεις et
ἀτρείεις. Eichstædt, l. I. pag. 487. ἀτρείεις
idem ac ἀτρός esse affirmat, quæ lectio
est a Salmasio et Brunkio vulgata. Bene
sensem verbi explicuit Viscontii, monuit-
que idem esse ac ἀφροδος, in Parmenionis
Macedonii Epigrammate, Brunk. Analect.
T. II. pag. 202. VIII.

- - - Μῶρα νηπιάρχους ἀφροδος.

Ἄνάγκαι, minime sunt necessitates, quomodo
Interpp. credidere, sed ærummæ et affli-
ctiones. vid. Æschyl. Pers. 583. Hymn.
Orphic. I. 9. XXVII. 9. LXVIII. 6.
Diodor. Sicul. T. I. Lib. III. p. 183. et
Lib. IV. p. 287. ubi vid. Wessel.

Ἄος κε θεῶν ἐδέεσσαν ἀλιτροσύνην ἀναθειή] Æschyl. Pers. 404. Porson.

- - - ἐλευθεροῦτε δὲ
παῖδας, γυναῖκας, θεῶν τε πατρώων ἔδη,
Θήκας τε προγόνων.

Sophocle. Œd. Tyr. 885.

- - - οὐδὲ
δαιμόνων ἔδη σέβων.

Lycophron, Alexandra, 707.

Ἄοκαμῖτους ἔτευξεν ἀφδίτοις ἔδη.

Lycurgus, in Leocrat. pag. 157. Κρήνας
προδόντα αὐτὸν, καὶ τοὺς νεῶς, καὶ τὰ ἔδη,
καὶ τὰ τεμένη. Philo, T. II. pag. 314.
ἐπιφοιτῶν καὶ ἐνδιατριβεὶν τοῖς ἔδεσιν. Ubi
minime necessarium Mangeii additamen-
tum ἱεροῖς. vide Photium, Biblioth. pag.
1069. Latinos etiam sedes pro templis
dicere, exemplis ostendunt, Drakeub. ad
Sil. Italic. Lib. XII. 48. et Burmann ad
Ovid. Met. Lib. X. 229. Non minus
frequenter ἔδος pro statua aut simulacro
ponitur, vide infra ad II. 2. — ἀναθειή.
Sic legendum esse eradite ostendit Vi-

sconti. Male in lapide ΑΝΑΘΗΗ. η enim
pro ει sæpissime librariorum sculptorum-
que incuria. In lapidibus antiquis apud
Caylusium, Recueil des Antiquités, T. II.
Pl. LIX. l. 6. ΑΝΔΡΗΙΑΝ pro ΑΝΔΡΕΙΑΝ.
In omnibus ab Alpheo artifice sculptis
gemmis invenitur ΑΛΦΗΟΣ pro ΑΛΦΕΙΟΣ.
In nummis quoque non raro ΚΑΒΗΡΩΝ
legitur pro ΚΑΒΕΙΡΩΝ. Vide quæ supra
innotui. Litera η pro ι sæpius in anti-
quorum scriptis occurrit. Paucæ η nobis
observata addemus. Laudatur ab Athenæo
Lib. XIV, pag. 636. D. lacunosum in-
itium Canticum in Dinamo corruptissime
tali modo: Ἄρτεμι σοὶ μὲ τι φρὴν ἐφ' ἤμε-
ρον ἕμνον ἵναί τε, ὅθεν ἄδῃ τις ἀλλὰ χερσο-
φάνια κρέμβαλα χαλκοπάραα χερσὶν - - -
Locus in fine mutilus, ita forte emendan-
dus et explendus: Ἄρτεμι σοὶ μ' ἔστι τι
φρὴν ἐφ' ἡμερον ἕμνον ἵναί, ἕως ἀλλὰ τις,
χερσοφάνια κρέμβαλα χαλκοπάραα χερσὶν
ἔχουσα, ἰάχει. Sic probabili restituisso
mibi videor locum conjectura, quanquam
scio, satius esse in tam corruptis fragmen-
tis nihil tentare, quam frustra hariolari.
— ἐφίμερος ἕμνος, est carmen amabile.
Theocrit. Id. I. 62. τὸν ἐφίμερον ἕμνον
ἀείσῃς. Ubi jure rejicienda Heinssii et
Valkenaerri emendatio. τὸν ἐφ' ἡμερῶν
ἕμνον ἀείσῃς. Hesiodus aut Theognis apud
Athenæum, Lib. VII. pag. 310. A.

εἶτ' εἶη σ' Ἀκάδημε, ἐφίμερον ἕμνον ἀείδων
ἄθλον δ' ἐν μέσσω παῖς καλὸς ἀνδρὸς ἔχαπ.

Apollonius Rhod. Lib. IV. 1399.

- - - ἀμφὶ δὲ Νύμφαι
Ἐσπερίδες ποίπννον ἐφ' ἡμερον ἀείδουσαι.

Alcmao apud Hephest. p. 22.

- - - ἐπὶ δ' ἡμερῶν
ἕμνον καὶ χαρίεντα τίθει χορὸν.

Ἐφίμερος pro ἐφίμερος legebatur quoque
in Sophocleis apud Stobæum Tit. LXIV.
pag. 263. vid. Heath. Observat. in Tra-
gic. pag. 96. et Brunk. in Sophocle.
Fragm. T. II. pag. 11. ed. 4. ἵναί, bene
se habet, et de cantu optimorum poeta-
rum auctoritate ponitur. Inscriptio an-
tiqua, Athenis reperta ap. Sponium, Itin.
T. II. pag. 249.

Κλῦτε περικτίονες, καὶ γείτονες ἀγροῖῶται·
Ἴερὸς οὗτος ὁ ¹ χῶρος, ² ἀκίνητοι δὲ θείαναι,

¹ χῶρος C.

Καὶ γλυκεροῦ στόματος ὅσα λειριέσσαν
ἰεῖσα.

Simillinus Simonidis locus apud Athenæum, Lib. XIII. pag. 603. B.

Πορφυρέου ἀπὸ στόματος
ἰεῖσα φωνὰν παρεθένος.

Pro cantare adhibuit etiam Aristoph. Equit. 518. et Telestes in Hymenæo, Dithyrambo, ap. Athen. Lib. XIV. p. 637. A. ἄλλος δ' ἄλλαν κλαγγὰν ἰεῖς κρατῶφρον ἐρέθιζε μάγαδιν. — Pro ὕδεν ἄδὲ τις, scripsi ἕως ἀλλά τις. Duæ enim mulieres in sacris sæpius cantant. Cassius Hemina apud Nonium, pag. 118. "Mulier cantabat tibiis Phrygiis, et altera cymbalissabat." Plato Comicus apud Athenæum, Lib. XV. pag. 665. C.

Αἰλοῦς δ' ἔχουσα τις κοῖσιχη Καρικὸν μέλος τι
μελιζέται τοῖς συμπόταις. ἄλλην τρίγωνον
εἶδον
ἔχουσαν.

Sic Platonis locum optime emendatum reddidit Hermann de Metris poetar. pag. 177. Ἰάχει, animi conjectura addidi, ponitur enim hoc verbum de strepitu tympanistarum. τυμπάνων ἰάκχῃς Euripides dixit in Palamede ap. Strab. Lib. X. pag. 720. cnf. Æschyli locum ap. Schol. Venet. ad Iliad. ψ. 42. Pro resonare, qua significatione valde obvium, occurrit verbum in venustissimo Simonidis carmine, in quo Gallus, horrida tempestate sub rupem compulsus, leonem tympani sonitu in fugam compulsisse narratur, quodque hic paulo emendatius proferam. Est in Anthologia Græca, edit. Jacobs. T. I. p. 79. n. CVI.

Χειμερίην νιφετοῦ κατὴλυσιν ἰνὶκ' ἀλύξας
Γάλλος ἐρημαίην ἤλυθ' ὑπὸ σπιλάδα.
ἰετὸν ἄρτι κόμης ἀπεμῶξεατο, τοῦ δὲ κατ'
ἴχνος
βουφάγος ἐς κοίλην ἀτραπὸν ἴκτο λέων.
αὐτὰρ ὁ, πεπταμένη μέγα τυμπανον ὡς
σχεθε χεῖρῃ,
ἤραξεν, καναχῆ δ' ἴαχεν ἄντρον ἄσπαν.
οὐδ' ἔτλη Κυβέλης ἰερὸν βερόμον ἰλιούρομος θῆρ
μείναι, ἀν' ἴλην δ' ὠκύς ἔδυσεν ὄρος,
δείσας ἡμιγύναικα θεῆς λάτρην, ὃς τὰδε ῥεῖη
ἔνδυτα καὶ ξανθοῦς ἐκρέμασε πλοκάμους.

Edidisse me puto sic recte. In v. 5. Brunk habet ἔσχεθε, quæ est Toupii emendatio. v. Emendat. in Suid. T. III. pag. 88. cnf. Jacobs Animadv. T. I. P. I. p. 271. male ni fallor. Leo enim tympanum non pul-

savit, sed Gallus. ἰάχει, resonat. Memorabilis est Pindari locus apud Herodianum in Diatrib. II. Anecd. Villois. pag. 95. ἰάχει βαρύφθεγκτ' ἀν' ἀγέλαν λεόνταν. Hæc tam corrupta sunt, ut nihil intelligas. Scribe me auctore:

Ἰάχει βαρυφθεγκτῶν ἀγέλαι λεόνταν.

Librarii non intelligebant Schema Pindaricum, ut vocatur. Cnf. Hermann, Comment. de metris Pindaricis pag. 248. Codicis Vatic. et Allatii lectionem, probatam quoque Jacobsio, βερόμον, adhibui. Nam hoc verbum de vehementer et terribili strepitu dicitur. Locis a Jacobsio laudatis adde Homer. hymn. XI. 3. Aristoph. Nub. 312. præcipue Archiam in Antholog. Lib. III. 1. pag. 321.

Σεῦ δὲ βῶαν αἰλοῦ βαρύβρομον οὐκ ἔτι
Νύμφαι
Ὡς πάρος, ἐν φρυγίσις οὔρεσι πεισοῦμεθα.

Et Lasum Hermionensem, in hymno ad Cererem apud Athen. Lib. XIV. pag. 625. e.

--- Αἰολίδα βαρύβρομον ἀρμονίαν.

Cæterum lectio Küsteri, et Apogr. Lips. νόμον, omnino gravissima auctoritate Telestis Selinuntii confirmari potest, qui verbum νόμον, de sonitu in sacris Cybeles, adhibuit, in præclaro loco apud Athenæum, Lib. XIV. pag. 626.

Πρῶτος παρὰ κρατῆρας Ἑλλήνων ἐν αἰλοῖς
Συνοπαδοὶ Πέλοπος ματρός ὄρειας
Φεργύιον ἄισαν νόμον —

Diogenes Tragicus, in Semele, apud eund. Lib. XIV. pag. 627.

Κλίω δὲ Λυδὰς Βακτρίας τε παρεθένος
ποταμῶ παροίκους Ἀλυῖ, Τρωάδιαν θεόν,
Δαφνόσιον κατ' ἄλσος Ἀρτεμιν σέβειν,
ὀλκοῖς κρεκούσας μάγαδιν, ἐνθα Περσικῶ
Νόμου ξυναθεῖς αὐλὸς ὀμονοῖ χροῖς.

σέβειν Ἀρτεμιν, venerari Dianam, i. e. Cybelen. Pulcre Auctor Epitaphii, apud Bonadam, Inscript. T. II. pag. 369.

“ Qui colitis Cybelen, et qui Phryga plangitis Attin

Dum vacat, et tacita Dindyma nocte silent,

Flete meos cineres!”

In toto denique Epigrammate interpretationem ita disposui, ut sensus obscurus esse nequeat. — Addam quoque Castorionis Solensis carmen in Pana, quod e

Audite, accolæ, et vicini agricolæ,
Sacer hic locus, immobiles autem deo,

20

² ἀκίνητοί τε Β.

Clearcho servavit Athenæus, Lib. X. pag. 455. a., a librariis valde depravatum. Athenæi verba hæc sunt: Τὸ δὲ Καστορίωνος τοῦ Σολέως, ὡς ὁ Κλέαρχος φησὶν, εἰς τὸν Πάνα ποιήματα τοιαῦτόν ἐστιν τῶν ποδῶν, ἕκαστος ὅλοις ὀνόμασι περιειλημμένος ἔχει τοὺς πόδας, οἷον Σὲ τὸν βόλοις νιφοκτύποις δυσχείμερον ναῖονθ' ὄδῳ θρησόμῃ Πάν χθόν' Ἀρκάδων, κλήσω γραφῆ τῆδε σοφῆ, πάγκλυτ' ἔπη συνθεῖς ἀναξ, δύσγνωστα μὴ σοφοῖς κλύειν, μουσπόλε θῆρ κροχίτανος μείλιγμ' εἶς, καὶ τὰ λοιπὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. τοῦτ' ἀν' ἕκαστον τῶν ποδῶν, ὡς ἂν τῆ τάξει θῆς, τὸ αὐτὸν μέτρον ἀποδώσει οὕτως σὲ τὸν βόλοις δυσχείμερον, σὲ τὸν βόλοις νιφοκτύποις. καὶ ὅτι τῶν ποδῶν ἕκαστός ἐστι δεκαγράμματος (lege ἑνδεκαγράμματος). Totum Athenæi locum non recte cepisse videtur magnus Casaubonus. Non plenum et perfectum est carmen, fateor, sed ejusmodi tamen, ut emendationes cuivis, non plane imperito, in mentem veniant. Carmen ita numeris suis restituum:

Σὲ τὸν βόλοις νιφοκτύποις
δυσχείμερον ναῖονθ' ὄρος
θρησόμῃ Πάν, χθόν' Ἀρκάδων
κλήσω γραφῆ ἐνὶ τῆδε σοφῆ
πάγκλειτ' ἔπη συνθεῖς ἀναξ
δύσγνωστα μὴ σοφοῖς κλύειν
μουσπόλε θῆρ, χαριτότατον
μείλιγμ' εἶς - - -

o Pan altor ferarum, qui nire tectum suaveque hieme durum Arcadiæ montem habitas, te, hoc difficili scribendi genere, acute invento, celebrabo, versus præclaros, summe rex, componens, cognitu difficiles ignorantibus, o ferus Musarum socius, carmen suavissimum fundens. Alio modo Casaubonus, Castorionis locum tractavit. ait enim: "Castorionis Solensis artificium, quo usus est, cum carmen in Panem componeret, est hujusmodi. Versus eoim poematis sunt senarii iambici, quorum omnes pedes una pluribusve dictionibus integris finiuntur, unde evenit, ut transponi singuli pedes in varias sedes tuto possint, omnes enim pedes æque ἡγεμονικοὶ atque ἀκολουθητικοί. Pedes intellige iambicas dipodias. Exemplum esto in hisce verbis:

Σὲ τὸν βόλοις νιφοκτύποις δυσχείμερον
ναῖονθ' ὄδῳ θρησόμῃ Πάν χθόν' Ἀρκάδων,
κλήσω γραφῆ, τῆδὲ σοφῆ, πάγκλυτ' ἔπη,
συνθεῖς ἀναξ, δύσγνωστα μὴ σοφοῖς κλύειν.
Μουσπόλε θῆρ κροχίτανος μείλιγμ' εἶς."

Hæc Casaubonus. At ex Athenæo patet Castorionis versus Dimetros esse, singu-

lari modo (γραφῆ σοφῆ) XI. literis in omni pede habentes. In secundo versu, vitio scriptum erat ὄδῳ, nec minus male in MSS. ὄδοι. Casaubonus legit, ναῖονθ' ὄρους. Jos. Scaliger vero, pro ὄδο; emendat, ἴδος. Durum præterea videtur Casaubono ναῖον. Nostra emendatio facilissima est, sensumque dat optimum. ὄρος est hic Μανιάδων mons, qui Panos sedes, et δυσχείμερος, i. e. durum hiemem habet. Sic, Homerus, Iliad. β'. 750. περὶ Δαδάνῳ δυσχείμερον. enf. Iliad. π'. 234. Æschylus, mare procellosum δυσχείμερον πέλαγος vocat, Prometheus. 745. et Euripides in fragmento ex Cresponte, ap. Strabon, Lib. VIII. pag. 366. (Musgr. T. III. pag. 557.) Messeniam terram frugiferam appellat, et:

οὐτ' ἐν πνοαῖσι χείματος δυσχείμερον.

Certo certior emendatio ὄρος pro ὄδο; Euripides, apud Dionys. Halicarn. de Struct. Orat. pag. 250. de Panos sede:

- - - ὅστε πέτρων Ἀρκάδων δυσχείμερον
ἱεπεμβατεύεις - - -

Poeta etiam ignotus apud Stob. Grot. pag. 117. Arcadium, vocat:

- - - γᾶν - - -
πετροβάτα τε θεοῦ Πανὸς νομίσι βρυάκτα.

Quomodo Castorion, ναῖον ὄρος dixit, ita Pindarus vaietᾶων ὑπὸ ὄρος. Olymp. VI. 131.

- - - ὑπὸ Κυλλάνας ὄρος
Ἄγησία, μάτρως ἄνδρες
vaietᾶντες.

conf. Ol. V. 40. Vs. 4—5. nonnulla mutavi, non violentem. μουσπόλες, socius, minister, Musarum. Sic poeta dicti μουσπόλοι, a Teleste ap. Athen. Lib. XIV. p. 617. a. et οἰκία μουσπόλων, memoratur a Sappho ap. Maxim. Tyr. VIII. pag. 96. Davis. In ultimo versu corrupte in omnibus libris legitur κροχίτανος. Vox κροχίταν occursit quidem in Antipatri Epigr. in Antholog. Gr. Lib. VI. pag. 561. enf. Toop. Emend. in Suid. T. II. pag. 287. sed prorsus alio sensu. Viri docti verterunt: animalis, ceream vestem induti, sine sensu, sive sententiam sive metram spectes. Casaubonus, non male χαριέστατον emendat. Non infeliciter tamen mihi χαριτότατον restituissive videor. Licet vero in exemplis corrupti scribendi generis jam copiosior fuerim, licet tamen duo ex Aristophane huc asserre, præsertim cum observavimus, nulli virorum doctorum, qui Aristophane tractarunt,

Καὶ πολυτίμητοι, καὶ ὑποσχεῖν οὔαυς ἐτοῖμαι·
Μηδέ τις ἡμερίδων ὄρχους, ¹ ἦν ² ἄλσεια ³ δενδρέων,

¹ ἦ ἐν C. B. M.

² ἐνάλσεια S. ἐς ἄλσεια ex corr. C.

quantum scimus, nostras emendationes in mentem venisse. In fragmento ex Aristophanis Comœdia *Δαιταλεῖς* iuscripta, legitur (Brunk. T. III. p. 256.)

Ἡμῶν ἴσως οὐ καταπληγήσει τῶν χρόνων.
Τὸ καταπληγήσει τοῦτο παρὰ τῶν ῥητόρων.

Hæc sensu carent. Scribe :

A. Ἡ μὲν ἴσως σὺ καταπλαγήσει τῶν χρόνων.

B. Τὸ καταπλαγήσει τοῦτο παρὰ τῶν ῥητόρων.

A. *Profecto tu æque tempore perterreberis.*

B. *Hoc perterreberis, a Rhetoribus est.*

Compara quæso, Nub. 862.

Ἡ μὲν σὺ τούτοις τῶν χρόνων ποτ' ἀχθέσει.

ubi vid. Hermann. Ibid. 1244.

Ἡ μὲν σὺ τούτων τῶν χρόνων δώσεις δίκην.

Male erat in Aristophanis senariis : καταπληγήσει. Sed jam Bronkius emendavit καταπλαγήσει. Gravissimo errore ei pro i restat in Aristoph. Equit. 569.

Κούδεις οὐδεπώποτ' αὐτῶν τοὺς ἐναντίους
ἰδὼν
ἤριθμισεν - - -

Equidem si apud Aristophanem, in Trochæo, spondeus in impari sede invenitur, non dubium est, quin versus corruptus sit. Brunk. ad Lysistr. 654. et Addend. T. III. p. 186. Credidi versum ita emendandum esse :

Κούτις οὐδεπώποτ' α. τ. ἐ. ἰ.

Sed in Ravenate libro legitur :

Οὐ γὰρ οὐδεις πώποτ' α. τ. ἐ. ἰ.

quæ vera lectio Hermannò videtur de Metr. p. 117. Cæterum hic loens, alium errorem librarij, eadem fabula a me observatum, in memoriam mihi revocat. Est v. 1230.

Οὐ δῆτ', ἐπεὶ μοι χρισμός ἐστι Πυθικὸς
Φράζων ὑφ' οὗ με δεῖ ποτ' ἠτῆσθαι μόνου.

Sic summus Bronkius ex ingenio edidit, reprehensus eam ob causam ab Invernizzio, qui versum secundum ita profert :

Φράζων, ὑφ' οὗ δεήσει μ' ἠτῆσθαι μόνου.

Et in notis hæc monet : 'Ita libri omnes veteres atque impressi, optime fluente versu. Bronkius vero pro arbitrio suo numerorum restituendorum causa præter

necessitatem, et contra librorum omnium auctoritatem, ita ex ingenio versum esse edendum existimavit : φράζων κ. τ. λ. Si versus hujusmodi emendandi essent, poetæ omnes profecto magna in parte essent labefactandi.' Ego pulo Spondeum quarto loco relictam, tollendum, et ita versum scribendum esse :

Φράζων, ὑφ' οὗ δέησέ (pro ἐδέεσε) μ' ἠτῆσθαι μόνου.

Sed desinamus, nam etiam in his modis est tenendus. Maittaire, verba nostri poetæ : ἐδέεσιν θεῶν ἀλιτροσύνην ἀναθεῖναι, reddidit : *deorum fana violare*. At ἀνατιθέναι, est pro ἐπιτιθέναι, vid. Hesych. Suid. et Etym. M. enf. Homer. Iliad. χ'. 100.

Ἰερός οὗτος ὁ χῶρος.] Inscriptio antiqua, Ithaca insula reperta, edita a Paciaudio, Monum. Peloponnes. T. I. p. 142.

Ἰερός ὁ χῶρος
τῆς Ἀρτέμιδος.

Callimach. hymn. in Jov. 13.

- - - ἔνθεν ὁ χῶρος
Ἰερός.

Anyte Tegeatis, in Anthologia Græca, Lib. I. c. 28. ep. 6.

Κύπριδος οὔτος ὁ χῶρος.

Simili modo Polybius, in Excerptis Fulv. Ursini, XXXVI. pag. 317. Μιλησίους δὲ τὴν Ἰεράν χῶραν ἀπεικαστήσαν. — χῶρος, i. q. τέμενος. vid. Schol. min. ad Hom. Od. θ'. 363. Hesychius : χῶρος, τόπος, ἀγρός, ἀνδρωπος. Sic a Musuro vitiose editum, nihil tamen senserunt Viri docti. In Codice Marciano, scriptura compendiaria legitur, ἀγρός, ἄνος. Forsan latet vox ἀνοφόρος, *ager floribus pulcher, herbidus*. Florida terra, ut Petronius dixit in Antholog. Lat. Lib. VI. ep. 93. Certe χῶρος, pro loco florido et herbido, poctis non infrequens. vid. Homer. Il. ε'. 53. Laches ap. Athenæum, Lib. III. p. 73. f.

Ἵς δ' ὅτ' ἀέξεται σικυὸς δεροσερῶ ἐνὶ χῶρῳ.

Simili forsàn modo positum in Archilochi Epigram. Anal. Brunk. T. I. pag. 44.

οὐ γὰρ τι καλὸς χῶρος, οὐδ' ἐφίμερος
οὐδ' ἐρατὸς, οἷος ἀμφὶ Σικυὸς ῥόας.

Sirtarum regio ob fœcunditatem, et prata floribus pulcherrima, celebrata. Hesperidum hortus χῶρος dictus, ab Apollonio

Et valde honorabiles, et præbere aures paratæ.
Ne quis etiam vinearum ordines, aut nemora arborum,

³ δένδρων omnes.

Rhod. Lib. IV. 1395, et Mimnermo ἐν Ναννοῖ ἀπ. Athen. Lib. XI. p. 470. B. Sic et χῶρα pro horto utitur. vid. Corinna ap. Apollon. Dyscol. pag. 58. — Confer cæterum simillimam nostro loco inscriptionem, in Marinii, Antiche Inscrizione delle Ville e de' palazzi Albani, pag. 64.

— Apte Salmnasiaus, Persii locum laudat. II. 17.

“ Pueri, sacer est locus, extra
Melite” —

Μηδὲ τις - - - [μακίλλα] Hi versus tali in lapide leguntur :

ΜΗΔΕ ΤΙΣ ΗΜΕΡΙΔΩΝ ΟΡΧΟΥΣ ΗΝΑΛΑΘΕΑ ΔΕΝΔΡΕΩΝ
ΗΠΟΙΗΝ ΧΙΛΩΝΙ ΕΤΑΛΛΔΕΙ ΧΛΩΡΑ ΘΕΟΥΣΑΝ
ΔΜΟΗΝ ΚΥΑΝΕΟΥ ΑΙΔΟΣ ΡΕΞΕΙΕ ΜΑΚΕΛΑΑΝ.

Sollicitatur primum a Casanbono, ἢ ἐν, qui ἐν pro ἐς a lapidario positum esse existimat, idem deinde pro ῥήξειε scribendum putat πῆξειε. Salmnasiaus contra non mutavit lapidis lectionem. Etenim sciendum est, ἐν a Doriensibus præcipue nonnunquam pro εἰς positum esse, et quarto casui adjungitur. Observatio est antiqui Grammatici, quam descripsit Gregorius de Dialecticis, pag. 163. Τρέπουσιν (οἱ Κεχῆτες) τῆς Ἐς προδέσεως τὸ εἰς εἰς τὸ ν; οἶον, ἐς χορὸν, ἐν χορὸν, ἐς τὴν ἀγορὰν, ἐν τὴν ἀγορὰν, λέγοντες. Pauca ibi dedit Koenius. Eustathius, in Od. Σ. pag. 659. 30. ἔδος, αἶτ, Δωριεῦσιν, ὡς καὶ ἐν τοῖς τοῦ Πινδάρου φαίνεται, συντάσσειν, ἔστιν ὅτε, τὴν Ἐν πρόδεσιν μετὰ αἰτιατικῆς. Plurima talia in Pindaricis occurrant. Sic Pyth. II. 157.

ἐν πάντα δὲ νόμον.

Pyth. IV. 459.

Ἐν ποτε Καλίσταν ἀπώκησαν χρόνον
νῆστον,

ubi Scholiastes: Καίρις βούλεται γράφειν, ἐν ποτε, ἀντὶ τοῦ ἂν ποτε, κατὰ τὴν Πινδάρου συνήθειαν.—Pyth. II. 21.

Ἐν θ' ἄρματα.

In Dithyrambo, Fragn. Pindari pag. 67. ed. Heyne.

Δεῦτ' ἐν χορὸν.

Cæterum ἐν pro ἐς transit e Sicilia in Italiam inferiorem, unde nonnunquam in Pythagoræorum scriptis invenitur. Diagoras Athenæ, ap. Didymum de Trinitate, Lib. III. c. 1. αὐτοδαῆς ἐν ἀρετάν. Dicit Pythagoricus, apud Stobæum Serm. LXIV. p. 408. Ἰμεῖς δὲ ἀριγνώτες σωματικῆς ἀδονῆς, τέλος ποιούμενοι, καθάπερ κνώδαλα, τὸν κόρον τῷ πλατιασμῷ, οὐχ ὅτι χάριτος ἢ τιμῆς, ἀλλὰ καὶ μέμφισι ποτὶ κολάσει δικαίως ἐστὶ ἀξιοί τυγχάνεν, διὰ τὰν αὐτῶν ἀκολασίας ἐμβαλλόμενοι ῥύπον, ἐν ζωῶν ἐλευ-

δέρων παιδων. Bene videtur Diuum emendasse. Male erat initio ἀ ὀρίγνεσθ' ἀρωματικῆς. Tentavit quidem nonnulla Gesnerus, sed longissime a veritate. At, quæ e Dorum scriptoribus adduxi exempla, vix aliquid hic probare possunt. ἔνν particula hic est disjunctiva, sæpissime in optimis scriptoribus obvia. — ἡμερίς est vitis hortensis, ab hominibus culta, ad differentiam τῆς ἀγριᾶδος, sylvestris. Homer. Od. ε'. 69. de vite expansa et circa speluncam adulta :

ἢ δ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ σπέιους γλαφυροῦ
ἡμερίς ἠβῶσα —

Critici antiqui apud Eustathium ad h. l. volunt, τὴν ἡμερίδα esse εἶδος λεπτοφλοιῶν δρυῶς, cujus fructus quodam dicitur σταφυλή. Αἶτ: Ἐν δὲ ὑπομνήμασι παλαιοῖς τοῖς εἰς τὸ ξ. τῆς Ἰλιάδος, εἶδος λεπτοφλοιῶν δρυῶς ἢ ἡμερίς λέγεται, καὶ ὁ καρπὸς αὐτῆς σταφυλή. Ipse Eustathius memorat, sua ætate circa Thraciam speciem quandam τῶν δρυῶν dictam fuisse ἡμερίδας. At hoc nihil valet de ætate Homeri. Apollonius, Sophista, p. 332. ἡμερίς, ἄμπελος. Cæterum vide eruditam de ἡμερίδα disputationem Grammatici antiqui in Etym. M. pag. 430. 10. enf. Macedonius, in Analect. Brunk. T III. pag. 111. Etymol. Gudian. MS. ἡμερίς, ἢ ἀναδενδράς. Est ergo vitis alta: Apollonius Rhod. Lib. III. 220.

- - - ἀγχι δὲ τοῖο

ἡμερίδες χλωροῖσι καταστεφές πετάλαισι
ὑψοῦ ἀειρόμεναι μέγ' ἐδύλεον —

Photius, Lex. MS. ἡμερίδα, τὴν ἄμπελον. οὕτως Ἄριστοφάνης. Aristophanis locus est in Acharn. 996.

πρῶτα μὲν ἂν ἀμπελίδος ἔρχον ἐλάσαι
μακρόν.
εἶτα παρὰ τόνδε νέα μισχίδια συκίδαν.
καὶ τὸ τρίτον ἡμερίδος ὄσχον. —

Recepi cum Viscont. conjecturam Salma-

Ἡ ποίην χιλῶ εὐαλδέει¹ χλωρὰ θεούσαν,
² Δμωῆ κυανέου Ἄιδος ³ ῥήξειε ⁴ μακέλλα, 25
 Σῆμα νέον τεύχων, ἢ πρότερον ⁵ κεραΐζων.
 Οὐ θέμις ἀμφὶ νέκυσσι βαλεῖν ἱρόχθονα βῶλον,
 Πλὴν ὁ κεν αἵματος ἦσι καὶ ⁶ ἔκγονος ⁷ ἔσσαμένοιο,
⁸ Κείνοις δ' οὐκ ἀθέμιστον' ἐπεὶ τιμάορος ⁹ ἴστωρ.
 Καὶ γὰρ ¹⁰ Ἀθηναίη τε ¹¹ Ἐριχθόνιον βασιλῆα 30
 Νῆω ¹² ἐγκατέθηκε, συνέστιον ἔμμεναι ἰδῶν.
 Εἰ δέ τω ἄκλυτα ταῦτα, καὶ οὐκ ¹³ ἐπιπέιεται ¹⁴ αὐτοῖς,
 Ἄλλ' ἀποτιμήσει, μή οἱ νήτιτα γένηται

¹ χλωρὰν θέουσαν ex conj. C.

² ΔΜΩΗΝ L. C. δμωῆ ex conj. H. S.

³ ῥήξειε C. S. A. πήξειε ex conj. C.

⁴ μακέλλα H. μακέλλα ex conj. H. S. μάκελλαν cæteri. ⁵ κεραΐζων in bott. C. S. A. M.

⁶ ΕΚΓΕΝΟΣ L. ἔγγενος C. A. ἔκγονος cæteri præter H.

sii, δμωῆ μακέλλα pro δμωῆν μάκελλαν scribentis, quæ jam ab Hæschelio edita. AI et HI, et HN et AN, nomenclum permutata. ῥήσσειν, frangere, vid. Casaub. Pro ΧΑΩΡΑ ΘΕΟΥΣΑΝ, Casaubonus restituit, χλωρὰν θέουσαν. Elegantiâ sermone Græci non cepit vir doctus. Nihil mutandum. ποίην χλωρὰ θεούσαν, elegantissime dixit herbam viridem. Eadem plane locutione Hesiodus, jam ab Hæschelio laudatus, dixit in Ἄσπ. 146.

Τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν πλῆτο στόμα λευκὰ
 θεόντων.

Simile quoque est aliquantum, quod e Gregorio Nazianzeno, in Muratorii Anecd. Epigr. CXLI. affert Visconti, in quo σχήματος ὑψιδόντος mentio fit. Instrumentum, quo effoditur terra ad inhollandos mortuos, et quo demissi in foveam terra obruantur, eleganter appellat, δμωῆν Ἄιδου μάκελλαν, ministram Orci ascium. — Cum poeta nostro confer cæterum Ansonii epitaphia, Epitaph. Heroum, XXI.

“ Hippothoum, Pyleumque tenet gremio infima tellus,
 Caulibus et malvis, terga superna virent.

Nec vexat cineres, horti cultura quietos.”

Κυανέου Ἄιδος] Sic Niger Orcus apud Latinos. Acuta est Viscontii observatio, antiquos artifices statnas Plutonis e nigro plerumque lapide finxisse. vid. ejus Not. ad Mus. Pio-Clement. T. IV. tab. XIV. Furiae etiam μέλαιναι, nigrae, dictæ, aut, quia ad orcum pertinebant, aut quia pullatis vestibus indutæ putabantur. Æschyl. Sept. ad Theb. 982.

Πόντιά τ' Οἰδίπου σκιά,
 μέλαινά τ' Ἐρμού.

Hinc vestem nigram Ἐρινύων ἐσθῆτα, Lycophron, dixit Alex. 1137. quin et Parcæ nigra aut nocturna dictæ a Machone ap. Athen. Lib. VIII. pag. 341.

Καὶ ἔκγονος ἔσσαμένοιο] In lapide legitur: ΕΚΓΕΝΟΣ, quod jam displicuit Holstenio, qui ἔκγονος emendavit. Hanc emendationem revocavit Visconti. Omnes cæteri, ἔγγενος. Salmasius, e conjectura ἔκγονος. At ἔκγονος Grammaticorum optimorumque poetarum auctoritate probatur. vid. Homer. Π. ε'. 313. υ'. 206. Od. γ'. 123. λ'. 135. Alexander Ætolus, apud Parthenium cap. 14.

Ἄσσηνῶ βασιλῆος ἐλεύσεται ἔκγονος
 Ἄνθεύς.

Singulari significatione in fragmento Elegiæ Critiæ occurrit ap. Athen. Lib. I. pag. 28. C.

Θήβη δ' ἀρματίεντα δίφρον συνεπέξαστο
 παρώτη.

φορητοῦς δ' ἀκάτους Κἄρες ἄλδς ταμίαι.
 Τὸν δὲ τροχῶ γαίης τε καμίνου τ' ἔκγονον
 εὖρε

κλεινότερον κέραμον χερίσμον οἰκονόμον,
 Ἡ τὸ καλὸν Μαραθῶνι καταστήσασα τρέπαιον.

Eleganter a poeta opera figlina appellantur soboles, id est opus, rotæ, terræ et camini. Sic in ænigmate in Antiphanis versibus ap. Athen. Lib. X. p. 449. B. olla dicitur, τροχουμασίτευκτον κύτος πλαστόν ἐκ γαίης. — Cæterum vid. Suid. voce ἔκγονος. Nimis subtiliter Auctnr Etymologici Gudiani inediti: Ἐκγονος, ἔγγονος καὶ ἀπόγονος δια-

Aut herbam humore bene nutriente virescentem et crescentem,

Famula nigri Orci ascia pessumdet, 25

Sepulcrum novum condens, aut vetus turbans :

Non est fas mortuis injicere terram diis sacram,

Præterquam illi, qui sit consanguineus atque ex posteritate ejus qui dicavit :

Illis vero haud nefas ; ultor enim deus est conscius.

Namque et Minerva Erichthonium regem 30

In templo reposuit, ut contubernalis esset sacrorum.

Si cui vero non audita hæc, et non obediet illis,

Sed despiciet, non illi hoc sine pœna redeat ;

⁷ ἴσταμένο C. A. εἰσταμένοιο ex conj. S.

⁸ (Κείνοις δ' οὐκ ἀθίμιστον) B.

⁹ ECTΩP L. εἴστωρ ex conj. S. tanquam ex lapide H. ἴστωρ ex corr. B. ¹⁰ Ἀθηναῖα A.

¹¹ περὶ χθόνιον οἴαντες, περὶ οἱ χθόνιον ex conj. S. παρὰ οἱ χθόνιον corr. B.

¹² ENKATEΘΗKE L. ¹³ ἐπιπέυσεται ex conj. S. B. ¹⁴ αὐτῶν C. S. αὐτῶν A. H.

φέρει. Ἐργονος μὲν ἔστιν υἱός. Ἐργονος δὲ υἱός υἱοῦ. ἀπόγονος δὲ ὁ τῶν ἔργονων πάλιν υἱός. Memorat quoque Visconti, in anaglypho Musei Ghigiani, Alexandrum Magnum, ἔργονος Διός, i. e. prolem Jovis, dictum esse.

Κείνοις - - - ἰρῶν] Pro ἴστωρ, in lapide legitur ECTΩP. ἴστωρ, qui scit jura, arbiter, i. q. μάργυς. — Verbum τιμάρορος illustrat Schol. Apollon. Rhod. IV. 1309. τιμάρορος, — ἔκδικος, ἔφορος. Pindar. Olymp. IX. 123.

προξενία δ' ἀρετῆ
Τ' ἄλλων τιμάρορος Ἰσθμιαί-
σι Λαμπρομάχου μι-
τραίς.

Ubi τιμάρορος est honorem adjungens, i. q. τιμητής, ὑμνητής. Salmasius in Codice suo invenit: ΚΑΙ ΓΑΡ ΑΘΗΝΑΙΗ ΠΕΡΙ ΧΘΟΝΙΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ, et ut metrum restitueret, emendavit: περὶ οἱ χθόνιον β. Brunkius scribendum conjecerat: παρὰ οἱ χθόνιον βασιλῆα. Platonem scilicet. At qualis tunc sensus? Salmasii lectio simillima Arcadianæ, quæ tantum addit τε. vid. Viscont. — Erichthonium a Minerva templo repositum esse, fabula pueris nota. vid. Apollod. III. 14. 7.

Ἐγκατέθηκε] Lapis ENKATEΘΗKE. Variâ ratio scribendi. In Inscriptione Cumæa apud Caylus, Recueil des Antiquités, T. II. Pl. LXVII. lin. 35. legitur EN ΟΠΑΩ EN ΧΡΥCΩ, ubi vir doctus errat, qui ait legendum esse: ἐν ὄπλω ἐν χρυσῷ, cum debuisset, ἐν ὄπλῳ ἐγγρῶσῳ. vid. Viscont. sic κόσμον πάγχρυστον poeta dixit incertus, apud Athenæum Lib. VI. pag. 233. Consule præterea eruditam Viscontii disputationem de Philodemi loco, de Musica, pag. 180. ubi pro ἔγκει-

κλασμένη, male vulgatum est: ἐνκεκλασμένη. Pauca quæ observavimus addere liceat. ἀγγεῖον pro ἀγγεῖον, in Inscriptione Smyrnæa occurrit, edita a Patin. Inscriptt. Smyrn. pag. 27. συγγεῖν pro συγγεῖν, invenies in Marmor. Oxon. XXV. 1. enf. Falconer. Inscriptt. Athleth. pag. 66. Spanh. de Usa et Præst. Numism. pag. 119. Barthelemy, sur une ancienne Inscription Grecque relative aux finances des Athéniens, p. 82. Robertson's Parian Chronicle, with a dissertation concerning its authenticity, pag. 56. — Illud καὶ ἔγκαιτέθηκε, quod nemo observavit, comparandum cum Arateis, Phæn. 16. ubi de Jove:

ὄρεος σχεδὸν Ἰδαίοιο
Ἄντρον ἔγκατέθειντο, καὶ ἔτρεφον εἰς
ἐναυτὸν
Δικταῖα Κουρήτες ὅτε Κρόνον ἐψεύδοντο.

Unde Mæro Byzantina, ap. Athen. Lib. XI. pag. 491. B.

Ζεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ Κρήτῃ τρέφετο μέγας, οὐ δ'
ἄρα τις νιν
Ἦνδει μακάρων - - -

Callimachus, pro ἄντρον ἔγκατέθειντο, ita καὶ dixit hymn. in Dian. 220.

- - - σοὶ δ' Ἀγαμίμωαν
Πηδάλιον νηὶ σφετέρης ἔγκάθειτο καὶ.

Ἐπιπέυσεται] Recipienda hæc lectio cum Salmas. et Viscont. αὐτῶν pro αὐτοῖς conjecit Salmas. et, magis lapidis scriptura probanda. Apte Visconti, Homeri locum commemorat H. ψ'. 300.

Ὦς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλᾳ μὴν κλύον
ἦδ' ἐπίθοντο.

Ἄλλά μιν ἀπρόφατος Νέμεσις, καὶ ἴρέμβος Ἀλάστωρ
 Τίσονται, στυγερὴν δὲ κυλινθήσει κακότητα. 35
 Οὐδὲ γὰρ ἴφθιμον Τριόπew μένος Ἄιολίδαο
 Ὄναθ', ὅτε νειὸν Δημήτερος ἔξαλάπαξεν.
 Τῷ ἦτοι ποιinh καὶ ἔπωνυμίην ἄλέασθαι
 Χώρου, ἢ μή τις ἔπηται ἔπι Τριόπειος Ἐρινύς.

¹ POMBOC L. ῥέμβος ex conj. H. ² Αἰολιδew ex conj. C. S. M. ³ καὶ om. A.
⁴ AACACΘAI L. Λάστωσα C. S. A. M. ἀλέασθαι ex corr. ⁵ ΜΗΤΟΙ L.

ῥέμβος ἀλάστωρ] In marmore est POMBOC pro PEMBOC. forma inflexæ literæ E erroris causa. Vice versa supra v. 28. EKΓENOC pro EKΓONOC exaratum. Bene Hæschelius pro rejectanea lectione, ῥέμβος scripsit, quam lectionem comprobant Brunk, Visconti et Jacobs. ῥέμβος præterea nunquam ut adjectivum occurrat. ἀλάστωρ dictus est ῥέμβος, quasi dæmon circumerrans. In voce ἀλάστωρ extincta erat ultima litera ς, suppleta jam ab Arcudio. Alastor Græcis est δαίμων, hominum improborum et sceleratorum male facta animadvertens. Vide memorabilem locum in Plutarchi vita Ciceron. c. 34. enf. Sophocl. Œd. Col. 782. Philoct. 1582. 1621. Xenarchus, Athenæi Lib. II. pag. 63.

- - - ἀλάστωρ εἰσπέσαικε Πελοπιδῶν
 ἄστυος οἶκος - - -

homicidas, ἀλάστωρας Euripides dixit in Menalippe apud Erotian. pag. 63. — Hesych. Ἀλάστωρ. πικρὸς δαίμων. Ζεὺς. Suidas. πικρὸς καὶ φοινῆς δαίμων. Etymol. Gadian. inedit. Ἀλάστωρ. ὁ Ζεὺς, ὁ ἐποπτέων τοὺς ἀλαστὰ καὶ χαλεπὰ ποιούντας, ἢ ὁ καινοποιός. οὕτως Ἡρωδιανός. Studium illud religionis, quo Græci pro sepulcris tuendis conservandisque contra sacrilegos fures mire incendebantur, tota loquitur antiquitas, loquuntur leges, privata monumenta, scriptores denique omnes, a quibus antiquarum gentium facta accepimus. Addam hic tantum duo epigrammata, ex Anthologia inedita, primum a Viscontio ad h. l. laudata. Auctor est Gregorius Nazianzenus. (Cod. pag. 352.) Primum est:

Οὐκ οἶδ' ὄντινα τύμβος ἔχει νέκυν, ἀλλ'
 ἔρωγε

Δάκρυ' ἐπισπένδων, τοῖα πάθοις ὁ δρᾶσας.

Addo alterum. (Cod. pag. 356.)

Τὴν σκαπάνην ἐπ' ἄεργων, ἔμω δ' ἐπὶ σήματι
 βάλλειν

Δάκρυα, μὴ παλάμας ἦδε δικη φθιμένων.

Communis etiam apud Romanos opinio fuit spectris insideri sepulcra, unde miles

apud Petronium, intrans in conditorium, ubi Erphesina matrona maritum lugebat, visa pulcherrima muliere, quasi quodam monstro, inferisque imaginibus turbatus substitit. vid. Interpp. ad Petron. cap. 130.

Στυγερὴν δὲ κυλινθήσει κακότητα] Poetice expressit poeta et depinxit rænam ipsam in fures sacrilegos constitutam. enf. Homer. Iliad. ε'. 688.

Οὐδε - - - Αἰολίδαο] Sermo de Triopa puniτο propter templum Cereris dirutum. vide quæ dixi ad v. 5. Paucis mutatis eandem de Triopa fabulam, Hyginus narrat, Astronom. II. 14. Carminis nostri auctor fabulam legisse videtur, aut in Eois Hesiodicis, aut Cyclicis poetis, vel aliis heroicarum genealogiarum prisce scriptoribus. v. 37. vulgatam lectionem νεῖδον admisit Visconti, novale reddens. Parum vero abest, quin cum Eichstædtio (l. c. pag. 484.) scribam νεῖδον. ei enim pro η, ut notum, a librariis ponitur. Emendatione admissa, egregie congruit historia cum auctore, quem Hyginus exscripsit, narrante, Triopam fame insatiabili a dea affectum esse ob templum vastatum.

Τῷ - - - χώρου] Pro ἄλέασθαι, in lapide legitur AACACΘAI. Arcadius, apud Sponium legendum esse ἀγάσασθαι, arbitratur, quod non observavit Visconti. — Litera tertia C sine lineola scripta. Hoc sæpenumero in Inscriptionibb. Unum hoc monebo, Corsinium, aliosque doctissimos viros credidisse, tempore Antoninorum primum, literam E inflexam accepisse formam. At usum pervetustum esse, erudite monstrant Mazoch. ad Tabb. Heracleens. pag. 532. not. 85. Paciaud. Mon. Peloponnes. T. II. pag. 155. Torremuzza, Inscriz. di Palermo, pag. 237. Winkelm. Lettera al conte di Bruhl. pag. 89. Eckbel, Nummi Vet. pag. 97. et 117. omniumque doctissime, Marini, Inscriz. Alban. pag. 174.

Μὴ τις ἔπηται ἔπι Τριόπειος Ἐρινύς] Displicet non immerito Viscontio lapidis scriptura ΜΗΤΟΙ. Hæc enim forma dura est propter præcedens ἦτα. vs. 38. Vera forte Viri docti conjectura

Sed ipsum repentina Nemesis, et qui vagatur vindex δαίμων,
Punient; infestam vero semper volvet ærumnam: 35
Neque enim generosam Trioπæ vim Æolidæ
Juvit novale Ceresis diripuisse:
Idcirco sane pœnam, et titulum veremini
Loci, ne qua sequatur Trioπea Erinnyis.

⁸ ΤΡΟΠΕΙΟΣ L. Τρίοπειος; tanquam ex lapide H.

⁹ Ἐρινύς M. B.

μή τις, sæpius a librariis et sculptoribus
ΟΙ et I commutatae fuerunt. Multa ex-
empla protulit Wakefield ad Lucret. Lib.
I. 557. pag. 108. et Brunk. ad Æschyl.
Prometh. 638. Sic in Ibyci fragmento,
μή τοι pro μή τι legebatur, emendato ab
Hoogevenio, de Particul. c. 27. sect. 14.
Pariter in Philodemo de Musica Col.
XXVIII. l. 9. ΦΟΙΛΟΣ, pro ΨΙΛΟΣ ex-
pressum est. Ibid. Col. XXI. lin. 23.
ΚΑΙ ΤΟΙ pro ΚΑΙ ΤΙ. In Inscriptione
Cretana, ap. Donium Cl. I. n. 56. ΖΗΝΟ-
ΦΟΙΛΩ, pro ΖΗΝΟΦΙΛΩ. Memini quoque
Æschylei fragmenti apud Priscianum pag.
859. Ald. in quo Οἷστρος pro Ἰστρος legi-
tur. Est enim Ister fluvius. In Anti-
machi versibus ap. Athenæum, Lib. XI.
pag. 482. F. invenies:

Πᾶσιν δ' ἡγεμόνεσσιν ἐπιχόμενοι κήρυκες
Χρῆστει καλὰ κύπελλα τετυγμένα νομήσαντο.

ubi vice versa I pro ΟΙ positum. Legen-
dum enim ἐποιχόμενοι, quæ emendatio
et Schellenbergio, fragm. Antimach. pag.
61. in mentem venit. Vexatus quoque
erat Aristophanis locus, Nub. 1332. ubi
Brunkius ἀρ' ἰσθ' cum interrogatione edi-
dit, Herimanns vero ex antiquis Edd.
veram lectionem ἀρ' οἷσθ' revocavit. Quo-
niam semel Aristophanem evolvinus,
brevibus verbis sententiam nostram di-
oemus de aliis quoque locis, in quibus
errores librariorum observavimus. In
Comici Equit. 786. Brunkius edidit:

ἄνθρωπε, τίς εἶ; μῶν ἕκγονος εἶ τῶν Ἀρμο-
δίου τις ἐκείναν;
τοῦτό γε τοῦργον ἀληθῶς ἐστὶν γενναῖον καὶ
φιλόδημον.

Secundus versus vitiosus est. Aldina
editio:

Τοῦτό γέ σον τοῦργον ἀληθῶς —

Ravennas liber (v. 798.)

Τοῦτό γε τοι τ' ἀληθῶς αὐ τοῦργον γ.

Mihi videtur legendum esse

Τοῦτί γε τοι σου τοῦργον ἀληθῶς —

Sic ipse Aristophanes, ead. fabula, v.
1054.

Τοῦτό γε τοι Παφλαγῶν παρεκιδύνευσε με-
σοσθῆς.

In Pac. 183. legitur,

᾿Ω μισρὲ καὶ τολμηρὲ, κἀναίσχυντι σὺ,
καὶ μισρὲ κλ.

Jejuna est tautologia. Restitue:

᾿Ω βδελυρὲ, καὶ τολμηρὲ —

Sic Aristoph. Ran. 465.

᾿Ω βδελυρὲ, κἀναίσχυντι, καὶ τολμηρὲ σὺ,
καὶ μισρὲ —

In Avib. 1478. locus est, ut ego puto,
corruptus. Ait Chorus:

Τοῦτο μὲν γε ἦρος αἰεὶ
βλαστάνει καὶ συκοφαντῶ.
τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν
τὰς ἀσπίδας φυλλορροεῖ.

Sic quoque Invernizzius dedit. Brunk.
in notis pag. 193. μὲν γε. Sic C. Vulgo
posterior particula omissa cum metri labe.
Versus est dimeter trochaicus aut antistro-
phicus, εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἦρω. Melius forte
legeretur vitato hiatu, τοῦτο μίντ' ἀρ' ἦρος
αἰεῖ. Vide, an legendum sit

τοῦτο τοῦ μὲν ἦρος αἰεῖ.

In iis enim quæ sequuntur additur,

τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν,

meaque probata conjectura, nulla aut dif-
ficultas aut obscuritas restare videtur.
Ἐσσηται ἐπὶ, poeta dixit pro ἐφέπηται. vid.
Salmas. Sic Strato, ex emendatione Val-
kenar. ad Callimach. fragm. pag. 6. παρὰ
δίφροις — βληθέν, pro παραβληθῆν δίφροις.
Multa alia exempla occurrant. Sic in
Antigoni Carystii versibus apud Athe-
næum, Lib. III. pag. 82. B. legendum:

ἤχι μοι ὀραίων πολὺ φίλτερος ἢδ' ἄρι μῆλων
πορφυρέαν, Ἐφύρη τάσπερ αὐξεται ἠνεμοίσση.

Male in Athenæo ἀριμῆλων. Causabonus,
pag. 159. 'In Antigoni versibus scribe
— ἢδ' ἄρα μῆλων, vel ἢδ' ὀριμῆλων aut ἄρι-
μῆλων.' Non observavit verba ἄρι et πορ-
φυρέαν conjungenda esse, i. e. ἀριπορφυρέαν.
Observavimus apud veteres scriptores
plurima loca, ubi hac constructione ab
imperitiis librariis non intellecta, membra
non accurate respondent. Periculosum
quidem in talibus aliquid notare, asseri-
bimus tameo aliquot exempla. Suavis-
simus est Philetæ Coi locus apud Athe-
40

næum Lib. XV. pag. 678. A. ait Athenæus: Ἄλλα μὲν καὶ Ἰάκχαυ τινὰ καλοῦμενον οἷα στέφανον ὑπὸ Σικυωνίων, ὡς φησι Τυμαχίδας ἐν ταῖς γλώτταις. Φιλήτας δὲ οὕτως γράφει· Ἰάκχα ἐν Σικυωνία στεφάνωμα εὐώδες.

Ἔσθην ἄμφι κόμαις εὐώδες ἀρχοῖ πατρός, καλὸν ἰακχαῖον θηκαμένη στέφανον.

Casauboni correctionem κόμαις pro κόμας scribens, recepit Brunkius, et probat Jacobs ad Antholog. T. I. P. I. pag. 392. Kayserus, Glossam Philetæ posnit in ἀπάνταις, pag. 78. versus omisit vero, quos Athenæus poetæ discrete non tribuit. Nisi fallor, sunt versus poetæ incerti, laudati a Phileta in Glossis, et Athenæus, totum Grammatici locum et testimonium transtulit. Scripsit forte Philetas:

Ἔσθην, ἄμφι κόμαις εὐώδεσιν, ἀρχοῖ πατρός
καλὸν ἰακχαῖον θηκαμένη στέφανον.

prope patrem puella adstitit, comisque suaveolentibus imposuit pulcram coronam Iaccheam. ἀμφιδέω, ἀμφιτίθημι, circumpono, circumdo. vid. Hom. Iliad. κ'. 261. Similiter Auctor Alcæonidis apud Athenæum Lib. XI. pag. 460. A. στεφάνους τ' ἐπὶ κρᾶσιν ἔθηκα ν. Ubi minime probare possum opinionem Casauboni, Alcæonida non carmen, sed soluta oratione conscriptam fuisse historiam. Ἀλκμαιωνίς, poema erat epicum, Alcæonidis fata complexum, vid. Hom. Iliad. κ'. 261. Similiter Auctor Etymologici Gudian MS. voce Ζαργεύς. Ait enim: Ζαργεύς ὁ μεγάλας ἀργεῶν, ὡς

Πόντια γῆ, Ζαργεῦ τε θεῶν πανυπέεργατε πάντων,

ὁ τὸν Ἀλκμαιωνίδα γράψας ἔφη. τινὲς δὲ τὸν Ζαργέα νιδὸν Ἄδου φασίν, ὡς Αἰσχύλος ἐν Σκύφῳ (leg. Σισύφῳ),

Ζαργεῖ τε νῦν με καὶ Πολυξένη χαίρειν.

Scribitur quidem ab Etymologo Ἀλκμαιωνίς, at, cum ubique scriptum Ἀλκμαιωνίς, corrigendus est. Puellæ caput coronant. Rufinus in Anal. Brunk. T. II. pag. 393.

Πέμπω σοι, Ῥοδόκλεια, τόδε στέφος, ἀνδρῶσι καλοῖς

αὐτὸς ἐν ἡμετέραις πλεξάμενος παλάμαις. ἔστι κείνον, Ῥόδη τε κάλυξ, νοτερὴ τ' ἀνεμώνη, καὶ νάρκισσος ὑγρὸς, καὶ παναυγὲς ἰόν. ταῦτα δὲ στεφάμενη λῆξον μεγάλαυχος εὐῶσα,

ἀνθεῖς καὶ λήγεις καὶ σὺ καὶ ὁ στέφανος.

Vs. 5. Erat fort. ταῦτα δὲ δεξάμενη. In voce ΤΡΙΟΠΕΙΟΣ, deest in marmore vocalis primæ syllabæ. Verissime a Viscont. antiqua lectio Ἐρινός cum singulo ν, defenditur. Sic enim habent et Inscriptiones et

Codices antiqui. cnf. Brunk. ad Æschyl. Sept. Theb. 490. Furia vindices rerum a sceleratis commissarum. Antimachus in Thebaide ap. Athen. Lib. XI. pag. 465. F. (Fragm. Antimach. ed. Schellenberg. pag. 78.)

Αὐτὰρ ὁ Διογενὴς ἦρως, ξανθὸς Πολυνεΐκης, πρῶτα μὲν Οἰδίποδι καλὴν παρακείμεναι τράπεζαν

ἀργυρέην Κάδμοιο θεοφρονος· αὐτὰρ ἔπειτα χρύσειον ἔμπλεσεν καλὸν δέπας ἠδὲ οἶνον. αὐτὰρ ὄγ' ὡς ἐφράδη παρακείμενα πατρός εἶο

τιμήεντα γέρα, μέγα οἱ κακὸν ἔμπεσε θυμῷ. αἴψα δὲ παίσιν εἶσι μετ' ἀμφοτέρωσιν ἔσ' ἀράς

ἀργάλας ἤρατο· (θεὸν δ' οὐ λάνθαν' Ἐρινῶν) ὡς οὐχ οἱ πατρώϊα γ' ἐνὶ φιλότῃ δάσαντο, ἀμφοτέρωσιν δ' αἶε εἰεν πολεμοῖτε μάχαι τε.

de Antimachi loco, vide III. Heyn. ad Apollod. pag. 604. fort. vers. 5. pro πατρός εἶο, leg. παιδός εἶο. — Innumeris errores in antiquis poetis ab Athenæo excitatis exorti sunt, quia loca non divisim versibus, sed ita exarata suot, quasi soluto et pedestri sermone auctores uterentur. Verba præterea nimis arcte a librariis posita sensum sæpissime implicitum reddidere et perobscurum. Utamur vero hac opportunitate, et illustre exemplum ex Athenæo petitum, cum lectoribus communicemus. Laudatur ab Athenæo Lib. XV. pag. 617. Hypocorisma, aut, quod verisimilius est, Dithyrambus, Pratiæ Phliasii, Iyrici celeberrimi, innumeris contaminatus vitiiis. Totam carmen ita scribendum puto.

Τίς ὁ θόρυβος ὁδε ;
τίνα τάδε τὰ χορευ-
ματα ; τίς ὕβρις ἔμολεν
ἐπὶ Διονυσιάδα

5 πολυπάταγαν θυμέλαν ;
ἔμοι ἔμοι ὁ βρόμιος,
ἔμὲ δεῖ

κελαδεῖν,
ἔμὲ δεῖ

10 παταγεῖν
ἀν' ὄρε' ἐσσύμενον
μετὰ Ναΐδων,
οἷά τε κύκνον ἀδοντα
ποικιλόπτερον μέλος

15 τᾶν αἰοιδᾶν
τεοῖς ἐφ' ἱεροῖς βασιλεῦ !
ὁ δ' αὐλὸς ὕστερον χορευέτω.
καὶ γὰρ ἐσθ' ὑπερέτης κόμων μόνον
πυραμάχοις τε πυγμαχίαισιν

20 νέων θεᾶ, ὡς παροίνους ποιοῦσα
στρατηλάτας.

* * * * *

* * * * *

* * * * *

Παῖε τὸν Φρύγιον ποικίλον προ-
ἀνέχοντα,

25 φλέγε τὸν ὀλοσιαλοκάλαμον,
λαλοβαρυπαραμελορυσμοβάταν,
θύπτει τρυπάνω δέμας πεπλασμέ-
νον ἀναιδεία.
ἄδω σοι δέξια καὶ πολὺ διάφορα
Θριαμβοδιθύραμβε κισσοχαίτ' ἀναξ!
30 Ἄκουε τὰν ἑμᾶν Δωρῖαν χορείαν.

Nullum credo facile in Athenæo inveniri posse Lyrici fragmentum, quod tam corruptum sit. Eamus per singula. Causam carminis hanc refert Athenæus: Πρατίνας δὲ ὁ Φλιάτιος, αἰλητῶν καὶ χορευτῶν μισθοφόρος κατεχόντων τὰς ὀρχήστρας, ἀγανακτεῖν τινὰς ἐπὶ τῷ τοῦς αἰλητὰς μὴ συναυλεῖν τοῖς χοροῖς, καθάπερ ἦν πάτριον, ἀλλὰ τοῦς χοροὺς συναδεῖν τοῖς αἰληταῖς. ὃν οὖν εἶχε θυμὸν κατὰ τῶν ταῦτα ποιούντων ὁ Πρατίνας ἐμφανίζει διὰ τούτου τοῦ ὕπορχήματος

Τίς ὁ θόρυβος ὅδε κλ.

Initio non absimilis est sermo Philoetelæ ap. Sophocl. Philoct. 1262. et incerti poetæ ap. Dionys. Halicarn. de Struct. Orat. pag. 133. Pro τί τὰδε τὰ χορεύματα, quod in antiquis Edd. erat, emendatio H. Stephani, τίνα τὰδε τὰ χορεύματα, valde probatur animo nostro. enf. Sophocl. Œd. Col. 200. Antig. 1188. — μολεῖν cum vi positum, sic δράκων ἐδόκησε μολεῖν, Stesichorus dixit ap. Plotarch. de S. N. V. T. II. Opp. p. 155. A. v. 4. — Διονυσιάδα πολυπάταγν θυμέλαν. Διονυσιάς sc. ἑορτή. in scenam Bacchicam, pedibus percussam a chororum agentibus. Poeta cum Naiadibus sacris Bacchi, in remotis rupibus adesce videtur. Male erat in Athenæo πολυπάταγα θυμέλας, et in Aldina ed. πολυπάταγα θυμέλας, de Thymele vide Boindium dans les Mémoires de l' Acad. des Inscript. T. I. p. 186. v. 6. in Athenæo erat:

ἑμὸς ἑμὸς ὁ Βρόμιος

Mihi vero videtur legendum esse

ἑμοὶ ἑμοὶ ὁ Βρόμιος.

Bacchus mihi est, i. e. furore agitor, simile noto ἀμφὶ μοι ἀναξ. Dithyrambographi, irrisi ab Aristophane, Nub. 590. ubi vid. Schol. Aperte hæc transtulisse videtur Horatius Lib. Od. 2. "Fas pernicaces sit mihi — Thyadas celebrare." κελαδεῖν, idem esse ac ἕμεῖν, docet poeta ap. Strabon. Lib. III. pag. 919. B. v. 11. in Athenæo est:

Ἄν' ὄρεα ἑσσύμενον
μετὰ Ναιάων.

Scripti ὄρε'. Versus forte sic legendi:

Ἄν' ὄρε' ἑσσύμενον
μετὰ Μαῖνάδων.

Etsi Naiades ferri possunt, nam in eorum societate et alibi Bacchus esse solet.

Vide Lyrici locum ap. Himerium Orat. IV. §. 10. pag. 470. enf. Acron ad Horat. Od. Lib. I. 50. ubi Bacchus, "Naiadum potens" ab Horatio dictus. In v. 13. placet Casauboni emendatio, pro ἄγοντα, ἄδοντα scribentis. Monet vir doctus in Animadv. pag. 890. 'In Pratinæ Hyporchemate legunt et veteres οἷα τὴ κύκνον ἄγοντα. Opinio pro ἄδοντα. Nam εγγυῖ non ἄγουσι μέλος, neque ducunt choreas, sed ἄδουσι, canunt.' In voce ποικιλόπτερον hæreo. Dalecampius reddidit varii modi sunt accineudi. Vox ποικιλόπτερος, rara est, in usu de vario pennarum colore. Sic in Euripid. Hypolyt. 320. Amor dictus ποικιλόπτερος, i. e. versicoloribus alis, ut Virgilius de amore dixit in Epigrammate, Antholog. Lat. T. I. pag. 58. De avibus vocem adhibuit Anacreon apud Athen. Lib. XIII. p. 599. Aristophan. Nub. 1420. Æschylus in Grotii Excerpt. pag. 55. Omnino tamen carmen, vario modo exornatum, et aptis poeticis imaginibus distinctum, dici potest μέλος ποικιλόπτερον. Certe hoc verbum et celeritatis et ornatus significationem habere debere videtur. Pindarus Nem V. 77.

ποικίλων ἔψαυσας ἕμνον.

Olymp. VI. 143.

- - - πλέκων
ποικίλον ἕμνον.

In Fragment. n. LXXXVI.

- - - ποικίλον
κίσμον αὐδάεντα λόγων.

In Hymnis fragm. IX.

Ὑφαίνω - - -
ποικίλον ἄνθημα.

Inter recentiores, Nonnus Dionys. Lib. I. 15.

- - - ποικίλον ἕμνον ἀράσσω.

Carminibus mellitis Masaroni alia tributa in hymno Lyrici incerti apud Athenæum Lib. XIV. pag. 633. Γλυκυτάτων κρύτατι ἕμνον, καὶ μέλεα μελιτοππέρτατι Μουσῶν. Joco quoque Antiphanes Comicus apud eund. Lib. XV. pag. 643. carmina poetarum nimis turgida, μέλεα vocat. ἀερσιπίτητα. Pindarus, πτερόντα ἕμνον dixit, Isthm. V. 80. Notus quoque Horatii locus, Od. I. 6.

"Scriberis Vario fortis et hostium
Victor Mænnii carminis aliti."

ubi enf. Porphyriion. Avibus quoque apte comparari poetas, innumeris et poetarum locis patet. Ista notio avis, terram et depressiora loca volatu superantis egregie convenit poetæ, sive sententias sive verba spectes, sublimiori cæteris. Is etiam, qui celebratus est carmine.

volat per terras, fama nominis ex carmine, quod ubique canitur. Theognis, (in Brunck. Gnomic. p. 10.) v. 231.

Κύριν, καθ' Ἑλλάδα γῆν στραφόμενος, ἢ δ'
ἀνὰ νήσους,
ἰχθυύμεντα περὶν πόντον ἐπ' ἀτρύγετον,
εὐχ' ἴππων νότοις ἐφίμενος· ἀλλὰ σε
πέμψει
ἀγλαὰ Μουσάων δῶρα ἰοστεφάνων.
Σοὶ μὲν ἐγὼ πτέρ' ἔδωκα, σὺν οἷς ἐπ' ἀπει-
ρονα πόντον
παυτήσῃ, κατὰ γῆν πᾶσαν δειρόμενος
ῥηϊδίως· θοίναις δὲ καὶ εἰλαπίνῃσι παρίσση
ἐν πάσαις, πολλῶν κείμενος ἐν στόμασι.

Cæteram vide de hac dicendi ratione Vossii Litter. Mythol. argum. T. II. pag. 54. Si quis denique in Pratina volet referre illud ποικιλόωτερον ad κύκνον, non me habebit repugnantem. Aves enim ob coloris varietatem ποικίλαι. Ibycus, Athenæi Lib. IX. p. 388.

--- πετάλοισιν ἐφ' ἀκροτάτοις ξανθοῖσι
ποικίλαι πανέλοπες αἰολόδειραι ---

Simonides, in Pentathlo, ap. Aristotel. de Animal. V. 13. mentionem facit ἀλκυόνος ποικίλας. Hesiod. "Erg. 201. ἀπδόνα, ποικιλόδειρον vocat, ad varios colores respiciens. Sic et Latini dicunt *varia volucres*. vid. Interpp. ad Virg. Æn. IV. 525. et Wakefield, ad Lucret. l. 590. V. 15. vexatissimus est, nec sine Codicum ope sanandus. Quocunque modo sive distinxeris sive explicaveris, corruptæ voces nullum habebunt sensum. Verba ita leguntur in Athenæo :

Κατεῆς † ἐπιερῆς βασιλεία
οὐδ' αὐλὸς ὕστερον χορευέτω.

Valde arrideret Casauboni emendatio

Σοῖς ἐπὶ ἱεροῦ βασιλεία.

nisi idem fere remaneret intricatus verborum ordo, mihi que persuasum esset, illud κατεῆς aliud quid indigitare, nec sine vi ad hanc conjecturam trahi posse. Heringa, in Observatt. Critic. pag. 217. corrigiit :

Καὶ γὰρ σὺ, Πιερίς, βασιλεία
ὁ δ' αὐλὸς ὕ. χ.

Censetque *πιερεῖς* natum esse ex Πιερίς, quod hic, ut innumeris aliis poetarum locis, e. g. in Simmia Ovo, Analect. Brunck. T. I. pag. 207. Mosam notat. Sed frigida est emendatio, præcipue in carmine summo vigore scripto. Meliorne Gallici Interpretis; Villebrunii ?

Καὶ τεῆς ἐπὶ ἱεροῦ βασιλεία
Σίγα ὁ αὐλὸς - - -

Novi hæc explicari posse, sed, nonne contorta est aliquantum oratio? Scribendum iuto.

Τιοῖς ἐφ' ἱεροῦ βασιλείῃ!

Cum hæc tum sequentia melius fluent. Credidi initio Pratinam intellexisse *Reginum sacrorum*, antistitam in sacris Bacchi et Cybeles, hæc enim dicta est βασιλεία. v. Hesych. h. v. Etym. M. Jangerin. ad Polluc. Lib. VIII. 108. cnf. Passerii Dissertat. de Bacchanal. in T. III. Pict. Vasc. Etrusc. pag. 12. seq. Sed sacra sunt Bacchi, non τῆς ἱερείας, legendum ergo saltem βασιλεῦ. — Forte et Cybele sub nomine reginæ latet, si vulgata lectio retinenda est. Venus enim absolute dicta βασιλεία ab Empedocle apud Athen. Lib. XII. pag. 510. et Miœra a Colotho, Rapt. Helen. 89. V. 17. in fine male erat μάνων, veram ex Aldina restitui lectionem μόνων. V. 19. monente Casaubono, in Epitom. Athenæi erat :

Θηρομαχίαισι τε πυγμαχίαισι νέων Δεία.

unde conjicit forsân legendum esse :

Θηρομαχίαι τε π. ν. θ.

Correctio vero minus probatur animo nostro. Ego locum sat obscurum sic intelligo. In antecedentibus usum tibiæ in sacris, in computationibus commemoraverat Pratinos, nunc de tibia funesta, in pompa funebris adhibita, loquitur. Notum porro, Græcos opinionem habuisse, manes defunctorum placari posse certaminibus institutis, pyra incensa. vid. Hom. Iliad. φ'. 26. πυραμάχος, qui ad rogum ardentem rugnat, dicitur, ut ὄπλομάχος, τειχομάχος, συρρομάχος. vid. Stesichor. ap. Athen. Lib. IV. p. 154. Corruptissimus est versus sequens :

"Εαν * Δεία, εἰς πάροιον ἔμμεναι στρατηλάτας.

Si quis hæc intelligere aut probare poterit, non invidemus illi hoc acumen. Nos libere hic ignorantiam profiteamur. In Epitome legitur

νέων Δεία —

Quid prohibet in corruptissimo loco, et valde audacem conjecturam proponere? Lege:

νέων Δεία, ὡς παροιόνους ποιούσα στρατηλάτας.

Considera totius orationis ordinem, videtur ipse sensus talem emendationem postulasse, quanquam minime nego, aliud verbum quam ποιούσα desiderari posse. πάροιος est *vinolentia demens*. Photius in Lex. MS. πάροιος — μέθυρος. Antiphan. ap. Athen. Lib. X. p. 445.

Κολχίς ἄνθρωπος πάροιος —

Scelerias, aut Sciras Tarentinus ap. Stobæum Serin. XVII. p. 97. Grot.

--- ὅστις ἢ πάροιος ἢ
ἢ καὶ μεμηνὸς ---

παρόντος sc. ὄρχησις occurrit in Athen. Lib. XIV. p. 629. hæc saltatio erat furibunda, inter poela et faces, Iunibus propria. Mentio saltationis injecta in versiculo, ut mihi videtur ab Athenæo eodem loco conservato.

Καὶ τὴν ἀγγελικὴν δὲ πάρονον ἠκρίβουν ὄρχησιν.

Pollux etiam, Lib. IV. 14. de variis saltationis generibus loquens ait: τὸ δὲ Ἰωνικὸν, Ἀρτέμιδι ἀρχοῦντο, Σικελιώται μάλιστα. τὸ δὲ ἀγγελικὸν ἐμαίειτο σχήματα ἀγγέλων. Post V. 20. desunt nonnulla, quæ stellis notavi. v. 24. ita excitatur:

Παῖς τὸν Φρυγίου ποικίλου προανέχοντα.

Sine sensu Dalecampius reddidit: *jam o Bacche rex, Phrynichi filium (Pratinam) varii chori prasidem pulsa.* Juvat et hic ab aliis Interpp. recedere, nam quod Villebrunius proposuit, *Φρυγαίου*, ne Græcum quidem est. Credo legendum esse:

Παῖς τὸν Φρύγιον ποικίλον προανέχοντα.

pulsa o Bacche Phryga, florida veste splendentem. Improbatur Pratinas tibie Phrygiæ cantum, Doricam infra harmoniam laudans. Phryx est ποικίλος, i. q. πεποικιλμένος, coloribus distincta veste indutus. Phrygioniam vestem habebant in sacris Bacchi. Pollux Lib. VII. 13. τὸ δὲ Ποικίλον, Διονύσου χιτῶν, βακχικός. Hesy chius: Ποικίλον — ἱμάτιον ζωγραφητόν. enf. Toup. Emend. in Suid. T. II. p. 247. Hinc Photius in Lex. MS. Ποικίλον, τὸ διουσιακὸν ἱμάτιον οὕτως λέγουσι. Aristophan. Plut. 1200.

- - τὰς χιτῶνας, αἷς τὸν θεὸν ἰδρυσόμεθα, λαβοῦσ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, φέρε σεμνῶς ἔχουσα δ' ἄλδεις αὐτὴ ποικίλα.

Ubi recte Scholiastes eruditus: ποικίλα ἱμάτια ἔχουσα. Phylarchus, apud Athenæum Lib. XII. pag. 521. ἀνθινὰ vocat. enf. Plutarch. Lycerg. pag. 157. Talis vestis Baccho dedicata in Epigrammate Phalæci ap. Athen. Lib. X. p. 440. Brunk. Analect. T. I. p. 422.

Χρυσωτὸν κροκίοντα περιζώσασα χιτῶνα τῶνδε Διονύσου δῶρον ἔδωκε Κλεῶ, οὐνεκα συμποσίοισι μετέπερπεν ἴσα δὲ πίνειν οὔτις οἱ ἀνδρῶπων ἦρισεν οὐδ' αἶμα πω.

Scribendam vero primo versu χρυσωτὸν. vid. Jacobs in Animadv. T. I. P. I. p. 251. Penthei ornatus sub imagine Bacchæ, erat χιτῶν ποικίλος, teste Nonno Dionys. Lib. XLVI. 306. Tragici etiam talem induebant vestem. vid. Pollux Lib. IV. cap. 18. Clemens Alexandr. Præd. III. 1. In pompa Ithyphalica, pueri tali modo ornati erant. vid. Athen. Lib. V. pag. 200. Præcipue vero qui Cybeles sacra fecerant, vestem habent floridam.

In pulcherrimo fragmento de celebrantibus sacra magnæ matris, in Anthologia Latina, T. I. p. 38. Epigr. I. IX. legitur:

“Aurore ostrinum hic indutus surparrum,

Cornam ex auro et gemmis fulgentem gerit

Luce locum afficiens.”

ubi consule eroditus Bormanni notas. Vs. 24. Male Athenæus habet ἑλοσιαλοκάλαμον. Ex Eustathio ad Iliad. σ'. pag. 1165. 25. restituendum ἑλοσιαλοκ. sub corruptis, v. 25.

Ουπατρωνάων δέμας πεπλασμένον • νηιδόνα latet forte:

Θύπτε τρυπάνω δέμας πεπλασμένον ἀναίθεια.

ἀναίθεια, pro inscitia et ignorantia nunquam ponitur. vid. Agathan in Stob. Grotii p. 139. Non opus est ut aliis exemplis doceam. v. 26. in Athenæo ita scribitur:

ΔΕ ΣΟΙ ΔΕΞΙΑ, ΚΑΙ ΠΟΛΟΣ ΔΙΑΡΟΦΑ * *

Nullus error a librariis facilius poterat ob sonitus similitudinem. In eandem amententiam et Villebrunium incidisse postea observavi. αἰδέειν, canere laudes, celebrare. Ion Chius in Dithyramb ap. Schol. Aristoph. Pac. 835.

Ἄστων ἀεροφοίταν
ἄστεις αἰδομεν
αἰελοῦ λευκοπτέρυγα πρέδρομον.

Hic locus forte ex hymno ad stellam matutinam petitus est. enf. Toup. Emend. in Suid. T. II. pag. 529. Bentley. Epistol. ad Mill. pag. 617. Valek. ad Theocr. Adoniaz. pag. 318. Alcan apud Achillem in vita Arati, pag. 273. ed. Petav.

Ἐγὼ δὲ αἰέσομαι, ἐκ Διὸς ἀρχόρμητος.

In ultimo versu Bacchus dictus Θεῖαμβοδιθύραμβος. Simili modo Lyricus incertus ap. Dionys. Halicarnass. de Structura Orat. pag. 129. exclamat:

Ἰαχθε διθύραμβε!

enf. Diodor. Sic. Lib. IV. c. 5. T. I. p. 250. Memorabilis est Athenæi locus, Lib. XI. pag. 465. A. in quo de antiquis poetis hæc scribit: ἐν οὐδαῖς ἱμελιπὸν τὸν Διόνυσον, χορευόντες καὶ ἀνακαλούντες εὐάνθη, καὶ διθύραμβον, καὶ βακχεύταν καὶ ἑρόμιον. Auctor Etymologici Gudiani MS. Διθύραμβος λέγεται καὶ ὁ Διόνυσος, καὶ ὁ μάνυμος τῶ θεῷ ὁ εἰς αἰτὴν ἔμνος. Bacchus a Pausania, Lib. I. c. St. 1. ἀνδρὶς dictus, respiciente ad hederæ coronam, qua ornatus. Hinc floridus et florens. Catullus Nnpt. Pelei ei Thet. 251.

“At parte ex alia florens volitabat Iacchus.”

conf. Ill. Heynius ad Virgilii Cirio, 110. Claudianus, de Rapt. Proserp. Lib. 1. 16.

- - - "lætusque simul procedit Iacchus
crinali florens hedera."

Respectu coronæ, qua ornata, puella florida dicta in Catulli Epithalamio :

"Tu fero juveni in manus
Floridam ipse puellulam
Matris e gremio suæ
Dedis, o Hymenæe Hymen!
Hymen o Hymenæe."

Valde quoque apposite, poeta incertus in Anthologia Latina, T. I. pag. 9. illud *κισσοχαίτ'* expressit :

"Luteis corymbis hederate coronis."

Conferendus etiam Cratinus ap. Hephest. p. 108.

Εὔτε κισσοχαίτ' ἀναξί!

In ultimo versu male legitur in Athenæo. Δώρειαν χορείαν. Patet scribendum esse *δωρικὴν χορείαν*, aut saltem *Δωρίαν χ.* Quoniam semel Pratinæ Phliasiū mentio facta, fragmenta poetæ, quæ ad manum mihi sunt, hic a me proferuntur. Pratinam, fabulas Satyricas primam composuisse memoriæ proditum a Suida. Idem narrat Tzez. Proleg. in Lycophr. Pausanias, in Corinth. T. I. pag. 227. ed. Facii. Scholiastes denique vetus ad Horatii A. P. p. 317. ed. Bas. Laudat lulentum fragmentum Athenæus, Lib. XIV. pag. 624. quod animi conjectura adductus, ad Satyrica dramata Pratinæ referendam esse credo. *Πρατίνας δὲ πού φησίν*

Μὴ σύντονον δῖσκε μήτ' ἀνεμείνων
ἰαστί οὔσαν, ἀλλὰ τὰν μέσαν νέαν
ἄρουραν αἰόλιζε τῷ μέλει - - -

Hæc sensu prorsus carent. Alterum versiculum turpe hiantem sic emendavit Toupius ad Suid. T. II. pag. 479.

Μὴ σύντονον δῖσκε μήτ' ἀνεμείνων,
ἰαστί Μοῦσαν, ἀλλὰ τὰν μέσαν νέαν
ἄρουραν αἰόλυζε τῷ μέλει, Σίμων.

Bene vir doctus v. 2. corruptum οὔσαν, restituit in Μοῦσαν. Aliud vero quid mutandum aut addendum esse nego. Legendum sine dubio quomodo in Athenæo est, mutato tantum accentu, νεῶν. Est enim νεῶν participium verbi νεῶν. Aristophanes Nüb. 1115.

Πρῶτα μὲν γὰρ, νεῶν βούλησθ' ἐν ἄρα τοῦς
ἀγροῦς,

ῥομομεν - - -

Sic e Codd. recte edidit Brank, quem vide in Not. Perperam vulgo legebatur νεοῦν. Hesych. νεῶν, νεάσαι γῆν. Pleniorem inveni Glossam in Photii Lex. MS. νεῶν, οὐ νεοῦν τὴν γῆν. Εὐπολις Αἰξίν. — δῖσκε, se-

ctare. sic verbum adhibuit Lyricus incertus apud Plutarchum. Quæst. Convival. IX. 15. p. 478. A.

- - - καμπύλον μέλος δῖσκων.

Pindar. Nem. V. 44.

- - - δῖσκων φόρμιγγα πλάκτρον.

Verbum αἰολίζειν, bene explicat Scholiastes Theoc. Id. I. 56. ubi inter alia: καὶ Ἰερροκλῆς Μηδ' αἰόλιζε ταῦτα, τοῦτο δὲ ἔφη δὲ ὑπερβολὴν τοῦ κάλλους — ταῦτα γὰρ δύναται τὸ αἰολίζειν. Plato in Cratylō e. 40. αἰολεῖν εἰ ποικίλλειν idem esse affirmat, hinc τὸ αἰόλον, ποικίλον reddidit Apollonius Sophista, Lex. Hom. pag. 61. Hinc et αἰόλον μέλος, idem est ac ποικίλον μέλος, in Ithyphallico carmine apud Athenæum Lib. XIV. pag. 622.

Σοὶ Βάκχε τάνδε Μοῦσαν ἀγλαίζομεν
ἀπλοῦν ῥυθμὸν χέοντες αἰόλω μέλει.

Eodem loco Athenæus e Pratinæ carminibus, hunc excitat locum: Πρέπει τοῖς παισὶν αἰοδῶν λαβράκταις Αἰολίς ἀρμονία. Scripsi αἰοδῶν. in Athen. erat αἰοδῶν. — Pratinæ *Δυμαῖται* ἢ *Καρυάτιδες*, laudantur ab Athenæo Lib. IX. pag. 392. F. *Πρατίνας* δὲ ἐν *Δυμῶναις* ἢ *Καρύτισιν*, ἀδύφρονον ἰδίως καλεῖ τὸν ἄετιγον, πλὴν εἰ μὴ τι παρὰ τοῖς Φλιασίοις ἢ τοῖς Λάκκοις φωνήεντες, ὡς οἱ Περδικες. Tragediæ nomen in Athenæo corruptum esse, jam Casaubonus monuit. Emendavit itaque ἐν *Λακωνίαις* ἢ *Καρυάτισιν*, quem et secutus Kulnius ad Pausaniam, Lacon. pag. 311. I. Meursius contra, in Miscellan. Lacon. Lib. IV. c. 14. p. 306. non tragediam sed comædiam Pratinæ, *Δυμαῖται* inscriptam esse memorat. Sed aliud quid agebat Vir doctissimus. Toupius denique, Emend. in Suid. T. II. p. 480. sic refingit: *Πρατίνας ἐν Δυμῶναις ἢ Καρυάτισιν. Pratinas in Dymænis aut Caryatidibus. Laconicæ saltatrices Dymæne dictæ. Hinc putat nomen fabule satyricæ ortum esse. Stephanus Byzantinus. Δυμῶν. φύλον Δωρείαν. οἱ οἰκοῦντες Δυμῶνες καὶ Δυμῶνις τὸ Θηλυκὸν καὶ Δυμαῖται. Εὐφορίαν Χιλιῶσι*

- - - φιλοπλοκάμοισι Δυμῶναις.

Vox hæc, Toupio monente, restituenda etiam Hesychio. Δύσμαιναι, αἱ ἐν Σπάρτῃ χωρεῖτιδες βάκχαι. Ubi legendum, *Δυμαῖται*. Huc pertinet quoque sigillum Clearchi, cui virgines insculptæ, Caryatides saltantes. Ctesias ap. Plutarchum in Artaxerx. pag. 295. — εἶναι δὲ γλυφὴν ἐν τῇ σφραγίδι *Καρυάτιδας δεχοµένους*. Pratinæ ἔπορχήματα a honorifice laudantur a Plutarcho, de Musica, T. X. p. 659. Reisk. Forte ad Hyporchemata locus pertinet excitatus ab Athenæo Lib. XI. pag. 461. et Eustathio, sine auctoris no-

miæ ad Hóm. Iliad. í. pag. 1637. 30. edit. Rom. Athenæi verba hæc sunt: ἀλλὰ μὲν ὁ Πλούταρχος ἔφη κατὰ τὸν Φλιάσιον ποιητὴν Πρατίναν, οὐ γὰρ αὐλακισμένον ἀνδρῶν, ἀλλὰ σκύφον μαστεύων κυλικηγορήσων ἔρχομαι. Casaubonus, in Animadv. pag. 490. emendavit: οὐ γὰρ αὐλακισμένης ἐγὼν, ἀλλὰ σ. μ. κ. ε. In Excerptis Henschelianis scribitur: οὐ γὰρ αὐλακισμένην ἀλλὰ σκύφον μ. Sed Epitomator ut solet more suo, Pratinæ locum immutavit, præcipuum illius verbum excerpisse contentus. Miror quomodo tot difficultates enasci potuerint e verbis facile emendandis. Scribe: οὐ γὰρ αὐλακισμένην ἀνδρῶν, ἀλλὰ σκύφον ματεύων, κυλικηγορήσων ἔρχομαι. Hesych. ματεύειν, ζητεῖν. sic et Schol. Venet. ad Iliad. ξ'. p. 334. enf. Sophocl. Œd. Tyr. 1171. 1182. Æschyl. Choeph. 328. 892. etc. Ultimum quod innotuit mihi fragmentum e Pratinæ carminibus apud Athenæum latet, Lib. XIV. p. 633.

Λάκων ὁ τέττιξ εὐτυχος εἰς χορόν.

verbum εὐτυχος non sanum esse jam Casaubonus observavit, cum Excerptis itaque legendum censet:

Λάκων ὁ τέττιξ εὐτοκος εἰς χορόν.

vel εὐτοκος. *Lacon est musicus aptus ad choreas.* Omnino εὐτοκος vel εὐτοκος est pro εὐτευκος. Vid. Hómer. Iliad. γ'. 336. δ'. 480. Etyim. MS. εὐτοκτον — καλῶς κατεσκευασμένον. Omisso τ in ultima, ὁ, ἡ, εὐτοκος. Callimach. Lav. Pallad. 37.

- - - καὶ ἂ θεὸς εὐτοκος ἔρρασι.

vid. ibi Interpp. enf. Æschyl. Suppl. 981. 1001. et Cl. Schütz, ad Il. cc. Tourp. in Hesych. T. III. p. 357. Deest tamen vel sic versui syllaba, quam supplevit Wakefield, Silv. Critic. T. II. pag. 36.

Λάκων ὁ τέττιξ εὐτοκός ἴστιν εἰς χορόν.

ubi versum erudite illustravit.

DEDICATIO
SIMULACRI REGILLÆ
HERODIS UXORIS
IN CERERIS ET FAUSTINÆ
AD
TRIOPIUM.

B.

ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ.

Δεῦρ' ἴτε, ¹ Θυβριάδες, νηὸν ποτὶ τόνδε γυναῖκες,
 ῥηγίλλης ἔδος ἀμφὶ ² θυσοκῶα ἱρὰ φέρουσαι.

¹ Θυβριάδες B.

ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ] Vide quæ de Marcello, carminis forsitan auctore, in Præfatione monui.

Δεῦρ' ἴτε Θυβριάδες] Usitatus erat Θυβριάδες. Θύμβρις enim Græcis Tiberis. Hesych. Θύμβρις, ὄνομα ποταμοῦ. Dionys. Perieget. 352.

- - - ἥς διὰ μέσης

Θύμβρις ἐλισσόμενος ῥόν εἰς ἄλα βάλλει.

Literam vero μ, multis vocabulis exterrere, familiare Græcis poetis. In Scholiis MSS. ad Dionysium, monente Viscontio, legitur Θύβρις, quæ lectio genuina, nam et in antiquissimis Virgillii Codd. legitur Thybris; et Θ Græcorum, valet Romanorum Th. cnf. Cluverii Italia antiq. pag. 699. — Memorabilis in hanc rem est H. Stephani observatio, in Thes. L. Gr. T. I. p. 794. Ego, ait, in antiquioribus et fide dignioribus diversorum poetarum scriptis ὄβριμος potius quam ὄμβριμος observasse mihi videor. At immemor optimæ observationis, in Æschylo, Agamemn. 1420. edidit

ἀπολις δ' ἔση, μῖσος ὄμβριμος ἀστοῖς.

et in Sept. ad Theb. 800.

πέπτωκεν ἀνδρῶν ὄμβριμων κομπάσματα.

Stephanianam lectionem omnes retinuerunt, ipse novissimus Æschyli editor Du Theil. Brunk, in loco e Sept. ad Theb. petito edidit ὄβριμων, quam lectionem usurpavit Cl. Schütz, qui tamen in Agamemn. (v. 1422.) conservavit lectionem Stephanianam. Idem vitiosum scribendi genus observavi in Euripide. In Orest. 1465. legitur, ed. Masgrav.

ἴδαῖα μᾶτερ, μᾶτερ
 ὄβριμα, ὄβριμα.

at in Ion. 215.

Τί γὰρ, καραινὸν ἀμφίπυρον, ὄμβριμον.

vid. Brunk. ad Eurip. Orest. 1463. In Quinto Smyrnæo, ubi etiam tale vitium latuit, veram lectionem restituit Toup. Emend. in Suid. T. III. pag. 253. — Litera μ multos errores effecit in poetis Græcis euphoniæ causa, ab imperitis li-

brariis posita. In Euripid. Alcest. 245. legitur:

Ὅστις ἀρίστης ἀμπλακῶν ἀλόχου
 τῆσδ', ἀβίωτον
 τὸν ἔπειτα χερόν βιοτεύσει.

Legendum vero deleta litera μ, ἀπλακῶν. vid. Schol. Sophocl. Trachin. 120. Brunk. ad Sophocl. Œd. Tyr. 472. Simili modo in Euripid. Iphig. Aul. 124.

Καὶ πῶς Ἀχιλεὺς, λέκτρ' ἀμπλακῶν,
 οὐ μέγα φυσῶν θυμὸν ἐπαίξει
 σοί, σῆ τ' ἀλόχῳ;

Legendum est, λέκτρ' ἀπλακῶν, nam Marklandi emendatio

— λέκτρ' (i. e. κατὰ λέκτρα) ἀμπλακῶν,

dura est, et particiPIO Ionico nullus locus concedendus in Scena Attica. In Æschyli Eumenid. 935. accurate Hermannus edidit ἀπλακῆματα, in omnibus enim aliis edd. erat ἀμπλακῆματα. Reddenda vox et sana in Tragici Supplic. 238. ubi vulgatur:

Κἀκεῖ δικάζει τὰμπλακῆμαθ' ὡς λόγος.

Scribe: τὰπλακῆμαθ' —. Nonnunquam et aliæ literæ, præcipue τὸ λ, additæ, contrarium linguæ legibus. In Euripid. Iphig. Aul. 352. edidit Masgrave,

- - - Δαναῖδαι δ' ἀφίεναι

ναῦς διγγελλον, μάτην δὲ μὴ ποιεῖν ἐν Αὐλίδι.

Ubi omissum λ. scribendum enim ναῦς διγγελλον, sequitur enim εἴχες et παρακέλαις. Imperfectum huius verbi occurrit in Herc. fur. 554. Helen. 626. nunquam vero, quantum scio, aor. 2. Similis error latet forte in Iphig. Taur. 939.

Ταῦτ' ἄρ' ἐπ' ἀκταῖς κἀνθάδ' ἠγγέλεις μανείς.

raro aor. 2. passivi in Atticis Tragicis invenies. Legendum itaque: ἠγγέλλεις. cnf. Hecub. 591. 672. Æschyl. Choeph. 739. Agamemn. 302. Euripid. Hecub. 727. Orest. 1529. 1018. Sophocl. Electr. 1341. 1462. Œd. Tyr. 604. Fere semper aor. 1. a Tragicis usurpatum esse, præter

II.

MARCELLI.

Huc adeste Tiberinides ad templum mulieres,
Regillæ ad simulacrum suffimenta sacra ferentes.

² *Ἰουσκῶν* ex corr. S.

Etym. M. pag. 154. 424. 503. 817. 883. monuere, Piersonus ad Mærin, pag. 207. et Valk. ad Eurip. Phœn. pag. 306. Literam denique *v* multis locis insertam esse, sensumque turbare, dudum notarunt VV. DD. cnf. Wakefield ad Lucret. III. 927. ubi nonnulla exempla invenies.

[*Ῥηγάλλης ἔδος ἀμφὶ Ἰουσκῶα ἱρὰ φέρουσαι*]
Regilla, e nobilissima Romana familia orta, fuit Herodis Attici uxor, soror Bradae, vid. Visconti pag. 76. qui egregie, quæ ad Regillam spectant, omnia illustravit. — *ἔδος, sacra effigies, statua*. vide quæ monui ad Inscr. I. 19. Pro *simulacro denarium*, ponitur ap. Dionys. Halicarn. A. R. Lib. I. p. 38. *παράλαβὸν καὶ τὸν πατέρα καὶ τὰ ἔδη τῶν θεῶν* Appian. Mithrid. pag. 717. τὸ δὲ τῆς Ἀθηνᾶς ἔδος, ὁ παλλάδιον καλοῦσι. Vide præterea de hac voce Erotianum et Thom. Mag. Jungerm. ad Poline. Lib. I. 7. et Tourp. in Cur. noviss. in Suid. pag. 61. — Sæpenuero vox *ἔδος* pro *statua*, in poetis. Æschylus in Niobe. ap. Strabon. Lib. XII. p. 870.

Βερέκυντα χῶρον, ἐνδ' Ἀδραστίας ἔδος.

Insignis quoque est Callimachi locus apud Eusebium, in Præp. Evang. Lib. III. 8. emendatus a Toupio, in Einend. in Suid. T. III. p. 93. de Junonis statua lignea apud Samios:

*Οὐκ ἂν Σμείλιδος ἔργον εὐέξον, ἀλλ' ἐπὶ τεθμοῦ
Δηναίου γλυφάνω ἄξιος ἦσθα σάνις.
ᾧδε γὰρ ἰδρύοντο θεοῦς τότε· καὶ γὰρ Ἀθηνῆς
ἐν Δίνῳ Δαναὸς λαῶν ἔθηκεν ἔδος.*

Lapides antiquissimis temporibus pro statu honore positi. Euripides, Antiopæ:

- - - *ἔνδον δὲ θαλάμοις βουκόλον
κοσμοῦντα κισσῶ στύλον Εἰδίου θεοῦ.*

Simili modo Auctor Phoronidis, ap. Clem. Alex. Strom. Lib. I. pag. 418.

*Καλλιθέη κλειδοῦχος Ὀλυμπιάδος βασιλείης
ἥρης Ἀργείης, ἢ στέμμασι καὶ θυσάνοις
πρώτη ἐκόσμησεν περὶ κίονα μακρὸν ἀνάσσης.*

Dixi supra vocem *ἔδος* templum sæpenuero significare et monumentum. Tali significatione verbum credo reddendum esse fragmento corruptissimo, desumpto e Pythonis Catanensis (aut Alexandri Ma-

gni) fabula Satyrica, Agenis inscripta, ap. Athen. Lib. XIII. p. 595. F. Versus poetæ partim cum soluta oratione misti, ita se habent: Ἔστιν δ' ὅπου μὲν ὁ κάλαμος πύφυκον, ὁ δὲ ἐφέτωμα ὄρνιον ἐξ ἀριστερᾶς δ' ἔδε

*πόρνης ὁ κλεινὸς λαὸν, ὃν δὴ Παλλίδης
τεύξας, κατέγνω διὰ τὸ πρᾶγμα αὐτοῦ φυγῆν,
ἐνταῦθα δὲ τῶν βαρβάρων τινὲς μάγοι
ὄρνιτες αὐτὸν παγκάλως διακείμενον,
ἔπεισαν ὡς ἀξιοῦσι τὴν ψυχὴν ἄνω
τὴν Πυθιοῦκῆς - - -*

Totum locum depravatam, in hunc ferme modum emendari posse existimo:

*Ἔστιν δ' ὅπου μὲν ὁ κάλαμος πύφυκον ἔδος
ἐπίχλωμα δ' ὄρνιον, ἐξ ἀριστερᾶς δ' ἔδε
πόρνης ὁ κλεινὸς λαὸς, ὃν δὴ Παλλίδης
τεύξας, κατέγνω διὰ τὸ πρᾶγμα αὐτοῦ φυγῆν.
ἐνταῦθα μὲν τῶν βαρβάρων τινὲς μάγοι
ὄρνιτες αὐτὸν παγκάλως διακείμενον,
ἔπεισαν, ὡς ἀξιοῦσι τὴν ψυχὴν ἄνω
τὴν Πυθιοῦκῆς - - -*

Hic quidem, ubi arundo noscitur, monumentum
tumulus desertus est. Ex sinistra vero
parte
meretricis superbum templum, quod Harpalus
adificavit; paravitque sibi fugam ὁ hauc
rem.

Hic autem, Barbarorum quidam Magi,
videntes templi situm praclarum,
dixere, se subrecturos animam Pythonicæ
in sedes supernas - - -

In Fabula Satyrica Agenis inscripta, tractata erat historia Harpali et Pythonicæ. Ex pluribus enim quam ducentis talentis Harpalus, immensa duo monumenta in Pythonicæ exegit sempiternam memoriam. Pythonicæ historiam suavissime exposuit summus Critæorum, Jacobs, in Wielandii Museo Attico, T. II. sect. 3. pag. 178. Ibi acumen, doctrinam reconditam, poeticamque facultatem admirandi, jucundam occasionem sæpe nobis datam esse recordamur. Emendavit quoque fragmentum laudatum, at quia in nonnullis aliter sentimus, afferamus sententias viri doctissimi, libereque nostram

Ἡ δὲ πολυκτεάνων μὲν ¹ ἔην ἐξ Αἰνεαδάων,
² Ἀρχίσειω κλυτὸν αἶμα καὶ Ἰδαίης Ἀφροδίτης.
 Γήματο δ' ³ εἰς Μαραθῶνα. Θεαὶ δὲ μιν οὐρανιῶναι 5
⁴ Τίουςιν, Δηῶ τε νέη, Δηῶ τε παλαιή,
 Τῆσί περ ἱερὸν εἶδος εὐζώνιοιο γυναικὸς
⁵ Ἀγκείται· αὐτὴ δὲ μεθ' ἡρώνησι νέασται

¹ ἔην A.

² κλυτὸν A.

³ εἰς S. M. B.

addemus opinionem. Acutam v. 1. recepi Jacobsii emendationem, πέφυχ', at pro ἔλος, quæ conjectura ingeniosa, scribendum mihi videtur ἔδος. Præterea vox ἔλος, quæ arundinosam regionem indigitat, (vid. Angares ap. Athen. Lib. XIV. pag. 633.) superflua est, quia jam præcesserat, ὅπου ὁ κάλαμος πέφυχ'. Credidit Vir doctissimus, templum Pythionices in calanis positum esse, talem enim habuit Venus apud Milesios. vid. Theocrit. Id. XXIX. 4. v. 2. ita scribit V. D.

ἐνθ' αἰέτωμα, κῆξ ἀριστερεῶς ὀδοῦ.

Erudite quidem posuit αἰέτωμα, at ἐπίχλωμα propius ad literam ductus accedere videtur, et ad ipsam rem jucundissime. Vocem ὄρον e Glossa ortam putat, qua ὄρφος scriptum erat. At ὄρος i. q. ὄρφνός αὐτὸ ὄρφανός. ἐπίχλωμα ὄρον, reddo, *tumululum desertum*. vid. Phavorinum h. v. δ' ὅδε mutaverat doctissimus Criticus in ὀδοῦ. Sed lectio in Athenæo recte se habet et servanda. Sophocles Electr. 6.

αὐτὴ δ', Ὁρέστα, τοῦ λυκοκτόνου Θεοῦ ἀγορὰ Λύκειος. ὀξῆξ ἀριστερεῶς δ' ὄδε, Ἡραεὶ ὁ κλεινὸς ναός.

v. 3. male erat in Athenæo λαός, quod jam a Casaubono observatum. Cur Harpalus Παλλίδης dictus, narrat Athenæus. In v. 6. vir doctissimus pro *παγκάλως* scribit *παγκάως*. Non tamen mihi persuadere possum hanc lectionem a poeta profectam esse. Sermo, ut mihi videtur de superbo situ monumenti, minime de Harpalo, certe sensus, et verbum illud *διακείμενον*, quod de ædificio bene dici potest, hoc indigitare videtur. v. 5. male vulgariter ἀξιοῦσι. patet scribendum esse ἀξουσι. — In poetæ v. 2. Lapis et Arcudius *δυοσκία*. Vitiosa est Salmasiana lectio *δυοσκίον*.

Ἡ δὲ πολυκτεάνων - - - Ἀφροδίτης] Nobilissimam facit Regillam inscriptionis auctor, et ad Æneam et Anchisem gentis originem refert. cnf. Visconti.

Γήματο δ' εἰς Μαραθῶνα. - - -] Nupsit Regilla Herodi Attico, qui Marathonius erat. Marathon, notus Atticæ pagus, unde fuit Herodes. Ibi immensas opes possidens, vitam exegit, ibidemque sepe-

liri voluit. vid. Philostratum in Herode, c. 12. Gellium Lib. I. 2. Conservavit Philostratus Epigramma ipsius sepulcro inscriptum: Brunk, Analect, T. III. pag. 272.

Ἀπτικῶ Ἡρώδης Μαραθῶνιος, οὗ τὰδε πάντα κείται τῶδε τάφω, πάντοθεν εὐδόκιμος.

Dictus quoque Herodes, Marathonius, in Inscriptione Athenis reperta, editaque a Sponio, Itin. T. II. pag. 482. cnf. Viscont. ad h. l.

Θεαὶ δὲ μιν οὐρανιῶναι - - - παλαιή] Ex Salmasii sententia, duæ hic proponuntur Cereres, nova et antiqua. Cererem intelligit matrem, et filiam Proserpinam, Cererem novam, juniorem a poeta vocatam. At a viro ducto minime observatum, hæc reliquis non convenire. Spanhemius, ad Callimach. Hymn. in Cerer. 133. sub nova Cerere, Sabinam imperatoris Hadriani uxorem intelligit. At hæc nulla temporis ratione habita, scripsit Vir doctus. Sine dubio intelligenda est Faustina; cui sententiæ magnam vim e versu 48. conciliavit Viscontius. Ibi legitur:

Τοῦτο δὲ Φαυστίνῃ κεχαρισμένον ἦσται ἀγαλλμα.

Hinc quoque patet, Faustina juniorem, Cererem novam dictam esse. Ex V. Cl. Eichstædtii censura, pag. 489. intellexi, opinionem hanc, Faustina sub Cereris nomine latere, jam Arnaldum habuisse, in libello De diis *παρέδροις*. cap. XXII. pag. 144. aliamque falsam exstare, in Maffei Art. Critic. lapid. III. 1. pag. 143. Deæ dictæ *οὐρανιῶναι*, cœlestes, quod idem est ac *οὐρανίαι*, in Tragico incerto ap. Stobæum Grotii pag. 133. *οὐρανίων* solet esse epitheton deorum, in Homero. vid. Iliad. α'. 570. ε'. 373. ε'. 195. φ'. 275. 509. *οὐρανίω*, nunquam, quantum scio, in alio poeta occurrit.

Ἀγκείται] Optime Marcellus adhibuit verbum *ἀνακεῖσθαι*, quod Grammaticorum veterum auctoritate, de dedicatione alicujus rei, maxime *statuæ*, dicitur. Athenæus, Lib. I. pag. 23. C. *Ἀνακεῖσθαι* δὲ φαρμῆν, ἐπὶ ἀνορθιάντος. ὅθεν τοὺς ἐπὶ κατα-

Ea quidem opulentissimis erat ex Æneadis,
 Anchisæ inclytus sanguis, et Idææ Veneris :
 Nupta venit Marathona : divæ autem ipsam cælestes
 Honorant, Ceres nova, et Ceres prisca,
 Quibus sacra effigies formosæ mulieris
 Dicata est. Ipsa vero cum heroinis habitat

⁴ Τίμουσιν Α.

⁵ Ἀρχεῖται Α.

κειμένον χρωμένους τῇ λέξει, διέστυρον. Theocritus, Id. X. 32. ex emendatione Touprii in Animadv. p. 395.

Αἶθε μοι ἦς ὄσσα Κρηϊτὸν ποκα φαντὶ πει-
 πᾶσθαι,
 χρύσει ἀμφότερά κ' ἀνακειμέθα τῷ
 Ἀφροδίτα.

Auctor incertus Epigrammatis asservati in Bibliotheca Cardin. Zeladæ, in Analect. Brunk. T. III. n. CLXIII.

Ἄλσος μὲν Μούσαις ἱερὸν λέγε τοῦτ' ἀνα-
 κείσθαι
 τὰς βίβλους δεῖξας, τὰς παρὰ τοῖς πλα-
 τάνοις.

Μεθ' ἡρώησι νένασται - - Ἐν μακάρων νή-
 σοισιν] Atticum est ἡρώηαι pro ἡρώηαι. Sic infra v. 55.

Οὐδὲ μιν ἡρώησι παλαιῶσιν μεδέουσα.

Aristoph. Nub. 315. Αἱ φθεγγάμεναι τοῦτο τὸ σεμνὸν μῶν ἡρώηαι τινες εἰσίν; Ubi Scholiastes : Ἀττικὴ ἡ σύνταξις τὸ ἡρώηαι, ὡς ἡΐθει, ἦθει —. Κατὰ δὲ τὸ ἀρχαῖον καὶ σύνθεσις αὐτῶν, ἐνθάδε τρισυλλαβῶς προήνεγκε τὸ ἡρώηαι. Nil altius hærebat mentibus antiquorum, quam animas scelerum puras in beatas sedes migrare. Testimonia veterum a viris doctis passim collecta. In elegantissimo Pauli Æmilii epigrammate, apud Gorium, Inscriptt. Etrusc. T. II. p. 219. invenies :

καὶ ναίεις μακάρων νήσους θαλίῃ ἐπὶ πολλῇ,
 ἔνθα κατ' Ἠλυσίαν πεδίον σκιεῦσα γέ-
 γηθας
 ἀνδρῶσιν ἐν μαλακοῖσιν, κακῶν ἐκτισσεν
 ἀπάντων.

Desidero hoc loco doctrinam Salmasii, scribentis : ' Saturnum in beatas insulis regnare, hic fecit, quod nescio an alibi temere invenies.' Cui non notus Pindari locus Ol. II. 129. quem integrum transferre liceat :

Ὅσοι δ' ἐτόλμασαν ἐς τρεῖς
 ἑκατέρωθεν μέιναντες
 ἀπὸ πάμπαν ἀδικῶν ἔχειν
 ψυχὰν, ἔπειλαν Διὸς
 ὄδον παρὰ Κρόνον τύξ-
 σιν ἔνθα μακάρων
 νᾶσον ὠκεανίδες

αἰεταὶ περιπνέουσιν ἄν-
 θεμα δὲ χρυσοῦ φέγει,
 τὰ μὲν χερσὶ δέν, ἀπ' ἀ-
 γλαῶν δευδρέων,
 ὕδωρ δ' ἄλλα φέρεει·
 ἔρημοισι τῶν χέρας ἀνα-
 πλέκοντι καὶ στεφάνοις.
 βουλαῖς ἐν ὄρεσσι Ραδαμάνθυος.
 ὃν πατὴρ ἔχει Κρόνον ἔτοι-
 μον αἰτῶ πάρεδρον
 σπόσις ὁ πέντων ῥέας
 ὑπέρατον ἐχούσας θείων.

Reperit Visconti aliam quoque auctoritatem in picturis sepulcri Nasonum Tab. VIII., ubi anima a Mercurio ad Saturnum sedentem adducitur. — Similitudine aliqua argumenti admoniti, addamus conjecturam de Suidæ loco. Memorat Grammaticus arcem Thebarum in Bœotia siturum, vocatam esse *Insulam beatorum*. v. Μακάρων νήσοι. — ἡ ἀκρόπολις τῶν ἐν Βοιωτία Θεβῶν τὸ παλαιόν, ὡς Παρμενίδης. Nihil hic observant Viri docti. At in Photii Lexico MS. iisdem fere verbis hæc inveni : Μακάρων νήσοι. ἡ ἀκρόπολις τῶν ἐν Βοιωτία Θεβῶν, τὸ παλαιόν, ὡς Ἀρμενίδης. Ex his apparet, in Suidæ, Photii auctoritate Ἀρμενίδης, pro Παρμενίδης legendum esse. Fuit enim Armenidas scriptor de Rebus Thebanis; hoc intelliges e loco Scholiastæ, Apollonii Rhod. Lib. I. 551. Ἀθηναίης Ἰτανίδος, γράφεται καὶ Τριτανίδος. Ἰτανίας δὲ Ἀθηνας ἐστὶν ἱερὸν ἐν Κορωνείᾳ τῆς Βοιωτίας. . . . Ἀρμενίδης δὲ, ἐν τοῖς Θεσσαλοῖς, Ἀμφικτυόνος υἱὸν Ἰτανὸν ἐν Θεσσαλίᾳ γεννηθῆναι (φησὶ), ἀφ' οὗ Ἰτανὸν πόλις καὶ Ἰτανίως Ἀθηναί. Armenidas nomen restituendum alio loco Scholiastæ in Apollonii Rhod. Lib. I. 741. Ibi de origine Thebarum mentione injecta, hæc leguntur : ὅτι δὲ ἠκολούθησαν τῇ Ἀμφικτυόνος λύσῃ οἱ λίθοι αὐτόματοι, ἰστορεῖ καὶ Ἀντιμενίδης ἐν πρώτῳ. τινὲς δὲ λύσαν θεοῦ τῆς Ἀμφικτυόνος ἰπὸ Μουσῶν φησὶ. Scribe : Ἀρμενίδης. Syllabam ἐν προ ἑμ, in voce ἱμβασιλεύει, accurate dedit Arcudius. Talia occurrunt plura in Codd. MSS. et antiquis Inscriptt. Sic centies ΤΥΝΒΟΣ pro ΤΥΜΒΟΣ incisum invenies. Magna laude dignum est Viscontii ingenium, qui in notis ad h. l. emendavit epigramma in Ana-

Ἐν μακάρων νήσοισιν, ἵνα Κρόνος ¹ ἐμβασιλεύει.
Τοῦτο γὰρ ἀντ' ἀγαθοῦ νόου ² εἴληχεν ἄποινον. 10

¹ ἐμβασιλεύει tanquam ex maritore omnes.

lect. Brunk. T. III. adesp. DCCXVIII. Edidit enim Brunkius :

Τίς μου τὴν Σειρῆν' ἄκανον κακὸς ἤρπασε
δαίμων;
τίς μου τὴν γλυκερὴν ἤρπασ' ἀηδονίδα;
νυκτὶ μὲν ψυχραῖσιν ἄφαρ σταγόνεσσι
λυθεῖσα
ἄλλο Μοῦσ', ἐτάκη δ' ὄμματ' ἐκεῖνα σέο,
καὶ στόμα πέφρακται τὸ χρύσειον· οὐδέ
ἔτ' ἐν σοὶ
λείφανον οὐκ εἶδους, οὐ σοφίης πέλεται.
ἔρρετε μέρμηρα θυμαλγέες. ἄμμοροι ἐσθλῆς
ἐλπίδος ἀνδρωπῶν· πάντα δ' ἄδηλα
Τύχης.

Versu primo in lapide invenit Visconti :

Τίς μου τὴν Σειρῆνα κακὸς κακὸς ἤρ-
πασε δαίμων.

Elegantissima lectio ! tantum abest, ut auribus meis molesta sit repetitio verborum κακὸς, ut potius existimem, diligenter hæc verba a poeta posita esse, ne funestam cladem celeriter currentibus et remissioribus numeris caneret, sed ut languida aliquantum sensibus oratione factuosa deploraret. *cnf.* Burmann. ad Antholog. Lat. T. II. pag. 98. Versum 6. ita lapis exhibet :

λείφανον οὐ καλοῦς, οὐ σοφίης πέλεται.

Ubi addita litera λ, legendum ; οὐ κάλλους, pro quo Brunkius exhibuit οὐκ εἶδους. Sexceuta equidem, nimia literarum arctatione corrupta loca afferre possum. Expromam pauca. In Athenæo, Lib. XIV. pag. 697., Scolion legitur venustissimum, editum quoque a Brunkio, in *Analect.* T. I. pag. 154. et Ilgen, in *Scoliiis* pag. 31.

Ἐκ γῆς χερὶ κατιδεῖν πλόον
εἴ τις δύναιτο καὶ παλάμην ἔχει·
ἐπεὶ δὲ μ' ἐν πόντῳ γέννηται
τῷ παρέοντι τρέχειν ἀνάγκη.

Putat Jacobs in *Animadv.* ad Anthol. T. I. P. 1. p. 294. (*cnf.* Addend. ad *Ilggenii Scol.* pag. 256.) post ἐκ γῆς omissum esse vocabulum, quod versam expleverit, ut esset Alcaicus. At nihil deesse puto. Est enim primus versiculus Glyconicus, Antispasticus dimeter Acatalecticus, qualis ille Simonidis ap. Plutarchum, in *Consol.* ad Apollon. T. I. pag. 297. ed. Wyttenbach.

" Ἀπρακτοὶ δὲ μεληδόνες.

et notus Horatii, Lib. I. Od. III. 1.

" Sic te diva potens Cypri."

Miror vero, neminem quantum scio, animadvertisse, versum tertium vitio laborare. Credo Scolion sic scribendum et distinguendum esse :

Ἐκ γῆς χερὶ κατιδεῖν πλόον
εἴ τις δύναιτο, καὶ παλάμην ἔχει·
ἐπεὶ δ' ἂν ἐμ ποροσ γέννηται,
τῷ παρέοντι τρέχειν ἀνάγκη.

Sensus est : oportet nautam e terra agitantum videre mare, an rei nauticæ habeat cognitionem (εἰ παλάμην ἔχει) ; si vero mercator factus, deprehenusus in mari tempestate, omnibus viribus allaborandum, ut vento recte uteretur. παλάμη, ratio est, qui quid efficitur, i. q. δύναμις. Certe sic sæpius usurpatur a Pindaro, v. c. Olymp. IX. 38. X. 25. Pyth. I. 85. Nem. X. 121. etc. Versu tertio, spondeus, Lyrica omnino defendi potest auctoritate. Video his scriptis Wakefieldium, in *Silva Critica*, T. IV. pag. 63. conjecisse v. 4.

τῷ φορέοντι τρέχειν ἄήτη,

aut,

τῇ φορεοῦσῃ τρέχειν ἄμ' αὔρα.

Sed hoc nimis a literarum ductibus recedit. Ob falsam scribendi methodum, vitiose se habet Mesomedis locus in Brunkii *Analect.* T. II. pag. 292. *Antholog.* Jacobs, T. III. pag. 6.

λήθουσα δὲ πᾶς πόδα βαίνει,
γαυρούμενον αὐχένα κλίνεις,
ὑπὸ πῆχυν ἀεὶ βίστον μετρείς,
νεύεις δ' ὑπὸ κόλπῳ ἀεὶ κάτω ὄφρυν,
ζυγὸν μετὰ χεῖρα κρατούσα.

Versu 4. hiatus est, qui cum unicus sit tota hymno, Dactylicis numeris eleganter condito, omnino tollendus. Procul dubio fuit in Mesomede :

νεύεις δ' ὑπὸ κόλπῳ ἀεὶ κάτω
ὄφρυν, ζυγὰ χεῖρὶ κρατούσα.

Quam bene nunc numeri utriusque versus sententiæ conveniunt. Vox cæteram ὄφρυν mihi suspecta est, et sine ullo sententiæ damno tollenda. Tum esset :

νεύεις δ' ὑπὸ κόλπῳ ἀεὶ κάτω
ζυγὸν μετὰ χεῖρα κρατούσα.

Conferendus cum Mesomede, Apollonii Rhodii locus, Lib. II. 685.

- - οὐδέ τις ἔτλη
ἀντίον αὐγάσασθαι ἐς ὄμματα καλὰ θεοῦ,
στὰν δὲ κάτω νεύσαντες ἐπὶ χροῖός.

Sed quid vetat unum alteramque locum

In beatorum insulis, ubi Saturnus regnat;

Hoc enim pro bona mente sortita est munus:

10

² ἔληκεν Α.

poetarum hic emendare, ubi vera lectio in falsam librorum inscitia degeneravit? Suavissimus Lycophronidis locus apud Athenæum, Lib. XV. pag. 670., quem, cum vitiosus sit, male intellectum esse, quid mirum? "Ὅθεν Λυκοφρονίδης, αἰτ, τὸν ἑρῶντα ἑκείνον αἰπόλον ἔποιεσε λέγοντα, τὸδε ἀνατίθημί σοι ῥόδον καλὸν νόημα, καὶ πέδιλα καὶ κυνέην καὶ τὴν θηροφόνον λογχίδα, ἐπεὶ μοι νόος ἄλλη κέχυται, ἐπὶ τὰν χάρισι φίλαν παῖδα καὶ καλάν. Casaubonus, quod in Aldina et Basileensi editione fuit, καλὸν νόημα, in καλὸν ἀνθημα mutare studet: idem profert aliam conjecturam, τὸ ῥόδον καλὸν τὸδ', ἐμὰ τε πέδιλα. Displacent hæc eruditissimo Jacobso, qui in Animadv. ad Auct. Vet. pag. 317. hæc scribit: 'Mihī olim in mentem venit: ῥόδον χαρίταν μέλημα, ut Anacreon Od. V. ῥόδον ἕαρος μέλημα. Od. LIH. Χάρισίν τ' ἄγαλμ' ἐν ἄραις—

Τὸδε καὶ μέλημα μύθοις.

et XXXVIII. ἴδε πῶς ἕαρος φανέντος χάριτες ῥόδα θρύουσι. Fortasse tamen verius, quod et a vulgatae scripturæ ductibus proxime abest, et reliquis donis optime convenit; ῥόδον καλὸν εἶμα καὶ πέδιλα.' Equidem, ut libere meam de hac conjectura sententiam dicam, nil malui, quam ut ea Codicis alicujus auctoritate confirmetur, est enim ingeniosissima, et pulcrum sensum efficit. Venit tamen mihi in mentem, dum meliora dabunt acutiores, conjicere; καλὸν φέρημα, et totum locum sic scribere:

Τὸδ' ἀνατίθημί σοι ῥόδον
καλὸν φέρημα,
καὶ πέδιλα, καὶ κυνέην,
καὶ τὴν θηροφόνον λογχίδα, ἐπεὶ μοι
νόος ἄλλη κέχυται,
ἐπὶ τὰν χάρισι φίλαν παῖδα καὶ καλάν.

Rosam hanc tibi depono,
Eximium ornamentum,
et calceos et galeam,
hastamque feris neciferam, quoniam
mens mea alia volutat,
atque in puellam Gratiis amicam et
formosam conversa est.

Melleos Græcos versiculos vix exprimere potest lingua Latina. Quanquam haud multum a vero emendatio mea abesse videtur, tamen aliam quoque proponere liceat. Fuit forte:

Τὸδ' ἀνατίθημί σοι ῥόδον
Καλά τε σέλινα.

Non semel a pnetis eorū rosacæ et apianæ conjunctæ. Memorabilis est locus, e carmine Anthema dicto, ap. Athen.

Lib. XIV. pag. 629. qui sic numeris reddendus:

Ποῦ μοι τὰ ἴα; ποῦ μοι τὰ ῥόδα; ποῦ μὲν τὰ
καλὰ σέλινα;
ποῦ μοι ταδί τὰ ἴα; ταδί τὰ ῥόδα; ταδί τὰ
σέλινα;

Versus sunt symplecti. Cæterum cum Lycophronide comparandus locus Hedyles poetriæ, e carmine Seylla inscripto ap. Athenæum Lib. VII. pag. 297. Locum correctius scriptum subjiciam:

Ἡ κόγχου δάρημα φίρον' ἱρυθρὰς ἀπὸ πιτρῆς,
ἢ τοῖς ἀλκυόνων παῖδας ἴπ' ἀπιτρύχους,
τῆ νύμφῃ δυσπίστῳ ἀδύματα δάκρυ δ'
ἐκείνου
καὶ Σειρῶν γείτων παρθένοις οἰκτίστατο.
ἀκτὴν γὰρ κείνῳ ἀπηνήχето, καὶ τὰ σίγητος
Αἴτιης

Sermo est de Glauco, qui cum Scyllam amaret, in illius antrum ingressus est, dona ferens. Versu 3. male erat: τῆ νύμφῃ δυσπίστο; nec recte Casaubonus rescribebat, δυσπίστῳ. Legendum enim δυσπείστῳ. Etenim δυσπίστος, est is, cui difficulter fides haberi potest, δύσπιστος vero, qui difficulter sibi aliquid persuaderi patitur. V. Cl. Jacobs, ad Anthol. T. I. P. II. pag. 248. versum 2. ita scribit:

τῆ νύμφῃ δύσπτηος ἀδύματα - - -

admodum eleganter! Idem pro ἀκτὴν γὰρ κείνῳ, fuisse suspicatur:

- - - ἀκτὴν γὰρ Σικελὴν παρενήχето.

At hæc emendatio splendida magis quam necessaria, nil enim locus habet, quod quemquam offendere possit. Quid sit ἔξυδρὰ πέτρῃ, nescio. Forsan sunt saxa in mari, quæ rubrum colorem a conchis adhærentibus ducunt. Recordor similem locum in Virgiliti Cir. 103.

"Purpleis late videntia litora conchis."

Memorat quoque concham, ab colorem purpuream, auctor Mimorum apud Gellium, Lib. XV. pag. 327. Halcyones Nymphis erant dilectæ. Theocrit. Idyll. VII. 57.

Χάλκυονες στορεσεῦντι τὰ κύματα, τὰν τε
θάλασσαν
τόν τε Νότον, τόν τ' Εὐρον, ὃς ἴσχατα φυκία
κινεῖ.
ἀλκυόνες, γλαυκαῖς Νηρηΐσι ταί τι μάλιστα
ὀρέγχαν ἐφίλαθεν, ἑσασί περ ἔξ ἄλλος ἄγχα.

Cum Hedyles loco convenit pulcherrimum Callimachi Epigramma, quod vitis ionu-

Ὡς οἱ Ζεὺς ὠκτεῖρεν ὀδυρόμενον παρακοίτην,
Γῆρα ἐν ἀζαλέῳ χῆρῃ¹ περικείμενον εὐνῆ.

¹ περικείμενον S.

meris contaminatum, servavit Athenæus Lib. VII. pag. 318. Felicissime res successisse videtur Jacobsio, in restituendo epigrammate; temperare tamen mihi nequeo, quin totum locum apponam, ut in singulis locis emendatius legatur:

Κόγχος ἐγὼ, Ζεφυρίζι, παλαιότερον ἀλλὰ σὺ
νῦν με

Κύπρι, Σεληναίης ἄνεμα πρῶτον ἔχεις,
ναυτίλον. ὅς πελάγεσσιν ἐπέπλευον, εἰ μὲν ἀῆται
τείνας οἰκίαν λαΐφος ἀπὸ προτόνων.

εἰ δὲ γαληναίη λιπαρῆ, θεόν αὐτὸς ἐρέσων
ποσσὶν αἰεῖ, ὡς καὶ τοῦνομα συμφέρεται.

ἐκ τ' ἔπεσον παρὰ θίνας Ἰουλίδος, ὄφρα γέ-
νομαι

σοί τι περίσκεπτον παίγνιον, Ἄρσιον.
μηδ' ἐμοὶ ἐν θαλάμησιν ἔθ', ὡς πάρος, εἰμὶ
γὰρ ἄπνους)

τίκτοι τ' αἰνοτέρη, ἕπον ἄλκυσος.
Κλεινίου ἀλλὰ θυγατρὶ δίδου χάριν· οἶδε γὰρ
ἔσθλα

ῥέζειν, καὶ Σμύρνης ἐστὶν ἀπ' Αἰολίδος.

De versu 9. hæc monet doctissimus Interpres ad Antholog. T. II. P. I. pag. 285. 'Verba ἐν θαλάμησιν, de templi penetralibus acceperim, ubi nautilus periculis, quæ mare habet, securus jacebat. Dioscurorum θαλάμας memorat Eustath. ad Iliad. pag. 906. Rheæ θαλάμαι celeberrimæ. vid. Schneid. ad Nicandr. Alex. pag. 78. Totum autem distichon in hunc modum distinxerim et emendaverim:

μηδ' ἐμοὶ, ἐν θαλάμησιν, ἔθ', ὡς πάρος, εἰμὶ
γὰρ ἄπνους,

τηρεῖται γοερῆς ἕπον ἄλκυσος.

Quom hic, in Arsinoes templo jaceam, vita privatus, non amplius, ut olim feci, Halcyonis, luctuosæ avis ova, i. e. nidificationem observo. In his saltem γοερῆς ἄλκυσος, verum pato.' Non omnino in suam sententiam nos perduxit vir doctissimus. θαλάμαι quidem Dioscurorum etiam a Photio memorantur in Lex. MS. θαλάμαι, καταδύσεις. θαλάμαι δὲ τόπος ἱερὸς τῶν Διοσκουρών. At hoc loco θαλάμαι, non penetralia templi, sed cubilia piscium, inter saxa ad maris litus significare videntur. Sic ab Homero, cubile polypodis θαλάμη dictum, Od. ε'. 432.

¹ Ὡς δ' ὅτε πουλύποδος, θαλάμας ἐξελοκόμενοι.

Apollonius Sophista, vocem θαλάμη per κατάδυσιν explicat, i. e. foveam. v. 10. in Athenæo erat τίκτει δ' αἰνοτέρης ἕπον ἄλκυσος. Nescio an recte verba restituerim. Alcyonem in aqua nidulantur, sub desertis

e mari prominentibus rupibus, ubi concharum cubilia. vid. Varro ap. Gellium Lib. III. 10. Dicta est αἰνοτέρη, Alcyon, aut quia edit nautilus, (nam conchas et caneros cibum esse Alcyonis res nota, unde et species aliqua a Franco-Gallis dicta, Martin Pêcheur Crabier, vid. Buffon Hist. Natur. T. XIII. p. 269.) aut, si privata est pullis, hos non curare videtur, et dura, i. e. αἰνοτέρη est. Cnf. Valmont de Bomare Dictionnaire d'Histoire Naturelle, T. IV. p. 67. Sed ad Lycophronidem revertamur. Aliud hujus poetæ fragmentum e Clearcho laudat Athenæus Lib. XIII. pag. 564. B. — καθάπερ φησὶ Κλέαρχος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἑρωτικῶν, Λυκοφρονίδην εἰρηκέναι φησὶν, οὔτε παιδὸς ἄρρενος, οὔτε παρθένων τῶν χρυσοφόρων, οὔδὲ γυναικῶν βαθυκόλων, καλὸν τὸ πρόσωπον, ἀλλὰ κόσμιον σφεδύκει. ἡ γὰρ αἰδώς ἄνδρος ἐπισπείρει. Nemo accuratius de hoc loco egit Wakefieldio, qui in Diatribe in Eurip. Hecab. p. 14. legendum censet παρθένων χρυσοφόρων; nec param huic conjecturæ tribuere videtur. At minime opus, ut illius conjectaram sequamur, quia lectio vulgata optimam dat sensum. Tum etiam vox φύβη, si capillum significat, nunquam in compositione occurrit; semper ponitur χαίτη, κόμη, βόστρυχος, πλόκαμος aut aliud verbum. Amor dictus χρυσοκόμας, ab Anacreonte apud Athen. Lib. XIII. pag. 599. C. et Euripide, Iphig. Aul. 545.

-- ὄθι δὴ

Δίδυμ' Ἔρωσ ὁ χρυσοκόμας
τόξ' ἐντένεται χαρίτων.

Præcipue vero Apollo. Eurip. Ion. 903.

-- ὦ Λατοῦς παῖ
πρὸς τάνδ' αὐγὰν αἰδάσω.
ἦλθές μοι χρυσοῦ χαῖταν
μαρμαίρων --

cnf. Iphig. Taur. 1244. Supplic. 978. Troad. 255. Pind. Olymp. VI. 71. VII. 58. etc. Diana vero in Eurip. Phœn. 200.

Μὴ ποτε, μὴ ποτε τάνδ'
ὦ πτόνια χρυσεοβόστρυχε
ὦ Διὸς ἔρνος Ἄρτεμι,
Δουλοσύναν τλαίην.

Philoxenus, Dithyrambographus, in Cyclope, apud Athen. Lib. XIII. p. 563. A.

ὦ καλλιπρόσωπε,
Χρυσεοβόστρυχε Γαλάτεια,
Χαριτόφανε, κάλλος ἐράτων.

Sic videtur Philoxeni locus restituendus. Mihi, iteram iterumque Lycophronidis

Ita illius Jupiter miseratus est lugentem conjugem
Senecta in arida viduo incurvulentem lecto ;

fragmentum consideranti, nihil mutandum videtur. Locus modo recte exhibetur :

Ούτε παιδὸς ἄρρενος, οὔτε παρθένων
τῶν χρυσοφόρων, οὐδὲ γυναικῶν βαθυκόλπων
καλὸν τὸ πρόσωπον· ἀλλὰ κόσμιον πεφύκει.
ἢ γὰρ αἰδῶς ἄνδρος ἐπιστεύσει.

Eleganter poeta καλὸν πρόσωπον dixit. De Sole formulam loquendi adhibuit Sotades, in Iliade, apud Dionys. Halicarn. de Struct. Or. p. 32.

"Ενδ' οἱ μὲν ἐπ' ἄκραις πυραΐς νέκυες ἔκειντο
γῆς ἐπὶ ξένης, ὄρφατὰ τέιχεα προλιπόντες
Ἑλλάδος ἱερῆς, καὶ μυχὸν ἑστίης πατρίης
ἦβον τ' ἐρατεινὴν, καὶ καλὸν ἡλίου πρόσωπον.

Verbo alio modo usitatus est Hipparchus, in Iliade Ægyptiaca, ap. Athen. Lib. III. p. 101.

ἢ - - - ἀλλὰ
ἐν λοπάσιν μ' εὐφραίνει μήτηρ καλὰ
πρόσωπα.

De pulcra Persei facie, Simonides posuit, in Threno, ex emendat. Cl. Hermanni, de metris p. 452.

- - - - - πορφυρέα
κείμενος ἐν χλανίδι πρόσωπον καλόν.

ἄνδρος. Lexicon Sangermanense ap. Ruhnk. ad Timæi Lex. Plat. p. 153. ἄνδρος - - - τὸ χρῶμα. In Homeric hymno in Cerer. 137. de Nymphis :

- - - - - κουρήϊον ἄνδρος ἔχουσαι.

De puero ætate florente, Theognis, in Elegiæ fragmento ap. Athen. Lib. VII. p. 310. dixit :

- - - - - παῖς καλὸς ἄνδρος ἔχων.

Ruborem quoque in egregia facie juvenis, ἀγλαὸν ἄνδρος ἦβης, Tyrtæos appellat, in Elegiæ ap. Lycurgom contr. Leocr. p. 227. cnf. Orpheus Argon. 1336. — Minime præterire possum Chæremonis Tragicæ locum, ex Alphisibæa petittum, ap. Athen. Lib. XIII. pag. 609. qui sic leviter refingendus :

Καὶ σώματος μὲν ὄψις κατειργάζεται,
στίλβοντα λευκῷ χρώματι διασπεπῆ,
αἰδῶς δ' ἐπερῆσθμιζεν ἠπιώτατον
ἐρύθημα λαμπρῶ προστιθεῖσα χρώματι.
κόμαι δὲ κηροχρῶτες ὡς ἀγάλματος
αὐτοῖσι βοστρύχοις ἐκπεπλασμένοι,
ζουδοῖσιν ἀνέμοις ἐνετρυφάν φορούμενοι.

v. 1. Athenæus habet ὄψεις. στίλβοντα. Achæus Eretriensis ap. Athen. Lib. X. p. 414.

στίλβοντες ἄνδεις.

Snida: auctoritate retinui ἐρύθημα. Ait

enim Grammaticus : ἐρύθημα — ἄνδρος
προσώπῳ ἐπιφύρομενος. Pudor dictus ἠπιώ-
τατος, blandissimus, suarissimus ; κιο
blanda Venus, dicta a Stesichoro in He-
lena, apud Schol. Euripid. Orest. 250.
ἠπιωδᾶρος. cnf. Æschyli fragmentum e
Jaculatricibus, emendatum ab Heathio,
in Obsvutt. in Tragic. p. 161. V. 5.
Singulari etiam modo ἀγάλματα κόμης,
Euripides dixit in Electra v. 875.

- - - οἶα δὴ γὰρ καὶ δῆμοι κείθουσί μοι
κόμης ἀγάλματ' ἔξινιγκάμαι —

Ibid. 878.

Σὺ μὲν νῦν ἀγάλματ' αἴφρ
κρατί·

Unde forte corrigendus v. 886. ubi legitur :

ῶ καλλίτικε, πατὴρ ἐκ νικηφόρου
γεγῶς, ὄρεστα, τῆς ὕπ' Ἴλιω μάχης
δίξαι κόμης σῆς βοστρέυχαν ἀναδήματα.

Duriusculus est hic Anapæstus in fine Iambi. Scribe :

δίξαι κόμης σῆς βοστρέυχαν ἀγάλματα.

Vox χρυσοφόρος, quæ contra Wakefieldii opinioem, in Lycophronide servanda est, in memoriam mihi revocat Epigrattima Jubæ, Mauritaniæ regis, quod ex Amaranthi Grammatici [Fuit Amaranthus Grammaticus Alexandrinus. Quo tempore floruit incertum est. Ad antiquiores certe pertinere videtur. Ejus liber περὶ σκηπῆς laudatur hic ab Athenæo, et Lib. X. pag. 414. Idem est, qui teste Auctore Etymol. M. auctor fuit Commentarii in Theocriti carmen Thalsyia inscriptum. (οὗ ἢ ἐπιγραφῆ Λυκίτας ἢ Θαλύσια.) vid. Etym. M. voce Διεκρανάστατε, et Valek. ad Theocr. Id. VII. 155. In Scholiis quæ nunc exstant in Theocritum, ejus nomen non occurrit. Memoratur etiam in Etymologico Gudiano MS. v. Ἄσπάλαθος. — εἶδος ἀκάνθου, εἴρηται παρὰ τὸ σπῶ, σπάλαθος, καὶ ἀσπάλαθος. εἴτις Ἀμάραντος εἰς Θεάκριτον. Ἐσαφρόδοτος δὲ, παρὰ τὸ σπαλιεύειν ἰτυμολογῆν. Vocem ἀσπάλαθος adhibuit Theocritus Id. IV. 57. Ἐν γὰρ ὄρει ῥάμνοι τε καὶ ἀσπάλαθοι κομίσσονται. Sub Nicandri nomine vale hic versus laudatur ab Etym. M. pag. 156. 50.] de Scena libro conservavit nobis Athenæus Lib. VIII. p. 343. F. innumeris vitis contaminatum.

Μὴ με Λεοντίου τραγικῷ κενερέφαγον ἦχισ
χεύσσαν ὕψιπύλης, ἐς κακοῦ πτορ ἴρα.
ἦν μὲν γάρ ποτ' ἰγὰ Βάκχῳ φίλος, οἶδ' ἴτις
δὴ

γῆριν χρυσοβελίος οἶσαν ἠγάσασα.

Οὐνεκά οἱ παῖδας μὲν ¹ ἀμύμονος ἐκ μεγάροιο

Ἄρπυιαι κλωθῶες ἀνηρείψαντο μέλαιναι

Ἡμίσεας ² πλεόνων· δοιῶ δ' ἔτι παῖδε ³ λιπέσθην

15

Νηπιάχῳ, ἀγνῶτε κακῶν, ἔτι πάμπαν ἀπύστῳ,

Οἶνῳ ⁴ σφιν νηλῆς κατὰ μητέρα πότμος ἔμαρψε,

¹ ἀμύμονας S. M. B.

² πλεόνων A.

³ λιπέσθων A.

νῦν δέ με χυτρόποδες κέραμοι, καὶ τήγανα
ξηρά

χάρησαν φωνῆς γαστρὶ χαριζόμενοι.

Epigramma hoc a Brunkio in *Analectis* prætermissum, scriptum est a rege Juba in tragicum Leonteum, histrionem, ὅτε κακῶς τὴν Ἵψιπύλην ὑπεκίενατο, cum male *Hypsipylen saltasset*, ut Athenæus ait. Casaubonus, ex integrioribus libris in hunc modum restituere conatus est :

Μὴ με Λεοντίος τραγικοῦ τὸν ἀρείφατον ἦχον
λεύσσαν Ἵψιπύλης, ἐς κακὸν ἦθος ἔρα.

ἦν μὲν γάρ ποτ' ἐγὼ Βάκχῳ φίλος οὐδὲ τινὸς
δὴ

γῆρυν χρυσοβόροις οὔασιν ἠγάσατο.

νῦν δέ με χυτρόποδες κέραμοι, καὶ τήγανα
ξηρά

χάρησαν φωνῆς, γαστρὶ χαριζόμενον.

In animadversionibus hæc scribit. ' In primo disticho λέύσσαν emendavimus ex libris, pro χεύσσαν, quod inepte editum. Est autem sensus pro sensu positus. λέύσσαν enim est, *spectans, videns*, atqui sonus non usurpatur oculis, verum auribus. τὸν ἀρείφατον ἦχον, fecimus ex illis *κεναρήφαγον ἦχος*, quod nihil significat. Illud interpretamur vocem malam, corruptam, et intersectam, ut apud Plautum: "interfecta hæc res est." Apud Aristophanem (*Ran.* 985. Brunk.), τὸ τρύβλιον τέθνηκέ μοι, pro κέκλασται, *fractum est, intersectum est, periit* - - - vel, vocem asperam et bello convenientiorem quam theatro. Nam ita et vox ἀρείφατος potest capi. ἦθος Ἵψιπύλης, est vox, qua usus histrio cum ageret *Hypsipylen*. Sed fuit cum distinguerem post λέύσσαν, et nomen *Hypsipylæ* ad sequentia transferrem, hoc sensu: Si male egit histrio *Hypsipylam*, noli præterea de nobili heroina male sentire, et ob inepti actoris peccata, illam putare ineptam aut stultam. Quarto versu ἠγάσατο legimus, consentientibus membranais, pro ἠγάσατο, quod versus non capit. χρυσοβόροις etiam pro χρυσοβόλαις emendamus. *Aurivoras* *Midæ aures*, eleganter si quid iudico, appellavit, et poetice, quæ propter auri famem illi sunt datæ. Nota *Midæ* fabula. Imperitum autem musicarum rerum iudicem, *Midæ aures*, habere, hoc est, *asiinas, venustissimum dictum est* - - -

quinto versu per χυτρόποδας κέραμους et ollas fictiles, intelligit Juba: *cibos elias: per τήγανα ξηρά, pisces ταρνηιστοῖς, id est, frictos in sartagine*. In sexto χάρησαν scribimus auctoribus libris, non χάρησαν. Quædam omnino divinitus restituit in *Jubæ epigrammate Casaubonus*, nonnulla vero non attigit. Duo priora disticha, egregiis adjunctus Casauboni conjecturis, ita restituenda arbitror :

Μὴ με Λεοντίος τραγικοῦ κίναρηφάγου
ἦχον

λεύσσαν Ἵψιπύλης, ἐς κακὸν ἦθος ἔρα·

ἦν μὲν γάρ ποτ' ἐγὼ Βάκχῳ φίλος, οὐδὲ τινὸς
δὴ

γῆρυν χρυσοφόροις οὔασιν ἠγάσατο.

Juba, Leonteum tragicum post infeliciter actam *Hypsipylen loquentem* inducit. Petit autem a spectatoribus, qui testes fuerant illius inscitiae, ne se propter male representatam *Hypsipylen*, tam artis suæ rudem omnino fuisse putent. Grætus, ait, quondam *Baccho* eram, in *Dionysiiis* forte spectaculis, at postquam *gulæ* cepi me tradere, cibi varii et multiplices vocem mihi ademerunt, quam sonoram habui. In primi versus emendatione, Casaubonus longissime a *Jubæ* sententia aberravit. Agitur omnino de aliquo cibi genere, quo *Leontei* vox adempta est. κινάρα enim, Latinis *cinara*, genus cacti spinosi, cum nostra *Artischocke* quodammodo comparandi, cibarium est fervidum, idoneumque ad libidinem accendendam. vid. *Phanias ap. Athen. Lib. II. p. 70. D. cnf. Salmas. Exercitt. Plin. p. 226.* Adhibita hac emendatione patet jocus *Jubæ*, dicentis, tragicum *Leonteum*, priusquam agebat *Hypsipylen*, cacto se ingurgitasse et piscibus, quibus consumptis, suaviloquentia equidem non splendere poterat. Recte, ni fallor, scripsi χρυσοφόροις. *Bacchus* enim anulis ariculariis ornatus. Sic sæpius in *Vasculis Græcorum pictis*, ab *Hancarvillio*, aliisque editis occurrit.

Ὀδυρόμενον παρακρίτην] Inconsolabilem insatiabilemque luctum, quo mortem *Regillæ* prosequutus est *Herodes*, multis describit *Philostratus* in ejus vita. Non defuerunt tamen, qui fictum illum luctum fuisse contenderent. Hoc nomine reus

Quoniam illi liberos egregia e domo
 Rapaces Parcæ abstulerunt atræ,
 Dimidiam partem e pluribus: duo autem gnati adhuc su-
 perant
 Infantes, malorum inscii, adhuc prorsus ignari
 Qualem illis sævum Fatum matrem rapuerit,

⁴ σφιν νηδῆς S. M. σφιν νηδῆς tanquam ex marmore ceteri.

quoque actus est a Bradua, Regillæ fra-
 tre, at absolutus. Falsum fuisse crimen
 adstruere conatur Philostratus. *cnf. Sal-
 mas. et Viscont.* Cum porro Herodes se-
 cundum Consul fieri posset, noluit, et hoc
 conjugis manibus tribuit, quod eam scilicet
 lugeret. Memorat etiam Philostratus,
 Herodem totam domum et parietum pic-
 turas, nigris induxisse velis, quæ res
 tum nova erat. Lectionem Salmasianam
 χήρα περιχειμενον εὐνῆ defendere studet
 Reiskius ad Constantini Porphyrog. Ce-
 remoniale anæ Byzant. p. 54. B. Om-
 nino περιχεῖσθαι εὐνῆ, sese circumfundere
 stragulis, verbum in ea re proprium est.
 Ita Mnesitheus Atheniensis ap. Athenæum
 l. XI. p. 486. C. εἶτα ἐὰν ἐμέσης ἱκανῶς,
 ἀναπαύου μικρῶς περιχεῖσθαι μένος. At præ-
 fero vulgatam lectionem.

Οὐνεκά οἱ παῖδας - - - [ἡμίσεας πλεόνων]
 Opinio apud antiquos obtinebat, sobita
 morte extinctos, a diis rapi inferis, a
 Plutone, Proserpina, aliis. Hæc certe
 persuasione se et alios consolabantur,
 quoties quis in natando, venando, aliove
 modo perierat; imprimis, si corpus non
 inveniretur, fluctibus submersum, vel a
 feris comestum. Jam Homerus, quem
 forte ante oculos habuit Marcellus, *Od.*
a'. 241.

Νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἀρπυιαὶ ἀνηρεί-
 ψαντο.

Ἄρχετ' αἴστος, ἄπυστος, ἐμοὶ δ' ὀδύνας τε
 γούους τε

Κάλλιπεν.

Od. v'. 76.

τόφρα δὲ τὰς κούρας Ἀρπυιαὶ ἀνηρεί-
 ψαντο,

καὶ ῥ' ἔδοσαν στυγερῆσιν Ἐρινύσιν ἀμφι-
 πολεῦειν.

Scholias: Ἀρπυιαί, δαίμονες. ἢ ἀνεμοὶ
 ἀρπακτικοί. De Aurora, *Od. d'. 250.*

ἀλλ' ἦτοι κλείτον χρυσόθρονος ἤρπασεν Ἠδῶς,
 κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἢ ἀθανάτοισι μετεῖν.

Epigramma DCCIX. in *Analect. Brunk.*
T. III. pag. 304.

Νύμφαι Κρηναῖαι με συνήρπασαν ἐκ βιότοιο,
 καὶ τάχα που τιμῆς εἵνεκα τοῦτ' ἔπαθον,
 νηπίη, οὐδὲ δυοῖν ἔπειον τέλος ἐξανύσασα,
 φιλησίη τὴν κλῆσιν, Αὔσοις γένος.

Callimachus, in *Analect. Brunk. T. I.*
pag. 470.

Ἄστακίδην τὸν Κρήτα τὸν αἰπόλον ἤρπασε
 Νύμφη

ἔξ ὄρεος καὶ νῦν ἱερὸς Ἄστακίδης.

οὐκέτι Δικταίρσιν ὑπὸ δρυσίν, οἰκίτι Δάφνι
 ποιμῆνες, Ἄστακίδην δ' αἰὶν ἀεσόμειθα.

cnf. Jacobs in Antholog. Græc. T. I. P.
II. pag. 301. Cæterum cum Marcello
 conferendum venustissimum epigramma
 ap. Brunk. *Analect. T. III. p. 305. cnf.*
Toup. in Theocriti Syracus. p. 329. Poeta
 noster Parcæ vocat ἄρπυιας κλωθῶας.
 Κλωθῶ, una e Parcæ, et sic omnes quoque
 dictæ. Hesychius: Κλωθῆς — αἱ μύραι.
 ubi Salmasius putabat legendum esse
 Κλωθῶες. Sed Κλωθῆς vera lectio est,
 Codicis Marciani et antiquarum edd. nam
 Homero dictæ Parcæ κατακλῶδες, *Od. η'.
 197.*

- - - ἔθα δ' ἔπειτα

πέιεται ἄστα οἱ αἶσα, κατακλῶδεις τε
 βαρεῖαι

γεωμένον ἦσαντο λίνα, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.

Scholias: τὸ δὲ κλωθῆς ἢ κατακλῶδεις
 μεταπλασμὸν ἔπαθεν ἐκ τοῦ αἰ κλωθῶ, οὐ
 εἰθεῖα ἢ κλωθῶ. δηλοῖ τε τὰς μύρας παρ-
 νομασθεῖσας ἀπὸ μιᾶς αὐτῶν τῆς Κλωθῆς.
 v. Ernesti ad *Hom. l. c.* Observat Vi-
 scoutius ad *h. l.* in nummo Imperatoris
 Diocletiani, tres Parcæ et quidem nentes,
 repræsentatas esse, cum inscriptione: ΦΛ-
 ΤΙΣ VICTRICIBUS, vid. Viscont. p. 81.—
 ἀνηρείψαντο est verbum Homericum, illu-
 stratum ab Albert. ad Hesych. voc. ἀνη-
 ρίψαντο et ἀνηρείψαντο, ex *Iliad. v'. 234.* et
Od. a'. 241. itemque Hesiodo et Appollo-
 nio. Adde *Orph. Argon. 288. v. 15.*
 ἡμίσεας πλεόνων. Quatuor liberos Herodi
 tribuit auctor Inscriptionis, dissentit vero
 Philostratus. Difficultates ex hac dis-
 sensione et varietate ortas, exposuit in
 not. (11), ad Vit. Herod. Attioi.

Σφιν νηδῆς] Lapis exhibet: ΣΦΙΝΗΑΣ, *omissa litera v.* Passim similes observati
 sunt errores in Inscriptionibus et auctori-
 bus antiquis. In Inscriptione ap. Chishull,
Antiq. Asiat. pag. 98. lin. 35. legitur:
 ΤΑΣΘΛΑΣ, pro ΤΑΣ ΣΤΗΛΑΣ. p. 102.
 lio. 18. ΤΙΣΤΟΧΑΖΟΙΤΟ, pro ΤΙΣ ΣΤΟ-
 ΧΑΖΟΙΤΟ. In Codd. MSS. non infre-

Πρίν περ¹ γηραιῆσι μιγήμεναι² ἡλακάτῃσι.
 Τῷ δὲ Ζεὺς ἐπίηρον ὄδυρομένῳ ἀκόρητον,

¹ γεραῖσι S.

quens error. vide exempla ap. Pierson. Verisim. I. 9. pag. 107. Non absimilis huic errori corruptela in Æschyli loco ex Heliadibus, apud Athen. Lib. XI. p. 469. Ibi legitur: ἐνθ' ἐπὶ δυσμαῖς ἴσου πατρὸς Ἑφαιστοτευχῆς δέπας, ἐν τῷ διαβάλλων κτλ. Anapæsti duo miserrime depravati sunt. Legendum:

Ἐνθ' ἐπὶ δυσμαῖς σ' οὐ πατρὸς Ἑφαιστοτευχῆς δέπας, ἐν τῷ διαβάλλων κλ.

Concursus duarum literarum σ, errorem, procolit. Cætera quæ sequuntur tam corrupta sunt, ut nihil intelligam. Hac opportunitate, de nonnullis poetarum locis, ubi tales errores librariorum observavimus, nobis animadversa communicabo. In Aristophanis Lysistrata, v. 518. ait mulier:

- - - πῶς ταῦτ', ὦ νερ, διαπράττεσθ'
 ὦδ' ἀνόητως;
 ὁ δ' ἔμ' εὐθύς ὑποβλέψας φάσκει ἄν' εἰ μὴ
 τὸν στήμονα νήσεις,
 ὅτοτ' ἔξει τοι μακρὰ τὴν κεφαλὴν.

mi vir, qui fit, ut hæc tam stulte agatis?
 at ille statim limis me intuens dicebat: nisi subtemen neveris, dolebit tibi caput diu.
 Brunk. in Notis, p. 37. bene monuit hæc: 'Corrupte vulgo legitur hic versus tum quoad metrum, tum quoad φράσιν:

Ὁ δέ μ' εὐθύς ὑποβλέψας ἔφασκε, κεί μὴ τὸν στήμονα νήσω—

persanatum eum fore credidit Orvillius ad Charit. p. 506. si legatur φάσκει. Sed non animadvertit absurdum esse κεί μὴ νήσω. Nullus hic locus esse potest copulæ. Regii vocem ἔφασκε omitunt: præterea in A. scriptum ὑποβλέψας, εἰ μὴ τὸν στήμονα νήσεις, quod postremum verisimum est: unde maximam partem optime reposui:

Ὁ δ' ἔμ' εὐθύς ὑποβλέψας φάσκει ἄν' εἰ μὴ τὸν στήμονα νήσεις.

Ob librarii errorem, Viri docti veram lectionem non assequuti sunt. Credo legendum esse:

Ὁ δ' ἔμ' εὐθύς ὑποβλέψας ἄν' ἔφασκε, εἰ μὴ τ. σ. ν.

Quid est, quod aut reliquis non bene respondeat, aut Aristophaneum dicendi genus minus deceat? Excutiamus nonnulla alia in Aristophane, virorumque doctorum observationes. In Thesmophor. 225.,

Mnesilochus ait:

- - - εἰς τὸ τῶν σεμνῶν θεῶν.

Οὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητρά γ', ἐνταυθοῖ μενῶ τεμνόμενος.

Ne minimam quidem hoc loco particula γε vim habet, ad quam cæterum, ut recte observavit Cl. Jacobs in præf. ad Exercitatt. Critic. p. XX., confugere solent, qui versus mensuram aliter explere non possunt, Critici. Ubi acumen Brunkii? Legendum sine controversia:

Οὐ γὰρ, μὰ τὴν Δήμητρε', ἔτ' ἐνταυθοῖ μενῶ.

Aristophanes talem emendationem postulare videtur, nam in Nub. 814. ait:

Οὐ τοι, μὰ τὴν Ὀμίχλην, ἔτ' ἐνταυθοῖ μενεῖς.

Vesp. 1442.

Οὐ τοι, μὰ τὴν Δήμητρε', ἔτ' ἐνταυθοῖ μενεῖς.

Aves 1443.

Οὐ τοι, μὰ τὰς κεχῆδας, ἔτι σοῦ σχήσομαι.

E mea opinione locus quoque corruptus, in Equit. 460.

Ταυτ', μὰ τὴν Δήμητρά, μ' οὐκ ἐλάθανε τεκταινόμενα τὰ πράγματ'. ἀλλ' ἠπιστάμην γομφούμενά γε τὰ πάντα καὶ κολλώμενα.

Liber Ravennas vs. 3. ita exhibet:

γομφούμεν' αὖ τὰ πάντα κ. κ.

Omnino illud γε a librario intrusum, deest etiam in antiquis Edd. Miror Inverniziam, cui optima copia data emendandi multa illustrandique alia, nihil hic monnisse. Legendum puto:

γομφούμεν' αὖ τὰ πάντα καὶ κ.

Transeamus ad loca nonnulla poetarum apud Athenæum. Lycophron, magis Cassandra sua, quam alii carminibus notus, Satyram in Menedemum, Eretriacæ sectæ principem aliosque philosophos scripserat, e qua elegantissimum locum, at valde depravatum, conservavit nobis Athenæus, Lib. X. p. 420. quem sic partim e Toupii partim e mea sententia scribendum esse existimo:

Παιδὲς κρατίστου πατρὸς ἐξωλέστατοι
 ἐγὼ μὲν ὑμῖν, ὡς ὁράτε, στερηθῶ,
 δεῖπνον γὰρ οὐτ' ἐν Καίρι, μὰ τοὺς θεοὺς,
 οὐτ' ἐν Ρόδῳ ταιούτων οὐτ' ἐν Λυδίᾳ,

Antequam ad seniles accederet colos.
Illi porro Jupiter, solatium deflenti inexplebile,

² ἡλακάτῃσι Α. ἡλακάτῃσιν Β.

κατέχω δεξερωνικῶς, Ἀπολλων, ὡς καλόν!
* * * * * ἀλλὰ καὶ κυλίχιον
ὑδαρὲς ὁ παῖς περιῆγε τοῦ πενταβόλου
ἀτρέμα παρεξοστηκός, ἀλιτήριος
καὶ δημόκοινος ἐπεχόρευε δαφιλῆς
ἄερος, πενήτων καὶ τρικλίνου συμπότης.

Improbi filii patris optimo,
ego, ut adspicitis, hic vobiscum lascivio.
Nulla etenim per deos cana ejusmodi
nec Caria, nec Rhodi, nec Lydia
acceptus sum, Apollo, quam splendida!
* * * * * pocillum etiam
aqua impletum puer præbuit, emptum
obolis quinque,
vini subvapidi; infamis
plebeiusque saltabat lupinus,
multus, inopum trielinio compotor.

versu 6. in Athenæo legebatur:

ἀλλὰ καὶ κυλίχιον ὑδαρὲς
ὁ παῖς περιῆγε.

adhibui Toupii emendationem:

* * * * ἀλλὰ καὶ κυλίχιον
ὑδαρὲς.

vid. ejus Emendat. in Suid. T. II. p. 277.
Quod hic habes πενταβόλου, ad poculi
vilitatem pertuere mihi videtur, ad vinum
vero transtulit Toupius, qui acate vitio-
sum in Athenæo, ἀτρέμα παρεξοστηκός, in
ἀτρέμα παρεξοστηκός mutavit. οἶνον enim
παρεξοστηκός, vilissimum et subvapidium,
Lycophron vocat, quomodo etiam Aristi-
des, et alii a Toupio landati. De voce
ἀλιτήριος consule Interpp. ad Hesych. h. v.
Spanhem. ad Callim. p. 80. Ruhnk. ad
Tim. Lex. Plat. p. 24. Infeliciter ni
fallor tentavit v. 9. Toupius, qui sic legi-
tur in Athenæo:

καὶ δημόκοινος ἐπεχόρευε δαφιλῆς
ἄερος.

putat legendum esse:

καὶ δημόκοινος ἐπεχόρευε δαφιλῆς
ἄερος.

Vera lectio est δημόκοινος. Est enim ἄερος
δημόκοινος, cicer plebeium, infame.
Proprie δημόκοινος est tortor. Herodianus
Grammaticus ad calcem Phrynichi: Δη-
μόκοινος — ὁ στρεβλῶν καὶ βασανίζων. Am-
monius voc. Δήμιος. δήμιος καὶ δημόκοινος
διαφέρει. δήμιος γάρ ἐστιν ὁ ἀναίρων τοὺς κα-
ταδικούς. δημόκοινος δὲ ὁ βασανίζων. cnf. ib.
Valk. Pollux, Lib. VIII. 71. et Commen-
tatores, quibus adde Maussac. ad Harpo-
crat. v. δημόκοινος. Cyrillus Lex. MS.
δημόκοινον — τὸ δημόσιον. Eustathius

ad Od. Σ. T. III. p. 1835. ed. Rom. ubi
copiosus est de titulis, hominibus misellis
datis, ait: - - - ἐξ οὗ σκῆμμα πονηροῦς
ἐπέκειτο, τὸ δημόκοινος. Cicer ubi συμπότης
πενήτων καὶ τρικλίνου. Sic salem in Cas-
sandra, 135., ξίνοις σύνδορον dixit:

- - - τὴν ξίνοις
σύνδορον Αἰγαίανος ἀγίτην πάγον.

ubi vid. Schol. Lapii vilissimum ma-
perum et philosophorum cibum. v. Bur-
mann, ad Petron. c. 14. Verbo ἐπιχόρευε,
codem modo usus Diphilus apud Athen.
Lib. VI. p. 230.

Εἰς τὸ μέσον ἐπεχόρευεσσ σατιρδῆς
μέγας.

Refert Athenæus, ex eodem Lycophrone:
ἐξῆς δὲ φησὶν, ὅτι ζητήσεις ἦσαν παρὰ πότον,

- - - τράγημα γάρ
ὁ σωφρονιστὴς πᾶσιν ἐν μέσῳ λόγος.

ἱστορεῖται δὲ καὶ ὅτι πολλὰκις συνόντας αὐ-
τοὺς ἐπὶ πλεῖον, ὁ ὄρεος κατελάμβανε τὴν ἔω
καλῶν, τοῖσι δὲ οὐδέπω κόρος. deinde ieruo
inter potandum questiones ait propositas,

- - - bellarium enim
sapiens sermo in medio habitus.

Narratur quoque, sæpenumero accidisse, ut
congressi longius sermones cum protraherent,
gallus Aurorum denuntians, eos suis
disputationibus nondum satiatis interpella-
ret. Hæreo, ut verum fatear hoc loco, nam
dissecta membra poete in versus ordi-
nare, impossibile fere est. Cæterum ver-
bis τοῖσιν δὲ οὐδέπω κόρος, e Lycophrone
petitis, utitur conviva ap. Athen. Lib. X.
p. 445. σὺ δὲ παροῦν καὶ μεζύων οὐδέπω
κόρον ἔχεις. Ipse Lycophron in incerta
tragædia apud Stobæum, Tit. CXX. p.
491. Grot. οὐ γὰρ ἐστ' αὐτοῦ κόρος. Duo
versus Lycophronis, paulo emendatioris,
leguntur etiam in Diogene Laertio, in
Menedemo, Lib. II. sect. 140. pag. 161.
Menag. - - - ἅπαντα φησὶν ὁ Λυκόφρων ἐν
τοῖς πεποημένοις Σατύροις αὐτῶ, οἷς Με-
νέδημον ἐπέγραψεν, ἐγκώμιον τοῦ φιλοσό-
φου ποιήσας τὸ δράμα. ὦν καὶ τινα ἐστὶ
τοιαυτὴ

Ὡς ἐκ βραχείας δαιτὸς ἡ βασιὰ κύλιξ
αὐτοῖς κυκλεῖται πρὸς μέτρον τράγημα δὲ
ὁ σωφρονιστὴς τοῖς φιλοσόφοις λόγος.

Aliter ergo ab Athenæo, aliter a Diogene
Laertio, locus Lycophronis landatur. Fuit
forsan duplex recensio poemati. De
Menedemo philosopho vide eruditam dis-
putationem, in observationibus ad ver-

Καὶ βασιλεύς Διὶ πατρὶ φυὴν καὶ μήτην ¹ ἑοικώς. 20
 Ζεὺς μὲν ἐς Ὠκεανὸν θαλερὴν ἔστειλε γυναῖκα,
² Αὔρησι ζεφύροιο κομιζόμεν Ἠλυσίησιν.
³ Αὐτὰρ ὁ ἀστερόεντα περὶ σφυρὰ παιδὶ πέδιλα

¹ ὁμοίως S. M. B.

² Αὔρησι tanquam ex marmore H.

sionem τῶν LXX. Danielis, pag. 490. (Rom. 1773.) κυκλεῖν, haud dubie hic significat, in orbem distribuere, κύκλω χορεύειν, ut Antiphanes Comicus dixerat ap. Athen. in Epitome Casaubon. p. 781. ex emend. Valkenarii ad Callimachi elegiaca, p. 258.

--- χρυσοῦλλητον δέπας
 μεστὸν, κύκλω χορεύων.

Verbum προκυκλεῖν, tali significatione occurrit in Chelidonistarum carmine, ap. Athen. Lib. VIII. p. 360. C. quod sic legendum :

ἦλθ', ἦλθε χελιδάν, καλὰς ὄρας
 ἄγουσα καὶ καλοὺς ἐνιαυτοὺς,
 ἐπὶ γαστέρα λευκά, κἀπὶ νῶτα μέλαινα
 παλάσαν οὐ προκυκλεῖς ;
 ἐκ πίονος οἴκου ;
 οἴνου τε δέπαστρον
 τυροῦ τε κἀνίστρον
 καὶ πυρῶν ;

vid. Cl. Hermann de metris p. 337. Athenæi lectionem προκυκλεῖς, servandam puto, quam nullo jure Casaubonus et Meursius rejicere voluerunt. Jam vero et sequentem locum, levi mutatione et proba distinctione donatum, hic ad partes vocabo :

πότρε' ἀπίωμες, ἢ λαβώμεθα ;

* * * * *
 * * * * *

εἰ μὲν τι δώσεις, εἰ δὲ μὴ, οὐχ ἑάσομες
 ἢ τὰν θύραν φέρωμες, ἢ τὸ ὑπὲρ θυρον
 ἢ τὰν γυναῖκα, τὰν ἔσω καθημένηαν
 μι κ κ ἀ μὲν ἐστὶ, ῥαδίως μιν οἴσομες
 ἂν δὴ φέρης τι, μέγα τι σοὶ δὴ καὶ φέροις,
 ἄνοιγ' ἄνοιγε τὰν θύραν χελιδόνι,
 οὐ γὰρ γέροντες ἐσμὲν, ἀλλὰ παιδίαια.

Emendationes meas vix cuiquam displicere posse arbitror. v. 4. pro μικρὰ, scripsi μικκὰ, postulante Dorica dialecto; Dores enim, teste Gregorio, de dialect. Dor. p. 130. τὸ μικρὸν μικκὸν ἔλγουσι, laudati in testimonium loco Theoc. Id. V. 66. cnf. Id. VII. 64. XV. 12. 42. etc. Eadem forma usus Callimachus ap. Etym. M. p. 582.

Ἄει τοῖς μίκκοις μι κ κ ἀ διδοῦσι θεοί.

vid Fragm. Callimachea, CLXXIX. Benth. et XXXV. p. 294. Valken. cnf. Hymn.

in Cer. 111. Bæotus, in Aristoph. Acharn. 909.

μικκός γα μᾶκος οὔτος.

Μικκὺλα occurrit in Moscho, Id. I. 13. ed. Jacobs. Etym. M. p. 587. Μικκίλος (l. Μικκίλος), μικρός, ὑποκοριστικῶς. Phot. Lex. MS. Μίκκαιον — μικρότατον. v. Eustath. ad Iliad. ε'. pag. 619. Ælius Dionysius ap. Eustath. ad Iliad. β'. p. 217. usum verbi Ionibus tribuit; at Eustathius ipse ad Iliad. ε'. pag. 610. recte Æolicum vocare jubet. Versus 5., ita ab Athenæo exhibitus :

ἂν δὴ φέρης τι, μέγα δὴ τι καὶ φέροις.

Sed metrum claudicat. Barnesius ad Homeri Εἰρεσιώνην, ita emendat :

---, μέγα τί μοι δὴ καὶ φέροις.

Cl. Ilgen, (in Opuscul. philolog. T. I. p. 168.) contra, scribendum putat :

---, μέγα τι δὴ μοί κεν φέροις.

At sine dubio legendum est :

---, μέγα τι σοὶ δὴ καὶ φέροις.

si quid nobis adfers, magnum tibi quoque gratiam parat. Elegantissime Græci dicunt μέγα τι φέρειν, et μέγα τι ποιεῖν, pro gratiam reddere, referre gratiam alicui, aut remunerari rem. μέγα κακὸν ποιεῖν, pro malo adficere, mulier dixit ad mœchum suum, in Loerico luxurioso carmine, quod Athenæus conservavit, Lib. XV. p. 697. B.

Μὴ προθῶς ἄμ' ἱκετεύω· πρὶν καὶ μὸλεν κείνον, ἀνίστω.

Μὴ κακὸν μέγα ποιήσης καὶ με τὰν δειλάκραν.

Ἄμέρα καὶ ἦδη· τὸ φῶς διὰ τῆς θυρίδος οὐκ ἔσορῆς ;

Sic locus distinguendus, soluta oratione Athenæi immistus. v. 1. male erat ἄμμ', Hesych. δειλάκρα. δειλαία. Etym. Gudian. MS. δειλακρείων, ὁ δειλός. Ἀριστοφάνης, ὃ δειλακρείων πῶς ἦλθε· -- εἰρηται καὶ δειλακρός καὶ δειλάκρα.

Πρὶν πρὸς γρηαιῆσι μιγήμεναι ἠλακάτησι] Verbum μίγνυσθαι, pro σπλάσαι, ἀρρηπινquare positum esse, observavit Visconti. Idonea probatio e Homero petenda. v. Iliad. ω'. 91. γ'. 206. Od. ε'. 386. ζ'. 136. υ'. 246. Eleganter γρηαιῆς

Et Imperator, Jovi patri specie et consilio similis. 20
 Jupiter quidem ad Oceanum floridam misit uxorem
 Zephyri deferendam Elysiis auris;
 At is stellatos circum talos puero calceos

³ Αὐτὰ S. M.

ἡλακάταις μυγῆναι, de iis dicitur, qui ad senectam proveniunt. Simili plane locutione Martialis, breves colos dixit, de vita brevi ac non diuturna. Lib. IX. 28.

“Latonaë venerande nepos, qui mitibus herbis

Parcarum exoras pensa, brevesque colos.”

Animadversione præterea dignum, ἡλακά-
 τας hic ab auctore dici, non ἡλακάτην, quamvis de unius vita fatique agatur, ut a Martiale, colos, non colum. Lib. VII. 46.

“Non tulit invidiam nigri regnator Averni,
 Et fatis raptas reddidit ipse colos.”

Ἐπίηρον] pro solatio, ad consolationem ipsi, ἔσπειλεν, ἔδωκεν Imperator. Vocem ἐπίηρον inauditam esse bonis scriptoribus, Brunk monuit ad Analect. T. III. pag. 112. et 220. Idem esse ac ἐπίηρον credidit Visconti. Fallitur vir doctissimus, præterea omnino alia ratio habenda Homericæ ἐπίηρα φέρειν. Voce ἐπίηρα, ut substantiva et neutris generis usum fuisse Antimachum Colophonium, ex Hesychio patet. Ἐπίηρα. τὴν μετ' ἐπικουρίας χάριν μεγάλην, ἢ ἐκ τῆς περιουσίας ἀς Ἀντίμαχος. Hoc ergo contra eos est, qui omnino vocem e Græcitate eliminant, ut Interpp. ad Hesych. v. ἡ β. et Brunk. l. l. In tanto quidem naufragio Græcorum poetarum, quorum quantilla pars servata fuit, non licet tam audacter aliquid mutare, non decet, quidquid unus et alter Criticorum faciant. Aenta est de voce ἐπίηρα observatio Cl. Wolfii, in Præf. ad Hom. Iliad. p. XXI. ‘In primis’ (ait) sæpe a librariis præpositiones verbis male appictæ sunt, quæ separatim scribi debebant, tum maxime, cum præpositio aliqua post suam nomen posita, aliove modo per tmesin ab eo avulsa erat - - Retulerant in iis dudum Interpp. ad Hesych. T. I. p. 1648., verbum ἐπίηρα, Iliad. α'. 572. 8. in quo ἐπί ab ἡρα distractum, ad φέρειν referri docuerant. Sed et hic diversas fuisse Grammaticorum sententias, Glossographi Græci arguunt. Probabilem quidem illam observationem hoc facit, quod afferunt, ἡρα φέρειν alibi vel node esse, vel præpositionem si adsit, interdum ab ἡρα divulsam et alii vocabulo junctam occurrere; ut, Od. γ'. 164. π'. 375. Addi poterat similis forma Hom. χάριν φέρειν τινί, favens iis, qui ἡρα substantivum esse pu-

tant. At vero mox eadem dabitur redditor loco Od. τ'. 343. Οὐδὲ τι μοι ποδάνπτρα ποδῶν ἐπίηρα Συμῶ γίγνεται. Nihil nostram questionem juvat altera ibi lectio ἐπίηρ' ἀνὰ Συμῶ, merito improbata ab Eustathio. Quod si et hic ἐπί scriptura separare velles, ab ἡρα, unde contractum videtur ἡρα adjectivum, nec id facile alicui probares, cum sic ἐπί ad γίγνεται trahendum esset. Probare autem Aristarchus videtur vulgatum ἐπίηρα. vid. Etym. M. p. 359. 43. Schol. Wassenb. p. 185. et Eustab. p. 152. ubi inepte derivativus ab ἡρ, in Etym. M. primo loco positæ, auctor laudatur Herodianus.

Ἐδουρομένω ἀκέρητον] Vide quæ supra ad v. 11. monui.

Καὶ βασιλεὺς, Διὶ πατρὶ φυῖν καὶ μῆτιν εἰοικῶς] Est Marcus Aurelius Antoninus Philosophus. Tempore Antoninorum primum assueverunt Græci, Augustas Augustasque salutare βασιλεῖς et βασιλίτσας, quem usum magna eruditionis copia illustravit Spanhem. de Usu et Præf. Numism. Dissert. XII. p. 398. 400.

Ἐς Ὠκεανὸν θαλερὴν ἔστειλε γυναῖκα] Insula fortunata, in Oceano a veteribus positæ. vid. Salmas. et Viscont.

Αὐτὰρ ὁ ἀστερέοντα - - Νύκτα διὰ δυοφερὴν] In gratiam ac solatium Herodis, imperator M. Antoninus, ejus filium senatorem fecit. ἀστερέοντα πέδιλα, vocat calceos lunatos, quibus lana assuta erat; quod patriciorum insigne. vid. Salmas. Fuere, qui putarent, semicirculum illum, qui assuebatur calceis patriciorum, non lunulam referre, sed notam centenarii numeri, quod initio tot Senatores fuerint. Auctor est Isidorus, Orig. Lib. XIX. c. 34. hæc monens: “Patricios calceos Romulus reperit quatuor corrigiarum, assutaque lana, his soli Patricii utebantur. Luna autem in eis non sideris formam, sed notam centenarii significabat, quod initio patricii senatores centum fuerint.” Philostratus, de Herodis filio verba faciens, ornamentum in calceis, ἐπισφύριον ἐλεφάντινον μυροειδές vocat. Quan Marcellus dat historiam originis, adfigendi patriciorum calceis lunam, apud nos alium auctorem, eorum qui nunc exstant, occurrit. Fabulam ergo, aut, ut Salmasius putat, ex iis hausit poeta, qui τὰ Αἴτια scripserunt, quorum præcipui memorantur, inter Græcos Callimachus, inter Latinos, Varro;

Δῶκεν ἔχειν, τὰ λέγουσι καὶ Ἑρμάωνα φορῆναι,
 Ἦμος ὅτ' Αἰνεΐαν πολέμου ἐξῆγεν Ἀχαιῶν, 25
 Νύκτα διὰ δυοφερὴν ὁ δέ οἱ περὶ ποσσὶ σωτῆρ
 Παμφανόων ἐνέκειτο ¹σεληναίης κύκλος αὐγῆς.
 Τὸν δὲ καὶ Αἰνεΐαδαι ²πὸτ' ἐνερῆράφαντο πεδίλω,
³Υἱάσιν Αὐσονίων εὐγενέεσσι γερᾶα.
⁴Οὐ μιν ὀνόσσηται, ⁵καὶ Κεκροπίδην περ ἔοντα, 30

¹ CEA ΚΥΚΛΟ L. κυκλο ρο S. M. A. σεληναίης κύκλος αὐγῆς ex conj. S. quem secutus B.

² ΠΟ ΕΝΕΡΡΑΨΑΝΤΟ L. παρενερῆράφαντο S. M. B. παρενεγράφαντο A.

³ CON ΗΓΕΝΕΕCIC L. Σύμβολον Αὐσονίοισιν εὐγενέεσσι γερᾶϊον ex conj. S. quam sequitur B.

aut, quod probabilius e Viscontii sententia, ex deperditis auctoribus τῶν παραλειπομένων. Virgilius, ad locum aliquem incerti auctoris τῶν Τρωϊκῶν respexisse videtur, ubi hæc fabula exposita erat, referens, stellam cælo delapsam, viasque sectantem præluxisse Æneæ, et Idæa se sylvā condidisse, eaque duce, Æneam et socios salvos ad eum locum pervenisse, ubi se considerat. Sic autem ille, Æn. II. 696.

“ de cælo lapsa per umbras

Stella facem duces multa cum luce concurrit.

Illam, summa super labentem calmina tecti,

Cernimus Idæa clarā se condere silva, Signantemque vias; tum longo limite sulcus

Dat lucem, et late circum loca sulfure fumant.”

Sanctum sidus, paulo post vocat, v. 699.

“ Hic ergo victus genitor se tollit ad auras

Affatorque deos, et sanctum sidus adorat.”

Poeta noster, non stella, sed Mercurio duce, qui stellam in lunæ modum talaribus infixam habebat, Æneam Idam petiisse, et in tutum se recepisse scribit: et in ejus rei memoriam Æneadas stellæ illius vel lunæ figuram calceis suis adfuisse: quod postea nobilitatis insigne fuit Romanis. Quintus Smyrnæus non stellam, nec Mercurium stelligera habentem talaria, sed Venerem ipsam ducem Æneæ fuisse tradit, cum Trojæ fugeret incendium. Totus Quinti Smyrnæi suavissimus locus, paulo emendatius a Rhodomanno scriptus, ita se habet, Lib. XIII. 13. sq.

--- ὡς παῖς ἰσθλὸς ἀμύμονος Ἀρχίσαιο
 ἄστου λιπῶν, θηίοισι καταιδόμενον πυρὶ
 πολλῶ

υἱέα, καὶ πατέρα σφὸν ἀναρπάσας, φορέσκει,

τὸν μὲν ἐπὶ πλατῶν ὄμων ἐφασσάμενος κρατερῆσι

χερσὶ, πολυτλήτω ὑπὸ γῆραὶ μοχθίζοντα· τὸν δ' ἀπαλῆς μάλα χεῖρὸς, ἐπιφαύοντα πῶδεςσι

γαίης, οὐλομένου δὲ φοβούμενον ἔργα μῦθοιο ἐξῆγεν πολέμοιο δυσσηχέος ὃς δ' ἐπ' ἀνάγκης

ἐκρέματ' ἐμπεφυδὸς ἀπαλὸς παῖς· ἀμφὶ δὲ δάκρυ

χευάτο οἱ ἀπαλῆσι παρεΐασι· αὐτὰρ ὁ νεκρῶν

σώμαδ' ὑπέρθερε πολλὰ θοοῖς ποσὶ, πολλὰ δ' ἐν ὄρφνῃ

οἶκ' ἐθέλων στεΐβεσκε· Κύριος δ' ὄδον ἠγεμόνευεν,

υἱῶν, καὶ παῖδα, καὶ ἀνέρα πῆματος αἰνοῦ πρόφρων ῥυομένην· —

Tryphiodorus, qui ex eodem forte hausit fonte, ita breviter ait Excid. II. 643.

Αἰνεΐαν δ' ἔκλεψε καὶ Ἀρχίσην Ἀφροδίτη, οἰκτεῖροισα γέροντα καὶ υἱέα, τῆλε δὲ πάτρης

Αὐσονίων ἐπένασσε —

In Tabula Iliaca, conspicitur Mercurius, Æneam cum familia sua e Trojæ excidio abducens. Viri docti vero qui tabulam illustravere, Fabretum dico, Bergerum et B. de Montfaucon, non nostri poetæ locum attulerunt, in quo diserte narratur, Æneam Mercurii ductu evasisse. In gemma, ap. Augustin. Gemm. T. II. n. 3. fuga representata est Æneæ, ibique Mercurius dux, stellam in fronte gerit, lunari forma, radiosam. conf. Mus. Stosch. Cl. II. n. 385.

Πολέμου ἐξῆγεν Ἀχαιῶν, Νύκτα διὰ δυοφερὴν] Quintus Smyru. Lib. III. 326.

— οὐλομένου δὲ φοβούμενον ἔργα μῦθοιο ἐξῆγεν πολέμοιο δυσσηχέος ---

Dedit habendos, quos aiunt et Mercurium gestasse,
 Tum, quum Æneam ex bello eduxit Achivorum 25
 Noctem per tenebrosam. Illi vero circum pedes salutarer
 Resplendens inerat Lunaris luminis orbis.
 Hunc olim Æneadæ assuerunt calceo,
 Filiis Ausonum nobiles honoris signum.
 Non eum vituperaverint, etsi Cecropidam, 30

⁴ v. 50. et 31. transposuit S. . . O . . OCCHTAI I. οὐ . . . ὀσσηῖται S. οὐ . . . ὀσσηται M. οὐ . . . ὀσσηται A. οὐ μιν . . . ὀσσηται H. ὡς μιν ἐκόσμησαι ἐκ εἰρηj. terponit S. quam cæteri servant.

⁵ καὶ om. S. M.

Παμφανῶν ἐνέκειτο σεληναίης κύκλος αἰ-
 γῆς] Lacunam in lapide :

--- CEA --- C ΚΥΚΛΟ ---

facili, vera, et ab omnibus probata con-
 jectura, sic Salmasius explevit :

Παμφανῶν ἐνέκειτο σεληναίης κύκλος αἰγῆς.

habuit enim vir doctissimus in mente,
 versum Apollonii Rhodii, Lib. IV. 167.

Ἵς δὲ σεληναίην διχομήνιδα παρθένος αἰγῆν.

Omnino αἰγῆν sæpissime de fulgore solis
 et lunæ dicitur. Poeta incertus apud
 Alexandrum Grammat. p. 639. Ald. ---
 ὃ Σμίνθι ἄπολλον, τίνα χερὶ προσειπεῖν πρό-
 τερον, ἡλίου, καὶ πηγὴν τῆς οὐρανίου ταύτης
 αἰγῆς. Visconti, magis in fine probat
 verbum αἰγῆς, quia concursio syllabarum
 κλος et γῆς dura est. αἰγαί fere semper
 Sni tributæ. v. Homer. Iliad. π'. 188.
 θ'. 480. Od. ε'. 181. ζ'. 98. λ'. 496. Mi-
 nnermus ap. Stob. p. 536. Tragicus ap.
 eund. p. 401. Auctor Pæanis ap. Athen.
 Lib. XV. p. 696. poeta incertus ap. Plu-
 tarch. Opp. T. II. p. 827. De lucernarum
 radiis vocem adhibuit Philoxenus in
 Cæna, ap. Athen. Lib. IV. p. 147. A. et
 de oculorum fulgore, Licymnius Chius
 ap. eund. Lib. XIII. p. 564. Non minus
 Linnæ radii αἰγαί, dicti. vid. Tryphiod.
 509. ibique Interpp. Hinc Luna, Σελήνη
 καταυγάστειρα dicta, in Hymno Orphico,
 VIII. 6. cnf. Homeric. VIII. 13. — κύ-
 κλος et κύκλα Σελήνης etiam poetis in usu,
 quando de Luna plena sermo. Æsopus,
 in Analect. Brunk. T. I. p. 76.

ἡδεα μὲν γὰρ σου τὰ φύσει καλά, γαῖα,
 θάλασσα,

ἄστρα, σεληναίης κύκλα καὶ ἡλίου.

Ad quem locum Cl. Jacobs, laudat Leo-
 nid. Tarentin. Ep. XLIX. ἰσθὰ κύκλα
 σελήνης, et λαμπρὸς ἡλίου κύκλος apud
 Sophocl. Antig. 416. Adde Eurip. Phœn.
 181. χρυσεόκυκλον φέγγος, et Sopho-
 clis locum ap. Achillem, in vita Arati p.
 122. a. ubi legitur, στρέφοντα κύκλον
 ἡλίου.

Ποτ' ἐπὶ ἡρῶφαντο πιδίλων γιάσιον Αἰσωνίαν
 εὐγενέεσσι γερῶα] Sic legendum est e
 felici Viscontii emendatione. E corrupto
 apographo lectionem nobis prœcudit Salmas-
 ius: παρηνῆρῶφαντο, a verbo παρηνῆρῶπται.
 At hoc nihil est. Perspicue in lapide
 exstant literæ ΠΟ --- v. 29. ita Salmas-
 ius explevit :

Σύμβολον Αἰσωνίαν εὐγενέεσσι γερῶα.

‘ Huic versui restituendo (ait) supplendo-
 que, non magnam dedimus operam, sed
 bonam; quod illis solis ut negent per-
 mitto, qui aliter restitui potnisse osten-
 drent, quam hoc modo. Pediculos et
 apices literarum rimetur qui volet, et si
 puterit, labem et vitium lapidis melius
 resarciat, nos contenti simus hoc Catone.’
 Sequor lectionem Viscontii, qui in lapide
 ΓC, initio versos positas, accurate obser-
 vavit; et in fine integram vocem γερῶα.

Οὐ μιν ὀσσηται καὶ κεκροπίδην περ ἰόντα.]
 Hæsitavit ob lacunam, quam in Apogra-
 pho invenit Salmasius. ‘ Verba ipsa au-
 ctoris (inquit) non tam facile possumus
 hoc loco restituere, quam in superiore
 versu. Sententiam tamen æquo bene. Sic
 enim legimus :

Ἵς μιν ἐκόσμησεν καὶ κεκροπίδην περ ἰόντα.’

Reperit Salmasius in apographo :

--- ΟΥ --- OCCHTAI ---

Visconti vero in lapide, deletas fere li-
 teras :

--- ΟΥΜΙΝΟ --- OCCHTAI ---

Ingeniose inde conjicit :

Οὐ μιν ὀσσηται καὶ κεκροπίδην περ ἰόντα.

Sensus ipse supplementum confirmare vi-
 detur. Appellat poeta noster talaria, γιγῆς,
 ἐπισφύριον ἀνδρῶν Τυρρηνῶν, alludit enim, ut
 Viscontius monuit, ad illud calcamenti
 genus, quod Tuscum dicebatur, quod ge-
 nere utebantur Senatores Romani. Vir-
 gilius de Evandro, Æn. VIII. 458.

‘ Et Tyrrhæna pedum circumdat vincula
 plantis.’

¹ Τυρσηνῶν ἀρχαῖον ἐπισφύριον ² γέρας ἀνδρῶν,
³ Ἐρσης ἐκεγεγαῶτα καὶ Ἐρμέω, εἰ ἔτεόν δ᾽ ἦ
⁴ Κήρυξ Ἡρώδεω πρόγονος ⁵ Θησηιάδαο.

Τοῦνεκα τιμήεις καὶ ἐπώνυμος, ἧ μὲν ⁶ ἀνασσα

⁷ Ἐς βουλὴν ἀγερέσθαι, ἵνα πρῶτόθρονες ἔδραϊ.

35

Ἐλλάδι δ' οὔτε γένος βασιλεύτερος, οὔτ' ἔτι ⁸ φωνήν,

¹ Θυρσηνῶν S. M. Τυρρηνῶν Π.

² ΤΕΡΑΣ L.

³ ἐργειδῶτα S. M. ἐργειδῶτα A. ἐκεγεγαῶτα corr. S. quem sequuntur caeteri.

Servius ad h. l. 'Thusca calceamenta dicit crepidas, quas primo habuere Senatores, post equites, deinde milites. Alii calceos senatorios intelligi volunt, quia hoc genus calceamenti a Thuscis sumptum est.' Pollux, Lib. VIII. 13. Τυρρηνικά, τὸ κάττυμα ξύλινον, τετραδάκτυλον. οἱ δὲ ἱμάντες ἐπίχρυστοι. σανδάλιον γὰρ ἦν. ὑπέδησε δὲ αὐτὸ Φειδίας ἐν τῇ Ἀθηνᾷ. Photius, in Lex. MS. Τυρρηνικά, σανδάλια πολυτελεῖ. Caeterum plura invenies coascervata in auctoribus, qui de re vestitaria scripserunt.

Γέρας] Quadratarii errore, in lapide expressum ΤΕΡΑΣ, pro ΓΕΡΑΣ. Sarpus a librariis γ et τ confundi observamus. In Philodemi de Musicali libello, legitur Col. I. 9. ΤΕΝΝΑΙΟΤΗΤΑ pro ΓΕΝΝΑΙΟΤΗΤΑ. Col. V. lin. 27. et 33. ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ, et ΕΤΙΝΕΤΟ, pro ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ, et ΕΤΙΝΕΤΟ. Col. XX. lin. 27. ΚΩΜΩΔΟΤΡΑΦΟΥ pro ΚΩΜΩΔΟΓΡΑΦΟΥ. Turbatur adhuc sensus in Aristophanis Lysistrata, 82., ubi vice versa, γ pro τ, positum, ait Lysistrata:

ὡς δ' εὐχεοῖς, ὡς δὲ σφριγᾷ τὸ σῶμά σου.
 κἂν ταῦρον ἀγχοῖς. ΛΑΜ. μάλα γὰρ οἶω,
 ναὶ σῶ.

Γυμνάδομαι γα, καὶ ποτὶ πυγᾶν ἄλλομαι.

quo pertinet illud γὰ Laconicum? scribendum sine dubio:

γυμνάδομαι τε, —

Admonet caeteram, commovetque hic locus, ut simile vitium exhibeam. In Equit. 510. legitur:

Εἰ μὲν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κωμωδοδιδάσκαλος ἡμᾶς
 ἠνάγκαζεν ἔπει λέξοντάς γ' ἐς τὸ θέατρον
 παραβῆναι,
 οὐκ ἂν φαύλως ἔτυχεν τούτου κλω.

In altero versu corruptela sic tollenda:

ἠνάγκαζεν λέξοντάς ἔπει πρὸς τὸ θέατρον
 παραβῆναι.

His scriptis video Ravennatem librum, et auctorem argumenti in Aristoph. Nub. comprobare emendationem nostram. Magna praeterea accedit auctoritas ex Acharn. 628.

Οὔπω παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λέξων.

et Pac. 734.

Χρῆν μὲν τύπτειν τοὺς ῥαβδούχους, εἰ τις
 κωμωδοποιητῆς
 αὐτὸν ἐπήνει πρὸς τὸ θέατρον παραβάς —

Simili modo particula γε imperito librario intrusa, sensum turbat in Ran. 1055.

Μὰ Δί', ἀλλ' ὄντ'. ἀλλ' ἀποκρούπτειν χρῆ
 τὸν ποιητὴν τὸν γε ποιητὴν,
 καὶ μὴ παράγειν, μηδὲ διδάσκειν. τοῖς μὲν
 γὰρ παιδαρίοισιν
 ἔστι διδάσκαλος, ὅστις φράζει· τοῖς δ' ἡβῶ-
 σίν γε ποιηταί.

Scribe v. 3. τοῖσιν δ' ἡβῶσι π. Primus versus in memoriam mihi revocat alium non recte exhibitum locum in Thesmoph. 149.

Χρῆ τὸν ποιητὴν ἀνδρα πρὸς τὰ δράματα,
 ἃ δεῖ ποιεῖν, πρὸς ταῦτα τοὺς τρέπους
 ἔχειν.

Quando nomen ἀνὴρ ponitur cum substantivo, nullus locus conceditur articulo. τὸν ergo insertum ab imperito librario. Lege: χρῆ γὰρ ποιητὴν. Hoc melius quoque cum sequentibus cohaerere videtur. cnf. Astydantius Tragicus locum apud Athen. Lib. X. p. 411. a.

Εἰ ἔτεόν δ᾽ Κήρυξ] Sic Apollonius Rhod. Lib. IV. 292.

----- εἰ ἔτεόν δ᾽ ἦ
 ὑμετέρης γαίης Ἀχελώϊος ἑξανήσι.

et Lib. II. 210.

----- εἰ ἔτεόν δ᾽ ἦ
 οἷδ' ὑμεῖς.

Aratus, Phaenomen. 30.

----- εἰ ἔτεόν δ᾽ ἦ
 Κρήτησεν.

Poeta incertus, laudatus a Phania apud Athen. Lib. VI. p. 232.

ἔτεόν γὰρ ἐν Ἰλίῳ εὐρέϊ πύργῳ
 ἦν.

Notauda methodus Latina scribendi, ut ita dicam, quam in voce κήρυξ scribenda ad-

Antiqua talaria, Tyrrenorum ornamentum virorum,
Quum Hersa prognatus sit et Mercurio, siquidem vere
Ceryx Herodis Thesidæ progenitor.

Propterea honoratus, et Consul ordinarius, ut regium

Ad Senatum se conferat, ubi princeps locus.

35

In Græcia porro neque genere nobilior, neque eloquentia
quisquam

4 ΚΗΡΥΧ Λ.

5 Θησιδάω S. M. B. A.

6 ἄνασσα S. M.

7 Εἰς S. M. B. Εἰ Α.

8 φωνὴν S. M.

hibuit quadratarius. Scalpsitenim ΚΗΡΥΧ.
vid. Viscont. Litera ξ, in Græcis inscrip-
tionibus, sæpius Latinorum X expressa.
v. Corsini, Spiegazione de due antichissime
Inscrizioni Greche, (Rom. 1756)
p. 8. De Ceryce, Mercurii filio, vid. Pol-
lux, Lib. VIII. segm. 9. Ovid. Metam.
II. 107. seq. ibique Interpp. Hinc anti-
quissima nobilissimaque familia Athenis,
Κήρυκες dicta, e qua ortum se ferebat He-
rodes. Theodorus, ἐν τῷ ἀ περὶ τοῦ Κηρύ-
κων γένους laudatur ab Elym. M. et Photio
in Lex. MS. voce ἡμεροκαλλές. Herodes
dictus Thesides, aut quia Atheniensis;
nam Virgilius Georg. II. 383. dixit:

“ Præmiaque ingeniis agros et compita
circum
Thesidæ posuere.”

aut quia cum nobilissima illa familia cog-
natus erat.

Τούνεκα τιμήεις - - - πρωτόθρονος ἔδραι]
Quocunque modo Salmasius aliique In-
terpp. hos versus distinxere, nullum sen-
sum præbuit lectio vulgata, qui dignus sit
poeta. Fuit primus Viscontius, qui re-
ctius positus distinctionis signis, locum
clarum et perspicuum reddidit. Legenda
omnino longa viri docti observatio, in
hunc locum: de qua ii iudicent, qui, quid
doctum sit et acutum, intelligant. Hero-
dis enim filius, nomine Atticus, licet tam
stupidus, ut viginti quatuor pueris æqua-
les ipsi adjungendos potaverit pater, lite-
rarum appellatos nominibus, ut per hos
tandem literarum addisceret rudimentum,
Consul tamen factus An. 185. Hinc ap-
pellatus v. 34. τιμήεις καὶ ἐπώνυμος. Nam
pater consulis honore splendebat an. 143.
Vocem ἐπώνυμος tali fere significatione
adhibuit Agathon Tragicus, in Thyeste
ap. Athen. Lib. XII. p. 528. E.

ἐπώνυμον γυν εὐθύς ἔσχημεν κλέος
Κουρήτες, εἶναι κουρίμευ χάριν τριχός.

Callimachus, in Schol. Nicaudri, inter
Bentleiana Fr. CXXXIX.

καὶ τριτάτη Περγῶος ἐπώνυμος, ἧς ὄρε-
δαμνον

Αἰγύπτῳ κατέπηξι.

conf. Valk. in Callimachea fragm. p. 10.
Pancrates Arcas, referente Athenæo, A-
driano imperatori cum esset Alexandria,
velut ostentum ingens, spectandum præ-
buit lotum roseum, Ἀντιόχεια Antiochium
vocaundum esse dixit; pulcherrimi Pan-
cratis versiculi, conservati ab Athenæo,
Lib. XV. p. 677. F.

οὐλὴν ἔρωυλλον, λευκὴν κρέινον, ἧδ' ἰάκινθον
πορφύρεν, λευκοῦ δὲ χελιδονίου πέττηα,
καὶ ῥόδον ἑαρινοῖσιν ἀνοιγόμενον ζεφύροισιν,
οὐπω γὰρ φύεν ἄθος ἐπ' ἄνω μὲν Ἀντιόχεια.

Senatum Romanum, ἄνασσαν βουλὴν vocat.
Simili modo Martialis, dominum Senatum
appellat Lib. XIV. 17.

“ Synthésibus dum gaudet eques, do-
minusque Senatus.”

εἰς βουλὴν ἀγέρεσθαι, refertur in Senatum,
udscribi Senatui. Apollonius Rhod. Lib.
IV. 244.

εἰς δ' ἀγορὴν ἀγέροντ' ἐνὶ τεύχεσιν —

Noto metaplasmo πρωτόθρονος ἔδραι dixit,
pro πρωτόθρονοι ἔ. Sic Homerus Iliad. σ.
354. et π'. 370. ἐξυσάρματα ἵπποι, pro
ἐξυσάρματα, ubi vid. Schol. Nec in com-
positis tantum vocibus, sed in simplicibus
quoque frequenter hujusmodi metaplasmi.
Sic ap. Hom. Iliad. λ'. 600. ἰῶκα δακρυόσι-
σαν; quod etiam per metaplasium decli-
nationis pro ἰωκὴν, sicuti pro φυγὴν, Hero-
dotus Lib. III. p. 370. in prosa habet
φύγα, quasi ex tertia declinatione esset
ἰωξ, ἰώκος, et φῶξ, φυγός. Epicharmus etiam
ap. Athen. Lib. VII. v. 288, αἰόλαι πλω-
τες, pro πλωταί. Sed vide Salmasium.

Ἐλλάδι δ' οὐτε γένος βασιλεύτερος] Ele-
gantius hic βασιλεύτερος, prastantiorum et
genere nobiliorum significat. Græci sæpius
βασιλεῖς vocant homines, qui arte sua ex-
cellunt, aliosque superant ingenii præ-
stantia. Adrianus Sophista apud Philo-
stratum, Herodem vocabat βασιλεῖα τῶν
λόγων. En ejus verba: Ἠράδην δὲ τὴν βασι-
λεῖα τῶν λόγων ἀγαπητὴν, ἢν αἰοῖνός τε καὶ νε-
φάν ἱπποκρίναμαι Apud Eunarium, c. 27.
Protagorius, in inscriptione statuar, βασι-
λεύων λόγων dicitur. πῶλλά δ' ἰσὶ πῶλλους

Ἡρώδew γλώσσαν δέ τέ μιν καλέουσιν ¹ Ἀθηένων.
Ἡ δὲ καὶ αὐτὴ περ καλλίσφυρος Αἰνειώνη,
Καὶ Γανυμηδείη, καὶ Δαρδάνιον γένος ² ἦν

¹ Ἀθηναίων S. M. Ἀθῆναι ex conj. B.

ἀγασθέντος καὶ τυχόντος ἐπαίνων, ἀνδριάντα κατασκευασάμενοι χαλκοῦν ἰσομέτρητον ἀνέθηκαν ἐπιγράφαντες, ἡ βασιλεύουσα Ῥώμη τὸν βασιλεύοντα λόγους. *Regnum dicendi*, tali modo *Martialis* usurpavit, *Lib. III. 26.*

“*Ille decus linguæ faciet, regnumque loquendi.*”

Verbum βασιλεύειν de rebus quoque dicitur, quæ splendescunt, v. Wernsd. ad *Himerii Or. XIV. p. 617.* sic *rosa* apud *Achillem Tat, Lib. II. 1.* dicitur τῶν ἀνθῶν βασιλεύειν. Latini sic utuntur verbis *rex* et *regnum*. cñf. *Græv. ad Cic. Epist. IX. 18. 1.* *Tibia Phrygia* ob præstantiam forte *Caσιλεια* dicta in corruptissimo *Telestis* fragmento apud *Athen. Lib. XIV. p. 617. B.* quod sic forte restitendum: *Φρυγία καλλιπύων αἰλῶν ἱερῶν βασιλεια, ἀνδόνειαν ἀρμόσασα πρῶτα, Δαρίδος ἀντίπαλον Μούσας νομαίολαν ὄμφαν, πνεύματος εὐπτερον αὔραν, ἀμφιπλέκων καλάμοις.* De *Telestis* loco, vario modo a viris doctis tentato, vid. *Vossium ad Catull. p. 227.* et *Cl. Huschke, Epist. critic. p. 47.* Scripsi ἀνδόνειαν ἀρμόσασα — ὄμφαν. In *Aldina* erat: αὔθωνος ἦροσε. *Casaub.* edidit: ἀνδόν' ὄς ἦροσε. *Vossius* emendandum putavit ἀνδῶνα et sic tibiā appellari affirmavit. Sed hoc nullo exemplo confirmari potest. *Quantus* præterea foret loci sensus, si eum e *Vossii* sententia interpretaremur. Eleganter a poeta tibiæ phrygiæ *philomelæ* cantus tribuitur. *Aedonia* vox poetis innumeris locis celebrata. *Salejus Bassus*, in *Pithæi Vet. poet. p. 260.*

“*Sic et aedonia superantur voce cicadæ.*”

Vox rara ἀντίπαλος, in *Critia* occurrit apud *Athen. Lib. XIII. p. 600.*

Τὸν δὲ γυναικίῳν μελέων πλέξαντά ποτ' αἰδᾶς
ἦδιν Ἀνακρείοντα Τέως εἰς Ἑλλάδ' ἀνήγεν,
συμποσίαν ἐρεθισμα, γυναικῶν ἠπερόπωμα,
αἰλῶν ἀντίπαλον φιλοβάρεβιτον, ἦδυν,
ἄλυπον.

ἀμφιπλέκων, est idem ac *συμπλέκων* ant *διαπλέκων*. vide exempla a *Cl. Huschke* allata, l. c. *νομαίολος* i. q. αἰόλος ant *ποικίλος*. Jam supra in *Pratinæ* versibus αἰόλον μέλος illustravimus. Adde initium carminis *Ithyphallici*, apud *Athen. Lib. XIV. p. 622.*

Σοὶ Βάμχε τάνδε Μούσαν ἀγλαίζομεν
ἀπλοῦν ῥυθμῶν χέοντες αἰδῶ μελεῖ,

καὶ μὰν ἀπαρθέυοντον. οὔτι ταῖς πάρος κεχρημέθα νῦν αἰδαῖσι, ἀλλ' ἀκήρατον κατὰρχομεν τὸν ὕμνον.

Tibi, Bacche, splendidam damus hanc Musam, effundimusque simplicem rhythmum ornatum carmine, intentum aliis. Non equidem prius usitatus cantus afferimus; hymnum contra inusitatum tibi exordiamur.

Sic videtur locus distinguendus et reddendus. ἀγλαίζομεν. Sic *Pindar. Olymp. I. 12.*

ἀγλαίξεται δὲ καὶ
μουσικᾶς ἐν αὐτῷ —

χέειν φωνήν, μέλος, effundere carmen, vocem. *Homer. Od. τ'. 521.* de *philomela*. χέει πολυχημέ φωνήν. *Lycophron Alex. 5.* χέεσσε παμμιγῆ βωήν. *Apollon. Rhod. Lib. IV. 749.* ἀμφὶ δὲ πέπλον ὀφθαλμοῖσι βάλλουσα γόνος χέειν. *Menalippides Lyricus* ap. *Athen. Lib. X. p. 429.* τοὶ δὲ παράπληκτον χέον ὄμφαν. *Nilus Scholasticus*, in *Analect. Bruuk. T. III. p. 14.* τί πρὸς ἕκαστον ὄραν τόνδε γέλωπα χέεις; *Lyricus* incertus ap. *Demetr. Phaler. s. 142.* περὶ γων ὑπὸ κατὰ χέει λιγυρὰν αἰδῶν. *Menalippides Tragicus*, in *Proserpina* apud *Stob. Grot. p. 165.* ἄχεα προχέων dixit, quod bene *Grotius* reddidit; *tristia fundens lamenta*. Latini enim *fundere*, eodem modo sæpissime dicunt. *Auctor carminis* in *Phœnicem*, v. 45.

“*Incipit illa sacri mandlania fundere cantus*

Et miram vocem, luce movere nova.”

“*bi* vid. *Burmam*. Mentione facta carminis *Ithyphallici*, breviter sententiam nostram de alio carmine dicemus, cujus initium conservasse videtur *Athenæus l. c. p. 622. B.* οἱ δὲ ἰθύφαλλοι, αἰτ, φησί, καλούμενοι προσωπεῖον μεθύοντων ἔχουσιν, καὶ ἐστεφάνωνται (μισθῶ), χειρίδας ἀνδρινὰς ἔχοντες. χιτῶσι δὲ χέονται μεσοτείκοις, καὶ περιέζωνται ταραντίνιον καλύπτων αὐτοῦς μέχερι τῶν σφυρῶν, σιγῆ δὲ διὰ τοῦ πυλῶνος εἰσελθόντες, ὅταν κατὰ μέσην τὴν ὀρχήστραν γέωνται, ἐπιστρέφουσιν εἰς τὸ θέατρον, λέγοντες, ἀνάγετε, εὐρυχωρίαν ποιεῖτε τῷ θεῷ. ἐθέλει γὰρ ὁ θεὸς ὀρθὸς ἐσφυρωμένος διὰ μέσου βαδίζειν. Latet hic, quod *Casaubonus* non observavit, particula carminis *Ithyphallici*, sic forte restituenda:

Herode, quem et linguam vocant Athenarum.
Illa vero et ipsa pulchra Æneæ neptis,
Et Ganymedeæ, et Dardanum genus erat

² εἶπν, sed ex conj. ἦεν, S. et sequuntur ceteri.

Ἄνάγετε - - - - - εὐρυχωρίαν
ποιεῖτε τῷ θεῷ.
ἔθέλει γὰρ ὁ θεὸς ἄρθος ἐσφυραμένους
διὰ μέσου βαδίζειν.

In primo versu desunt verba nonnulla.
Forte vox ἀνάγετε erat repetita, sed semper deest κῶμον, aut simile quid. Repetitio verborum in choro poetis non infrequens. Sic Euripid. in Palamede ap. Isocrat. Encom. Busird. p. 220.

Ἐκάνετ', ἐκάνετε κτλ.

Exstant apud Athenæum Lib. XI. p. 497. versus nonnulli ex Ithyphallis Theoclis, qui etiam ad hoc exemplum restituendi sunt:

Ἐθύσαμεν γὰρ σήμερον σωτήρια
πάντες οἱ τεχνίται.
μεθ' ἦν πῖνν τοδὶ κέρα, ὡς τὸν φίλτατον
βασίλεα πάρεμι.

vid. Casaub. ad Athen. p. 442. Varii erant Ithyphallica carniua generis. Multa enim ad religionem Bacchi, Priapi et similibus deorum, multa ad amorem et summam lasciviam pertinebant. Neque tamen puto, antiquissimis temporibus, obscœni aliquid in Ithyphallicis carminibus fuisse, quod parte aliqua probari potest loco, ex Euphorionis carmine petito, ap. Dionys. Halicarn. de Struct. Or. p. 29. Quanto pere vero postea desciverant Græci moribus, nullo documento certius constat, quam ex Ithyphallico carmine, quod triginta circiter annis, post Philippi mortem publice cantarunt Athenis, in honorem Demetrii, Antigoni filii. Qui illud carmen servavit nobis, Athenæus Lib. VI. p. 253. D. (magnam partem emendatum a Casanbono, Animadv. p. 443. et Toup. Epist. Critic. p. 175.) ibidem illos cecinisse scribit: ὡς εἶπ μόνος θεὸς ἀληθινός, οἱ δ' ἄλλοι καθεύδουσιν, ἢ ἀποδημοῦσιν, ἢ οὐκ εἰσίν. Post, exhibitum carmen, F., ταῦτ', αἰτ, ἦδον οἱ Μαραθανομάχοι. Quo respicit Clemens Alexandr. Protrept. p. 48. Μαραθανομάχους legerat in Aristoph. Nub. 982. Acharn. 180. Carmen Ithyphallicum, longe elegantissimum, et tum antiquitatis, tum Atticæ adulationis illustre monumentum, hic e Toupii emendatione, pauculis a me mutatis apponam.

ΞΕΝΙΣΜΟΣ

ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.

Ὦς οἱ μέγιστοι τῶν θεῶν καὶ φίλτατοι,
τῇ πόλει πάρεσι.

Ἐνταῦθα γὰρ Δημήτρα καὶ Δημήτριον
ἄμα παρῆγ' ὁ καιρός.

Χ' ἢ μὲν τὰ σιμνά τῆς κόρης μυστήρια
ἴρχεθ' ἵνα ποίησιν.
Ὁ δ' ἱλαρός, ὥσπερ τὸν Σεῦν διτ', καὶ καλὸς,
καὶ γελῶν πάρεστι.
Σιμνὸς ὅθι φαίνεθ' οἱ φίλοι πάντες κύκλω,
ἐν μέσοισι δ' αὐτός.
Ὅμοιος ὥσπερ εἰ οἱ φίλοι μὲν ἀστέρεις,
ἥλιος δ' ἰκίσιος.
ὦ τοῦ κρατίστου παῖ Ποσειδάωνος θεοῦ,
χαίρει κ' Ἀφροδίτης.
Ἄλλοι μὲν ἢ μακρὰν γὰρ ἀπέχουσιν θία,
ἢ οὐκ ἔχουσιν ἄτα,
ἢ οὐκ εἰσίν, ἢ οὐ προσίχουσιν ἡμῖν οὐδὲ ἔν.
Σὲ δὲ παρόνθ' ὄρα μιν,
οὐ ξύλιον, οὐδὲ λιθίνον, ἀλλ' ἀληθινόν.
Εὐχόμεσθα δὴ σοι.
Πρῶτον μὲν εἰρήνην ποίησον, φίλτατε,
κύριος γὰρ εἰ σύ.
τὴν δ' οὐχὶ θήβαν, ἀλλ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος
Σφίγγα περικρατοῦσαν
Αἰτωλίδ', ὅς τις ἐπὶ πέτρας καθήμενος,
ὥσπερ ἡ παλαιά,
τὰ σώματ' ἡμῶν πάντ' ἀναρπάσας φέρει,
κ' οὐκ ἔχω μάχασθαι.
Αἰτωλικὸν γὰρ ἀρπάται τὰ τῶν πύλας·
νῦν δὲ καὶ τὰ πύρρον.
Μάλιστα μὲν δὴ κόλασον αὐτός· εἰ δὲ μὴ,
οἰδῖπουν τιν' εἰρέ,
τὴν σφίγγα ταύτην ὅς τις ἢ κατακρημνίει,
ἢ σπειρῆν ποιῆσει.

Vs. 3. Contra genium Linguae Græcæ Toupius legit Δημήτριος. Idem v. 4. ἄμα παρῆν ὁ καιρός. reddiditque: simulac tempus advenit. Ego probo viri docti emendationem, in Appendice ad Toup. Emend. in Suid. T. IV. p. 491. ἄμα παρῆγ' ὁ καιρός. tempus simul adduxit. Majorem vim versus accipit. v. 12. ἥλιος δ' ἰκίσιος, elegantissime poeta dixit, et vere Attice. Sic Menander in Hypobolimaæ apud Stob. Tit. CXXII. p. 497. τὸν ἥλιον τὸν ἰκίσιον. vulgo v. 31. legitur σχόλασον αὐτός: quod recte observante Toupio, nauci non est. Elegans est emendatio summi critici κόλασον αὐτός. Sensus erit: Sphingem veto illam, quæ nos verat, vel tu reprime, vel alium qui reprimat, mitte. Verbum κόλαω, κολάζω, Comicis Atticis valde tritum. vid. Aristoph. Vesp. 244. Equit. 455. fragm. ap. Gellium, Lib. XV. p. 630. Theopompus apud Suid. v. Ἄττις.

Κολάσομαί γε σὲ,
καὶ τὸν σὸν Ἄττιν.

καὶ Γανυμηδείη, καὶ Δαρδάνου γένος ἦνν
Τρωός [Ἐριχθονίδαο] Sequor cum Viscontio,
lapidis scripturam ἦνν. vid. Var. Lect. ἦνν

Τρωὸς ¹ Ἐριχθονίδαο. ² σὺ δ', εἰ φίλον, ἱερά ρέξαι, 40
 Καὶ θυῖσαι. ³ θυέων ἀτὰρ οὐκ ἀέκοντος ἀνάγκη
⁴ εἰ δέ ⁵ τι εὐσεβέεσσι καὶ ἠρώων ἀλεγιζέιν.
 Οὐ ⁶ μὲν γὰρ θνητὴ, ἀτὰρ οὐδὲ θεαίνα τέτυκται.
 Τοῦνεκεν οὔτε νεῶν ἱερὸν λάχεν, οὔτ' ἔτι τύμβον,
 Οὐδὲ γέρα ⁷ θνητοῖς, ἀτὰρ οὐδὲ θεοῖσιν ⁸ ὅμοια. 45
 Σῆμα μὲν οἱ ⁹ νηῶ ἵκελον δῆμῳ ἐν ¹⁰ Ἀθήνης.
 Ψυχὴ δὲ σκῆπτρον Ῥαδαμανθύος ¹¹ ἀμφιπολεύει.

¹ Ἐριχθονίδεω ex conj. S. quam arripuit B.

² CΥΔΙΦΙΛΟΝ L. οὐ δι' φίλον S. M. A. H. ἢ δὲ φίλον ex ingenio S. item B.

³ οὔεων A. om. M.

⁴ εἰδεται ex ingenio B.

sæpe in Homero occurrit, sereque semper in initio versus, vid. Iliad. λ'. 807. Od. τ'. 283. ψ'. 310. ω'. 342. cnf. Payne, Analytic essay on the Greek Alphabet, p. 95.

- - - σὺ δ', εἰ φίλον, ἱερά ρέξαι, καὶ θυῖσαι] Acute Visconti, σὺ δ' εἰ φίλον rescripsit, pro CΥΔΙΦΙΛΟΝ, quæ lapidis scriptura. Illa confusio inter εἰ et i omnino frequentissima est. Jam supra nonnulla notavi, ubi v. 16., CICEICA pro CEICACA exaratum. In Salmassii apographo pro CΥ erat OΥ, deinde habuit, nescio unde ΩΙ, mutavitque inde literas ΔΗ in ΔΙ, et præcedens Ἐριχθονίδαο, in Ἐριχθονίδεω. v. Var. Lect. θυῖσαι. hostias mactato. Menander in Scholiis MSS. ad Hom. Iliad. φ'. 390. communicatis mihi a Cl. Heynio,

Καὶ τοῦτο θύων οὐδὲ πώποτε' νηξάμην
 ἐγὼ τὸ σῶζον τὴν ἐμὴν συνοικίαν
 ἀλλὰ παρέλιπον, οἰκετῶν εἶναι στάσιν
 ἔδον παρ' αὐτῶ πρᾶγμα χρησιμώτατον.

In primo versu conservavi νηξάμην. sic sæpius Attici comici. Sopater in Galatis ap. Athen. Lib. IV. p. 160. καὶ γὰρ — νηξάμην. cnf. Etym. M. p. 400. 32. Herodian. ad calcem Phrynichi p. 202. Eustath. ad Iliad. α'. 458. T. I. p. 111. ed. Rom. et Brunk ad Eurip. Hecab. 18. Literas AI et I etiam a librariis confundi, erudite observavit vir doctus in Observatt. Miscellan. T. I. P. I. p. 128. Animadvertendum hoc in venustissimo fragmento e Dionysii Æneï elegia, ap. Athen. Lib. XV. p. 668. quod sic forte legendum :

Κότταβον ἐνθα δέ σοι τρίτον ἰστάναι οἱ δυσέ-
 ρατες,
 ἡμεῖς, προστιθέμεν γυμνασίῳ Βρομίου
 Κάρυκον οἱ δὲ παρόντες ἐνεῖρετε χεῖρας ἅπαντες
 ἐς σφαῖρας κυλικῶν, καὶ πρὶν ἐκεῖνον ἰεῖν,
 Ὅμματι ζηματίσασθε τὸν αἰθέρα τὸν κατα-
 κλινῶ,
 εἰς ὅσον ἰς λάταγος χωρίον ἐκτέταται.

v. 4. male erat in Athenæo, ἰδεῖν. Sensus est: Priusquam cottabum emittitis, oculis metimini athera deversum, ut sciatis, in quan-

tum spatium latae exolverit. Ultimo versu erat: εἰς ὅσον αἱ λάταγος χ. ε. Non infeliciter restituisset hæc videor. ἰς enim, quod proprie nervus in corpore, significat etiam δύναμιν. Deinde etiam de omnibus rebus vim habentibus, v. c. de vento, fluvio, et hoc loco de latage, tropice dicitur. Sic apud Homer. Iliad. μ'. 320. ἰς ἀνέμου. cnf. σ'. 39. ε'. 759. ἰς ποταμοῦ, Iliad. φ'. 356.

εἰ δέ τοι εὐσεβέεσσι καὶ ἠρώων ἀλεγιζέιν] Frustra hic versus sollicitatur ab Interpp. Maittaire, subintelligendam putat vocem φίλον e versu 40. Quo jure, non intelligo. Brunkius, dum legit εἰδεται, faciliorem quidem lectionem profert, sed quæ non a manu poetæ est. Conservanda lectio lapidis, immerito etiam a Viscontio correctæ. Ponerit enim pro: εἰ δέ τοι τῶν εὐσεβέων τοῦτό ἐστι. Præterea particulae δέ τοι, sæpius conjunctæ. Æschyl. Sept. ad Theb. 478.

Πέμπετοι μ' ἂν ἦδη τόνδε σὺν τύχη δέ τοι.

Ibid. 185.

φιλοθύτων δέ τοι
 πολέως —

Sophocl. Antig. 334.

— ἔαν δέ τοι
 Ληφθῆ τε καὶ μή.

cnf. Hoogev. de particul. p. 275. Bene observavit Viscontius, sæpissime OI pro I positum esse. Mirum hoc non est. Uno enim olim efferebantur sono, ideoque sæpius ista bina a librariis confusa. vid. Valk. ad Euripid. Phœn. pag. 165. Brunk ad Aristoph. Ran. 922. Afferamus nonnulla a nobis notata, nam fortasse non omnes ea recordantur. Athenæus Lib. XV. p. 668. Ἀχαιοὶ δ' ἐν Λίνῳ περὶ τῶν Σατύρων λέγων φησὶ,

Ῥιπτοῦντες, ἐκβάλλοντες, ἀγνύντες τίμου
 λέγοντες, ὦ κάλλιστον Ἡρακλεῖ λάταξ.

Locus ita emendandus :

Ῥιπτοῦντες, ἐκβάλλοντες, ἀγνύντες θ' ὁμοῦ
 λέγοντες, ὦ κάλλιστος, Ἡράκλει, λάταξ!

Trois Erichthonidæ. Tu autem, si libet, sacra facito, 40
 Et hostias mactato: verum inviti non est opus sacris,
 Sed si quis piis hominibus amor curam heroum gerere:
 Neque enim mortalis, at neque dea est:
 Idcirco neque templum sacrum sortita est, neque sepulcrum,
 Neque honores mortalibus, et neque diis similes. 45
 Monumentum quidem ipsi templi instar Athenis est,
 Anima vero circa sceptrum Rhadamanthi versatur;

⁵ ΤΟΙ Λ. ⁶ ΜΕΓΓΑΡ Λ. με γὰρ S. Μ. μὲν γὰρ tanquam ex marmore A.

⁷ Θνητοῖς S. Μ. ⁸ ὄλλοια Α. ⁹ νέω ἱκελον S. Α. ¹⁰ Ἀθήναις Α. ¹¹ ἀμωπολοῦν Α.

*Jactantes, ejicientes, frangentes, simulque
 clamantes: o festivus mehercule latus!*

Alio modo Achaï locum emendatum
 dedit Toup. Emend. in Suid. T. II. p.
 470. Memorabilis est usus verbi ἐκβάλλειν,
 quod de poculis dicitur, post cenam
 fractis et abjectis. Colligo hoc quoque
 ex antiqui poetæ Chærilii loco ap. Athen.
 Lib. XI. p. 464.

— χερσὶν

ὄλλω ἔχω κύλικος τρυφὸς ἀμφὶς ἑαγὸς
 ἀνδρῶν δαιτυμῶνων ναυάγων οἷά τε πολλὰ
 πνεῦμα Διονύσσοιο πρὸς ἕβριος ἔκβαλεν
 ἀκτὰς.

— — — — — manibus

*opes ego habeo, undique fracti calicis
 testam,
 conviviarum hominum naufragium; qua-
 lia multa,*

Bacchi procella ejicit ad litus superbum.

Male erat in Athenæo v. 4. πρὸς ὕβριος
 ἔκβαλ' ἀνακτος. Cæterum, uti Chærilus
 ὕβριος ἀκτὰς dicit, ita Pindarus, in Ex-
 cerplo libri XI. Athenæi, apud Casaubon.
 Animadv. Lib. XI. c. 4. 782. (Fragm. ed.
 Heyne p. 112.) ψευδῆ πρὸς ἀκτὰν ait. E
 Chæriilo illustrandus Euripidis locus ex
 Cæneo, apud Athen. Lib. XV. p. 666.

πικνοῖς δ' ἔβαλλον Βακχίου τοξεύμασι
 κάρα γέροντος.

τοξεύματα Βάκχου, sunt fragmenta calicis.
 Chærilii versus e longo carmine petiti vi-
 dentur epico, in quo convivium descri-
 ptum erat hominum luxuriosorum. cñf.
 fragmenta apud Athenæum Lib. XII.
 pag. 529. 530. et Strabon. Lib. XIV.
 pag. 989. A.

Ὁ μὲν γὰρ θνητῆ, ἀτὰρ — — — ἀτὰρ οὐδὲ
 θεοῖσιν ὁμοία] Sensus loci est. Si quis
 volet rem divinam Regillæ facere, faciat.
 Nemo vero ad hoc cogitur. Non peccabit,
 qui faciet, eamque isto honore digna-
 bitur: non enim mortalis est. Non tam-
 en hoc officium ab invitis etiam exigitur,
 cum de dearum numero minime censenda
 sit, quibus necessario sacra faciunda sunt,
 sed heroum tantum, quarum cultum
 minime sibi negligendum putant, qui
 magna pietate et religionis amore præditi

sunt. Regillam igitur ut heroinam vult
 coli, eique hac de causa, non templum ut
 deæ, non tumulum ut feminae mortali, sed
 ἥρωον adificatum esse scribit. Adificium
 heroi aut heroinæ conveniens, ἥρων, ἑράσιον,
 et ἡράσιον, vario modo scribitur, v. Pollux,
 Lib. IV. 4. Mazoceli ad Tabh. Hera-
 cleens. pag. 156. 147. Paciaud. ad Mon.
 Pelop. T. II. p. 63. Visconti ad h. l. In
 lapide sculptum ΜΕΓΓΑΡ pro ΜΕΝ ΓΑΡ.
 Hæc mutatio frequens, vid. Interpp.

Σῆμα μὲν οἱ νηῶ ἱκελον δῆμων ἐν Ἀθήναις]
 Monumentum hoc idem est, ac Odeum,
 ab Herode Attico, in Regillæ honorem
 Athenis erectum, vid. Pausan. Lib. VII.
 20. Philostrat. de Herode, §. 5. 8. Con-
 sule præterea egregiam de Odeo Herodis
 disputationem Viscontii ad h. l. Statius,
 Epicedio in patrem, v. 20. scribit, si sibi
 fortuna permitteret, magnificum se et tem-
 plis parem tumulum patri exstructurum,
 theatromque ibidem ei dedicaturum, in
 quo Musici Ludi celebrentur in honorem
 ejus. Locum ipsum non gravabor adscri-
 bere, non parum enim poetæ nostri sen-
 tentiam illustrat:

“Atque utinam fortuna dares mihi,
 manibus aras
 Par templis opus, aeriamque educere
 molem,
 Cyclosum scopulos ultra atque audacia
 saxa
 Pyramidum, et magno tumulum præ-
 texere lucæ.
 Illic et Siculi superassem dona se-
 pulcri,
 Et Nemees lacum, et Pelopis solennia
 trunci;
 Illic Cæbalio non fuderet aera disco
 Graiorum vis ulla virum, non arva
 rigaret
 Sudor equum, aut putri sonitum daret
 ungula fossa:
 Sed Phæbi simplex chorus; heic fron-
 dentia vatum
 Præmia laudato genitor tibi rite di-
 carem.”

Illud Statii: *par templis opus*, idem plane
 cum hoc nostro, σῆμα νηῶ ἱκελον.

Ψυχὴ δὲ σκῆπτρον Ῥαδάμανθῶος ἀμφι-

Τοῦτο δὲ ¹ Φαυστίνῃ κεχαρισμένον ἦσται ἄγαλμα
² Δήμῳ ἐν ³ Τριόπῳ, ⁴ ἵνα οἱ πάρος εὐρέες ἀγροί,
 Καὶ χορὸς ἡμερίδων, καὶ ⁵ ἐλαιήεντες ἀρουραι.
 Οὐ μὲν ἀτιμήσειε ⁶ θεῇ βασιλεία γυναικῶν
 Ἀμφίπολον γεράων ἔμεναι καὶ ὀπάονα νύμφην.
 Οὐδὲ γὰρ Ἴφιγένειαν εὐΐθρονος Ἰοχέαιρα,
 Οὐδ' Ἔρσην γοργῶπις ⁷ ἀπητίμησεν Ἀθήνη·
 Οὐδέ μιν ⁸ ἠρώνησι ⁹ παλαιῆσι μεδέουσα
 Καίσαρος ἰφθίμοιο παρόβεται ὄμωνια μήτηρ
 Ἔς χορὸν ἐρχομένην προτεράων ἡμιθεάων,
 Ἡ λάχεν ¹⁰ Ἠλυσιῖσι χοροστασίῃσιν ἀνάσσειν,
¹¹ Αὐτὴ τ', Ἀλκμήνῃ τε, μάκαιρά τε Καδμειῶνῃ.

50

55

¹ Φαυστίνῃ S.² Δήμῳ S.³ Τριόπῳ S. M.⁴ ναοὶ πάρος S. M. ναοὶ πάρος corr. S. et sequitur B.⁵ ἐλαιήεντες A.⁶ θεὰ omnes præter H.⁷ ἀπητίμησεν S. M.⁸ ἠρώμησι S. M. ἠρώμησι A.

πολεύει] Diximus jam supra Rhadamanthum a poeta nostro in beatis locis collocatum esse, iudicis loco. Regilla in Elysium deducta, σκηπτρον ῥαδαμανθῦς ἀμφιπολεύει, sedet itaque is cum insigni iudicis.

Τοῦτο δὲ Φαυστίνῃ κεχαρισμένον ἦσται ἄγαλμα] Recte observavit Salmasius, Faustinum juniorem hic memoratam esse, M. Antonini uxorem, quæ jam in vivis esse desiderat, statua Regillæ dedicata. vide ad v. 6. Vocem ἄγαλμα erudite illustravit Ruhnck. ad Tim. Lex. Plat. h. v. est h. l. i. q. εἰκὼν, quam vocem de statua auctor adhibuit Epigrammatis in insula Chio reperti, cujus particulam hic habes ineditam :

Σοὶ * * * * *
 ὤπασεν ἂ κλεινὰ πρεσβυτέρων σύνδοξ
 εἰκόνην ἀναστήσασα σέθεν μορφῆς τύπον
 ἤμπνον,
 καὶ σ' ἐν Ὀμηγεῖῳ γυμνασίῳ θεμένῃ.

----- ἵνα οἱ πάρος εὐρέες ἀγροί -----
 ἐλαιήεντες ἀρουραι] Locum non recte exhibuerant Interpp. excepto Arcudio, qui veram lapidis lectionem protulit :

ΙΝΑΟΙ ΠΑΡΟΣ ΕΥΡΕΕΣ ΑΓΡΟΙ.

Viscontius accurate reddidit: *dov' eran primâ le vaste possessioni di lei.* Sic in columna Capitolina insculptum invenies :
CUIS HÆC PRÆDIA FUERUNT.

Eleganter poeta, χορὸν ἡμερίδων, vinearum ordines vocat. Sic vitium choreas, Manilius dixit Lib. V. 360.

“Et te Bacche tuas nubentem junget ad uluos

Disponetque jugis imitatus fronde choreas.”

In vinea στίχοι sunt, ut et in choro. ὄρχουδς,

Glossaria Græca reddunt : στίχους ἀμπέλων. ὄρχος et χορὸς idem est. Sic χορὸν εὐκελάδων δανάων, Coluthus memorat Rapt. Helen. 122. — ἐλαιήεντες pro ἐλαιήεσσαι dixit. Sic Homerus Od. α'. 246. ὑλήεντι Ζακύνθῳ, pro ὑλήεσση. Idem Iliad. β'. 742. κλυτὸς Ἴσποδάμεια, pro κλυτῇ. vid. Etym. M. p. 152. 13. Thom. Mag. p. 86. Eustath. ad Iliad. δ'. p. 1515. Ioann. Grammat. post Corinth. de Dialect. p. 317. ἐλαιήεσσαν νηδὺν, varie olim apud Sophoclem interpretati sunt Grammatici. Hesychius in Brankii Lex. Sophocl. T. II. pag. 55. (ed. 4to) ἐλαιήεσσαι νηδύς. Σοφ. Ὀδυσσεῖ ἀκανθοπλήγῃ. ἦτοι λαϊάεσσα, ἀντὶ τοῦ σκαιᾶ, ἀγρία ἢ ἀπὸ τοῦ ληϊέσθαι, πάντα ληϊζομένη καὶ κατεσθίουσα. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου, λιπαρά.

Οὐ μὲν ἀτιμήσειε --- ὀπάονα νύμφην] Divæ Faustinae, Regillam quasi nympham pedisequam et sacrorum ministram non spernendam fore scribit. Simili modo Hecate, Proserpinae dicta ministra in Hymno Homero ad Cerer. 440.

ἐκ τοῦ οἱ πρόπολος καὶ ὀπάων ἔπλετ' ἄνασσα.

Sacerdotem Rheæ, ἰδαίης ἀμφίπολον θαλάμης, Dioscorides in Reiskii Antholog. Cephal. n. 655. Nymphæ et Gratia Veneris ἀμφίπολοι dictæ, in pulcherrimo e Cyprii Carminibus petito loco ap. Athenæum Lib. XV. p. 683. F. Adde Coluthi locum, ubi Hermiones comites ἀμφίπολοι dictæ, Rapt. Helen. 321.

πολλάκι δ' ἀμφιπόλους θαλάμων ἔκτοσθε λαβούσα,

ἰξύτατον βοάουσα, τόσῃν ἀνεγείκατο φωνῇ.

Variis modis viros eruditos occupatos tenuit hic locus. Forsan sic legendum :

Hoc autem Faustinae gratum locatum est simulacrum
In pago Triopæ, ubi illi prius erant ampli campi,

Et ordo vitium, et olivis consiti agri.

Nec spernet dea regina feminarum

Famulam ipsi honorum esse, et sequacem nympham :

Neque enim Iphigeniam pulcrum tenens solium Diana,

Neque Hersen terribiles habens oculos despexit Minerva :

Neque Regillam ipsam heroinis antiquis imperans

Cæsaris magnanimi parvi pendet alma mater

Ad chorum adventantem priscarum semidearum,

Cui contigit Elysiis choreis præesse,

Ipsi, et Alcmenæ, et beatæ Cadmeidi.

⁹ παλαιῆσι S. M. B.

¹⁰ κλυσίησι A.

¹¹ ΑΥΘΗΤΙ L. αὐτῆς S. M. αὐτῆ γ' H. αὐτῆ τ' A. αὐτῆ γ' conj. S. et probat B.

πολλάκις δ' ἀμφιπόλους θαλάμων ἐκτοσθ' ἔλαοῦσα.

conf. Cl. Jacobs, in Antholog. Græc. T. II. P. I. p. 228.

quæ sequuntur in Colutho, mire hanc emendationem confirmant. Cæterum præclaros defunctos homines, ministros appellatos esse deorum deorumve, non infrequens in inscriptionibus. Exemplum observavi in Torremuzzæ Inscriptt. Sicul. p. 190. Winkelmanni Storia delle Arti, T. II. pag. 133. Marini Inscriptt. Alban. p. 129. Morello, de Styl. Inscriptt. pag. 105. Column. ad Ennii fragm. p. 51. Gruter. Thes. p. 769. 4. Murator. pag. 1323. n. 1. pag. 1385. n. 1. Buonarotti, Vetri, p. 106. Amici, Catania illustrata, Lib. X. c. 7. p. 275. Maffei Veron. illustr. p. 268. Gori Inscriptt. Flor. T. I. p. 358. Inscr. Biblioth. S. Gregor. p. 382. etc.

Ἀπητίμησεν Ἀθήνη] Ἀπητίμησεν ab ἀπατιμῶ, contumelia afficio, non honore habeo. ἀπατιμῶν, bene reddidit Visconti: rifiutar con dispregio. Fallitur vero vir doctissimus scribens, verbum hoc in aliis scriptoribus desiderari. Habet Homerus Iliad. v. 113. τὸν Πηλεΐωνα ἀπητίμησε.

Οὐδέ μιν ἠρώησι παλαιῆσιν μεδέουσα] ἠρώησι, Attice, pro ἠρώϊναι, ut jam in superioribus observatum. Sic et pro ἠρώϊς dicebatur ἠρώϊσσα, et contracte ἠρώσσα. conf. Sophron. ap. Priscian. Lib. VI. p. 170. Apollonius Rhod. Lib. IV. 1309. 1320. 1358.

--- ἠρώσσασι Λιβύης τιμηόροισι.

Nicænetus, in Analect. Brunk. T. I. p. 415.

ἠρώσσασι Λιβύων ὄρος ἄκτιον αἶγε νέμεσθε, ἠρώσσασι Λιβύων χαίρετε δεσποτίδες.

Sic e Toupii emendatione legendum, in Epist. Critic. p. 16. Notavit et hanc formam Valk. ad Theocr. Adoniaz. pag. 321. et ad Callimachea fragm. p. 14. et 287.

Καίσαρος ἰφθίμιο παρόψεται ὀμνια μήτηρ] Intelligit Salmasius, Faustina. At de Faustina jam supra v. 51. verba fecit, et mihi conveniens est titulus: *alma matris*. Magno acumine probavit Visconti, intelligendam esse Domitiam Calvillam, aut Lucillam, Marci Antonini matrem, miro modo a poeta in societatem Alcmenæ et Semeles collocatam. Alcmena quidem mytho singulari Rhadamantho nupsisse traditur, Elysiosque campos habitasse. Adduxit Viscontius hos versiculos e carmine Anthologie ineditæ:

Ἀλκίδης ὁ Θρασύς Ῥαδαμάνθυ' ματέρα τάνδε Ἀλκμήναν ὄσων πρὸς λίχης ἔξεδοτο.

Summa diligentia, notisque doctissimis illustravit hanc fabulam Visconti. Edidit præterea carmen, eruditissime notas adjecit Cl. Jacobs, in Exercitatt. Critic. etc. T. II. p. 186—188. Cum nihil reliquum sit, quod ad poetam notemus, similitudine totius carminis admoniti, addere liceat carmen Antipibli Byzantini, a Viscontio primam ex Anthologia inedita (p. 232.) cum viris doctis communicatum, critico vero acumine emendatum a Cl. Eichstædtio, in Ephemerid. Jenens. Litterar. I. c. p. 487.

Εἰς τὰ φωνεορύχοντα ὑποαροτοῦ Ἀντιφίλου.

Οὐχ ὅτι με φθίμενον κηδὸς λίπιν, ἐνθάδε κείμαι γυμνὸς ὑπὲρ γαίης περφορέοιο νέκυσ.

Ταρχίθην γὰρ ἐγὼ τὸ πρῶν ποτε νῦν δ' ἀροτῆρος χερσὶ σιδηρεΐη μ' ἐξεκύλισσεν ἔνις.

Ἥ ῥα κακῶν θανάτων τις ἐφηλύσιν' οὐ ποτ' ἐμῶ ζεῖνε, πέλει παθῆαν ὕστατον, οὐδὲ τάφος.

Male erat v. 5. ὄσων. Acute rescripsit Eichstædt, οὐ ποτ'. Præterea deerat signum interpungendi, quo sensus erat turbatus.

RAPHAELIS FIORILLO

DIATRIBE

IN

HERODIS IAMBOGRAPHI

FRAGMENTA.

COROLLARI loco subjiciam nonnulla de Herode Iambographo observata. Gravissimo enim errore Interpretes ad Plinii Epistol. Lib. IV. ep. 3. et Fabricius, Biblioth. Græc. T. VIII. p. 710. ed. vet. confudere Herodem Atticum, cum antiquo et incognito fere Herode Iambographo. Plinius, Aristarchi summi critici judicio neglecto, qui Simonidem et Hipponactem Iambographorum principes esse ait, vid. Proclus Chrestom. pag. 342. et Grammat. Biblioth. Coislin. pag. 597. palmam in hoc poeseos genere tradit Herodi. Ait enim: "Ita certe sum affectus ipse, cum Græca epigrammata tua, cum Iambos proxime legerem. Quantum ibi humanitatis, venu-
statis, quam dulcia illa! quam antiqua! quam arguta! quam recta! Callimachum me, vel HERODEM, vel si quid his melius, tenere credebam."

Multa ad laudatum locum Plinii moliantur Interpp., satisque ostendunt, se de Herode Iambographo, ne fando quidem quidquam audivisse. Omnino, quo tempore vixerit poeta incertum est nobis. Floruit forte tempore Hipponactis. Memoratur certe Herodes aliquis in Hipponactis versiculo, conservato a Scholiaste ad Nicandri Theriac. p. 44. b. ed. Ald. *Μαιμώσσων, ἀντὶ τοῦ ζητῶν. γράφεται καὶ λαιμώσσων ἀντὶ τοῦ παιῶν, ὡς Ἰππῶναξ,*

Λαιμώσσει δὲ σου τὸ χεῖλος ὡς Ἡρώδου.

Non improbable est, tam acerbo joco ingenium Herodis ab Hipponacte perstrictum esse. Restant pauca tantum fragmenta e Mimiambis ap. Ioann. Stobens. Serm. LXXI. p. 439. LXXVI. p. 453. XCVI. p. 530. CXVIII. p. 591. S. Maximum T. II. Opp. pag. 636. Zenobium Cent. VI. 10. Nomen ejus apud Stobæum in notius Hesiodi transiit, nam loca duo, quæ apud Stobæum, Serm. CXVIII. sub Herodis nomine leguntur, in editione anni 1543. male adscripta Hesiodo, in edit. anni 1609. Fragmenta, quæ in antiquis scriptoribus observavi, hic a me proferentur.

A.

Ἄγ' αὐτὸν εἰς τὸ ζήτηριον.¹

B.

Προσφῦς ὅπως τις χοιράδων ἀναρίτης.²

Γ.

Ἴνα τὰ Ναννάκου κλαύσω.³

Δ.

Ἡ χαλκῆν μοι μυῖαν ἢ κύθρην παίξει

Ἡ μηλολόνης ποσσὶν ἄμματ' ἐξάπτων
Τοῦ κεσκίου μοι τὸν γέροντα λωβῆται.⁴

¹ Etym. M. p. 411. 41. Ζήτηριον διὰ τοῦ συνισταμένου. καὶ παρὰ Ἡροδότῳ, Ἄγ' αὐτὸν εἰς τὸ ζήτηριον. Ἔστι δὲ χολιαμβικὸν τὸ μέτρον. Nomen hic Herodis Mimiambographi, in Herodoti transit. In mendoso Ἡροδότῳ, hærebat Wesselingius, in Dissertat. Herodot. p. 29. Idem Etymologi locus induxisse videtur Scaligerum ad Varronem de L. L. pag. 149. ut Iamborum scriptorem Herodotum vocaret. Diversas fuisse olim Grammaticorum de voce ζητεῖον vel ζήτηριον opiniones, Glossographi Græci arguunt. v. Pollux, Lib. III. 78. 7. 19. Auctor Etym. M. formas laudat, ζώστειον, ζώτειον, ζήτηριον, ζητρεῖον, et ζήτηριον. cuf. Suid. v. ζατρεῖω. In Eupolide Comico, ζήτηριον legerat forte Photius, nam in Lex. MS. ait: ζήτηριον, τὸ τῶν δούλων κλασθήριον. Εὐπολις. Etym. Gudian. MS. ζήτηριον, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου κατὰ τὴν παραλήγουσαν. σημαίνει τὸ τῶν δούλων δεσμοθήριον, ἦγον τὸν μύλωνα. ἐκεῖ γὰρ ἐδεσμεύοντο οἱ δούλοι. γίνεται δὲ παρὰ τὸ δεῖν, ὃ σημαίνει τὸ δεσμεύειν, καὶ τὸ τρεῖν, ὃ σημαίνει τὸ φοβεῖσθαι, δείτριον, μετατιθέντος τοῦ θ εἰς ζ καὶ τῆς εἰ διφθόγγου εἰς η - - - ἢ παρὰ τὸ ζα καὶ τὸ τρεῖν ζήτηριον καὶ ζήτηριον, εἴρηται τῷ α εἰς η. ἐξ οὗ καὶ ζάπλουτος.

² Athenæus Lib. III. p. 86. B. Ἀρχίλοχος δὲ τῆς χηράβος μέμνηται. τοῦ δὲ ἀναρίτου, Ἴβυκος, καλεῖται δὲ ὁ ἀναρίτης καὶ ἀνάριτας. κρηχῶδες δὲ ἐν τῷ ὄστρεον, προσέχεται ταῖς πέτραις ὡσπερ αἱ λεπάδες. Ἡρόνδας δὲ ἐν Συνεργαζομέναις, Προσφῦς κλ. Is. Casanobus, negat se alibi Herodam Comicum invenire. At, non Comicus,

sed ut ex subjecto Choliambo patet, Iamborum scriptor Herodes, qui patronymica et Doribus propria forma, Ἡρόνδας dicitur: quod bene vidit Salmas. Exercitatt. Plin. pag. 111. Hemsterhus. ad Callimach. fragm. pag. 590. Valken. ad Schol. in Eurip. Phœcn. p. 764. et ad Theocriti Adoniaz. p. 267.

³ Zenobius, Cent. VI. 10. pag. 154. τὰ Ναννάκου] Εἴρηται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν θαυμαζομένων. Ναννάκος γὰρ ἐγένετο Φρυγῶν βασιλεὺς, ὡς φησὶν Ἐρμολόγος ἐν ταῖς Φρυγίαις, πρὸς τῶν Διευκαλίωνος νόμον (leg. Χρόνῳ), ὃς προσεῖδὸς τὸν μέλλοντα κατακλυσμόν, συναγαγὼν πάντας εἰς τὰ ἱερὰ μετὰ δακρύων ἰκέτευεν. Ἡρόνδας δὲ ὁ Ἰαμβοποιὸς φησὶν, Ἴνα κλ. Pro Ἴνα τὰ Ναννάκου, arripet legisso Stephanum ἐπὶ Ναννάκου κλαύσειν. Vatican. vero codex habet: τὰ ἀπὸ Ναννάκου κλαύσι. vid. Schotti Observeatt. 10. Suid. v. Ναννάκος.

⁴ Stobæus, Sermon. LXXXVI. p. 433. Hi e Mimianbis petiti versiculi, ita laudantur a Stobæo:

Ἡ χαλκῆν μοι μυῖαν, ἢ * κύθρην παίξει
ἢ παῖσι μελολόνης ἄμματ' ἐξάπτων
τοῦ κεσκίου μοι τὸν γέροντα λωβῆται.

Nullam lectionis varietatem antiquæ Stobæi editiones præbent annor. 1543. 1549. 1559. et 1609. pro κύθρην quidem Gesnerus putat scribendum esse χύθρην, at nihil mutandum esse, bene observavit Grotius, qui Herodis locum optime emendatum dedit, reddiditque: Nunc ludit ollam, nunc aheneum muscam, Nunc Melolontha vinela pedibus ut neclat, circumtulata pauperat

E.

Μὴ δὴ κόρη τὴν χολὴν ἐπὶ ῥίνας
 Ἐχ' εὐθύς, ἣν τι ῥῆμα μὴ σοφὸν πεύθη.
 Γυναικίος ἔστι κρηγύης φέρειν πάντα.¹

colum stuppa. Acate Grotius, pro χαλκαίην μοι μύιν, rescriptis χαλκίην μοι μύϊαν, idem κύβην conservavit. Est enim Ionice pro κύβην aut χύτραν. Sic κιδῶν et χιδῶν Ionibus dicitur. v. 2. Grotii conjectura optima est, ἡ μηλολόνης ποσσίν, pro vulgato ἡ παῖσι μελολόνης, versu et sententia adversante. E Salmasii opinione legendum v. 3. κεσκίον pro κεσκίου. Hesych. κεσκίον, στυππεῖον. Memorantur cæteram ab Herode ludorum puerilium genera, quæ partim ab ultima antiquitate ad nostram pervenere ætatem. vid. Martin. Var. Lect. Lib. IV. c. 2. p. 199. Primum ludi genus, prisca *Muscam aheneam*, vocarunt. cof. P. Victorii Var. Lect. Lib. XV. p. 327. Quod ad formam attinet, eam describit Pollux, Lib. IX. 123. apud quem videre poteris. Ait enim, ita olim exerceri ludum, ut puer aliquis, cum fascia oculos obvolvisset, in orbem versaretur, clamaretque: *aheneum muscam venabor*, alii vero respondentes, *venaberis nec tamen capies*, cæderentque illum scutica, e levi materia facta, donec aliquem ex numero ipsorum comprehendisset. Eustathius etiam ad *Iliad.* θ'. p. 1127. meminit hujus ludi. quo loco etiam docet, unde χαλκῆ, i. e. *ahenea musca* vocata sit, tradens, genus esse quoddam muscarum, quæ a colore æris illo modo a Græcis vocatæ sint. Vocem κύβην de quadam osculi specie intelligendam esse credidi, nonnulla enim de ea monuit Suidas v. χύτρα. Meminit et Tiballus, Lib. II. 5. 91.

“ — natusque parenti
 Oculi compressis auribus eripiet.”

Ubi multa ab Interpp. notata. Eonicus ap. Polluc. Lib. X. c. 100. λαβοῦσα τῶν ἄτων φίλησον τὴν χύτραν. At hæc verba non ad puerum, sed ad scortillum pertinere videntur. Fuit enim osculandi hic mos meretricibus familiaris, ut illa apud Aristænet. Lib. I. ep. 29. fin. καὶ γὰρ τῶν ἄτων λαβομένη τρίς σε φίλιστω. Melius forte si per κύβην intelligimus puerilem ludum, quem Hesych. h. v. et Pollux, Lib. X. 113. χυτρίνδαν vocant, cujusque rationem et formam late exponunt. Cæterum μηλολόνης ποσσίν ἄμματα ἔξάπτειν, et apud uos solent Mense Maio pueri, qui scarabæis melolonthis filum appendentes, idque manu tenentes, circumque volitare eos faciunt. Meminit et Aristophanes *Nub.* 134. et joco notata dignis-

simo Strepsiadem iudicat, a Socrate monitum, ne tantum de usaris solvendis sollicitus esset, sed omnes a se amoveret, puerorum more et exemplo, qui suas μηλολόνας, non omnino avolare sinunt, sed eas pede tantum revinctas apud se retinent :

ἀλλ' ἀποσχάλα τὴν φροντίδ' ἐς τὸν ἄερα
 λινόδετον ὥσπερ μηλολόνης τοῦ ποδός.

Hic locus multam facit ad alius explanationem, quem e Pindaro laudat Plutarchus T. II. *Opp.* pag. 68. (*Fragmenta Pindarica* ed. Heyne n. XXV. p. 93.).

- - καὶ λύνει τὸ τῶν δυσφῶρον
 σχοινίον καὶ μεριμνῶν.

Simili modo Theodectes Tragicus, χαλινὸν dixit, pro σχοινίον, apud Stobæum. Tit. XL. p. 617.

Ἄλλ' ὦ τάλαν Θέεστα κατέξει δακῶν
 ὀργῆς χαλινόν.

Scriptimus δακῶν, male erat in Stobæo δανθάναν. Verbum δάκνω eleganter de affectibus animi, amoris, dicitur, qui pectus arrodant. *Aspasia* apud Athenæum Lib. V. p. 219.

Σώκρατες οὐκ ἐλαθὲς με πύθω δηχθεῖς
 φρένα τὴν σὴν,
 παιδὸς Δεινομάχης καὶ Κλεινίου —

et Pindarus in *Scolio* (*Fragment. Pindar.* edit. Heyne. pag. 25.)

Ἄλλ' ἔγωγ' ἕκατι τᾶς
 κηρὸς ὡς δαχθεῖς μελικρατῶν μελισσῶν
 τάκομαι, εὖτ' ἂν ἴδω
 παιδῶν νεόγυιον ἐς ἦβαν.

Cæterum Aristophanes in *Vesp.* 1332. tympanistriam a Bdelycleone, qui ejus amore tenebatur, vocari facit χερσομηλολόνητιον, et urbanitate ex eo puerili ludo petita ludii in ambiguitate vocis σχοινίου, quæ et *filum* et *funiculum* significat, vid. Menander ap. Alexandr. *Rhetor.* p. 748. ed. Ald., et *membrum virile*. — γέροντα esse instrumentum, cui stoppas lanificæ circumvolvebant, Pollux docet, Lib. XIII. p. 327. Τὸ δὲ ἐργαλεῖον καδ' οὐ ἔκλωθον ἐξαρτῶντες τὰ στυππεῖα, γέρων ἑκαλείτο. ἦν δὲ ἐκ ξύλου πεσποιημένον, χεῖρας Ἐριμοῦ τετραγώνου ἔχων, ὃ γέροντος ἑσπὴν πρόσωπον ἀφ' οὗ τὸ ὄνομα. Φερεκράτης δὲ φησὶν ἐν *Μυμηκανθεῶποις*,

ἀλλ' ὡς τάχιστα τὸν γέροντ' ἰστὸν ποιεῖ
 ἀφ' οὗ τὸ λῖνον ἦν.

5.

ἽΩς αἰκίην οὐκ ἔστιν εὐμαρέως εὐρεῖν
 Ἄνευ κακῶν ζῶουσιν. ὅς δ' ἔχει μεῖον,
 Οὐτός τι μεῖζον τοῦ ἑτέρου δοκεῖ πρῆσσειν.²

Z.

Ἐγὼ δ' ἀδράϊω γυιὸς ὦν. τὸ γὰρ γῆρας
 Ἡμέας καθέλκει· κ' εἰς σκιὴν πέρας τῆκει.³

H.

Ἐπὴν τὸν ἐξηκοστὸν ἡλίου κάμψης,
 Ὡ Γρύλλε Γρύλλε, θνήσκε, καὶ τέφρη γίνου.
 Ὡς τυφλὸς οὐπὲρ κεῖο τοῦ βίου καμπτήρ.
 Ἡδὴ γὰρ αὐγὴ τῆς ζωῆς ἀπήμβλυνται.⁴

Θ.

Γύναι, τὰ λευκὰ τῶν τριχῶν ἀπαμβλύσει
 Τὸν νοῦν.⁵

Memorabilis est Grotii observatio ad Stobæum, pag. 545. 'Auctor (inquit) hujus et aliorum qui a Stobæo citantur claudicantium Iamborum in Manuscriptis editisque ejus Codicibus Herodes dicitur, Athenæo vero Herondas, nam et is Scanzontem sub eo nomine citat.'

¹ Stobæus, Serm. LX XI. p. 439. Gesn. p. 520. Grot. Eleganter reddidit Grotius: *Ne si quid alter dixerit minus recte, Tuas, puella, sanna torquet nares, Tolerare cuncta, magna famina laus.* Sententiam Herodis bene explicant notata virorum doctorum ad Persii Satyr. V. 91. et Theocrit. Id. I. 18.

² Stobæus, Serm. XCVI. p. 530. Gesn. p. 405. Grot. Male erat initio v. 3. πῶ-πῶ. leg. εἴτω.

³ Stobæus, Sermon. CXVIII. p. 591. Gesn. p. 481. Grot. In editione Stobæi, an. 1609. in margine, e Codice additur: *Ex Herodis μελοποιεῖν.* Erat forte Herodis ἄσμα μελοποιεῖν, carmen festivum, ad cœnam cantatum, unde fragmenta a Stobæo petita. Locus ita legebatur in Stobæo:

Ἐγὼ δὲ δραπῶ μινὸς εἶν. τὸ γὰρ γῆρας ἡμέας καθέλκει, καὶ εἰς σκιάσσειν.

Gesnerus emendavit: Ἐγὼ δὲ ἀδράϊω γυιὸς εἶν. At Salmasii emendatio, quam adhibui, elegantissima est. In v. 2. pro antiqua lectione καὶ εἰς π. Grotius, e MSS. profert: καὶ εἰς π. unde putat fuisse κ' εἰς π. μεταστροφή. At exquisitior est emendatio — πῶς τῆκει. Eleganter, ut solet Grotius: *Langore curvat me senectæ detractum, Nec me magis quam corpus umbra dimittit.*

⁴ Stobæus l. c. S. Maximus, Sentent. XLI. T. II. Opp. p. 636. ed. Combesii. — τέρρη γίνου, usitata dixit formula. cœf. Analect. Brunck. T. III. p. 165. Murator. Inscripiti. 483. ἦδὲ γὰρ αὐγὴ. Male erat in Stobæo: ἦδὲ γὰρ αὐγὴ. αὐγὴ, lux, pro rigore et vita sumitur. vid. Tύρτωος apud Stob. Serm. XLVIII. pag. 325 Theognis, 426. Venuste reddidit Grotius:

*Emensus arti sexies decem soles,
 o Grylle Grylle moritur et cinis has,
 cœcum est, quod hæc post spatium residet et alid
 nam jam retusus ipse pulchre est vita.*

⁵ Stobæus l. c.

I.

Φύγωμεν ἐκ προσώπου,
 Μή σ' ἐμπεσὼν ὁ πρέσβυς,
 Οὐλῆ κατ' εὐθὺ - - - -
 Βατηρία καλύψη.⁶

⁶ Particula hæc carminis exstat apud Schol. Nicandri, Theriac. p. 41. b. Βατῆρα δὲ τὴν βακτηρίαν κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ κ. ἐμοίως καὶ Ἡρώδης ἐν ἡμιάμβοις, ἐν τῷ περιγραφομένῳ ὕπνῳ, φύγωμεν ἐκ προσώπου μή σ' ἐμπεσὼν πρέσβυς οὐλῆ κατ' εὐθὺ βατηρία καλύψη. Pro ὕπνῳ, legendum forsitan ὕμνῳ. At verba non ex hymno petita videntur, magis e carmine jocoso. Fuit forte, νομίω: erat enim, Clearcho teste apud Athen. Lib. XIV. p. 619. cantio, Nomia dicta, ab Eriphane primum poetria in Menalcam pastorem, quem amabat, composita. Versiculum unicum ex illo carmine servavit Athenæus:

Μακρὰ δρύες ᾧ Μενάλκα.

Pro μή σ' ἐμπεσὼν, legendum forte: μή μ' ἐμπεσὼν. Toupus, Emendatt. in He-

ych. T. IV. p. 44. ita versiculos exhibet:

Φύγωμεν ἐκ προσώπου
 μή σ' ἐμπεσὼν ὁ πρέσβυς
 οὐλῆ κατ' εὐθὺ —
 βατηρία κολάψη.

Verbum in v. 3. desideratum, explevit per βαίνων. Mihi videtur legendum esse. 4. βατηρία χαλέψη. cnf. Apollon. Rhod. Lib. IV. 1506. 1675. βατηρία. Hesych. βατηρίαν. ῥάβδον καὶ σακτηρίαν. Scholiastes Nicandri l. c. φασὶ δὲ τινὲς Κατῆρα εἶναι τὴν ποιμενικὴν ῥάβδον, μεθ' ἧς βόσκουσι. Δημήτριος δὲ ὁ χλωρὸς, Κατῆρα αὐτὴν φασὶ καλεῖσθαι, ἐπειδὴ τὰ βοτὰ ἐλαύνει. Ἀντίγονος δὲ βατῆρα, παρὰ τὴν ἑσάν τρηεῖν. Antigoni Grammatici etymologiam, habet quoque Etym. Gudian. MS. βακτηρία, - - - παρὰ τὸ τὴν βάσιν τρηεῖν, ἢ διὰ τὸν βαίνοντα τρηεῖν.

Π Ρ Ω Δ Ο Υ

Π Ε Ρ Ι Π Ο Λ Ι Τ Ε Ι Α Σ .

Pag.
ed.
Reisk.

ag.
ed.
ob.
36

α'. ¹ ΔΙΟΤΙ ² μὲν ἀνάγκη λέγειν καὶ τηλικοῖσδε καὶ ³ μὴ ³²
πολὺ νεωτέροις περὶ τοῦ παρόντος πρᾶγματος, ἔχω λέξαι·
¹ διότι δὲ εἰκὸς ἔστι σιωπᾶν ἔχοντα λέγειν, οὔτε παρ' ⁴ ἄλλου
δύναμαι μαθεῖν οὔτ' αὐτὸς ἐξευρίσκω. περὶ μὲν γὰρ ἑτέρου
¹⁰ πρᾶγματος ἔχει τις ἂν ἐγκαλεῖν τοῖς λέγουσι ματαιότητα
ἢ πολυπραγμοσύνην, αἰτιασάμενος ἐπίστασθαι τὰ παρ-
όντα πρᾶγματα· τὰ δὲ εἰς τὸν πόλεμον ἀνήκοντα πᾶσι
μὲν ἔστιν ἐν κοινῷ, μάλιστα δὲ ἀναγκαῖον καὶ προσήκου
ταῖσδε ταῖς ἡλικίαις ἐπίστασθαι περὶ αὐτῶν καὶ λέγειν.
οἷς γὰρ ὁ κίνδυνος οἰκειότατος γίνεται, τούτοις ἀναγκαῖον ³³
ἔστι μάλιστα μέλειν· οἷς δὲ μέλειν ἐπιτέτακται, τούτους
¹ εἰκὸς ἐξευρίσκειν μάλιστα. τοῦ μὲν οὖν λέγειν πολλὰς ἀνά-
γκας εὐρίσκω, τοῦ δὲ σιωπᾶν οὐδεμίαν ὀρῶ συγγνώμην. ἐγὼ
γὰρ ἐβουλόμην μὲν ὑμᾶς αὐτοὺς τῶν ὑμετέρων ἀγαθῶν αἰ-
τίους εἶναι μετὰ τῶν θεῶν· εἰ δὲ τοῦτο διατρίβετε καὶ δι'
ἄλλους εὖ πράττειν ἡδὺ, δοκεῖ δὴ μοι θεῶν τινὸς ἐπιμελεία
γίγνεσθαι τὸ γιγνόμενον. ἂ μὲν γὰρ ὑμᾶς ἐχρῆν παρασκευ-
⁵ ἄσασθαι χρήμασι πείθοντας καὶ τοῖς σώμασι κινδυνεύοντας,
ταῦτα πάντ' ὑμῖν ἢ τύχη ἄνευ πόνου καὶ χρημάτων συνέ-
πραξεν, ὥστε τοὺς ὑμετέρους ἐχθροὺς ἐκόντας ὑμῖν δίκην
δοῦναι. πρῶτον μὲν ⁵ [οὖν] ὡς ἀγαθόν ἔστι πείθεσθαι τοῖς

¹ δι' ὅ, τι ² μὲν om. ³ μὴ om. ⁴ ἄλλων ⁵ uncus om.

ΠΕΡΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ] Cum Peloponnesii ac Lacedaemonii bellum cum Archelao, Macedoniae rege, gererent, et Thebanorum societatem expeterent, hos ad eam capessendam hortatur. CANTER.

Διότι] Π. Δι' ὅ, τι. Ὅμοιός δὲ, δι' ὅ, τι δὲ εἰκ. H. STEPHAN.

Επίστασθαι] Imo vero οὐκ ἐπίστασθαι vel οὐ καλῶς ἐπ. subaudi αὐτούς. REISK.

Ταῖσδε ταῖς ἡλικίαις] Id est, τῆδε τῆ

ἡλικίᾳ, ἐν ἣ νῦν ἐγὼ διάγω. IDEM.

Περὶ αὐτῶν καὶ λέγει] Id est, οὐ μόνον εἶδέναι ταῦτα καὶ ἀσχεῖν, ἀλλὰ καὶ λέγειν περὶ αὐτῶν ἐπίστασθαι. An potius hoc voluit: καὶ περὶ αὐτῶν ἐπίστασθαι λέγειν, ὡς περὶ ἄλλων τινῶν πραγμάτων. IDEM.

Μέλειν] Subaudi αὐτοῦ. IDEM.

Ἐξευρίσκειν] Scil. τὰς πρὸς αὐτὸν μηχανάς. IDEM.

Μετὰ τῶν θεῶν] Possit quoque μετὰ

ἐπαγγελλομένοις πόλεμον, τοῦθ' ὑμᾶς διδάξω· δεύτερον δ' ὡς ἀναγκαῖον.

β'. Ἡμεῖς μὲν γὰρ ἐπιστάμεθα γινώσκειν τὰ φύσει πολέμια τῆδε τῇ χώρᾳ, προγινώσκοντές τ' ἂν πρὶν παθεῖν εὐ-
 34 λαβούμεθα, τὰ μὲν ἐκείνων ἀσφενῆ καθιστάντες ἐκ παντὸς 10
 τρόπου, τὰ δ' ἡμέτερα αὐτῶν κρείσσονα, γινώσκοντες ὅτι τὸ
 φύσει πολέμιον τῷ μὴ δύνασθαι κακὰ δρᾶν ἡσυχίαν ἄγει. νῦν
 δὲ τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν ἐκ τῶν συμφορῶν ἐπιστάμεθα,
 τὸν ἄνδρα τοῦτον οὐδέποθ' ¹ ἡμῖν φίλον ἐσόμενον, οὐδὲ διαλ-
 λαγὴν ἐσομένην ἐκείνῳ πρὸς ¹ ἡμᾶς. οὐ γὰρ ἀδικούμενος ὑφ'
¹ ἡμῶν ἀλλ' ἀδικεῖν βουλόμενος ἐχθρὸς ¹ ἡμῖν ἐστίν. ἔχει μὲν 15
 γε ² χώραν ἣν ἡμῖν οἱ πατέρες κτησάμενοι παρέδωκαν, ἣν
 διὰ μὲν τὴν ἡμετέραν ἀσφένειαν ἔξει, διὰ δὲ δύναμιν ἄκων
 ἀποδώσει. μία μὲν αὕτη πρόφασις αὐτῷ κακονοίας πρὸς
 ὑμᾶς· ἔπειτα δὲ ὅτι ταῖς μὲν Ἑλλήνων πόλεσιν ἰκανόν ἐστι
 τὴν αὐτῶν δύναμιν διασῶσαι τοῖς ἐπιγιγνομένοις, τοῖς δὲ
 τυράννοις ταῦτ' οὐκ ἀπόχρη μόνον, ἀλλὰ προσκαταστρέ-
 ψασθαι δέονται τοὺς πλουσιωτάτους αἰεὶ. ἡμεῖς μὲν οὖν δο-
 20 κοῦμεν οὐτ' αὐτοὶ ῥαδίως ἂν τοῦτο παθεῖν, ἄλλοις τε ἐμπο-
 35 δῶν γενέσθαι. διὰ ταῦθ' ἡμῖν ἐκεῖνος ἀχθεται, βουλόμενος
 σφάλλεσθαι τὰς ἐλπίδας τῶν ἡμῖν πιστευόντων. ἀπὸ μιᾶς
 οὖν τέχνης ὀρμώμενος ἡμῶν τε κρατήσῃν οἶεται καὶ τούτων
 ὦν δι' ἡμᾶς οὐκ ἄρξει. ταῦτα δὲ πρότερον ἐξῆν εἰκάζειν
 ἡμῖν, νῦν δὲ σαφῶς γινώσκειν ἔργῳ πάσχοντα. ὧ γὰρ ἀλί-
 σκεται μάλιστα καὶ πόλις καὶ χώρα, τοῦτο τὸ χωρίον οὐκ

¹ ὑμ.

² χώραν om.

τοὺς θεοὺς legi. IDEM.

[Γινώσκειν] Ad γινώσκειν addendum videtur δεῖν. IDEM.

Τ' ἂν] Π. τ' αὐτὰ. H. STEPHAN. ἂν bene habere videtur. Malim δ' ἂν. REISK.

Εὐλαβούμεθα] Malim εὐλαβοῦμεθα in optativo, quod idem est, ac si dixisset ὁρῶν εὐλαβοῦμεθα, recte fecerimus, si caverimus: ob praemissam ἂν optativus hic melius conveniat, quam indicativus. IDEM.

Κρείσσον, ἀναγινώσκοντες ὅτι τ. φ. π. τὸ μὴ δύν.] Π. κρείσσονα, γινώσκοντες ὅτι τ. φ. π. τῷ μὴ δύν. H. STEPHAN.

Διδασκαλίαν] Post διδασκαλίαν deest φθάσαντες. novimus, prius quam ego ad istac docendum surgerem, malis nostris

docti. REISK.

Τὸν ἄνδρα τοῦτον] Archelaum. IDEM.
 Δύναμιν] Malim τὴν δύναμιν, scil. τὴν ἡμετέραν. IDEM.

Μόνον] Malim μόνους, ut τυράννοις referatur. IDEM.

Πλουσιωτάτους] Num πλοσιωστάτους. maxime vicinos. v. p. 177. 19. ed. Steph. IDEM.

Δοκοῦμεν] Scil. αὐτῷ. IDEM.

Τοῦτο παθεῖν] Scil. τὸ καταστραφῆναι ὑπ' αὐτοῦ. IDEM.

Γενέσθαι] Scil. τοῦ τοῦτο συμβαίνειν αὐτοῖς. IDEM.

Χωρίον] Metaphorice accipiendum est h. l. pro ἀφορμῇ καὶ μηχανῇ. significat discordiam civilem. IDEM.

25 ἔλαθεν αὐτὸν ἰδόντα στασιάζοντας ἡμᾶς αὐτούς, ἀλλὰ
 μετὰ τῶν ὀλίγων ἐπὶ ¹ τούτους πάντας οὐκ ὤκνησεν ἔλθειν.
 ἠπίστατο γὰρ ἔλθῶν ὅτι τοῖς πολλοῖς μὲν ἐπιχειρήσας οὐδὲν
 ἂν ἔπραξεν ὧν ἐβούλετο — τοὺς γὰρ ἀσθενεστέρους συγκα-
 ταπολεμήσας οὐκ ἄρξειεν τῶν πλειόνων ἔμελλεν ἱκανοὶ γὰρ
 ἦσαν ἂν αὐτὸν ἀμύνασθαι —, εἰ δὲ τοὺς πολλοὺς μετὰ
 τῶν ὀλίγων καταστρέψαιτο, ῥαδίως ἀπάντων ὤετο κρατή- 36
 30 σειν. οὕτω μὲν ² αὐτὸν βούλεσθαι πέφυκεν ἡμᾶς στασιάζειν.
 εἰ δ' αὐτῷ ταῦτα συμφέρει, καὶ πράσσειν οἷός τε αὐτόν. τὸ
 δ' ἐκείνου συμφέρον ὅσον ἡμῖν κακόν ἐστιν, ἀθρήσετε πρὸς τὸ
 μέγιστον τῶν ἄλλων ³ ἀντιτιθέντες. ὁμολογεῖται γὰρ πό-
 λεμος τῶν ἄλλων κακῶν τοσούτῳ μέγιστον εἶναι, ὅσωπερ
 εἰρήνη τῶν ἀγαθῶν. ἴσω μέντοι μεγέθει τὸν πόλεμον ἢ στά-
 σις ὑπερβάλλει, ὅσωπερ ὁ πόλεμος τὴν εἰρήνην. ἐν μὲν γὰρ
 35 τῷ ξενικῷ πολέμῳ τὴν πατρίδα σώζοντες ἀποθνήσκουσιν,
 ἐν δὲ τῷ πολιτικῷ διαφθείροντες ἑαυτούς, ὥστε μήτε τοὺς
 ἀποκτείναντας εὐδοκιμεῖν. ἄλλοις μὲν γὰρ πολεμοῦντες πο-
 λεμοῦμεν ὑπὲρ τῶν φίλων· καὶ τοὺς μὲν ἀλλοτρίους νικῶν- 37
 37 τες ἐτέρους κτῶνται φίλους, ὅταν δὲ τοὺς οἰκείους, ἀποστε-
 ροῦνται καὶ τῶν ὑπαρχόντων. ἀρπαγὴν δὲ χώρας καὶ χρη-
 μάτων φθορὰν ⁴ καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἡδονὴν καὶ τοῖς φίλοις
 συμφορὰν ὅσῃν ⁵ δύναται, πολὺς ἀριθμὸς ⁶ καθ' ἕκαστον

1 * τοὺς

2 αὐτὸς

3 ἀντιθέντες

4 καὶ τοῖς - - - συμφορὰν οὐκ.

5 δύνανται

6 καθίστακεν

Ἡμᾶς αὐτούς] Num ἡμᾶς αὐτοῖς, id est
 ἡμῖν αὐτοῖς. AN ἡμᾶς πρὸς αὐτούς, id est,
 πρὸς ἡμᾶς αὐτούς. IDEM.

Ἐλθῶν] Imo vero μόνος ἐλθῶν. Solutus
 si venerit Thebas ad ortum, sine factione
 optimatum. Verum praeterea quoque duo
 haec vocabula μόνος ἐλθῶν non suo stant
 loco, sed collocanda sunt pone ἐπιχειρήσας.
 IDEM.

Ἀσθενεστέρους] Optimates. IDEM.

Ἦσαν] Scilicet optimates cum plebe con-
 sociati. IDEM.

Μετὰ τῶν ὀλίγων] Non sic debet accipi
 τοὺς πολλοὺς σύναμα καὶ τοὺς ὀλίγους, sed
 ita, ac si dixisset: τοὺς πολλοὺς διὰ τῶν
 ὀλίγων, ἔχων τοὺς ὀλίγους μετ' ἑαυτοῦ. IDEM.

Πέφυκεν] Πέφηγεν. CANTER.

Πράσσειν] Π. πράζειν. H. STEPHAN.

Πρὸς τὸ μέγιστον τῶν ἄλλων] Subaudi
 κακῶν. comparantes eo cum malo, quod re-
 liquorum malorum est pessimum. REISK.

Τοσούτων] Π. τοσούτῳ. H. STEPHAN.

Ξενικῷ] Id est, ὅς πολεμεῖται: πρὸς ἐχθροῖς
 ξένους, ἀλλοτριόχθονας. REISK.

Μήτε] Imo vero μηδέ. ne occisores qui-
 dem (necum occisi). aut si vulgatae
 h. l. tenebimus, addendum erit μήτε τοὺς
 ἀναίρεθόντας, vel μήτε τοὺς πεσόντας, vel
 simile quid. IDEM.

Πολεμοῦμεν] Imo vero πολιμοῦσιν in
 tertia pluralis. IDEM.

Ὅταν δὲ] Aut addendum est νικῶσι, aut
 leg. νικῶντες δὲ. IDEM.

Ἀρπαγὴν δὲ χώρας καὶ χρημάτων φθορὰν]
 Quid ni potius transpositis vocabulis ἀρπα-
 γὴν δὲ χρημάτων, καὶ χώρας φθορὰν. IDEM.

Ὅσῃν δύνανται] Interponendum videtur
 αὐτὰς, bella civilia quantas afferre tu-
 leant et rerum rapinas et soli devastationes.
 IDEM.

Ἀριθμὸς] Suspiscabar aliquando leg-
 esse: ἀρ' ἀθλος, arduum sit certamen. Nunc
 tamen malim vulgatae acquiescere, et. v.
 ἀριθμὸς accipere pro copia, vel turba, re-

ἐξηγήσασθαι. καὶ τούτων οὐδ' ἀπαλλαγῆναι ῥάδιον, ἐπειδὴν 40
 ἀρξῆται τις τὸν διάλογον γὰρ οὐκ ἔστιν εὐρεῖν. οἱ γὰρ
 πλησίον οἰκοῦντες οὐκ ἀχθονται στασιαζόντων τῶν πλη-
 σίων, οἱ μὲν ἀσθενέστεροι, ὅπως ἂν μὴ ἀρχωνται, οἱ δ'
 ὅμοιοι τὴν δύναμιν, ὅπως ἂν κρείσσονες γένωνται, οἱ δ'
 ἰσχυροὶ, ὅπως ἂν ῥαδιέστερον ἀρχωσι.

- 38 γ. Καὶ τούτων οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ σημεῖον ἄλλοθεν λα-
 βεῖν ἡμεῖς γὰρ τοῖς ἄλλοις σημεῖον ἔσμεν. χώραν γὰρ τῶν 176.1
 Ἑλλήνων ἔχοντες πλείστην καὶ πλείστα δυναμένην παρέχειν
 οὐ μόνον τοῖς ἐνοικοῦσιν ἀλλὰ καὶ τοῖς παροίκιοις, οὐ φαινό-
 μεθα πλουσιώτεροι τῶν παρ' ἡμῶν ἐξαγομέων ὄντες· ἐκεῖνοι
 μὲν γὰρ ἑαυτοῖς κατατίθενται τὰ παραγινόμενα, ἡμεῖς δ'
 εἰς τοὺς ἀλλοτρίους ἀναλίσκομεν, τὰ κοινὰ μὲν ἴδια ποι-
 οῦντες, τὰ δὲ τῶν ιδιωτῶν κοινὰ. καίτοι πῶς οὐ δεινόν ἐστι 5
 τούτους κοινῇ τρέφειν, οἱ τὴν πόλιν οὐ κοινὴν ἡμῖν παρέ-
 39 χουσι; πρὸς τούτοις τε γῆν ἔχοντες εὐφροστάτην ἀμύνεσθαι
 τοὺς ἐπίοντας, καὶ τὸ σύμμαχον ἐγγενὲς παρεχομένην καὶ
 ἵππους, οὐχ ὅπως διαλύομεν τοὺς βουλομένους ἀδικεῖν, ἀλλ'
 ἐπαγόμεθα τοὺς ἀμυνοῦντας μισθῶ πείθοντες καὶ φυλασ-
 σόμεθα ξένους, καὶ καταφρονεῖται μὲν ἡ δύναμις τῆς χώρας,
 καταγελώμεθα δ' αὐτοί. τούτων πάντων καὶ ἐτέρων πολ- 10

1 ὅ, τι

rum enumerandarum, idem quod ὄχλος.

IDEM.

Τὸν διάλογον] Π. τὸν διαλακτὴν. Ἡ, τὴν
 διαλακτὴν. H. STEPHAN. Lego τὸν δια-
 λακτὴν, sensu obvio, plano, et manifesto:
 at legendo διάλογον, ut scriptum est, nullus
 inde emerget commodus sensus. PAL-
 MER. Mihi neutra placet, sed διὰ λόγων
 leg. esse. verum tum deicit post οὐκ ἔστιν
 εὐρεῖν aliquid vocab. e. c. διαλακτὴν. in-
 venire enim non est restauratorem gratiae,
 qui animos infensos oratione reconciliet.
 REISK.

Ῥαδιέστερον] Nescio an forma haec, praeter
 h. l., alibi nusquam occurrat. cur non
 ῥᾶον dixit, ut reliqui omnes. IDEM.

Τῶν παρ' ἡμῶν ἐξαγομέων] Quæritur,
 sitne masculini generis, an neutrius. si
 prius probamus, bene habebit h. l. vulgata
 et sententia erit: quam ii, qui sibi necessa-
 ria a nobis petunt et e solo nostro aliorum
 exportant. si ἐξαγόμενοι erant tum οἱ ἔμποροι,
 et particip. verbi medii, non passivi. Sin
 autem τὰ ἐξαγόμενα h. l. sunt res et merces
 exportabiles, in passivo, tum leg. erit:

πλουσιώτεροι ἀπὸ τῶν παρ' ἡμῶν ἐξαγομέων.
 opulentiores a mercimoniis rerum, quæ e no-
 stro solo exportantur. IDEM.

Τὰ παραγινόμενα] Malim τὰ περιγιν, res,
 annonas, fructus, a cultura soli aliarumque
 artium exercitatione partos, et ultra ipso-
 rum necessitudines redundantes. Illas copias
 ipsi sibi reservant ad futuros usus,
 cum tempus venit, quo illis iudigeant.
 IDEM.

Ἡμεῖς δ' εἰς κ. τ. λ.] Opes ærarii impendimus
 et exhaurimus alendis militibus
 mercenariis, quod ærariam ut impleamus,
 eo cives spoliamus. IDEM.

Οὐ τὴν πόλιν ἡμῖν κοινὴν παρέχουσι] H.
 e. milites mercenariis, alienigenas, non
 eadem nobiscum patria utentes, qui suam
 sibi propriam habent patriam, a qua nos
 exclusi sumus. Paulo post appellat οὐκ
 ἐγγενὲς σύμμαχον. IDEM.

Διαλύομεν] Num διὰ τούτων καλούμεν aut
 διὰ τούτων κολούομεν. per hos [militis indigenas,
 pedestris et equestris militiæ,
 domi natos] compescimus, aut castigamus,
 grassatores. IDEM.

λῶν τὸν αἴτιον αὐτοὶ παρόντες θεάσασθε, τοιαύτην ἐπίδειξιν ἐπίδειξαντα πᾶσιν, οἷαν οὐδεὶς οὕτω σκληρὸς οὐδὲ μισάνθρωπός ἐστιν ὅστις ἀδάκρυτος ἂν διηγῆσaiτο. τί γὰρ οὐκ ἐγένετο τῶν μεγίστων κακῶν; οὐ παῖδες καὶ γυναῖκες καὶ πατέρες γέροντες καὶ μητέρες θεωροὶ κατέστησαν ἀποθνήσκόντων, οἱ μὲν πατέρων, αἱ δ' ἀνδρῶν, αἱ δὲ παίδων, αἱ μὲν ἐν ταῖς αὐτῶν χερσὶ τελευτῶντων τὸν βίον, αἱ δ' ἐν τοῖς 15 πολεμίοις διαφθειρομένων; οἰκίας δὲ κατασκαπτομένας καὶ 40 χρήματα διαρπαζόμενα; καὶ τὸ πάντων δεινότατον, ὅποτε τύχοι τῶν αὐτῶν ἱερῶν κοινωνῶν ὁ ταῦτα δρῶν καὶ τῆς αὐτῆς φυλῆς ὢν, ᾧ¹ προσῆκεν ἐπαμῦναι κατὰ γε νόμον, ἀλλὰ μὴ παρανόμως ἀπολέσαι; ὅτε καὶ τοῖς γέρουσιν ἐφάνη συμφορὰ τὸ γῆρας, καὶ τοῖς ὀρφανοῖς ὡσαύτως. καὶ τούτων τὸν 20 αἴτιον πῶς οὐ χρὴ κακῶς δρᾶν δυναμένους γε, ἀμυνομένους μὲν ἂν ὑπῆρξε, τιμωροῦντας δὲ τοῖς ἀποθανούσιν, οἰκτείρουσας δὲ τοὺς ἀποστερηθέντας; οὐ γὰρ μόνον τοσοῦτον ἀγαθόν ἐστιν, ὅτι τῶν παροίχομένων ληψόμεθα δίκην, ἀλλ' ὅτι 25 παράδειγμα τοῦτο δείξαντες ἀποδιδάξομεν τοὺς ἄλλους μὴ νομίζειν εὐρημα τὴν ἡμετέραν διαφορὰν μηδὲ μεθ' ἡμῶν ἐπιβουλεύειν ἡμῖν. εἰάν δὲ τοῦτο γένηται, πολλὰς ἐλπίδας 41 30 ἔχω μηδὲ στασιάσειν ἡμᾶς, ὅταν ἐπίκουροι μηδαμῶθεν ἴωσι τοῖς ἐπιβουλεύουσιν.

δ'. Οὕτω μὲν οὖν ἀγαθόν ἐστιν ἡμῖν ἐφελονταῖς ὁμολογῆσαι συμπολεμεῖν τοῖς παρακαλοῦσιν ὡς δ' ἀναγκαῖόν ἐστιν, ἐκ τῶν ἐπιλοίπων χρὴ σκοπεῖν. Ἀρχέλαος γὰρ οὗτ'

¹ προσῆκον

Παρόντες θεάσασθε] Num parónta θεᾶσθε. ut parónta ad τὸν αἴτιον referatur. eum, qui causa mali est, presentem [id est, coram] cernitis. IDEM.

Ἐπίδειξαντα] Haud est prætereundum silentio, sed annotandum, raro modo dici ἐπίδειξαντα, pro ἐπίδειξάμενον. nam in hoc significatu non activum bujus verbi, sed medium usurpatur. IDEM.

Ἐν τοῖς πολεμίοις] Malim ἐν ταῖς πολέμιον. IDEM.

Οἰκίας δὲ κατασκαπτομένας] Pendet hic accusativus, fulcro carens. num ergo θεάσασθε deest, aut τίς οὐκ εἶδεν, vel tale quid. Aut nominativi sunt substituendí. IDEM.

Προσῆκον] Malim in imperfecto προσῆκεν. IDEM.

Ἄγε] Num τότε. IDEM.

Ἄσαύτως] Ad ἰσαύτως adde ἡ ὀρφανία. sed claudicat oomparatio. Senium non semper est malum, orbitas autem pupillorum estne unquam non calamitosa, etiam tempore pacis publicæ? IDEM.

Ἀποστερηθέντας] Liberis puta patribusque. IDEM.

Τοσοῦτον ἀγαθόν ἐστι] Τοσοῦτοι non coheret cum ἀγαθόν, sed stat per se, quasi adverbialiter. hactenus, vel tantisper. Idem est, ac si planius sic dixisset: τὸ γὰρ κακῶς δρᾶν τὸν αἴτιον τούτων οὐ κατὰ τοσοῦτον μόνον ἐστὶν ἀγαθόν. IDEM.

Ἄλλ' ὅτι παράδειγμα] Malim ἀλλ' ἔτι καὶ παρ. IDEM.

Ἰῶσι τοῖς ἐπιβουλεύουσιν] Id est, ἔκαστοι. vel ἴωσι πρὸς τοῖς ἐπιβουλεύουσι. IDEM.

ἐπὶ Πελοποννησίους ἦλθε μετὰ Ἀθηναίων, οὔτε διὰ τῆς
 χώρας ἵεναι βουλομένους ἔπαυσεν, οὔτε χρήματα παρέσχευ
 ἐπὶ ¹τούτους, οὐδ' ἔστι πρόφασις τῆς ἐχθρας πλὴν ὅτι οὐκ ³⁰
 ἠθέλε συμπολεμεῖν αὐτοῖς πρὸς Ἀθηναίους, ἀλλ' ἠσυχίαν
 ἦγεν. ἐπειδὴ τοίνυν τοῖς Πελοποννησίοις ἰκανὴ πρόφασίς ἐστι
 πολεμίους νομίζειν τοὺς μὴ πολεμήσαντας αὐτοῖς, εὐλα-
 βηθῶμεν ὅπως μὴ διὰ τὴν αὐτὴν πρόφασιν ἡμῖν πολεμή-
⁴²σωσιν, εἰ παρακαλούμενοι μὴ βουλευσόμεθα συμπολεμεῖν
 μετὰ Πελοποννησίων· οὐ γὰρ ἠδίκηίτο ὑπὸ Ἀθηναίων οὐδέν.
 ἡμῖν δὲ δὴ τίς λόγος ὑπολείπεται; πότερον ὡς οὐκ ἀδικού- ³⁵
 μεθα; διδάξομεν αὐτοὺς ταῦτα δρᾶν ἄπερ ἐκεῖνος· οὐ γὰρ
 ἀδικον, εἴπερ ὁ τάδε δράσας οὐκ ἀδικεῖ. ἀλλ' ἀδικεῖσθαι
⁴³μὲν φήσομεν, ἀμύνεσθαι δ' οὐ ²βουλευσόμεθα; πολλὴν ἄρα
 δειλίαν ³ποιήσομεν τοῖς βουλομένοις ἡμᾶς καλῶς δρᾶν.
 ἀλλὰ βούλεσθαι μὲν, δύνασθαι δ' οὐ; τίς οὖν οὐ καταφρο-
 νήσει τῆς δυνάμεως ἡμῶν, εἰ τοὺς Ἑλληνας γε ἔχοντες ἐπι-
 κούρους οὐδ' οὕτω δυνησόμεθα τοὺς ἐχθρούς ἀμύνεσθαι, ⁴⁰
 καὶ τὸ μέγιστον, εἰ δευτέραν αἰτίαν σχήσομεν ὑπὸ τῶν
 Ἑλλήνων, πρότερον μὲν ὅτι τὸν πρότερον Μηδικὸν οὐ συνε-
 πολεμήσαμεν, δεύτερον δὲ τὸν νῦν ἐπαγγελλόμενον. καίτοι

¹ τούτοις² βουλόμεθα³ ἐμποιήσομεν

Τῆς χάρας] Subaudi τῆς ἑαυτοῦ. neque Peloponnesiis transitum per suos fines denucavit, sive se iis non opposuit, Athenienses in Cherrhoneso et Thracia invadentibus. IDEM.

Παρέσχευ] Atheniensibus puta. ἐπὶ τούτους, adversus hos, Peloponnesios. ad quos etiam proximum αὐτοῖς referatur. IDEM.

Ἰκανὴ πρόφασις] Subaudi τοῦ πολεμεῖν. proximum νομίζειν accipi debet pro τὸ νομίζειν. quamquam nescio, an leg. sit: τὸ πολεμίους νομίζειν τοὺς μὴ συμπολεμ. IDEM.

Οὐ γὰρ ἠδίκηίτο ὑπὸ Ἀθηναίων οὐδέν] Nemo abruptus διάλογος videtur paraphrasi explicandus esse. Occurrat mihi aliquis nunc, recte aiens Archelaum fecisse, arma sua cum armis Peloponnesiorum consociare recusantem adversus Athenienses, a quibus nil quicquam laesus fuisset. Verum huiusmodi excusatio a causa nostra abhorret. Invitatur ad societatem belli cum Peloponnesiis ineundam, adversus Archelaum. Recusabimusne? ecquid tandem pretextentes? num hoc, injurias ab Archelao nobis nullas oblatas esse? Haec quidem oratione utentes, planum fa-

ciemus omnibus, homines nos esse ignavos, imbelles, degeneres, qui nullam non injuriam inulto perferant. Quo quid fiet? Hoc nempe, acuemus Peloponnesiorum erga nos insolentiam. Docebimus eos eadem omnia in nos expromere exempla superbiae et crudelitatis, quibus Archelaus capitibus nostris illisit. IDEM.

Ἀδικούμεθα; διδάξομεν] Alius brevitati minus affectans, saltem ἀλλ' οὕτω γε interposuisset. IDEM.

Οὐ γὰρ ἀδικον] Subaudi ἐστὶν οὐδέν, nulla est injustitia in universa rerum natura, si Archelaus crimine injustitiae vacat. Suspicabar aliquando de ἀδικος, aut ἀδικῶν. nemo injustus est, si Archelaus non est. IDEM.

Ἐμποιήσομεν] Sic dedi de meo, pro vulgari ποιήσομεν. ingentem formidinem atque cunctationem injiciemus. IDEM.

Βούλεσθαι μὲν, δύνασθαι δὲ οὐ] Subaudi a communi φήσομεν. IDEM.

Πρότερον — δεύτερον] Imo vero προτέραν et δευτέραν, scil. αἰτίαν. Alius sic planius dixisset: τὴν μὲν γὰρ προτέραν εἵχομεν ὅτι — τὴν δὲ δευτέραν ἔχομεν ὅτι τὸν νῦν —. IDEM.

πρὸς ἐκεῖνον μὲν ἰκανὴν πρόφασιν εἶχομεν· πρὸ ἡμῶν μὲν γὰρ ἠθέλομεν αὐτοῖς συνδιακινδυνεύειν· οὕτω γὰρ ἐπὶ πάσης ἐγίγνετο μᾶλλον, ἢ τὴν ἡμετέραν αὐτῶν ἀπολιπόντας περὶ
 1 τῆς ἐκεῖνων διαμάχεσθαι. νῦν δὲ τί φήσομεν; αὐτοὶ γὰρ ἠκούσιν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τῆς ἡμετέρας ἔβελοντες κινδυνεύειν. ἔτι δὲ πῶς οὐ δεινὸν, εἰ μόνοι τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Ἑλληνίδα συμμαχίαν οὐ συναριθμησόμεθα; τοῦτο δ' ὅσον ἐστίν, αὐτὸς οὗτος δεδήλωκεν· ἐπιθυμῶν γὰρ καὶ χρήματα βουλόμενος τοῖς Ἑλλήσι δοῦναι ὅπως γένοιτο σύμμαχος, οὐκ
 5 ἐδυνήθη διαπραχᾶσθαι. καὶ τοῦτο σχεδὸν ἐστὶ δυοῖν σημείον, καὶ ὅτι ἀγαθόν ἐστὶ καὶ ὅτι χαλεπόν. περὶ μὲν οὖν τούτων, εἰς ταῦτά τις ἀντιλέγη, τοσαῦτά μοι λελέχθω.

Εἰ. Ἡδὴ δὲ λόγον ἤκουσα λεγόμενον, ὅς μοι σημειῖόν ἐστιν ἰκανόν, ὅτι βέλτιστά ἐστιν ἂν ἐγὼ λέγω τοῖς ἐναντιωσομένοις. εἴπερ ὁ λόγος ἐκεῖνος ἰσχυρότατός ἐστιν, οὐκ ἄξιόν
 45 ἐστὶν ἔτι φοβηθῆναι. λέγουσι γὰρ, ὡς κρείσσων Ἀρχελαός ἐστι, καὶ τοιοῦτος ἂν πρόσκοικος μᾶλλον ἢ Πελοποννήσιοι·
 10 τοῦτον μὲν γὰρ εἰ βουλοίμεθα δυναίμεθ' ἂν ἀμύνεσθαι, Πελοποννησίους δ' οὐκ ἂν οὐκοῦν κρείσσον στασιάξειν πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς μᾶλλον ἢ δουλεύειν ἑτέροις. ἐγὼ δ' εἰ μὲν ἀνάγκην ἐώρων οὕσαν ἡμῖν ἐλέσθαι δυοῖν θάτερον, ἐβουλευσάμην ἂν ὀπότερον χρή μ' ἐλέσθαι· τὴν δ' ἡσυχίαν εὐρίσκω πρὸς

¹ βέλοντες

² ἀμύνασθαι

Πρὸ ἡμῶν] Raro modo dictum, pro ὑπὲρ ἡμῶν. IDEM.

Συνδιακινδυνεύειν] Adde tacita cogitatione, ἀλλ' οὐχ ὑπὲρ ἐκεῖνων. pro nobis quidem volebamus dimicare in eorum societate, non autem pro ipsis capite nostra periculis obijcere. IDEM.

Ἐπὶ πάσης] Imo vero ἐπ' ἴσης, subaudi μόρας. nam sic observatum fuisset jus æquum, æqua proportio. vel, si brevius et planius malimas, fuisset hoc æquius. IDEM.

Ταῦτα] Ad illa duo capita excusationum. 1) nulla nos injuria læsos ab Archelao esse. 2) velle quidem nos ab eo pænas repetere. verum haud posse. Possit quoque sic legi: εἰς ταῦτά τις λέγη, τοσαῦτά μοι ἀντιλελέχθω. IDEM.

Λέγω τοῖς ἐναντιωσομένοις] Distinguo et corrigo sic: — λέγω. [hic desinit sententia. tum incipit nova] τοὺς γὰρ ἐναντιωσομένους — cohærent hi accusativi cum φοβηθῆναι. nam si ista valebit obiectio, nihil

superest, quod timeamus. Quænam vero est illa obiectio? Scilicet potentiorum esse Archelæum, quam Peloponnesios, et præterea quoque vicinum. Propterea bello non esse lacessendum. Refutat sophista in continentem illam objectionem, subjiciens istæ: Si vera sint, quæ isti aiunt, neutri nobis metuendi sunt. Archelæum enim facile vincamus et puniamus, quanto magis ergo profligabimus Peloponnesios, si Archelæus sunt inferiores, quod isti aiunt. Atqui superiores sunt. Ergo lacessendi a nobis nequaquam sunt. Ergo (pergit ipse sibi dubitationes obmovere), satius erit, continuare seditiones civiles, metu Archelæi, quam aliis [Peloponnesiis] servire. Etiam hanc objectionem refutat in continentem: ἰγὼ δ' εἰ μὲν —. IDEM.

Δυοῖν θάτερον] Hoc est, ἢ στασιάξειν πρὸς ἡμᾶς, ἢ δουλεύειν τοῖς Πελοποννησίοις. IDEM.

Χρή μ' ἐλέσθαι] Malim χεῖρον [pro ἵχηρον] ἐλίσθαι. IDEM.

Πελοποννησίους οὔσαν. θαυμάζω δὲ καὶ τῶν ἀντιτιθέντων
 1 τὰ πράγματα τοῖς πράγμασιν. οὐ γὰρ ὅμοια πρὸς ὅμοια 15
 συντιθέασι, πρῶτον μὲν ὅτι τὰ μὲν ὑπὸ 2 τούτων σαφῶς ἐπι-
 στάμεθα, τὰ δ' ὑπ' ἐκείνων ὑπονοοῦμεν. τὰ μὲν γὰρ ἐπα-
 θομεν, τὰ δ' οὐκ ἐπιστάμεθα εἰ πεισόμεθα. πῶς οὖν ἴσον
 46 ἐστὶ τοῖς μὲν ἤδη 3 γεγεννημένοις μὴ θυμοῦσθαι, τὰ δ' εἰκα-
 ζόμενα φοβεῖσθαι μᾶλλον; ἐκ ποίων δὲ χρῆ παραδειγμάτων
 ὀρθῶδεῖν αὐτά; πότερον οὐχ ὀρώμεν τοὺς 4 πλησιαιτάτους
 ἡμῖν προσοικοῦντας τῶν Ἑλλήνων Φωκέας ἐλευθέρους ὄντας, 20
 πρροσεχομένους δὲ Βοιωτοὺς οὔτε φόρον φέροντας ἐκείνοις οὔτε
 ἄρχοντα οὐδένα Λακεδαιμονίων αὐτόφι, ἔτι δὲ διὰ πλείονος
 Κορινθίους αὐτονόμους ὄντας καὶ τῶν ἑαυτῶν κρατοῦντας,
 Ἀχαιοὺς δὲ πρὸς τούτοις οὔτε πλείονας ὄντας ἡμῶν οὔτε
 κατὰ πλείους οἰκοῦντας, Ἡλείους δὲ καὶ Τεγεάτας καὶ
 τοὺς ἄλλους Ἀρκάδας, ἄστυγείτονας ὄντας; ἐνθ' οὐδεὶς
 εὐρηκέ πω Λακεδαιμόνιον 5 ἄρχοντα, ὡς περ οὐδ' ἐνθάδε Μα- 25
 κεδόνα· πολιτείας δὲ πανταχοῦ καὶ νόμους ἐπιστάμεθα
 κειμένους, καὶ τὰ κοινὰ κοινῇ καρπουμένους.

5. Ἴσως ἂν τις εἴπῃ, ἀλλ' ὀλιγαρχίαν ἀπανταχοῦ κα-
 θιστάσιν. τοιαύτην γε οἴαν ἡμεῖς εὐχόμενοι πολὺν χρόνον
 47 καὶ ποθοῦντες, ὀλίγον χρόνον ἰδόντες, ἀφηρέθημεν· 6 εἰ
 δὴ προσήκει ὀλιγαρχίας λέγειν ἐκείνας πρὸς τὰς ἐνθάδε.
 ποῦ γὰρ οὕτω μικρὰ πόλις ἐν ἣ τὸ τρίτον μέρος οὐ μετεχει

1 τὰ om.

2 τοιούτου

3 γενομένοις

4 πλησιεστάτους

5 ἔχοντα

6 οὐ

Οὔσαν] Imo vero οὐκ οὔσαν, vel οὐκ ἐν-
 οὔσαν. negatam, non datam, non possibilem.
 Pro τὴν malim ἔν. IDEM.

Τοῖς πράγμασι] Malim articulum abes-
 se. IDEM.

Ἐπὸς τοιούτου] Possit γινόμενα subau-
 diri. et hactenus patiar ὑπὸ et hic et paulo
 post locum suum obtinere, quanquam
 ἀπὸ convenientius videtur esse, sed pro
 τοιούτου malim τοῦτου. Archelaum desi-
 gnat. IDEM.

Αὐτὰ] Scil. τὰ ἀπὸ τῶν Πελοποννησίων.
 IDEM.

Πρροσεχομένους δὲ] Id est, ὁμοροῦντας δὲ
 τούτοις, scil. τοῖς Φωκέσι. IDEM.

Ἐκείνοις] Lacedæmoniiis puta. IDEM.

Διὰ πλείονος] Scil. διαστήματος ἀπέχον-
 τας ἡμῶν, καὶ οὕτως ἐκείνοις [Spartanis puta]
 πλησιεστέροις. IDEM.

Πρὸς τούτοις] Id est, προσεχεῖς τούτοις. IDEM.

finitimos hisce, Corinthiis puta. IDEM.

Κατὰ πλείους] Subaudi δήμους aut πό-
 λεις. IDEM.

Ἀστυγείτονας ὄντας] Lacedæmoniiis pu-
 ta. IDEM.

Ἐχοντα] Imo vero ἄρχοντα. quomodo
 leg. esse Stephanus quoque et Canterus
 suspicati sunt. Possit quoque de ἐλθόντα
 cogitari, item de οἴκον ἔχοντα. IDEM.

Ἴσως] Alius dixisset ἀλλ' ἴσως. Novam
 capessit objectionem, quam refutat in istis
 τοιαύτην γε. IDEM.

Οὐ δὲ] Malim uno vocabulo οὐδὲ. ne ap-
 pellare quidem istas oligarchias licet hoc
 nomine, si cum oligarchia comparentur illa
 quæ penes nos fuit. IDEM.

Πρὸς τὰς ἐνθάδε] Imo vero πρὸς τὴν
 ἐνθάδε. nisi si respererit ad oppida mi-
 nora potestati Thebanorum submissa.

IDEM.

0 τῶν πραγμάτων αὐτοῖσι; ¹ ὅτω δὲ ² μήτε ὅπλα ² μήτε ἄλλη δύναμις ἐστὶ τὰ κοινὰ πράσσειν, οὐχ ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἀλλ' ὑπὸ τῆς τύχης ³ ἀπεστερήθη τῶν πραγμάτων. ἀπεστερήται δὲ τοσοῦτον χρόνον, ἕως ἂν παράδειγμα ⁴ θῆται. παρὰ δὲ ταῦτα, παρ' ὑμᾶς ἐστίν. οἶμαι μὲν γὰρ ἡμᾶς ⁴⁸ οὐδ' ἂν εὐχομένους ἄλλως εὐξασθαι πολιτεύεσθαι, παραδείγματα μὲν τοιαῦτα παρεχομένους ὀρθῶς οὐκ εἰκὸς αὐτοὺς, ἂ μὴ γενέσθαι δεινὸν ἐστὶ μᾶλλον ἢ γενέσθαι. καὶ ⁵ Λακεδαιμονίους μὲν οὐκέτι πέφυκεν ὁ ἡμῖν ἐπιτίθεσθαι. πόρρω γὰρ οἰκοῦσιν ἀφ' ὧν, ἀπαράσκευοί τ' εἰσὶ πρὸς τὴν χώραν. ὧ γὰρ ἡμεῖς ἰσχύομεν μάλιστα, οὐκ ὀλίγον διαφέρουσι πλησίοι εἶναι αὐτῶ. πρῶτον μὲν γὰρ οὐκ εἰκότως ἐπιβουλεύουσιν· ἐὰν δ' ἐγχειρῶσιν, οὐ λήσουσιν· ἐὰν δὲ προγινώσκωμεν, οὐκ ἀμελήσομεν αὐτῶν. ὥστε οὐδαμῆ καλῶς ⁴⁹ αὐτοῖς ἐπιτίθεσθαι σχῆσει.

ζ'. Εἰ δὲ καὶ τόνδε τις τὸν λόγον λέξει, ὡς Ἀρχέλαος παῖδας ἔχει καὶ διὰ τοὺς παῖδας οὐχ οἷόν τε συμπολεμεῖν,

¹ ὅτω ² μηδὲ ³ ἀποστερηθέντων πραγμ. ⁴ μαθητι ⁵ Λακεδαιμονίους ⁶ ἴμ.

Πραγμάτων αὐτοῖσι] Interpone articulum τῶν. IDEM.

Ὅτω] Imo vero ὅτω. cui autem neque arma sunt neque alia adminicula nervique rei publicæ gerendæ, is non a Lacedæmoniis sed a sorte sua privatus est imperio. Nam τὰ πράγματα sunt administratio rerum civilium summa cum potestate. IDEM.

Ἀποστερηθέντων πραγμάτων] Imo vero ἀπεστερήθη τῶν πραγμ. IDEM.

Παράδειγμα μαθητι] Sic, propriè pomenus, exhibent posterior vocabulum ambæ editiones, Aldina et Stephanica. quod si esset a μανθάνειν, saltim μάθητι deberet exarari, propenacate. Canterus et Stephanus præcipiunt primam ei syllabam detrahi, quæ facile e sine vocabuli proximi superioris possit adhæsisse. Verumtamen etiãsi hoc fiat, sententiam tamen bonam e παράδειγμα θῆτε nullam expiscor. Quidsi sophista dederit: παράδειγμα ἀρετῆς [vel δυνάμειος] θῆται, id est, παρέχεται. donec, qui nunc propter infirmitatem et potentia defectum servit, virtutis et potentia documentum ediderit. IDEM.

Παρὰ δὲ ταῦτα, παρ' ὑμᾶς ἐστίν] Imo vero πάντα δὲ ταῦτα παρ' ὑμῶν ἐστίν. omnia vero ista, scil. ὅπλα καὶ δύναμις καὶ ἀρετῆ, penes vos sunt. IDEM.

Ἄ] Id est, διὰ ταῦτα, ἂ — Non convenit nos metu agitari Lacedæmoniorum,

qui talia de se documenta edant, neque vereri, ne per eos ea fiant, que non fieri gravius sit, quam fieri. IDEM.

Οὐκέτι πέφυκεν] Imo vero οὔτε γῆ πέφυκεν. neque situs is est eorum solo, ut commode nobis insidiantur. IDEM.

Πρὸς τὴν χώραν] Imo vero πρὸς τὴν πῶσαν. et carent apparatu idoneo ad periculum huius rei faciendum. IDEM.

Γὰρ] Malim οἶν. IDEM.

Ἐπιβουλεύουσιν] Malim in futuro ἐπιβουλεύουσιν. IDEM.

Ἐὰν δὲ] Imo vero ἐὰν γὰρ. IDEM.

Διὰ τοὺς παῖδας] Male me torsit et adhuc torquet hic locus, unde me non expedio. Liberi quoniam designantur, Thebanorum, an Archelæi, haud liquet. Thebanorum designari liberos, Archelæo pro obsidibus datos, fingamur tantisper. Quid rerum natura convenientius? oratio sic redditur planissima; ut prævideam multos fore, qui mirentur, me prætervisa tam simplici et commoda interpretandi ratione, secutum esse aliam perobscuram et contortissimam. Verum, ut taceam, Thebanos obsides si significare voluisset Herodes, ἡμῶν aut ἡμετέρους addendum fuisse, item hoc ut taceam, p. 637. 3. τῶν πολλῶν παίδων leg. esse: quid faciemus istis versu 7. ὥστε ἀφελόντες τῶν ἰσθίνου κακῶν τοὺς παῖδας ἀπολαβεῖν. quam subjuncti sententiam? fateor ῥαδίως ἀπολαβεῖν τοὺς παῖδας

πρῶτον μὲν ἄξιον θαυμάσαι τοῦτον, ὅστις περὶ μὲν δέκα παίδων λέξει, περὶ δὲ τῶν ἀπάντων οὐ λέγει οὐδὲ περὶ τῆς πόλεως, καὶ τὸ μὲν τῶν παίδων συμφέρον ἀποστερεῖ, περὶ δὲ τῶν ὀλίγων καθίστησιν. εἰ μὲν οὖν ἀναγκαῖον ἦν παθεῖν 50 τι τοὺς παῖδας, οὐ θαυμαστὸν ἦν λέξαι· νῦν δὲ δῆλόν ἐστιν, ὅτι κρατοῦντες ἐκείνου καὶ τῶν παίδων ἅμα κρατήσομεν, 178. ὥστε ἀφελόντες τῶν ἐκείνου κακῶν ῥαδίως ἀπολαβεῖν τοὺς παῖδας.

ἦ. Ὁ μὲν οὖν ἐμὸς λόγος ἀμύνεσθαι μὲν τὸν ἀδικοῦντα κελεύει, τιμωρεῖν δὲ τοῖς ἀποθανοῦσι, χαρίζεσθαι δὲ τοῖς παρήκουσι, δέχεσθαι δὲ τὴν τύχην, συμμαχοῦς τε τοῖς Ἕλλησιν εἶναι, πολεμίους δὲ τοῖς βαρβάροις, καὶ πιστεύειν 5 μὲν τοῖς ὠφελούσιν, ὀρῶδεῖν δὲ τοὺς μὴ τοιοῦτους, ἐχθρούς δὲ νομίζειν τοὺς ἀδικοῦντας, φίλους δὲ τοὺς ἐπαμύνοντας, πρὸς τούτοις τε τὰ γινγνωσκόμενα τῶν εἰκαζομένων κυριώτερα ἡγεῖσθαι. ταῦτα μὲν οὖν οὐμὸς λόγος· τοῖς δὲ ἐναν-

plañissimam banc dare sententiam. quo sit ut facile simus liberos nostros recuperaturi. Sed ubi manebunt ista ἀφελόντες τῶν ἐκείνου κακῶν? et quæ erit sententiarum inter se copula? Deinde parentes, qui liberos suos e servitute, quam ut obsides tolerarunt, recuperarunt, non possunt dici κρατεῖν τῶν παίδων, sed ἐγκρατεῖς γίνεσθαι. Consideremus modo paulo diligentius κρατήσαντες ἐκείνου, καὶ τῶν παίδων ἅμα κρατήσομεν. Mirabile foret, si in tam brevi verborum ambitu idem verbum κρατεῖν tam diversis modis, et pæne dixerim, repugnantibus acciperetur, ut modo vincere hostem, modo potiri re cara significet. ubi enim vicetimus, una liberos quoque nostros recuperabimus. Multo convenientius utique sit, sic reddi: patre victo, liberos ejus quoque una victos habebimus, et in potestate nostra. Ut iterum, quod modo fatebar, ex hoc labyrintho exitum nullum reperio. Fieri non potest, ut locus hic sit integer. In Supplement. IDEM.

Οὐχ ὅσον τε] Subaudi ἡμῖν. Ad συμπολεμεῖν subaudi τοῖς Πελοποννησίοις πρὸς Ἀρχελάου. IDEM.

Τῶν ἀπάντων] Scil. Πελοποννησίων. Periculum non reputat, neque commemorat, ab universis Peloponnesiorum copiis nobis imminens, si eos nobis infestos reddiderimus. IDEM.

Τὸ μὲν τῶν παίδων] Canteius post μὲν addi vult ἀπάντων. quod æque parum intelligo, atque vulgatam. Si quid cerno in his tenebris (quibus et crebris et densis

obsitæ sunt hæ Leshouactis atque Herodis declamatiunculæ, vix dignæ illæ quidem, mea sententia, quarum in illuminatione ingenium conteratur), leg. videtur: τὸ μὲν τῶν παίδων συμφέρον ἀποστερεῖ, τὸ δὲ τῶν ὀλίγων καθίστησιν. liberos ipse suos eo fraudat quod e re ipsorum est, optimatibus autem quod expedit, id stabilitum it atque confirmatum. In παίδων subauditur ἐαυτοῦ. Vocabulum ὀλίγων autem b. l. significare videtur, non paucos numero, sed paucos dignitate et prastantia, h. e. optimates. IDEM. πάντων pro παίδων malit Bekkerus. Pueros autem intelligit obsides.

Παθεῖν τι τοὺς παῖδας] Imo vero παθεῖν τι διὰ τοὺς παῖδας. si necesse foret nos ab Archelai liberis aliquam noxam accipere. Nam ad παθεῖν subauditur ἡμᾶς, et ad παῖδας subauditur Ἀρχελάου. REISK.

Λέξαι] Scil. τοὺς ἀντιλέγοντας τούτου τὸν λόγον. IDEM.

Ἐκείνου] Archelai puta. Ad τῶν παίδων subauditur αὐτοῦ. IDEM.

Ἀφελόντες] Imo vero σφαλέντος, scil. τοῦ πατρός. ubi pater percussus fuerit, et de spe sua dejectus, conatu ejus in irritum dato. IDEM.

Ἀπολαβεῖν] Imo vero ἀπολαβεῖν. necesse sit liberos Archelai quoque mala patriis participare. IDEM.

Παρήκουσι] Canterus et Stephanus, recte, ni fallor, emendant προσήκουσι. ex illis insequentibus ἀτίμευς δὲ τοὺς προσήκοντας εἶναι. IDEM.

Τούτοις τε] Malim τούτοις δὲ. IDEM.

τιουμένοις ¹ εἰς τοῦτο ἤξουσι τόλμης τὰναντία δεῖ δύνασθαι
τὸν λόγον ἀνέχεσθαι μὲν ἀδικουμένους, ὠφελεῖν δὲ τοὺς ἀδι- 51

10 κοῦντας, φεύγειν δὲ τοὺς βουλομένους ὠφελεῖν, ἀπιστεῖν δὲ
τοῖς φίλοις, πιστεῦειν δὲ τοῖς ἐχθροῖς, ὀρθῶδεῖν δὲ τὰ πόρρω,
τὰ δὲ πλησίον ὑπερορᾶν, ἔπειτα τοῖς Ἑλλησι μὴ γίνεσθαι
συμμάχους, τοῖς δὲ βαρβάροις, καὶ πρὸς τούτῳ τοῖς ἐχθρο-
τάτοις, ἔτι δὲ ἀτιμωρήτους μὲν τεθνάναι τοὺς ἀποθανόντας,
ἀτίμους δὲ τοὺς προσήκοντας εἶναι, καὶ μῆτε πολιτεῖαν εἶναι
15 ἀντιλεξόντων δύνασθαι· ταῦτα γὰρ ἔστιν ἐναντία τούτοις οἷς
ἐγὼ λέγω. παιδόμενοι οὖν ἐκείνοις τούτων οὐχ ἀμαρτήσεσθε·
δεξάμενοι δὲ τὴν συμμαχίαν καὶ προθυμηθέντες, ὧν ἐπάθο-
μέν τε δίκην ληψόμεθα καὶ τὸ λοιπὸν οὐ πεισόμεθα τοιαῦτα.

¹ εἰ εἰς

² τὸν οἶον.

Εἰς τοῦτο] Dedi de meo εἰ εἰς τοῦτο. ta-
netsi me non fugiat ἤξουσι posse pro da-
tivo pluralis numeri participii futuri ac-
cipi, et hactenus vulgatam defendi, cui εἰ
deest. Ego vero potius ἤξουσι pro tertia
persona indicativi futuri habendum esse
censeo. IDEM.

Τὸν λόγον] Sic dedi, auctoribus Stephano
et Cantero, pro vulgari τῶν λόγων, subaudi

τὸν αὐτῶν. hoc velle, huc tendere, ipsorum
orationem, hanc vim et hunc effectum verbis
eorum inesse. Paulo post dicit τοιαῦτα
ἀνάγκη τὸν λόγον τῶν ἀντιλεξόντων δύνασθαι.
IDEM.

Τὰ πόρρω] Scil. ὄντα δεινά. IDEM.
Ἐπὶ ἐπάθομέν τε δίκην] Lege transpositis
vocalibus: ἄν τ' ἐπάθομεν δίκην. IDEM.

ΑΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣ

ἸΑΙΑΣ.

Pag.
ed.
Reisk.Pag.
ed.
H. Steph
181. 1

52 α'. ΕΒΟΥΛΟΜΗΝ ἂν τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν δικάζειν οἷωμεν
53 καὶ ἐν τοῖς πράγμασι παρήσαν· οἶδα γὰρ ὅτι ἐμὲ μὲν ἔδει
σιωπᾶν, τούτῳ δ' οὐδὲν ἂν ἦν πλέον λέγοντι· νῦν δὲ οἱ μὲν
παραγενόμενοι τοῖς αὐτοῖς ἔργοις ἄπεισιν, ὑμεῖς δὲ οἱ οὐδὲν
εἰδότες δικάζετε. καίτοι ποῖα τίς ἂν δίκη δικαστῶν μὴ εἰδό- 5
των γένοιτο, καὶ ταῦτα διὰ λόγων; τὸ δὲ πρᾶγμα ἐγένετο
ἔργῳ. τὸ μὲν οὖν σῶμα τοῦ Ἀχιλλέως ἐκόμισα ἐγὼ φέρων,
τὰ δὲ ὄπλα ὅδε, ἐπιστάμενος ὅτι οὐ τῶν ὄπλων μᾶλλον
ἐπεθύμουν οἱ Τρῶες ἀλλ' ἢ τοῦ νεκροῦ κρατῆσαι. τοῦ μὲν
γὰρ εἰ ἐκράτησαν, ἠκίσαντό τε ἂν τὸ σῶμα καὶ τὰ λύτρα
τοῦ Ἐκτορος ἐκόμισαντο· τὰ δὲ ὄπλα τάδε οὐκ ἂν ² ἀνέθεσαν
τοῖς θεοῖς, ἀλλ' ἀπέκρυψαν, δεδιότες τόνδε τὸν ἀγαθὸν 10
ἄνδρα, ὃς καὶ πρότερον ἱεροσυλήσας ³ αὐτῶν τὸ ἀγάλμα
τῆς θεοῦ νύκτωρ ὡς περ τι καλὸν ἐργασάμενος ἐπεδείκνυτο
τοῖς Ἀχαιοῖς. καγὼ μὲν ἀξιώ λαβεῖν ἵν' ἀποδῶ τὰ ὄπλα
τοῖς φίλοις, οὗτος δὲ ἵν' ἀποδῶται, ἐπεὶ χρῆσθαι γε αὐτοῖς
οὐκ ἂν τολμήσειε· δειλὸς γὰρ οὐδεὶς ἂν ἐπισήμοις ὄπλοις
χρῆσαιτο, εἰδὼς ὅτι τὴν δειλίαν αὐτοῦ ἐκφαίνει τὰ ὄπλα.

Ἰ ΛΟΓΟΣ ΑΙΑΝΤΟΣ

² ἀνέθηκαν³ * αὐτοῖς

ΑΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣ] Oratiunculis, vel de-
clamatiunculis potius, Antisthenis et Al-
cidamantis atque Gorgiæ admonitionem
hanc præfixit H. Stephanus de suo, quod
videtur, nam Aldina caret illa præfatione.
Quæ Aldina etiam opuscula hæc sophistica
alio exhibet ordine, quem in præfatione
ad Æschinam tradidi. Præfatio illa Ste-
phani, de qua dico, sic habet: Ἰστέον, ὅτι
οἱ ἐξῆς λόγοι τῶν καλουμένων εἰσὶ μελετῶν
καλεῖται δὲ ὁ Ἀντισθένης Αἴας ἢ Αἴαντος λό-
γος ἄσπερος ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Αἴαντος λεγόμενος·
ὁμοίως δὲ καὶ Ἀντισθένης Ὀδυσσεύς. τοῦ δὲ
Ἀλκιδάμαντος κατηγορεῖ Παλαμῆδους, ἥπερ
ὁμοίως ἄς ἀπὸ τοῦ Ὀδυσσεύς ἐστίν, ἀρμολόγ-

τως ἐπιτέτακται ἢ ὑπὲρ Παλαμῆδους ἀπο-
λογία καίπερ ὑπ' ἄλλου ῥήτορος γεγραμμένη.
Alius ille rhetor, hic designatus est Gor-
gias. Cur ab ordine horum opusculorum
Aldino desciverit Stephanus, equidem
haud intelligo. Editionem Hanoviensem
oratorum minorum quicumque curavit, is
umbratilia hæc opuscula triumvirorum
sophisticorum ineptiarum, Antisthenis,
Alcidamantis et Gorgiæ plane omisit.
IDEM.

Τούτῳ] Ulyssi puta. IDEM.

Τοῖς αὐτοῖς ἔργοις] Imo vero τοῖς ἔργοις
αὐτοῖς. IDEM.

λαβῶν] Π. λαβεῖν. H. STEPHAN.

15 β'. Σχεδὸν μὲν οὖν ἔστιν ἅπαντα ὅμοια. οἳ τε γὰρ 51
 διαφέροντες τὸν ἀγῶνα βασιλεῖς ἑκόντες εἶναι περὶ ἀρετῆς
 κρίνουν ἐπέτρεψαν ἄλλοις, οἳ τε οὐδὲν εἰδότες δικάσειν
 ὑπισχνεῖσθε περὶ ὧν οὐκ ἴστε. ἐγὼ δὲ ἐπίσταμαι τοῦτο,
 ὅτι οὐδεὶς ἂν βασιλεὺς ἱκανὸς ὦν περὶ ἀρετῆς κρίνουν ἐπι-
 τρέψειεν ἄλλοις μᾶλλον ἢ περὶ ἀγαθὸς ἰατρός διαγνῶναι
 νοσήματα ἄλλω παρείη.

γ'. Καὶ εἰ μὲν ἦν μοι πρὸς ἄνδρα ὁμοίωτροπον, οὐδ' ἂν
 20 ἠττάσθαι μοι διέφερε· νῦν δ' οὐκ ἔστιν ὁ διαφέρει πλεον
 ἐμοῦ καὶ τοῦδε· ὁ μὲν γὰρ οὐκ ἔστιν ὅτι ἂν δράσειε φανε-
 ρῶς, ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἂν λάθρα τολμήσαιμι πράξαι. καὶ γὰρ
 μὲν οὐκ ἂν ἀνασχοίμην κακῶς ἀκούων, οὐδὲ γὰρ κακῶς
 πάσχων, ὁ δὲ καὶ κρεμάμενος, εἴ γε κερδαίνειν τι μέλλει·
 ὅστις γε μαστιγοῦν παρείχε τοῖς δούλοις καὶ τύπτειν
 25 ζύλοις τὰ νῦτα καὶ πυγμαῖς τὸ πρόσωπον, κάπειτα πε-
 ριβαλόμενος ῥάκη, τῆς νυκτὸς εἰς τὸ τεῖχος εἰσδὺς τῶν 55
 πολεμίων, ἱεροσυλήσας ἀπῆλθε. καὶ ταῦτα ὁμολογήσει
 ποιεῖν, ἴσως δὲ καὶ πείσει λέγων ὡς καλῶς πέπρακται.
 ἔπειτα τῶν Ἀχιλλέως ὅπλων ὅδε ὁ μαστιγίας καὶ ἱέρου-
 λος ἀξιοῖ κρατῆσαι;

δ'. Ἐγὼ μὲν οὖν ὑμῖν λέγω τοῖς οὐδὲν εἰδόσι κριταῖς καὶ
 δικασταῖς, μὴ εἰς τοὺς λόγους σκοπεῖν περὶ ἀρετῆς κρίνον-
 τας, ἀλλ' εἰς τὰ ἔργα μᾶλλον. καὶ γὰρ ὁ πόλεμος οὐ λόγῳ
 κρίνεται ἀλλ' ἔργῳ· οὐδ' ἀντιλέγειν ἔξεστι πρὸς τοὺς πολε-
 2.1 μίους, ἀλλ' ἢ μαχομένους κρατεῖν ἢ δουλεύειν σιωπῇ. πρὸς
 ταῦτα ἀθρεῖτε, καὶ σκοπεῖτε ὡς εἰ μὴ¹ δικάσετε καλῶς, ² γνώ-
 σεσθε ὅτι οὐδεμίαν ἔχει λόγος πρὸς ἔργον ἰσχύιν, οὐδ' ἔστιν
 ὑμᾶς ὅτι λέγων ἀνὴρ ὠφελήσει, εἴσεσθε δὲ ἀκριβῶς ὅτι δι'
 ἀπορίαν ἔργων πολλοὶ καὶ μακροὶ λόγοι λέγονται. ἀλλ' ἢ

¹ δικάσητε² γνωσθήσεσθε

“Ἄπαντα” Scil. τὰ ἐν τούτῳ τῷ ἀγῶνι
 γηγόμενα πρὸς ἀεελτερίαν καὶ ἀδικίαν.
 REISK.

“Ἐκόντες” Parisinus dat οὐκ ὄντες. quod
 verum puto. sed tum pro εἶναι leg. sit
 ἱκανοί. cum non essent idonei ipsi iudicare
 de virtute [h. e. cum ipsi per se de virtute
 iudicare non possent], negotium hoc aliis
 permisserunt. De διαβήτες, an potius θέντες;
 simplex leg. sit, aliorum arbitratui sub-
 mitto. IDEM.

Οἳ τε] Addendum videtur κριταί. IDEM.
 Ἦν μοι πρὸς] Π. ἦν μοι ἀγῶν πρὸς. H.
 STEPHAN. Pari jure ὁ λόγος possit addi.
 REISK.

Κρεμάμενος] Fustigandi scilicet aut fla-
 gellis cadendi solent e manibus, interdum
 quoque e pedibus suspendi. Ulysses
 autem casum fuisse statim sophista sub-
 jicit. Subaudi ἀνάσχωτο. IDEM.

Γνωσθήσεσθε] Imo vero γνωσθήσεσθε, e.g.
 noscētis. IDEM.

λέγετε ὅτι οὐ ξυνίετε τὰ λεγόμενα, καὶ ἀνίστασθε, ἢ δικάζετε ὀρθῶς. καὶ ταῦτα μὴ κρύβδην φέρετε, ἀλλὰ φανερώς, ἵνα γνῶτε ὅτι καὶ αὐτοῖς τοῖς δικάζουσι δοτέα δίκη ἐστίν, ἂν μὴ δικάσωσιν ὀρθῶς. κάπειτ' ἴσως γνώσεσθε ὅτι ¹ οὐ κριταὶ τῶν λεγομένων ἀλλὰ ² δοξασταὶ κάθησθε.

56 ἐγὼ δὲ διαγινώσκειν μὲν ὑμῖν περὶ ἐμοῦ καὶ τῶν ἐμῶν ἐπιτρέπω, διαδοξάζειν δὲ ἅπασιν ἀπαγορεύω, καὶ ταῦτα περὶ ἀνδρὸς ὃς οὐχ ἕκων ἀλλ' ἄκων ἀφίκται εἰς Τροίαν, καὶ περὶ ἐμοῦ ὃς πρῶτος αἰεὶ καὶ μόνος καὶ ἄνευ τείχους τέταγμαται. 10

¹ οὐ om.² μὴ δοξασταὶ

Ταῦτα] Sententia postulat ταύτας, sc. male. Est utrique, quo commendetur. τὰς ψήφους. IDEM. IDEM.

"Οτι κριταὶ τῶν λεγομένων, ἀλλὰ μὴ δοξασταὶ κάθησθε] Parisinus inverse dat; ὅτι μὴ κριταὶ τῶν λ. ἀλλὰ δοξασταὶ κ. non

Διαδοξάζειν] Dixit ob præmissum διαγινώσκειν. nam alias δοξάζειν simplex poterat sufficere. IDEM.

B.

ΑΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣ

¹ Ο Δ Υ Σ Σ Ε Υ Σ.

Pag.
ed.
Reisk.

56

α'. ΟΥ πρὸς σέ μοι μόνον ὁ λόγος, δι' ὃν ἀνέστην, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἅπαντας· πλείω γὰρ ἀγαθὰ πεποίηκα τὸ στρατόπεδον ἐγὼ ἢ ὑμεῖς ἅπαντες. καὶ ταῦτα καὶ ζῶν- 15 τος ἂν ἔλεγον Ἀχιλλέως, καὶ νῦν τεθνεῶτος λέγω πρὸς ὑμᾶς. ὑμεῖς μὲν γὰρ οὐδεμίαν ἄλλην μάχην μεμάχησθε, ἣν οὐχὶ καὶ ἐγὼ μετ' ὑμῶν· ἐμοὶ δὲ τῶν ἰδίων κινδύνων οὐδεὶς ὑμῶν οὐδὲν ξύνοιδε. καίτοι ἐν μὲν ταῖς κοιναῖς μάχαις, ² οὐδὲ εἰ καλῶς ἀγωνίζοισθε, πλέον ἐγίγνετο οὐδέν· ἐν δὲ τοῖς ἐμοῖς κινδύνοις, οὓς ἐγὼ μόνος ἐκινδύνευον, εἰ μὲν κατορθώσαιμι, 20 ἅπαντα ὑμῖν ἐπετελεῖτο ὧν ἕνεκα ³ δεῦρο ἀφίγμεθα, εἰ δὲ

¹ ΛΟΓΟΣ ΟΔΥΣΣΕΩΣ² οὔτε³ δεῦρο om.

— Οὔτε] Malim οὐδὲ, ne si quidem. REISK.
Ἵμῶν] Imo vero ἡμῶν, ob insequens ἀφίγμεθα. IDEM.

Ἀφίγμεθα] Admonet H. Stephanus in codd. quibusdam esse δεῦρο ἀφίγμ. IDEM.

Pag.
ed.
H. Steph.

182. 1:

σφαλείην, ἐμοῦ ἂν ἐνὸς ἀνδρὸς ἐστέρησθε. οὐ γὰρ ἵνα μαχοί- 57
 μεθα τοῖς Τρωσὶ δευρ' ἀφίγμεθα, ἀλλ' ἵνα τὴν τε Ἑλένην
 ἀπολάβοιμεν καὶ τὴν Τροίαν ἔλοιμεν. ταῦτα δὲ ἐν τοῖς
 ἐμοῖς κινδύνοις ἐνὴν ἅπαντα. ὅπου γὰρ ἦν κεχρημένον ἀνά-
 λωτον εἶναι τὴν Τροίαν, εἰ μὴ πρότερον τὸ ἀγάλμα τῆς
 25 θεοῦ λάβοιμεν τὸ κλαπὲν παρ' ἡμῶν, τίς ἐστὶν ὁ κομίσας
 δεῦρο τὸ ἀγάλμα ἄλλος ἢ ἐγώ; ὃν σὺ γε ἱεροσυλίας κρίνεις.
 σὺ γε οὐδὲν οἶσθα, ὅστις τὸν ἄνδρα τὸν ἀνασώσαντα τὸ
 ἀγάλμα τῆς θεοῦ, ἀλλ' οὐ τὸν ὑφελόμενον παρ' ἡμῶν Ἀλέ-
 ξανδρον, ἀποκαλεῖς ἱερόσυλον. καὶ τὴν Τροίαν μὲν ἀλῶναι
 ἅπαντες εὐχέσθε, ἐμὲ δὲ τὸν ἐξευρόντα ὅπως ἔσται τοῦτο
 ἀποκαλεῖς ἱερόσυλον; καίτοι εἴπερ καλὸν γε ἦν ἐλεῖν τὸ
 30 Ἴλιον, καλὸν καὶ τὸ εὐρεῖν τὸ τούτου αἴτιον. καὶ οἱ μὲν
 ἄλλοι χάριν ἔχουσι, σὺ δὲ καὶ ὄνειδίσεις ἐμοί· ὑπὸ γὰρ
 ἀμαθίας ὦν εὖ πέπονθας οὐδὲν οἶσθα. καὶ γὰρ μὲν οὐκ ὄνει-
 δίζω σοι τὴν ἀμαθίαν· ἄκων γὰρ αὐτὸ καὶ σὺ καὶ ἄλλοι
 πέπόνθασιν ἅπαντες· ἀλλ' ὅτι διὰ τὰ ὄνειδη τὰ ἐμὰ σωζό-
 μενος οὐχ οἶός τε εἰ πείθεσθαι, ἀλλὰ καὶ προσαπειλεῖς ὡς 51
 κακὸν δράσων τι τούσδε, εἰ μὲν ἐμοὶ τὰ ὄπλα ψηφίσωνται.
 35 Ἐγὼ δ' οἶδα ὡς καὶ πολλάκις ἄπειλήσεις καὶ πολλὰ,
 πρὶν καὶ σμικρὸν τι ἐργάσασθαι· ἀλλ' εἴπερ ἐκ τῶν εἰκότων
 τι χρεὴ τεκμαίρεσθαι, ὑπὸ τῆς κακῆς ὀργῆς οἴομαί σε κακὸν
 τι σαυτὸν ἐργάσασθαι.

β'. Καὶ ἐμοὶ μὲν, ὅτι τοὺς πολεμίους κακῶς ἐποίησα,
 δειλίαν ὄνειδίσεις· σὺ δὲ ὅτι φανερώς ἐμόχθεις καὶ μάτην
 ἠλίδιος ἦσθα, ὅτι μετὰ πάντων τούτ' ἔδρασας, οἷε βελ-
 τίων εἶναι. ἔπειτα περὶ ἀρετῆς πρὸς ἐμὲ λέγεις· ὅς πρῶτων
 40 μὲν οὐκ οἶσθα οὐδ' ὅπως ἔδει μάχεσθαι, ἀλλ' ὥσπερ ὅς
 ἄγριος ὀργῇ φερόμενος τάχ' ἂν ποτε ἀποκτενεῖς σεαυτὸν,
 κακῶ περιπεσών τω. οὐκ οἶσθα ὅτι τὸν ἄνδρα τὸν ἀγαθὸν

¹ ἐγὼ δ' οἶδα ὡς om.

² γε ἀπειλήσεις

Ἐμοῦ ἐνὸς ἀνδρὸς ἐστέρησθε] Sententia postulat: οὐκ ἂν ἐμοῦ, ἐνὸς ἀνδρὸς, ἀλλὰ τῶν ἅπαντων ἐστέρησθε. IDEM.

Σὺ γε οὐδὲν οἶσθα] Malim σὺ γὰρ οὐδὲν οἶσθα. Sacrilegii me inctus. id quod te facere nil miror. stultus enim es et rerum omnium ignarus, qui sacrilegum appelles eum, qui restituit furtum veris dominis,

non illum, qui abstulerat. IDEM.

Τὰ ὄνειδη τὰ ἐμὰ] Misere enim et turpiter, servilem in modum flagellis concisus fuerat Ulysses. IDEM.

Πείθεσθαι] Scilicet ἔτι σίστασαι δι' ἐμῆ. IDEM.

Δράσωντι] Π. δράσαν τι. H. SILESIAN. Σὺ δὲ ἔτι] Malim σὺ δ', ἢ τι. REISK.

οὐδ' ὑφ' αὐτοῦ χρηθ' οὐθ' ὑφ' ἑτέρου οὐδ' ὑπὸ τῶν πολεμίων
κακὸν οὐδ' ὀτιοῦν πᾶσχειν; σὺ δὲ, ὡς περ οἱ παῖδες, χαίρεις
ὅτι σέ φασιν οἶδε ἀνδρεῖον εἶναι· ἐγὼ δὲ δειλότατόν γε
ἀπάντων ¹ καὶ δεδιότα τὸν θάνατον μάλιστα, ὅστις γε
πρῶτον ὄπλα ἔχεις ἀρρήκτα καὶ ἄτρωτα, δι' ἅπερ σέ φα- 183.
59 σιν οὐ τρωτὸν εἶναι. καίτοι τί ἂν δράσαιοι εἴ τις σοὶ τῶν πο-
λεμίων τοιαῦτα ὄπλα ἔχων προσέλθοι; ἢ που καλόν τι καὶ
θαυμαστὸν ἂν εἴη, εἰ μηδέτερος ὑμῶν μηδὲν δράσαι δύναίτο.
ἔπειτα οἶε τι διαφέρειν τοιαῦτα ὄπλα ἔχων ἢ ἐντὸς τείχους
καθῆσθαι; καὶ σοὶ μόνῳ δὴ τείχος οὐκ ἔστιν, ὡς σὺ φῆς· 5
μόνος μὲν οὖν σὺ γε ἑπταβόειον περιέρχῃ τείχος προβαλλό-
μενος ἑαυτοῦ· ἐγὼ δὲ ἀοπλος οὐ πρὸς τὰ τείχη τῶν πολε-
μίων ἀλλ' εἰς αὐτὰ εἰσέρχομαι τὰ τείχη, καὶ τῶν πολεμίων
τοὺς ² προφύλακας ἐρηγοροῦμαι αὐτοῖς ³ ὄπλοις αἰρῶ, καὶ
εἰμι στρατηγὸς καὶ φύλαξ καὶ σοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάν-
60 των, καὶ οἶδα τὰ τε ἐνθάδε καὶ τὰ ἐν τοῖς πολεμίοις, οὐχὶ
πέμπων κατασκευζόμενον ἄλλον, ἀλλ' αὐτὸς, ὡς περ οἱ κυ- 10
βερνήται τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν σκοποῦσιν ὅπως σώσουσι
τοὺς ναύτας, οὕτω δὲ καὶ ἐγὼ γε καὶ σέ καὶ τοὺς ἄλλους
ἀπαντας σώζω. οὐδ' ἔστιν ὄντινα κίνδυνον ἔφυγον αἰσχροὺν
ἠγησάμενος, ἐν ᾧ μέλλοιμι τοὺς πολεμίους κακόν τι δρά-
σειν· οὐδ' εἰ μὲν ὄψεσθαι με τινὲς ἔμελλον, γλιχόμενος ἂν
τοῦ δοκεῖν ἐτόλμων· ἀλλ' εἴτε δοῦλος εἴτε πτωχὸς καὶ μα-
στιγίας ὢν μέλλοιμι τοὺς πολεμίους κακόν τι δράσειν, ἐπε-
χειροῦν ἂν, καὶ εἰ μηδεὶς ὀρώη. οὐ γὰρ δοκεῖν ὁ πόλεμος, ἀλλὰ 15

¹ τε καὶ² φύλακας³ ὄπλοισιν

ἴπ' αὐτοῦ] Π. ὑφ' αὐτοῦ. H. STEPHAN.

Ἐγὼ δὲ - - μάλιστα] Malim sic legi: ἐγὼ δὲ γε δειλότατόν τε ἀπάντων σέ καὶ δεδιότα τὸν θάνατον μάλιστα, scil. φημί. REISK.

Οὐ τρωτὸν] Alii, teste Stephano, dant ἄτρωτον. IDEM.

Ἦπου καλόν τι καὶ θαυμαστὸν ἂν εἴη] Sic distinguendum et leg. videtur. Ἦπου καλόν τι. num quid praclarum? scil. esses tu inermis adversus sic armatum effecturus? vel est ironice dictum. praclarum nempe tu tum sis effecturus. Porro interrogat καὶ πῶς οὖν θαυμαστὸν ἂν εἴη. IDEM.

Ἰμῶν] Adde τὸν ἕτερον. IDEM.

Ἐχων ἢ] Malim sic legi: τὸ τοιαῦτα ὄπλα ἔχειν, ἢ (vel τοῦ) ἐντὸς τ. κ. IDEM.

Πρὸς τὰ τείχη] Subaudi ἔρχομαι. quod latet in proximo εἰσέρχομαι. Malim tamen

sic legi: οὐ πρὸς τὰ τείχη τῶν πολεμίων προσέρχομαι, ἀλλ' εἰς αὐτὰ εἰσέρχομαι. IDEM.

Ἰπλοισιν] Π. ὄπλοισι. H. STEPHAN.

Οὕτω δὲ] Aut prorsus delendum esse δὲ videtur, aut ei sufficiendum δὴ σκοπῶν. REISK.

Αἰσχροὺν ἠγησάμενος] Potest accipi pro, διὰ τὸ ἠγεῖσθαι αὐτὸν αἰσχροῦ. discrimen illud turpe existimans. probem tamen magis αἰσχροὺν οὐδὲν ἠγισ. IDEM.

Ἐτόλμων] Post ἐτόλμων nescio an hoc colon desit. εἰ δ' οὐκ ἔμελλον [subaudi τινὲς με ὄψεσθαι] οὐδ' ἐτόλμων. ubi autem nemo me esset spectaturus, ibi devitabam discrimina. IDEM.

Ἰνω] Id est, δοκῶν. nisi si hoc potius sophista dederit. IDEM.

δραῖν αἰεὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν νυκτὶ φιλεῖ τι. οὐδὲ ὄπλα ἔστι μοι τεταγμένα, ἐν οἷς προκαλοῦμαι τοῖς πολεμίοις μάχεσθαι, ἀλλ' ὄντινα ¹ ἐθέλει τις τρώπον, καὶ πρὸς ἕνα καὶ πρὸς πολλοὺς ἑτοιμός εἰμι αἰεὶ. οὐδ' ἠνίκα κάμνω μαχόμενος, ὥσπερ σὺ, τὰ ὄπλα ἑτέροις παραδίδωμι, ἀλλ' ὅπότε ⁶¹ ἀν' ἀναπαύωνται οἱ πολέμιοι, τότε αὐτοῖς τῆς νυκτὸς ἐπιτίθεμαι, ἔχων τοιαῦτα ὄπλα ἀ' ἐκείνους βλάψει μάλιστα. καὶ οὔτε νύξ πώποτε με ἀφείλετο, ὥσπερ σε πολλάκις μαχόμενον ἄσμενον πέπαυκεν· ἀλλ' ἠνίκα ἀν' ῥέγγης σὺ, τῆνικαῦτα ἐγὼ σώζω σε, καὶ τοὺς πολεμίους αἰεὶ κακὸν τι ποιῶ, ἔχων τὰ δουλοπρεπῆ ταῦτα ὄπλα καὶ τὰ βράκη καὶ τὰς μάστιγας, δι' αἷς σὺ ἀσφαλῶς καθευδεῖς.

γ'. Σὺ δ' ὅτι φέρων ἐκόμισας τὸν νεκρὸν, ἀνδρεῖος εἶε ²⁵ εἶναι; ὃν εἰ μὴ ἠδύνω φέρειν, δύο ἄνδρες ἀν' ἐφερέτην. κάπειτα κάκεινοι περὶ ἀρετῆς πως ἀν' ἡμῖν ἡμφισβήτουν, καί μοι μὲν ὁ αὐτὸς ἀν' πρὸς αὐτούς ἦν λόγος· σὺ δὲ τί ἀν' ἔλεγες ἀμφισβητῶν πρὸς αὐτούς; ἢ δυοῖν μὲν οὐκ ἀν' φροντίσαις, ἐνὸς δ' ἀν' αἰσχύνοιο ὁμολογῶν δειλότερος εἶναι; οὐκ οἶσθ', ὅτι οὐ τοῦ νεκροῦ τοῖς Τρωσὶν ἀλλὰ τῶν ὄπλων ἔμελλεν ὅπως λάβοιεν; τὸν μὲν γὰρ ἀποδώσειν ἔμελλον, τὰ δὲ ὄπλα ἀναθήσειν εἰς τὰ ἱερά τοῖς θεοῖς. τοὺς γὰρ ³⁰ νεκροὺς οὐ τοῖς οὐκ ἀναιρουμένοις αἰσχρὸν, ἀλλὰ τοῖς μὴ ⁶² ἀποδιδούσι θάπτειν. σὺ μὲν οὖν τὰ ἑτοιμα ἐκόμισας, ἐγὼ δὲ τὰ ὀνειδιζόμενα ἀφειλόμην ἐκείνους.

δ'. Φθόνον δὲ καὶ ἀμαθίαν νοσεῖς, ² κακῶ ἐναντιωτάτω

¹ ἐθέλοι

² κακῶν ἐναντιώτατα

τοῖς πολεμίοις] Imo vero τοὺς πολεμίους. non enim cohaeret cum μάχεσθαι, sed cum προκαλοῦμαι. IDEM.

Ἀφείλετο] Sc. τὰ ὄπλα, aut τὸ μάχεσθαι. quod latere videtur in insequente μαχόμενον. aut denique τὸ σώζειν σε. IDEM.

Ὁ αὐτὸς] Subaudi ὥσπερ νῦν μοί ἐστι πρὸς σέ. IDEM.

Δυοῖν μὲν] Scil. δειλότερος εἶναι δοκῶν. tanti non facias te videri inferiorem et imbelliorem esse duobus. IDEM.

Τοὺς γὰρ νεκροὺς —] Participia ἀναιρουμένοις et ἀποδιδούσι h. l. accipienda sunt pro infinitivis, et idem valet, atque si sic dixisset: οὐ γὰρ αἰσχρὸν ἐστὶ τὸ κειμένους εἶναι τοὺς νεκροὺς, καὶ μὴ ἀναιρεῖσθαι πρὸς τὴν ταφὴν, ἀλλ' αἰσχρὸν ἐστὶ τὸ μὴ ἀποδιδόναι αὐτοὺς τοῖς προσήκουσι πρὸς τὸ θάπτειν,

ἀπαιτούσι. IDEM.

τὰ ἑτάμα] facilia factu et comparatu, qua cuiusvis sit patrare. IDEM.

τὰ ὀνειδιζόμενα] Eripui Trojanis ea decora, eamque gloriationis materiam, quam si passi fuissetis penes eos manere, cavere non potuissemus, quo minus apud eosque et apud alios in probrum et ignominiam incurreremus. non potuissemus facere, quominus ea nobis ignavia exprobraretur. τὰ ὀνειδιζόμενα sunt patentia et obnoxia exprobrationi. Sive hoc modo accipias voc. τὰ ὀνειδιζόμενα, ut nempe significet ea, quae ipsorum, Trojanorum puta, plurimum intererat conservare, quoniam ignaviae poterant accusari, si passi fuissent ea sibi eripi. IDEM.

Κακῶν ἐναντιώτατα] Id est, κακά, τὰ

αὐτοῖς· καὶ ὁ μὲν σε ἐπιθύμειν ποιεῖ τῶν καλῶν, ἡ δὲ ἀπο-
 τρέπει. ἀνθρώπινον μὲν οὖν τι πέπονδας. ¹ διότι γὰρ ἰσχυ-
 ρὸς εἶ, οἶει καὶ ἀνδρείος εἶναι, ² καὶ οὐκ οἶσθα ὅτι σοφία περὶ
 πόλεμον καὶ ἀνδρεία οὐ ταυτόν ἐστιν ἰσχυῖσαι, ἀμαθία δὲ ³⁵
 63 κακὸν μέγιστον τοῖς ἔχουσιν. οἶμαι δὲ, ἂν ποτέ τις ἄρα
 σοφὸς ποιητὴς περὶ ἀρετῆς γένηται, ἐμὲ μὲν ποιήσει πο-
 λύτλαν τε καὶ πολύμητιν καὶ πολυμήχανον καὶ πτολίπορ-
 ρον καὶ μόνον τὴν Τροίαν ἐλόντα· σὲ δὲ, ὡς ἐγῶμαι, τὴν
 φύσιν ἀπεικάζων τοῖς τε νωθέσιν ὄνοις καὶ βουσί ταῖς φορ-
 βάσιν ἄλλοις ὑπάρχουσι δεσμεύειν καὶ ζευγνύναι αὐτούς.

¹ διὰ γὰρ τὸ εἶναι ἰσχυρὸς

² καὶ om.

πάντων κακῶν ἐναντιώτατα ἑαυτοῖς. Suspi-
 cabar aliquando κακῶ ἐναντιωτάτω. IDEM.

Καὶ ὁ μὲν] Num καὶ γὰρ ὁ μὲν. IDEM.

Διὰ γὰρ τὸ ἰσχυρὸς εἶναι, οἶει καὶ] Pari-
 sinus dat διότι γὰρ ἰσχυρὸς εἶη καὶ — voluit
 dare διότι γὰρ ἰσχυρὸς εἶ, οἶη καὶ — Ego
 vero vulgatam praefero. IDEM.

Οὐκ οἶσθα ὅτι] Malim οὐκ οἶσθα γὰρ ὅτι.
 IDEM.

Περὶ ἀρετῆς] Adde κρίνειν. poeta callidus
 de virtute iudicandi. IDEM.

Σὲ δὲ] Scil. ποιήσει. sed tum deerit ali-
 quod epithetum, e. c. φωθρὸν, καὶ βραδὺν, καὶ
 σκαιὸν, ὀρθῶς, ὡς ἐγῶμαι, τὴν σὴν φύσιν
 ἀπεικάζων, IDEM.

Ταῖς φορβάσι] Revocavi hanc lectionem
 ex Aldina, ab ipso Stephano in margine
 commemoratam cui placuit τοῖς φ. suffi-

cere, qua de causa, haud equidem intel-
 ligo. Non cernebat τοῖς masculinum cum
 faemino φορβάσι constare non posse? An
 τοῖς cum ἄλλοις construebat? Atqui ad
 ἄλλοις subauditur ἀνθρώποις. IDEM.

ὑπάρχουσι] Non culpabo. reddi potest:
 quia animalia praesto sunt, adsunt eo, quo
 se dent aliis [hominibus puta] vincienda
 et iugo submittenda, malim tamen παρέ-
 χουσι aut ὑπέχουσι. quae se praebent homini-
 bus vincienda. Usurpavit autem h. l.
 genus masculinum, qui et ὄνοις praemisit,
 et in usu est, ubi plura substantiva di-
 versorum generum praecesserint, ea dein-
 ceptu in uno generis masculini complecti.
 Ideo quoque dicit αὐτοῖς (cum aspero)
 ubi designat τοὺς ὄνους καὶ τὰς βοῦς. IDEM.

Α Λ Κ Ι Δ Α Μ Α Ν Τ Ο Σ

Ἰ Ο Δ Υ Σ Σ Ε Υ Σ

ΚΑΤΑ ΠΑΛΑΜΗΔΟΥΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ.

Pag.
ed.
teph.
4. 1Pag.
ed.
Reisk.
64

α'. ΠΟΛΛΑΚΙΣ ἤδη ἐνεθυμήθην καὶ ἐθαύμασα, ᾧ ἄν-
 5 δρες Ἕλληνες, τὰς γνώμας τῶν λεγόντων, τί ποτε ἄρα
 βουλόμενοι ῥαδίως δεῦρο παριόντες συμβουλευούσιν ὑμῖν,
 ἀφ' ὧν ὠφέλεια μὲν οὐδεμία ἐστὶ τῷ κοινῷ, λοιδορίαὶ δὲ
 5 πλεῖσται γίνονται ἐν ἀλλήλοις εἰκῆ, λόγους τε ἀναλίσκου-
 σιν ἀκαίρους περὶ ὧν ἂν τύχῃσι. λέγουσι δὲ τὴν αὐτῶν δόξαν
 ἕκαστος βουλόμενός τι λαβεῖν· οἱ δὲ καὶ μισθὸν πραττόμε-
 νοι συναγορεύουσι παρ' ὀποτέρων ἂν νομίζωσι ² πλεῖον λήψε-
 σθαι· καὶ εἰ μὲν τις ἐν τῷ στρατοπέδῳ πλημμελεῖ ἢ βλά-
 πτει τὸ κοινὸν χρήματα ἑαυτῷ ποριζόμενος, τούτων μὲν
 μηδένα τὸν φροντίζοντα εἶναι· εἰ δὲ τις ἡμῶν αἰχμάλωτον
 10 ἀγαγὼν ἐκ τῶν πολεμίων ἢ γέρας εἴληφε πλεον ἕτερος ἐτέ- 65
 ρου, τούτων ³ ἕνεκα μεγάλας διαφορὰς ἐν ἡμῖν αὐτοῖς ἔχο-
 μεν διὰ τὰς τούτων σπουδὰς. ἐγὼ δὲ ἠγοῦμαι τὸν ἄνδρα
 τὸν ἀγαθὸν καὶ δίκαιον μήτε ἔχθρας ἰδίας φροντίζειν, μήτε
 ἰδία φιλεταιρία χρησάμενον ἕνεκα ἀνδρὸς ἐνὸς χρήματα περὶ
 15 πλείονος ποιήσασθαι, καὶ μὴ ὅ τι ἂν μέλλῃ τῷ πληθεῖ
 συνοίσειν. οὐ μὲν δὴ ἀλλὰ παραλιπὼν τοὺς ἀρχαίους πόρους
 τε καὶ λόγους, πειράσομαι Παλαμήδῃ τόνδε ἐν ἡμῖν εἰς
 κρίσιν δικαίως καταστήσαι. ἐστὶ δὲ τὸ πρᾶγμα, ὡς ἂν

¹ ΛΟΓΟΣ ΟΔΥΣΣΕΩΣ² ΠΛΕΙΩ³ ΕἶΞΕΝ

Τε] Aut delendum est, aut prodit de-
 factum, aut Inco proximi δὲ leg. est τε.
 aut denique, si δὲ servabimus, erit pro hoc
 τε leg. μὲν γὰρ. REISK.

ἕκαστος] Malim ἕκαστοι. IDEM.

Μηδένα τὸν φροντίζοντα εἶναι] Pendent hi

accusativi cum infinitivo suo. nam cum
 ἐνεθυμήθην et ἐθαύμασα nequeunt copulari
 propter tot intercedentes diversi generis
 constructiones hanc seriem inturbantes.
 quapropter nullus dubito addendum h. l.
 esse ὄραμεν. nominem videmus isiae ani-

εἰδῆτε, προδοσία· ἐφ' ἣ δεκαπλασία τῶν ἄλλων ζημία ἐστὶν ἐπικειμένη. καίτοι, ὡς ὑμεῖς ἴστε πάντες, ἐμοὶ καὶ τούτῳ οὐδεμία πώποτε ἔχθρα οὐδ' ἕρις ἐγένετο περὶ οὐδενὸς πράγματος, καὶ μὴν οὐδ' ἐν παλαιστρα οὐδ' ἐν συμποσίῳ, ἔνθα φιλεῖ ἔριδας πλείστας καὶ λοιδορίας γίνεσθαι. ὁ δὲ 20 ἀνὴρ ἐστὶ φιλόσοφος τε καὶ δεινός, οὗ μέλλω κατηγορεῖν ὥστε εἰκότως τὸν νοῦν προσέχειν ὑμᾶς καὶ μὴ ἀμεληῆσαι περὶ τῶν νυνὶ λεγομένων.

β'. Σχεδὸν ¹ μὲν γὰρ ἴστε καὶ αὐτοὶ ἐν οἴῳ κινδύνῳ ἐγενόμεθα, ὅτε ἡμῶν οἱ μὲν εἰς τὰς ναῦς καταπεφευγότες ἦσαν, οἱ δὲ εἰς ² τὰς τάφρους ἐνέπιπτον, εἰς τε τὰς σκηναῖς 66 οἱ πολέμιοι, πᾶσά τε ἀπορία ἦν ³ ποῖ ποτὲ προβήσοιτο ἡ τοῦ μέλλοντος κακοῦ τελευτή. ⁴ ἔχει δ' ὡδ' ὑμῖν. ἐτυγχάνομεν πλησίον τῶν πυλῶν ἐν τῷ αὐτῷ συντασσόμενοι ἐγώ 25 τε καὶ Διομήδης, πλησίον δ' ἦν Παλαμῆδης καὶ Πολυποίτης. συνιόντων δὲ ἡμῶν ὁμόσε τοῖς ἀνδράσιν, ἐκδραμῶν τοξότης ἐκ τῶν πολεμίων ἐστοχάσατο τούτου, ἀμαρτῶν δὲ αὐτοῦ θάλλει ἐγγύς ἐμοῦ, οὗτός τε λόγχην ἀφίησιν ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἐκεῖνος ἀνελόμενος ὤχετο εἰς τὸ στρατόπεδον. ἐγὼ δὲ ἀνελὼν τὸν οἰστὸν δίδωμι Εὐρυβάτη δοῦναι Τεύκρω, ἵνα χρωῖτο. ἀνοχῆς δὲ γενομένης ἀπὸ τῆς μάχης ὀλίγον 30 χρόνον, δέικνυσί μοι τὸν οἰστὸν ὑπὸ τοῖς πτεροῖς γράμματα ἔχοντα. ἐκπλαγεῖς δὲ ἐγὼ τῷ πράγματι, προσκαλεσάμενος Σθένελόν τε καὶ Διομήδην, ἐδείκνυον αὐτοῖς τὰ ἐνόητα. ἡ δὲ γραφὴ ἐδήλου τάδε Ἀλέξανδρος Παλαμῆδει. ὅσα 67 συνέθου Τηλέφῳ, πάντα σοι ἔσται. ὅτε πατῆρ ⁵ Κασσάνδραν γυναῖκα δίδωσί σοι, ⁶ καθάπερ ἐπέστειλας· ἀλλὰ τὰ ἀπὸ σου πραττέσθω διὰ 35

¹ μὲν om.² τὰς³ ποῦ⁴ ὡς δ' ὑμῖν⁵ Κασάνδραν⁶ ὡσπερ

madvertentem. IDEM.

Αὐτοῖς] Sic dedi, auctoribus Parisino codice et margine Stephanicæ, vulgatæ dant αὐτοῖς.

Τοὺς τάφρους] Imo vero τὰς τάφρους. IDEM.

Αὐτοῖς] Π. αὐτοῖ. *Η, αὐτοῖ γενησόμενοι. H. STEPHAN.

*Η τοῦ μέλλοντος κακοῦ τελευτή] Alius dixisset ἡ τοῦ ἐπιόντος κακοῦ ἀκμή. Sed in hujusmodi declamationibus recentiorum sophistarum occurrunt multa dura, incon-

ōmnia, insolita, ab elegantia prisæ Græcitatatis abhorrentia, quæ ferenda et auctoribus suis relinquenda sunt. REISK.

*Υμῖν] Imo vero οἴν. IDEM.

*Εν τῷ αὐτῷ] Post ἐν τῷ αὐτῷ videtur ἔστημεν, stabamus, vel ἦμεν, vel tale quid deesse. IDEM.

Τούτου] Palamedem designat. IDEM.

Εἰς τὸ στρατόπεδον] Id est, εἰς τὸ ἑαυτοῦ στρατόπεδον. IDEM.

Δείκνυσι] Uter, Eurybates, an Teucer. IDEM.

τάχους. ἐνεγέγραπτο μὲν ταῦτα· καὶ μοι προσελθόντες μαρτυρήσατε οἱ λαβόντες τὸ τόξημα.

1 ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

γ'. Ἐπέδειξα ἂν καὶ αὐτὸ τὸ τόξημα ὑμῖν, ὡς ἀληθὲς ἦν·
 1 νῦν δὲ ἐν τῷ θορύβῳ ἔλαθεν αὐτὸ Γεῦκρος ² ἀποτοξεύσας.
 ἔδει δέ με καὶ τὰ λοιπὰ διελθεῖν ὡς ἔχει, ³ μὴδ' εἰκῆ οὕτως
 ἄνδρα σύμμαχον περὶ θανάτου κρίνειν, αἰσχίστην αἰτίαν
⁴ προστιθέντα, καὶ ταῦτα πρότερον ἐν ὑμῖν εὐδοκιμηκότα.
 ἡμεῖς μὲν γὰρ πρὶν ἐμβαλεῖν δεῦρο πολὺν χρόνον ἐν ταύτῳ
 5 ἐγενόμεθα, καὶ οὐδεὶς ἡμῶν εἶδε ἔχοντα ⁵ τοῦτον σημεῖον
 ἐν τῇ ἀσπίδι· ἐπειδὴ δὲ κατεπλεύσαμεν δεῦρο, τρίαιναν
 ἐπεγράψατο. τίνας ἔνεκα; ἵνα δῆλος εἴη τῷ ἐπιγράμματι,
⁶ ὃ τε ἀντιτεταγμένος τοῦτον τοξεῦοι διὰ τὸ σύνδημα,
 οὗτός τε εἰς ἐκεῖνον ⁷ ἔσακοντίζοι. τεκμαίρεσθαι ⁸ δὲ δεῖ καὶ 68
 ἐκ τούτων εἰκότως τὴν ἄφεςιν τῆς λόγχης. φημί γὰρ καὶ
 ἐν ἐκείνῃ γράμματα εἶναι, ⁹ πηνικά τε καὶ πότε προδώσοι·
 πιστὰ γὰρ ἦν οὕτω παρ' ἀλλήλων τὰ πεμπόμενα, οὗτός
 10 τε ἐκείνοις καὶ ἐκεῖνοι τούτῳ πέμποντες διὰ τοιούτου εἶδους
 καὶ μὴ δι' ἀγγελῶν. ἔτι δὲ καὶ τόδε σκεψόμεθα. ψήφισμα
 ἡμῖν ἐγένετο, ὃς ἂν βέλως τι λάβῃ ἐκ τῶν πολεμίων, ἀπο-
 φέρειν πρὸς τοὺς ἡγεμόνας, διὰ τὸ ¹⁰ σπανίως αὐτοῖς χρῆσθαι
 ἡμᾶς· καὶ οἱ μὲν ἄλλοι πειθαρχοῦσι τοῖς ἐψηφισμένοις,
 αὐτὸς δὲ βέλη ἀνελόμενος πέντε τοξεύειν φανερός ἐστιν οὐδὲ
 15 μοι δοκεῖ θανάτῳ ζημιωθῆναι. ἄρα γε ἐνθυμεῖσθε, ὦ ἄνδρες 69

¹ ΜΑΡΤΥΡΕΣ om.

² ἀπολέσας

³ μὴ δίζωμεν ἀδικῶς ἄνδρα

⁴ προστιθέντες

⁵ τοῦτον ἔχοντα

⁶ ὅταν ἀντιτ.

⁷ ἔσακοντίζοι

⁸ δὲ om.

⁹ πηνικάδε καὶ πότε προδώσει

¹⁰ σπανίως αὐτοῖς χρῆσασθαι

Τὸ τόξημα] Post τὸ τόξημα deest ti-
 tulus ΜΑΡΤΥΡΕΣ. IDEM.

Ἄληθές] Bene si habet, accipit debet
 h. l. pro ἀληθῶς. IDEM.

Ἔδει] Malim in præc. δεῖ. IDEM.
 Ὅταν ἀντιτεταγμένος τοῦτον τοξεῦοι] Vi-
 detur leg. ὅ τ' ἀντιτεταγμένος τ. τοξεῦοι.
 et pari modo paulo post εἰσακοντίζων. apta
 sunt hæc participia e δῆλος εἴη. quo notabi-
 lis et conspicuus foret, tam hostis in hunc
 telum intorquens, quam hic ipse Palamedes
 in illum retorquens. IDEM.

Τεκμαίρεσθαι δεῖ] Lego τεκμαίρεσθε δε.
 IDEM.

Τὴν ἄφεςιν τῆς λόγχης] Scil. ποῖα ἐγένετο

καὶ πρὸς τί. IDEM.

Γράμματα εἶναι] Subaudi δηλοῦντα.
 IDEM.

Πηνικάδε] Imo vero πηνικά τε. IDEM.

Πότε] Atqui πότε et πηνικά tantundem
 valent. num ergo πᾶς. IDEM.

Οὗτός] Malim ἂ οὗτος. IDEM.

Πέμποντες] Pone πέμποντες deest δι-
 τέλου. IDEM.

Τοξεῦοι] Videtur sic leg. τοξεῦοι φαν-
 ερός ἐστιν, ἀλλ' εἰδ' ὅτι. — jactavit illas quin-
 que sagittas in propatulo, coram omnibus
 spectantibus, adversus hostes, at ne unicam
 quidem ad vos retulit unquam. IDEM.

Ἕλληνας, ¹ ὅτι ταῦτα τοῦ ² σοφιστοῦ τῆς διανοίας καὶ τοῦ φρονήματος ³ αὐτοῦ, ὃς τυγχάνει φιλοσοφῶν ἐφ' οἷς ἥκιστα ἐχρῆν αὐτὸν ταῦτα πράττειν. τοῦ τε τὰ πράγματα τὰ ⁴ παρεστηκότα γενέσθαι καὶ τὴν ⁵ στρατείαν πᾶσαν
70 ἐπιδείξω αἴτιον γεγονότα ἡμῖν τὸν τε πατέρα αὐτοῦ καὶ τοῦτον αὐτόν. ἀνάγκη δὲ διὰ μακροτέρων λόγων ρηθῆναι τὰ γενόμενα.

δ'. Τούτῳ πατήρ ἐστι πένης, ὄνομα Ναύπλιος, τέ-20
χνην ἔχων ⁶ ἀλιεῖαν. οὗτος πλείστους τῶν Ἑλλήνων ἠφάνικε, χρήματά τε πολλὰ ἐκ τῶν νεῶν ⁷ ὑφῆρηται, κακὰ τε πλείστα τοὺς ναυτίλους εἰργασται, πανουργίας τε οὐδεμιᾶς λείπεται· γνώσεσθε δὲ προϊόντος τοῦ λόγου, τὰς ἀληθείας ⁸ ἀκούσαντες τῶν γενομένων. Ἀλεῶ γὰρ τῷ Τεγέας βασιλεῖ ἀφικομένῳ εἰς Δελφοὺς ἐχρήσθη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ὅτι αὐτῷ ἔκγονος ⁹ ἐκ τῆς θυγατρὸς εἰ γένοιτο, ὑπὸ ²⁵
τούτου ¹⁰ δεῖν τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἀπολέσθαι. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἄλεως διὰ τάχους ἀφικνεῖται οἴκαδε, καὶ καθίστησι τὴν θυγατέρα ἰέρειαν τῆς Ἀθηναῖς, εἰπὼν, εἴ ποτε ἀνδρὶ συγγενήσεται, θανατώσειν αὐτήν. τύχης δὲ γενομένης ἀφικνεῖται Ἡρακλῆς στρατευόμενος ἐπ' ¹¹ Αὐγέαν εἰς Ἥλιον, καὶ αὐτὸν ξενίζει ὁ Ἄλεως ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηναῖς. ἰδὼν δὲ ὁ Ἡρακλῆς τὴν παιῖδα ἐν τῷ νεῷ ὑπὸ μέθης συνεγένετο. 30
71 ἐπεὶ δὲ κύουσαν αὐτήν ἦσθετο ὁ πατήρ Ἄλεως, μεταπέμ-
πεται τὸν τούτου πατέρα, πυθόμενος πορθμέα τε αὐτόν

¹ ὅτι om.² σοφοῦ³ αὐτοῦ τυγχάνει φιλοσόφων⁴ γῶν παρεστηκότα⁵ στρατιάν ἅπασαν⁶ ἀλιεῖαν⁷ ὑφῆρηκε⁸ ἀκούσαντες μετὰ ἀληθείας τῶν τότε γεν.⁹ ὑπὸ¹⁰ δεῖ τοὺς υἱούς¹¹ Αὐγείαν

Αὐτοῦ τυγχάνει etc.] Conjectat Stephanus αὐτοῦ; τυγχάνει. et est quoque hoc posterius in Parisino. unde possit hæc lectio effici: φρονήματος, ὃς τοιαῦτα τυγχάνει φιλοσοφῶν ἐφ' οἷς ἥκιστα — id est, ἐπὶ τούτους, ἐφ' οἷς ἥκιστα — quia talia philosophatur [h. e. consiliis agitatur, mente versatur, machinatur, sollerter excogitat, commentatur] adversus quos minime oportebat eum istac agitare. Verum videntur potius pauca deesse, fortassis ad hanc sententiam: ὡ "Ἕλληνας ταῦτα. [hic desinit sententia, tum nova incipit istac] τοῦ σοφοῦ τῆς διανοίας καὶ τοῦ φρονήματος ἵνασθαι δεῖ τῶ κοινῶν, [vel τὸ πλῆθος], a meditationibus et a sapientia viri docti necesse est, ut res publica fructum percipiat, οὗτος δὲ τυγχάνει φιλοσοφῶν ἐφ' οἷς [quod idem est, atque ἐπὶ

τούτους, ἐφ' οἷς] ἥκιστα ἐχρῆν αὐτὸν ταῦτα πράττειν [id est, φιλοσοφεῖν], hic autem philosophatur in fraudem eorum, adversus quos callidum et solertem esse omnium minime decebat. IDEM.

Τοῦ τε τὰ πράγματα] Num τοῦ τε γὰρ τὰ πρ. IDEM.

Παρεστηκότα] Malim περιεστηκότα. IDEM.

"Ἀπασαν] Adde συντεταράχθαι, vel ἐν κινδύνῳ καταστῆναι. IDEM.

'Αλιεῖαν] Imo vero ἀλιεῖαν. exercitatio-nem piscaturæ. IDEM.

Λείπεται] Conveniret quidem melius tempus præteritum λέλειπται ob præmissa. verum tamen quia Nauplius tum adhuc supererat in vivis, ferri potest præsens, item simplex pro composito ἀπολείπεται. IDEM.

εἶναι καὶ δεινόν. ἀφικομένου δὲ τοῦ Ναυπλίου, δίδωσιν αὐτῷ τὴν παῖδα καταποντίσαι. ὁ δὲ παραλαβὼν ἤγεν αὐτήν· καὶ ὡς γίνονται ἐν τῷ Παρθενίῳ ὄρει, τίκει Τηλέφον. ἀμελήσας δὲ ὧν ¹ Ἄλεως αὐτῷ ἐπέστειλεν, ἄγων αὐτὴν ἀπέδοτο καὶ τὸ παιδίον ² εἰς Μυσίαν Τεύθραντι τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ Τεύθρας ἀπιδὼν τὴν μὲν Αὔγην γυναῖκα ποιεῖται, τὸν δὲ παῖδα αὐτῆς ἐπονομάσας Τηλέφον τίθειται υἱὸν ἑαυτοῦ, δίδωσί τε αὐτὸν Πριάμῳ εἰς τὸ ὀλίγον παιδεῦσαι. χρόνου δὲ προϊόντος Ἀλέξανδρος ἐπεθύμησεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφικέσθαι, τό τε ³ ἱερὸν τὸ ἐν Δελφοῖς θεωρῆσαι βουλόμενος, ἅμα δὲ καὶ τὸ κάλλος τῆς Ἑλένης ἀκούων δηλονότι, καὶ τὴν τοῦ Τηλέφου γέννησιν ἀκηκῶς, ὅπόθεν τε εἴη καὶ τίνα τρόπον καὶ ὑπὸ τίνος ἐπράθη. ὡς τε ⁴ Ἀλέξανδρος οὕτω τὴν ἀποδημίαν ἐποιοεῖτο διὰ προφάσεως τοιαύτης εἰς τὴν Ἑλλάδα. ἐν δὲ τῷ καιρῷ τούτῳ οἱ Μόλου παῖδες ἀφικνοῦνται ἐκ Κρήτης, δεόμενοι Μενελάου αὐτοὺς διαλλάξαι καὶ διελεῖν τὴν κτῆσιν αὐτοῖς, ὅτι εἴη ὁ πατὴρ τετελευτηκῶς αὐτοὶ τε στασιάζοιεν περὶ τῶν πατρίων χρημάτων. εἶεν· τί οὖν γίνεται; πλεῖν αὐτῷ ἔδοξε, καὶ ἐπιστείλας τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ἐπιμελεῖσθαι τῶν ξένων, ἵνα μηδενὸς ἔσοιντο ἐνδεεῖς, ἕως ἂν αὐτὸς ἔλθῃ ἐκ Κρήτης, ὁ μὲν ὥχето Ἀλέξανδρος δὲ αὐτοῦ τὴν γυναῖκα ἐξαπατήσας, καὶ λαβὼν ἐκ τῶν οἴκων ὅσα πλεῖστα ⁵ εἶδύνατο, ἀποπωλέων ὥχето, οὐκ αἰδεσθεῖς οὔτε Δία ξένιον οὔτε θεῶν οὐδένα, ἄνομα καὶ βάρβαρα ἔργα διαπραξάμενος, ἄπιστα πᾶσι καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἀκοῦσαι. ἀφικομένου

¹ ὁ οἰμ.² εἰς³ τό τε ἐν Δ. ἱερὸν⁴ οὔτος⁵ 2

Ἄπιδὼν] Num ἄπαις ἂν. IDEM.

Εἰς τὸ ὀλίγον] Parisinus dat εἰς τὸν ὀλίγον. Num ergo εἰς τὸν Ὀλυμπον. Olympus mons Phrygiæ notus est. An εἰς τὸ Ἴλιον. IDEM.

Τό τε ἐν Δ.] Pro τε malim μὲν. IDEM.

Ἀκηκῶς] Tertiam causam enumerat, cur Paris cupiditate Græciæ spectandæ exarsisset. Audierat a fama multa coram se jactata, 1. de magnificentia templi Delphici. 2. de forma Helenæ. 3. de mirabilibus fatibus familiaris sui Telephi. Ut itaque nemo non amici sui sorte afficitur, ita Paris quoque gestiebat Telephi patriam, et reliqua ejus decora suis oculis noscitate. IDEM.

Οὔτος] Num ὡς οὐκ ἔδει, vel tale quid.

IDEM.

Διὰ προφάσεως τοιαύτης] Imo vero διὰ προφάσεως τοιαύτης. tres enim causas perfectionis enumeraverat paulo ante. IDEM.

Αὐτοῖς, ὅτι] Aut interponendum, aut certe subaudiendum est λέγοντες. IDEM.

Αὐτῷ] Menelao puta. IDEM.

Τοῖς ἀδελφοῖς] At cujus? suisne? at præter Agamemnonem Menelao frater, quod sciam, nullus alius fuit. Ergone Helenæ fratres, Castor et Pollux, designantur? Videtur. IDEM.

Τῶν ξένων] Paridis, et si qui alii aliunde, se absente, Spartum venirent. IDEM.

Ἠἄσι] Ad πᾶσι aut adde, aut subaudi saltim καὶ τοῖς οὔσι. IDEM.

δὲ αὐτοῦ πάλιν εἰς Ἀσίαν, ἄγοντος τὰ χρήματα καὶ τὴν
 γυναῖκα, ἔστιν ὅπου ἀντελάβου τινὸς ἢ βοῆ ἑσήμενας τοῖς
 περιοίοις ἢ βοήθειαν συνέλεξας; οὐκ ἂν ἔχοις εἰπεῖν·
 ἀλλὰ περιεῖδες Ἕλληνας ὑπὸ βαρβάρων ὑβρισθέντας. ἐπεὶ
 δ' ἐπύθοντο οἱ Ἕλληνες τὴν ἀρπαγὴν καὶ Μενέλεως ἤσθετο,
 ἤγειρε τὴν στρατιάν καὶ διέπεμπεν ἡμῶν ἄλλον ἄλλοσε εἰς 10
 τὰς πόλεις αἰτήσοντας στρατόν. καὶ δὴ¹ καὶ τοῦτον ἔπεμψεν
 εἰς Χίον πρὸς Οἰνοπίωνα καὶ εἰς Κύπρον πρὸς Κινύραν. ὁ δὲ
 Κινύραν τε ἔπεισε μὴ συστρατεῦειν ἡμῖν, δῶρά τε² πολλὰ
 παρ' αὐτοῦ λαβὼν ἀποπλέων ὤχετο· καὶ Ἀγαμέμνονι μὲν
 ἀποδίδωσι χαλκοῦν θῶρακα, ὅστις οὐδενὸς ἀξίος ἦν, αὐτὸς
 δὲ τὰ ἄλλα εἶχε χρήματα. ἀπηγγέλλετο δὲ, ὅτι ἑκατὸν
 74 ναῦς ἀποπέμψει ὁ Κινύρας, ὁρᾶτε δὲ¹ καὶ αὐτοὶ οὐδεμίαν
 παρ' αὐτοῦ ἤκουσαν. ὥστε καὶ διὰ ταῦτα δικαίως ἂν μοι 15
³δοκοίῃ θανάτῳ ζημιωθῆναι· ἀξίον γὰρ κολάσαι τὸν σο-
 φιστὴν, ὃς ἐπὶ τοῖς φίλοις τὰ αἰσχίστα μηχανώμενος πέ-
 φανται.

ε'. Ἀξίον δὲ καταμαθεῖν ἂ καὶ φιλοσοφεῖν ἐπιτεχεῖ-
 ρηκεν ἕξαπατῶν τοὺς νέους καὶ παραπειθῶν, φάσκων
 τάξεις.⁴ ἔξευρηκέναι πολεμικὰς, γράμματα, ἀριθμούς,
 μέτρα, σταθμούς, πεττούς, κύβους, μουσικὴν, νόμισμα,
 πυρσούς. καὶ οὐδὲ αἰσχύνεται, ὅταν αὐτίκα ἐλέγχηται φα- 20
 νερῶς ἐν ὑμῖν ψευδόμενος. Νέστωρ γὰρ ὁ πρεσβύτατος
 ἡμῶν ἀπάντων· καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς Πειρίδου γάμοις μετὰ
 Λαπιθῶν ἐμαχέσατο. Κενταύροις ἐν φάλαγγι καὶ ἐν τάξει·
 Μενεσθεὺς δὲ πρῶτος λέγεται κοσμηῆσαι τάξεις, καὶ λόχους
 καὶ φάλαγγας συστῆσαι, ἠνίκα Εὐμόλπος ὁ Ποσειδῶνος
 ἐπ' Ἀθηναίους ἐστράτευσε Θραῖκας ἄγων. ὥστε οὐ Πάλα-

¹ καὶ om.² πολλὰ om.³ δοκεῖ⁴ ἔξευρηκέναι τάξεις

Ἀπηγγέλλετο] Revocavi hanc lectionem ex Aldina, meliorem utique lectionem ex Aldina, meliorem utique lectionem ἐπιγγ. quam Stephanus ei susceperat cum hac annotatione: πρ. γρ. ἀπηγγέλλετο. ἔστι δὲ τὸ ἐπηγγέλλετο ἐν τῷ παλαιῷ ἀντιγράφῳ. Hæc Stephanus, auctorem laudans, non infinite, non ἐν παλαιῷ, sed finite ἐν τῷ παλαιῷ, incertum tamen et ignotum relinquens idem, quemnam vetustum codicem habuisset auctorem. Quem Parisinum usurpo, is certe auctor ei non fuit, nam in eo lectio Aldina legitur, quæ, quod dixi,

sine dubio novæ præstat. Sed ne ipsa quidem satis sincera mihi videtur esse. Nullus enim dubito ἀπήγγελλε in activo leg. esse. renuntiabat Palamedes e Cypro Spartam rediens ad Græcos, Cinyram classem centum navium esse præbiturum. Passivum si tuebimur, reddendum erit: nuntiabatur Cinyras præbiturus — quod meas quidem ad aures durius accidit. IDEM.

Δοκεῖ] Sic dedi de meo, pro vulgari δοκῆν. Conf. p. 185. 14. ed. Steph. IDEM.

5 μήδους τὸ ἐξεύρημά ἐστιν, ἀλλ' ἄλλων πρότερον. γράμματα τῷ
 1 μὲν δὴ πρῶτος Ὀρφεὺς ἐξήνεγκε, παρὰ Μουσῶν μαθὼν,
 ὡς καὶ τὰ ἐπὶ τῷ μνήματι αὐτοῦ δηλοῖ ἐπιγράμματα,

Μουσῶν πρόπολον τῆδ' Ὀρφία Ἔρηκε; ἴθικαν,
 Ὅν κτάνειν ὑψιμέδων Ζεὺς Φολέοντι Βίλιι,
 Οἰάγρου φίλον υἱόν, ὃς Ἡρακλῆ ἰξεδίδαξεν,
 Εὐρὼν ἀνθρώποις γράμματα καὶ σοφίην.

μουσικὴν δὲ Τέννος ὁ Καλλιόπης, ὃν Ἡρακλῆς φονεύει, ἀρι-
 30 θμούς γε μὴν Μουσαῖος ὁ τῶν Εὐμολπιδῶν, Ἀθηναῖος, ὡς
 καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ δηλοῖ,

Ὀρθιον ἐξαμερὲς τετόραν καὶ εἴκοσι μέτραν,
 Ὡς δεκάτην γενεὴν ἑκατὸν βιοῦν ἀνδρας.

35 νομίσματα δὲ οὐ Φοίνικες ἐξεῦρον, λογικώτατοι καὶ δεινό-
 τατοι ὄντες τῶν βαρβάρων; ἐξ ὀλοσφύρου γὰρ ἴσον μερισμὸν
 διείλοντο, 3 καὶ πρῶτοι χαρακτῆρα 4 ἔβαλον εἰς τὸν στα- 76
 θμὸν τὸ πλεόν καὶ τὸ ἔλαττον. παρ' ὧν οὗτος ἐλθὼν 5 σοφί-
 ζεται. τῶν αὐτῶν δὲ καὶ ὁ ῥυθμὸς. ὥστε αὐτοῦ 6 ταῦτα πάντα
 πρῆσβύτερα φαίνεται, ὧν οὗτος προσποιεῖται εὐρετῆς εἶναι.
 μέτρα δὲ καὶ σταθμὰ ἐξεῦρε, κατῆλοις καὶ ἀγοραίοις ἀνθρώ-

40 ποις ἀπάτας καὶ ἐποικρίας, πεττούς γε μὴν τοῖς ἀργοῖς τῶν
 ἀνδρῶν ἐρίδας καὶ λοιδορίας. καὶ κύβους αὖ μέγιστον κακὸν
 7 κατεδίδαξε, τοῖς μὲν ἠττηθεῖσι λύπας καὶ ζημίας, τοῖς δὲ
 8 νενικηκόσι καταγέλωτα καὶ ὄνειδος· τὰ γὰρ ἀπὸ κύβων
 προσγινόμενα ἀνόνητα γίνεται, τὰ δὲ πλεῖστα καταναλί-

1 σκεται παραχρῆμα. πυρσοὺς αὖ ἐσοφίσαστο, ἀλλ' ἐφ' ἡμετέρῳ
 κακῷ, ἃ διανοεῖτο ποιεῖν, χρήσιμα δὲ τοῖς πολεμίοις. ἀρετὴ
 δὲ ἐστὶν ἀνδρὸς τοῖς ἡγεμόσι προσέχειν καὶ τὸ προσταττό-
 μενον ποιεῖν καὶ τῷ πλήθει ἀρέσκειν παντὶ, αὐτὸν τε παρέ-
 χειν ἀνδρα πανταχοῦ ἀγαθόν, τοὺς τε φίλους εὖ ποιοῦντα
 καὶ τοὺς ἐχθροὺς κακῶς. ὧν τὰναντία πάντων οὗτος ἐπίστα-
 5 ται, τοὺς μὲν ἐχθροὺς ὠφελεῖν, τοὺς δὲ φίλους κακῶς ποιεῖν.

1 μὲν γε 2 Ἡρακλῆν ἐδίδαξεν 3 καὶ om. 4 ἱθαλλοῦ
 5 σοφίζεται τὸν αὐτὸν ῥυθμὸν 6 ταῦτα om. 7 ἰθιξε 8 νικᾶσι

Φονεύει] Imo vero ἐφόνευσεν. IDEM.
 Ὡς δεκάτην] Locum haec non intelligo.
 IDEM.

Νομίσματα] Cur non νόμισμα, ut paulo
 ante? IDEM.

Ἐξ ὀλοσφύρου —] Locum hunc, homi-
 nis inathematici face dignum, non intelli-
 go, ut alios non paucos harum declamati-
 onum. IDEM.

Διείλοντο etc.] Num sic leg. διείλοντο
 πρῶτα, χαρακτῆρα βάλλοντι; τὴν σταθμὴν
 εἰς τὸ πλεόν καὶ τὸ ἔλαττον. primi dicuntur
 constituentes pondus, ut esset nota majoris
 et minoris, vel pluris et paucioris. Ego
 vero saltu fossam hanc trajiciam, relin-
 quens aliis peritioribus locos mihi inexpli-
 cabilibus. IDEM.

ς'. Ἄξιῳ δ' ὑμᾶς ἔγωγε κοινῇ σκεψαμένους βουλευσασθαι περὶ αὐτοῦ, καὶ μὴ ἀφείναι αὐτὸν, ὑποχείριον λαβόντας. εἰ δὲ κατελεήσαντες αὐτὸν διὰ τὴν δεινότητα τῶν λόγων ἀφήσετε, θαυμαστὴ παρανομία γενήσεται ἐν τῷ στρατεύματι· εἰδὼς γὰρ αὐτῶν ἕκαστος ὅτι καὶ Παλαμῆδης περιφανῶς τοσαῦτα ἠμαρτηκῶς οὐδεμίαν δίκην ἔδωκε, καὶ αὐτοὶ πειράσσονται ἀδικεῖν. ὥστε εἰν νοῦν ἔχητε, ψηφιεῖσθε 10 τὰ βέλτιστα ὑμῖν αὐτοῖς, καὶ τῶν λοιπῶν οὐνεκεν παρὰδειγμα ποιήσεσθε τοῦτον τιμωρησάμενοι.

B.

Α Λ Κ Ι Δ Α Μ Α Ν Τ Ο Σ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΟΥΣ ΓΡΑΠΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΓΡΑΦΟΝΤΩΝ

H

ΠΕΡΙ ΣΟΦΙΣΤΩΝ.

Pag.
ed.
Reisk.

77 α'. ΕΠΕΙΔΗ τινες τῶν καλουμένων σοφιστῶν ἱστορίας μὲν καὶ παιδείας ἠμελήκασιν καὶ τοῦ δύνασθαι λέγειν ὁμοίως τοῖς ἰδιώταις ἀπειρῶς ἔχουσι, γράφειν δὲ μεμελετηκότες λόγους καὶ διὰ βιβλίων δεικνύντες τὴν αὐτῶν σοφίαν σεμνύνου-
78 ται καὶ μέγα φρονοῦσι καὶ πολλοστὸν μέρος τῆς ῥητορικῆς κεκτημένοι δυνάμει ὅλης τῆς τέχνης ἀμφισβητοῦσι, διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν ἐπιχειρήσω κατηγορίαν ποιήσασθαι τῶν γραπτῶν λόγων, οὐχ ὡς ἀλλοτρίαν ἑαυτοῦ τὴν δύναμιν αὐτῶν ἠγούμενος, ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑτέροις μεῖζον φροῶν καὶ τὸ

ΑΛΚΙΔΑΜΑΝΤΟΣ] Opusculum hoc, secundum Aldum, primus publici juris facio, ab H. Stephano, et in Corpore Græcorum oratorum, et in Isocrate, præteritam. Aldus enim id, non in oratorum quidem Corpore, at cum Isocrate tamen ediderat.

REISK.

ΓΡΑΠΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ] Appellat eas orationes, quæ literarum monumentis prius

consignatæ, tum verbotenus memoriæ impressæ, sic demum recitantur, oppositæ illis, quæ, ut aiunt, ex plenitudine cordis, ex tempore, nulla præparatione habentur ab oratore, dicente ea, quæ in buccam veniant. IDEM.

Διὰ βιβλίων] Sic dedi de meo, pro vulgari βεβαίων. vulgarem, vel vulgatam appello lectionem in Aldina prostantem. IDEM.

γράφειν ἐν παρέργῳ τοῦ μελετᾶν οἰόμενος χρῆναι, καὶ τοὺς ἐπ' αὐτὸ τοῦτο τὸν βίον καταναλίσκοντας ἀπολελειφθαι πολὺ καὶ ῥητορικῆς καὶ φιλοσοφίας ὑπειληφώς, καὶ πολὺ δίκαιο-
τερον ἂν ποιητὰς ἢ σοφιστὰς πρῶσαγορεύεσθαι νομίζων.

β'. Πρῶτον μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἂν τις καταφρονήσῃ τοῦ γράφειν, ἔξ ὧν ἐστὶν εὐεπίθετον καὶ ῥάδιον καὶ τῇ τυχούσῃ φύσει πρόχειρον. εἰπεῖν μὲν γὰρ ἐκ τοῦ παραχρῆμα περὶ τοῦ παρατυχόντος ἐπιεικῶς, καὶ ταχεῖα χρῆσασθαι τῶν ἐνδυμημάτων καὶ τῶν ὀνομάτων εὐπορία, καὶ τῷ καιρῷ τῶν πραγμάτων καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν ἀνθρώπων εὐστόχως ἀκολουθῆσαι, καὶ τὸν προσήκοντα λόγον εἰπεῖν, οὔτε φύσεως ἀπάσης οὔτε παιδείας τῆς τυχούσης ἐστίν· ἐν πολλῷ δὲ χρόνῳ γράψαι ἂν καὶ κατὰ σχολὴν ἐπανορθῶσαι, καὶ παραδέμενον τὰ τῶν προγεγονότων σοφιστῶν συγγράμματα πολλαχόθεν εἰς τὰ αὐτῶν ἐνδυμήματα συναγεῖραι, καὶ μιμήσασθαι τὰς τῶν εὐ λεγομένων ἐπιτυχίας, καὶ τὰ μὲν 70
ἐκ τῆς τῶν ἰδιωτῶν συμβουλίας ἐπανορθῶσασθαι, τὰ δὲ αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ πολλακίς ἐπισκεψάμενον ἀνακαθάραι καὶ μεταγράψαι, καὶ τοῖς ἀπαιδέυτοις ῥάδιον πέφυκεν. ἔστι δ' ἅπαντα τὰ μὲν ἀγαθὰ καὶ καλὰ σπάνια καὶ χαλεπὰ καὶ διὰ πόνων εἰωθότα γίνεσθαι, τὰ δὲ ταπεινὰ καὶ φαῦλα ῥάδιον ἔχει κτῆσιν, ὡστ', ἐπειδὴ τὸ γράφειν τοῦ λέγειν ἐτοιμότερον ἡμῖν ἐστίν, εἰκότως ἂν αὐτοῦ καὶ τὴν κτῆσιν ἐλάττονος ἀξίαν νομίζοιμεν.

γ'. Ἐπειτα τοῖς μὲν λέγειν δεινοῖς οὐδεὶς ἂν φρονῶν ἀπιστήσειεν ὡς οὐ μικρὸν τὴν τῆς ψυχῆς ἔξιν μεταρρυθμί-
σαντες ἐπιεικῶς λογογράφησουσι. τοῖς δὲ γράφειν ἡσκημέ-
νοις οὐδεὶς ἂν πιστεύσειεν ὡς ἐπὶ τῆς αὐτῆς δυνάμεως καὶ λέγειν οἷοί τε ἔσονται. τοὺς μὲν γὰρ τὰ χαλεπὰ τῶν ἔργων ἐπιτελοῦντας εἰκός, ὅταν ἐπὶ τὰ ῥάδιον τὴν γνώμην μεταστήσωσιν, εὐπόρως μεταχειρίσασθαι τὴν τῶν πραγμάτων ἀπεργασίαν· τοῖς δὲ τὰ ῥάδια γεγυμνασμένοις ἀντίτυπος καὶ προσάντης ἢ τῶν χαλεπωτέρων ἐπιμέλεια

Χρῆναι] Post χρῆναι videtur deesse ποι-
εῖσθαι. IDEM.

Παραθέμενον] An περιθέμενον, perinde est.
Sententia est: vallatum quasi multitudine
codicum coram se positorum, et in alios ex

aliis insipientem. IDEM.

Πολλαχόθεν εἰς τὰ αὐτῶν] Aut delendum est sic, aut leg. πολλαχόθεν εἰς ταῦτα
τὰ αὐτῶν. IDEM.

Ἔστι] Malin ἀπὸ ἀπὸ. IDEM.

καθίσταται. γνοίη δ' ἂν τις ἐκ τῶνδε τῶν παραδειγμα-
 των. ὁ μὲν γὰρ ἄραι μέγα φορτίον δυνάμενος ἐπὶ τὰ
 κουφότερα μετελθὼν ῥαδίως μεταχειρίζαιτ' ἂν· ὁ δὲ πρὸς
 τὰ κοῦφα τῇ δυνάμει διϊκνούμενος οὐδὲν ἂν τῶν βαρυτέρων
 80 οἷός τε ἢ φέρειν. καὶ πάλιν ὁ μὲν ποδάκης δρομεὺς ῥαδίως
 παρέπεσθαι τοῖς βραδυτέροις δύναιτ' ἂν· ὁ δὲ βραδὺς οὐκ
 ἂν οἷός τε ἢ τοῖς θάσσοσιν ὁμοδρομεῖν. ἔτι δὲ πρὸς τούτοις
 ὁ μὲν τὰ πόρρω δυνάμενος ἐπισκόπως ἀκουτίζειν ἢ τοξέειν
 καὶ τῶν ἐγγύς τεύξεται ῥαδίως, ὁ δὲ τὰ πλησίον βάλλειν
 ἐπιστάμενος οὐπω δῆλον εἰ καὶ τῶν πόρρω δυνήσεται
 τυγχάνειν. τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον καὶ περὶ τοὺς λόγους ὁ
 μὲν ἐκ τοῦ παραυτίκα καλῶς αὐτοῖς χρώμενος οὐκ ἄδηλον
 ὅτι μετὰ χρόνου καὶ σχολῆς ἐν τῷ γράφειν διαφέρων ἔσται
 λογοποιός· ὁ δ' ἐπὶ τοῦ γράφειν τὰς διατριβὰς ποιούμενος
 οὐκ ἀφανὲς ὅτι μεταβὰς ἐπὶ τοὺς αὐτοσχεδιαστικούς λό-
 γους ἀπορίας καὶ πλάου καὶ παραχῆς ἔξει πλήρη τὴν
 γνώμην.

δ'. Ἡγοῦμαι δὲ καὶ τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων τὸ μὲν
 λέγειν αἰεὶ τε καὶ διὰ παντός χρησίμων εἶναι, τοῦ δὲ γράφειν
 ὀλιγάκις εὐκαιρον αὐτῷ ¹ τὴν δύναμιν καθίστασθαι. τίς
 γὰρ οὐκ οἶδεν ὅτι λέγειν μὲν ἐκ τοῦ παραυτίκα καὶ δημη-
 γοροῦσι καὶ δικαζομένοις καὶ τὰς ἰδίας ὁμιλίας ποιούσιν
 ἀναγκασιῶν ἔστι, καὶ πολλάκις ἀπροσδοκῆτως καιροὶ πρα-
 γμάτων παραπίπτουσιν, ἐν οἷς οἱ μὲν σιωπῶντες εὐκατα-
 φρόνητοι δόξουσιν εἶναι, τοὺς δὲ λέγοντας ὡς ἰσόθεον τὴν
 γνώμην ἔχοντας ὑπὸ τῶν ἄλλων τιμωμένους ὀρῶμεν. ὅταν
 γὰρ νουθετῆσαι ² δέῃ τοὺς ἀμαρτάνοντας ἢ παραμυθῆ-
 σασθαι τοὺς δυστυχοῦντας ἢ πρᾶνναι τοὺς ³ ὀργιζομέ-
 81 νους ἢ τὰς ἐξαιφνης ἐπενεχθείσας αἰτίας ἀπολύσασθαι,
 τῆνικαῦθ' ἢ τοῦ λέγειν δύναμις τῇ χρεῖα τῶν ἀνθρώπων
 ἐπικουρεῖν οἷα τέ ἐστιν, ἢ δὲ γραφὴ σχολῆς δεῖται καὶ μα-
 κροτέρους ποιεῖται τοὺς χρόνους τῶν καιρῶν· οἱ μὲν γὰρ

¹ τὴν δύναμιν αὐτοῦ² δεῖ³ ἀπολυμέλους

Αὐτοῦ] Imo vero αὐτῷ, scil. τῷ βίῳ.
 IDEM.

Ἀπολυμέλους] Quicquid ejus est, sen-
 tentia postulat θυμουμένους, verum quaerant
 feliciores atque sagaciores. Num

τοὺς εὐκόλως θυμουμένους, aut τοὺς ἀπὸ
 μηδενὸς θυμουμένους. IDEM.

Οἱ μὲν γὰρ] Scil. καιροί. Ad ἢ δὲ su-
 bandi γραφὴ. IDEM.

ταχεῖαν τὴν ἐπικουρίαν ἐπὶ τῶν ἀγώνων ἀπαιτοῦσιν, ἡ δὲ κατὰ σχολὴν καὶ βραδέως ἐπιτελεῖ τοὺς λόγους, ὥστε τίς ἀν φρονῶν ταύτην τὴν δύναμιν ζηλώσειεν, ἢ τῶν καιρῶν τοσοῦτον ὑπολείπεται; πῶς ¹ δ' οὐ καταγέλαστον εἰ τοῦ κήρυκος παρακαλοῦντος τίς ἀγορεύειν βούλεται τῶν πολιτῶν, ἢ τοῦ ὕδατος ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἤδη ρέοντος, ἐπὶ τὸ γραμματεῖον ὁ ρήτωρ πορεύοιτο συνδήσων καὶ μαθησόμενος λόγον; ὡς ἀληθῶς γὰρ, εἰ μὲν ἡμεν τύραννοι τῶν πόλεων, ἐφ' ἡμῖν ἀν ἦν καὶ δικαστήρια συλλέγειν καὶ περὶ τῶν κοινῶν βουλευέσθαι πραγμάτων, ὥστε, ὅποτε γράψαιμεν τοὺς λόγους, τηνικαῦτα τοὺς ἄλλους πολίτας ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν παρακαλεῖν· ἐπεὶ δ' ἕτεροι τούτων κύριοί εἰσιν, ἄρ' οὐκ εὐήθες ἡμᾶς ἄλλην τινὰ μελέτην ² ποιῆσθαι λόγων ἐναντίως ἔχουσιν ἀκριβῶς; εἰ γὰρ οἱ τοῖς ὀνόμασιν ἐξείργασμένοι καὶ μᾶλλον ποιήμασιν ἢ λόγοις εἰσικότες, καὶ τὸ μὲν αὐτόματον καὶ πλεον ἀληθείαις ὅμοιον ἀποβεβληκότες, μετὰ παρασκευῆς δὲ πεπλάσθαι καὶ συγκεῖσθαι δοκοῦντες ἀπιστίας καὶ φθόνου τὰς τῶν ἀκούοντων γνώμας ³ ἐμπιπλῶσι, — τεκμήριον δὲ μεγίστον· οἱ γὰρ εἰς τὰ δικαστήρια τοὺς λόγους γράφοντες φεύγουσι τὰς ἀκριβείας καὶ μιμοῦνται τὰς τῶν αὐτοσχεδιάζοντων ἑρμηνείας, καὶ τότε μάλιστα ⁴ γράφειν δοκοῦσιν ὅταν ἥκιστα γεγραμμένοις ὁμοίους προσωπῶνται λόγους. ὅποτε δὲ καὶ τοῖς λογογράφοις τοῦτο πέρας τῆς ἐπιεικειᾶς ἐστίν, ὅταν τοὺς αὐτοσχεδιάζοντας μιμήσωνται, πῶς οὐ χρὴ καὶ τῆς παιδείας ἐκείνην μάλιστα τιμᾶν, ἀφ' ⁴ ἧς πρὸς τοῦτο τὸ γένος τῶν λόγων εὐπόρως ἔξομεν;

εἰ. Οἶμαι δὲ καὶ διὰ τοῦτ' ἄξιον εἶναι τοὺς γραπτοὺς λόγους ἀποδοκιμάζειν, ὅτι τὸν βίον τῶν μεταχειριζομένων ἀνώμαλον καθιστᾶσι. περὶ πάντων μὲν γὰρ τῶν πραγμά-

1 δ' om.

2 ποιῆσθαι μελέτην

3 ἐμπιπλῶσι

4 εἰ.

Πῶς οὐ] Malim ἢ πῶς οὐ, aut, πῶς δ' οὐ. IDEM.

Εἰ] Εἰη Paris. non male, si utrumque sic copuletur εἴη, εἰ. IDEM.

Μαθησόμενος] Id est, ἐκμαθ. memoriae mandaturus, ἐν μνήμῃ ἀναληφόμενος. Sic haud multo post quoque p. 84. ult. μάθησις est orationum scriptarum comprehensio, quæ fit a memoria. IDEM.

Καὶ πλεον ἀληθείαι] Num καὶ, ὅτι πλεον ἀληθείαις, et, qua par est, veritati rerum consentaneam formam. IDEM.

Μάλιστα] Post μάλιστα videtur aliquid adverbium, e. g. ἄριστον, vel καλῶν, vel potius δικαίων; desisse. IDEM. ἀλλοῖστα de suo Bekkerus.

Ἐκίαν] Aut ἐκίαν leg est, aut ἀφ' ἧς. RISK.

των γεγραμμένους ἐπίστασθαι λόγους ἐν τι τῶν ἀδυνάτων πέφυκεν· ἀνάγκη δέ ἐστιν, ὅταν τις τὰ μὲν αὐτοσχεδιάζη τὰ δὲ τυποῖ, τὸν λόγον ἀνόμοιον ὄντα ψόγον τῷ λέγοντι παρασκευάζειν, καὶ τὰ μὲν ὑποκρίσει καὶ ῥαψωδία παραπλήσια δοκεῖν εἶναι, τὰ δὲ ταπεινὰ καὶ φαῦλα φαίνεσθαι παρὰ τὴν ἐκείνων ἀκρίβειαν.

ζ'. Δεινὸν δ' ἐστὶ τὸν ἀντιποιούμενον φιλοσοφίας τῆς τοῦ λέγειν καὶ παιδεύσειν ἑτέρους ὑπισχνούμενον, ἂν μὲν ἔχη γραμματεῖον ἢ βιβλίον, δεικνύναι δύνασθαι τὴν αὐτοῦ σοφίαν, ἂν δὲ τούτων ἄμοιρος γένηται, μηδὲν τῶν ἀπαιδύτων βελτίω καθεστάναι, καὶ χρόνου μὲν δοθέντος, δύνασθαι λόγον ἐξενεγκεῖν, εὐθέως δὲ περὶ τοῦ προτεθέντος ἀφωρότερον εἶναι τῶν ἰδιωτῶν, καὶ λόγων μὲν τέχνας ἐπαγγέλλεσθαι, τοῦ δὲ λέγειν μηδὲ μικρὰν δύναμιν ἔχοντα ἐν ἑαυτῷ φαίνεσθαι. καὶ γὰρ ἡ μελέτη τοῦ γράφειν ἀπορίαν τοῦ λέγειν πλείστην παραδίδωσιν. ὅταν γὰρ τις ἐδισθῇ κατὰ μικρὸν ἐξεργάζεσθαι τοὺς λόγους καὶ μετὰ ἀκριβείας καὶ
 84 ῥυθμοῦ τὰ ῥήματα συντιθέναι καὶ βραδεία τῇ τῆς διανοίας κινήσει χρώμενος ἐπιτελεῖν τὴν ἐρμηνείαν, ἀναγκαῖόν ἐστι τοῦτον, ὅταν εἰς τοὺς αὐτοσχεδιαστοὺς ἔλθῃ λόγους, ἐναντία πρᾶσσοντα ταῖς συνηθείαις ἀπορίας καὶ θορύβου πλήρη τὴν γνώμην ἔχειν, καὶ πρὸς ἅπαντα μὲν δυσχεραίνειν, μηδὲν δὲ διαφέρειν τῶν ἰσχυρόφωνων, οὐδέποτε δ' εὐλύτῳ τῇ τῆς ψυχῆς ἀγχινοῖα χρώμενον ὑγρῶς καὶ φιλανθρώπως μεταχειρίζεσθαι τοὺς λόγους, ἀλλ' ὥσπερ οἱ διὰ μακρῶν χρόνων ἐκ δεσμῶν λυθέντες οὐ δύνανται τοῖς ἄλλοις ὁμοίαν ποιήσασθαι τὴν ὁδοιπορίαν, ἀλλ' εἰς ἐκεῖνα τὰ σχήματα καὶ τοὺς ῥυθμοὺς ἀποφέρονται μεθ' ὧν καὶ δεδεμένοι αὐτοῖς ἀναγκαῖον ἦν πορεύεσθαι, τὸν αὐτὸν τρόπον ἢ γραφῇ βραδείας τὰς διαβάσεις τῇ γνώμῃ παρασκευάζουσα καὶ τοῦ λέγειν ἐν τοῖς ἐναντίοις ¹ ἔδεισι ποιουμένη τὴν ἀσκησιν ἀπορον καὶ δεσμῶτιν τὴν ψυχὴν καθίστησι καὶ τῆς ἐν τοῖς αὐτοσχεδιαστοῖς εὐροίας ἀπάσης ἐπίπροσθεν γίνεται.

¹ εὔδεισι

[εὐθέως] Post εὐθέως videtur deesse lariter. v. Indicem nostrum Demostheni-
 λέγειν [vel αὐτοσχεδιάζειν] δέον. IDEM. cum. IDEM.
 φιλανθρώπως] Est prompte, expedito, hi-
 Εὔδεισι] Num εἶδεισι. IDEM.

ζ'. Νομίζω δὲ καὶ τὴν μάθησιν τῶν γραπτῶν λόγων χαλε- 85
 πὴν καὶ τὴν μνήμην ἐπίπονον καὶ τὴν λήθην αἰσχροῦν ἐν τοῖς
 ἀγῶσι γίνεσθαι. πάντες γὰρ ἂν ὁμολογήσειαν τὰ μικρὰ
 τῶν μεγάλων καὶ τὰ πολλὰ τῶν ὀλίγων χαλεπώτερον εἶναι
 μαθεῖν καὶ μνημονεῦσαι. περὶ μὲν οὖν τοὺς αὐτοσχεδια-
 σμούς ἐπὶ τῶν ἐνθυμημάτων δεῖ μόνον τὴν γνώμην ἔχειν, τοῖς
 δὲ ὀνόμασιν ἐκ τοῦ παραυτίκα δηλοῦν· ἐν δὲ τοῖς γραπτοῖς
 λόγοις καὶ τῶν ὀνομάτων καὶ τῶν ἐνθυμημάτων καὶ συλ-
 λαβῶν ἀναγκαῖόν ἐστι ποιεῖσθαι τὴν μνήμην καὶ τὴν μά-
 θησιν ἀκριβῆ. ἐνθυμήματα μὲν οὖν ὀλίγα καὶ μεγάλα
 τοῖς λόγοις ἔνεστιν, ὀνόματα δὲ καὶ ῥήματα πολλὰ καὶ τα-
 πεινὰ καὶ μικρὸν ἀλλήλων διαφέροντα. καὶ τῶν μὲν ἐνθυμη-
 μάτων ἅπαξ ἕκαστον δηλοῦται, τοῖς δ' ὀνόμασι πολλάκις
 τοῖς αὐτοῖς ἀναγκαζόμεθα χρῆσθαι· διὸ τῶν μὲν εὐπορος
 ἢ μνήμη, τοῖς δὲ δυσανάληπτος καὶ δυσφύλακτος ἢ μάθησις
 καθεστῆκεν. ἔτι τοίνυν αἰ λῆθαι περὶ μὲν τοὺς αὐτοσχε-
 διασμούς ἀδῆλον τὴν αἰσχύνην ἔχουσιν. εὐλύτου γὰρ τῆς
 ἐρμηνείας οὐσης καὶ τῶν ὀνομάτων οὐκ ἀκριβῶς συνεξεσμένων,
 ἂν ἄρα καὶ διαφύγη τι τῶν ἐνθυμημάτων, οὐ χαλεπὸν
 ὑπερβῆναι τῷ ῥήτορι καὶ τῶν ἐφεξῆς ἐνθυμημάτων ἀψάμε-
 νον μηδεμιᾶ τὸν λόγον αἰσχύνῃ περιβαλεῖν· ἀλλὰ καὶ τῶν
 διαφυγόντων, ἂν ὕστερον ἀναμνησθῆ, ῥᾶδιον ποιήσασθαι τὴν
 δῆλωσιν. τοῖς δὲ γεγραμμένα λέγουσιν ἂν κατὰ μικρὸν ὑπὸ
 τῆς ἀγωνίας ἐκλίπωσιν τι καὶ παραλλάξωσιν, ἀπορίαν 86
 ἀνάγκη καὶ πλάνον καὶ ζήτησιν ἐγγενέσθαι, καὶ μακροῦς
 μὲν χρόνους ἐπισχεῖν, πολλάκις δὲ τῇ σιωπῇ διαλαμβάνειν
 τὸν λόγον, ἀσχήμονα δὲ καὶ καταγέλαστον καὶ δυσεπωικού-
 ρητον καθεστάναι τὴν ἀπορίαν.

η'. Ἠγοῦμαι δὲ καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν ἀκρατῶν
 ἄμεινον χρῆσθαι τοὺς αὐτοσχεδιάζοντας τῶν τὰ γεγραμ-
 μένα λεγόντων. οἱ μὲν γὰρ πολὺ πρὸ τῶν ἀγῶνων τὰ συγ-
 γράμματα διαπρονήσαντες ἐνίοτε τῶν καιρῶν ἀμαρτάνουσιν·

Τὴν μάθησιν] Μάθησιν α μνήμη diversam
 facit sophista. illa est impressio rerum
 memoriae mandandarum in eam partem
 mentis, quae percepta visa retinere, et
 sub usus tempus reddere valet. μνήμη
 autem est ipsa tenax rerum memoriae
 mandatarum retentio, et suggestio, cum
 linguae dicenda suggerit. IDEM.

Τοῖς δὲ ὀνόμασιν - - δηλοῦν] Idem est, ac
 si dixisset: ὀνόμασι δὲ αὐτὰ δηλοῦν τῶς ἐκ
 τοῦ παραυτίκα ἀπαυτίκασι. IDEM.

Συλλαβῶν] Malim aut καὶ τῶν συλλα-
 βῶν, aut καὶ αὐτῶν τῶν συλλαβῶν. IDEM.

Πολύ] Praetuli e Parisino vulgatae
 πολλοί, multum, id est dudum, ante certa-
 mina. IDEM.

ἢ γὰρ μακρότερα τῆς ἐπιθυμίας λέγοντες ἀπεχθάνονται τοῖς ἀκούουσιν, ἢ βουλομένων ἔτι τῶν ἀνθρώπων ἀκροᾶσθαι προαπολείπουσιν τοὺς λόγους. χαλεπὸν γὰρ, ἴσως δ' ἀδύνατόν ἐστιν ἀνθρωπίνην πρόνοιαν ἐφικέσθαι τοῦ μέλλοντος, ὥστε προῖδεῖν ἀκριβῶς τίνα τρόπον αἱ γνῶμαι τῶν ἀκούοντων πρὸς τὰ μήκη τῶν λεγομένων ἔξουσιν. ἐν δὲ τοῖς αὐτοσχεδιασμοῖς ἐπὶ τῷ λέγοντι γίνεται ταμιεύεσθαι τοὺς λόγους πρὸς τὰς δυνάμεις τῶν ¹ γνωμῶν ἀποβλέποντι καὶ τὰ μήκη συντέμνειν καὶ τὰ συντόμως ἐσκεμμένα διὰ μακροτέρων δηλοῦν.

Ζ'. Χωρὶς τοίνυν τούτων οὐδὲ τοῖς παρ' αὐτῶν τῶν ἀγῶνων ἐνθυμήμασι διδομένοις ὁμοίως ὀρῶμεν ἑκατέρους χρῆσθαι δυναμένους. τοῖς μὲν γὰρ ἀγραφα λέγουσιν, ἂν τι παρὰ τῶν ἀντιδίκων ἐνθύμημα λάβωσιν ἢ διὰ τὴν συντονίαν τῆς διανοίας αὐτῶν παρὰ σφῶν αὐτῶν διανοηθῶσιν, εὐπορόν ἐστιν ἐν τάξει θεῖναι· τοῖς γὰρ ὀνόμασιν ἐκ τοῦ παραυτίκα
87 περὶ ἀπάντων δηλοῦντες, οὐδ' ὅταν πλείω τῶν ἐσκεμμένων λέγωσιν, ² οὐδαμῆ τὸν λόγον ἀνώμαλον καὶ ταραχώδη καδιστάσι· τοῖς δὲ μετὰ τῶν γραπτῶν λόγων ἀγωνιζομένοις ἂν ἄρα τι χωρὶς τῆς παρασκευῆς ἐνθύμημα δοθῆ, χαλεπὸν ἐναρμόσαι καὶ ³ χρῆσθαι κατὰ τρόπον. αἱ γὰρ ἀκριβεῖαι τῆς τῶν ὀνομάτων ἐξεργασίας οὐ παραδέχονται τοὺς αὐτοματισμούς, ἀλλ' ἀναγκαῖον ἢ μηδὲν χρῆσθαι τοῖς ἀπὸ τῆς τύχης ἐνθυμήμασι δοθεῖσιν ἢ χρώμενον διαλύειν καὶ συνερεῖπειν τὴν τῶν ὀνομάτων οἰκονομίαν, καὶ τὰ μὲν ἀκριβῶς τὰ δὲ εἰκῆ λέγοντα ταραχώδη καὶ ἄφωνον καδιστάναι τὴν ἐρμηνείαν. καίτοι τίς ἂν εὖ φρονῶν ἀποδέξαιτο τὴν τοιαύτην μελέτην, ἢ τις καὶ τῶν αὐτομάτων ἀγαθῶν ἐπίπροσθεν τῆ χρήσει κατέστηκε καὶ χεῖρω τῆς τύχης ἐνίστε τοῖς ἀγωνιζομένοις τὴν ἐπικουρίαν παραδίδωσι, καὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν ἐπὶ τὸ βέλτιον ἄγειν τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον εἰδικμένων αὕτη καὶ τοῖς αὐτομάτοις εὐπρόρημασιν ἐμποδῶν ἐστιν.

¹ λόγων² οὐδαμοῦ³ χρῆσθαι

Τῶν λόγων] Sententia postulat τῶν πραγμάτων, aut τῶν καιρῶν, aut τῶν ἀκροατῶν. IDEM.

Μετὰ] Paris. κατὰ. quod si probatur, leg. erit κατὰ τὸν γραπτὸν λόγον. In vul-

gari lectione formula orationis literis consignata assimilatur socio in bello, quo freti certamen iniimus. IDEM.

Ἄφωνον] Aut διάφωνον leg. dissoriam, aut ἀσύμφωνον. IDEM.

ί. Ἡγοῦμαι δ' οὐδὲ λόγους δίκαιον εἶναι καλεῖσθαι τοὺς γεγραμμένους, ἀλλ' ὥσπερ εἶδωλα καὶ σχήματα καὶ μιμήματα λόγων, καὶ τὴν αὐτὴν κατ' αὐτῶν εἰκότως ἂν δόξαν¹ ἔχοιμι, ἢ περ² κατὰ τῶν χαλκῶν ἀνδριάντων καὶ λιθίνων ἀγαλμάτων καὶ γεγραμμένων ζώων. ὥσπερ γὰρ ταῦτα μι- 88
μήματα τῶν ἀληθινῶν σωμάτων ἐστὶ, καὶ τέρψιν μὲν ἐπὶ τῆς θεωρίας ἔχει, χρῆσιν δ' οὐδεμίαν τῶ τῶν ἀνθρώπων βίῳ παραδίδωσι, τὸν αὐτὸν τρόπον ὁ γεγραμμένος λόγος, ἐνὶ σχήματι καὶ τάξει³ κεχρημένος, ἐκ βιβλίου θεωρούμενος ἔχει τινὰς ἐκπλήξεις, ἐπὶ δὲ τῶν καιρῶν ἀκίνητος ὢν οὐδεμίαν ὠφέλειαν τοῖς κεκτημένοις παραδίδωσιν· ἀλλ' ὥσπερ ἀνδριάντων καλῶν ἀληθινὰ σώματα⁴ πολὺ χείρους τὰς εὐπορίας ἔχοντα⁵ πολλαπλασίους ἐπὶ τῶν ἔργων τὰς ὠφελείας παραδίδωσιν, οὕτω καὶ λόγος ὁ μὲν ἐπὶ αὐτῆς τῆς διανοίας ἐν τῷ παραυτίκα λεγόμενος ἔμφυχός ἐστι καὶ ζῆ καὶ τοῖς πράγμασιν ἔπεται καὶ τοῖς ἀληθέσιν ἀφωμοίωται σώμασιν, ὁ δὲ γεγραμμένος εἰκόνι λόγου τὴν φύσιν ὁμοίαν ἔχων ἀπάσης⁶ εὐεργεσίας ἄμοιρος καθέστηκεν.

ια'. Ἴσως ἂν οὖν εἴποι τις ὡς ἄλογόν ἐστι κατηγορεῖν μὲν τῆς γραφικῆς δυνάμεως, ἑαυτὸν δὲ διὰ ταύτης φαίνεσθαι τὰς ἀποδείξεις ποιούμενον, καὶ⁷ προδιαβάλλειν τὴν πραγματείαν ταύτην δι' ἧς εὐδοκιμεῖν παρασκευάζεται παρὰ 89
τοῖς Ἕλλησιν, ἔτι δὲ περὶ φιλοσοφίαν διατρίβοντα τοὺς αὐτοσχεδιαστικούς λόγους ἐπαινεῖν καὶ προεργιαίτερον ἡγεῖσθαι τὴν τύχην τῆς προνοίας καὶ φρονιμωτέρους τοὺς εἰκῆ λέγοντας τῶν μετὰ παρασκευῆς γραφόντων. ἐγὼ δὲ πρῶτον μὲν οὐ παντελῶς ἀποδοκιμάζω τὴν γραφικὴν δύναμιν ἀλλὰ χεῖρω τῆς αὐτοσχεδιαστικῆς ἡγούμενος εἶναι, καὶ τοῦ δυνασθαι λέγειν πλείστην ἐπιμέλειαν οἴομενος χεῖραι ποιέσθαι, τούτους εἶρηκα τοὺς λόγους· ἔπειτα προσχωρῶμαι τῷ

¹ ἔχοιμεν² καὶ κατὰ³ γεγραμμένος⁴ πολυχείρους⁵ * πολλαπλασίας⁶ * ἐνεργείας⁷ προδιαβάλλειν

Καὶ τάξει] Videtur mihi esse interponendum. IDEM.

Πολυχείρους τὰς εὐπορίας] Mirifice dictum pro εὐπορίας παρέχοντα ὡσεὶ ὑπὸ πολλῶν χειρῶν παρεσκευασμένας. IDEM.

Ἐπὶ αὐτῆς] Malim ἀπ' αὐτῆς. IDEM.

Ἀποδείξεις] Ἐπιδείξεις; de suo dedit Bekkerus.

Προδιαβάλλειν] Malim προδιαβ. (sine sibilo) artem illam, illudie studium, per quod quis ad gloriam contendat, prius infamare, quam quæsitam gloriam potuitur. IDEM.

Προεργιαίτερον] Subaudiri potest π. malim tamen προεργιαίτερον in feminino. IDEM.

γράφειν οὐκ ἐπὶ τούτῳ μέγιστον φρονῶν, ἀλλ' ἵν' ἐπιδείξω τοῖς ἐπὶ ταύτῃ τῇ δυνάμει σεμννομένοις ὅτι μικρὰ πονήσαντες ἡμεῖς ἀποκρούσῃ καὶ καταλύσῃ τοὺς λόγους αὐτῶν οἳ τ' ἐσόμεθα. πρὸς δὲ τούτοις καὶ τῶν ἐπιδείξεων ἕνεκα τῶν εἰς τοὺς ὄχλους ἐκφερομένων ἀπτομαι τοῦ γράφειν. τοῖς μὲν γὰρ πολλαῖς ἡμῖν ἐντυγχάνουσιν ἐξ ἐκείνου

90 τοῦ τρόπου παρακελεύομαι πείραν ἡμῶν λαμβάνειν, ὅταν ὑπὲρ ἀπαντος τοῦ προτεθέντος εὐκαιρῶς καὶ μουσικῶς εἰπεῖν οἳ τ' ᾄμεν· τοῖς δὲ διὰ χρόνου μὲν ἐπὶ τὰς ἀκροάσεις ἀφιγμένοις μηδεπώποτε δὲ πρότερον ἡμῖν ἐντετυχηκόσιν ἐπιχειροῦμέν τι δεικνύναι τῶν γεγραμμένων· εἰδισμένοι γὰρ ἀκροᾶσθαι τῶν ἄλλων τοὺς λόγους, ἴσως ἂν ἡμῶν αὐτοσχεδιαζόντων ἀκούοντες ἐλάττονα τῆς ἀξίας δόξαν κατ' ἡμῶν λάβοιεν. χωρὶς δὲ τούτων καὶ σημεῖα τῆς ἐπιδόσεως, ἣν εἰκὸς ἐν τῇ διανοίᾳ γίνεσθαι, παρὰ τῶν γραπτῶν λόγων ἐναργέστατα κατιδεῖν ἐστίν. εἰ μὲν γὰρ βέλτιον αὐτοσχεδιάζομεν νῦν ἢ πρότερον, οὐ ρᾶδιον ἐπικρίνειν ἐστί· χαλεπαὶ γὰρ αἱ μνήμαι τῶν προειρημένων λόγων καθεστήκασιν· εἰς δὲ τὰ γεγραμμένα κατιδόντας ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ θεωρῆσαι τὰς τῆς ψυχῆς ἐπιδόσεις ρᾶδιόν ἐστιν. ἔτι δὲ καὶ μνημεῖα καταλιπεῖν ἡμῶν αὐτῶν σπουδάζοντες καὶ τῇ φιλοτιμίᾳ χαριζόμενοι λόγους γράφειν ἐπιχειροῦμεν.

ιβ'. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ¹ ὡς εἰκῆ λέγειν παρακελεύόμεθα, τὴν αὐτοσχεδιαστικὴν δύναμιν τῆς γραφικῆς προτιμῶντες, ἀξίον ἐστὶ πιστεύειν. τοῖς μὲν γὰρ ἐνθυμήμασι καὶ τῇ τάξει μετὰ προνοίας ἠγούμεθα δεῖν χρῆσθαι τοὺς ῥήτορας, περὶ δὲ τὴν τῶν ὀνομάτων δήλωσιν αὐτοσχεδιάζειν· οὐ γὰρ τοσαύτην ὠφέλειαν αἱ τῶν γραπτῶν λόγων ἀκρίβειαι πα-

91 ραδιδόασιν, ὅσῃν εὐκαιρίαν αἱ τῶν ἐκ τοῦ παραχρημα λεγομένων δηλώσεις ἔχουσιν. ὅστις οὖν ἐπιθυμεῖ ῥήτωρ γενέσθαι δεινὸς ἀλλὰ μὴ ποιητὴς λόγων ἱκανὸς, καὶ βούλεται μᾶλ-

¹ ὡς οὐδ'

Καταλύσαι] Non culpo, neque damno. mallet tamen κατακλύσαι, obruere veluti torrente quodam et everrere. IDEM.

Ἀπτομαι] attingo scriptionem, h. e. interdum periculum facio scribendi. IDEM.

Ἐξ ἐκείνου τοῦ τρόπου] Cohæret cum

πείραν λαμβάνειν. auctor iis fit, ut periculum nostri faciant per illum quem dico modum, extemporalis puta dictionis. IDEM.

Ὅταν] Num πρότερον. utrum. an ὅταν more aetatis suæ pro εἰ, nam, usurpavit? IDEM.

Παρὰ] Præstaret ἐπι. IDEM.

λον τοῖς καιροῖς ¹ χρῆσθαι καλῶς ἢ τοῖς ὀνόμασι λέγειν ἀκριβῶς, καὶ τὴν εὐνοίαν τῶν ἀκρωμένων ἐπίκουρον ἔχειν σπουδάζει μᾶλλον ἢ τὸν φθόνον ἀνταγωνιστὴν, ἔτι δὲ καὶ τὴν γνώμην εὐπορον καὶ τὴν μνήμην εὐλυτον καὶ τὴν λήθην ἀδήλον καθεστάναι βούλεται, καὶ τῇ χρεῖα τοῦ βίου συμμετρον τὴν δύναμιν τῶν λόγων κεκτήσθαι πρόθυμός ἐστιν, οὗτος εἰκότως ἀν τοῦ μὲν αὐτοσχεδιάζειν αἰεὶ τε καὶ διὰ παντός ἐνεργὸν τὴν μελέτην ² ποιοῖτο, τοῦ δὲ γράφειν ἐν παιδιᾷ καὶ παρέρῳ ³ ἐπιμελόμενος εὖ φρονεῖν κριθεῖη παρὰ τοῖς εὖ φρονοῦσιν.

¹ χρᾶσθαι² ποιεῖται³ ἐπιμελόμενος

α'. ΚΟΣΜΟΣ πόλει μὲν εὐανδρία, σώματι δὲ κάλλος, ψυχῇ δὲ σοφία, πράγματι δὲ ἀρετῇ, λόγῳ δὲ ἀλήθεια· τὰ δ' ἐναντία τούτων ἀκοσμία. ἄνδρα δὲ καὶ γυναῖκα καὶ λόγον καὶ ἔργον καὶ πόλιν καὶ πρᾶγμα χρῆ τὸ μὲν ἄξιον ἑπαίνου ἑπαίνῳ τιμᾶν, τῷ δὲ ἀναξίῳ μῶμον ἑπιθειῖναι· ἴση γὰρ ἀμαρτία καὶ ἀμαθία μέμφεσθαι τε τὰ ἐπαινετὰ καὶ ἐπαινεῖν τὰ μωμητὰ. τοῦ δ' αὐτοῦ ἀνδρὸς λέξαι τε τὸ δέον ὀρθῶς καὶ ἐλέγξαι τοὺς μεμφομένους Ἑλένην, γυναῖκα περὶ ἧς ὁμόφωνος καὶ ὁμόψηφος γέγονεν ἢ τε τῶν ποιητῶν ἀκουσάντων πίστις ἢ τε τοῦ ὀνόματος φήμη τῶν συμφορῶν μνήμη γέγονεν. ἐγὼ δὲ βούλομαι λογισμὸν τινα τῷ λόγῳ δοῦς τὴν μὲν κακῶς ἀκούουσιν παῦσαι τῆς αἰτίας, τοὺς δὲ μεμφομένους ψευδομένους ἐπιδειξαι, καὶ δεῖξαι τὰληθῆς ἢ παῦσαι τῆς ἀμαθίας.

β'. Ὅτι μὲν οὖν φύσει καὶ γένει τὰ πρῶτα τῶν πρώτων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἢ γυνὴ περὶ ἧς ὁδε ὁ λόγος, οὐκ ἀδηλον οὐδ' ὀλίγοις. δῆλον γὰρ ὡς μητρὸς μὲν Λήδας, πατρὸς δὲ τοῦ μὲν γενομένου Δεοῦ, τοῦ δὲ λεγομένου Δητηοῦ,

1 ΓΟΡΓΙΟΥ ΛΕΟΝΤΙΝΟΥ

2 ἑπαίνων τιμᾶν

3 ἐπιθειῖναι

4 ὁμόψηφος καὶ ὁμόφωνος ἢ τε

5 μνήμη

6 ἀκούσασαν

7 καὶ

8 ὁδε om.

ΕΓΚΩΜΙΟΝ] Hoc quoque opusculum ab H. Stephano præteritum, ex Isocrate Aldino huc retuli. REISK Et in Isocrate suo dedit H. Stephanus quoque.

ἑπαίνων τιμᾶν] Aut sic est interpungendum ἄξιον ἑπαίνων, τιμᾶν. ut τιμᾶν solum per se stet, et ἑπαίνων cum ἄξιον cohæret; aut sic ἄξιον, ἑπαίνων τιμᾶν, quæ posterior ratio mihi magis probatur. IDEM.

Τῶν ποιητῶν ἀκουσάντων] Articulus non

cum proximo vocabulo, sed cum tertio cohæret, ac si sic dixisset: τῶν ἀκουσάντων παρὰ τῶν ποιητῶν. eorum fides, qui a poetis traditam acceperunt. IDEM.

Τῶν συμφορῶν] Malim τῆ τῶν σ. IDEM.

Ἄνδρῶν καὶ] Malim τε interponi. IDEM. Οὐδ' ὀλίγοις. δῆλον γὰρ ὡς] Aut γὰρ est delendum, aut δῆλον iterandum ad hunc modum. οὐδ' ὀλίγοις δῆλον δῆλον γὰρ ὡς —.

IDEM.

Τυνδάρεω καὶ Διὸς, ὧν ὁ μὲν διὰ τὸ εἶναι ἔδοξεν, ὁ δὲ διὰ
 τὸ ¹ φάναι ἠλέγχθη, καὶ ἦν ὁ μὲν ἀνδρῶν κράτιστος, ὁ δὲ ⁹³
 πάντων τύραννος. ἐκ τοιούτων δὲ γενομένη ἔσχε τὸ ἰσόθεον
 κάλλος, ὃ λαβοῦσα καὶ οὐ λαθοῦσα ἔσχε. πλείστας δὲ
 πλείστοις ἐπιθυμίας ἔρωτος ἐνεργάσατο, ἐνὶ δὲ σώματι
 πολλὰ σώματα συνήγαγεν ἀνδρῶν ἐπὶ μεγάλοις ² μέγα
 φρονούντων, ὧν οἱ μὲν πλούτου μεγέθη, οἱ δὲ εὐγενείας
 παλαιᾶς εὐδοξίαν, οἱ δὲ ἀλκῆς οἰκείας εὐεξίαν, οἱ δὲ σοφίας
 ἐπικτήτου δύναμιν ἔσχον, καὶ ἦκον ἅπαντες ὑπ' ἔρωτος
¹²⁸ ³ τε φιλονείκου φιλοτιμίας τε ἀνικητού· ὅστις μὲν οὖν καὶ
 διότι καὶ ὅπως ἀπέπλησε τὸν ἔρωτα ⁴ τὴν Ἑλένην λαβῶν,
 οὐ λέξω· τὸ γὰρ τοῖς εἰδόσιν ἄἴσασι λέγειν πίστιν μὲν
 ἔχει, τέρψιν δὲ οὐ φέρει. τὸν χρόνον δὲ τῷ λόγῳ τὸν τότε
 νῦν ὑπερβάς, ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ μέλλοντος λόγου προβή- ⁹⁴
 σομαι, καὶ προδήσομαι τὰς αἰτίας δι' αἷς εἰκὸς ἦν γενέσθαι
 τὸν τῆς Ἑλένης εἰς ⁵ τὴν Τροίαν στόλον.

γ'. Ἡ γὰρ τύχης βουλήματι καὶ θεῶν κελεύσματι καὶ
 ἀνάγκης ψηφίσματι ἔπραξεν ἢ ἔπραξεν, ἢ βία ἀρπασθεῖσα,
 ἢ λόγοις πεισθεῖσα, ἢ ἔρωτι ἀλοῦσα. εἰ μὲν οὖν διὰ τὸ πρῶτον,
⁶ οὐκ ἄξιός αἰτιᾶσθαι ὁ αἰτιώμενος· θεοῦ γὰρ προθυμίαν ἀν-
 θρωπίνῃ προμηθεΐᾳ ἀδύνατον κωλύειν. πέφυκε γὰρ εὐ τὸ
 κρεῖσσον ὑπὸ τοῦ ἥσσονος κωλύεσθαι, ἀλλὰ τὸ ἥσσον ὑπὸ
 τοῦ ⁷ κρεῖσσονος ἀρχεσθαι ⁸ καὶ ἄγεσθαι, καὶ τὸ μὲν
 κρεῖσσον ἠγεῖσθαι, τὸ δὲ ⁹ ἥσσον ἔπεισθαι. θεὸς δ' ἀνδρῶ-

¹ φῦναι
 οὐκ οπι.

² μεγάλα
⁷ κρείττενος

³ τε om.

⁴ ὁ τὴν
⁸ τε καὶ ἄγεσθαι, τὴν μὲν γὰρ κρ.

⁵ τὴν om.
⁹ ἔπεισθαι

⁹ ὦν ὁ μὲν - - ἠλέγχθη] Si qua his inest
 sana sententia nugis, hæc est. εἶναι h. l.
 opponitur τῷ φῦναι. est ergo illud quidem,
 esse per se, vi substantiæ soæ, sive ortu, et
 sine causa extrinsecus adventitia. hoc
 autem capisse esse, prognatum a causa
 extranea. Sed est merum ludibrium ver-
 borum. Jupiter habitus fuit pater Helenæ,
 propterea quod etiam revera esset [verum
 sophisticated cavillatio subiecit sententiam a
 natura hujus loci alienam, propterea quod
 per se, et rerum omnium origo est]:
 Tyndarus autem, quod natus [h. e. mor-
 talis natus] esset, ex eo constitit atque
 deprehensum est, eam falso jactatum
 fuisse patrem Helenæ. vitrea fracta.
 IDEM.

τὸν τότε] Imo vero τοῦ τότε, redit enim
 non ad χρόνον, sed ad λόγον. ut patet ex
 opposito, τοῦ μέλλοντος omitto commemo-
 rare tempus illud pristinum, cujus ratio-
 nibus ego tum morebar ut illa nota mea
 oratione Helenam vituperarem. [Vulgatam
 posse stare, nunc placet, ut sententia sit
 hæc: res tum temporis gestus juvat ora-
 tione transmittere, quo ad insecuta tem-
 pora et ad rem, de qua nonne agere decrevi,
 perveniam. χρόνος, per figuram, continens
 pro contento. res significat eo tempore
 gestas, quo Helena, Menelao nupta, man-
 sit in Græcia, donec in Paride raperetur.
 In supplement.] IDEM.

Αἰτιᾶσθαι] Passive h. l. accipienlum
 est. culpam meretur culpans. IDEM.

που ¹ κρείσσον καὶ βία καὶ σοφία καὶ τοῖς ἄλλοις. ἢ οὖν τῇ τύχῃ καὶ τῷ θεῷ τὴν αἰτίαν ἀναθετέον, ἢ τὴν Ἑλένην τῆς δυσκλείας ἀπολυτέον. εἰ δὲ βία ἠρπᾶσθη καὶ ἀνόμως ἐβιάσθη καὶ ἀδίκως ὑβρίσθη, δῆλον ὅτι ὁ ἀρπᾶσας ἢ ὑβρισσας ἠδίκησεν, ² ἢ δὲ ἀρπασθεῖσα ἢ ὑβρισθεῖσα ἐδυστύχησεν. ἄξιος ³ οὖν ὁ μὲν ἐπιχειρήσας βάρβαρος βάρβαρον ἐπιχειρήματα καὶ νόμῳ καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ, νόμῳ μὲν ἀτιμίας, λόγῳ δ' αἰτίας, ἔργῳ δὲ ζημίας τυχεῖν. ² ἢ δὲ βιασθεῖσα καὶ τῆς πατρίδος στερηθεῖσα καὶ τῶν φίλων ὀρφανισθεῖσα πῶς οὐκ ἂν εἰκότως ἐλεηθεῖν μᾶλλον ἢ κακολογηθεῖν; ὁ μὲν γὰρ ἔδρασε δεινὰ, ἢ δὲ ⁴ ἔπαθε δίκαιον οὖν τὴν μὲν οἰκτεῖραι, τὸν δὲ μισῆσαι.

δ'. Εἰ δὲ λόγος ⁵ ὁ πείσας καὶ τὴν ψυχὴν ἀπατήσας, οὐδὲ πρὸς τοῦτο χαλεπὸν ἀπολογήσασθαι καὶ τὴν αἰτίαν
95 ἀπολύσασθαι ὧδε. λόγος δυνάστης μέγας ἐστίν, ὃς μικροτάτῳ σώματι καὶ ἀφανεστάτῳ θεϊότατα ἔργα ἀποτελεῖ. δύναται γὰρ καὶ φόβον παῦσαι καὶ λύπην καὶ χαρὰν ἐνεργάσασθαι καὶ ἔλεον ἐπαυξῆσαι. ταῦτα δὲ ὡς οὕτως ἔχει, δείξω· δεῖ δὲ καὶ δόξῃ δεῖξαι τοῖς ἀκούουσιν. τὴν ποίησιν ἀπασαν καὶ νομίζω καὶ ὀνομάζω λόγον ἔχοντα μέτρον· ἧς τοὺς ἀκούοντας εἰσῆλθε καὶ φρίκη περιφοβος 129 καὶ ἔλεος πολύδακρυς καὶ ⁶ πόθος φιλοπενθῆς, ἐπ' ἄλλοτριῶν ⁷ τε ππραγμάτων καὶ σωματίων ⁸ εὐτυχίαις καὶ δυσπραγίαις ἰδίον τι πάθημα διὰ τῶν λόγων ἔπαθεν ἢ ψυχὴ φέρε δὴ πρὸς ἄλλον ἀπ' ἄλλου μεταστῶ λόγον. αἱ γὰρ ἔνθεοι διὰ λόγων ⁹ ἐπωδαὶ ἐπαγωγοὶ ¹⁰ ἠδονῆς, ἀπαγωγοὶ λύπης γίνονται· συγγινομένη γὰρ τῇ δόξῃ τῆς ψυχῆς ἢ δύναιμι τῆς ἐπωδῆς ἔθελξε καὶ ἔπεισε καὶ μετέστησεν

¹ κρείσσον² εἰ³ οὖν om.⁴ πέποιθε⁵ ἦν ὁ⁶ πόθος om.⁷ * γε⁸ εὐτυχίας καὶ δυσπραγίας⁹ ἠδοναὶ¹⁰ μὲν ἠδονῆς, ἀπαγ. δὲ λύπης

* Ἡ οὖν - - - ἢ τὴν Ἑλ.] Non repugnant hæc sibi. videtur itaque sic potius esse exarandum: εἰ οὖν - - - ἀναθετέον, scil. ἐστὶ, quod si ergo causa hujus eventu fortunæ iudiciumque divino imputanda est, καὶ τὴν Ἑλ. - - - ἀπολυτέον, necesse tum erit ut Helena quoque infamia liberetur. IDEM.

Δόξῃ δεῖξαι] Videtur συμμαχοῦντα [scil. τὸν λόγον] δόξαι τ. ἀ. oportet vero audientibus videri orationem succurrentem, seu consentaneam ipsorum opinionioni,

hoc est, præjudiciis, præconceptis opinionibus. Ut in tota oratione, ita hic quoque ludit sophista in vocabulis δόξῃ et δέξαι. [Venit in mentem hujus quoque rationis emendandi et interpretandi: δεῖ δὲ καὶ, εἰ συνδέξει, δεῖξαι τοῖς ἀκούουσι. oportebit auditores quoque demonstrare, num pariter ipsis quoque vera videntur esse atque mihi videntur. In Supplem.] IDEM. Καὶ φιλοπενθῆς] F. leg. καὶ οἰκτος πολυπενθῆς. IDEM.

¹ αὐτὴν γοητεία. γοητείας δὲ καὶ μαγείας δισσαὶ τέχναι εὕρηνται, αἱ εἰσι ψυχῆς ἀμαρτήματα καὶ δόξης ἀπατήματα. ὅσοι δὲ ὅσους περὶ ὅσων καὶ ἔπεισαν καὶ πείθουσι ² δὲ ψευδῆ λόγον πλάσαντες! εἰ μὲν γὰρ πάντες περὶ πάντων εἶχον τῶν παροιχομένων μνήμην τῶν τε παρόντων τῶν τε μελλόντων πρόνοιαν, οὐκ ἂν ὁμοίως ὁμοίος ἂν ⁹⁶ ὁ λόγος ἢ τὰ νῦν γε οὔτε μνησθῆναι τὸ παροιχόμενον οὔτε σκέψασθαι τὸ παρὸν οὔτε μαντεύσασθαι τὸ μέλλον εὐπόρως ³ ἔχει, ὥστε περὶ τῶν πλείστων οἱ πλείστοι τὴν δόξαν σύμβουλον τῇ ψυχῇ παρέχονται. ἢ δὲ δόξα σφαλερὰ καὶ ἀβεβαίος οὔσα σφαλεραῖς καὶ ἀβεβαίοις ἀτυχαίαις περιβάλλει τοὺς αὐτῇ χρωμένους. τίς οὖν αἰτία κωλύει καὶ τὴν Ἑλένην ⁴ ὕμνος ἤλθεν ὁμοίως ⁵ ἄνουν νέαν οὔσαν ⁶ ὥσπερ εἰ βιατῆριον βία ⁷ ἤρπασθη. τὸ γὰρ τῆς πειθοῦς ἔξειν, ὃ δὲ νοῦς. καίτοι εἰ ⁸ ἀνάγκη ὄνειδος ἔξει μὲν οὐ, τὴν δὲ δύναμιν τὴν αὐτὴν ⁹ ἔχει. λόγος γὰρ τὴν ψυχὴν ὃ ¹⁰ πεί- ⁹⁷ σας, ἣν ἔπεισεν, ἠνάγκασε καὶ πείθεσθαι τοῖς λεγομένοις καὶ συναινέσαι τοῖς ποιοιμένοις. ὁ μὲν οὖν πείσας ὡς ἀναγκάσας ἀδικεῖ, ἢ δὲ πεισθεῖσα ὡς ἀναγκασθεῖσα ¹¹ τῷ λόγῳ μάτην ἀκούει κακῶς. ὅτι δ' ἢ πειθῶ προσιοῦσα τῷ λόγῳ καὶ τὴν ψυχὴν ἐτυπώσατο ὅπως ἐβούλετο, χρὴ μαθεῖν πρῶτον μὲν τοὺς τῶν μετεωρολόγων λόγους, αἵτινες δόξαν ἀντὶ δόξης τὴν μὲν ἀφελόμενοι τὴν δ' ¹² ἐνεργασάμενοι τὰ ἀόδηλα καὶ ¹³ ἀπίστα φαίνεσθαι τοῖς τῆς δόξης ὀμμασιν

¹ αὐτὴν om.² δὲ om.³ ἔχειν⁴ ἕμνος ἔλθιν om.⁵ ἄνουν om.⁶ ὡς περὶ⁷ ἄρπασθῆναι, τῇ γὰρ πειθῇ ὁ νοῦς παρεσύρη.⁸ ἀνάγκη⁹ * ἔχει λόγος. λόγος¹⁰ πείσας ἦν, ἐπίσεν¹¹ τῷ om.¹² ἐργασάμενοι¹³ ἀπίστα

Παρόντων] Post τῶν τε παρόντων videtur ἔνοιαν deesse. IDEM.

Οἷκ ἂν ὁμοίως] Cohæret cum εὐπόρως εἶχεν. quod idem est atque ἐδύνατο. Ad ὁμοίως subanditur ὡς νῦν ἔχει, id est, δύναται. non possel oratio tam facile, atque nunc potest. IDEM.

ἢ τὰ νῦν γε] Num ὡς τὰ νῦν γε, scil. ἔχει, non possel oratio, ut nunc certe potest, ὁμοίος ἂν, quamvis perinde sit potens. Sed istas sophisticas calliditates, vel ineptias potius, neque intelligo, neque intelligere laboro. Post νῦν γε deesse videtur ποιῆσαι, non possel oratio perinde, atque nunc potest, efficere, ut homines aut prateritorum meminerint, aut presentia considerent, aut de futuris per ratiociniorum et iudiciorum

probabilitates suspicentur. IDEM.

ὡς περὶ βιατῆριον βία ἄρπασθῆναι] Leg. videtur: ὥσπερ εἰ βία τῆς ῥητορίας ἄρπασθῆναι. IDEM.

Εἰ ἀνάγκη] Subaudi παρεσύρη. idem est ac si dixisset: εἰ μὲν ἀνάγκη παρεσύρη, οὐδὲν ὄνειδος ἔξει. IDEM.

Ψυχὴν ὃ πείσας] Videtur ita leg. ψυχὴν ἦν ὃ πείσας: ἦν ἐπειθὲ ἐπίσεν, ἠνάγκασε. IDEM.

Λόγους] Post λόγους deesse videtur σκοποῦντα, vel ἰνδυμοῦμενοι, vel tale quid. oportet intelligere, cogitando disputatores astrologorum. IDEM.

Τὴν δὲ ἐργασάμενοι] Malim τῷ δ' ἐργασθ. IDEM.

Ἄπίστα] Imo vero ἀπίστα. IDEM.

ἐποίησαν· δεύτερον δὲ τοὺς ¹ ἀναγκαίους διὰ λόγων ἀγῶνας, ἐν οἷς εἷς λόγος πολλὸν ὄχλον ² ἔτερψε καὶ ἔπεισε τέχνη γραφεῖς, οὐκ ἀληθεία λεχθεῖς· τρίτον ³ δὲ φιλοσόφων λόγων ἀμίλλας, ἐν αἷς δείκνυται καὶ γνώμης τάχος ὡς εὐμετά- 130 βολου ποιοῦν τὴν τῆς δόξης πίστιν. τὸν αὐτὸν δὲ λόγον ἔχει ἢ τε τοῦ λόγου δύναμις πρὸς τὴν τῆς ψυχῆς τάξιν ἢ τε 98 τῶν φαρμάκων τάξις πρὸς τὴν τῶν σωμάτων φύσιν. ὡς περ γὰρ τῶν φαρμάκων ⁴ ἄλλους ἄλλα χυμοὺς ἐκ τοῦ σώματος ἐξάγει, καὶ τὰ μὲν νόσου τὰ δὲ βίου παύει, οὕτω καὶ τῶν λόγων οἱ μὲν ἐλύπησαν, οἱ δὲ ἔτερψαν, οἱ δὲ ἐφόβησαν, οἱ δὲ εἰς θάρσος κατέστησαν τοὺς ἀκούοντας, οἱ δὲ πειθοῖ τινὶ κακῇ τὴν ψυχὴν ἐφαρμάκευσαν καὶ ἐξεγοήτευσαν.

ε'. Καὶ ὅτι μὲν εἰ λόγῳ ἐπίσθη οὐχ ἠδίκησεν ἀλλ' ἠτύχησεν, εἴρηται· τὴν δὲ τετάρτην αἰτίαν τῷ τετάρτῳ λόγῳ διέξειμι. εἰ γὰρ ἔρως ἦν ὁ ταῦτα πράξας, οὐ χαλεπῶς διαφεύζεται τὴν τῆς λεγομένης γεγόνεναί ἀμαρτίας αἰτίαν. ⁵ ἀ γὰρ ὀρώμεν, ⁶ ἔχει φύσιν οὐχ ἦν ἡμεῖς θέλομεν, ἀλλ' ἦν ⁷ ἕκαστον ἔτυχε. διὰ δὲ τῆς ὀψεως ἢ 99 ψυχῆ ⁸ καὶ τοῖς τρόποις τυποῦται. αὐτίκα γὰρ, ὅταν πολέμια σώματα ⁹ πολέμιος ἐπὶ πολέμιον ὀπλίση κόσμον χαλκοῦ καὶ σιδήρου, τοῦ μὲν ἀλεξητήριον τοῦ δὲ προβλήματα, εἰ θεάσεται ἢ ὀψις, ἐταράχθη καὶ ἐτάραξε τὴν ψυχὴν, ὥστε πολλάνικ ¹⁰ ἀκινδύνου τοῦ μέλλοντος ὄντος

¹ ἀγοραίου

⁵ καὶ

² ἔτερψε

⁶ ἔχει φύσιν om.

³ δὲ om.

⁴ ἄλλα ἀλλαχοῦ ἐκ

⁷ ἕκαστος

⁸ καινοῖς τρόποις

⁹ καὶ πολέμιον ὀπλίσης

¹⁰ κινδύνου μέλλοντος οὐδέπω ὄντος

ἄς εὐμετάβολον] Aut delendum est ἄς, aut potius interponendum est Εὐριππον. ad instar Euripi versabilem, mutabilem, efficiens fidem. IDEM.

Τάξιν] Hic loci, et in continente, significat hoc vocab. idem, quod φύσις, aut leg. φαρμ. κρᾶσις. IDEM.

Ἐξάγει.] Id est, ἐξεῖσι, vel ἐξέρχεται, ἐκκρίνεται. ut potionum medicatarum alia aliis modis e corpore exeunt, vel excernuntur, per vomitum, per alvi dejectiones, per urinam, per sudorem, per salivæ fluxum, et sic porro. ἀλλαχοῦ accipio pro ἀλλαχῶς. IDEM.

Ἐπίσθη] Helena puta. IDEM.

Ἦν] Subaudi ὄρασην vel ὄψιν. malim tamen ἦ, qua ratione. sententia est: nos homines non videmus eo pacto, quo volumus, sed quo ut videret quæque, fortuito ipsi contributam et fatale fuit. Culpa

nostra non est, in eo quod sæpe fit, ut oculis nostris placeant ea, quæ placent, non ea, quæ nos ipsi vellemus nobis placere. Sed fors fortuita sæpe nobis obijcit rerum in se fœdaram et abhorrendarum speciem, velut amabilem. ut sæpe nostri nosmet ipsos pudeat atque pœniteat oculorum nostrorum, tam in transversum actorem et perverse judicantium. IDEM.

Ἐπλίσης] Malim ὀπλίσηται. armaturam hostilem vel bellicam [h. e. ad vim seu depellendam seu inferendam comparatam] sibi induerint, vel circumposuerint. Vel l. οὐ πολέμια σωμ. εἰς πολέμιον. IDEM.

Τοῦ μὲν —] Malim τὸν μὲν ἀλεξητήριον, τὸν δὲ προβληματικόν. aliud armorum genus ad vim inferendam, aliud ad arceendam. IDEM.

Οὐδέπω ὄντος] F. οὐπω παρόντος. IDEM.

φεύγουσιν ἐκπλαγέντες· ἰσχυρὰ γὰρ ἡ ἀλήθεια τοῦ νόμου
 διὰ τὸν φόβον εἰσωκίσθη τὸν ἀπὸ τῆς οἴψεως, ἢ τις ἐλθούσα
 ἐποίησεν ἀσμενίσαι καὶ τοῦ καλοῦ τοῦ διὰ τὸν νομον κρινο-
 μένου καὶ τοῦ ἀγαθοῦ τοῦ διὰ τὴν δίκην γιγνομένου. ἤδη
 δέ τινες ἰδόντες φοβερὰ καὶ τοῦ παρόντος ἐν τῷ παρόντι
¹ χρόνῳ φρονήματος ἐξέστησαν· οὕτως ἀπέσβεσε καὶ ἐξή- 100
 λασεν ὁ φόβος τὸ νόημα. πολλοὶ δὲ ² ματαίοις πόνοις καὶ
 δειναῖς νόσοις καὶ δυσιάτοις μανίαις περιέπεσαν. οὕτως
 εἰκόνας τῶν ὀρωμένων πραγμάτων ἢ ὄψις ³ ἐνέγραψεν ἐν τῷ
 φρονήματι. καὶ τὰ μὲν δειματοῦντα πολλὰ μὲν παραλεί-
 πεται, ὅμοια δ' ἐστὶ τὰ παραλειπόμενα ὡς περ τὰ λεγόμε-
 να. ἀλλὰ μὴν οἱ γραφεῖς ὅταν ἐκ πολλῶν χρωμάτων
 καὶ σωμάτων ἐν σῶμα καὶ σχῆμα τελειῶς ἀπεργασωνται,
 τέρπουσι τὴν ὄψιν. ἢ δὲ τῶν ἀνδριάντων ποιήσις καὶ ἡ τῶν
 ἀγαλμάτων ἐργασία ὅσον ἠδέϊαν παρέσχετο τοῖς ⁴ ὄμμασιν.
 οὕτω τὰ μὲν ⁵ λυπεῖν τὰ δὲ ποθεῖν πέφυκεν ⁶ τὴν ὄψιν.
 πολλὰ δὲ πολλοῖς πολλῶν ἔρωτα καὶ πόθον ἐνεργάζεται
⁷ πραγμάτων ⁸ καὶ σωμάτων. εἰ οὖν τῷ τοῦ Ἀλεξάνδρου
 σώματι τὸ τῆς Ἑλένης ὄμμα ἠσθὲν προθυμίαν καὶ ἀμιλλ-
 λαν ἔρωτος τῆ ψυχῇ παρέδωκε, τί θαυμαστόν; ὅς εἰ μὲν 101
 θεὸς θεῶν θείαν ⁹ δύναμιν, πῶς ἂν ὁ ἦσσω εἴη τοῦτον ἀπώ-
 σασθαι καὶ ἀμύνασθαι δυνατός; εἰ δ' ἐστὶν ἀνθρώπινον

¹ χρόνῳ om.² ματαίοις νόσοις καὶ δεινοῖς πόνοις³ ἀνέγραψεν⁴ ὄμμασιν ὄψιν.⁵ λιπεῖν⁶ τὴν om.⁷ τῶν πραγμάτων⁸ καὶ σωμάτων om.⁹ δύναμιν κρατῆ.

Ἐκπλαγέντες] Post ἐκπλαγέντες desunt nonnulla, quod præter areolam in Aldina vacuum relictam, vel ipsa satis per se indicat oratio hialca et inexplicabilis. IDEM.

Τοῦ νόμου] Lex designatur ex acie fugere vetans. IDEM.

Εἰσωκίσθη] Imo vero ἐξωκίσθη. e mente emigrare cogitur. sed nescio, an parum tutum et lubricum sit, conjecturis in loco tam lacero rem velle gerere. IDEM.

Ἀσμενίσαι] Imo vero ἀμνημονῆσαι, oblivisci. IDEM. Bekkerus ἀμελῆσαι.

Δίκην] Nam justitia, ut punit pavidos, ita fortes præmiis remuneratur. REISK.

Ἐν τῷ παρόντι] Num ἐν οὖτω παρόντι κινδύνῳ, mentis statu dejecti sunt, quæ mens ipsi inerat, nondum præsentē periculo. IDEM.

Ματαίοις] Num βαρβαίσις, an παλαιαῖς. a metu in morbos pertinaces atque diuturnos

conjecti sunt. Possit quoque legi. ἰσχυρὰ σίας, annos durantibus, aut quotiens recurrentibus. IDEM.

Οὕτως εἰκόνας] Interpone aliquod epithetum. ἀνεξήτητοι, vel δυσκεκλιπτοι, vel tale quid. IDEM.

Πολλὰ μὲν παραλείπεται] F. πολλά, ἃ μοι παραλείπεται. Alius dixisset τὰν δειματοῦντων πολλὰ ἔν ὑπ' ἡμῶν παραλείπεται. IDEM.

Ὅσον] Est exclamatio. ὅσον ἠδέϊαν, o quam suavem! IDEM.

Λιπεῖν] Lupet̃ leg. videtur. IDEM.

Ποθεῖν] Bene si habet, accipi debet pro πρὸς πόθον ἐκκαίειν. quod est prope improbabile, quare malim τὰ δι' ἑσθ' ἐκκαίειν, vel κρίζειν, πύφου τῆ ὄψιν. IDEM.

Ὅς εἰ —] Leg. videtur: ὅς εἰ μὲν θεὸς ἂν, θεῖαν ἔχων δύναμιν, κρατῆ, qui Cupido si propterea vincit, quod deus est, divitiis pollens virtute. IDEM.

νόσημα καὶ ψυχῆς ἀγνόημα, οὐκ ὡς ἀμάρτημα μεμπτέον ἀλλ' ὡς ἀτύχημα νομιστέον· ἦλθε γὰρ ¹ὡς ἦλθε ψυχῆς ἀγρεύμασιν οὐ γνώμης βουλευμασι, καὶ ἔρωτος ἀνάγκαις οὐ τέχνης παρασκευαῖς.

ς'. Πῶς οὖν χρὴ δίκαιον ἠγήσασθαι τὸν τῆς Ἑλένης μῶμον, ἥτις εἴτ' ἔρασθεισα ²εἴτε λόγῳ πεισθεισα εἴτε βία ἀρπασθεισα εἴτε ὑπὸ θείας ἀνάγκης ἀναγκασθεισα ³ἔπραξεν ἢ ἔπραξε, πάντως διαφεύγει τὴν αἰτίαν;

ζ'. Ἀφείλον τῷ λόγῳ δύσκειαν γυναικὸς, ἐνέμεινα τῷ νόμῳ ὃν ἐθέμην ⁴ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου, ἐπειράθην καταλύσαι μώμου ἀδικίαν καὶ δόξης ⁵ἀμαθίαν, ἐβουλήθην γράψαι τὸν λόγον Ἑλένης μὲν ἐγκώμιον, ἐμὸν δὲ παιγνιον.

¹ ὡς om.² εἴτε λόγῳ - - ἀρπασθεισα om.³ ἔπραξεν ἢ om.⁴ ἐπ'⁵ ἀμαθείαν

Νομιστέον] nam ἄξιον ἐλέου νομιστέον.

Ἀναγκασθεισα] Num leg. συναρπασθεισα ἔπραξεν, ἢ ἔπραξε. IDEM.

Ψυχῆς] Imo vero τύχης. caeca quaedam sors homini hos laqueos iniecit, non ipse sese consulto in eos induit. IDEM.

Ἐπ' ἀρχῇ] Aut ἐπ' ἀρχῆς leg. in genitivo, aut ἐν ἀρχῇ. IDEM.

B.

ΓΟΡΓΙΟΥ

ΥΠΕΡ ΠΑΛΑΜΗΔΟΥΣ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

Pag.
ed.
Reisk.
102

α'. Η ΜΕΝ κατηγορία καὶ ἡ ἀπολογία κρίσις οὐ περὶ θανάτου γίνεται· θάνατον μὲν γὰρ ἡ φύσις φανερᾶ τῇ ψήφῳ πάντων κατεψηφίσατο τῶν θνητῶν ἥπερ ἡμέρα ἐγένετο· περὶ δὲ τῆς ἀτιμίας καὶ τῆς τιμῆς ὁ κίνδυνός ἐστι, ²⁵ὡπότερά με χρὴ δικαίως ἀποθανεῖν ἢ μετ' ὀνειδῶν μεγίστων

Pag.
ed.
H. Steph.
187. 2

Ἡ περὶ ἡμέρα ἐγένετο] Scil. ἕκαστα. qua mortis sententia in ea pronunciat. die mortalia quaeque nascuntur, ea die REISK.

καὶ τῆς αἰσχίστης αἰτίας βίαιως ἀποθανεῖν. δισῶν δὲ τούτων ὄντων, τοῦ μὲν ὅλου ὑμεῖς κρατεῖτε, τοῦ δ' ἐγώ, τῆς μὲν δίκης ἐγώ, τῆς δὲ βίας ὑμεῖς. ἀποκτεῖναι ἄ γάρ με δυνήσεσθε βουλόμενοι ῥαδίως· κρατεῖτε γὰρ καὶ τούτων, ὧν οὐδὲν ἐγώ τυγχάνω κρατῶν. εἰ μὲν οὖν ὁ κατήγορος Ὀδυσσεὺς ἢ σαφῶς ἐπιστάμενος προδιδόντα με τὴν Ἑλλάδα τοῖς 103
 βαρβάροις ἢ δοξάζων γε οὕτω ταῦτα ἔχειν ἐποιεῖτο τὴν κατηγορίαν δι' εὐνοίαν τῆς Ἑλλάδος, ἄριστος ἂν ἦν ὁ ἀνὴρ — πῶς γὰρ οὐ; ὅς γε σώζει πατρίδα, τοκέας, τὴν παῖσαν Ἑλλάδα, ἔτι δὲ πρὸς τούτοις τὸν ἀδικοῦντα τιμωρούμενος; — εἰ δὲ φθόνῳ ἢ κακοτεχνίᾳ ἢ πανουργίᾳ συνεβήκε ταύτην τὴν αἰτίαν, ὥσπερ δι' ἐκεῖνα κράτιστος ἂν ἦν ἀνὴρ, 35 οὕτω διὰ ταῦτα κάκιστος ἀνὴρ περὶ τούτων. ἐγὼ δὲ πόθεν ἄρξωμαι; τί δὲ πρῶτον εἶπω; ποῖ δὲ τῆς ἀπολογίας τράπωμαι; αἰτία γὰρ ἀνεπίδεικτος ἐκπληξίν ἐμφανῆ ἐμποιεῖ, διὰ δὲ τὴν ἐκπληξίν ἀπορεῖν ἀνάγκη τῷ λόγῳ, ἂν μὴ τι παρ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας καὶ τῆς παρουσίας ἀνάγκης μάθω, διδασκάλων ἐπικινδυνότερων ἢ ποριμωτέρων τυχῶν. ὅτι μὲν 104
 οὖν οὐ σαφῶς ὁ κατήγορος κατηγορεῖ μου, σαφῶς οἶδα· συν-
 40 οἶδα γὰρ ἐμαυτῷ σαφῶς οὐδὲν τοιοῦτον πεποικῶς· οὐδ' οὐχ ὅπως ἂν εἰδέη τις ἢ τὸ μὴ γενόμενον. εἰ δὲ αἰόμενος οὕτω ταῦτα ἔχειν ἐποιεῖτο τὴν κατηγορίαν, οὐκ ἀληθῆ λέγειν διὰ δισῶν ὑμῖν ἐπιδείξω τρόπων. οὔτε γὰρ βουλευθεῖς

¹ μὲν γὰρ δυνήσεσθε

² κακοτεχνία

βίαιως] Id est, ἀδικως. IDEM.

"Ολου] Videtur delendum. IDEM. Quid si? ὅπως.

Δίκης] Id est, τοῦ μετὰ δικαιοσύνης, vel ἀνυπευθύνως, ἀποθανεῖν. Cui opponitur ἡ βία, id est, βιαίως, τούτεστιν, ἀδικως ἀποθανεῖν. REISK.

Κρατεῖτε γὰρ καὶ τούτων] Videtur aut καὶ esse delendum, aut sic leg. κρατεῖτε γὰρ ἐμοῦ καὶ τούτων. IDEM.

Δοξάζων με] Π. δοξάζων γε. H. STEPHAN.

Πῶς γὰρ,] Π. πῶς γὰρ οὐ; IDEM.

Ἄνεξ περὶ τούτων. ἐγὼ δὲ πόθεν ἄρξωμαι] Num ἂν ἦν περιφανῶς πάντων. ἐγὼ δὲ π. ἄ. Aut sic: ἂν ἦν. περὶ τούτων δ' ἐγὼ λέγων πόθεν ἄρξ. REISK.

Ἐπικινδυνότερων ἢ ποριμωτέρων] Necessitatem quod appellat magistram rerum dicendarum, magis ancipitem, quam in

inveniendo copiosum et inguissimum, hoc fero, et lando adeo, ut scite dicam et ex vero. Veritatem vero quod item ait magis valere defensores causatum capitulum in discrimen conijcere, quam in idonea defensionis arma administrare, id vero cum miror, tum improbo et damno, ut veritati rerum repugnans. Equid enim sui defendendi et salutis adipiscenda vias magis aperiat, quam veritas? quae si dicenda suggerero minus valet, nihil aliud valebit. IDEM.

Οὐ σαφῶς] Post οὐ σαφῶς addendum videtur εἰδῶς. ab accusatore me accusari non ex certa conscientia criminis parvo. IDEM.

Οὐδὲ εὐχ θρασῶς] Num sic leg. εἰδῶς ἵπτα ὅπως ἂν εἰδῆ τις τι μὴ γενόμενον. necque fieri potest, ut tu factum scias id, quod nonquam factum sit. IDEM.

ἐδυνάμην ἂν, οὔτε δυνάμενος ¹ ἐβουλήθην ἔργοις ἐπιχειρεῖν τοιούτοις.

β'. Ἐπὶ τοῦτον δὲ τὸν λόγον εἶμι πρῶτον, ὡς ἀδύνατός εἶμι τοῦτο πράττειν. ἔδει γάρ τινα πρῶτον ἀρχὴν γενέσθαι τῆς προδοσίας, ἢ δὲ ἀρχὴ λόγος ἂν εἴη· πρὸ γὰρ τῶν μελ- 188
 λούτων ἔργων ἀνάγκη λόγους γίνεσθαι πρότερον. λόγοι δὲ πᾶς ἂν γένοιτο μὴ συνουσίας τινὸς γενομένης; συνουσία δὲ τίνα τρόπον γένοιτ' ἂν μὴτ' ἐκείνου πρὸς ἐμὲ πᾶσι πάντοτε μῆτε παρ' ἐμοῦ πρὸς ἐκείνον ἐλθόντος; οὐδὲ παραγγελία δια-
 105 γραμματίων ἀφίηται ἄνευ τοῦ φέροντος. Ἄλλα δὴ τοῦτο τῷ 5
 λόγῳ δυνατὸν ² γενέσθω· καὶ δὴ τοίνυν σύνοιμι καὶ σύνεστι, κακείνος ἐμοὶ κακείνω ἐγώ. τίνα τρόπον; τίνι τίς ἂν; Ἕλληνας βαρβάρῳ. πῶς ἀκούων καὶ λέγων; πότερα μόνος μόνῳ; ἀλλ' ἀγνοήσομεν τοὺς ἀλλήλων λόγους. ἀλλὰ μεθ' ἑρμηνέως; τρίτος ἄρα μάρτυς γίνεται τῶν κρύπτεσθαι δεομένων. Ἄλλα δὴ καὶ τοῦτο γενέσθω, καίπερ οὐ γενόμε-
 νον. ἔδει δὲ μετὰ τούτους πίστιν δοῦναι καὶ δεξασθαι. τίς 10
 οὖν ἂν ἦν ἡ πίστις; πότερον ὄρκος; τίς οὖν ἐμοὶ τῷ προ-
 δότη πιστεύειν ἐμελλεν; ἀλλ' ὁμηροὶ τινες; οἷον ἐγὼ τὸν ἀδελφὸν ἔδωκ' ἂν — οὐ γὰρ εἶχον ἄλλον —, ὃ δὲ βάρβαρος τῶν υἱέων τινὰ πιστότατα γὰρ ³ ἂν ἦν οὕτως ἐμοὶ τε παρ' ἐκείνου ἐκείνω τε παρ' ἐμοῦ. ταῦτα δὲ γιγνόμενα πᾶσιν ὑμῖν ἂν ἦν φανερά. Φήσεται τις ὡς χρήμασι τὴν πίστιν ἐποι-
 ούμεθα, ἐκείνος μὲν διδούς, ἐγὼ δὲ λαμβάνων. πότερον οὖν ὀλίγοις; ἀλλ' οὐκ εἰκὸς ἀντὶ μεγάλων ὑπουργημάτων 15
 ὀλίγα χρήματα λαμβάνειν. ἀλλὰ πολλὰ; τίς οὖν ἦν ἡ κομιδὴ; πῶς δ' ἂν ἐκόμισεν; ἢ πολλοί; πολλῶν γὰρ κομι-
 106 ζόντων πολλοὶ ³ ἂν ἦσαν οἱ μάρτυρες τῆς ἐπιβουλῆς, ἐνὸς δὲ κομίζοντος οὐκ ἂν πολὺ τι τὸ φερόμενον ἦν. πότερα δὲ ἐκό-

¹ ἠβουλήθην ἐπιχειρεῖν

² γενέσθαι

³ ἂν om.

Ἐλθόντος] Subaudi τινός. IDEM.

Οὐδὲ παραγγελία] Imo vero οὐδὲ γὰρ ἀγγελία. IDEM.

Ἄλλα δὴ τοῦτο] Quidni potius ἀλλὰ δὴλον, ὅτι τοῦτο — sed constat hoc fieri posse solo sermonis ministerio. Nam ad λόγῳ aut addendum est, aut certe subaudiendum μόνῳ. IDEM. Dedi cum Bekkero γενέσθω. cfr. v. 16.

Δεῖ τοίνυν] Π. δὴ τοίνυν. H. STEPHAN.

Σύνεστι κακείνος] Leg. videtur σύνεστιν

ἐκείνος. REISK.

Μετὰ τούτους] Π. με τούτοις. H. STEPHAN. Ego malim aut μετὰ ταῦτα, aut potius με τούτῳ, me huic barbaro. REISK. Πιστεύειν] Malim πιστεύειν in futuro. IDEM.

Ἡ πολλοί] Π. εἰς ἡ πολλοί; H. STEPHAN. Non male. Possit quoque legi αὐτός; ipsene? [scil. ἐκόμισεν] ἢ πολλοί; an multi? scil. ἐκόμισαν. REISK.

μισαν ἡμέρας ἢ νυκτός; ¹[νυκτός;] ἀλλὰ πολλαὶ καὶ
 πυκναὶ φυλακαί, δι' ὧν οὐκ ἔστι λαθεῖν. ἀλλὰ ἡμεῖς;
 20 ἀλλὰ γε τὸ φῶς πολεμεῖ τοῖς τοιοῦτοις. εἶεν. ἐγὼ δ' ἐξελ-
 θὼν ἐδεξάμην, ἢ ἐκεῖνος ὁ φέρων εἰσῆλθεν; ἀμφοτέρα γὰρ
 ἄπορα. λαβῶν δὲ δὴ πῶς ἂν ἔκρυφα καὶ τοὺς ἔνδον καὶ τοὺς
 ἔξω; ποῦ δ' ἂν ἔθηκα; πῶς δ' ἂν ἐφύλαξα; χρώμενος δ'
 ἂν φανερός ἐγενόμην· μὴ χρώμενος δὲ τί ἂν ὠφελοῦμην ἀπ'
 αὐτῶν; Καὶ δὴ τοῖνυν γενέσθω καὶ τὰ μὴ γενομένα.
 25 συνήλθομεν, εἶπομεν, ἠκούσαμεν, χρήματα παρ' αὐτῶν ἐλά-
 βομεν, ἔλαθον λαβῶν, ἔκρυφα. ἔδει δήπου πράττειν ἂν
 ἕνεκα ταῦτα ἐγένετο. τοῦτο τοῖνυν ἔτι τῶν εἰρημέων ἀπο-
 ρώτερον. πράττων μὲν γὰρ αὐτὸς ἔπραττον ἢ μεθ' ἑτέρων.
 ἀλλ' οὐχ ἑνὸς ἢ πράξις. ἀλλὰ μεθ' ἑτέρων; τίνων; δηλο-
 νότι; ³τῶν νῦν ὄντων. πότερον ἐλευθέρων ἢ δούλων; ἐλευθέ-
 ροις μὲν γὰρ ὑμῖν σύνειμι. τίς οὖν ὑμῶν ξύνοιδε; λεγέτω. 107
 δούλοις δὲ πῶς οὐκ ἄπιστον; ἐκόντες γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ
 30 χειμαζόμενοί τε δι' ἀνάγκην κατηγοροῦσιν. ἢ δὲ πράξις
 πῶς ἐγένετο; δηλονότι τοὺς πολεμίους εἰσαγαγεῖν ἔδει
 κρείττονας ὑμῶν ὅπερ ἀδύνατον. πῶς ἂν οὖν εἰσῆγαγον;
 πότερα διὰ πυλῶν; ἀλλ' οὐκ ἐμοὶ ταύτας οὔτε κλείειν οὔτε
 ἀνοίγειν, ἀλλ' ⁴ἠγεμόνες κύριοι τούτων. ἀλλ' ὑπὲρ τειχεῶν
⁵[διὰ] κλίμακος; οὐκουν' ἅπαντα γὰρ πλήρη φυλάκων. 108
 ἀλλὰ διελὼν τοῦ τείχους; ἅπασιν ἄρα φανερά γένοιτ' ἂν.
 35 ὑπαίθριος γὰρ ὁ βίος· στρατόπεδον γὰρ ἔστιν ἐν ὄπλοις,

¹ [νυκτός;] om.² δὲ φανερός ἂν³ τῶν ὄντων⁴ οἱ ἠγεμῶνες⁵ [διὰ] om.

¹ Ἡ νυκτός; ἀλλὰ] Vocabulum medium videtur geminandum esse, ad hunc modum. ἢ νυκτός; νυκτός; ἀλλὰ —. IDEM.

φανερός] Π. φαιερὸς ἂν. H. STEPHAN. Fort. χρώμενος μὲν γὰρ, φαιερὸς ἂν ἴγ. REISK.

ἔλαβομεν] Imo vero ἔλαβον, in prima persona singularis numeri. IDEM.

ἔπραττεν] Π. ἔπραττον. H. STEPHAN.

τῶν ὄντων] L. συνήτων. MARKLAND.

ἐλευθέροις etc.] Trajicet, Homericō et et Herodoteo more, cola. Ordo enim naturae conseotaneus hic erat: τίς οὖν ὑμῶν ξύνοιδε; λεγέτω. ἐλευθέροις μὲν γὰρ ὑμῖν [subaudi μόνους] σύνειμι. REISK.

ἄπιστον] Subaudi ἔστιν. malim tamen aut ἠπίσταν. equi non suspectam habuissem servorum fidem? aut ἀπιστητίαν. IDEM.

Ἐκόντες γὰρ] Videtur τι esse inteprendendum. IDEM.

Χειμαζόμενοι] Suspectum mihi est huius vocabulum nimis tragicum, quam ut huius orationi, quamvis sophisticæ, conveniat. IDEM.

Δηλονότι] Π. δέλον ὅτι. H. STEPHAN.

Ἐμοὶ] Malim ἰμοί. REISK.

Ταῦτα] Π. ταύτας. H. STEPHAN.

Κλίμακος etc.] Videtur locus hic esse integrandus: ἀλλ' ὑπὲρ τείχους [scil. εἰσγαγον ἂν τοὺς πολεμίους εἰς τὸ στρατόπεδον] διὰ κλίμακος, οὐκ οὖν συνήτων τῶν τῶν φυλάκων, at fortasse tamen super murum, per vallum, inducebam hostes in castra? ergo omnia custodibus debent esse parva: quædam enim obsita erant omnia. REISK.

ἴσταν ἂν] Subaudi ταῦτα. An dicitur ἰπιχίταις, vel tale quid? IDEM.

ἐν οἷς πάντα ὀρῶσι καὶ πάντες ὑπὸ πάντων ὀρῶνται. πάντως ἄρα καὶ πάντῃ πάντα πράττειν ἀδύνατον ἦν μοι.

γ'. Σκέψασθε κοινῇ καὶ τόδε. τίνος ἕνεκα προσῆκε βουλευθῆναι ταῦτα πράττειν, εἰ ¹ μάλιστα πάντων ἐδυνάμην; οὐδεὶς ² γὰρ βούλεται προῖκα τοὺς μεγίστους κινδύνους κινδυνεύειν, οὐδὲ τὴν μεγίστην κακότητα εἶναι κάκιστος. ἀλλ' ἕνεκα τούτων. καὶ αὐθις πρὸς τὸδ' ἐπάνεμι. πότερον 40 τυραννεῖν; ὑμῶν ἢ τῶν βαρβάρων; ἀλλ' ὑμῶν ἀδύνατον τοσοῦτων καὶ τοιούτων, οἷς ὑπάρχει ἅπαντα μέγιστα, προγόνων ἀρεταί, χρημάτων πλήθος, ἀριστεῖαι, ἀλκὴ φρονημάτων, βασιλεία πόλεων. ἀλλὰ τῶν ³ [βαρβάρων]; ὁ δὲ 109 παραδώσω τίς; ἐγὼ δὲ ποία δυνάμει παραλήψομαι Ἑλληνας βαρβάρους, εἰς ὧν πολλούς; πείσας ἢ βιασάμενος; οὔτε γὰρ ἐκεῖνοι πεισθῆναι βούλοιντ' ἂν, οὔτ' ἐγὼ βιάσασθαι δύ- 189. 1 ναίμην. ἀλλ' ἴσως ἐκόντες ἐκόντι παραδώσουσι, μισθὸν τῆς προδοσίας ἀντιδιδόντες; ἀλλὰ γε ταῦτα πολλῆς ⁴ μαρτίας καὶ πιστεῦσαι καὶ δέξασθαι. τίς γὰρ ἂν ἔλοιτο δουλείαν ἀντ' ἐλευθερίας, ἀντὶ τοῦ κρατίστου τὸ κάκιστον; Εἶπη τις ⁵ ἂν ὅτι πλούτου καὶ χρημάτων ἐρασθεῖς ἐπεχείρησα τούτοις. ἀλλὰ χρήματα μὲν μέτρια κέκτημαι, πολλῶν δὲ οὐθέν δέο- 5 μαι. πολλῶν γὰρ δέονται χρημάτων οἱ πολλὰ δαπανῶντες, οὐχ οἱ κρείττονες τῶν τῆς φύσεως ἠδονῶν, ἀλλ' οἱ δουλεύοντες ταῖς ἠδοναῖς καὶ ζητοῦντες ἀπὸ πλούτου καὶ μεγαλοπρεπείας τὰς τιμὰς κταῖσθαι. τούτων δὲ ἐμοὶ πρόσεστιν οὐθέν. ὡς δ' ἀληθῆ λέγω, μάρτυρα πιστὸν παρέξομαι τὸν παροισχόμενον βίον· τῷ δὲ μάρτυρι μάρτυρες ὑμεῖς ἦτε· σύνεστε γὰρ μοι, διὸ σύνιστε ταῦτα. Καὶ μὴν οὐδ' ἂν τιμῆς ἕνεκα τοι- 10 οὔτοις ἔργοις ἀνήρ ἐπιχειρήσειε καὶ μέσως φρόνιμος. ἀπ'

¹ καὶ μάλιστα

² γὰρ om.

³ uncus om.

⁴ * ἢ μαρτίας

⁵ ἂν om.

Πάντα ὀρῶσι:] Interpone πάντες. IDEM.

Πάντα] Imo vero ταῦτα. IDEM.

Κοινῇ] Num τούτων. IDEM.

Κακότητα εἶναι—] Num κακότητα ὑπομείναι, ὥστε δοκεῖν εἶναι κάκιστος, ἀλλ' ἕνεκα τοῦ ἀπολαύειν ἀγαθοῦ τινός παρὰ τούτων, nemo gratuito suscipere vult summam ignominiam hanc, ut habeatur nequissimus, sed ideo facit, quo emolumentum aliquod inde percipiat. Aut sic supplementum hoc displiceat, saltim sic ἀλλ' ἕνεκα του (cunctitice) sed alicujus commodi gratia. τίνος ἂν οὖν; scilicet χάριν τούτοις

ἐπεχείρησα. Cujusnam ergo rei causa ego istec conatus essem. πότερον τοῦ τυραννεῖν—. REISK.

Βαρβάρων] Vocabulum βαρβάρων a se additum esse, quo caret Aldina, admonuit Stephanus. IDEM.

Ἐκόντι] Id est, βουληθέντι παραλαβεῖν. IDEM.

Παραδώσουσι] Subaudi, aut adde potius εαυτούς. IDEM.

Πολλῆς τιμῆς] II. πολλῆς τινός μαρτίας. ἢ, πολλῆς ἐστὶ μαρτίας. II. STEPAN.

ἀρετῆς γὰρ ἀλλ' οὐκ ἀπὸ κακότητος αἰ τιμαί. προδότῃ δὲ
 τῆς Ἑλλάδος ἀνδρὶ πῶς ἂν γένοιτο τιμῆ; πρὸς δὲ τούτοις
 οὐδὲ τιμῆς ¹ ἐτύγχανον ἐνδεῆς ἂν ἐτιμώμην γὰρ ² ἐπὶ τοῖς 110
 ἐντιμοτάτοις ὑπὸ τῶν ἐντιμοτάτων, ὑφ' ὧν ἐπὶ σοφία.
 Καὶ μὴν οὐκ ἀσφαλές, ἂν οὐνεκά τις ἂν ταῦτα πράξαι.
 15 πᾶσι γὰρ ὁ γε προδότης πολέμιος, τῷ νόμῳ, τῇ δίκῃ, τοῖς
 θεοῖς, τῷ πλήθει τῶν ἀνθρώπων. τὸν μὲν γε νόμον παρα-
 βαίνει, τὴν ³ δὲ δίκην καταλύει, τὸ δὲ πλήθος διαφθείρει,
 τὸ δὲ θεῖον ἀτιμάζει· τῷ δὲ τοιοῦτῳ εἶω περὶ κινδύνων τῶν 111
 μεγίστων οὐδ' ἔχει ἀσφάλειαν. Ἀλλὰ δὴ φίλους ὠφελεῖν
 βουλόμενος, ἢ πολέμιους βλάπτειν; καὶ γὰρ τούτων ἕνεκά
 τις ἂν ἀδικήσειεν. ἐμοὶ δὲ πᾶν τούναντίον ἐγένετο· τοὺς μὲν
 20 φίλους κακῶς ἐποίουν, τοὺς δ' ἐχθροὺς ὠφέλουν. ἀγαθῶν
 μὲν οὖν ἕκτισιν οὐδεμίαν εἶχεν ἢ πράξις· κακῶς δὲ παθεῖν
 οὐδὲ εἰς ἐπιθυμῶν πανουργεῖ. Τὸ δὲ λοιπὸν ἐστίν, εἴ τινα
 φόβον ἢ πόνον ἢ κίνδυνον φεύγων ἔπραξα. ταῦτα δὲ οὐδεὶς
 ἂν εἰπεῖν ἔχοι τί μοι προσήκειν. δισσῶν γὰρ τούτων ἕνεκα
 πάντες πάντα πράττουσιν, ἢ κέρδος τι μετιόντες ἢ ζημίαν
 φεύγοντες. ὅσα δὲ τούτων ἔζω πανουργεῖται * * * ⁴ [ὡς δέ]

¹ ἀπετύγχανον² ἐπὶ τοῖς om.³ δὲ om.⁴ uncus om.

¹ Ἀπετύγχανον] honoris appetens si fuisset, eo non caruisset: honorabar enim ob laudes honore summo dignissimus. REISK.

² Ἐντιμοτάτοις] Π. ἐπὶ ἐντιμοτάτοις. H. STEPHAN. Volebat, ni fallor, dare ἐπὶ τοῖς ἐντιμοτάτοις, quod verum puto. docent insequentia. REISK.

³ Ἀσφαλές] Imo vero ἀσφαλές. Fidentium illis non est, certi amici hi non sunt, quibus tuto confidas, quorum gratia atque benevolentia captanda ergo proditionem pares. Aut enim deserent te in periculis tuis, aut etiamsi te velint eripere, non poterunt tamen tot hostibus te eripere, qui te deprebendum urgebunt. Nemo enim non tibi tum erit infestus. Concorrent adversus te hostes undique. Jus civile in te consurget (ὁ νόμος), nec non ἡ δίκη, quæ est sive æquitas a natura generi humano insita, sive animadversio et punitio scelerum. Erit ergo ὁ νόμος, ἢ δίκη idem ac si dixisset καταδικασθῆσθαι, καὶ κολασθῆσθαι διὰ τὸν νόμον. Sed insequentia docent vocabulo δίκης hic designari jus naturæ, seu sensum æqui et justī a natura humano generi impressum. IDEM.

⁴ Γε νόμον] Γε h. l. tantumdem valet atque γὰρ. IDEM.

τὴν δίκην] Interpone δι. IDEM.

εἶω περὶ κινδύνων] Aut εἶω περὶ κινδύνων (subandi ὄντι) τῶν μεγίστων οὐδὲν ἔχει, aut potius εἶω κινδύνων περὶ τῶν μεγίστων (scil. ἐπάρχει), οὐδ' ἔχει. IDEM.

οὐδ' ἔχει] Imo vero οὐδὲν ἔχει, nisi illud quod talem vitam [h. e. vitam hostis hominis, a tut et tam formulandis hostibus certati et exagitati] tueatur. IDEM.

βουλόμενος] Aptum hoc est a præmiis ἔργῳ ἂν ἐπιχειρήσεια τῇ προδοσίᾳ. IDEM.

⁴ Ἐκτίσις] Imo vero κτήσις, ne ullum quoddam genus honorum, vel emolumentorum, hoc facinore adeptus essem, nullam mihi fructum parere poterat hoc facinore. IDEM.

λοιπὸν ἐστίν] Interponendum videtur σκοπεῖν, vel ζητεῖν. Nam τὸ λοιπὸν est adverbium, sup' rest ut quæatur, num aliquid — IDEM.

⁴ Ἐπραξα. ταῦτα δὲ οὐδεὶς] Imo et interstinguendum videtur esse sicut ἐπραξα ταῦτα. τούτων δὲ οὐδεὶς — Non videtur reddunt ταῦτα et τούτων, illud reddunt proditionem, hoc ad ignorantiam et formulandam. IDEM.

πανουργεῖται.] Post πανουργεῖται, asteriscus indicant vulgares editores, quod non nisi quædam esse videtur, non potest esse.

- 112 κακῶς ἑμαυτὸν ἐποίουν ταῦτα πράττων, οὐκ ἄδηλον· προῦ- 25
 δίδουν γὰρ τὴν Ἑλλάδα, προῦδίδουν ἑμαυτὸν, τοκέας, φί-
 λους, ἀξίωμα προγόνων, ἱερὰ πατρῶα, τάφους, πατρίδα
 τὴν μεγίστην τῆς Ἑλλάδος. ἀ δὲ πᾶσι περὶ παντός ἐστι,
 ταῦτα ἂν τοῖς ἀδικηθεῖσιν ἐνεχείρισα. Σκέψασθε δὲ καὶ
 τόδε, πῶς οὐκ ἂν ἀβίωτος ἦν ὁ βίος μοι πράτξαντι ταῦτα;
 ποῖ γὰρ τραπέσθαι μ' ἐχρῆν; πότερον εἰς τὴν Ἑλλάδα,
 δίκην δῶσοντα τοῖς ἠδικημένοις; τίς δ' ἂν ἀπείχετό μου 30
 τῶν κακῶς πεπονθότων; ἀλλὰ μένειν ἐν τοῖς βαρβάροις;
 παραμελήσαντι πάντων τῶν μεγίστων, ἔστερημένῳ τῆς
 καλλίστης τιμῆς, ἐν αἰσχίστῃ δυσκλείᾳ διάγοντα, τοὺς ἐν
 τῷ παροίχομένῳ βίῳ πόνους ἐπ' ἀρετῇ πεπονημένους ἀπορ-
 ρίψαντα, καὶ ταῦτα δι' ἑμαυτὸν, ὅπερ αἰσχιστον ἀνδρὶ,
 113 δυστυχεῖν δι' αὐτὸν. οὐ μὴν οὐδὲ παρὰ τοῖς βαρβάροις πι- 35
 στῶς ἂν διεκείμην. πῶς γὰρ, οἵτινες ἀπιστότατον ἔργον
 συνηπίσταντό μοι πεπονηκότι, τοὺς φίλους τοῖς ἐχθροῖς
 παραδεδωκότι; βίος δὲ οὐ βιωτὸς πίστει ἔστερημένῳ.
 χρήματα μὲν γὰρ ἀποβαλόντα, τυραννίδος ἐκπεσόντα ἢ
 τὴν πατρίδα φυγόντα ἀναλάβοι τις ἂν· ὁ δὲ πίστιν ἀπο-
 βαλὼν οὐκ ἂν ἔτι κτήσαιοτο. ὅτι μὲν οὖν οὐδ' ἂν ἐβουλόμην
 προδοῦναι τὴν Ἑλλάδα, διὰ τῶν προειρημένων δέδεικται.
 βούλομαι δὲ μετὰ ταῦτα πρὸς τὸν κατήγορον διαλεχθῆναι. 40
 114 δ'. Τίνι ποτὲ πιστεύσας τοιοῦτος ὢν τοιούτου κατη-

μανία aut παρανοία, aut φρενοβλαβεία sarciri possit hiatus, sive praenonatur vocabulo πανουργεῖται, sive postonatur. Post ἔξω figendum est comma, et aut γίνεται subaudiendum est, aut idem πανουργεῖται a communi. quascunque autem scelera patrantur extra has duas causas [id est, a neutra earum manantia], ea patrantur mero furore. IDEM.

Προῦδίδουν γὰρ] Imo vero προδιδούς γὰρ. nam si Graciam prodidisset, memet ipse prodidisset. IDEM.

Τὴν μεγίστην] Aut adde, aut subandi certe πόλιν. IDEM.

Παραμελήσαντι — ἔστερημένῳ] Imo vero παραμελήσαντα, et ἔστερημένον. qui accusativi apud sunt e praemisso ἐχρῆν με. Confirmant insequentes accusativi διάγοντα et ἀπορρίψαντα, quos cum dativis mutari jubens Stephanus, falsus fuit. IDEM.

Διάγοντα — ἀπορρίψαντα] Π. διάγοντι — ἀπορρίψαντι. H. STEPHAN.

Πιστῶς ἂν διεκείμην] Neque illi mihi

fidem habuissent, neque ego rursus illis potuissent fidere. REISK.

Ἀπιστότατον ἔργον] Norant mecum me facinas patrasse id, quod qui patrarit, is fidem omnium hominum et meretur et invenit miniam. IDEM.

Ἀποβαλόντα — ἐκπεσόντα — φυγόντα] Accusativos hos si probamus, existit sententia, in se quidem illa, seorsim sumpta, satis bona. Hominem, qui fortunas amisserit, aut tyrannidem exciderit, aut in exilium actus patria careat, sit forte, qui hospitio accipiat. verum illa sententia ab auctoribus mente aberrat, hoc dicere volentis, ut e ratiocinii natura colligitur, qui rebus modo enumeratis privatus aliquo sinistro casu fuerit, fieri posse, ut is eas aliquando recuperet; fidem vero semel amissam nullo modo posse recuperari. Quapropter evidens est, accusativos illos mutari cum nominativis oportere, ἀποβαλὼν, ἐκπεσὼν et φυγὼν. IDEM.

Τυραννίδος] Praepone ἔ. IDEM.

γορεῖς; ἄξιον γὰρ καταμαθεῖν οἷος ἂν. οἷδάς γε ἴσως ἀνάξιος ἀναξίω. ὥτερα γὰρ μου κατηγορεῖς, εἰδώς ἀκριβῶς ἢ δοξάζων; εἰ μὲν γὰρ εἰδώς, οἷσθα ἰδῶν ἢ μετέχων ἢ του πυθόμενος. εἰ μὲν οὖν ἰδῶν, φράσον τούτοις τὸν τόπον, τὸν χρόνον, πότε, ποῦ, πῶς εἶδες· εἰ δὲ μετέχων, 1 ἔνοχος εἶ ταῖς αὐταῖς αἰτίαις· εἰ δὲ τοῦ μετέχοντος ἀκούσας, ὅστις ἐστίν, αὐτὸς ἐλθέτω, φανήτω, μαρτυρησάτω. πιστότερον γὰρ οὕτως ἐσται τὸ κατηγορήμα μαρτυρηθὲν, ἐπεὶ νῦν γε οὐδέτερος ἡμῶν παρέχεται μάρτυρα. φήσεις ἴσως σὸν εἶναι τούς γε τῶν γενομένων — ὡς σὺ φῆς — μὴ 5 παρέχεσθαι μάρτυρας, τῶν δὲ μὴ γενομένων ἐμέ. τὸ δὲ σὺκ ἴσον ἐστί. τὰ μὲν γὰρ ἀγέννητα πῶς ἂν εἴη δυνατὰ μαρτυρηθῆναι; περὶ δὲ τῶν γενομένων οὐ μόνον σὺκ ἀδύνατον, 115 ἀλλὰ καὶ ράδιον· οὐδὲ μόνον ράδιον, ἀλλὰ σοὶ μὲν σὺκ ἦν οἷον ² μόνω μάρτυρας ἀλλὰ καὶ ψευδομάρτυρας εὔρεῖν, ἐμοὶ δὲ οὐδέτερον εὔρεῖν τούτων ἀδύνατον. Ὅτι μὲν οὖν σὺκ οἷσθα ἂν κατηγορεῖς, φανερόν· τὸ δὲ λοιπὸν μὴ εἰδῶτα σε δοξάζειν. εἶτα, ὧ πάντων ἀνθρώπων τολμηρότατε, δόξη πιστεύσας, ἀπιστοτάτῳ πράγματι, τὴν ἀλήθειαν σὺκ εἰδῶς 10 τολμᾷς ἄνδρα περὶ θανάτου διάκειν; ὧ τί τοιοῦτον ἔργον εἰργασμένῳ σύνοισθα; ἀλλὰ μὴν τό γε δοξάσαι κοινὸν ἅπασι περὶ πάντων, καὶ οὐδὲν ἐν τούτῳ σὺ τῶν ἄλλων σοφώτερος. ἀλλ' οὔτε τοῖς δοξάζουσι δεῖ πιστεύειν ἀλλὰ

1 εἰδῶς

2 μόνον

* Ἄξιον - - ἀναξίω] Locum hunc non intelligo. Num ἄξιον γὰρ καταμαθεῖν, οἷος ἂν οἷου κατηγορεῖ. convenit doceri vos [judices alloquitur], cuius accusator sit, et cuius ego, ab isto accusatus. οὐκ οἷδατε γὰρ ἴσως, videmini enim mihi ignorare, ὅτι ἀνάξιος ἀναξίω [scil. κατηγορεῖ], accusationem mei perinde ipsumque meque dedecere, h. e. neque ipsum idoneum esse accusatorem, neque me dignum esse, qui accusarer. IDEM. * Ἄ. γὰρ κ. οἷος οἷψ ἄνειδισας, ὡς ἀνάξιος ἀναξίω. In Append. ad Porson. Adv. p. 310. JACOBS.

Εἰ μὲν γὰρ εἰδῶς] Subaudi κατηγορεῖς μου ταῦτα. εἰδῶς hic est pro ἀκριβῶς, καὶ ἀτρεκέως, καὶ σαφῶς. REISK.

Οἷσθα ἰδῶν] Malim ἢ interponi. subaudi με ταῦτα ποιούντα. IDEM.

Μετέχων] Malim μετασχάν, ob praemisum ἰδῶν et insequens πυθόμενος. IDEM.

Εἰδῶς] Π. ἰδῶν. Οὕτω γὰρ ἔπιν, ἰδῶν ἢ μετέχων. H. STEPHAN. Imo vero εἰδες, si vidisti. REISK.

Πότε, ποῦ] Ingeminatio hac est rhetorica, qua queritur hoc, ut vis et robur orationi addatur. Idem enim istae dicunt, atque praemis τὸν τόπον, τὸν χρόνον. IDEM.

* Ἀκούσας] Potest κατηγορεῖς subaudiri, malim tamen ἤκουσας. IDEM.

Φήσεις ἴσως —] F. leg. φήσεις ἴσως, ἴσως εἶναι σὲ μὲν τῶν γενομένων — fortasse quoniam aies esse, testes a te nullos dari eorum rerum quae (si te audimus) iure factae sunt, a me autem dari testes eorum quae nunquam evenerunt. IDEM.

Οὐδὲ μόνον —] Videtur hic locus ita esse constituendus: οὐδὲ μόνον ράδιον, ἀλλὰ καὶ δίκαιον, καὶ πάνυ ἀπαγκαῖον. σὺ μὲν οὖν ἦν οὐ μόνον μάρτυρας —. IDEM.

* Ἀδύνατον] Imo vero δυνατὸν. IDEM.

τοῖς εἰδόσιν, οὔτε τὴν δόξαν τῆς ἀληθείας πιστοτέραν νομίζειν ἀλλὰ τὰναντία τὴν ἀλήθειαν τῆς δόξης.

έ. Κατηγόρησας δέ μου διὰ τῶν εἰρημένων λόγων δύο τὰ ἐναντιώτατα, σοφίαν καὶ μανίαν· ¹ ὡς περ οὐχ οἷόν τε τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον ἔχειν. ὅπου μὲν γάρ με φῆς εἶναι τεχνήεντά τε καὶ δεινὸν καὶ πόρμιον, σοφίαν μου κατηγορεῖς· ὅπου δὲ λέγεις ὡς προὔδιδον τὴν Ἑλλάδα, μανίαν. μανία γάρ ἐστίν ἔργοις ἐπιχειρεῖν ἀδυνάτοις, ἀσυμφόροις, αἰσχροῖς, ἀφ' ὧν ² τοὺς μὲν φίλους βλάπτει, τοὺς δ' ἐχθροὺς ὠφελήσει, τὸν δὲ αὐτοῦ βίον ἐπονείδιστον καὶ σφαλερὸν καταστήσει. καίτοι πῶς χρὴ ἀνδρὶ τοιούτῳ πιστεύειν, ὅστις τὸν αὐτὸν λόγον λέγων πρὸς τοὺς αὐτοὺς ἀνδρας περὶ τῶν αὐτῶν τὰ ἐναντιώτατα λέγει;· Βουλοίμην δ' ἂν παρὰ σοῦ πυθέσθαι, πότερον τοὺς σοφοὺς ἀνδρας νομίζεις ἀνοήτους ἢ φρονίμους. εἰ μὲν γάρ ἀνοήτους, κενὸς ὁ λόγος, ἀλλ' οὐκ ἀληθής· εἰ δὲ φρονίμους, οὐ δήπου προσήκει τοὺς γε φρονούντας ἐξαμαρτάνειν τὰς μεγίστας ἀμαρτίας καὶ μᾶλλον αἰρεῖσθαι κακὰ πρότερον τῶν ἀγαθῶν. εἰ μὲν οὖν εἰμὶ σοφός, οὐχ ἤμαρτον· εἰ δ' ἤμαρτον, οὐ σοφός εἰμι. οὐκοῦν δι' ἀμφοτέρα ἂν εἴης ψευδής.

ς'. Αντικατηγορήσαι δέ σου πολλὰ καὶ μεγάλα καὶ παλαιὰ καὶ νέα πρᾶσσοντος δυνάμενος οὐ βούλομαι· βούλομαι γὰρ οὐ τοῖς σοῖς κακοῖς ἀλλὰ τοῖς ἐμοῖς ἀγαθοῖς ἀποφεύγειν τὴν αἰτίαν ταύτην. πρὸς μὲν οὖν σε ταῦτα.

ζ'. Πρὸς ³ δ' ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες κριταί, περὶ ἐμοῦ βούλομαι εἰπεῖν ἐπίφθονον μὲν, ἀληθές δὲ, κατηγορημένου μὲν οὐκ ἀνεκτὰ, κατηγορουμένου δὲ οὐ προσήκοντα. νῦν γὰρ ἐν ὑμῖν εὐθύνας καὶ λόγον ὑπέχω τοῦ παροιχομένου βίου. δεῖμαι οὖν ὑμῶν, ἂν ὑμᾶς ὑπομνήσω τῶν ἐμοί τι πεπραγμένων καλῶν, μηδένα φθονῆσαι τοῖς λεγομένοις, ἀλλ' ἀναγκαῖον ἠγήσασθαι κατηγορημένον δεινὰ καὶ ψευδῆ καὶ τι τῶν ἀληθῶν ἀγαθῶν εἰπεῖν ἐν εἰδόσιν ὑμῖν· ὅπερ ἤδιστόν μοι. πρῶτον μὲν

¹ ὥσπερ² τις τοὺς³ δ' om.

"Ὡςπερ οὐχ] Π. ἄπερ οὐχ. ἢ, ἄςπερ οὐχ. H. STEPHAN. Ego malim ὥπερ οὐχ in duali. REISK.

Πρὸς ὑμᾶς] Π. πρὸς δ' ὑμᾶς. H. STEPHAN.

Κατηγορημένου —] Idem est, ac si dixisset: κατηγορουμένου τὰ μὲν οὐκ ἀνε-

κτὰ, τὰ οὐ προσήκοντα. REISK.

Δεῖν καὶ ψευδῆ] Π. δεινὰ καὶ ψ. H. STEPHAN.

Ἐν εἰδόσιν ὑμῖν] Bene habet, tametsi Stephanus censuit leg. esse: ἐν εἰδόσι δ' ὑμῖν. REISK.

"Ὅπερ ἤδιστον] Sic dedi de meo, duobus

35 οὖν καὶ δεύτερον ¹καὶ μέγιστον, διὰ παντὸς ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος ἀναμάρτητος ὁ παροιχόμενος βίος ἐστὶ μοι, καθάπερ πάσης αἰτίας· οὐδεὶς γὰρ ἂν οὐδεμίαν αἰτίαν κακότητος ἀληθῆ πρὸς ὑμᾶς περὶ ἐμοῦ εἰπεῖν ἔχοι. καὶ γὰρ οὐδ' αὐτὸς ὁ κατήγορος οὐδεμίαν ἀπόδειξιν εἰσηκεν ὡς εἰσηκεν· οὕτω λοιδορίαν οὐκ ἔχουσαν ἔλεγχον ὁ λόγος αὐτῶ ὄνεται. φησαιμι δ' ἂν, καὶ φήσας οὐκ ἂν ψευσαίμην οὐδ' ἂν ἐλεγχθεῖην, οὐ μόνον ἀναμάρτητος ἀλλὰ καὶ μέγας εὐεργέτης ὑμῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν ἀπάντων ἀνθρώπων, οὐκ οὐκ τῶν νῦν ὄντων ἀλλὰ τῶν μελλόντων εἶναι. τίς γὰρ ἂν ἐποίησε τὸν ἀνθρώπινον βίον πόριμον ἐξ ἀπέρου καὶ κεκοσμημένον ἐξ ἀκόσμου, τάξεις τε ²πολεμίας εὐρῶν, μέγιστον εἰς πλε- 118 ονεκτήματα, νόμους τε γραπτούς, ³φύλακας τοῦ δικαίου, γράμματά τε, μνήμης ὄργανον, μέτρα τε καὶ σταθμὰ, συναλλαγῶν εὐπόρους διαλλαγὰς, ἀριθμὸν τε, χρημάτων φύλακα, πυρσούς τε, κρατίστους καὶ ταχίστους ἀγγέλους, πεσσοὺς τε, σχολῆς ἀλυπον διατριβήν; τίος οὖν ἕνεκα ταῦθ' ὑμᾶς ὑπέμνησα; δῆλον οὐ τοῖς τοιούτοις τὸν νοῦν προσέχων, σημεῖον δὲ ποιούμενος ὅτι τῶν αἰσχυρῶν καὶ τῶν κακῶν ἔργων ἀπέχομαι· ⁴τὸ γὰρ ἐκείνοις τὸν νοῦν προσ- 5 ἔχοντα τοῖς τοιούτοις προσέχειν ἀδύνατον. ἀξιῶ δὲ, εἰ 119 μηδὲν αὐτὸς ὑμᾶς ἀδικῶ, μηδὲ αὐτὸς ὑφ' ὑμῶν ἀδικηθῆναι.

¹ καὶ om.

² πολεμικὰς

³ φυλακὰς τε

⁴ τὸν

vocabulis pro uno viso, quod in vulgatis est, *ὑπερήδιστον*. id quod mihi est *ju- cundissimum*, scil. coram iis dicendum mihi esse, qui de veritate dicendorum non docendi sint, sed ea jam ipsi certo habebant cognita. IDEM.

Μέγιστον] Malim καὶ μέγιστον εἰς —. IDEM.

Οὐκ οὖν] Sententia subjicit: οὐ μόνον τῶν νῦν ὄντων, ἀλλὰ καὶ τῶν μελλόντων [vel si panis, ἀλλὰ καὶ τῶν ἔσεσθαι μελλόντων], εἶναι. IDEM.

Εἶναι] Non cohaeret cum μελλόντων, sed cum φησαιμι. Ad μελλόντων subauditur ἔσεσθαι. Constructio haec est: φησαιμι ἂν εἶναι ἀναμάρτητος — καὶ εὐεργέτης — τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. IDEM.

Τίς γὰρ ἂν] Malim τίς γὰρ μάλλον ἂν. IDEM.

Τάξεις] Malim ἢ ἐγὼ τάξεις. IDEM.

Μέγιστον] Id est, *χρῆμα*, vel *ἔργον μέγιστον*, quae res est ad emolumentum fructuosissima. εἰς πλεονέκτημα. nam sio leg.

est. IDEM.

Νόμους τε —] Malim sic legi et distingui. νόμους τε [subaudi ἔσειν a communi], γραπτούς φύλακας τοῦ δικαίου. leges, cono- des illos equi et justi, κατὰ τὸν et ἄρτα τις, sed literis consignatos. IDEM.

Διαλλαγὰς] Malim διαλλακτὰς. IDEM. et in not. ad v. 544. PLETON. VALC- KENAIN.

Δῆλον οὐ] Interponendum esse etiam movet Stephannus, quod et cum am- pletor, tum sio sic esse leg. δὲ λαν. ὅτι τίς τοιούτως τὸν νοῦν προσέχει (in prima persona singul. indicativi). partim ut ἐπισημασθῆναι hujusmodi res ut a sio cum hunc in- tentum, partim ut ex eo argumentum deducatur me a studiis turpibus et perniciosissimum habere alienationem. REISK.

Ἐκείνοις] Pueri ante recensitis spi- entiae studiis. IDEM.

Τοιούτοις] Scil. turpibus et pernicio- sis, qualia Ulysses ipsi exprobraverat. IDEM.

καὶ γὰρ οὐδὲ τῶν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων οὐνεκα ἀξίος εἶμι
κακῶς πάσχειν, οὔθ' ὑπὸ νεωτέρων οὔθ' ὑπὸ πρεσβυ-
τέρων. τοῖς μὲν γὰρ πρεσβυτέροις ἄλυτός εἶμι, τοῖς δὲ
νεωτέροις οὐκ ἀνωφελής· τοῖς εὐτυχοῦσιν οὐ φθονερός, τῶν
δυστυχούντων ¹ οἰκτιρῶν· οὐδὲ πενίας ὑπεροφῶν, οὐδὲ πλου-
τον ἀρετῆς ἀλλ' ἀρετὴν πλούτου προτιμῶν· οὔτε ἐν βουλαῖς ¹⁰
ἀχρηστος, οὔτε ἐν μάχαις ἀργῶς ποιῶν τὸ προστασσόμενον,
πειθόμενος τοῖς ἀρχουσιν. ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἐμὸν ἑμαυτὸν
ἐπαινεῖν· ὁ δὲ παρῶν καιρὸς ἠνάγκασε, καὶ ταῦτα κατη-
γορημένον, πάντως ἀπολογήσασθαι.

ή. Λοιπὸς δὲ περὶ ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἔστι μοι λόγος, ὃν εἰπὼν
παύσομαι τῆς ἀπολογίας. οἶκτος μὲν οὖν καὶ λιταὶ καὶ
φίλων παραίτησις ἐν ὄχλῳ μὲν οὔσης τῆς κρίσεως χρήσιμα· ¹⁵
παρὰ δ' ὑμῖν τοῖς πρώτοις οὔσι τῶν Ἑλλήνων καὶ δοκοῦσιν,
οὐ φίλων βοηθείαις οὐδὲ λιταῖς οὐδὲ οἴκτοις δεῖ πείθειν ὑμᾶς,
ἀλλὰ τῷ σαφεστάτῳ δικαίῳ, διδάξαντα τάληθές, οὐκ ἀπα-
τήσαντά με δεῖ διαφυγεῖν τὴν αἰτίαν ταύτην. ὑμᾶς δὲ χρῆ
¹²⁰ μὴ τοῖς λόγοις μᾶλλον ἢ τοῖς ἔργοις προσέχειν τὸν νοῦν, μηδὲ
τὰς αἰτίας τῶν ἐλέγχων προκρίνειν, μηδὲ τὸν ὀλίγον χρόνον
τοῦ πολλοῦ σοφώτερον ἠγεῖσθαι κριτὴν, μηδὲ τὴν διαβολὴν ²⁰
τῆς πείρας πιστοτέραν νομίζειν. ἅπαντα γὰρ τοῖς ἀγαθοῖς
ἀνδράσι μεγάλης εὐλαβείας ἀμαρτάνειν, τὰ δὲ ἀνήκεστα
τῶν ἀκεστῶν ἔτι μᾶλλον· ταῦτα γὰρ προνοήσασι μὲν δυ-
νατὰ, μετανοήσασι δὲ ἀνιάτα. τῶν δὲ τοιούτων ἔστιν, ὅταν
ἄνδρες ἄνδρα περὶ θανάτου κρίνωσιν· ὅπερ ἔστι νῦν παρ'
ὑμῖν. εἰ μὲν οὖν ἦν διὰ τῶν λόγων τὴν ἀλήθειαν τῶν ἔργων
καθαρὰν γενέσθαι τοῖς ἀκούουσι φανεράν, εὐπόρος ἂν εἴη ²⁵

¹ οἰκτιρῶν

Φθονερός, τῶν δυστυχούντων οἰκτιρῶν]
F. Φθονερός ὢν, δυστυχούντας δ' οἰκτιρῶν
(in participio). Nam οἰκτιρῶν vocabu-
lum mihi nullum videtur esse, sed οἰκτιρ-
ῶν. Porro pro gemino οὐδὲ malum οὔτε.
IDEM.

Ἀργῶς ποιῶν τὸ τασσόμενον] F. ἀργός,
ἀλλὰ προθύμως ποιῶν τὸ προστασσόμενον.
IDEM.

Καὶ ταῦτα] Malim eis interponi. etiam
his de rebus accusatum, de moribus meis
puta. IDEM.

Παρὰ δ' ὑμῖν] Subaudi a communi, aut
adde potius, οὔσης. IDEM.

Ἄπαντα γὰρ] Interpone μὲν. IDEM.
Εὐλαβείας, ἀμαρτάνειν] Interpone ἀξία,
ὥστε μὴ — rebus quidem in omnibus viros
bonos et probos par est cavere ne labantur.
IDEM.

τῶν ἀνήκεστων] Π. τῶν ἀκεστῶν. H.
STEPHAN. Possis quoque τῶν εὐκρίτων.
REISK.

Ταῦτα γὰρ] Scil. τὰ ἀνήκεστα. IDEM.
Προνοήσασι μὲν] Ad προνοήσασι μὲν adde
φυλάξασθαι. providentia possunt caveri.
IDEM.

Δυνατὰ] Π. ιατὰ. H. STEPHAN.

Εὐπόρος ἂν —] Malim verba sic strui :

¹[ἦ] κρίσις ²ἤδη ἀπὸ τῶν εἰρημένων· ἐπειδὴ δὲ οὐχ οὕτως ἔχει, τὸ μὲν σῶμα τοῦμὸν φυλάξατε, τὸν δὲ πλείω χρόνον ἐπιμείνατε, μετὰ δὲ τῆς ἀληθείας τὴν κρίσιν ποιήσατε. ὑμῖν μὲν γὰρ μέγας ὁ κίνδυνος ἀδίκους φανεῖσι δόξαν τὴν μὲν καταβαλεῖν, τὴν δὲ κτήσασθαι. τοῖς δὲ ἀγαθοῖς ἀνδράσιν αἰρετώτερος θάνατος δόξης αἰσχροῦ· ὁ μὲν γὰρ τοῦ βίου ¹²¹

³⁰ τέλος, ἢ δὲ τῷ βίῳ νόσος. εἰάν δὲ ἀδίκως ἀποκτείνητέ με, πολλοῖς γενήσεται φανερόν· ἐγὼ τε γὰρ ³ἀγνός, ὑμῖν τε ⁴[παρὰ] πᾶσιν Ἑλλησι γνώριμος ἢ κακότης καὶ φαιερά. καὶ τὴν αἰτίαν φανεράν ⁵ἅπασαν ὑμεῖς ἔχετε τῆς ἀδικίας, οὐχ ὁ κατήγορος· ἐν ὑμῖν γὰρ τὸ τέλος ἔχει τῆς δίκης. ἀμαρτία δ' οὐκ ἂν γένοιτο μείζων ταύτης. οὐ γὰρ μόνον εἰς ἐμὲ καὶ τοκέας τοὺς ἐμοὺς ἀμαρτήσεσθε δικάσαντες ἀδίκως, ἀλλ' ³⁵ ὑμῖν αὐτοῖς δεινόν, ἄθεον, ἀδικόν, ἄνομον ἔργον συνεπιστήσεσθε πεποιοηκότες, ἀπεκτονότες ἀνδρα σύμμαχον, χρήσιμον ὑμῖν, εὐεργέτην τῆς Ἑλλάδος, Ἑλληνας Ἑλληνα, φανεράν οὐδεμίαν ἀδικίαν οὐδὲ πιστὴν αἰτίαν ἀποδείξαντες.

θ'. Εἴρηται τὰ παρ' ἐμοῦ, καὶ παύομαι. τὸ γὰρ ὑπομῆσαι τὰ διὰ μακρῶν εἰρημένα συντόμως, πρὸς μὲν φαύλους δικαστὰς ἔχει λόγον, τοὺς δὲ πρώτους τῶν πρώτων, Ἑλληνας ⁴⁰ Ἑλλήνων, οὐκ ἄξιον, οὐδ' ἀξιῶσαι μήτε προσέχειν τὸν νοῦν μήτε μεμνηῆσθαι τὰ λεχθέντα.

¹ [ἦ] om.² ἢ διὰ τῶν³ οὐκ ἀγνός⁴ uncas om.⁵ ἅπασιν

εὐπορος ἂν ἡ κρίσις εἴη διὰ τῶν εἰρημένων. REISK.

Τὴν μὲν καταβαλεῖν] Γ. τὴν μὲν οὔσαν καταβαλεῖν, τὴν δ' οὐκ οὔσαν κτήσασθαι.

IDEM.

Ἄγνός, ὑμῖν τε παρὰ π.] Π. οὐκ ἀγνός εἶμι, καὶ παρὰ π. H. STEPHAN.

Ἄπασαν] Π. ἅπασιν. IDEM. In locum

vulgati suffeci. Malim tamen in ἅπασιν. REISK.

Ἐχει τῆς δίκης] Aut ἔχει ἢ δ.κ. leg. aut ἐστὶ τῆς δίκης, aut denique ἔχω in prima persona. IDEM.

Ἀξιῶσαι] Malim ἀξιασαιμι. neque convenit, neque ego equidem unquam convenire censebo. IDEM.

VARIANTES LECTIONES
AD SOPHISTAS.

VARIANTES LECTIONES

AD SOPHISTAS.

* * Idem hic dictum, Lector, habe, quod ad Variantes Lectiones Antiphonteanas vol. i. p. 139. est notatum.

l. Codex Laurentianus, plut. 57. cod. 4.

p. Codex Palatinus, 88.

Λ Ε Σ Β Ω Ν Α Κ Τ Ο Σ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ.

P. 537. 1. ἡμῖν M. 3. παρεληλύθεισαν] παρεληλύθασιν B. M. Bekk. Ibid. ἐροῦν-
τας B. M. 9. εἰωθότας M. 10. δὴ om.

12. δευὰ καὶ om. pr. M. ult. τίς δὲ τίς] νῦν δὲ τίς B. Bekk.

P. 538. 1. κατὰ τῶν] μετὰ τῶν B. M. Bekk. 4. τοῦ om. pr. B. 5. κείνῳ B. M. κείνῳ Ald. 7. ἰμετέρους B. M. Ald. 8.

ἔφυγον] ἔτυχον B. ἔτυχον M. 9. ἰμετέρων M. Ald. 13. ἐπιβουλεύσαντες] ἐπιβουλεύοντες B. M. Bekk. ult. εἰς] πρὸς M.

ΠΡΟΤΡΕΠΤΙΚΟΣ Α.

P. 539. 5. ἐν - - ἐστιν om. M. 6. ἐμοὶ M. 13. ἡμῖν M. 16. μὴ ἐλευθερω-
σῆναι] μὴ om. B. et pr. M. Bekk. 17. εἶναι om. M.

P. 540. 3. ἀμύνετε] ἀμύνετε B. Bekk. ἀμύνασθε M. 4. συμφέροντος ἡμῖν M. 5. ἡμᾶς B. 7. συμφορῶν] ἀνῶν B. Bekk. ἀνδρῶν M. 11. εὐφρανοῦντας M. 12. ἐγὼ, τέλος ἔχειν] ἀγὼν τέλος ἔχει B. M. Bekk. Ibid. ταῦτα δὲ διασ. B. M. 15. ἐκάστου] ἑκάστον B. M. Ald. Bekk. antep. κατελείπομεν M. pen. δὲ om. pr. M.

P. 541. 6. ἐλλειπόντων M. Ibid. ἡμῶν B. M. Ald. 8. ἰμετέρας B. 10. καθεσταμένοις] καθιστάμενοι B. Bekk. καθεσταμένοις M. 11. πάσχειν] πάσχει B. M. Bekk. 12. [ἂ πάσχει] Bekk. Ibid. ἡ πτωρία ἀμῦναι pr. M. 17. ζῆλος καὶ τιμὴ] ζῆλον καὶ τιμὴν B. M. Bekk. 18. εὐεΐδειαν B. εὐεΐδιαν M. εὐεΐδεια Bekk. Ibid. ἀνάγκη om. B. M. [ἀνάγκη] Bekk. pen. γάρμον om. pr. M. Ibid. εἰς] καὶ B. ult. ἔργα om. M.

P. 542. 1. τὰ om. M. 5. ἀπολείπεται] ὑπολείπεται B. M. Bekk. 9. ἐνθυμηθῆναι - - ἔχει add. in marg. M. Ibid. καὶ

οἴνεκ' ἂν καὶ pr. B. 10. ἀξιάσις M. 11. λαβῶν M. 12. εἰρήνων M. 15. γὰρ ταῖς] γὰρ om. B. Bekk. 19. ἰσούς καὶ πατρ. pr. M.

P. 543. 5. τις] τι B. M. 7. εὐταλῆς B. M. 8. καὶ τοῖς] τοῖς τε B. M. Bekk. Ibid. δυσμείνειαν] δυσγείνειαν Bekk. 14. αὐτῶν B. M.

P. 544. 1. ἐκείνοι οὕτως παρ. B. M. 2. ὅσα δὲ] ὅσα δὲ B. Bekk. Ibid. νικήσαντες B. M. 3. εἰδέναι] εἶναι codd. Laurent. Bekk. 7. πεφικότες] πεφικὸς Bekk. Ibid. τὰ μὲν ἐναντία] μὲν om. B. Bekk.

P. 545. 3. σφενδοῦται M. 5. βαδιτά-
του B. 6. θεραυτῆτος M. Ibid. ἡμῶν B. antep. ἀρετῆς] ἀρετὴν B. M. Bekk. Ibid. θάνατον M.

P. 546. 1. μνήμην M. 3. προεβρίας pr. B. 5. γινομένων] γινομένων B. M. Bekk. 8. ἀπὸ αὐτοῦ ξιν.] αὐτοῖς om. B. M. Bekk. 9. εὐρεῖς B. antep. καθ' ἡ καθ' ἔσον B. Bekk. καθ' ὄν M. Ald. pen. τῶνδε ἀγ.] τῶνδε τῶν ἀγ. B. Bekk. ult. γίγνηται καλὰ] γίγνηται. ΕΤΙ ΤΟΤ ΑΥΤΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΥΤΩΝ. καλὰ B. Bekk.

ΠΡΟΤΡΕΠΤΙΚΟΣ Β.

P. 547. 2. πατρώων] πατέρον B. M. Bekk. Ibid. ἀντιπαρασκευάσαι τὸ M. et corr. B. παρασκευάσαι τὸ pr. B. 4. εἰ δὲ

μὴ] οὐδὲ μὴ B. M. Bekk. 6. μὴ om. B. M. 8. καὶ om. B. M. 9. ἀρετῆς B. M. 10. εὐρεῖς] εὐρεῖς cod. Marc. Bekk. 11.

- ἔχειν B. M. 12. παρασκευάσαντος B. M. Ald. 13. ἡμῖν] ὑμῖν Bekk. Ibid. παρεσκευάσται παρεσκευάσται γὰρ B. παρεσκευάσται παρεσκευάσται M. 14. ἔσεσθαι B. Ibid. ἔξετε] ἔχετε B. M. Bekk. 15. βλάψαι] βλάψει Bekk. pen. τὸ ἀξ. τῶν] τὸ ἀξ. τὸ τῶν B. M. Bekk.
- P. 548. 5. ἐξελασθέντες] ἐξελαθέντες B. M. Bekk. 6. ὑπὸ τῆς] ἀπὸ τῆς Bekk. 11. μαρτυρία] μαρτύρια M. Bekk. Ibid. πατρῶν] πατέρων B. M. Bekk. Ibid. τῶν τε νέων· καὶ ὅτι μὲν ἄλλα· τῶν τε νέων ἄλλα B. τῶν δὲ νέων ἄλλα Bekk. 12. ὅτε τῷ βαρβάρων] ὅτε μὲν τῷ βαρβάρων B. M. Ald. ὅτι τῷ βαρβάρων Bekk. Ibid. στρατῶν Ald. 14. τιν om. pr. M. 15. εἴσεβείας B. M. 17. δουλώσαντες B. M. ult. ἐφισταμένων] ἐπανισταμένων B. M. Bekk.
- P. 549. 1. προγόνους] πολεμίους M. 3. ἀποδίδοσι pr. M. 6. παρασπόνδους B. πα-
 ονδους
 ρασπόνδους M. ult. τῶν om. pr. M.
- P. 550. 7. τῶν πατρῶν M. 8. δάουσιοντες M. 9. ἡμετέρων M. 12. τούτων, ὡς] τούτο, ὡς Bekk. 14. ὑπάρχον de suo Bekk. Ibid. τούτων ἀμ.] τούτων καὶ ἀμ. B. Bekk. 15. ἐνδοξότεροις] εὐδοξότεροις B. Bekk. 19. τῆς ἡμετέρας om. M. 20. εἰς] ἐπὶ M. pen. τῆς om. M. ult. βοηθῶν B. βοηθεῖν M.
- P. 551. 2. ταῦτα] ταῦτὰ Bekk. 4. οὔντες
 ναυμαχοῦντων M. Ibid. πρὸ] πρὸς M. et pr. B. 9. ἡμετέρου B. 11. συμβαλλομένη τοῖς ἀιθράσι B. M. 12. καὶ εἰς ἂ νεμ.] καὶ ἴσα νεμ. Bekk.
- P. 552. pen. χρεῖσθε] τῆ τε B. M. ἴτε de suo Bekk.

ΗΡΩΔΟΥ

ΠΕΡΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ.

- P. 631. 1. ἀνάγκη] μὲν ἀνάγκη M. Bekk. μὲν add. sup. lin. a pr. in B. Ibid. καὶ πολὺ] καὶ μὴ πολὺ B. M. Bekk. 3. ἄλλων] ἄλλου B. M. Bekk. ἄλλον Ald. 10. τούτους corr. B. Bekk. 16. τινός om. M. antep. ἡμῖν B. M. ult. οὖν om. B. M. [οὖν] Bekk.
- P. 632. 3. ἐπιστάμενοι corr. M. 4. μαθεῖν ded. vid. pr. B. 6. ἡμέτερα B. M. Ibid. κρείσσον, ἀναγινώσκοντες] κρείσσονα, γινώσκοντες B. Bekk. 8. ἡμετέρων B. 9. ἡμῖν] ἡμῖν Bekk. 10. ἡμᾶς] ἡμᾶς B. M. Ald. Bekk. 11. ὑμῶν] ἡμῶν Bekk. Ibid. ὑμῖν] ἡμῖν B. M. Ald. Bekk. 12. γε ἦν] γε χάραν ἦν B. Bekk.
- P. 633. 1. ἡμᾶς B. M. 2. μετ' ὀλίγων M. 3. πολλοῖς om. pr. M. 7. ῥέτω] ὡς τῶν B. 8. αὐτοῖς] αὐτῶν B. M. Bekk. Ibid. ἡμᾶς B. M. Ald. 9. οἴεσθαι B. 10. ἡμῖν B. M. Ald. Ibid. ἐστὶν om. M.
- ete
 Ibid. ἀθήσειε M. 11. ἀντιθέτες] ἀντιτιθέντες B. M. Bekk. pen. φθορὰν ὅσπν] φθορὰν καὶ τοῖς ἔχθροῖς ἠδονῆν καὶ τοῖς φίλοις συμφορὰν ὅσπν B. Bekk. ult. δύνανται] δύναται B. M. Bekk. Ibid. καθέστακεν] καθέσταστον B. καθ' ἕκαστον Bekk.
- P. 634. 10. καὶ om. pr. M. 18. διὰλύσομεν M. et pr. B. ult. καταγγελλόμεθα pr. B.
- P. 635. 5. καὶ γέροντες pr. B. 6. αἱ δ'] οἱ δ' M. Ald. Ibid. αἱ δὲ] οἱ δὲ M. Ibid. αἱ μὲν] οἱ μὲν B. ὁ μὲν M. 7. αἱ δ'] οἱ δ'
- B. M. 9. διαρπαζόμενα] διαλεξόμενα B. διαδεξόμενα M. 10. τῶν om. pr. B. Ibid. ὁ] οὐ pr. B. 11. προσῆκον] προσῆκεν M. Bekk. antep. ἐθέλοντας] ἐθέλοντὰς Bekk.
- P. 636. 3. τούτοις] τούτους B. M. Bekk. 5. τοῖς μὴ πολεμίους ἰκαγῆ M. 6. συμπολημήσαντας Bekk. 8. πολεμεῖν M. 10. ἠδικούμεθα B. 11. ταῦτα] ταῦτὰ Bekk. 13. βουλιόμεθα] βουλευόμεθα cndd. Vrat. Bekk. 14. καλῶς] κακῶς B. 15. οὖν pr. B. antep. ὑπὸ] ὑπὲρ M.
- P. 637. 1. μὲν om. pr. B. 3. ἡμετέρων B. 5. θέλοντες] ἐθέλντες B. M. Bekk. 13. ἕς] ὅ B. M. Ald. 18. ἀμύνασθαι] ἀμύνεσθαι B. M. Bekk. ult. ὀπίσθερον B. M.
- P. 638. 1. ἀντιθέτων pr. B. 2. πράγματα] τὰ πρᾶγματα B. M. Bekk. 3. μὲν om. pr. B. Ibid. τοιούτου] τούτων B. M. Bekk. 5. βουλιόμεθα M. 6. γενομένοις] γεγενημένοις B. Bekk. 7. μᾶλλον om. pr. M. 8. πλησιεστάτους] πλησιατάτους B. M. Bekk. 9. προσηκούντας M. 16. ἔχοντα] ἄρχοντα B. Bekk. 20. τοιαύτην om. pr. M. antep. οὐ δὲ] εἰ δὲ B. M. Bekk.
- πεισ
 M. Bekk. 5. βουλιόμεθα M. 6. γενομένοις] γεγενημένοις B. Bekk. 7. μᾶλλον om. pr. M. 8. πλησιεστάτους] πλησιατάτους B. M. Bekk. 9. προσηκούντας M. 16. ἔχοντα] ἄρχοντα B. Bekk. 20. τοιαύτην om. pr. M. antep. οὐ δὲ] εἰ δὲ B. M. Bekk.
- γ
 β
 α
 pen. ἐνθάδε πρὸς τὰς ἐκείνας M.
- P. 639. 1. οὕτω δὲ] ὅτῳ δὲ B. M. Bekk. Ibid. μηδὲ ὅπλα μηδὲ] μήτε ὅπλα μηδὲ B. μήτε ὅπλα μήτε Bekk. 3. ἀποστρηθέντων πραγμ.] ἀπεστρηθῆ τῶν πραγμ. B.

Bekk. 4. μάθητε] θῆται B. Bekk. ἕως ἂν παρ. θῆται om. M. 5. ἂ παρ' B. M. 9. Λακεδαιμονίαις] Λακεδαιμοσίους B. Bekk. Ibid. ἡμῶν] ἡμῶν Bekk. 10. ἡμῶν] ἡμῶν B. M. Bekk. 13. ἐγχωρεῦσιν B. M. pen. λέξει σχήσει M.

P. 610. 5. οὐ θαυμαστοῦ . . . γὰρ add. in marg. M. 6. κρατίσταται M ult. δι om. pr. B.

P. 641. 2. τὰν λόγον] τὸν λόγον Bekk. ὁ τοῦτο M. 8 καὶ μετὰ πολέμου εἶναι add. in marg. M. 9. λόγον τῶν] λόγον τῶν B. Bekk.

ΑΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣ

ΑΙΑΣ.

P. 642. Tit. ΛΟΓΟΣ ΑΙΑΝΤΟΣ] ΑΙΑΣ I. Ald. Bekk.

P. 642. 11. ἀνέθηκαν] ἀνέθεσαν I. p. Bekk. ἀνέθησαν Ald. 13. αὐτῆς] αὐτῶν I. p. Bekk. om. Ald.

P. 643. 2. βασιλεῖς ἐκόντες εἶναι] οὐκ

ὄντες εἶναι βασιλεῖς I. p. 26. δικάσεται] δικάσεται I. p. Bekk. Ibid. γνάσσεισθε] γνάσσεισθε I. Bekk.

P. 644. 5. ὅτι κραταί] ἐπι οἱ κραταί I. p. Bekk. Ibid. μη δοξασται] μη om. I. p. Bekk.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

P. 644. Tit. ΛΟΓΟΣ ΟΔΥΣΣΕΩΣ] ΟΔΥΣΣΕΥΣ I. Ald. Bekk.

P. 644. 7. οὔτε εἰ] οὐδὲ εἰ Bekk. 10. ἔνεκα ἀφίγμ.] ἔνεκα δῦρο ἀφίγμ. I. p. Bekk.

P. 645. 15. εἴ om. I. 17. ωπείνθατε cod. Marc. Bekk. 19. δράσαντι] δράσων τι Bekk. 20. καὶ πολλάκις γε] ἔγω δ' οἶδα ὡς καὶ πολλάκις I. Bekk. 23. ἐργάσασθαι] ἐργάσασθαι I. p. Bekk. 26. δράσας, οἷς τοῦτω] τοῦτ' ἔδρασας, οἷς I. Bekk. τοῦτω δράσας, οἷς p. ult. κακῶς I. p.

P. 646. 4. τε καί] τε om. I. Bekk.

6. οὐ τρωτῶν] ἀτρωτῶν I. Ibid. δρασας I. p. 14. φύλακας] σπρωφύλακας I. p. Bekk. Ibid. ὄπλοισιν] ὄπλοις I. Bekk. 19. ταῖς καῦς I. 22. αἰ] αἰ I. ult. πωλιμας I.

P. 647. 3. ἐβίλοι] ἐβηλοι. I. p. Bekk. 7. βλάπτει I. ult. κακῶν ἰκαντιάτατα] κακῶν ἰκαντιάτατα I. Bekk.

P. 648. 2. διὰ γὰρ τὸ εἶναι ἰσχυρῆς] διὰ γὰρ ἰσχυρῆς I. p. μιν γὰρ ἰσχυρῆς post locum Ald. διότι γὰρ ἰσχυρῆς I. Bekk. 3. εἶναι οἶκ] εἶναι, καὶ οἶκ I. Bekk. pen. τῶς φορβ.] ταῖς φορβ. p. Ald. Bekk. καὶ φορβ. I.

ΑΛΚΙΔΑΜΑΝΤΟΣ

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

P. 649. Tit. ΛΟΓΟΣ ΟΔΥΣΣΕΩΣ] ΟΔΥΣΣΕΥΣ B. Bekk. om. M. ΟΔΥΣΣΕΩΣ Ald.

P. 649. 1. λεγομένων B. 3. πάριτε B. 4. μὲν ὠφέλεια ἡμῶν B. Ibid. ἐστὶν οὐδενία pr. M. 5. τε λόγους B. 6. ἀκεραῖους B. Ibid. δόξαν] γνώμην M. 7. καὶ om. pr. M. 8. ὄσων τέρων B. Ibid. πλείων] πλείον B. Bekk. 9. ἢ] καὶ M. 11. ἡμῶν B. 13. ἐνεκεν] ἔνεκα B. Bekk. 16. ἰδίαν φιλεταιρίαν φιλοτιμίαν B. pen. παλλαμήθη B. παλαμήθη M. Ibid. ἡμῶν δικαίως εἰς κρίσιν I. Bekk. ἡμῶν δικαίως ἄς κρίσιν M.

P. 650. 1. προδοσίας B. Ibid. δεκαπλάσιας ζημίας τῶν ἄλλων εἰσὶν ἐπικειμεναί B. 3. οὐτ' M. Ibid. ἐνεργετο B. 4. χεῖματες B. 9. σχεδὸν γὰρ] σχεδὸν μὲν γὰρ I. M. p. et add. sup. lin. a pr. in B. Bekk. 10. ἡμῶν. B. 11. εἰς τοῖς] εἰς τὰς B. I.

M. p. Bekk. Ibid. ἀνίσπαστο M. 12. πῶποτε] πῶ τότε B. πῶποτε Bekk. 13. ἢ δ'] ἔχει δι' 3δ' B. Bekk. 15. 3] τ' B. 16. συνόντων] εἴθ. ἴσταν B. 18. αἰτῶ] τοῦτου B. 20. et 22. εἰσὶν] οἰσὶν Bekk. 23. προσκαλέσας B. 21. δεμῶν M. pen. Κασάνδραν] Κασσανδραν I. M. Bekk. Ibid. ὡσπερ] καθάπερ B. Bekk.

P. 651. 2. τῶν μαρτυρησάντων] τῶν μαρτυρησάντων I. Bekk. 4. δι' ἂν B. ὁ ἀπόλλυται] ἀποτοξείσας B. Bekk. ὁ με δόξαν ἀδικίας] μεθ' εἰκὸς οὕτως B. με ἀδικίας I. M. p. μηδ' εἰκῆ οὕτως Bekk. 7. αἰσὶν γὰρ ἰσχυροῖσι I. 8. προτιθέντα] προτιθέντα B. I. Bekk. προτιθέντα M. Ibid. ἡμῶν σοι B. 9. γὰρ καὶ πρὸς I. Bekk. Ibid. πρὸς] πρὸς M. p. 10. ἡμῶν M. p. Ald. Ibid. τῶν ἔχοντα] ἔχοντα τῶν τῶν B. Bekk. 13. ἔσας] ὅτε B. εἰ τε I. Bekk. 14. ἰσχυροῖσι] ἰσχυροῖσι B. M. Bekk. Ibid. τιμῶν.

δεῖ] τεμ. δὲ δεῖ B. l. Bekk. 16. πνι-
κάδε] πνίκα B. πνίκα τε l. M. p. Bekk.
πνικάδε Ald. Ibid. προδάσει] προδάσει
l. Bekk. 17. αὐτός B. 18. καὶ ἐκείνοι]
ἐκείνοι τε B. Ibid. τούτω] οὗτω M. 19.
μὴ om. pr. B. Ibid. δέ] τε M. 20. λάβου
M. 21. σπανίως] σπανίως Bekk. Ibid.
χρήσασθαι] χρήσθαι B. Bekk. 22. τοῖς
ἐψηφισμένοις om. pr. B. antep. οὐδὲν
πρὸς B. ult. δοκῆ B.

P. 652. 1. ταῦτα] ὅτι ταῦτα B. Bekk.
εἰ ταῦτα l. Ibid. σοφοῦ] σοφιστοῦ B. l.
M. p. Bekk. 2. αὐτοῦ τυγχάνει φιλοσό-
φον] αὐτοῦ, ὃς τυγχάνει φιλοσοφῶν B. Bekk.
αὐτοῦ τοῦ φιλοσόφου τυγχάνει ἀξία ὄντα l.
αὐτοῦ τυγχάνει φιλοσοφῶν M. p. 3. τὰ τε
B. M. 4. τὰ νῦν παρεστ.] νῦν om. B. l. M.
p. Bekk. Ibid. περυστηκότα B. Ibid.
γενέσθαι om. B. M. p. ante ἐπιδείξω ponit
l. Ibid. στρατιαν] στρατείαν M. Bekk.
Ibid. ἄπασαν] πᾶσαν B. l. M. p. Bekk.
5. ὑμῖν B. 6. δὲ καὶ διὰ B. 8. ναυτίλος B.
9. ἀλείων] ἀλείων B. Bekk. Ibid. αὐτός
B. 10. ὑφῆρκε] ὑφῆρκεται B. Bekk.
11. τε] δὲ M. 12. ἀκούσαντες μετὰ ἀλη-
θείας τῶν τότε γεν.] τὰς ἀληθείας ἀκούσαν-
τες τῶν γεν. B. Bekk. 13. ἀλέω B. 15.
ὑπὸ τῆς] ἐκ τῆς B. Bekk. 16. δεῖ τοὺς
υἱεῖς] δεῖν τοὺς υἱούς B. l. M. p. Bekk.
17. ἀλέος B. qui sic et infra. 20. στρα-
τεύόμενος om. B. Ibid. Αὐγείαν] Αὐγέαν
B. M. p. Bekk. antep. ἐπῶ] ἱερῶ B.
pen. κυοῦσαν l. Ibid. ὁ πατὴρ ἤσθετο B.
ult. τε τὸν l. τε εἶναι αὐτὸν B.

P. 653. 1. ναυτίλου B. 3. ὡς] ὅτε B.
Ibid. γίνονται] ἤγεν M. 4. ἄν' Ἄλ.] ἄν' ὁ
Ἄλ. B. Bekk. Ibid. ἀπέστειλεν B. 5.
εἰς Μυσ.] εἰς Μυσ. B. l. Bekk. εἰς Μυσίαν
om. M. 6. ἀπιδὼν] ἄπαις ἄν Bekk. 8.
σιεῖμα αὐτῶ εἰς τι ὄλ. B. 10. ἐν Δελφ.
ἱερὸν] ἱερὸν τὸ ἐν Δελφ. B. l. M. p. Bekk.
12. γένεσιν B. 14. οὗτος] οὗτω B. l. p.
Bekk. 15. δὲ om. M. 16. αὐτοῦς τε B.
17. διεθέην τὴν κτίσιν M. 21. ἔσονται M.
Ibid. ἔλθοι M. 22. καὶ ὁ B. 23. καὶ om.
B. Ibid. ἐκ τῶν λαβῶν pr. ἐκ τῶν οἰκῶν
λαβῶν corr. B. Ibid. ἂ] ὅσα B. Bekk.
antep. ἀποπλέων ἄρχετο om. M. pen. οὔτε]

οὐ B. l. M. Ibid. οὐθένα] οὐδένα l. M.
οὐθένα Bekk.

P. 654. 2. εὐὸν B. 3. οὐκ ἂν ἔχοις εἰπεῖν
om. B. 6. στρατείαν M. Ibid. ἄλλοτε
M. 7. αἰτήσονται M. Ibid. στρατίας B.
Ibid. καὶ δὲ] καὶ δὴ καὶ l. Bekk. Ibid.
ἔπεμπεν B. M. 8. et 9. κινύραν B. κινύ-
ραν Ald. 9. συστρατεύειν] συστρατεύειν B. l.
M. Bekk. Ibid. τε παρ'] τε πολλὰ παρ'
B. Bekk. 11. ἦν, τὰ δὲ ἄλλα αὐτὸς B.
12. ἐπηγγέλλετο l. M. p. 13. ἀποπέμψαι
ὁ κινύρας B. Ibid. δὲ αὐτοῖ] δὲ καὶ αὐτοῖ
B. Bekk. 15. δοκῆ B. Ibid. εἰ ἀξά γε
κολάσασθαι ἀξίον ἔστι τὸν B. 18. δὲ καὶ
κατ. B. 20. ἐξευρηκέναι τάξεις] τάξεις
ἐξευρηκέναι B. Bekk. 22. πυρσοί B. Ibid.
καὶ om. B. 23. ψευδόμενος φανερώς ἐλέγ-
χεται pr. ἐλέγχεται φανερώς ψευδόμενος ἐν
ὑμῖν corr. M. Ibid. γὰρ ὅδε προσβύτερος
ὑμῶν B. 25. φάλακι B. pen. φάλαγγα M.
P. 655. 2. μὲν γε] μὲν δὴ B. l. M. p.

μαθὼν
Bekk. Ibid. ἠνεγκε M. Ibid. λαβῶν M.
3. τὰ post δηλοῖ ponit B. 4. θράκες B.
5. ζεύς που φοιλεῖντι κεραιῶν B. 6. ὑάγρου
B. Ibid. Ἑρακλῆν] Ἑρακλῆα B. Ἑρακλῆ
M. Bekk. Ibid. ἐδίδαξεν] ἐξέδίδαξεν l. M.
p. et corr. B. Bekk. 8. Τέννος] λῆνος B.

11. τετάρων M. 12. ὥστε B. ὡς M.
Ibid. ἀνέρας l. 13. οὐ] οἱ B. 15. πρῶτοι]
καὶ πρῶτοι B. πρῶτοι τε l. Bekk. Ibid.
χαρὰκτῆρας l. M. Ibid. ἔβαλλον] ἔβαλον B.
l. M. p. Bekk. 16. παρ' ἄν] ὁ παρὰν δ' B.
Ibid. σοφίζεται τὸν αὐτὸν ῥυθμὸν] σοφί-
ζεται τὸν ῥυθμὸν B. σοφίζεται τὸν αὐτοῦ ῥυθμὸν
M. σοφίζεται. τῶν αὐτῶν δὲ καὶ ὁ ῥυθμὸς l.
Bekk. 17. αὐτοῦ πάντα] αὐτοῦ ταῦτα
πάντα B. Bekk. 22. ἐδίδαξε] κατέδειξε
B. Bekk. 23. νικῶσι] νενικηκότες B. Bekk.
Ibid. ἀπὸ τῶν κύβων γεγόμενα ἀνόητα B.
25. σπυροῦς αὐ] ἐσφορίατο om. M. Ibid.
ἀλλ' om. B. Ibid. ἐπὶ τῶ ἡμετέρω B. ἐφ'
ἡμετέρω l. 26. ἂ om. l. Ibid. χεῖρισμον
B. pen. πάντα οὕτως M.

P. 656. 2. αὐτῶν M. 5. καὶ om. B.
Ibid. παλαμῆδην M. pen. οὐνεκα B. Ibid.
παραδειγμάτων pr. M. ult. ποιήσασθε B.

ΠΕΡΙ ΣΟΦΙΣΤΩΝ.

P. 656. 4. διὰ βεβαιῶν] δι' ἀβεβαιῶν l. p.
διὰ βιβλίων Bekk.

P. 657. 7. παραχρήμα] παραυτίκα καὶ l.
παραυτίκα p.

P. 658. 5. πιδάουσι l. 20. τὴν δύναμιν
αὐτοῦ] αὐτοῦ τὴν δύναμιν l. αὐτῶ τὴν δύναμιν
Bekk. 21. λέγουσι p. 27. δεῖ τοὺς] δὴ
τοὺς l. Bekk. 28. τοὺς ἀπολυμέλους] τοὺς
ὀργισμένους l. Bekk. τοὺς ἀπολλυμένους p.

P. 659. 4. ἀπολείπεται Bekk. Ibid.
πῶς οὐ] πῶς δ' οὐ l. p. Bekk. 13. ποιεί-
σθαι μελέτην] μελέτην ποιείσθαι l. Bekk.
14. ἔχουσι l. p. 18. ἐμπιμπλωσί] ἐμ-

πιπλῶσι l. p. Bekk. 21. μάλιστα] κάλ-
λιστα de suo Bekk. 26. ἀφ' οὐ] ἀφ' ἧς l.
Bekk. ult. καδιστῶσι l.

P. 660. 3. τῶν λόγων] τὸν λόγον l. Bekk.
5. δοκῆ] δοκεῖν p. Bekk. 7. τῆς τοῦ λέγειν]
ἐν τῶ λέγειν l. ἀντιλέγειν p. 10. μηδὲν]
μηδὲν l. p. Bekk. 28. δεδερμένοις l. an-
ter. εὔθεσι] ἔθεσι l. p. Bekk. pen. τῆς ἐν
om. l.

P. 661. 15. δυσανάληκτος ἡ μνήμη καὶ
l. p. 16. ἀλίθειαι p. 24. τι om. l.

P. 662. 8. τῶν λόγων] τῶν γνωμῶν l.
Bekk. 18. οὐδαμοῦ] οὐδαμῆ l. Bekk.

Ibid. ὁ ἦσσαν l. Ibid. τούτων p. om. l. ult. δυνατόν l.

P. 672. 2. γὰρ ἦλθε] γὰρ ὡς ἦλθε B. l. p. Bekk. 6. ἐρασθ. εἶτε ὑπὸ] ἐρασθ. εἶτε λόγῳ πεισθεῖσα εἶτε βία ἀρπασθεῖσα

εἶτε ὑπὸ B. l. p. Bekk. 7. ἀναγκ. ἐπραξε] ἀναγκ. ἐπραξεν ἃ ἐπραξε B. Bekk. antep. νόμῳ ὃν] μῶμῳ ὃν pr. μῶμῳ ὃν ἔν corr. B. Ibid. ἐπ' ἀρχῇ] ἐν ἀρχῇ B. Bekk. pen. ἀμαθειῶν] ἀμαθίαν B. l. p. Bekk.

ΥΠΕΡ ΠΑΛΑΜΗΔΟΥΣ.

P. 672. Tit. ΓΟΡΓΙΟΥ] τοῦ αὐτοῦ B.

P. 672. 1. καὶ ἡ ἀπολογία add. in marg. M. 2. γίνεσθαι B. M. ult. δεῖ M. ^{χρη}

P. 673. 3. ἀποκτεῖναι μὲν γὰρ] ἀποκτεῖναι γὰρ με B. Bekk. 5. ἐγὼ οὐδὲν M. 7. δοξάζων με] δοξάζοντά με B. M. δοξάζων γε Bekk. 9. γὰρ, ὅς] γὰρ οὐ; ὅς Bekk. 11. κακουργία] πανουργία B. antep. ἦν pr. B. Ibid. γινόμενον M.

P. 674. 1. ἡβουλήθην] ἐβουλήθην ἔργου B. Bekk. om. M. 10. τούτω M. 11. γενέσθαι] γενέσθω Bekk. 14. ἀγροῦσαμεν B.

Ald. ἀγροῦσαιμεν M. Ibid. ἀλλήλους M. ^ο
^{θεομένων}

16. μελλόντων M. 21. γὰρ ἦν] γὰρ ἂν ἦν B. Bekk. 22. ἐκείνου] ἐκείνω B. M. Ald. pen. πολλοὶ ἦσαν] πολλοὶ ἂν ἦσαν B. Bekk.

P. 675. 1. νυκτός; ἀλλὰ] νυκτός; νυκτός; ἀλλὰ Bekk. 6. δὲ φανερός] δ' ἂν φανερός B. M. Bekk. 8. γινόμενα M. 11. ἐγίνετο M. Ibid. ἀπώτερον M. 12. πράττομεν μὲν γὰρ οὗτος B. M. Ibid. ἐπραττεν] ἐπραττον Bekk. 20. ἐμοὶ ταῦτα] ἐμὸν ^{οὐ}

ταῦτα Bekk. 21. ἀνεῖγει M. antep. κλίμακος] [διὰ] κλίμακος Bekk. Ibid. οἰκοῦν B. M. ult. ἔν om. B. M.

P. 676. 4. εἰ καὶ] καὶ om. B. M. Bekk.

Ibid. πάντων μάλιστα M. 5. οὐδείς βουλ.] οὐδείς γὰρ βουλ. B. M. Bekk. 8. ἀλλ' ἡμῶν; ἀλλ' B. 11. βαρβάρων om. B. M. Ald. [βαρβάρων] Bekk. 16. τιμωρίας] μωρίας B. Bekk. τι μωρίας Ald. 18. ἐλευθερίας] βασιλείας B. Ibid. τις ὅτι] τις ^{χειρήσα} ^{οις} ἂν ὅτι B. Bekk. 19. ἐπεθύμησα τούτους M. 22. ante οὐχ lit. 3. aut 4. eras. in B.

Ibid. βουλεύοντες M. 24. οὐδὲν M. 25. παροιχόμενον βίον corr. M.

P. 677. 2. γέναντο τιμαί M. 3. ἀπετύγχανον] ἐτύγχανον B. M. Bekk. Ibid. γὰρ ἐντιμ.] γὰρ ἐν τοῖς ἐντιμ. B. γὰρ ἐπὶ τοῖς ἐντιμ. Bekk. 4. ἡμῶν M. 6. Σεμέλιος M. 8. τὴν δίκην] τὴν δὲ [δίκην] B. Bekk. 13. ^{ὀφείλου} ἔχθρους καλῶς M. antep. ἔχει M. ult. ὡς δὲ om. B. M. [ὡς δὲ] Bekk.

P. 678. 1. ταῦτα γὰρ σφ. B. M. 5. ἐνεχειρήσα M. et pr. B. Ald. 7. με χρεῖ M. 10. παραμελήσαντι - - - βαρβάρους add.

in marg. M. 12. ἀπορρίψαντι B. 16. ἠπίσταντο M. πάντων ἠπίσταντο ded. vid. pr. B. 19. ἀναλάβη B. M. 20. οὐδ'] οὐτ' B. M.

P. 679. 1. ἄξιον - - - κατηγορεῖς om. pr. M. 4. εἰδῶς] ἰδῶν B. Bekk. 12. ἀγένητά πως ἀδύνατα B. ἀγένητα πως ἀδύνατα M. 14. οὐδὲ μόνον ῥάδιον om. M. 15. μόνον] μόνον B. M. Ibid. ἐμοὶ δὲ οὐδὲτερον εὐρεῖν add. in marg. B. 17. δὲ] δὴ B. Ibid. μὴ om. B. M.

P. 680. 1. οὔτε] οὐδὲ B. M. 4. ὥσπερ οὐχ] ὅπερ οὐχ B. ὥσπερ οὐχ M. ὡ περ οὐχ Bekk. 5. εἶναι om. M. 9. τις τοῖς] τις om. B. M. Bekk. 16. τοὺς τε B. M. 20.

^{δυνάμενος} εἶη B. 22. βουλούμενος M. Ibid. alterum βούλομαι om. B. M. 25. πρὸς ἡμᾶς] πρὸς δ' ἡμᾶς B. M. Bekk. 26. κατηγορημένω B. M. 27. κατηγορουμένω B. M. Ibid. οὐ om. B. M. 29. τι ἐμοὶ pr. B. pen. κατηγορημένον δεῖν] κατηγορουμένον δεῖν M. κατηγορημένον δεῖν] δεῖν Bekk. ult. ἀγαθὸν B. M. Ibid. ὑπερῆδιστόν μοι] ὅπερ ὑδιστόν μοι Bekk.

P. 681. 1. καὶ δεύτερον] καὶ δεύτερον καὶ B. Bekk. 2. ἀναμάρτητος om. M. 3. ἀπάσης M. Ibid. αἰτίαν] ἐλπίδα M. 7.

^σ ψευδαίμων M. 11. πορικὸν pr. B. 12. πολεμικός] πολεμίας B. M. Ald. Bekk. Ibid. πλεονέκτημα M. 13. τε τοῦ] τε om. Bekk. 18. ἡμᾶς om. M. 20. τὸν γὰρ] τὸ γὰρ B. M. Bekk.

P. 682. 5. οἰκτείρων] οἰκτίρων B. M. ^{οὔτων} Bekk. Ibid. πλεῖστον M. 7. τασσόμενον] προστασσόμενον Bekk. 11. λοιπὸν B. M. Ald. 12. λιταί] τι B. M. 13. χρήσιμα] παρὰ δ' ἡμῶν] χεῖμασι παρὰ δύναιον B. M. 16. ἀπαντήσαντα pr. M. 22. μεγάλοις B. 23. ἀνηκίστων] ἀκεστῶν Bekk. 24.

^{σι} ^{νίματα} μετανοήσαντι δὲ ἀδύνατα M. pen. ἦν om. M. ult. καθάραν γε B. M.

P. 683. 1. κρίσις] [ἡ] κρίσις Bekk. Ibid. ἡ διὰ] ἦδη B. Bekk. ἦ διὰ M. Ibid. ἐπει M. 6. ὁ μὲν] τὸ μὲν B. M. Ald. 9. παρὰ om. B. M. [παρὰ] Bekk. 11. ἡμῶν M. Ibid. δικῆς om. M. 15. ἀποκτενότες B. 18. τὰ add. sup. lin. a pr. in B. antep. τοὺς δὲ om. pr. M. Ibid. Ἕλληνας om. pr. M.

FINIS.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

P. 89. 9. in Var. Lect. infra Textum add. ἐγένοντο—13. corr. ⁵ἔτεροι—p. 101. in Var. Lect. infra Textum corr. ἀδίκων—p. 108. ult. corr. ³οὐδ'—p. 122. 17. corr. ⁶τούτο—p. 123. 17. corr. τετταράκοντα—p. 125. 7. corr. ¹υἱός—p. 136. 17. corr. λειψοίς—13. corr. ⁴Μησίονος—p. 141. 3. corr. γὰρ—9. corr. ἀρρένων—p. 155. 2. corr. in marg. 201—p. 281. 2. corr. in marg. 92. 1—p. 287. 8. corr. ²Νικαδόμω—p. 304. in Var. Lect. infra Textum corr. ²ἡμετέραν—p. 316. 21. add. in marg. inter. 35—p. 321. 22. corr. ⁴μόνων—p. 323. in Var. Lect. infra Textum add. ¹ῥωας—p. 424. 16. add. in marg. exter. 180—p. 455. 6. corr. ἡμετέροις—p. 548. 6. corr. οὔτε—p. 655. 22. corr. ⁷κατέδειξε, et in Var. Lect. infra Textum ⁷ἔδιδασκε—p. 663. Not. col. 2. 5. corr. REISK.—p. 666. Not. col. 1. pen. corr. REISK.

UNIVERSITY OF CALIFORNIA LIBRARY

Los Angeles

This book is DUE on the last date stamped below.

REC'D LD-URC

NOV 05 1984

OCT 05 1984

3 1158 00960 9917

PA
3479
AI
1808
v. 6

IF YOU THINK YOU HAVE A LIBRARY FACILITY

AA 000 538 392

